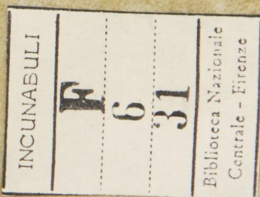
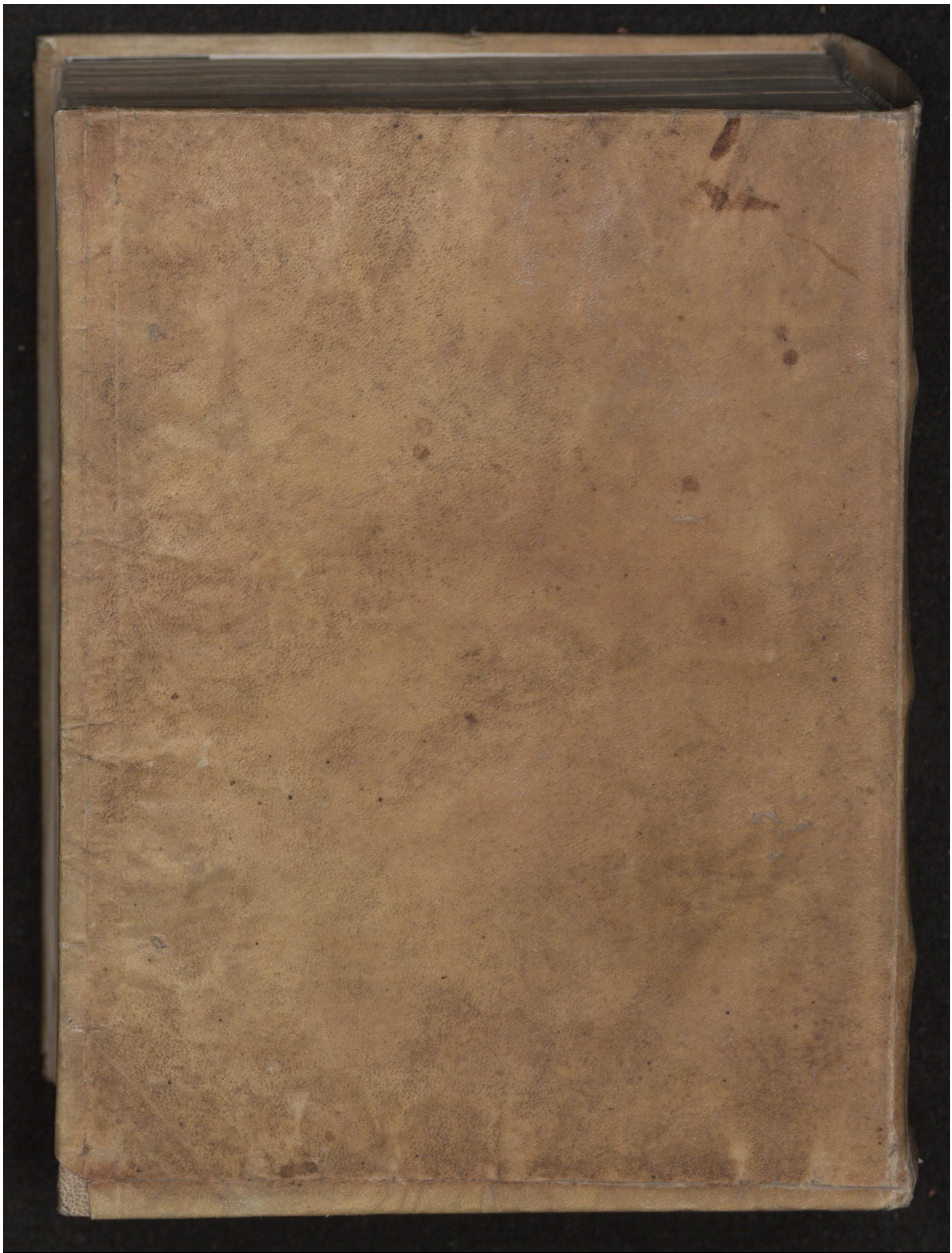


NICOLAI de AVSMO
Supplementum
Summae Pisanellae.

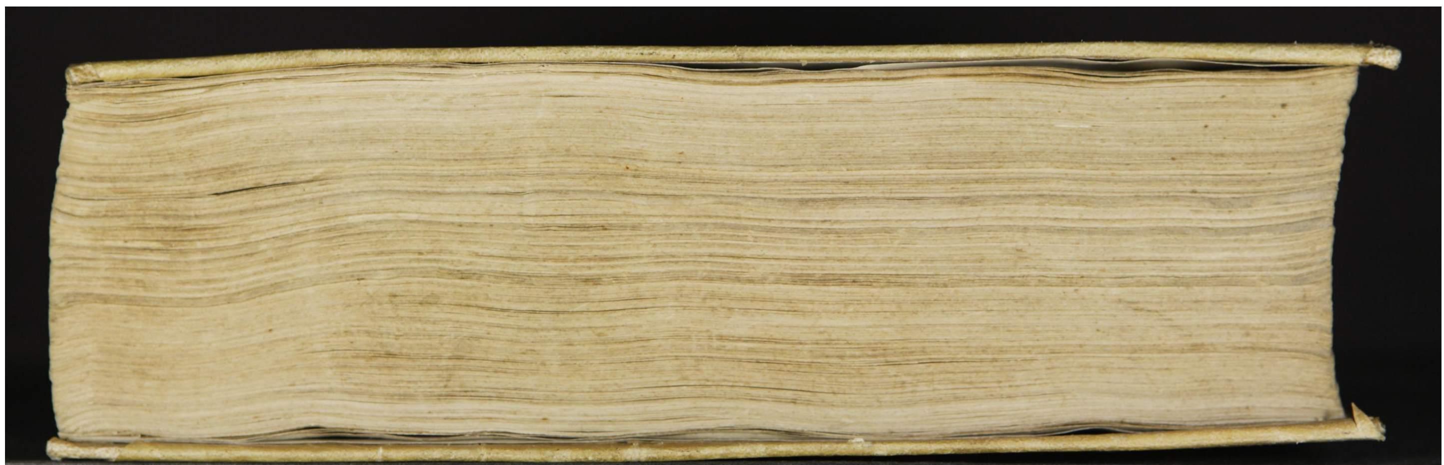
Venetiis
1477.

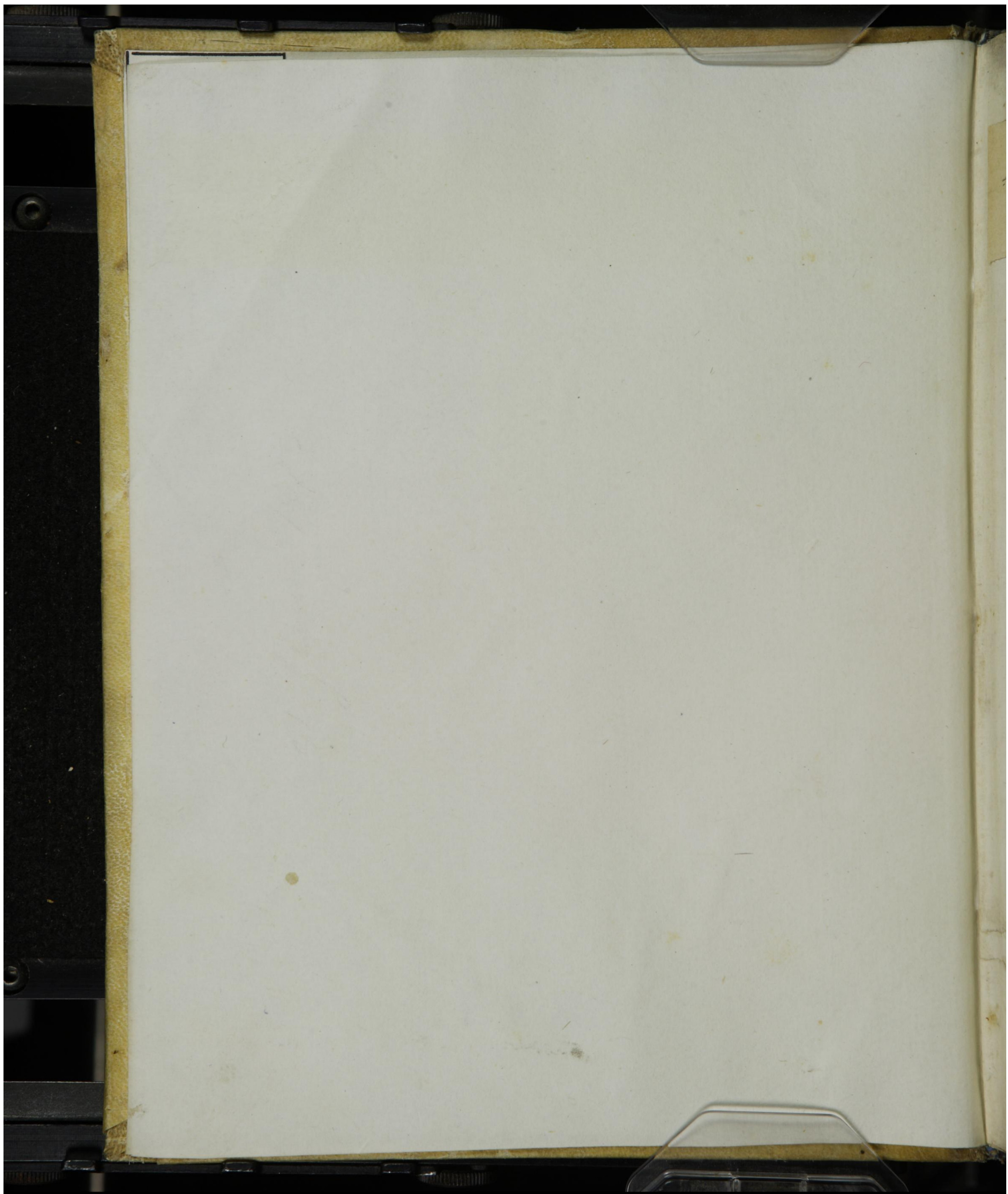








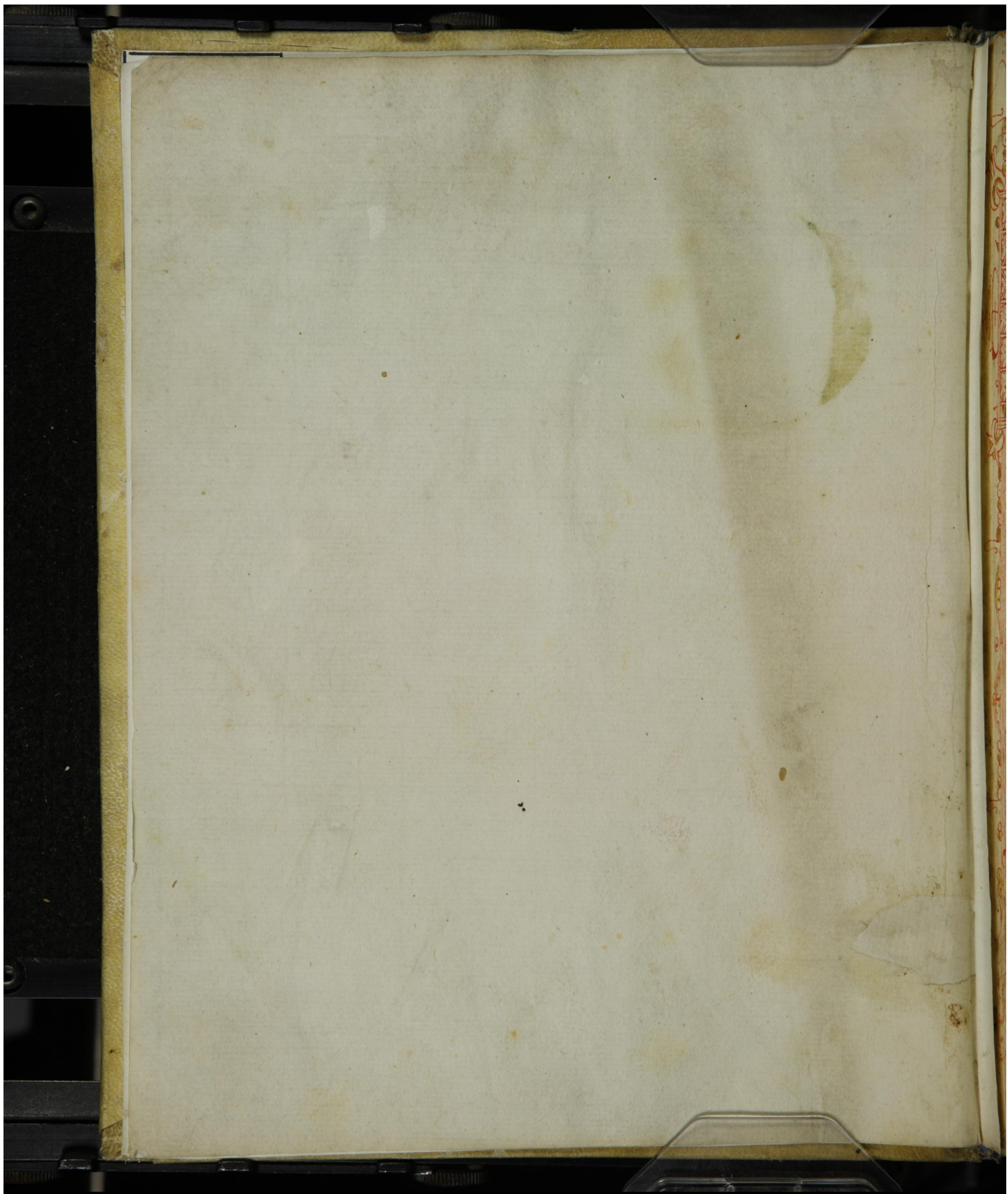




[redacted]. — Supplementum Pisanella In nomine dni nostri Ih'u xpi Ame Incipit liber qui dicitur supplemetu. Ven., Franciscus de Hailbrunn, 1477. in 4. vél [Hain* 2156]. 40 —

Édition extrêmement rare. — Notre exemplaire est bien conservé ; le texte impr. en car. goth. à deux colonnes. Malheureusement manque le dernier feuillet qui contient les *Canones poenitentiales*, à la fin desquels se trouverait la souscription. du reste et exemplaire est tout conforme à la déscription qui en donne. Hain 2156

D Ca



In nomine dñi nostri Ihesu xpi. Amē.
Incipit liber qui dicitur supplemētū.



Quoniam summa q̄ magistrutia seu pisanella vulgariť nūcupať ppť ei⁹ cōpēdiositatē apud cōfessores coīus īoleuit. Et qa ppť ei⁹ abachicas q̄tatiōes nimiū ī suis quod repiť corrupta. ac ppť ei⁹ bñitatē ī pletisq3 suis decisionib9 valde dubia. declaratiōe 7 suppletiōe īdigēs: idcirco ad cōem simpliciū ɔfessoꝝ vtilitatem q̄tū mihi dñs dederit decreui dictam sūmā emēdatā ad cōem q̄tationē reducē. ac ei⁹ bñitati q̄ bñi⁹ valuero q̄d visū fuerit expedire. addēdo supplere vtq3 additio cognoscať: ī ei⁹ pncipio A In fine vō B lr̄a ex rubro ponet. dicte sūme alphabeticū ordinē sequēdo. 7 pagraphos ī marginib9 p q̄tas notandō p⁹ pncipiū capłi. l3 ī pfata sūma cōputer pncipiū.p.§.p̄. Et ppť pdicta B op⁹ supplemētū appellari pōt. B

Abbas ī suo monasterio ɔferre pōt suis subditis pmā tonsurā 7 duos ordines minores. dūmō sit sacerdos. 7 man⁹ īposita sit ei fm morē pficiēdoꝝ. ex̄ de eta. 7 qli. cū ɔtingat. et. 69. dis. q̄m videm⁹ A. Ordines minores sūt hostiariat⁹. psalmistat⁹. 7 lectorat⁹. exorcistatus. acolitat⁹. 21. dis. cleros. Et psalmistatus 7 lectorat⁹ idē sūt ut pōt colligi ex textu 7 glo. dc̄i. c. cū ɔtingat. Abbas aūt ɔferre pōt lectoratū. dc̄o. c. cū contingat. 7 c. q̄m ɔsequenť. 7 hostiariatū q pcedit. 7 sic istos duos. cū ad ordines nō sit pcedēdū p saltū. ut ex̄ de cle. p sal. p. c. vno. B. Hoc etiā potest elect⁹ ī abbatē si eps differat eū bñdicere. ex̄ de supple. ne. pla. statuim⁹. A Ibi dr̄. Si eps itio cū hūilitate ac deuotiōe sicut ɔuenit req̄sit⁹. abbates bñdicē forte renuerit. eisdē abbatib⁹ liceat ppos monachos bñdicē. 7 alia q̄ ad officiū h⁹mōi ptinēt exercē. donec ipsi epi duritiā suā recogitēt 7 abbates bñdicē non recusent. B. Alienis aūt ɔferre nō pōt. ex̄ de pui. abbates. li⁹ 6°. A. Ibi dr̄. Nec abbatib9 licitu3 sit aliis q̄ mōasterioꝝ suoꝝ ɔuersis 7 q ad illa ɔuolauerīt 7 ī q̄s ecc̄hastica 7 q̄i epalē iurisdictionē obtinēt pmā clericalē ɔferre tonsurā. nisi eis id cōpetat ex pleno pfate sedis īdulto. B

Abbas 7 q̄libet cōuentual' plat⁹ requirē debet monachos fugitiuos. A Adde. 7 eiectos. ut ī. c. ne vagandi. ī. alleato. B. Et ad claustꝝ reducē salua ordīs disciplīa. ex̄ ď regla. ne vagādi. A. Al' īcipit. ne religiosi. vide. ī. apostasia 5°. §. 2°. B

Vtrum abbas possit licentiare subditos suos ad aliā religionē. R° fm Monaldū. Pōt qdē licētiare ad eq̄lē religionē de cōsensu capłi. aliť nō. ad minorē vō nō pōt. at. 19. q. 3. statuimus. 12. q. 2. sine exceptiōe. De artiori vō religiōe dic ut. ī. religio 5°. §. p̄. A. Ex ibi dic̄i pōt colligi q ad artiorē pōt licētiare. nisi cederet ī gu̇ē iacturā seu

infamiā cōgregatiōis vnde trāsit. B
Ad epatū q3 si subdit⁹ eligat᷑ plat⁹ li
cētiate pōt etiā nō reqsito ɔuētu. ex̄ ꝺ
elec. si religiosus. ī fi. li° 6°. A. Intelli
ge si iā fuerit facta electio. nō aūt elec
tiōi future. ut ī cle. fi. ex̄ ꝺe elec. vbi ꝺr̄
Cū ɔcessa religioso a supiore suo licen
tia ut electiōi uel ꝓuisiōi si quā ꝺ ipo
ɔtigerit fieri suū ꝺare possit assensum
ābitiōis vitio viā patet nulli⁹ eā exi-
stere posse volum⁹ firmitatis. B
¶ Abbas vn⁹ nō pōt p̄sidē ī ꝺiuersis
monasterijs. ex̄ ꝺe relig. ꝺo. c. vlt. ī fi.
A. Ibi etiā ꝺr̄. Ne qs ī ꝺiuersis mona
sterijs locū monachi hr̄e p̄sumat. B
Vide hoc. ī. religio p̄. §. x°. A. Ex ibi
ꝺictis p3 ꝙ religiosus nō pōt p̄esse plu
rib9 monasterijs seu eccl̄ijs curā aīaꝝ
hn̄tib9 sine auctoritate sedis ap̄lice. ni
si vnū monasteriū seu eccl̄ia ꝺepēdeat
ex alio. uel ad īuicē sint annexe. B
¶ Abbas ī collatiōe alicui⁹ p̄orat⁹ nō
pōt aliqꝺ nouū on⁹ īponē. Hoc exp̄sse
ɔtinebat᷑ ī q̄dā ꝺecret. extrauagāti Ale-
xandri q̄rti. q̄ l3 hodie reuocata sit per
ꝓhemiū Gregorianū libri sexti. H̄ tn̄
ē etiā ꝺ iure cōi. ex̄ ut bn̄ficia eccl̄iasti
ca. c. ut nr̄m. 7 ꝺe supple. ne. p̄la. qa re
gulares. ī cle. A. In hac cle. hoc clare
ꝺicitur. B
¶ Vtꝝ abbas possit ꝺare licentiā mo
nacho aliq̄ retinē. R̄. ꝙ monach⁹ tene
at aliqd tanq̄ ꝓpriū nullo mō abbas
pōt. ex̄ ꝺe sta. mo. cū ad monasteriū. ī
fi. s ꝙ teneat q̄tū ad vsū ita tn̄ ꝙ ꝓpe-
tas sit monasterij ɔcedē pōt. ut ponit
ꝺo. s. glosator Ray.
¶ Si ep̄s voluerit monachū īstituē ī
p̄latū ī eccl̄ia secl̄ari 7 abbas nolit obe
ꝺiendū ē abbati. 16. q. i. cū ꝓ vtilitate
et. 58. ꝺis. c. p̄et z°. S3 si vtilitas eccl̄ie
exigat. cogi ꝺ3 abbas p suū supiorem.
ut ī. c. cū ꝓ vtilitate. A. In h. c. ꝺ hoc
vltiō nil ꝺr̄. s ex iurib9 ibi p glo. ī con
trariū all'at. v3. z. q. 7. cū pastor. 7. 16
q. i. q vere. forte pōt sumi rō hui⁹ vlti
mi ꝺicti. B
¶ Vtꝝ abbas possit ꝓhibē monachis
ne ɔfiteant᷑ ep̄o ul' ei⁹ pn̄iario. R̄° ꝺm
ꝺo. Nō pōt. cū ep̄s sit ordinarius oīu3
subditoꝝ. nisi forte eēnt exēpti. ul' cō
trariū sit ī eoꝝ ɔstitutiōib9 ɔfirmat a
papa uel in eoꝝ p̄uilegijs. A. Addit
glo. Ray. ꝙ nihilomin⁹ monachus te
net᷑ abbati suo uel alri ꝺe mandato ei⁹
ɔfiteri si h ei p̄cipiat p⁹q̄3 ɔfessus fuerit
ep̄o ul' ei⁹ pn̄iario. S3 ī h ut nōt᷑ in sū.
con. li° 3°. ti. 33. q. 17. ɔtradicūt theologi
cōit᷑. qa ɔfessionē semel bona fide fac-
tā ei q potuit absoluere nūq̄3 tenet᷑ ho
reitare nisi velit. ımo etiā ꝺic Tho. in
q̄dā qōne ꝺe q̊libet. ꝙ nō pōt aliquis
auctoritate cui⁹cūq̄3 hoīs ɔpelli ad ɔfi
tēdū pcīm qꝺ alri ɔfessus ē q absoluē
potuit. qa ɔfessio pctōꝝ ē qꝺdā sacra-
le ꝺīno īpio subiacēs nō hūano. B

Abbatissa

statī post cōfirmationē pōt ɔferre eccl̄ias 7 bn̄-
ficia 7 īstituē clericos in eccl̄ijs ad suū
monasteriū ptinētib9 sicut faciūt alij
ɔfirmati. ex̄ ꝺe elec. nosti. 7 ꝺe his que
fiūt a p̄la. ea noscit᷑. Con. Ber. 7 Hosti
A. Iura all'ata nō bn̄ h ꝓbāt. s bn̄ hoc
nōt glo. ī. c. ꝺilecta. ex̄ ꝺe ma. 7 obe. et
hr̄ ī sū. con. li° 3°. ti. 23. q. i. B
¶ Vtꝝ possit excoīcare. R̄°. Nec excoī
care pōt nec ab excoīcatiōe absoluē. ex̄
ꝺe ma. 7 obe. ꝺilecta. 7 ex̄ ꝺ sen. exco.
ꝺe monialib9. S3 7 addit h ꝺo. ꝺicens.
Credo ꝙ possit p̄cipe p̄sbyterl suis ꝙ
excoīcēt uel absoluāt moniales ꝺelin-
quētes. 7 illi tenēt᷑ obedire. si tn̄ h hn̄t
p̄sbyti ex cōcessione gn̄ali uel speciali

diocesani ul' pape. ul' d̾ ātiq̄ 7 ap̲pbata
ꝯsuetudīe. A. Id dr̄ ī sū̄. cō. dcā. q. i. B
Utrū abbatissa possit aquā bn̄dicē. cō
fessiōes audire. sacrales pn̄ias īponē.
R̄. Breuit' nullū actū sacralē exercere
pōt. ex̄ de pe. 7 re. noua. A. Ibi etiā dr̄
ꝙ nō pn̄t moniales ꝓpas bn̄dicē. nec
p̄dicare publice. S d̾ bn̄dictione aque
nil dr̄ nisi forte sumat' ex ei⁹ rōne. Et
ī p̄dictis con. Albricus. B
Utrū possit suspēdē ul' intdicē. R̄ fm
Ho. Ab officio suspēdē nō pōt. qa h̄ qⁱ
clauiū ē 7 sub noīe censure eccl'iastice
ꝯtinet'. Silr̄ nec intdicē posset. poss3 tn̄
fm Inno. si eēt ꝯsuetudo. a beneficio
v̾o suspēdē pōt. ex̄ d̾ ma. 7 obe. dilecta
A. Lic3 sic dixerit Ho. tn̄ glo. ī dcō. c.
dilecta dīc ꝙ pōt suspendē ab officio 7
bn̄ficio monachas suas 7 cl'icos sue iu
risdictiōi subiectos fm ꝙ h̄ sati īnuit'.
Hoc etiā tenet glo. Ray. 7 qdā alij. ut
in sū. con. li° 3°. ti. 23. q. i. Inno. etiā in
dcō. c. dilecta. dīc ꝙ abbatissa pōt su-
spēdē cl'icos suos ab officio 7 bn̄ficio. 7
h̄ ē ea rōe. qa ex ꝯsuetudīe iurisdictō3
ordīariā h3. ī. de arbi. dilecti. Al'. n. ē ꝯ̄
ius cōe. C. d̾ arbi. l. vld. h̄ ille. Et h̄ vr̄
veri⁹ ꝙ ex ꝯsuetudine possit abbatissa
suspēdē ab officio 7 bn̄ficio p iura p̄-
all'ata. Et s̄bdit Inno. ubi s̄. ꝙ ex ꝯsue
tudīe īduci nō pōt ut intdictū de iure
ponē possit sicut nec excoīcatō3. Forte
h̄ iō dīc Inno. qa res ē magni pōderi. B
Utrū possit p̄dicare. R̄. Nec pōt p̄di
care nec pb̄lice docē. ut dr̄. ī. feia. §. p̊.
A. Ibi ad h̄ all'ant' iura. ꝓ q etiā facit
ex̄ de pe. 7 re. noua. B. Pōt tn̄ suas
s̄bditas exhortari 7 īformare. Itē non
pōt ordinē recipe nec sup spūalib⁹ iu-
dicare 7 qdā h⁹mōi q̄ femis ꝓhibent'.
ut. ī. feia p to. De electiōe abbatisse hr̄
ī. electio p̊. §. fi. Et qn̄ 7 q̄lit' ꝓ homa
gio pōt egredi clausurā mōialiū. vide
ī. monial'. §. 3°. A. Hic all'at'. §. 3⁹ ꝯpu
tādo p̄ncipiū capli p vno. §. S non sic
ponit' ī q̄tatiōe quā h̄ signo. cū sepati
soleat all'ati p̄ncipiū capli ab ei⁹ §. B

Absolutio p̊ coīt

De
absolutiōe ab excoīcatiōe sci-
endū ē ꝙ ab oī excoīcatōe siue maiori
siue mīori lata a iure pōt excoīcat⁹ ab-
solui a suo epo nisi cōditor canōis sibi
reſuauerit. ut ex̄ de sen. exco. nup. §. ī
2°. Pōt etiā ꝓpri⁹ sacerdos absoluē a
mīori. ut ī dcō. c. nup. nō āt a maiori.
ut dr̄. ī. ꝯfessor p̊. §. p̊. A. Intellige ni
si ꝓpri⁹ sacerdos p̄sit eccl'ie collegiate.
ut abbas. archip̄sbyt. 7 h⁹. tales enī
pn̄t excoīcare. 7 silr̄ īferiores qb⁹ h̄ p-
bet ꝯsuetudo. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q.
50. Et sicut pn̄t a maiori excoīcatiōe
excoīcare. ita 7 ab illa absoluē. ut ī. §.
se. B. A sn̄ia v̾o iudicis n̄ pōt qs absol
ui nisi ab excoīcatore ul' ab ei⁹ supiore
si ad illū fuerit appellatū. ul' si excōica
tor negligēt ul' maliciose differat abso
lutō3. 7 ī alijs casib⁹ ī qb⁹ archiep̄s pōt
iudicare d̾ subditis suffraganeo₄ suo₄
q̊s habes. ī. archiep̄s. §. 3°.
Absoluere pōt q ligare seu excoīcare
pōt. 2i. dis. īferior. Fallit h̄ ī. 7. casib⁹.
p̊ ī delegato pape q ī obediētē sue sn̄ie
excoīcare pōt. S p⁹ ānū absoluē n̄ pōt.
ex̄ d̾ offi. dele. q̄renti. A. Intellige p⁹
ānū. s. a diffinitiua sn̄ia. ut p3 ibi per
glo. B. 2° qn̄ iudex eēt excoīcat⁹ ma
iori excoīcatione. qa tūc nec excoīcare
nec absoluē pōt. 24. q. i. audiuimus.
Sec⁹ si eēt excoīcat⁹ mīori excoīcatōe
ex̄ d̾ sen. exco. duob⁹. 7 d̾ cle. exco. mi.
si celebrat. 3° fallit qn̄ p epm excoīcat'
īcēdiari⁹. q p⁹ꝙ fuerit pb̄licat⁹ nō ab
soluit' nisi a papa. ex̄ de sen. exco. tua.

4° ĩ clicꝯ q exhibēt heretici eccľiastica
sacra q̄s ordiatiꝰ officio ꝓuare pōt. ꝫ n̄
restituē. ex̄ ꝺ hereticꝭ. excoĩcamꝰ. A . ĩ
§. sane. vbi etiā dr̄ idē ꝺ recipientibꝰ
ab hēticꝭ elyas aut oblatiões seu q tra
diderūt eos eccľiastice sepulťe. Et qꝺ
dictū ē ꝺ clicꝭ idē ⁊ ibi dr̄ de regulari-
bus. ⁊ sꝫdiť. qꝫ etiā ꝫ ĩfligať. ut eoꝝ
ꝓuilegia ĩ illa diocesi nō fueťĩ q̄ tales
excessus p̄sūpserĩt ꝑpetrare. B . 5° qn̄
qs ꝑ ꝯciliū pꝰ p̄mā ⁊ secūdā monitōꝫ
fuerit reptꝰ culpabiľ ĩ ꝯferēdo bn̄ficia
indignis. qa dꝫ ꝑ ipsū cōciliū suspēdi
a ꝯferēdis bn̄fitijs. quā sn̄iam nullus
nisi papa uel vnꝰ de p̄ncipalibꝫ p̄triar-
chis potit relaxare. ex̄ de p̄bē. ḡue. 6° ĩ
deḡdato. quē si eps deḡdat solꝰ papa
restituit. ex̄ ꝺ cle. nō re. ex tue. A . Ibi
nō clare ꝫ dr̄. tn̄ idē dic Albricꝰ. B . 7°
si excoĩcator nō fuerit sacerdos. qa q̄ꝫ-
uis possit excoĩcare ⁊ etiā absoluere a
sn̄ia iudiciali. dꝫ tn̄ dicere absoluto ut
ōndat se sacerdoti q rōne clauis ipsuꝫ
absoluat q̄ꝫtū ad solēnē recōciliationē
eccľie. Si. n. miorꝭ excoĩcatiōis absolu
tio reqrit sacerdotē. ut ex̄ de sen. exco.
nuꝑ. multo magis reqriť ĩ maiori. A
Con. Albricus. B . Hāc questionē vi
de pleniꝰ hic. ĩ. §. pľt.

Absolutio excoĩcatoꝝ ĩ certꝭ casibꝰ
ad solū papā ꝑtinet. Primꝰ ē de eo q
v̂berat clicū. 17. q. 4. si qs suadēte. Hic
tn̄ casus hꝫ multas exceptiões. q̄s vi-
de. ĩ. absolutio 2°. ꝑ totū. 2ꝰ est de eo q
ĩcēdit uľ frāgit ecclesiā uľ locū religio
sū aut cimiteriū. q anq̄ꝫ denuncieť pōt
absolui a solo epō. postea v̂o nō nisi a
papa. ex̄ de sen. exco. ꝯq̄sti. Et idē ē de
q̊cūq̄ꝫ alio ĩcēdiario si forte excoĩceť ⁊
publiceť. ex̄ de sen. exco. tua. Et vide
hūc casū. ĩ. excoĩcatio 4°. 3ꝰ qn̄ papa ali
quē noĩati excōicat quē solꝰ papa ab-
soluit. ⁊ sic etiā solꝰ absoluit oēs ei ꝑti-
cipātes. s. ĩ crimĩe ꝓpť qꝺ excoĩcatꝰ ē
ex̄ de sen. exco. significauit. uľ etiā q ei
scienť ꝑticipat ĩ diĩnis ut qdā dicūt ꝑ
dcm̄. c. significauit. Sꝫ alij exponūt. s
qn̄ p̄mꝰ erat excoĩcatꝰ a papa cū ꝑtici
pātibꝫ. uľ q̄ꝛ dcm̄. c. loq̄ť ꝺ ꝑticipātibꝫ
ĩ crimĩe. A . Veritas ē ut ex ip̄o textu
colligiť. ⁊ nōť ĩ directoria li° 3°. ti. 2. §
41°. q̄ꝛ dictū. c. significauit loq̄ť de clicꝭ
q scieť ⁊ spōte ꝑticipāt excoĩcato a pa
pa ĩ officijs diĩnis. Iō ut ibi dr̄ ad ꝫ ut
ista excoĩcatio obtineat. dꝫ q̄ꝛ ꝑticipā-
tes sint clici. Itē q̄ꝛ ĩ diĩnis ꝑticipēt. Itē
q̄ꝛ illi sint excoĩcati a papa. Itē q̄ꝛ ꝑtici
patio ⁊ admissio fiat spōte ⁊ scieť sicut
ꝫ totū manifeste colligiť ex textu dcē
decretaľ. ubi ꝫ nōť Hosti. ⁊ Archi. xi. q
3. placuit. ⁊ Io. an. ex̄ eo. statuimꝰ. li°
6°. Con. Albricꝰ. Et ĩtelligiť siue ista
ꝑticipatio ĩ diĩnis fiat in eccľia siue ex̄.
ut in s ū. con. li° 3°. ti. 33. q. 34. vltra me-
diū. B . 4ꝰ de falsante lr̄as papales uľ
scieť falsis vtēte. ex̄ ꝺ falsis ꝺ ura. Sūt
⁊ alij casus papales p̄ter p̄dictos. In
sexto hn̄ť duo. Primꝰ ē de ĩsecutoribꝫ
cardinaliū. q ĩcurrūt mľtas ⁊ ḡues pe
nas. ut ex̄ de pe. felicꝭ. eo. li°. 2ꝰ de illꝭ q
occasiōe sn̄ie excoĩcatōis suspēsiōis uľ
intdicti late dāt ln̄iam ḡuādi illos q
tulerūt uľ suos ĩ ꝑsonis uľ bonis. ut ex̄
ꝺ sen. exco. q̊cūq̄ꝫ. Vide pleniꝰ. ĩ. excōi
catio ꝑ. §. 5°. v. 21°. A . Potiꝰ est. § 3ꝰ
ſm q̊tationē eiꝰ. B . Itē q̊cūq̄ꝫ corpꝰ
alicꝰ defūcti ĩcidēt uľ decoq̄ret ꝓ ossibꝫ
trāsferēdis. Hoc ĩ q̄dā extuag̃. Bonifa
cij octaui q ĩcipit detestāde. In clemē
tinis sūt. 5. Primꝰ ē si iq̄sitores hereti
coꝝ · odio · gr̄a · amore · uľ lucro ꝯ iusti-
ciā ⁊ ꝯsciaꝫ omiserĩt ꝯ q̄uēpiā ꝓcedē
uľ ipsam heresim alicui ĩponerēt. aut
ĩponerēt q̄ꝛ ĩpediant officiū suū. ut de

here.multoꝝ.ī fi. 2ᵒ ē de religiosis q
absq3 spāli lnīa ꝑpriȷ sacerdotꝰ solēni-
çarent mr̄imonia aut mīstrarēt sacr̄a
eucharistie uł extreme vnctiōis. Suf-
ficit tn̄ lnīa ꝑochiał etiā si nōdū ē sa-
cerdos. A .Con.glo.in cle.religiosi.
sup v̊.ꝑsbyti.de ꝑui. Sȝ h̄ dȝ intelligi
dūmō sit ī.25ᵒ. āno sue etatis 7 faciat
se ꝓmoueri īfra ānū a cōmissiōe cure
sibi facte ad sacerdotiū.alʳ ipo iure pri
uatꝰ ē bn̄ficio.ut ī.c.licet.de elec.liᵒ 6ᵒ.
nisi eccl̄ia ꝑochialis foret collegiata.
Tūc.n.nō ꝑuatʳ ipo iure. ß si admōitꝰ
se nō faciat īfra ꝑdictū tēpꝰ ordinari
dȝ ꝑuari.ex̄ de elec.cū ī cūct.§.īferio-
ra.7 ī.c.statutū.eo.ti.liᵒ 6ᵒ. nisi ꝙ epi
7 supiores pn̄t occasiōe studiȷ sciē cl̄ict
ueniēt cū aliqbꝫ dispēsare ꝙ nō tene
antʳ ꝓmoueri ad sacerdotiū nisi pꝰ se-
ptēniū.dūmō īfra annū ꝓmoueātʳ ad
subdiaconatū 7 pꝰ septēniū īfra ānū
ad diaconatū 7 ꝑsbyratū.alʳ sūt ipo iu
re ꝑuati. Porro dicto septēnio duran
te epi 7 supiores debēt sollicite ꝓuidē
ut p bonos 7 sufficientes vicarios ab
eis ī hꝰmōi eccl̄ijs deputādos aīaꝝ cu
ra diligēt exerceatʳ 7 defuiatʳ laudabi-
lit ī diuīs.qbꝫ ꝯ eccl̄iaꝝ ipaꝝ ꝓuētibꝫ
nccīa ꝯgrue mīstrētʳ.eo.ti.cū ex eo.liᵒ
6ᵒ. B .Silʳ etiā lnīa illiꝰ vicariȷ q ge-
rit ordīariā curā eccl̄ie. A .Con.glo.
ubi s̄ q dic ꝙ videtʳ sufficē lnīa vicariȷ
gerēt curā p modū dcē decre.cū ex eo
B .Itē sufficit lnīa diocesani. ut nōt
Jo.an.ex̄ de ꝑui.religiosi.ī cle. A .In
directoria libᵒ 3ᵒ.ti.2.§.229ᵒ. dr ꝙ ad
ꝑdicta nō sufficit lnīa epi. Glo. v̊o in
dcā cle.religiosi.sup v̊bo ꝑsbyti dicit
Puto pꝰ factū a penis excusari illū q
h̄ fecit.nā diocesanꝰ ē ꝑochianꝰ.ꝯ do
na.apl̄ice.7 epꝰs ꝑsbytʳ.95.dis.oli.7 de
pecu.cle.c.2ᵒ.7 facit qꝯ scripsi de pe.7
re.oīs.sup v̊bo ꝓpo.7 tūc eo fortiꝰ qn̄
vacat ꝑochiał eccl̄ia.ß qn̄ nō vacat cō
sulas abstīeri 7 ex lnīa epi uł archiepi
h̄ nō fieri.lȝ ab illʳ recipi possint.ut scri
psi de officio archiepꝰs.c.3ᵒ. h̄ ibi. Tale
ꝯsiliū videtʳ tenēdū nisi ꝯsuetudo sit
ī ꝯtriū. qa optīa legū īterpꝰs ē ꝯsuetu-
do.ff.de legi.si de īterꝑtatiōe.7 cōsue-
tudo nō mala ꝑ lege hn̄da ē. dis.i.cō-
suetudo.7.ff.ꝯ legi.ß ea.7 reqritʳ lnīa
spāł.h̄ ē ꝙ de ꝑsonis ꝯferēte 7 recipiē
te 7 de sacr̄is fiat specificatio ut bn̄ sa-
tisfaciat lr̄e decret.ꝺm glo. sup verbo
spāli.Crederē tn̄ ꝙ exq̊ ꝯ sacro fit spe
cificatio lȝ nō exꝑmatʳ nomē ꝑochiał
cū datʳ lnīa religioso.uł nomē religio-
si cū datʳ lnīa ꝑochiano euitetʳ pēa.ut
ibidē subdit glo. B .Itē silʳ excoīcati
sūt religiosi q excoīcatos a canōe ab-
soluūt ī casibꝫ nō ꝯcessis.aut absolue
rēt a sentētijs p statuta ꝓuīcialia siue
synodalia ꝓmulgatꝰ. A .Glo.ī dicta
cle.religiosi.sup v̊bo sentētijs dic. Pu
to ꝙ oēm snīam īcludit excoīcatiōis.
suspēsiōis uł intdicti cuiꝰ nccīa fuerit
absolutio. Itē sup v̊bo a canōe dic ꝙ h̄
excoīcatio nō obtinēt si religiosus ab
soluēt a snīa iudicꝰ. Idē etiā nōtʳ in di-
rectoīa liᵒ 3ᵒ.ti.2.§.232ᵒ.etiā si snīa iu
dicialiter eēt lata a papa. Itē eo.ti.§.
234ᵒ.nōtʳ ꝙ si religiosus absoluit a pec
cato ꝓpt qꝯ īcurrit qs excoīcationem
uł aliā de ꝑdictꝰ sentētijs.dūmō nō ab
soluat ab excoīcatiōe ipsa uel snīa nō
īcurrit hāc penā. B .aut absoluerēt a
culpa 7 pena.ut ī dcō.c.religiosi.3ꝰ est
de īsecutoribꝫ epoꝝ. ut de pe.si qs. 4ꝰ
ē de cl̄icis 7 religiosis īducētibꝫ ad vo
uēdū.iurādū uł ꝓmittēdū ꝯ eligēdo
apud eos sepulturā .uł ut iā electā vl-
teriꝰ nō īmutēt.ut ꝯ pe.cupiētes. De
h̄ vide.ī. sepultᵃ 2ᵒ.§.p̊. A .Ibi iste

4

casus lati⁹ ponit᷑. B .5⁹ ꝺ his q cogūt
celebrari ī loco intꝺicto uł ad audien
dū vocāt excoīcatos uł intꝺictos. uel
ꝓhibēt eis ne moniti exeāt. ⁊ ꝺ illis q
moniti noīati nō exeūt. ut de sen. ex
co. ḡuis. A .Ibi dr̄. Ne igit᷑ excessus
sic ḡues excedētiū īpunitate trahant᷑
ab aliis ī exēplū ꝑsūptores ꝑfatos q ī
loc͛ intꝺicto suppositꝰ queq̄ꝫ de cetero ce
lebrare officia q̊modolibet cogē. aut q
mō ꝑdicto vꝫ p cāpanaꝝ pulsatiōꝫ uł
vocē ꝑconiā ut ibi ad officia eadē au
dieda aliq̊s excoīcatos ꝑserti uel int
dicti snīa īnodatos euocare. seu q ex
coīcati publice aut intꝺicti de ecclīis
dū ī ipsis missaꝝ solēnia a celebrātibꝫ
moniti ut exeāt ꝓhibē. nec nō ⁊ excoī
catos publice uł iutꝺictos q ī ipsis ec
clesiis noīati a celebrantibꝫ ut exeant
moniti remanē ꝑsūpserit excoīcam⁹.
B .Itē ꝺ illꝭ q ferrū eq̊s arma ⁊ ad īpu
gnādū xp̄ianos nccīa deferūt uł trās
mittūt seu galeas aut naues vēdūt uł
ī piratic͛ sarracenoꝝ nauibꝫ gubterna
tionē exercēt. uł īpedūt ɔsiliū uł auxi
liū ī dispendiū t͛re scē. ex̄ de iudeis. ita
q̊rūdā. ⁊. c. ad liberandū. ⁊ ē casus pa
pał p exuagātē. ut habes. ī. sarracen⁹.
§. 2°. A .Ibi de h̄ lati⁹ dr̄. Multe alie
sūt excoīcatiōes papales q̄s h̄ ob bre
uitatē omitto cū de his lati⁹ dixeri in
q̊dā introgatorio qꝺ cōpilaui. ⁊ etiā ī
q̊driga. B .Etiā. ī. vsus clauiū p̊.

¶ Defūcto uł āmoto epo q excoīcaue
rat ⁊ vacante sede. caplm siue ille ad
quē ep̄alis iurisdictio tūc ꝑtinet pōt
absoluē a snīa siue iuris siue iudic͛ si
cut ep̄s poterat. ut ī 6°. de ma. ⁊ obe. c.
p̊. Eodēꝫ mō etiā successor absoluere
pōt a snīa quā ꝑdecessor tulit. ar. xi. q.
3. si ep̄s. A .2°. et ibi h̄ plene ꝓbat᷑. B

¶ Si archiep̄s absoluat excoīcatos ab
ep̄o ī casu nō ɔcesso. A .Qꝺ ē regula
rit᷑ nisi ī casibꝫ except͛. de qbꝫ. ī. archi
ep̄s. B .nō valet absolutio. qa ē a nō
suo iudice. ex̄ de offi. or. pastorał. Sꝫ si
p appellatiōeꝫ cā defert᷑ ad eū potit ab
soluē. ita tn̄ q̄ nō nisi vocat͛ ꝑtibꝫ ⁊ co
gnito de appellatiōe. ex̄ ꝺ appel. roma
na. li° 6°. ⁊ de sen. exco. c. venerabilibꝫ
A .Con. Albric⁹. ⁊ ē coīs snīa. ut ī sū.
con. li° 3°. ti. 33. q. 14. B

¶ Ep̄s exn̄s ī aliena diocesi absoluere
nō pōt ī his q̄ req̄rūt cāe cognitōꝫ. qa
nec sedē ꝓ tribunali pōt. 9. q. 2. ep̄m.
Sec⁹ si nō req̄rāt cāe cognitiōeꝫ. qa h̄
ꝑtinēt ad volūtariā iurisdictionē. Iꝺ
dico ī legato de latē pape ex̄ terminos
sue legatiōis. ar. ff. de offi. ꝓcō. ⁊ le. l. 2
⁊ ex̄ de offi. le. excoīcat͛. A .In ɔcā. l.
2. sic dr̄. Oēs ꝓcōsules stati p⁹q̄ꝫ vrbē
egressi fuerit hēant iurisdictionē. s̄ n̄
ɔtētiosam s̄ volūtariā. ut ecce manu
mitti apud eos pn̄t tā liberi q̄ꝫ serui ⁊
adoptiōes fieri. Con. ꝑdict͛ Albricus.
Et ꝑdicta faciūt q̄ lꝫ ut nōt glo. ī ɔcō
c. excoīcat͛. legat⁹ a latē p⁹q̄ꝫ egressus
ē vrbē q̊usq̄ꝫ ī vrbē reuertat᷑ possit ab
soluē oēs a snīa īiectiōis manuū. h̄ tn̄
nō potit facē nisi erga hoīes sue lega
tiōis ⁊ in terra sue legationis quando
requirit cause cognitioneꝫ. ⁊ videtur
sentire glosa eo. c. excōmunicatis. duꝫ
dictos legatos assimilat ꝓconsulibꝫ. ⁊
facit ex̄ ꝺ offi. le. c. nouit. ⁊ ibi nōt In
no. B .Ep̄i aūt expulsi pn̄t exercē iu
risdictiōeꝫ ī alia diocesi. A .Petita tn̄
lnīa ab ep̄o diocesis. ⁊ si nō obtēta. ⁊
ita q̄ subditi nō expulsores uł eoꝝ fau
tores seu ɔsiliarii vltra duas dietas a
fine sue diocesis nō trahāt᷑. ut ī cle. q̄ꝫ
uis. de q̄. ī. B .Et sic pn̄t absoluē. ut ī
cle. de fo. ɔpe. q̄ꝫuis. A .Aduertendū
etiā q̄ q̄libet ep̄s pōt etiā ɔtentiosam

iurisdictionē ĩ aliena diocesi exercē de
ɔsensu diocesani. ut in sũ. con. li° 3°. ti.
33. q. 53. Et idē ē etiã in aliis ꝑlatis. ut
nõt Inno. ĩ dcõ. c. nouit. ꝺ offi. dele. B

¶ Eṗs absoluē põt a snĩa lata ꝑ suũ ar
chidiaconũ. plebanũ. uł aliũ sub eo iu
risdictõ3 hñtē. s3 nõ d3 sine ɔsciã illi⁹ ⁊
cõgrua satisfactiõe. ex̄ ꝺ offi. or. cũ ab
eccłiaꝝ. ⁊. c. ad repmēdã. si tñ absolue
rit valet. ar. xi. q. i. de ꝑsona. Et ē rõ.
qa eṗs ē iudex ordĩari⁹ tã laicoꝝ q̃3 cle
ricoꝝ sui eṗat⁹. ar. ĩ Auten. ꝺ defen. ci.
ĩ ꝑn. A. In h̄ coĩt ɔueniũt doc. ut nõt
ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 33. q. 94. Sed ut ibi ꝑ3
glo. Ray. dĩc. Lic3 h̄ mgr patificet sim
plicē sacerdotē cu3 plebano. tñ aliud
credo de ꝑsbyt̄o ꝑrochiali q nõ h3 ɔtē
tiosam iurisdictionē. ⁊ q nõ cõsueuit
excoĩcare nisi ꝑ dãnis q̊ꝝ igrant̃ acto
res. ⁊ credo ꝙ eṗs uł ille q sup h̄ gerit
vices ei⁹ ĩpo irreqsito satisfactiõe fac
ta añ si fieri põt uł ꝑmissa cũ fieri potit
põt talē excoĩcatũ absoluē. B. Et idē
ē ꝺ snĩa interdicti. ut. ĩ. interdictũ 5°. §. ꝑ

¶ Qui de vno eṗatu domiciliũ trans
fert ad aliũ põt ꝑ secũdũ eṗm absolui
ab excoĩcatiõe iuris quã icurrerat ĩ dio
cesi ꝑoris. sicut etiã a pctõ ibi cõmisso.
ut ponit xb. A. Con. Albricus. B

¶ Qñ eṗs cõmittit alicui absolutõ3 ꝺ
oĩ excoĩcatõe. nõ ꝑpt h̄ põt absoluere
illũ excoĩcatũ ab eo cui⁹ absolutõ3 nõ
cõmisisset ĩ spãli. forte qa excoĩcatus
erat ꝑpt dãnũ illatũ eṗo uel aliqd h⁹
modi. ex̄ de re. iuris. ĩ generali. li° 6°.

¶ Si papa mãdat alicui ꝙ aliquē excõi
cet. nũqd p⁹ea põt eũ absoluē? Distin
gue. Si ɔmittit ei cãe cognitõ3 põt ab
soluē. ar. zi. dis. ĩferior. Si v̊o papa iã
diffinierat negociũ ⁊ mãdet excoĩcari
nõ põt absoluē. qa nõ ei iurisdictio s3
purũ misteriũ delegat̃. ex̄ de offi. dele.

qm̃. A. z°. q ꝺ ē. c. fi. ⁊ h̄ ē snĩa Hosti.
⁊ Goff. ut ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 33. q. 98. B

¶ Papa si salutat aliquē excoĩcatũ. uel
ꝑticipat ei siue sciēt̃ siue igrãt̃ ñ ꝑpt h̄
ille ē absolut⁹ ut ĩ cle. si sũm⁹. ꝺ sē. exco

¶ Si ꝑ papã fueĩt ɔfirmata aliq̃ excõi
catiõis snĩa quã ĩferior tulit. nũqd ĩfe
rior põt absoluē? Distĩgue. qa si ɔfir
mata ē ex certa sciã nulli⁹ ĩferior põt si
ne pape mãdato nisi eēt certũ ꝙ ꝑ fal
si suggestiõ3 fuiss3 ɔfirmatio ĩpetrata.
ex̄ ꝺ ɔfir. vti. uł ĩuti. c. z°. Si v̊o simplr̃
ɔfirmat ⁊ sine cãe cognitiõe. tũc ĩferi
or põt. ex̄ ꝺ ĩsti. ex frequẽtib⁹. A. Hec
fuit snĩa Hosti. ⁊ glo. Ray. S3 Goff. di
xit. Veri⁹ ē ꝙ ille q tulit snĩa3 possit ab
illa absoluē. ꝑ dcm̃. c. ex frequẽtib⁹. ut
ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 33. q. 100. s3 ꝑmũ tuti⁹
videtur. B

¶ Si de facto absoluo aliquē ab excõi
catiõe de q̃ nõ possũ. ⁊ postea aduertã
debeo si possu3 eũ certificare de errore
meo ⁊ ɔsulē ꝙ ĩpetret absolutõ3. ⁊ ĩte
rũ debeo me hr̃e ad illũ q̃ nõ absoluis
sē. xb. A. Vt ĩ sũ cõ. li° 3°. ti. 33. q. cxi. B

¶ Absolutio ex cã falsa nõ valet ſm
Inno. ⁊ Hosti. qa iudex sic nõ ĩtendit
absoluē. utputa si absoluend⁹ dicat se
satisfecisse uł ĩiuriã sibi remissam fuis
se. uł aliqd tale qꝺ nõ sit verũ. Ał ab
solutio siue sit iusta siue ĩiusta tenet q̊
ad ecclesiã militãtē. ar. ex̄ ꝺ re. iuris. oĩs
res. Itē qa iura ꝑmptiora sũt ad absol
uẽdũ q̃3 ad ɔdẽnãdũ. 50. dis. põderet
A. Melius facit. c. cũ sint. ꝺ re. iuris. li°
6°. Et ꝑdictis con. Albricus. B

¶ Absolui d3 excoĩcat⁹ q offert se ad
iusticiã nõ obstãte si aduersari⁹ appel
let ne absoluat̃. ex̄ de appel. q̃ frõte. s3 ⁊
istũ casũ habes. ĩ. pleni⁹ interdictũ 5°. §
3°. A. Ibi dr̃ ꝙ añ absolutõ3 d3 suffici
entē cautionē ꝑstare de parẽdo iuri.

5

Et pdcā ītelligēda sūt nisi aduersari⁹
dicat eū excoīcatū ꝓ mālfesta offensa
q̊ casu tmin⁹ octo dieꝝ ei dat̄ ad ꝓbā-
dū. ⁊ si ꝓbauerit non relaxat̄ snīa nisi
ꝑus sufficiēs ꝑster̄ emēda uł ꝯpetens
cautio de patēdo iuri si offensa dubia
ꝓponat̄. ut ī. c. solet. de sen. exco. li° 6°.
B. Q si excoīcat⁹ īpetrat sibi absolu-
tionē sciente aduersario ⁊ nō ꝯdicēte
nec aliqd petēte ipe aduersari⁹ nō pōt
p⁹ea cōqueri. qa tenuisse vr̄. ex̄ de sen.
⁊ re. iu. q̄uis. A. Con. Albricus. B

¶ Etiā iuit⁹ qs pōt ab excoīcatōe ab-
solui sicut ⁊ īuitus excoīcari. imo etiā
manente ꝯtumacia pōt aliqs discrete
excoīcationē iuste latā remittē. si vi-
derit saluti illi⁹ expedire. Tho. 4°. sen.
dis. 18. Idē Albric⁹. A. Idē dr̄ in sū.
con. li° 3°. ti. 33. q. iij. ⁊ in. q. 13. B

¶ Cū de excoīcatōe dubitat̄. nūqd dꝫ
absolutio peti? Distīgue. qa si qs sup
h̄ hꝫ ꝯsciāꝫ scrupulosā nimis. deponat
eā ad ꝯsiliū boni viri. quā si nolit uel
nō possit deponē. uł hēat de h̄ ꝓbabilē
opīonē. faciat se absolui ad cautelam.
ar. ex̄ de sen. exco. inqsitiōi. A. Con.
Albricus. B

¶ Si excoīcat⁹ dic cām excoīcatiōis fu
isse dubiā uł nullā siue falsā ⁊ petit ab
solui ad cautelā. absoluet̄ cū iuratoria
cautiōe. nisi excoīcator uł is ꝓ q̊ excōi
catio lata ē īfra octo dies ꝓbaueīt ꝯ cā
ex̄ ꝯ sen. exco. solet. li° 6°. A. Ibi nil dr̄
de iuratoria ꝟ de compētēti cautiōe. q̄
reqrit pignora uł fideiussores uł iura-
mētū qn̄ alia nō pn̄t ꝑstari. sicut ⁊ ido
nea cautōe. dic glo. ī. c. Odoard⁹. ex̄ ꝯ
solu. Itē ī dcō. c. solꝫ. n̄ dr̄ ꝙ excoīcat⁹
ꝓponat cām dubiā ꝟ nullā siue īiustā
⁊ qn̄qꝫ ī ꝓbatiōib⁹ remanet dubia. Et
qꝯ ibi ad finē dr̄ si offensa dubia ꝓpo
nat̄. ītelligit̄ n̄ ꝑ ꝓpōnē pd. ꝟ ī examīe
iudicii ꝑ defectū ꝓbatiōis. ut ibi ꝑ glo.
⁊ de h̄ dictū ē ī additiōe s̄. §. 14°. B

¶ Excoīcator cog̊scēs errorē sue excōi
catōis dꝫ reuocāe siue absoluē n̄ obstā
te appellatiōe aduersarij. ꝟ si de errore
dubitat pōt absoluē recepta cautōe ꝙ
iuri pareat. A. Immo dꝫ absoluē rece
pta sufficiēti cautiōe. ut ī. c. sacro. ꝯ q̊
ī. B. Sꝫ caueat iudex ne errorē fingat
ī ꝑiudiciū alti⁹ pd. ex̄ ꝯ sen. exco. sacro

¶ Ligat⁹ plib⁹ sentētijs uł vna ex di-
uersis causis si vult vere absolui dꝫ ex
ꝑmē oēm snīam ⁊ cām. ⁊ sic vna abso
lutio sufficit ad ples excoīcatiōes tol-
lēdas. alit̄ nō tenēt absolutio. qa ꝑ sb-
reptōꝫ obtēta eēt. ex̄ ꝯ sen. exco. officij

¶ Utrꝝ n̄ sacerdos absoluē possit excōi
catū. R°. duplex ē absolutio. Una pti-
nēs ad forꝝ ꝯtētiosū. ⁊ ista pōt ꝯmitti
etiā n̄ sacerdoti. qa poti⁹ ē iurisdictōis
q̄ꝫ ordīs. Alia ē ptinēs ad forꝝ pnīale. ⁊
h̄ cū ptineat ad ordinē sacerdotalē n̄
pōt ꝯmitti nisi sacerdoti. sicut nec ab-
solu°. a pctō. h̄ xv. A. Con. Albric⁹. B

¶ In articl̄o mortl̄ pōt absolui excoīca
tus a simplici sacerdote. ar. de pe. dis. i
qm̄ penitet. ex̄ ꝯ sen. exco. nō dubiū. ⁊
de sepul. ꝑrochiano. Sꝫ si nō fuerit ab-
solut⁹ si tn̄ apparuerīt ī eo sig̃ ꝯtritōis
potit absolui p⁹ mortē ab illo. s. q euꝫ
sanū potat absoluere. ex̄ de sen. exco. a
nob. 2°. ⁊ valet tał absolutio fm xv. ut
sepeliat̄ ī loco sacro. uł ut sepult⁹ n̄ ex-
humet̄ ꝟ ut oret̄ ⁊ celebret̄ ꝓ eo. Et vi
de. ī. absolutio 5°. §. vlt̄. A. Articul⁹
mortl̄ ītelligit̄ nō solū ꝯ piculo mortl̄
ꝓpt̄ īfirmitatē ꝟ etiā si sit in piculo q̊-
cūqꝫ vicino morti. puta si timeat hostē
uł pdonē. uł crudelitatē hoīs potētis
aut odiū spāle alic⁹. uł si nauigatur⁹ sit
ꝑ loca picl̄osa uł loca īsidiosa trāsitur⁹
fm Inno. ⁊ Ho. ⁊ ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q
36. addēs Ho. ꝙ idē ē si sit obsessus uł
obsideat in loco vbi freqn̄t machine
iaciūt̄ ⁊ baliste. Caueat tn̄ absoluēs ꝙ
n̄ nimis laxet habenas ī h̄ cāu. aliogn

sub h̄ ꝑtextu possent fere oēs absolui.
Et ī articulo mortꝭ etiā simplex sacer-
dos pōt absoluē ab oī pctō ⁊ excoīca-
tione. dcō. c. ꝓrochiano. de sepul. nisi
spālit̄ aliud sit statutū. ut ī excoīcatio
nibꝫ ꝓcessus curie. ꝺ qbꝫ ī dcō in trroga
torio. Itē qn̄ pōt epī copia hr̄i n̄ dꝫ se
simplex sacerdos de casibꝫ resuatꝭ etiā
ī h̄ articlo ītromittē ſm Inno. ⁊ ī dcā
q. 36. ad fi. Itē h̄ cāu ⁊ ī sili īiūget absol
uēs excoīcato q̄ ipedimento cessāte se
illi repn̄tet a q̊ fueāt absoluēdꝰ māda
tū eiꝰ hūilit̄ sup h̄ receptturꝰ. ex̄ ꝺ sē. ex
co. ea noscit̄. ⁊ nōt̄ ī dcā. q. 36. ī pn̄°. B

Absolutio z°.

As. ꝑcutiētiū clicos. Iniicientes
manꝰ violētas ī clicū uel religiosū de-
bēt absolui ꝑ papā tm̄. 17. q. 4. si quis
suadēte. pn̄t etiā absolui ꝑ legatos q ꝺ
latere pape missi sūt. ex̄ ꝺ sen. exco. ad
eminētiā. ⁊ de offi. le. q̄ trāslatoꝝ. etiā
si sūt ex̄tmīos sue legatōis dūmō sint
ī via. ⁊ etiā si tales excoīcati aliūde ve
niāt. ex̄ ꝺ offi. le. excoīcatꝭ. A. Ibi hoc
nōt glo. ⁊ ītellige h̄ ſm ea q̄ dcā sūt s̄ ī
additiōe. absolutio p̊. §. 5°. B. Legati
v̂o q nō mittūt̄ de latē ex̄tmīos nemi-
nē talē pn̄t absoluē. ſ dū sint ītra tmi-
nos pn̄t absoluē tm̄ exeūtes ꝺ ꝓuīcia
sibi ɔmissa nō aliūde accedentes. Alij
v̂o legati locales q ex ꝓuilegio ecclesie
sue hn̄t legatiōeꝫ. ut archiep̄s cātuar̄.
⁊ siles h̄ nō pn̄t. ut in dcō. c. excoīcatꝭ.
Et si vis scire q sūt legati de latere. vi
de. ī. legatus. §. p̊.

¶ Sūt casus ſm Ho. ī qbꝫ īiciēs manꝰ
in clicos citra sedē apl̄icā absolui pōt.
Primꝰ ī articulo mortꝭ. 17. q. 4. si quis
suadēte. Tn̄ iiūgēdū ē ei q̄ si euaserit
sedi apl̄ice se pn̄tet. ul̄ ei q possit eū ab
soluē mādatū eiꝰ sup h̄ recepturꝰ. ex̄ ꝺ
sē. exco. a nob̄. z°. A. Meliꝰ facit eo. ti
c. qꝺ ꝺ his. B. Et idē ī casibꝫ seq̄ntibꝫ

remoto. s. īpedim̄to. ꝑterq̄ ī puero ut
ex̄ ꝺ sen. exco. de ceto. ī fi. ⁊. c. ea noscit̄
in fi. A. In his. c. nil dr̄ de puero. ſ dr̄
eo. ti. c. q̄uis. ⁊. c. fi. ⁊ ut ibi pꝫ ītelligit̄
ꝺ puero īpubē. i. mīore. 14. ānoꝝ. B
Et si cessāte īpedim̄to nō se pn̄tat īci-
dit ī eādē sniāꝫ. ex̄ ꝺ sē. exco. eos. li° 6°.
Et vide. ī. absolu°. 4°. §. p̊. zꝰ casꝰ ē qn̄
qs hꝫ īimicitias capitales uel alias iu-
stas excusatiōes ꝓpt̄ qꝺ nō pōt se sedi
apl̄ice pn̄tare. ex̄ de sē. exco. de ceto. A
In h̄. c. n̄ dr̄ de iusta excusatōe seu īpe
dimēto ī gnē. ſ dr̄ eo. ti. c. qꝺ de his. ⁊
de h̄ intelligit̄ qꝺ seq̄t̄. B. De ista ex-
cusatione stabitur arbitrio boni viri.
ff. de v̂bo. obli. ɔtinuꝰ. §. cū ita. ⁊ ex̄ de
voto. q̄ sup his. A. Hoc. c. paꝝ facit.
ſ meliꝰ facit de offi. dele. c. de causis. ⁊
idē nōt̄ de h̄ arbitrio boni viri. ī sū. cō.
li° 3°. ti. 33. q. 36. B. 3ꝰ ī hostiario q ꝑ-
textu officij clicū non g̅uit̄ lesit. ex̄ de
sen. exco. si v̂o. 4ꝰ ī officiali q ascendo
turbā nō ꝓptea ex ꝓposito. ſ non sine
aliq̄li culpa clicū ꝑcussit. ut in dcō. c. si
v̂o. 5ꝰ si sit mulier. nec distīgui dꝫ vtꝝ
sit debil̄ an fortꝭ. 6ꝰ si sit senex aut vali
tudīariꝰ. 7ꝰ si sit mēbrꝭ destitutꝰ. ita. s
q̄ ad sedē apl̄icā accedē n̄ possit. Tres
casus ꝓxīe dcī hn̄t̄. ex̄ de sen. exco. mu
lieres. ⁊. c. ea noscit̄. ⁊. c. q̄uis. 8ꝰ de īfir
mo. s. qn̄ ꝑpetuū hꝫ infirmitatꝭ īpedi-
mētū. uel etiā tp̄ale si timet̄ q̄ accelēt
mors. ex̄ de sen. exco. qꝺ ꝺ his. A. Iꝺ
etiā videt̄ lꝫ īfirmitas non sit ꝑpetua
sicut dr̄ ꝺ alijs īpedimētis tp̄alibꝫ. eo.
ti. c. q̄uis. ⁊ iō vr̄ q̄ quātitas ⁊ q̄litas
īfirmitatis relinquēda sit arbitrio bo
ni viri. cū sit indetermīata. ex̄ de offi.
dele. de causis. ⁊ ꝓxime dictū ē. B. 9ꝰ
ī paupere quē oportet mendicare. ut
ī dicto. c. qꝺ de his. A. Ibi ista pau
ꝑtas nō ē determīata ad mēdicitatē.
⁊ iō videt̄ q̄ arbitrio boni viri relin-
quēda sit ut ꝓxīe patuit. xꝰ si regularꝭ

ꝺberat regulatē.ex̄ de sen.exco.mona
chi.⁊.c.cū illoꝝ.⁊ etiā si percussisset
secularē.ex̄ ꝺ sen.exco.religioso.li°6°.
A .Intellige de seculari clico.ut pꝫ in
ꝺcō.c.religioso. B .⁊ de h habes.ī.§
7°.xi⁹ ī his q nō sūt sui iurꝭ.sicut filij
fam̄ilias ⁊ fui.ex̄ de sen.exco.mulieres.
A .Con.Albꝛic⁹.Et vr̄ coīs snīa doc.
lꝫ aliq dixerīt ꝙ h cas⁹ sit solū ītelligē
ꝺus ꝺ fuis.ut pꝫ ī sū.cō.li° 3°.ti.33.q.36
Sꝫ p̄ma vr̄ ꝺioꝛ.qa cū lex n̄ distīguat
nec nos distinguē debem⁹.ut.l.3.ff.ꝺ
offi.p̄si.⁊ qa benigni⁹ leges īterp̄tāde
sūt.ff.ꝺ le.l.benigni⁹.B .12⁹ ī his q sꝫ
nobiles ⁊ magne potētie ⁊ sic delicati
ꝙ laboꝛē eūdi nō sustīerēt.Hic tn̄ eēt
p̄us roman⁹ pōtifex ꝯsulēd⁹.ut nōt ī
ꝺcō.c.mulieres. A .Ibi h clare hr̄. B
13⁹ ī īpubere.ex̄ de sen.exco.c.p°.Et h
etiā si p⁹ pubtatē postulat se absolui.
ut ī.c.fi.14⁹ de clicꝭ q coīt viuūt.⁊ sub
vno tecto doꝛmiūt.⁊ ī eadē domo ve-
scūt.ex̄ de vi.⁊ ho.cle.qm̄.qꝺ coīt ex-
ponit qn̄ sil viuūt ī aliq eodē collegio
A .Con.Albꝛic⁹.⁊ ad h bn̄ facit ꝺcm̄
c.qm̄.B .15⁹ ī mōialibꝫ.ex̄ ꝺ sen.exco
de monialibꝫ. A .Istas absoluit ep̄s.
ut ibi pꝫ.B .16⁹ ī hospitalarijs scī Ioh
hierosolimitani.ex̄ ꝺ sen.exco.canōi-
ca. A .Hos absoluit p̄oꝛ su⁹ si ē sacer-
dos nisi excessus difficil fuerit ⁊ enoꝛ-
mis.ut ibi. B .17⁹ ī his q clicꝭ nō enoꝛ
mē ꝟ modicā ⁊ leuē īiuriā irrogarūt.
ex̄ ꝺ sen.exco.p̄uenit.q̄ qdē decretal n̄
ꝯtinet dispēsationē ut qdā dixerūt.ꝟ
poti⁹ ꝯtinet ius cōe.qꝺ hodie satis in-
nuit.ex̄ de sen.exco.religioso.li°6°. A
Con.Albꝛic⁹.⁊ ē coīs snīa.ut pōt col-
ligi ex notatꝭ ī sū.con.ꝺcā.q.36. B
Nūc qdā ad declaratōꝫ circa p̄dcōs
casus dicem⁹.Circa p̄mū g casū.s.de
p̄iculo moꝛtꝭ nō ꝙ ītelligit n̄ solū ꝓpt
īfirmitatē.ꝟ etiā si sit ī qcūqꝫ periculo

moꝛti vicino.puta si timeat hostē uel
p̄donē.ul crudelitatē potētꝭ.aut odiū
sp̄ale alic⁹.uel si nauigatur⁹ sit.ul ꝑ lo
ca īsidiosa trāsitur⁹.ff ꝺ dona.cā moꝛ.
l.3.et.4.Idem ponit Hosti.⁊ addit ꝙ
idē ē si sit obsessus ul obsideat ubi ia-
ciūt machine uel baliste. A .De hoc
dictū ē s̄.absolutio p°.ad finē. B
Circa tⁱtiū ⁊ q̄rtū casū.s.de ostiario
⁊ officiali nō.ꝙ si tal nō casu foꝛtuito
ꝟ ex deliberatiōe ꝑcussisset clicū ḡuit.
a papa dꝫ absolui.ex̄ ꝺ sen.exco.si ꝺo.
Quid si clic⁹ armat⁹ venit ad bellū
ul facit īsultū.⁊ is ꝯ quē venit ipsū ca
pit? Rꝯ° sꝫm Inno.Si h facit sciēt.excōi
cat⁹ ē ꝟ ad papā n̄ mittit.si tn̄ h fit ad
defensiōꝫ n̄ ē excoīcat⁹.dū tn̄ cessante
cā defensiōis ipsū libē abire ꝑmittat.
ut Hosti.dic. A .Con.Albꝛic⁹.Et dr̄
idē ī sū.con.li° 3°.ti.33.q.36.⁊ allegant
Inno.ī.c.si ꝺo.p°.ex̄ ꝺ sen.exco.Sꝫ cer
te Inno ibi nō vr̄ illud ad qꝺ allegāt
dicē.ꝟ solū ꝙ qn̄ qs vsus ē moderata
tutela nō īcidit ī excoīcatiōꝫ.al sic. B
Si etiā official talē capiat auctoꝛitate
ꝓp̄a qa alit nō potat cōpesci ab īiuria
altⁱ⁹.nō ē excoīcat⁹ imo meret.23.q.3
foꝛtitudo.cū se.Et h dico si p̄lat⁹ su⁹ n̄
fuit ibi q h faciat.⁊ ip̄e eū p̄lato ꝯciti⁹
pōt restituat.aliogn ꝯ.ut ex̄ ꝺ sē.exco
ut fame.§.laici. A .Con.Albꝛic⁹. B
De muliere dubitat si mutilauerit
ul occiderit clicū an sit mittēda ad cu
riā? Rꝯ° sꝫm xꝺ.In p̄tāte epi ē mittere
uel nō.qa nō distīguit circa eas inter
attocē ⁊ non attocē īiuriā.Et subdit.
Credo tn̄ ꝙ expediat h⁹mōi mulierē
mitti ad curiā si ē foꝛtis ⁊ si atrocitas
mag̃ ē.⁊ nō fit altⁱ p̄iudiciū de ei⁹ mis
siōe.Mulier ꝺo incendiaria sacri loci
ul falsificās lrās pape ut ibidē xꝺ.dic
mittēda ē ad curiā.qa n̄ īueniūt iura
parcē mulieribꝫ ī hac p̄te.⁊ foꝛte ē cā.

qa n̄ ↄmittūt̄ h⁹mōi crimīa nisi p excogitatā malitiā. ꝭ man⁹ īiectio multotiēs fit ex subito īpetu. A .Con. Albric⁹. ⁊ idē ponit̄ ī sū. con. ↄcā. q. 36. B

¶ De reglaribꝫ nō. ꝙ si excess⁹ fuissꝫ difficil̄ ⁊ enormis. ut si ad mutilatōꝫ mēbri uł effusiōꝫ sanguīs sit ꝓcessū. ꝓ absolutōe ad sedē apłicā sīt mittēdi. ex̄ ꝺ sen. exco. cū illoꝝ. vid. ī. absolu° 3°. §. p̊

¶ De filiofamilias ⁊ ꝑuo ītelligēdū ē ꝙ nō debēt mitti qn̄ ꝭ eēt in p̄iudiciū p̄ris uł dn̄i nisi fuisset tā enormis excessus ꝙ ꝓpt̄ vitādū scādaluꝫ ad sedē apłicā eēnt mittēdi. ex̄ de sen. exco. relatū. A .Ibi dr̄ ꝙ ꝑui sūt mittēdi nisi ꝭ fecerīt ī fraudē dn̄oꝝ ut subtrahant se ab ab obseqo eoꝝ. aut ipi dn̄i ꝓpt̄ ꝭ sine culpa graue dānū īcurrūt. tūc in vtroqꝫ casu nō mittūt̄. cū nimis sint a sede apłica remoti. ꝭ ī recōpēsatiōꝫ laborꝫ quē ī itinē sustīerēt alia eis satisfactio īiūgat̄. Pro g̃ui v̊o ⁊ enormi sp mittūt̄. B .Et ītelligendū ē de ꝑuis q s. sūt ꝑuił ↄditiōis. nō ꝺ famuł ꝑuientib⁹. Sꝫ ⁊ de filiīs ffamilias ītelligit Inno. si sūt impuberes. ał si sint adulti lꝫ sint in patria ptāte mittēdi sūt ad curiā. qa ī ꝭ sui iuris sūt qa pn̄t ire q̈ volūt.. A .De ꝭ dictū ē s̈. §. p̊. v̊. xi°. B

¶ De īpuberibꝫ dicēdū ē ꝙ si nō sūt doli capaces nō īciderūt ī excoīcatōꝫ. Si āt sūt doli capaces tūc īcidūt si aīo īiuriādi aut vindicādi ꝑcutiūt. Sed ⁊ p⁹q̄ꝫ veniūt ad pubtatē. ut ī. 15°. uł 16°. anno. si adhuc tales sūt ꝙ sine p̄iculo ad sedē apłicā ire nō pn̄t ꝓpt̄ ībecillitatē corpor̄ uel defectū discretiōis. ab ep̄o pn̄t absolui recepto iuramento ꝙ īpedimēto sublato se pn̄tabūt. ut nōt̄ ex̄ de sen. exco. c. fi. A .Con. Albric⁹. ⁊ fuit dictū glo. Ray. ut in sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 36. v̊. 14°. Doli aūt capax dr̄. 7. ānoꝝ aut sup̈. ut nōt glo. in. c. p̊. ex̄ de delict̄ pueroꝝ. Iuramētū āt pueri ꝓpt̄ defectū discretiōis nō ē p̄cise nccīuꝫ. ꝭ arbitrio ep̄i uł alti⁹ absoluēt̄ cōmittit̄ vtꝝ expediat iuramētū p̄stare uel nō ut notat̄ ī sū. con. eo. ti. q. 104. B

¶ De īiuria v̊o enormi. s. q̄ dicat̄ determīatū fuit p quandā decre. Inno. q̄rti. extuagātē. q̄ īcipit. Perlect̄. Sꝫ qa illa decre. vacat ꝑ ꝓhemiū sexti pōt dici ꝑm ꝙ hēt̄. ī. enormia. §. 2°. A .Dic lati⁹ q̄ꝫ ibi. ꝙ enormis seu g̃uis īiuria dr̄ si ad mutilatōꝫ mēbri uł effusionē sanguīs sit ꝓcessuꝫ aut ep̄o aut abbati fuerīt īiuria irrogata. ex̄ ꝺ sen. exco. cū illoꝝ. ubi dic glo. ꝙ nō ītelligit̄ de q̄libet ꝑua sanguīs effusiōe. ꝭ ꝙ ꝭ putat cōmittēdū arbitrio iudic̄. Dr̄ etiam enormis ex aliīs variīs circūstātiīs. ꝺ qbꝫ in Insti. de īiu. §. atrox. ubi dicit̄. Atrox īiuria estimat̄ uł ex facto. veluti si qs ab aliq̊ vulnerat⁹ fuerit uel fustibꝫ cesus. uel ex loco. veluti si cui in theatro uł ī foro uł ī p̄torio īiuria facta sit. uel ex p̄sona veluti si magistrat⁹ iniuriam passus fuerit. uel si senatori ab humili persona īiuria facta sit. aut parenti uel patrono que fiat a liberis uel libertis. Et scd̄m glo. Ray. ⁊ ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 36. ī p̄dict̄ attēdit̄ etiā circūstantia tēpoꝝ. Et idē dr̄. ī. enormia. forte alic⁹ nōbił solēnitat̄. In directoria etiā li° 3°. ti. 4. §. xi°. dr̄ ꝙ si īiuria fcā ī foro dr̄ enormis. młto forti⁹ si fiat ī eccłia uł cimiterio uł dormitorio ex̄ de sen. exco. cū ꝓ cā. Deniqꝫ ī nō exp̄ssis stabit̄ iudic̄ arbitrio. ex̄ de offi. dele. de causis. B .In oībꝫ p̄dictis casibꝫ dic Ber. ꝙ dꝫ absolui reqsito p̊us episcopo. Q si non pōt haberi pōt absoui a ꝓp̊o sacerdote. ex̄ de sen. exco. nup. in fi. A .De ꝭ etiā s̈. absolutio p̊

ad finē. Hoc etiā ītelligēdū ē ꝑterq̃ ī
regularibꝫ. de qbꝫ dicetᷣ statim. B
Absolutio 3°. s. re-
gulariū. Regularis si ꝑcussit
regularē eiꝰ dē claustri. ab abbate uel
aliᷣ dicto ꝑlato ꝓprio pōt absolui. A
Aliq dixert ꝙ solū ab abbate. ſ̄ ē veriꝰ
ꝙ etiā h̄ pōt fieri ab aliis ꝑlatꝭ diuersis
noībꝫ noīatꝭ. ex̄ de sen. exco. cū illorū.
ibi. volētes eoꝝ ꝑlatꝭ. ⁊c. Et nōᷣ in sū.
con. liº 3°. ti. 33. q. 43. Idē etiā notatᷣ ī di
rectoria libº 3°. ti. 4. §. 39°. Et ſm glo.
Ray. ⁊ ī sū. con. eo. ti. q. 48. intᷣ dictos
ꝑlatos cōputādi sūt ṗores ↄuētuales
fratꝝ ꝑdicatoꝝ ⁊ guardiani fratꝝ mi
noꝝ ⁊ oēs ṗores cōuētuales cuiꝰcūq̃
ordīs sint q nō hn̄t sup se maiorē ī eo
dem ↄuētu. Secꝰ de ṗoribꝫ triū uł q̃-
tuor reglariū q. p volūtate sui supiorꝭ
ꝑficiūtᷣ ⁊ āmouētᷣ. In dcā etiā. q. 48.
dᷣ ꝙ ad h̄ ꝙ dicti ꝑlati religiosoꝝ pos
sint ab hac excoīcatiōe absoluē debēt
eē sacerdotes: ⁊ facit ex̄ de sen. exco. ca
nōica. ubi dᷣ ꝙ frēs scī Ioh̄. hierosoli-
mitāi pn̄t absolui a suo ṗore sacerdo-
te. B. Si vō altiꝰ claustri tūc p abbatē
ꝓpriū ⁊ eiꝰ q passus ē īiuriā absoluetᷣ.
ex̄ ꝺ sen. exco. cū illoꝝ. p modū q h̄ po
nitᷣ ī h̄ eodē. §. Si aūt ꝑcusseīt clicū se-
cularē absoluetᷣ p epm. ex̄ de sen. exco.
religioso. liº 6°. A. s. eo casu q̊ eps pos
sit absoluē secularē clicū si aliū clericū
ꝑcussisset. ut ibi. B. Et h̄ ītelligenda
sūt nisi excessus eoꝝ sit difficił ⁊ enor
mis. ut si ad mutilatōꝫ mēbri uł ad ef
fusionē sanguīs dico ex vulnē sit ꝓces
sū. uł si ī epm uł ī abbatē sit manꝰ īiec
ta. A. Sanguīs effusio nō reqritᷣ ex
vulnē ſ̄ q̃litcūq̃ fiat ſm arbitriū iudi
cis. ut s̄ absolutio 2°. ad finē. B. Eodē
q̃ꝫ mō pōt absolui regularꝭ q an̄ īgres-
sū religiōīs tale aliqd ↄmisisset. ut ī. c.
cū illoꝝ. Q̄ si regularꝭ n̄ hꝫ ꝑlatū q sit
sacerdos. aut si sit defūctꝰ uł excoīcatꝰ
ad diocesanū ē recurrēdū. ut nōt Ho-
sti. ex̄ de sen. exco. monachi. Qꝺ ītelli
gēdū ē ſm xb. tā de exēptꝭ q̃ꝫ de nō ex-
emptꝭ siue sint monasteria virorū uel
mulieꝝ. A. Idē nōᷣ ī directoria liº 3°.
ti. 4. §. 43°. ⁊ in sū. con. dcā. q. 48. B
Qn̄ duo abbates debēt absoluē fit sic.
Abbas ꝑcutiēꝭ recipiet a ꝑcutiēte iu-
ramētū: ⁊ abbas ꝑcussi ↄ̂berabit. que
ↄ̂bera erūt loco satisfactionis. qa mo-
nachꝰ nō hꝫ vnde satisfaciat. ⁊ demū
abbas ꝓpriꝰ absoluet. Cōgruētiꝰ tn̄ fi
et si vnꝰ altī ↄmittat totū. ex̄ ꝺ offi. or.
c. fi. h̄ Hosti. Porro ꝑdicta oīa ꝺ regu
lari ꝑcutiēte nō sūt extēdēda ad falsa
rios līaꝝ dn̄i pape. aut alios casus uel
sn̄ias de qbꝫ papa absolutionē refuat
h̄. n. religiosis nullo iure ↄceditᷣ. ſ̄ nec
abbates siue huiꝰmōi ꝑlati pn̄t subdi
tos absoluē si ligati eēnt p aliquā sen
tētiā latā ab hoīe siue ī gnāli siue ex-
ꝑsso noīe. h̄ xb. A. Con. Albricus. Et
aduertendū ꝙ ꝑlatꝰ religiosus sacer-
dos pōt absoluē subditos suos etiā si
se ꝑcusserīt extra claustra seu ex̄ septa
domꝰ uł vbicūq̃. lꝫ Hosti. aliᷣ dixerit
ut nōᷣ ī directoria liº 3°. ti. 4. q. 42. qa
ī dcō. c. cū illoꝝ. §. nos tn̄. nō fit aliq̃
distinctio. Et pn̄t dicti ꝑlati absoluē
subditos q etiā an̄ īgressū religiōīs ta
lē excoīcationē īcurrerīt nisi excessus
fuerit enormis. dcō. §. nos tn̄. B
C Religiosus vniꝰ diocesis si ꝑcutiat
clicū uel religiosū alteriꝰ diocesis tūc
ī absolutione reqretᷣ diocesānꝰ ꝑcussi
sicut nūc de duobꝫ abbatibꝫ dictū est
Hoc tn̄ hodie non videtᷣ reqri ſ̄ a ꝓpo
epo pn̄t absolui. ex̄ ꝺ sen. exco. religio
so. liº 6°. A. Con. Albricus. B

¶ Qui dicit se excoicatū ppt violētā man⁹ iiectiō; fm Ray. nō ꝫ recipi ad religiō; .si tn̄ recept⁹ fueit pōt p⁹ea ab solui iux modū h dictū.§.p.Cō.Ho.7 Inno.lꝫ qdā dicāt ꝙ recipi pōt.ut ad dit xb. A.Jd nōt ī sū.con.li° 3°.ti.33.q 44.7 ī directoꝛia li° 3°.ti.4.§.46. ubi dr ꝙ tal' nō ꝫ recipi. si tn̄ recipiat' te net receptio lꝫ male fecerit q recepit. B Cetex an tpe pbatiōis absolui possit. Dicēdū fm Ho.ꝙ sic. h ꝯditio ibi ītel ligit' ipso iure si ī eadē religiōe pseue rauerit.ꝙ si nō pseuerauerit reduced⁹ ē ī eādē sniam ab eo q eū absoluit. A Con.Inno.7 Archi.7 nōt' ī directoꝛia eo.ti.4.§.48°.ubi etiā subdit' ꝙ plat⁹ eū absoluēs ꝫ ei iiungē ꝙ si egrediat' religiō; se ei q potat absoluē repn̄tet. qꝺ si nō fecerit ꝙꝫ cito ꝯmode potit re īcidit ipo iure ī eādē sniam.de sen.ex co.eos.li° 6°. 7 ī.§.se.subifert'.qꝺ si h etiā ei nō fuerit iiūctū 7 īfra tēp⁹ pba tiōis egrediat'.ipso facto reīcidit ī ean dem excoicatiō;.qa tacite subītelligi ꝫ ꝙ h sit sibi iiūctū.ar.d.c.eos. B

Absolutio iiij°.

A q ad satisfaciēdū. Ubi sciēdū ꝙ absoluti a snīa canōis ul' hōis cū ne queūt recurrē ad illū a q fuerāt absol uēdi ppt piculū moꝛꝺ ul' aliud īpedi mētū si cessante piclo ul' īpedimēto se nō pn̄tāt illi a q debeāt absolui rece pturi mandatū ei⁹ 7 satisfacturi ut ꝫ reīcidūt ī eādē snia;. A.Hec pn̄tatio ꝫ fieri ꝙcit⁹ cōmode pōt.ut ī.c.eos. de q.ī. B.Et eodē mō reīcidūt abso luti a sede aplica ul' ei⁹ legaꝺ qb⁹ iiung git' ut oꝛdiario ul' alri se pn̄tēt p pnia 7 ꝙ iiuriaꝺ satisfaciāt.7 h faciāt ꝙcit⁹ ꝯmode poterit.ex ꝺ sen.exco.eos.li° 6°. Propt' violētā manuū iiectiō; ī cle

ricū satisfactio pecūiaria fieri solet. q qdē applicabit' monasteīo si man⁹ iiec ta fuerit ī monachū ul' clicū ul' ꝯuersū ar.iz.q.i.nō dicaꝺ.7 ex de sta.mo cū ad monasteriū.p tn̄so.Si āt ī clicū se culatē.satisfactio ipsi clico applicabit'. nisi ī ꝯtūeliā eccl'ie fuerit pulsat⁹. Nā 7 tūc ecclīa agere pōt iiuriax.Insti.de iiu.§.ꝙ si vsufruct⁹.h Goff.7 Hosti. A.Dict⁹.§.icipit Si cōi fuo.ī q.§.ē vsus.ꝙ si vsufruct⁹.Et pdicꝺ con.Al bꝛicus.Et lꝫ pdcō casu satisfactio fiat eccl'ie. nihilomin⁹ 7 dico. qa vtrqꝫ pōt agē iiuriax.7 lesus ī cui⁹ ꝯtūeliā facta ē lesio. sicut 7 p iiuria filij agit 7 pr̄ 7 fili⁹.in Insti.de iiurijs.§.patit'. B ¶ Excoicat⁹ ppt dānū si satisfacē pōt nō ꝫ absolui nisi satisfaciat 7 peccāt q talē absoluūt. h tn̄ absolut⁹ est ab ex coīcatiōe fm xb. Si aūt emēdā pstare nō pōt ꝫ absolui recepta idonea cau tiōe ꝙ satisfaciat si ad piguioꝛē foꝛtu nā puenerit.ex de vbo.sig.ex pte p.7 de solu.Odoarꝺ⁹. Et h cautio erit pi gnoꝛaticia ul' fideiussoꝛia.qa dr h ido nea cautio quā si pstare non pōt saltē pstet iuratoꝛiā. A.De h dictū ē s ab solutio p.§.17°.B.Absolutio.n.nō ē denegāda.z6.q.6.si psbyt. A.Con. pdicꝺ Albꝛic⁹. B.Tal' qꝫ ad petitionē aduersarij tenet' cedē bonis.ut dic xb 7 vide.ī.cautio. A.Hec cessio possꝫ ob tinē ꝺ rigoꝛe iur' ciuil' h ī foꝛo ꝯsciē nō sp.h tūc qn̄ creditoꝛ eēt ī arta ncc̄itate nā qn̄ ē idigēs debitoꝛ.7 creditoꝛ ita sufficiēs ꝙ fm deū tenet' ei sbuenire de bitō n̄ tenet' stati restituē fm Sco.De q lati⁹ ī mā restōnū deo dāte dicet'. B

Absolutio v°.

A q ad modū. Nō pōt qs absol ui sub cōditiōe.puta si satisfecerit.qa

8

talit abſolutꝰ nō eēt ſimplr abſolutus ſm xb.ex̄ ꝺ re. iuꝺ. actꝰ. liº 6º. A .Con Albꝛicus. B

¶ In abſolutiōe a maioꝛi excoīcatiōe 4. obſuāda ſūt. Primū ut excoīcatus iuret ꝑus ſtare mādatꝭ eccłie. ex̄ ꝺ ſen. exco. ex tenoꝛe. ſ; h iuramētū nō eſt ꝺ ſubſtā abſolutiōis. ex̄ ꝺ ſen. exco. cū ꝺe ſideres. vn̄ ⁊ ſi omittat̄ qꝺ fieri nō ꝺ; nō ꝓpt h minꝰ tenet abſolutio. Poꝛꝛo ꝺe pueris an iurare ꝺebeant iudicio epī relingt̄. A .Idē ꝺr̄ ī ſū. con. liº 3º. ti. 33 q. 104. S; h videt̄ ītelligēdū ꝺe pubertibꝫ. aꝉ ſecꝰ. zz. q. 5. pueri. vbi ꝺr̄. Pueri añ. 14. ānos nō cogāt̄ iurare. l; aliq ꝺixerit ꝙ h ꝺr̄ ꝺe iuramento teſtis. S; certe tex. loqt̄ īdiſtīcte. vn̄ nec nos ꝺiſtīguē ꝺebemꝰ. ꝺe ꝺecimis. ad audientiā. B .Mulieres aūt īdubitāt iurare ꝺebēt. Secūdū ut ſi excoīcatꝰ ſit ꝓ notoꝛia ī aliquē offenſa nō abſoluit̄ niſi ꝑus ſufficiēs emēda ꝑſtet̄. Pꝛo occulta vō offenſa aut ꝯtumacia ſufficit iuratoꝛia cautio vbi nulle expēſe petūt̄ ſ; vbi expēſe petūt̄ uꝉ ſatiſfactio ꝺāni tenēdū ē qꝺ ꝺictū ē ſ. abſolutio 4º. §. 2º et 3º. Tertiū ē ut abſoluat̄ ꝑ eū q tulit ſnīam uꝉ eiꝰ ſupioꝛē aut aliū cui cōmiſerit cū pſalmo ⁊ orōne ⁊ vberibꝫ. ⁊ pꝰea ſubiūgat̄. abſoluo te a tali excoīcatione. ex̄ ꝺe ſen. exco. a nobis. 2º. Quartū ut pꝰmodū excoīcatoꝛ faciat illi mādata iuſta ⁊ rōnabilia. aꝉ poſſet appellari. ex̄ ꝺe pactꝭ. c. fi. ⁊ ꝺe appel. ut ꝺebitus. A .Dictū. c. fi. paꝝ facit. B De h vide. ī. ī ſe. §. Et ſciēdū ꝙ ī ꝑdictis nō ītelligit̄ abſoluēs pticipare illicite cū excoīcato. ſ; potiꝰ licite ⁊ ī his q̄ ad ſalutē aīe ptinēt. ⁊ ſic nullā ſnīa; īcurrit. ex̄ ꝺe ſen. exco. cū volūtate. In excoīcatiōe vō mīoꝛi expmet excoīcatus ꝓpō ſacerꝺoti cā;. ⁊ ſic ſe faciat abſolui ſpālit̄ ab hac. Et intelligit̄ ꝓpꝛiꝰ ſacerdos pꝛochianꝰ uꝉ ꝺioceſanꝰ uꝉ ille q ꝺ lnīa eoꝝ ē electꝰ. Nec reqrit̄ iuratoꝛia cautio. ut ex̄ ꝺe ſen. exco. nup. circa finē. A .De abſolutōe a maioꝛi excoīcatiōe latiꝰ ꝺr̄ ī ſū. con. liº 3º. ti. 33. q. 103. Et ꝺ hac ⁊ etiā ꝺ abſolutōe a pctō late poſui in q̄driga lrāli. liº 2º. ti. 5º. §. 9º. ⁊ xº. ⁊ etiā ī introgatoꝛio. 7. ī. vſus clauiū 2º. iō h trāſeo. B .Que aūt mādata fieri ꝺebeant abſoluto q iurauit. Dicēdū ꝙ ſi erat excoīcatꝰ a canōe iiūgēdū ē ei ꝑncipalit̄ ꝙ ꝯ illū canonem nūq̄; veniat. ut īcēdiario ꝙ nō īcēdat. ⁊ ꝑcuſſoꝛi clīci ꝙ n̄ ꝑcutiat. ⁊ ſilīa. 23. q vlt. peſſimā. A .Meliꝰ ex̄ ꝺe ſen. exco. ex tenoꝛe. B .Aliqn̄ etiā reqrit̄ cautio ꝙ ꝺe cetº talia nō faciāt. ex̄ ꝺe ſen. exco. q̄uē. A .Ibi h ſcribit̄ ī ſtatutarios ꝯ libertatē eccłie. B .Silr etiam qn̄ hn̄s īpedimentū abſoluit̄ ab eo q aꝉ nō poſſet. iiūgēdū ē ut q̄; cito potit ſe pn̄tet. Vide ſ. abſolutio 4º. §. pº. Sed ſi apparuerit ſnīa iiuſta nullū mandatū fiet abſoluto. extra ꝺe ſen. exco. ſacro. A .Con. Albꝛicus. B

¶ Defūctꝰ h mō abſoluet̄. Si ē ſepultꝰ ī cimiterio nō exhūabit̄. ſi alibi exhumabit̄. ⁊ coꝛpꝰ uel ſepulchꝝ vberabit̄ ut fit circa viuos. ut nōt̄ ex̄ ꝺ ſen. exco a nob 2º. A .s. ī glo. Et ītellige h qn̄ ī ꝺefūcto apparuert ſig̃ ꝯtritōis ⁊ pnīe. ut ī ſū. con. liº 3º. ti. 33. q. 121. B .Et ad qꝺ valet talis abſolutio. vide ſ. abſolutio pº. §. fi.

Abſolutio viºs.

a pctō. Foꝛa abſolutōis ī ſacro pnīe ſm Al. ⁊ Tho. in. 3. pte. q. 84. eſt. Ego abſoluo te. A. Expſſis illꝭ a qbꝫ fit abſoluº. aꝉ ſup nihilo abſoluº fūdaret̄. B .S; ꝑmittit̄ orō Miſeat̄ tui ⁊c. ne

forte effect⁹ sacr̄i ī pediat᷑ ex p̄te peni-
tētis. Itē postea ꝯueniēt᷑ apponit᷑ ī noīe
p̄ris ⁊c̄ ut exp̄mat᷑ ꝙ sacerdos nō ꝓpa
auctoritate absoluit ſ₃ q̄i minister. ⁊ hoc
relinqt᷑ arbitrio sacerdoti. Nec etiā re
qrit᷑ īpositio man⁹. qa h̄ sacr̄m non or-
dinat᷑ ad ꝯsequēdā aliquā excellētiā
gr̄e ſ₃ ad remissionē pctōꝝ. Magl autē
ꝯpetēt cruci signatio. qa p̄ signū cruci
xp̄i remittūt᷑ pctā. ⁊ tn̄ nō ē de nccita
te sacr̄i. De mā absolutōis pctōꝝ hn̄t᷑
p̄ta. ī. ꝯfessor ⁊ ꝯfessio p̄ totū. A. De
hac forā absolutiōis lati⁹ dictū ē ubi
s̄. absolutio 5°. §. p̄. ad finē. B

Acceptilatio

ē q̄dā imagiārīa solutio. ut ī In-
sti. qb⁹ mo. tol. obli. §. p̄. ⁊ h₃ fieri hoc
mō. Int͛rogat debitor creditorē. acce-
ptū ne habes? Et r̄ndet ille. Acceptū
habeo. ⁊ sic debitor liberat᷑. ff. eo. l. i. et
l. an īutil᷑. §. acceptū. A. Ibi d᷑ ꝙ acce
ptilatōe nō tollit᷑ nisi obligatio v̄boꝝ
forā aūt pōit᷑ in dcō. §. p̄ sic. Qđ ego
tibi ꝓmisi habes ne acceptū? Et r̄n-
det creditor. Habeo acceptū qđ tuli. B

Acceptio perso-

naꝝ. Pctm̄ acceptiōis perso-
naꝝ ꝯmittit᷑ ſm̄ Tho. scđa scđe. q. 63.
qn̄cūq₃ aliqd ꝯfert᷑ alicui non habito
respectu ad cām. s. vtrū sit dign⁹. Vn̄
solet q̄ri. vtꝝ peccet ep̄s dādo bn̄ficiū
bono si p̄termittat meliorē. R̄° scđm
Tho. ī q̄dā q̄libet. Cōtingit aliquē eē
meliorē simpl᷑r q tn̄ nō ē melior q̄tū
ad h̄ ꝙ p̄ficiat᷑ ī eccl̄ia. Ep̄s aūt nō te-
net᷑ dare meliori simpl᷑r ſ₃ meliori q̄tū
ad h̄. vn̄ si p̄ferat vnū alt̄i ꝓpt᷑ cām q̄
ptinet ad honorē dei ⁊ ad vtilitatē ec-
clesie iste melior ē. Si aūt cā p̄ferēdi
ad h̄ nō ptineat erit acceptio p̄sonaꝝ
q̄ tāto ē ḡuior q̄nto ī reb⁹ dīnis ꝯmit
tit᷑. Idē Tho. scđa scđe. q. 63. A. Idē
nōt᷑ ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 236. B

Vtꝝ peccet ep̄s dādo bn̄ficiū ꝯsan
guineo. R̄° ſm̄ Tho. ī q̄lib₃. Si cōsan
guine⁹ sit eq̄ idone⁹ pōt ep̄s eū p̄ferre
nisi forte ex h̄ scādalū orīat᷑. ul᷑ aliq ex
īde malū exēplū accipiāt. ut qn̄ ꝓba-
bilit᷑ timeret᷑ ꝙ alij p̄lati ex h̄ exēplo
īducāt᷑ ad dādū bn̄ficia suis ꝯsangui
neis etiā min⁹ dignis. al᷑ ī h̄ casu licet
satisfacē nāli amori q ꝯt̄ri⁹ caritati nō
ē. Si v̄o ꝯsanguine⁹ sit min⁹ idoneus
non d₃ eū p̄ferre p⁹posito meliori du-
plici rōne. p̄ qa īfidelit᷑ agit dispensa-
tor q negociū dn̄i gerēs nō meliorat
cū possit. 2° qa h̄ videt᷑ ad acceptionē
p̄sonaꝝ ptinē. Cōditio. n. ꝯsanguini
tati nō ē ꝯditio ptinēs ad curā eccl̄ie.
q̄ nō obtinet᷑ iure sanguīs ſ₃ dīno mu-
nere. Est aūt ꝯditio faciēs ad negociū
dispēsatiōis p̄rimonialiū bonorū. vn̄
si ep̄s ex his ꝓuideat suo ꝯsanguineo
min⁹ idoneo nō ē acceptio p̄sonarū.
Con. idē Tho. scđa scđe. q. 63. A. Idē
etiā nōt᷑ ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 237. B

Accidia

qd ē? R̄° ſm̄ Tho. scđa scđe
q. 35. Accidia ſm̄ Damas. est
q̄dā tristicia agg̃uās aīū₃ hoīs ut ni-
hil ei agē libeat. Et iō accidia īportat
qđdā tediū opādi. H⁹mōi aūt tristi-
cia qn̄q₃ ē mala ſm̄ se. qñq₃ v̄o ſm̄ ef-
fectū. Scđm se qdē si ē đ eo qđ ē vere
bonū l₃ sit apparens malū. sicut tristi-
cia q̄ ē de sp̄ūali bono. Si v̄o ē đ malo
pōt eē mala ſm̄ effectū. s. si sic hoīem
agg̃uet ut eū totalit᷑ a bono ope retra-
hat. ⁊ sic ē pctm̄ nō tn̄ sp̄ mortale. Nā
si īchoatio pct̄i sit ī sola sensualitate ⁊
nō ꝑueniat vsq₃ ad cōsensū rōnis. tūc
ꝓpt᷑ īp̄fectionē actus ē pctm̄ veniale.

Qñ vo ptĩgit ad tõnẽ q̃ ɔsentit i hor torẽ ⁊ detestationẽ boni diui carne ꝯ spm̃ p̄ualẽte ẽ pctm̃ mortale. A .Hoc itellige qñ hec tristicia ẽ circa ea q̃ sũt p̄cepti seu necessitatis salutis. ut ĩ sũ. con.liº 3º. ti.34.q.221. B

Accómodatio

Vide.ĩ.cõmodatum.

Accusare.

Vtrũ hõ teneatur accusare. Rº scdm̃ Tho. scda scde.q.68. Si crimẽ sit tale q̃ vgat in detrimentũ rei publice tenet̃ hõ ad accusationẽ dũmõ possit sufficient̃ ꝓbare. puta cũ pctm̃ alicuiᵒ vgit ĩ multitudĩs corruptelã corpalẽ siue spũalẽ. Si aũt nõ sit tale qd̃ ĩ multitudinẽ redũdet. uel etiã si sufficiẽtẽ ꝓbationẽ3 hr̃e nõ possit. nõ tenet̃ ad accusandũ: qa nullᵒ tenet̃ ad id qd̃ debito mõ pficere nõ p̃ot. A .Nec obstat p̄dictis si reuelet̃ secretũ. qa h̃ fit ꝑpt cõe bonũ qd̃ sp p̄ferẽdũ ẽ p̄uato. ⁊ iõ ꝯ bonum cõe nullũ secretũ licet recipe. nec tñ ẽ oĩo secretũ qd̃ p sufficiẽtes testes p̃ot ꝓbari. ſm Tho. ubi s̃. ⁊ ĩ sũ.con.liº 2º. ti.5.q.190. B .Quõ autẽ fieri debeat accusatio. Sciẽdũ p̃ q̃ debet fieri ĩ scriptis.2.q.vlt.q crimẽ. Sed h̃ sp nõ est nccĩu3 puta ĩ leui crimĩe. ff. de accusa. l.leuia. Silr̃ etiã ĩ notorijs qa ĩ huiᵒ mõi nec accusator reqrit̃. ex̃ de accusa. euidẽtia. Sed ĩ nõ notorijs etiã si manifesta sint. xi.q.3.eo2. A .Notoriu3 dr̃ qd̃ p3 p sñiam uel p ɔfessionẽ factã ĩ iure. aut p euidẽtiã rei q̃ t̃giuersatõe aliq̃ celari non possit. ex̃ de coha.cle. ⁊ mu.c.fi. Manifesta aũt dici pñt q̃ alit̃ liquẽt. B .Itẽ debet accusatio fieri cũ ĩscriptiõe. i. q̃ accusator debet se ad penã taliõis obligare. ut.2.q.vlt.q̃sq̃s. et.q.3. calũniator. ⁊.c.q nõ ꝓbauerit. Excipiũt̃ qdã casus. ut ĩ leui crimine Itẽ ĩ crimĩe apostasie. Itẽ cũ maritᵒ accusat vxorẽ de adult̃io ⁊ ĩ silibꝫ. Sed sciẽdũ q̃ ⁊ si accusator nõ ĩscribat. ex nã tñ accusatiõis hᵒmõi pena calũnie venit. C. de accusa.l. vlt. Itẽ accusatio debet exp̄mi viua voce ⁊ pñte accusato.2.q.vlt.p scripta. A .Con. p̄dictꝰ Albricᵒ. ⁊ idẽ nõt in sũ.con.libº 2º. ti. 5º.q.189. B

¶ Si accusator accepit pecuniã ob accusandũ uel nõ accusandũ. crimẽ concussiõis cõmisit. ⁊ tenet̃ ad restitutionẽ. sicut habet̃. ĩ. concussio.

¶ Accusatio reddit̃ vitiosa triplicit̃. ut hr̃.2.q.3. per totũ. ⁊ Tho. tradidit scda scde.q.68. dicens. Accusator aut calũniat̃. s. falsa crimia ĩponẽdo. aut p̄uaricat̃. s. adhibẽdo fraudẽ ĩ accusatiõe ⁊ adiuuãdo aduersam ptẽ crimia vera fraudulent̃ abscõdẽdo de qbꝫ accusauit colludẽs cũ reo ꝓpas ꝓbationes dissimulãdo ⁊ falsas excusationes admittẽdo. aut accusator t̃giuersat̃. s. totalit̃ ab accusatiõe desistẽdo. ⁊ h̃ cu3 fit iordĩate. Cõtingit. n. aliqñ desistẽ ordinate dupl̃r. Vnoº si in ipso accusatiõis ꝓcessu cognouerit falsũ eẽ illud qd̃ accusabat. Alioº si p̄nceps ad quẽ ptinet cura boni cõis accusationẽ aboleuerit. A .Idẽ nõt ĩ sũ.con.liº 2º. ti. 5º. q.191. B .Accusatio ꝯ m̃rimoniũ. vide. ĩ. m̃rimoniũ 7º. ⁊ m̃rimoniũ 8º.

Accusatus.

Vtrũ falso accusatus possit accusanti ĩiuriã remittẽ. Rº ſm Tho. scda scde.q. 68. Falso accusans spãlit̃ facit ĩiuria3 accusato. ⁊ iõ si ipe accusatus inocens fuerit p̃ot ĩiuriã suã remittẽ. maxĩe si ille nõ calũniose accusauit s3 ex animi

leuitate. Si vo accusator ab accusatõe desistat ppt aliquã collusionẽ cũ aduersario. tũc facit iiuriã rei publice. 7 h nõ põt ei accusat⁹ remittẽ. s h ad pn cipẽ ptinet q rei publice curã gerit. A Idẽ nõt ĩ sũ. con. li° z°. ti. 5. q. 19z. Sz nec pnceps oz sine iusta cã remittere. Nã interest rei publice ne crimia remaneãt ĩpunita. ff. ad. l. acql. l. ita vulnerat⁹. 7 ex̃ de sen. exco. ut fame. 7 qa facilitas venie incentiuũ tribuit delinquẽdi. z3. q. 4. est iiusta. B

Utrũ accusat⁹ peccet mortalit̃ negãdo vitatẽ ĩ iudicio. R° ẽm Tho. ubi s̃. A. Immo. q. 69. arti. p̃. B. Accusat⁹ tenet̃ iudici vitatẽ expõnẽ quã ab eo ẽm formã iuris exigit. 7 iõ si cõfiteri noluerit uel si mẽdacit̃ negauerit. mortalit̃ peccat. Si vo iudex exqrat quod nõ põt ẽm ordinẽ iuris. nõ tenet̃ ei accusat⁹ rñdẽ. s põt p appellationem uel alit̃ licite subt̃fugẽ. mẽdaciũ tñ dicere nõ licet. A. Idẽ ĩ sũ. con. li° z°. ti. 5. q. 193. assignando ẽm Tho. p̃dictis rõnẽ q̃ qcũqz facit ɔ̃ debitũ iusticie mortaliter peccat. B

Non licet accusato calũniose se defendẽ. ẽm Tho. ubi s̃. A. s. dcã. q. 69 B. Nã ĩ cã crimĩali iuramentũ de calũnia p̃stãdũ ẽ. ex̃ de iura. calũ. c. inherentes. 7 qdẽ accusato licet se defendẽ vitatẽ occultãdo quã ɔfiteri nõ tenet̃ 7 h p aliquẽ cõuenientẽ modũ. puta q̃ nõ rñdeat. Doc. n. nõ est calũniose se defendẽ s pzudẽt̃ euadẽ. Nõ aũt licet ei falsũ dicẽ nec etiã vitatẽ illã tacere quã ɔfiteri tenet̃. nec etiã aliquã fraudem uel dolũ adhibẽ. qa fraus 7 dolus vim mẽdacij hñt. 7 hẽ calũniose se defendẽ. A. Idẽ ĩ sũ. con. li° z°. ti. 5. q 194. ubi etiã dr̃ q̃ tũc iudex reqrit de vitatẽ ẽm ordinẽ iuris cũ p̃cedit infamia sup aliq crimine. uel apparuerunt aliq̃ indicia. uel etiã cũ p̃cessit p̱batio semiplena. B

An liceat accusato appellare? R° ẽm Tho. scda scde. q. 69. Qñ appellatio fit ex ɔfidẽtia iuste cãe. qa videlz accusatus iiuste a iudice gñat̃. licet appellare Sec⁹ si qs appellet cã afferẽde more ne ɔ̃ eũ sñia p̱ferat̃. Idẽ. z. q. 6. qcũqz.

An liceat accusato 7 ad mortẽ ɔdẽnato se defendẽ uel fugẽ? R° ẽm Tho. ubi s̃. Si dãnat⁹ fuerit iuste. non licet ei se defendẽ. s poti⁹ ɔpetit iudici resistentẽ ĩpugnare. Si vo iiuste. tale iudiciũ sĩle ẽ violẽtie latronũ. 7 iõ ĩ tali casu licet resistẽ pncipibus malis. nisi forte ppt̃ scandalũ vitandũ. cũ ex hoc aliq̃ ḡuis turbatio timeret̃. Accusato aũt cuicũqz fugẽ licet. qa 7 si nõ liceat resistẽ. nõ tñ tenet̃ facẽ id vnde mors sequat̃. s. manẽ ĩ loco vnde ducat̃ ad mortẽ. A. Sic etiã si aliqs sit dãnat⁹ q̃ fame moriat̃. non peccat si sibi cibũ occulte mĩstratũ sumat. qa non sumẽ eẽt seipsũ occidẽ. ẽm Tho. ibidẽ. ut in sũ. con. li° z°. ti. 5. q. 196. B

Ultĩo sciendũ ẽ q̃ de qbꝫ criminibꝫ absolut⁹ ẽ accusat⁹ nõ oz accusatio replicari. ex̃ de accu. d̃ his. z3. q. 4. si illic De mã aũt accusatiõis tangit̃. ĩ. inqsitio. §. p̃. De accusatiõe etiã ɔ̃ mrĩmoniũ. ĩ. matrimoniũ 7°. et matrimoniũ 8°. p totũ.

Adiuratio.

Utruz liceat adiutate. R° scdm Tho. scda scde. q. 90. Si aliqs p iuocationẽ diuini nois uel p iuocationẽ cuiuscũqz rei sacre alicui hoĩ nõ sibi subdito adiurando intẽdat nccitatẽ agẽdi aliqd ĩponẽ sicut ĩponit sibi ipsi iurãdo. talis adiuratio illicita ẽ. qa vsurpat ĩ aliũ ptãtẽ

quā nō hꝫ. sicut pnceps sacerdotū p̄sūpsit dn̄m nr̄m Ihm xpm adiurare. Math. 26°. Tn̄ ꝓpter aliquā nccitatē supiores tali gnē adiurationis pn̄t īferiores astrigē. Si vō qs intēdat solūmō p reuerētiā dn̄i noīs uel alicꝰ rei sacre aliqd ab alio obtinē absqꝫ īpositiōe nccitatis. talis adiuratio licita est respectu q̃rūlibet. Demōes aūt possumus adiurādo p v̄tutē dn̄i noīs tāqꝫ īimicos expellē ne nob̄ noceāt spūalit̄ uel corpalit̄ ſm ptātē nob̄ datā a xpo Luc. x°. Ecce dedi vob̄ ptātē calcandi sup serpētes ⁊ nihil vob̄ nocebūt. Nō tn̄ licitū est eos adiurare ad aliqd ab eis addiscēdū ul̄ etiā ab eis obtinēdū qa h̄ ptinet ad aliquā societatē cū eis hn̄dā. nisi forte ex spāli instinctu uel reuelatōe dīna aliq sci ad aliq̊s effectꝰ demonū ope v̄tūt̄. sicut legit̄ de beato Iacobo q p demōes fecit Hermogenē ad se adduci. Adiuratio vō ad irrōnabilē creaturā pōt intelligi duplr̄. Vno mō ut adiuratio referat̄ ad ipam creaturā irrōnabilē ſm se. ⁊ sic vanū esset ipsam adiurare. Alio° ut referat̄ ad eū a q̊ ipa creatura agit̄ ⁊ mouet̄. ⁊ sic dupliciter adiurat̄ creat̄a irrōnabilis. Vno qdē mō p modū dep̄catōis. qđ ptinet ad eos q dīna īuocatione miracula faciūt. Alio° p modū ꝯpulsiōis aduersꝰ diabolū q ī nocumētū nr̄m v̄tit̄ irrōnabilib; creaturis. ⁊ talis ē modꝰ adiurādi ī exorcistis p q̊s demonū ptās excludit̄. His igit̄ modis licet. Sed sic adiurare ꝙ p h̄ demonū īploret̄ auxiliū. nō licet. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 34 q. 246. cū duob; se. B

ADoptio uel arrogatio. Adoptio ē extranee psone in filiū uel nepotē ul̄ deīceps assūptio legitiā s. qa p adoptionē q filius nō ē ꝓ filio habetur. A. Hec diffinitio fuit Ray. Tho. Pe. ⁊ Al. ut ī sū. con. li° 4°. ti. 8. q 2. B. Cuiꝰ due sūt spēs. Vna dr̄ arrogatio. ⁊ ē qn̄ ille q n̄ hꝫ patrē seu etiā q emācipatꝰ ē trāsit cū reb; suis ī ptāte arrogātis. ⁊ hꝫ h̄ fieri auctoritate pn̄cipis. Alia vō spēs cōi noīe. s. adoptio nūcupat̄ qn̄ adoptat̄ q ē ī ptāte pr̄is. nec trāsit ī ptātē adoptātis. ⁊ h̄ fit īperio magistratꝰ. ff. eo. l. 2. et. l. si pr̄. A. In his. ll. nihil dr̄ ꝙ adoptatꝰ nō trāseat in ptātē. ſ dr̄. C. eo. l. pl̄t. ⁊ reseruat̄ ei tm̄mō successio ab ītestato ī hereditate adoptātis. ut ibi. Operat̄ etiā hec adoptio īpedimentū mr̄imonij. ex̄ de cogna. le. c. vno. ⁊ nullꝰ aliꝰ eius videt̄ effectꝰ. nisi forte qs det̄ ī adoptionem auo ul̄ ꝓauo matno seu patno qn̄ filiꝰ ē emācipatꝰ. dcā. l. pl̄t. Nā tūc trāsit ī plenā ptātē adoptātis ut ibi. B. Q2 si qs ī domo p se uel etiā corā aliq; aliquē recepit ī filiū ul̄ filiā. nulla ē adoptio. C. de ꝓba. l. nō nudis.

¶ Adoptare pōt pr̄familias q sui iuris ē ⁊ q generare pōt. qm̄ q nō pōt generare si h̄ ē ꝓpt̄ aliqđ īpedimentū nāle nō potit adoptare. Secꝰ si eēt ꝓpt īpedimētū accn̄tale. ut spado siue gladio castratus. ff. eo. l. 2. A. In hac. l. dr̄ de īpedimēto accn̄tali tm̄. s. ꝙ spado pōt adoptare. ſ de nāli dr̄. ff. eo. l. adoptio B. Itē nō pōt adoptare minor annis 40. nisi iusta cā intueniēte. ff. eo. l. si pr̄. §. vlt. A. Quia magꝭ liberorū ꝓcreatiōi studē dꝫ. nisi forte morbꝰ aut valitudo ī cā sit. aut iusta cā arrogandi. aut si ꝯiūctā sibi psonā velit adoptare. i. arrogare. ut ex p̄cedentib; pꝫ. Itē nō dꝫ qs plēs psonas arrogare nisi ex iusta cā. ſ nec libertū alienū. dcō. § vlt. ī q̊ nō dr̄ nisi de arrogatiōe. Ideo

videt ꝙ minor.40.ānis possit adopta
re.7 si nō arrogare.ut in sū.con.li°4°.
ti.8.q.5. B .Itē mulier adoptare nō
pōt nisi ex rescripto ꝑncipis in solatiū
liberoꝝ amissoꝝ ī bello.C.eo.l.mulie
rē. A .Idē ponit ī sū.con.dcā.q.5.ſ ī
dcā.l.mulierē.7 ī iurib⁹ ibi allegatis
nil dr̄ ī bello. B .Adoptari āt qlibet
pōt tā mascul⁹ q̄ʒ femīa dūmō sit ītan
tū minor p̄re adoptāte ꝙ fili⁹ ei⁹ nālis
eē posset.ff.eo.l.adoptio. Adoptatur
aūt p̄sens 7 volūtarius tm̄.ff.eo.neqʒ
absens. A .Idē ī sū.con.eo.ti.q.6.B
¶ Effect⁹ adoptiōis ē ꝙ adoptat⁹ per
oīa ut fili⁹ adoptātis habeat. A .Sal
uo qd̓ s̄ dictū ē de simplici adoptato.
B .Ita ut etiā ab ītestato succedat.C
eo.l.plt.Itē ꝙ si sit arrogat⁹ tunc filij
ei⁹ 7 nepotes si q̊s hʒ trāseūt in ptātē
arrogātis.sec⁹ si sit solū adoptat⁹.ut ī
p̊.§.dictū ē. A .Facit.ff.eo.l.si pr̄. B
Itē ꝙ arrogator tenet relinq̄re arro-
gato q̄rtā ꝑtē bonoꝝ oīuʒ q̄ hʒ.7 h̓ si-
ue ī testō siue velit eū emācipare. Sʒ
adoptator nihil tenetur relinq̄re ado
ptato nisi velit.C.eo.l.i.et.2. A .Lex
ꝑma nihil facit.ſ.2.et.l.plt. B .Idē
Tho.in 4°.dis.42.Quō autē adoptio
īpediat mr̄imoniū vide īpedimētū 7°.

Adulatio

Vtrū sit peccatū. R̓° ſm Tho.scda scde.q.115.
Si aliqs volēs ad delectationē alt̓i lo-
qui excedat modū ī delectādo peccat
Et si qdē h̓ faciat sola intētione delec-
tandi·vocat placid⁹ ſm phm. Si aūt
h̓ faciat intētiōe alicui⁹ lucri ꝯsequen
di·vocat blāditor uel adulator. Cōit
tñ nomē adulatōis solet attribui oībꝫ
q sup debitū modū v̓tutis volūt alios
v̓bis uel factis delectare.7 sic ē pctm̄.
ꝑtinet aūt ad adulationē laudare ali-
quē ī qbꝫ nō ē laudādus.qa forte sūt
mala uel nō recta siue nō certa bona.
Aut etiā si timeri possit ꝙ ad inanem
gloriā laudatus ꝓuocet. Si qs v̓o lau
dare velit ꝓpt̓ bonū·puta ut aliquem
ꝯsolet ne ī tribulatiōibꝫ deficiat.ul̓ ut
in bono ꝓficiat alijs debitis circūstan
tijs seruatis.ꝑtinebit hoc ad v̓tutē. A
Idē ī sū.con.li° 3°.ti.34.q.258. B
¶ Vtrū adulatio sit pctm̄ mortale.R̓°
ſm Tho.ubi s̄. Adulatio pōt eē pctm̄
mortale triplicit̓.p̊ mō rōne mãe. si-
cut cū laudat aliqs pctm̄ alic⁹.h̓.n.cō
trariat dilectiōi dei ꝯ cui⁹ iusticiā hō
loqt̓.7 dilectioni ꝓximi quem ī pctō
fouet.vnde est peccatum mortale.2°
modo ratione intentiōis·puta cū ali-
qs adulat alicui ad h̓ ut fraudulent̓ ei
noceat corporalit̓ uel spūalit̓.7 hoc est
etiā mortale. 3° mō ꝑ occasionē·sicut
cū laus adulatoris fit alt̓i occasio pec-
cādi etiā p̄ter adulatoris intētionē.7
tūc ꝯsiderandū ē vtrū occasio sit data
uel accepta uel q̄lis ruina seq̄t ex h̓.s.
venialis uel mortalis.7 ſm h̓ iudican
dū ē. Si aūt aliqs ex sola auiditate de-
lectādi uel ad euitādū aliqd̓ malum
uel ꝯsequēdū aliquid nccītatis alicui
adulat⁹ fuerit.nō ē ꝯ caritatē nec mor
tale ſ veniale. A .Idē ī sū.con.eo.ti.
q.261. B
¶ Vtrū peccet adulator seu ali⁹ volen
do placē hoībꝫ.R̓° ſm Tho.ubi s̄.Vel-
le placē ꝓpt̓ caritatē nutriendā ut eis
spūalit̓ qa ꝓficere possit·laudabile est
i.Cor.x°.Per oīa oībꝫ placeo. Sʒ ꝓpt̓
inanē gloriā uel ꝓpt̓ lucrū uel etiā in
malis ē pctm̄.ſm illud p̄s. Deus dissi
pauit ossa eoꝝ q hoībus placēt. Et ad
Gal.i.p. Si adhuc hoībꝫ placerem xp̄i
seru⁹ nō essem. A .Idē ī sū.con.eo.ti.
q.260. B

¶ Utrum dare adulatoribus sit peccatum mortale. R° sm Tho. scda scde. q. 168 7 etiā sm xb. Non. nisi aliꝰ appetitꝰ nimiꝰ vane glīe h causet. sicut Herodes delectabat qn laudes sibi dabant nō hoīuꝫ s dei. uel nisi intēdat 7 cupiat illā adulationē. de q dr ī ps. Laudatur pctōr ī desiderijs aīe sue. Et ī Ysa. Popule meus q btm te dicūt ꝛc. Hec enī adulatio crimen est. 7 tales largitores coīcant eis ī crimīe. A .Idē ī sū con. li° z°. ti. 5. q. zz. B

Adulterium

A ē alieni thori violatio. 3z. q. 5. nō mechaberis. Quid faciet mulier q̄ de adultio suscepit filiū uel supposuit sibi alienū partū: 7 ita q nō ē filiꝰ suscepit expēsas ab eo q putat eē pr. 7 ē cā q illi q eēnt alr heredes eiꝰ nō succedūt? R° sm Ray. Mulier ī pnīa reuelet sacerdoti pito uel epo seu vtriqꝫ. 7 tūc pdicti ingrant diligētiꝰ 7 caute de oditiōibꝫ spurij uel suppositi. 7 si inuenerīt q sit hō spūalis 7 timēs deū. tūc corā muliere si viderīt expedire recepto pus sacro ab ipsa q non calūniose pcedat etiā ab illo q secretū teneat. poterūt reuelare sibi 7 osulē q īgrediat religionē uel transferat se ad longinq ita q nihil percipiat de bonis putatiui pris. Et addit hic Vl. q illa mulier potest reuelare marito si nō timet piculū. sicut sūt aliq viri q sustinēt sciētes adulteriū vxoꝝ. aliq forte q osentiūt qa nō pnt ppos hre filios 7 hꝰ modi. ī tali casu tute mulier pōt reuelare marito. 7 si acceptet. absoluta ē mulier. A Nisi respectu eoꝝ q nihilominꝰ remanerēt ī dāno sicut possent eē filij veri respectu portiōis legitīe. uel etiā quicūqꝫ alij q ad totā hereditatē qn talis filiꝰ eēt ex adultio seu īcestu. qa penitus excludit a successiōe. C. de īcestis nup. Auten. ex oplexu. 7 de nālibus. Auten. liceat. ita ut etiā alimenta eis negent ex su ba pentis. ocā Auten. ex oplexu. 7 ex q fi. sint le. p venerabilē. ad fi. Sed de eqtate canonica alimēta ocedūt. ex de eo q dux. ī ma. cū habēt. 7 ibi glo. B .Si vō illi spurio ul supposito nō pōt reuelari sine piculo. uel etiā si pꝰ reuelationē nō vult acqescē osilio. tūc īiungat mulieri q de rebꝫ si qs hꝫ uel ī futuro hre potit satisfaciat viro iux posse dolēs de pctō 7 etiā d eo q nō pōt plene satisfacē. Et talis satisfactio fiat p aliū secrete 7 caute non reuelādo ipsi viro personā vxoris. 7 ita erit ī bono statu. ar. zz. q. 5. h videt. 7 ex de peni. officij. Idē Hosti. Et tenet mulier satisfacē viro etiā d osūpd ab isto filio. De hereditate autē tenet heredibꝫ viri ab ītestato uel heredibꝫ scriptis. uel q bꝫ visū fuit credit q reliqsset. 7 si h nescit det paupibꝫ. Itē dicit Inno. q si mulier nō heret qd restituat. 7 hꝫ pbatiōes p qs dicti successores releuarēt a dāno qd hnt oꝫ eas adducere nisi gue malū eēt puētuꝝ tūc nō oꝫ facē. qa minꝰ malū ē dānū reꝝ q piculū aīaꝝ 7 corpoꝝ. Si vō non hꝫ pbatiōes. sileat. z. q. 7. pleriqꝫ. h Ray. Hosti. 7 Inno. A .Idē ī sū. con. li° z°. ti. 5 q. z3. B

¶ Sed nūqd dictꝰ filiꝰ tenet credere mulieri? R° sm xb. Nō tenet credere mulieri soli. qa posset eē muliebris fallacia. 7 si sana oscīa nō credit. excusatꝰ ē tā de pceptis q de pcipiendis. Si vō honestas feīe 7 alie circūstātie faciūt eidē de h pbabilē opīonē siue oscīam 7 vult tutiorē viā eligē. nihil vlteriꝰ pcipiat. d pceptis aūt 7 osūptis q diu

bonā fidē habuit Ray. dat cōsiliū ut
restituat uel cōponat. Sed tñ talis ut
dic nō ē cogēdus. qa possessor erat bo-
ne fidei. C. de rei. vēdi. certū. Hosti. q3
7 Wl. 7 xb. dicūt q nō tenet̄ d̄ ɔsūptis
q̄3diu fuit bone fidei. A. Idē ī sū. con
ocā. q. 23. ubi dr̄ fm Hosti. q mulier
tenet̄ restituere ista ɔsūpta p filiū pu
tatiū. B

¶ Sed nūqd mulier possit filios d̄ ad-
ulterio susceptos sibi heredes īstitue-
re? R̄x°. Certe sic. qa qlibet pōt sibi he-
redē instituē eū cui nō phibet̄. reser-
uata sp legitiā pte liberis suis. De quo
vide. ī. legitiā. p totū. A. Intellige h̄
nisi ɔsuetudo regiōis repugnet scd̄m
Albricū. 7 in sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 26.
Pat̄ aūt nō pōt h⁹ filios instituē. ut s̄
§. p̊. in additione. i. B

¶ Vir hñs legitimos filios si viuente
vxore aliā ducat sciente īpedimentū.
A. Si. n. iustā heret igrantie cām le-
gitima foret ples. ex̄ q fi. sint le. c. pst.
B. 7 ex ea filios hēat. nūqd tales filij
adulterini possint succedere pri. an vō
teneāt̄ restituē filijs pmi mrimonij?
R̄x° fm xb. Restituē tenēt̄ totā heredi
tatē filijs pmi mrimonij cū fructibus
mala fide ɔsūpt q̄tūcūq3 oporteat eos
male egere uel mēdicare. A. De h̄ s̄
absolutio 4°. ad fi. B. Nisi bona fide
ɔpleta sit legitima p̄scriptio. maxīe si
etiā p⁹ ɔpletā legitimā p̄scriptionem
retinēt bonā fidē. tūc. n. nō tenent̄. A
Idē ī sū. con. eo. ti. q. 25. B. De accu-
satiōe adulterij 7 quō adultera possit
dimitti. habes. ī. matrimoniū 8°. p to-
tū. Quō etiā adulteriū īpediat matri-
moniū habes. ī. īpedimētū 8°. §. 2°. Et
vtrū liceat vxorē adulterā occidē ibi-
dem. §. vlt.

Aduocatus esse
non
pōt imo exp̄sse phibet̄. p̊ qdē
si sit heretic⁹ uel excoīcat⁹ uel pagan⁹
4. q. i. c. p̊. 7 ex̄ de heret. excoīcam⁹. p̊.
7 de pe. dis. i. nemo uel ī foro. Ubi etiā
habes q peccat iudex 7 puniri debet q
sciēt̄ admittit tales. Itē si sit monach⁹
uel religiosus. Tales. n. peccant aduo-
cādo nisi p monasterio de mādato p̄-
lati. 16. q. i. monachi. extra d̄ postu. ex
pte. Itē phibet̄ si sit cleric⁹ ī sacris or-
dinib⁹ cōstitut⁹. ul' etiā ī minorib⁹ dū
tñ sit bñficiat⁹. Talib⁹. n. phibita ē ad-
uocatio corā iudice sclari nisi ī ppa cā
uel p ecclia sua. uel p ɔiūctis aut mise
rabilib⁹ psonis. ex̄ de postu. clici. 7. c.
cū sacerdot. S3 an corā iudice eccla-
stico possint. satis videtur q sic. ar. in
dcō. c. clerici. Exceptis epis 7 etiam sa
cerdotib⁹ qb⁹ videt̄ simplicit̄ interdic-
tū nisi ut dictū ē ī cā ppa. uel ecclesie.
uel p ɔiūctis aut miserabilib⁹ psonis
14. q. 5. deniq3. 88. dis. platū. 7 expres
sius ī illa decre. cū sacerdotis. Et ītelli
ge dū mō ī p̄dictis casib⁹ dīnū officiū
nō īpediat̄. ar. dis. 91. cleric⁹. Et nō. q
qcūq3 ē bñficiat⁹ ī aliq ecclia 7 p̄stat p
ex̄neis patrociniū aduocatiōis ul' pcu
ratiōis ɔ eā. debet illo bñficio expolia
ri. ut ī p̄dcō. c. cū sacerdot. A. Hoc. c
loqt̄ de clerico. Sed fm Inno. ibi. Idē
ē etiā si sit laic⁹ ī ecclia bñficiat⁹ ut be-
neficio illo puet̄. ut ī sū. con. li° 2°. ti. 5
q. 157. B. Itē nō debet qs esse iudex
uel assessor ī cā illa ī q vult eē aduoca
tus. qa duo officia ī eadē cā phibetur
exercē. 4. q. 4. c. p̊. et 2°. Sūt 7 alie pso
ne ab aduocatiōe p canones phibite.
ut surd⁹. A. s. q penit⁹ nil audit. ff. d̄
postu. l. 2. B. mut⁹. cec⁹. A. vtroq3
oculo priuatus. ocā. l. i. B. furiosus

ĩpubes vsq̧ ad.18.annũ. senatu mot⁹
A .De remoto a senatu nulla videtur
fieri mentio nec ĩ allegatiõe. ĩ.posita.
nec ĩ dcã.l.i.ubi pdicta originalit̃ po-
nũt̃.nec ĩ sũ.con. ĩ dcã.q.157.ubi ea-
dem notant̃. B .seru⁹.feĩa.7 vit pas-
sus muliebria.s.ꝯ nãm. A .Nisi vio
lent̃ fuisset passus.dcã.l.i. B .Itẽ dã-
nat⁹ capitali crimĩe uel calũnia publi
ci iudicij. Itẽ q operas suas locauit ut
pugnaret in arena cũ bestia.h oĩa ĩ.q.
7.§.tria.

¶ Utrũ cleric⁹ bñficiat⁹ in diuersis ec-
clesijs possit pstare patrociniũ vni cõ-
tra aliã.R° s̃m Ber.Nõ videt̃ q possit
Si tñ eẽt plat⁹ ĩ vna eccl̃ia.tũc ratione
platiõis põt.Et idẽ dic Inno. A .s.ĩ
c.fi.ex̃ de postu.ubi pdicta dicit Ber.
Sꝫ Inno.ĩ h discrepat a Ber.qa tenet
q cleric⁹ etiã nõ plat⁹ possit aduocare
ꝯ aliã. qa eccl̃ia nõ cõputat̃ int̃ extne-
os. sup vbo dicẽs. Sec⁹ si p alia eccl̃ia
ubi sil̃e bñficiũ hñit. B Addẽs q si
nccio officio fũgat̃ põt ad sil̃itudinem
tutoris.ff.de postu.l.puto.7.l.vld. A
Nõ dic ad sil̃itudinẽ.sed dic ut tutor
uel plat⁹ eccl̃ie exẽplando officiũ ne-
cessariũ.Et idẽ videt̃ facẽ ĩ eo qd seq̃t̃
B .Itẽ 7 p pori ecclesia põt agere con
tra secũdã.ar.ex̃ de iure iur͂.tuã.7.c.
intellecto. A .Predicta etiã notant̃ ĩ
in sũ.con.li° 2°.ti.5.q.169. B

¶ Utrũ iudex teneat̃ dare aduocatũ.
R°.Tenet̃ qñq̧.ut eis q habere nõ pñt
ppt̃ pauptatẽ.ul̃ ppt̃ potẽtiã aduerse
ptis.ff.d offi.pcon.l.nec qcq̧.§.fi.Et
qdẽ si iudex h alicui aduocato pcipi-
at.7 ille sine cã deneget põt p iudicem
ppetuo remoueri ab officio aduocatio
nis.C.eo.puidendũ. A .Que ẽ in.c.
de postulãdo. B .Debet igit̃ obedire
si tñ ꝯpetẽs salariũ ꝯstituat̃.de q̊ vide
ĩ.§.6°.et 7°. A .Idẽ ĩ sũ.con.li° 2°.ti.
5.q.170.Sꝫ q̊ ad salariũ addit̃ s̃m Ho
sti. q si ĩdigẽs aduocato sit paup.ad-
uocat⁹ gratis aduocet.7 a deo expectet
remuneratiõnẽ. B

¶ Aduocat⁹ q scient̃ defendit causam
ĩiustã absq̧ dubio g̃uit̃ peccat. ut dic
Tho.scda scde.q.71.qa illicitũ est coo
perari alicui ad malũ faciẽdũ.siue cõ-
sulẽdo.siue adiuuando. siue q̃litcũq̧
ꝯsentiẽdo.Ro.p̊.Digni sũt morte nõ
solũ q faciũt ꝛc.Tenet̃ etiã ad restitu
tionẽ ei⁹ dãni qd ꝯ iusticiã p ei⁹ auxi
liũ alt̃a ps ĩcurrit. Si aũt ig̊rat̃ ĩiustã
cãm defendat.excusat̃ scdm modũ q̊
ig̊rantia excusare põt.Si võ ĩ pncipio
credit cãm iustã eẽ.7 ĩ pcessu appateat
nõ iusta.non dꝫ eã pdere.ut.s.alterã
ptẽ iuuet uel secreta sue cãe alt̃i parti
reuelet.Debet etiã cãm deserẽ uel euꝫ
cui⁹ cãm agit ad cedendũ inducẽ.siue
ad cõponẽdũ sine aduersarij damno.
Hec oĩa Tho. A .Idẽ ĩ sũ.con.eo.ti.q
171. B .Porro ĩ cã q̃diu dubia est.bñ
põt aduocat⁹ patrocinari.scdm xb.

¶ Quis ẽ debit⁹ modus aduocandi?
R° s̃m Ray.ut nõ pducat falsa instr̃a
neq̧ falsos testes seu corruptos. neq̧
mentiat̃.neq̧ inducat falsas leges aut
q̃scũq̧ pbatiões.neq̧ q̃rat ĩ g̃uamẽ al
teri⁹ ptis dilatiões nõ nccias. Itẽ q si
delit̃ q̃tũ iusticia pmittit cãm foueat
nihil de ꝯtingẽtib⁹ omittẽdo.3.q.7.§
si qs aũt.7 ar. ex̃ de testi.ĩtimauit.C.
de iudi.l.pperãdũ.§.illo pculdubio.
4.q.4.c.p̊.et 2°.Itẽ nõ pcacit̃ uel vo
ciferãdo.qa ppt̃ h ĩpedit̃ pcessus.5.q
4.ĩ loco.3.q.7.si qs adeo. A .§.est.et
ibi dr̃. Si qs adeo pcax fuerit ut non
rõne s pbris putet eẽ certãdũ opĩonis
sue detrimẽtũ patiet̃. B.Itẽ dic Tho.
scda scde.q.71. q aduocato defendẽti

cām iuſtā licitū ē prudent̄ occultare
ea qbꝫ īpediri poſſet ꝓceſſus eius. Nō
aūt licet ei vti aliqua falſitate.

Vtrū aduocatꝰ poſſit petere ſalariū.
Rꝫᵒ ſꝫm Ray. Pōt moderatum. ſiue ab
initio faciens pactū ſiue poſtea finita
cā. Et attēdi dꝫ moderamē ſalarij ſꝫm
quātitatē cāe. laborē aduocationis. ⁊
ꝯſuetudinē regiōis ⁊ ſciam ⁊ honeſta
tē aduocātis. 3. q. 7. §. apud vrbem. ⁊
ar. 12. q. 2. vulrane. ⁊. c. cōceſſo. extra
de ꝑben. de mlta. v̂. circa ſublimes 2c
diſ. 61. miramur. Con. Tho. ſcđa ſcđe
q. 71. Sꝫ caueat aduocatꝰ ne petat ſala
riū cū ḡui dāno litigatoꝝ. 3. q. 7. §. at-
tent̄. Itē ꝙ cā īcepta ⁊ nō finita faciat
pactū cū litigatore quē in ꝓpriā rece-
pit fidem. qa poſſet eē occaſio magni
mali. 3. q. 7. §. ꝑterea nō licet. Nā qn̄
videret cām ī ꝑiculo cogeret cliētulū
inire pactū ⁊ dare ſalariū ad libitum.
Itē nūq̄ licet aduocato paciſci ꝺ certa
ꝑte litis. puta de decia uel cēteſima. C
de poſtu. ſi qs aduocatoꝝ. Q̄ ſi nullū
pactū certū fuit ꝺ ſalaīo pōt aduocatꝰ
īplorare auxiliū iudicis ꝓ ꝯpetēti ſala
rio. ff. de vari. ⁊ extꝛ. cog. l. i. §. in one
rariis. A. Aduertendū ꝙ aduocato
circa ſalariū nō licet excedē cōſtitutā
ſūmā. s. centū aureos ſcđm leges. ff. ꝺ
va. ⁊ extꝛ. cog. l. i. §. ſi cui. Sꝫ ſꝫm Gre-
goriū decimū. libras. 20. ut in ſū. con.
liᵒ 2ᵒ. ti. 5. q. 173. ubi etiā ſuꝑdicta oīa
de ſalario ſꝫm Ray. ⁊ eiꝰ glo. ⁊ Hoſti.
ponūt̄. Sꝫ illa cōſtitutio Gregorij ho-
die videt̄ ſublata ꝑ ꝓhemiū ſexti. ubi
tollūt̄ oēs ꝑores ꝯſtitutōes poſtea nō
ꝯfirmate. B

Vtrū aduocatꝰ teneat̄ gratis ꝑſtare
patrociniū ī cā pauperū. Rꝫᵒ ſꝫm Tho.
ſcđa ſcđe. q. 71. Hic idē ē dicendū qđ
de aliis opibꝫ mīe dr̄. Nullꝰ. n. ſufficit
oībꝫ indigētibꝫ opem mīe īpendere. ⁊
iō ſicut Augꝰ dīc ꝑ ꝺ doctrina xpīana
Cū oībus ꝓdeſſe nō poſſis his potiſſi-
me ꝯſulendū ē q ꝓ locoꝝ uel tēpoꝝ uł
q̄rūlibet reꝝ opportunitatibꝫ ꝯſtrictiꝰ
tibi q̄ſi q̄dā ſorte iūgunt̄. Dīc aūt ꝓ lo
coꝝ opportunitatibꝫ. qa nō tenet̄ hō ꝑ
mūdū q̄rere indigētes qbꝫ ſubueniat
ſꝫ ſufficit ꝙ eis q ſibi occurrūt mīe opꝰ
īpendat. Addit aūt ⁊ tēpoꝝ. qa nō te-
net̄ hō future nccītati alteriꝰ ꝓuidē. ſꝫ
ſufficit ſi in pn̄ti nccītate ei ſubueniat
Subdit aūt. uel q̄rūlibet reꝝ. qa hō ſi-
bi ꝯiūctis q̄cūqꝫ nccītate maxīe debet
curā īpendē. Quibꝫ tn̄ ꝯcurrentibꝫ re
ſtat vtrū aliqs tantā nccītatē patiat̄ ꝙ
nō ī ꝓmptu appareat quō poſſit alit̄ ei
ſubueniri. Et ī tali caſu tenet̄ ei opus
mīe īpendē. Si āt appareat quō ei alit̄
ſubueniri poſſit. uel ꝑ ſe. uł ꝑ aliā ꝑſo
nā magis cōiūctā. uel maiorē faculta-
tem hn̄tē. nō tenet̄ ex nccītate indigē
ti ſubuenire. ita ꝙ nō faciendo peccet.
q̄uis ſi ſubuenerit in tali nccītate lau
dabilit̄ faciat. Vn̄ aduocatꝰ non tenet̄
ſꝑ cāe pauperū patrociniū ꝑſtare. ſꝫ ſo-
lū ꝯcurrētibꝫ ꝯditionibꝫ ꝑdictis. A
Idē ī ſū. con. liᵒ 2ᵒ. ti. 5. q. 174. Et ītel-
lige ꝑdicta cū hoc. ꝙ lꝫ poſſit paupi ꝑ
aliū ſubueniri. tn̄ ſi ei nō ſubuenitur.
nullꝰ ſubuenire potens excuſaret̄. 86
diſ. paſce. Iō nullatenꝰ dꝫ aduocatꝰ q
pōt ꝑmittere iuſticiā pauperū depire
ſꝫm Ray. q dīc ꝙ aduocatꝰ ꝓ miſerabi
libꝫ ꝑſonis q̄ ꝓpter defectū aduocati
quē nō pn̄t ꝯducē amittūt cās. ⁊ gra-
uant̄ īiuſte. tenet̄ aduocare ⁊ ꝺ ſua ſci
entia eṫyam dare. xi. q. 3. pauper. Con.
Vl. ⁊ Hoſti. ut ī dcā. q. 174. B

In qbꝫ caſibꝫ ⁊ de qbꝰ aduocatꝰ te-
neat̄ ad reſtitutionē? Rꝫᵒ ſꝫm Ray. ꝑ
qa oīuꝫ q̄ illi ꝯ̄ qs aduocabat ꝓpt īpiꝰ

13

patrociniū iiuste amiserūt seu damni
ficati fuerīt. Vn̄ si p cauillatioꝫ suā ab-
stulit aduersario bonā cām uel etiā si
ipm ḡuauit petēdo dilationē sup̄fluā
uel all'ando falsū ꝛ ꝯ ꝯsciaꝫ. uel facien-
do cauillosam positionē. ul' instruēdo
falsū testem aut instruendo clientulū
de negādo ūitatē ꝛ sit'ibꝫ. tenet' aduer-
sario ad intesse. Itē tenet' illis q bꝫ p̄sti
tit auxiliū si ppt' suā ĩfidelitatē ul' ne-
gligentiā uel iprudētiā amiserūt. Et
h̄ qn̄ iactabat se sciētē ꝛ nō erat. ut di
cit xb. A .Idē in sū. con .eo. ti. q. 175.
Vbi etiā dr̄ ſm Ray. qꝫ sit'it tenetur si
extorsit salariū vn̄ non debuit extor-
q̄re. ul' si vltra q̄ꝫ debuit hr̄e extorsit. B

Affinitas ſm Ray. ē pximi-
tas psonaꝝ ex carnali copula
pueniēs oī carēs pentela. De h̄ plene
dicet' .ĩ. int' ĩpedimēta mrīmonij ĩpe-
dimentū. 14°.

Alchimia. De au-
ro ꝛ ar-
gēto alchimico vtꝝ possit vē
di uel emi vide .ĩ. emptio. §. 5°.

Alea. De omni ludo alee
vide .ĩ. ludus alee p
totum.

Alienatio rei eccl'ie
imobilis
nō valet nisi in certis casibꝫ ꝛ
debita forma seruata. P° qdē ppt' debi-
tū vrgēs. x. q. z. §. h̄ius. A .Qn̄ ali-
unde solui nō pōt ut ibi. B .Itē ppt'
redēptionē captiuoꝝ. Itē ppt' paupe-
res pascēdos tpe famis. iz. q. z. aurū.
ꝛ. c. glia. Itē ppt' ecclesiā edificandam
aut ppt' cimiteriū āpliandū. Item ut
emat' aliqd magis vtile. Hec' p̄nt habe
ri. iz. q. z. sine exceptiōe.

¶ Forma alienādi variat' ſm varieta-
tem eccl'iaꝝ. s. ep̄aliū. monasterioꝝ ꝛ
pochialiū. Colligūt' tn̄ oēs forme in
dcō. c. hoc ius. ꝛ. c. si qs ep̄s. ꝛ. iz. q. z.
placuit. A .Adde ꝛ ĩ. c. alienatiōes. ꝛ
c. abbatibꝫ. ꝛ. c. sine exceptiōe. B .Sꝫ
ꝛ xb. specificat dicens sic. Ep̄us res ad
mēsam suā ptinētes uel res cathedral'
eccl'ie non pōt alienare sine ꝯsensu ca-
pituli. ꝛ si res sit modica ꝛ nccītas ma
gna nō ē nccīus ꝯsensus capl'i. iz. q. z
terrulas. Nec abbas res monasterij si-
ne ꝯsensu ep̄i ꝛ ꝯuentꝰ sui. nec p̄sbyt'
pochialis sine ꝯsensu ep̄i sui ſm qꝫ di
cūt. c. supiꝰ all'ata. Hoc de rebꝫ ĩmobi-
libꝫ. Secꝰ de mobilibꝫ ĩ q̄ꝝ alienatiōe
hꝰ solēnitas nō reqrit'. A .Idē in sū.
con. li° p°. ti. 14. q. 17. B .Ita tn̄ qꝫ nullꝰ
p̄latꝰ religiosus pōt vendē redditꝰ seu
cōcedē alicui ad vitā uel ad certū tēpꝰ
nisi nccītas uel vtilitas loci exposcat ꝛ
de ꝯsensu ꝯuētꝰ. ul' si ꝯuētū nō habeat
de ꝯsensu p̄lati sui. ut in cle. monaste-
rioꝝ. ꝺ re. eccle. nō alie. A .Ibi tn̄ de-
clarando subdit'. Veꝝ p̄missa ad loca-
tiōes uel etiam redditū aut fructuū
vēditiōes ad tēpꝰ modicū faciendas
declaramꝰ nō extēdi. B

¶ Alienatiōes reꝝ eccl'iaꝝ facte a sci-
smaticis uel ĩtrusis nō valēt. ex' de sci-
sma. c. p°. iz. q. z. alienatiōes. ꝛ tenent'
restituē loca ꝛ res ꝛ fructꝰ pceptos ꝛ q
pcipi potuissent. A .s. a iusto possesso
re. ut ĩ. c. ḡuis. ĩ. all'ato. B .Sic ꝛ gli-
bet raptor. ex' ꝺ resti. spo. grauis. Et q
ĩnitit' talibꝫ alienatiōibꝫ excoīcatꝰ est.
ut. ĩ. excoīcatio p°. §. z°. in fi.

¶ Si possessio data fuit eccl'ie ea cōdi-
tione ne alienet'. an aliq° casu alienari
possit. vide. ĩ. cōditio. §. 3°. Alienare q-
dam sua nō p̄nt. ĩ. ludꝰ alee. §. 5°.

Altare nō debet esse li-
gneū uel terreū

sed lapideū. de ꝯse. dis. i. altaria. Idē
Tho. i 4°. dis. 13. Q. si ad celebrādū mis
sam nō habeat altare ꝯsecratū. saltem
hēat puula tabula lapidea ꝯsecrata q̄
dr altare viaticū. i q̄ ꝯcedit epis 7 eoꝝ
supioribꝫ i itinere celebrare. 7 celebra
ri facē vbicūq3. ex̄ d pui. q̄m. li° 6°. Idē
ꝯcedit p̄dicatoribꝫ 7 minoribꝫ. sine tn̄
p̄iudicio prochialis eccl'ie. ex̄ de pui. i
his. De ꝯsecratiōe altaris habet. i. ꝯse
cratio 3°.

¶ Licitū ē p̄sbyteris instruē altaria i
eccl'ia nō ꝯsecrata. s i ꝯsecrata nō licet
nisi de licētia epi. ar. dis. 68. q̄uis. 7 de
cōse. dis. i. null⁹ p̄sbyt. Eodē mō sine
ꝯsensu epi nō sūt altaria destruenda.
ar. de ꝯse. dis. i. c. eccl'ie. 7. c. placuit. A
Idē i sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 148. In p̄
dictis iuribꝫ nō videt pbari q̄ p̄sbyt
possit erigē altaria i eccl'ia nō ꝯsecrata
nisi a 3°io sensu illi⁹. c. null⁹ p̄sbyter.
Et tenet glo. i dcō. c. q̄uis. B. Qui al
tari seruit de altari viuē debet. 12. q. i.
ex his.

Ambitio

qd ē? R° sm Tho. 2a scd'e. q. 131. Ambitio ē in
ordinat⁹ appetit⁹ honoris. Qui qdem
pōt eē iordinat⁹ tripliciter. p̄mō p h q̄
aliqs appetat testimoniū de excellētia
quā non h3. qd ē appetere honorē sup
suā pportionē. 2° mō p h q̄ honorē si
bi cupit nō referēdo i deū. 3° mō per h
q̄ appetit⁹ ei⁹ i honore ipso qescit non
referens honorem ad vtilitatē alioꝝ.
Propt qd ambitio sp ē pctm̄. A. Idē
i sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 266. B

Angaria

7 pangaria hec duo sūt qdā seruitutes i pense p extor
sionē supioris. Et ē angaria seruit⁹ p
sonaꝝ. Perangaria vo seruit⁹ psonaꝝ
7 reꝝ. videl3 quā facit qs pprio sūptu.
ut dic Ray. A. Albric⁹ dic q̄ angaria
ē seruit⁹ psonaꝝ 7 reꝝ cū qs facit pprio
sūptu sm Ray. Goff. 7 Hosti. Itē glo.
i. c. nō min⁹. de imu. ec. dic q̄ angarie
dicūt psonalia obseqa ppriis sūptib⁹
prestita. Perangarie ubi psona seruit
sūptibꝫ alienis. Sed de hoc nō ē mul
tū curandū. B

Appellatio.

Vtrū liceat p appellationē iudiciū decli
nare. vide s accusat⁹. §. 4°. Post appel
lationē snīa excoīcatiōis lata non va
let. Et si appellās non pseqt. nō ppt h
snīa cōualescit. Tn̄ excoīcat⁹ noīati si
infra tēp⁹ statutū appellationē nō pse
quat ut debet. lapso tpe debet denūcia
ri. ex̄ de sen. exco. licet. li° 6°. A. Ibi dr
excoicat⁹ noīatim ul spālit 7 expsse q
p⁹ appellationē legitimā excoīcatiōis
snīam asserit i se latā. si appellationem
eādē infra tēp⁹ ad ipsam psequēdam
ab hoīe uel a iure statutū nō fuerit ut
debuit psecut⁹. lapso eodē tpe excoīca
tus publice nūciari debebit. B

Apostasia

p̄° i generali qd ē? R° sm Ray. Goff.
7 Hosti. Est temerarius a statu fidei
obie uel religiōis recessus. Et dr q̄i po
statio. i. retrogda statio. A. Idē i sū.
con. li° p̄. ti. 7. q. i. B. Triplex ē apo
stasia. s. pfidie. q̄ videl3 recedit qs a fi
de ut Iulianus apostata. De hac habet
2. q. 7. nō pōt. Itē inobie. q̄. s. trāsgre
dit spōtanea volūtate p̄ceptū. ut Adā
7 Eua. Gen̄. 3°. Sillt 7 q sacris canoni
bus obedire ꝯtemnit. De hac. 3. q. 4.
alieni. ex̄ de ma. 7 obe. si qs. Itē irre
gularitatis. Et h ē duplex. Vna q̄ qs
recedit a statu clericat⁹. Altera q̄ quis

recedit a statu assũpte religionis. 47. dis. q̄ꝫtũlibet. 16. q. i. legi. A. Idem ĩ sũ. con. eo. eo. ti. q. 2. B

Apostasia 2ª s. a fide. Sciẽdũ ꝙ cũ apostata a fide sit heretic⁹ ⁊ ĩfidelis. ipso iure excoĩcat⁹ ẽ. ex̄ de de hered. ad abolendã. Itẽ res taliũ cõfiscant̄: ⁊ ipsi amittunt factionẽ testamẽti. nec etiã pacta penitẽtia in statũ p̄stinũ redeũt. C. eo. l. 2. et. 3. A. Melius h̄ ꝓbat̄ eo. ti. gaçatos. q̄ ẽ ɔstitutio ffrederici. Et hodie fit ista ɔfiscatio ipso iure. ex̄ cũ hered. cũ scd̄m. li° 6°. B. Et debent recipi sicut heretici. de qb⁹. ĩ. heretic⁹ p̊. §. 14°. q ĩcipit. Qualit̄ heretici ꝛc. Itẽ sũt ĩfames ⁊ repellũt̄ a dignitatibus ⁊ aliĳs multis. ex̄ de iure iur. q̄relã. 6. q. 1. ĩfames. de cõse. dis. 3. celebritatẽ. A. Al' incipit. Die dñica. Et idẽ dr̄ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 3. et. q. 4. scd̄m Ray. B

¶ Quid de his q lꝫ interi⁹ sũt fideles tñ ꝓp̄t timorẽ faciũt exteri⁹ aliquem actũ ĩfidelitatis. puta reuerẽtiã idol'. R° scd̄m Ray. Tales lꝫ nõ sint apostate nec heretici. mortalit̄ peccãt quantuscũqꝫ fuerit metus. quia scd̄m Augꝰ. Sancti⁹ ẽ mori fame q̄ꝫ vesci idolatico 32. q. 4. sicut sãcti⁹. Cõ. Tho. scd̄a scd̄e q. 24. A. Idẽ in sũ. con. eo. ti. q. 5. B

¶ Utrꝫ liceat xp̄iano ĩ aliq̊ casu sumẽ habitũ infideliũ. R° scd̄m xb. Posset h̄ fieri ex rõnabili cã. sicut ⁊ btũs Sebastian⁹ sub clamide militari xp̄i militiã gerebat abscõditã. h̄ ĩtelligendũ ẽ scd̄m eũdẽ xb. nisi eẽt institutũ aliqd̄ determinatũ signũ ad cognoscẽdũ ꝓfessores alicui⁹ idolatrie. tũc enĩ non liceret. A. Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 6. B

Apostasia 3ª s. ĩobedientie. Apostasia ĩobedientie qñ qs obedire contẽnit precepto dei siue canonũ siue p̄latoꝝ. ⁊ talis infamis efficit̄. ⁊ repellit̄ a testimonio ⁊ dꝫ excoĩcari. 3. q. 4. si qs a suo. xi. q. 3. si aũt nobis. ⁊ si p̄stiterit in contumacia debet crescere ⁊ pena. ex̄ ut lite nõ cont. q̄m frequẽter. A. Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 3. scd̄m Ray. B. Si autẽ redierit si non fuerit excoĩcatus recipit̄ ad pnĩam. si fuerit excoĩcat⁹ recipit̄ cũ satisfactiõe quã excoĩcati tenẽt̄ facẽ ĩiuriã passis. ut dr̄ s̄. absolutio 4°. §. 3°. A. Idem ĩ sũ. con. eo. ti. q. 4. B

Apostasia iiij°. s. ab ordĩe clicat⁹. Tal' apostata fit multipl'r. p̊. s. dimittẽdo tõsurã coronã uel h̄itũ clicalẽ. 20. q. 3. c. p̊. 2°. ⁊ 3°. ⁊ ex̄ eo. c. p̊. ⁊ 3°. Itẽ accipiẽdo vxorẽ. ex̄ d̄ cle. ɔiu. ex pte. Itẽ ɔuertendo se ad negocia sclaria. ex̄ de vi. ⁊ ho. cle. ex l̄ris. ⁊ de sen. exco. in audiẽtia. ⁊ c. ꝑpendim⁹. ⁊ talis si ẽ ĩ sacris interi ab accusatiõe ⁊ testĩonio tãq̄ꝫ infamis repellit̄. 2. q. 7. alieni. 3. q. 4. beat⁹. Item ĩteri ad dignitatẽ ul' ordinẽ ꝓmoueri nõ p̄ot. 16. q. i. legi. 50. dis. c. vlt. Item si admõit⁹ se nõ correxeit ẽ deponẽd⁹. 21. q. 4. sine. ⁊ c. p̄cipim⁹. Itẽ interĩ caret p̊uilegio clicali ita ꝙ v̂berãs eũ nõ ĩcidit in canonẽ. Hoc tñ ĩtelligas si p⁹ trinã admonitionẽ ep̄i nõ se correxerit. uel seditiõib⁹ uel enormitatib⁹ se ĩmisceat. ex̄ eo. c. p̊. ⁊ d̄ sen. exco. cũ nõ ab hoĩe. A. De trina monitiõe nõ dr̄ his capl'is. s̄ de sen. exco. in audientia. Et p̄dicta etiã notant̄ in sũ. con. eo. ti. q. 2. et. q. 4. B

¶ Qui p̄mã tm̄ tonsurã accepit. vtrꝫ possit eã deserẽ. R°. Licꝫ p antiq iura videat̄ ꝓhibitũ. hodie deserẽ p̄ot tam de

ꝯsuetudine ꝙ̄ꝫ de iure. ex̄ de coha. cle. ⁊
mu. c. vlti. A .Ibi d' h̄ nil dr̄. h̄ vult al
legare. c. vnū. de cle. ꝯiu. liº 6º. Et ꝑdic
tis con. Albricꝰ. Sꝫ de h̄ oli fuerūt opi
niōes. ut ī sū. cō. liº p̊. ti. 7. q. 7. Dimit
tēdo tn̄ tōsurā oꝫ eū eccl'iasticꝰ relin-
q̄re bn̄ficiū. ex̄ d' co. cle. ⁊ mu. c. Johes.
uel cl'icalē deferre tōsurā ut ibi. B
Cl'icꝰ ī mīorib' ꝑdit ꝑuilegiū cl'icale
si transiuit ad actū ꝓrsus ordini ꝯtriū
puta factꝰ ē bigamꝰ ul' miles. aut exer-
cuit seua puta recepit mīsteriū occidē
di. mutilādi. aut aduocādi in cāis cri
mīalib'. dis. 84. q̄sq̄s. A .Inno. ī. c. p̊.
ex̄ de apo. dic ꝙ lꝫ cl'icꝰ fecerit se militē
dūmō nō exerceat seua pōt viuē cl'ica-
lit' ⁊ ꝑuilegiis cl'icalib' gaudē cū h̄ actꝰ
nō sit penitꝰ ꝯriꝰ ordini. sicut nec ducē
ꝟginē. 32. dis. seriatī. Et ex dicto In-
no. pꝫ ꝙ nō sufficit accipe officiū seua
exercēdi nisi illud executiōi mandet'.
Nec etiā seua exercere ꝑ se ꝑuat ꝑuile
gio cl'icali nisi h̄ fiat ex officio puta iu
dicis ul' executoris uel sil'is ſm glo. Ray.
ut ī sū. con. dcā. q. 7. ad fi. Et rō pōt eē
q2 lꝫ cl'icꝰ delinq̄t seua exercēdo. tn̄ ex
h̄ regularit' nō subiicit' curie scl'ari. ex̄
de cle. ꝯiu. c. vno. liº 6º. B .Itē ꝑdit si
nullo mō vult viuē cl'icalit'. qd' ꝑ tria
pōt patē. p̊ mō si sic ꝯhit. sic cōuenit ⁊
ꝯuenit' sicut laicꝰ vadit in exercitū. tal
liat' ⁊ sustinet alia onera laicalia. 2º si
ꝯtio admōitꝰ nolit ad cl'icatū redire. 3º
si ꝯuētꝰ corā eccl'iastico iudice excipit
de foro seculari. uel alit' ī iure ꝯfitet' ꝙ
nō vult cl'icalit' viuē. Si vō ꝯtraxit cū
vnica ⁊ ꝟgine. nō oīo ꝑdit ꝑuilegiū.
Vide. ī. cl'icꝰ 2º. §. 3º. ⁊ se. A .Ad pre-
dicta facit qd' notat Inno. in dcō. c. p̊.
ex̄ eo. Qd' ⁊ ponit' in sū. con. dcā. q. 7.
7. q. 8. ponūt' oīa ꝑdicta. B
Cū cl'ico q ex̄ns ī sacris d' facto duxit
vxorē. si ad cl'icatū redeat pōt eps̄ dis-
pēsare. ex̄ q cle. ul' vo. c. p̊ et 2º. A .Ista

dispensatio ē ut vtat' ordie ꝑus rite su
scepto ⁊ etiā ascēdat ad suꝑiores. ut pꝫ
ī dictis capl'is. Et nō fit nisi cū bn̄ ꝯtri
to. dcō. c. p̊. Cū eo vō d' cuiꝰ pn̄ia dubi
tat' eps̄ n̄ pōt dispēsare nisi ut vtat' mi
norib' ordīb'. nō āt maiorib'. nisi trā
sierit ad religiōꝫ. dcō. c. 2º. ⁊ ibi glo. B

Apostasia vº. s. a

religione ⁊ hꝰ. Apostasia fit ꝑ
temerariā hitꝰ dimissionē cū assūptōe
scl'aris vite. Nō tn̄ oꝫ iudicari apostata
siue fugitiuꝰ etiā si diu aut ad lōginq̄
vaget'. nisi pꝰ ꝙ̄ꝫ sic viuit ꝙ aīuꝫ redeū-
di se deposuisse ondit. ff. d' re mi. deser
torē. §. emansor. Tn̄ ꝑ solā temerariā
dimissionē hitꝰ excoīcatꝰ ē. ex̄ ne cle. ul'
mo. ut ꝑiculosa. liº 6º. Q2 si redierit re-
cipiet' ī monasteriū ſm ꝙ ī regula ꝯti
net'. Hoc dico si monasteriū regularit'
viuat. alit' in districtiꝰ monasteriū cū
vsufructu rez̄ q̄s obtulerat ꝑori mo-
nastio. q̄ res pꝰea ad ꝑmū monasteriū
redibūt. 27. q. i. si q̄ monachaz̄. 7. c. si
q̄s rapuerit. 16. q. 6. de lapsis. 18. q. i. c
p̊. Alii dicūt ꝙ res simpl'r erūt secūdi
mōasterii. A .Primā tenꝫ Ray. ⁊ Ho.
ī sū. con. liº p̊. ti 7. q. 4. ubi etiā ꝑdcā
ponūt' d' receptōe redeūtis. ⁊ ꝑma opio
sād' vr' ꝓbari ī dcō c. de lapsis. B .Q2 si
nullū monasriū vult eū recipe dic ut. ī
religio p̊. §. 9º. A .s. q īcipit. qd ꝯsulē-
dū. Et vr' §ꝰ ſm eiꝰ cōputationē. B
Cuiꝰ sīt bona q̄ monachꝰ apostata acq
siuit? Rñº Si abbas noluit eū recipe ul'
neglexit eū reuocāe ⁊ sic decessit. dene
gabit' monastio bonoz̄ repetitio. ex q̄
malitiose denegauit alimēta. ex̄ de in-
fan. ⁊ lan. c. p̊. 87. dis. c. vlti. Et ꝑtine-
būt bona illa ad secūdū monasteriū si
īgrediat'. alit' ad epm̄. Et h̄ ītelligēdū
si ꝯuētꝰ totꝰ deliq̄t ī h̄. Alit' delictū ꝑso
ne n̄ oꝫ redūdare ad dānū eccl'ie. 16. q
6. si eps̄. Si vō n̄ renuit eū recipe. tūc

15

qcqd acqsiuit· suo monastio acqsiuit· sicut pu⁹ dño .18.q.z.abbates.ff.ꝺ acq re.do.etiã.⁊ eũdẽ casũ viꝺ.ĩ.religio p̃ §.8°. A.s.q ĩcipit.qd ꝺ his.Et idẽ po nit ĩ sũ.con.li° p̊.ti.7.q.15.et.16. B

Monach⁹ fugitiu⁹ si ñ vult redire ul' hitũ reassumẽ oꝫ capi.⁊ sb gui custo dia carcerari.ex̃ de apo.a nob. A.Idẽ ĩ sũ.cõ.eo.ti.q.17.ꝼm Goff.⁊ Ho. B

AQua benedcã

Utrũ sit sacr̃z.R° ꝼm Tho.ĩ 4° dis z.Nõ.ꝫ ẽ sacrale qĩ qdã dispõ ad sacr̃z Nõ.n.ordiat' direcẽ ad remediũ p̃stan dũ.ꝫ ad remouẽdũ ꝓhibẽs.Vñ dat' ꝯ̃ demonũ neqtias ⁊ venialia.⁊ ꝯ̃ oẽ qꝺ ĩpedire põt etiã effectũ sacroꝝ. Et ut dicũt Pe.⁊ Al.Remissio venialiũ q̃ fit p asp̃sionẽ aq̃ bñdicte.nõ fit p modũ sacri ꝫ p modũ meriti.vñ ut dictũ ẽ ñ ẽ sacr̃z. A.Iꝺ ĩ sũ cõ.li° 3°.ti.24.q.z.B

Quid cũ aq̃ bñdicta appõit' nõ bñ dicte? R° ꝼm Tho.ĩ 4°.dis.iz.Totũ ẽ bñdictũ.vt⁹.n.q̃ acqsita est aq̃ ex bñ dictiõe puenit ad aquã additã.Idem dic Pe.sicut ⁊ ɔtigit ꝺ oleo ɔsecrato.ĩ oleũ.§.3°. A .Idẽ ĩ sũ.con.eo.ti.q.3. Intellige si aq̃ bñdicta sit maioꝝ quã titatis qa duob⁹ ɔcurrẽtib⁹ p̃ualet qꝺ maius ẽ.ff.de sta.ho.l.q̃rit'.Sec⁹ si eẽt quãtitatꝭ mioꝝ vl' eq̃l' sicut ⁊ ꝺ sacro eu charistie dr̃.dũ appõit' vinũ nõ ɔsecra tũ ɔsecrato.ĩ.eucharistia z°.ad fi. B

ARbit.

Cũ ab vno de plib⁹ arbitrꝭ ul' iudicibus alijs p̃ntib⁹ ⁊ mãdãtib⁹ scripta sñia recitat' ꝓide ẽ ac si ab oĩb⁹ eẽt reci tata. Oꝫ ãt ut q recitat nõ vtat' vb̃ sin gularꝭ nũeri ꝫ plal' dicendo.Nos tales arbitri ul' iudices ꝓnũciam⁹ ⁊c̃.nisi ĩ arbitris sup electiõe q̃ oꝫ fieri ab vno vice oĩuꝫ.ex̃ de sen.⁊ re iu.cũ ab vno. li° 6°.De h̃.ĩ.electio z°.§.5°.

ARchidiacon⁹.

Quo ẽ ei⁹ officiũ? R° ꝼm Ray.Cir ca officia archidiacõi p̃positi ul' decãi fere q̊t sĩt eccl'ie tot sĩt ɔsuetudĩes.ex̃ de ɔsue.cũ olĩ.ĩ fi.⁊ de exces.p̃la.ad h̃.Si tñ vis scire qd iura dicũt ꝺ talib⁹.viꝺ zi.dis.cleros.et.25.dis.plectꝭ.⁊ ex̃ de offi.archi.p to. A .Precipue.c.p̊.⁊ z°. Et idẽ põit' ĩ sũ.con.li° 3°.ti.27.q.8.B

ARchiepiscop⁹

A qb⁹ ⁊ vbi oꝫ ɔsecrari archiep̃s vide.ĩ.ɔsecratio p̊.§.plt.⁊ vltꝭ.

Archiep̃s põt ɔpellẽ sbditũ sui suffra ganei ad suscipiẽdas cõmissiões ei⁹ in cãis nisi ubi sit ɔsuetudo.ex̃ ꝺ fo.ɔpe. romana.li° 6°.⁊ ex̃ de offi.or.pastoral'. Sup q̊.c.dic Ho.ꝙ cũ archiep̃o subsit ep̃s.qa p̃igui⁹ ius hꝫ ĩ eũ q̃ꝫ ĩ subditũ· põt archiep̃s ep̃ꝫ cogẽ ut ɔpellat subdi tũ ad suscipiẽꝺ.Et si ep̃s.ĩ.certũ tp̃s si bi assĩgtũ h̊ facẽ neglexeĩt neqꝫ aliqꝺ iustũ p̃tẽdeĩt demũ põt cogẽ vtrũqꝫ.ar ex̃ de of.or.q̃nto.ĩ fi.⁊.c.irrefragabili. §.excess⁹.Cõ.Ber.etiã si ab ep̃o appel latũ fueĩt. A .Hoc dic Ber.ĩ dcõ.c.pa storal'.Et iꝺ põit' ĩ sũ cõ.li° 3°.ti.27.q.4 Sꝫ ꝯ̃ p̃dcã facit qa cũ qd ꝓhibet' alicui vna via ad id alia ñ admitti oꝫ.ut ĩ.c cũ qd.ꝺ re.iu.li° 6°.nec allẽgata iura mltũ faciũt.nã loqũt' ĩ correctõe ꝺlictoꝝ ⁊ ñ ĩ ɔmissiõe caꝝ.Iõ ĩ ñ exceptꝭ stam⁹ regl'e videlꝫ ꝙ archiep̃s nullã hꝫ p̃tãtẽ ĩ subditũ suffraganei sui nisi ĩ exp̃ssis. dcõ.c.pastoral'.Iõ h̊ cãu ɔsulerẽ archi ep̃o ꝙ ñ cogẽt ꝫ sbdito ꝙ obediret. B Sꝫ h̊ sciẽdũ ꝙ iure nouo archiep̃s cãs q̃ p appellatoꝫ vl' alio iure metropolico deferũt' ad ipsũ ñ põt audire seu ɔmit tere alibi q̃ꝫ ĩ sua ciuitate vl' diocesi aut eis in qb⁹ appellatũ existit.uel cãe ip̃e ɔsistãt nisi aliud sibi ɔpetat ꝺ ɔsuetu dine.ex̃ de offi.or.ut litigãtes.li° 6°.

¶ Archiep̄s n̄ hꝫ iurisdictōꝫ ī s̄bditos
suffraganei sui nisi in q̄busdā casibꝫ q
nōnt̄ ex̄ de of.or.pastoral. A .s.ī glo.
B .p̊ q̄dē cū deuiāt in diuinis officijs a
ɔsuetudīe metropolitāe eccl̄ie.12.dis.
de his. Itē qn̄ subdit⁹ ep̄i delinq̄t ī dio
cesi archiep̄i.6.q.3.placuit. In h̄.n.ca
su efficit̄ aliq̄s de iurisdictiōe alti⁹ cu-
iuslibꝫ. Itē si hꝫ p̄diū ī diocesi sua.ex̄ d̄
fo.ɔpe.c.vlti. Et iste etiā casus ptinet
ad quēcūqꝫ aliū. Itē si cā defert̄ ad eū
p appellatōꝫ.ex̄ d̄ of.le.c.p̊.⁊ de of.or.
Itē cū absolut⁹ ab archiep̄o n̄ vult pa
rere ep̄o.ex̄ d̄ of.or.ad reprimēdā. A .s
satisfaciēdo ep̄o sup excoīcatiōe q̄ ab
ep̄o fuerat excoīcat⁹ nec d̄ excoīcatōis
ɔstat iiusticia.s ab archiep̄o fueāt ab-
solut⁹.qa ep̄s eū absoluē nolebat. Iō si
ep̄o satisfacē ɔtēnit. archiep̄s eū ī ex-
coīcatōꝫ reducit ut ibi. B .Itē si crimi
nal̄ cā sit int̄ ep̄m ⁊ cl̄icū suū dꝫ deduci
ad synodū ī q̄ p̄est archiep̄s.6.q.2.c.
p̊. Itē si cl̄ic⁹ hꝫ ciuilē cām ɔ̄ ep̄m suū.
xi.q.i.si cl̄ic⁹. Itē qn̄ ē ep̄s negligēs ī eo
q̄d̄ facē dꝫ. A .s.ad curā eccl̄ie ⁊ aīaꝝ.
B .xi.q.3.cū sim⁹.ex̄ d̄ sē.exco.p tuas
⁊ d̄ appel.q̄ fronte. Itē qn̄ defūcto ep̄o
eccl̄ia idoneos cl̄icos n̄ hꝫ.12.q.2.nō li
ceat. A .Tūc.n.archiep̄s hꝫ curā rerū
eccl̄ie ut ibi. B .Itē cū euidēs ē s̄nīam
ep̄i eē iiustā.ex̄ de ap.sollicitudinē. A
Hoc qn̄ a subdito fuerit ad archiep̄m
q̄relatū lꝫ n̄ appellatū.tūc.n.rōe euidē
tie pōt archiep̄s declarare subditū iiu
ste ab ep̄o excoīcatū ut ibi.⁊ poterit illū
absoluē ul̄ remittē absoluēdū ab ep̄o.
q si neglexeīt ip̄e absolutōꝫ īpedat.ex̄
de sen.exco.p tuas. B .Itē cū visitat
ꝓuinciā.ex̄ de p̄scrip.cū ex officijs.⁊ d̄
censi.sopite.⁊.c.nup. P̄ solā vacatiōꝫ
ep̄al̄ sedis nō archiep̄s s capl̄m supplet
vices ep̄i.ex̄ de supplen.ne.p̄la.si ep̄s.
⁊.c.eccl̄ie.li°6°. Silr̄ si ep̄s sit excoīcat⁹
ex̄ de supplen.ne.prela.romana.li°6°.

Aut capt⁹ a paganis.ut ī dcō.c.si ep̄s.
A .De his casibꝫ lati⁹ dr̄ ī sū.con.li°3°.
ti.27.q.4. Sed qa mltū nō occurrūt ī
foro pnīe ꝓlixi⁹ dicere nō curaui. B
¶ Sꝫ nūq̄d pōt archiep̄s eccl̄ie cathe-
drali vacāti dare visitatorē seu admi-
nistratorē? R̄. Nō. nisi forte capl̄m ī
tp̄alibꝫ ⁊ sp̄ūalibꝫ negligēt̄ ul̄ male ad
mīstrāet.tūc.n vocato capl̄o ⁊ cāe sup
h̄ ɔgnitōe p̄missa visitatorē seu admi
nistratorē pōt deputare. q̄ q̄uis h̄eat
legitimā admīstratōꝫ ī tp̄alibꝫ ⁊ sp̄ūa-
libꝫ.tn̄ illa bn̄ficia q̄ ad solā collatiōeꝫ
ep̄i ptinēt ɔferre non pōt.si ab alio q̄
romano pōtifice fuerit deputat⁹.ex̄ de
supplen.ne.p̄la.ecclesie.li°6°.
¶ Archiep̄s pōt suā ꝓuīciā visitāe.lꝫ
sint ei⁹ suffraganei negligētes.⁊ itare
visitatōꝫ ⁊ ꝓcuratōes recip̄e n̄ obstāte
ɔsuetudīe ɔ̄ria. Et dū visitat pōt ɔfes
siōes audire suffraganeoꝝ.absoluē ⁊
pnīas iiūgē.ex̄ d̄ cen.ppetuo.li°6°. Sꝫ
vtr̄ possit aliq̄d recip̄e vid̄.ī.visita°.§
2°.73°.⁊ ibi pl̄a d̄ ei⁹ visitatōe.§.p̊ 74°.
¶ Archiep̄s pōt ɔciliū celebrāe req̄sito
p̄mate.dis.92.si q̄s ep̄s vacās.ī fi.⁊.9.
q.3.⁊.c.2°.73°. A .Poti⁹ dr̄.c.i.⁊.2. B
¶ Archiep̄s trāsiēs p q̄uis loca sue ꝓuī
cie pōt facē an̄ se crucē portari.bn̄dicē
ppl̄o.ī pōtificalibus celebrare ⁊ h⁹. A
In.c.ī.all̄ato nil aliud pl⁹ ɔtinet̄ nisi
q̄ diūa officia p̄uatī uel publice ibidē
pōt audire.⁊ q̄ ea pōt facē in sua p̄ntia
celebrari sine pōtificalibꝫ in locis etiā
exēpt̄. B .Silr̄ ⁊ ep̄s etiā ī loct̄ exēpt̄
sue diocesis.ut ī cle.archiep̄o.de p̄ui.
A .Hec tn̄ debēt sin̄ p̄iudi° ⁊ molestia
ul̄ ɔ̄suedīe exēptoꝝ fieri.ut ibi. B

Arra

Arra siue subarra°. Arre di-
cūt̄ ānul⁹ pecūie siue
alie res date sp̄ōse.q̄r̄ datio sub-
arratio vocatur p̄cipue qn̄ fit p ānuli
īmissionē q̄ vulgo desp̄ōsa° dr̄. Et si q̄-
dē fiant h̄ int̄ sp̄ōsū ⁊ sp̄ōsam.nō dico

16

ↄtrahūt̄ spōsalia ꝗ̄ psumit̄ ꝑ mr̄imonio nisi ꝑbet̄ ↄtrīū uel esset ↄtria ↄsuetudo uel repugnaret etas. ut nōt̄ ex̄ ḋ spon. īpu. tue. Si vō fiāt a pentib⁹ tūc sola spōsalia ↄtrahūt̄. ut ibi dr̄. A. In glo. ubi h̄ ponūt̄. Et nō dīc glo. ↄhūt ꝗ̄ psumūt̄ spōsalia. Et idē dr̄ ī sū. con. li° 4°. ti. ꝑ. q. z. ubi h̄ sil̄r notāt̄. B. Et h̄ ītellige ꝑ modū q̄ spōsalia a patētib⁹ ↄtrahi pn̄t. vide. ī. īpedimētū 13°. §. fi.

¶ Arre spōsalicie nō secuto mr̄imōio debēt restitui h̄ mō. Si mr̄imoniū nō fueīt secutū absq; alti⁹ culpa. ut ꝓpt̄ supueniētē mortē ul̄ religiōis īgressū ꝛ h⁹. restitui debēt arre simpl̄r. Si vō nō fuerit secutū ꝓpt̄ culpā dātis pdit arras. Si ꝓpt̄ culpā recipiētis. restituet eas ī duplū. C. de spon. l. arras. ꝛ l. fi. A. Hoc ē vez̄ si accipiēs ē maior. 25. ānis. ul̄ si veniā etatꝭ īpetrauit. ꝛ eā in cōpetēti iudicio ꝓbauerit. al̄ nō tenet̄ nisi ī simplū. ut ī dcā. l. fi. Et dictū duplū cū sit pēa nō debet̄ ī foro pn̄īe nisi fueīt ad h̄ fcā ↄdēna° ut pōt colligi ex nōtꝭ ꝑ glo. 12. q. z. fratn̄itas. B. Et ḋ h̄ vide. ī. spōsalia. §. 12°. q icipit. In qb⁹.

Arrogatio.

Vide s̄ adoptō

Ars.

De arte notoria vide. ī. sortilegiū 2°. §. ꝑ. De artificib⁹ faciētib⁹ ꝛ vēdētib⁹ gladios. balistas venena. taxillos. aleas. serta. ꝛ h⁹. vid. ī. negociatio. §. 5°. ꝛ se.

Assassin⁹.

Assassini fuerunt ꝛ forte adhuc sīt qdā īfideles q ex qbusdā falsis opiōnib⁹ ḋ facili mittebāt̄ ad occidēdū quēlibet xp̄ianū. nō curātes si ob h̄ occidēdi eēnt ipi. Contra q̄z pestē statuit Inno. 4⁹. ꝙ qcūq; pnceps uel plat⁹ uel alia psona aliquē xp̄ianū ꝑ assassinos inficī fecerit uel mādauerit etiā si mors nō fueīt subsecuta. ꝛ q assassinos receptauerit uel occultauerit nō solū excōicatiōis ꝛ depositōis īcurrīt sn̄ias ipo facto. ꝗ̄ sint etiā cū oīb⁹ suis bonis xp̄ianis expositi et ꝑpetuo diffidati. ita ꝙ ex q° de pdictis ul̄ aliq̄ pdictoz̄ ꝓbabilib⁹ ↄstiterit documētꝭ. nl̄la alia excōicatiōis depōnis seu diffidatiōis sn̄ia reqrat̄. ꝗ̄ bn̄ficia taliū ꝑ illos ad q̄s ptinet collatio libē ↄferant̄. ex̄ de homi. ꝓ humani. li° 6°.

Astutia

ꝗ̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 55. dr̄ cū qs ad ↄndū aliquē finē bonū ul̄ malū vtit̄ nō verꝭ vijs. ꝗ̄ simulatis ꝛ apparētib⁹. Nō. n. oz etiā ad finē bonū falsis vijs ꝛ simulatis puenire ꝗ̄ verꝭ. Vn̄ astutia etiā si ordiet̄ ad bonū ē pctm̄. z. ad Cor. 4°. Abdicam⁹ occlta dedecorꝭ nō ambulātes in astutia neq; adulterātes v̄bū dei. Aliqn̄ vō ꝓpter silitudinē accipit̄ ī bonū. ꝓv. ꝑ. ut det̄ puulis astutia. ꝗ̄ ꝓpe accipit̄ ī malo sicut ꝛ phs dīc 6° ethicoz̄. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 232. Aduertēdū tn̄ ꝙ sine mēdacio ꝛ lesione iusticie alteri⁹ licet vti vtili silatōe. exēplo mltoz̄ scōz̄ patz̄ ꝛ ipsi⁹ xp̄i. ut dīc Iero⁹. 22 q. z. vtilē. B. De dolo aūt ꝛ fraude q̄ sīt ꝑpinq̄ astutie vide. ī. dol⁹. ꝛ ī. fraus

Auaritia

ꝛ cupiditas vtz̄ sit peccatū. R̄ᷓ° ꝗ̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 118. Sic. nā bonū hoīs circa exṫiora oz ꝙ ↄsistat ī qdā mēsura. s. ut q̄rat hr̄e exṫiores diuitias ꝓut sūt nccīa ad vitā ei⁹ scd̄m suā cōditionē. Et idō ī excessu ei⁹ mēsure cōsistit pctm̄. dū. s. aliquis sup debitū modū vult eas acqrē ul̄ retinē qꝺ ptinet ad rōnē auaritie q̄ diffinit̄ eē īmoderat⁹ amor hn̄di. A. Idē ī su. con. li° 3°. ti. 13. q. i. B

¶ Sed vtrū sit mortale. R̄ᷓ° ꝗ̄m Tho. ubi s̄. Auaritia pōt capi dupl̄r. Uno° ꝙ aliqs recipiat uel retineat īiuste res alienas. qꝺ ptinet ad rapinā ul̄ furtū.

⁊ sic ex suo gn̄e ē pctm̄ mortale. Cōtigit tn̄ in h̄ casu ꝙ ē veniale ꝓpt īꝑfectionē actꝰ. sicut de furto dr̄. i. furtū. § 4°. Alio° pōt accipi auaritia ꝯm ꝙ īportat īordīatū amorē diuitiarum. q si ī tantū crescit ꝙ ꝑferat caritati. ut. s. ꝓpter amorē diuitiarū aliqs nō vereat̄ facē ꝯ amorē dei ⁊ ꝓximi. erit pctm̄ mortale Si aūt iordiatio amoꝛ ī h̄ ꝯsistat ut. s hō q̄uis supflue diuitias amet nō ꝑferat earū amorē amori dīno. s. ꝙ ꝓpt diuitias nō velit aliqd facē ꝯ deū ⁊ ꝓximū. sic ē pctm̄ veīale. A. Idē ī sū. cō. eo. ti. q. z. p diuersa v̄ba. s. auaritia aut oppōit̄ iusticie ⁊ ē pctm̄ mōtale. ut ī p° mēbro. aut oppōit̄ libalitati ⁊ ē mortale uł veīale ut ī z° mēbro. ꝫ ꝺ h̄ plenꝰ dr̄ ī q̄driga. B. Auarꝰ seu cupidꝰ ordinati nō debet. vide. ī. ordinādꝰ. § xi°.

Baptismus

Baptismus p° q̄ ad subam̄ ⁊ formā. Quid ē baptismꝰ? R°. Est ablutō fcā ꝑscripta forma v̄borū ut ponit mḡr 4° sniarū. dis. 3. uel q̄i eodē mō ꝯm Augꝰ. Baptismꝰ ē tīctio ī aq̄ v̄bo vite scīficata. De cuiꝰ suba sūt tria. s. mā elemēti forma v̄bi. ⁊ intētio mīstri copulans formā māe. Vn̄ Augꝰ. Accedit verbū ad elemētū ⁊ fit sacrm̄ i. q. i. detrahe. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 9. B

¶ Baptismi forma h̄ ē. Ego te baptiço ī noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ spūs scī. extra de bap. c. p°. A. In sū. con. eo. ti. q. 10. addit̄ amē. Dr̄ tn̄ ibi ꝙ nō ē de suba. B

¶ Sꝫ qd si mutet̄ h̄ forā? R° ꝯm Tho. ī 4°. dis. 3. Nulli licet mutare q̄tū ad id qꝺ ē de eēntia forē. Et si mutat̄ nihil agit̄. ⁊ ꝑter h̄ culpa incurrit̄. Si v̄o aliqd qꝺ ꝑtinet ad formā ex sola detmīnatione eccłie mutat̄. nihilominꝰ ē sacramētū. ꝫ culpa īcurrit̄. Verū ab aplīs q baptiçabāt ī noīe xp̄i. nō fuit mutata forā q̄tū ad ītellectū. qa ī xp̄i noīe tota trinitas intelligit̄. ꝫ solū q̄tū ad vocē. Nec h̄ ipsū potuissent nisi ex familiari ꝯsilio spūs scī. Rō āt mutationis fuit ut nomē xp̄i amabile reddēt̄. Hoc etiā nūc eccłia posset si spāle ꝑceptū a spū scō hēret. nō āt ꝓpa auctoritate. Vn̄ mō sic dicēdo n̄ eēt baptismꝰ q̄uis qdā ꝯtrā dicāt. A. In. c. a q̄dā de ꝯse. dis. 3. dr̄ ꝙ baptiçatꝰ ī noīe xp̄i nō ē rebaptiçandꝰ. qa tenet baptismꝰ lꝫ non debuerit fieri scꝺm glo. ibi. B

Quid si dicat̄. In noīe trinitatis? Nō ē baptismꝰ. qa nō exꝑmūt̄ ꝑsone ꝫ solū nūerꝰ ꝑsonarū. Silr̄ nō ē baptismꝰ si dicat̄. In noīe genitoris ⁊ geniti ⁊ ꝓcedēt ab vtroqꝫ. qa genitor nō siḡt ꝑsonam pr̄is sicut ypostasim subsistētē ꝫ p modū actꝰ. ⁊ iō nō ē eadē significatio nec eēt baptiçatꝰ. ⁊ eadē rō ꝺ alijs ē. Quis aūt nō sit eadē vox ī greco ⁊ latino. tn̄ ē eadē significatio. Vn̄ ī q̄libet lingua illa ꝑtinēt ad formā q̄ ꝑncipalius sūt īstituta ad significandū ꝑsonas illas. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. xi. et. 12. B

¶ Quid si v̄ba ꝓferant̄ corrupte? R° ꝯm Tho. ubi s̄. Aut facit aliqs ex īdustria. ⁊ sic nō videt̄ intēdē qꝺ ecclesia intēdit. vn̄ non ē baptismꝰ. Aut facit ex ig̃rantia uel defectu līgue. ⁊ tunc si tanta ē corruptio ꝙ oīo auferat sensū nō ē baptismꝰ. Si v̄o sensus remāet ē baptismꝰ ut dicēdo patria ⁊ filia. sicut hr̄ de ꝯse. dis. 4. retulert. Et h̄ ꝑcipue accidit ꝙ sensus nō mutat̄ qn̄ fit corruptio ī fine. ꝫ mutatio ex ꝑte ꝑncipij variat sig̃tionē. ⁊ iō nō ē baptismus. A

Hoc ītellige ut ꝑlimū. Si āt occurrēt ī aliq̄ līgua ꝙ corrup° ex ꝑte ꝑncipij nō mutaret ꝯm eādē sig̃tionē saltē ꝯm accomodatōꝫ vsꝰ n̄ vitiat baptismū ꝯm

17

Pe.7 in sū.con.ocā.q.xi. B

Quid si aliqd subtrahatur? R° fm Tho.in 4°.dis.3. Si illud qd subtrahit sit de essentia forme nō ē baptismus.7 q sic baptiçat grauit peccat.ut si subtrahat īuocatio triū psonarū uel expssio actus ul expssio psone baptiçate. Sed expssio psone baptiçātis non ē de forma q̄tū ad nccītatē sacri s̄ īstitutione eccl̄ie. Et iō si omittat.ego.erit baptism⁹.s̄ peccat baptiçans. A .Adde fm Pe.7 Al.7 in sū.con.ocā.q.xi.li° 3°.ti 24. q erga subalia ē distinguēdū.qa si subtractio seu diminutio fit ex volūtate.vitiat baptismū. Si ex nccītate. pie credit q sūmus sacerdos suppleat ut si puer moreret anq̄ sacerdos ūba forme pficeret.vn̄ talis si moriat in cimiterio sepeliendus ē. Si vo supvixerit.credo q tōne dubij sub conditiōe rebaptiçandus est. B

Quid si addit aliqd? R° fm Tho. ubi s̄.Duo hic obseruāda sūt.Primū ex pte addētis.qa si aliqd addēt.īten dens illud eē de forma q̄si volēs nouū ritū adducē.cōstat q nō intēdit pfer te formā q̄ vtit eccl̄ia.7 ita nec facē qd facit eccl̄ia. q̄re nō eēt baptism⁹. Sec⁹ aūt eēt q ex aliq̄ cā adderet ut ex deuotiōe q̄dā.Secundū ē ex pte ei⁹ qd addit.qa si ē corruptiuū forme.nō ē baptism⁹. sicut si dicat.In noīe pr̄is maioris 7 filij mīoris corrūpit fides quā forma pfitet. Si vo qd addit non est corruptiuū forme.sicut si addit.7 btē Marie.pbabili⁹ videt q eēt baptism⁹ A .Con.Pe.7 Al.ut in sū.con.dicta q.xi. B

Quid si fiat intruptio? R° fm Tho. ī 4°.sen.dis.3.Si sit tanta intruptio q intcipiat intētionē baptiçātis nō est baptism⁹.sicut si dicat.In noīe pr̄is.7 intponat longa fabula.7 postea dicat 7 filij. Si aūt fuerit pua intruptio.ut puta ubi nō corrūpend formā.ut si dicat.In noīe pr̄is oīpotentis.aut intruptio silētij aut tussis.7 h⁹ qd intētionē nō discōtinuet.ē baptism⁹. A .Idē ī sū.con.ocā.q.xi.Ubi etiā addit scd̄m Tho.q si sacerdos uel baptiçās dicat Ego intendo te baptiçare.non est baptismus. B

Quid si fiat transpositio? R° scd̄m Tho.ubi s̄.Si ē talis trāspositio q mutet ītellectū.non fit baptifm⁹.ut si dicat.In noīe pr̄is baptiço te.7 filij.Secus si nō mutat ītellectū.ut si dicatur In noīe pr̄is 7 filij 7 spūs scī baptiço te.Alij dicunt q q̄litcūq̄ mutet ordo ūboꝝ nō videt ītellect⁹ mutari 7 erit baptism⁹. A .Pe dic.Si mutatio fiat ex simplicitate.nō nocet.si ex malitia sic.ut ī sū.con.ocā.q.xi.Tuti⁹ videt h̄ casu rebaptiçare sub cōditiōe tōne dubij.sicut ī sīlī dictū est. B .De forma ūboꝝ q̄n plures sil baptiçāt ul q̄n plures baptiçāt vide.ī.baptism⁹ 3°.§.9°.

Baptismus 2°

Vtrū aq̄ pmixta possit esse couenies mā baptismi. R° scd̄m Tho.ī 4°.dis.3.pmixtio pōt esse duplex.Una q̄ tollit spēm.s.q̄n p alterationē trāsit ī aliā spēm.sicut per putrefactionē aliquā ul digestiōe; trāsit ī vinū.aut etiā p additionē tātā alti⁹ liquoris.q̄ soluat spēs aque.sicut si parū aque multo vino admisceat.Alia pmixtio ē q̄ nō tollit spēm aque. sicut q̄n altat aq̄ fm aliqd accn̄s 7 manet spēs ut ī aq̄ calefacta. ul q̄n aque addit aliqd qd illi nō cōmiscet.sicut si aliq̄ folia ponāt ī aq̄.ul si sit cōmiscibile.sicut aliqd humidū ē tā pue quātitatis q ī

aquā penit⁹ ↄuertit̄. In aq̄ ḡ p̄ mō p-
mixta nō pōt fieri baptism⁹. qa iā nō
ē aq̄. pmixta aūt 2° mō pōt fieri. Vn̄ ī
aq̄ maris pōt fieri. silr̄ ī lexiuio. ⁊ ī aqs
sulfureis. ⁊ ī aliis q̄ ex t̄ra p quā tran-
seūt uō mutant̄ in aliā spēm. A. Idē
ī sū. con. lib° 3°. ti. 24. q. 13. ubi addit̄ ꝙ
cognosci pōt qn̄ mutata sit spēs aque
uel non ex raritate ⁊ densitate. uel qn̄
humor aliqs nō calefieret calore ul̄ nō
ↄstrīgeret̄ frigore sicut aqua. ut pꝫ in
vino. oleo. lacte. ⁊ h⁹. Vn̄ si aq̄ paludū
eēt ītantū ingrossata ꝙ recedēt a vera
raritate aque. nō eēt baptism⁹. sicut si
eēt lutū. Silr̄ nō pōt fieri ī brodio pin
guiū ⁊ h⁹. q̄ infrigidata cōgelant̄. Nec
ī aqs q̄s faciūt alchimiste ad mutāda
metalla. Dr̄ etiā ibi ꝙ meli⁹ eēt si sacer
dos faceret fieri aquā calidā. qa puuli
ita qn̄qꝫ penetrant̄ frigore aq̄ ꝙ ↄhūt
mortales infirmitates ⁊ moriūt̄. B

¶ Utrū baptism⁹ aque possit ī aliquo
suppleri. R° fm̄ Pe. Scdm̄ cōem legē
nō pōt ī puul̄ suppleri cū nō possint ha
bere vsū liberi arbitrii. Sꝫ si p xp̄o oc-
ciderent̄. pie credit̄ ꝙ saluarēt̄ sine ba
ptismo. In adult̄ aūt pōt p baptismū
flamīs seu ↄtritōis. ⁊ p baptismū san
guinis. i. martyrii. Et h̄ intellige qn̄ ē
articul⁹ nccītatis. nō ↄtēpt⁹ religiōis
Idē Tho. ī 4°. dis. 4. A. Idē ī sū. con.
eo. ti. q. 20. B

¶ Prohibitū ē ut nō fiat baptismus
nisi cū crismate nouo. s. illi⁹ anni. pre-
terq̄ ī nccītate mortis. Et punit̄ sacer
dos si ↄtrafecerit. de ↄse. dis. 4. si qs de
alio. Idē intelligēdū ē d̄ ↄfirmatione
⁊ tāto magis quāto cōfirmatio minoris
ē nccītatis q̄ baptismus. ar. ex̄ de sen.
exco. qm̄. lib° 6°.

Baptismus 3°.

quo ad ministrum. Debitus minister
baptismi fm̄ oēs theologos est sacer-
dos. Sed ī nccītate qlibet pōt baptiça
re. vir siue mulier. ordinat⁹ ⁊ nō ordi
nat⁹. fidelis ⁊ īfidel̄. dūmō h̄eant intē
tionē baptiçādi ⁊ seruet formā ecclie.
Vn̄ ⁊ si nō credat sacr̄m baptismi neqꝫ
aliqd spūale ibi fieri. dūmō in genere
intēdat facē qd̄ facit ecclia baptism⁹ ē
Sed tn̄ simplex cleric⁹ nō debet bapti
çare pn̄te p̄sbyt̄o. neqꝫ laic⁹ pn̄te cleri
co. neqꝫ mulier pn̄te viro. Probant̄ h̄
oīa de ↄse. dis. 4. mulier. ⁊. c. roman⁹.
⁊. 30. q. 3. sup qbꝫ. Idē Tho. in. 3. pte. q
67. A. Adde p̄dictis ut meli⁹ pbent̄
de ↄse. con. dis. 4. c. ī nccītate. ⁊. c. a q̊
dā iudeo. ⁊. c. siue heretic⁹. Predicta
etiā notāt̄ ī sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 26.
Ubi etiā dr̄ fm̄ Tho. ꝙ p̄sbyt̄ bapti-
çare pōt pn̄te episcopo. quia de officio
suo est. B

¶ An baptism⁹ tradi possit a malis mi
nistris? R° fm̄ Pe. Sic. qa bonitas mi
nistri nō ē de nccītate s̄ de congruētia
Vn̄ dic Aug⁹ ꝙ p ebriosū. homicidam
⁊ p quēcūqꝫ malū dat̄ baptism⁹. ⁊ ba-
ptiçatis tot⁹ effect⁹ baptismi ↄfertur.
Idē Al. ⁊ Tho. in 4°. dis. 5.

¶ Sed qd si sacerdos nolit baptiçare
nisi dato sibi p̄cio aliquo? R° fm̄ Pe.
⁊ Tho. ī 4°. dis. 5. A tali licet emē aquā
p baptismo etiā si aq̄ cōsecrata ē. s̄ nō
licet p baptismo dare pecuniā nec pro
se. qa ī tali casu sufficit baptismus fla-
minis. nec p alio. qa non sūt facienda
mala ut veniāt bona. Ro. 3°. Tn̄ ī casu
nccītatis ille q gerit curam pueri lici-
te pōt baptiçare. ul̄ a q̊cūqꝫ alio facere
baptiçari. ut ponit Tho. scda scde. q.
100. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 24. Ubi
etiā s̄bdit̄. Al. dic ꝙ ī tali cāu lꝫ redimē
vexationē sui iuris ⁊ p se si baptiçand⁹

18

est.7 p paruulo quem velit baptiçari Sed Tho. dic q pmū videt meli⁹. hec ibi. Hoc ita apparet. Nā h casu nō īgerit aliq̄ vexatio sed sacri denegatio nisi symoniace. B

¶ Utꝝ mal⁹ mīster peccet mortaliter baptiçando. Rᵒ fm Tho. 7 Pe. ubi s̄. Aut baptiçat cū solēnitate 7 ut minister ecclesie. 7 tūc peccat mortaliter si peccatū recolit nec penitet. Aut baptiçat ī articulo necessitatis sicut vetula baptiçat. 7 tūc nō peccat.

¶ Utꝝ q scienter suscipit baptismū a malo mīstro peccet mortalit. Rᵒ. fm Tho. 7 Pe. ubi s̄. Si malus mīster sit pcisus ab ecclia. suscipiēs scient a tali peccat. nisi ī articulo nccītatis. ī q̄ recipere posset a q̊cūq; heretico. Sed sine nccītate. nec ab heretico. nec ab excōicato. nec suspēso recipi dꝫ. Si aūt nō ē pcisus. nec peccat suscipiēs ab eo. nisi forte p accidēs si h ipso foueat ei fouēdo eū in pctō. A. Idē in sū. con. eo. ti q. 23. B

¶ Utꝝ melior sit baptism⁹ q cōfert a bono. Rᵒ fm Tho. ī 4ᵒ. dis. 5. E q̄lis est ab vtroq; q̄tū ad subales effect⁹. ß tn̄ cū effectu pncipali pōt aliqd pl⁹ cōferri ex merito baptiçātis. ß hic effectus accn̄talis ē. Idē Pe. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 27. B

¶ Utꝝ angel⁹ possit baptiçare. Rᵒ fm Tho. ubi s̄. Angelo bono ex officio q. dem nō cōpetit baptiçare nec ecclesiā ɔsecrare. Pōt tn̄ ex spāli mādato dei. Et qa nūq; vsurparet sibi alienū officiū. iō si sciat bon⁹ angel⁹ eē. nō eēt qs rebaptiçād⁹ neq; ecclia reconsecrāda. ut de ecclia scī Michaelis factū ē. Malo aūt angelo. i. diabolo ptās baptiçādi ɔpetere nō pōt. neq; ex officio neq; ex spāli mādato. nō. n. pōt esse mīster salutis ß punitiōis. Un̄ sp p̄sumendū eēt q nō facēt intētōe baptiçādi ß decipiēdi. vn̄ nullo mō pōt. A. Idē ī sū. con. q. 28. et. 29. B

¶ Utꝝ ī baptiçāte reqrat intētio. Rᵒ scd̄m Tho. in 4ᵒ. dis. 6. Sic. Sed si qn̄ pferet v̊ba nō adsit actualis intentio. dūmō pus ītēderit. 7 ɔ̄ria intētio nō intuenerit sufficit ad baptismū. Et ex his pꝫ q furiosus 7 ebrius qn̄ oīo vsu ratiōis carēt baptiçare nō pn̄t. qa non pn̄t hr̄e intētionē. A. Idē in sū. con. q. 35. liᵒ 3ᵒ. ti. 24. B

¶ Utꝝ plures pn̄t vnū baptiçare. Rᵒ fm Tho. ī 4ᵒ. dis. 3. 7 ī. 3. pte. q. 67. Pn̄t dūmō qlibet intēdat totū facē. Silr 7 vn⁹ plures sil dūmō intēdat baptiçare oēs. Nentꝝ tn̄ dꝫ fieri sine mag̃ necessitate. A. al facietes peccarēt scd̄m Pe. ut ī sū. con. eo. ti. q. 25. B. Et quidem qn̄ plures baptiçāt si dicant nos baptiçam⁹. nō ē baptism⁹. ß qlibet dꝫ dicē. ego te baptiço. Qn̄ aūt vnus baptiçat plures dicens. ego vos baptiço baptiçati sūt. Et d h vide. ī. baptism⁹ 4ᵒ. §. 3ᵒ. A. Videt etiā Tho. sentire q etiā si vn⁹ baptiçās dicat. nos baptiçam⁹. nihil facit. Sꝫ Pe. dic. Puto veri⁹ q baptiçāt si dicat. vos baptiçam⁹ qa mod⁹ exp̄medi actū non ē de subā forme. 7 iō cū dr. baptiço vos. seruat sufficient forma ecclie. Ɔtrat Durand⁹ dic. q dicētes. nos baptiçam⁹. non baptiçāt nisi fm loquēdi vsū intendāt plalē numeꝝ p singulari ponē. 7 tunc ille sol⁹ baptiçat q pus v̊ba ɔplet mergēdo seu aquā īfūdēdo. Puto q tutior ps sit eligēda. ex de homi. petitio. B

Baptism⁹ iiij. q̊ ad suscipiētes. Utꝝ oēs teneant ad baptismū. Rᵒ fm tho. ī 4ᵒ. dis. 6

Quilibet tenet̃ etiã ſcĩficat⁹ ĩ vẽo ꝓpt̃
tres rõnes. p̊ qdẽ ꝓpt̃ acq̃rendũ carac
terẽ q̊ ãnumeret̃ ĩ ꝓplo dei. ⁊ q̃ſi depu-
tet̃ ad ꝑcipiẽda ſacra diña. 2° ut ꝑ ba
ptiſmi ꝑceptionẽ paſſiõi xp̃i etiã cor-
poralit̃ ↄformet̃. 3° ꝓpt̃ bonũ obie. q̃a
p̃ceptũ de baptiſmo oĩb⁊ datũ eſt.
Utꝝ ĩ vtero exñs puer poſſit bapti
çari. R° ſm Tho. ĩ 4°. diſ. 6. Non põt.
q̃a talis deo not⁹ ẽ nõ eccl̃ie. nec ſubĳ-
ci põt opatiõi miſtroꝝ eccl̃ie. Uñ dicit
Aug⁹. ꝙ ſicut q̃ nõ vixerit nõ põt mo-
ri. ita q̃ nat⁹ nõ fuerit nõ põt renaſci.
Nõ debet aũt mat̃ ſcindi ut puer poſ-
ſit naſci ⁊ baptiçari. quia ſm apl̃m nõ
ſũt faciẽda mala ut veniãt bona. De-
beret aũt ſcindi ſi iã defũcta eẽt. ut. ff.
de ĩoffi. teſtõ. l. poſtum⁹. Qñ aũt appa
ret aliq̃d mẽbꝝ ⁊ nõ ẽ plene nat⁹. ex-
pectãda ẽ talis egreſſio niſi mortis pe
riculũ ĩmineat ſeu timeat̃. Nã in tali
periculo egreſſa ꝑte p̃ncipali. ſ. capite
baptiçari dꝫ. Sec⁹ de alĳs ꝑtib⁊. ut de
manu ⁊ de pede. q̃uis nõ noceat ſi ille
ꝑtes aſꝑgãtur aq̃ baptiſmali. q̃a diña
miã nõ ẽ artãda. Et ſi poſtea naſcatur
plenarie nõ ẽ rebaptiçãdus ſm q̊ſdã.
Sed nihil ꝑiculi accidit ſi ad cautelã
baptiçet̃ ſub hac forma. Si non es ba-
ptiçat⁹ ego te baptiço ⁊c. A. Idẽ in
ſũ. con. eo. ti. q. 32. B
Quid fiet qñ naſcit̃ mõſtꝝ? R° ſm
Tho. ĩ q̊libet. Aut certũ ẽ eẽ duas aĩas
rõnales. aut nõ. Certũ aũt ẽ ſi ſũt duo
capita ⁊ duo colla ⁊ duo pectora. quia
erũt ꝑ ↄſequẽs duo corda. ⁊ ſic ſũt ba
ptiçãdi ut duo. Et q̃uis p̃ſumatur ꝙ
plures poſſint ſimul baptiçari dicẽdo
ego vos baptiço. tuti⁹ tñ ẽ eos bapti-
çari ſingillatĩ. Si v̊o dubiũ ẽ vtꝝ ſint
due aĩe. tũc p̊ baptiçãd⁹ ẽ vn⁹. poſtea
põt alt̃ baptiçari dubie ſic. Si non es
baptiçat⁹. ego te baptiço. A. Idẽ ĩ ſũ.
con. eo. ti. q. 33. Ubi etiã dr̃ ꝙ tũc ẽ du-
biũ ſi ſũt duo capita diſtĩcta uel quid
ſimile. B
Utꝝ ĩ eo q̃ ẽ baptiçãd⁹ req̃rat̃ intẽ
tio ⁊ volũtas. R° ſm Pe. Suſcipiẽtiũ
baptiſmũ tres ſũt ordĩe. Quidã enim
nũq̃ hũerũt vſũ rõnis. ut puuli ⁊ ꝑpe
tuo furioſi. ⁊ ĩ his nõ req̃rit̃ volũtas.
Quidã v̊o aliqñ hũerũt. lꝫ tũc nõ ha-
beãt. ⁊ in his in nccĩtate ſufficit añce-
dens volũtas. Itaq̃ amẽtes ⁊ dormiẽ-
tes ſi añ furiã uel dormitionẽ habeãt
ↄ̃riã volũtatẽ non recipiũt ſacr̃m. Si
aũt hũerũt ꝓpoſitũ. ⁊ h̾ ꝑ ſig̃ aliq̃ ĩno
tuit. tũc ĩ articulo nccĩtatis debent ba
ptiçari etiã ſi furioſus tũc ↄ̃dicẽt. Si
tñ nccĩtas tũc nõ ſit. dꝫ expectari luci
dũ intuallũ uel vigilia dormiẽtĩ. Qui-
dã v̊o hñt vſũ ratiõis tũc cũ baptiçãt̃
⁊ in his req̃rit̃ ↄtritio ⁊ deuotio ad ꝑ-
cipiẽdũ rẽ ſacr̃i. ⁊ intentio ⁊ volũtas
ad ꝑcipiẽdũ ſacr̃m. Nec tñ req̃rit̃ vo-
lũtas abſoluta recipiẽdi q̃d eccl̃ia con
fert. ſꝫ q̃nq̃ ſufficit volũtas coacta. Et
ſi ſit coactio ſufficiens ⁊ ex toto ab ex̃-
ut cũ aliq̃s reclamãs ĩmergit̃ violent̃.
tal̃ nec ſacr̃m ſuſcipit nec rẽ ſacr̃i. Si
aũt ſit coactio ĩducẽs. ſicut minis uel
flagell̃. ita ꝙ poti⁹ ip̃e eligat baptiſmũ
ſuſcipe q̃ talia pati. ſuſcipit ſacr̃m ſed
nõ rẽ ſacr̃i. Idem Tho. ĩ 4°. diſ. 4. ⁊. 6.
Sil̃r ⁊ Al. S3 ⁊ h̾ ꝓbãt̃. 45. diſ. d̾ iudeis
⁊ ex̃ d̾ bap. ⁊ ei⁹ effectu maiores. circa
fi. A. Idẽ ĩ ſũ. con. li° 3°. ti. 27. q. 36. B
Utꝝ ĩ eo q̃ dꝫ baptiçari req̃rat̃ fides̃
R° ſm Pe. In puul̃ ⁊ ĩ nãlit̃ ſtult̃ ⁊ h⁹
q̃ ꝑ ſe ñ p̃nt credẽ nõ req̃rit̃ fides ꝓp̃a
ſꝫ ſufficit aliena. In alĳs v̊o req̃rit̃ fi-
des ꝓp̃a. nõ q̃dẽ ad ſuſceptiõꝫ ſacr̃i. q̃a
etiã ſine ea recipet̃ caracter. ſꝫ q̃tũ ad
ſuſceptionẽ rei ſacr̃i. i. grẽ. Idẽ Tho. ĩ

4°.dis.6. A .Idem in sũ.con.eo.ti.q.37. B

¶ Baptismꝰ iterati nõ dꝫ.i.q.i.quod qdã.Pena aũt iterãtis ꝺm leges ẽ decapitatio.C.ne scm̃ baptismũ.l.z. A Ibi nõ dr̃ decapitatio ꝭ vltimũ supplicíũ.qd ĩportat morte ꝗlitcũqꝫ ĩferatr̃. B .Scdm canones ṽo tales nõ pñt ꝓmoueri siue sciẽt rebaptiçati sint siue ĩgrant.7 pꝰqꝫ sciuerĩt ratũ habuerũt.dis.50.ↄfirmandũ.Alr̃ ṽo q ignorãter rebaptiçati fuerũt ut ĩfantes uel coacti absolute pñt ꝓmoueri ꝺm ꝗsdam d iure.Scdm alios qd tutiꝰ ẽ de dispensatiõe.de ↄse.dis.4.eos. A .Alr̃ ĩcipit hos. Sed melius facit.c.q bis.ea.dis.ubi dr̃.Qui bis ĩgrant baptiçati sunt nõ indigẽt ꝓ eo penitẽ nisi ꝙ ꝺm canones ordinati nõ pñt.nisi aliq̃ magna nccĩtas cogat. B .Itẽ clerici iterantes baptismũ deponẽdi sũt.ar.ĩ dcõ.c.eos 7.c.q bis. Laici ṽo excoĩcandi 7 pena plectẽdi ꝗuiori.ut ibi. A .Ibi nil dr̃ de excoĩcatiõe.ꝭ de ꝗuib penitentijs. B .Si dubitetr̃ an aliqs baptiçatꝰ fuerit.baptiçaretr̃ his ṽbis ꝑmissis.Si es baptiçatꝰ nõ te baptiço.si nõ es baptiçatꝰ ego te baptiço In noĩe pr̃is ꝛc.de bapti.c.z°. A .Eodẽ mõ faciẽdũ ẽ qñ dubitatr̃ ꝓbabilir̃ de collatiõe aliorꝝ sacramẽtorꝝ.puta an sit aliqs cõfirmatꝰ uel ordinatꝰ 7 hꝰmõi.ut ĩ sũ.con.eo.ti.q.38. B

¶ Cũ iudeꝰ ul' paganꝰ petit baptismũ an statĩ baptiçãdus sit? R°. Si piculũ ẽ ĩ mora.ut qa baptiçandus timet ne alij infideles si h sensertĩt inficiãt.uel eũ alir̃ ĩpediãt qꝫcitiꝰ ẽ baptiçãdus.de ↄse.dis.4.ne qd absit.Sed si periculũ nõ ĩminet.tũc p octo menses uel alio ĩmino arbitrato debet differri.7 inter catecumĩos teneri.de ↄse.dis.4.iudei 7.c.se. A .Idẽ ĩ sũ.con.eo.ti.q.41. B De hac dilatione iterꝝ habes.ĩ.baptismus 5°.§.z°.

¶ Quid si qs nõ baptiçatꝰ ꝓmoueatr̃ in sacerdotẽ 7 epm.7 postmodũ celebrat 7 multos ordinat? R° ꝺm Tho.in 4°.dis.24.Nõ baptiçatꝰ nullũ ordinẽ recipe põt.nec ↄficẽ.nec absoluẽ.nec etiã ordinare.Tñ pie credi põt ꝙ qꝫtũ ad vltimos effectꝰ sacrorꝝ sũmꝰ sacerdos suppleret defectũ.7 ꝙ nõ pmittẽt h ita latẽ qd ĩ piculũ ecclesie ĩminere posset. A .Albricꝰ aũt dic ꝙ putat talẽ ↄficẽ.nõ ĩ ptãte sua ꝭ ĩ ptãte eccl'ie.Descẽdit.n.tũc a ṽtute spũs scĩ vegetãtis ecclesiã ptãs ĩ illũ ne eccl'ia decipiatr̃.7 illũ excusat ĩgrantia ĩuincibir̃.ut ĩ sũ.con.li° 3°.ti.zz.q.8.Primũ videtr̃ veriꝰ.Nã cũ de h errore cõstiterit talir̃ ordinati debẽt reordinari.ut ĩ.c.p°.ex̃ de p̃sbyto nõ bap. B .De fictis accedentib ad baptismũ habes.ĩ.baptismꝰ 7°.§.z°.

Baptismus v°

q° ad tpa.Utrꝝ aliqd tẽpꝰ determinatũ sit ad baptismũ. R° ꝺm Tho.ĩ 4°.dis.6.ꝙ ĩ baptismo duo ↄsideratr̃ s.sub'a sacri.7 qꝫtũ ad h nõ ẽ aliqd tẽpus detminatũ ĩmo ꝗlibet die 7 hora baptismꝰ celebrari põt.Aliud ẽ solẽnitas.7 qꝫtũ ad h etiã hꝫ duplex tẽpus.s sabbatũ pasce 7 sabbatũ pentecostes. A .Rõ hꝰ ẽ.qa baptismꝰ hꝫ efficatiam ex duob.s.ex ṽtute spũs scĩ 7 ex passiõe xp̃i.cuiꝰ morti aliqs ↄfiguratr̃ per baptismũ q̃i consepultꝰ xp̃o ĩ morte.Ro.6°.ut ĩ sũ.con.li° 3°.ti.24.q.29. B

¶ Utrꝝ baptismꝰ debeat p aliqd tẽpꝰ differri. R° ꝺm Tho.in 4°.dis.4.Magis est laudabile ꝙ puer qꝫ citius põt fieri baptiçetur.p° quia interim puer mori

posset ꝛ dānaret. 2° q̄a demones non hn̄t tantā p̄tātē in baptiçatis sicut in nō baptiçato. neq̧ q̄ntū ad nocumēta spūalia neq̧ q̄ntū ad nocumēta corpalia. 3° q̄a ī pueritia facilꝰ hō inducit ꝛ assuescit ī his q̄ sūt xp̄iane religiōis ꝛ fortꝰ inheret. Adultis aūt sicut dicit Tho. in. 3. pte. q. 68. nō stati cū cōuertunt ē sacrm̄ h̄ ɔferēdū. p̄ q̄dē ne ī talibꝫ ecclīa decipiat. 2° ut an̄ baptismū de fide plenꝰ instruāt. 3° ppt̄ reuerētiā sacri. dū in solēnitatibꝫ pcipuis. s. pasce ꝛ pētecostes hoīes ad baptismū admittūt. Si t̄n plene eēnt instructi aut si morti piculū imīnet. stati essent baptiçādi. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 40. B. De differētibꝫ aūt baptismū vsq̧ ad mortē. vide. ī. ordinādꝰ. §. 20

Baptismꝰ vi.

q̄ ad ritū. Vtrū īmersio sit de nccītate baptismi. R° f̄m Tho. ī. 3. pte q. 66. Qn̄ ɔsuetudo ecclīe patit. uł qn̄ nccītas īcūbit ppt̄ defectū aque. uł ppter piculū pueri de cuiꝰ morte timet uel etiā q̄a sacerdos nō posset sustētare baptiçādū pōt sine īmersiōe baptismꝰ celebrari. Et etiā sufficit si t̄m caput aspgat. Sed imergēdi ɔsuetudo laudabilior ē. Sicut laudabiliꝰ ē q̧ ter īmergat q̄ꝺ sigt̄ fidē trinitat ꝛ triduū sepulture xp̄i. Hec t̄n significatio non ē de sub̄a sacri. t̄n ḡuit peccaret q̄ contra ɔsuetudiuē ecclesie semel t̄m īmergeret. Idē Pe. ꝛ Al. A. Idē ī sū. con. q. 14. et. 15. B

Quid si de duobꝫ sacerdotibꝫ alter sit manchꝰ ꝛ alt mutꝰ. vno pferente ꝛ alio īmergēte? R° f̄m Tho. ī 4°. dis. 6. Nō ē baptismꝰ. Idē Hosti. A. q̄a ip̄a v̄ba forme ondūt q̧ ab eodē debeat fieri īmersio ꝛ p̄nūciatio v̄borꝝ. ut in sū. con. eo. ti. q. 38. B

Quid significāt sacralia q̄ fiūt ī baptismo? R° scd̄m Pe. ī 4° sen. Quatuor sacralia fiūt an̄ baptismū q̄ significant h̄ mō. Exsufflatio ꝛ īflatio significāt spūs mali expulsionē ꝛ boni introductionē. Salis īmissio. grām ꝛ sapientiā. ꝛ a pctōꝝ putredīe pseruationē. Saliue ɔtactus ad aures ꝛ nares. sensuū spūaliū apitionē. Vnctio olei ī pectore ꝛ int scapulas leḡ dei amorē ꝛ deuotā subiectiōꝫ. Tria q̄ꝫ alia fiūt pꝰ baptismū. s. crismatio ī vtice q̄ sigt xp̄i grām in mēte. īpositio cerei q̄ sigt fidei ꝛ morū caritatē. vestis candida q̄ sigt īnocētie restitutionē. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 44. ubi etiā dr̄. Nota q̧ lꝫ pānū q̄ ligant frōtes cōfirmatorꝝ seu vestē q̄ ponit ī capite baptiçati iterato sumē ad idē officiū. ꝺ conse. dis. 4. si q̄s voluerit. ī tex. ꝛ glo. B

Vtꝝ ī baptismo uel ɔfirmatiōe possit leuare uel tenē q̄ nō ē baptiçatꝰ uel ɔfirmatꝰ. R°. Nō pōt. de ɔse. dis. 4. in baptismate. nisi ī nccītate. q̄a tūc etiā baptiçare pōt ꝛ de sacro fonte leuare. Et de h̄ casu habes diffuse int impedimenta mr̄imonij. ī. īpedimentū 6°. §. plt. Religiosis nō licet de baptismo leuare. Vide de h̄. ī. īpedimentū 6°. §. fi. De cathacismo patrinis ꝛ eoꝝ responsis. habes. ī. cathacismus.

Baptismꝰ vij.

q̄ ad eius effectū. Quis sit effectus baptismi? R° f̄m Tho. ī 4°. dis. 4. Paruuli q̄dē ī baptismo mūdātur ab origiali ꝛ dant eis vtutes ī habitu s̄ non in vsu. Adultis aūt fit remissio omniū peccatoꝝ. nō solū originalis s̄ etiam aliorū ꝛ totiꝰ pene. Neq̧ req̄rit alia pnīa. Con. Pe. ꝛ mḡr snīatum. A

20

Idē in sū.con.eo.ti.q.16. Ubi etiā dr̄
ꝙ reqrit̄ attritio.q̄ tollit indispōnē.s
ꝓpositū peccādi.7 ꝙ malū ei displicet
ſm Pe.7 Tho. Alexander aūt de ales
sup 2° sniaꝝ.dis.37.q.10.q̄ icipit.Oc-
tauo q̄rit̄.7.q.xi.q̄ icipit.Queritur po-
stea. dic ꝙ cū adult⁹ venit ad bapti-
smū.de necitate oꝫ dolē 7 penitē de oī-
bus mortalibꝫ q̊tū recordat̄.7 etiā de
venialibꝫ ī gnē.7 forte de maioribꝫ ve
nialibꝫ pticularit̄.dolendo ꝙ cōmisit
seu ꝙ sit ī culpa alicui⁹ pcti etiam ve-
nialis.Qd̄ si nō fecerit gratiā nō reci-
pit baptismalem. B

Utrū fictio ipediat effectū baptismi
R° ſm Pe.q fictus ē in h̄ ꝙ similat se
velle conferre uel suscipe baptismū.7
nō intēdit.effectū ei⁹ ipedit.Sed qui
similat se dispositū iteri⁹ cū nō sit.uel
qa nō credit.uel qa cū ꝓposito peccan
di accedit aut ꝯtēnit sacrm̄ n̄ reueret̄.
ut ī sū.con.seqt̄. Nō suscipit rē sacri.
i.gratiā.ſ caracterē suscipit.Et ut dic
Aug⁹.Cōualescē icipit qn̄ fictio vera-
ci ꝯfessiōe recesserit.Et baptism⁹ qdē
pctā an̄ cōmissa delet q̊ ad culpā 7 pe-
nā.ſ cōmissa p⁹ baptismuꝫ delet quo
ad culpā.7 h̄ p accn̄s. qa magis delent̄
v̄rtute pnīe.Con. Al.7 Tho.ī 4°.dis.4.
A .Idem ī sū.con.lib° 3°.ti.24.q.17.
et.18. B

Utrū effect⁹ baptismi eq̄lis sit ī oībꝫ
R° ſm Pe. Q̄tū ad caracterꝭ ipressiōꝫ
7 pctōꝝ 7 penarū remissionē eq̄lis ef-
fect⁹ ē.Sꝫ q̄tū ad depssionē fomitis 7
infusionē grē ē ieq̄lis.qa ieq̄lis pōt eē
dispō volūtatis.In puulꝭ tn̄ qa eq̄lis ē
dispō.7 effectus eq̄lis erit. Con. Al.7
Tho.ī 4°.dis.4. A .Idē ī sū.con.eo.ti
q.21.ubi etiā dr̄ ꝙ ex priuilegio spāli
pōt plus dare vni q̄ꝫ alteri. A .Bapti
smus nō tollit irregularitatē bigamie
ī.bigamia.§.6°.ſ bn̄ tollit illā homi-
cidij.ī.homicidiū 4°.§.p̊.in fine.

Bellum p. coīt̄. Ad
h̄ ꝙ bel-
lū sit iustū tria reqrunt̄ scd̄m
Tho.scd̄a scd̄e.q.40.Primū.s.aucto
ritas pncipis.qa puata psona in iudi
cio ius suū pōt ꝓseq. Et itellige pnci-
pis.siue ecclīastici.ut qn̄ pugnat̄ p ec-
clesia.siue pncipis secularꝭ.23.q.1.qd
culpat̄.7.q.2.c.p̊. Et ſm Ul. sufficit
auctoritas iferioꝝ dignitatū ad defen
sionē sibi subditoꝝ. qn̄ qs alꝭ p iudicē
se iuuare nō pōt.Secūdū qd̄ reqrit̄ in
bello iusto ex iusta cā ut.s.illi ꝯ quos
bellū mouet̄ ex aliq̄ culpa h̄ meruerīt.
Un̄ Aug⁹ ī li° q̄ōnū.Iusta bella debēt
diffiniri q̄ vlciscūt̄ iiurias si gens uel
ciuitas plectenda ē.q̄ uel iudicare ne-
glexerit qd̄ a suis iprobe factū est.uel
reddē qd̄ p iniuriā ablatū est.23.q.2
dn̄s.Tertiū reqrit̄ intentio recta.s.q̄
intendit.uel ut bonū ꝓmoueat̄.uel ut
malū vitet̄ Un̄ nō licet fieri ex odio 7
h⁹.ſ ꝓpt̄ iusticiā 7 caritatē. ut ī pdic-
to.c.qd culpat̄.7.c.militare. Sūt alia
duo q̄ ponūtur a qbusdā reqri ī iusto
bello.videlꝫ.Ut nō sit psona cui bella
re nō licet.ut cleric⁹.23.q.8.clerici.Sꝫ
h̄ ē ꝓpt̄ spālē ꝓhibitionē.ut dr̄.ī.bel-
lū 2°.§.p̊.Itē ut fiat p reꝝ repetitione
uel patrie defensione 7 h⁹.23.q.2.c.p̊.
Sed h̄ reducit̄ ad iustā cām. A .Idē
ꝯplixi⁹ ī sū.con. lib° 2°.ti.5.q.45. ubi
etiā dr̄ ſm glo.Ray. ꝙ pnceps q nul-
lū hꝫ supiorē siue rex siue ipator.auc-
toritate ꝓpa si iusta cā subsit pōt mo-
uere bellū tā ꝯ subditos q̄ꝫ ꝯ exn̄eos.
Pōt 7 subditis suis dare auctoritatē
mouēdi bellū ꝯ eosdē 7 eodē mō.Sed
certe null⁹ ē pter papā. q nō hēat su-
periorem saltē ipsū papā.96.dis.duo

sūt. Iō ad ipm si pōt fieri ꝑ iusticia debet recurrē. qa ab ipo etiā īpator pōt iudicari. dcō. c. duo. B

¶ Utrū sine pncipis auctoritate ꝑ aliqd ꝑticulare bellū liceat īiuriā repellē. Rº. De iure nāli pōt qlibet vī vi repellere. dū tn̄ icōtinēti ⁊ cū moderamīe īculpate tutele. i. q tutela illa moderata ⁊ sine culpa sit. nec sit ad sumendā vīdictā ſ ad ꝓpulsandā īiuriā. ex̄ de homicidio. significasti ii. circa finē. Dico ꝓpulsandā siue a se siue a socio. xxiii. q. iii. nō inferēda. ⁊ c. vld. A. Pro socio intellige quēcūq̄ iniuriā patientē. ut ex dictis caplīs pōt colligi. B. ⁊ si qdem vis seu īiuria sit in ꝑsonā tunc pōt vis repelli anq̄ sit illata. Nā licitū ē occidere īsidiantē. ⁊ eū q vult occidē. si alit̄ nō pōt qs manꝰ eiꝰ euadē. ff. ad. l. acq. l. iiii. ⁊ v. A. Si aūt aliqs post vim illatā ꝑsone repcutiat. nō vr̄ repulsio īiurie. ſ vīdicta q̄ ꝓhibita est oībꝫ. dcō. c. significasti. Iō tenet̄ nisi videīt īiuriātē patū denuo ꝑcutē. ut nōt glo. ī dcō c. significasti. Ubi etiā dicit̄ q moderamē ītelligit̄ si illud tm̄ fiat quo omisso violētia repelli nō posset. ⁊ q si qs modū excedat nō tenet̄ si nō fecit ex ꝓposito. ff. ad. l. acq. si ex plagī. §. tabernatiꝰ. Ray. dicit h̄ verū q̄ ad sniam excoīcatiōis. qn̄ īiuria fieret ī ꝑsonā ecclīasticā. Sed q̄tū ad aliā satisfactionē de excessu uel q̄ ad pnīam uel irregularitatē si ꝓpter repcussionē mors secuta ē. tutiꝰ credo q teneat̄. ut ī sū. con. libº ii. ti. v. q. lii. Sed dictꝰ. §. tabernatiꝰ. nō loqtur de coīcatiōe ſ de satisfactiōe illati dāni. ad quā dic non teneri repcutiēdo excedentē nō ex ꝓposito ꝓpt̄ ꝑcedentē culpā īuasorī. ut ibi. B. Si aūt vis īferat̄ ī rebꝫ tūc ⁊ illatā ⁊ īferēdā licet repellē. ſ pꝰ illatā dū tn̄ īcōtinēti. i. q̄cito sit illata vis pusq̄ diuertat ad aliū actū. ex̄ de resti. spo. olī cām ⁊ in ꝑallato. c. significasti. A. ubi dic glo. q ītelligit̄ incōtinēti fieri etiā collectis amicis. qd̄ puto ītelligēdū si ista collectio fiat anq̄ diuertat̄ ad actꝰ imꝑtinētes. ar. l. ꝑetēs. C. d̄ pactis. Al̄ posset diu durare ⁊ eē mā publice secte. lꝫ aliud videat̄ dici ī sū. con. eo. ti. q. liii. B. Generalit̄ aūt sciendū ē q ad talia nemo tenet̄. īmo ꝑfectiꝰ eēt remittere iuxta illud Math. vº. si qs te ꝑcusserit in vnā maxillā ⁊c.

¶ Utrū ꝑ bellū uel violētiā liceat ꝓpa auctoritate rē iā ablatā uel īuasā recuꝑare. Rº. s̄m Inno. ⁊ Hosti. Si hoc fiat īcōtinenti. certe licet. ꝓ ut ī ꝓximo. §. dictū ē. Si vō ex intuallo. nō licet. immo debet adiri iudex raptoris ⁊ eiꝰ auctoritate recuꝑari. Nam si aliqs ꝓ pria auctoritate violēt̄ recuꝑaret etiā rem suā cadit a iure suo ⁊ perdit eam. A. Facit ad h̄. ff. q metꝰ cā. l. extat. B. nisi forte non posset ꝑ iudicē eā ↄseq uel recuꝑare. ut nōt̄. i. dis. ius gentiū.

¶ Quid si absq̄ auctoritate suꝑioris aliqs dānificatus accepit d̄ rebꝫ dānificantis. nūqd pōt retinere? Dicendū. Si accepit absq̄ vitio. utputa qa īuēit uel alius sibi dedit ⁊ hꝰ. nō peccauit. ⁊ pōt licite retinē usq̄ ad valorē dāni. ff de ↄdi. īde. l. si nō sortē. §. si centū. Nisi forte res q̄ ꝑuenit ad eū fuisset illi a raptore ↄmodata. C. de ↄmodato. l. ꝑtextu. uel etiā deposita. C. depositi. l. si qs. Nā ī his cāibꝫ non pōt retinē. Hec īdubitāt̄ vera sūt ī foro iudiciali. Sed s̄m q̄sdā etiā lꝫ talis peccet ⁊ penitētiā agē teneat̄. tn̄ ī foro pnīali nō tenetur ad restitutionē. In h̄ con. xv. ⁊ Ul. Et ad h̄ facit qd̄ dic Tho. de illo q furtiue accepit rē suā apud aliū īiuste detētā.

ut hr̄.ī.depositū.§.vlti. A .Hic pctm̄
ē ī accipiendo.non aūt in retinēdo.alr
nō posset 7 retinere 7 penitē.14.q.6.si
res.Retinē aūt nō licēt qn̄ sine alteri⁹
īiusto damno uel ꝓximi malo exēplo
agē nō posset.ad Ro.14°.ibi. Si ꝓpter
cibū ẞc.et.2.Cor.6°.Nemi dātes ul-
lā offensionē.ut pōt ɔstare ex dictis.ī
deposita.§.fi.Posset etiā in accipiēdo
nō peccare.ut qn̄ nō posset iusticiā in-
uenire ẜm Inno. 7 ī sū.con.lib° 2°.ti.
5.q.45.7.§.ꝓximo. B

¶ Utꝝ ī bello liceat vti īsidijs.R° ẜm
Tho.scd̄a scde.q.4.In bello iusto licet
vti īsidijs occultādo ab hostib⁹ ea per
q̄ volum⁹ eos īpugnare.qa ꝓpositum
nostꝝ non tenemur eis apire.23.q.2.
dn̄s.Sȝ non licet eos sic decipe q̄ dicat̄
eis falsū uel nō seruet̄ eis ꝓmissū.23.q
1.noli. A .Idē ī sū.con.li° 2°.ti.5.q.
47. B

¶ Qui hȝ iustū bellū suū facit qcquid
capit ab hoste.uel eius auxiliatoribus
siue subditis siue alijs quousqȝ sit sibi
plene satisfactū de oī dāno 7 labore 7
opis tā sui q̄ȝ suoꝝ. uel donec ipse ho-
stis offerat se ad ius 7 velit satisfacere.
dis.1.ius.gētiū.23.q.7.si d̄ reb⁹ ultra.
Hic aūt nō dȝ aliqd accipe nisi forte es
set talr hostis q̄ ꝓpter heresim ulr aliud
h⁹.bona sua eēnt pedictū publicata.
A .uel nisi bellū esset īdictū a p̄ncipe
q supiorē nō hȝ.Tūc.n.nō tm̄ hostis.
sed etiā auxiliatoꝝ īiuste iuuantiū pōt
qs res 7 psonas cape. Et capti serui fi-
unt ẜm Inno.ut in sū.con.eo.ti.q.45
B .Subditi v̂o īiuste bellantiū si ī ta-
li bello nō p̄stent dn̄is auxiliū ulr fauo
rē nō sūt expoliādi uel ī aliq̊ puniēdi.
Pctā.n. suos tm̄ debēt tenē auctores.
ex̄ de his que fiūt a ma.c.q̄siuit.1.q.4.
c.p̊. Qd̄ veꝝ ē etiā si dn̄s p̄dictoꝝ in
ip̄o īiusto bello vtat̄ reb⁹ ip̄oꝝ ab eis
ablatis.Silr nō sūt spoliādi clerici 7 re
ligiosi uel ɔuersi.pegrini.mercatores.
rustici eūtes 7 redeūtes 7 ī agricultu-
ra exn̄tes.7 aīalia qb⁹ arant 7 semina
portāt.ex̄ de treuga.īnouamus.24.q.
3.si qs romipetas.Porro tota p̄da que
obuenit de bello iusto.dn̄i est.7 ip̄e te
net̄ diuidē subdit ẜm ꝓportionē 7 q̄li
tatē psonaꝝ.ut dis.1.ius militare.7 nō-
tur.23.q.5.dicat. A .s.in glo.7 idem
nōt glo. ī dcō.c.ius militare.Et cū oī-
bus p̄dictis Con.Albricus. B

¶ Quid cū subditus mouet bellū mā
dante sibi dn̄o uel seqtur eū.nunquid
tenet̄ restituē si q̄ ab hostib⁹ accepit?
R°.Si bellū sit iustū.nō tenet̄ nisi iux̄
edictū dn̄i sui. Si vero sit īiustū 7 ip̄e
scit.tenet̄ qa plus debuit timere deū q̄ȝ
hoīem.Si v̂o dubitat vtꝝ sit iustū uel
nō.iteꝝ nō tenet̄.23.q.1.qd culpat̄.ī fi.
Excusat̄.n.ꝓpter obiam dn̄i sui lȝ dn̄s
peccauerit si forte male p̄cepit. A .Cō.
Albricus.Sed h̄ pōt ītelligi veꝝ q̊usqȝ
dubitat.vn̄ alia lr̄a hȝ.īterim nō tenet̄
Nā cū sciuerit bellū eē īiustū statī inci
pit eē male fidei.7 tenet̄ restituere qd̄
hȝ.ar.c.fi.extra de p̄scrip.Si v̂o qd̄ ac-
cepit ɔsūptū ē bona fide tenet̄ in q̄ȝtū
ex illo sit factus locupletior. C. de rei
vendi.l.certū. B

¶ Sed q̄ritur an sicut subditi mouen
tes bellum excusant̄ in dubio ut nunc
dictū ē. vtꝝ silr excusent̄ amici.cogna
ti.stipēdiarij 7 h⁹.R°.Nō.qa nō excu
sat eos obia.neqȝ ī dubio debēt se ɔmit
tē discrimī ut iuuēt aliquē ī p̄iudiciū
alti⁹.14.q.5.deniqȝ. A .Hoc fuit dictū
glo.Ray.ut in sū.con.eo.ti.q.46. Et
addit.Nec ē silr de aduocato quē excu
sat bona fides q̄ȝdiu credit iustam esse
cām quā fouet lȝ ī v̂itate sit īiusta.qa

ibi ē iudex supior q cām examiat 7 de
allegatis iudicat. In bello vo viribus
corpalibꝫ negociū vincit᷑. 7 nō p rōnē
diiudicat᷑. Con. Wl. ut ibi. B

Quid si subditus hꝫ guerrā ꝯ dn̄m
uel eꝯ°? R°. fm̄ xb. Cū vasallus comitꝭ
hꝫ aliqd ꝯ comitē. reqrēda est ꝑ aucto-
ritas regꝭ. Si aūt comes hꝫ aliqd cōtra
regē 7 rex hūiliter reqsitus p ptes cu-
rie nollet illi ius exhibē. credo qꝫ si ius
suū defendat armis cū moderamīe nō
peccat. Impugn̄re vo regē ꝓpa auctori-
tate nō licet. sed denūciare hꝫ pape qui
poterit excoīcare. 7 crescēte ꝯtumacia
dare auctoritatē mouēdi ꝯ eū arma.
uel ꝯqrat᷑ corā īpatore si rex illi subsit
7 illius auctoritate si optebit mouebit
bellū. Qn̄ aūt rex hꝫ cām ꝯ impatorē
uel īpator corā regē qui nō subest illi.
nō erit aliꝰ corā quo qrimonia ponat᷑
nisi papa. ut nūc dictū ē. Tn̄ passus i-
iuriā peccaret mouēdo bellū si alter of-
ferret satisfactionē. Cū aūt comes hꝫ
aliqd cōtra subditū. nō ꝓpter hꝰ debet
sibi ius dicē. ꝫ uel auctoritate iudicis
supioris gladiū sumat. uel ad diocesa-
nū vasalli recurrat. cui si vasallus obe-
dire recusauerit excoīcabit᷑ rōne pctī.
ex͂ de iudi. nouit. Et si p annū sic psti-
terit. diocesanus ipm 7 res eiꝰ capien-
das exponet. ar. xi. q. 3. rursus. 7. c. qs-
quis. 7 ex͂ de hered. excoīcamꝰ ꝑ. §. si
vo dn̄s. A. Hoc vltimū dictum fuit
Hosti. ut ī sū. con. li° z°. ti. 5. q. 48. ubi
etiā oīa p̄dicta ponūt᷑. Et nō solū sub-
ditos sed 7 reges pōt eps iudicare. 7 p
dn̄s eius auctoritate poterit ꝯ eos bel-
lū moueri. quia ei subsunt. ex͂ de ma. 7
obe. oēs. 7 ibi glo. B

De dānis 7 vastatiōibꝫ q̄ fiūt ī bellꝭ
qs 7 cui teneat᷑? R°. fm̄ xb. qꝫ qui hꝫ iu-
stū bellū nō tenet᷑ de illis dānis q̄ ipse
uel sui bona fide pugnādo ītulerunt.
aut a qbꝫ comode abstinē nō potuerūt
Si aūt crassandi aīo maliciose ītulisset
cū al' posset sibi ꝯsulē tenebit᷑. 7 ꝯpēsa-
bunt᷑ illa dāna cū dānis ꝓpter q̄ bellū
motū ē facta diligēti ꝯputatiōe hīc ī.
Suis vo hoībꝫ iste q iuste bellat nō te-
net᷑ ꝺ dānis q̄ passi sūt ab aduersariis
qa tales subditi se 7 sua tenent᷑ exponē
ꝓ dn̄o. Et dico qꝫ dn̄s nō tenet᷑ nisi for-
te ipe fuerit ī culpa negligēter defēdē-
do eos. Talis etiā iuste bellās tenet᷑ oī-
bus illis q̄s vocauit de dānis si q̄ rece-
perūt. nisi venerīt illi ex debito uel cā
hūanitatis ul' ꝯsanguinitatꝭ. z3. q. 3. nō
īferēda 7 aliis caplis ibi. Qui vo hꝫ īiu-
stū bellū tenet᷑ ꝑ aduersariis de oībus
dānis illatꝭ. Tenet᷑ etiā suis ꝓpriis hoī-
bus de dānis que receperūt ab aduer-
sario q iuste repugnabat. si ipse ꝓprii
hoīes iuuerūt ipm bona fide. aut si in-
ducti fuerūt ex eius ꝯcilio timore uel
coactione. 7 de se nō erāt facturi. Secꝰ
si mala fide iuuerūt illū. In q̊ cāu nul-
lā hn̄t actionē ꝯ eū. Nā ī re turpi nul-
la ꝯtrahit᷑ obligatio. Insti. mādati. §.
illud. 7. ff. mādati. si remunerādi. §.
rei turpis. 7. l. si mandauero. §. q eidē.
A. In his iuribꝫ pꝫ qꝫ exequētes iniu-
stū mandatū lꝫ coacti uel al' īducti nul-
lā hn̄t actionē. cū bonus hō plus time-
at pctm̄ q̄ꝫ mortē. ff. qꝫ metus cā. l. isti
quidē. Sed istis īductis debet᷑ satisfa-
ctio fm̄ modū p̄dictū solū ī foro peni-
tētiali fm̄ glo. Ray. 7 Wl. ut ī sū. con.
eo. ti. q. 58. ubi ponūt᷑ etiā oīa p̄dcā. B

Nūqd dn̄i qui bellauerūt pn̄t ꝯpo-
nere ad īuicē sup dānis q̄ eoꝝ subditi
passi fuerunt? R°. fm̄ xb. Si ꝯpō fiat de
ꝯsensu dānificatoꝝ. standū ē illi. A.
Si cōsensus ē liber 7 debitores erāt pa-
rati satisfacere fm̄ eoꝝ posse al' nō. fm̄

glo. Ray. ut ĩ sũ. con. li° z°. ti. 5. q. 25. Puto aũt ꝙ sufficiat liber ꝯsensus creditorꝫ quo ad tollẽdũ restitutionẽ. cũ ĩ re ꝓpa q̄libet sit moderator ⁊ arbit. l. ĩ re mãdata. C. mãdati. B. Al. ille qui ĩiuste mouit bellũ non põt ꝑ suã ꝯpositionẽ p̄iudicare hoĩbꝫ suis qn ip̄e teneat eis de ꝓpo satisfacẽ. nisi ipi in culpa fuerĩt pariter cũ eo. ut ĩ p̄cedẽti. §. dictũ ẽ. Qui aũt habuit iustũ bellũ. non debet ꝯponẽ cũ aduersario ĩ p̄iudiciũ hoĩuꝫ suoꝝ. sed debet ꝓcurare ꝙ eis ab aduersario dãna reddant. al' si ꝯponẽt ita ꝙ aduersari⁹ nõ satisfacẽt subditis ip̄e teneret eis. Hoc intellige de dãnis ĩcendioꝝ rapinaꝝ ⁊ h⁹. Nã de expẽsis satis ꝯsueuerũt dñi auctoritate sua cõponere uel ꝑtrãsire. A. Hoc bñ ꝓcedit ex iusta cã qñ. s. ẽ ad utilitatẽ subditoꝝ. al' ꝯsuetudo nõ foret rõnabilis q̄a eẽt ꝯtra p̄ceptũ diuinũ q̊ ꝓhibetur tolli uel retineri seu cõcupisci alienũ. B. Q2 ꝺ etiã ꝺ p̄us dictis dãnis ꝯcedi põt si dñi ex ꝓbabili cã viderĩt ea esse remittẽda potius q̃ȝ carẽ pacis ꝯmodo ⁊ ĩcurrẽ belloꝝ ꝑicula. Et cũ ĩ hoc casu p̄nceps utilit̄ gerat negociũ subditoꝝ. ip̄i subditi tenent̄ ratũ hr̄e. Si aũt ab initio ꝯ̃dicãt ne fiat ꝯpõ nisi restitutis sibi dãnis. nõ põt dñs ip̄a dãna q̄etare. A. Nã gerẽs negociũ alti⁹ eo ĩuito nõ põt aliq̄d petẽ nisi ꝓ bñ gestis ante ꝓhibitionẽ. C. ꝺ negl. ges. l. fi. B. Sed bñ põt ꝺsistẽ a bellãdo. q̄a sicut apud deũ est auctoritas mouendi bellũ ita ⁊ desistẽdi. Con. Pl. ⁊ Hosti. A. Idẽ in sũ. con. eo. ti. q. 59. B

Utrũ liceat facẽ noua castra. Re° ſm Inno. A. ĩ. c. pisanis. de q̊. ĩ. B. Nõ licet hꝰ facẽ cũ ĩiuria uel emulatiõe alterius. ul' etiã ĩcastellare vetra q̄ nõ ꝓbãt habitata. C. ꝺ edifi. p̄ua. l. 3. A. Hãc l. allegat Inno. lȝ aliq̄ hic habeãt de edifi. publi. sed male. ⁊ ad p̄dicta meli⁹ facit ff. de opibꝫ pub. l. 3. ⁊ l. z. C. de fũdis limitosis. li° xi°. q̄s Inno. ibidẽ allegat. B. ⁊ ad hꝰ põt agẽ ep̄s ut destruant̄ ul' ĩ p̄stinã formã reducãt̄. ar. ex̄ ꝺ iudeis. ꝯsuluit. A. Hoc verũ qñ ep̄i interest. ut in casu. c. pisanis. de q̊ loq̄t̄ Inno. al' nõ. sicut ꝺ q̊libet alio. Ideo seq̄tur. B. Et nõ solũ ep̄s ſ3 q̄libet q̄ hẽret ibi redditus. Nã iuste ꝓ vitãda diminutione sui patrimonij q̄sq3 agit. ar. ex̄ de resti. spo. pisanis. Idẽ Hosti. A. Predicta etiã notãt ĩ sũ. con. li° z°. ti. 5. q. 60. B

Utrũ liceat bellare in festis. Re° ſm Tho. sc̄da sc̄de. q. 40. Obſuãtia festorũ non ĩpedit ea q̄ ordinant̄ ad hoĩuꝫ salutẽ etiã corꝑalẽ. vñ dñs arguit iudeos dicẽs. Joh. 4°. Mihi ĩdignamĩ q̄a totũ hoĩem saluũ feci ĩ sabbato. Inde ẽ etiã ꝙ medici p̄nt licite medicare in die festo. Multo aũt mag' ꝯseruãda ẽ salus rei publice q̃ȝ vni⁹ hoĩs. Hoc aũt fit ꝑ bellũ. ⁊ iõ licitũ ẽ bellare ĩ diebus festis si nccĩtas hꝰ exposcit. Nã ꝓpter festũ ĩ nccĩtate cessare. eẽt deũ tẽptare Sȝ nccĩtate cessante nõ licet. q̄a tũc debẽt hoĩes vacare sp̄ualibꝫ. Con. Ray. A. Idẽ ĩ sũ. con. li° p̊. ti. iz. q. 7. B. De faciẽtibꝫ ⁊ vẽdentibꝫ arma. vide. ĩ. negociatio. §. fi. A. ĩmo poti⁹. §. q̄ ĩcipit Quid de artificibꝫ. B

Bellum z°.

Bellum z°. q̊ ad cl'icos. Clericis bellare nõ licet. z3. q. 8. ꝑ totũ. Et hoc ẽ ſm Tho. sc̄da sc̄de. q. 40. duplici rõne. Prima ẽ general'. q̄a exercitia belloꝝ ĩq̄etudĩes hñt ⁊ multum ĩpediunt a ꝯtemplatiõe diuinoꝝ. ⁊ laude dei. ⁊ orõne ꝓ popul' q̄ ad officiũ ꝑtinẽt cl'icoꝝ. Sc̄da ẽ sp̄alis. q̄a clerici ordinãt̄ ad altarꝫ misteriũ. in quo sub

ſacro repreſentat̃ paſſio xp̄i.i.Cor.xi.
Quocieſcūqꝫ māducabit panē hūc ⁊
calicē bibitis mortē dn̄i ānunciabitis
donec veniat.Et iō nō ꝯpetit eis occi-
dere uel effūdē ſanguinē ſꝫ mag̃ eē pa-
ratos ad effuſionē proprij ſanguinis ꝓ
xp̄o ut imitēt̃ ope qđ gerūt miſterio.
A .Idē ī ſū.con.liº 2º.ti.5.q.51.Sꝫ nec
pn̄t arma portare abſqꝫ iuſta cā. puta
ſi trāſeāt ꝑ loca ꝑiculoſa ad terrorē la-
tronū.lꝫ nō debeāt ꝑcutere.ar.23.q.3.
maximianꝰ.⁊ nōt̃ ex̃ de vi.⁊ ho.cleri.
clerici p̊. A .In glo.Et ſubdit.ꝙ al' por
tare nō debēt.⁊ ſi 3º admoniti nō deſti
terīt.ꝑdūt ꝓuilegiū illiꝰ canonis.17.q
4.ſi qs ſuadēte.⁊ ex̃ đ ſen.exco.ī audi
entia.⁊.c.ꝯtigit 2º. B .Niſi forte vī vi
repellēdo.ut ſ̄.bellū p̊.§.2º.⁊.ī.hoīci-
diū p̊.§.6º.7º ⁊ 8º. A .ī.§.8º.nil đ h̄ dr̄
ſꝫ potiꝰ ī.§.q īcipit.Vtrꝫ liceat cl'ic. B
¶ Quid ſi clericꝰ iuit cū hn̄tibꝫ iuſtū
bellū.⁊ ꝯſecutus ē aliqd.nūqd tenet̃
reſtituē? R̄ꝫº ſm̄ w.Si datū fuit ei ab
eis qbꝫ licuit rape.pōt illud tenere.Si
aūt ipe rapuit tenet̃ ad reſtitutionem
dānificato qdē ſi ſit.alioqn paupibus
Nā ſicut dn̄s eiꝰ nō potuit ei dare au-
ctoritatē bellādi.ita neqꝫ rapiēdi.Poſ
ſet tn̄ retinē de ꝯſenſu dn̄i q iuſte pu-
gnauit ſi ꝯſenſerit dum guerra durat.
qa ꝑinde ē qi dn̄s rē illā ei dediſſet. A
Idē ī ſū.con.eo.ti.q.50. B
¶ Vtrꝫ qui bellis interſūt poſſint fieri
cl'ici.R̄ꝫº ſm̄ Ray.Si qs īterſit bello li-
cito. nec īterficit nec mutilat nec cām
mortī p̄ſtat ſi alit̃ ſit idoneꝰ.pōt ꝓmo-
ueri.nec īdiget diſpēſatiōe.Si vero in
bello illicito ⁊ ibi hoīes ſūt occiſi. etiā
ſi nō ꝑ illū.ei īputabit̃ ꝓpter culpā p̄-
cedentē.⁊ ita ꝓmoueri nō poterit. 15.
q.i.c.vlt.ar.ex̃ de cle.ꝑcu.pn̄tiū.⁊ de
homi.ꝯtinebat̃. A.Cō.Goff.⁊ Hoſti.

ut ī ſū.cō.liº 2º.ti.2.q.5.⁊ ſm̄ Hoſti.
ad ſecūdū mēbꝝ meliꝰ facit.c.ſi qs pꝰ
acceptū.51.diſ.Et addit Ray.Credo
tn̄ ꝙ cū talibꝫ poſſit ep̄s diſpēſare.dū-
mō nec mors nec mēbri mutilatio fue
rit ſubſecuta.ar.ex̃ đ cle.pu.ī du.c.p̊.⁊
2º.Glo.dīc.Fuerit ſubſecuta ꝑ illos.lꝫ
fuerit ſubſecuta ꝑ alios.ut ibi. B
¶ Licitū ē p̄latis ecc'iaſticis ob defen
ſionē reꝝ ecc'ie uel fidei īuocare ꝯ̄ vio
lentos brachiū ſc'lare ⁊ hortari t'les nō
qdē ut occidāt vulnerēt uel mutilent
h̄.n. eēt directe ad hoīcidiū ꝓuocare.
ſꝫ ut ecc'iam fidē uel patriā liberent.⁊
terrā ab infidelibꝫ occupatā reducant
ad xp̄m.⁊ ſup h̄ etiā facit remiſſiones
magnas.⁊ lꝫ hic īde aliq occidāt̃ non ē
h̄ p̄lato īputandū.īmo peccaret niſi ꝯ̄
tales ſe opponēt.23.q.5.de occidendis
ex̃ đ homi.poſtulaſti.⁊.c.tua nos.23.
q.3.maximianꝰ.⁊.q.8.igit̃.⁊.c.ſcire.
⁊.c.oī.⁊.c.hortatu.⁊.c.ut p̊dē.Tho.
etiā ſc'da ſc'de.q.40.dīc ꝙ ad cl'icos h̄n̄
ꝑtinet diſponē ⁊ īducē aliū ad bellan-
dū iuſta bella.⁊ lꝫ nō debeāt exercere
bella manu ꝓpa.tn̄ poſſunt īterēſſe ut
iuſte pugnātibꝫ ſpiritualit̃ ſubueniāt
ſuis hortatiōibꝫ ⁊ abſolutiōibꝫ ⁊ alijs
ſpūalibꝫ ſubuētiōibꝫ. A .Idē ī ſū.con.
libº 2º.ti.p̊.q.49. B .Si pſona ecc'ia-
ſtica violent̃ occupat domū alicuius ⁊
nō vult exire ſine violētia. vide.ī.ex-
coīcatio 2º.§.4º.Et đ iſta mā etiā vide
multa.ī.irregularitas p̊ ⁊ 2º.qi ꝑ totū.

BEllum 3º

inq̄tum ecclesias īuoluit. Quid de illis q ī bel-
lo īiuſto īcendūt ecc'ias.an teneāt̃ ad
emendationē? R̄ꝫº ſm̄ w.Si nō ſūt in-
caſtellate ⁊ incēdunt̃ ex ꝓpoſito.īcen-
dentes tenēt̃ ad emendā.Si vero ſunt
īcaſtellate aut nō ex ꝓpoſito īcēdunt̃.

sed cāu.s.dū iuste illi bellātes p̄stant opā rei licite icēdēdo machias hostiū ⁊ h⁹.nō tenent̄.Idē Vl. A .Idē ī sū. con.li° 2°.ti.5.q.63.ubi etiā declarat̄ illud h⁹.qđ ē dū incendunt castrū uel villā quam al̄r expugnare comode nō possunt. B

¶ Quid đ reb⁹ q̄ capiūt̄ de eccl̄ijs.aut que sūt de bonis eccl̄iaꝝ seu cl̄icoꝝ existentiū ī terra illi⁹ ꝯ quē bellū agitur? R̄° s̄m xb.Raptores hoꝝ tenent̄ ad restitutionē nisi auctoritate p̄lati eccl̄iastici h̄ fieret.Idē Vl. A .Idē ī sū con. eo.ti.q.61. B .Vel nisi eēnt victualia ⁊ h⁹.ut ī se.§. A .Nō tn̄ de bonis ecclesie ul̄ cl̄icoꝝ.ut pōt colligi ex dictis ī dcā.q.61.⁊ etiā ī.§.se. B

¶ Quid si irruētib⁹ hostib⁹ ꝯfugiunt ad eccl̄iam ⁊ capiūt̄ ibi? R̄° s̄m xb.Si tales ꝯfugiētes īcastellauerūt eccl̄iam aut īde īpugnauerūt iustos hostes.nō debēt gaudē īmunitate eccl̄ie quā ipsi violauerūt inde pugnādo.Sil̄r si reponāt ibi victualia de qb⁹ sustētant̄ ī ipugnatiōe hostiū.qa si rapiāt̄ a iuste bellātib⁹ nō peccāt.⁊ nō tenēt̄ ad restitutionē.Idē Vl. A .Idē ī sū.con.eo.ti. q.62. B .Ad h̄ facit.ī.emunitas ꝯfugientiū.§.fi.

Benedictio.

Bn̄dictionē simplicē pn̄t dare sacerdotes etiā pn̄te epo.95 dis.ecce.Sȝ nō solēnē ut p̄mittēdo.sit nomē dn̄i ꝛc. uel hūiliate vos ad bn̄dictionē ꝛc.26 q.6.ministrare. A .Hoc fuit dictum Ray.⁊ ei⁹ glo.ut ī sū.con.li° 3°.ti.27. q.10.ubi etiā dr̄ q̄ sacerdos nō debet dicē.hūiliate vos ꝛc.nisi calicē teneat aut corpalia aut patenā aut crucē aut tale qd s̄m glo.Dr̄ etiā ibi q̄ cū p̄sbyt̄ celebrat pn̄te epo debet sibi īnuenire an ipse velit bn̄dicere.Qȝ si velit nō bn̄dicat p̄sbyter.Si aūt nolit.p̄sbyter bn̄dicat p̄dicta simplici bn̄dictione.Nec erit etiā in pn̄tia epi licētia alia exp̄ssa epi nccīa.qa h̄ solo q̄ p̄mittit eū missā celebrare itelligit̄ p ꝯns oīa p̄mittere q̄ ad missam spectāt.ar.ex̄ de offi.dele. p̄terea.Et bn̄dictio ptinet ad missam đ ꝯse.dis.i.missas.Et ad p̄dicta facit.c cū ad celebrandum.ea.dis.ubi dicitur q̄ ubi eps non fuerit ppl̄s benedictionē accipiat a sacerdote.Et sic pȝ q̄ ubi fuerit p̊ dȝ reqri ut dictū ē. B .vide de hoc.ī.sacerdos.§.3°.De aq̄ bn̄dicta vide s̄.aq̄ bn̄dicta.An bn̄dicēde sint secūde nuptie vide.ī.nuptie.§.2°.

Beneficium p̊

p̊coīter.Infra qđ tēpus ꝯferri debet vacās bn̄ficiū? R̄°.Ecclesiastica ministeria seu bn̄ficia eccl̄ie seu officia q̄libet nō debēt vacare ultra sex mēses Alioqn si collatio ptiēbat ad epm deuoluit̄ ad capl̄m.⁊ eꝯ°.⁊ si fuerit negligēs p alios sex mēses deuoluit̄ ad metropolitanum.⁊ postea ad papā.ex̄ de ꝯcess.p̄ben.nulla.Et itelligas solū p illa vice.ex̄ de supp.ne.p̄la.sicut nobis. Et si quis p̄dictoꝝ elapso tpe conferat nihil valet.ex̄ đ supp.ne.p̄la.c.fi.Et īcipit currē tēpus p̄dictū nō a tpe vacationis.s̄ a tpe sciē seu noticie.ex̄ de cōcess.p̄ben.qa diuersitatē.Et de dictis sex mēsib⁹ subtrahit̄ tēpus suspēsiōis ⁊ pegrinatiōis.⁊ reqrit̄ q̄ p suā culpā ul̄ negligētiā distulerit.Sec⁹ si p ipotētiā iur̄ uel facti etiā ex culpa ꝯtingētē nisi fuisset negligēs ī petēdo absolutionē.ut nōt̄ ī dcō.c.qa diuersitatē.Et si talia eēnt officia seu admistratiōes q̊ꝝ collatio ptineret ad regulares ⁊ ipi negligerēt.diocesani supplere debent.nō

obstāte si ipi regulares fuerīt exēpti. ut ī cle. qa reglares. ď supp. ne. p̄la. Porro si fuisset ecclia cathedral' uel etiā regularis. hēbūt electores solū tres menses. ī. qs si iusto īpedimēto cessāte. electio nō fuerit celebrata. eligendi ptās ad pximū supiorē deuoluit. ex̄ de elec. ne p defectu. Et ītellige cū aliis cōditōibus nūc s. dictis. A . Predcā fere oīa nōnt etiā ī sū. con. li° p̊. ti. p̊. q. 9z. Et cū oīb9 p̄dictis con. Albricus. B

Qui hz bñficiū cū cura si recipiat secūdū itez cū cura. ipo iure vacat p̉mū. ex̄ de p̄ben. ď multa. 7 de elec. dudum etiā rethomagē. vñ ex tūc cū tal' nō sit p̄lat9 ī p̉ma nō pōt subditos ī illa absoluē. nec aliqd tale facē. Et simi mō vacant etiā p̄bēde canōicoz 7 eoz dignitates. Nā lz nō hēant curā aīaz. tñ recipiēdo secundā vacat p̉ma. ut in dcō c. cū multa. 7 de cōcess. p̄ben. lrās. A

De dignitatib9 seu p̄sonatib9 clarū ē. dcō. c. de multa. De simplici vō p̄benda ē dubiū. Et videt idē p dcm̄. c. lrās ubi dīc glo. q eps pōt dispensare circa bñficia simplicia. s nō ī eadē ecclia habeat plura. Sed q h eps nō possit. sūt opīones s̄m dñm Anto. ď bu. ibi. Tācre. 7 qdā alii dixerūt istā vacationez solū obtinē ī bñficiis curatī 7 dignitatib9. qb9 vr̄ obstare dcm̄. c. lrās. Unde Goff. p h. c. dīc idē eē tenēdū de p̄bēdis qď de dignitatib9. cū secūda p̄benda recipit ut titul9 nō ut simplex beneficiū uel stipēdiū. ut ī sū. con. li° 3°. ti 13 q. 9. Dñs Anto. ī dcō. c. lrās. videt h sentire verū ī casu dcī. c. lrās. videlicet qñ p̄bende ōferūt ī eadē ecclia 7 alia ē annexa alicui dignitati seu officio. qď oīo phibet sine dispensatiōe pape. ut ī c. p̊. ex̄ de ōsu. li° 6°. Uñ dīc. Quero an vacet p̉ma p̄bēda p receptionē secūde

ī eadē ecclia. R̄x°. q p̉ma p̄benda bñ vacat p receptionē p̄positure. cui etiā est ānexa prebēda s̄m Inno. qa qs nō pōt eē triplex ī vna ecclia. ut de cōsu. c. p̊. li° 6°. In. c. vō de multa. de p̄ben. dicit s̄m Hosti. Goff. 7 Jo. an. 7 Uin. q acceptādo secundā p̄bendā ī titulū vacat p̉ma. qď ōfirmat Jo. an. eē verū qñ p̄bende dant ī eadē ecclia. Sec9 si ī diuersis. de q̊ in dcō. c. lrās. ubi vr̄ casus 7 cū h trāsit. 7 ita hoc vr̄ tenendū. Itē p̉ma dignitas tūc vacat p acceptionē secūde. qñ secūda accipit ī eadē ecclia. Ita vr̄ colligi ex textu dcī. c. de multa. 7 p dñm An. ibi dū dicit. Nō q sicut pluralitas curationū est inhibita. ita 7 pluralitas p̄sonatuū 7 dignitatū sine cura ī eadē ecclia. B . Et tūc intelligit qs recepisse secūdā 7 vacare p̉mā. qñ habuit eius pacificā possessionē. uel p eū stetit quo minus hēret. ex̄ de p̄ben. licet. li° 6°. Q. si forte p papā fruct9 isti9 secūdi eēnt ad tēpus ōcessi alteri. non vacat p̉mū q̄zdiu ille alter pcipit istos ex̄ de pben. si tibi a nob. li° 6°. Et ď hac etiā mā vide. ī. §. 4°. Et eodē modo vacat siue pdit p̉mū bñficiū si qs violēt occupat secundū. uel se scient ītrudat ī eo. ex̄ de p̄ben. eū q. li° 6°. Et tales violenti seu īiqui occupatores ipo facto si ius aliqď habebāt ī bñficio qď occupauerūt. pdūt illud 7 vacat. ut ī dcō. c. eū q. Porro ille q hz ōferre dcā beneficia vacātia debet ea ōferre īfra sex mēses. al' ptās ōferēdi deuoluit ad aliū. ut ī p̊ §. dictū ē. Incurrit etiā alia pena nisi ōferat īfra dictū tēp9 videl; q ipe tenet assigāre ī utilitatē ipius ecclie vacātis de suis puētib9. nō de illis ecclie sue tantū q̄ztū a tpe ipi9 vacatiōis pceptū fuit a q̊cūq; detinēte ipam. A . Hoc hr̄ ī dcō. c. de multa. ex̄ de p̄ben. B . Et si

ꝓpriũ nõ hꝫ punieť alia pena ad arbi-
triũ iudicis.16.q.6.illud.13.q.6.ſi res
uel repetenť ab eo q ꝑcepit.qa ip̄e tãq̃
inuaſor oẽs fruct⁹ reſtituẽ teneť.C.de
rei vẽdi.certũ. A .Cũ p̄dictis con.Al
bric⁹.Et vr̄ ꝙ ille q ꝑcepit fruct⁹ p̄nci
palius teneať.cũ ſit p̄ncipalis malefa-
ctor.Nõ ↄferẽs võ ĩ ſubſidiũ.ar.l.fi.ff
de eo ꝑ quẽ fac.erit. B

¶Quinq̃ casus ſũt ĩ qbꝫ qs põt abſq̃
diſpẽſatione duas uľ plures eccľias ſeu
p̄bẽdas hr̄e. Prim⁹ ẽ qñ eccľie ſũt ita
tenues ꝙ neutra ſufficẽt ad ſuſtẽtatio-
nẽ.10.q.3.vnio.ex̄ de reli.do.qa mona
ſteriũ.2⁹ ſi vna pendet ex altera.ex̄ de
eta.⁊ q̃li.eã te.3⁹ ẽ ꝓpť raritatẽ cľicoꝝ.
21.q.1.cľic⁹.ĩ fi.4⁹ ẽ ſi eccľia ẽ ãnexa di
gnitati uľ p̄bẽde.ĩ q̊ caſu cũ ip̄e teneať
ĩ maiori eccľia pſonaliť deſeruire.teneť
ĩ ip̄a ꝑochiali hr̄e idoneũ ⁊ ꝑpetuum
vicariũ.q ↄgruẽtẽ hẽat ꝺ ꝓuẽtibꝫ ip̄i⁹
eccľie portionẽ.ex̄ de p̄ben.extirpãde.
5⁹ ẽ ſi hꝫ vnã intitulatã.⁊ aliã ↄmẽda
tã.21.q.1.q plures. Sed tal' ↄmẽda de
eccľia ꝑochiali nõ põt fieri niſi ei q at-
tigerit.25.annũ.⁊ q ſit ſacerdos.Et ta
li etiã non põt ↄmitti niſi vna ⁊ ꝓ eui-
denti nccĩtate uel utilitate.⁊ nõ durat
niſi ꝑ ſex mẽſes.ex̄ de elec.nemo.li° 6°.
A .Predicti qnq̃ caſus ponũť etiam ĩ
ſũ.con.li° 3°.ti.13.q.4. Ubi etiã dr̄ ſm
Ray.ꝙ gnãliť ↄmẽdatio nullaten⁹ dꝫ
fieri niſi ſubſit iuſta cã.ut qa nõ ĩueni
tur p̄latus idone⁹ uel aliqd ſiľe. al' ep̄i
poſſent fraudes multas ↄmittẽ.Colli-
giť etiã ex p̄dictis ꝙ ex̄ p̄fatos qnq̃ ca
ſus qs non põt hr̄e pľa bñficia ſine diſ
pẽſatiõe.Sꝫ qs diſpẽſabit? Dic ꝙ ĩ bñ-
ficijs curatꝫ ⁊ dignitatũ ſiue pſonatuũ
uel ꝙ ĩ eadẽ eccľia hẽanť due p̄bende.
ſeu admĩſtratio aliq̃ uel officiũ ⁊ p̄bẽ-
da.ſol⁹ papa diſpẽſat.ut pꝫ ex dcĩs ꝫ.§

p̊. In reliqs võ bñficijs ſimplicibꝫ.ut
nõť ĩ ſũ.con.eo.ti.q.7.Jo.dixit ꝙ ep̄s
põt diſpẽſare ĩ eodẽ ep̄atu.ſꝫ nõ ĩ diuer
ſis.⁊ hꝫ ꝓpť iurꝫ ĩpoſſibilitatẽ.qa tenẽť
vtriq̃ obedire.⁊ ab vtroq̃ ordĩes reci-
pere.qꝺ eẽ nõ poſſet ſi ↄ̃tria mãdarent.
Sꝫ hãc ꝑplexitatẽ ſol⁹ papa tollẽ poſ-
ſet.q diſpenſando vr̄ ei ↄcedẽ ꝙ eligat
cui voluerit obedire.uel a quo ordines
ſuſcipere. Goff.autẽ dicit. Veri⁹ puto
ꝙ ſiue in eodem epiſcopatu ſiue in di-
uerſis nullus diſpẽſare poſſit niſi papa
⁊ ſic curia tenet. Glo.võ Ray.ait.Cre
do ꝙ ep̄i pñt diſpẽſare nõ de iure ſcrip
to.ſꝫ de ↄſuetudĩe ſola quã papa ſcit ⁊
nõ reꝓbat.⁊ iõ p̄ſumiť approbare eã.
Vñ credo hodie derogatũ eẽ ꝑ ↄ̃triã cõ
ſuetudinẽ illi.c.ſcõrũ.70.diſ.ubi ꝓhi-
beť ꝙ qs ſit canõic⁹ p̄bẽdati⁹ niſi vni⁹
eccľie ĩ q̃ ↄſcript⁹ ẽ.i.ĩtitulat⁹.lꝫ ex diſ
pẽſatiõe ep̄i vnus diuerſis p̄eſſe poſſit
eccľijs. Con. Vl.⁊ Ber.⁊ glo.Barto.
brix.ĩ dcõ.c.ſcõꝝ.s.ꝙ ep̄s ĩ talibꝫ poſ-
ſit diſpẽſare.addẽs.uľ ꝙ põt etiã diſpẽ
ſare ꝙ qs hẽat bñficiũ ſimplex.i.ſine
cura ⁊ perſonatu cũ alio qꝺ habet curã
aĩaꝝ.Hoſti.võ ĩ.c.lr̄as.dic ꝙ ſi ep̄i nõ
poſſint diſpẽſari ĩ pľitate h⁹ p̄bẽdaꝝ q̊
ad titulũ.dici tñ põt ꝙ poſſint diſpẽſa
re ob p̄rogatiuã meritoꝝ ꝙ teneat pri-
mã uel ſecundã tanq̃ bñficiũ ⁊ ponat
vicariũ q bñ deſeruiat ⁊ ad ↄpetentẽ
portionẽ habeat de prebẽda.ex̄ ꝺ p̄bẽ.
expoſuiſti.⁊ de cle.nõ re.cũ ad hꝫ.ma-
xime qñ ĩ eccľia ẽ tal' cõſuetudo.uľ ſta
tutũ ex cã factũ.ex̄ ꝺ ↄſti.cum oẽs.Et
ſic ſenſit Hoſti.ꝙ nec de iure nec ꝺ cõ-
ſuetudĩe ep̄s põt diſpẽſare ſine cã.Et
bñ.qa irrõnabilis ↄſuetudo nõ excu-
ſat ſꝫ g̃uat.ex̄ ꝺ ↄſu.c.fi.Et ut dic glo.
Ray.⁊ Vl.diſpenſatio etiã ꝑ papã fa-
cta ſi fiat ſine iuſta cã nõ excuſat q̊ ad

deū. ẜ tm̄ q̊ ad eccl'iā militātē. ⁊ addit
Vl. Hosti⁹ dispēsans ī eadē dānatiōe ī-
uoluit cū eo cū q̊ dispēsat. Aduertēdū
eciā ꝙ lꝫ eṗs ul' ali⁹ supioꝛ ꝯferat ul' cō
firmet bn̄ficiū alicui n̄ p ẜ ītelligit' di-
spēsare nisi expꝑsse dispēset ẜm glo. ī di
cto. c. ltās. de cōcess. ṗben. Et idē dicit
Hosti. ut nōt ibi dn̄s An. de Bu. Ad ẜ
bn̄ facit cle. si sūmus. de sen. exco. Qd'
puto verū qn̄ ex ignoꝛātia iurꝭ uel fa-
cti. uel ex alia cā ṗcludit' libera volun
tas supioꝛis. al' ꝯcessio sꝑ ītelligit' facta
cū oībꝫ his sine qbꝫ nō posset soꝛtiri ef-
fectū. ff. d' iuris. oī. iudi. l. z. ⁊ ex̄ d' offi
dele. preterea. B

Quicūqꝫ recipit dignitatē uel pso-
natū seu officiū ul' bn̄ficiū cui aīaꝝ cu
ra sit annexa si an̄ obtinebat sil'e cū sit
ṗuatus ṗmo postq̄ꝫ possessionē habuit
de secūdo. uel p eū stetit q̊ min⁹ hēret
tenet' absqꝫ moꝛa dimittē ī man⁹ oꝛdi-
narij ī cui⁹ eṗatu ẜ fueīt. alioqn oēs ta
les etiā secūdo ipo iure sūt pꝛiuati. ⁊
nō solū ad sacros oꝛdies. ẜ etiā ad qd'-
cūqꝫ aliud bn̄ficium fiūt īhabiles. Et
oīa talia vacat'a bn̄ficia sedi apl'ice re-
seruāt'. Et si ali⁹ disponat de eis nō va
let. ẜ Johēs papa. zz⁹. ī extuagāti q̄ īci
pit. Execrabil'. A. Con. Albꝛic⁹. ⁊ ad-
dit. ꝙ ī dcā extuagāti cū suis declaratio
nibꝫ plenissime hr̄ d' bn̄ficijs q̄ nō pn̄t
sil' teneri sine dispensatione. B

Qn̄ nō ꝓdest dispensatio sup pl'ali-
tate bn̄ficioꝝ? Rc°. Nō ꝓdest qn̄ impe-
trās substituit aliqd' quātūcunqꝫ mo
dicū bn̄ficiū. Qn̄ etiā ꝯcedit' ut quis
duo bn̄ficia curā aīaꝝ hn̄tia possit sil'
hr̄e ītelligit' de duobꝫ pmis bn̄ficijs p⁹
ꝯcessionē. A. Que. s. habuerit impe-
trās. ut ī. c. nō pōt. de q. ī. B. Itē si mā
dat' ꝓuideri alicui d' bn̄ficio n̄ obstāte
ꝙ hēat aliud. p hoc nō ē dispensatū ut
hēat ābo sil'. ex̄ de ṗben. nō pōt. lib° 6°.
Itē si papa motu ꝓṗo alicui aliqd' bn̄
ficiū obtinēti ꝯferat aliud nō hita mē
tione de pꝛioꝛi. nō ꝓpt ẜ īualida ē grā.
dūmō exṗmat' ī lr̄a ꝙ motu ꝓpꝛio cō-
cedit. Sec⁹ si ad petitionē alteri⁹ grām
facit. extra de ṗben. si motu. li° 7°.

Bn̄ficiū nō vacās nulli ꝓmitti pōt
nec in gn̄ali. ut ꝓmittēdo cū potuerit
ꝓuidere. ul' cū facultas se obtulerit aut
sub q̄uis foꝛma vboꝝ. al' ꝓmissiōes ṗ-
dicte nec valēt nec obligāt. ex̄ de ꝯcess.
ṗben. detestādo. lib° 6°.

Quibꝫ clericis debeat p oꝛdinatoꝛē
tā de necessarijs q̄ꝫ d' bn̄ficio ꝓuideri?
Rc°. Romana eccl'ia nō ꝯsueuit cogē oꝛ
dinatoꝛē ad ꝓuidendū nō ꝯstitutꝭ ī sa
cris. ex̄ de ṗben. eṗs. ⁊. c. cū scd'm. A
Con. Albꝛic⁹. B. Et nō hic ꝙ si aliqs
eṗs ꝯmittit ex̄neo eṗo. ut vice ei⁹ ī sua
diocesi teneat oꝛdinatiōes. ⁊ iṗe ꝓmo-
uit ad sacros oꝛdīes aliquē nō hn̄tē ti-
tulū. ipse q oꝛdinauit tenet' ei nccia ꝓ-
uidē. donec p eū uel aliū de bn̄ficio sit
ꝓuisū. Sec⁹ si ei ꝯmisit oꝛdinare certas
psonas int' q̄s fuit aliqs sine titulo. Nā
ī ẜ casu eṗs q cōmisit tenet talit' oꝛdia
to. A. s. ad nccia mīstrāda. donec per
iṗm bn̄ficiat⁹ fuerit. ut ī. c. si eṗus. d' q̊
ī. B. Sil'r ⁊ iṗe tenet' talit' oꝛdiato qn̄
cōmittit alicui ut possit a quo uoluerit
eṗo sacros oꝛdies ꝓmoueri. Hec oīa de
ṗben. si eṗs li° 6°. A. Dcā ncciōꝝ ꝓui
sio tūc dꝫ fieri qn̄ oꝛdiat⁹ sine titulo d'
sua uel pr̄na hereditate nō pōt sustēta
ri. d' ṗben. eṗs. ⁊. c. tuis. B

Utꝝ oꝛdiat⁹ ad titulū pr̄imonij sui
possit illud vendē uel donare. Rc° ẜm
Ber. ex̄ de ṗben. c. tuis. lꝫ Vīcēti⁹ dixe-
rit ꝙ nō. tn̄ ẜm Tācre. verius credo ꝙ
sic. Nā ⁊ bn̄ficio eccl'iastico renūciare
pōt. A. Con. Albꝛic⁹. ⁊ idē in sū. con.

li°.3°.ti.13.q.14. B

¶ Capl'm sede vacante nō pōt ꝯferre
ea bñficia q̄ ad collationē epi ꝑtinēt.s;
pōt admittē pn̄tatos a patronis ⁊ eos
īstituē ī bñficiis ī qb; fuerūt pn̄tati.l;
ad epm̄ si viuēt ꝑtinuisset.ex̄ de isti.⁊
si capl'm.li° 6°. Pōt etiā capl'm epō de-
fūcto uel a bñficioꝝ collatiōe suspēso
ꝯferre p̄bēdas q̄ ad epm̄ ⁊ capl'm coīt
ꝑtinēt.etiā si eps̄ interesse habeat ī colla
tione tali tanq̄ p̄lat⁹. Et idē pōt eps̄ si
capl'm sit suspēsū. uel singl'arit' oēs sint
excōicati. A .s.maiori excōicatiōe.ut
ī.c.si ad epm̄.ꝺ q̊.ī. B .S; si ꝑtinēt ad
epm̄ cū ꝯsilio capl'i uel assensu.defūcto
epō ul' suspēso nō pōt capl'm se ītromit
tere nisi eps̄ suspensus fuerit ī mora de
petēda relaxatiōe suspēsiōis. Ubi autē
ꝺ spāli ꝯsuetudīe. A .ul' statuto.ꝺcō
c.si ad epm̄. B .bñficioꝝ collatio ad
aliquē cū ꝯsilio epi ꝑtīet.sublato epō
de medio cū ꝯsiliū neq̄at peti nō ē col-
latio differēda.Silr' etiā si eps̄ egerit ī
remotꝭ. ita ꝙ nō possit ei⁹ pn̄tia ī breui
haberi.ex̄ ne.se.va.si ad epm̄.li° 6°.

¶ Bñficia ⁊ oēs dignitates ul' ꝑsonat⁹
vacātia ī curia romana non pn̄t ꝯferri
nisi ꝑ papā. Silr' ⁊ curialiū seu accedē-
tiū ul' redeūtiū ꝺ curia si decedāt ī locꝭ
vicinis curie ad duas dietas legales. A
Diete legales sūt.20.miliaria ꝓ die.ff.
si qs cau.l.i.⁊ nō glo.ī.c.pn̄ti de q̊.īfra
Subiūgēs.⁊ si modicū etiā supeēt nō
īcluderet' sub loco.ff.ꝺ verboꝝ sigꝭ.l.3.
Ibi.n.dr̄ ꝙ si sint.21. miliaria faciunt
duas dietas. Et p̄fata ītelligēda sūt ni
si sup̄dcā morarēt' ī loco ꝓprii domici
lii seu dom⁹ ꝓprie.tūc.n.collatio n̄ ser
uat' pape nisi eēt curial' q l; hēret domi
ciliū seu domū sue originis ī loco curie
tn̄ ibi occasiōe curie morabat'.tunc.n.
reseruat'. Silr' etiā si curiales moriāt' ī

loco vn̄ recedit curia.uel ī itinē dū cu-
riā seq̄rent' q̄tūcūq; loc⁹ ubi decedūt
ab ipa curia sit remot⁹.ꝺcō.c.pn̄ti. B
Oīa h̄ ad papā tm̄ ꝑtinēt nisi ꝙ p⁹ mē
sem pn̄t ea ꝯferre illi ad q̊s ꝑtinēt ꝑ se
ipos tm̄. uel ipsis agētib; ī remotꝭ per
suos vicarios gn̄ales qb; illud ꝯmissū
sit ī eoꝝ diocesib; exn̄tes uel nisi eēnt
eccl'ie ꝓchiales ⁊ vacassent vacāte se-
de ap̄lica.aut etiā si vacauerit an̄.⁊ pa
pa ꝓuisꝯ ꝯferret defūct⁹ eēt. Probāt'
h̄ oīa ex̄ de p̄ben.licet.⁊.c.statutū.⁊.c.
pn̄ti.⁊.c.si ap̄lica.li° 6°.

¶ Si ꝑ epm̄ ꝯferat' bñficiū alicui ab-
senti l; nō fiat suū donec consentiat tn̄
eps̄ nō poterit ꝯferre iteꝝ alteri donec
ille recuset nec valēt collatio. Secus si
eps̄ notificata ipa collatiōe assignet ali
quē terminū ꝯpetentē ꝯsentiēdi.⁊ ille
nō cōsenserit īfra t'minū.pōt etiā cōsen
tire q̄n̄cūq;. dūmodo ꝓuisꝯ bñficium
ip̄m alteri ꝯferat'. A .Et p⁹ istū cōsen
sū nō poterit bñficiū alteri ꝯferri.ut ī
c.ī.all'ato. B .ex̄ ꝺ p̄ben.si tibi absen-
ti.libro 6°.

¶ Si pauꝑ cl'ic⁹ cui mādat' ꝓuideri de
bñficio iux̄ eius merita q nullū hēbat
postea assecut⁹ ē. nō tenet' ei āpli⁹ eps̄
ꝓuidē.ex̄ de p̄ben.si pauꝑ.li° 6°. Bñfi-
ciati tenēt' ad horas canonicas.⁊ q̄lit'.
vide.ī.hore. De bñficiis patꝝ nō habē
dis a filiis vide.ī.illegitimus.§.4°. De
resignatiōe bñficii.⁊ q̄liter fiat.vide.ī
renūciatio.ꝑ totū. De ꝑmutatiōe bñfi
cioꝝ vide.ī.ꝑmutatio. Ad quē bñfi-
cioꝝ sacꝭ ꝑtinet.ī.eccl'ia 2°.⁊.ī.p̄bēda.

Beneficiū 2°. quo ad
fruct⁹ bñficioꝝ. Fruct⁹ tpe va
catiōis debēt ī vtilitatē eccl'ie expendi
uel futurꝭ successorib; fidelit' reseruari
al' in cathedralib; eccl'iis ⁊ ī regularib;

⁊ collegiatis. si fiat ꝯ p capitula ꝯuēt⁹ ⁊ collegia ul' singlares psonas ipi ꝯfacientes sunt suspēsi ab officio ⁊ bñficio A. quousqȝ donec plene restituerit qcqd de bonis pceperit a platis mortuis dimissis uel vacatiōis tpe obueniētibus ut i. c. i. allato. B. Nō obstātibꝫ puilegiis uel ꝯsuetudibus. ex de elec. qa sepe. li° 6°. A. Ubi sic dr. Nō obstāti bus statutis iuramēto ꝯfirmatiōe sedis aplice aut alia quācūqȝ firmitate vallatis. B. Itē sīlis ꝓhibitio fit gnāliter de oībꝫ ecclīis ne bona eaꝝ occupent a platis qbꝫ subsūt. seu ad quoꝝ custodiā ptinēt. A. Aut ab aliis qbuscūqȝ psonis ecclīasticis ad quoꝝ collationē ordinationē psentationē seu custodiam ptinēt dignitates. psonatus. priorat⁹. uel ecclīe vacātes. ut i. c. i. allato. B Nisi de spāli puilegio uel ꝯsuetudine pscripta uel alia rōnabili cā. Alit epi ⁊ supiores sūt suspēsi ab igressu ecclīe. ⁊ aliis ab officiis ⁊ bñficiis donec satisfecerit. ex de or. pñti. li° 6°. A. Ibi etiā dr. Ubi ex puilegio uel ꝯsuetudīe seu alia de cā rōnabili sibi aliqs pdictoꝝ asserit bona ꝯpetē supdcā. Hoc de illis bonis solū dꝫ itelligi q̄ solutis debitis si qua sint. ⁊ his q̄ fuerit nccia ꝓ seruitoribꝫ ⁊ ministris ac incūbentibꝫ oneribusqȝ ad nouos redditus supportandis cōgrue reseruatis ex ipsis repertta fuerint supesse. B

Indulgētie de pcipiendis fructibꝫ bñficioꝝ in absentia concesse personis nō ecclīasticis uel dignitatibꝫ sūt casse ⁊ irrite. extra de rescrip. c. fi. li° 6°. A Istud. c. ut pꝫ ituēti logt' de ꝯcessiōibꝫ factis añ illa decre. ex ide vo ostendit q cū nō sint faciende. B

Fruct⁹ iā pcepti planū ē q alienari pñt. vide. i. alienatio. §. p. Sꝫ ⁊ fruct⁹ q debēt recipi pñt locari etiā si sint decime ⁊ alia. ex d' loca. v ra. Sꝫ h̄ locatio nō extendit' ultra tēp⁹ vite locātis. qa cl'ic⁹ i bñficio ꝯsufructuario ꝯpat'. 16. q. 6. illud. A. Hec fuit opinio Goff. ut i sū. con. li° p. ti. z. q. z. Sꝫ Inno. dic q si locatio fit noīe ecclīe ⁊ utilit'. successor tenet'. ex de solu. c. p. ⁊. 10. q. z. h̄ ius ⁊. 1z. q. z. quocūqȝ suffragio. Sec⁹ si iutiliter. Si aūt suo noīe locauit nō itendēs obligare eccl'iam. nō tenet' successor. & nec heres eius. s. manutenē locatione q termīata ē i vita locātis. Et io subdit Inno. Sic neqȝ heres usufructuarii nisi iqtū ad eū puenit. ff. locati si qs domū. §. hic subiūgi. Et h̄ veꝝ ē i ministro uel plato ecclīe. s. q successor tenet' hre ratū qd factū ē a pdecessore. Sꝫ i canonico prebēdario sec⁹ dicim⁹. qa ille nūq̄ pōt locare prebendā suā vltra tēpus vite sue. lꝫ d' illa possit agē ⁊ ꝯueniri sicut legitim⁹ admīstrator. Dic etiā ibi Inno. s. in. c. qrelā. ex ne prela. vi. suas. q ꝯtractus initus cū prelato ecclīe. nō seruad solēnitatibus ipso iure nō valet. seruad vo solēnitatibꝫ valet. lꝫ si ꝯtract⁹ ecclīe sit iutilis possit petē restitutionē i integꝝ. Hosti. etiā dic q iqtū pecūia vsa ē i vtilitatē ecclīe. ratū dꝫ hre successor. uel reddere pecuniā. at. ex de solu. c. p. ut i sū. con. dcā. q. z. Hoc dictum pōt itelligi etiā si locatio nō fiet noīe ecclīe. uel si fiat a prebendario. al' locatio dꝫ oīo rata eē. ut ex predcīs ꝯstare pōt. B. De h̄ vide. i. locatio. §. fi.

Canōici ⁊ alii bñficiati cl'ici q diuinis officiis nō itsūt. nō pñt pcipe qtidianas distributōes. nec valꝫ ꝯsuetudo. A s. ꝯria. ut i. c. allato. B. al' nō faciūt eas suas. ⁊ tenēt' ad restitutōꝫ. nisi excuset eos ifirmitas ul' iusta ⁊ rōnabil' corpal'

necessitas aut euidens ecclesie vtilitas ex de clericis nõ re. c. p. li° 6°. A. Ibi etiã subiūgit. ĩ distributõibꝫ etiã defūctorū ãniuersariis largiẽdis idẽ decernimus obseruãdū. B. Ad materiã istã possūt ptinẽ ea q̃ dicūt. ĩ. clericus p̃. §. fi 7 clericus 4°. p totum.

Beneficiū 3°. qn̄ ĩiuste tenet. Qui nõ rite ɔseq̄t bn̄ficiū aut dignitatẽ ut ait Ray. cū nõ intret p ostiū ẽ fur 7 latro. nec hꝫ viã salutis nisi resignãdo. uel si ẽ dispẽsabile. petat dispẽsationẽ ab eo q põt. 7 in vtroq̧ cãu agat pn̄iam de ɔmisso. Sile s̄. bn̄ficiū p̃. §. p̃. A. Idẽ ĩ sū. con. li° 3°. ti. 26. q. 20. B

Qn̄ aliqs male possidet bn̄ficiū uel dignitatẽ. vtꝝ subditi teneãt obedire ei. uel debitores trn̄dere? Dicendū qꝫ lꝫ ĩ foro iudiciali multiplex eẽt ɔ̃nsio. tn̄ ĩ foro ɔsciẽ. si qs sciat qꝫ possessor eccl'ie uel dignitatꝭ nõ sit verꝰ platꝰ. certe nõ tenet ei obedire nec soluẽ qd̄ dignitati uel eccl'ie dꝫ. nec soluẽdo libat. ar. ex d̄ iur iurꝭ. etate. 7 de sen. exco. iq̄sitiõi. A Hoc veꝝ nisi qs eẽt p s̄niam iudꝭ ordie latã nec appellatiõe suspẽsam ɔdẽnatꝰ tūc. n. dꝫ obedire s̄m Hosti. ut ĩ sū. con li° 3°. ti. 13. q. 20. Et põt eẽ rõ. qa solutio uel qd sil'e nõ ɔtinet ĩ se pctm̄. Et cum dictis ĩ hoc. §. con. Albricꝰ. B

Nūqd male possidẽs absoluit ignorãtes? Dicendū qꝫ nõ. ex q̃ nõ ẽ platꝰ ex de pe. dis. 6. placuit. Tn̄ ĩ casu isto illi nõ pitẽt. nõ qa iste absoluere posset. s3 p fidẽ quã hn̄t ĩ sacro. ex de p̄sbyro nõ bap. aplicã. 7 ppt iustã cãm ignorãtie. S3 tn̄ sanguis eoꝝ requiret ab his q gerebãt se ut platos. 7 ipsos q̃tū ĩ se fuit pdiderūt. ar. ex de offi. or. irrefragabili. De h̄. ĩ. ɔfessio 3°. §. fi. A. Con. Albricꝰ. S3 ut hr̄ ĩ sū. con. li° p̃. ti. p̃. q. vl'e. Hosti. sup. c. dudū. 2°. d̄ elec. vr̄ sentire ɔ̃. dicẽs. Tal' d̄ ɔsilio tenet ɔfiteri 7 nõ d̄ necitate. qs tal' p̄l hyter vẽ absoluit ex q̃ curã tenet q̃diu p babilis ẽ ignorãtia. 7 ab eccl'ia tollerat. S3 sciẽter nõ dꝫ ad talẽ ire. Et sic ĩtelligit decre. oĩs. Ad hoc facit. qa cõis ignorãtia 7 tollerãtia tribuit iurisdictionẽ nõ habẽti etiã ĩhabili. ff. de offi. pto. l. barbari ꝰ. S3 hoc ĩ hūanis ĩ qbꝫ pcedit s̄m hūanã opiõnẽ. Secꝰ ĩ rebꝫ ɔsciẽ. in qbꝫ pcedit s̄m diuinã vitatẽ. Vñ non verꝰ sacerdos nullatenꝰ põt absoluẽ 7 ei ɔfessus cū sciuerit tenet recõfiteri. ut 7 tenet Inno. sup idẽ. c. lꝫ referat etiã aliã opiõnẽ 7 ut pꝫ ĩ sū. cõ. ĩ dcã. q. vl'e Hoc idẽ sensit Hosti. ĩ sūma dū dixit qꝫ a tali decipiūt aĩe cū n̄ possit ligare nec soluẽ cū iudex nõ sit. 7 lꝫ aĩa iusta cãm hẽant ignorãtie. tn̄ ac si amisse eẽnt requiret sanguis eaꝝ ab ipsis. B

Bigamia. Multis mõis cõtrahit bigamia. Primꝰ q int alios ppe dr̄ ẽ cū qs successiue 7 diuersis temporibꝫ. 7 duas habuit vxores. 7 vtrãq̧ cognouit. 21. q. i. apiãt. 2ꝰ ẽ qn̄ diuersis tpibꝫ hꝫ pl'es. vnã d̄ iure. 7 alterã de facto. 7 vtrãq̧ cognoscit. ex eo. nup. Hic. n. reputat bigamꝰ nõ pp̄ter sacri defectū. s3 ppt ĩtẽtiõis affectū cū ope ɔsecuto. ut ibi dr̄. 3ꝰ qn̄ hꝫ plures eodẽ tpe. vnã de iure. 7 alterã de facto uł ãbas d̄ fcõ. 7 cog̃scit vtrãq̧. ut dcõ. c nup. uł corruptã d̄ facto. 31. q. i. qũo. ex d̄ diuor. gaudemꝰ. ex eo. a nobis. A Istud. c. a nob. meliꝰ facit. B. 4ꝰ qn̄ ɔ̃hit cū vidua ab alio marito cognita. 32. dis. seriati. 7. 33. dis. maritū. Secus aũt si relicta fuisset vgo. 34. dis. c. fi. 5ꝰ qn̄ ɔ̃hit cū corrupta a q̃cũq̧ alio. siue

cōtrahat sciēt siue ignorāt 7 eā ↄg̊scit
dis.34.curādū.7.c.pcipim⁹.6⁹ qn̄ vx
orē ꝓpriā cognoscit scient uel ignorāt
postq̄ȝ cognita ē ab alio.dis.34.si cui⁹.
7.c.se.7⁹ qn̄ aliqs ī ordīe sacro ↄstitu-
tus.uel p⁹ factā ꝓfessionē ī religiōe.ↄ̄
facto ↄ̄hit cū corrupta.ex̄ eo.a nob.27
q.i.q̊tq̊t. A .Idē etiā casus notātur ī
sū.con.li° 3°.ti.3.q.10. B
Qui virginē deflorauit.7 postea in
vxorē eā duxit. nūqd pōt ꝓmoueri?
Rᷤ°. Sic. quia nō diuisit carnē suam in
duas nec illa in duos.extra eo. debitū
26.dis.acutius.7. ar.extra qui fi.sint
le.tanta. A .Alij contra.asserentes ꝙ
oȝ ꝙ mulier sit v̂go tpe q̊ ↄtrahit mr̄i-
moniū ad h̊ ꝙ ↄ̄hētes nō īcurrāt irre-
gularitatē.32.dis.nemo.7 expssū vr̄.
30.q.5.q̄l.v̂.virgo casta.7 despōsata in
v̂ginitate ꝛc̄. Et hanc opīonem tenet
Hosti.ut ī sū.con.li° 3°.ti.3.q.5.Sȝ ut
ibi pȝ p̊mam tenet Ray.Tho.7 Pe.7
Goff.7 Ul.7 sic vr̄ coīoꝝ tenēda.Et
ad ↄ̄ria dicūt ꝙ oȝ eē v̂go.i.nō ab alio
cognita. Dic etiā Ul. ꝙ cū oīa p̄cedē-
tia legitimēt p sequens mr̄imōiū. dcō
c.tāta.p̄sumit v̂go h̊ casu q̄si ī v̂ginita
te eēt despōsata. Prima trāsio efficatior
ē.Secūda.n.aliqn̄ nō tenet.Nā si deflo
ratio fuisset facta ab uxorato.p sequēs
mr̄imoniū cū deflorata nō fit aliq̄ legi
timatio.dcō.c.tanta. B
Quid si credit ↄ̄hē cū v̂gie.7 īuenit
corruptā? Rᷤ°.Nō pōt ꝓmoueri. cū sit
marit⁹ corrupte.32.q.5.ille.15.q.i.c.
fi. A .Meli⁹ facit.52.dis.q ī aliq̊.Nec
fm Ray. excusat error nec violentia.
Lex.n.ꝓmotiōis factū reqrit nō volū
tatē.dcō.c.fi.7.c.ille aūt. Idē Tho.
Pe.7 Hosti.ut ī sū.cō.li° 3°.ti.3.q.6.B
Quid si qs habuit vnā vxorem nec
cog̊uit.7 postea ducit aliā v̂ginē 7 co-
gnoscit.7 eo°.p̊mā cog̊scit 7 nō secun-
dā? Rᷤ°.Nō repellit a ꝓmotione.ex̄ eo.
debitū. A .Idē dicas p eandē rōnem
si aliqs ducat ī uxorē mulierē ab alio
despōsatā 7 traductā n̄ tn̄ cognitā fm
Ray.Tho.Pe.7 Hosti.34.dis.c.vlt.
7 ī sū.con.eo.ti.q.7.Sȝ iste casus est
clar⁹ 7 formal.dcī.c.debitū. B
Quid si marit⁹ accusat uxorē ↄ̄ ad-
ulterio.7 pēdēte accusatiōe vir ad p̄-
ceptū ecclie reddit debitū uxori? Rᷤ°
fm Ray.Tho.7 Hosti. Irregularis siue
bigam⁹ cēset. nā irregularitas sepe cō-
trahit solo facto. A Idē ī sū.con.eo.ti
q.9.Et addit Hosti. ꝙ nō peccat ī hoc
casu debitū nō reddēs cū vult ꝓmoue
ri.qa uxorē repellit p exceptionē ↄtrā
ex adulterio.Sȝ Ray.ait ꝙ tenet red-
dere cū nō debeat eā spoliare possessio
ne sui corpis usqȝ ad snīam.xi.q.i.qa
res.8.q.4.nōne.p̄cipue cū h̊ sibi p̄ci
pit ab ecclia.Dictum Hosti.pōt teneri
qn̄ marit⁹ offert se statī ꝓbaturꝰ ↄmis-
sū adultriū.ut īfra octo dies uel circa.
ar.c.solet.de sen.exco.li° 6°.Quidā tn̄
ut ī dcā.q.9.pȝ dicūt ꝙ ī h̊ cāu cogno
scēs uxorē adulterā nō fit irregularis
cū nō aget ſ poti⁹ patiat.s.qa ↄpellit
a iudice.Sȝ p̊mo dictū ꝓbabili⁹ 7 tenē
dū videtur. B
Quid de eo q hūit vnā uxorē an̄ ba
tismū. 7 aliā p⁹ baptismū. uel vtrāqȝ
an̄ baptismū? Rᷤ°. Irreglaris ē.dis.34.si
qs viduā. A. Poti⁹ ē.c.is q viduā. B
Et.26. dis.p totū.Silr 7 q an̄ baptis-
mū dimisit uxorē ꝓpt fornicationē po
stea accepit eā.Nā p baptismū nō tol
lit h̊ irreglaritas.ut claē pȝ p Tho.ī 4°.
dis.27.lȝ. irreglaritas hoīcidij tollat.
ut.ī.hoīcidiū.4°.§.p̊ ī fi.A. Id respcū
p̊mi dcī.ī sū.con.eo.ti.q.xi. Sȝ 7 secū-
dū dictū colligit ex eadē rōne. B

27

¶ Quare bigam⁹ nō pōt ꝓmoueri? R͞x:
Tres sūt cāe. Prima ꝓpť defectū sacri. s
vnitad ipi⁹. cū nō sit vn⁹ vni⁹. ex q̊ di-
uisit carnē suā ī duas. 26. dis. acutius.
ex eo. debitū. Et hᷣ ē pma ⁊ realꝭ cā. de q̈
hic. ī. nūc dicem⁹. Secūda cā ē ꝓpť di-
gnitatē ordinū. 26. dis. vna. ⁊. c. vld.
Tertia ē ꝓpť signū ī ꝯtinētie. dis. 82. ꝓ
posuisti. V. Sꝫ ⁊ fortasse. Tn̄ ⁊ Ambro.
Quō erit hortator viduitad q ipa diu
gia frequentauit. A. Hoc hr̄ in dcō. c.
vna. B. Ad ītellectū aūt pme cāe nō
ꝙ ī mr̄imonio attēdiť duplex sacr̄m ꝓ
pter duplicē ꝯiūctionē q̄ ē ī ipso. Pria
est ꝯiūctio aīoꝝ. Secūda corpoꝝ. pma
sigt ꝯiūctionē aīe ad deū. secūda sigt
ꝯiūctionē xp̄i ⁊ ecclꝭie q̄ fuit q̄si mr̄i-
moniū ītiatū qdē ī patriarchis ⁊ pro-
phed. ratū ī tpe grē. s. ī natiuitate xp̄i.
ꝯsumatū ī cruce. uel ratū ī cruce. ⁊ cō-
sumabiť ī glꝭia. Itē secūda ꝯiūctio sigt
etiā vnionē dīnitad ⁊ hūanitad factā ī
vtero v̊ginis. 26. dis. acuti⁹. ꝺ ꝯse. dis.
2. ī xp̄o pr̄. extra eo. debitū. Cū g̊ tam
ꝯiūctio xp̄i ⁊ ecclꝭie q̄ꝫ vnio diuinitad
⁊ hūanitad nō sit nisi vnica. merito si-
gnificať ī ꝯiūctiōe pmi mr̄imonij. Sꝫ
cū qs transit ad secūdā recedit ab vni-
tate. ⁊ sic nō pōt significare dictā vni-
cā ꝯiūctionē. Et hāc rōnē tāgit Aug⁹
ī dcō. c. acuti⁹. ī fi. A. Idē ī sū. con. li°
3°. ti. 8. q. 2. B

¶ Vtꝝ liceat dispensare cū bigamis?
Quis diuersimode tn̄deāt. mihi vr̄ te-
nēdū qꝺ tenet Tho. ī 4°. dis. 27. dicēs
sic. Bigamie nō ē adiūcta irregularitas
ꝺ iure nāli. s ꝺ iure positiuo. nec iteꝝ ē
ꝺ eēntialibꝫ ordinis ꝙ aliqs nō sit bi-
gamus. Pꝫ ex hᷣ ꝙ si aliqs bigamus ad
ordīes accedat caracterē recipit. Et iō
papa pōt dispēsare ī tali irregularitate
Qꝺ āt obijci posset ꝑ decre. ex eo. nup.
soluit Tho. dicēs. ꝙ ꝑ illā decre. ondiť
ꝙ eadē ē difficultas dispēsandi in illis
q de facto cū pluribꝫ cōtraxerūt. sicut
si de iure ꝯtraxissent non ꝙ subtrahať
ptās dispēsādi. Qꝺ etiā obijciť ꝙ ꝯtra
doctrinā aplꝭi dispēsare nō licet. soluit
dicēs. ꝙ hᷣ veꝝ ē q̄ꝫtū ad ea q̄ sūt ꝺ iure
nāli: ⁊ q̄ꝫtū ad ea q̄ sūt ꝺ nccītate sacra-
mētoꝝ ⁊ fidei. ⁊ ī alijs q̄ sūt de īstituti-
one aploꝝ. cū ecclꝭia hēat nūc eandē po-
testatē statuēdi ⁊ destituēdi quā tunc
hēbat. pōt ꝑ eū q pmatū in ecclꝭia tenet
dispensari. hᷣ Tho. Sꝫ q̄ꝫuis possit. dr̄ ꝙ
nō licet qa nūq̄ꝫ facēt. nisi forte aliqua
cā maxia subeēt. A. De hᷣ opīones re
ferūť in sū. con. eo. ti. q. 12. Sꝫ cū Tho.
cō: Pe. ⁊ Al. ⁊ hᷣ vr̄ tuti⁹. ar. c. hᷣ ē. 24. q
1. B. Sꝫ ꝺ epō teneť ꝙ nllo mō pōt. ut
ponit Io. an. ꝑ. c. i. eo. ti. li° 6°. A. Silꝭr
ꝺ hoc recitanť opīones ī dcā. q. 12. Sꝫ
hoc vr̄ veri⁹. ⁊ exp̄sse haberi ī. c. a nob
ex eo. ⁊ dcō. c. vnico. ī 6°. B

¶ Bigami iure cōi nudati sūt oī pui-
legio clꝭicali ⁊ additi foro sclꝭari nō ob-
stāte ꝯsuetudīe. ⁊ eis sub pena excoī-
catiōis ī hibitū ē deferre tōsurā ulꝭ ha-
bitū clꝭicalē. ex eo. cū alꝭcatiōis. li° 6°.
A. Glo. ibi dīc hoc ītelligēdū de his q
facti sūt bigami siue v̊e siue īterp̄tatīe
ī mīoribꝫ. Sec⁹ si ī maioribꝫ ordībꝫ. B

Blasfemia ſm Ambrosiuꝫ
ē. ulꝭ cū deo attribuiť qꝺ ei nō
ꝯuenit. uel cū ab eo remoueť qꝺ ei cō-
uenit. Hec tn̄ duo. s. affirmatio ⁊ nega-
tio nō diuersificāt spēm blassemie. A
Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 207. Sꝫ Tho.
scdā scde q. 13. arti. p̊. addit tertiū mo-
dū. videlꝫ cū attribuiť creature quod
appropatur deo. B. Et scdm gen⁹ suū
ē pctm̄ mortale. qa repugnat caritati
diuine. Sed posset ꝯtingē ꝙ blassemia

absq3 deliberatiōe 7 ex surreptiōe pce
dēt 7. H dupl'r. p̊ mō q aliqs nō aduer
tit hoc qđ dīc eē blassemiā. ut cū aliqs
subito ex aliq̄ passiōe ī v̂ba ɔtumelio-
sa ꝓrūpet quoꝝ significationē nō cōsi
deraret. tunc ē pctm̄ veniale. A. Hoc
puto veꝝ. nisi H ei frequēter accideret
ex lata culpa ei⁹ nō curādo adhibē re-
mediū. Lata. n. culpa eq̄pat' dolo. ff. de
positi. l. qđ nerua. 7 ī. c. ut aīaꝝ. đ ɔsti.
li° 6°. B. 2° mō qn̄ aduertit H eē blas
femiā ɔsiderās sig̃ta v̂boꝝ. 7 tūc non
excusat' a pctō mortali. sicut nec ille q
ex cubito motu ire aliquē occidit. A
Idem ī sū. con. eo. ti. q. 20. Et puto a
mortali nō excusari blassemū si nō re-
cto aīo moueat'. l3 ig̃ret sua v̂ba īporta
re blassemiā. Nam ut dr̄. i. Cor. 14°. Si
qs ignorat ignorabit'. 7 stult⁹ ī culpa
sapiēs erit ī pena. 38. dis. q ea. B. Hec
Tho. scđa scđe. q. 13. De blassemia in
deū uel in scōs q̄ ꝓpe dicit' maledictio
vide. ī. maledictio. §. 2°. 7 3°.

CAbella.

Vide. ī. pe
dagiū. 7 vide. ī. tallia. quia
ꝓ eodē accipiūtur ul' q̄si.

CAlix

nō debet fieri de vi
tro. ligno. ere. uel
auricalco. nec de cristallo. aut
lapide. sed tm̄ de auro argēto aut sta-
gno. de ɔse. dis. i. vasa. 7. c. ut calix. De
ɔsecratiōe calicis. 7 an possit vendi vi-
de. ī. ɔsecratio 5°.

CAlumniari.

qd sit. p̄uaricari. 7 tergiuersa-
ri. vide s̄. accusatio. §. 4°.

CAnonica por

tio ē illud qđ ecclia ꝓpa debet
recipe qn̄ qs eligit alibi sepulturā. De
q̄ vide. ī. sepultura 3°. p totum.

CAnonicus.

Vi-
de. ī.
p̄benda. 7 s̄. beneficiū. 7. īfra
symonia 2°. 7 3°.

CAnonizatio.

Nō licet aliquē venerari pro
scō. nisi fuerit canoniçat⁹ auctoritate
romane ecclie. ex̄ de reli. 7 vene. san. c.
p̊. In qua qdē caniçatiōe. p̊ inq̄rit' de
vita eius q canoniçādus ē. si fuit ī la-
boribꝰ iustis 7 multis. si moribꝰ cast⁹
7 actibꝰ strenu⁹. Oportet. n. p̄nti testi
ficatione p̄dicari 7 bone fame p̄conijs
nō taceri. 61. dis. miramur. 12. q. 2. q̄-
tuor. Et ē maxīe q̄rendū de simplici-
tate 7 hūilitate. ex̄ de p̄sūp. ex studijs
Itē q̄ri solet an sustinuerit ꝑsecutiōes
7. q. i. oīs qui gemebat. 7. c. ibi. Et an
illas sustinuerit cū caritate. i. q. i. vi-
de q̄tū. Inq̄rendū ē etiā de miraculis
factis ī vita 7 post mortem. Porro de
martyribꝰ nō fit tāta examīatio. s q̄ri-
tur tm̄ de miracul'. 7 cā ꝓpter quā pas-
si sūt. ar. de ɔse. dis. 4. cathecuminū
7. c. baptismi vicē. His rite pactis pōt
ad canoniçationē ꝓcedi. A. Idē ī sū.
con. li° p̊. ti. 14. q. 25. ubi subiūgit'.
Ordinē 7 modū q̊ ɔsueuit curia roma-
na ꝓcedē ī canōiçatiōe scōꝝ ꝑfecte po-
nit Hosti. 7 Goff. sup. c. audiuim⁹ s̄.
de reli. 7 vene. sanc. B

C Utꝝ liceat porrigē orōnem ad ali-
quē nō canoniçatū. R° f̄m Inno. Nō
negam⁹ qn n̄ liceat porrigē p̄ces alicui
defūcto quē qs credt bonū virū. quia
dn̄s fidē orād attēdit. s facē ꝓ eo offi-
ciū ul' p̄ces solēnes nō licet. ut in p̊. §.
dictū ē. A. Con. Albric⁹. 7 Hosti. ut ī
sū. con. eo. ti. q. 22. in fi. B

Caracter ſm Dyo. ē ſignū ſcē cōionis fidei ⁊ ſcē ordinatōis datū a Jerarcha. Vl' ſm modernos theologos. Caracter ē diſtictio a caractē eterno impſſo aīe rōnali ſm imaginē. cōfiguras trinitatē creatā trinitati creāti ⁊ recreāti diſtiguens a nō figuratis ſcd'm ſtatū fidei. Et qdē caracter non īprimit p oīa ſacra etiā noue leg. ſ ſolū p illa p q̄ mācipat qs ad aliqd' ſacramentū ſpūale exercēdū. ſicut ē baptiſmus. ꝯfirmatio ⁊ ordo. ħ Tho. ī 4°. q. 4. A .Con. Albric⁹. B .De caractere etiā ordinis habes pl'a. ī. ordo 3°. p totū

Carcer ſeu īcarceratio Vtꝝ liceat aliquē īcarcerare uel detinē. R° ſm Tho. ſcd'a ſcd'e. q. 65. In bonis corporis tria p ordinē ꝯſiderāt. pmo qdē ītegritas corpal' ſubſtātie. cui detrimētū affert p occiſionē uel mutilationem 2° delectatio uel qes ſenſus cui opponitur ꝟberatio. uel aliud qd'libet ſenſuꝫ dolore afficiēs. 3° mot⁹ ⁊ vſus mēbroꝝ q īpedit p ligationē uel īcarcerationē Et iō īcarcerare aliquē uel q̄litercūqꝫ detinē ē illicitū. niſi fiat ſcd'm ordinē iuſticie. aut ad penā. aut ad cautelā alicui⁹ mali vitandi. ⁊ ħ licet tm̄ iudici. Verūtn̄ detinē hoīem ad horā ab aliq̊ ope illicito ſtatī ppetrādo. cuilibet licet. ſicut cū qs detinet aliquē ne ſe p̄cipitet. uel ne aliū feriat. Sꝫ ſimpl'r aliū īcludē uel ligare ad eū ptinet ſolū qui hꝫ vl'iter diſponē de actibꝫ ⁊ vita alti⁹ ħ Tho. Nā ⁊ p̄uata pſona hec faciens ſcd'm leges morte punit. C. de priua. carce. l. vnica.

Caritas. Vtꝝ caritas ſemel habita poſſit amitti. R° ſm Tho. ſcd'a ſcd'e. q. 24. Caritatē poſſum⁹ tripliciter ꝯſiderare. p° mō ex pte ſpirit⁹ ſcī mouētis aīam ad diligēdū deū. ⁊ ex hac pte caritas īpeccabilitatē hꝫ. qa īpoſſibile ē hec duo ſil' eē vera. ſ. q ſpirit⁹ ſanct⁹ velit mouē aliquē ad actū caritatis. ⁊ q ipe caritatē amittat peccādo. Nam donum pſeuerātie ꝯputat int bn̄ficia dei qbꝫ certiſſime liberant qcūqꝫ liberāt. ut dic Aug⁹ ī lib° de p̄deſtinatiōe ſcōꝝ. 2° mō pōt cōſiderari caritas ſm ꝓpriā rōnē. Et ſic caritas nō pōt amitti. niſi id qd' ptinet ad caritad rōnem amittat. vn̄ caritas nullo mō pōt peccare. ſicut calor nō pōt frigidāe. ſic nec īiuſticia nō pōt bonū facē. ut Aug⁹ dicit ī li° d' ſermōe dn̄i in mōte. 3° pōt cōſiderari caritas ex pte ſubi. qd' ē ꝟtibile ſcd'm arbitrij libertatē. ⁊ iſto mō caritas vie amitti pōt. nō aūt caritas patrie. qa ibi de⁹ p eēntiā videt q̄ eſt ipa eēntia bonitad.

¶ Que ſunt ex caritate diligēda? R° ſm Tho. ſcd'a ſcd'e. q. 25. Quatuor ſūt ut ait Aug⁹ ī li° d' doctrīa xpiana. Vnū qd' ſup̄ nos ē. ſ. de⁹. ſecūdū qd' nos ſum⁹. tciū qd' iux̄ nos ē. ſ. ꝓxim⁹. i. hō ul' angel⁹. q̄rtū qd' īfra nos ē. ſ. corpus ꝓpriū. A .Idē ī ſū. con. lib° 3°. ti. 34. q. 216. Pōt addi. Sil'r ⁊ corp⁹ ꝓximi cui exhibē debem⁹ opa corpalia caritatis. Math. 25. ſed ħ pōt īcludi ī eo qd' ſup̄ dictū ē. nos debē diligē ꝓximū iuxta nos. B .Et ſūt ītelligēda ħ ordine. p° ⁊ p̄ oībꝫ de⁹. deīde debem⁹ diligē nos ipos. deīde ꝓximū. vltimo corp⁹ nr̄m Et tūc ſubdit ſic idē Tho. ſcd'a ſcd'e. q. 26. Nō ē tn̄ d' nccītate caritad q hō ꝓpriū corp⁹ exponat ꝓ ſalute ꝓximi. niſi ī cāu q̊ tenet ei⁹ p̄uidē ſaluti. ſ q aliqs ſpōte ſe offerat ptinet ad pfectionē caritad. A .Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 217.

Et hoc vltimū debet intelligi quo ad
ad salutem corporeā. qa quis nō obli-
gať exponere regulariť propriū corpꝰ
ꝓ corpe ꝓximi sui. sed ꝓ salute anime
sic. cū aīa ꝓximi īcōpabiliť sit pciosior
corpe nr̄o. 24. q. 3. si habes. vn̄ ⁊ sup ī
ordine caritad ꝓximū ppone corpori
nr̄o. ⁊ Tho. scd̄a scd̄e. q. 33. dic mortaliť
peccare qui q̊cūqȝ timore etiā corpalis
mortis omitteret ꝓximū corrigere. qn̄
ex hoc v̂isiľr ꝓuideret eius saluti. B
Et hic ordo caritatis sub pcepto ē. ut
Tho. tradit scd̄a scd̄e. q. 44. A. Siľr
etiā ē sub pcepto ut diligamꝰ meliores
uel magis diūctos plus aliis. ut ibidem
dic Tho. ⁊ ī sū. con. eo ti. q. 218. B
Utrum magis debeamꝰ diligē melio-
res q̄ȝ nobis diunctiores. R° ſm Tho.
scd̄a scd̄e. q. 26. Meliori qdē qa ē deo
ꝓpinqor maiꝰ bonū ex caritate debemꝰ
velle. s. maiorē gdū btitudis. quia ad
caritatē ptinet ut velit iusticiā dei ser-
uari. scd̄m quā meliores pfectiꝰ beati-
tudinē pticipāt. ſ tn̄ hō rōnabiliť ma-
gis ītense diligit diūctos. ⁊ h̄ tripľr. p̊
qdē itēsiori affectu diligit ad illud bo
num ad qd̄ diligit eos. q̄ȝ meliores ad
maiꝰ bonū. 2°. qa int diūctos aliq sūt
nob ꝓpīq scd̄m nālē originē. a q̄ disce
dere nō pn̄t. ſ bonitas scd̄m quā aliq
appropiquāt deo pōt accedē ⁊ recedē.
augeri ⁊ minui. ⁊ iō possū ex caritate
velle ꝙ ille qui ē mihi diūctus sit me
lior alio. ⁊ sic ad maioris btitudinis g-
dū ꝑuenire possit. 3°. qa pluribꝫ modis
siue cāis diūctos diligimꝰ. Nā ad alios
non habemꝰ nisi amicitiā caritad. ſ ad
diunctos nob habemꝰ alias amicitias.
scd̄m modū diūctiōis ipoꝝ ad nos. ut
qa aliqs ē ꝯsanguineꝰ uľ diūx uľ ꝯciuis
uel ꝓpter qd̄cūqȝ aliud licitū. ⁊ ita ex
caritate plurimis modis diligimꝰ ma-
gis nob diūctos. A. Idē in sū. con.
eo. ti. q. 218. Et ꝯclusio ē ꝙ meliores
debemꝰ plus diligē. qa hoc iusticia di-
uina reqrit. Math. 12°. ibi. Que est mr̄
mea ⁊c. Sed possumꝰ optare ꝙ ꝓpinq
sint meliores. B
Utrum diligē īimicos sit d̄ nccītate ca
ritatis. R° ſm Tho. scd̄a scd̄e. q. 25. Di
lectio īimicoꝝ tripľr pōt ꝯsiderari. p̊
mō ut diligant̄ inq̄ȝtū īimici. ⁊ h̄ ē di-
ligē malū alteriꝰ. 2° mō q̄ȝtū ad nām.
⁊ sic ī vľi. ⁊ sic dilectio īimicoꝝ ē de ne
cessitate caritad. ut. s. aliqs diligēs deū
⁊ ꝓximū ab illa generalitate īimicos n̄
excludat. 3° mō pōt ꝯsiderari ī spāli. ut
s. aliqs ī spāli moueať motu dilectiōis
ad īimicū. ⁊ illud nō est de nccītate ca
ritatis uel salud absolute. qa nec moue
ri motu dilectiōis ī spāli ad q̊slibet ho
mines singulariter ē de nccītate carita
tis nisi scd̄m ppationē aī. ut. s. hō ha-
beat animū ppatum ad hoc ꝙ ī singu-
lari inimicū diligeret si nccītas occur-
reret. Sed ꝙ absqȝ nccītatis articulo di
ligat pertinet ad caritatis perfectionē
A. Idē ī sū. con li° 3°. ti. 34. q. 213. B
Utrum sit de necessitate caritatis ꝙ hō
inimico signa uel effectus exhibeat di
lectionis. R° ſm Tho. scd̄a scd̄e. q. 25.
Sicut hō in coī teneť diligere ⁊ non in
spāli nisi scd̄m ppationem aī. ut nunc
dictū est. ita signa ⁊ effectꝰ dilectiōis
que in coī ꝯsueuerūt ꝓximo. exhiberi
teneť etiā inimicis exhibē. puta cū ali
quis orat pro oībꝫ fidelibꝫ. uel ꝓ toto
ꝑplo. uel cū aliqd̄ bn̄ficium īpēdit toti
coītati. tūc etiā hoc īimicis exhibere ē
d̄ nccītate pcepti. ⁊ cōtrafacere ptinet
ad liuorē vindicte. Specialia vero bn̄-
ficia uľ dilectiōis signa q̄ quis exhibet
pticulariter aliqbꝫ ꝙ exhibeat inimicꝭ
nō ē de nccītate. nisi scd̄m ppationem

29

aī.ut.s. iuuet̃ ī articulo nccītatꝫ scꝺm illud ꝓŭ.25°. Si esurierit inimic⁹ tuus ciba illū ⁊c. Sed h̄ facē ꝑter nccītatis articulū ptinet ad pfectionē caritatꝫ p quā aliqs cauet nō solū vinci a malo. ſ vult vicere ī bono malū.qa.s.nō solū cauet ne ꝓpter īiuriā illatā ptrahat̃ ad odiū ſ etiā intendit inimicū ad suū amorē ptrahē. A .Con.his ꝑe.ut in sū.con.eo.ti.q.2.14. B

Utr̄ īimicis veniā petētib⁹ teneamur remittē. R° ſm ꝑe.3°. sniaꝝ. Ex iiuria uel dāno dato alicui solēt in eo cui fit tria oriti.s. rancor ī affectu.sigᷓ rācoris ī effectu.⁊ actio iuris ꝯ īiuriātē. Primū tenet̃ hō remittē imo nūq̄ ī corde hrē. A .Math.18.ibi.Sic ⁊ pr̄ meus ⁊c. B .Secūdū tenet̃ hō remittere veniā veracit̃ petēti.i.ꝑato emendare scꝺm facultatē suā.de q̊ pōt ītelligi qꝺ ꝺr̄ Luc. 17°. Si reuersus fuerit ad te dicēs.penitet me.dimitte illi.immo etiā si nō petat.ut ī ꝓximo.§.ꝺcm̄ est. A .Istud īmo.nō vr̄ dictū ꝑe.ut pōt colligi ex habitis ī sū.con.eo.ti.q.215.ſ potius ei⁹ dicto aduersat̃.Et cū h̄ dicto con.Albric⁹.ut nō debeat expectari petitio.⁊ istud videt̃ verius.Nā si nō oꝫ rācor teneri ī corde.silr̄ nec ab ex̄ ondi ī ope.qa nō solū a malo ſ etiā ab oī spē mali abstinendū ē.i Thesal̄.c.fi. B Sed tertiū nō tenet̃ remittere nisi ille satisfaciat ꝓ posse.ut.c.si quis ꝯtristatus.90.dis.7.nō.in.c.ad aplice. de re.iu.li° 6°.⁊ ī remissiōib⁹ ꝺcōꝝ iuriū.⁊ ex̄ ꝺ male.īnotuit.cū ꝯcordātijs ibi positis. A .Hoc satis claꝝ ē.qa legitime pōt peti estimatio īiurie etiam ultra īteresse reꝝ. ex̄ de īmu.ec.qm̄.li° 6°. nisi ex hoc oriret̃ ꝑpōderās scādalū respectu salutis aīe uel corpis.qa in ordine caritatis h̄ preferenda sūt.ut pōt ꝯstare ex dictis s̄.§.p̊. B

Utr̄ opa bona ex̄ caritatē facta aliqd valeāt. R° ſm Ray. Quis nō valeant directe ad vitā eternā.tn̄ valēt ad alia qnq̄.p̊.ad tollerabili⁹ iudiciū futuꝝ pferendū.de pe.dis.3.si qs aūt. A Ricardus sup 4° sniaꝝ.dis.15.dicit.q̄ bonū ⁊ pnīa acta ī mortali sicut nō valet ad obtinendū regnū.ita nec ad remissionē penaꝝ.qa ꝓpter illud nō minuet̃ pena ꝓ pctīs p̊orib⁹ debita. ſ bn̄ minorē penā sustinebit ī īferno. quia interī dū facit illud bonū cauet a malo.q̊ꝝ occasiōe si faceret ampli⁹ puniret̃. Et ita dicit ītelligendū dictū assetentiū mīorē penā sustinendā ꝑpt̃ bonū sine caritate factū. Sed ꝯ hoc videt̃ qꝺ legit̃ ī vita patꝝ q̄ cuidā scō patri reuelatū ē de quodā q ꝓpter luxuriaꝫ exclusus ē a padiso q̄ ꝓpter abūdātes el̄yas quas faciebat liberat⁹ ē ab īcendio ignis. B .2° ad tpalē ꝓspitatē.de pe.dis.3.cauendū.22.q.2.si q̄libet.3° ad h̄ q̄ qs citius illustret̃ ad pnīam.de pe.dis.5.falsas.ī fi.4° ad assuefactionē bonorū opm. sicut faciebat olī beatus Iohes.ꝺ ꝯse.dis.4.nō regnābāt̃.5° qa diabol⁹ nō hꝫ ī eo tantā ptātē quantā hēret si bona opa nō facēt. sicut Gregꝰ refert ī dialogo.li° 3°.c.7°.de iudeo q signat⁹ erat signo cruc̄ q̄ demones non potuerūt ei nocē. A .Aduertendū tn̄ q̄ remuneratio q̄ fit ꝓ talib⁹ opib⁹ ſm Ric.ī loco p̄allato.nō ē ex debito iusticie.ſ solū ex dei clemētia.forte iō quia q ex ꝯtumacia ꝯ deū meret̃ sui pditionē quō pōt extrinsec⁹ aliquid mereri! B .Utr̄ hō possit deo satisfacē p opera extra caritatem facta habes.ī.satisfactio.§.xi°. Et plura de caritate habes in se.§.

Utr̄ opa extra caritatē exn̄tiū vnq̄

valeant. R° ꝭm Ray. Opa viua q̄ facta fuerūt ī caritate mortificātur p sequēs mortale pctm̄. 7 si vera seq̄t pnīa reuiuiscūt. Illa vō que nūq̄ʒ viua fuerunt. puta q̄ in pctō mortali facta sūt. viuē nō pñt. qa mortua nata fuerūt. vſus. Illa reuiuiscūt q̄ mortificata fuerūt. Viuē nō pñt q̄ mortua nata fuerūt. Con. Tho. ī 4°. diſ. 23. A. Predictum dixit Ray. in ti. de pe. 7 re. §. Itē circa idem q̄ritur. Tho. etiā in 3. pte. q. 89. arti. 5 7 6°. B. De confessione facta ex caritatē vide. ī. confessio p̄. §. 3°. Vtrū occasione religionis sint ptermittēda opa caritatis ī parētes. vide. ī. religio p̄. §. 3°.

Casus episcopales.

Illos casus a qbꝫ nō pōt absoluere sacerdos prochialis. vide. ī. confessor. p̄. §. p̄.

Cathecismus

7 exorcism⁹. Vtrū cathecism⁹ conueniēt debeat p̄cedē baptismū. R° ꝭm Pe. in 4°. sic. Nā in baptiçādo reqri ꝯ ea que sūt de nccītate fidei. q̄ sūt tria. s. fidei susceptio. 7 eiusdē pfessio. 7 ipius obseruatio. Et pp̄ter h̄ tria cathecism⁹ inuentus ē. qa in eo fit īstructio ad fidei susceptionē. fit etiā rñsio ad fidei pfessionē. 7 promissio ad fidei obseruationē. Et qa adultus p se credere 7 pmittere pōt reqrūt h̄ ab eo per seipm. In paruulo vō reqrunt p vicariū. s. p patrinū qui ī psona puuli rñdet Credo. Et sicut dicit Tho. duplex pōt eē sensus. Vn⁹ credo. i. ego puulus qñ ad pfectā etatē veniā credam. uel credo. i. ego patrin⁹ operā dabo q̄ iste credat. A. Iste sensus ē magꝭ cōueniēs Nā tenētes ad baptismū fideiussores fiūt suscepti. de cōse. diſ. 4. vos añ oīa. B. Nec ē īconueniēs q̄ patrin⁹ p paruulo pmittat. qa d̄ illis ad q̄ oēs tenēt vnus aliū obligare pōt. Sec⁹ aūt ī his ad que oēs nō tenent. Et si dicis q̄ patrinus sic obligat ad īstruendū puulū de fide. Rñdet Tho. q̄ nō ē ibi magnū piculū q̄tū ad modernū tēp⁹. qa 7 parentes pueri sūt xp̄iani 7 īter xp̄ianos nutriūt. Sec⁹ aūt erat ī pmitiua ecclīa qa tūc diligētior cura habēda erat. Et sic̄t nūc eēt si pētes pueri eēnt suspecti de infidelitate. uel si puer īter īfideles cōuersatus eēt. A. Idē etiā eēt si parētes eēnt suspecti ī moribꝫ. Nā suscipiētes de baptismo sūt fideiussores nō solū fidei sed etiā moꝝ. vñ ī dcō. c. vos. eis dr̄. Iō sp eos admonete ut castitatē custodiant. iustitiā diligāt. caritatē teneant. Añ oīa symbolū 7 orōnē dñicā etiā vos ipi tenete 7 illis quos excepistis oñdite. Dicta etiā in B. §. nōnt in sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 42. B.

Sʒ ad qd pdest exorcism⁹? R° ꝭm Pe. 7 Tho. ī 4°. diſ. 6. Habet effectū in corpe 7 in aīa. qa minuit ptatē demonis. ne possit tm̄ ī hoīe sicut pus. ne baptismū 7 alia bona īpediat. Sʒ p̄dicta ptās tōlit ī baptismo tollit. sicut Phărao pus flagellat⁹ ē pplō non egresso de egypto. 7 postea tōlit ī mari rubro. q̄d ē figura baptismi. submersus ē. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 43. ubi etiā dr̄ q̄ circa hūc effectū cathecismi pſes fuerūt opiniones. Sʒ q̄d dictū ē meli⁹ videt. B. Quid significēt sacralia alia q̄ fiūt añ baptismū ī cathecismo. vide s̄. baptism⁹ 6°. §. 3°. Per cathecismū īpedit mrīmoniū ꝯhēdū. ī. īpedimētū 6°. §. 2°.

Cautio.

Noīe cautiōis qñ simplr̄ pōit ītelligit nuda pmissio. Sʒ per cautioꝫ idoneā siue sufficiētē ītelligit

fideiussoria ul' pignoratícia. ut nōt' ex̄ d' pigno. cū cstet. A. In glo. B. De hac vide s̄. absolutio 4°. §. fi. A. De heretiā dr̄ s̄. absolutio p̄. §. 17°. in additiōe. B

CEcitas mentis.

Utrū cecitas mēti sit pctm̄. R° s̄m Tho. scd'a scd'e. q. 15. Greg. 31. moral'. ponit cecitatē mētis inter vitia que cānt' a luxuria. Ad cui⁹ vitij ītellectū ē sciendū q̄ pncipiū ītellectualis visionis ē aliqd' ītelligibile pncipiū p qd' hō ītelligit alia. cui qdē ītelligibili pncipio mēs hōīs pōt ītēdere. Et q̄ ei nō itendat pōt dupl'r ctigē. Qnq3 qdē ex hoc qa h3 volūtatē spōtanee se auertentē a csideratione talis pncipij. s̄m illud ps. Noluit ītelligē ut bn̄ ageret. Alio mō p occupationē circa alia. que magis distrahūt qbꝫ ab īspectiōe h⁹ pncipij auertit'. s̄m illud ps. Supcecidit ignis. s. ccupīe. 7 nō viderūt solē. Et vtroq3 mō cecitas mentis ē pctm̄. Sed qn̄ est ex nāli defectu. ut ī amentibus nō ē pctm̄. A. Idē ī sū. con. lib° 3°. ti. 30. q. 209. B

CEnsura ecclesiastica.

Noīe cēsure tria cprehēdunt'. s. int'dictū. excoīcatio. 7 suspēsio. extra de v̄bo. sig. q̄renti. Et de singulis hoꝝ vide. ī. in vocabul' pprijs. ut ī. excoīcatio. 7. ī. int'dictū. 7. ī. suspēsio.

CEssatio a diuinis.

Cessat' qn̄q3 ī aliq̄ eccl'ia a diuinis ppter īiuriā uel offensam alicui de eccl'ia uel eccl'ie factā. Et tūc posito q̄ etiā aliqs de canonicis q statuerūt cessationē a dīnis ibi celebraret nō īcurrēt irregularitatē. qa nō ē īterdictū ordinariū. ut dīc Inno. ex̄ d' appel. dilectis filio decano. Et nō d3 cessari a diuinis p capitulū collegiū uel aliquē cuentū alicui⁹ eccl'ie. nisi vocati oībus put sūt vocandi ad electionem. 7 nisi deliberatiōe hita diligēti. 7 p⁹ h' reqsito uel cl'ico ul' laico cuiuscūq3 dignitati aut cditiōis ul' stat⁹ ppt' cui⁹ īiuriā ul' offensam vr̄ cessatio faciēda. q̄ īiuriā offensam emēdet. 7 si noluerit emēdare nō poterit cessari. Q2 si pcedat' p̄dcō mō 7 cesset'. ex tūc tā ps eoꝝ q cessant' q3 eius z̄ quē cessat'. ī. vnū mēsem p se uel p pcuratorē ctinuati dieb9 ad sedē apl'icam tenent' se p̄ntare. A. Immo iter arripe. ut ī textu. ī. all'ato. ubi etiā p3 q̄ debēt ita ctinuare. ut q3 cito cmode poterūt se apl'ico cspectui rep̄ntent. B. cū actis 7 munimētis negocij. nisi p cōcordiā īfra dictū tēp⁹ cessaret ipsa cessatio. Et sic ptib9 veniētib9. ul' vna 7 nō altera veniēte. ps culpabilis puniat'. Et nihilomin⁹ si ps q̄ cessauit nō veniret nec mittēt. nō seruabit' cessatō nec valebit. ex̄. de offi. or. q3uis. lib° 6°. A. Ibi dr̄. Parte īsup a dīnis cessante supzascripta tā in cessando q3 ī veniendo seu ī mittēdo ad sedē apl'icā nō seruante. nō seruet' ipa cessatio. sed ea nō obstāte. ut pus ī ipa celebret'. Et con. p̄dictis Albricus. B

Qui volūt cessare a diuinis debent causam idoneā cscribē in instrumēto publico uel patētib9 lrīs cū autēticis sigillis. A. s. pprijs qn̄ hoc collegium facit. uel cū vno sigillo vnius alterius autentici. ut ī textu. ī. allegato. B. Et assignare illi z̄ quē cessare ītendūt. Q2 si hoc p̄termiserit uel cā nō fuisset īuēta canonica. restituēt oīa q̄ tēpore cessatiōis pcepunt de eccl'ia illa ubi cessatū ē. 7 q̄ p illo tpe debēt' eis d' eccl'ia nō pcipiēt. 7 ei z̄ quē cessauerūt. de dānis

7 ĩiurĳs satiſfacient. Si. võ cā fuerit iu dicata canonica. tūc illi q̄ occaſionē de derūt ɔdēnādi ſūt ad oēītereſſe cano nicũ. Et ad certā quātitatē taxādā ipſi ecclie in q̄ ceſſatū eſt. ɔuertēdā ī cultū diuinū. ex̄ d' offi. or ſi canonici. lib° 6°. A. Ubi pꝫ q̄ dcā quātitas taxat̄ ſupio ris arbitrio. B

¶ Qui ad agguationē ceſſatiōis imagines crucis. btē virginis. 7 alioꝝ ſcōꝝ irreuerēter tractāt. ꝓſternūt vrticis. uł ſpinis ſupponūt. uł aliqd huiuſmōi faciūt. reprobāt̄. 7 grauit̄ ſūt puniēdi ex̄ de offi. or. ſi canōici. li° 6°. Qualiter gnālē ceſſationē a diuīs religioſi tenēt̄ ſeruare. vide. ī. īterdictū p̄. §. xi°. qui incipit. Qn̄ ſentētia.

Cimiteriū

Cimiteriū habet eandē īmunitatē quā ecclīa quo ad oīa capitula. q̄ vide. ī. emunitas ecclie 7 emunitas ɔfugientiū. Et hoc p̄terq̄ ī duobꝰ caſibꝰ. s. q̄ nullus mortu⁹ dꝫ ī ecclīa ſepeliri. ut. ī. emunitas ecclie. §. 2°. 7 q̄ laici in choro eſſe nō debent. hꝰ Ray. 7 Hoſti. A. Idem ī ſū. con. li° p̄ ti. 14. q. 6. B

¶ Cimiteriū pollutū eſſe cēſet̄ qn̄ ecclēſia ē polluta effuſiōe ſanguīs uel ſeminis. Dico ſi ſit ɔtiguū ipi ecclie. Et anq̄ reconciliatuꝫ ſit nō dꝫ in eo aliqs ſepeliri. Sec⁹ ſi cimiteriū ipm eſſet remotū ab ecclīa. Sꝫ eɔ°. polluto cimiterio nō ē polluta ecclīa. ne min⁹ dignuꝫ trahē videat̄ ad ſe maius dignū. ex̄ de ɔſe. ec. ſi ecclīa. li° 6°. Et n̄ ē cimiteriū vnū ſ; plura qn̄ paries ē in medio lꝫ ſit ibi porta. A. s. q̄ itur de vno ad aliud ut ī pallegato. c. B. Un̄ vno violato nō ē violatū alteꝝ. ut ī dcō. c. Circa cōſecratiōnē cimiterĳ vide. ī. cōſecratio 4°. §. p̄. et 2°.

Clauis

Clauis put hic ſumit̄ ē poteſtas ligādi atq; ſoluēdi. q̄ eccliaſticus iudex dignos dꝫ recipe. 7 īdignos excludere a regno ut pꝫ 4°. ſnīaꝝ. 7 p glo. Iero. ſup Math. 16°. A. Ray. võ dic q̄ claues h̄ dicūt̄ ſcīa diſcernēdi int̄ pctm 7 pctm̄. 7 ptās ligādi atq; ſoluēdi. diſ. 20. §. p̄. Pe. võ ut ī ſū. cō. li° 3°. ti. 34. q 171. dic q̄ clauis ē qdā ptās ſpūał. ſupnālit̄ a deo data 7 infuſa. nō īnata nec acqſita. De oēs tēdūt ad idē. ſed vna magꝭ declarat aliā. Diffinitio. n. Ray. oñdit q̄ ptāti dꝫ ānecti ſnīa. Iſta vero Pe. īdicat a quo ē hec ptās. B

¶ Quot ſūt claues? R° ſm Tho. ī 4°. diſ. 18. Quia p clauē ut nūc dictū ē. iudex dꝫ dignos recipe. 7 īdignos excludere. indiget iudicio diſcretiōis q̄ ido neitatē iudicet 7 indiget ipo actu receptionis. 7 ad vtrāq; eoꝝ ptās qdā ſeu auctoritas reqrit̄. Et ſcdꝫ h̄ due claues diſtiguūt̄. Una q̄ꝝ ptinet ad iudiciuꝫ eius q abſoluēd⁹ ē. Alia ad ipāꝫ abſolutiōeꝫ. Et he due claues nō diſtiguūt̄ in eſſentia auctoritatis. qa vtrūq; ſibi ex officio ɔpetit. ſed ex ɔpatiōe actus quoꝝ vn⁹ aliū ſuppōit. Nā clauis que dr̄ ptās ligādi 7 ſoluēdi īmediate apit ſed q̄ dr̄ ſcīa diſcernēdi. oñdit cui apiendū ſit p illā. De his clauibꝰ hr̄. diſ. 20. §. p̄. A. Sꝫ ut pꝫ ī ſū. con. li° 3°. ti. 34. q. 172. Ray. dic. Credo veri⁹ eſſe q̄ nō ē niſi vna clauis q̄ ē ptās ſiue iuriſdictio. Dicūt̄ tñ pl'aliter claues ꝑpter plures ei⁹ effect⁹. q ſūt ligare 7 ſoluere claudē 7 apire. adiſtar clauis mał. Et q̄ alicubi īuenit̄ ſcīa ɔiūcta ptāti nō ē iō q̄ ſcīa ſit clauis. ſed qa nccīa ē ptātē hn̄ti. ſicut lucerna ī tenebris āmbulāti. ne al' ſeq̄t̄ q̄d ait dn̄s Math. 15°. Si cecus cecū ducit ꝛc. Con. Pe. dicens. In

d

sole potētia liqfaciēdi 7 īdurādi vna ē ī radice 7 due ī effectib9. Sic vna tm̄ ē clauis ī radice. ƀ due ī effectib9. B.

¶ Har4 clauiū seu huius clauis vsus ē ad apiendū 7 claudendū ƀm Pe. sicut 7 clauis materialis. ƀ differenter quia clauis mālis p̊ 7 pncipalit' est ad claudendū. 7 ex ɔnti ē ad apiendū. Clauis v̊o spūal' ecōtra. p̊ ē ad apiēdū 7 scd'atio ad claudendū. A. Et ƀm eundem Pe. ista clausio fit tripl'r. Vno° quo ad culpā nō absoluēdo ab ea. Alio modo q̊ ad penā sensus ligādo tpali pena. 3° mō quo ad penā dāni p snīam excōicatiōis ut ī sū. con. eo. ti. q. 173. Idē etiā pōt ītelligi de aliis cēsuris. ex̄ de v̊bo. sig. q̄renti. 7 s̄. cēsura. Et ut p; in sū. con. eo. ti. q. 172. dic idē Pe. ꝙ ptās ligandi atq; soluēdi ītegrat' ex duob9. s ex ptāte ordinis. 7 ex ptāte iurisdicti onis. Iurisdictio. n. dat materiā. p̊ma g̊ ptās clauis ē eēntialiter. secūda accidētaliter. B

¶ Soli sacerdotes hn̄t claues. qa ƀm Tho. ī 4°. dis. 18. 7. 19. solis sacerdotib9 data ē h̄ ptās a dn̄o. ubi ait. Quo4 remiseritis pctā 7c. Joh. 20. Nec obstat ꝙ soli Petro dictū ē. Tibi dabo claues regni celo4. Math. 16. qa illud fecit dominus ad demōstrandū ecclesie vnitatē ut oēs a Petro 7 successorib9 suis accipetēt sue ptātis originē. 24. q. 1. qcūq; 7. c. loqtur. Et l; oēs sacerdotes habeant ptātē clauiū q̄tū ad ordinē. nō tn̄ hn̄t vsū ptātis. qa deficit eis iurisdictio q̄ mīstrat mām. vn̄ q nō h; iurisdictionē super subditos pōt dici ꝙ q̄tū ad hoc nō h; vsū clauiū. Sed tn̄ sacerdos malus q̄uis sit grā p̊uatus nullo mō p̊uatur vsu clauiū ī quo ip̄e nō est agēs pncipale ƀ instrumētale. h̄ Tho. sil'r Pe. 7 Ray. A. Hoc ītelligitur de sacerdote ab ecclia nō absciso qui l; sit mal9 tn̄ vtit' clauib9 īstrumētaliter. i. loco dei. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 174. 7 175. ubi etiā oīa p̄dcā notant'. De hoc ī. §. se. B

¶ Vtr4 scismatici. heretici. excōicati. suspensi. degradati habeāt vsū clauiū. R° ƀm Tho. ī 4°. dis. 19. Habēt qdem vsū ī se quantū ad eēntiā. ƀ talis vsus īpedit' ex defectu materie. qa talib9 ecclesia subtrahit subditos ul' simpl'r ul' ad tēpus. vn̄ quantū ad hoc p̊uati sūt usu clauiū. A. Con. Pe. ut in sū. con. eo. ti. q. 176. B

¶ Quid opetur vsus clauiū? R° ƀm Tho. 7 Pe. ubi s̄. Opat' īstrumētalit'. disponēdo ad grām 7 iustificationē. n̄ aūt principalit' 7 īmediate ip̄am grām 7 iustificationē efficiēdo. qa h̄ ē soli9 dei. Sed sicut ad mūdationē original' ī baptismo valet ablutio. ita ad emūdationē actual' valet absolutio. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 177. ubi addit' ƀm Tho. Q2 si an̄ absolutionē sacerdoti aliqs nō fuisset pfecte disposit9 ad grām suscipiendā. ī ip̄a ɔfessiōe 7 absolutōe sacrali grām ɔseq̄ret' si obicē nō ponēt Idē Pe. 7 addit. ꝙ sufficient' contrito dat' ibi augmentū grē. B

¶ Qualiter p claues sacerdotes dicāt' soluē uel ligare? R° scd'm Ray. Trib9 mōis. p̊ ligāt 7 soluūt. i. ondūt aliquē ligatū uel solutū a deo. Vn̄ dn̄s Luc. 17°. leprosos p se p̊us mūdauit. deīde ad sacerdotes misit q̊4 iudicio ostēderet' mūdati. A. Immo vide' ꝙ nō solū ondant absolutū. sed etiā absoluāt instralit' tn̄. ut s̄. §. pxio. Nā l; vera cōtritio resuscitet pctōrē. remanet tn̄ adhuc ligat9. donec si pōt sacerdoti se pn̄tet. 7 ab eo fuerit absolut9. Nā ɔtritio ab hac obligatiōe nō pōt libare. de

pe.dis.i.nō pōt.7 ꝯ pe.7 re.c. oīs.Vñ
7 dñs Laçarꝝ ab eo resuscitatū ꝯdit dis
cipulꝭ absoluēdū.Joh.xi°. B .z°. soluūt
qñ a pctō sacr̄alit̄ absoluūt 7 ligāt ad
pniam pagēdā. A In sū.con.eo.ti.q.
178.ubi h̄ ponūt̄.dr̄ ꝙ z⁹ mod⁹ ligādi
ē cū satisfactionē pnīe īponūt penitēti
bus.soluēdi vō cū aliqd dimittūt.uel
p eā purgatos ad sacroꝝ cōionem ad-
mittūt. B .Vñ Leo papa.Xpūs hāc
ꝑposit̄ eccľie tradidit ptātē.ut ꝯfitēti
bus pnīe satisfactionē darēt ⁊c.de pe.
dis.i.mľtiplex.3°. ligāt vel soluūt p ex-
cōicationē.Et ad istos oēs mōs pōt cō
uēire illud.Qꝯcūqꝫ soluerit sup t̄rā ⁊c
qꝺ locū hꝫ cū sacerdos iuste iudicat li-
gādo uľ soluēdo. A .Oīa p̄dcā pleni⁹
hn̄t̄ in sū.cō.dcā.q.178. B .De q̄ mā
q̄ꝫtū ad excōicationē vide.s̄.absolutō
7.ī.excōicatio p totū.De absolutione
pctōꝝ 7 pnīa vide.s̄.absolutio 6°.7.ī.
ꝯfessor.7 ꝯfessio p totū.7.ī.pnīa p to-
tū.7.ī.pctm̄ p to.Et p̄dictā expōnē li
gādi 7 soluēdi hēs.ī.sacerdos.§.p̊.

Clericus p̊ cōiter Ad h̄.
ꝙ qs sit vere clic⁹ nō sufficit ꝙ
sit lr̄at⁹ nisi hēat aliquē ordinē clerica
lē uľ saltē p̊mā tōsurā ab eo q dāe pōt
A .Per p̊mā.n.tōsurā qs ꝯstituit̄ cle-
ric⁹.ex̄ de eta.7 qli.cū ꝯtigat. B .Tñ
q̄ꝫdiu hꝫ solū p̊mā tōsurā uel mīores
ordines pōt si voluerit deserere clerica
tū.ut.s̄.apostasia 4°.§.z°.et 3°.

Clericus ornat⁹ dꝫ eē duplici orna
mēto.i.iteriori 7 exteriori.Interi⁹ or-
namētū ꝯsistit ī v̊tutibꝰ q bꝰ debēt esse
ornati clerici 7 p̄cipue sacerdotes atqꝫ
p̄lati.ne alꝭ male sedētes ī cathedra.ca
thedre īiuriam faciāt.40.dis.multi.
Exteri⁹ ornamētū ꝯsistit ī q̄tuor.p̊ in
īcessu.ut nō currēdo ꝫ moderato 7 eq-
li gressu īcedāt.ut sic maturitatē 7 eq-
litatē idicēt mētꝭ.4°.dis.§.vlt.Nec in
solo īcessu.ꝫ etiā q oculos liguā 7 oīa
mēbra debēt clerici sub freno castitat
7 modestie coercē.6.q.i.ex merito.3z.
q.5.nec solo.z° ī h̄itu.ut nō deferant
vestes īcisas 7 ligulatas. A .s.frapa-
tas.Ligula.n.ꝫm Catholicō ē pua lin
gua.7 p silitudinē pōt īcisura accipi ve
stis q̄ ī modū ligue solet fieri.Et inde
ligulat⁹.i.sic icisus.Vñ 7 ī sū.con.li°.3°.
ti.7.q.i.ubi h̄ oīa ponūt̄ q̄ fuerūt ori-
ginalit̄ dcā Ray.dr̄.Nō deferāt vestes
icisas.i.ligulatas ad modū ioculatoꝝ.
B .neqꝫ varij coloris.nec rubeas.neqꝫ
virides.neqꝫ nimis lōgas neqꝫ breues.
Itē neqꝫ de serico.sed de lana nō nimis
p̄ciosa uel vili.4i.dis.§.p̊.Et p̄cipue ī
h̄itu debēt se ꝯformare q̄ꝫtū pnt ilľ int̄
q̊s viuūt seruata sp honestate.at.dis.
4.§.erit.7 dis.30.si qs viroꝝ. A .Hec
oīa ī dcā.q.i.ī sū.con.ubi etiā addit̄ ꝙ
ī h̄itu pōt ꝯphēdi etiā tonsura.qa co-
mā 7 barbā debent deponē.ex̄ de vi.7
hone.cle.cleric⁹ p̊. B .Et nō ꝙ ex cā
timoris.pegrinatiōis.uľ alia silī licitū ē
clerico habitū trāsformare.zi.q.4.epi
ex̄ de vi.7 ho.cle.clerici z°. A .In h̄.c.
clerici.dr̄ ꝯ cā timoris.In dcō vō.c.epi
dr̄ de cā pegrinatiōis.qñ.s.longo tpe
ābularēt.ut ibi dr̄.De silī cā ī dicto ca
pitulꝭ nō dr̄.Nec etiā puto ꝙ cā pegri-
natiōis etiā lōgissime si cā timoris iusta
nō adsit debeat ita h̄itū trāsformare ꝙ
clic⁹ ñ appareat.Hoc.n.strictissime.p-
hibet̄.ut ī.c.ꝯtigit.z°.ex̄ de sen.exco.
Sꝫ forte ppt̄ dictā lōgā pegrinationē
licet vestes ferre breuiores.Et ī p̄allia-
to.c.clerici plura alia de silī mā ponūt̄
B .Quicūqꝫ aūt clic⁹ virgata uľ ptita
utit̄ veste publice sine cā si bñficiatus
ē.suspēsus ē a fructuū pceptione p sex
mēses.Si ñ ē bñficiat⁹ 7 ē ī sacris citra
sacerdotiū.per idē tēp⁹ est inabilis ad

bñficiũ obtinendũ. Si hȝ dignitatem uel bñficiũ cũ cura uel ē sacerdos aut religiosus ē suspẽsus ꝑ annũ a bñficio ⁊ ꝑ idē tēp⁹ ē inhabilis ad obtinendũ q̄dcũqȝ bñficiũ eccl̃iasticũ. ut ĩ cle. q̃m de vi. ⁊ ho. cle. 3° ↄsistit clericoꝝ ornamentũ exteri⁹ ĩ cibo. de q̊ vide. ĩ. gula ꝑ totũ. 4° ĩ potu de q̊. ĩ. ebrietas. §. 3°. ⁊ ĩ. sobrietas. §. p̊ ⁊ 2°.

¶ Clericus hȝ deferre rasurã in modũ corone sup̃. ⁊ tõsurã capilloꝝ ab ĩfra. Cui⁹ rõnē assigñt Tho. ĩ 4° sen. dis. 24. qa corona ē signũ regni ⁊ pfectiõis cũ sit circularis. Illi aũt q diuinis misterijs applicãt̃ adipiscũt̃ regiã dignitatem. ⁊ pfecti ĩ v̊tute eē debēt. Cõpetit etiã eis subtractio capilloꝝ ex ꝑte supiori. ne mẽs eoꝝ tꝑalibꝫ occupatiõibꝫ a ↄtēplatõe diuinoꝝ retardet̃. ⁊ ex ĩferiori ꝑ tõsurã. ne eoꝝ sensus tꝑalibꝫ obuoluant̃. Cõuersi etiã tõdent̃ ꝓpt̃ renũciationē tꝑaliũ. ſ; nõ radũt̃. qa nõ occupãt̃ diuinis misterijs in qbꝫ oporteat eos diuina mēte ↄtēplari. A. Idem in sũ. con. li° 3°. ti. 7. q. 3. B

¶ In ↄuiuio cl̃icoꝝ sũt p̃cipue sex obseruanda q̄ hñt̃ dis. 44. ↄuiuia. Ut videlȝ vita absentiũ nõ mordeat̃. Ut pñtes nõ irrideãt̃. Ut ĩania sclariũ nõ recitentur. Ut v̊ba sacre lectiõis legãt̃ ⁊ audiant̃. Ut cib⁹ nõ nisi ad sustẽtationē sumat̃. Et ut ĩ p̃ncipio ⁊ ĩ fine laudes deo referãt̃. ħ ibi. ⁊. c. ꝑ reuerētia. A. In allegat̃ iuribꝫ nil dr̃ de istis laudibꝫ. ſ; eadē dis. c. ut nõ liceat. ubi dr̃. Nõ oꝫ clericos uel laicos religiosos añ sacrã horã diei tertiã inire ↄuiuia. nec aliq̃n cl̃icos nisi hymno dcõ edē panē ⁊ p⁹ cibos grãs auctori deo referre. B

¶ Cleric⁹ oꝫ ĩ bñficio resídē ⁊ ĩ eo sua officia ĩplē. Et illi q nõ ĩplēt ſ; voluptatibꝫ vacãt ſm Ul. nihil hñt iuris ĩ rebꝫ eccl̃iasticis. ⁊ si recipiũt. tenēt̃ restituē.

Reddit⁹. n. eccl̃iaꝝ sunt stipẽdia seruitutũ. Uñ ⁊ iura ĩdixerũt clericis psonalem residentiã. q̄ tñ in multis casibus ꝑmittũt absentiã ↄtinue uel ad tēpus Tñ qcqd sit. de foro ↄtẽtioso videtur sufficē ad salutē si ip̃e sua cura ⁊ ĩpẽsis ꝓuidet q̄ eccl̃ia decenter officiet̃ ⁊ ꝑpl̃s sufficienter regat̃. ⁊ ip̃e honeste vite ⁊ moꝝ bonũ exemplũ subditis ostẽdat. ⁊ ĩterdũ ꝑ se ad locũ accedat. ⁊ de p̃dictis certificet̃. ⁊ q̃nqȝ ꝑ se officiũ exoluat. A. Nõ sic dic Ul. ſ; ait. Et ꝑ se diuinũ officiũ diligēt̃ exoluat. ⁊ mĩstris scd̃m possibilitatē bñficij ꝓuideat sufficiēt̃. ut ĩ sũ. con. lib° p̊. ti. 7. q. 29. Et ex ħ videt̃ colligi q̄ clericus exñs ĩ mortali teneat̃ ad restitutionē pceptoꝝ ex bñficio illo tꝑe. qa nõ potuit bñficio debite deseruire. nec diuinũ officiũ diligēt̃ seu ↄueniēt̃ exoluē. p̃sertĩ si sit notori⁹ cũ qlibet pctõr notori⁹ sit ip̃o iure suspẽsus. ut põt colligi ex nõtis ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 29. q. 3. ⁊. 5. Et idē videtur posse dici de illo q ex ĩdeuotiõe ⁊ lata negligētia nimis celerit̃ uel al' dissolute seu irreuerent̃ dic officiũ qa sic nõ diligēt̃ exoluit. ⁊ qa facit ↄ̃ p̃ceptũ eccl̃ie in. c. dolētes. de cele. mis. B. Tuti⁹ tñ ē si ꝑ se ↄtinue faciat. Reliq̃ vide. ĩ. residentia. A. Ibi lati⁹ dr̃ de hac residētia. Et ex ibi dictis põt patē q̄ nõ solũ ē tuti⁹ ꝑ se residē. ſ; etiã ē necessariũ ĩ bñficio curato. ⁊ q̃nqȝ etiã ĩ alijs. B. De trãsitu cl̃icoꝝ d̄ eccl̃ia ad eccl̃iaȝ vide. ĩ. trãsit⁹.

Clericus

Clericus 2°. q̄ cl̃ici a q̄busdã actibꝫ sclaribꝫ sunt remoti. Nõ. n. debēt ĩtendē negotiatiõi de rebꝫ vẽdendis ⁊ emẽdis ⁊ h⁹. ex̃ ne cle. uel mo. c. p̊ et. 78. dis. fornicari. De ħ. ĩ. negociatio. §. 2°. et. §. añplt. Item nec q̄stiõibꝫ ĩ iudicio seculari etiam si bñficiũ nõ hñt. dũmõ sint ĩ sacris. siue

etiā sint ī mīorib⁹ ⁊ hēant bn̄ficiū. ⁊ h̄
nisi pro se ⁊ miserabilib⁹ ꝑsonis. ex̄ de
postu. c. p̊. A. Ibi etiā dr̄. ꝓ eccl̄ia sua
B. ⁊ 86. dis. peruenit. uel nisi suā uel
suoꝝ īiuriā ꝓsequatur. 4. q. 6. oīb⁹. A
Ibi nō dr̄ nisi de īiuria ꝓpria. Sed etiā
ꝓ ꝯiūctis pōt agē ī qcūqꝫ honesta cā si
necessitas īmineat. ut ī. c. cū sacerdoti.
ex̄ de postu. B. Itē nō pn̄t suscipere
gubernationes alienaꝝ rerū seu procu
rationes alienoꝝ negocioꝝ. Bn̄ autē
pn̄t suscipe tutelas a legib⁹ īpositas. B
⁊ curam orphanoꝝ ⁊ viduaꝝ que īde-
fense sunt. A. Aut eaꝝ personaꝝ que
maxīe eccl̄iastico īdigent adminiculo.
ut ī. c. ī. allegato. B. Et etiā de licētia
epōꝝ gubernacula ecclesiasticaꝝ reꝝ.
ut ī dcō. c. ꝑuenit. Et vide. ī. tutela. §.
2°. ⁊ 3°. An vō clericus possit exercē ali-
qd artificiū uel culturā possessionū ⁊
h⁹. vide. ī. negociatio. §. pl̄t. Et an pos
sit exercē officiū tabellionat⁹. vide. ī.
tabellio. §. 2°.

Clerici nō debēt mīstrare ī taberna
nec in ea comedē uel bibē nisi cā neccī-
tatis ī ꝑegrinatiōe. 44. dis. nō oportet
p̊. ⁊. c. nulli. ⁊. c. clerici.

Clerici q relicto clericali hītu por-
tāt arma. si tertio moniti nō deponūt.
ꝑdūt ꝓuilegiū cl̄icale. ex̄ de sen. exco. ī
audiētia. Sil̄r etiā si nō sint moniti ⁊
īmiscent se tyrāpnidi ⁊ enormitati. ex̄
de sen. exco. cū nō ab hoīe. pn̄t tn̄ arma
portare modo quo dr̄ s̄. bellū 2°. §. p̊.

Clerici goliardi aut buffones. A.
i. ioculatores. ut p3 ī tex. ī. alꝉato. ⁊ glo.
ibi dic ꝙ ꝓmū ē vulgare gallicū. scd̄m
vulgare tuscoꝝ. B. si h̄ ꝑ ānū exercu
erint carēt ꝓuilegio clericali. A. s. oī.
ut ī texto ꝓdcō. B. Et eodē modo si
mīori tpe ⁊ admoniti nō destiterit. ex̄
de vi. ⁊ hone. cle. cl̄ici. li° 6°. A. Ubi
p3 ꝙ reqrit̄ trina monitio. B

Clerici q carnificiū macellarioꝝ. seu
tabernarioꝝ officiū publice faciūt. A
ꝑsonalit̄. ut ī. c. ī. allegato. B. si 3° mo
niti. A. noīatim. ut ibi. B. nō desi
stāt seu resumāt. ⁊ si sūt ꝯiugati ꝑdūt
ꝓuilegiū clericale. A. oīo. ut ibi. B
Nō ꝯiugati vō q īcedūt ut laici ꝑdūt ī
ꝑsonis. A. Sed si nō īcedant ut laici
ꝑdūt in reb⁹ tm̄. ut ibi. B. qꝫdiu hoc
agunt. A. In textu cle. diocesanis ad
l̄rām sic dr̄. Si moniti ab his nō desti-
terīt aut ipsa ut ꝓmissū ē exercēdo re-
sūpserīt qn̄cūqꝫ ꝯiugati oīo. Nō ꝯiu-
gati vō in reb⁹. ⁊ si oīo īcedāt ut laici ī
ꝑsonis ꝓuilegiū cl̄icale qꝫdiu ꝓmissis
īstiterint eo ipo amittāt. B. De vita
⁊ hone. cle. clerici. li° 6°. diocesanis. in
cle. eo. ti. A. In. ꝓdicto. c. cl̄ici. nihil d
h̄ pōit̄. s solū qd dictū. ē ī ꝓcedēti. §. B

Clericus ꝯiugat⁹ si ꝯtraxit cū vnica
⁊ vgine ⁊ deferat tonsurā ⁊ vestes cl̄i-
cales retinet ꝓuilegiū clericale ī duob⁹
s. ꝙ ꝑcutiēs eū ē excoīcat⁹. ⁊ ꝙ nō pōt
distrigi nec ꝯdēnari a iudice scl̄ari. nec
ciuilit̄ nec criminalit̄. In ceteris vō non
retinet. Itē si nō defert tōsurā ⁊ hītū ī
nullo retinet. ex̄ de cle. ꝯiu. clerici. li°
6°. Qn̄o clericus pōt iudex eē uel iudi-
care. ī. iudex 2°. §. p̊ ⁊ 6°. Et ꝑ q̊s act⁹
clericus ī mīorib⁹ ꝑdit ꝓuilegiū cl̄icale
vide s̄. apostasia 4°. ⁊. pl̄t. ⁊. vl̄d. Et q̄
negocia clericis sūt interdicta. ī. negoci-
acio. ī trib⁹ vltimis. §.

Clericus 3°.

s. qꝫtū ad co-
habitationē flulieꝝ. ⁊ hone-
statē. Clerici nāqꝫ nō debent habitare
cū mulierib⁹. dis. 32. hospitiolū. ⁊ dis.
81. legit̄. Nā cohītatio ē aliqn̄ adulte-
rij occasio. 18. q. 2. diffinim⁹. Excipiūt̄
mr̄. soror. amita. matrera. A. Amita

33

est soror pr̄is. matertera ṽo mr̄is scd̄m
Catho. B .Et generalit̄ p lineā trāſ-
uersalē oēs ↄsāguinee q̄ sūt infra secū-
dū gdū. ar. diſ. 8i. cū oībus. Sȝ p lineā
ascēdētiū ⁊ descēdētiū vsqȝ ad quartū
gradū. ar. ex̄. de ↄsan ⁊ affi. nō debet. ⁊
diſ. 32. īterdixit. ⁊ diſ. 8i. cū oībꝫ. ⁊. c.
volumꝰ. Et est rō. qa ī istis fedus nāle
nihil pmittit seui criminis suspicari. ex̄
de coha. cle. ⁊ mu. a nobis. ex̄ de p̄sūpcī.
cū ī iuuētute. A .In allegatī iuribꝫ nō
clare mōstrat̄ de isto q̄rto gdu ad hoc
ꝓpositū. ſʒ tn̄ idē dic Ray. ut ī sū. con.
liº 3º. ti. 30. q. xi. Idē etiā dic glo. in. c. p̊
ex̄. de coha. cle. ⁊ mu. assignās aliā rō-
nem videlȝ. qa vr̄ ꝙ in ista linea recta
āplius possit extēdi pmissio q̄ȝ ī colla-
terali. Et bn̄. qa ī linea recta quāto gra
dus ē distātior tāto ē antiqor p̄sona ⁊
mīoris suspitiōis. ⁊ p ↄn̄s maioris p-
missiōis. 32. diſ. īterdixit. B .Et hoc
intellige nisi hērent secū pedisseq̄s uel
aliq̄s mulieres suspectas. A .Ad ħ
facit. 8i. diſ. legit̄. B .Porro etiā cum
p̊us dictis cleric⁹ nō dȝ hr̄e īmoderatā
familiaritatē. ne ↄtēptibil̄ hēat̄. 33. diſ.
q̊rūdā. Possūt etiā vltra p̄dictos gdꝰ
ħitare. si eēnt antiq̄ ⁊ nō suspecte. diſ.
8i. femīas. ⁊ ī p̄dcō. c. īterdixit. ī fi. A
Pn̄t etiā ħitare aliq̄ affines ⁊ domesti
ce. 8i. diſ. cum oībꝫ. ubi ex cōcilio Car-
thagiñ. dr̄. Cū oībꝫ. n. clericī extranee
femie nō cohabitēt. ſʒ sole mr̄es auie ⁊
matertere amite sorores ⁊ filie fratꝝ.
aut sororꝝ ⁊ quecūqȝ ex familia dome-
stica ex nccītate etiā anteq̄ȝ ordinarēt̄
iā cū eis habitabāt. uel si filij eoꝝ iam
ordinatis parentibꝫ vxores accepunt.
aut seruis nō hn̄tibꝫ in domo quas du
cant aliūde ducē necessitas fuit. ħ ibi.
Item pōt cohabitare vxor ipius clerici
an̄ ordinationē habita q̄ caste regēda
est. 8i. diſ. volumus. Qd̄ intelligit̄ qn̄
vxor ē iā vetula ⁊ nō suspecta. ut ī dcā
q. xi. ⁊ ī sū. con. nōtur. Item sciendū ꝙ
cū nllā suspecta debet cohabitari etiā
strictissime ↄsanguinitatī. ex̄ de coha.
cle. ⁊ mu. c. p̊. ubi dr̄. Inhibendū q̊qȝ
est ut nullus sacerdos femīas de qbus
suspitio pōt esse retineat. sed neqȝ illas
q̄s canones ↄcedūt matrē amitā ⁊ so-
rorē. qa instigāte diabolo etiā in illis
scelus ppetratū repitur. ⁊ etiā ī pedis-
seqs earūdē. Sed si quā de his necessi-
tatē habēt p̄sbyteri habeāt ī vico aut
in villa domū lōge a sua ↄuersatiōe. ⁊
ibi eis que sūt nccīa admīstrēt. Prohi
bēdū quoqȝ ē ut nulla femīa ad altare
p̄sumat accedē. aut p̄sbytero mīstrare
aut īfra cācellos stare uel sedere. ħ ibi.
Sed ut hr̄ in sū. con. dcā. q. xi. vident̄
aliq̄ ītelligē hūc textū. qn̄ ↄsanguinee
hn̄t secū pedissequas ex̄neas. Sȝ certe
decre. pōderat suspitionē nō solū pedis
seq̄ꝝ. sed etiā ipaꝝ cōsanguineaꝝ. ibi.
quia instigāte diabolo ⁊c. Vn̄ etiam si
nō habeāt secū ex̄neas. debet ↄsangui-
neaꝝ suspectaꝝ cohabitatio vitari. ut
sup ħ. c. sentit glo. dicēs. Qd̄ dr̄ ħ ītel-
lige de suspectis clericī iuuenibꝫ. ⁊ mu
lieribꝫ suspectis. qa si suspecte sūt non
debēt secū manere. 34. diſ. quorūdam.
Cōtraria loquūt̄ de illis mulieribꝫ de
qbꝫ nulla ē suspitio mali. Itē ſm Goff.
⁊ Hosti. ep̄s ⁊ religiosus indistīcte nō
pn̄t cū aliq̄ etiā ↄsanguinea ħitare. ar.
dcī. c. q̊rūdā. ⁊ ī Auten. de sanctissimis
ep̄is. §. ep̄m. coll̄. 9. ⁊ de monachis. §.
cogitandū. coll̄. i. Ray. ṽo dic. Licet ħ
tutū ⁊ honestū esset tn̄ nō obstant eis
illa iura. qa. c. quorūdā. loqt̄ qn̄ īmo-
deratā familiaritatē ep̄s hēbat cū filia
cuiꝰ occasiōe vilis ac ↄtēptibilis a sub-
ditis hēbat̄. c. vero sane. loqt̄ de vxore

epī que oīo oȝ ĭtrare religionē. h3 ī ocā q.xi.ī sū.con. Primū veri⁹ vr. Nā de religiosis expsse hr.18.q.z.diffinim⁹. De epis vo ī ocō.§.epm. Et sicut non dedignant leges sacros canones imitari ita 7 sacrorū statuta canonū pncipum ostitutionibȝ adiuuant. extra de noui opis.nū.c.p. B

Utrū clicus ĭcontinēs 7 fornicarius sit suspēsus 7 debeat in officijs euitari. R. Quilibet p mortali pctō ē suspensus quo ad se. tn̄ talis nō ē suspēsus q̄ ad alios. nec debet ī officijs euitari. nisi si pctm̄ ē notoriū. ut qa dānatus est de illo. aut sponte ofessus ē ī iure. A. uel etiā nō spōte. qa hec distinctio nō fit in c. qsitū. ī. alsato. ubi etiā glo. dicit. q3 h3 casu odēnatio debet fieri p sniam diffinitiuā. B. uel euidētia facti que non pōt aliq̄ tergiuersatiōe celari. ut puta quia mulierē multū suspectā tenet publice. aut qa apparēt inde argumenta ḡdiētia sup terrā. ex̄ d coha. cle. 7 mu. qsitū. A. Ibi nō dr̄ de signis h⁹modi euidētie. h3 hec ponit Ray. ut ī sū. con. lib° 3°. ti. 30. q. iz. B. Et de hoc habes ī. fornicatio. §. z°. Et ibi de pena clici q duxit uxorē. §. 3. Utrū aūt a fornicario liceat accipe sacra. hr. ī. ordinatus p. § 3°. A. Sup his 7 silibȝ hodie ē facta magna īnouatio per ociliū Cōstantiense. 7 postea Basiliēse. anq3 reuocaret. in q̄ Basil. ocilio facta fuit qdā constitutio approbāte dño Eugenio papa 4°. quā ego extraxi d lib° dni cardinal Juliani tituli sancte Sabine. q vulgarit dr̄ scī angeli. qui pfuit ocō ocilio. 7 mihi hāc ostitutionē ostēdit ī camera 7 studio suo Florētie. die. z. decembris. 1440. cui⁹ tenor seqt 7 est talis. Ad vitandū scandalū ac multa picula subueniēdū q̄q3 osciētijs timorati. statuit. q3 nemo deinceps a coīone alicui⁹ in sacrorū administratiōe. aut alijs qbuscūq3 diuinis ul extra. ptextu cuiuscūq3 snīe aut cēsure ecclīastice seu suspēsiōis aut phibitōis ab hoīe uel a iure generalit pmulgate teneat abstinē. uel aliquē vitare. aut īterdictum ecclīasticū obseruare. nisi sentētia phibitio suspensio uel cēsura huiusmōi fuerit uel cōtra psonā collegiū uel vniuersitatē ecclīam aut locū certum aut certam. a iudice publicata uel denunciata spāliter 7 expsse. aut si aliquē ita notorie excoīcatiōis sniam ostiterit incidisse q3 nulla possit tergiuersatiōe celari. aut aliquo iuris suffragio excusari. nō a coīone illi⁹ abstineri vult iuxta canōicas sanctiōes. Propt hoc tn̄ h⁹modi excoīcatos suspectos īterdictos seu phibitos nō intendit in aliquo releuare. nec eis quomodolibet suffragari. B

Clericus iiij°.

q̄tū ad bona tpalia. Utrū clerici possint hre ppriū. R. Sic. iz. q. i. epi. Et si qua capitula īueniant ɔ̄ria. intelligi debēt scdm statū pmitiue ecclīe. qn̄ nihil ppriū possidebāt. uel de religiosis q renūciauerūt pprijs. Et tn̄ sicut ait Tho. scda scde. q. 185. Clerici nō sic debent ppriū possidere ut dū curāt ppa defectū faciāt in his q̄ ptinēt ad cultū diuinū. A. Al nō pnt dicē sicut cū effectu debēt ps mea dns. Hoc. n. dicere non pōt q ex̄ dominū aliqd h3. iz. q. i. clericus. Et ut dic Tho. in loco pallato ille cū deo alias partes h3 cui⁹ studiū diminuit circa ea que dei sūt dū ītēdit his q̄ mūdi sūt. Et pdictū etiā nōtur in sū. con. li° z°. ti. 5. q. xi. B.

Utrū clerici possint facē testm̄ ul donationem int viuos. R. Si habent de

pr̄imonialib⁊ uel q̄ sibi aduenerūt ali-
unde. puta ex successiōe uel donatione
facta ꝑsone nō ītuitu eccł̄ie. uel de illis
que ip̄i sibi ꝑ scripturā uel h⁹mōi ar-
tificiū licitū q̄sierunt. indubitan̄t pn̄t
de his facē testm̄ vel etiā donare. iz. q.
3. c. p̊. ⁊ z°. ex̄ de testa. ad h̄. ⁊. c. q̄a nos.
Et h̄ etiā h̄nt locū si cleric⁹ sit in p̄tāte
p̄ris uel aui cōstitut⁹. C. de ep̄is. ⁊. cle.
Auten. p̄sbyteros. lꝫ ī aliȷs ꝑsonis sec⁹
sit. ut. ī. peculiū. De reb⁊ aūt eccł̄iastic̄
mobilib⁊ ⁊ īmobilib⁊ nō pōt clericus
testari. ſ pōt de mobilib⁊ ⁊ fructib⁊ ꝑ-
ceptis in egritudīe constitut⁹ dū tn̄ sit
cōpos mētis ɔferre paupib⁊. ⁊ religio-
sis locis. ⁊ his q̄ sibi honeste seruierūt.
ut dcō. c. ad h̄. ⁊ ex̄ de testa. relatum z°.
A . Hoc etiā pōt clericus vdelꝫ donare
de reb⁊ mobilib⁊ fructib⁊ ⁊ sil̄ib⁊ ex iu
sta cā dū san⁹ ē. dūmō tp̄ate. ex̄ ð dona.
ceteꝝ. ⁊. c. ad ap̄lice. Et nōt̄ ī sū. cō. eo.
ti. q. iz. etiā ɔsanguineis q̄ sibi hone-
ste fuierūt. dcō. c. relatū z°. ð testa. B
De cōsuetudīe tn̄ clerici alicubi testāt̄
de fructib⁊ ⁊ reb⁊ mobilib⁊ eccł̄ie acq-
sitis. tn̄ de iure ɔ̄. ē. ut in p̄dictis capl̄is
⁊ iurib⁊. A . Et ut nōt̄ in sū. con. dcā
q. iz. ſm Vl. ð hui⁹mōi reb⁊ testari nō
eēt illicitū. nisi q̄a in fauorē eccł̄iaꝝ ꝓ-
hibitū ē. vn̄ etiā q̄a rō suadet oppositū
credo ubi hec ɔsuetudo ē. ꝙ de rebus
eccł̄iastic̄ mobilib⁊ possint clerici facē
testm̄. h̄ ille. Hoc intellige verū nisi de
sacris vasis. Sup̱ his. n. nullā non solū
donationē ſ nec alienationē pn̄t facē
clerici. iz. q. z. c. z°. Nisi forte hērent
sup̱flua vasa. Nec ex aliȷs mobilibus
posset debitis satisfieri. io. q. z. h̄ ius.
Et forte idē posset dici in aliȷs ad diui-
nū cultū deputatis. ar. c. fi. ex̄. de testa.
Immo idē etiā de aliȷs reb⁊. nisi forte
cōsuetudo foret ꝙ clericus testaret̄ de

mobilib⁊ que recepit ut stipēdia ꝑso-
nalia. de aliȷs v̊o nō pōt testari. ut nōt
dn̄s An. in. c. relatū z°. de testa. ⁊ dn̄s
Dominicus de scō Geminiano. in. c.
pn̄ti. de offi. or. li° 6°. B

Quis succedit clerico ab intestato?
R°. In bonis acq̄sit̄ ꝑ eccł̄iam succedit
eccł̄ia. sed in aliȷs succedūt ɔsanguinei
scd̄m ordinē iur̄. q̄b⁊ deficiētib⁊ succe-
dit eccł̄ia. iz. q. 5. c. fi. A . Potius vr̄
c. pl̄t. q̄ ð īcipit. q̄cūqꝫ. B . ex̄ ð succe.
ab inte. p̊. ⁊ z°. c. cū dilect⁹ ī fi. Et de h̄
casu habes diffuse. ī. successio. §. z°. A
Noīe aūt eccł̄ie. nō ep̄s uel successor cł̄i
ci morīētis ubi ē collegiū clericoꝝ. sed
cōis ɔgregatio intelligit̄ que reꝝ illaꝝ
debet canonicā distributionē ⁊ curam
hr̄e. Ubi aūt in loco defuncti tm̄ vnus
ē ordinari⁹ is ea bona hēbit. dcō. c. rela
tū z°. ex̄ de testa. B

Quid si nescit̄ vtrū res fuerīt eccł̄ie
uel ꝑsone? R°. Presumūt̄ oīa eē eccł̄ie.
Si tū cōstat eū habuisse res q̄ nō erant
eccł̄ie. sed ꝑsone ⁊ dubitat̄ de q̄b⁊. p̄su
mitur ꝓ eo qui ē ī possessiōe rei de q̄ est
q̄stio. vn̄ si post mortē eccł̄ia īuenit in
possessiōe. heredib⁊ īcūbit ꝓbatio. Sꝫ
si heredes sūt ī possessiōe ꝓbabit eccł̄ia
ar. iz. q. 4. c. p̊. ⁊. q. 5. c. p̊. in fi. Et si
possessio ē oīo cōfusa uel ꝓbat̄. vide. ī.
successio. §. z°. A . Ibi dr̄ ꝙ eq̄lis dꝫ
fieri distributio inter ecclesiā ⁊ ɔsan-
guineos seu heredes. nisi forte quis ex
seruo factus sit cł̄icus. tūc. n. fiet quod
dr̄ ex̄ de succe. ab īte. c. z°. ubi h̄ idē dic
glo. ⁊ ut nōt̄ in sū. con. li° z°. ti. 5. q. iz.
Ray. etiā con. p̄dictis de onere ꝓbādi
⁊ ꝙ ð seruo facto clerico ītelligat̄ dcm̄
c. z. ubi dr̄ ꝙ peculiū decedēt dꝫ diuidi
ī. 4. p̱tes. q̄ꝝ vna ep̄o. alr̄a eccł̄ie. tertia
paup̱ib⁊. q̄rta parētib⁊ assignetur. ⁊ si
nō parētes sint. ep̄s eā recipiat. ⁊ ī vsū

eccl'ie diligēter distribuat. B

Utrū clerici siue p̄lati q bona eccl'iarū
ꝯsumūt ī usus illicitos sint raptores.
R° ſm Ray. Clerici q consanguineis
aut potētibꝫ. diuitibꝫ. meretricibꝫ. hi-
strionibꝫ. 7 sil'ibꝫ bona eccl'iastica pau-
peribꝫ debita tribuūt raptores sūt. qa
qcquid hn̄t paupꝫ ē. 16. q. i. c. fi. Nā
paupibꝫ debent᷑. Un̄ tales clerici tenēt᷑
ad restitutionē oīuꝫ paupibꝫ. uel ī vti-
litatē eccl'ie. 12. q. 2. glia. 7. c. 7 si illi.
Et peccāt mortalit᷑ nō solū qa paupibꝫ
subtrahunt. ſ etiā qm̄ turpibꝫ psonis
tribuūt. 86. dis. q venatoribꝫ. 7. c. do-
nare. Et qd̓ dictū ē d̓ ꝯsanguineis. ītel
ligendū ē ſm xꝯ. qn̄ dat᷑ eis nō ut pau-
peribꝫ ſ vltra statū conditiōis eorū. A
Idē ī sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 14. Ubi quo
ad diuites 7 potētes dr̄ qn̄ eis dat᷑ non
ꝓpter aliquā cām licitā 7 honestā. sed
ꝓpter fauorē 7 pompā seculi. B. Sil'e
ponit᷑ p Tho. scda scde. q. 185. de epis.
Dicit. n. ꝙ si distīcta sint bona q̄ debēt᷑
ī vsum eccl'ie ab his que sūt paupibꝫ 7
mīstris erogāda. 7 aliqd ep̄s sibi reti-
nuerit d̓ his que paupibꝫ erogāda sūt
uel ī usū mīstrorū ul᷑ ī cultū diuinū ex-
p̄dendā. nō ē dubiū ꝙ mortaliter pec
cat 7 ad restitutionē tenet᷑. De his aūt
q̄ sūt spālīter suo vsui deputata peccāt
si īmoderata sibi retineāt. 7 aliis non
subueniāt sicut reqrit debitū caritatis
Si vero p̄dicta bona nō sint distīcta.
eorū distributio eius fidei ꝯmittit᷑. Et
si qdē in modico deficiat aut suphabū
det. pōt hoc fieri absq; bone fidei detri-
mēto. qa nō pōt hō in talibꝫ pūctalit᷑
accipe illud qd̓ fieri oꝫ. Si vō sit multū
excessus. nō pot latē. vn̄ vr̄ bone fidei
repugnare. Et iō nō ē absq; pc̄tō mor-
tali. Et idē iudiciū ē de bonis aliorū cle
ricorū. ut ponit idē Tho. in q̊dā q̊libet

A. Idē in sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 16. ubi
quoq; subdit᷑. Nō etiā ꝙ p̄latus tenet᷑
d̓ bonis amissis eccl'ie dolo 7 culpa lata
7 leui ſm Ber. 7 Hosti. ex̄ d̓ offi. archi.
c. ea. que. B

Clericus siue p̄latus tenet᷑ de bonis
eccl'ie sue amissis sua negligētia. dolo.
uel culpa. siue lata. siue leui. Notat᷑ ex̄
de offi. archi. ea que. Idē Hosti.

Nūqd clericus qui hꝫ sufficiēs pri-
moniū pōt viuē d̓ bonis eccl'ie? R° ſm
Ul. Si deseruit eccl'ie. pōt viuē d̓ bonis
eccl'ie eius. ſ si nō deseruiat uel ī malos
usus expendat. mortalit᷑ peccat. Con.
Hosti. Sil'e. ī. decime. ī. §. plt. A. Idē
ī sū. con. eo. ti. q. 17. ubi addit᷑. Qꝫ aūt
dic Iero. q bonis pentū sustentari pn̄t
si qd̓ ē paupū accipiūt. sacrilegiū īcur-
rūt. 16. q. i. c. vlt. Intelligendū ē ut di
cit Ul. cū extrema nccītas paupū h̓ req
rit. tūc. n. 7 sua tenent᷑ erogare. Hosti.
dic ꝙ he 7 sil'es auctoritates ītelligunt᷑
ꝙ de supfluo debēt largas el'yas facere
h̓ ibi. Et sic nō est expectāda extrema
nccītas. ſ d̓ bonis cl'icorū 7 eccl'ie. pau-
pibꝫ large subueniendū ē. qd̓ magꝫ cō
sonat p̄dicto. c. vlt. Al' nō eēt dr̄ia int᷑
clericos 7 laicos. 7 int᷑ bona ecclesie 7
bona cetorū. cū in extrema nccītate oēs
d̓ oībꝫ bonis iuxta eorū facultatē tene-
ant᷑ ꝓximo subuenire. 86. dis. pasce. B

An q male recipiūt a psonis eccl'ia-
sticis teneant᷑ ad restitutionē? R° ſm
Ray. Fornicatie 7 hꝰmōi turpes pso-
ne tenent᷑ restituē ipī eccl'ie. nisi forte
eis fuerit datū cā el'ye ī sūma nccītate
qa tūc fuit debitū. 86. dis. pasce. Idem
Hosti. Diuites vō 7 potētes q recepūt
p fraudes. minas. īportunitates 7 hꝰ.
tenent᷑. Et cl'icꝰ q dedit redimēdo ve-
xationē suā excusat᷑. ex̄ d̓ symo. dilectꝰ
p̊. Si vō nō sūt data ꝓpter predicta. ſ

35

ꝓpter aliā nccīam uł honestā cām. ut
rōne hospitalitatꝭ aut elẏe. nō tenēt̓ ar.
xi. q. 3. qm̄ multos. 42. diſ. qeſcamus.
A. Ponit exēplū Ray. ut p3 ī sū con.
li° 2°. ti. 5. q. 18. qn̄ p̄dicti diuites ⁊ po
tētes casu fortuito ꝓpt̓ aliquā cām ne-
cessariā uel honestā venerūt ⁊ īpediti
nō pn̄t redire ad ꝓpa. nec ibi īuenitur
aliqd ad emendū. uł nō hn̄t vn̄ emāt
⁊ ꝓcurāt tpate cā elẏe. B. Idē dicē-
dū. si erāt bn̄ meriti ⁊ honesti viri p̄-
ſerti. qa iā īpenderēt eccłie seruitū defē
dendo. uel patrocinīū ī cā p̄stādo. aut
elẏas ↄferēdo ⁊ hꝰ. qa talibꝫ eccłia te-
net̓ rependē. 12. q. 2. qcūqꝫ suffragio.
⁊ c. eccłiasticꝭ. A. Vl. tn̄ ut p3 ī dcā. q
18. dic ꝙ etiā illi q accepunt ex illegiti-
ma cā restituē nō tenēt̓. nisi ip̄e cleticꝰ
ꝓpter hꝰmōi donationē factꝰ sit nō sol
uendo. sicut etiā in vsura. ⁊ h̄ excepto
eo q extorsit per fraudē uel minas aut
violentiā uel hꝰmōi. hic etiā tenet̓ si
cl ericꝰ sit soluēdo. Si aūt cłicus nō sit
soluēdo. tenēt̓ ad restitutionē oēs que
illicite accepūt. h̄ ibi. Primū dictū vīꝰ
vr̄. ꝙ siue cłicus sit soluēdo uel nō illi-
cite suscipiens teneat̓ ad restitutionē.
qa illicita donatio rei eccłie de iure nō
tenet. ex̄ de dona. c. 2°. B. Sꝫ si debeat
fieri restitutio cui fiet? R̄e°. Qn̄ nō tur-
pit̓ dederit. s̄ tīore uł hꝰmōi. restituet̓
eidē qui dedit. Ał auctoritate supiorꝭ
ↄuertet̓ in vtilitatē eccłie uel paupibꝫ
erogabit̓. ar. 17. q. 4. si qs ī atrio. Satis
con. Tho. scd̓a scd̓e. q. 62. A. De h̄ ī
dcā. q. 18. clariꝰ dr̄ ſm Ray. sic. Credo
ꝙ auctoritate iudicꝭ penitētiał debeat
fieri eccłie cui sic īiuriose ablatū ē. ita
ꝙ illi eidē q dedit nisi cū turpit̓ dedit.
tūc. n. nō sibi sed successori suo poterit
fieri. uel supiori. ut dicit Hosti. Vel in
vtilitatē eccłie ↄuertat̓. uel etiā eiusdē
loci paupibus si hoc expedire videbit̓
eroget̓. ar. dcī. c. si qs ī atrio. Hoc vlti-
mū. s. ꝙ det̓ paupibꝫ dicit glo. Ray. ꝙ
meliꝰ ē. s. cū īdigēt paupes uel satꝭ ha
būdet eccłia. alioqn meliꝰ ē ꝙ ī vtilita
tē eccłie paupis ↄuertat̓. Idē Vl. Sup
eo v̄o qd̓ dic Ray. de auctoritate iudicꝭ
pnīalis glo. eiꝰ dic. si tn̄ sup talibꝫ dis-
ponēdi habeāt ptātē. B. De fructibꝫ
bn̄ficiorꝝ habent̓ plura s̄. bn̄ficiū 2°. p
totū. Clericus nō dꝫ recipe eccłiam de
manu laici. ut. ī. eccłia p̊. §. plt. Cleri-
cus an debeat iurare coram laico. vide
22. q. vltꝭ. nullꝰ. Et habes ibi ꝙ nō p̄-
sumat iurare ī manibꝫ laici. A. s. ad
petitionē cuiꝰcūqꝫ laici. nisi fuerit per
iudicē eccłiasticū reqsitꝰ. ut ibi. B

Coadiutor.

Quō ⁊ qn̄ ep̄s assumē possit coadiutorē. vide. ī. vitiatꝰ corpe. §. 2°. ī fine. ⁊. §. fi.

Cognatio

Triplex est cognatio. Quedā carnał q̄ dr̄ cōsanguinitas. Quedam sp̄ūalis que dr̄ cōpat̓nitas. uł cognatio sp̄ūał q̄ ex cōpaternitate ꝓcedit. Quedā legał q̄ dr̄ adoptio. Iste cognationes multiplicit̓ īpediūt m̄rimoniū. Et iō de eis reqre ī. īpedimentū. 5°. 6°. et 7°. et s̄. adoptio.

Commēda eccle

sie. Talis comēda nō pōt fieri nisi p modū q dr̄ s̄. bn̄ficiū p̊. §. 3°. ī fi.

Committere

alti vices suas. reqre. ī. delegāe. ⁊. ī vicatiꝰ. ⁊. ī. ↄfessor p̊. §. plt. ⁊ an plt.

Commodatū

Cōmodare est alicuius rei ad aliquē certū vsū ḡtuita ↄcessio. Nā si

merces ĩteruenit nō ē comodatū ſ₃ lo-
catio uł aliꝰ ɔtractꝰ ĩnoĩatꝰ ſm Hoſti.
⁊ Goff. A .Idē ĩ ſū.con.liº zº.ti.6.q.
18.Et ē locatio qñ ĩteruenit merces pe
cunie.Hoc.n.cãu ſi trãſfert̃ dñiu₃ ē vē
ditio.Si vͦo nō trãſfert̃ ē locatio.ut in
Inſti.de emp.⁊ ven.ꝑ totū.Et de loca
tione ⁊ con.ĩ ꝑncipio.Si vͦo nō ĩterue
niat merces pecunie.ē ɔtractꝰ ĩnoĩatꝰ.
q fit q̃druplr̃.videl₃.Do ut des.Do ut
facias.Facio ut des.Facio ut facias.ff.
de p̄ſcriptis verb̃.l.nãlis. B
¶ Cōmodare pōt ⁊ ei cōmodari q pōt
⁊ ɔtrahē. vñ nō ſolū p̄latꝰ pōt cōmo-
dare ⁊ ei cōmodari.ſ₃ etiã yconomus.
qa is ɔtrahē pōt .x.q.z.h̃ ius porrectū
Porro ſi pupillꝰ cōmodet nō ē obliga-
tus.ſ₃ alius ei obligat̃.ff.de acti.emp.⁊
ven.l.Julianꝰ.§.anplr̃. A .Idē ĩ ſū.
con.eo.ti.q.zo.ſm Hoſti.Et addit.Te
net̃ tñ pupillꝰ ĩq̃tū locupletior factꝰ ē
Sic ⁊ ſi pſone nō ecclie cōmodatū fue
rit.tenet̃ eccłia inq̃tū ĩ vtilitatē eiꝰ vͦſū
ē. B .Poſſumꝰ etiã comodare nō ſolū
nr̃a ſ₃ etiã aliena q̃ poſſidemꝰ.ff.cōmo.
l.ɔmodare.⁊.l.ita. A .Ibi dr̃.Ita ut
ſi fur uel p̄do ɔmodauerit hēat ɔmo-
dati actionē.Aduertendū tñ ꝙ de bo-
ne fidei poſſeſſore nō ē dubitatio.Ma-
le fidei vͦo poſſeſſori ɔmodare nō licet
ĩmo ɔmodãdo furtū ɔmittit.qa ē con
tractio fraudulēta rei aliene ĩuito dño
ff.de furt̃.l.i.Silr̃ ⁊ rē alienã retinēdo
rapinã cōmittit.14.q.5.ſi qd.Sed dr̃
poſſe ɔmodare quo ad h̃ ut poſſit ɔ̃ cō-
modatariū agē ɔmodati.dcã.l.ita.niſi
forte ɔcurrat dñs rei cū legitimis ꝓba
tionibꝫ.Nã tūc ei oĩo libera facienda
ē reſtitutio.C.de furt̃.l.in ciuilē. B
Nō tñ licet nob̃ ɔmodare ea q̃ nob̃ ſūt
ɔmodata tm̄ ad vſū nr̃m.ut.ĩ.§.4º.
¶ In ɔmodato d₃ reſtitui res ĩpa.diſ.ĩ
ius aūt nãle.Nec pōt reſtitutō p̄textu
alicuiꝰ debiti retineri.C.como.l.fi.Et
nō deteriorata.ut.ĩ.depoſitū.§.anplr̃.
¶ Quid ſi ɔmodaui tibi rē ad certū uſū
⁊ tu vterꝭ ad alium.puta ɔmodaui tibi
equū uſq₃ ad certū locū.⁊ tu ꝓcedis vl
teriꝰ.uł ɔmodaui eū ut ducēs ad villã
⁊ tu duxiſti eū ad bellū.uł rē quã tibi
ɔmodaui ɔmodaſti alti? Rꝫº.In oĩbꝫ p̄-
dictis furtū ɔmittit̃.niſi qñ ɔmodata-
riꝰ credebat dñm ꝑmiſſurꝫ ⁊ erat iuſta
cã credēdi.ff.ď furt̃.l.q re. A .In hac
l.nō dr̃ niſi ď zºs.qñ excuſat̃ a furto.ſ₃
ꝑmū.s.qñ tenet̃ rōe mutati uſus ꝓbat̃
ff.ɔmodati.l.ſi ut certo.§.q nĩmo.⁊.ff
ď furt̃.l.q iumēta.Et ĩ dubio p̄ſumit̃
dñs nō ꝑmiſſurꝰ ⁊ ĩuitꝰ.ff.ď furt̃.l.q
vas.§.vetare. B .Itaq₃ ſi ĩ dict̃ caſibꝫ
res pi̇jt uł detiorata eſt ille q ɔmodatū
recepit.indubitãt̃ tenet̃ ad reſtitutiō₃
A .Idē ĩ ſū.con.eo.ti.q.19. B
¶ S₃ nūqd alit̃ ɔmodatariꝰ tenet̃ ſi res
pi̇jt uł detiorat̃? Rꝫº.Diſtĩguendū ē.qa
ſi quis accepit ɔmodatū gr̃a ſui tm̄.ut
frequētiꝰ ſolet fieri.ĩp̄e tenet̃ de dolo ⁊
culpa ſiue lata ſiue leui ſiue leuiſſima.
ex̃ eo.c.vnico.qa ĩ talibꝫ talē diligētiã
q̃lē ĩ rebꝫ ſuiſ debet adhibē.Nec h̃ etiã
ſufficit ſi res diligētiꝰ cuſtodiri potuit
ff.de ac.⁊ ob.l.i.§.is q̊q₃ cui.De caſu
vͦo fortuito q nō accidit culpa ſua.nō
tenet̃ ad reſtitutionē niſi ĩteruenerit
pactū uel mora.s.reſtituēdi.ut in dcō
c.ex̃.Q₃ ſi comodatū fuiſſet factum gr̃a
dãtis tm̄.vͦbi gr̃a.Comodaui vxori ut
ad me ornatior ducēr̃.tūc ɔmodatariꝰ
nō tenet̃ niſi de dolo tm̄.ut.ff.eo.ſi ut
certo. A .in.§.interdū.ubi dicit̃ de
dolo tm̄.Sed Hoſti.dic ꝙ tenet̃ h̃ caſu
etiã de lata culpa.ut ĩ ſū con.eo.ti.q.
zi.ubi h̃ oĩa notãt̃.ꝑ q̊ facit.qa lata cul
pa eqꝑerat̃ dolo.ff.depoſiti.l.ꝙ nerua.

36

Et ibi etiã p3 q lata culpa dr qñ minorẽ curã adhibet alienis q̃ suis. B. Si võ comodatũ fuerit grã vtriusq3. tũc tenet solũ de dolo 7 lata culpa. ff. eo. in reb9. ꝑ. trñso. ad fi. A. Immo h casu tenet etiã de culpa leui. ut nõt glo. in dcã. l. i rebus. B. Idẽ dicit Hosti. ut p3 ĩ dicta. q. zi.

Comodans tenet comodatario si ei sciẽter comodauit vasa vitiosa ꝑpter quã cãm vinũ 7 oleũ effusũ ẽ. ff. eo. l. ĩ reb9. Itẽ si añ tẽpus reuocauit comodatũ. ff. eo. ĩ comodato. A. Tenet etiã de ĩpẽsis factis ĩ reb9 comodati fm modũ q hr ĩ dcã. l. ĩ reb9. §. pñt. ubi dicit Possunt iuste cãe ĩteruenire. de qb9 cũ eo q comodasset agi debẽt. veluti d ĩpẽsis ĩ valitudine serui factis. q̃ ꝑpt fugã reqrendi reducẽdiq3 ei9 cã facte essent Nã cibarioꝝ impẽse nãli rõne ad eum pertinẽt. qui vtendum accepisset. Sed 7 id qd de ĩpẽsis valitudinis aut fuge diximus. ad maiores ĩpensas ptinẽ d3. Modica. n. ĩpendia veri9 ẽ ut sicuti cibarioꝝ ad eũdẽ ptineant. Itẽ q sciens vasa vitiosa comodauit. si infusũ vinũ vel oleũ corruptũ effusũ ve est. B

Compaterni/
tas. Reqre. ĩ. ĩpedimentũ 6°.

Communica
re. i. corpus xp̃i sumere. Quilibet fidelis postq̃ ad annos discretionis ꝑuenerit coĩcare tenet saltẽ ĩ pascate. nisi d ꝯsilio ꝑprij sacerdoti 7 ꝑpt aliquã rõnabilẽ cãm ad tẽp9 abstineat ex̃ de pe. 7 re. c. oĩs. A. Rõnabil cã est ad faciendã debitã ꝑpationẽ quã negligenter omisit. iux̃ illud. i. Cori. xi°. Probet aũt se ipm hõ. 7 sic d pane illo edat. Nõ. n. ꝯuenit. ut q multi seu magnis pctĩs fuerit ĩuolut9. statĩ etiã p9 ꝯfessionẽ accedat. h si tẽp9 patit debet pluries cõfiteri. 7 oronib9 7 ieiunijs 7 elemosynis se mũdũ 7 odoriferꝝ reddẽ ꝑ quãto tpe suo sacerdoti q eius nouit ꝯsciẽ secreta visũ fuerit expedire. d pe. dis. i. nõ sufficit. 7. c. in accusatiõe. Nõ ẽ aũt iusta cã differẽdi. qa dicat quis se nõ posse indulgẽ. uel nõ vult alienũ restituẽ seu aliud ad qd obligat facẽ. Hic. n. nisi peniteat excoĩcãd9 ẽ. d ꝯse. dis. z. si qs intrat. B. Sed q̃tũ etatis coĩcans d3 hrẽ vide. ĩ. §. pl't.

Quicunq3 cũ ꝯsciã pctĩ mortalis ad coĩonẽ accedit. peccat mortalit. i. Cori. xi°. Qui mãducat ĩdigne. iudiciũ sibi manducat. Et h ĩpm ponit Tho. in 4°. dis. 9. 7 addit sic. Q3 aliquis sit a pctõ oĩo imunis nõ põt pro certitudĩe sciri i. Cori. 4°. Nihil mihi ꝯscius sũ. h ĩ hoc iustificat9 nõ sũ. Põt tñ de h hrĩ aliq coniectura ꝑcipue per. 4. sig. sicut dicit Ber. ꝑ cũ qs v̈ba dei deuote audit. ut Ioh. 8. Qui ex deo ẽ v̈ba dei audit. z°. cũ quis ꝑmptũ ad bñ agẽdũ se ĩuenit. qa ꝑbatio dilictiõis exhibitio ẽ opis. ut dicit btũs Gregl. 3°. cũ qs a pctĩs abstinẽdi ĩ futuꝝ ꝑpositũ h3. 4°. cũ de p̃teritis dolet. qa ĩ his v̈a pniã fm Gregl. ꝯsistit. vñ si aliqs p h9mõi signa facta diligẽti discussiõe sue ꝯsciẽ. q̃uis forte nõ sufficiẽti ad coĩonẽ deuote accedat aliq pctõ mortali in ĩpo remanẽte qd ei9 cognitionem p̃terfugiat nõ peccat ĩmo magl ex vi sacri pctĩ remissionem ꝯseqtur. A. Con. predictis Pe. ut ĩ sũ. con. lib°. 3°. ti. 24. q. 69. Ibi etiam dicit fm Vl. q tale pctm̃ de quo ꝑprie dictũ est ĩ ꝯtritione generali dimissũ ẽ l3 nõ ita plene sicut ea que in specie cõfessus est. Ibi etiã dicitur fm Pe. q cõsciẽtia pctĩ mortalis põt eẽ multiplex.

Quia aut illa conscia surgit ex certitu-
dine sufficiēti. ut qa scit se fornicatū.
uel siūi. Aut ꝓbabili. ut qa morose dele
ctatꝰ ē. ⁊ timet affuisse ꝯsensū mortalē
Aut ex leui. ut hō scrupulosus q timet
de leui delectatiōe ne fuerit pctm̄ mor
tale. In p̄ cāu ad coīonē accedens pec-
cat mortalit̄. Silt̄ in 2°. Nā in p̄ otem-
nit. In 2° discrimini se expoīt. In 3° nō
Hoc itellige verꝫ si ꝯsciam scrupulosā
deponat seu illi nō ꝯsentiat. ex̄ de sen.
exco. inqsitiōi. Aliter nō debet accedē
qa qcqd fit ꝯ ꝯsciam edificat ad gehē-
nam. ex̄ ꝯ symo. p tuas. 2°. Et subdit
Pe. Si aūt nō hꝫ quis ꝯsciam pctī mor
talis. aut h̄ ē qa ꝑparauit ⁊ discussit. ꝑ-
patiōe sufficiēti diligētissime ꝯsciam
suam examinādo. ⁊ p pitos ꝯsulendo
aut ꝓbabili ꝯsciam suā. s. ꝓbabilit̄ ex-
aminādo ⁊ ꝯfitendo. aut negligēti. In
p̄ casu nō peccat sed remissionē pctōꝝ
etiā si q̄ latēt accipit ⁊ meret̄. In 2° nō
peccat. s̄ tn̄ remissionē nō accipit nec
meret̄. In 3° vō peccat mortalit̄ ⁊ deme
ret̄. ⁊ maxīe si negligētia sit mag. h̄ ille
Et debet itelligi s̄m p̄dcā. s. ꝙ meritū
coīonis ⁊ effectꝰ nō p̄dat̄ ꝑpter quāli-
bet leuē negligentiā. B

Nō sufficit volēti coīcare ꝙ sit solū
ꝯtritꝰ. imo si hꝫ copiā sacerdot̄ qui eū
possit absoluē. peccat sine ꝯfessiōe coī-
cando. Si vō nō hꝫ copiā. tūc si iminet
nccītas coīcandi uel celebrādi. ut qa ti
met scādalū ꝑpl̄i. uel iā icepit misteriū
sacri. uel aliqs ifitmꝰ amisit loq̄lā. ⁊ ē
i ꝓposito ꝯfitēdi q̄ citiꝰ p̄ōt. nō peccat
coīcando. h̄ Pe. ⁊ Al. Silt̄ Tho. i. ꝯfes
sio 2°. §. 5. ⁊ Ray. i. missa. §. 8°. A. Idē
i sū. con. eo. ti. q. 70. ⁊ icipit misteriū
sacri ītra canonē anteq̄ sacerdos ꝯsi-
ciat. ut pꝫ i ꝯcō. §. 8°. s̄m Ray. Et sic ut
videt̄ post offertoriū. B

Quis ex̄nti i pctō nō liceat coīcare
ut dictū ē s̄. §. 7°. vidēdo tn̄ corpꝰ xp̄i
nō peccat. Attn̄ si iterdū ꝑpter humili
tatē abstineat a vidēdo laudādꝰ ē s̄m
Tho. i 4°. dis. 9. Con. Al. dicēs. ꝙ pctōr
nō dꝫ vidē multo aspectu. s̄ eo viso ꝑ-
cutē pectꝰ q̄si nō sit dignꝰ eiꝰ aspectu.
Heretici vō scd̄m eundē Tho. arcendi
sūt a visiōe. A. Idē etiā ē de oībꝫ
ifidelibꝫ. ut pꝫ i sū. con. eo. ti. q. 71. ubi
etiā supdicta nōnt̄. B. Silt̄ nō peccat
qs tāgendo cū timore ⁊ reuerētia cor-
pus xp̄i. ut quia erigit hostiā ꝯ terra ⁊
hꝰmōi. Aliter peccat. ut dic Inno. A
Idē i sū. con. eo. ti. q. 72. ubi. dr̄ s̄m Pe
ꝙ pctōr his casibꝫ excusat̄ ꝑpter nccī-
tatē. Et idē Inno. i. c. qd̄ i te. ex̄ de pe.
⁊ re. ⁊ addit. ꝙ idē ē si sacerdos pctōr
alicui i nccītate ꝯstituto eucharistiam
tribuit. Hec videt̄ itelligēda q̄n pctōr
ē vere ꝯtritus cū ꝓposito ꝯfitēdi. Al̄ ē
qd̄ sibi possit iputari. ⁊ iō nō vr̄ excusa
ti. ut p̄ōt colligi ex dictis s̄. §. 2°. B

Utꝝ nocturna pollutio i pediat coī-
onē seu celebrationē. Rx° s̄m Tho. i 4°.
dis. 9. q. 4. arti. 2°. Ad hoc ut hō digne
ad sacrm̄ eucharistie accedat. tria req̄-
runt̄. p̄mo. n. reqritur mūditia ꝯsc̄ie
que nō nisi p peccatū tollit̄. 2° reqrit̄
eleuatio mentis ad deū p actualē deuo
tionē. ⁊ h̄ interdū sine pctō amittitur
ut p mēd hebetudinē ul̄ occupationē
aut euagationē. 3° mūditia corporalis
Unde ⁊ celebrantes uel etiā tractātes
aliqꝯ sacramentū ꝑpter reuerentiam
lauāt manus. Itaq̄ p̄mo ⁊ p̄ncipaliter
pctm̄ i pedit. 2° ideuotio seu hebetudo
mend. 3° corpalis imūditia. Et h̄ tria
q̄nq̄ ꝯcurrūt i aliq̄ nocturna pollutōe
q̄nq̄ duo ex ipis. q̄nq̄ vnū tm̄. Et s̄m
h̄ hō magꝰ ul̄ minꝰ i pedit̄. Et iō disti-
guēdū ē ꝯ pollutiōe q̄ p̄ōt multiplicit̄

37

ↄtingē. Et p̄mo quidē ↄtingit ex sola
dispōne nāe ⁊ nō ex p̄cedēti cogitatōe
⁊ tūc nō ē signū alicuiꝰ pctī ꝟ pōt hebe
tudinē mētis inducē. si sil'cū imagina
tione ↄtingit. Immūditiā v̂o corꝑalē
hꝫ. ⁊ ideo si nccītas ul' deuotio exposcat
nō īpedit. p̄cipue qn̄ sine imaginatiōe
accidit. tn̄ si ꝓpter reuerētiā qs absti-
neat. laudādus ē. qn̄ talis dispō nō est
ꝑpetua. 2° v̂o pōt ↄtingē ex p̄cedenti
cogitatiōe. Et h̄ dicendū ē ꝙ cogitatio
huiꝰmōi turpiū. qn̄qꝫ pōt eē sine pctō.
sicut cū ē cogitatio tm̄. uel cū qs dispu
tādo ꝺ talibꝫ oꝫ ꝙ loquēs cogitet. Ali-
qn̄ ē cū peccato veniali. s. qn̄ cogitatio
ꝑtingit ad affectionē. ⁊ ī sola delectati-
one finit' sine vllo deliberatiuo ↄsensu
Qn̄qꝫ aūt ē mortale. s. qn̄ ↄsensus adiū
git'. Et qa cogitatiōi tali de ꝓpīquo est
delectatio. ⁊ delectatiōi ↄsensus. iō in
dubiū verti pōt. vtꝝ sequēs pollutio
ex pctō acciderit. uel nō. ⁊ an veniali.
uel mortali. Qn̄ g° sic dubitat' de prece
denti ↄsensu. oīo abstinendū ē. Si aūt
nō dubitat' sed exp̄sse īueniat qs ↄsen-
sum nō p̄cessisse ⁊ nccītas vrgeat. aut
si aliq̄ potior cā pōt accedē aut etiā ce-
lebrare. Qꝫ si cā aut nccītas nō sit. ⁊ tn̄
celebrat. nō peccat mortalit' ꝟ venialit'
Melius tn̄ ē abstinē ꝓpter reuerentiā
sacri. 3° pōt ↄtingē ex cibo ul' potu pre-
cedēti. ⁊ tūc idē ē iudiciū sicut ex illa
pollutiōe que ex turpi cogitatiōe p̄ces
sit. nisi ī tantū ꝙ nō ita de facili ↄtīgit
peccare mortalit' ī susceptiōe cibi sicut
ī cogitatiōe turpi. 4° pōt ↄtigē ex illu
sione. Et qdē si illusiōis cā in noƀ p̄ces
sit. idē ē iudiciū qꝺ de cogitatiōe p̄ce-
dente. Si aūt in noƀ cā nō p̄cessit imo
potius ↄ̄tria cā ⁊ frequēter accidit. ⁊ p̄-
cipue in diebꝫ in qbꝫ qs cōicare debet.
signū ē ꝙ diabolus hoī fructū euchari

stie auferre conat'. vn̄ in tali casu ↄsul-
tū fuit cuidā monacho ut ī collatiōibꝫ
patꝝ legit' ꝙ cōicaret. Et sic diabolꝰ vi-
dens se nō posse ↄseq̄ ītentū ab illusiōe
cessauit. Generalit' tn̄. qa cā ex q̄ ↄtin-
git nō pōt ita ꝑcipi de facili. tutiꝰ ē sꝑ
abstinē nisi nccītas īcūbat. ꝟ oꝫ absti-
nere usqꝫ ad. 24. horas. qa ī tali spatio
nā que ꝑ corꝑalē īmūditiā ⁊ mētꝭ he-
betudinē fuerat deordinata. reordīat'.
A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 73. ubi
etiā dr̄ ſm Tho. ꝙ pollutus nisi pollu-
tio hēat ortū ex pctō mortali debēt ce-
lebrare ꝓ alio q ē ī pctō mortali ne ille
celebrando peccaret mortaliter. B

¶ Corpꝰ x̄pi a ieiunis tm̄ debet ꝑcipi
7. q. i. nihil de ↄse. dis. 2. liqdo. Qꝺ in
reuerentiā tāti sacri īstitutū ē. nisi ꝓpt
nccītatē īminētis morꝭ. ne ↄtīgat sine
viatico ex hac vita trāsire. Est tn̄ sciē-
dū ꝙ duplex ē ieiuniū. s. nāe ⁊ ecclie.
Ieiuniū nāe ē qꝺ īportat p̄uationem
cuiuscūqꝫ p̄assūpti ꝑ modū cibi ul' potꝰ
⁊ tale ieiuniū reqrit' ad hoc sacr̄m reci
piendū. Nec refert vtꝝ aliqd nutriat
vel nō. aut ꝑ se aut cū alijs. aut cibi aut
etiā medicīe in q̄ tūcūqꝫ ꝑua quātitate
dūmodo sumat' ꝑ modū cibi uel potus
nō licet h̄ sacr̄m accipe. Reliqe tn̄ cibi
remanētis ī ore si casualiter trāsgluti-
ant' nō īpediūt sūptionē hꝰmōi sacri.
qa nō trahitiūt' ꝑ modū cibi ⁊ potꝰ. ꝟ ꝑ
modū saliue. qꝺ vitari nō pōt. Aliud ē
ieiuniū ecclie qꝺ īstituit' ad carnis ma
cerationem. ⁊ tale ieiuniū non soluit'
per p̄dicta. quia non multū nutriunt.
sed magis ad alterandū sumunt'. A
Idē ī sū. con. eo. ti. q. 64. ubi etiam dr̄
ſm Tho. ꝙ silr̄ nō īpediūt cōiōnē si ca-
sualit' sumant' reliqe aq̄ uel vini qbus
os abluit'. dūmodo nō trahiciāt' ī mag̃
quātitate. B. Porro ecclia diē nālem

icipit a media nocte. ⁊ iō si post mediā noctem aliqs sūpsit aliqd p modū cibi uel pot⁹. nō pōt ea die h̄ sacrm̄ sumere Pōt vō si an̄ mediā noctē. Nec refert vtrū post cibū uel potū dormierit aut etiā digest⁹ sit q̄ntū ad rōnem precepti Refert aūt q̄ntū ad pturbationē mētl. quā patiuntur hoīes ꝓpter isomnitatē uel idigestionē. ex qbꝫ si mēs multū pturbetᷣ hō redditᷣ inept⁹ ad sūptionē huius sacri. h̄ Tho. in .3. pte. q. 80. A Idē ī sū. con. q. 65. B. Dubiū occurrēs sup sūptiōe a ieiunis. vide. ī. eucharistia. 3°. §. 6°. in fi.

¶ Vtrū post factā cōiōnē liceat statim comedere. R° ẜm Tho. scda scde in .3. pte. q. 80. In susceptiōe hui⁹ sacri reqritᷣ magna deuotio q̄ qdē magꝭ īpeditᷣ ꝓpter pcedētia q̄ꝫ ꝓpter sequētia. ⁊ iō magis ē īstitutū ꝙ hoīes ieiunēt ante sūptionē q̄ꝫ p⁹. Debet tn̄ esse aliq̄ mora īter sūptionē eius ⁊ reliqs cibos. vn̄ ⁊ in missa oratio grarū actiōis post coīonem dr̄. ⁊ q coīcāt suas puatas orōnes dicūt. A. Contra h̄ vr̄ de cōse. dis. 2. tribꝫ. ubi Clemēs dic ꝙ q mane coīcauerit usqꝫ ad sextā ieiunet. q vō tertia uł q̄rta hora. ieiunet usqꝫ ad vespā. sic secreta scificatione eterna custodiēda sūt sacra. Sed ut nōtᷣ in sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 66. Pe. dic ꝙ h̄ decretū loqtur scd̄m antiq̄ tpa qn̄ raro celebrabātur. misse. Scd̄m g° hāc rōnem Pe. etiā hodie obtinet ī raro celebrātibus. uł ī nō sepe coīcantibꝫ. Puto g° ꝙ q̄ntū pōt comode fieri etiā hodie h̄ decretū debeat seruari. Cōtrariū vō nō ꝓcedit nisi ex indeuotiōe. iō nulla potest ɔsuetudīe iuuari. ex̄ de ɔsue. c. fi. B

¶ Duo sūt mōi māducādi corp⁹ xp̄i ẜm Augꝰ. Vn⁹ sacralitᷣ. ⁊ sic boni ⁊ mali edūt. Ali⁹ spūalitᷣ. ⁊ sic soli boni māducāt q ī vnitate xp̄i ⁊ eccl'ie quā h̄ sacrm̄ significat manēt. h̄ mgr 4°. sen. dis. 9. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 67. Et illi dicuntᷣ manē ī vnitate eccl'ie ⁊ xp̄i qui ei cordiali fide ⁊ ope adhererēt. 24. q. 3. de illis. ⁊ de ɔse. dis. 2. credē. In q etiā. c. pꝫ ꝙ duplex ē mod⁹ māducādi spūalitᷣ Vn⁹ deuota fide tm̄. vnde ibi dr̄. Qui credit māducat. Alius ē fide ⁊ debita sacramēti pceptione. B

¶ Interdict⁹ suspēsus. excoīcat⁹ etiā īiuste. coīcare n̄ oꝫ. qa ī talibꝫ ē defect⁹ rei sigte. s. vnitas corpis mystici ẜm Pe. A. Idest eccl'ie. q̄ mystice dr̄ corpus xp̄i ad Ro. 12°. ibi. Sicut. n. ī vno corpe ⁊c. et. 24. q. i. Vbi sana fides. ⁊ h⁹ corpis vnitas. h̄ ē ꝙ fideles debent inuicē vniri fide ⁊ caritate ī h̄ sacro signatꝭ. Vn̄ ⁊ vocatᷣ mysteriū vnitatꝭ. ex̄ de sū. tri. ⁊ fi. ca. c. p°. §. vna vō. Et pdictis ī h̄. §. con. Vl. Et q° ad excoīcatos clarū ē. Nā etiā mior excoīcatio sepat a pceptiōe sacrorū. ex̄ de sen. exco. c. pl't. Et regl'aritᷣ excoīcatio etiā īiusta timēda ⁊ obseruanda ē. xi. q. 3. c. p°. ⁊ ex̄ de sen. exco. p tuas. Quo ad īterdictos dicēdū ꝙ etiā eis de negatᷣ. nisi ī articulo mortꝭ. ex̄ de spon. nō est nob. ɔiūcto. c. qd̄ ī te. d̄ pe. ⁊. re. Quo aūt ad suspēsos dicendū ꝙ tūc eis coīcatio negatᷣ. qn̄ a pceptiōe sacrorū fuerīt suspēsi. Sec⁹ si ab alijs. ut pōt colligi ex nōtꝭ ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 81. ad fi. ubi pꝫ ẜm Hosti. ꝙ suspēsio nō egreditᷣ termīos snīe datē. ⁊. ī. suspēsus p totū. Sꝫ h̄ dictū Pe. fuit multū breue. qd̄ ponitur ī sū con. li° 3°. ti. 24. q. 77. in fi. B

¶ Vtrū act⁹ coitus mr̄imonialꝭ īpediat a coīone. R° ẜm Tho. in .3. pte. q. 80. Coit⁹ ɔiugalꝭ si sit sine pctō. puta cā ꝓlꝭ generāde uł cā reddēdi debitū nō alitᷣ impedit nisi sicut dictū ē de pollutiōe

nocturna q̄ accidit sine pctō.s.ꝓpter
īmūditiā corpalē 7 mētꝪ distractionē.
In tali ḡ casu ut dicit btūs Gregꝰ sunt
suo iudicio relīquēdi. A .Hoc hr̄ ī.c.
vir.ī.allato. B .Sed q voluptate do-
mināte diugi miscet̄ ꝓhiberi debet ab
hoc sacro.33.q.4.vir cū ꝓpa. A .Idē
in sū.con.eo.ti.q.75.Et addit̄ ꝑm Al.
sup 4°. sen.dis.32.ꝙ exigēs īfirmitate
ductus.lȝ moneri debeat ne accedat.
si tn̄ oib⁹ modis ex deuotiōe se ingerat
nō est ꝓhibēdus.Glo.etiā in.c.oīs hō
de ↄse.dis.2.dic ꝙ illud qđ ibi dicit̄ đ
abstinēdo ab vxore an̄ coīonē.ↄsiliū ē
nō preceptū.ꝑ dictū.c.vir. Sed certe
vr̄ ꝙ coīonē īpediat oīs coitus matri-
monial̄ etiā in reddēdo. ut exꝑsse hr̄.
33.q.4.sciatꝪ.Vbi Jeroꝰ dic.SciatꝪ frēs
carissimi ꝙ qcūqȝ vxori debitū reddit.
vacare nō pōt orōni neqȝ de carnibus
agni comedē debet.Qđ vō dr̄ ī dcō.c
vir.pōt ītelligi qn̄ oīo ↄstaret ꝙ ī dcō
coitu qs penitꝰ īmunis foret ab oī vo
luptate 7 mētis hebetudīe. cuiꝰ ↄ̄riū
ꝑ̄sumit̄.ut ī dcō.c.sciatꝪ.7.ī.c.vir.ubi
dr̄.Licita ipa admixtio diugis sine vo
luptate carnis fieri non pōt.ergo non
solū exactio.sed etiā redditio mr̄imo-
nialis debiti coīonē īpedire regularit̄
videt̄ nisi forte nccītas īmineat. ul̄ qs
nimis freqūēter reddē cogeret̄. ne sꝑ
uel nimis diu careat nccīa coīone.Vn̄
7 ↄsiliū Elibertanū dic. Oīs hō an̄ sa-
cram coīonē a ꝓpria dȝ abstinē vxore
tribus aut q̄tuor aut. 5.aut.6.aut.7.
dieb⁹.de ↄse.dis.2.oīs hō. Et ut pȝ in
sū.con.dcā.q.75. Al.ī scripto.dis.13.
dic. Bn̄ puto ꝙ sic sit faciēdū. si tn̄ alt̄
diugū īueniat̄ debitū reddē coactus.7
non expetē 7 h̄ frequēter facē.eo ꝙ alt̄
etiā illo tpe non vult abstinē.ego coī-
care ↄcedere illi q reddit īuitus.7 alti

nō q extorquet debitū qn̄ nō ē extor-
quēdus.qa ↄstat ꝙ etiā illo tpe reddē
tenet̄ si ꝓbabilit̄ timet de incōtinentia
alteriꝰ.h̄ ibi.Scđm ḡ ꝑdicta ītelligen
da vident̄ sup h̄ dicta doctoꝝ. B .Et
ꝑm Al.etiā pꝰ factā coīonē nō licet eo
die debitū exigē nec etiā exactū red-
dere.nisi cū difficultate.sed tn̄ ↄtrariū
nō puto esse mortale. A Idē ī sū.con.
li° 3°.ti.24.q.76. Et ego credo ꝙ aīa
hoc agētis male se hēret 7 dīna gratia
arida remanēt ob tantā irreuerentiā.
cū ꝓpter deuotionē 7 reuerentiā tanti
sacri nō solū ab īmūditia tali.ꝫ etiā a
māli cibo q̄ȝtū comode fieri posset ab-
stineri deberet.de ↄse.dis.2.trib⁹. B

Vtrū īmūditia pure corpalis īpediat
coīonē.Rꝫ° ꝑm Tho.ī 4°.dis.9.Cū iste
cib⁹ nō sit corpis ꝫ mētis.magꝪ in eius
sūptiōe ↄsiderāda ē mūditia mētis q̄ȝ
corpis.Et iō distīguendū ē de īmūdi-
tia corpali.qa si sit ꝑpetua siue diut̄na
tūc nullo mō ꝓpter h̄ aliqs abstinere
debet. ne ꝓpt̄ īmunditiā corpis ꝑdat̄
fructꝰ mētꝪ. sicut accidit ī leprosis 7 pa
tiētib⁹ fluxū sanguīs ul̄ semīs. Si aūt
sit tpal̄ 7 facile purgabil̄.tūc si aliqs sit
ī mēte bn̄ dispositꝰ.sumē nō ꝓhibet̄.
q̄ȝuis posset ad tēpꝰ laudabiliter absti-
nere ꝓpt̄ reuerētiā tāti sacri. dis.5.ad
eius. A .Idē ī sū.con.eo.ti.q.77. B .
De sacerdote aūt leproso vtrū possit ce
lebrare vide.ī.leprosus.§.fi.

Vtrū debeat hō corpꝰ xpi frequēt̄ su
mē.Rꝫ° ꝑm Tho.ī 4°. dis.12. Ea que in
hoc sacro gerunt̄ hn̄t sīlitudinē cū his
que accidunt ī corpali nutrimēto. qa
n. fit quasi cōtinua deperditio nat̄alis
hūorꝪ ꝑ actionē nālis calorꝪ 7 exercitiū
laborꝪ. iō oȝ frequēt̄ corpalē cibū assu-
mē ad restauratiōȝ ↄtinue depditiōis
ne pditio ↄtinua mortē inducat. Sic

aūt ex ɔcupīa īnata ⁊ occupatiōe circa
extiora fit ꝺepditio feruorꝭ ⁊ ꝺeuotōis
scꝺm q̄ hō ī ꝺeū colligit᷑. vn̄ oꝫ ꝙ plu-
ties ꝺepdita restaurent᷑ ne hō totaliter
alienet᷑ a ꝺeo. Sed tn̄ semel ī āno sumē
necē ē. ut. s̄. §. p̊. A . Olī aūt statutū
erat ꝙ ter ī āno videlꝫ ī natali ꝺomini
pasca. ⁊ pēthecosten hoīes coīcarēt. ꝺe
ɔse. ꝺis. z. et si nō frequēti⁹. Nō facien
tes aūt int᷑ fideles nō habebāt᷑. ea. ꝺis. c
sclares. In primitiua aūt ecclīa q̊tidie
coīcabāt. qa vigebat ꝺeuotio maior. ut
nōt᷑ in sū. con. li° 3°. ti. z4. q. iig. B
¶ Sed vtꝝ q̄libet ꝺie sit coīcandū. Rx°
ſm Tho. ī 4°. ꝺis. iz. In recipiēte sacr̄m
ista ꝺuo reqrūt᷑. s. ꝺesideriū ɔiūctiōis
ad ꝺeū qꝺ facit amor. et z° reqrit᷑ reue
rentia sacri q̄ ad ꝺonū timoris ptinet.
Primū īcitat ad frequētiā sacri huius
q̊tidianā. ꝫ secundū retrahit. Iō si ali-
qs expimētaliter coḡscēt ex q̊tidiana
sūptiōe feruorē amorꝭ augeri ⁊ reuerē
tiā nō minui. talis ꝺebēt q̊tidie coīcāe
Si aūt sentiat reuerentiā minui ⁊ fer-
uorē nō multū augeri. ꝺebēt interdū
abstinē. ut cū maiori reuerētia ⁊ ꝺeuo-
tiōe postmodū accederet. vn̄ q̄ꝫtū ad hꝫ
vnusqsqꝫ relīquēdus ē iudicio suo. A
Hec fuit snīa Augꝰ. ut pꝫ ꝺe ɔse. ꝺis. z.
q̊tidie. ibi. Dixerit qspiā ꝛc. Sed ꝓut
coīter accidit q̊tidiana sūptio nō ē lau
ꝺabilis uel vitupabil᷑. Vn̄ ī ꝺcō. c. q̊ti-
ꝺie. ī pncipio. ꝺic Augꝰ. Quotidie eu-
charistie coīonē accipe nec laudo nec
vitupo. Oībꝫ tn̄ ꝺnicꝭ ꝺiebꝫ coīcandū
hortor. Et ꝓut notat᷑ ī ꝺcā. q. iig. al᷑. in
lib° ꝺe missa. ī fi. ꝺic ꝙ mediū tenere ē
bonū. s. aliqn̄ celebrare ⁊ aliqn̄ ꝺimit-
tere. nisi officiū exigat ut in oī ꝺie cele-
bret᷑. De his aūt q mulieres oī ꝺie coī-
cant. videt᷑ mihi ꝙ actit᷑ reph̄ēꝺēꝺi sūt
qa nimio vsu faciūt vilescere sacr̄m. ⁊
poti⁹ ex leuitate mulieꝝ putat᷑ eē ꝺesi-
ꝺeriū q̄ꝫ ꝺeuotōe tm̄. In scripto aūt ꝺis.
iꝫ. ꝺicit. Preꝑantes se ad coīonem per
abstiām a coitu. Et vidue siue ī casti-
tatē viuētes nō ꝺebēt ꝓhiberi a coīone
frequēti. ꝑcipue ꝺ mēse ī mēsem scꝺm
solēnitates maiores. qa iniuste arcent᷑
q ꝺigni sūt. ⁊ īpie agit᷑ qn̄ subtrahitur
eis cibꝫ salutaris. qui ꝺatus augēt eis
gr̄am quā acceperūt. B
¶ Vtꝝ liceat coīcare pluries ī ꝺie. Rx°
ſm Tho. ī 4° ꝺis. iz. Nō licet nisi semel
ut saltē q̄ꝫtū ad vnā ꝺiē representetur
vnitas ꝺnice passiōis. ⁊ ut q̄ꝫtū ad ali-
qd reuerētia exhibeat᷑ sacro. Sacerdos
aūt q nō solū ꝓ se sed ⁊ ꝓ alijs celebrat
cū sit ꝑsona publica nccītate cogente
pōt pluries ī ꝺie celebrare. ut. ī. missa.
§. x°. A . ut ꝺr ī sū. con. eo. ti. q. izo. B
¶ A quo qs ꝺꝫ recipere coīonis sacr̄m
Rx°. A ꝓ̊p̊o sacerdote uel eius superiore
siue alio ꝺe ei⁹ snīa. Si quis v̊o religio-
sus absqꝫ licētia ꝓprij sacerdotis spāli
alicui ꝺaret īcurrit excoīcationē. ꝺe q̊
s̄. absolutio p̊. §. 3°. circa mediū. Q si
sacerdos ꝓprius malus sit. an possit ab
eo recipi habes s̄. clericus 3°. §. z°. et. ī.
ordinatus p̊. §. 3°.
¶ Vtꝝ sacerdos possit ꝺare corp⁹ xp̄i
ei quē scit esse in pctō mortali. Rx° ſm
Tho. ī 4°. ꝺis. 9. Si pctm̄ est occultum.
puta ꝑ cōfessionē uel al᷑ secrete scitū. ⁊
ille ī occulto petit ꝺꝫ ei negare ⁊ monē
eū ne ī publico petat. Si aūt ī publico
petat. ꝺꝫ eidē ꝺare. ꝺ ɔse. ꝺis. z. nō ꝓhi
beat. Si v̊o pctm̄ ē manifestū. tūc siue
ī occulto siue in manifesto petat. ꝺebet
ei negare. Q si ꝺicat se ɔfessū ⁊ absolu-
tū. an credere ei ꝺebeat vide. ī. ɔfessio
3°. §. x°. q incipit. Vtꝝ sacerdos prochia
lis ꝛc. A . Supꝺicta in hoc. §. hn̄t᷑
etiā in sū. con. li° 3°. ti. z4. q. 78. B
¶ Vtrū aliquo casu possit ꝺari hostia
non consecrata loco cōsecrate. Rx°. ſm

Tho. in 4°. dis. 9. In nullo casu. tū qa ī sacramēto veritatis nulla debet esse fi-ctio. tū qa cū manducās adoret quod mādūcat. ut dic Aug. daret sacerdos ei mām idolatrandi. vn̄ ⁊ decre. dic in casu ꝯsilii. qa falsa sūt abiicienda reme-dia q̄ veris sūt ꝑiculis grauiora. ex̄ de ce-le. mis. de homine.

¶ Utrū corp⁹ xp̄i debeat dari suspectꝭ de crimie. R° s̄m. Tho. ubi s̄. Triplex ē suspitio. Quedā violēta q̄ ꝓ facto re-putat᷑. ut si īueīat᷑ suspect⁹ cū suspecta ī eodē lecto ⁊ h⁹. ⁊ ꝓpt᷑ hāc cām sicut ꝓpter pctm̄ mortale negāda ē coīo. ita videlꝫ ꝙ si tal' suspitio ꝓcedit ex publi-ca fama. nō debet coīo dari neqꝫ petēti publice neqꝫ secrete. Sꝫ si tal' suspitō sit soli sacerdoti. debꝫ dari si petat ī publi-co. nō aūt ī occulto sicut an̄ dictū ē. qn̄ crimē occultū sit uel publicū s. §. i5. q sup̄ an̄ ꝓximū. §. Quedā v̊o suspitio ē ꝓbabil'. ut si īueniat᷑ sol⁹ cū sola tpe ⁊ loco suspecto colloquētes ⁊ frequēter. ꝓpt᷑ hāc g̊ nō oꝫ denegari. qa pena nō īfligit᷑ ubi culpa ignorat᷑. Quedā est le-uis. ut si appareāt aliq̄ sig. n̄ tn̄ oīo cer-ta ⁊ ꝓpt᷑ hāc etiā negāi nō oꝫ. A. Idē etiā s̄m Pe. ut ī sū. con. eo. ti. q. 80. B

¶ Utrū corp⁹ xp̄i debeat dari ad sumē-dū ad aliq̄d ex̄pimētū siue ꝓpt᷑ aliquā purgationē īfamie ⁊ huiusmōi. R° s̄m Tho. ī. 3. pte. q. 80. Nō. qa tales purga-tiōes īhibite sūt. ex̄ de pur. ca. ex tuar̄. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 8i. B

¶ Utrū corp⁹ xp̄i debeat dāi histriōib⁹ R°. Nō. qa nec diūe maiestati nec eccle-siastice disciplīe ꝯpetit. de ꝯse. dis. 2. ꝓ dilectiōe. Et ītelligit᷑ de histriōib⁹ qui artē illā exercēt illicite. vide. ī. histrio A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 82. B

¶ Utrū corp⁹ xp̄i debeat dari amētib⁹. R° s̄m Tho. ī 4°. dis. 9. Distīguēdū ē. Quidā. n. dicūt᷑ large amētes qa debi-lē hn̄t mētē ⁊ tn̄ sūt aliq̊ mō docibiles eorū q̄ ꝑtinēt ad fidē ⁊ deuotionē sacri. ⁊ talibus non oꝫ corpus xp̄i denegari. Quidā v̊o sūt oīo carētes iudicio rōis ⁊ isti si fuerint tales a natiuitate nō oꝫ eis dari. qa nō pn̄t ad deuotionē īduci q̄ reqrit᷑ ad h̄ sacr̄m. Si v̊o īciderūt in amentiā p⁹ fidē ⁊ deuotionē sacri. A ut qa ꝑ ꝑ̇us erant bn̄ dispositi ⁊ sacr̄m petierāt s̄m Pe. ut ī sū. con. eo. ti. q. 83 ubi h̄ oīa ponūt᷑. B. tūc oꝫ eis dari nisi timeat᷑ ꝑiculū de vomitu. ul' de expui-tiōe. uel aliq̊ h⁹mōi. 26. q. 6. his q. A In dcā. q. 83. dr̄ etiā s̄m Tho. ꝙ demo-niacꝭ nō ē denegāda coīo. nisi forte cer-tū sit ꝙ ꝓ aliq̊ crimine a diabolo torq̄-ant᷑ Puto addendū. uel nisi timeat᷑ de ꝑiculo. ut p̄tactum est. B

¶ Utrū sit dandū puerꝭ. R° s̄m Tho. ubi s̄. Puerꝭ carētib⁹ vsu rōnis qui nō pn̄t discernē inter cibū corꝑalē ⁊ cibū spūalē nō oꝫ corp⁹ xp̄i dari. qa ad ip̄m exigit᷑ actual' deuotio quā tales pueri hr̄e nō pn̄t. Sꝫ puerꝭ īcipiētib⁹ hr̄e dis-cretōꝫ etiā an̄ etatē ꝑfectā puta cū sint x. uel. xi. ānorū pōt dari si ī eis signa di-scretiōis ⁊ deuotōis appareāt. A. Cō. Pe. ut ī sū. con. eo. ti. q. 84. B

¶ Utrū corp⁹ xp̄i debeat dari his qui ꝓ crimīb⁹ sūt suspēdēdi uel decapitādi. R°. Si sūt ꝯfessi ⁊ penitēt. nō debet eis denegari. i3. q. 2. c. fi. Multa alia hn̄t᷑ d̾ sacr̄o eucharistie. ī. eucharistia ꝑ̊. 2°. 3°. ⁊. 4°. Itē spālīter circa sacerdotē ⁊ mis-sam. ī. eucharistia. 3°. ⁊. ī. missa.

Concussio

Crimē cōcussionis ē cū qs ī officio ꝯstitut⁹ extorquet aliqd a subditꝭ ꝑ metū. aut cū non vult facere q̄d tenet᷑. nisi data pecunia. aut cū aliqs official' ultra ꝯsti-tuta sibi stipēdia pecuniā extorq̄t. uel cū qs accusat seu ab accusatiōe desistit

ꝓpter pecuniã. A . Hoc fuit dictum glo. Ray. cui con. Wl. ut pꝫ ĩ sũ. con. liᵒ 2ᵒ. ti. 5. q. 139. ad fi. ubi idẽ dr̃ de militibus seu stipẽdiariis qð h̃ dicit̃ ð officialibꝫ. iux̃ illud Jo. bap. Luc. 3ᵒ. Nemĩnẽ ↄcutiatꝭ. ↄtẽti estote stipẽdiis vr̃is. Predicta etiã ꝓbãtur ĩ. l. i. et. 2. ff. de cõcussiõibꝫ. B . Et tal' ad restitutionẽ tenet̃ ei qui dedit si nõ turpit̃ dedit. Al' ei ĩ cuiꝰ ĩiuriã data fuit. i. q. i. iubemꝰ. A . Istud. c. ẽ. l. iubemꝰ. C. ad. l. iuliã repetẽdaꝝ ubi nihil de hac restitutiõe dr̃. sed bñ veꝝ ẽ ꝙ dãti faciẽda ẽ restitutio qñ nõ turpit̃ dedit. p. c. nõ sane 14. q. 5. ꝫm Ray. ut ĩ sũ. con. liᵒ 2ᵒ. ti. 5 q. 140. Et subdit Ray. ꝙ si turpit̃ dedit nõ illi sed paupibꝫ. uel illi ĩ cuiꝰ ĩiuriã data ẽ. iux̃ arbitriũ eccl'ie restituẽda ẽ pecunia. ut ĩ pallegato. c. nõ sane. Glo. vᵒ Ray. dĩc ꝙ illud qð h̃ dr̃ de restitutiõe faciẽda ẽ veꝝ in foro cãꝝ. In foro aũt pnĩali forte magꝭ ẽ ↄsiliũ ꝙ̃ necessitas. Scðm Wl. vᵒ debet de h̃ fieri sicut de alio turpi lucro. cuiꝰ restitutio qñ turpitudo ẽ ex pte dãtis ⁊ accipiẽtis. regularit̃ ẽ de ↄsilio. nisi ĩ casibꝫ a iure expssis. ut ĩ symonia ⁊ sĩlibꝫ. Põt etiã reddi ei q turpit̃ dedit. nisi aliud determinaret ius ĩ specie. sicut in symonia de q̃ expssũ ẽ ꝙ pecunia symõiaca restituẽda ẽ eccl'ie ĩ cuiꝰ ĩg̊miniã ẽ accepta Et h̃ possũt colligi ex notatꝭ ĩ sũ. con. liᵒ 2ᵒ. ti. 5. q. 19. B

Condẽnatus.

Utꝝ cõdẽnatus possit fugere uel se defẽdere. vide. s̃. accusatꝰ. §. 5ᵒ.

Conditio.

De ↄditiõibꝫ q̃ qñq; apponũt̃ ĩ m̃rimonio vide. ĩ. matrimoniũ. s. p to. De ↄditõibꝫ. que qñq; apponũt̃ ĩ qbusdã ↄtractibꝫ vide ibidẽ. §. 5ᵒ. Itẽ de ↄditiõibꝫ q̃ apponũt̃ in spõsalibꝫ. ĩ. spõsalia. §. fi. ⁊ ĩ. ĩpedimentũ 13ᵒ. §. 5ᵒ.

¶ Si aliq̃ possessio fuit data eccl'ie. ibi aliq̃ apposita ↄditiõe siue mõ. ut si aliqd fieret. Si nõ fiat nõ ꝓpter hoc põt reuocari datio. nisi sic facta fuerit. s. ꝙ cessãte ↄditiõe ul' mõ reuocari posset. ex̃ de con. appo. veꝝ. A . Hoc ĩtelligit̃ de ↄditiõe ĩppe sũpta. videlꝫ ꝓ modo. Cõditio. n ꝓpe suspendit dationem. s̃ modꝰ nõ. Et ↄditio fit p si. modꝰ vᵒ p ut. sicut nõt glo. ĩ dcõ. c. verũ. ubi etiã dĩc. ꝙ ↄditione nõ ĩpleta nec valet donatio. B

¶ Si possessio data fuit eccl'ie ea ↄditione ne alienet̃. nũqd poterit alienari? Rñ° scðm Ray. Distĩguendũ ẽ. Nã si eccl'ia cui datũ seu relictũ ẽ hẽat alias possessiões. nõ põt alienari ĩ aliq̊ casu. Et sic ĩtelligit̃ Auten. de alie. ⁊ emphi. §. sãctissimas. Si vᵒ eccl'ia ñ hẽat alias possessiões q̃s alienet tũc istas alienãe põt ĩ cãibꝫ a iure pmissis ð qbꝫ vide. s̃ alienatõ. Nã ꝓhibitõ fcã a donatore ꝓ ñ adiecta ẽ hñda tãq; turpis Cõ. Goff Inno. ⁊ Hosti. A . Idẽ ĩ sũ. cõ. liᵒ 4ᵒ. ti. 4. q. fi. B . Cũ nõ stat peũ ad quẽ ptinet q̊ minꝰ ↄditio ĩpleat̃. hñi oꝫ ac si ĩpleta fuisset. ex̃ de re. iud. cũ stat. liᵒ 6ᵒ.

Confessio p̊ quid

cõit̃ sit? Rñ° ꝫm Tho. ĩ 4ᵒ. dis. 17. Cõueniẽtissime diffinit̃ ab Aug. sic. Confessio ẽ p quã morbꝫ latẽs spe veie apetit̃. A . Cõ. Pe. ut ĩ sũ. cõ. liᵒ 3ᵒ. ti. 34. q. 30. Ad cuiꝰ ĩtellectũ dĩc. Nõ ꝙ ↄfessio tripl'r fit. aut ĩ foro aĩe ĩteriꝰ corã deo. aut in foro pnĩe extiꝰ corã dei vicario. aut in foro ↄtẽtioso corã iudice. In prima pctm̃ latẽs nõ apitur. qa deo aptũ erat. In vltima non apitur spe venie.

In media ṽo apit̃ ſpe ṽeie pctm̃ latẽs.
Vñ ɔfeſſio ſacr̃alis que ẽ ps pn̄ie ɔue-
nient̃ ṽeſcribit̃ p mãm q̄ ẽ pctm̃. ⁊ per
actũ q ẽ apire. ⁊ p finẽ q ẽ ſpes venie.
Pōt addi ꝙ iō ðr̃ ſpe venie qa ſi alia ð
cã apiat̃ pctm̃. nō eſt ɔfeſſio. Nã ſi api
atur cã ɔſiliȷ̄ ẽ ɔſultatio. Si ṽo ex laſci
uia uel leuitate ẽ diſſolutio. Si ṽo ad
aliquẽ malũ finẽ eſt malignatio. Et ex
his ſatꝫ p3 ꝙ pctm̃ q ð dicit̃ nō ſpe ve-
nie ſeu ad ĩpetrãdu3 veniã nō pōt dici
dictũ ĩ ɔfeſſione. nec tenet̃ illud ſacer
dos ſecretũ tenẽ. ut p3 p Ray. ſub ti. ð
pe. ⁊ re. §. Pone ꝙ aliqs. ⁊ p glo. eius
eo. ti. §. de pena ſacerdotis. ſup verbo
pctm̃. Et qa nō oĩs q ſpe venie aperit
pctm̃ ɔſeqt̃ veniã. ut ſi nō cõfiteat̃ ſa-
cerdoti idoneo. ex̃ de pe. ⁊ re. c. oĩs. ⁊
ð pe. diſ. 6. q vult. uel al̃ ĩdebite ɔfitet̃
de pe. diſ. 5. falſas. ⁊ c. frẽs. Ideo Ray.
ſub ti. de pe. ⁊ re. §. ſupdicto. diffinit
ut ſeqtur. B Vel ſm Ray. Cõfeſſio ẽ
legitĩa corã ſacerdote pctĩ declaratio.
A . Et ſubdit Ray. ĩ eodē. §. 2°. ꝙ ɔfeſ
ſio ðr̃ q̄i ſimul ex toto ul̃ vndiq3 faſſio
Nã ille confitet̃ q totũ fatet̃. Glo. ſup
ṽbo vndiq3. i. de oĩb9 pctĩs q̄ occurrũt
memorie. ⁊ de circũſtãtȷ̃s eorũdẽ ag-
g̃uantib9 ĩ aliud gen9 pctĩ. ut ſi percuſ
ſio uel furtũ in eccl̃ia factũ fueĩt. quia
ħ locus trahit ad ſacrilegiũ. B
Quot ſũt ɔditiões q̄s o3 hr̃e ɔfeſſio?
R° ſm Tho. ĩ 4°. diſ. 17. Sexdecĩ ſũt q̄
ĩ his ṽſib9 ɔtinẽt̃. Sit ſimplex. humil̃.
ɔfeſſio pura. fidelis. Atq3 freqũes. nu
da. diſcreta. libẽs. verecũda. Integra.
ſecreta. lachrymabil̃. accelerata. Fortꝫ.
⁊ accuſãs. ⁊ ſit parẽ pata. Quoꝝ expō
talis eſt. Sit ſimplex. s. ut nō recitet ĩ
ɔfeſſiõe niſi q ð ad quãtitatẽ pctĩ pti-
net. Humil̃. s. ut miſeꝝ ſe ⁊ ĩfirmũ ɔfi-
teat̃. Pura. s. ut rcã ſit ɔfitẽꝫ ĩtẽtio. Fi-
delis. i. vera ⁊ ſine falſitate. A . In ſũ.
con. eo. ti. q. 66. q ð ð ſacerdote. ðr̃. Fi
delis. i. ut tã ipe ɔfitẽs q̃3 ſacerdos ſit ĩ
fide catholica. ⁊ ſcð3 doctrinã eccl̃ie fi
at nō hẽticoꝝ. Itẽ ꝙ fiat ſub ſpe venie
al̃ nō valeret. ſicut pn̄ia Caim. q dixit
Maior ẽ ĩiqtas mea q̃3 ut venia3 mere-
ar. De p̊ hẽtur ſm Aug̃. de pe. diſ. 6. q
vult. de 2°. ð pe. diſ. i. quẽ penitet. me-
lius ea. diſ. c. nemo. B . Atq3 freqũes.
iſtud ẽ de bñ eſſe ɔfeſſiõis. s. ꝙ hō fre-
qũeter ɔfiteat̃. A . In eodã. q. 66. ðr̃ ꝙ
ħ duob9 mõis pōt ĩtelligi. Vno mō ut
ſi freqũẽt̃ cadit ĩ pctm̃ mortale freqn̄t̃
reſurgat p pn̄iam. de pe. diſ. 3. ſepties.
Alio modo ut eadẽ pctã freqũẽter cõ-
fiteat̃. Aug̃. Quãto plurib9 ɔfitebitur
qs ſub ſpe venie turpitudinẽ crimĩs.
tãto facili9 ɔſeqt̃ grã3 remiſſiõis. ð pe.
diſ. i. quẽ penitet. Nō tñ ad ħ tenetur
qs niſi ĩ aliqb9 caſib9. Eſt etiã ð ɔſilio
iſta freqũẽtatio reſpectu venialiu3. ad
quoꝝ ɔfeſſionẽ ſcl̃atis nō tenet̃ niſi ſe-
mel ĩ ãno. niſi fuerit ĩ pctō mortali. ut
nōt Bonauẽtura ĩ 4°. diſ. 17. B . Nu
da. ut nō ĩuoluat obſcuritate3 ṽboꝝ.
Diſcreta. s. ut maiora cũ maiori pōdẽ
ɔfiteat̃. A . In eodã. q. 66. ðr̃. s. ut diſ-
cretũ q̄rat ſacerdotẽ ſciẽtẽ ligare ⁊ ſol-
uere. de pe. diſ. i. quẽ penitet. Itẽ quia
o3 diſtĩcte ⁊ ſepatĩ ſingl̃a pctã ɔfiteri.
B . Libẽs. i. ſpōtanea nō coacta. Vere-
cũda. ut. ſ. erubeſcat ⁊ ſe ñ iactet ð pec
catꝫ ppt̃ aliquã ſeculi vanitatẽ. Integ̃.
ut. s. nō ſubtrahat aliqd ð his q̄ mani
feſtãda ſũt. Secreta. s. q̃3tũ ad cõditio-
nẽ fori ĩ q ð occultꝫ ɔſcĩe agit̃. Lachry-
mabil̃. q̊ ad dolorẽ ð pctō ɔmiſſo. Acce
lerata. ut. s. nō differat de die ĩ diẽ ſ3 ſta
tim uel q̃3 citius pōt ɔfiteat̃. Fortis. ut
s. nil ppter ṽecũdiã dimittat. Et accu
ſans ſe ipm̃ ⁊ nō aliũ. Et ſit parẽ pata

s.sacerdoti. A .De his cōditiōibꝫ latiꝰ ⁊ clariꝰ dixi in q̄driga.ubi etiā he.16. reducūtur ad .xi.iō hic omitto. B

Utrū cōfessio facta sine cōtritiōe.⁊ sine caritate valeat. utputa qa nō dolet de oībꝫ pctīs. uel nō vult abstinē ab oībꝫ. R° fm Tho.ubi s̄.Confessio fm q̄ est actꝰ v̄tutis nō valet sine caritate q̄ est pncipiū meredi.ꝯ scd̄m q̄ cōfessio ē ps sacri ordinat cōfitētē ad sacerdotē qui hꝫ clauē eccłie.⁊ p cōfessionē cogscit cōsciam cōfitētis.Scd̄m h̄ etiā pōt eē ī eo q nō ē cōtritꝰ. qa pōt pctā sua sacerdoti nota facē.⁊ clauibus eccłie se subiicē.⁊ q̄uis tūc nō pcipiat absolutōis fructū tn̄ recedēte fictiōe pcipe icipiet. sicut ⁊ ī aliis sacris.vn̄ nō tenet̄ iterare confessiōꝫ ad quā fictꝰ accedit. ꝯ tenet̄ pꝰmodū fictionē suā cōfiteri.Cō.Pe.Et ad istā opiōnē nō solū pdcā rō facere videt̄.ꝯ ⁊ de pe.dis.i.mēsurā.§.nō ita. ubi dr̄ q̄ nō ē nccē ut que sacerdoti sel' cōfessi fuerimꝰ d̄ nouo cōfiteamur. Sed Ray.⁊ Hosti.tenēt q̄ talis tenet̄ cōfessionē iterare. qa pōr cōfessio q̄ nō fuit facta ī caritate nō valuit.Sed pmū v̄r veriꝰ.ex̄ de pe.⁊ re.q̄ qdā. A .Istud c.nō bn̄ h̄ pbat. Sꝫ p concordātia pōt dici q̄ intm̄ valet cōfessio nec oꝫ illā iterari spāliter.inq̄tū duret effectꝰ ipius expssiōis vocal' q̄ ē ps sacri.al' nō. Nā ītelligētia dictoꝝ ex cā ē assumēda dicendi.ex̄ d̄ v̄bo.sigl.ītelligētia.Vn̄ dicendū ē fm glo. Ray. put etiā nōtur ī sū.con.li° 3°.ti.34.q.66.q̄ ī his cāibus si ille q ē indebite cōfessus cōfiteat̄ eidē sacerdoti cui pus ⁊ adhuc habeat ī memoria pctā sua q̄ audiuit nō tenet̄ iterare cōfessionē.Si aūt cōfiteat̄ nouo q alias nō audiuit eū.aut etiā p̄ si oblitus ē debet iteꝝ cōfiteri totū. B

Utrū liceat ī cōfessiōe dicē aliena pctā R° fm Tho.ī 4°.dis.16.Nō ī cōfessiōe oꝫ famā alteriꝰ custodire q̄tū pōt. sed suā cōsciam magl purgare debet. Et iō si circūstātia que ducit ī cognitionem psone sit d̄ nccitate cōfessiōis.ut qa tra hit ī aliā spēm pctī mortalis.tūc oꝫ cōfiteri.sp tn̄ si pōt occultādo psonā.Si aūt nō sit de nccitate confessiōis oꝫ dimittē. ne pctm̄ alt̄ius pdat uel petita lnīa cōfiteat̄ alteri.aut supiori q psonā ignoret. A .Con.Pe.⁊ addit q̄ etiā qn̄ circūstātia ē nccīa ⁊ nō pōt expmi sine piculo altꝰ omittēda ē. ⁊ sufficit pctm̄ dicē sine hꝰmōi circūstātia.ut ī sū.con.eo.ti.q.67. B .Si tn̄ expmat eā bona ītētione nō ut pdat.ꝯ ut pnīatius oret p eo ut secreto emēdet. non peccat sed meret̄.22.q.7.h̄ videt̄. A Con.glo.Ray.ut ī sū.con.eo.ti.q.87. quero etiam. B

Utrū liceat cōfessionē diuidē.R° fm Tho.in 4°.dis.17.Nō licet.ꝯ ītegrit̄ oꝫ q3 oīa vni sacerdoti cōfiteri.d̄ pe.dis. 5.c.p̄.circa fi. ⁊ dis.3.sūt plures.Nā sicut ī medicina corpali oꝫ q̄ medicus nō solū vnū morbū 3̄ quē medicinā dare debet cogscat.ꝯ etiā v̄lt totā habetudinē ipsius ifirmi. eo q̄ vnꝰ morbꝰ ex adiūctiōe alteriꝰ agguat̄.⁊ medicīa q̄ vni morbo cōpetēt alteri nocumentū pstaret. Silr̄ ē ī pctīs. qa vnū agguat̄ ex adiūctione alterius.⁊ illud q d̄ vni pctō eēt cōueniēs medicina alteri īcētiuū pstaret.cū q̄nq3 aliqs c̄triis pctīs īfectꝰ sit. Et iō de nccitate cōfessionis ē q̄ hō oīa pctā confiteat̄ q̄ ī memoria hꝫ.alioqn nō ē cōfessio sed cōfessionis fictatio.⁊ si qd nō habuit ī memoria ⁊ postea recordat̄.sufficit q̄ h̄ pctm̄ cōfitēs postea dicat explicite ⁊ alia ī gnāli dicēdo q̄ cū alia multa cōfiteret̄ hoc oblitus fuit. A .Et h̄ etiā si cōfiteat̄

alteri ↄfessori.ut ī sū.con.eo.ti.q.72.
scd̓m eundē Tho.Con.Pe. B

¶ Utrū liceat ↄfiteri p aliā psonā uel p
scripturā. R° fm Tho.ubi s̄. Quis ad
ↄfessionē ꝑut ē act⁹ v̂tutis sufficēt q̄li-
tercūq; fieret.fm tn̄ ꝙ ē ps sacri habet
determinatū actū sicut ⁊ alia sacra hn̄t
determinatā materiā. Et sicut ī baptis
mo assumit̄ illud elementū cui⁹ ē ma-
xime vsus ī abluēdo.ita in ↄfessiōe ille
actus assumit̄ q̊ maxīe ↄ̄sueuim⁹ ma-
nifestare.s.p ꝓpriū v̂bū. Alij.n.modi
īducti sūt ī supplementū. In eo aūt q ē
mutus uel alteri⁹ lingue sufficit ꝙ per
scriptū.aut nutū.aut iterp̄tē ↄfiteat̄.
qa nō exigit̄ ab hoīe plus q̄ possit. Sed
nō sufficēt si ipse dicē posset. In absen-
tia aūt ꝓprij sacerdotis.nō oȝ ꝙ p scri-
ptū fiat ↄfessio.ꝰ pōt etiā laico fieri.qa
plus ptinet ad nccītatē ↄ̄fessiōis act⁹
q̄ ille cui fit confessio. A .Ad p̄dicta
facit.c.quē penitet.d̓ pe.dis.i. B

¶ Quid si sacerdos int̄roget ↄfitentē
⁊ ille t̄ndeat? R° fm xv. Sufficit q̄tū
ad ea de quib⁹ īterrogat.nisi sit talis ꝙ
potius dimitteret confiteri q̄ ore pro-
prio confiteret̄ pctm̄. Hoc.n.de super-
bia ē.de pe.dis.§.c.p̊ v̂sus fi. De īter-
rogationib⁹ etiā habes.ī.ↄfessio 2°.§.
plū.⁊ vlt̄. A .Predicta etiā hn̄tur ī
sū.con.eo.ti.q.77. B

¶ Utrū liceat ↄfiteri pctā q̄ qs nō cō-
misit. R° fm Tho.ī 4°.dis.21. Nō licet
Talis enī si nō eēt pctōr.mētiēdo pec-
cator efficit̄.22.q.2.cū hūilitatis.

¶ Utrū cum qs dubitat de aliquo pctō
an sit mortale teneat̄ illud ↄfiteri. R°
fm Tho.in 4°.dis.21. Tenet̄.al̓ piculo
se ↄmittit si negliglit ↄ̄fiteri.⁊ morta
liter peccat.sicut qui aliqd ↄmittit uel
omittit ī q̊ dubitat eē pctm̄ mortale.
taliter tn̄ dubitās nō debet ī ↄ̄fessione
asserē illud eē mortale.ꝰ factū narret.
⁊ iudicio relinq̄t sacerdoti. A .Idē ī
sū.con.eo.ti.q.79.ubi etiā subdit̄. Qꝫ
aūt Greg⁹ dic ꝙ bonarū mētiū ē ibi cul
pā ag̊scere ubi culpa nō ē.dis.5.ad ei⁹
ītelligit̄ fm Tho.nō eē de sub̄a act⁹.s.
ut credat se ↄmisisse q̓d nō cōmisit.qa
hꝰ ē errare.ꝰ ītelligit̄ de ↄ̄ditiōe actus
qa sp̄ ē ī formidine ne aliqs defect⁹ sit
ex pte sui.ut supbia ⁊ vana gl̄ia aut h⁹.
fm illud Iob.9°. Verebar oīa opa mea
Nec etiā p̄dicta ītelligēda sūt d̓ dubio
scrupuloso q̓d repellendū ē ad sui pa-
storis ↄ̄siliū.ex̄ de sen.exco.īqsitiōi. B

¶ Quid de ↄ̄fessiōe gn̄āli ī q̄ qdā ↄfi
tet̄ se commisisse oīa pctā ⁊ h⁹? R° fm
Ray. Dicas ꝙ talit̄ ↄfitēs loqt̄ ī psona
eccl̓ie.uel qa fm Aug.ī vno pctō pn̄t
multa pctā notari.uel ītelligit̄ d̓ gene
rib⁹ singl̓orū ⁊ nō de singul̓ generū.q̄si
dicēt. peccaui cogitatione.locutiōe. ⁊
ope.⁊ omissiōe. Nō tn̄ hoc sufficēt ad
ↄ̄fessionē ꝑ mortalib⁹ ad q̄ reqrit̄ ↄ̄-
fessio spālis.Con.Hosti. A .Idē ī sū.
con.lib° 3°.ti.34.q.80. B

¶ Utrū p ↄfessionē generalē deleantur
pctā venialia. R° fm Tho.ī 4°.dis.21.
Duplex ē ↄ̄fessio gn̄āl̓. Quedā sacra-
lis.qn̄.s.aliqs ī secreto ↄ̄fitet̄ sacerdo
ti.qdā q̊rū meminit.⁊ alia venialia in
gn̄āli.⁊ tūc illa gn̄ālis ↄ̄fessio ex qua-
tuor hȝ ꝙ valet ad remissionem pctōrū
venialiū ī toto uel ī pte.s.ex ↄtritione
ↄ̄fitētis ⁊ hūiliate ↄ̄fessiōis.⁊ ex orō-
ne sacerdotis inq̄tū est q̄dā psona pu
blica.⁊ ex vi clauiū. Alia ē ↄfessio gn̄ā-
lis nō sacral̓.que fit publice corā mult̄
⁊ cū multis.⁊ hꝰ hȝ efficaciā ad dimissi
onē venialiū ex trib⁹ p̓mis.⁊ nō ex vi
clauiū. A .Et ꝓpter hoc nō subiugit̄
ī p̓ma ⁊ ī ↄpletorio absolutio.nec satis-
factiōis iniūctio.ꝰ solū orō. Misereat̄.

ut ĩ sũ.con.eo.ti.q.156.ubi hec omnia ponũt. Et ubi etiã dicit̃ q̃ hec dimissio fit q̃ ad culpã 7 penã. B .Con.Pe.

¶ Utrũ p gnãlẽ ↄfessionẽ deleant̃ mortalia oblita. R° ẜm Pe. Deus nõ reqrit ab hoĩe nisi qđ põt. vñ cũ pctã oblita spãliter cõfiteri nõ sit ĩ ptãte hoĩs. ẜ gnãliter tm̃. h⁹mõi gnãlis ↄfessio cũ contritione generali delet pctã oblita. Idẽ Ray. A. Idẽ ĩ sũ.con.eo.ti.q.157 Et ĩtellige de cõfessione gnãli sacrãli q̃ fit sacerdoti sine q̃ si fieri põt pctã mortalia nõ dimittũt̃. đ pe.dis.6.agite. B

¶ Utrũ reqrat̃ cõfessio de pctĩs añ batismũ. R° ẜm Pe. Triplex ẽ ↄfessio peccatoꝝ. Pꝛĩa mẽtalis que fit deo. 7 hec reqrit̃ a baptiçandis adultis. Secũda vocalis que fit hoĩ ut dei vicario. 7 hec đ pctĩs añ baptismũ nõ reqrit̃ nec antea nec post. A .nisi a ficte accedẽtib⁹ ẜm eũ. Pe. ut ĩ sũ.con.eo.ti.q.145. B Tertia q̃ fit hoĩ tãq̃ sapiẽti ↄsiliatio ꝓpter cõsiliũ aĩe. 7 hec reqrit̃ ex ↄgruo nõ ex debito. A Idẽ ĩ dcã.q.145. B

¶ Pudoꝛ cõfitẽdi multos retrahit a pnĩa ↄ quẽ ẜm Ray. est triplex remediũ. Pꝛimũ ẽ rõ nãl'. Si.n. nõ erubuisti peccare qđ ĩhonestũ 7 nociuũ fuit. nõ debes erubescẽ qđ honestũ ẽ ↄfiteri 7 vtile. Secundũ ẽ rõ diue ĩtuitiõis cui nihil celare potes. Oĩa.n. nuda 7 apta sũt ocul' ei⁹. ut hẽtur ad Heb.4°. Tertiũ ẽ opatio future ↄfusiõis. Naũ. 3°. Reuelabo pudẽda tua 7 oñdam gentib⁹ nuditatẽ tuã 7 regnis ignominiã tuã. Et Hiere.20. Cõfundent̃ vehemẽter qa nõ ĩtellexerũt obꝓbꝛiũ sempiternũ qđ nũq̃ delebitur.

¶ Sacerdos qui nõ vult dare lnĩam suo pꝛochiato q̃ ↄfiteat̃ alteri nisi pꝛo pecunia symoniã ↄmittit. sicut 7 Ray. refert. A .Hoc poti⁹ vr̃ fuisse dictum glo. Ray. ut ĩ sũ.con.li° p̃.q.36. B

Confessio 2°. q̃ q̃liter teneamur ad eã.

Utrũ sit đ necessitate salutis. R° ẜm Tho.ĩ 4°. dis.17 Cõfessio de nccitate salutis ẽ ĩ eo q in pctm̃ actuale moꝛtale cecidit. Et ꝓpꝛie loquẽdo nõ ẽ de iure nãli. ẜ diuo 7 noue leg. Nã ĩ lege veteri nõ tenebãtur hoĩes ad cõfessionẽ pctõꝝ specialẽ 7 distictã. ẜ ad gnãlem 7 ĩdistictã. ad quã tenebãt̃ p determiatione sacrificioꝝ. Con.Pe.dis.15. A .Idẽ ĩ sũ.con.lib° 3°. ti.34.q.31.et.32. Idẽ etiã Ray. in ti. đ pe. 7 re.§.supdicta. vbi dicit 7 ꝓbat ↄtritionẽ cõfessionẽ 7 satisfactionẽ foꝛe de p̃cepto leg diue. Itẽ Ricar. in 4°. dis.17. asserit ↄfessionẽ foꝛe de nccitate iuris diuini. adeo ut ad ip̃am dicat teneri etiã ĩfideles. tñ eis ñ p̃cipit ecclia qa ꝓpter eoꝝ culpam eis ĩutilis foꝛet. Glo. vo đ pe.dis.5. ĩ sũma vr̃ sentire q̃ cõfessio ĩ spãli nõ sit de iure diuo. etiã nouo. Sꝫ verius ẽ qđ p̃dicti theologi dicũt sicut põt ↄstare ex his q̃ lati⁹ posui ĩ quadriga. li°. 2°. ti.6.§.2°. B

¶ Utrũ papa possit cũ aliq̃ dispẽsare ne cõfiteret̃. R° ẜm Tho. ubi s̃. Nõ posset eo q̃ ip̃e sacroꝝ nccitatẽ nõ põt tollere sicut nec noua sacrã ĩstituẽ. Sũt.n. ex ĩstitutõe diuina. lꝫ dispẽsare posset đ tpe ut.s. differret ultra annũ. A .Idem ĩ sũ.con.eo.ti.q.34. Et de ista dispẽsatione circa tẽpus ĩtelligendũ ẽ inq̃tum respicit terminũ ↄstitutõis eccliastice ut.s. p h̃ quis nõ ĩcurreret penã.c.oĩs ex̃. de pe. 7 re. Non aũt inq̃tũ respicit terminũ leg diue. p quã quis videtur ad cõfessionẽ obligari statĩ hita comoditate p⁹ casũ moꝛtal' culpe. ut põt ↄstare ex posit ĩ q̃driga. li° 2°. ti.7.§.2°. B

¶ Oĩs fidelis saltẽ semel ĩ anno tenet̃

ex p̄cepto. postq̃ ad ānos discretionis
venerit cōfiteri oīa pctā sua. ⁊ coīcare
ex̄ de pe. oīs. ⁊ adde qd̄ dr̄ s̄. coīcare. §
p̊. A. Anni discretiōis q̊ ad ↄfessionē
iudicāť. cū ē doli capax. ut nōt glo. in
dcō. c. oīs. sup v̂bo discretiōis. Doli
aūt capax dr̄ puer uel puella. 7. ānoꝝ
⁊ sup̄. ut nōt glo. in. c. p̊. ex̄ de delictis
pueroꝝ. Et sic puer uel puella. 7. āno-
rū obligať ad cōfessionē. ut etiā nōtur
ī directoꝛia. li° p̊. ti. 15. §. 65. B

Utꝝ teneamur ↄfiteri pctā q̄ mani-
festa sūt. Rx° ꝑm Tho. ⁊ Pe. ī 4°. dis. 17
Non sufficit aliqd eē notū iudici. nisi
sit ei notū in forma iudicij. Et iō q̃uis
pctā manifesta nota sint sacerdoti. qa
tn̄ nō ī forma iudicij. oꝫ ea cōfiteri. A
Idem ī sū. con. eo. ti. q. 68. B

Utꝝ hō statī teneať ↄfiteri. Rx° ꝑm
Tho. ubi s̄. Ad ꝓpositū ↄfitendi teneť
qs qn̄ ⁊ ad ↄtritionē teneť. s. qn̄ pctā
memoꝛie occurrūt. Sed ad cōfessionē
actualiter faciendā teneť si debeat eu-
charistiā pcipe ad quā null⁹ p⁹ pctm̄
mōtale nisi ↄfessus debet accedē copia
sacerdotis oblata ⁊ nccītate nō vrgēte
A. Idē ꝑm Pe. si qs debeat sacꝝ oꝛdi-
nē recipe uel h⁹mōi, ut ī sū. con. lib° 3°.
ti. 14. q. 69. B. Silr̄ etiā teneť si picu
lū moꝛtꝭ īminet. alit̄ n̄ teneť hō ex p̄ce
pto. ad statī ↄfitēdū q̃uis piculosum
sit differre. Ex p̄cepto aūt eccłie teneť
saltē semel ī āno. ut s̄. §. 3°. A. Pe. aūt
ut pꝫ ī dcā. q. 69. dic ꝙ qs etiā tenetur
statī cōfiteri rōne ↄsciē. ut si dictat si-
bi ↄscīa ꝙ statī teneať. Itē rōne dubij
ut si nō sperat copiā ↄfessoꝝ sibi āpli⁹
illo anno occurrē. uel si hꝫ casū de quo
solus papa pōt absoluē ⁊ hꝫ mō copiā
pniārij pape. Dic etiā Tho. ī q̄dā. q. d̄
quolibet. ꝙ laudabile ē ꝙ pctōꝛ pctm̄
suū q̃ citius pōt ↄfiteať. Per accn̄s aūt

posset dilatio eē meritoꝛia. dūmō non
differat vltra annū videlꝫ si ad h̄ diffe
rat ut prudētioꝛi ↄfiteať. uel deuotius
ꝓpť sacꝝ tēp⁹. Glo. de pe. dis. 5. ī sūma
dic ꝙ si pctm̄ ē publicū tenemur statī
ↄfiteri sub obligatiōe pctī moꝛtał. In-
no. vero ī dcō. c. oīs. vr̄ tenē īdistīcte
etiā ī pctīs nō publicꝭ. ꝙ statim tenea
mur cōfiteri h̄ita rōnabili comoditate
Et subdit. Alij dicūt ↄ̄. Sꝫ ṗmū tuti⁹
vr̄. Idē qd̄ Inno. vr̄ sentire Archi. ī. c
ille rex. d̄ pe. dis. 3. Bonauētura etiam
late hūc passū tāgit ī 4°. dis. 17. ⁊ ↄclu
siue sentit ꝙ religiosi teneāť statī cōfi-
teri. Et idē q̄i sentit de clicis qbuscūq̃
ꝫ sub dubio. De laicis v̂o asserit ꝙ te-
neātur silr̄ qn̄ adest talis oppoꝛtūitas
ꝙ nūq̃ rōabilit̄ maioꝛ expectať. nec q̊
ad tēp⁹ nec q̊ ad sacerdotē. Sꝫ qa tēp⁹
q̄dragesimale vr̄ eis magis oppoꝛtunū
videť ꝙ tēpus illud rōnabilit̄ possint
expectare. Sed h̊ oꝫ ītelligi qn̄ p ṗus
oppoꝛtunitatē nō h̄nt. Ał illud etiā tē
pus magꝭ oppoꝛtunū ē q̊ ṗmū possint
debite cōfiteri ꝓpter moꝛe piculū. Un̄
ip̄e Bonauentura ⁊ oēs ↄsulūt ꝙ post
lapsū moꝛtał culpe q̃ citius pōt qlibet
ↄfiteať. qꝛ cōsiliū vanū foꝛet nisi eēt
d̄ melioꝛi. Un̄ Ysidoꝛ⁹ ī li° 2°. de sūmo
bono. dic. Cito coꝛrigitur culpa q̄ cito
cognosciť. tardius aūt sanať vuln⁹ qd̄
iā putrescētibꝫ mēbꝛis lōgo p⁹ tēpoꝛe
curatiōibꝫ adhibeť. Pretetea ⁊ ip̄e Bo
nauentura īnuit ꝙ religiosi ex vi sacrī
nō teneāť plus q̃ laici. nisi rōne occur
rentis oppoꝛtunitatꝭ. Ergo ⁊ cū laicꝭ oc
currerit oppoꝛtūitas eodē mō tenenť.
Sic igiť lꝫ visiłr religiosis citius occur-
rat ↄfitēdi oppoꝛtunitas q̃ secłaribus
clericꝭ ⁊ ip̄is clericis citi⁹ q̃ laicꝭ. tn̄ oēs
etiā laici cum eis congrua oppoꝛtūitas
occurrerit videntur teneri ad statim

confitendum. ſicut ⁊ ⁊ latius oſtēdit᷑ in q̄driga. li° 2°. ti. 7. §. 2°. B

CVtrū teneamur ↄfiteri circūſtātias peccatoꝝ. Rͦ° ſm Tho. ī 4°. diſ. 16. Nō ſūt de nccītate ↄfitēde. niſi ille circū-ſtātie q̄ ad aliud gen⁹ pctī mortal̄ trahunt. q̄a venialia nō ſūt d̄ nccītate cōfeſſiōis. ſ ſolū mortalia. Tn̄ ⁊ alias circūſtātias confiteri pfectiōis ē. ſicut ⁊ venialia pctā. A. Bonauētura ī 4°. diſ. 17. dic ꝙ circūſtātiaꝝ pctī. q̄dā ſūt alleuiātes. q̄dā ī aliud gen⁹ trahētes. q̄dā illud ī aliq̊ mō agg̃uātes. Circūſtātias ī aliud gen⁹ trahētes ↄfiteri ē neceſſariū. q̄a gen⁹ pctī ↄfiteri oꝫ. Circūſtātias v̂o alleuiātes ↄfiteri nō ē bonū. niſi ꝓpter hoc ut ſatiſfaciat aliene īq̄ſitiōi. uel ut ꝓuideat᷑ eius ſcādalo ⁊ ꝑturbatiōi. ut puta ſi timeat cōfeſſorē ex hoc accipe occaſionē ad malū. uel ſi ī tantū diminuit. ut ſit ī genē venial̄. ſicut comedē carnes ī q̄dragesima ꝓpt᷑ īfirmitatē ita tn̄ ꝙ alit᷑ nō ſit guloſitas aliq̄. Et rō h⁹ ē. q̄a ī ↄfeſſione nō oꝫ ſe pctōr excuſare ſ accuſare. De circūſtātīs aūt q̄ agg̃uāt ſ gen⁹ pctī nō variāt ē int᷑ doctores opinio diuerſa. Quidā enī dicūt ꝙ penitēs tenet᷑ ↄfiteri ſ preceptū affirmatiuū ē. ⁊ obligat nō ad ſp ſed ꝓ loco ⁊ tpe. s. qn̄ eas cog̊ſcit ſiue ꝑ ſe ſiue ꝑ īq̄ſitionē alienā. Vn̄ ſapiēs ⁊ īteligēs tenet᷑ cōfiteri abſq; īq̄ſitione. Siplex v̂o tenet᷑ ſi ab eo īq̄rat᷑. Alij dicūt ꝙ n̄ tenet᷑ ad cōfeſſionē haꝝ circūſtātiarū tentiōe nccītad. ſ d̄ bono ⁊ eq̊ ⁊ quāto mag̃ ſapiētes ⁊ pfecti ſūt. tāto mag̃ debeāt eas diſtīcti⁹ explicare. Sed non tenēt᷑ ad h̄ niſi forte ex ꝓpria ↄſcīa obligētur. Hāc opīonē credo ꝓbabiliorē. Vn̄ dicēdū ꝙ cōfeſſio circūſtantiaꝝ ī aliud gen⁹ trahētiū ſpectat ad cōfeſſionē q̊ ad nccītatē. Confeſſio aggrauātiū q̊ ad ↄgruitatē. Confeſſio v̂o alleuiantiū potius facit ī cōgruitatē. Et h̄ ītelligit᷑ exceptis caſibꝫ p̄dict̄. Oēs igit᷑ rōnes ꝓbātes circūſtātias eē ↄfitēdas ſūt cōgruitatis q̊ ad agg̃uātes. h̄ ille. Solū g̊ de nccītate ↄfeſſiōis ſūt circūſtātie trahētes ī aliā ſpēm ſeu gen⁹ pctī. ⁊ h̄ coīter tenēt doctores. ut ⁊ notat᷑ ī ſū. con. li° 3°. ti. 33. q. 81. lꝫ alij dicant etiā alias fore nccīas. q̊ꝝ dictū ut pōt colligi ex nōtis ī dcā. q. 81. pōt ſaluari q̊ ad illas que lꝫ nō trahāt ī aliam ſpēm. tn̄ ſūt tales ꝙ ſine eis ſacerdos n̄ pōt diſcernē q̄d ſit actur⁹. uel rōne iuriſdictiōis. puta ſi īiuria ſit illata ī clericū. uel ſimilē pſonā. q̄a ē caſus papal̄ ſm q̄litatē īiurie uel pſone. ex̄ de ſen. exco. cū illoꝝ. Itē q̄ꝝtū ſit dānū datum q̄a qn̄q; epī retinēt ſibi reſtitutiōes īcertoꝝ uſq; ad certā quātitatē. ul̄ ut ſciat᷑ cui debet fieri ſatiſfactio ⁊ q̄lit᷑ ⁊ idē ī ſilibꝫ. Jō cōfitēs oꝫ eas circūſtātias cōfiteri ſi nouit. uel ſi a cōfeſſore interroget᷑ ad cui⁹ officiū videt᷑ p̄ncipalit᷑ ptinere de dict̄ circūſtātijs īterrogare. ut ſciat q̄liter ſuo ſit functur⁹ officio. Circūſtātie g̊ ptinētes de nccītate ⁊ p̄ncipalit᷑ ad ↄfeſſionē etiā ſi d̄ his nō īterroget᷑. ſūt que trahūt ad aliā ſpēm pctī ſeu ad aliud pticulare mortale pctm̄ q̄ pn̄t eē circa octo videlꝫ. Conditio rei. modus peccādi. loc⁹. tēpus. numerus. q̄litas. īductio. ⁊ accidēs. ſicut de his latius dr̄ ī q̄driga. li° 2°. ti. 7. §. 10°. B

VVtrū hō teneat᷑ cōfiteri venialia peccata. Rͦ° ſm Tho. ubi s̄. Cōfeſſio ad h̄ ē nccīa ut penitēs ſatiſfactionē accipiat ſm modū delicti. Pctō aūt veniali nō debet᷑ pena taxata. q̄a pena illa eſſet ꝓportionata pene pctī mortalis a quo pctm̄ veniale ī īfinitū diſtat. Vn̄ ꝑ ſolā cōtritionem īteriorē pctm̄ veniale

43

remitti potest. Sed an saltem semel in ãno teneatur ↄfiteri qui nõ habet nisi venialia. Dicunt quidã ꝙ in hoc casu ꝓpt̃ p̃ceptũ eccl̃ie tenet̃ vẽialia ↄfiteri. Alĳ aũt dicũt ꝙ sufficit ꝙ p̃ntet se sacerdoti. ⁊ ꝙ se immunẽ a pctõ mortali ostẽdat. ut ad cõiõnẽ admitti possit. Preceptũ. n. ẽ ad obligandũ illos q habẽt aliq̃ q̃ cõfiteri debeãt. Vñ si alicui per grãm collatũ eẽt sicut btẽ v̾gini ẽ collatũ. ut a pctõ veniali ĩmunis eẽt. nõ teneret̃ ad illud p̃ceptũ. A. Hoc difficile nõ põt ↄtigẽ. qa nõ ẽ ĩuẽta nec ĩueniet̃ nisi vna v̾go Maria. Et. i. Joh. p̊. dicit̃ Si dixerimꝰ qa pctm̃ nõ hẽmꝰ ip̃i nos seducimꝰ. Vñ ⁊ p̃mũ veriꝰ vr̃. cũ etiã nesciã quõ aliqs audeat ĩmunẽ a mortali se existimare ĩfra ãnũ. uel qualiter h̾ valeat ostẽdere. cũ p̊s. 18. dicat̃. Delicta qs ĩtelligit ⁊c. Et iõ fatuꝰ valde foret q sic diceñt ⁊ alit̃ nõ cõfitẽti mĩstraret euchari stiã. Vñ ⁊ Bonauẽtura ĩ 4°. dis. 17. dic. ꝙ cõgruũ ẽ maxĩe viris pfectis cõfiteri pctã venialia regulariter. Tñ nõ ẽ necessariũ nisi ĩ duobꝫ casibꝫ. videlꝫ ꝓpter dubiũ ⁊ ꝓpter statutũ. Propter dubiũ videlꝫ cũ qs ꝓbabilit̃ dubitat de pctõ vtꝝ sit mortale ul̾ veniale. Et iõ si nõ penitet sicut d̾ mortali. discrimini se cõmittit. Jõ dꝫ ↄfiteri sicut iacet in ↄsciã. ⁊ iudicio sacerdotꝭ reliq̃t vtꝝ sit mortale uel vẽiale. Con. Tho. ut s̃. ↄfessio p̊. §. 8°. Seq̃t̃ ĩ Bonauẽtura. Propt̃ eccl̃iasticũ statutũ qs tenet̃. qa oĩs fidel̾ tenet̃ semel ĩ ãno cõfiteri. ꝭ h̾ nõ ẽ rõne venial̾. ꝭ ꝓpter p̃ceptũ. Cõ. Inno. ĩ. c. oĩs. ex̃ de pe. ⁊ re. Et ex h̾ pꝫ ꝙ religiosi tenent̃ venialia cõfiteri semel seu bis ĩ mẽse uel ebdomoda. ul̾ freq̃ẽtiꝰ siue ratiꝰ s̾m suaꝝ ↄstitutionũ formã. q̃d̾ ĩtelligendũ vr̃ de venialibꝫ nõbilibꝫ q̊ ad ↄfessionem

specialẽ. Reliq̃ v̊o vix uel nũq̃ꝫ posset qs sp̃aliter ↄfiteri. cũ q̃si oĩ momento ↄmittãt̃. vñ vr̃ sufficẽ illa cõfiteri gnãliter. B. Q aũt de veniali tenemur cõtritionẽ hr̃e. alit̃ non remittit̃. vide. ĩ. pctm̃ 3°. §. 3°. et 7°. et ↄfessio 3°. §. p̊.

Vtꝝ ĩ aliq̊ casu teneat̃ qs ↄfessionẽ iterare. R°. s̾m Pe. Iterare tenemur ĩ 4. casibꝫ. Primꝰ si sacerdos nõ potuit absoluẽ. A. Quia nõ hẽbat iurisdictionẽ siue delegatã siue ordinariã. ex̃ d̾ pe. ⁊ re. oĩs. B. 2ꝰ si nesciuit discernẽ 3ꝰ si ↄfessio nõ fuit iteg̃. ut qa scient̃ tacuit aliq̃d̾ mortale. 4ꝰ si cõtẽpsit ul̾ neglexit satisfacẽ. ⁊ oblitꝰ ẽ satisfactionẽ ĩiunctã. Nã si sciret ⁊ ĩplere vellet. nõ dꝫ eã iterare. A. Con. Ray. ⁊ Hosti. Ipsi tñ ponũt ꝓ q̃rto cãu. cũ qs cõfitet̃ cũ ĩdebita dispõne. Sꝫ glo. Ray. simpliciter con. cũ Pe. ut ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 34 q. 70. Et q̊ ad secundũ casũ sciendũ ꝙ ex eo qdã ĩferũt ꝙ ꝓpter ignorãtiã sacerdotꝭ pdat̃ auctoritas absoluẽdi. Sꝫ hoc nõ vr̃ veꝝ. qa ptãs clauiũ cõsistit ĩ iurisdictione ⁊ nõ in sciã. s̾m Ray. in ti. de pe. ⁊ re. §. itẽ q̃rit̃ qd remittit sacerdos. ⁊ s̃. clauis. §. p̊. Sꝫ dictũ eoꝝ põt ĩtelligi. qñ qs cum possit sacerdoti idoneo sciã ⁊ ↄsciã cõfiteri. tñ eligit ĩsufficientẽ. qa vr̃ de ꝓp̃a nõ curare salute. ⁊ sic ex sua mala dispõne confessio vr̃ deo nõ g̃ta ⁊ ĩualida. de pe. dis. 6. q vult ↄfiteri. Sꝫ ĩ q̊cũqꝫ cãu ↄfessio fcã fuerit ab ignorãte sacerdote nõ sufficiẽti. p̃sertĩ de multꝭ seu g̃uibꝫ pctĩs. optimũ est ↄsiliũ illã iterare. cũ qs comoditatem hũerit sacerdotꝭ periti sciã ⁊ ↄsciã cũ ignorãtia sacerdotꝭ ĩ ↄfessiõe sit multũ piculosa. ut colligit̃ ex dictis p Aug᷑. ĩ dcõ. c. q vult. ⁊ p Ray. ĩ dicto §. itẽ q̃rit̃. Quo ad tertiũ casũ dicẽdũ ꝙ idẽ ẽ etiã si qs omiserit pctm̃ d̾ quo

dubitauit vtrum fuerit mortale. ut s. §. pxio. uel eius nccîam circūstātiā. ut s. §. 5°. Et nō solū si hoc fiat scient sed etiā si fiat ex ignorātia seu obliuiōe pcedēte a ppria notabili culpa. ut colligit ex notis per glo. Ray. sub ti. de pe. 7 re. §. Itē circa pncipes. Ad hoc etiā facit. qa lata culpa eqpat dolo. ut ī. c. ut aīarū. d ↄsti. li° 6°. Et iō si qs ex sua culpa ignorat q dz ↄfiteri seu eorum oblit9 ē. dz de hmōi negligētia ex corde dolē 7 firmit pponere emēdari. ut legitie valeat ↄfiteri. ut nōt ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 19. Qn aūt qs sciēter omittit aliqd de ptinētibo nccīo ad ↄfessionē. nō solū ānullat ↄfessionē. sed etiā nouū ↄmittit pctm mortale. ut s. cōfessio p. §. 8°. Quo ad qrtū casū ē sciendū q ex ↄtēptu seu ex negligētia omittēs facē iiunctā sibi penitētiā mortalit peccat. fm Scotū ī 4°. dis. 15. quia facit ↄ pceptū vicarij dei. i cōfessoris. 7 etiā eccłie. ut ī. c. oīs d pe. 7 re. B. Silr etiā fm quosdā iterare tenet is q cōfessus ē nō cōtrit9 exns in pposito nō deserēdi pctm. ut dictū ē s. cōfessio p. §. 3°. A. Et ibi d hoc plenius ī additiōe. Et sic hic ē 5us casus. Et sextus adiicit ī directoria li° p. ti. 15. §. 47°. s. cū ↄfessori ī aliq nō hz iurisdictionem. Oportet. n. tūc q p illo penitēs recurrat ad hntē ptātē. 7 ei illud iterum ↄfiteatur. ar. ex. d pe. 7. re. significauit. Et sic tres casus sunt ex pte confessoris. 7 tres ex pte cōfitētis. B. Hic tn sciēdū fm Tho. ī 4°. dis. 17. q quāto qs pluribus sacerdotibo cōfitet. tanto plus de pena ei remittit. tū ex erubescētia ↄfessiōis q ī penā satisfactoriā cōputat. tū ex vi clauiū. vn totiēs posset qs confiteri q ab oī pena liberaret.

Sed vtrum recidiuās. teneat cōfiteri priora pctā. Rx° fm Tho. ī 4°. dis. 22. Directe qdē recidiuans. pctā dimissa nullo mō tenet nec in gnāli nec ī spāli cuicūq cōfiteri. sed indirecte. sicut illud sine q sciri nō pōt debit9 satisfactionis mod9 tenet recidiuās notificare pctā dimissa qtū sufficit ad hoc ut sciat q satisfactio ei cōgrue possit iiūgi. ut si ipe frequēter lapsū carnis passus ē ex aliq occasiōe. illa occasio p satisfactionē pcidat. 7 silr de alijs pctīs. 7 ad hoc vr sufficē confessio dimissorum pctōrum ī gnāli. Tn qnq ad alia spālia oz descēdē scdm q cōfitēs videīt opportunū. Nō. n. pōt ī his aliq certa mēsura pfigi. A. Inno. ī. c. oīs. de pe. 7 re. sentit q recidiuans teneat cōfessionē iterare rōne igratitudinis. p q vr facē illud qd dr Math. 18 de seruo nequā. 7 de pe. dis. 4. q dini. Itē glo. Ray. ī ti. d pe. 7 re. §. Itē nūqd sel dimissa pctā. dic q recidiuās nō tenet dicē spāliter 7 distīcte ea q an cōfessus ē. sed sufficit cōfiteri ī gnāli d illis expmēdo īgtitudinē suā 7 dicēdo. De multis 7 magnis pctīs mortalibo me liberauit dns p pniaz. 7 ego nihilomin9 īgt9 exns offēdi eū. Et si forte nesciat expmē aut nō expmat nomē īgtitudinis nō nocet dūmō talia dicat vba ex qbo sacerdos īgratitudinē possit ītelligere. Et idē nōt ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 71. Hoc dictū glo. vr ītelligēdū qn ista circūstātia īgtitudīs venit ad ptīclarē pctī spēm. Nā alie circūstātie regłarit nō sūt de necitate cōfessiōis. ut s. §. 5°. Qn vo īgtitudo īducat pticularē spēz pctī. nōt Tho. ī. 3. pte. q. 88. arti. 4°. dicēs. Qd seqt oīa pctā nō ē spāle pctm. Sed p qdcūq pctm mortale aliqs efficit deo īgt9. g īgtitudo n ē spāle pctm. Rx° dicendū q īgratitudo peccād qnq ē spāle pctm qnq aūt nō sed ē circūstātia gnālit cōsequens oē pctm mortale

qđ ꝯ deū ꝯmittit᷑. Pctm̄.n.recipit spe-
ciē ex ītentiōe peccātis. ut phs inq̄t 5°.
ethicoꝝ. Ille q mechat᷑ ut furet᷑ magꝭ ē
fur q̄ȝ mech⁹. Si igit᷑ aliqs pctōꝛ ī ꝯtē-
ptū dei ⁊ suscepti bn̄ficij aliqđ pctm̄ cō
mittit. illud pctm̄ trahit᷑ ad speȝ īgtitu
dīs. ⁊ h̄ īgtitudo peccādi ē spāle pctm̄
Ut aūt Augꝰ. dicit ī li° đ nā ⁊ grā. Nō
oē pctm̄ ē ex ꝯtēptu. ⁊ tn̄ ī oī pctō de⁹
ꝯtēnit᷑ ī suis p̄ceptis. Un̄ manifestum
ē q̄ īgtitudo peccādi qn̄qȝ ē spāle pctm̄
ſȝ nō sp. h̄ ille. Pȝ ḡ q̄ recidiuās n̄ tenet᷑
recōfiti. nisi īq̄ȝtū op⁹ sit ad ōndēdū sa
tisfactiōis debitū modū ſm Tho. ⁊ ad
demōstrādū īgtitudīs modū. ſm In-
no. ⁊ glo. Ray. ⁊ h̄ qn̄ īgtitudo ē spāle
pctm̄. B. De p̄cepto ī medicos q̄ idu-
cāt īfirmos ad ꝯfessionē. vid. ī. medi
cus. §. p̊. ⁊ extra đ pe. cum infirmitas.

Confessio 3°.

cui ſ. sit ꝯfitendū. Et qdē regłarit᷑ gli
bet oȝ sacerdoti ꝯfiteri. Nā sol᷑ sacerdo
tibꝫ dedit dn̄s ptātē ligandi ⁊ soluēdi
cū dixit Joh. 20. Quoꝝ remiseritis pec
cata remittūt᷑ eis ⁊c̄. de pe. dis. 1. v̂bum
dei. Et h̄ itelligendū ē de moꝛtalibꝫ. Sȝ
veīalia nō oȝ q̄ aliqs sacerdoti ꝯfiteat᷑
qa ipa cōfessio laico facta sacr̄ale qđdā
ē q̄ȝuis nō sit sacr̄m pfectū. ex ipa cari-
tate p̄cedit. ⁊ p talia notū ē veniale di
mitti. sicut ⁊ p tūsionē pectoris ⁊ aquā
bn̄dictā ⁊ h⁹mōi. ut ī. peccatū 3°. §. fi.
h̄ Tho. in 4°. dis. 17.

Utrꝝ necē sit cōfiteri p̄pꝛio sacerdoti
R° ſm Tho. ī 4°. dis. 17. Cū sacerdos n̄
absoluat nisi ligādo ad aliqd faciendū
ille sol⁹ pōt absoluē q pōt p ipiū ad ali
qd faciendū ligare. ideo oȝ q̄ hō ꝯfiteat᷑
p̄pꝛio sacerdoti. Alien⁹.n. eū absoluere
nō pōt uel ligare. ex̄ de pe. dis. ⁊ de pe.
dis. 6. c. placuit. Pꝛopꝛius aūt sacerdos

ītelligit᷑ q̊ ad h̄ dīs ille q curā aīe illi⁹
oꝛdinariā hȝ sicut papa. legat⁹. ep̄s. sa
cerdos p̄rochial᷑. A. Idē ī sū. con. li° 3°.
ti. 34. q. 38. B. Sȝ nec p̄rochial᷑ pōt ab-
soluē ab oībꝫ. qa excipiunt᷑ casus ep̄a-
les. de qbꝫ hr̄. ī. ꝯfessoꝛ p̊. §. p̊.

Utrꝝ p̄pꝛi⁹ sacerdos possit vbiqȝ suū
subditū audire ⁊ absoluē. R° ſm Ho-
sti. Ubiqȝ pōt siue ītra t̄ritoꝛiū sue p̄ro-
chie siue ex̄. Pnīa.n. ē đ iurisdictōe vo
lūtaria. ff. de offi. p̄con. l. 2. Un̄ ⁊ đ lo-
co nihil exp̄mit᷑. ex̄ đ pe. oīs. A. Idē
in sū. con. eo. ti. q. 35. ī fi. B

Utrꝝ audiētia ꝯfessionū cōmitti pos
sit alteri. R° ſm Tho. ī 4°. dis. 17. Si ali
qs idcirco nō possit audire cōfessionē
alteri⁹. qa nō hȝ iurisdictionē ī ipos q
audiendi sūt. pōt ei cōmitti p quēcūqȝ
hn̄tē iurisdictionē ī ipos qui audiēdi
sūt. ut p p̄pꝛiuȝ sacerdotē siue p ep̄m. si-
ue p papā. Si aliqs aūt nō pōt audire.
qa nō hȝ executionē oꝛdīs nō pōt sibi
cōcedi ut cōfessiōes audiat. nisi p eū q
h̄ ī pedimētū remouē pōt. A. Impedi-
ti in executiōe oꝛdinū sūt. interdicti. su-
spēsi. uel degdati. ⁊ excoīcati. de qbꝫ ex̄
de clerico excoīcato interdicto ul᷑ deposi
to mīstrāte. ī rubꝛo ⁊ nigro p totū. Et
foꝛti⁹ heretici ⁊ scismatici. Un̄ ⁊ ī sū.
con. eo. ti. q. 44. dr̄. Nūqd ī articulo
necītatis tenet᷑ qs ꝯfiteri sacerdoti he
retico scismatico uel sim̄. si nō pōt īue-
nire catholicū? R° ſm Ray. Credo q̄
nō. Immo saluo melioꝛi iudicio ꝯsule
rē q̄ nullo mō confiteret᷑ ei. ſȝ doleat de
pctis ⁊ qa tantū distulit cōfessionē. ⁊
ꝯfiteat᷑ in coꝛde suo ⁊ sufficit ei. Tales
n. ponerēt eū đ facili ī aliq̊ errōe ul᷑ de-
spatiōe. sicut pharisei Judā dicētes cū
ꝯfiterēt᷑ eis pctm̄. Quid ad nos tu vide-
ris. Math. 27°. ⁊ đ pe. dis. 6. c. p̊. ubi h̄
satis exp̄sse dicūt᷑ ī tex. ⁊ glo. Idē credo

de excōīcato excōīcatiōe maiori. Nam etiā illi ī articulo nccītatis nō ē ɔfitendū. Con. Hosti. 7 Tho. Itē eo. li° ti. 24 q. 7. nōtur. ꝙ ab hereticꝭ. scismaticꝭ uł excōīcatꝭ. nullū sacrm̄ dꝫ recipi. nisi baptismus ī nccitate mortꝭ. catholico deficiēte. B. Et nō h̄ ꝙ si etiā ꝑ ꝓpriū sacerdotē ɔmittit᷑. nō ꝓpter hoc ꝙ ɔmittat᷑ tali q alias hēat iurisdictionē supplm̄. Sufficit. n. ꝙ hēat iurisdictionē ipe q sacerdoti ɔmittit. Itē nō ſm̄ Tho ꝙ q̄n alicui sacerdoti cōmittit᷑ ꝑ supiorē ꝙ possit audire alienos ꝑrochianos. nō fit p̄iudiciū ꝓpo sacerdoti. eo ꝙ iurisdictōis ptās n̄ ē ɔmissa alicui ī fauorē suū. ſꝫ ī vtilitatē pleb̄. 7 ad honorem dei. Et iō si supioribꝫ p̄latꝭ videat᷑ expedire ad salutē pleb̄ 7 ad honorē dei. ꝙ aliꝭ ɔmittāt. ī nullo fit p̄iudiciū īferioribꝫ p̄latis. nec tenet᷑ subdit⁹ iterꝫ petere lnīaꝫ a ꝓpo sacerdote. lꝫ Ber. ī q̄dā glo. dicat sic. A. s. ī. c. oīs. d̾ pe. 7 re. B q̄ glo. postea per Clementē q̄rtū tanq̄ꝫ oīo falsa dānata fuit ī q̊dā p̄uilegio ī dulto p̄dicatoribꝫ 7 mīoribꝫ. q d̾ icipit Quidā temē. 7 fuit determīatū ī eo ꝙ illi qbꝫ a supioribꝫ ɔmittit᷑ pn̄t audire etiā ꝑrochialibꝫ sacerdotibꝫ ɔ̄dicētibꝫ 7 īuitis. Et h̄ etiā tenet Io. an. ex̄ d̾ pe. si ep̄s. li° 6°. A. Satis con. p̄dictis Pe. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 46. B. Et cōfessus sacerdoti hn̄ti ɔmissionē a supiori. ut dictū ē nō tenet᷑ cōfiteri ꝓpo sacerdoti illa pctā q̄ iā confessus ē. cū dimissa sint. Sꝫ ꝓpt᷑ statutū eccłie de ɔfessione faciēda ꝓpo sacerdoti seł ī anno dꝫ eo mō se hr̄e. sicut ille q hꝫ solū venialia 7 illa cōfiteri. ut q̄dā dicūt. uł ꝓfiteri se a pctō mortali īmunē. ut ī extrauagāti Ioh. 22. q̄ īcipit. Vas electiōis A. Ibi dr̄. ꝙ ɔfessi religiosi seu sacerdotibꝫ qbꝫ fuerit fcā a supiore ɔmissio nō magꝭ tenent᷑ iterꝫ eadē pctā ɔfiteri q̄ꝫ si

alias illi cōfessi fuissent ꝓpo sacerdoti Et ī h̄ apꝓbata fuit sn̄ia Io. an. h̄ affirmantis. 7 reꝓbata opīo xv. 7 aliorꝫ ɔ̄triū tenentiū. ut nōt᷑ ī directoria li° p̊. ti. 15. §. 77°. Quia tn̄ ꝓpus sacerdos tenet᷑ de eo reddē rōnem 7 ei sacr̄a ministrare. tenet᷑ alr̄i cōfessus saltē seł ī āno ondere se ꝓpo sacerdoti 7 declarare se ɔfessū. ut pꝫ ex nōtis ſm̄ Pe. ī sū. con. dcā. q. 46. Et puto ꝙ sufficiat notificare cuicūqꝫ ꝓpo siue ꝑrochiali. siue ep̄o siue alteri. qa ī. c. oīs. ex̄. de pe. nō fit distīctio de istis ꝓpriꝭ sacerdotibꝫ. B

Utrꝫ ī aliq̊ casu possit qs cōfiteri alr̄i q̄ꝫ ꝓpo sacerdoti. R° ſm̄ Tho. 14°. dis. 17 Si subdit⁹ scit sacerdotē ꝓpriū hēticū eē. aut sollicitātē ad malū. aut fragilē. qa ad pctm̄ q d̾ qs ei cōfitet᷑ ē ꝓn⁹. uel si ꝓbabilit᷑ estimat᷑ reuelator ɔfessiōis uel si pctm̄ de q̊ qs cōfiteri dꝫ ɔ̄ illū sit ɔmissū. ī his casibꝫ 7 silibꝫ ī qbꝫ ꝓbabiliter timet penitēs ex cōfessiōe faciēda ꝑiculū sibi uel sacerdoti īminē. debet recurrē ad supiorē uł ad ip̄m sacerdotē. 7 petē lnīam alr̄i ɔfitēdi. quā si hr̄e nō possit. idē ē iudiciū q d̾ de illo q nō hꝫ copiā sacerdotꝭ. Vn̄ magꝭ dꝫ eligē laico ɔfiteri. Nec ī h̄ trāsgredit᷑ mādatū eccłie. qa p̄cepta iurꝭ nō se extēdūt ultra caritatē. nec etiā fit īiuria sacerdoti. qa p̄uilegiū meret᷑ amittē q cōcessa sibi abutit᷑ ptāte. A. ex̄ d̾ regꝭ. licet. B Con. Al. Inno. 7 xv. Et cōīter addunt ꝙ si nłło mō p̄ōt hr̄e aliū sacerdotē. 7 nccītas īmineat ɔfiteat᷑ pctm̄ ī genere sine eo d̾ quo posset malū ꝓuenire. A Idē ī sū. cō. li° 3°. ti. 34. q. 39. ī p̄ncipio B. Hosti. q̊qꝫ magis explicat. 7 ponit octo casus ī qbꝫ p̄ōt qs audire ɔfessiōꝫ alr̄i⁹ ꝑrochialis. p̊ q̄n ꝓprius sacerdos oīo ē īdiscretus. de pe. dis. 6. placuit. Nā qui vult cōfiteri debet q̄rere sacerdotē q sciat soluē 7 ligare. de pe. dis. 6.

45

qui vult. Sȝ hoc debet fieri cū lnīa. ex̄ ď
pe. oīo. quā licentiā si ꝓprius sacerdos n̄
vult dare. pōt ip̄e ad aliū ire. ex̄ ď regl.
licet. ul' vadat ad supiorē ut eū ɔpellat
uel ip̄e lnīam det. ex̄ de iure patronatꝰ
nullus. A. Tutiꝰ ē h̄ fieri si pōt. tn̄ nō
videt̄ nccīuȝ. cū rōne igrantie sacerdo
tis videat̄ ip̄o iure ɔcessa lnīa cōfitēdi
alteri. ut ī. c. placuit. ď pe. dis. 6. Et ibi
hoc sentit glo. ⁊ multo magl si ꝓprius
sacerdos eēt manifeste vitiosus. cū ma
licia sit piculosior ⁊ g̃uior ignorantia
ꝓpter qď duriꝰ punit̄. Luc. 12. ibi. Il-
le aūt seruꝰ q cognouit voluntatē dn̄i
sui ⁊c. Et illa sūt g̃uiora q̄ a deo g̃uius
puniūt̄. ut dic Hieroꝰ. 24. q. 1. nō affe
ramus. Sȝ si ꝓpriꝰ sacerdos eēt hētieꝰ
scismaticus. uel excoīcatꝰ. clarꝫ ē ꝙ ab
istis nō dȝ peti lnīa. cū etiā locutio cū
talibꝫ ꝓhibeat̄. xi. q. 3. cum excoīcato.
Idē etiā videt̄ si eēt intdictꝰ seu suspē
sus. qa nemo pōt plus iuris trāsferre ī
aliū q̄ȝ sibi ɔpetē dignoscat̄. ut ī. c. ne-
mo. ex̄ ď re. iur. liº 6º. Sȝ si cā ꝓpt quā
qs vult alieno cōfiteri nō ꝓcedit ex de-
fectu ꝓprij sacerdotꝭ. s; aliter. puta qa
aliqd cōmissū ē ɔ̄ eū uel suos. ⁊ visiliṫ
timet̄ scandalū si ei fiat ɔfessio dȝ peti
lnīa. ut ex̄. de pe. ⁊ re. c. oīs. ibi. Si quis
autē alieno sacerdoti voluerit iusta de
causa ɔfiteri pctā. lnīam p̄us postulet
⁊ obtineat a ꝓprio sacerdote. Et debet
sacerdos credē petēti ⁊ allegāti saltē ī
genē iustā cām. qa nō ē visiꝉe ꝙ cū fal-
lacijs vadat ad pnīam. ut dicit glo. in
dcō. c. placuit. de pe. dis. 6. Et si licētia
absq̄ȝ rōnabili cā deneget̄. videt̄ ꝙ sine
alia lnīa possit ire ad aliū. qa nō debet
cedi īdiscretiōi ⁊ ꝓteruie p̄lati. Et p̄ui
legiū meret̄ amittē ⁊c. ex̄ de regl. licet
ubi si h̄ ɔcedit̄ cā meliorāde vite. quā-
to fortiꝰ cā recupande salut. qď magl
ē nccīuȝ. Unde ⁊ Luc. 15º. Gaudiū ē in
celo sup vno peccatore pnīam agente.
magis q̄ȝ sup̄. 99. iustis q nō indigent
pnīa. Idē etiā putarē. s. ꝙ debēt peti
lnīa mō p̄dcō. qn̄ cā eēt ex defectu ꝓ-
prij sacerdotis ꝓpt pctm̄ nō māifestū
qa ex eo non dȝ qs a iurisdictiōe p̄lati
sui discedē. 8. q. 4. nōne. B. 2º qn̄ pro
chianꝰ trāstulit domiciliū suū. nā tūc
ille ad quē trāsit iā n̄ ē alienꝰ s; ꝓpꝰ. ex̄
de prochijs. c. fi. 3º qn̄ qs ē vagabūdꝰ
ff. de iudicijs. l. heres absens. 4º qn̄ qs
q̄rit domiciliū q̊ se trāsferat. Nā ⁊ is si-
ne domicilio ē. ff. ad municipales. l. la
beo. ī p̄n. ⁊. l. eiꝰ. §. celsus. 5º qn̄ quis
deliqt ī aliena prochia. ex̄ de rap. c. p̊. 6
q. 3. placuit. Si tn̄ pctm̄ occultū ē. ⁊ nō
sit excoīcatꝰ a p̄lato illiꝰ loci. pōt etiam
de h̄ ɔfiteri ꝓprio sacerdoti. Si aūt sit
excoīcatꝰ a p̄lato illiꝰ loci propt̄ illud
pctm̄. sicut ɔsueuit fieri ī furt. ⁊ hꝰ. q̊ꝫ
igrāt̄ actores. mittēdꝰ ē tal' ad excoica
torē absoluēdus ab eo. A. Con. Goff.
Ray. ⁊ Tho. ī eo. qď s̄ dictū ē ꝙ qs sor
tiat̄ forꝫ rōne delicti. ut ī sū. con. liº 3º. ti
34. q. 39. Sȝ glo. Ray. ut ibi pȝ hūc casū
nō recipit subiūgēs qa qď dicit ius ꝙ
rōne delicti sortiat̄ qs forꝫ. ītelligendū
q̊ ad ptinētia ad forꝫ cōtentiosū. quia
pōt illic ɔueniri ⁊ iudicari ⁊ puniri de
crimīe ib. cōmisso. h̄ ille. Nō fit g̊ trās-
latio fori in pnīalibꝫ rōne ɔmissionis
delicti. al' oportēt ꝙ qs diuideret cōfes
sionē cōfitēdo diuersa delicta diuersis
sacerdotibꝫ. s̄m ꝙ in dsis deliqt pro-
chijs ɔ̄ id qď dr̄ de pe. dis. 5. c. ɔsideret
ibi. cautꝰ sit peītēs ⁊c. Pro h̄ etiā facit
qa dn̄a mag̃ ē int̄ forū sclare ⁊ spūale.
qa spūale nō pōt ita facilit̄ trāsferri. ex̄
de fo. ɔpe. si diligēti. ⁊. c. significasti.
ubi pȝ ꝙ lȝ secularl possit se pro sua vo-
lūtate alieno subijcē iudici. clericus tn̄
nō pōt se subijcē iudici sclari. dcō. c. si
diligēti. nec etiā ecclīastico nō suo sine

lnīa sui epī. ocō.c.significasti. Itē est magna orīa int̄ foꝝ iudiciale etiā ī spiritualibꝫ.⁊ foꝝ pnīale.qa foꝝ pnīale ē minus trāsferibile.ut nōt glo.in.c.ne ꝑ oilatiōe.ex̄ de pe.⁊ re. Et iō cū nō repetiat᷑ aliq̊ iure cautum ꝙ rōne delicti qs sortiat᷑ foꝝ pnīale.nō vr̄ ꝙ h̄ possit fieri.⁊ ꝙ stādū sit regule gnāli de proprio sacerdote. ut ī.c.oīs.de pe. Et iura ī ɔtrariū allāta loquūt᷑ ī iudicialibꝫ ut satis pꝫ ītuētibꝫ. Hoc etiā approbat gnālis cōsuetudo.qa videmꝰ ꝙ penitēs cōfitet᷑ vni sacerdoti vniuersa pctā q̄ cōmisit ꝑ totū mundū.⁊ nūq̄ꝫ remittit᷑ ad sacerdotes locoꝝ ī qbꝫ deliquit pro absolutiōe. Et optīa legū intp̄res ē cōsuetudo.ff.ꝺ legibꝫ.l.si de intpretatiōe. B .6° rōne studij.ut qn̄ clici de p̄latoꝝ suoꝝ licētia accedūt ad studia. Nā tūc efficiūt᷑ ꝺ foro ⁊ ecclīa illiꝰ ad quē accedūt dū ibi manēt. ar.ff. de iudi.l.si lōgiꝰ.§.p̊. A .Inno.ī.c.oīs de pe.oic ꝙ scolares ⁊ alij ī cole ānales ⁊ mercēnarij debēt confiteri sacerdoti ꝑrochie quā ī colūt ꝑ annū.⁊ ab eo poterūt absolui. ar.16.q.i.q̄sti.ubi oicit᷑ ꝙ debēt ibi soluē decimas ꝑsonales.qa ibi recipiūt ecclīastica sacr̄a ꝑ āni circulū. Alij tn̄ oicūt ꝙ idē ē etiā si ad minꝰ tēpꝰ cōducāt domos.ar.ex̄.de decimis ad ap̄lice.⁊ maxime si prorogaret᷑ sine fraude cōductio uł habitatio ultra natiuitatē uel pasca.qa tūc ex p̄cepto oicte decre.oīs.sꝑ debēt ɔfiteri ⁊ coīcare ꝭ ille. Videtur p̄dicta posse cōcordari ut secūda opīo ītelligat᷑ qn̄ quis lꝫ nō steteīt ī aliena ꝑrochia ꝑ ānū.tn̄ deliberauit ibidē stare. Nā eo ipō ꝙ qs deliberat ī aliq̊ loco habere domiciliū.ibi sortit᷑ ⁊ foꝝ.ut ī.c.fi.ex̄ de ꝑrochijs. Et habitatio ānualis vr̄ q̊ddā domiciliū q̊ ad sacroꝝ ꝑceptionē. ocō.c.questi. Vel qn̄ habitare deliberauit paꝝ minꝰ

q̄ꝫ ꝑ ānū. Nā id qꝺ modicū ē rō apprehendit q̄si nihil.ut nōt Tho. scꝺa scꝺe q.66.arti.6°. Vel qn̄ sic se hꝫ ɔsuetudo Nā ɔsuetudo ī talibꝫ ɔfert iurisdictōnē.ut nōt᷑ ī sū.cō.li°3°.ti.34.q.57.circa finē. Vel qn̄ scolares accedūt ꝺ lnīa p̄latoꝝ suoꝝ ad studiū. Tunc.n.videt᷑ eis data lnīa recipiendi sacr̄a ibidē.ut ī.§.proximo. Et qꝺ oictū ē ī scolari.idē ē ⁊ ī q̊cūq̄ꝫ alio.ut ⁊ oic Inno. Qui etiā subdit. In oībꝫ tn̄ p̄missis tutiꝰ est ꝙ ⁊ viatores ⁊ alij sꝑ a propō sacerdote lnīam accipiāt sp̄alē. B .7° tpe nccītatis.ut qa īfirmat᷑ ad mortē.uł debet ītrare iustū bellū seu mār̄e.⁊ deest propriꝰ sacerdos ita ꝙ etiā laico licet tunc cōfiteri.ꝺ pe.oiſ.i.quē penitet.ꝺ ɔse.oiſ.4.sanctū.8° si ponat spem ī ratihabitione ꝑprij sacerdotis. h̄ Hosti. Sed iste casus 8ꝰ cōiter nō tenet᷑.qa ratihabitio ī talibus nō hꝫ locū. ex̄ de re.iud. actus.lib°6°. A .Dictū Hosti.pōt intelligi qn̄ ista ratihabitio nō refertur ad futuꝝ.si p̄latus ɔfitētis cōtentabit᷑ sed sup ꝑnti qa cōtētat᷑.ut pōt extimari ex aliqbꝫ coiecturis. ex qbꝫ elicitur ipsius p̄lati tacitus ɔsensus.ut.ī.§.7°. Vtꝝ vnus. Et scꝺm hoc videt᷑ ītelligēdū qꝺ oic glo. Ray.ut nōtur ī sū.con. li°3°.ti.34.q.45. videlꝫ ꝙ sub hac spe rati nullus pōt absoluere alienum ꝑrochianū.⁊ si de facto absoluat eū etiam nomīe p̄lati sui.nō debet se gerere pro absoluto ante ratihabitōnē proprij sacerdotis. nec ante intrare ecclesiā. nec īgerē se coīoni fideliū si erat excoīcatꝰ maiori excoīcatiōe.aut etiā recipe eucharistiā si mortale erat pctm̄ ꝺ q̊ ɔfessus ē alieno sacerdoti. B .Addūt vltiꝰ Hosti.⁊ Ray.ꝙ in oī casu in quo sacerdos pōt audire ꝑrochianū alienū ɔsulūt ꝙ ei iniūgat ut se sacerdoti propō repntet.ar.ex̄ ꝺ sen.exco.de ceto.⁊.c.

ea noſcit̃.⁊.c.ꝙ de his.ĩ fi. A .Hoſti.
ſimplicit̃ dĩc ĩiũgat. ꝭ Ray. ꝯſulit. vñ
etiã ⁊ glo.eius ſup v̓bo ꝯſulo.ait.Ex q̊
mḡr dĩc cõſulo.ē argumentũ ꝙ nõ te-
neať.qa ad cõſilia null⁹ teneť niſi obli-
get ſe ad illa.Pōt dici ꝙ q̊ ad ſimplicē
repñtationē oĩo expedit ſaltē ſel' ĩ ãno
ꝓpter ſtatutũ eccľie.q̊ v̓o ad iterandũ
ꝯfeſſionē uel ad accipiēdũ pniam non
vr̃ nccē.ex q̊ ſel' fuit legitĩe abſolutus.
ut s̃.§.3°.niſi forte ipĩ ſacerdotes nullã
hērent curã d̓ ſuis ꝓchialib⁊ vtꝝ cõ
fiteanť uel nõ.qa tũc illa pñtatio fru-
ſtra fieret.Itē niſi ĩ caſu excoĩcatiõis.
tũc.n.abſoluto dꝫ iniungi ut q̃ꝫ citius
poťit ſe pñtet ei a q̊ fuerat abſoluēdus
ipĩ ꝯ mandatũ hũilit̃ receptur⁹.dcõ.c.
ea noſcit̃.cũ religs.Et h̃ argumēto idē
vr̃ dicendũ de oĩb⁊ caſib⁊ ſpãlit̃ reſer-
uatis pape ſeu epĩs.maxĩe circa imple
mentũ uel diſpēſationē votoꝝ.ut ĩiũ-
gať ꝯfitētib⁊ ut q̃ꝫ citi⁹ poterũt ſe rep-
ſentent eiſdem ad accipiendã ncciam
abſolutionē uel diſpēſationē ne in h̃a
negligētia teneãť. B .Itē dicũt ꝙ nõ
debēt cõfiteri cuicũqꝫ ſacerdoti ꝭ poti⁹
ei q al' iuriſdictionē hꝫ. A .Hoc nõ vr̃
neceſſariũ.ut pōt colligi ex dcis s̃.§.3°.
niſi forte q̊ ad ſacerdotes ad cõfeſſiões
audiēdas nõ habilitatos.ſicut pōt pa-
tere ex poſitis ĩ ſũ.con.eo.ti.q.40.ubi
dr̃ ſ̓m Ray.ꝙ ĩ caſib⁊ ĩ qb⁊ pōt ꝯfiteri
alteri q̃ꝫ ꝓprio ſacerdoti.nõ pñt audire
cõfeſſiones illi ſacerdotes qb⁊ nõ ē da
ta ptãs ab epõ.excepto articľo nccitať
Et duplex ē rõ.Una qa iſti nõ ſũt mõi
dãdi iuriſdictionē ei q al' nõ hꝫ.i.ꝓpť
hos caſus.dĩc glo.nõ dať iuriſdictio il
li q al' nõ hꝫ.Alia rõ ē.qa lꝫ ipĩ penitē-
tes ſint abſoluti ꝙ poſſint cõfiteri aliȷ̃
q̃ꝫ ꝓprio ſacerdoti.nõ tñ iſti ſũt abſo-
luti ꝙ poſſint audire.Itē ꝓpri⁹ ſacer-
dos nõ potuit dare talib⁊ iuriſdictiõeꝫ

ſeu ptãtē talē.ꝭ epũs ſol⁹ pōt illis qui
ſũt ĩ ſuo epatu.nõ tñ aliȷ̃s q ſũt ĩ aliȷ̃s
epatib⁊.ar.16.q.i.ꝓuenit.⁊.§.ecce in
h̃.⁊.§.h̃ idē.Glo.ſup v̓bo.nõ tñ aliȷ̃s
dĩc.Ego credo ſine ꝑiudicio ꝙ pōt cõ-
mittē etiã illis q ſũt ĩ aliȷ̃s epatib⁊ ea q̄
ꝑtinēt ad iuriſdictionē volũtariã.ſed
illos nõ pōt ꝯpellē ad ſuſcipiendũ cõ-
miſſionē eius cũ eis nihil ꝑcipe poſſit.
Sꝫ certe Ray.nõ loqť de ꝯmiſſione ſed
d̓ habilitatiõe ad audientiã ꝯfeſſionũ
quã nõ vr̃ poſſe cõferre eps nõ ſuo cľi-
co.ſicut ⁊ ipm ordinare nõ poteſt.71.
diſ.ſi quis.cum ſupradictis.s.ꝙ ſacer-
dotes non poſſunt audire confeſſiões
niſi prius fuerĩt ab epiſcopo inſtituti
ſiue licētiati.Con.Goff.ut ĩ dcã.q.40
dicēs gnãlit̃ nõ licē religioſis.niſi ab
epõ de ꝯſenſu ſui ꝑlati fuerĩt ĩſtituti.
Con.etiã cũ hoc glo.Ray.Sed Hoſti.
dĩc ꝙ ſi qs hēat lnĩam iudicĩ ſui.ꝙ ſpã-
liter tľi poſſit ꝯfiteri ĩmo etiã ſi licētiã
hēret ĩ genē ꝙ poſſit ꝯfiteri cuicũqꝫ vo
luerit.uel ſimplicit̃ ꝙ alteri poſſit cõfi
teri.ĩ his duob⁊ caſib⁊ ſi ſubdit⁹ recur
rerit ad diſcretiorē ſiue religioſũ ſiue
aliũ.uel ex cã ad nõ ita ꝑitũ dũ tñ ꝑitũ
⁊ honeſtũ ſecure ꝯfiteť.⁊ ali⁹ ſecure au
diat.ar.ex̃ eo.ne ꝑ dilatiõe.Iuxta aũt q̄
ꝓ ſe ĩducũt Ray.⁊ Goff.ĩtelligit Ho-
ſti.qñ h⁹mõi ſacerdotes ⁊ religioſi vo
lũt audire ſine lnĩa iudicĩ peccatorĩ.uľ
ſine lnĩa abbatis.nulla alia nccĩtate ĩ-
ſtãte.Sec⁹ tñ ĩ caſib⁊ q ad epm ꝑtinēt
h̃ ibi.Dictũ Hoſti.ut mihi vr̃ ñ ꝯtria-
tur ꝑdictis.qa ipē loqť de ſacerdotib⁊
ad cõfeſſionē habilitatĩ.Ray.vero.⁊
Goff.de nõ habilitatis q habilitari nõ
pñt niſi a proprio epõ de conſenſu ſui
ꝑlati qñ habilitandus ē religioſus.Et
ex ꝑdictis pōt ꝯſtare ꝙ ſacerdoti non
habilitato nõ pōt cõmitti audiētia cõ-
feſſionũ.niſi ꝑ eũ q pōt eũ habilitãe.B

An pegrini ⁊ romipete possint ɔfiti
alieno sacerdoti? R° ſm xv. Si accepe-
rūt perā ⁊ baculū a ꝓprijs sacerdotib⁹
siue aliť ď eoꝝ lnīa iter arripiant. p̄su-
mendū ē datā eis eē licentiā ɔfitendi.
A. Ad h̄ addit ip̄e xv. ď eis q̄ ɔmiserūt
ī via. uel q̄ ꝑ obliuionē dimiserūt cōfi
teri. aut etiā scienť. dū tn̄ de illis ꝓpo-
nāt cōfiteri ꝓprio sacerdoti postq̄ redie
rint. Sꝫ forte h̄ posset ītelligi de casib⁹
reseruatis. Nā de alijs cū seľ legitime
fuerit cōfessus ⁊ absolut⁹ nō oꝫ ꝙ iteꝝ
ɔfiteať. ut pꝫ s̄. abbas. ad fi. ī additiōe
W n̄ ⁊ Inno. ī. c. oīs. ex̄ de pe. ⁊ re. dicit
his casib⁹ simpliciť datā eē lnīam. ⁊ n̄
addit hāc limitationē quā ponit glo.
Ray. seqť ī glo. Ray. ⁊ etiā nōtur ī sū.
con. eo. ti. q. 39. Intelligo etiā talib⁹ da
tā lnīam eē recipiēdi eucharistiā ī pa-
sca. Idē dic Inno. ī dcō. c. oīs. Et de re
liqs sacr̄is puto ꝙ sit ītelligendū ď ne-
cessarijs. cū rōne necītatis ītelligant h̄
ꝑmissa ⁊ nō aliť. B. Si aūt sine lnīa ꝓ-
prij sacerdotꝭ pegrinātť. nō pn̄t absolui
ab alio nisi ī necitate. Et idē ē de alijs
negociatorib⁹ ⁊ viatorib⁹. Con. Inno.
⁊ Hosti. A. Immo h̄ fuerūt ꝓpe dcā
nō xv. ſ3 Inno. Et addit. Tuti⁹ ē sꝑ ī ta
lib⁹ lnīaꝫ a ꝓprio sacerdote spālē hre. ut
dic ī dcō. c. oīs. ⁊ pꝫ etiā ī dcā. q. 39. B

Utrū pegrinās q̄ hꝫ crimē cui⁹ abso
lutionē retinuerat sibi ep̄s. ī pegrinati
one possit absolui a simplici sacerdote.
R° ſm xv. Pōt absolui maxīe si instet
tēp⁹ gnālis coīonis ut ī pasca. Sꝫ debet
ei iniūgi ꝙ cū hūerit copiā sui ep̄i iteꝝ
ɔfiteať ei. ⁊ ab eo recipiat pnīam ď illo
h̄ xv. A. Idē ī sū. con. dcā. q. 39. post
ꝑncipiū. B. Veri⁹ vr̄ ꝙ si tāta fuerit
necītas ꝙ iste potuit absolui ab alio. n̄
oꝫ ꝙ iteꝝ cōfiteať uel absoluať. Sꝫ tn̄ si
ē aliqd satisfaciēdū ꝙ satisfaciat. ⁊ etiā
si ob dictā cām fuisset excoīcatus ⁊ ab
ip̄o sacerdote fuisset absolut⁹. si postea
nō repn̄tat se ep̄o reīcidit ī eādē snīaꝫ
ut s̄. absolutio 4°. §. p̊. Si vero nō fuit
necītas. nec absolutio valuit. De q̄ ne-
cessitate dictū ē s̄. §. 5°. v̊. 7°. A. Ibi dr̄
de necītate piculi morꝭ. Et sic vr̄ senti
re ꝙ īstās tēp⁹ coīonis nō sit iusta cā
q̄re qs possit absolui ab alieno sacerdo
te. ⁊ spāliť de casib⁹ ep̄alib⁹. Et bn̄ qa
h̄ n̄ vr̄ repiri iure cautū maxīe cū coīo
possit differri ad tēp⁹ ex cā. ex̄ de pe. ⁊
re. oīs. Et īteri pōt redire ad ꝓpriū sa
cerdotē. uel ab eo ꝑ nūciū seu litterā li
cētiā postulare. qď si nō facit cū possit
vr̄ potius malitia q̄ꝫ necītas. uel si aliq̊
iusto īpedimēto ꝓtēdēť ei⁹ pegrīatio
ꝑ ānū efficiť fori illi⁹ loci ⁊ ibi pōt reci
pere sacr̄a. ut s̄. §. 4°. v̊. 6°. B

Utrū vn⁹ sacerdos prochiaľ possit au
dire ⁊ absoluē aliū sacerdotē. R° ſm
xv. Nō pōt sine lnīa supiorꝭ gnāli uel
spāli lnīa exp̄ssa uel tacita. Nā ⁊ si ep̄s
scit coīter sic fieri ⁊ tolerat. eo ip̄o p̄su-
mēdū ē tacite approbare ⁊ lnīam dare
Idē Hosti. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 34
q. 42. ubi addiť ſm Hosti. ꝙ h̄ nō mul
tū expedit fieri. Idem eadē rōne vr̄ in
alijs q̄ ɔfitenť nō suis sacerdotib⁹ suis
sciētib⁹ ⁊ nō cōtradicētib⁹ cū possent.
ar. 8ꝫ. diſ. error. ⁊ ex̄ de v̊bo. sigꝭ. ītelli-
gētia. Nulla tn̄ cōsuetudīe pōt īduci.
ut qs p̄ter volūtatē ꝓprij sacerdotꝭ pos
sit confessorē eligē. extra de pe. ⁊ re. si
ep̄s. li° 6°. B

Utrū liceat ɔfitri laico. R° ſm Pe. Nō
licet nisi ī necītatꝭ articulo ut si ī extre-
mis agēs nō hēret sacerdotē. ⁊ tūc ſm
q̊sdā teneť laico cōfiteri. Sꝫ ꝓbabili⁹ ⁊
veri⁹ ē ꝙ nō teneť ď necītate. Sꝫ de tali
iudicandū ē sicut de illo q̄ nō hꝫ copiā
cōfessoris. A. Et rō pōt eē. quia solis

47

sacerdotibꝫ cōcessa ē ptās ligandi atqꝫ
soluēdi. ꝺ pe. dis. i. ꝟbū dei. B. Et lꝫ lai
co cōfiteri nō sit de ꝓcepto. ē tn̄ de cōsi
lio. Con. xv. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q.
43. ubi Pe. nō dic ꝙ nō liceat cōfiteri
laico. ſ ꝙ nō ē sufficiēs nisi ī nccītate.
ul' nisi respectu pctōꝝ venialiū. qꝺ pu
to ītelligendū nisi ī illis casibꝫ ī qbꝫ ve
nialia sūt ꝺ nccītate ꝯfessiōis. ꝺ q̄ s̄. cō
fessio 2°. §. 6°. in additione. B. Et ita
ītellige dcā Tho. s̄. p̄. 75°.

¶ An liceat ī nccītate cōfiteri sacerdo
ti heretico. scismatico. uel excoīcato ul'
sꝯti. Rᷤ° ſm Ray. Nullo mō. ꝺ pe. dis.
6. c. p̄. Sꝫ doleat ꝺ pctīs. ⁊ ꝙ tm̄ distu
lit cōfessionē ⁊ sufficit. Con. Hosti. ⁊
Tho. A. De hᷓ lati⁹ s̄. §. 3°. ī additōe. B

¶ Utꝝ sacerdos ꝓchial' debeat credē
subdito dicēti se ꝯfessū alti ut sic ei det
eucharistiā. Rᷤ° ſm Tho. ī q̊dā q̊libet.
In foro iudiciali credit' hoī ꝯ̄ se. ⁊ n̄ ꝓ
se. In foro aūt pnīali credit' hoī ꝓ se ⁊ ꝯ̄
se. Si g̊ sit īpedimtū eucharistie tl'e qꝺ
ad foꝝ iudiciale ptinet. puta excoīca
tio. non tenet' sacerdos credē subdito
quē excoīcatū nouit. nisi ei ꝺ absoluti
one cōstet. Si aūt sit īpedimētū qꝺ ad
foꝝ pnīe ptineat. s. pctm̄. tenet' credē.
⁊ īiuste agit si eucharistiam denegat.
Cō. Pe. ⁊ Hosti. A. Glo. ꝟo Ray. ut
pꝫ ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 48. dic ꝙ nō
tenet' ei credē etiā ꝙ ꝯfessus sit supiōi
⁊ absolut⁹. nisi cōstiterit ei de hᷓ p lrās
supioris uel alio mō legitimo. Et sub
dit autor sūme. Sed hᷓ ne ꝯ̄tria sint ꝓ
missis. ītelligas ꝺ pctīs manifestis. uel
qn̄ suū subditū ꝓbabilit' hꝫ suspectū.
Nā de occult nihil pōt scire sacerdos
nisi p ipm̄. Satis vr̄ posse dici ꝙ nō te
neat' ei credē etiā de occultis. Licet. n.
pctā occulta sint solū fori penitētialis.
tn̄ nō cōfiteri ptinet ad foꝝ iudiciale.

cū nō cōfitēs debeat ab eccl'ia arceri ⁊
eccl'iastica priuari sepultura. ex̄ de pe.
⁊ re. c. oīs. Posset tn̄ credē fidedigne ⁊
timorate ꝑsone. qa ꝟ̂isilr h⁹mōi ꝑsona
nō mētiret'. ar. xi. q. 3. q oīpotentē. B

¶ Utꝝ fratribꝫ p̄dicatoribꝫ ⁊ mīoribꝫ
liceat cōfessiōes audire. Rᷤ°. Olim lice
bat eis ex priuilegiīs. ⁊ spālitet ex cō
stitutiōe Benedicti. xi. q̄ īcipit. Inter
cūctas. q̄ hodie oīa vacāt. ſ ad hᷓ ꝙ pos
sint audire. oꝫ ꝙ mḡr uel ꝓuīcial' p̄di
catoꝝ uel eoꝝ vicarīj. ⁊ gnālis ul' ꝓuin
ciales mīstri ul' custodes mīoꝝ. p̊ q dē
accedāt ad pn̄tia ordinarioꝝ per se ul'
p alios frēs. ⁊ petāt ut frēs q electi fue
rīt ī eoꝝ ciuitatibꝫ ⁊ diocesibꝫ cōfessio
nes audire valeāt. ⁊ pnīas īponere. ⁊
penitētes absoluē. Post hᷓ dicti p̄lati
ordinū eligāt ꝑsonas idoneas ⁊ p̄sen
tent ul' pn̄tari faciāt dicti p̄latis eccl'ia
rū ut de ipoꝝ lnīa ⁊ grā possint audire
tn̄ pn̄tati nō ꝓpter hoc poterūt audire
ī alio ep̄atu. A. Intellige nisi ꝑsonas
diocesis ubi fuerit cōstituti. qa cū sit
volūtarie iurisdictōis pōt ubiqꝫ exerce
ri. ut s̄. §. 2°. B. Et debēt ipi electi in
numero eē ꝓut vniuersitas cleri ul' ppl'i
exigit. Et si p̄lati lnīam cōcesserint tūc
p̄dicte ꝑsone officiū dictū exeq̄nt'. Sꝫ
si dicti p̄lati eccl'iaꝝ queqꝫ ꝺ pn̄tad nō
admiserīt loco eius ponat' alter. Si ꝟo
absolute dare lnīam recusauerit. cōce
dit' eis licētia auctoritate ap̄l'ica. tn̄ in
hoc nō hn̄t plus q̄ꝫ sacerdotes ꝓchia
les. A. s. habeāt de iure cōi. ut ī textu
ī. alleᷓto. B. nisi eccl'iaꝝ. p̄lati amplius
dare vellēt sibi. hᷓ ī cle. de sepul. dudū.
A. i. §. statuim⁹. Et ītelligūt' de dio
cesibꝫ ī qbꝫ sūt loca fratꝝ. uel de ꝓpīqs
qn̄ ibi nō sūt loca. Un̄ ī dcō. §. dr̄. Sta
tuim⁹ auctoritate ap̄l'ica. ut ī singul' ci
uitatibꝫ ⁊ diocesibꝫ ī quibꝫ loca fratꝝ

ipoꝝ ↄsistere dignoscūť. ⁊ i ciuitatibꝫ ⁊ diocesibꝫ locis ipis vicinis i qbꝫ loca hmōi non habēť. mgr. p̄ores ꝛc. Sil'r etiā ut ibi pꝫ ꝙ fr̄es p̄dicti nō pn̄t deputati ad audiendū cōfessiones p prouincias. ß p dictas tm̄ dioceses. Item ibi dr̄ ꝙ ista pn̄tatio dꝫ fieri p̄latis locoꝝ. ⁊ ſm xv. ⁊ i directoria. li° p̄. ti. 15. §. 61°. Hic noīe p̄latoꝝ debem⁹ itellige epos ⁊ eoꝝ loca tenētes de iure uel cōsuetudīe. sicut sūt illi q ꝺ iure uel de cōsuetudīe sede vacāte eccl'ias regūt. Et stricte accipiť nomē p̄lati. ⁊ sic ex̄ ꝺ offi. ordi. si eps. ⁊ de tēpo. or. cū nullus. li° 6°. Large accipiť. ex̄ de offi. or. cū ab eccl'iaꝝ. Sed qd si p̄lati p̄ma oblatione facta rn̄deāt ꝓuīcialibꝫ p̄oribꝫ uel ministris seu missis ab eis. nō eligad neqꝫ pn̄tetis aliq̊s nob. qa nō admittemus eos. nūqd poterūt electi p eos sine aliq̄ alia pn̄tatiōe auctoritate pape ↄfessiones audire? R°. In directoria eo. ti. §. 72°. dr̄ ꝙ sic. qa in his q̄ certa sūt non ē loc⁹ ↄiecture. ar. i cle. q̄ꝫuis. ꝺ appel. Nec refert an p̄us ul' posteri⁹ h̄ denegēt. B

Sed nūqd eps sine p̄dicta solēnitate pōt dcōs religiosos ad ↄfessiōes acceptare? R°. Certe pōt ↄmittēdo eis iurisdictionē suā. ut s̄. §. 4°. A. Idē i directoria eo. ti. §. 73°. B. Immo etiā hn̄t ex p̄uilegio Clement q̄rti ꝙ si p̄lati h̄ ↄcedāt cōcessio ipa durat etiā p⁹ mortē p̄latoꝝ. donec eccl'ijs ꝓuisū fuerit de pastore.

Cui debēt cōfiteri curiales? R° ſm Hosti. Papa pōt sibi eligē quēcūqꝫ vl't Cardinal' absens cā legatiōis eodē mō pōt sibi eligē. ar. ex̄ de pe. ne ꝓ dilatiōe Si aūt ē i curia ↄfiteri dꝫ pape ul' pn̄iatio. Est tn̄ tuti⁹ ꝙ a papa lnīaꝫ habeat A. ut sibi eligē possit ↄfessorē cū talis pape subsit imediate. Et h̄ dico except epis q oēs sūt i h̄ p̄uilegiati. dcō. c. ne ꝓ dilatiōe. ⁊ i sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 57 B. Capellani v° ⁊ ceti curiales q sunt ꝺ familia pape ↄfiteāť penitentiario ⁊ nō alijs. Si sūt cū cardinalibꝫ possūt ꝺ lnīa dn̄i sui q curā eoꝝ hꝫ ꝺ ↄsuetudīe curie etiā alij ↄfiteri. ar. 6. q. 3. placuit ⁊ ex̄ ꝺ pe. oīs. A. Idē i dcā. q. 57. ubi etiā imediate subiūgiť. Sed ⁊ pn̄iatio pape pn̄t oēs sine aliq̄ lnīa ↄfiteri. B

Cui debēt ↄfiteri p̄lati? R° ſm Hosti. Patriarche. archiepi. epi. oēs etiā iferiores p̄lati exēpti pn̄t sibi eligē cōfessorē ꝓuidū. ex̄ ꝺ pe. ne ꝓ dilatione. A. Etiā si isti p̄lati venerit siue sint in curia romana. lꝫ qdā ↄtrariū dixerint ſm Hosti. ut i sū. con. dcā. q. 57. Et ut hr̄ eo. ti. q. 61. Ray. vr̄ h̄ limitare dicēs Pōt eps ⁊ exēptus eligē sibi cōfessorē. Hoc aūt itelligo nisi sit excoīcat⁹ maiori excoīcatiōe. ar. ex̄ de cle. exco. mi. c. si celebrat. Sed glo. eius exponēs dic. s. ille q eligiť i ↄfessorē qa tūc nō possꝫ eū absoluē sic ligat⁹. Si. n. eēt ligat⁹ minori excoīcatiōe tm̄ posset eū absoluē. ar. dcī. c. si celebrat. Itē ſm glo. Ray. ⁊ in dcā. q. 57. si aliq̄ eccl'ia exēpta ē. nō ꝓpter h̄ singuli ꝺ collegio pn̄t sibi eligē ↄfessores. ex q̊ hn̄t abbatē uel p̄orē uel decanū cui subsūt. ß h⁹mōi abbati uel priori uel decano ↄfiteri debēt. uel alij de mādato ei⁹. Si aūt h⁹mōi decan⁹ ul' p̄positus de cōsuetudine nō hꝫ curam aīaꝝ illaꝝ. nec ordinari⁹ nec ipsa vniuersitas. nec alius nisi solus papa. nec tūc singuli possent sibi eligē cōfessorē. qa illud. c. ne ꝓ dilatiōe. nō loqťnisi ꝺ p̄latis tm̄. vnde i hoc casu recurrendū est ad papam qui ꝓuideat talibus ꝺ cōfessore. B. Sꝫ tn̄ sic electus non habet potestatem absoluēdi ab excōmunicatione maiori uel a casibꝫ grauioribus

48

lꝫ qdā ꝯtriū dixerīt. ar. ex̄ de pe. ſi eps.
li° 6°. A . Ibi dr̄ ꝙ cōfeſſoꝛ elect⁹ ex li-
centia ꝓpꝛij epi nō pōt abſoluē a caſibꝫ
epo ſpālit̄ reſeruatis. Iō nō ꝓbat illud
ad qđ allegatur. ſed ꝙ cōfeſſoꝛ elect⁹ a
ꝑdictis đ licētia pape nō poſſit ſeītro-
mittere đ reſeruatis pape. de alijs autē
ſic. ſicut ⁊ ſentit Hoſti. dicēs ꝙ ubi ex-
empt⁹ eligit. hꝫ ptātem electus pn̄iarij
pape. Si vo ali⁹ eligat hꝫ ptātem iudici
illi⁹ cui ſubeſt is qui eligit. ut tn̄ ſꝑ pu
blica ⁊ ḡuia excipias. ut ī sū. con. dcā
q. 61. Pꝛo iſtis publicis ⁊ ḡuibꝫ ītelli-
go caſus epales. ꝑ dcm̄. c. ſi eps. Item
ut pꝫ in eadē. q. 61. glo. Ray. dic ꝙ bn̄-
ficia ꝑncipū late interꝑtanda ſūt. ff. de
ꝯſti. ꝑn. l. fi. Pōt dici ꝙ illud. c. ne ꝓ
dilatiōe. n̄ loqͬ tm̄ đ abſolutōe maioꝛi
excoīcatiōis. dū tn̄ abſolutionē h⁹moī
ſibi nō reſeruauerit papa. uel niſi ſn̄ia
lata ſit ab hoīe. qa tūc ab ipo excoīcato
re petēda ē abſolutio. Et cū h̄ dr̄ ꝯcoꝛ
dare ſatis dictū Hoſti. ſuꝑ poſitū ut ⁊
ibi ſubdit̄. B . Alij īferioꝛes ꝑlati nō
pn̄t eligē ſibi. niſi de ln̄ia pape uel epi
uel ꝓpꝛij ſacerdotis. Vn̄ ⁊ abbas ⁊ q-
cūqꝫ ꝑlatus nō eps. nec exēptus. ꝯfite-
ri dꝫ epo. monachi abbati. uel ſm re-
gule ſtatuta poſſūt etiā cōfiteri epo ſi
ei ſubſūt. Decan⁹ ꝑpoſit⁹. theſaurari⁹
⁊ qlibet canonic⁹ ⁊ ſacerdotes ꝑꝛochia
les. ⁊ familia epi ꝯfiteri debēt epo uel
alteri de eius ln̄ia. A . Idē ī sū. con. li°
3°. ti. 34. q. 57. ubi dr̄ etiā de ꝑꝛochiali
ꝙ ꝯfiteri dꝫ epo uł alij cui foꝛte ſubeſt
Itē de familia epi nihil ibi dicit̄. ſ; ī. q.
60. dr̄ ſm Hoſti. ꝙ familia epi uel ar-
chiepi ſi ſit de aliena dioceſi. idē de illa
dr̄ qđ đ familia alterius ꝑncipis laici.
Si vo ſit ī dyoceſi ꝓpꝛia tūc ei cōfiteri
dꝫ uł cui ipſe mādaueīt. ſ; etiā pōt ꝓpꝛio
ſacerdoti de cui⁹ ꝑꝛochia ē ꝯfiteri. B

Cui debēt ꝯfiteri reges ⁊ alij ſeciares
dn̄i? Re° ſm Hoſti. Si rex hꝫ domiciliū
ꝑncipale ī aliq̄ ciuitate. illi epo ꝯfiteri
dꝫ uel ſacerdoti niſi ſuꝑ hoc hēret ꝑui-
legiū. Idē dicendū ē đ duce. marchiōe
⁊ oībꝫ hn̄tibꝫ latas iuriſdictiōes ī di-
uerſis epatibꝫ. Sed ſi hn̄t domicilia in
diuerſis locis. ⁊ nō apparet qđ ſit ꝑnci
palius. pn̄t cōfiteri ei in cuius ꝑꝛochia
moꝛāt̄. uel qđ tuti⁹ ē de licētia epi eli-
gāt ſibi ꝯfeſſoꝛē Aut ſi loca ſūt ī diuer
ſis epatibꝫ de ln̄ia vtriuſqꝫ epi. A . ut
pꝫ in sū. con. eo. ti. q. 57. Hoſti. aliter
videtur loqui dicēs ſic. Impatoꝛ ⁊ im-
peratrix đ antiqſſima ꝯſuetudīe ꝯfitē
tur capellanis ſuis q habent curā aīaꝝ
de cōſuetudine nō reꝓbata ꝑ papā. ar.
ex̄ de fo. cōpe. cū contingat. Papa tn̄ ſi
vellet. talē poſſet cōſuetudinē reꝓbare
Tutioꝛ ē via ꝙ tales ꝓ ſe ⁊ familia ſua
īpetrēt ln̄iam cōfeſſoꝛem eligendi niſi
alio ꝑuilegio ſint muniti. Rex ſi hꝫ do
miciliū ꝓpꝛiū ⁊ ꝑncipale ī aliq ciuita-
te. illi epo cōfiteri dꝫ. niſi foꝛte ſec⁹ ob-
tineat de cōſuetudine antiq̄ q̄ alicui ec
cleſie h̄ ꝑuilegiū daret. uel niſi ſuꝑ hoc
hēret aliqđ ꝑuilegiū ſpeciale. Et qđ di
ctū ē de rege idē ītelligendū ē ⁊ de oī-
bus hn̄tibꝫ latas iuriſdictiones. ⁊ ī di-
uerſis epatibus. ſiue ſit dux. ſiue mar-
chio ſiue comes. Idē dico đ ꝓcē ſiue ba
rone ſi tātus ē ꝙ ſub ſe habeat ciuitatē
uel ciuitates. Si tm̄ caſtra hēat. cōfite-
ri debet illi ſacerdoti īfra cui⁹ ꝑꝛochiā
ꝓpꝛiū ⁊ ꝑncipale domiciliū hꝫ. uel de
ipius ln̄ia alr̄. ex̄ eo. oīs. Si tn̄ baro ha
beat domiciliū ī diuerſis caſtris. nec ap
paret qđ ſit ꝑncipali⁹ ſm Hoſti. ⁊ ī sū.
cō. eo. ti. q. 58. dr̄ ꝙ poſſit ꝯfiteri cui-
libet q̄diu īfra ꝑꝛochiā ſuam moꝛat̄.
uel qđ tuti⁹ ē de ln̄ia ſui epi eligat ſibi
vnū cōfeſſoꝛē. Q. ſi caſtra ⁊ domicilia

sint ī dīsis e͞patibꝫ.ab vtroq; e͞po lnīa
ī petret᷑.uel a metropolitano. Sʒ si sūt
ī diuersis ꝓuīcijs recurrat᷑ ad ꝑmatem
uel ad papā. H ibi. Videt᷑ tn̄ ꝙ lnīa pri-
matis siue archie͞pi nō sufficiat. cū nō
h͞eat hāc iurisdictionē erga subditos
suffraganeoꝝ.nisi dū visitat ꝓuīciam
ex͞ de censibꝫ.c. ꝑpetuo.li° 6°. lʒ debeat
scire qs sit cōfessor e͞pi. ⁊ etiā ip̄m pos-
sit ɔpellē ut sibi cōfiteat᷑ si suspectū ha
beat cōfessorē. qa ab ip̄o de aīa eius rō
exiget᷑. ut ex͞ ꝺ offi.or. pastoralis. ⁊.c.
irrefragabili ſm Hosti. ⁊ ī sū.con.eo.
ti.q.64. Distīgue tn̄ inter crimīa pu-
blica ⁊ occulta.ut idē Hosti. dic sup.c
ne pro dilatiōe. H ibi. Hec distīctio vr̄
obtinere. ad processum iudicialem in
quo agitur de manifestis tm̄. nō quo
ad pnīalē ī q̊ ꝑncipaliter agit᷑ ꝺ occultꝭ
ut ī.c.fi.ex͞ de symonia. B
Quid ꝺ his q ꝓ ꝑte anni manēt in
vna ꝑrochia. ⁊ ꝓ ꝑte āni manēt ī alia
R° ſm Hosti. Si se trāsferūt aīo rema-
nēdi.fiūt ꝑrochiani illi⁹. Si aūt nō in-
tendūt relinq͞re domiciliū ātiquū. de-
bent antiq̊ presbytero antiq domicilij
ɔfiteri. Et idē dicendū ē de familiari-
b⁹ q cū eis morāt᷑. A. Idē ī sū.cō.li° 3°.
ti.34.q.59. Et hec videt᷑ ītelligēda qn̄
apparet q ꝺ domiciliū sit ꝑncipali⁹. Al'
idē foret h dicendū q ꝺ ꝓxime dictū ē
de baronibꝫ ꝓpter eandē rōnem. ul' ni
si ꝑ ānū morarētur ī aliq̄ ꝑrochia. Tūc
enī oīo efficiūt᷑ de foro illius ꝑrochie.
lʒ nō ītenderet trāsferre ꝑmū domici-
liū.ut s͞.§.4°. v°.6°. ī additiōe. B
Nulla ɔsuetudīe pōt ītroduci ꝙ ali
qs preter sui supioris lnīam sibi possit
eligē cōfessorē q eū possit soluere ul' li-
gare.ex͞ de pe.si e͞ps.li° 6°.
Nūqd e͞ps pōt eligē diuersos ɔfesso-
res ⁊ sepi⁹ variare? R° ſm Hosti. Nō
cōsulo ꝙ hoc faciat q̄ʒdiu pōt hr̄e copiā
illi⁹ quē eligit. Si tn̄ habeat diuersos
ɔfessores qbꝫ velit oīa pctā ītegre cōfi
teri cōmendādus ē. Sec⁹ si ī fraudem
h facēt. A. Hoc.n.eēt detestandū.ut
ī sū.con.eo.ti.q.62.ubi idē ponit᷑. Vbi
etiā dr̄ ſm eundē. ꝙ pōt alij ī subsidiū
cōfiteri.ut tn̄ si mortale sit cōfiteat᷑ illi
quē eligit. q̄ʒcito illi⁹ copiā hēbit. Se-
cus aūt ē de venialibꝫ. B. Et nō ꝙ eo
ip̄o ꝙ e͞ps cōfitet᷑ alicui videt᷑ ip̄m eli-
gere.quia plus ē factis ⁊ ītētione mēꝺ
eligē q̄ʒ v̄bis.ar.ff. de legibꝫ.de qbꝫ.ex͞
de ma. ⁊ obe.legebat᷑.15.q.6.c.p̊.ad fi.
A. Idē ī sū.con.eo.ti.q.63. B
Quid ꝺ cōfessione facta sacerdoti q
nō ꝺ iure tenet bn̄ficiū? R° ſm Hosti.
Cū talis sacerdos nec soluē nec ligare
possit decipiūt᷑ aīe.ex͞ ꝺ ꝑrochijs.null⁹
Et lʒ aīe habeāt iustā cām ignorātie.
tn̄ ac si amisse eēnt req͞ret᷑ sanguis eaꝝ
ab his qui eas ꝑdere voluerūt. Inno.
addit. ꝙ si qs ignorās a tali pnīaʒ acci-
pit ⁊ postea sciat. dʒ ire ad sacerdotem
veꝝ ⁊ ei cōfiteri. ⁊ ab eo absolui.ex͞ de
pe.oīs.ī ꝑncipio. ⁊ ex͞ ꝺ ꝑſ by.nō bap.
veniēs. Idē s͞.bn̄ficiū 3°.§.fi. A. Ibi ꝺ
h latius dictū ē ī additiōe. Et q ꝺ dcm̄
ē ponit Inno.in.c.dudū.2°.ex͞ ꝺ elec. ⁊
postea subdit. Vel pōt dici ꝙ iste ītru-
sus vere absoluit q̄ʒdiu tolerat᷑ a supio-
re. 8.q.4.nōne. Glo. v° ī dcō.c.sentit
ꝙ talis sacerdos nō possit absoluē uel
ligare.lʒ excusent᷑ aīe iusta ignorātia.
⁊ h vr̄ veri⁹.ut tactū ē in.§.fi.pallato
Et forte etiā tal' sacerdos tenet᷑ defectū
suū māifestare ad satisfactionē aīabus
ceptis ut accipiāt verā absolutionē. ⁊
ut reddat ius alienū q ꝺ male vsurpa-
uit. ꝓ q̊ facit q ꝺ dictum ē s͞.absolutio
p̊.§.12°. nisi īminēt ꝑiculū. qa tūc for
te nō teneret᷑ reuelare sed al' ꝓut posset

49

ſatiſſacere. ex̄ de pe. ⁊ re. officiȷ̄. Et ea-
dē rōne idē vr̄ in oībꝫ ſine auctoritate
abſoluētibꝫ de fcō lꝫ nō affuerit tantū
pctm̄. ⁊ qn̄qꝫ nullū cū nō ſcient̄ h̄ ege-
rint. tn̄ tenent̄ notificare nō vere abſo
luto q̄ꝫcitius comode poterūt. ut ī cle.
cupiētes. circa ꝓncipiū. de penis. ⁊ ī di-
cto. §. 12°. B. De caſibꝫ cōfeſſionū qui
ꝑtinēt ad epm̄ habes. ī. ꝯfeſſor p̊. §. p̊

Confeſſionis

celatio. Utrū ſacerdos ī omni
caſu teneatur celare cōfeſſionē. R̄ẽ° ſm̄
Tho. ⁊ Pe. ī 4° diſ. 21. Sic. Nā ī ſacr̄is
illud qđ geritur exteriꝰ ē ſignum eius
quod geritur īterius. vnde ſicut deus
pctm̄ tegit īterius ſic ꝯfeſſor debet te-
gere exterius. Et iō tāq̄ꝫ violator ſacr̄i
peccat qui reuelat. Per celationē etiā
hoīes magꝭ ad cōfeſſionē attrahūtur ⁊
ſimpliciꝰ ꝯfitent̄. Un̄ etiā ſi aliqđ pi-
culū futuꝝ īminēt. ⁊ hoc ſciret̄ ſolum
ꝑ cōfeſſionē. ut de heretico q corrūpe-
ret fidē. uel đ mrīmonio illicito qđ ali
qui velīt facē. uel aliq̊ magno dāno tē
porali nō ꝓpter h̄ reuelare dꝫ. ſ; potius
eos qui cōfitent̄ monē ut obuiēt ⁊ re-
ſiſtāt. ⁊ p̄lato dicere ꝙ vigilet ſuꝑ gre
gē ⁊ hꝰmōi ſine vlla reuelatiōe. de pe.
diſ. 6. ſacerdos. ⁊ ex̄ de pe. oīs. A. Idē
in ſū. con. lī° 3°. ti. 34. q. 91. Et h̄ ītelli-
genda ſūt qn̄ qs ꝯfiteret̄ vere. Secꝰ ſi
ficte ut opet̄ malū aliqđ. uel ut a ꝯfeſ-
ſore īpetret auxiliū uel ꝯſiliū ſuꝑ aliq̊
pctō. Hoc. n. nō pōt dici fore auditū ī
ꝯfeſſione cū hoc nō ſit cōfeſſio ſ; cōfeſſi
onis deſtructio. Iō nō vr̄ ꝙ ſacerdos
obliget̄ ſecretū tenē. ut ⁊ Ray. ſentit ī
ti. đ pe. ⁊ re. §. pone ꝙ aliqs. ⁊ eiꝰ glo.
eo. ti. đ pe. ⁊ re. §. pone ꝙ aliqs. ⁊ eius
glo. eo. ti. §. đ pena ſacerdotis. ſuꝑ v̂bo
pctm̄. Inno. etiā in dcō. c. oīs. ait ꝙ ſi
ꝯfitēs dicat ſe ab aliq̊ pctō abſtinē nō
poſſe ⁊ dolet. ꝙ ⁊ h̄ ꝑtinet ad ſigillū cō
feſſiōis. ⁊ nō debet aliq̄tenus reuelari.
ex̄ eo. ꝙ quidā. ſubiūgēs. Illos aūt nō
credimꝰ ut miſtro cōfiteri q nō ut pe-
niteāt. ſed ut ꝯſiliū uel auxiliū ab aliq̊
accipiāt dicūt ſibi pctm̄ ſuū. licet dicāt
h̄ dico tibi ī cōfeſſione uel ī pnīa. cum
n̄ ſit veꝝ ꝙ dicāt ī pn̄ia uel dei miſtro
cū aīe ꝯſiliū nō req̄rāt. Et tales bn̄ ſūt
cogēdi ſuꝑ p̄miſſis ferre teſtimōiū. B
Que ſit pena reuelātꝭ cōfeſſiōeꝫ? R̄ẽ.
De iure antiq̊ debet deponi. ⁊ oībꝫ die-
bus vite ſue igminoſus ꝑegrinari. de
pe. diſ. 6. ſacerdos. Sed ſm̄ decre. ex̄ đ
pe. oīs. debet deponi. ⁊ ad agendā per-
petuā pnīam ī arctū monaſteriū detru
di. A. Glo. in dcō. c. oīs. dīc. Hodie
h̄ ī ponit̄. qī īnuat ꝙ pena. c. ſacerdos.
ſit ſublata. Sed ut pꝫ in ſū. con. eo. ti. q
99. Hoſti. ſuꝑ eo. c. oīs dīc. Intelligas
pnīaꝫ Gregoriȷ̄. s. ꝑegrinationē q̄ꝫdiu
ē ī pnia tꝑali. puta uſqꝫ ad ſeptēniū uł
decēniū. uel plus uel minus ſm̄ ꝙ eſt
pnīa limitata. 30. q. i. ſi qs ſacerdos. q̊
elapſo ē in monaſterio detrudendꝰ. ut
ibi ꝑpetuā agat pnīam. ut dr̄ in. c. oīs.
Et ſic vnū ius ſupplet̄ ꝑ aliud. Itē dic
Hoſti. ibidē. ꝙ hāc penā ordinariā pa
tiet̄ ſacerdos ſi cōuīcit̄ ī iudicio. Si aūt
ſacerdos neget ꝓditōnē nec ille ꝓbare
pōt. nec ſacerdos etiā ꝓbare pōt ꝙ aliū-
de ꝑuenerit ad ipm̄. nec cōuincē poſſit
ipm̄ prochianū de crimīe. tūc arbitra-
rie puniet̄. 7. q. 2. ſi tn̄. 7. c. placuit. Ui
det̄ ītelligē Hoſti. đ crimīe de q̊ ſacer-
dos accuſauit uel īfamauit prochianū
Un̄ ⁊ ſubiūgit. Caueat ḡ ſibi ſacerdos
ne prochiano uel alteri detrahat. ſicut
nec vult ꝙ ſibi ab alr̄o detrahat̄. 6. q. i
deteriores. ⁊. c. ſequēti. B
Quid ſi iudex inſtat uel īquirat an

aliqd sciat de hoc p ꝯfessionē siue alio
mō? R° ſm xv. Si sacerdos nō pōt alio
mō iniquū iudicē declinare. tūc pos-
set nihil ide scio. qa subītelligit̄ ut hō.
uel nihil scio p cōfessionē. qa subītelli
git̄ nihil scio. s. tibi reuelandū. sicut dr̄
Mat. 13°. De die autē illo ⁊ hora nemo
scit. neqꝫ angeli in celo. neqꝫ filius Et
subītelligit̄ ꝙ filius nihil scit. s. reuelā
dū nob. A . Idē ī sū. con. eo. ti. q. 92.
Et ut pꝫ eo. ti. q. 91. Tho. ⁊ Pe. dicunt
ꝙ si etiā p̄latus p̄cipiat alicui dicē cri-
men alicuius qđ solū scit p cōfessionē.
non tenetur ei obedire. nec excōicatio
ī eū ꝓpter h̄ lata teneret. nec ī testē ad-
ductꝰ tenet̄ aliqd dicē de hoc. ⁊ pōt iu-
rare ꝙ nihil de hoc sciat. qa non scit ut
hō sed ut deꝰ. Con. his Hosti. Et ī di-
cta. q. 92. dr̄. Credo ꝙ hꝰmodi qō qñ
s. expsse q̄reret̄ de scīa p cōfessionē con
dēnanda eēt. ⁊ q̄rens tāqꝫ tyrānus ad
idolatriā pctm̄ mortale īducēs obiur-
gādus. ⁊ ei eēt ī facie resistendū. B

Utrꝫ liceat sacerdoti reuelare pctm̄
qđ aliter p̄ter cōfessionem scit. R° ſm
Tho. ⁊ Pe. ī 4°. dis. 21. Si alio mō scit.
reuelare pōt. ſ nō oꝫ dicē ꝙ audiuit in
ꝯfessione. ⁊ nihilominꝰ ꝓpt̄ scandalū
debet abstinē q̄tū pōt. ⁊ de h̄ non loq̄t̄
nisi nccītas īmineat. A . Idē ī sū. con.
eo. ti. q. 93. B

Quid si abbas scit p cōfessionē pec-
catū alicuꝰ p̄oris sibi subditi. cuiꝰ pcti
p̄oratus occasio ē? R° ſm Tho. dis. 21.
Dicēdū ꝙ absqꝫ lesiōe cōscīe pōt p̄latꝰ
impunitū relīquē pctm̄ qđ scit ut deꝰ
nec ullū tenet̄ adhibē remediū nisi eo
mō q ad ipm defert̄. Uñ tm̄ ī foro peni
tētiali debet remediū adhibē monēdo
ipm ut resignet. uel pōt ex aliq̄ alia oc-
casione absoluē ipm ita tñ ꝙ oīs suspi-
cio de cōfessione uitet̄. A . Idē in sū.
con. eo. ti. q. 94. ubi etiā idē faciendū
in silib3 dicit̄. B

Utrꝫ sigillū cōfessiōis se extēdit ad
alia que nō sunt de cōfessione. R° ſm
Tho. ubi s̄. Sigillū cōfessionis directe
nō se extēdit nisi ad illa q̄ cadūt sub sa
cramētali cōfessione. ſ īdirecte etiā il-
lud qđ nō cadit sub sacr̄ali cōfessione
ad sigillū ꝯfessiōis pertinet. sicut sunt
illa p que posset pctm̄ dep̄hēdi. nihilo
minus etiā alia que īterdū ī ꝯfessione
dicūtur nō ptinētia ad cōfessionē. sū-
mo studio sūt celāda. tū ꝓpter scāda-
lū. tū ꝓpter ꝓnitatē que ex cōsuetudīe
posset accidē. A . Idem ī sū. cō. eo. ti.
q. 95. B

Quid cū aliqs dicit alicui secretū
sub sigillo cōfessiōis? R° ſm Tho. ī. 4°.
dis. 21. Hō nō de facili debet recipe ali-
quid h̄ mō. Si aūt recipiat tenet̄ ex ꝓ-
missiōe h̄ mō celare ac si ī cōfessiōe ha-
beret. Con. Hosti. A . Idē ī sū. con. eo.
ti. q. 96. ubi dr̄ ꝙ ꝓmittēs sic tenet̄ q̄-
uis sub sigillo cōfessiōis nō habeat. Et
sic ex his pꝫ ꝙ nō obligat̄ ex cōfessione
ſ solū ex ꝓmissiōe. ⁊ iō cogēte nccītate
bñ poterit reuelare. ut. ī. §. 8°. Sine ne
cessitate aūt reuelās nō īcurrit penam
reuelātis cōfessionē cū h̄ nō habuerit
ī cōfessione. Sed bñ posset peccare mor
taliter rōne fracte fidei ⁊ mēdacij pni-
ciosi ſm nōta per Tho. scđa scđe. q. 110.
arti. 4°. B

Utrꝫ nō sacerdotes q īterdū ī sūt int̄-
ptes ꝯfitētis teneāt̄ celare cōfessionē.
R° ſm Tho. ubi s̄. Sic. Quis. n. ꝓprie
sigillū cōfessionis nō habeāt. tñ parti
cipāt in hoc cāu aliqd de actu sigilli cō
fessionis. Con. Inno. ⁊ etiā Hosti. A
Idē in sū. con. eo. ti. q. 97. ubi etiā ad-
dit̄ ſm Hosti. ꝙ si pctōrem talis ꝓdat
lꝫ non hēat locum pena dcī. c. oīs. quia

50

nec sacerdos ē. tñ talis arbitrarie puni
et᷑. ex̄ de offi. dele. de causis. ī fi. Et idē
ē q̄n ut sacerdos etiā laicus audiret cō
fessionē ī necessitate. qa tenet᷑ celare si-
cut ⁊ sacerdos ƀm Inno. ī dcō. c. oīs. B
¶ Quid si aliqs ī cōfessione reuelat sa
cerdoti debita credita uel deposita. ⁊
postea fiat publica inquisitio de predi
ctis? R° ƀm xb. Q; si quis hoc mō reue-
let sacerdoti id qđ habuit p furtū. uel
aliter cū pctō. sacerdos tenet᷑ celare. Si
autē absolute dixerit ea q̄ dꝫ uel q̄ sibi
debent᷑ etiā sub sigillo cōfessiōis nō dꝫ
recipe. Q; si recepit ⁊ fiat īqsitio p epm
uel aliū q hꝫ sup ħ ptātem. tenet᷑ veri-
tatē dicē. qa q sic recepit đ hoc casu nō
cogitauit uel si cogitasset ⁊ promisisset
seu etiā iurasset nō reuelare. illicitū eēt
ꝓmissū uel iuramentū. nec obseruādū
ī piudiciū iuris alieni. Secus si īiuste
⁊ p tyrānidē īqreret᷑. qa tūc subterfu-
gere dꝫ tacēdo uel sophistice respōden
do. A. Con. his Tho. ⁊ Hosti. ut ī sū.
con. li° 3°. ti. 34. q. 98. B
¶ Utrū confessio possit reuelari de lnia
cōfitētis. R° ƀm Tho. ⁊ Pe. ī 4°. dis. 21
Dicē pōt nihilominꝰ scandalū dꝫ vita
re. ⁊ inqn̄tū pōt nō vti tali lnia ubi scā-
dalū timet᷑. Ille q̄q; cui sic reuelatur đ
lnia confitentis tenet᷑ illud celare. nisi
forte pctōꝛ velit ꝙ ille absolute ⁊ libē
sciat. s. ħ pctm̄ qđ dictū ē. A. Idē in
sū. cō. eo. ti. q. 100. ubi etiā rō assignat᷑.
qa cōfessio celari dꝫ ꝓpter duo. s. ꝓpt
sacrm̄. qa q̄si de eētia sacri ē cōfessio-
nē celare. ⁊ ꝓpter scandalū. pmū tollit᷑
p licētiā cōfitentis. ſ secundū nihilo-
minus manet. B

Confessor p̄. Quos ⁊ a qui
bus pōt absoluere simplex sacer-
dos. ⁊ q sūt casus epales? R° De ħ fue-
rūt multe ⁊ varie opiniones diuersoꝝ
doctoꝝ. A. que aliqtenꝰ referūt᷑ in sū.
con. li° 3°. ti. 34. q. 50. ⁊ etiā p Albzicū.
q etiā cōcoꝛdat cū oībꝫ q̄ ponūt᷑ in hoc
§. B. nec fuerūt determiate usq; ad tē
poꝛa Bn̄dicti. xi. qui declarauit ꝙ qua-
tuoꝛ sūt casus epales de iure. p̄. s. pec-
catū clerici ꝓpter qđ īcurrisset irregu-
laritatē. A. Glo. Ray. ī. §. Itē nūqd
pꝛochialis. sup v̄bo ꝓpt̄ illā. đ pe. ⁊ re.
⁊ ī sū. con. dcā. q. 50. dic ħ eē verū q̄
ad dispēsationē nō q̄ ad absolutionē.
Sed certe ista declaratio que foꝛte fuit
post illā glo. nō videt᷑ loq de dispēsati
one. ſ de absolutiōe. Al' multi aliȷ cāus
essent epales. ut dispensatio votoꝛū. ⁊
alioꝝ multoꝝ. B. 2° de īcendiarȷs. A
s. dolosis. ⁊ de mādātibꝫ hoc fieri. siue
ī ħ dātibꝫ cōsiliū uel auxiliū. Nā etiā
debēt excoīcari nec absolui nisi p̄us dā
no cui ītulerīt resarcito ƀm facultates
suas. ⁊ iurent se vlteriꝰ ignē nō apposi-
turos. ⁊ debēt hierosolymis aut ī hispa
nia p annū īteg̃ꝝ ī dei seruitio pmanē.
Si qs aūt archieps uel eps hoc relaxa-
uerit dānū restituat. ⁊ p annū ab offi-
cio epali abstineat. 23. q. 8. pessimā. B
3°. ubi esset indicēda solēnis pnīa. de q̄
dr̄. ī. pnīa 3°. A. Ista pnīa īdicēda est
ꝓ aliq delicto gui qđ totā cōmouit ci-
uitatē siue locū. 26. q. 6. c. fi. Et iō iste
casus ē epalis qa dari dꝫ pnīam solem-
nē ⁊ publicā ad satisfaciendū scādalo
ꝓximi dcō. c. fi. Ideo simplex sacerdos
etiā si ei ab epo cōmittet᷑ deberet q̄tū;
bono mō fieri posset vitare ītromittē
se sup hꝰ. qa coīter circa talia nō potest
simplex sacerdos nec͂iam ⁊ cōueniētē
īdicere pnīam. Et int̄ alia pctā ꝓ qbus
īdicenda ē pnīa solēnis ⁊ publica est
blasfemia dei uel scōꝝ publice ꝑpetra-
ta. extra de male. c. statuimꝰ. Ad cuius

ĩtellectũ dñs Anto. de bu. qõnes aliq̃s
formãs dic. An ĩferior ep̃o absoluat a
pctõ isto. Dic q̄ nõ. qa ẽ de casib9 ep̃õ
reseruatis. ut hic ibi p ep̃m de qbus. ĩ
d pe. 7 re. si ep̃s li° 6°. quod ẽ verũ ƒm
Hosti. de publico. d occulto oĩs p̃i byt
absoluẽ põt ƒm eũ. Su9 vero ep̃s pos-
set cõmittẽ nõ ep̃o. ut ĩ dcõ. c. si ep̃s. Ad
hoc. 26. q. 6. c. fi. 2° q̃ro. Qñ qs dicat̃
publice blasfemare? Dic qñ h̃ facit si-
ue ĩ platea siue ĩ camera multis audiẽ-
tib9 7 ep̃o referẽtib9. Ad hoc s̃. c. pxĩo
7 de excess. p̃la. int̃ dilectos. 7. c. q̃ʒ sit
graue. 7. ff. de ṽbo. obli. palã. Dum tñ
id cõfiteat̃. uel si negauerit cõuincat̃ de
actu si cõstiterit. Secus ẽ si nõ cõuĩcat̃
lʒ dixerit corã plurib9. puta qa illi sũt
tales a qb9 cõuinci nõ põt. puta furio-
si uel pupilli ƒm Hosti. uel scd̃m eũ dr̃
publica qñ ẽ vulgatissimũ 7 ex h̃ pctõ
multos scãdalizat. 26. q. 6. c. fi. ut qa
frequẽter hoc cõmittit. uel qa notoriũ
iuris uel facti. de coha. cle. 7 mu. vr̃a.
Itẽ 3°. Quid d clerico? Dic q̄ nõ hʒ lo-
cũ h̃ pena. qa nõ debet publice penitẽ
ƒ3 al̃ ad arbitriũ punir̃. d biga. c. p̊. 7 3°.
Itẽ 4°. Quid si h̃ dixerit ex calore ira-
cũdie uel ebrietate? Dic q̄ nõ hʒ locũ
h̃ pena. p ṽbũ p̃sũpserit ĩ h̃. c. positum
Licet. n. forte peccet nõ in tantũ. Item
5°. An si hic blasfem9 vult penitẽ in ex-
tremis det̃ ei ecc̃hastica sepultura? Di-
cit Vĩcẽtius. Si p ep̃m lata ẽ cõ eũ sñia
nõ sepelier̃. al̃ sic. Itẽ 6°. Quis habebit
hãc pecuniariã penã. de q̃ ĩ h̃. c. statui-
mus dr̃? Aliq dicũt q̄ secularis iudex
a cl̃ico 7 laico. p id q̄ d seqtur inter alia
cõitatũ statuta ⁊c. Alij econtra. q̄ iu-
dex ecc̃hasticus ab vtroq3 cũ sit crimẽ
ecc̃hasticũ. Dic Goff. q̄ iudex laic9 ha-
bebit penã laici. 7 ecc̃iasticus penã cl̃i
ci. Et ad h̃ de hered. excõicam9. 7 d iu-
deis. ita q̃rũdã. Item 7°. An ĩdistincte

repellat̃ oĩs dispẽsatio ĩ his penis? Dic
Hosti. q̄ sic. nisi ex magna cã dispẽsa-
ret̃. ut si sit honorabilis p̃sona quã nõ
decet publice penitẽ 7 vult illã redimẽ
magnis elemosynis. Ad h̃ d sen. exco.
mulieres. Et subdit. Itẽ oppono q̄ im-
ponat̃ alia pena ĩ Auten. ut nõ luxuriẽ
tur cõ nãm. coll̃. 6. Solutio punit̃ pena
illa 7 ista qa punit̃ illo supplicio. 7 ƒm
canones excõicat̃. 7 cl̃icus deponit̃. 22
q. 1. si qs p capillũ. h̃ ille. B. 4° d ex-
cõicatis. de qb9 etiã aliq p̃tinent ad pa
pã. ut. ĩ. dispẽsatio. §. 6°. 7 s̃. absolutio
p̊. §. 3°. A. Hoc ẽ regl̃are. Qñq3 aũt ab-
soluũt a maiori excõicatione etiã infe-
riores ep̃o. ut s̃. absolutio 2°. p totum
7 s̃. absolutio p̊. ĩ p̃ncipio. ĩ additiõe.
B. Itẽ declarauit q̄ qnq3 sũt casus de
cõsuetudine approbati. Primus. s. ho-
micidij volũtarij. A. Idẽ vr̃ ĩ mutila
tione mẽbrorũ. Nã p h̃ pctõ vr̃ ab illo
pnĩa dã da q eandẽ debeat ĩcendiario
dare. 7 q̄ nec mutilãs nec mutilationẽ
fieri mandãs nec cõsentiẽs debeat ab-
solui. nisi satisfactõe p̃missa. 23. q. 8. si-
qs mẽbrorũ. B. 2° falsarij. 3° violato-
ris ecc̃hastice lib̃tatis. A. s. q ĩiuste
personas uel res eccl̃iasticas g̃uat. ut si
quis secl̃aris iurisdictionẽ eccl̃iasticã
ĩpediret. uel si vsurparet sibi iurisdi-
ctionẽ sup p̃sonas uel res ecc̃hasticas
q d ius p̃hibet. ex̃ de fo. cõpe. si diligẽti
B. 4° violatoris eccl̃iastice ĩmunitat̃
A. Hoc ẽ q in eccl̃ia seu ĩ loco sacro ul̃
ĩ spacio p̊uilegiato ĩ circuitu ecc̃ie pxi
mũ ĩ p̃sona seu ĩ reb9 offendit. 17. q. 4.
si qs ĩuentus. uel aliter ei9 ĩmunitatẽ
ledit. Et ita oẽ sacrilegiũ vr̃ casus ep̃a-
lis. B. 5° sortilegi. i. dĩnatorũ. ut. 26
q. 6. c. p̊. h̃ ĩ q̃dã decre. que ĩcipit. Int̃
cũctas. ĩ qua decre. multa alia cõstituit
de religiosis circa p̃dicatiões 7 cõfessio
nes 7 sepulturas. Post hec p̃dcã decre.

f

51

fuit reuocata ĩ Vienen̄. ꝯcilio. ⁊ multa
noua circa h̾ statuta sūt. ut ĩ cle. ꝺudū.
ꝺe sepul. De p̄dictis ꝺo casibꝫ nihil in-
nouatū ē. Nā in p̄dicta ꝺecre. Bn̄dicti
xi. ꝺe his casibus non fuit facta consti
tutio. Sed ut ꝺicit ibi. est solū ꝺeclara-
tio. Vn̄ ꝺicendū vr̄ ꝙ illi idē casus sūt
hodie. nisi ꝺiceret̾ ꝙ ipe falsū ꝺeclara-
uit. q̇ꝺ nō esset bn̄ ꝺictū. aut noua con
stitutio seu ꝯsuetudo fieret. Pn̄t tn̄ ni-
hilomin⁹ ep̄i ĩ suis ep̄atibꝫ casus ꝓut
eis magis expedire videbit̾ reseruare.
sicut ⁊ pn̄t cōstitutiōes facē. ⁊ multo
magꝫ h̾ posset cōciliū synodale uel ꝓuĩ
ciale a cuius sentētijs religiosi nō pn̄t
absoluē. ut s̄. absolutio p̊. §. 3°. circa fi.
A . De h̾ ĩ ꝺirectoria li° p̊. ti. 15. §. 76°.
sic ꝺr̄. Nūqd ep̄i poterūt ꝺ ꝺie ĩ ꝺiē no
uos casus ꝑ ꝯstitutōes suas reseruare
R°. non vr̄. qa possent tōllit fructū grē
fcē fribꝫ p̄dicatoribꝫ ⁊ mioribꝫ absor-
bē ⁊ ipoꝝ ꝓuilegiū ꝺetrūcare. q̇ꝺ n̄ licꝫ
zi. ꝺis. ĩferior. ex̄ ꝺe priui. ꝺilecti. ⁊ c.
quāto. xv. ꝺic ꝙ sic. ꝺū tn̄ nō appareat
ꝙ maliciose hoc faciāt. Tu ꝺistiguas.
Aut ep̄i faciūt statuta synodalia ĩ qbꝫ
sibi seruāt absolutionē: ⁊ ĩ h̾ casu cura-
ti absoluē non possūt. Sed p̄dicti frēs
bn̄ absoluūt. qa statuta ꝯcessioni ꝯ̄tria
reuocātur. ex̄ ꝺe sepul. ꝺudū. §. vlt̄. li°
6°. Aut faciūt statuta excoĩcatione lata
⁊ tūc frēs nō pn̄t absoluere. ex̄ ꝺe ꝓui.
religiosi. ĩ p̊n. lib° 6°. ⁊ sic loqt̾ xv. hec
ibi. Q̇ꝺ h̾ ꝺicit̾ ꝺe excoĩcatiōe. idē etiā
ĩtelligit̾ ꝺe alijs sentētijs statutoꝝ sy-
nodaliū ⁊ ꝓuĩcialiū. ut ĩ ꝺcā cle. religi
osi. Itē q̇ꝺ ꝺr̄ ꝺe curatis idē ꝑ eandem
rōnem ĩtelligit̾ ⁊ ꝺe alijs nō ꝓuilegiad
Itē ĩ. §. p̄cedenti videlꝫ. 75°. ĩ ꝺirecto-
ria ꝺr̄ ꝙ nec cōsuetudo q̄ ep̄alis aliq̊s
casus reseruat ꝺictis fribꝫ p̄iudicat. cū
ꝯsuetudīes eoꝝ cōcessiōibꝫ ꝯtrarie pe-
nitus reuocent̾. ꝺcā cle. ꝺudū. §. nos
eteni. B . Et nō ꝙ hic nō fit mētio ꝺe
ꝯmutatione votoꝝ aut ꝺispēsatiōe in-
certoꝝ. qa h̾ nō sūt ꝺe cōfessiōe uel ab-
solutione. Sed ꝺicemus. ĩ. votū 5°. ⁊. ĩ
restitutio 6°. A . Ex p̄dictis patē pōt
ꝙ nō pn̄t oēs casus ep̄ales bn̄ ꝑticula-
riter sciri. vn̄ bonū vr̄ ꝙ accipiētes ab
ep̄is auctoritatē audiēdi cōfessiōes fa-
ciant sibi ab eis ꝺeclarari q̊s casus sibi
reseruāt. ⁊ ꝙ ĩ alijs generalē auctorita
tē ꝯcedāt absoluēdi. Et qa ꝺiffert ab-
solutio a ꝺispēsatiōe. si volūt suꝑ aliq̊
voto uel alijs posse ꝺispēsare ꝺe his fa-
ciāt fieri spālem mentionē. uł ꝙ auto
ritate ep̄i pn̄t ꝺispēsare suꝑ oībꝫ ad fo-
rū pnīe ꝑtinentibꝫ. B

Quid g̊ agendū cū q̊s hꝫ aliq̄ pctā a
qbꝫ ille cui cōfitet̾ nō pōt absoluē? R°
ſm Tho. in q̊dā q̊libet. Sacerdos non
absoluit aliquē nisi q̊ ꝺiuinitus credit̾
absolut⁹. A . uel etiā ꝺe q̊ ꝺubitatur.
Nec ꝺubitationis facile pōt hr̄i certi-
tudo si pnīam petat. ꝺe pe. ꝺis. 7. si q̊s
positus. B . Sꝫ postq̄ꝫ a ꝺeo ē absolut⁹
tenet̾ ad h̾ eccl̄ie cōfiteri. Et qa ꝺispēsa
tio absolutiōis nō ē tota ꝯmissa miori
tenet̾ totū cōfiteri ei. ⁊ ip̄e ꝺꝫ absoluē
ab his a qbꝫ pōt. Deīde tenet̾ remittē
eū ad suꝑiorē ꝺe residuo absoluendū.
ar. 33. q. 2. latorē. ⁊ ex̄ ꝺ pe. significauit
A . Idē ĩ sū. con. eo. ti. q. 73. B . Cete-
rū si ĩferior ꝺe facto eū absoluit ponit
idē Tho. ꝙ nō credit eū absolutū. Tn̄
accusat̾ ꝑ ignorantiā iuris. nō aūt sa-
cerdos cui hoc ius ig̊rate nō licet. A
Idē in sū. con eo. ti. q. 74. Sꝫ certe pos
set eē ꝙ q̄nqꝫ minus excusaret̾ ꝯfitens
q̄ꝫ cōfessor. cū cōfessor nō teneat̾ scire
oēs casus ĩmo ĩ cōi. nec multū subtilia
ut nōt̄ ĩ sū. con. li° 3°. ti. 5. q. 2. et vn⁹-
q̊sqꝫ magꝫ obliget̾ ꝓprie saluti q̄ꝫ aliene

de pe. dis. 3. q vult. B
Quid si ɔfitēs sit excoīcatus ⁊ non
possit absolui a suo ɔfessore. nūqd ab-
soluet eū ab aliis pctīs? R° fm Tho. in
4°. dis. 18. Sacerdos nullū excoīcatum
absoluere potest a culpa nisi absolut9
sit prius ab excōmunicatiōe. quia ex-
coīcatus nō ē pticeps sacroꝝ eccle. A
Sꝫ certe h̄ itelligendū vr̄ qn̄ ɔfitēs nō
foret patus sollicite ⁊ debite petē abso
lutionē ab excoīcatiōe. ul' alit' nō bene
disposit9. Al' etiā excoīcat9 bn̄ disposi-
tus pōt absolui a pctīs. Nā capax ē sa-
cramēti pnīe. qd nll' negat' etiā excoi-
cato ⁊ hērtico. ex d heret. sup eo. li° 6°.
Est etiā capax absolutiōis, ꝑpt' qd pōt
absolui ab vna excoīcatione ⁊ remanē
in alia. ex d sen. exco. cū pro cā. ⁊ nōt
glo. i. c. officii. eo. ti. ubi dīc. ꝙ excoīca
tus a pluribꝫ poterit ab vnoqꝫ singil-
latim absolui. ⁊ vltīa absolutio confir
mat oēs. Dic tn̄ ꝙ vnus nō dꝫ absoluē
nisi absoluēdus caueat ꝙ se faciet ab-
solui ab aliis. Et nō dꝫ denūciari abso-
lut9 anteqꝫ sit ab omnibus absolutus.
Et i. dcō. c. cū ꝑ causa dic ꝙ excoīcat9
ex pluribꝫ cāis pōt absolui ab vna: ⁊ re
manet ligat9 ꝑ alia. Idē etiā nōt Ray.
li° 3°. sue sūme i tractatu d excoīcatiōe
§. sed nūqd. vbi etiā sentit ꝙ si etiā ex-
coīcat9 n̄ expmat oēs cās excoīcatiōis
tn̄ tenet absolutio ꝑ expressis. Et idē
sentit glo. i. c. ex pte. ex d offi. or. Sed i
dcō. c. cū ꝑ cā. dic ꝙ si absoluēti nō ex-
pmāt' oēs cāe. nō valet absolutio tāqꝫ
surrepticia. Pōt dici ꝙ si cāe taceātur
malitiose. nō valet absolutio. Secus si
bona fide. sicut ⁊ i cōfessiōe pctōꝝ. pꝫ s̄
ɔfessio p. §. 4°. Est g excoīcatus capax
pnīe ⁊ absolutiōis. ⁊ iō si ē bn̄ disposi
tus pōt a pctō absolui. Vn̄ ⁊ i glo. Ray
i dcō. §. s nūqd. sup vbo. ad illā. for-
mans hāc qōnē rn̄det. Dicunt qdā ꝙ
nō. qa manēti in excoīcatiōe nō sūt i-
pendēda sacra eccle. Veri9 credo ꝙ si
n̄ stetit p eū qn absoluat' neqꝫ ē i mora
petende absolutiōis. neqꝫ timet' ꝙ ne-
gligētior fiat ad petendā absolutionē
sup hui9mōi excoīcatiōe, ꝑpter abso-
lutionē ipetratā sup aliis pctīs poterit
eū cōfessor suus absoluē d aliis pctīs.
sicut qn̄ eps retinet sibi absolutionē d
aliqbꝫ crimībꝫ sacerdos prochialis pōt
ɔfitentē absoluē d aliis ⁊ postea epūs
absoluat d illo qd sibi retinuit. ⁊ due
pticulares faciūt vnā itegrā. ⁊ vna est
ppatoria ad reliquā. Et iō i h̄ casu pōt
coīcare confessor talit' excoīcato. sicut
coīcat' i receptiōe iuramēti an̄ absolu-
tionē. Regularius tn̄ fieret si absoluēt'
ab hui9mōi excoīcatiōe: ⁊ postea de ce-
teris pctīs. cū excoīcatio sit fortius vi-
culū. Et h̄ seruāt qdā cōfessores. Sed
benignior ē pus dcā snīa. secunda tn̄
tenēda ē si timeat' ꝙ ꝑpt' h9mōi abso-
lutionē fieret negligētior ad petendū
absolutionē excoīcatiōis. Credo etiā
ꝙ cōfessor nō teneat' absoluē d peccati
an̄ absolutionem excoīcationis. h̄ ille.
Hoc vltimum puto veꝝ. nisi excoīcati
notabilit' intereēt ipm absolui a pctīs
an̄ absolutionē excoīcatōis. Nā cū pos
sit absolui ut p̄ostensū ē. nō debet ɔfes
sor ipm notabilit' dānificare cū ab ei9
dāno possit legitīe abstinē. Nā Math
7°. dicitur. Oīa qcūqꝫ vultis ut faciant
vob̄ hoīes ⁊ vos facite ill'. B. Sꝫ qūo
absoluē possit si nō pōt recurrē ad eū a
quo fuerit absoluēdus. vide s̄. absolu
tio 4°. §. p.
Nūqd vnus sacerdos possit audire
⁊ alius absoluē? R° fm xb. Nō. qa sa-
cramētū pnīe diuidi nō pōt. sicut nec
alia sacra eccle. 23. dis. qrūdā. A. Idē

ī sū.con.libꝰ 3.° ti.34.q.78. B

¶ Utrū sacerdos possit absoluē illā cū q̄ peccauit. Rꝰ fm xb. Nō ↄ3 qa tollitꝛ erubescētia q̄ est maxīa ps satisfactionis. vñ ↄ3 eā remittē ad aliū sacerdotē Sic notauit Hugo.30.q.i.sup.c.oīs. A s.circa p̄sbyterꝝ grecū ꝛ vxorē ꝓpriā ꝛ hr̄ ī glo. dcī.c.oīs. ꝛ in sū.con.eo.ti q.66. B .Et idē de oī pctō in q̊ sacerdos fuit cōsentiēs uel coopator. Si tn̄ ī his casibꝯ absoluat. valebit absolutō Con.Tho. ī 4.° dis.19. A .Idē in dcā.q 66.ubi etiā additꝛ fm eundē xb. Nec ē ↄtra.ꝙ eps nō pōt dispēsare ī symonia cū eo ↄmissa.qa dispēsatio ē dignitad. absolutio nccitatis. Et iō nō tā facile qs amittit ptātem absoluēdi sicut dispēsandi. B .Archieps qn̄ visitat pōt audire cōfessiones subditorꝝ suffraganeorꝝ. ꝛ absoluē. ꝛ pnīas īponē. ex̄ de censi.ꝑpetuo.libꝰ 6.°

¶ Si eps cōmittit alicui vices suas circa ↄfessiones audiēdas.nūqd talis pōt circa casus maiores ꝛ epales? Rꝰ. Non pōt.nisi exp̄sse ei ↄmittat.ex̄ ð re. iud. ī gnāli. ꝛ ð pe.si eps. liꝰ 6.° Is qq3 cui cōmissū ē nō pōt cōmittē alteri.ex̄ ð offi. dele.qm̄ aplica.in fi. A .Idē ī sū.con. eo.ti.q.51. B .Et ītelligas ꝙ nō pōt ð iure cōi. Secus qn̄ exp̄mitꝛ ꝙ possit.ar. ex̄ ð offi.dele.is cui.liꝰ 6.° ꝛ ꝑ ea q̄ nōt ibi Io.an. A .S3 qd si dicat eps.ↄmitto uob auctoritatē meā ī foro pnīali. ut possitis absoluē ī oībꝯ casibꝯ in qbꝯ possumus? Rꝰ fm glo.Ray. ꝛ ī sū.con. eo.ti.q.52. Licet q oīa dicit nihil excipiat.19.dis.si romanorꝝ.nō tn̄ ē tutū ꝓpter hꝰmōi ↄmissionē gnālē vsurpare ea q̄ a iure epō sūt reseruata spāliter nisi certū sit ꝙ hꝰmōi eps ꝑ hꝰmōi verba generalia ītenderit ↄmittē spālia. Et tn̄ q̄ ī synodo sua epūs reseruare cō-

sueuit.satis credo ꝙ per hꝰmōi gnālia v̂ba.cōmissa eē debeāt ītelligi. Absolutiōes tn̄ excoīcationū q̄ fiūt a sacerdotibus ꝓ furtis ꝛ dānis q̊rꝝ ignorantur actores cū n̄ solū ꝑtineāt ad forꝝ pnīale.s3 q̊ ad qd spectēt ad forꝝ ↄtentiosū. nō sūt ītelligēde delegari ꝑ huiꝰmodi gnālia v̂ba. ꝛ multo fortiꝰ nec absolutiones eorꝝ qui ī forma iudicij excoīcati sūt ꝓ contumacia aut ꝓ re iudicata. aut ꝓ offensa.q̄tūcūq3 etiā gnālitꝛ eps ↄmittat vices suas q̊ ad forꝝ pnīale alicui.nō ꝓpter h̄ ille sine spāli mandato ↄ3 mutare vota aut relaxare iuramēta ð qbꝯ certū est ꝙ possint.uel ð qbꝯ est dubiū an possint licite obseruari. l3 de trāsgressione voti iā facta ꝛ de ꝑiurio possint pnīam īiūgē. h̄ glo. Et subditꝛ ī dcā.q.52. In huiꝰmōi g̊ ↄfessor ī dubio nō ꝓcedat.s3 a suo epō certificet in spāli ī qbus casibꝯ vltꝛ sibi ↄmittē suā auctoritatē. ꝛ ī qbꝯ nō. Satis vr̄ posse dici ꝙ cōfessio sic gnāliter accipiēda sit sicut sonat. Nā v̂ba generalia gnāliter sūt accipiēda.i.q.i.sūt nō nulli. ꝛ ex̄ ð deci.ad audientiā.p̄sertim ī fauorē salutis aīarꝝ q̊ nihil ē fauorabiliꝰ. 24.q. 3.si habes. ꝛ ex̄ de pe. ꝛ re.ne ꝓ dilatiōe nisi forte fuisset aliqd tale q ð nō fuiss3 delegans v̂isilꝛ in spē ↄcessurꝰ. ex̄ ð re. iud.ī generali. liꝰ 6.° Que aūt sint ista cū sint īdetermīata satis vidētꝛ relinq iudicio discreti iudicis ꝛ cōfessoris.ex̄ de offi.dele. de causis. Et ad hoc etiam faciūt q̄ dcā sūt s̄.in p̄ncipio.ī vltima additione. q̄ īcipit. Ex p̄dictis. B

¶ Sed vtrꝝ officialis epī habeat auctoritatē ī penitētijs casuū epaliū. Rꝰ fm Hosti. Nō h3 nisi exp̄sse pateat ꝙ hoc voluerit eps. ꝛ si h3 ꝛ nō ē sacerdos ↄ3 alteri delegare.extra ð ꝓcu.petitio. A Idē ī sū.con.eo.ti.q.55. Et ī.q.56 dr̄

ꝭm hosti. ꝙ cū eṗs ad remotā regionē se trāsfert. ⁊ aliū eṗm vicariū generalē relinqt talis vicari⁹ pōt oīa sicut ille q ipm īstituit posset si p̄ns eēt. B

¶ In articulo mortis oīb⁹ sacerdotib⁹ ⁊ ð oībus pctīs ⁊ sentētijs ɔcedit̄ absolutio. ar. de pe. dis. i. quē penitet. ⁊ ex̄ de sen. exco. nō dubiū. A. Intellige nisi ī executiōe ordīs fuerīt īpediti. ut s̄. cōfessio 3°. §. 3°. et 4°. ad fi. ī additiōe. De articulo aūt mord. ⁊ q̄lit̄ tūc sit agē dū dictū ē s̄. absolutio p̊. ad fi. ī additione. B. Quis sit cōfessor curialiū uel p̄latoꝝ uel regum. vide s̄. ɔfessio 3°. §. 14°. q incipit. Cui debēt. ⁊ in duob⁹. §. sequentib⁹.

Confessor 2°.

Qs. quid debeat agē? Quid agē dū ɔfessori si credat ꝙ ɔfessus nō faciat pnīam aut aliud qð ꝓmittit? R° ꝭm ho. Nō debet ꝓpter hoc exigere ꝓmissionē siue votū uel iuramentū. ß sufficit si dicat se hr̄e ꝓpositū faciendi. ⁊ sic dꝫ absoluē simpl̄r ⁊ sine ɔditiōe. facta tn̄ ꝓtestatiōe si suspectus hētur. ꝙ si non restituet qð abstulit. aut nō faciat id qð iniūgit̄ fructu cōfessionis carebit. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 136. B Excipiūt̄ excoīcati q iurāt. ut s̄ absolutio 5°. §. 2°. A. Et nō solū iurāt. sed etiā anq̄ȝ absoluant̄ p̄us satisfacē debēt qn̄ sūt excoīcati ꝑ notoria seu manifesta offensa. ut ī. c. solet. de sen. exco. li° 6°. ⁊ ē singl̄aritet exp̄ssū ī multis excoīcationū casib⁹ sicut illos discutiēti pōt patē. Sil̄r etiā ī alijs casib⁹ a iure exp̄ssis. ut dr̄ ī dcā. q. 136. lꝫ ibi sp̄aliter nō ponant̄. vn̄ 2⁹ post p̄dictū ē ī icendiario q īiuste ꝓximū dānificauit icendēdo seu incēdi faciēdo uel h̄ faciētibus ɔsiliū seu auxiliū ī his dando. Nā ⁊ hi nō vident̄ debē absolui. nisi p̄us satisfecerīt. 23. q. 8. pessimā ibi. Nec absoluat̄ nisi pri⁹ dāno cui ītulerit ꝭm facultatē suā resarcito ⁊ iuret se vlteri⁹ ignē nō appositurꝝ ꝛc. 3⁹ vr̄ ɔ̄ mutilantē ꝓximū seu mutilari facientē seu ī h̄ ɔsentientē. Nā ⁊ tales eq̄pant̄ p̄dictis icendiarijs. Et ita videt̄ ꝙ absolui nō debeant nisi p̄us satisfecerīt. 23. q. 8. si quis mēbroꝝ. 4⁹ ē ɔ̄ manifestos raptores ⁊ eccl̄ie violatores. qui nec absolui debēt. nec etiā ad pnīam recipi ī vita ul̄ ī morte. nisi p̄us iuxta eoꝝ facultatem satisfecerīt. uel de satisfaciēdo idoneā cautionē dederīt. ex̄ ð rap. sup eo. ubi dr̄. Statuimus ut qcūq̄ȝ ex his q violēter surrexerīt in rapinā seu eccl̄iaꝝ violationē manifeste fuerit deprehensus nisi p̄us ablata restituat si poterit. uel emēdandi plenā ⁊ firmā securitatem fecerit. pnīe bn̄ficiū ei penit⁹ deneget̄. Et. ī. Qui aūt ī sanitate obstinata mēte nō penituerit uel emēdauerit ⁊ in morte securitatē p̄stare nequerit solēnitas pnīe paꝝ ꝓdesse videt̄ sicut credimus. Sꝫ de pctō cōtrito viaticū non neget̄ ita tn̄ ut nullus cl̄icoꝝ sepulture illius intersit. nec ei⁹ el̄yam p̄sumat accipe. Q̄ si q cl̄icoꝝ uel p̄sbyteroꝝ ɔtra h̄ ī vita ul̄ ī morte penitētias dare aut sepulture īteresse uel eoꝝ el̄yas accipe attēptauerīt. seu h⁹mōi rapīe p̄ticipes īuenti fuerīt. ordinis sui dānū irrecupabilit̄ patiant̄. ⁊ eccl̄iastico bn̄ficio careāt. h̄ ille. Est aūt aduertēdū ꝭm Hosti. ī sū. con. li° p̊. ti. 16. q. 6. ꝙ p̄dcā itelligūt̄ qn̄ raptor seu violator eccl̄ie fuit monitus de restituēdo. ⁊ post admonitionē diu ī ɔtumacia p̄seuerauerīt. al̄r dcā pena nō obtinet. ut ī. c. fi. ð sepul. ⁊ ð rap. c. ī l̄ris. 5⁹ ē ɔ̄ manifestos vsurarios. q nec absolui nec ad cōfessionē

admitti debēt. nisi prius satisfecerit uel d satisfaciēdo idoneā cautionē pstite-rint. ex d vsuris. c. quāquā. li° 6°. ubi inter alia dr. Nullus manifestoꝝ vsurarioꝝ testamētis īter sit. aut eos ad ɔfessionē admittat seu ipos absoluat. nisi d vsu-ris satisfecerit ul' de satisfaciēdo ꝓ suaꝝ viribus facultatū pstiterit ut pmittit̄ idoneā cautionē. Testamēta quoqꝫ mani festoꝝ vsurarioꝝ alit̄ fcā. nō valēt. sed sūt irrita ipso iure. 6° dr̄ ꝯ sacrilegum s. qui aliqd abstulit de loco sacro seu q iniuriatus ē psonis ecclasticis. q nō dr̄ absoluēdus si admonit⁹ prius nō satis-fecerit. 17. q. 4. si qs īuentus. ubi dicit̄ Si qs domū dei violauerit. ⁊ aliqua si-ne lnīa illius cui ɔmissa esse dignoscit̄ inde abstulerit. uel ecclasticis psonis iniuriā fecerit. donec īcōuentu admoni tus legitime satisfaciat. sciat se coīone esse puatū. Si vo post secundā ⁊ tertiā ɔuentionē corā epo satisfacē detracta-uerit. sacrilegij piculo ab oībꝫ obnoxi⁹ teneat̄ ita ut fm aplm nemini fideliū misceatur. B

¶ An confessor teneat̄ ad memoriā re ducere ɔfitēti pctā q audiuit uel sciuit eū ɔmisisse. R° fm xb. Si scit uel hꝫ ꝓ-babilē opinionē dꝫ ei ad memoriā re-ducere. qa timere pōt ne ɔfitēs sup hoc crassam hēat ignorantiā. uel q nō ad-hibeat debitā diligentiā. A . s. ad reco lenda sua pctā. ut in sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 85. ubi h nōnt̄. B . qd nō excusat.

¶ Si sacerdos hēat aliqs parochianos surdos. cecos. mutos. uel furiosos. uel demoniacos. ⁊ siles. qs scit eē ī peccato mortali qd faciet? R° fm Ray. Debet facē posse suū ut īducat eos ad pnīam scdm q ē possibile. Q si nō pōt ꝓficere oret ⁊ faciat orari ut de⁹ illustret cor-da eoꝝ. de ɔse. dis. 4. solet queri. A

Idē ī sū. con. eo. ti. q. 88. ubi etiā dicit̄ q lꝫ sacerdos faciat tūc posse suū. tn̄ est casus ī quo nō excusat̄. videlicet si ex ne-gligētia sua pcessit h⁹mōi casus. h ibi. Est etiā sciēdū q furiosis seu amētibꝫ ī mortali exn̄tibus nullū pōt dari re-mediū nisi reuertant̄ ad mentē. qa ipi ⁊ dormiētes eqpant̄. ⁊ ītelligūt̄ pseue-rare ī eadē volūtate ⁊ statu q erāt īme diate an̄ dormitionē ul' amentiā. quosqꝫ dormientes existunt seu amētes. ex de bap. c. maiores. ad fi. Iō nō restat pro eis nisi oratio. B

¶ Tria fm Al. debēt eē ī ɔfessiōe. s. sci entia discernēdi int̄ pctm̄. īqsitio d eis cauta. ⁊ discreta pnīe seu satisfactiōis iniūctio. A . Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 5. q 2. ubi etiā dicit̄ fm eundē Al. q sacer-dos nō tenet̄ scire discernē nisi ī coī. s. q sint capitalia. ⁊ q mortalia coīa. ⁊ q venialia ex genē. Et sciens hec suffici-ens reputat̄ ꝓ tēporis h⁹ necessitate ad ɔfessiones audiēdas. Sed bn̄ puto q h nesciēs peccat mortalit̄ audiendo: ⁊ eū īstituēs peccat adh plus q ipe. ⁊ pmit tens īstitutū mīstrare mortalit̄ peccat si sua interest tales ꝓhibē. Pōt addi q piculosū ē etiā audire ɔfessiones non hn̄ti ɔpetentē noticiam casuū pape. ⁊ epoꝝ. ut ī cle. religiosi. d puilegijs. Et iō sup his ignorātia ɔfessoris reglarit̄ dr̄ īexcusabilis. ut s. ɔfessio p°. §. p°. ad fi. Silr ⁊ nesciēti ɔpetent̄ opportuna cuilibet xpiano. videlicet articlos fidei ⁊ sacra eccle. pcepta decalogi. ⁊ opa ca ritatis. ⁊ modū debite ɔfitēdi ⁊ penitē di. Nā Mathi. 15°. dr̄. Si cecus ceco du catū pstet ambo ī foueā cadūt. Ad hoc etiā forti⁹ obligat̄ qd tulit se officio. ta lis. n. tenet̄ de oī exacta diligētia. ar. ff. depositi. l. i. §. sepe. ubi dr̄ q q obtulit se deposito tenet̄ de leuissima culpa. lꝫ

aliter nō teneret̃ nisi ꝺ dolo ⁊ lata culpa
cū recipiat ad vtilitatē alteri⁹ tm̄. Qui
aūt nō ĩgerit se. ꝫ reqsit⁹ exercet ex ca-
ritate. satis vr̄ ꝙ nō tenet̃ nisi inq̄tum
scit uel pōt comode scire. qa ĩpossibiliū
nulla ē obligatio. ff. de re. iud. l. ĩpossi-
biliū. Et qa hoc agit̃ ad merā vtilitatē
alterius. sicut ⁊ depositū. Et ꝫ si ibi nō
ĩuenit̃ vita ⁊ scĩa idone⁹. q uelit ⁊ pos-
sit ꝫ officiū exercē. Quo cāu etiā min⁹
idone⁹ ⁊ ĩ p̄dcĩs n̄ ĩstruct⁹ si facit ex ca
ritate. pōt se ĩgerē. Nā qꝺ nō ē licitū
nccĩtas licitū facit. ex̄ ꝺ re. iud. qꝺ n̄ ē
Vn̄ ⁊ ĩ nccĩtate etiā laico pōt fieri ꝯfes-
sio. ꝺ pe. dis. 6. q vult. Et ꝫ ꝯfessoꝛ hoc
casu nō tenet̃ nisi inq̄tū scit ⁊ pōt uel
scire pōt. Patia. n. sūt scire ul' scire de-
bere. ut ĩ. c. fi. ex̄ ꝺ iniuriis. Si aūt h⁹-
mōi ĩp̄itus etiā ĩ casu nccĩtatis audien
do dep̄hēdat peccantē ĝuibꝫ ĩuolutū
ꝓuide facit si ei ꝯsulit ꝙ ꝺ illis iteꝝ cō
fiteat̃ p̄ito. uel ab eo ꝯsiliū postulet cū
eius copiā hr̄e poterit. ne forte ipe sup
bis ĩ aliq̊ errauerit. Itē si magꝭ p̄it⁹ re-
p̄it̃ scĩa ⁊ ꝯscĩa. ⁊ aliqs ꝑ certo coĝ̊scat
se nō ꝯpetent̃ p̄itū. nullaten⁹ se intro-
mittē oꝫ etiā reqsit⁹. alit̃ facit ꝫ dictā
scripturā. Si cecus ceco ⁊c̄. Itē ꝫ iura
ꝺ pe. ⁊ re. oĩs. ⁊ de pe. dis. 6. q vult. Si
v̊o dubitat ꝺ sua ꝯpetēti p̄itia p scĩam
seu expientiā. uel etiā dubitat si alius
p̄itioꝛ repiat̃ q ꝫ possit ⁊ velit. excusat̃
obĩa p̄lati. 23. q. i. qd culpat̃. ul' pōt cre
dere penitēti si dicat se nō posse habere
p̄itiorē. cū nō sit visibile cū mēdaciis ad
pnĩam accedē. Itē ĩ ꝯfessore reqrit̃ cō-
scĩa multo magꝭ q̄ꝫ scĩa. Vn̄ ĩ dcō. c. qui
vult. ꝺ pe. dis. 6. dic. Aug⁹. Sacerdos
itaqꝫ cui oĩs pctōꝛ offert̃. ante quē sta-
tuit̃ oĩs lāguoꝛ ĩ nll'o eoꝝ sit iudicād⁹
q̄ ĩ alio iudicare ꝓmpt⁹ ē ⁊c̄. Et iō exi
stēs ĩ mortali audiēdo ꝯfessiones mor

taliter peccat. Nā ꝫm Tho. ⁊ Al. ⁊ ĩ sū.
con. li° 3°. ti. 22. q. 25. exn̄s ĩ pctō mor
tali qn̄cūqꝫ ĩ aliq̊ actu exhibet se vt mi
nistꝝ eccl'ie mortalit̃ peccat. Et totiēs
mortalit̃ q̊tiēs h⁹mōi actū facit. Et iō
etiā si nō possit hr̄i cōfessoꝛ scĩa ⁊ ꝯscĩa
idone⁹ debem⁹ p̄eligē ꝯscĩam. qa me-
lioꝛ ē ĩsipiētia cū timore q̄ꝫ appatēs sa-
piētia. Eccl. 19°. Et qa q sibi nequā est.
cui alii bon⁹ erit! Eccl. 14°. Itē ĩpfectū
scĩe supplere pōt pfectio caritatis. ex̄ ꝺ
renū. c. nisi. §. ꝓ defectu. sicut pꝫ ĩ btō
Nicolao ⁊ aliis multis. Sed ĩpfectum
ĩnocētie n̄ supplet scĩa. Sꝫ ꝫ casu quāto
ē maioꝛ tāto ē p̄iculosioꝛ. sicut ⁊ bon⁹
gladius ĩ manu furiosi. ut pꝫ ĩ demone
q sic nūcupatus ē a scia. Vn̄. i. Cor. 8°.
Scĩa ĩflat. caritas edificat. Sup q̊ glo.
mḡri snĩaꝝ ꝫm Augꝭ. dic. Addite scĩe
caritatem ⁊ vtilis erit. Scĩa cū caritate
vtilis ē. p se ĩflat ĩ supbiā. ut demones
q greco noĩe a scĩa sic sūt noĩati ĩ qbus
scĩa ē sine caritate. Itē quia ut ꝓxime
patuit deficiēs scĩa pōt ĩ casu nccĩtatis
sine pctō ꝯfessiōes audire. Sed nō de-
ficiēs ꝯscĩa cui⁹ pctō vr̄ ānecti q ei pec
cādi occasionē p̄bet qn̄ pōt sibi aliter
ꝓuidē. Sed an possit fieri ꝯfessio exn̄ti
ĩ mortali vr̄ ꝙ nō. quia tal' sacerdos ut
s̄. pꝫ peccat. ⁊ eius pctō ānectit̃ q ei in
actu pctĩ ꝯsentit. ad Ro. p̊. In ꝯ̄riū fa
cit. qa nemo suū dꝫ vitare p̄latū. lꝫ pec
catoꝛ ē. nisi p̄us ꝯdēnatū. 8. q. 4. nōne
De ꝫ sic dr̄ ĩ sū. con. li° 3°. ti. 22. q. 24.
Tho. ait. Licꝫ subditus teneat̃ recipe sa
cramēta a mĩstro eccl'ie etiā exn̄ti ĩ mor
tali q̊usqꝫ ab eccl'ia toleratur qui adhuc
ei obligat̃. tñ excepto nccĩtatis casu n̄
foret tutū h⁹mōi ĩducē ad executionē
alicui⁹ actus spectād ad suū ordinē du
rāte ꝯscĩa ꝙ p̄dict⁹ mĩster sit ĩ mortali
quā ꝯsciam pōt deponē. qa ĩ ĩstāti pōt

ex dīna gr̄a emēdari. h ibi. Hec qō pōt clari⁹ solui p id qđ ī sili dīc Tho. scđa scđe. q. 77. arti. 4°. videlȝ ꝙ nō licet īducere aliquē ad mutuādū sub vsura. tn̄ occurrēte rōnabili nccītate licet recipe sub vsura a p̄pato ad mutuādū. Itaqȝ ex p̄dictis pōt colligi ꝙ dū qs cogit᷑ a suo p̄lato. pōt ab eo recipere ecclīastica sacr̄a. lȝ sit ī mortali si ab ecclīa tolerat᷑. Si nō cogit᷑ a p̄lato ⁊ aliū posset habē sacerdotē. nō debet ei quē putat eē in mortali cōfiteri. uel ab eo aliqđ sacr̄m recipe. nec ip̄m inducē ad exequendū aliquē actū sui ordinis. Si vō aliū sacerdotē hr̄e nō possit. pōt vrgēte rōnabili cā ɔfiteri sacerdoti ad h pato etiā in mortali ex̄nti. ⁊ ab eo alia recipe sacramēta. ꝫ nullatenus dȝ ip̄m ad h nō dispositū inducere. B.

An īterrogatiōes sint faciēde ī confessione? R° ꝑm Ray. ꝙ sic. dūmō discrete fiāt. đ qbꝫ habes plene de pe. dis. 5. c. p̊. ⁊ dis. 6. c. q vult. ī p̄ncipio. ⁊ vltra medīū. ex̄ đ pe. ⁊ re. oīs. §. sacerdos aūt. Et debēt eē īterrogatiōes p̄ncipaliter đ septē vitijs capitalibꝫ que sunt supbia. auaritia. gula. luxuria. inuidia ira. ⁊ accidia. A. Predcā pleni⁹ dicūt᷑ ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 3. Et nō solū interrogationes faciēde sūt de his vitijs. ꝫ etiā de articul' fidei. ⁊ đ sacr̄is ecclīe. ⁊ de p̄cepꝉ decalogi. ⁊ de opibꝫ caritatis ⁊ đ pitia ɔfitēdi. ⁊ đ multꝭ alijs đ qbꝫ latius dixi in īterrogatorio. B. Et de circūstātijs eoꝝ q sūt. Quis. qd. ubi. p q̊s. q̊tiens. cur. quō. qn̄. A. De istis circūstātijs clarius dr̄ ī p̄fata. q. 83. 83 ⁊ latius dictū ē sup̄ ɔfessio 2°. §. 5°. in additione. B

Vtꝝ liceat sacerdoti ingrē a ɔfitēte specificationē psone cū q̄ peccauit. R° ꝑm Ray. Sicut ɔfitēs nō dȝ specificare nisi ut dr̄ s̄. ɔfessio p̊. §. 4°. ita nec sacerdos dȝ interrogare nisi ut ibi dr̄. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 87. B. Qūo cōfessor religiosus teneatur facē ɔfitenti ɔsciam đ decimis. hr̄. ī. decime p̊. §. 8°. A. Sed qd si ɔfessori occurrit aliqd đ q̊ dubitat qd agē debeat? R°. ꝙ h dubitatio. aut ꝓcedit ex varietate opīonuȝ doctoꝝ. aut ex sua īpitia. In p̊ casu dīc glo. Ray. in. ti. de mr̄imonio. §. ꝫ nūqd peccāt vxores. sup v̊bo abstinēdū ꝙ h casu nō ē p̄cipitāda sn̄īa nec denegāda absolutio. sed via tutior ē ɔsulēda. ⁊ terror incutiēdus ex piculo. Qđ vr̄ veꝝ cū penitēs ex aliq̄ ꝓbabili rōe adheret alic⁹ doctorꝭ notabilis opīoni volēs eā tenē. Nā hoc casu ꝓpter varietatē prudētiū doctoꝝ ɔfessor ɔsulendo sibi viā tutiorē. ⁊ qđ sibi veri⁹ vr̄ ꝑm deū. si acqescē nolit illud sup̄ ɔsciētiā suā relinq̄t. Qn̄ v̊o aliqs nō habet ī se aliquā bonā rōnē q̄re magꝭ debeat opīoni vni⁹ q̄ȝ alteri⁹ adherē. ɔueniēter remanet in dubio ꝓpt᷑ qđ si dubiū sit sup aliq̊ vtꝝ sit pctm̄ uel nō. oīo est nccīum ꝙ ab illo abstineat. ⁊ đ illo debite peīteat eligēdo p̄tē tutiorē. ne alit᷑ discrimī se disponat. ut s̄. ɔfessio p̊. §. 8°. Si v̊o dubiū nō sit p̄ncipalit᷑ super pctō. ꝫ vtꝝ qs teneat᷑ ad aliqd faciēdū uel dandū seu penā subeundā dȝ benignior sn̄īa eligi. videlȝ ut ī h dubio qs ad nihil obliget᷑. Nā in dubio reglarit᷑ ꝓ reo dāda ē sn̄īa. nisi in cā mr̄imonij dotis. seu libr̄tatis. uel testamēti. qn̄ ꝓ istis data fuerit sn̄īa. ut ī. c. fi. ex̄ de re. iurꝭ. ⁊ ī. c. cū sit. ⁊. c. odia. đ re. iu. libro 6°. ⁊. ff. đ legibꝫ. l. benigni⁹. nisi forte esset aliqd faciendū qđ posset facilit᷑ expediri. ut si dubitat᷑ vtꝝ qs sit excoīcatus ⁊ possit cōmode facē se absolui ad cautelā. tūc. n. ē ɔsulēdū ꝓ tutiori p̄te

ꝙ h̄ faciat. Et sic pōt ītelligi qđ dīc glo
Ray. ⁊ ponit̄ in sū. con. li°. 3°. ti. 33. q. 64
videlꝫ ꝙ si iudex ecclīa stic⁹ dicat. Scias
te esse excoīcatū uel h⁹mōi vba. ꝙ si de
excoīcatōe p vba talia agat̄ ī foro iudi
ciꝫ nō reputabit̄ excoīcat⁹. nisi al̄ ꝯsti-
terit de ītentiōe excoīcād. ut qa sp soli-
tus ē sic dicē qn̄ excoīcat. uel alio mō.
In foro aūt pn̄iali eligēda ē ī dubio tu
tior via. ut. s. tal̄ reputet̄ excoīcat⁹. ⁊
īpetret absolutionē. Et idē ꝯsulit Ho-
sti. ī his ⁊ sīlibꝫ qn̄ dubitat̄ đ excoīca-
tiōe. Itē qđ dictū ē fallit qn̄ vehemēs
seu ꝑbabil̄ ꝯiectura eēt ī ꝯtrariū qa īspici
mus ī obscuris qđ ē vīsimilius ul̄ qđ ple
rūqꝫ fieri ꝯsueuit. ut ī. c. īspicim⁹. đ re.
iu. li° 6°. ut si cōstet aliquē fuisse excoī-
catū ⁊ dubitet̄ vtꝝ fuerit absolut⁹. tūc
n. hēbit̄ ꝓ excoīcato. donec đ absoluti
one ꝯstet legitīe. ut ī sū. con. li°. 3°. ti. 34.
q. 48. Itē si sit publica fama de delicto
uel excoīcatiōe. ut ex̄ đ sen. exco. cū de-
sideres. §. 2°. ubi dr̄. Q̄ si ē publica fa-
ma aliquē vbera sse clīcū. ꝙ nec ep̄s nec
ali⁹ coīcare sibi dꝫ nisi ad arbitriū ep̄i
de h̄ se purgauerit uel ad cautelā abso
lut⁹ fuerit. Si aūt ꝓcedit dubitatio ex
īpitia ꝯfessorꝫ. tūc q̄rat cōsiliū piti. ex̄
đ pe. ⁊ re. oīs. Q̄ si nō hr̄e pōt remittat
ꝯfitentē ad ꝯfessorē scīa ⁊ ꝯscīa prudē
tiorē. sicut medic⁹ īpit⁹ dꝫ ad pitiorē
egrotū remittē. ar. đ pe. dis. 6. q vult.
Q̄ si nec h̄ pōt fieri. exigat a cōfitēte ꝙ
sit pat⁹ facē oē ad qđ obligat̄ ⁊ q̄rē di-
ligent̄ illud noscē a pitꝫ iux̄ posse. ⁊ cō-
sulat cōfitēti qđ tuti⁹ ē. ⁊ ī dubio abso
lutionē sibi nō retineat. ut dictū ē. sed
ipm ī qn̄tū auctoritas sua se extēdit ab-
soluat. de pe. dis. 7. si qs posit⁹. ubi dat̄
absolutio penitēti ī extremis. lꝫ đ eius
salute penit⁹ dubitet̄. ut ibi. ⁊ ea. q. c.
null⁹. 2° vtꝝ absolutio possit fieri per
lrām. R̄ꝯ° s̄m glo. Ray. ī sū. con. li° 3°. ti.

34. q. 77. ꝙ nō. Sꝫ pn̄s ꝯfitēs a pn̄ti sa
cerdote pōt absolui. facit de pe. dis. i.
quē penitet. Ex q̄ pꝫ ꝙ eodē mō n̄ pōt
fieri p nūciū. Itē nō pōt vn⁹ audire ⁊
alt̄ absoluē. ut s̄. ꝯfessor p̊. §. 3°. Absolu
tio vo ab excoīcatōe pōt fieri etiā ī ab-
sentia. qa ignorās ⁊ īuit⁹ ab ea pōt ab-
solui. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. iij. ⁊ s̄. ab-
solutio p̊. §. 15°. 3° an sacerdos debeat p̊
absoluē q̄ꝫ penitentiā īponē. R̄ꝯ°. ut nōt̄
ī directoria. li° p̊. ti. 15. §. 124°. ꝙ n̄. qa
cū ī pn̄īe īpositiōe appareat tria ps p̄n-
cipal̄ mā̈e. i. satisfactio q̄ten⁹ ē ex pte
pctōris. sine q̄ saltē ī affectu n̄ ē pfectū
h⁹mōi sacrm̄. nec pōt debita forma ap
poni p mīstꝝ donec ipa mā̈ debita p̊ ī-
tegre sit pacta q̄ ī tribꝫ ꝯsistit. s. cordis
cōtritiōe. oris cōfessiōe. ⁊ opis satisfa-
ctione. ar. ex̄ eo. ꝙ qdā. Iō hūc ordinē
dꝫ cōfessor seruare ī pn̄īe sacro. p̊ dꝫ au
dire cōfessionē. 2° īponē pn̄iam. 3° ab-
soluē sacr̄alit̄. ut ī cle. dudū. §. statui-
m⁹. đ sepul. ubi h̄ nōnt x̄. ⁊ Io. an. h̄
ibi. Vr̄ g̊ ꝙ nisi īpositio pn̄īe precedat
absolutionē ipa absolutio ē nulla. Sꝫ
forte posset excusari si stati p⁹ absoluti-
onē anq̄ꝫ diuertat̄ ad ex̄neos act⁹ īpo-
nat̄ pn̄ia. Nā qđ fit ī cōtinēti vr̄ īesse.
C. de pactis. l. petens. Tutius tn̄ est ꝙ
p̄cedat. ut ex p̄dictis pꝫ. B

Confirmatio

electorꝝ. A q̊ ꝯfirmāda sit ele-
ctio. R̄ꝯ° s̄m Hosti. A ꝓprio supiore. vn̄
ep̄s cōfirmat sibi subiectos. ex̄ đ elect.
cū mōasteriū. nisi aliqs sit exēpt⁹. ex̄
de cōsue. cū venerabil̄. Itē archiep̄s cō
firmat ep̄m. ex̄ de elec. cū dilectus. ī fi.
64. dis. illud. Archiep̄m vo ꝯfirmat
p̄mas ul̄ pr̄iarcha nisi ipe archiep̄s ex-
ēpt⁹ sit. ex̄ de elec. bōe. ⁊ c. nihil. Pr̄iar
chas ul̄ exēpt⁹ ꝯfirmat papa. ex̄ de elec.
scriptū. ul̄ etiā legat⁹ de latē. ex̄ de elec.

ſi abbatē.li°6°. A. .ubi dr̄ q legat⁹ d̄
latē pōt ꝯfirmare electiōes archiepoꝝ
⁊ exēptoꝝ.⁊ abbati exēpto ī epm ele-
cto dare lr̄am ꝯſentiēdi. Et ab alio ei-
dē talis lr̄a dari nō pōt niſi a papa. B
Silr̄ etiā papa cōfirmat īpatorē. ex̄ de
elec. venerabilē. A. Idē in ſū. con. lib°
3°. ti. 26. q. 21. B
⁋ Qualr̄ fieri debeat ꝯfirmatio? R̄°
ſm Hoſti. Dꝫ p̊ fieri examīatio pſona-
tū tā eligentiū q̄ꝫ electi. etiā ſi nihil op
ponatr̄. A. Facit ex̄ de elec. cū nob oli.
B. Cōſulit etiā ſupiori. ut ipm electū
ad ptē trahat. ⁊ de his q̄ īpedire ipſū
pn̄t diligenter exq̄rat. ⁊ ſi īpedimētū in-
uenerit ſecreto ad renūciandū īducat.
ex̄ de elec. dudū 2°. ī fi. ⁊ ex̄ de ſymo. p
tuas ī fi. A. Nō tn̄ ipm publicet ul' ī-
famet. ſm eūdē Hoſti. ut ī ſū. con. eo.
ti. q. 22. B. Al'. vō ſm al'fata ⁊ pbata
pcedat. A. Sꝫ ſi ī occulto ſit īpedimē-
tū ⁊ ille īſtat p ꝯfirmatiōe ī manifeſto
caueat q̄ꝫtū pōt ne faciat ꝯ ꝯſciam. ut
dr̄ ī dcā. q. 22. B. Nō etiā q ſi int' cete
ra q̄ obijciunt' electo ſeu poſtulato ſeu
alit' pmouēdo ad dignitatē opponatr̄ d̄
euidēti defectu ſcīe uel pſone. ⁊ p̊ dꝫ d̄
h̄ examīatio fieri. Et ſi h̄ īueniatr̄ falſū
opponētes excludūtr̄ ab oībꝫ alijs q̄ op
poſuerāt. ⁊ etiā puniūtr̄ ac ſi ī pbatiōe
oīuꝫ defeciſſent. ex̄ d̄ elec. ſi forte. li° 6°.
⁋ Si cōfirmatio fiat nō vocato ꝯpeti-
tore uel alio q ſe vellet opponē ⁊ nō diſ
cuſſo negocio irrita ē. Et debet' fieri tal'
vocatio noīatim qn̄ ē coelect⁹. ul' appa
ret oppoſitor. al' gn̄ālr̄ ī eccl'ia in q̄ ele-
ctio facta ē. ut ſi volūt ſe opponē appa
reāt ī ꝯpetēti termīo pēptorie aſſigto
Et h̄ hn̄t locū ſiue electio ſit ī ꝯcordia
ſiue ī diſcordia. ex̄ d̄ elec. qm̄. li° 6°. Vtꝝ
q oppoīt electo aliqd̄ crimē teneatr̄ ſe ī-
ſcribē vide. ī. īſcriptio. §. 2°. Vide d̄ his
q̄ pn̄t īpedire cōfirmationē. ī. de elect.

ī multꝫ locꝫ. ⁊ ī. ordinād⁹. p totū.

Confirmatio

ſacramti. Sacrm ꝯfirmatiōis
vtꝝ ſit de nccītate ſalutis. R̄° ſm Pe.
Duplex ē nccītas ſalutꝫ. Quedā perti-
nēs ad eē. Et q̄dā ad bn̄ eē. Et q̄dē 2°
mō ꝯfirmatio ē nccīa. nō p̊. Nā ⁊ ſine
ea pōt hō ſaluari. Eſt aūt nccīa pp̄t ſpi
ritualē pugnā ad quā adiuuatr̄ hō per
cōfirmationem. lꝫ ſimplr̄ nō ſit ſacrm
nccītatꝫ. ſ3 nihilomin⁹ ꝯtēpt⁹ ei⁹ dāna
bilis ē. Con. Tho. ⁊. Al. ī 4°. diſ. 7. A
Idē ī ſū. con. li° 3°. ti. 24. q. 45. B
⁋ Que ſūt de ſubā confirmatiōis? R̄°
ſm Pe. qnqꝫ. Duo q̄dē ex pte ipſi⁹ ſa-
cramēti. ſ. mā criſmatꝫ. ⁊ forma v̊boꝝ
Duo ex pte miſtri. ſ. dignitas pōtifica
lis. ⁊ ītētio. Vnū ex pte ſuſcipiētis. ſ. q
criſmetr̄ ī frōte. Nā q̄a ī cōfirmatiōe cō
ferr̄ audacia ſpūal' euidēti⁹ fit ī fronte
Con. Tho. ⁊ Al. ubi ſ. A. Idē ī ſū. cō.
eo. ti. q. 46. ubi etiā dr̄ q criſma ē oleū
cū balſamo ab epo ſanctificatū. B
⁋ Quis ē miſter ꝯfirmatiōis? R̄°. So-
lus eps. d̄ ꝯſe. diſ. 5. man⁹. ⁊. c. nouiſ-
ſime. ⁊. c. ut ieiuni. A. Idē ī dcā. q. 46
⁋ Sꝫ nūq̄d papa poſſit cōmittē alteri
R̄° ſm Tho. ⁊ Pe. Licꝫ de h̄ ſint opīo-
nes. pbabili⁹ dr̄ q poſſit ꝯmittē ſacer-
doti ſ3 nō īferiori. 95. diſ. puenit. A
Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 47. Con. etiam
Albricus. B
⁋ Que ſit forma cōfirmatiōs? R̄° ſm
Tho. ⁊ Pe. ⁊ Al. Forma ē h̄. Cōſigno
te ſigno crucꝫ. ⁊ cōfirmo te criſmate ſa
lutis. In noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūs ſcī am̄.
A. Idē ī ſū. cō. eo. ti. q. 48. ubi etiā dr̄
ſm Al. q oīa illa q̄ ſ. dcā ſunt d̄ muta-
tiōe forme baptiſmi. eodē mō ītelligē
da ſūt ⁊ de forma ꝯfirmatiōis. B
⁋ Vtꝝ ī ſacro ꝯfirmatiōis cōferatr̄ gr̄a
R̄° ſm Tho. ⁊ Pe. Gr̄a cōferr̄ nō ſolū

coı̄ter ſicut ī q̊libet ſacr̄o cōferť gratia
emūdās a pctō. A .uel a reliquijs pctī
ut in ſū.con.eo.ti.q.49. B .ſed etiā
ſpūalis gratia ꝑ quā qs ꝺeputať ad of
ficium ſanctitatis. ⁊ idone⁹ efficiť ad
xp̄m cōfitendū. vnde ⁊ ꝺe grato facit
magis g̃tū. A .Idē ī ꝺcā.q.49. B
¶ Quibus ꝺebeat ſacr̄m cōfirmatiōis
cōferri? R̄o. ſm Tho. ⁊ Pe. Oībꝫ xp̄ia-
nis. Nam ⁊ pueris cōuenient cōfertur
quia minus habent fictionis. ⁊ virī ⁊
mulieribus quibꝫ coīs eſt pugna ſpūa
lis. Item mutis. quia licet nō verbo.
ſigno tn̄ poſſūt cōfiteri. Item moriēti-
bus quibus lꝫ ſubtrahať pugna. tn̄ ꝑ-
gunt ad premiū militantiū. ⁊ iō ꝯue-
nienter accipiūt xp̄iane militie ſignū.
A .Idē in ſū.con.eo.ti.q.50. B
¶ Vtrū cōfirmatio poſſit iterari. R̄o ſm
Augꝰ. ⁊ oēs theologos. Non pōt. eo ꝙ
imp̄mat effectū īdelibilē. ꝺe ꝯſe. ꝺiſ.5
ꝺictū. ⁊.c. ꝺe hoīe. A .Idem in ſū.con
eo.ti.q.51. ubi etiā idē ꝺiciť ꝺ̄ ſacram-
to baptiſmi ⁊ ordinis. ⁊ ꝙ alia q̄tuor
ſacramēta poſſūt iterari. B
¶ Vtrū cōfirmatio cōferri ꝺebeat ieiu-
nis ⁊ a ieiunis. R̄o ſm Al. Sic. ꝓpter
reuerentiā ſacramēti. ꝺe conſe. ꝺiſ.5.
ut epi. ⁊.c. ut ieiuni. Tn̄ ī nccītate me-
lius eēt confirmari poſt prandiū q̃ꝫ ſi
ep̄o ꝺiſcedente ⁊ hui⁹moī qs nō poſſit
cōfirmari. A .Idem ī ſū.con.eo.ti.q.
52. B
¶ Vtrū alius ꝺebeat tenē aliquē ad cō
firmationem. R̄o ſm Tho. in.3.p̄te.q.
72. Propť hoc aliquis ad ꝯfirmationē
accedit. qa ſe habere robur ſtādi non
p̄ſumit. Iōqꝫ ab alio ꝺebet teneri. Nec
ꝺiffert vtrū vir uel mulier teneat. Sed
nō cōfirmatus q̃ꝫtū ē ꝺe rōne ſacramē
ti nō ꝺebet tenē. ſed ſi cōtrarium fiat.
peccat. Sed nō ꝓpter hoc ē irritum ſa-
cramentū. ꝺe ꝯſe. ꝺiſ.4.c. in baptiſmo

A .Con. Al. ut in ſū.con.eo.ti.q.53.
B .Et vide. ī. īpedimentū 6°. §. p̄lt.
¶ Vtrū vxor poſſit ī cōfirmatiōe tenē
maritū uel eꝯ. R̄o. Non. quia cōtrahiť
cognatio ſpiritual̄. ⁊ ē īpedimentum
mr̄imonij ⁊ cōiugalis actus. Itē nō ꝺꝫ
qs tenere ꝓpriū filiū ul̄ frēm. aut ſoro
rē. quia ſufficit īter tales vinculū car-
nale. A .Idem in ſū.con.ꝺcā.q.53. B
Qūo aūt cōfirmatio īpediat mr̄imo-
nium. vide. ī. īpedimentum 6°. De criſ
mate. s. qꝺ̄ ē materia confirmationis
hr̄ s̄. baptiſmus 2°. §. 3°. ⁊. ī. oleū ſcm̄.

COnſanguini-
tas vide ꝺe hoc. ī. impedimen
tum 5°. ꝑ totum.

COnſcientia.
Vtrū conſcīa erronea obliget
ad faciendū aliqd uel ꝺimittendū. R̄o
ſm Pe. Credens ſe teneri ad aliquid
⁊ nō faciens īcurrit cōtemptū. Et faci-
ens illud qꝺ̄ putat pctm̄ peccat. Vnde
glo. ſuper illud Ro.14°. Omne qꝺ̄ nō ē
ex fide pctm̄ eſt. ꝺicit ſic. Omne qꝺ̄ fit
ꝯ̄ cōſcīam edificat ad gehennā. Item
Luc. xi°. Si oculus tu⁹ nequā fuerit. to
tū corpus tuū tenebroſū erit. Manēte
ḡ cōſcīa erronea hō pplex⁹ ē. nō tn̄ ſim
pl̄r. qa pōt ⁊ ꝺebet ꝺeponē cōſcīam ta
lē ꝑ ſe uel ꝑ alteri⁹ cōſiliū. Con. Tho.
p̄ma ſcꝺe.q.19. arti. 5°. ⁊ 6°. A .Idē in
ſū.con.li° 3°. ti.32.q.fi. B

COnſecratio p̊.
s. epoꝝ ⁊ s̄. De forma ꝯſecratio
nis epoꝝ ꝺiffuſe ⁊ copioſe tractatur. ⁊
hn̄t epi ī ordinatrijs ſuis. ⁊ ꝺe ipa. 23.
ꝺiſ. qui ep̄s. ⁊. ꝺiſ. 75. ordinationes. ⁊
ex̄ ꝺ̄ ſacra. vnc. cū veniſſet. Et ꝺꝫ fieri ī
ꝺie ꝺn̄ica tm̄. ꝺcō. c. ordinatiōes. Nec
ē nccīuꝫ cōtinuare ieiuniū a ſabbato. ī

ꝙ ī ꝓcedēti sabbato īcipiēs ieiunare n̄ comedat quisq̄ ī dn̄ica fuerit ordinat⁹ Nā ꝛ ī ipa dn̄ica an̄ prādiū ītelligit̄ ieiun⁹ eē. A. Hec fuerūt dcā Ray. ut in sū. con. li° 3°. ti. 22. q. 33. et. 31. ꝛ in hac etiā addit̄ ꝙ dꝫ fieri hora tertia. B

Cōsecratio epoꝝ ultra tres mēses p⁹ cōfirmationē differri nō dꝫ nisi ex cā. 75. dis. §. p̊. A. In h̄. §. nō dr̄ p⁹ cōfirmationē. ſ p⁹electionē: ꝛ ita tenet Ray ut pꝫ ī sū. con. dcā. q. 31. Sꝫ poti⁹ vr̄ ꝙ cōputatio fiat a tp̄e cōfirmatiōis. Nā ꝓus ꝯsecrari nō pōt. Iō illud tēp⁹ nō dꝫ cōputari sicut nec tēp⁹ suspēsiōis ī collatiōe bn̄ficioꝝ. ut ī. c. qa diuersitatē. ex̄ de concess. pbē. Vn̄ ut pꝫ ī dcā. q. 31. glo. Ray. dicit ꝙ tp̄e cōfirmationis fit ista cōputatio. sicut nōuit Hug. ea. dis qm̄. Et nisi fecerit īfra dictū tēp⁹ se cōsecrari coīone ꝓuat⁹ expectabit̄ ad h̄ ꝑ duos mēses. īfra q̊s si nō purgauerit morā cedet metropolitāi iudicio. nec ibi nec alibi postea cōsecrabit̄. Et h̄ nisi fuerit īpedimēto legitīo īpedit⁹. dcō c. qm̄. ꝛ dis. 45. qm̄. Pōt aūt ītelligi dictū Ray. qn̄ elect⁹ fuisset negligēs ad petendā cōfirmationē. Nā ꝛ tēp⁹ suspēsiōis ī collatione bn̄ficioꝝ cōputat̄ negligenti petē solutionē. ut nōt glo. ī dcō. c. qa diuersitatē. ꝛ s̄. bn̄ficiū pmo in principio. B

A q̊ cōsecrēt̄ singl'i plati? Re°. Papa cōsecrat̄ ab epo Hostiēsi. q ī h̄ vicē metropolitāi obtinet. uel etiā a q̊ vlt. dis. 23. ī noīe dn̄i. A. Ibi nō sic dr̄. ſ ita. Quia sedes ap̄lica cūctꝭ ī orbe t̄raꝝ p̄fert̄ eccl'ijs. atq̄ iō sup se metropolitanū hr̄e nō pōt. Cardiales epi. metropolitāi ꝓculdubio vice fūgūt. q videlꝫ electū ātistitē ad ap̄lici culmīs apicē ꝓuehāt. Et ita a dicꝭ a epīs cardīalibꝫ dꝫ papa cōsecrari ſm Ray. ꝛ ī sū. con. eo ti. q. 29. nisi forte ex cōsuetudīe uel ex ipsi⁹ electi dispositiōe aliꝰ ꝓcedēt. cū papa stati p⁹electionē hēat oīum plenitudinē ptāt. dcō. c. ī noīe dn̄i. Et ita pōt ītelligi qꝺ dr̄ de epo Hostiēsi. ꝛ fuit dictū Goff. ut ī dcā. q. 29. B. Primates v̊o ꝛ metropolitāi ꝯsecrāi debēt a tribꝫ epis eoꝝ suffraganeis. oībꝫ alijs suffraganeis ꝑsonalit̄ aduenīētibꝫ. nisi eēnt nccītate īpediti. ꝛ tūc cōsentiāt ꝑ lr̄as 64. dis. qa. ꝛ. 66. dis. archieps̄. ꝛ. c. porro. ꝛ dis. 51. q ī aliq̊. in fi. ꝛ ex̄ de tēporꝫ. si archieps̄. Et lꝫ ita sit de mero iure hodie tn̄ de cōsuetudīe q̄si null⁹ archieps̄. p̄triarcha uel ꝓmas cōsecrat̄ nisi a papa uel ab alio ꝺ mādato ei⁹. at. 24. q 1. pudenda. A. Hoc fuit dictū Ray. ut pꝫ ī sū. con. eo. ti. q. 28. Sꝫ ei⁹ glo. dic ꝙ nō credit ꝙ h⁹mōi cōsuetudo sit gnāl'. B. Q si ab alio forsitā cōsecraret̄ paꝝ prodesset. qa an̄q̄ possent se archiepos uel p̄triarchas noīare. ꝛ plura alia facē oportēt ꝙ palliū a papa hērēt. nisi forte hr̄e possent a p̄triarcha. De q̄ mā vide. ī. palliū. ꝛ. ī. p̄triarcha. §. 2°. A. In his locꝭ pꝫ ꝙ istud palliū nō pōt ꝯferri nisi a papa uel ab vno de q̄tuor ꝓncipalibꝫ p̄triarchis. videlꝫ Cōstātinopolitano. Alexādrino. Antioceno. ꝛ Hierosolymitano. B. Epi v̊o si sūt exēpti sil'r debent a papa uel ab alio ꝺ ei⁹ mādato cōsecrari. A. Con. Al. B. Si nō sūt exēpti debēt cōsecrari ab oībꝫ alijs suffraganeis: ꝛ auctoritate metropolitāi. uel si nō oēs pn̄t ꝯuenīē saltē a tribꝫ epis iussu archiepi uel ab archiepo cū duobus epis cōsecrēt̄ alijs ꝑ lr̄as cōsentiētibꝫ. dis. 64. ꝑ totū. A. Hoc fuit dictū Ray. ut ī sū. con. eo. ti. q. 27. B. Et nō h̄ q̄ ternari⁹ numer⁹ epoꝝ ē ꝺ suba ꝯsecratōis. vn̄ si a paucioribꝫ ꝯsecraret̄ nihil agēr. ut nōt Hug. ī ꝓdcō. c. porro. A. Hoc etiā tenet glo. ī. c. epi ex̄ ꝺ tē. or. ꝛ etiā glo. Ray. ut in dcā. q. 27. q̄ etiā

dĩc notasse Hugẜ. ī dcō. c. porro. Q̃ꝫ si nō eēt mō nisi vnꝰ ep̄s ul' duo. n̄ posset ɔsecrari ep̄s donec aliud cōstitueretur a papa. uel mortuo papa gnālis eccl'ia posset mutare hāc formā. lꝫ ab ap̄lis ī stitutā ⁊ statuē ꝙ vnꝰ ep̄s solꝰ ul' duo ɔsecrarēt ep̄m. uel si nullꝰ eēt ep̄s ꝙ. s. p̄sbyteri ɔsecrarēt eū. Si aūt nec ep̄ūs nec p̄sbyter eēt. tūc dĩc dĩnū īplorandū iudiciū eē qd fieri debeat. B. Et vnus dictoꝝ triū ē p̄ncipalit' ɔsecrās q oꝫ ꝙ totā ɔsecrationē p̄ficiat. alit' nihil agit'. A. si vnꝰ p̄tē vnā facit. ⁊ aliꝰ p̄tē aliā. uel si vnꝰ ep̄s manū īponat. ⁊ simplex p̄sbyter uel etiā aliꝰ ep̄s bn̄dictionem īfūdat. dcā. q. 27. B. Alij duo sūt q̄si coadiutores. tn̄ oēs p̄nūciare debēt qa oēs ɔsecrāt. hec Hugẜ. Et con. Goff. A. Immo. h̄ vr̄ potiꝰ fuisse dictū Hosti. Hugẜ. aūt ⁊ glo. Ray. dicūt ꝙ cū tres ep̄i ɔsecrent ep̄m pōt cōcedi ꝙ qlibet illoꝝ cōsecret. ẜ nō solus i. cū alio sacrat. Et ꝙ sūt ibi tres actiones ẜ vna sola passio ī cōsecrato. sicut ī trib⁊ hoīb⁊ ferētib⁊ lapidē tres sūt actiones ī ferētib⁊. ẜ vna passio ī lapide. ut ī dcā. q. 27. Cōueniētius vr̄ dictū Hosti. qa saltē iniūctio manuū ⁊ capitis ɔsecrādi cū sacro crismate nō pōt fieri nisi p̄ vnū alijs assistentib⁊. ut ex̄ d̄ sacra vnc. c. vno. ī p̄ncipio. B. Pn̄t aūt sil' ab eodē plures ep̄i consecrari. ex̄ de ɔse. ec. uel al. cū sis. A. Ibi dr̄ nouer̄ ꝙ plura ī eadē eccl'ia altaria. ⁊ plures epos sil' poter̄ cōsecrare. B

Ubi singuli p̄lati sūt cōsecrādi? Rꝫ. Papa ī sua eccl'ia si fieri pōt. al' ī q̄cūqꝫ etiā ex̄ vrbē. dis. 23. ī noīe dn̄i. Patriarcha vō p̄mas ⁊ metropolitanꝰ debent cōsecrari ī p̄p̄rijs ecclesijs. nisi nccitas aliud iudicat. A. uel cōsuetudo approbata etiam in cōsecratiōe pape s̄m glo Ray. ut ī sū. cō. eo. ti. q. 32. B. 24. q. i. pudēda. ex̄ d̄ tēpo. or. si archiep̄s. Ep̄s aūt dꝫ cōsecrari vbi elegerit metropolitanus. dis. 51. c. vlti. ī fi. A. Nisi aliud obseruandū sit d̄ cōsuetudine approbata s̄m glo. Ray. ut ī dcā. q. 32. vbi etiā dr̄ s̄m Ray. ꝙ si ep̄s fuerit cōsecratꝰ in alia eccl'ia q̄ꝫ metropolitani l̄nīa. dꝫ se p̄n̄tare metropolitano suo. ī. tres mēses a t̄pe ɔsecratiōis. dis. 63. cū lōge. B

Consecratio 2°.

Qs. eccl'ie. uel recōciliatio eiꝰ. Ecclesia a solo ep̄o pōt cōsecrari. de cōse. dis. i. nemo. Neqꝫ ep̄s pōt h̄ alteri delegare nisi ep̄o. sicut neqꝫ reconciliationē. ex̄ eo. aqua. Et pōt ɔsecrari tā ī dieb⁊ dn̄icis q̄ꝫ p̄uatis. ex̄ eo. tua. Nec dꝫ ɔsecrari sine missa. de ɔse. dis. i. c. 2°. et. c. de fabrica. ī fi. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 48. scd̄m Hosti. subdēdo. Et dixit Gratianꝰ. s. ꝙ missa eēt de suba cōsecratiōis. Hugẜ. vō dixit ɔtra. Nā s̄m ip̄m si ep̄s ɔsecret. ⁊ p̄sbyter dicat missam eccl'ia cōsecrata erit. h̄ ibi. Puto ꝙ attēdenda sit cōsuetudo q̄ est optīa legum īterpres. ff. de legib⁊. si d̄ īterp̄tatiōe. B. Et si ep̄s nō petiuit dotē eccl'ie cōpetentē qn̄ p̄mariū lapidē posuit dꝫ in cōsecratione supplere. qa ad h̄ tenetur fabricator ⁊ eius heres. ex̄ eo. cū sicut. i. q. 2. placuit. Si eccl'ia ī alieno solo sit cōstructa uel cōsecrata vide. ī. eccl'ia p̄ §. p̊. B

Presumit' ecclesia cōsecrata quādo de h̄ aliq̄ scriptura apparet uel ī instrumēto dotatiōis. uel ī libro ecclesie uel ī colūna uel in tabula marmorea ⁊ hꝰ. uel etiā si appareat vnus testis de visu uel de auditu. de cōse. dis. i. solēnitates dedicationū. A. Ibi non dicitur aliud nisi ꝙ solēnitates dedicationū

57

fiāt ꝑ singłos ānos. ⁊ ꝙ si certa scripťa
uel testes nō appareāt de ꝯsecratiōe ec-
clesie ꝯsecreť. Et idē ea. dis. c. eccłie. Et
tn̄ p̄dicta dixit Ray. allegās etiā ad h
24. q. 2. sane ꝓferť. ibi. In sacris dicti-
tijs scripserūt. Et ꝭm glo. eius dictitie
sūt colūne eccłie. ut ī su. cō. eo. ti. q. 150
Sꝫ glo. ī dcō. c. sane. dic ꝙ dictitie tabu
le dicūť a dico dic. dic etiā ꝙ ibi ē ar.
ꝙ si ī lapide uel colūna īueniať scripťa
fides ē ei adhibēda. B . Et ītelligas ta
les ꝓbationes semiplenas sufficē. ubi
nō eēt ꝺ hoc ꝯtētio ꝑ quā tolleret ista
ꝓbatio. ut qa fieret ī de alteri p̄iudiciū
ex̄ eo. ꝓposuisti. ⁊ ex̄ ꝺ adulꝺ. significa
sti. A . Ista capła paꝝ videnť facē ad
h. dictū tn̄ ī se videť veꝝ. qa cū de alte
rius agiť p̄iudicio regłariť reqriť ple-
na ꝓbatio. ut ī. c. cū sint. ex̄ de re. iu. li°
6°. Et que dicūť in hoc. §. fuerūt dicta
Ray. ⁊ Inno. ut ī dcā. q. 150. B
¶ Tres casus sūt ī qbꝫ eccłia ꝯsecrata
oꝫ recōsecrati. Primꝰ si eccłia cōbusta
fuerit. ita ꝙ pietes sint cōbusti uel di-
rupti seu notabiliť decrustati. uel ī to-
to uł ī maiori ꝑte. de ꝯse. dis. i. ecclesijs
Secꝰ si solū tectū exustū fuerit. ex̄ eo.
ligneis. 2ꝰ si q̊cūqꝫ mō tota eccłia uel
maior ꝑs destructa uł dirupta ē. Si v̊o
pietes successiue fuerūt repati eadē ec-
clesia ītelligiť. Et iō sufficit si tm̄ recō
cilieť cū aq̄ exorcizata ⁊ cū solēnitate
misse. A . Hoc casu ꝭm Hosti. ⁊ in sū.
con. dcā. q. 150. nō ē ius expssū de recō
ciliatiōe. tutiꝰ tn̄ ⁊ deuotiꝰ ē ꝙ fiat. B
Secus si tota fuit p̊ destructa. etiā si ex
eisdē lapidibꝫ reedificata fuerit. cōse-
crāda. n. ē. de conse. dis. i. de fabrica. 3ꝰ
casus ē qn̄ dubitať an fuerit cōsecrata
nec apparet aliq̄ ꝓbatio de his que dcā
sūt s̄. §. ꝓximo. A . Idē ī sū con. dcā
q. 150. li° 3°. ti. 24. ⁊ nōt glo. ī. c. ꝓposui
sti. ex̄ de ꝯse. eccłie. B
¶ Sūt alij casus ī qbꝫ eccłia nō oꝫ recō
secrari sed recōciliari. Primꝰ ē propter
homicidiū uel etiā enormē sanguis ef-
fusionē ibi cōmissā. ex̄ ꝺ cōse. ec. ꝓpo-
suisti. Secus de leui. ut si casu sanguis
de naribꝫ emittiť ⁊ si qs vngue aliquā-
tulū excoriet ⁊ sanguinem emittat. 2ꝰ
ꝓpter adulteriū uel semīs effusionem
ex̄ de adul. significasti. 3ꝰ si excoīcatus
ī eccłia fuerit sepultꝰ. de cōse. dis. i. ec-
clesiā. ex̄ eo. cōsuluisti. A . Idē etiā est
si ī ea fuerit sepultus paganꝰ uel īfideł
tūc. n. nō solū corpa extumulāda sunt
⁊ abijciēda. ꝭ ⁊ pietes radēdi. ⁊ eiꝰ ti-
gna dcō. c. ecclesiā. ⁊. c. se. Et siłr oꝫ fie-
ri qn̄ fuerit ibi sepultus excoīcatꝰ ꝭm
Hosti. ⁊ ī dcā. q. 150. B . 4ꝰ si ecclesia
ab ep̄o publice excoīcato cōsecrata fue
rit. A . uł etiā bn̄dicta. ut ī dcā. q. 150
ubi etiā idē dr̄ ꝺ cimiterio uel alio q̊-
cūqꝫ sacro a tali excoīcato cōsecrato uł
bn̄dicto. B . Nā ꝭm Hosti. si corpus
mortui excoīcati polluit ecclesiā. mlto
fortius ubi ipa cōsecratio ꝑficiť ꝑ os ⁊
manꝰ excoīcati. A . Secꝰ tn̄ ē in sacris
q̄ ītrīsecus opanť ꝭm eūdē Hosti. ut ī
dicta. q. 150. ad fi. ubi etiā h oia nōnť
p̄ter id qꝺ dictū ē de leui effusiōe san-
guinis. Sꝫ ad h facit qꝺ nōt glo. ex̄ de
sen. exco. c. cum illoꝝ. §. nos tn̄. super
verbo. effusionem. B
¶ Quid si de lapide cadēte ꝺ ecclesia
aliqs occidať. aut si aliqs furiosus ibi
se occidat. Rᷓ°. Nō ē ī his casibꝫ recōcili
anda. ex q̊ nō ē sanguis ꝑ cōtentionē
effusus. nec fuit mala volūtas ad vio-
lentiā. ꝭ fortuitꝰ casus. Hosti. ⁊ Hugo.
A . Idē ī sū. con. lib° 3°. ti. 23. q. 151. B
¶ Quid si ī eccłia aliqs vulneretur leta-
liť ⁊ postea ī domo sua moriať. Rᷓ° ꝭm
xv. ⁊ Hugꝰ. recōciliari oꝫ. Nā ibi diceť

mortu⁹ ubi mortis cām accepit. Si vō ecōtra extra ecclesiā vulnerat⁹ sit. ⁊ in eccl'ia postea moriat'. nō erit eccl'ia violata ut recōciliāda. A. Idem ī sū. con. eo. ti. q. 152. B

Quid si ī eccl'ia martyr occidit'? Rē° ſm xō. Dicūt qdā q ꝓpt' h' eccl'ia nō ē recōciliāda. qa h⁹mōi sanguīs effusio eccl'iam nō polluit. ſ; potius ꝯsecrat. A Idē ī sū. con. eo. ti. q. 153. B

Qn̄ ꝑ seminis effusionē recōciliāda ē eccl'ia? Rē° ſm xō: Pro adulterio qdē ⁊ fornicatione. de ꝯse. dis. i. eccl'ijs. ex eo. c. fi. Propt' pollutionē aūt nocturnā ī somnīs nō o;. Si aūt vir vxorē ibi cogn̄scat credo q īdiget recōciliatione. Et ita tenet Io. ⁊ ite; Io. an. A. Contrariū vr̄ aūt tenē glo. ſm Hug. ī dcō c. ecclesijs. S; p'mū vr̄ veri⁹. ar. c. vir. 33. q. 4. Vn̄ ⁊ in sū. con. eo. ti. q. 154. dr̄ q Hug. vr̄ loq ꝺ recōsectatiōe. B. Similit' recōliāda ē ꝓ vitio sodomitico. ibi cōmisso. Cete; nō vr̄ recōciliāda. A. s. de nccītate. ſ; de ꝯsilio. ut ī dicta q. 154. B. qn̄ h⁹mōi sūt occulta. Sed con. Hosti. q;tū est ī sūma. uel sn̄ia. A qa l; Hosti. ī diuersis locis diuersimode locut⁹ sit. tandē h' tenuit q ꝑ occulta nō sit nccē eccl'iam recōciliari. ut p; in dicta. q. 154. B

Sed qs pōt eccl'iam recōciliare? Rē° ſm Ray. Epūs ꝓpri⁹ ꝑ se uel per aliū epm. Et pōt vnus aquā bn̄dicere. ⁊ alius recōciliare. Per simplices vō sacerdotes nō pōt. etiā si sit cōsuetudo. ex eo. c. aqua. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 155. B. Sed ſm Inno. ex ꝯmissiōe pape sacerdotes simplices possūt ecclesiā recōciliare' qua tn̄ p'us ꝑ epm bn̄dicta. A. Inno. sic dici ī dcō. c. aqua. Vidim⁹ aūt q papa pluribꝫ epis īdulsit q per simplices sacerdotes possent recōciliare eccl'ias. aqua tn̄ p'us ꝑ epm benedicta. B

Quid si quis celebrat ī eccl'ia semīs uel sanguīs effusiōe polluta? Rē°. etiā si scient' ī ea celebrat. nō ꝓpter h' ē irregularis. ex ꝺ sen. exco. is q. li° 6°. Tn̄ talis grauiter peccat. ut ibidē dr̄. A. Dr̄. n. ibi q ē ꝑ temeritate h⁹mōi puniēdus B. vide h' diffuse. ī. īterdictū 4. §°. plt. A. Ibi dr̄ ꝺ pena celebrātis ī loco ꝓhibito. B

Quid fiet si ecclesia nō ꝯsecrata fuerit semīs uel sanguīs effusiōe polluta? Rē°. Debet aq̄ exorciçata ꝑ sacerdotes lauari ne dīne laudis organa suspēdāt' ⁊ q; citius ꝯsecrari. ex eo. si eccl'ia. A Ibi nō dr̄ q dcā ablutio debeat fieri ꝑ sacerdotes. nisi ī glo. q̄ h' ibi nōt. Idem etiā tenet glo. Ray. ut ī sū. con. eo. ti. q 156. dicēs q aqua h' cōfici pōt ꝑ simplices sacerdotes. ⁊ talis eccl'ia ꝑ eos lauari sine mādato epi spāli. ar. ī dcō. c. si eccl'ia. qa dicit q debeat ꝓtinus lauari qꝺ nō fieret si oporteret mandatū epi expectari. Alij tn̄ dicūt ut ibi p; q auctoritas epi ē nccīa ī hoc casu. qa sicut nccīa ē auctoritas epi ad hoc q eccl'ia edificet'. ⁊ q ibi celebrent' dīna a p'ncipio. de ꝯse. dis. i. nemo īfra. dicūt q necessaria ē auctoritas epi q̊ ad recōciliationē eius postq; talit' ē polluta. h' ibi. Hoc videt' tuti⁹. B. Nec ē ꝓpt' h' eccl'ia interdicta nec q ibi celebrat irregularis ē. etiā si ꝯsecrata fuisset. ut in ꝓximo. §. dictū ē. A. l; Hosti. dixerit ꝯtrarium ut p; in dcā. q. 156. B

Eccl'ia p'cipue ꝯsecrata ul' oratoīa monasteria ⁊ h⁹. nō debēt reuerti ad sclarē habitationē ⁊ ꝓphanos vsus. 19. q. 3. q̄ sel. ⁊ c. qm̄. 17. q. vlt. q̄sti. ex. ꝺ reli. do. ad h'. A. In h'. c. dr̄ de hospitali. quod nullaten⁹ o; mūdanis vsibꝫ deputari

cum sit locus religiosus. Hec etiā oīa
notāt' ī sū. cō. eo. ti. q. 160. fm Ray. B

Consecratio 3ª.

s. altaris. Alia ē ɔsecratio eccle
sie. Alia altaris. Et iō vna sine alia pōt
fieri. ex eo. c. p̊. Altaīa sine reliquijs cō
secrati nō debēt. de ɔse. dis. i. placuit. 7
c. nō oꝫ. Et pōt eps ī eadē eccl'ia plura
simul altaria ɔsecrare. ex eo. cū sis.

¶ Altare qn̄ sit recōsecrandū? R° fm
Hosti. Recōsecrandū ē si mota rupta
seu enormiter destructa sit tabula eius
superior q̄. dicit' mensa p̄cipue ī angulis
siue cornib' in qbus p̄cipue solet fieri
altaris ɔsecratio.. A. Ista enormis de-
structio oꝫ eē talis q̄ inducat deformi-
tatem arbitrio epi iudicandā fm Ho-
sti. 7 Inno. ut ī sū. cō. li° 3°. ti. 24. q. 150
B. Itē si motus fuerit aliqs de lapidi-
bus p̄ncipalib' stipitis mēsam cōtin-
gentib'. Nā in illa ɔiūctione p̄cipue ī-
telligit' eē altaris ɔsecratio. ex eo. ad h̄
7. c. q̄ď ī dubijs. q̄ď qdā ītelligunt qn̄
sup q̄tuor colūnas ē altare. 7 vna mo-
ta sit. A. Hoc fuit dictū glo. Ray. ut ī
dcā. q. 150. B. Sec⁹ ē ď alijs lapidib'
stipitis siue pietis q nō ɔtingūt mēsaꝫ
qa ꝓpter illoꝝ motionē nō ē altare re-
cōsecrandū. A. Idē est etiā si lapides
tangerēt mensaꝫ. dūmodo nō eēnt de
p̄ncipalib'. ut. ī dcā. q. 150. B. Silr̄ n̄
ē recōsecrandū si tota mēsa cū sibi ad-
herētibus transferat' sicut nec ɔsecrat'
altare portatile. Itē recōsecrandū ē si
sigillū lapidis quo sigillant' reliq̄e fra-
ctū sit ul' diminutū. ex eo. c. p̊. 7 c. q̄ď ī
dubijs. 7 de ɔse. dis. i. si motū. A. Idē
etiā ē si dictū sigillū fuerit motū. dcō
c. q̄ď ī dubijs. 7 in dcā. q. 150. B. Si
aūt altare intantū augmentet' q̄ amit-
tat p̄orē formā recōsecrandū ē. qa for-
ma ē eē rei. ar. 10. q. 2. hoc ius. Con.
Inno. 7 Ber. A. Glo. h̄ dic ex eo. c. p̊
Secus si additio uel diminutio nō tol
lit formā. fm glo. Ray. 7 ī dcā. q. 150.
ubi oīa que dcā sūt ī h̄. c. notātur. B

¶ Altaria in qbus degdati 7 h⁹modi
celebrauerūt nō debēt ꝓpt' h̄ cōsecrari
nec reconciliari ex de sacra. iter. a nob.
A. Ibi nihil dr̄ ď recōciliatōe. s̄ solū ď
recōsecratōe. Idē tn̄ pōt ītelligi 7 ď re-
cōciliatōe cū nō sit iure cautū q̄ h̄ casu
recōciliatio fieri debeat. ar. c. is qui. de
sen. exco. li° 6°. B. De altari vide q̄dā
alia supra altare.

Consecratō iiij°.

s. cimiterij. Alia ē ɔsecratio eccle
sie. Alia cimiterij. Si g° cimiteriū fuis-
set pollutū effusiōe sanguīs uel semīs.
vide s̄. cimiteriū. §. fi. Ceterū si ī cimi
terio corpora fideliū defūctoꝝ sepulta
sūt ab excoīcatis scismaticis uel ī fide-
libus 7 h⁹mōi. nō ꝓpter h̄ debēt exhu
mari. ex ď sacra. iter. a nob.

¶ Cimiteria nō cōsecrata ī qb' corpa
paganoꝝ uel hēticoꝝ seu excoīcatoꝝ
sepulta sūt nō debēt cōsecrari. de cōse.
dis. i. eccl'iam. s̄ corpora sepulta ibi de-
bēt īde p̊us eici. A. Et pietes 7 tigna
radi. 7 tūc si apta fuerīt poterūt cōse-
crari. dcō. c. ecclesiā. B. Si aūt ɔsecra-
ta fuerant p̊us eodē mō corpora p̄dcā
īn ejciēda sūt si discerni pn̄t alit' nō. ex
ď sepul. sacrl. 7 ip̄a cimiteria recōciliā-
da sūt. sicut ď eccl'ia dcm̄ ē s̄. ɔsecratio
2°. §. 4°. circa finē. A. Idē ī sū. cō. li° 3°.
ti. 24. q. 159. fm Hosti. Et addit. Cor-
pora scōrū nemo p̄sumat transferre si-
ne licentia p̄ricipis uel episcopi. ď ɔse.
dis. i. de loco. ubi dicit glo. q̄ ꝑ p̄nci-
pe hic ītelligit' papa. Et hoc verū est si
cōpora tradita sūt ꝑpetue sepulture al'

sine auctoritate alicꝰ pn̄t trāsferri. ſm glo. ibi. Dic etiā Hosti. ꝙ idē vr̄ ꝺ offi bus alioꝝ fideliū. ff. ꝺ reli. 7 sump. fu. l. ossa. B

Consecratio vestium.

Consecratio vestiū pallaꝝ 7 vasoꝝ. Vestes sacerdotū 7 mīstroꝝ. palle altaris 7 vasa sacra. 7 oīa silīa nō debēt ꝯuerti ad vsū laicoꝝ. ſ; si q̄ sūt vetustate consūpta ꝯburi debent. 7 cineres in eccl'ia reponi. 19. q. 3. q̄ semel. 7. c. qm̄. de ꝯse. dis. i. altaris. A. Ibi dr̄. Altaris palla cathedra. cādelabꝝ. 7 velū. si fuerint vetustate ꝯsūpta īcendio dent̄ qm̄ nō licet ea que ī sacratio fuerūt male tractari. ſ; īcendio tradātur vniuersa. Cineres q̊q; eoꝝ ī baptisterio īferantur. ubi nullus trāsitū habeat. aut ī piete. aut ī fossis pauimētoꝝ iactēt̄. ne ītroeuntiū pedibꝫ coinqnent̄. Itē ut p; in sū con. liᵒ 3ᵒ. ti. 24. q. 160. ſm Ray. idē etiā ē ꝺ pelui in q̄ diaconꝰ ad cuiꝰ officiū spectat cum mīstris hūilibꝫ abluit corporalia ītra scūarium. Idē etiā dic de velamībꝫ. Et ſm glo. eius palla dr̄ vestis q̄ altare coopit̄. Itē dr̄ corporale ubi corpꝰ dn̄icū īuoluitur. Velū aūt 7 cortinā possumꝰ noīare pānū q sub altare depēdet. ul' qꝺ ī q̄dragesima extēdit̄ an̄ altare. uel ea q̄ depēdent ad pietes eccl'ie. Dic etiā ꝙ ex h̄ p; ꝙ corporalia nō sūt abluēda p laicos aut mlieres etiā moniales ꝺ iure. l; ꝺ cōsuetudine fiat ꝯⁱriū. Itē in. c. ligna. ꝺ ꝯse. dis. i. dr̄ Ligna eccl'ie dedicata nō debēt ad aliꝺ opus iūgi nisi ad aliā ecclesiā. uel igni ꝯburēda sūt. uel ad ꝓfectū monasterii orū fratribꝫ. In laicoꝝ opa nō debent admitti. ubi dic glo. ꝙ dcā ligna pn̄t poni in locis honestis. s. in capitulo ul' dormitorio. uel sīli. ſ; nō in coqna uel

vineis pastinādis 7 hꝰmōi. Et idē dr̄ in dcā. q. 160. B. Si vō nō sūt ꝯsūpta sed reparent̄ remanēte suba. nō o; iterato ꝯsecrari. etiā si ptes plures reficiātur. Secus si forma tota sil' soluat̄. Al. 7 Ber. A. Hoc nōt glo. ex̄ de conse. ec. uel al. c. qꝺ ī dubijs. Nec dic Al. ul' dcā glo. si tota forma sil' soluat̄. S; Al. dicit si forma soluat̄ siue mutet̄. Et ē ar. ad h̄ qꝺ dr̄ de repatione eccl'ie. ut ī sū. con eo ti. q. 172. B

Utrꝝ vasa sacra possint vēdi. Rᵒ. ꝓpt necitatē possūt vendi in eadem forma alteri eccl'ie. sed cōfracta possūt vendi cuilibet. ꝺ conse. dis. i. ligna. A. Meliꝰ facit. 10. q. 2. h̄ ius. ubi n̄ dr̄ cōfracta ſ; ꝯflata. Et forte q̊ ad h̄ idē īportāt. B

Consecratio virginum.

Consecratio virginum. De hac infra virginum consecratio.

Conseruator.

Conseruator. Quis possit esse conseruator? Rᵒ. Epi 7 eoꝝ supiores. aut abbates. seu illi qui in cathedralibꝫ uel collegiatis eccl'ijs obtinēt dignitates uel psonatus. Alij nō pn̄t eē. Nec aliqs pōt eē cōseruator sui cōseruatoris. nec aliquis pōt hr̄e cōseruatorē eū qui ē sub sua iurisdictiōe dominio uel districtu eccl'iastico ul' tpali. exceptis regibꝫ ul' reginis ex̄ ꝺ offi. dele. hac ꝯstitutiōe. liᵒ 6ᵒ.

Conseruatores nō pn̄t ꝓcedere cōtra aliq̊s extra ciuitates ul' dioceses in qbus fuerint deputati. nec pn̄t aliq̊s citare vltra vnā dietā a fine illoꝝ diocesis. extra de offi. dele. hac ꝯstitutiōe. liᵒ 6ᵒ. A. In. §. p̊. ubi etiā dr̄ ꝙ isti cōseruatores nō debēt etiā ꝓcedere nisi ī ciuitatibꝫ seu locis īsignibꝫ. ubi possit peritoꝝ copia haberi. B.

¶ Cõſeruatores nõ p̄nt cõmitte vices ſuas exceptis citatiõib⁹ ⁊ ſn̄iaꝝ denũciationib⁹ niſi aliud eis p lr̄as ↄmitteret. ⁊ tũc ↄmitte poſſent ĩfra loca ĩ qbus fuerĩt deputati. ⁊ pſonis p̄dictis ĩ p̄.§.ex̄ de offi. dele. hac cõſtitutione li° 6°. A .§.2°. B

¶ Cõſeruatores nõ p̄nt ſe ĩtromitte ꝺ aliĩs q̄ꝫ de manifeſtis ĩiuriĩs ⁊ violẽtiĩs.ex̄ de offi. dele. ſtatuim⁹.li° 6°.Qꝫ ſi ꝺ aliĩs ſiue q̄ ĩdaginẽ iudicialẽ reqrũt ſe ĩtromiſerit. ſũt ſuſpenſi p vnũ annũ ab officio. ⁊ ps q̄ hoc fieri ꝓcurat ĩcurrit ſn̄iam excoĩcatõis. a qua nõ p̄ot abſolui niſi pti ḡuate ſatiſfaciat de expenſis. ut ĩ p̄dcã decre. hac ↄſtitutiõe. Nec ꝓceſſus valet. qa excedit fines mãdati ex̄ ꝺ reſcript. cũ dilecta. Sciendum tn̄ ſm Inno. A .In dicta.c. ſtatuimus. B .ꝙ lꝫ p̄ncipalit̄ nõ habeãt iudicialẽ ĩdaginẽ. ĩ notoriĩs tn̄ hn̄t qa oĩa illa ſine qb⁹ eoꝝ iuriſdictio nõ poſſet explicari ĩtelligunť eis eẽ cõmiſſa. ff. ꝺ iuri. om. iu. l. 2. Vn̄ cõſeruator p̄ot citare. ⁊ ↄtumaces punire. ex̄ de offi. dele. ꝺ cauſis. ff. ſi qs ius di. l. i. Itẽ ſi maleficiũ ẽ notoriũ aliĩs ⁊ nõ iudici. oꝫ ꝙ ſup hoc ꝓbationes q̄rat ⁊ cogat teſtes. 2. q. i. ĩ p̄mis. ex̄ de teſtib⁹. c. 2°. A .Melius facit ex̄ de teſtib⁹. cog. c. p̄. ⁊ p totũ. Et ut nõt Inno. ubi s̄. dicũt qdã ꝙ teſtes q ĩducũť ſup notorio. debẽt dicẽ factũ eẽ notoriũ. ⁊ ſi q̄rať quõ ſcit. p̄ot tn̄ dẽ qa ego p̄ſens fui. ⁊ vidi qn̄ publice in platea multis p̄ſentib⁹ fecit illud. Immo plus videť ꝙ ſi etiã dicat. Ego nõ vidi qn̄ fecit maleficiũ. ſ vidi qn̄ ductus fuit corã iudice. ⁊ ĩterrogatus de maleficio nõ negauit. uel ↄfeſſus fuit. ſ ꝙ ſic publice fecerit. Quidã dicũt idẽ etiã ſi corã multis cõfiteť. Itẽ ſi dic ſic Ego nõ vidi qn̄ fecit maleficiũ. ſ vidi eũ fugientẽ uel latitantẽ ꝓpter hoc. ⁊ nullo mõ ſe excuſantẽ. nec ſuberat cã q̄re ſe nõ excuſaret. uel quia de hoc cũ aliqb⁹ trãſegit. ff. ex qb⁹ ca. infa. irro. l. athletas. §. fi. ⁊. l. ſe. Et ſic ẽ multa talia ĩuenire. Aliĩ tamen ↄtradicũt h̄ ille Iſtoꝝ dictũ p̄ot ĩtelligi ĩ his q̄ nõ ſunt notoria p ſn̄iam uel cõfeſſionẽ in iure uel p euidentiã facti. ut ĩ. c. fi. ex̄ ꝺ coha. cle. ⁊ mu. B .Itẽ qa etiã ĩ notoriĩs aliquis ordo neccius ẽ. ex̄ ꝺ iure iurã. ad noſtrã. Itẽ ſi reus ↄfiteť factũ. ſ dicat ꝙ vſus fuit iure ſuo. ĩ h̄ caſu admittit ꝓbatiões. Alit̄. n. nõ p̄ot explẽ iuriſdictionẽ ſibi ↄmiſſã. Silr̄ oꝫ ꝙ ꝓcedat ad ĩqſitionẽ qn̄ factũ qdẽ ẽ notoriũ. ſ neſciť qs fecerit. Itẽ ad repellendã ĩiuriã p̄ot ĩuocare brachiũ ſeclare. ſicut ⁊ aliĩ iudices. ex̄ de offi. or. c. p̄. ⁊. c. qm̄ ĩpletiſq̄ꝫ. in fi. A .Et ad h̄ ptãs ſeclaris tenet. Al̄ ↄſeruator p̄ot illũ excoĩcare. cũ h̄ ſit acceſſoriũ ad officiũ ↄſeruatoris. 23. q. 5. admĩſtratores. ſm Ber. ⁊ ĩ ſũ. con. li° 2°. ti. 5. q. i47. ubi h̄ oĩa notãť. B .Itẽ ſi reus q fuerat ↄdẽnatus ⁊ excoĩcatus ↄpareat infra ãnũ. ⁊ dicat ſe velle ſatiſfacẽ. cog̊ſcit ↄſeruator ꝺ quãtitate dãni ⁊ h⁹mõi. h̄ Inno. A .Et ſi nollet actor ꝙ de h̄ ↄg̊ſceret. ↄſeruator reũ abſoluet. ut ĩ dcã. q. i57. Et cũ p̄dictis ĩ h̄. §. ſatis vr̄ ↄcordare Albric⁹. B

¶ Officiũ cõſeruatoris expirat morte ↄcedentis quo ad negocia non cepta. ut extra ꝺ offi. dele. hac ↄſtitutiõe lib. 6°. Intellige niſi aliud exprimeretur ĩ ſuis lr̄is.

¶ Si re⁹ negat maleficiũ ⁊ actor velit ꝓbare eẽ notoriũ. ↄſeruator cognoſcẽ habet. aliter inutile eſſet officiũ eius. quia qlibet poſſet negare. Nam ⁊ quilibet iudex poteſt cognoſcẽ an ſua ſit iuriſdictio. ff. de iudi. ſi qs ex aliena.

Silr si re⁹ ɔfiteret maleficiū. ẜ dic non
eē notoriū. qa p ei⁹ ɔfessionē factū est
notoriū. ut ex̄ de coha. cle. ⁊ mu. vr̄a.
A. Meli⁹ eo. ti. c. fi. ⁊ idē ī sū. con. eo. ti
q. 154. B. De notorio. vide. ī. notoriū
¶ Postq̄ ɔseruator aliquē iniuriatorē
citauit ⁊ eū ob ɔtumaciā excoīcauit. si
ɔstat postea eū īiuriatū fuisse ẜ nō ma
nifestū eē. nūqd vere erit excoīcatus?
R̄x° ẜm Inno. Nō. qa iurisdictionē nō
h͡z nisi de manifestis. ut dictū ē s̄. §. 4°
A. Albricus dic q̄ h̄ casu erit v̄e excoī
catus. ẜm Inno. ī. c. tua. ex̄ d̄ coha. cle.
⁊ mu. l͡z qdā ɔtra. Puto distīguendū
q̄ si snīa sit lata sup negocio p̄ncipali.
nō tenet. cū nō sit notoriū. nec ad ɔser
uatoris iurisdictionē pertineat. Et ita
pōt ītelligi qđ dr̄ ī isto. §. ⁊ ī sū. cō. li°
2°. ti. 5. q. 156. Si v̄o sit lata ꝓpter cōtu
maciā nō ɔparēdi. snīa tenet. qa ad eū
ptinet cognoscē an sua sit iurisdictio.
ut s̄. §. ꝓximo. Et ita ītelligat᷑. dictum
Albrici. B

Constitutio.

De hac materia vide. ī. lex.

Consuetudo

ē ius q̊ddā moribꝯ īstitutū.
Vñ ⁊ dr̄ consuetudo qđ in cōi usu est.
dis. i. consuetudo.

¶ Cōsuetudo īducit᷑ p binū actū. 25.
q. 2. ita nos. A. Nō tñ efficax. cū de-
beat eē rōnabil᷑ ⁊ p̄scripta. ut ī. c. fi. ex̄
de consue. nisi forte act⁹ illi eēnt pma-
nentes tp̄e legitimo ad p̄scriptionē. de
q̊. ī. B. Et tūc cū ppl̄s icipit aliqd ob-
seruare ea mēte ut de cetero sit ɔsuetu-
do. al᷑ nō. ar. ff. d̄ itinē actuq; pri. l. vlt
Et vbicūq; ius deficit cōsuetudo vim
h͡z legis. dis. i. ɔsuetudo. Intellige dū-
mō nō sit iniq̄ uel a iure rep̄bata. A

8. dis. mala. cū se. ⁊ dcō. c. fi. B. Silr ⁊
cōsuetudo īterp̄tat᷑ legē. ex̄. cū dilect⁹
A. Meli⁹. ff. d̄ legi. si d̄ īterp̄tatiōe. B
¶ An cōsuetudo p̄iudicet iuri? R̄x° Cō
tra legē diuinā uel nālē nulla p̄ualet
cōsuetudo. ex̄ eo. c. vlt. 32. q. 7. flagi-
tia. Sed ɔ̄ ius positiuū p̄ualet. dūmō
sit rōnabil᷑ ⁊ p̄scripta. ut ex̄ ī p̄allato. c
¶ S͡z q̄ dicet᷑ rōnabilis? R̄x° ẜm Inno
Rōnabilis dr̄ oīs cōsuetudo q̄ nō rep
bat᷑ ẜ sustinet᷑ a iure. ut etiā nōt᷑ ex̄ de
ɔsue. c. vlt. A. Hosti. aūt dic vtꝝ cō
suetudo sit rōnabilis uel nō relinq̊ iu-
dici. cū nec certa regula possit tradi. ar.
ex̄ de offi. dele. de causis. ut ī sū. con. li°
2°. ti. 5. q. 206. Hec satꝭ ɔcordat cū p̄ce
dēti. qa oē irrōnabile ꝓhibet ius. ff. de
legi. qđ nō rōne. ⁊ dis. i. c. cōsuetudo
Sed qa istud nō pōt spāliter ī oībꝯ de-
termiari. reliquit᷑ iudicio recti iudicꝭ
dcō. c. de causis. B
¶ Sed quanto tp̄e p̄scribit᷑ seu firmat᷑
cōsuetudo? R̄x° ut Hosti. ait. Scđm ca-
nonistas reqrit᷑ tēpus. 40. ānoꝝ. ex̄ de
elec. cumana. ⁊ ex̄ de censi. olim. A
Melius facit ex̄ d̄ p̄scrip. audit. Et dic
Hosti. q̄ oēs canoniste dicūt expectan
dū tēpus. 40. ānoꝝ. ut ī sū. con. eo. ti.
q. 207. Sed h̄ d͡z ītelligi cū agit᷑ de pre-
scriptiōe alicui⁹ rei seu iuris eccl̄iastici
ut p͡z ī iuribꝯ ad hoc all̄atis. ⁊ h̄ seqtur
B. Et h̄ hn̄t locū ī eccl̄iasticis. Scđm
leges tñ ē dr̄sitas. Nā ẜm aliq̊s suffici
unt. 10. āni īter p̄ntes. ⁊. 20. int᷑ absen
tes. S͡z ẜm alios expectandū ē tēp⁹ tā-
tū q̄ ī cōtrariū memoria non existat.
Primū veri⁹ videt᷑. ut nō. C. q̄ sit lon.
ɔsue. in rubro. A. Puto q̄ velit all̄are
C. d̄ p̄scrip. lon. tēpo. 10. uł. 20. an. Et
eo. ti. l. fi. habetur clare q̄ longū tēp⁹
quo inducit᷑ p̄scriptio. dicit᷑. 10. ānoꝝ
inter p̄ntes. ⁊. 20. int᷑ absentes. B

C Cõſuetudini rõnabili alicuius loci derogat̃ ꝑ ſtatutū nouū pape niſi illꝺ̃ expͥmat̃.ex̃ de conſti.licet.libͦ 6ͦ.
C Que aūt ē dĩa inter ꝯſuetudinē 7 p̄ſcriptionē? Rͦ ſm̄ Hoſti. Sex poſſūt dr̃e aſſignari. Prima q̄ p̄ſcriptio locū hʒ ĩ rebꝫ mobilibꝫ 7 ĩmobilibꝫ corꝑali bus 7 icorꝑalibꝫ. ex̃ de p̄ſcrip. audid. 7 c. ſe. Cõſuetudo vͦo ĩ icorꝑalibꝫ tm̃. ut ĩ ſuitutibꝫ iuriſdictiõibꝫ electiõibꝫ 7 hui⁹. Secūda q̄ p̄ſcriptio acqrit̃ ſingu lari 7 ꝑuato. ſ cõſuetudo nõ acqritur magis iſti q̄ʒ illi. Tertia q̄ ĩ p̄ſcriptõe exigit̃ titul⁹ 7 bona fides. ex̃ de p̄ſcrip. ſi diligēti. ſ ĩ ꝯſuetudine nõ reqritur titulus ſ ſolū tēpus. ff. de vſuc. l. cū ꝺ̃ ĩ rem. A. Melius. ff. de legi. de q̄bꝫ. 7 diſ. i. cõſuetudo. B. Quarta q̄ p̄ſcri ptio 7 ꝑuilegiū nõ ꝯcurrūt. ex̃ de fide inſtru. int̃ dilectos. §. ceteꝝ. 7 ex̃ de p̄ ſcrip. veniēs. Sʒ cõſuetudo 7 ꝑuilegiū bn̄ concurrūt. ex̃ eo. cū dilect⁹. 7 ex̃ de v̂bo. ſig. abbate. Quĩta q̄ p̄ſcriptio ꝓprie ē excluſio actiõis ſiue petitiõis. ſ cõſuetudo ē actiõis ſiue iuris acqſitio ex̃ de elec. ꝯſtitut⁹. 7. c. ĩ geneſi. ĩ fi. A Põt tn̄ ſm̄ eundē Hoſti. Conſuetudo etiā negatiuā reſpicē vbicūq; probari põt. s. q̄ tale qd fieri nõ debeat. ar. ex̃ ꝺ̃ elec. cū eccl̃ia vulterana. ad fi. 7 in ſū. con. libͦ 2ͦ. ti. 5. q. 208. ubi hi caſus oēs nõnt̃. B. Sexta q̄ cõſuetudo er tonea nihil iuuat. Sec⁹ ĩ p̄ſcriptione. q̄ titulus putatiu⁹. 7 ſi ver⁹ nõ ſit dū tn̄ ꝓbabilis error excuſet dat cām pre ſcribendi. ff. ꝓ empto. qꝺ̃ vulgo. 7. ff. ꝓ ſuo. l. vlt.

C Contētio vtrū ſit peccatū mortale. Rͦ ſm̄ Tho. ſc̄da ſc̄de q. 38. Si accipiat̃ cõtentio ſm̄ q̄ ĩportat ĩpugnationē veritatis 7 ĩordinatū modū. ſic ē pctm̃ mortale. 7 hoc modo diffinit Ambͦ. ꝯtentionē dicens q̄ ē ĩ pugnatio v̂itatis cū ꝯfidētia clamoris Si aūt cõtentio dicat̃ ĩpugnatio falſita tis cū debito mõ acrimonie. ſic ꝯtētio ē laudabilis. Si aūt cū ĩordinato mõ. ſic põt eē veniale pctm̃. niſi forte tāta ĩordĩatio fiat ĩ contēdendo q̄ generet̃ ex h̃ ſcandalū. Vn̄ aplus cū dixiſſet. 2. Thimot. 2. Noli ꝯtēdē v̂bis. ſubdit. Ad nihil. n. vtile eſt niſi ad ſubuerſio nē audientiū. A. Idē ĩ ſū. con. liͦ 2ͦ. ti 34. q. 226. ubi etiā dr̃ ſm̄ eundē Tho. q̄ cõtendē ē ꝯ aliquē tendere. Et ſicut diſcordia ꝯrietatē quandā ĩportat ĩ vo lūtate ita cõtentio quandā ꝯrietatem ĩportat locutionū. 7 q̄ debitus modus contēdendi attendit̃ ſi ꝯuenit ꝑſonis 7 negocio. B

C Contractus ſm̄ ꝺ̃. ē vltro citroq; obligatõ ex volūtate ꝑtiū ſurgēs. ut emptio. vē ditio. locatio. cõductio. mutuū. 7 ſilr̃a Quaſi cõtract⁹ ē obligatio q̄ quis obli gat̃ alicui ex aliq̊ officio vl̃ facto licito 7 honeſto. lʒ nõ ĩteruenerit expͦſſa vo luntas vtriuſq;. ut tutela uel cura aut negocioꝝ alienoꝝ geſtio 7 h⁹ mõi. Nā q̄ʒuis pupill⁹ hn̄s tutorē. aut pubes ſi ue furioſus hn̄s curatorē. uel ille cui⁹ ig̊rant̃ gerit quis negociū non expͦſſe ꝯtraxerit nihilominus tutor curator 7 negocioꝝ geſtor obligāt̃ q̄ſi ꝯtraxiſ ſent. Idē Vl. A. Idē in ſū. con. libro 2ͦ. ti. 5. q. 91. ad fi. Sed de his lati⁹ hr̃ ĩ Inſti. de obli. ꝗ ꝯ to. cū multis ſe. ti. 7 in ti. de obli. q̄ ex q̄ſi cõtrac. naſ. ꝗ to. B De cõtractibꝫ ſub cõditiõe 7 h⁹ modi vide. ĩ. mr̃imoniū 5ͦ. §. 5ͦ.

C Contritio qd ſit? Rͦ ſm̄ Pe. ĩ 4ͦ. diſ. 17. Cõtritio a ma giſtris ſic diffinit̃. Contritio eſt dolor

volūtarie assūptus ꝓ pctīs cū ꝓposito
ɔfitēdi 7 satisfaciēdi. Nā sicut ī mālī-
bus aliqd cōteri dr̄ qn̄ tōlit̄ ī mīmas
ptes redigit̄. ita cor hoīs cōteri dr̄ qn̄
affectus pctī ſm oēm sui ptē ī eo tota-
liter cōfrigit̄ 7 pfecte a peccato resilit.
Et qa tal' resilitio dolor qdē ē. iō ɔtri-
tio p dolorē tāq̄ ꝑ ꝓpriū gen⁹ diffinit̄
Addit̄ aūt volūtarie assūpt⁹. tanq̄ dif
ferētia ponēs ī gnē morali. Et addit̄ ꝓ
pctīs. tanq̄ mā specificās loco vltime
dr̄ie. Hec ē g̊ diffinitio cōpetens cōtri-
tioni inq̄tn̄ ē act⁹ v̄tutis. Sed ut ē ps
sacrī pnīe sic oꝫ ꝙ addat̄ aliqd p respe-
ctū ad alias ptes. 7 iō addit̄. cū ꝓposito
cōfitēdi 7 satisfaciēdi. Con. Tho. ibidē
A .Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 17. B
Que drīa ē int̄ ɔtritionē 7 attritionē
R° ſm Tho. ī 4°. dis. 17. Sicut ī cōpalib
attrita eē dicūt̄ q̄ aliq̊ mō sūt cōminu-
ta lꝫ nō pfecte. Cōtrita v̊o qn̄ oēs ptes
sil' 7 pfecte trite sūt. sic ī spūalib attri
tio significat quādā displicentiā d' pec
catis. ſ nō pfectā. Cōtritio aūt pfectā
displicentiā. A .Idē ī sū. con. eo. ti. q.
18. Et ista pfcā displicentia īportat sū-
mū dolorē 7 ex toto corde. Vn̄ 7 Ray.
in ti. de pe. §. 18°. seqtur q̄lis oꝫ eē. ait ꝙ
cōtritio dr̄ q̄si sil' 7 ex toto tritio. quia
totū cor ad lr̄am q̄si terit̄ 7 scīdit̄ p ni-
mia angustia 7 dolore. ira 7 īdignatōe
q̄ ɔcepit ꝯ ipa pctā. Vn̄ dn̄s ꝑ ꝓphām
Ioel. 2°. Scīdite corda vr̄a 7 nō vesti-
menta vr̄a. Itē ps. 50. Sacrificiū deo
spūs ɔtribulat⁹. cor cōtritū 7 hūiliatū
deus nō despicies 7c. Pūge igit̄ 7 pcu
te cor tuū si necē fuerit. spinis clauis 7
lancea 7 aliis qb ipe x̄pus fuit ꝓ te pū
ctus ī cruce. ſ ille. Tāto. n. qs dolē oꝫ
quāto est ḡuedo pctī. Grauedo etiam
vni⁹ pctī mortal' tm̄. ē sūma 7 īfinita.
cū sit ꝯ sūmū 7 īfinitū deū. ar. ī Insti.

de iniuriis. §. atrox. 7 ex̄ de sen. exco. cū
illor. §. nos tn̄. Vn̄ 7 vnū solū exclu-
dit a sūmo 7 īfinito bono 7 mittit ad
īfinitū malum. de pe. dis. 5. frēs. Et sic
etiā ꝓpter vnū solū pctm̄ mortale de-
bēt qs sūme 7 īfinite dolē. ꝓpter qd' si
fūdēt lachrymas ad eq̄litatē aque ma
ris ɔdigne dolē nō posset. Debet g̊ qs
recog̊scē ꝙ non posset etiā ꝓ vno pctō
quātū debēt dolē. 7 si nō pōt qd' debet
speret ī mīa dei faciēdo qd' pōt. i. ex to-
to corde dolēdo. Et tāto magꝭ quāto
plura 7 ḡuiora cōmisit pctā. Ioel. 2°.
Cōuertimini ad me in toto corde vr̄o
7c. 7 de pe. dis. i. quem penitet. B
Vtrꝫ reqrat̄ cōtritio de q̄libet pctō
mortali. R° ſm Pe. ī 4°. dis. 17. Quia ī
oī pctō mortali ē actualis auersio vo-
lūtatis a deo ad pctm̄. Et ꝯria ꝯriis cu
rant̄. Oportet ꝙ ī oī remissiōe peccati
mortal' sit actual' auersio a pctō ad deū
q̄ qdē cōtritio appellat̄. De pctīs tn̄ ob
litis sufficit cōtritio general' cū conatu
ad recordandū 7 dolendū. Nec solū d'
pctō oblito oꝫ qs ī genē dolē. ſ etiā de
obliuiōe eiusdē q̄ ex negligētia ɔtigit
A .Hoc vltimū dictū d' dolore obliuio
nis fuit Tho. q con. p̄dictis sil' cū Ray.
ut ī sū. con. eo. ti. q. 19. B
Vtrꝫ spālis contritio de q̄libet pctō
reqrat̄. R° ſm Tho. ī 4°. dis. 17. ꝙ q̄tū
ad p̄ncipiū cōtritiōis. s. cū qs de pctīs
suis cogitet 7 dolet. 7 si nō dolore con-
tritiōis saltē dolore attritiōis. sic oꝫ ꝙ
sit spālis de singul' pctīs q̄ qs ī memo-
ria hꝫ. Sꝫ q̄tū ad terminū q. s. ē dolor
iā gr̄a īformatus sufficit ꝙ sit vna coīs
cōtritio d' oīb. Tūc. n. mot⁹ agit ī vir-
tute oīuꝫ dispositionū p̄cedentiū. A
Idē ī sū. con. eo. ti. q. 20. 7 ut ibi pꝫ cir-
ca h' clarius loqt̄ Pe. sic dicēs. De⁹ nō
reqrit ab hoīe īpossibile sed possibile.

A ut ꝗ̊ pōt hr̄i ɔtritio spāl' siue an̄ siue
pꝰ ⁊ tūc reqrit᷑. Aut nō. ⁊ tūc dico ꝙ suf
ficit general'. Nā ī momēto pōt hō con
uerti. ⁊ ī momēto nō pōt hō ɔteri ꝺ sin
gulis. Sꝫ postea si tēpꝰ hꝫ ꝺ his cōteri
dꝫ. Gnāl' tñ ɔtritio ꝺ q̄ dic Augꝰ. in liᵒ
de pnīa. Penitentē oꝫ sil' dolē de oī cri-
mine. H̄ ē dispō ad grām īmediata. Nā
dolē ꝺ vno pctō sine alio nō sufficit ad
salutē. Et ex his pꝫ ꝙ sufficit ɔtritio ge
neralis ⁊ ē nccīa. qa pticularꝭ nō suffi-
cit. ꝧ postea si facultas adest. deuenire
nccē ē ad spālem. sicut oꝫ venire ad spe
cialē eoꝝ recogitationē. ⁊ ɔfessionē. ꝺ
pe. dis. 5. cōsideret. B

¶ Quot ⁊ q̄ sūt cāe īductīe ɔtritiōis
Rꝫᵒ ꝭm Ray. Sex. Pria ipa pctōꝝ reco-
gitatio. Ysa. 38ᵒ. Recogitabo tibi oēs an
nos meos ī amaritudīe aīe mee. Scꝺa
pudor. q ad cogitationē seqt᷑. pꝰ. 12ᵒ.
Putredo ī ossibꝫ eius q ɔfusiōe res di-
gnas geīt. Tertia pctōꝝ vtilitas. Hiere.
2ᵒ. Q̄ vilis facta es nimis iterans vias
tuas. Quarta timoꝝ extremi iudicij ⁊
tormenti. i. Peet. 4ᵒ. Impius ⁊ pctōr
ubi apparebūt? Ro. 6ᵒ. Stipendia pctī
mors. Quīta dolor. s. de amissiōe prīe
celestis. Apoc. 3ᵒ. Tene qꝺ habes ut ne
mo accipiat coronā tuā. Silr dolor de
offensa dei. Hic dolor oꝫ esse acer. quia
offendimꝰ deū creatorē. acrior qa prēꝫ
nr̄m celestē. acerrimꝰ qa ⁊ nr̄m redē-
ptorē q nos ꝓprio sanguīe libauit. Se-
xta spes q̄ ē triplex. s. venie q̄ pctā di-
mittūtur. grē q̄ bona opamur ⁊ glīe q̄
remunerabimur. Apoc. 3ᵒ. Ego sto ad
hostiū ⁊ pulso. si qs audierit vocē meā
⁊ apuerit mihi ianuā ītroibo ad illum
⁊ cenabo cū illo. ⁊ ille mecū. A. Idē ī
sū. con. eo. ti. q. 21. vbi hec aliquātulū
latius ponūt᷑. B

¶ Post h̄ q̄rit᷑. Vtꝝ dolor ɔtritōis de-
beat eē ītellectual' uel sensibil'. Rꝫᵒ ꝭm
Pe. ī 4ᵒ. dis. 17. sicut dic Crisoꝰ. Vnū-
qꝺq; p q̄scūq; cās nascit᷑ p easdē dissol-
uit᷑. ex ꝺ re. iurꝭ. c. pᵒ. Cū ꝗ̊ pctm̄ p actū
volūtatis sufficient᷑ possit nasci. suffici-
cient᷑ etiā p solū actū volūtatis. s. p dis
plicentiā ⁊ dolorē q̄tū ē ex pte nostra
pōt tolli. Et cū hꝰmōi dolorē hr̄e sp sit
ī ptāte hoīs. nō aūt hr̄e dolorē sensibi-
lē. ideo deus nō reqrit dolorē sensibi-
lē de ɔtritiōis nccītate. ꝧ ē de eiꝰ pfecti
one. Con. Hosti. A. Con. etiā Tho. ut
ī sū. con. eo. ti. q. 22. Debet etiā hō ad
dolorē sensibilē ⁊ lacrimationē conari
ut pꝫ. p Augꝰ. de pe. dis. i. quē penitet.
Et si nō pōt. ꝺ h̄ ipo debet dolē ⁊ velle
potiꝰ mortem ⁊ oīa mala subisse q̄ vni
pctō ɔsensisse. ⁊ disponē potiꝰ mortē ⁊
q̄libet mala in futuꝝ tolerare q̄ pctō
āplius ɔsentire. 32. q. 2. ita ne. B

¶ Vtꝝ ɔtritio possit eē nimia. Rꝫᵒ ꝭm
Tho. ī 4ᵒ. dis. 17. Dicendū ꝙ ɔtritio ex
pte dolorꝭ q ī rōne ē. s. displicētia pctī
īq̄tū ē offensa dei. nō pōt eē nimia. si-
cut nec amor caritatꝭ dei q̄ ītēso displi-
cētia pctī ītendit᷑. Sꝫ q̄tū ad dolorem
sensibilē pōt eē nimia. sicut etiā extior
corpis afflictio. ut ieiuniū ⁊ hꝰmōi. In
his. n. oībꝫ oꝫ accipi ꝓ mēsura debita
ɔseruatio subiecti. Propt᷑ qꝺ dr̄ Ro.
12ᵒ. Rōnabile obsequū vr̄m. A. Idem
ī sū. con. eo. ti. q. 23. B

¶ Vtꝝ ī ɔtritiōe reqrat᷑ maior dolor
de vno pctō q̄ ꝺ alio. Rꝫᵒ ꝭm Pe. ubi s̄
De pctīs in coī īq̄tū sūt offensa dei oꝫ
eē maior delor de maiori pctō habitua
liter qdē nō actualit᷑. Sic etiā in spāli
oꝫ esse maior dolor ꝺ maiori pctō eo ꝙ
hꝫ maiorē rōnē doloris. Dolor q̄q; sen
sibil'. s. penalitatis ɔueniens est. ut sit
maior non tñ nccīm qa maiori offense
maior pena debet᷑. Con. Tho. ibidē. A

Idē ĩsũ. con.eo.ti.q.24.ubi etiã dr̃
q̊ ad dolorē sensibilē.lꝫ sit ɔueniens ꝙ
sit maior.tñ nõ est nccĩus.qa etiã sine
eo põt eē vera cõtritio. B

¶ Utrũ post remissionē pcti debeat de
eo eē ɔtritio. R° ſm Tho.in 4°.dis.17.
Dolor ɔtritiõis rñdet culpe ex parte
auersiõis.ex q̃ ipa culpa quandã ĩfini
tatē hꝫ.Et iõ vera ɔtritio dꝫ saltē ĩ ha-
bitu sp manē. A .Con.Pe.ut.ĩ.sũ.cõ.
eo.ti.q.25.Et ad h̃ d̾ pe. dis.i.nõ ita
ubi dr̃.Lingua cordis nõ carnis apud
verũ iudicē pctã iugit̃ ɔfiteri debemꝰ.B

¶ Utrũ cõtritꝰ debeat potiꝰ velle eē in
ĩferno q̃ꝫ peccare. R° ſm Tho.ĩ q̊libet
Cõtritus tenet̃ ex caritate plus diligē
deũ q̃ꝫ se ipm.Peccare aũt ē facē ɔ deũ
Penã aũt sustinē est ɔ se ipm.Iõ dꝫ ꝙ
cõtritꝰ quãlibet penã p̄eligat culpe.ſ
tñ descendē ĩ spãli ad hãc penã uel ad
illã nõ tenet̃.imo stulte faceret si qs se
ipm ul'aliũ sollicitaret sup hꝰmõi pti-
cularibꝫ penis.Con.Inno. A .Con.⁊
Al.ut ĩ sũ. con.eo.ti.q.26. ubi etiam
dr̃ ſm Ansel.ĩ li° de siñtudinibꝫ.ꝙ qs
dꝫ magꝭ eligē eē ĩ ĩferno sine culpa q̃ꝫ ĩ
paradiso cum culpa. B

¶ Utrũ pcti remissio sit ɔtritiõis effe-
ctus. R° ſm Tho.ĩ 4°.dis.17.Cõtritio
põt dupliciť ɔsiderari.Uel inq̃ꝫtũ ē ps
sacri.Uel ĩq̃ꝫtũ ē actꝰ v̊tutꝭ.Et vtroqꝫ
modo ē cã remissiõis pcti.ſ diuersimo
de.qa inq̃ꝫtũ ē ps sacri coopat̃ ad remis
sionē pcti ĩstrumētaliť.sicut ⁊ alia sa-
cramēta.Inq̃ꝫtũ aũt ē actꝰ v̊tutꝭ sic est
q̃si cã mãlis remissiõis pcti sicut ⁊ ma
terie dispõ.Et addit Hosti.ꝙ lꝫ ĩ cõtri
tione dimittat̃ pctm̃ qñ fit cũ ꝓposito
cõfitēdi ⁊ satisfaciēdi. si tñ postea tpe
debito nõ seq̄t̃ ɔfessio ⁊ satisfactio pec
catũ qdã dimissũ nõ redit ſ mortaliť
peccat q omittit. Et sic ĩtellige de pe.

dis.i.magna. A .Idē ĩ sũ.con.eo.ti.q
27.Con.etiã p̄dictis Ray.ĩ ti.de pe.
§.19°.q incipit.q̃liter.Refert tñ ibi ali
qs dicē ꝙ sicut tribꝫ modis deũ offen-
dimus.corde.ore.⁊ ope.ita tribꝫ mo-
dis ē nccĩo satisfaciēdũ.al' nõ dimittit̃
pctm̃.ar.de pe.dis.3.pfecta.Auctorita-
tes aũt illorũ q dicũt pctm̃ dimitti sola
cordis cõtritiõe asserũt ĩtelligēdas eē
cũ articulꝰ nccĩtatꝭ excludit oris ɔfessio
nē ⁊ satisfactionē.Alij v̊o dicũt ɔditi
onaliť fieri remissionē p cordis ɔtritio-
nē.ar.d̾ pe.dis.3.sane in fi.Dic tñ Ray
ꝙ p̄ma opĩo videlꝫ ꝙ p cõtritionē re-
mittat̃ pctm̃ ē celebrior cuiꝰ v̊itas ĩqt
pꝫ p exemplũ Laçari quē p̊ suscitauit
dns q̃ꝫ a discipul' soluēt̃.Ioh.xi°.Item
p.10.leꝓsos.q ĩ via añq̃ꝫ venirēt ad sa-
cerdotes mũdati sũt Luc.17°.et p̊s.31°.
Dixi cõfitebor aduersũ me ĩiusticiam
meã dño ⁊ tu remisisti impietatē pcti
mei.dixi.i.firmiť ĩ aĩo ꝓposui.h̃ ille.
Puto aũt ꝙ ⁊ due alie opĩones p̄dicte
saluari possint.Nã lꝫ ɔtritio ponat v̊e
cõtritũ in statu salutꝭ.tñ ꝓpter illã nõ
vr̃ fieri simplex remissio cũ cõtritꝰ ad-
huc remaneat iur̃ posse ad ɔfessionem
obligatꝰ.Uñ q̊usqꝫ fuerit p sacerdotē
ĩ cõfessiõe absolutꝰ nõ vr̃ plene dimis-
sus.ut pꝫ ĩ Laçaro q lꝫ fuerit resuscita-
tus a dño.ad h̃ tñ erat ligatꝰ q̊usqꝫ fuit
p discipulos absolutꝰ.Ioh.xi°.Iõ ple-
na remissio nõ vr̃ dari añ ɔfessionē ni-
si ĩpossibilitas illã penitꝰ excludat.Uñ
ĩ li° de padiso ⁊ de pe.dis.i.nõ põt.dic
Amb°.Nõ põt a pctõ iustificari qsq̃ꝫ ni
si fuerit pctm̃ añ cõfessus. B

¶ Utrũ cõtritio possit delē totũ reatũ
pene. R° ſm Pe.ubi ſ.ɔtritiõis ĩten-
sio põt attēdi dupl'r.Ul' ex pte caritatꝭ
q̃ cãt displicentiã pcti.ul' ex pte dolorꝭ
q ĩ sensitiua excitat̃.⁊ vtroqꝫ mõ põt

tantū ītēdi ɔtritio q̄ tō pena remittēt nihilominꝰ tn̄ ɔfessio ⁊ pnīe iniuncte expletio reqrit̄ ꝓpt̄ p̄ceptū ⁊ etiā ꝓpt̄ īcertitudinē. qa. s. nō ē qs certꝰ q̄ sua ɔtritio fuerit sufficiēs ad totū reatum tollēdū. Idē Tho. ubi s̄. A . Idē ī sū. con. eo. si. q. z8. B

Contumacia.

Triplex ē cōtumacia. Nā alia ē ī nō veniēdo ad iudiciū. Et h̄ triplex p̄ mō qn̄ p̄ēptorie citatꝰ venire ɔtēnit z° mō qn̄ maliciose se occultat. 3° qa īpedit ne citatio ad eū ꝑuenire possit. De qbꝫ ex̄. ut lite nō cōtes. qm̄ frequēt̄ Secūda ɔtumacia ē qn̄ citatꝰ ad iudiciū venit qdē. ꝗ nō vult iuri parē. uel an̄ finitā cāe examinationē cōtumaciter recedit. xi. q. 3. certū. Tertia qn̄ offensa eius ē manifesta ⁊ iussus a iudice nō vult emēdare. ex̄ de v̄bo. sig̃. ex ꝑte in fi.

Nūqd aliq̊ cāu lite nō ɔtestata possint ɔ̄ cōtumacē testes recipi ⁊ ad sententiā diffinitiuā ꝓcedi? R̄e°. Sic ex aliqua sp̄ali cā. puta si qō moueat̄ super alicuiꝰ electiōe. ⁊ h̄ ne ꝓpt̄ longā morā ecclīa patiat̄ ī sp̄ualibꝫ ⁊ tꝑalibꝫ lesionē. Itē si moueat̄ qō suꝑ copula maritali. ne viro uel mulieri fornicationis occasio p̄beat̄. maxīe cū ꝓpīqtad ḡdus opponit̄ diña lege ꝓhibitꝰ. ex̄ ut lite nō ɔtes. qm̄ frequēter.

Contumelia

⁊ ɔuitiū. Hic p̄ q̄rit̄ qd sit cōtumelia. R̄e° f̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 7z. q̄ cōtumelia īportat dehonorationem alicuiꝰ ꝑ v̄ba siue ꝑ facta. aut qcqd vī significādi h̄ꝫ. Differt aūt a ɔuitio in h̄. qa ꝑ v̄ba ɔtumeliosa repn̄tat̄ ꝓprie defectꝰ culpe. Sꝫ ꝑ cōuitiū repn̄tatur gn̄aliter qcūq̄ defectus siue culpe siue pene. vn̄ si aliqs dicat alteri īiuriose eū eē cecū. cōuitiū qdē dicit ꝗ nō cōtumeliā. Si aūt dicat q̄ sit fur. nō solū cōuitiū ꝗ etiā cōtumeliā īfert. Sepe tn̄ vnū pro altero ponit̄. A . Idē ī sū. con. lib° 3°. ti. 34. q. z38. B

Vtꝝ cōtumelia siue cōuitiū sit peccatū mortale. R̄e° f̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 7z. Proṕe ⁊ ꝑ se vtrūq̄ hoꝝ pctm̄ mortale ē nō minꝰ q̄ furtū uel rapina. Nō n. hō minꝰ amat suū honorē q̄ rē possessam. Si tn̄ aliqs cōuitiū uel cōtumeliā dixerit nō aīo dehonestādi ꝗ ꝓpt̄ correctionē uel aliqd hꝰmōi. nō dic cōuitiū uel cōtumeliā ꝑ se ꝗ ꝑ accn̄s. vn̄ h̄ pōt eē qnq̄ veniale pctm̄ qnq̄ sine peccato. A . qa f̄m Tho. ibidē. sicut licitū ē aliquē verberare uel ī rebꝫ dānificaē cā disciplīe. sic etiā pōt aliqs alteri quē corrigē dꝫ verbū aliqd̓ cōuitiosū dicē ⁊ h̄ mō dn̄s discipl̄os vocauit stultos. Luc. vlt̄. Et apl̄us Galathas īsensatos Gal̄. 3°. Tn̄ sicut dicit Augꝰ in li° de sermone dn̄i ī mōte. Raro ⁊ ex magna necessitate obiurgatiōes sūt adhibēde. ī qbꝫ nō ut nob̄ ꝗ ut dn̄o seruiat̄ īstemꝰ B . In q̊ tn̄ ē nccīa discretio ut hō moderate talibꝫ v̄bis vtat̄. qa possꝫ ita ḡue eē cōuitiū q̄ ꝑ īcautelā ꝓlatū auferret honorē eius ɔ̄ quē ꝓfert̄. ⁊ tūc posset hō peccare mortalit̄ etiā si nō ītendēt dehonorationē alteriꝰ. sicut etiā si qs īcaute aliū ex ludo ꝑcutiēs ḡuit̄ ledat.

An liceat cā correctiōis ɔuitiū dicē R̄e° f̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 7z. Sicut licitū ē aliquē verberare uel ī rebꝫ dānificare cā discipline. ita etiā pōt aliqs altiquē corrigē dꝫ aliqd̓ verbū cōuitiosū dicē. Et h̄ mō dn̄s discipulos vocauit stultos. Luc. vlt̄. Et apl̄s galathas īsensatos. Gal̄. 3°. Tn̄ ut dicit Augꝰ. ex

magna nccītate obiurgatiões ſūt adhi
bēde. ī qb9 nō ut nob̄ ꝫ ut dño ſeruiat
īſtem9. A. Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 239. ⁊
h̄ ſatis poſſūt ꝯphendi ex dcīs ſ. §. ꝓ-
ximo p̄cedenti. B

¶ Utrū hō debeat cõtumelias ſibi illa-
tas ſuſtinē. Rx° ſm Tho. ubi ſ. Sicut ī
aliīs īiuriīs ſic ⁊ ī verb̄ ꝯtumelioſis te-
nemur hr̄e aīuꝫ p̄patū ad tolerantiā ſi
expediēs fuerit. Qñqꝫ tñ oꝫ ut cõtume
liā repellam9 ꝓpter duo. p° qdē ꝓpter
bonū ei9 q cõtumeliā īfert ut ei9 auda-
cia reprimat. ⁊ d' cetero talia nō attēptet
A. Iux̄ illud ꝓv. 26°. Rñde ſtulto iux̄
ſtulticiā ſuā ne ſibi ſapiēs videat. Et h̄
qñ diſilr pōt ꝓdeſſe. al' ſecus. vñ ⁊ ibi-
dē īmediate p̄mittit. Ne rñdeas ſtulto
iuxta ſtulticiā ſuā ne efficiaris ei ſilis.
B. 2° ꝓpter bonū multoꝝ q̊ꝝ ꝓfect9
p ꝯtumelias nob̄ illatas īpedit. A. Vñ
Greg9 ſup Ezech. oml'. 9. dic. Hi quoꝝ
vita ī exēplo imitatiõis ē poſita debēt
ſi poſſūt detrahētiū v̊ba ꝯpeſcē ne eoꝝ
p̄dicationē audiāt q audire poterāt ⁊
ī prauis moribꝰ remanētes bñ viuere
ꝯtēnant. h̄ etiam nõtur ī ſū. con. eo.
ti. q. 240. B

Chorea. Utrū chorea ⁊ hui9mōi ludi
ſint liciti. Rx° ſm Al. ī 4°. diſ.
16. H9mōi ludi ſm ſe nō ſūt mali quia
bñ fieri pñt. Sꝫ triplici d' cā poſſūt fieī
mali. p° ſi fiāt ad ꝓuocandū libidinē ⁊
h9mōi. 2° ſi nō cõueniūt pſone ut clīcī
ſiue religioſis aut aliīs h9mōi. 3° ſi fiāt
nō ꝯgruo tpe. triſticie uel penitentie.
Si v̊o fiāt ex cā alicui9 honeſte leticie
⁊ a pſonis ſecularibꝰ ⁊ congruo tpe ac
aliīs debitis circūſtātiīs nō ē illicitū.
vide. ī. ludus ⁊ iocus. A. Al. pluta ⁊
clarius loqtur ut ſtatim patebit. B
Utrū ducētes illicitas choreas peccēt
mortalit'. Rx° ſm xb. Credo q ſic ſiue ī
feſtis ſiue ī ꝓfeſtī ſi h̄ faciāt cā īcitādi
ad libidinē ſe uel alios. aut ſi choreas
ducāt d' ꝯſuetudine. Vñ Hiero9 ī qdā
omel'. Nō credo viro ſi dicit ſe illeſum
euaſiſſe a ſpectacul' taliū. cū Dauid ex
eo q vidit Berſabee lauantē ſe ad libi-
dinē ꝓuocat9 ſit. Si aūt aliqs uel aliq̄
nō corrupta ītentiõe aliqñ īmiſceat ſe
hui9mōi choreis. tene qd' ī p̄cedēti. §.
dī. A. Dict9 xb. clari9 loqt'. Nā aſſerit
choriçantē corrupta ītentione peccare
mortalit'. ⁊ ſilr choriçantē de ꝯſuetu-
dine. lꝫ etiā nō faciat corrupta ītentiõe
ſubiūgēs. Si aūt aliqs uel aliq̄ raro ⁊
ſine aliq̄ corrupta intētiõe ſe īmiſceat
h9mōi choreis. nō audeo dicē q ſit pec
catū mortale. Sꝫ nec audeo eū uel eam
excuſare uel aſſecurare a pctō mortali
cū īgerat ſe piculo ꝓuocādi alios ad li-
bidinē ⁊ ipſo facto videat approbare
choreas. ⁊ exēplo ſui auctoritatē aliīs
ſilia faciēdi p̄ſtare. ut ī ſū. con. li° 3°. ti.
34. q. 281. Iō glo. Ray. ſic loqt'. Quia
multis cõcurrentibꝰ pñt choree aliqñ
excuſari iō illas p̄ciſe nō dāṅat. ſed qa
ut plurimū ⁊ q̄ſi ſp occurrūt oppoſita
⁊ multoꝝ pctōꝝ occaſiões ꝓpterea p̄-
dictos excuſare nō audet. Vñ ut ſciat'
qñ poſſūt excuſari ⁊ qñ nō. ſciendū eſt
ſm Al. ubi ſ. ⁊ ī ſū. con. eo. ti. q. 280.
q qnqꝫ ꝯcurrētibꝰ ad choreā pōt excu-
ſari. Primū q ſit debito tpe. ſ. gaudiī.
ſicut ī nuptiīs uel tpe victorie uel libe
ratiõis hoīs uel p̄rie. ul' ī aduētu amici
d' terra lōgīqua. Secundū q ſit cū ho-
neſtis pſonis de qbꝰ nō oriat' p̄ſūptio
mali. nō cū leccatoribꝰ uel cū leccatrici
bus. Tertiū q fiat a pſonis ſecl'aribus.
qa monialibꝰ ⁊ monachis ⁊ clīcis qa ī
aliīs debēt occupari oēm choreā putat
eē illicitā. Quartū ē q honeſto modo

fiāt nō gesticulatiōib⁹ nimis īhonestꝭ
ul' iordinatꝭ. Quītū ē ꝙ cātus excitās
ī talib⁹ ⁊ musica nō sit ꝺ illicitis. ſ; de
morib⁹ uel de deo. Predcīs pn̄t ⁊ alia
addi videlꝫ rectitudo ītentiōis. Vn̄ ⁊
idē Al. dic ubi s̄. ꝙ p̄cipua cā q̄ chorea
sit illicita est mala ītentio ut qn̄ fit ad
ostēdendā ul' ꝓuocādā libidinē. sicut
fere mō īq̄ t oēs exercēt. Secūdū ꝙ nō
fiat tp̄e tristitie seu penitētie. ſm eūdē
sicut dr̄ Eccl. 22°. Musica ī luctu īpor-
tuna ē narratio. Et h̄ mō dic interdicit̄
penitēti ne sit ī ludis. qa dū penitet tē-
pus ē flendi. Tertiū ꝙ nō fiat tp̄e de-
uotiōi deputato. ut pꝫ ab aduētū usqꝫ
ad ephiphaniā ī q̄ etiā solēnitas nu-
ptiaꝝ ꝓhibet̄. 34. q. 4. nō oꝫ. Quartū
ꝯueniētia loci. Nā nullo mō licet talia
agē in locis siue oratoriis q̄ solūmodo
deputant̄ ad dīna. Math. 21°. Domus
mea dom⁹ orōnis vocabit̄. Et dis. 42.
oratoriū. ubi dr̄. Oratoriū h̄ sit q̄ꝺ dr̄
ut ibi nec q̄cq̄ꝫ aliꝺ gerat̄ aut credat̄ q̄ꝫ
q̄ꝺ dīnis laudib⁹ ꝯueniat. Ad idē dis.
ea. in oratorio. Et sic req̄sita ad excusa
tionē choree sūt nouē. P̄nt aūt reduci
ad sex. videlꝫ rectitudo ītētiōis. rōna-
bilis cā ut ꝓpt̄ nuptias ⁊ h⁹ mōi. Item
ꝯueniētia tp̄is ⁊ loci. Itē ꝯueniētia p-
sone ⁊ mōi. Et his ꝯcurrētib⁹ pn̄t cho
ree excusari. al' nō. Vn̄ ⁊ Luc. 6°. dicit̄.
Ve vob̄ qui ridetis nūc. Sꝫ certe p̄dcā
oīa ut plurimū ī choreis occurrūt ī ꝯ-
riū. ita ꝙ etiā multa mortalia pctā in
eis ꝯmittūt̄. videlꝫ sinistra ītētio. Nā
⁊ ut ip̄e alias dic. fere oēs mō exercēt
tripudia ad ońdendū seu ꝓuocādum
libidinē. Itē 2° defectus cause. qa sepe
fiūt sine aliq̄ rōnabili cā. ſ; ꝓpt̄ libidi-
nē ul' vanitatē uel leuitatē. Itē 3° īcō-
ueniētia tp̄is. qa ut plurimū fiūt ī tp̄e
pnīe ⁊ tp̄e deuotiori ul' solēniori. sicut

ē a. 70. usqꝫ ad octauā pasce. ī q̄ ꝓhibet̄
etiā solēnitas nuptiaꝝ. 33. q. 4. nō oꝫ.
uel aliis silib⁹ tp̄ib⁹. Itē 4° īconueniē-
tia loci. Sepe. n. fiūt ī locꝭ ad diuinum
cultū deputatꝭ. Itē 5° īconueniētia p-
sone. qa nō nūq̄ꝫ intmiscent̄ religiosi
uel moniales seu clici. ⁊ frequēti⁹ fiūt
cū psonis īhonestis leuib⁹ uel suspectꝭ
⁊ cū mulierib⁹ ornatu meretricio p̄pa-
tis ad capiēdas aīas. ꝓ°. 7°. Itē 6° īcon
ueniētia mōi. qa ut plurimū fiūt gesti
bus lasciuis ⁊ dissolutꝭ. Itē cū sono seu
cātu īhonestoꝝ ⁊ ad luxuriā seu ad ali
ud pctm̄ ptinentiū. Ve ḡ istis tripudi
antib⁹ uel delectabilit̄ aspicientib⁹ seu
astātib⁹. 86. dis. vidēt. uel q̄litercūqꝫ
ꝯsentiētib⁹. ad Ro. p̊. ibi. Digni sunt
morte ⁊c. Itē nō resistētib⁹ cū possint.
83. dis. error. 2. q. 7. negligē. B

Orrectio p̊s. punitio

quā p̄lat⁹ hꝫ facere. Hꝫ. n. cor-
rigere delicta subditoꝝ nō ex odio. ſ;
ex caritate. 86. dis. odio. Qꝫ si negligit
ḡuiter peccat. ⁊ ḡuiter puniēdus est.
Talis. n. canis īpudicus dicēd⁹ ē poti⁹
q̄ꝫ ep̄s. 83. dis. nemo. ⁊. c. error. ⁊. c. ni-
hil. Nec circa h̄ dꝫ eē remissus. qa dū
vni parcit īdigno ad contagiū ꝓuocat
vniuersos. Facilitas. n. venie īcentiuū
tribuit deliquēdi. 23. q. 4. ē iiusta. ⁊. c
se. Itē nō dꝫ eē crudelis uel seuer⁹. 45.
dis. licꝫ. ⁊ ꝓ°. 30. Qui nimis emungit
elicit sanguinē. Et siue plectendo siue
iḡscendo h̄ solū bn̄ agit̄ ut vita hoīum
corrigat̄. 23. q. 5. ꝓdest. Iusticia. n. uel
mīa multū destruit̄ si vna sine alia te-
neat̄. 45. dis. disciplina. Melius est aūt
ꝺ nimia mīa q̄ꝫ de nimia seueritate red
dere rōnem. 50. dis. ponderet. ī fi. 26.
q. vltꝭ. alligāt. Nā ⁊ leuit̄ castigat⁹ re-
uerentiā exhibet castigāti. Asperitatꝭ

aūt nimie increpatio nec correctiōem
recipit nec salutē. 45. dis. cū beatus.
¶ Quid si p̄latus ĩ corrigēdo excedit
modū? R̷ᵒ. Si ex caritate correxit n̄ exi
git͛ a subditis veniā postulare. 86. dis.
qn̄. Si aūt ex odio. tenet͛ tūc ĩiuriatū.
ff. ad. l. acql͛. queādmodū. §. municipa
les. A. Al͛icipit. §. magistrat⁹. B. Fa
cilius tn̄ parcit͛ ĩ h̄ casu p̄lat͛. q̄z aliȷ̄s qa
ĩ cura rei familiaris vix pōt vitari pec
catū. 25. dis. q̄lis. A. hoc ē verꝝ qn̄ pec
catū ꝓcedit ex nimia occupatiōe cure.
Secus si ex malignitate. tūc. n. prelati
g̃ui⁹ delinquūt. ⁊ durius sūt puniēdi
qui alioꝝ trāsgressiōib⁹ debuerūt ob
uiare. xi. q. 3. p̄cipue. B
¶ Utrꝝ aliqs debeat cessare a correctiōe
timēdo ne ille fiat deterior. R̷ᵒ ſm Tho.
scd'a scd'e. q. 33. Correctio ꝑtinens ad
p̄latos nō ē dimittēda ꝓpter turbatio
nē eius q corrigit͛. tū qa ⁊ si spōte ꝓp̄a
emēdari nō velit corrigēd⁹ ē ꝑ penas
ut peccare desistat. tū etiā qa ⁊ si ĩcorri
gibil͛ sit ꝓuidet͛ bono cōi dū seruat͛ or
do iusticie. ⁊ vni⁹ exēplo aliȷ̄ deterrēt͛
Sec⁹ aūt ē d' correctiōe fratna. ut. ĩ. cor
rectio 2ᵒ. §. p̊. 75ᵒ. A. Idē in sū. con.
liᵒ 3ᵒ. ti. 9. q. 8. B
¶ Utrꝝ pctōr possit aliū corrigē. R̷ᵒ ſm
Tho. ubi s̄. Correctio ꝑtinet ad aliquē
ĩq̄ztū ĩ eo viget rectū rōnis iudicium.
Pctm̄ aūt nō tollit qn remaneat ĩ pec
cāte aliq̄d de recto iudicio. Et ſm hoc
pōt sibi cōpetē delicta subditoꝝ corri
gere ⁊ arguē. Sz tn̄ pctm̄ p̄cedēs ĩpedi
mentū affert ꝓpter tria. p̊. qa ex pctō
suo ĩdignus reddit͛ ut aliquē corrigat
p̄cipue si mai⁹ pctm̄ ꝯmisit. 2ᵒ ex scan
dalo q͛d seq̄t͛ in si pctm̄ corrigēd sit ma
nifestū. qa vr̄ ꝙ nō corrigat ex caritate
s; mag̃ sui ostētatiōe. 3ᵒ ꝓpter supꝑbiā
corrigētis q sua pctā ꝑuipēdēs. se ip̄m

proxĩo p̄fert. Itaq; si pctōr cū hūilita
te corrigat nō peccat. lz ꝑ h̄ uel in ꝯsc̄ia
frīs uel saltē ĩ sua ꝯdēnabilē se oñdat
A. Idē ĩ sū. con. eo. ti. q. 7. Ubi etiam
dr̄ ꝙ sic ĩtelligendū ē illud Ro. 2ᵒ. In
q̊ aliū iudicas te ip̄m ꝯdēnas. eadē. n.
agis q̄ iudicas. Et ĩtelligo h̄ cū hūili
tate. i. cū v̂a recognitiōe ⁊ ꝯtritiōe su
orū pctōꝝ. al͛ non potest eē humilitas
ubi ē dīne volūtatis rebellio. Numeri
15ᵒ. ibi. Aĩa q̄ ꝑ supꝑbiā ⁊c̄. Itē qa persi
stēs ĩ pctō oĩo remanet indignus offi
cio iudicādi. Un̄ Greg⁹ omel͛. 20. Du
rū q̄ppe ē ut q nescit tenē moderamina
vite sue iudex vite fiat aliene. B
¶ Qualit͛ ꝓcedendū ē ĩ correctiōe cū
ml͛titudo ē ĩ scelere? R̷ᵒ ſm Tho. scd'a
scd'e. q. 108. Qn̄ tota multitudo peccat
d' ea dz sumi vĩdicta. Uel q̄ztū ad totū
sicut egiptȷ̄ submersi sūt ĩ mari rubro
ꝑsequētes filios Isrl͛. ⁊ sicut sodomite
vl͛r ꝑierūt. Ul͛ q̄ztū ad magnā multitu
dinis ꝑtē. sicut pz Exo. 32ᵒ. ĩ pena eoꝝ
q adorauerūt vitulū. Qn̄ v̂o spat͛ mul
toꝝ correctio. dz seueritas vĩdcē exer
ceri ĩ paucos aliq̊s p̉ncipaliores q̄bus
ceteri terreant͛. Sicut dn̄s numeri. 25ᵒ.
mādauit suspendi p̉ncipes ꝑpli ꝓ pctō
multitudĩs. Si aūt nō tota multitudo
peccauit. s; ꝑ ꝑte. tūc si pn̄t mali secerni
a bonis dz ĩ eos vĩdicta exerceri si sine
alioꝝ scādalo pōt fieri. aliq̄n ꝑcendum
ē multitudini. ⁊ detrahēdū seueritati
Et eodē mō tolerandū eēt pctm̄ p̉nci
pis si sine scādalo multitudĩs puniri
n̄ posset. nisi forte eēt pctm̄ tale quod
mag̃ nocēt multitudini ul͛ spūalit͛ uel
tꝑalit͛ q̄z scandalū q͛d timet͛. A. Ad h̄
50. dis. ut ꝯstitueret͛. Et cō. p̄dcīs Ul.
⁊ Ray. ut in sū. con. liᵒ 3ᵒ. ti. 33. q. 8. ubi
etiā addit͛ ſm Ray. ꝙ si pctm̄ q͛d faci
unt auctoritate defendūt quasi nō sit

pctm̄ tūc nō oȝ ꝯ̄ tales dormire seueri-
tas disciplinę. qa etiā hētici pn̄t dici.
ꝺ pe. dis. 6. c. p̊. ī fi. dis. 50. dn̄o sancto.
dis. 82. plurimos. Et ꝭm glo. Ray. idē
vr̄ seruandū circa publicā p̄dicationē
ꝯ̄ delinquentē multitudinē uel p̊nci-
pem q ꝺ dictū ē de correctiōe. B

Quatuor sūt cāe dissimulādi ⁊ non
corrigendi delicta ut ponit Vl. Prima
cū mali sūt occulti ita ꝙ nō pn̄t discer
ni a bonis. Secūda cū multitudo ē tā-
ta ꝙ non possit extirpari sine scismate
ecclie uel cū nō pōt fieri qn boni īuol-
uerēt̄. ꝺ quo vide s̄. § ꝓxio. Tertia qn̄
ꝓbabilit̄ p̄sumit̄ de emendatiōe. ut qa
peccat ex īfirmitate uel igr̊ātia ⁊ nō ex
obstinata malitia. Quarta si exercitā-
do bonos ꝓsūt ecclie. tūc. n. tolerandi
sunt ne boni ocio torpescant. Probant̄
h̄. 44. dis. ꝯmessatiōes. ⁊. 50. dis. ut cō
stituerer̄. 23. q. 4. ip̄a pietas. ⁊. c. cum
qsqs. Con. Ray. A. Idē ī sū. con. dcā
q. 8. ubi circa q̄rtā cām addit̄ ꝭm eūdē
Vl. Qn̄ tales talit̄ ꝓsūt ecclie ꝙ nō ob-
sūt. tūc. n. p̄dcā de cā tolerati pn̄t. iux̄
illud p̊s. Dn̄s ostēdit mihi sup inimi-
cos meos ne occidas eos. Et Iudic. 2°.
dixit dn̄s. Nō delebo gētes q̄s dimisit
Iosue ut in ip̄is expiat isrl̄. Hibi. Q: isti
ꝓsint ita ꝙ n̄ obsint. ul̄ ꝙ pl⁹ ꝓsint. pu
to vix posse discerni nisi a deo. B. de
mā ista plura habes. ī. pena p̊. Itē. ī. p-
cutē. Itē de ꝯtumelijs ⁊ ꝯuitijs causa
correctiōis dictis. vide s̄. ꝯtumelia. §.
3°. De punitiōe an dimittēda sit ꝓpter
scādalū vide īfra scādalū. §. 6°. De cor
rectiōe q̄ p̄mittit̄ doctoribꝫ. vide. ī. ex-
coīcatio 2°. §. 2°. circa mediū. ⁊. ī. loca-
tio. §. 5°. ⁊. ī. magister p̊. §. fi.

Correctio 2°. s. fra-
trna. Cō
rectio fratrna. ꝭm Tho. scd̄a scd̄e.
q. 33. ī p̄cepto ē. Sȝ qa p̄ceptū ē affirma
tiuū non obligat ad sp̄. s ꝓ loco ⁊ tp̄e
Vn̄ omissio ei⁹ vno mō fit meīitorie. ut
qn̄ qs opportunū tēpus īq̄rit. ul̄ ꝺ ip̄is
metuit ne deteriores fiāt. uel ad bonā
vitā alios īpediant. ⁊ h⁹ mōi. 2° modo
omittit̄. s. cū pctō mortali. s. cū formi
datur iudiciū vulgi ⁊ carnis cruciatio
seu p̄ēptio. dū tn̄ h̄ ita dn̄entur in aīo
ꝙ fratne caritati p̄ponāt̄. A. Et h̄ vr̄
ꝯtigē ꝭm eundē Tho. ibidē. arti. 2°. qn̄
aliqs p̄sumit ꝺ aliq̊ delinquēte ꝓbabi
liter ꝙ posset eū a pctō retrahē. ⁊ tn̄ ꝓ-
pter timorē uel cupiditatē p̄termittit
B. Tertio mō ē veniale qn̄ timor ⁊ cu
piditas tardiorē facit ad corrigendum
delicta fr̄is nō ita tn̄ ꝙ si ꝯstaret ei ꝙ
frēm posset a pctō retrahē dimitteret
ꝓpter timorē ⁊ cupiditatē qui ī aīo p̄-
posuit caritatē. ut dic Aug⁹. A. Idem
ī sū. con. li° 3°. ti. 9. q. 3. B

Vtrū oporteat q̄rē q̊s corripiamus.
R° ꝭm Tho. ubi s̄. Dicendū ꝙ illa bn̄-
ficia q̄ nō debēt̄ certe p̄sone s coīter oī-
b⁹ siue sint tp̄alia siue sp̄ūalia nō oꝑtet
nos q̄rere etiā qbꝫ īpēdamus. s sufficit
ꝙ īpedam⁹ eis q nob̄ occurrūt. alioqn
efficeremur exploratores vite aliene.
ꝯ̄ illud ꝓū. 24°. Ne q̄ras īpietatē ī do-
mo iusti. Vn̄ pȝ ꝙ nec religiosos oꝑtet
exire claustꝝ ad corrigendū deliquē-
tes. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 4. ubi
etiā dr̄ ꝙ q hȝ sp̄ālē curā alicui⁹ debet
eū q̄rere ad h̄ ut eū corrigat ꝺ pctō. B

Vtrū p̄ceptū de correctiōe fratrna se
extēdat ad oēs. R° ꝭm Tho. scd̄a scd̄e
q. 33. Duplex ē correctio. Vna q̄ ē act⁹
caritatis ⁊ ē p simplicē admonitionē.
⁊ h̄ ꝑtinet ad quēlibet caritatē hn̄tem
siue sit subdit⁹ siue p̄latus. Est etiam
alia correctio q̄ ē act⁹ iusticie. q̄ nō so-
lū fit p admonitionē s etiā īterdū fit

p punitionē ut alīj timētes a pctō desi
stāt. 7 hͦ ptīet ad solos p̄latos. A. Idē
ī ſū. con. eo. ti. q. 5. ubi etiā pȝ ꝙ p̄ma
q̄ ꝓpe dr̄ correctio fraterna tendit ad
emendationē fr̄is delīquētis. Secūda
v̄o q̄ ꝓpe dr̄ correctio iusticie tēdit ad
bonū cōe. qd̄ n̄ solū ꝓcurat̄ p admoni-
tionē fr̄is. ſ etiā īterdū p punitiōȝ. B
Utrū subditi teneāt̄ corrigē p̄latos.
R° ſm Tho. ubi. s. Subditi nō tenent̄
nec debēt corrigē p̄latos correctōe illa
que ē iusticie p cohertionē pene. Tenē
tur aūt correctiōe illa q̄ ē caritatꝭ si ī eis
aliqd ē corrigibile. ita tn̄ ꝙ nō cū ꝓter-
uia. sed cū māsuetudīe 7 reuerētia. A.
Quia. i. ad Thimotꝭ. 5°. dr̄. Seniorē ne
īcrepaueritis. ſ obsecra ut p̄rem. nisi im
mineret p̄iculū fidei. Tūc. n. etiā pu-
blice eēnt p̄lati a subditꝭ redarguēdi.
ſm Tho. ibidē. 7 ī ſū. cō. li° 3°. ti. 9. q. 6.
Un̄ 7 Paulus q erat subdit⁹ Pet° ꝓpt̄
īminēs p̄iculū scādali circa fidē Petri
publice redarguit. 7 Petr⁹ hūiliter 7
patient̄ correctionē recepit. ad Gal̄. 2°.
ubi etiā glo. Augꝭ. dīc ꝙ Petr⁹ maiori
bus dedit exemplū ꝙ si ī aliq̄ delirarēt
nō dedignarēt̄ ab īferioribꝫ cōripi. Et
nō solū ob p̄iculū fidei. ſ etiā ꝓpt̄ īor-
dinatos mores q̄n eēnt publici 7 scan-
dalosi deberēt dure 7 publice p̄lati re-
p̄hēdi. 2. q. 7. Paulus dicit. B
Quo ordīe ꝓcedendū sit ī correcti-
one fratna? R° ſm Tho. scd̄a scd̄e. q. 33.
Peccata publica ſm ap̄lm. i. ad Thi-
motꝭ. 5°. sūt publice arguēda. In pctīs
v̄o occultꝭ locū hȝ qd̄ dicit ī euangelio
dn̄s. Si peccauerit ī te frat̄ tu⁹ ꝛc. A.
Math. 18°. B. Nā si te offendit publi-
ce corā alījs iā nō solū ī te peccat ſ etiā
in alios q̄s turbat. A. Ur aūt ꝙ pctā
debeāt dici publica nō solū si oībꝫ sed
etiā si multꝭ nota sint ꝓut ī p̄allegato
loco dīc Tho. de Joseph. q ut hr̄ Gen̄.
37°. accusauit fr̄es suos apud p̄rem de
crimīe pessimo. Dicit Tho. ꝙ q̄uis nō
scribat̄ oȝ tn̄ credi ꝙ Joseph prius fr̄es
suos monuerit q̄ȝ accusauerit. uł quia
pctm̄ erat publicū saltē īter fr̄es. Un̄
pluralit̄ loquēdo dicit̄. Accusauit fr̄es
suos. Et sic Tho. sentit posse pctm̄ dici
publicū q̊ ad denūciationē siue admo-
nitionē faciendā. etiā si notū sit tm̄ ali
qbꝫ. Itē q̊ ad ꝯsciām nccē ē p̄cedē mo-
nitionē ī accusatiōe sicut 7 in denūcia-
tione. B. Uerū qa ī occultis pctīs pōt
ꝑpetrari ꝓximorū offensa. iō distīguē-
dū ē. qa si h⁹mōi occulta pctā sūt ī no-
cumentū ꝓximorū uel corpale uł spūa
le. puta si aliqs occulte tractet qūo ci-
uitates tradāt̄ hostibꝫ. uel si hēretic⁹ pri
uatī hoīes a fide auertat oȝ qs statī ad
denūciationē ꝓcedē. nisi forte aliqs fir
miter extimaret ꝙ p admonitionē se-
cretā statī posset h⁹mōi mala īpedire.
Si v̂o sūt talia pctā q̄ sunt solū ī malū
peccātis 7 ei⁹ ī quē peccat̄. uel qa ledi
tur ab eo uel saltē ex sola noticia. tunc
oȝ si pōt sic emēdare frēm ut fama ei⁹
ꝯseruet̄. 7 sic de nccītate p̄cepti ē ꝙ se-
creta admonitio publicā denūciatio-
nē p̄cedat. A. Nisi forte ex manifesta
denūciatiōe uel correctiōe alicui⁹ deli-
cti secreti v̂isit̄ publica utilitas resul-
taret. sicut Actꝭ. 5°. Petr⁹ pctm̄ occultū
Ananie 7 Safire cōiugꝭ manifestauit
ip̄os publice sine alia admonitiōe re-
darguēdo d̄ fraude p̄cij rerū vendita-
tū. qa sciebat ex dcā correctione utili-
tatē publicā resultare. Un̄ 7 ibidē dr̄
ꝙ dcī Anania 7 Safira a Petro redar-
guiti statī mortui sūt. ex q̊ magn⁹ ti-
mor fact⁹ ē ī oī eccl̄ia 7 ī oībꝫ q audie-
tant. Et iō Aug⁹ ut 7 refert Tho. ibidē
arti. 7°. dīc ꝙ ex gestis scōrū possumus

ag̊ſcē q̄liter p̄cepta diuīne ſcripture ſint
ītelligēda. Itē nō ē necē ſecretā admo-
nitionē p̄cedē denūciationē gnālem. q̄
q̄nq3 ex aliq̄ cā fit. ſicut Math. 26°. de
Juda dn̄s dixit. Vn⁹ vr̄m me traditu-
rus ē. B. Et h̄ ſecreta admonitio d3 uł
ſeł uel pluries fieri q̄diu ſpes de corre-
ctione ex ea ꝓbabilit̄ hēt̄. Cū aūt iam
ꝓbabilit̄ cog̊ſcē poſſum⁹ ꝙ ſecreta ad-
monitio nō valet ꝓcedēdū ē ulterius
q̄tūcūq3 pctm̄ ſit occultū ad teſtiū in-
ductionē. niſi forte ꝓbabilit̄ extimare
tur ꝙ h̄ ad emēdationē frīs nō ꝓficēt
qa tūc a correctiōe ceſſandū eēt. Ān tn̄
q3 teſtes īducāt̄ ſm Aug. ꝑus oñdi d3
p̄lato. ut ē ſingłaris pſona. A. Hoc eſt
veꝝ qn̄ h̄ req̄rēt̄ a p̄lato ad quē ptinet
cū oī ſollicitudīe ſcire facta ſubditoꝝ.
Nā nō pōt eē paſtoꝛꝭ excuſatio ſi lup⁹
oues comedit 7 paſtor neſcit. ut in. c.
q̄uis. ex̄ de re. iud. Itē qn̄ h̄ ē ſalubrius
etiā ſi nō req̄rat̄. Ał nō decet ꝑus denū
ciare p̄lato cū nō ſit ſcđm ordinē euan
gelij. ut p3 Math. 18°. Vn̄ 7 Tho. ibidē
arti. 8°. dic ꝙ ꝓcedendū ē ad teſtiū īdu
ctionē niſi ꝓbabilit̄ extimaret̄ ex h̄ ꝓ-
ximū deterioꝛari. qa hoc caſu poſſet qs
correctionē penitus omittē uel ſecrete
denūciare ei q ad emendationē ꝓximi
ſit mag̃ idone⁹ videl3 ſuo p̄lato ↄfeſſo
ri uel ſiłi. Et ſcđm hāc diſtīctionē dic
debē ītelligi dictū. Aug. ī regula vbi
dic ꝙ pctm̄ ꝑus d3 denunciari p̄lato q3
teſtibꝫ. nō ut iudici. ſ3 ut ꝑuate pſone
q̄ plus poteſt ꝓdeſſe q3 alt̄. Et ad h̄ bn̄
facit dictū Aug. 22. q. 5. h̄ vr̄. 7 ſm
Tho. ī dcō arti. 8°. teſtes adijciūt̄ trib3
rōnibꝫ. Pꝛīa ſm Hiero. ut peccāti oſtē
dat̄ ꝙ dignū correctiōe egerit. Secūda
iuxta Aug. ī regula. ut poſſit delictum
ꝓbari ↄ̄ ſe nō emendantē. Tertia ſcđm
Criſo. ad ꝓbandū admonitiones fore
fcās. Pōt addi 7 etiā ad h̄ ut teſtes pec
cantē ſił moneāt. Jō euangeliū dic. ꝙ
ſi nō audierit eos 2c. B. Et ſi ſic non
corrigit̄ ī publico ē ↄuīcend⁹. Q3 ſi p̄la
tus p̄cipet aliqd ↄ̄ hūc ordinē. nō eſſet
ei obediendū. qa obedire d3 deo mag̃
q3 hoībꝫ. Jō qn̄ p̄lat⁹ p̄cipit ut ſibi di-
cat̄ qđ qs ſciuerit corrigendū. ītelligē-
dū ē ſaluo ordine correctiōis fraťne ſi-
ue p̄ceptum fiat ad oēs coīter ſiue ad
vnū ſpālit̄. Et nō ſolū nō ē obediēdū
ſ3 etiā p̄cipiēdo peccaret. qa ipē nō eſt
iudex occultoꝝ ſ3 deus ſolus. Hoc dico
niſi īq̄tū ꝑ aliq̄ īdicia pctā manifeſtā
tur. puta ꝑ īfamiā. pſūptiōes 7 h⁹mōi
tūc. n. pōt p̄lāt⁹ p̄cipe ſicut 7 iudex ali
us iuramentū exigē. A. ſup v̇itate di
cēda ſm Tho. ibidē arti. 7°. B. Itē nō
ꝙ p̄dictā ſolēnitatē 7 ordinē nō d3 ſer
uari niſi ī g̃uibꝫ pctīs. qa leuia nō dero
gāt fame. Vn̄ 7 religioſi ī capłis ſe ꝓ-
clamāt p̄miſſo ordine nō ſeruato. A. s.
ī delictis leuibꝫ etiā ſecretꝭ de qbꝫ p̄lati
ī capłis ſuis publice redarguūt ſubdi-
tos. qa talia ſūt q̄ nō derogāt fame. qa
tales denūciatiōes poti⁹ debēt dici re-
memoꝛatio oblitaꝝ culpaꝝ q3 accuſati
ones ſeu denūciatiōes. ſm Tho. in dcō
arti. 7°. Et ex p̄dcīs pōt colligi ꝙ denū-
ciation es gnāles fieri pn̄t ſine ſecreta
admonitiōe. Idē etiā ē ī denūciatiōibꝫ
ꝑticularibꝫ reſpcū certe pſone. qn̄ pec
cata ſūt leuia 7 nō diffamatoꝛia. 7 ſilr̄
ſi ſūt g̃uia 7 publica. Et idē qn̄ ſūt oc-
culta 7 ꝑicłoſa corꝑalit̄ uł ſpūalr̄. qbꝫ
ꝑ ſecretā admonitionē ꝓuideri nō pōt
uel ſi ex correctiōe ſeq̄ret̄ v̇iſilr̄ publi-
ca 7 reputabilis vtilitas. In his g̊ oībꝫ
ad denūciationē nō req̄rit̄ ſecreta ad-
monitio. In alijs v̇o caſibꝫ qn̄ pctm̄ eſt
g̃ue 7 diffamatoꝛiū d3 oīo ſecreta p̄ce-
dere admonitio. q̄ inť ſolū 7 ſolū ſeł 7

pl̄ties oꝫ fieri q̊usq̄ ꝓbabil' spes emēda
tiōis ꝑ secretā admōitionē possit hr̄i.
Si v̊o oc̄a nō sufficiat admōitio addi
debent testes bōi ⁊ idonei q̄ꝫtū como-
de pn̄t hr̄i q sit' cū p̊ admonitoꝛe d̄mō
strēt culpabili suū erroꝛē ⁊ pctm̄. ⁊ de
emēdatiōe admoneāt. Et si n̄ vl't emē
dare denūciet' p̄lati eccl'ie coꝛā qb; te-
stificabūt' denunciatoꝛē debitas fecisse
admōitiōes ⁊ monitū noluisse emēda
re. Et p̄dcā sūt diligēt' notāda ut a ma
nifestatione defectuū ꝓximi sciat qsq;
refrenare liguā. ⁊ si māifestare nccē ē
nouerit manifestādi oꝛdinē ut n̄ īcur
rat moꝛtale pctm̄ ⁊ obliget' ꝓxiō ad re-
stitutionē fame ⁊ toti⁹ intesse. Nā ſm
Tho. scd̄a scd̄e. q. 62. arti. 2°. si qs ɔ̄ oꝛ
dinē p̄dictū manifestet pctm̄ alti⁹ etiā
veꝝ. offendit iusticiā ⁊ caritatē ꝓximi
⁊ tenet' ad restitutionē q̄ꝫtum fieri pōt
sine mēdacio. ⁊ si nō pōt famā restituē
oꝫ diffamato recōpensationē facere in
pecunia uel alio mō. B

¶ Si sciā de aliq̊ aliq̄ īpedimēta ul' cri
mina q̄ etiā ille q ɔmisit ignoꝛat. an de
beā ꝓcedē ad coꝛrectionē fratnā ⁊ dicē
ei. v̂bi grā. Scio aliquē ꝑcussisse aliū ⁊
īn moꝛtuū fuisse quē ꝑcussoꝛ nescit. ⁊
video ꝑcussoꝛē ī officio sacerdotali ce
lebꝛare. Itē si scio aliquē mīstrare ⁊ nō
fuisse oꝛdīatū rite ul' n̄ fuisse baptiçatū
⁊ h⁹mōi. Itē si scio aliquē excōicatum
ig̊rant' oꝛdīatū. Itē si scio aliquē hr̄e ī
vxoꝛē quā d̄ iure hr̄e nō pōt. aut eccle
siā ꝑ alienā symoniā ul' tenē rē alienā
R̄ſ° ſm xb. si tales laboꝛāt crassa ⁊ supi
na ig̊rātia q̄ nō excusat eos teneoꝛ eis
dicē si comode possū ⁊ maxīe si credo
eos coꝛrigibiles eē. ꝟ si laboꝛāt ig̊rātia
pꝛobabili. credo nihilomin⁹ ꝙ teneoꝛ
eis dicē v̂itatē n̄ qa ipi peccēt ꝟ ꝓpt'
ꝑiculū ul' dānū alienū ⁊ īiuriā sacroꝝ

Nā nō oꝛdīat⁹ celebꝛās decipit audiē
tes. ⁊ q tenet rē ꝓximi eū dānificat. ꝟ
⁊ siliā dico si tal' ꝑsona sit ꝑsuasibil'. Se-
c⁹ si nō sit. ꝟ timēt' de scādalo. Tūc. n.
sufficit si dicā p̄lato nō denūciādo uel
accusando ꝟ simpl'r notificādo si foꝛte
remediū ɔueniēs possit adhiberi. A.
Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 9. q. 10. B. De eo q
hꝫ vxoꝛē quā d̄ iure hr̄e nō pōt. habes
adhuc. ī. īpedimētū p̊. §. 8°. ⁊ 9°.

¶ Sꝫ qd si p̄dcā uel aliqd̄ p̄dictoꝝ ꝓ-
bare possū. nūqd teneoꝛ? R̄ſ° ſm eundē
xb. Nō. nisi foꝛte sit ꝑiculū alioꝝ. puta
si alijs sacra mīstrat ⁊ eos decipit. tūc
enī pꝛobare teneoꝛ. A. Idē ī sū. con.
eo. ti. q. xi. ubi etiā pꝫ ꝙ lꝫ nō assit ꝑicu
lū alioꝝ, tenemur pꝛobare eo cāu q̊ te
nemur ad fraternā coꝛrectionē. videlꝫ
cū v̂isimil'r possum⁹ pꝛoficē ut ex p̄dc̄is pꝫ
B. Utrū coꝛrectio fratna sit dimittēda
ꝓpt' scādalū. vide. ī. scādalū. §. 9°.

Corpora scōꝝ

Vide. ī. reliquie.

Corporale

uel coꝛpoꝛalia
non sūt abluēda. ꝑ laicos aut
mlieres etiā scīmoniales cū poti⁹ hec
abluē ptinꝫ ad officiū dyaconi cū hūi
lib; mīstris. d̄ ɔse. dis. i. nemo. De ei⁹
ɔsecratiōe vide s̄. ɔsecratio 5°. A. Et
ī dcō. c. nemo. idem dr̄ d̄ lauādis alijs
pānis ad dinū cultū deputad. ⁊ ꝙ oꝫ
hr̄i peluis noua nulli alij vsui deputa
ta nisi ad lauandū pānos ad cultū do
minici altaꝛ deputatos ⁊ ptinētes. ⁊ ꝙ
debēt dicti pāni lauari intra sacrariū.
Syndō v̊o q̄ ſm glo. ibi ē secūda vest
sacerdotal' oꝫ foꝛis lauari. Dic tn̄ glo.
ibi hodie huic d̄rogatū ē ɔsuetudīe ge
nerali. Ego aūt puto ꝙ hec ɔsuetudo
inq̄ꝫtū ɔtineat diuinū irreuerentiam.

66

nec deroget nec excuset.ex. d ↄsue.c.fi.
Item corporale nō debet fieri de serico
nec d pāno itincto. s d pāno lineo pu
ro ab epo ↄsecrato. sicut corp⁹ dn̄i in
syndone mūda linea sepultū fuit. d cō
se. dis.i.ↄsulto.Itē corpalia 7 ad dinū
cultū deputata debēt nitida teneri.ex
d custo.euka.relique.ubi dr. Precipi
mus qq3 ut oratoria.vasa misterij.cor
poralia.7 vestimēta pdcā.s. mistroꝝ
7 palle altaris.ut ibi mūda 7 nitida cō
seruēt. Nimis.n. vr absurdū in sacris
sordes negligē q dedecēt i pphanis. B

Corpe vitiat⁹

an possit ordinari ul' mistrare
vide.i.vitiat⁹ corpe.

Corpus christi

Vide s̄. coicare.7.i. euchari
stia. 7 satis etiam.i.missa.

Crimen.

Criminis appellatio aliqn̄ ↄplectit' oē pctm̄.aliqn̄
illd solū qd ad dānationē sufficit.dis.
25.§.qd aūt. A .Poti⁹ ē.§.crimis.
7.§.al' aūt.S3 ppie appellatiōe crimi
nis itelligit' mortale.Vn̄ omel.21.Gre
gori⁹ dic.Hoc int' pctm̄ distat 7 crimē
qa oē crimē pctm̄ ē.nō oē pctm̄ crimē
Et.i.In q videl3 criminū 7 pctoꝝ disti
ctione pesandū ē.qa nō nulla pctā ani
mā polluūt.crimia extiguūt. B

¶ Crimia qdā sūt enormia int' q tria
s. heresis homicidiū volūtariū.7 sy
monia i ordie 7 bn̄ficio etiā p⁹ pn̄iam
ipediūt pmouēdū 7 deijciūt iā pmo
tū siue sint occulta siue manifesta.1.q.
1.ventū ē.ex d hered.qcūq3.7.c.statu
tū.li°6°.ex d tēpo.or.qsitū.7 de symo.
tāta.Et d his vide.i.enormia.7.i.dis
pesatio.§.6°.et 7°. A .Et qd hic dr de

homicidio volūtario.idē etiā ē de nō
volūtario qn̄ casū pcessit culpa.ex de
homi.ↄtinebat'. Secus si culpa nō p
cessit.eo.ti.ex lrīs.c.p̄.7 2°. B. Alia vo
enormia occulta p⁹ pn̄iam nō ipediūt
pmouendū nec deijciūt iā pmotū. ut
i pdcō.c.qsitū. A .Suadendū.n.ē p
pter talia ne qs faciat se ordiari etiā p⁹
pn̄iam. S3 tn̄ exq sūt occulta nō sūt pe
nit⁹ phibēdi.ex d tēpo.ordi.ex tenore
B .Sūt 7 alia crimia mediocria i qbo
distigue. qa aut sūt manifesta aut oc
culta. Si manifesta etiā repellūt pmo
uendū 7 deijciūt iā pmotū .A .Hoc ē
veꝝ an̄ pn̄iam. nō p⁹. sicut i.c. fratni
tad.34.dis. pat3.7 ex d coha.cle.7 mu
lie.clicos.ubi clici publici ↄcubinarij n̄
deijciūt nisi moniti fuerīt ↄtumaces.7
in illo. c. fratnitad. fuit pmotus q pu
blice hūerat ↄcubinam nisi aliqd d deli
ctū seqret' ifamia iur'l ul' facti. H.n.nō
tollit' p pn̄iam qn̄ eēt publicū.puta p
iuriū.falsū testimoniū.adulteriū.7 si
milia.dcō.c.qsitū.Et h pn̄t dici medi
ocria respcū illoꝝ q deijciūt etiā si sint
occlta.7 respcū illoꝝ q p⁹ pn̄iam non
deijciūt etiā si fuerīt publica. B .Et
itellige qn̄ sūt manifesta p sn̄iam uel
ↄfessiōne i iure uel euidentiā facti. ut
i.c.qsitū. Q si sūt manifesta solū p fa
mā.idicit' purgatio q pstita absoluet'.
7 si i ea defecerit deponet'.ex d adul.si
gnificasti.7 ex d purga.ca.ex tuaꝝ.Si
vo h⁹moi crimia sūt occulta.pn̄t tales
p⁹ penitētiā remanē i suscepti.7 pmo
ueri ad supiores ordines.ex d tempo.
ordi. ex tenore.7.c.qsitū. A . Hoc ple
nius nō. i sū.con.li°3°.ti.29.q.3. B
An si aliqs sol⁹ scit crimē alti⁹ teneat'
reuelāe plato? R. Nō tenet' etiā si iura
uit denūciare nisi posset pbare.Nā eēt
pditor crimis.2.q.1.si peccaueīt.7.q.7

pleriqȝ. 7.6.q.2.si tm̄.nisi vellet reue
lare secreto cū p̄lat⁹ secrete habeat cor
rigē criminosos.ar. 22.q.5. h̄ vr̄. Dȝ
q̊qȝ īdicare talib⁹ q magis p̄nt ꝓdesse q̄ȝ
obesse.siue eū corrigēdo siue ꝓ eo orā-
do. Nā ad talē denūciationem qlibet
tenet̄. ut ī dcō.c.h̄ vr̄. Et vide s̄.corre-
ctio 2°.§.5°.7 ī se.7.ī.familia.§.3°. A
Ibi nō ē nisi vnus.§. B
Cōtra crimīa ꝓcedit̄ q̄nqȝ p accusa-
tionē de qua vide s̄.accusare.7 accusa-
tus.q̄nqȝ p denūciationem uel īq̄sitio
nē.d̄ q̄b⁹ habes.ī.īq̄sitio.§.p̄. Q̄nqȝ
v̊o nō agit̄ directe ɔ̄ crimē ꝫ p modum
exceptiōis. d̄ q̊ habes.ī.īscriptio.§.p̊.
et 2°. De correctiōe 7 pena criminū ha
bes s̄.correctio.7.ī.pena p̊. Ad mām
crimīs pōt ptinē.ī.pctm̄ 7.ī.vitium.

Crisma. s̄.baptism⁹ 2°.§.fi. 7 ī-
fra oleum sanctum.

Cruce signat⁹
De īdulgētia cruce signatoꝝ
vide.ī.indulgentia.§.an̄plt.7 se. De
voto cruce signatoꝝ vide.ī.votum.§.
2°.6°.et 7°.

Cupidus nō ē ordi nād⁹. vi
de.ī.ordinandus.§.xi°.

Curialis. Curiales q̊qȝ ꝓhi-
bēt̄ ordinari. vide.ī.ordinan
dus.§.15°.

Curiositas ꝫm Tho.
scd̄a scd̄e.q.167.ē vitiū cir-
ca inordinatū appetitū cognitiōis. A.
Pōt etiā dici curiositas supuacuū stu-
diū ad aliqd pagendū. Vn̄ 7 idē Tho.
scd̄a scd̄e.q.169.arti.2°.dic ꝙ artifices
ornamentoꝝ peccāt iueniendo super-
flua 7 curiosa. B
Querit̄ g̊ vtꝝ vitiū curiositatis possit
eē ī cognitiōe ītellectiua. R̄° ꝫm Tho.
ubi s̄. Veritatis cognitio de se bona est
ꝫ pōt eē mala rōne alicui⁹ ɔ̄ntis sex mo
dis. s. inq̄ȝtū aliqs de cognitiōe v̊itatis
supbit.ꝫm illud.i. Cor.8°.Scia inflat
Vel inq̄ȝtū hō cognitiōe v̊itatis vtitur
ad peccandū. Vl̄ inq̄ȝtū p studiū min⁹
vtile retrahit̄ a studio q̄d ei ex nccita-
te īcūbit. Vel īq̄ȝtū hō studet discē a q̊
nō licet.sicut q futura a demōib⁹ pqui
rūt Vel īq̄ȝtū appetit cogscē v̊itatē cir-
ca creaturā n̄ referēdo ad debitū finē
s.ad cognitionē dei. Vel inq̄ȝtū aliqs
studet ad cognoscendū veritatē supra
facultatē ꝓprij īgenij. Ecci.13°. Altiora
te ne q̄sieris.7 fortiora te ne scrutatus
fueris. Et ī plurib⁹ opib⁹ ei⁹ ne fueris
curiosus. Et istis mōis vitiū curiositatis
ī pte ītellectiua ē. A. Idē ī sū.con.li°
3°.ti.34.q.276. B
Vtꝝ curiositas possit eē circa sensiti
uā cognitionē. R̄° ꝫm Tho. scd̄a scd̄e
q.167.ꝙ studiū circa sensibilia cogno-
scēda duplr̄ pōt eē vitiosū. Vno modo
īq̄ȝtū cognitio sensitiua nō ordinat̄ ad
aliqd̄ vtile ꝫ poti⁹ auertit. A .s.ab vti
li ɔsideratiōe sicut Aug⁹ ī x°.ɔfess.ɔfi-
tet̄ culpā suā ꝙ libēter vidit canē cur-
rentē p⁹ leporē.qa ut ibidē dic. Hec va
na a bonis cogitatōib⁹ īpediūt ut ī sū.
con.eo.ti.q.277. B .Alio mō inq̄ȝtū
cognitio sensitiua ordiat̄ ad aliqd̄ no-
xiū.sicut īspectio mlieris ordiat̄ ad ɔcu
piscēdū. 7 īq̄sitio eoꝝ q̄ ab alijs fiunt
ordiat̄ ad d̄trahēdū. Et sic ē curiositatis
vitiū. Si qs aūt ɔgnitionē sensibiliū
ītēdit ordiate ad nccitatē sustētatiōis
ul̄ ad studiū ītelligēde v̊itatis.sic ē v̊tu
osa studiositas. A. Idē in dcā.q.277
ubi etiam additur. Ex q̊ p3 ꝙ īspectio

ſpectaculoꝝ vitioſa redditur inquantum
p hoc fit hō ꝓnus ad vitia ul' laſciuie uel
cr udelitatis p ea q̄ ibi repn̄tant'. Unde
C riſoſ9 dic ꝙ adulteras ⁊ īuerecūdas
ↄſtituūt mētes tales īſpectiōes. B

Amnificat9

an poſſit accipe ſibi de rebꝰ
dānificātis. hr̄ s̄. bellū p̊. §. 4°. ⁊ infra
depoſitum. §. vlt.

Ebitū ↄiuga/

le. Utrū alter ↄiugū ſtati ↄtracto
mr̄imonio teneat' ad redditionē debi-
ti. R° ſm Tho. ī 4°. diſ. 32. Nō tenetur
ſtatī. ſ; dat' tēpus duoꝝ mēſiū ꝓpt' tria
p̊ ut poſſit deliberare de trāſitu ad reli
gionē. 2° ut p̄pent' q̄ ſunt nccīa ad nu
ptiaꝝ ſolēnitatē. 3° ne vilē habeat ma
ritus datā quam nō ſuſpirauit dilatā.
Con. Al. Hoſti. v̊o dic ꝙ magis putat
debē ſtatui tēp9 arbitrio iudicis īfra qđ
trāſeat uel cōiugi adhereat. Silu̾e. ī. vo
tū. §. 4°. ⁊ 5°. Idē Ber. A. s. in. c. ex pu
blico. ex̄ đ ↄuer. cōiu. Et Hoſti. ⁊ Ber.
loquūt' đ volente ītrare religionē cui
lic; videat' ſtatui termin9 duoꝝ mēſiū
ī dcō. c. ex publico. dicūt tn̄ illud tēp9
poti9 eē arbitrariū. Sup eo v̊o q nō aſ-
ſerit ſe velle ītrare religionē nullū tē-
pus vr̄ ſtatutū. Un̄ ſm' Pe. ī ſū. con. li°
2°. ti. 2. q. 34. talis tenet' ſi petat' ſtatī
reddē debitū. cū nō hēat exceptionē
legitimā ad repellendū. h ibi. Puto ꝙ
legitima ſit exceptio ut tantū tēp9 cō-
cedat' q̄tū ſit nccīum ad p̄parationem ⁊
ad obſeruationē cōſuetaꝝ ⁊ honeſtaꝝ
ſolēnitatū ⁊ cerimoniaꝝ. ga. i. ad Cor.
14°. dr̄. Oīa honeſte ⁊ ſm ordinē fiant
ī vob. Et ſm h pōt ītelligi dictū Tho.
⁊ Al. ⁊ id qđ ſeq̄t'. B Nam ⁊ ſm xv.
mortalit' peccat q an̄ bn̄dictionē nu-
ptialē vxorē cognoſcit in locis ubi eſt
cōſuetū bn̄dictionē adhiberi. h dicit
glo. Ray. in ti. đ mr̄imonio. §. Itē nō
ꝙ mr̄imoniū. ubi dic hoc eē veꝝ qn̄ fi
eret ſine diſpēſatiōe ⁊ iuſta cā. Et idē
dic ſi obmittant' alie cōſuete ſolēnita-
tes. cū Hugo. nō̄ uerit. 27. q. 2. cū īiciat'
ꝙ ſi qs cog̊ſcat ſpōſam an̄q; eā tradu-
cat pnīa vnius anni ē ei īdicēda. ſm q̊ſ
dā canones pnīales q nō hn̄t' ī corpore
canonum.

¶ An rōne īfirmitatis ul' īpotētie excu
ſet' ↄiūx a redditōe đbiti? R° ſm Tho.
ubi s̄. Uxor nō h; ꝑtātem in corpe viri
niſi ſalua ſu ba ſue pſone. vnde ſi vltra
exigit nō ē petitio debiti ſ; iniuſta exa-
ctio. ⁊ ꝓpter h nō tenet'. A. Con. Pe.
⁊ Al. ut ī ſū. con. eo. ti. 2. q. 35. B

¶ Utrū peccet q ſe facit īpotentē ad red
dendū debitū. R° ſm Tho. ī 4°. diſ. 32.
ſi factus eſt īpotens ꝓpter redditionē
p̄cedentē. mulier nō h; ius ulteri9 pe-
tendi. Si aūt fact9 ē īpotens ex alia cā
tūc aut illa cā fuit licita. ut ieiuniū mo
deratū ⁊ h9 mōi. ⁊ tūc nō peccat. aut il
licita ⁊ tūc peccat. ⁊ pctm̄ vxoris ſi in
fornicationē labit' aliq̊ mō īputat' ſibi
Et iō q̄tū pōt d; dare opā ut vxor cō-
tineat. Idē Al. A. Idē ī ſū con. eo. ti.
q. 36. B

¶ Utrū cōiugalis act9 ſit pctm̄. R° ſm
Ray. Si ↄiūgunt' cā ſuſcipiēde ꝓlis n̄
h; culpā ſed potius meritū. de quo. ī.
mr̄imoniū. p̊. §. 7°. i. Cor. 7. Si nupſe-
rit virgo nō peccat. Gen̄. 8°. Creſcite ⁊
multiplicamini ꝛc. Si vero cōiungūt'
cā reddēdi debitū. adhuc nō ē pctm̄. i.
Cor. 7°. Uxori vir debitū reddat. A. In
his g̊ duobꝰ cāibꝰ nō ē pctm̄. qđ veꝝ ē
ſi rectitudo ītentiōis poſtea aliq̄ten9
nō mutet'. h ē ꝙ ī executiōe ipius act9
nulla voluptas delectatiōe teneat'. S;

ut dicit Greg⁹.33.q.4.vir cū ꝓpria. val de difficile ē ut stās in igne nesciat ar- dere. Pōt aūt ꝯtingē ex singl'ari dono dei ⁊ nō alit̄. Vn̄ ⁊ ibidem dic Greg⁹. Ipa licita admixcio cōiugꝫ sine carnis voluptate fieri nō pōt. iō a sacri loci ī- gressu est abstinendū. B. Si v̄o cā re- medij. ut qa ꝯtinē nō pn̄t. sic ē peccatū veniale. Aug⁹. Incōtinētie malū est ꝙ vir cognoscit vxorē etiā vltra nccītatē ꝓcreādi filios. ß ⁊ ibi ē nuptiaꝝ bonū ⁊ illud malū fit veniale ꝓpter bonum nuptiale. A. Aliq dixerūt h̄ casu nul- lū eē pctm̄. ut nōt glo. ī. c. qcqd. 32. q 2. ⁊ glo. Ray. in ti. d' mr̄imonio. §. sed nūqd h̄ tria. sup v̄bo veniale. Sꝫ ut di cit glo. Ray. ibidē. h̄ expsse ē ꝯ dictū Augꝫ. 25. dis. §. criminis. ubi int̄ alia pctā venialia dic. Quotiēs excepto fi- lioꝝ desiderio vxorē suā cognouerit. Et ibi sentit glo. dū dic sup v̄bo deside rio. Supple ⁊ cā reddēdi debitū quasi dicat. exceptis his duob⁹ casib⁹ in vsu mr̄imonij sp peccat' saltē venialit' ⁊ ita ē v̄itas. ut nōt' ī sū. con. li°. 4°. ti. 2. q. 37 B. Et ē ītelligendū h̄ s̄m Tho. qn̄ qs ita ꝓpter voluptatē ꝯiugi miscet' ꝙ si stat īfra limites mr̄imonij. videlꝫ ꝙ cū alia hoc nō facēt. Nā tūc ē veniale. Se cus si excedit fines mr̄imonij ita etiā ꝙ si nō eēt sua vxor facēt idē. tunc est mortale. Nā adulter ē in suā vxorem. amator ardētior. Nihil. n. fedius ē q̄ꝫ vxorē amare q̄si adulterā. 32. q. 4. ori- go. A. Idē etiā dicit glo. Ray. in dcō §. sed nūqd. sup v̄bo fedius. Et hoc ē īdubitabile. qa sola ītentio ad mōtale ē mortale. Math. 5°. Qui viderit mulie rē ꝛc. Ex q̊ bn̄ inuestigāti apparebit ꝙ facili⁹ ē religioso int̄ reglarit' viuentes oīmodā castitatē seruare. q̄ꝫ ꝯiugib⁹ ī vsu mr̄imonij a mortali se custodire.

qa religiosus abest ab īcētiuo luxurie. ⁊ ꝯ ipm hꝫ multa ⁊ ꝯtinua remedia. Cōiuges v̄o sūt secus libidinis ignē. ⁊ ad eā īcētiua multa habēt. ⁊ ignis ac- census solet ardē q̄d'cūqꝫ lignū appona tur. ⁊ sic mēs cupidine accēsa nō solet respicē q̄litatē psone. ⁊ vtꝝ liceat uel nō adeo ut n̄ sit tuta mr̄ cū filio ⁊ siles ut ī. c. p̊. ex̄ d' coha. cle. ⁊ mu. Vn̄ ⁊ Eccl 19°. dr̄. Vinū ⁊ mulieres apostatare faci ūt etiā sapiētes. Et iō valde discretū ⁊ timoratū oꝫ eē ꝯiugē. ut cū accēsus est cupidine nō trāsgrediat' t'minos mr̄i- monij saltē ītentiōe. B. Q₂ si qs vxo- rē ꝓpter sanitatē corpalē cog̊sceret. n̄ excusat' a pctō. qa q̄rit sanitatē p id q̄d' ad hoc nō ordinat'. sicut q p sacr̄m ba- ptismi tm̄ corpalē sanitatē q̄rēt. ut po nit Tho. ī 4°. dis. 32. ī solutiōe cuiusdā argumētī. A. Idē ī sū. con. eo. ti. 2. q. 37. et. 38. Addit etiā Ray. ī dcō. §. sed nūqd. ꝙ usus mr̄imonij cā satu rāde li bidinis ē pctm̄ mortale. Et ut dic ibi glo. eius. idē notauit Hugꝫ. 32. q. 2. §. his ita. Et hoc dictū Hugꝫ. refert glo. Jo. ī. c. qcqd. sup v̄bo adult'io. ea. cā. ⁊ q. Et dic Hugꝫ. esse driam int̄ coitū cā incōtinētie. ⁊ cā libidinis īplēde. qa ī p̊ casu p̄uenit' hoc agēs a voluptate. ⁊ poti⁹ vlt̄ sic peccare q̄ꝫ fornicari. In 2° cāu p̄uenit voluptatē. ⁊ prouocat eam manib⁹ ul' cogitatiōe. ul' vtēdo calidis ⁊ īcētiuis ut plr̄ies possit cū vxore coi- re. Alij tn̄ dicūt ī hoc cāu eē tm̄ vēiale ut dic glo. in dcō. c. qcqd. propt' illud apl'i. i. Cor. 7°. Propter fornicationem vnusqsqꝫ suā vxorē hēat. ⁊ vnaq̄qꝫ suū viꝝ. Sꝫ pmū dictū vr̄ rōnabili⁹ qa coi- t⁹ int̄ ꝯiuges solū ē ī duob⁹ cāib⁹ licite pmissus. videlꝫ ꝓpt' filioꝝ ꝓcreationē. ⁊ debiti redditionē cū debita hōestate ⁊ tpis ⁊ loci ⁊ mōi. In 3° aūt ē a mōtali

68

excusat⁹. videlʒ cū fit cā vitāde forni-
catiōis dcō. c. qcqd. Restat ḡ ꝙ in aliȷ̈s
casibꝫ stet sub ꝓhibitiōe fornicatiōis.
q̄ hʒ culpā mortalē. cū sit ꝯ sextū ꝑce-
ptū decalogi. Exo. 20. Nā qn̄ regula ē
ꝓhibitiua. oē itelligit̄ ꝓhibitū qꝺ nō
ē spālit̄ ꝯcessū. ut ī cle. exiui. ꝺ verbo.
sig. Hoc etiā satis vr̄ probari Tob. 6°.
ubi āgel⁹ Raphael dixit ad Thobiam
filiū Tobie. Audi me. 7 ondā tibi qui
sūt qbꝫ ꝑualē pōt demoniū. In eos qui
ꝯiugiū ita suscipiūt. ut deum a se 7 sua
mēte excludāt. 7 sue libidini ita vacēt
sicut equ⁹ 7 mul⁹ ī qbꝫ nō ē itellectus
hʒ sup eos ptātem demonium. Hibi.
Eq⁹ 7 mul⁹ nō vtunt̄ coitu aliq̊ mō ī-
nāli. uł alias mōstruoso. ſ ad ipm nul
lo fine rōnabili cū careant rōne ſ libi-
dine dilabunt̄. Et sic q ad hūc finē uel
suscipiūt mr̄imoniū uel eo vtūt̄ dant̄
ī ptātem diaboli. etiā si nullā aliā ī ho
nestatē uel actualit̄ uel ītentionaliter
exerceāt. Et ita ījcludit̄ in h̄ mortale.
Nā ꝓpter veniale nemo dat̄ ī ptātem
diaboli. maxīe usqꝫ ad mortē sicut dāt̄
isti. ut ī dcō. c. 6°. Tob. Null⁹ est. n. ita
iustus q careat veniali. Joh. p̊. Si dixe
rimus qa pctm̄ nō hēm⁹ ipi nos sedu-
cimus. Predictꝰ aūt vr̄ obstare dictū
Augꝰ. in glo. super ꝑnci. c. 7. i. ad Cor.
ubi ait. Cōiugalis ꝯcubit⁹ generandi
gr̄a nō hʒ culpā. Cōcupīe v̊o satiande
ſ tn̄ cū ꝯinge hʒ culpā ꝓpt̄ thori fidē
venialē. Sʒ ad h̄ dicendū ꝙ ibi saciāde
dʒ ītelligi. i. īplēde. qn̄ ab ea ꝑuenitur
ad extraordinariā fornicationē vitandā.
qa mr̄imoniū p⁹ filioꝝ ꝓcreationē dat̄
etiā ī remediū īfirmitatꝫ ad illicitos cō
cubitus euitādos. 32. q. 2. qcqd. Non
aūt ad īplementū voluptatꝫ. Vn̄. 32. q
4. c. liberoꝝ. dic Hiero⁹. Liberoꝝ ut di
ximus ī mr̄imoniū opa concessa sunt

voluptates aūt q̄ ꝺ meretricū capiunt̄
āplexibꝫ ī vxore dānate sūt. Constat
aūt ꝙ amplex⁹ ī meretricibꝫ fiūt cā im
plēde voluptatis. 7 h̄ dānat̄ cū vxore
Glo. tn̄ ibi dic̄. In vxore dānate sūt. i.
puniēde ꝓpter veniale. Sʒ h̄ glo. extō
quet lrām qꝺ fieri regularit̄ nō dʒ. ff.
ꝺ le. 3°. l. nō alit̄. nec fūdat̄ sup aliq̄ au-
ctoritate. Item nō obstat illud apl̄i qꝺ
allegat̄ a glo. ī dcō. c. qcqd videlʒ: Pro-
pter fornicationē ꝛc. ut s̄. qa ſm glo.
ibi. vxor dʒ accipi a nolēte castitatem
seruare ꝓpter fornicationē nō saturan
dā sed vitandam. B

Utrꝫ vir teneat̄ reddē debitū vxori
nō petēti. R° ſm Tho. ubi s̄. Dicendū
ꝙ vir nō solū tenet̄ reddē qn̄ vxor ex-
ꝑsse petit. ſ etiam qn̄ ꝑ signa h̄ apparet
Nō tn̄ idē iudiciū ē ꝺ petitiōe viri. qa
mulieres magꝰ solēt verecūdari ꝺ peti
tiōe debiti q̄ʒ viri. Idē Pe. 7 Al. A
Idē ī sū. con. lib° 4°. ti. 2. q. 40. B

Utrꝫ vir debeat vxorē auertē ne pe-
tat. R° ſm Tho. ī 4°. dis. 22. Dicendū
ꝙ nō dʒ h̄ facē nisi ꝓpter aliquā rōna-
bilē cām. 7 tūc etiā nō dʒ cū magna ī-
stātia auerti ꝓpter ꝑicula que possent
īminere. A. Con. Al. ut ī sū. con. eo. ti.
q. 41. B

Utrꝫ peccēt ꝯiuges exigēdo uel red-
dendo debitū ī solēnitatibꝫ 7 ieiuniȷ̈s.
R° ſm Ray. Exactus dʒ reddere nisi
caute 7 sine ꝑiculo posset differre. Exi
gere tn̄ nō dʒ ī ꝑdictis tpibꝫ. i. Cor. 7°.
Nolite fraudare īuicē nisi forte ex cō-
sensu ad tēp⁹ ut vacetis orōni. Nā ꝓpt̄
dies ꝓcessionis 7 ieiuniȷ̈ ꝯuenire non
debēt. qa etiā a licitis abstinendum ē
ut facilius ī petrari possit quod postu-
latur. 32. q. 4. xpiano. Idem dicitur ꝺ
tpibus festiuis. 33. q. 4. quotienscūqꝫ.
A. Idē etiā ꝺ tpe aduētus. Vn̄ Ambꝰ

ī sermōe de aduētu. ⁊. 33. q. 4. frēs. dic
Fratres nō solū debēt ab oī īmūdicia
abstinē. sed etiā ab vxoribꝫ ꝓpriis stu
diosissime cōtineatis. Nullꝰ oīo vxori
sue iungatur. Idē vr̄ ꝺ silibꝫ tꝑibꝫ vi-
delꝫ ad deuotionē seu ad penitētiā de-
putatis. ī qbꝫ pꝛiter ꝓhibet̄ solemnitas
nuptiaꝝ. sicut ī aduētu. videlꝫ a septu
agesima usqꝫ ad octauā pasce. ⁊ ꝑ tres
dies an̄ ascēsionē usqꝫ ad octauā pent.
33. q. 4. nō oꝫ. ⁊ ex̄ ꝺ feriis. capellanus.
Et aliq dicūt his tꝑibꝫ vsū mr̄imonii
nō eē ꝓhibitū. Pōt ītelligi nisi ꝓut in
silibꝫ tꝑibꝫ p̄sertī cū de tꝑe aduentꝰ ⁊
ꝓcessiōis qꝺ ē an̄ ascensionē sit ꝑticula
riter exp̄ssū. dcō. c. frēs. ⁊. c. xp̄iano. B
Itaqꝫ qui reddit illis tꝑibꝫ non peccat
ꝫ q exigit̄ aliq̄ īfirmitate puta ꝯcupīa
ductus sine cōtēptu tꝑis seu eccl̄iasti-
ce exhortationis. venialit̄ tm̄ peccat.
Con. Tho. A. H̄ vltimū dictū vr̄ fuis-
se non Ray. sed Pe. cū quo concordat
Tho. ⁊ glo. Ray. ut in sū. con. eo. ti. q.
42. ubi etiā idē dr̄ ꝫm Hug. addentē
ꝙ q cā satiāde libidīs petit debitū sꝑ
peccat mortalit̄. sed plus in istis diebꝫ
de qbꝫ ꝓxīe dictū. ē. Et ut ex p̄dictis
pōt patē scꝺm oēs his tꝑibꝫ nō excusa
tur vsus mr̄imōnii a mortali qn̄ fiet ī
cōtēptū tꝑis seu eccl̄iastice ordīatiōis
Cōtemnē aūt vr̄ qs si pōt sine magna
difficultate abstinē ⁊ exigit seu libent̄
reddit. Nā nihil aliud vr̄ eē ꝯtēptus
q̄ꝫ nō curare agere qꝺ oꝫ. Vn̄ Math. 6°.
dr̄. Aut vnū sustinebit ⁊ alteꝝ cōtēnet
Sup q̊ Aug. ut ⁊ ibi refert Tho. Nul-
lius fere ꝯscīa pōt odisse deū. Contēnit
aūt. i. n̄ timet eū. dū q̄si ꝺ eiꝰ bonitate
securꝰ ē. Itē ad Ro. 2°. An diuitias bo-
nitađ eiꝰ ⁊ patiētie ⁊ lōganimitađ cōtē
nis? Sup q̊ glo. mḡri sn̄iaꝝ. Hic aūt cō
tēnit q n̄ sic vtit̄ ad pn̄iam. Et Ysidorꝰ

ī liᵒ 2°. de sūmo bono. Voluntatē q ꝓpe
ꝓprii dn̄i nolle scire. qđ ē aliud q̄ꝫ vel-
le deū supbiēdo contēnere? Et multo
plus ē nolle facē cū sit facē finis sciēdi
⁊ ī faciēdo cōsistat oīs salutis effectus
Math. 7°. Nec qs vr̄ excusari si his tē-
poribꝫ exigat seu libēt̄ reddat cā ꝓlis.
Vn̄ Ambᵒ sup p̄mā ad Cor. ⁊. 33. q. 4.
si cā. dic. Si cā ꝓcreādoꝝ filioꝝ ducit̄
vxor nō multū tēpꝰ ꝯcessū vr̄ ad ipm
vsū. qa ⁊ dies festi ⁊ dies ꝓcessiōis. ⁊
ip̄a rō ꝯceptus ⁊ ꝑtꝰ iuxta legē cessare
vsum carnis his debē tēporibꝫ demon
stratur. B

Utꝝ licet debitū reddē ī loco sacro.
Rᵒ ꝫm Tho. ⁊ Pe. ubi s̄. Licet debitū
sit reddēdū oī tꝑe. nō tn̄ sil̄e ē de loco
qa locus pollui pōt ita ut īdigeat recō-
ciliatione. nō aūt tēpus. Itē qa debitū
reddendū ē salua sꝑ debita honestate
q̄ ī talibꝫ exigit̄. Vn̄ etiā nō oꝫ ꝙ stati ī
publico reddat debitū. A. Idē in sū.
con. eo. ti. 2. q. 43. ubi etiā dr̄ ꝫm Al.
ꝙ si alius locꝰ hr̄i pōt. nō tenet̄ reddē
ī loco sacro. Si nō pōt aliꝰ locꝰ haberi
tūc reddat cū dolore cordis. ⁊ etiam si
exigat cū planctu non credo ꝙ peccet
mortalit̄. Con. glo. Ray. ⁊ addit. ꝙ si
alius locꝰ haberi pōt peccat mortalit̄ q
ī loco sacro debitū reddit. Dictū etiā
Tho. ⁊ Pe. veriꝰ ē. qa sađ vr̄ ridiculū ⁊
absonū ꝙ ī loco dīno cultui deputato
liceat aliq casu tale qđ agē. Quis. n. h̄
auderet ī camera uel auditorio magni
regis? Quāto minꝰ debēt audē ī pala-
tio ⁊ auditorio regis celestis? Orato-
riū. n. h̄ debet esse qꝺ dicitur ut ibi nil
aliud gerat̄ nisi qꝺ diuinis laudibꝫ cō
ueniat. 42. dis. oratoriū. Et iō ꝓpter
reuerentiā talis loci nullū negociū se-
culare q̄ꝫtūcūqꝫ paruū ⁊ honestū ī eo
geri debet. Unde ⁊ Math. xi°. dr̄ ꝙ dn̄s

nō sinebat ut qsq̄ trāsferret vas p tē-
plū. Si g̃ talia honesta ī se fieri ī tēplo
nō debet. quāto min⁹ illa ihonesta ⁊
q̄ sūme derogāt dīne reuerētie. ⁊ iho-
nestāt imo violāt locū. qa ī ecclīa pol-
luta sanguīe uel semine dīne laudis or-
gana sui pēdunt. ex̄ d̄ cōse. eccle. uel al.
c. fi. ⁊ d̄ sen. exco. is q. li° 6°. ꝑpterea ut
dr̄ i. c. decet. de imu. eccle. eo. li°. qcūq̄
dinū officiū pn̄t turbare uel ocl'os di-
uine maiestatis offendē ab his loci de-
bēt eē ꝓrsus ex̄nea. ne ubi pctōꝝ ē ve-
nia postulāda. ibi peccādi det̄ occasio
uel deꝑhēdant̄ pctā ꝯmitti. Quātum
etiā sit absonū uel cogitare in tali loco
licē debitū ꝯiugale teddere. pꝫ q̄q̄ ex
eo ꝙ q alibi loco ꝯgruo reddiderit dꝫ
ab igressu ecclīe abstinē. 33. q. 4. vir. B

Utrū liceat debitū reddē uel exigere
tpe ꝑgnatiōis. R̄° ꝫm Pe. Si pōt esse
sine piculo aborsus reddi dꝫ ⁊ etiā pōt
sine mortali pctō exigi. quia vsus mri-
monij nō tm̄ ē ī officiū ꝫ etiā in reme-
diū. Si vero eēt piculū nec debet exigi
nec reddi. qa ī mrimonio pncipalior
ē īstitutio ī officiū q̄ ī remediū. Con.
xv. A. Idē ī sū. con. li° 4°. ti. z. q. 44.
Et ita qn̄ nō iminet piculū. nō exigē
tali tpe ē ꝯsiliū. Et ita intelligat̄. c. si cā
33. q. 4. ⁊ q d̄ ibi dic glo. Sꝫ tn̄ omissio
h⁹ ꝯsilij nō vr̄ sine pctō veniali. cū vx-
ore iā guida debitū peti nō possit nisi
rōne icontinētie. q̄ saltē icludit pctm̄
veniale. dis. 25. §. alias aūt. ꝑsertī cū
illo tpe etiā cā ꝑlis ihibeat̄ vsus mri-
monij. dcō. c. si cā. ⁊ 3z. q. 4. origo. B
Sꝫ vtrū liceat p⁹ ptū an̄ purificationē.
vide. ī. purificatio post partū. A. Ibi
nō videt̄ plene de h̄ dici. ꝫ ibi erit hoc
tangendum. B

Utrū liceat debitū reddē ul' exigere
tēpore mēstruoꝝ. R̄° ꝫm Tho. ī 4°. dis.
3z. Flux⁹ mēstruoꝝ pōt eē ināl' qn̄ est
iordinat⁹ ⁊ q̄si cōtinu⁹. ⁊ in tali cāu n̄
ē ꝓhibitū petē. alioqn oporteret ꝙ vir
q̄si ꝑpetuo abstineret. Sꝫ qn̄ ē nāl' ꝓ-
hibitū ē mulieri petere. Si aūt vir pe-
tat distiguendū ē. qa si petit scient̄ dꝫ
eū auertē p̄cib⁹ ⁊ monitis nō tn̄ ita ef-
ficacit̄ ꝙ ex h̄ possit ei eē occasio iciden-
di ī alias dānabiles corruptelas. Si vo
ignorant̄ petat. tūc mulier pōt aliquā
occasionē ꝑtendere uel ifirmitatē alle-
gare ne vir debitū petat. Si tn̄ nō desi-
stat dꝫ mulier debitū reddere petenti.
Passionē aūt suā nō sp̄ ē tutū viro idi-
care. ne ex h̄ abhominationē ꝯcipiat.
nisi forte vxor d̄ viri prudētia ꝑsumat
A. Ad itelligētiā p̄dictoꝝ sciēdū ꝫm
Nico. d̄ Lyra super. 15. Leuit. ꝙ men-
struū ē qdā sanguis flux⁹ quē mulie-
res a tpe q̄ sūt idonee ad generādum
usq̄ ad tēpus sterilitat̄ solēt quolibet
mēse pati. nisi ifirmitas h̄ ipediret. Et
de ꝓhibitione talis tpis hr̄ Leuit. zo.
ubi dr̄. Qui coierit cū muliere ī fluxu
mēstruo. ⁊ reuelauerit turpitudinem
ei⁹. ipaq̄ apueit fontē sanguīs sui in-
ficient̄ ab⁹ d̄ medio ꝑpli sui. Et h̄ loqt̄
Aug⁹. 5. dis. ad eius. De h̄ q̄q̄ dr̄ ī sū.
con. eo. ti. q. 46. ꝫm Pe. sic. Circa hāc
mām diuersi diuersa dicūt. Quidā. n.
dicūt ꝙ exigere ē ī volūtate ꝯiugꝫ. sed
reddē de nccītate iur̄. Primū itendit
Moyses ꝓhibē tpe mēstruoꝝ. Leuit.
zo. ꝫ n̄ secūdū. Alij dicūt ꝙ aut petēti
iminet piculū ꝑsūptū ꝓbabilit̄ d̄ forni-
catōe aut n̄. Si sic. dꝫ reddi. Si n̄. reddi
nō dꝫ. qa p̄ceptū morale ē ⁊ nō cerimo-
niale seu figurale. Alij dicūt ꝙ aut pas-
sio ē nāl' s. determiato tpe ꝯtigēs. ⁊ tūc n̄
licꝫ exigē ul' reddē. Et qcūq̄ sciēt̄ exi-
git ul' reddit volūtarie peccat mōtalit̄
qa tūc ꝯcipi pn̄t ⁊ ꝯcipi ꝯsueuerūt fet⁹

70

dãnati lepsi.⁊ hui⁹mõi. Aut passio est
inãlis.⁊ tũc saltẽ licet reddẽ. qa tũc ñ
pñt fet⁹ ɔcipi. Sȝ ĩ his opiõib⁹ pma
securior ẽ ⁊ cõior ꝑe. Glo. võ Ray. in
ti. ꝺ mrĩmonio. §. ß nũqd peccãt vxo-
res. sup võbo abstinendũ. dic. De tpe
mẽstruoꝝ nõt Hugl. 5. dis. ad ei⁹. ꝙ tã
mulier ꝗȝ vir q exigit debitũ sciẽt tpe
mẽstruoꝝ peccat mortalit̃. qa ꝑceptũ
ꝺ nõ coeũdo tẽpore illo morale ẽ sicut
dicũt etiã hodie multi theologi. ⁊ vr̃
expsse hri ex glo. Jero. sup Ezech. 18°.
⁊ ex glo. sup Leuit. 15°. 18°. et 20. Dicit
etiã Hugl. ꝙ q reddit exact⁹ debitũ h̃
tpe nõ peccat. põt tñ negare sine pctõ
nisi viderit exigẽti fornicatiõis piculũ
ĩminẽ. Dicit etiã ꝙ mulier tenet̃ reue
lare menstruũ viro suo si exigat ab ea
debitũ. ⁊ etiã si nõ exigat. ne forte ad
exactionẽ ipsi⁹ mulieris reddat ei nil
sciens ꝺ mẽstruo. Hoc puto ĩtelligẽdũ
qñ nõ timet̃ de scãdalo ꝭm Tho. ubi s̃.
Seqt̃ ĩ glo. Aliĳ dicũt ꝙ exigẽ in men-
struo debitũ etiã scient̃ nõ ẽ pctm̃ mõ
tale int̃ ɔiuges. ß tm̃ veniale. Pria tñ
opĩo videt̃ vior ⁊ magis ɔsonat aucto
ritatib⁹ scõꝝ. In talib⁹ etiã ĩ foro pnĩa-
li nõ ẽ ꝑcipitãda snĩa. nec deneganda
absolutio si nolit ɔiugat⁹ tpe mẽstruo
tũ abstinẽ. ß via tutior ẽ ɔsulẽda. ⁊ ter
ror ĩcutiẽdus ex pic̃lo. glo. Saluo me
liori iudicio int̃ oẽs ꝑdictas opĩones
illa vr̃ verior q̃ dic ꝙ qñ h̃ passio ẽ nãl̃
tã petitio ꝗȝ redditio ꝓhibet̃. qa ut s̃.
pȝ ꝑceptũ sup hac ꝓhibitiõe morale ẽ
Nã oĩs moralitas indicat vsũ mrĩmo-
nĳ illo tpe cessare debẽ qñ filĳ pñt ⁊
solẽt morbosi uel lepsi gnãri. Et cũ sit
morale obtinet etiã hodie sicut ⁊ cet̃a
moralia ꝭm oẽs theologos. Ideo peti-
tio ⁊ redditio ꝓhibita vr̃ Leuit. 20.
ubi dr̃ ꝙ ambo coeuntiũ tpe mẽstrui
intficiãt̃. Itẽ si ꝓhibet̃ petitio. ɔsequẽt̃
ad reddendũ alter nõ obligat̃. ⁊ cũ nõ
obliget̃. reddẽdo vr̃ ɔsentire pctõ pe-
tentis. ⁊ sic in eadẽ se culpa ligare. ad
Ro. p̊. De eo aũt. qꝺ glo. tãgit qd agẽ-
dũ ɔfessori sup casu sic dubio. latius di
c̃tũ ẽ s̃. ɔfessor 2°. §. 5° ĩ additiõe. B
Utrũ vir cog̊scẽs vxorẽ suam alit̃ ꝗȝ
mõ nãli peccet mõtalit̃. R° ꝭm Tho. ĩ
4°. dis. 31. ĩ expõne lr̃e. Usus ɔiugl cõtra
nãm ẽ duplex. uel qñ debitũ vas ꝑter
mittit̃. uel debit⁹ mod⁹ a nã statut⁹ ꝗȝ-
tũ ad sitũ. Et ĩ p̊ qdẽ sp ẽ pctm̃ morta
le. qa ꝓles seq nõ põt. ⁊ sic tõlit̃ nature
ĩtentio frustrat̃. Sȝ ĩ 2° nõ sp est pctm̃
mortale ut qdã dicũt. ß qñqȝ põt eẽ si-
gnũ mortal̃ ɔcupĩe. ĩ q̊ quãto magis a
nãli dispõne recedit̃ tãto ẽ g̃uius. Qñ-
qȝ etiã põt sine pctõ eẽ ut cũ dispõ cor-
poris aliũ modũ non patit̃. ⁊ eodẽ mõ
excusat̃ ꝭm xb. ꝓpter egritudinẽ ul̃ ꝓ-
pter piculũ suffocãdi fetũ ĩ vtero aut
aliã cãm rõnãbilẽ. A. Et dic idẽ xb.
ĩ loco de q̊. ĩ. ꝙ his casib⁹ vir nõ peccat
mortalit̃. lȝ tuti⁹ eẽt ꝙ hẽret eã ut soro
rẽ ĩ h⁹mõi casib⁹ ꝗȝ sic eã cog̊sceret. Et
ad ꝑdicti casus maiorẽ ĩtelligentiã sci
endũ ꝙ Al. ĩ 4°. dis. 31. ⁊ ĩ sũ. con. eo. ti.
q. 47. ait. Ur̃ dicendũ ꝙ nihil eoꝝ que
facit marit⁹ cũ vxore seruato vase debi
to scꝺm se ẽ pctm̃ mortale. ß põt eẽ si-
gnũ mortalis ɔcupiscẽtie. qñ. s. nõ suf
ficit eis mod⁹ quẽ nã determĩat. Ut aũt
h̃ meli⁹ ĩtelligat̃ qs. s. sit mod⁹ nãlis. ⁊
qs plus ul̃ min⁹ ab illo mõ nãli deuiet
Nõ ꝙ debit⁹ mod⁹ quẽ nã docet ẽ. ut
mulier iaceat ĩ dorso. vir aũt in ventre
ĩcũbat ei. Et sic facili⁹ cõcipiũt mulie-
res. nisi p accñs ĩpediat̃. Mĩor aũt de-
uiatio ab illo ẽ lateral̃ ɔcubit⁹. ⁊ maior
sedẽtis. ⁊ adhuc maior stãtiũ. ⁊ hoꝝ
maxim⁹ q ẽ retro more iumentorum.

Et iõ qdã hũc modũ vltimũ dixerunt
eẽ pctm̃ mortale qd mihi ñ placet. Ex
p̃dicd tria notãda sũt: Primũ ẽ q̷ agẽs
cũ vxore ex̃ vas nãle. ĩdubitant sp pec
cat mortalit̃ ẽm oẽs ⁊ ẽ g̃uissimũ mor-
tale. Vñ. 32. q. 7. adulterij. dicit Augl.
Usus q ẽ ꝯ nãm execrabilit̃ fit ĩ mere-
trice. ẞ execrabili⁹ ĩ vxore. Ibi etiã dicit
q̷ vsus ꝯ nãm g̃uior ẽ ĩcestu materno
Secundũ ẽ q̷ nihil eorꝝ q̃ facit marit⁹
cũ vxore seruato vase debito scd̃m se ẽ
pctm̃ mortale. Et ex h̃ dcõ occasionẽ
capiũt lasciui ĩhonesta plurima q̃si li-
ceret pagẽdi. tñ ut p3 ex p̃dictis nõ af
firmat h̃ Tho. sed dic ĩ isto cãu. nõ sp
ẽ pctm̃ mortale ut qdã dicũt. q̃si dicat
Hoc nõ audeo dicere ego. Põt tñ h̃ di-
ctũ ĩ certo casu saluari de q̃ statĩ. ĩ. Ter
tiũ ẽ q̷ mod⁹ ĩnãlis l3 ĩ vase ꝓprio. põt
eẽ signũ mortalis ꝯcupĩe. Sic g̊ qñq3 ẽ
signũ mortal̃. qñq3 venialis. Signũ ve
nialis ẽ qñ subest aliq̃ cã excusans sed
nõ sufficiẽs. ut qa forte sine p̃iculo nõ
põt aliter agẽ cũ vxore. ⁊ h̃ ĩpm agit
ꝓpter ĩcontinẽtiã seu vitandã ex̃ordi
nariã fornicationẽ. q̊ casu nõ deest sal
tẽ veniale. 25. dis. §. al̃ aũt. ⁊ tãto g̃ui⁹
quãto plus discedit̃ a mõ nãli. l3 excu
set̃ a mortali ꝓpter subsistentẽ cãm.
Signũ aũt mortal̃ vr̃ qñ nulla rõnabi
li subsistẽte cã. solũ cã voluptad agit̃.
Et tãto ẽ mai⁹ signũ ⁊ pctm̃ quãto est
minus nãlis. Et h̃ vr̃ sentire glo. Ray
ĩ ti. de mr̃imonio. §. ẞ nũqd hec tria.
sup v̂bo fedius. ubi ait. Nũqd peccat
mortalit̃ vir si cog̊scat vxorẽ nõ ꝯsue-
to mõ. dum tñ h̃ faciat ĩ vase nãli? Rñ°.
Credo sine p̃iudicio. q̷ si h̃ faciat cã so
lius voluptad ãplius sic q̃rẽde peccat
mortaliter. Si v̊o subsisteret iusta cã
sic egẽdi ⁊ scient̃ extra semẽ nõ effun-
dit nõ peccatet mortalit̃. l3 tuti⁹ esset ĩ

his casib9 ut dictũ ẽ eã tenẽ ut sororẽ.
subdẽs. Nõ ẽ ꝯ. 32. q. 7. adulterij. qa
qd ibi dr̃ ĩtelligit̃ d alijs ꝯ nãm cog̊scẽ
tibus uxores aut ex̃ordinarie polluen-
tib9 aut cã libidinis saturãde. ⁊ sine cã
hoc facientibus. B
Utrꝝ vir teneat̃ reddẽ debitũ vxori
quã accusat d adult̃io lite p̃dẽte. Rñ°
ẽm Ray. Aut ẽ notoriũ illã eẽ adulte-
rã. aut nõ. In p̊ casu nec reddẽ nec exi
gere d3. aliter mortalit̃ peccat. nisi for
te ipsa velit abstinẽ a pctõ adulterij. ⁊
pñiam agere. tũc. n. ip̃e põt ea sibi recõ
ciliare. 32. q. i. c. p̊. Et ex seq̃ntib9 cãis.
ex̃ de diuor. significasti. ⁊ ex̃ de adul. si
vir. A. De isto peccato dicet̃. ĩ. §. 13°. B
In 2° casu. s. cũ nõ ẽ notoriũ d3 petẽti
reddẽ. Sed ẽm Tho. ĩ 4°. dis. 35. vir q̃3
cito sibi cõstat d fornicatiõe vxor̃. nõ
tenet̃ debitũ reddẽ. al̃ nõ solũ ĩcurrẽt
irregularitatẽ bigamie. ẞ etiã genera-
ret sibi p̃iudiciũ accusandi. Et h̃ s̃nĩa
verior vr̃. A. Põt ⁊ p̊mũ dictũ ĩtelli
gi qñ vir cõpelleret̃ a iudice adulterio
nõdũ ꝓbato. qa d3 obedire ex q̊ põt si-
ne detrimento salutis agẽ. xi. q. 3. c. p̊.
Nisi forte velit adulteriũ ĩ continenti
seu ĩfra paucos dies ꝓbare. ar. c. solet.
de sen. exco. li° 6°. B. Uerũtñ in h̃ casu
vxorẽ dimittẽ sine iudicio eccl̃ie non
põt. ĩmo etiã si debitũ reddat ꝯpulsus
auctoritate eccl̃ie l3 irregularitatẽ ĩcur
rat nõ sibi generat p̃iudiciũ accusandi
Et de hac mã habes. ĩ. matrimoniũ 8°.
§. 9°.
Uir ꝓpter fornicationẽ vxoris non
solũ nõ tenet̃ ei debitũ reddẽ. ẞ etiam
põt eã dimittẽ. nisi ĩ septẽ casib9 quos
habes. ĩ. mr̃imoniũ 8°. §. x°.
Sed nũqd peccat vir mortalit̃ exi-
gendo debitũ ab vxore p̃manẽte ĩ ad-
ulterio? Rñ°. ẽm q̷ nõt Hugl. 32. q. i. si

qs vxorē. Si alter ꝯiugū scient᷑ exigat
debitū a reliq̄ pmanēte ī adultīo siue
occulto siue manifesto peccat mortalit᷑
qa facit ꝯ ꝯstitutionē ecclesie. A .Ex̄
de adul .si vir. Et predicta notat glo.
Ray. ī ti. de mr̄imonio. §. Itē pone ꝙ
vir. sup v̂bo si vir. Et addit. Etiā pec-
cat reddēdo si celebratū ē diuortiū iu-
dicio eccl'ie. aut si publice morat᷑ ī ad-
ulterio. Si neutꝝ istoꝝ sit. nō peccat
reddēdo. qa ad h̄ tenet᷑. Si aūt ꝓpt᷑ icō
tinentiā ⁊ fragilitatē carnis exigit de-
bitū peccat mortalit᷑. qa facit ꝯ ꝯstitu-
tionē eccl'ie. min⁹ tn̄ peccat cū adultiū
occultū ē. Aliȷ̄ dicūt ꝙ īpotētia ꝯtinē-
di a copula carnali excusat exigentē in
h̄ casu. q̊ꝝ snīa ē benignior. lꝫ forte nō
verior glo. Et idē nōt᷑ ī sū. con. li° 4°. ti.
z. q. 49. Aliq tn̄ nō īpbabilit᷑ videt᷑ as
serē. ꝙ si abstinētia a reddēdo seu exi-
gēdo debitū nō corrigit adulteꝝ. ꝭ po
ti⁹ ad deteriora ꝓuocat ul' alit᷑ īutilit᷑ scā
dala opat᷑. ꝙ licite possit ⁊ reddi ⁊ exi-
gi. quia; ordīatio eccl'ie facta est nō ad
ītroducendū. ꝭ ad remouendum scan-
dala. ⁊ cessante cā cessat effectus. ex̄. de
appel. cū cessante. Et intelligētia dcōꝝ
ex cāis ē assumēda dicēdi. ex̄. de v̂bo.
sig̃. . ītelligentia. Itē pōt ꝑeti debitū ⁊
reddi si adulter seu adult᷑a egerit peni
tentiā. dcō. c. si vir. ꝺ adul. Et ī. c. si qs
vxorē. 3z. q. i. dr̄ ꝙ vir abstīeat a mr̄i-
monio adultē. donec īpleat᷑ satisfactio
crimīs. iō qa p⁹ satisfactionē pnīe nō
meret᷑ vocari adult᷑a. Et glo. sup v̂bo
expleat᷑ dīc. ul' saltē īchoet᷑. Nā si volu
erit eā sibi recōciliare etiā īfra tēp⁹ pe-
nitētie ab ea pōt exigē debitū. ex̄ ꝺ fur
tis. ex lr̄is. ex̄ ꝺ eo q cogno. ꝯsan. uxori
sue. c. veniēs. Et ī dcō. c. si vir dr̄ ꝙ vir
nō dꝫ sepe recipe peccatricē. Sꝫ ī. c. quē-
admodū. ex̄ de iure iurā. dr̄ ꝙ vir pōt

dimittē uxori peccāti nō solū septies.
ꝭ etiā usqꝫ septuagies septies ꝭm euan
gelicā v̂itatē Math. 18°. Glo. ī dcō. c. si
vir. sup v̂bo sepe. dīc. Marit⁹ sp̄ pōt ei
parcē si vult ⁊ eā recipe p⁹ pnīam ꝭm
euāgelicā veritatē. ꝭ eccl'ia n̄ intc̄edat
ꝓ ea. ex q̊ aliq̊tiēs ei pepcit. ne videat᷑
ei dare peccādi lnīaꝫ. Et ad terrorē dr̄
etiā h̄ ī glo. Sꝫ certe ī. c. si vir. nō dicit᷑
de intc̄essione eccl'ie. ꝭ ꝺ receptiōe viri
Vn̄ satis vr̄ posse dici ꝙ sp̄ vir pōt reci
pe eā p⁹ verā pnīam. ⁊ eo casu possit
etiā ꝓ ea eccl'ia intc̄edē. In ꝯ ꝯriū nō vr̄
nec auctoritas nec rō. Nō. n. ꝓpter hoc
dat᷑ lnīa peccandi. cū p̄supponat᷑ vera
penitētia. Si. n. in h̄ videret᷑ dari lnīa
ad peccandū nec marito eā recipe lice-
ret. qa patron⁹ eēt turpitudīs. 3z. q. i.
si crudel᷑. Qn̄ aūt sepe peccauit nō ita
facilit᷑ ē recipiēda. ꝭ vigilāter. ne forte
nō sit vere penitēs. Et ita pōt intelligi
dcm̄. c. si vir. Rō aūt ē. qa sepe peccans
seu recidiuās p̄sumit᷑ verā pnīam non
hr̄e. ꝺ pe. dis. 3. irrisor. Itē glo. ī dcō. c.
si vir. sup v̂bo reus. dīc ꝙ nisi maritus
denūciet adulterā ad pnīam mortalit᷑
peccat. z. q. i. si peccauerit. ⁊ dicto. c.
quēadmonū. glo. Forte idē si uxor nō
denūciet adulteꝝ si pōt. qa uxor nō ad
īparia iudicat᷑. dcō. c. si qs vxorē. B
Nūqd ꝯiūx ꝓpt᷑ adulteriū a se ꝯmis
sū statim ꝑdit ius exigēdi debitū? R°
ꝭm Ray. vr̄ ꝙ sic. saltē q̊ ad iudiciū aīe
qa peccādo ī legē mr̄imoniȷ̄ reddit se
īdignū. ⁊ iō nō dꝫ petē nisi purgata cul
pa. reddē tn̄ tenet᷑ exact⁹. A . Idē in
sū. con. eo. ti. z. q. 50. ubi etiā dr̄. ꝙ lꝫ
adult᷑ ip̄o iure amittat ius petēdi debi
tū. si tn̄ petit ⁊ adulteriū sit occultum
dꝫ sibi reddi. qa ꝭm glo. Ray vterqꝫ
ꝯiugū duplex ius hꝫ ī reliq̊. s. ius exi-
gendi. ⁊ ius qꝺ sibi exigēti debitum

b

reddat᷑.Primū amittit fornicādo.sed
nō secundū. Sic ⁊ p̄lat⁹ ius nō hꝫ im-
pandi aliqđ illicitū uel đ q̄ dubitat an
sit illicitū.subdit⁹ tn̄ dꝫ ei obedire ī du
bio illicito.⁊ h̄ ius hꝫ p̄lat⁹ ī eo.lꝫ non
habeat ius īꝑandi.ħ peccat īꝑando ī h̄
casu.23.q.i.qd culpat᷑.glo.Hoc puto
verꝫ nisi cā ꝓhibēs exactionē ꝯcernēt
vtrāqꝫ ꝑtē.tūc.n.etiā si sit occultū red
di nō dꝫ.ut ī.c.īqsitiōi.ex̄ de sen.exco.
Itē ⁊ qn̄ qs cogit᷑ iudicialit᷑.al' secus.s.
qa nō tenet᷑ reddē etiā si īpedimentū
sit secretū. Et sic pōt ītelligi qđ dictū
ē s̄.§.9°.ad fi.ī additiōe. B.Sic ⁊ te-
net᷑ q cognouit cōsanguineā vxoris.ħ
nūqꝫ exigē pōt. ex̄ de eo qui cog.ꝯsan.
vxoꝝ.trāmisse. A.Ibi dr̄ ꝙ q cog̊uit
suā ꝑuignā ex vxore p̄mortua.⁊ ducta
alia legitiā vxore cū preuigna publice
ad peccādū rediȷt. nō pōt debitū petē
⁊ exact⁹ dꝫ cū ḡui cordis dolore reddē.
⁊ si p̄moriat᷑. secūda debet sic sine spe
ꝯiugiȷ ꝑpetuo manere. B

Qui ꝯtraxit cū aliq̄ clādestine ⁊ po
stea cū alia publice nūqd exact⁹ a pri-
ma tenet᷑ ad redditionē debiti? R° ſm
xv.Credo ꝙ nō tenet᷑ si ē ī loco ubi cō-
suetū ē ꝙ an carnalē copulā adhibeat᷑
bn̄dictio nuptial'. A.Idē puto etiā si
nō sit ꝯsuetū.⁊ reddi n̄ possit sine scā-
dalo. cū ab oī specie mali abstinendū
sit.i.ad Thesal'.vlt̄. B.⁊ sibi īputet il
la q̄ clādestine ꝯ̄xit ⁊ īgessit se ꝑiculo.
Credo tn̄ ꝙ si secūda relicta trāseat ad
alias ꝑtes cū p̊ma ī quibꝫ sine scādalo
possūt adhiberi solēnitates debite.uel
si đ solēnitatibꝫ nō ē cōsuetudo possit
ei cohabitare.Et si sic fecerit licitū est
A.De h̄ latius dr̄ ī sū.con.li°4°.ti.2.
q.63.ubi pꝫ ſm aliq̊s ꝙ iste non tenet᷑
recedē a secunda lꝫ ei nō debeat debitū
reddē ut vadat cū p̊ma ⁊ sibi īputet q̄

clādestīe ꝯ̄xit.qđ puto ītelligēdū qn̄
a secūda nō pōt recedē sine scādalo si-
ue spē mali.ex̄ đ vita ⁊ hone. cle.cum
ab oī.⁊ p̄tactū ē.Al' bn̄ tenet᷑ recedē ⁊
posset hoc agē ꝓpa auctoritate.ut ī di-
cta.q.63.ſm glo.Ray.Et addit.Non
ē ꝯ̄ qđ solet dici ꝙ vir nō dꝫ dimittere
vxorē sine iudicio ecclesie.Hoc.n.ītel
ligendū ē qn̄ ītet eos ē īpedimentum
aliud q̄ꝫ sit ligatio mr̄imoniȷ p̄cedētis
uel q̄ꝫ sit votū solēne ꝓpt᷑ qđ īpedimē
tū nō pōt ꝯmisceri cū ea sine pctō mor
tali.In q̊ tn̄ casu sicut nōuit Hugꝰ.35.
q.6.multoꝝ.⁊ si p̄cepto eccl'ie nō tene
tur obedire q̄ꝫtū ad reddēdū debitum
tn̄ ī cohabitatiōe ⁊ nccioꝝ exhibitiōe
tenet᷑ ei obedire.⁊ sine ordīe iuꝛ nō dꝫ
h̄ denegare uxori cui đ facto se copula
uit.Sec⁹ ē ubi qs ꝯ̄xit mr̄imoniū cum
duabꝫ de pn̄ti successiue.qa cū eo ipso
ꝙ ꝯ̄xit cū p̊ma teneat᷑ ei cohabitare ⁊
nccia exhibē. q̄ꝫtū ad hoc.nō potuit se
obligare secūde.vn̄ tenet᷑ redire ad p̊-
mā.iudicio tn̄ eccl'ie si h̄ possit fieri.Si
aūt nō possit qa forte ꝯ̊itas ꝓbari non
pōt.credo sine p̄iudicio ꝙ auctoritate
ꝓpa hoc pōt facē.īmo tenet᷑ p̄sertim si
p̊ma nō fuit ī culpa.ul' si igr̊auerit ius
qđ ē circa clādestina mr̄imonia scđm
Hugꝰ.Qui etiam dixit ꝙ cū aliqs ꝯ̄xit
clādestine cum p̊ma.⁊ postea manife-
ste cū secūda.p̊ dꝫ obedire ꝯsciē q̄ꝫ ec-
clesie excoīcāti.Si tn̄ pōt vtrāqꝫ exhi-
bere.credo ꝙ secundā exhibē tenet᷑ q
ea q̄ pōt facē sine pctō tenet᷑ ei facē ad
p̄ceptū eccl'ie. nec ea dꝫ ei sine ordine
iudiciario đnegare.Et eodē mō credo
ꝙ si aliqs p⁹ ꝓfessionē legitīe factā in
monasterio exeat đ facto ⁊ ꝯ̄hat mr̄i-
moniū đ facto ī facie eccl'ie.si postea re
uertat᷑ ad cor.pōt reuerti ad religionē
auctoritate ꝓpa.⁊ poti⁹ tenetur sequi

ɔsciam ꝺ ꝓfessiōe facta ab eo ī religiōe q̄ꝫ obedire ꝑlato uel eccl'ie ꝑcipiēti ma nere cū vxore. Idē credo ī opposito ca- su. s. cū qs pꝰ mrimōiū legitīe ɔtractū ⁊ ɔsūmatū inuita vxore trāsit ad mo- nasteriū ⁊ ibi facit ꝓfessionē. qa ī h̄ ca- su nō obstāte ꝓhibitiōe ꝑlati aut exco municatiōe eccl'ie. auctoritate ꝓpa pōt reuerti ad vxorē. ⁊ ad h̄ tenet̄. nisi ab vxore ɔtinētiā ꝓfitēte possit lriam re- manēdi ī religiōe ipetrare. aut nisi ipa fuerit fornicata ꝙ ꝑtextu fornicatiōis possit eā repellē. ī q̄ casu poterit ibi ma nere ea inuita. h̄ oīa glo. B. De hac mā vide plura. ī. mrimoniū 7°. ꝑ totū. De debito reddēdo le ꝓso. vide. ī. lep- sus. §. p̄. et z°.

Decanus.

De officio decani vide s̄. archidiaconus.

Decime p̄

coīt. Decima est ps oīuꝫ bonoꝝ iuste acqsitoꝝ deo debita. ex̄ eo. tua nob̄. A. Huiꝰ pd q̊ta ē sicut v̊ba sonāt. s. decia s̄m Ray. ⁊ Hosti. ut ī sū. con. li° p̊. ti. 15. q. i. B

¶ Decimaꝝ q̄dā sūt ꝑsonales. ⁊ q̄dā sūt ꝑdiales. Personales sūt q̄ debēt ex negociatiōe. uel artificio. seu sciā. mili tia aut venatiōe ⁊ hꝰ. Prediales v̊o sūt q̄ proueniūt ex ipis ꝑdijs. ut ex̄ eo. ad aplice. ⁊. c. pastoralis. ⁊ ex̄ de prochijs c. vld. Sꝫ de qbusdā dubiū vr̄ utꝝ sint ꝑdiales uel ꝑsonales. ut ꝺ agnis ⁊ alijs fetibꝰ aīaliū q̄ ī pascuis sūt. Et pōt dici ꝙ sint mixte cū ptiꝫ a ꝑdijs veniāt vn̄ viuūt aīalia. ar. ex̄ eo. c. ɔmissum. ⁊ sic sūt ꝑdiales. pti v̊o ꝓueniāt a ꝑsonis. i. a custodia ꝑsonaꝝ. ⁊ sic videt̄ ꝑsona- les. A. Hec fuerunt dcā Hosti. lꝫ q̊ ad ultimū mēbꝝ diuersi diuersa dixerint ut ī sū. con. eo. ti. q. z. B

¶ Utrꝝ ꝺ decimis deduci possint expē- se. R̄ꝫ°. Prediales decime dari debēt īdi stincte nō deductis expēsis. nec etiā ill' q̄ fiūt ꝑ fructibꝰ colligēdis. ex̄ eo. cum hoīes. A. Un̄ nec semē deducendū ē s̄m Goff. ⁊ Hosti. ut ī sū. con. li° p̊. ti. 15. q. z3. B. De ꝑsonalibꝰ v̊o distin- guendū ē. qa si surgūt ex rebꝰ iā decīa- tis deducūt̄ expēse. alit̄ nō. ex̄ eo. pasto ralis. De lucro aūt aduocatiōis s̄m xb. nō debēt expēse deduci. A. sicut q lo- cat opas suas nō deducit expēsas. ut in dcā. q. z3. ubi h̄ oīa notant̄. B

¶ Qn̄ debēt decīe dari? R̄ꝫ°. Prediales debēt dari statim qn̄ fructꝰ ꝑcipiunt̄ ⁊ anq̄ꝫ sepetur īde census ul' tributū uel hꝰmōi. Et si p̊ facta fuerit tal' sepatio nihilominꝰ decima integ̃ dāda ē. A. qa sicut rusticꝰ tenet̄ decimare qꝺ sibi remanet. ita dn̄s h̄ qꝺ de aceruo īdeci- mato accepit. ut ī dcā. q. z3. B. Ex̄ eo. tua nob̄. ⁊. c. cū nō sit. Personales aūt pn̄t dari ī fine āni. ar. ex̄ ꝺ pig̊. ex lr̄is. A. In isto. c. nihil dr̄ de h̄. Sꝫ ī dcā. q. z3. nō. s̄m Ray. ꝙ ꝑsonales pn̄t dari ī fine āni. ut sic maior vtilitas ꝓueniat eccl'ie. q̄ꝫ si ꝑ minutias soluerēt̄. ar. dcī c. ex lr̄is. Idē dic Hosti. ⁊ addit. Verū si añ annū velit qs soluē non video ꝙ possit refutari. qa hoc iure nō ē expssū Con. Inno. ut ibi. Vr̄ posse dici ꝙ s̄cā lucro statī qs soluē teneat̄. Nam s̄cꝺm Tho. s̄cꝺa s̄cꝺe. q. 87. arti. p̊. qꝺ sine tē poris determinatiōe debet̄ nisi statim soluat̄ obligat ad pctm̄. Posset etiā so lutio retardari inq̄ꝫtū ɔcernat vtilita- tē eccl'ie. ut dicūt dcī doctores. B

¶ Utrꝝ optīa debeāt dari pro decimis R̄ꝫ°. Agnos pullos vitulos ⁊ hꝰmōi nō tenet̄ qs dare optimos nec detiores s̄ mediocres uel sicut trāseūt sub virga pastoris. A. De h̄ sic dr̄ Leuit. vlt.

Oīu; decimaꝶ bouis ⁊ ouis ⁊ capre q̄
sub pastorꝫ v̄ga trāseunt. qcqd decimū
venerit scīficabit' dn̄o. B .Indignū ē
n. dare deo qꝺ dedignat' hō. dis. 49. c.
vltī. 16. q. 6. oēs decime. A .Idē ī sū.
con. li° p̊. ti. 15. q. 23. fm Inno. Hosti.
⁊ Goff. B

Vtꝝ debeāt solui ī vinea uel p̄dio.
an debeāt deportari ad eccl'iam. R° fm
Hosti. Pōt dici q ī h̄ debet seruari cō-
suetudo. ex̄ de sepul. certificari. A.
Idē ī sū. con. eo. ti. q. 24. ubi etiā dr̄. q
expēse ꝓ colligēdis fructibꝫ n̄ deducūt'
fm Hosti. ꝭ si sup p̄dictis nō appareat
ꝯsuetudo puto q decime debeāt porta
ri ad eccl'iam. qa qn̄ ē spālis ⁊ cert⁹ cre
ditor regularit' oꝫ a debitore reqri ut ei
debitū psoluat. fm Tho. scda scde. q. 33.
arti. 2°. ad fi. B

Vtꝝ dare decimas sit p̄ceptū. R° fm
Tho. scda scde. q. 87. Decime ī veteri
lege debebāt' ad sustētationē mīstroꝝ
dei. Malach. 3°. Inferte oēm decimatio-
nē ī horreū meū ut sit cibꝫ ī domo mea
Vn̄ p̄ceptū de solutiōe decimaꝝ pti q-
dem erat morale inductū rōne natali.
pti aūt iudiciale ex dīna īstitutiōe ro-
bur hn̄s. Rō aūt nālis dictat ut his q
dīno cultui ministrant ipse ppl's nccīa
mīstraret. i. Corī. 9°. Quis militat suis
stipēdijs vnq̄! Determīatio aūt certe
ptis ītroducta ē ex īstitutiōe dīna. qa
tribꝫ leuitica dīnis mīsterijs mācipa-
ta possessiōes nō hēbat. ⁊ sic erat iudi-
ciale ptinens ad eqlitatē int' hoīes fm
ꝯditiōes illi⁹ ppl'i ꝯseruandā. ꝭ ⁊ ꝯue-
niebat cū cerimōialibꝫ q̄tū ad aliquā
significationē. A .Sicut ⁊ oīa antiq le
gis facta fm illud. i. ad Corī. x°. Oīa in
figura ꝯtigebāt illis. Qui. n. decimā
dat q̄ ē pfectiōis signū eo q denarius
ē numer⁹ pfect⁹ q̄si pm⁹ limes nume-
roꝝ ultra quē numeri nō ꝓcedūt. ꝭ re
uertunt' ab vno nouē ptibꝫ reseruatis
ꝓtestat' q̄si in q̊dā sig̊ ad se ptinē īpfe-
ctionē. pfectionē v̊o q̄ erat futura per
xp̄m eē expectandā a deo fm Tho. ī di
cta. q. 87. arti. p̊. ubi ponūt' etiā oīa q̄
ī h̄. §. ꝯtinēt'. B .Est aūt dr̄ia int' ceri
monialia ⁊ iudicialia p̄cepta. qa ceri-
monialia illicitū ē obseruare tpe legis
noue. Judicialia v̊o ⁊ si nō obligāt tpe
grē. tn̄ possūt obseruari sine pctō ⁊ ad
eoꝝ obseruantiā aliq obligant' si statu
ant' auctoritate eoꝝ q̊ꝝ ē leges condē.
sicut si nūc aliqs p̄nceps statuēt ut q
furat⁹ fuerit ouē reddat q̄tuor oues.
vt legit' Exo. 22°. eius subditi tenerēt'
obseruare. ita etiā determinatio decīe
ptī ē īstituta auctōitate eccl'ie tpe noue
legī. ut. s. nō min⁹ ppl's noue legī mīstrī
noui testī exhibeat. q̄ ꝑplus veterī legī
mīstrī veterī testī. cū tn̄ ppl's noue legī
ad maiora obliget'. fm illud Math. 5°.
Nisi habūdauēit iusticia vr̄a ⁊c. ⁊ etiā
ministri noui testamēti maiorī sūt di-
gnitatis q̄ mīstri veterī. vt ꝓbat apl's
i. Corī. 3°. Sic g̊ ad solutionē decimarū
hoīes tenent' ptī qdē ex iure nāli. ptī
ex īstitutiōe eccl'ie. q̄ tn̄ pc̄satis oppor-
tunitatibꝫ tēpoꝝ ⁊ psonaꝝ posset aliā
ptē determīare. A .Hec Tho. ī dicto
arti. p̊. ubi etiā dic q p̄ceptū ꝺ solutio
ne decimaꝝ inq̄tū ē morale dat' a dn̄o
Math. x°. Ibi. Dign⁹ ē. n. opatius cibo
suo ⁊c. Et ab apl'o. i. Corī. 9°. B

De soluēdis decimis ꝯfessores reli-
giosi tenēt' facē ꝯsciam ꝯfitētibꝫ. Qꝫ si
sciēter obmiserit suspēsi sūt ab officio
p̄dicatiōis donec faciāt si cōmode pn̄t
⁊ si iteri p̄dicāt sūt excoīcati. A .Hoc
ē veꝝ si ab eccl'iaꝝ rectoribꝫ uel eoꝝ lo
ca tenētibꝫ fuerit reqsiti dicti ꝯfesso-
tes ad hāc conscīam faciēdam. at non

ſubiiciūt̄ huic pene. ut colligit̄ ex tex.
cle. cupiētes. ī. allato. 7 nōr̄ ī directo-
ria. li° 3°. ti. 2. §. 266. 7 ti. 6. §. 30. B.
Illi autem religioſi qui dicunt aliqua
ut a ſolutione decimarū retrahant au-
dientes excoīcati ſunt ipo facto. A.
Siue h̄ dicāt ī p̄dicatiōibꝰ ſiue alibi ut
retrahāt a ſolutiōe decimaꝝ eccleſiis
debitaꝝ. ut ī dcā. cle. cupientes. B.
Itē p̄ceptū ḡuiſſimū fit p̄dicatoribꝰ ꝙ
ī pma dn̄ica q̄drageſime. 7 q̄rta. 7 vl-
tima. 7 ī feſtis aſcēſiōis dn̄i. pēthecoſ-
ſtes. natiuitād ſcī Ioh̄. baptiſte. aſſū-
ptionis. 7 natiuitād btē Marie. audiē-
tes īformēt ſi fuerīt reqſiti ꝙ decimas
ſoluāt. Sꝫ p̄dcā nō extēdūt̄ ad religio
ſos q decias pcipiūt. A. Ipi. n. n̄ icur
rūt dictas penas. qa ſoli nō pcipiētes
ſolēt ī p̄dictis delinquē. ſm glo. ī tex. ꝺ
q̊ ſtatī ſup verbo pcipientiū. B. Hec
oīa in cle. cupiētes. de penis.

Vtꝝ ī decimis excuſet ꝯſuetudo de
nō ſoluēdo. R° ſm Ray. 7 Hoſti. Deci
me pſonales nō dīno iure ſicut p̄dia-
les. ſ; p̄cepto hoīs debētur. Nā 7 Leuid
vld. tm̄ ꝺ p̄dialibꝰ fit mētio. Cōſuetu
do aūt ius hūanuꝫ tollit. uel ī toto ſi ē
gnālis. uel ī pte ſi ē pticularis. diſ. 12.
conſuetudo. vn̄ vr̄ ꝙ ꝯſuetudo ꝯ̄ria a
culpa liberet nō ſoluētes illas. Nā ne-
ceſſario ille decime ſoluēde ſūt q̄ debēt̄
ex lege dīna ul̄ loci ꝯſuetudīe approba
ta. s. p̄diales. ex̄ eo. ī aliqbꝰ. A. In h̄
c. nō fit aliq̄ mētio de pſonalibꝰ ul̄ p̄di
alibꝰ. ſ; ſolū ꝙ ille decime ſūt nccīo ſol
uēde q̄ debēt̄ ex lege dīna uel loci con
ſuetudine approbata. Cū p̄dcīs tn̄ ꝙ
ꝯſuetudo excuſet ī pſōalibꝰ. cū Ray. 7
Hoſti. con. Goff. 7. glo. Ray. ut in ſū.
con. li° p̊. ti. 15. q. 41. B. Saniꝰ ꝯſiliū
eēt ſoluē etiā pſonales ul̄ ſibi remitti
facē. A. Hoc fuit dictū Ray. q ut pꝫ
ī dcā. q. 41. pꝰ p̄dcā ſubiūxit. Hoc tn̄
diffinite nō audeo. s. ꝙ ꝯſuetudo ex-
cuſet nō ſoluētes decimas perſonales.
Sanū ꝯſiliū eēt ut ſoluerēt uel ſaltem
auctoritate epī 7 eccliaꝝ qbꝰ eēnt pſol
uēde erogaret qlibet uel ſil̄ uel p q̊tidi
anas el̄yas in vſus paupꝫ. 7 ꝙ idē fa-
ceret ꝺ decimis q̄s retinuit p̄terid tpi-
bus. uel petēt ſaltē a p̄dcīs pſonis re-
mitti ītuitu dei 7 el̄ye. Glo. eiꝰ ait. Bn̄
dīc ꝯſiliū. qa nō ē nccīuꝫ h̄ fieri. cū cō
ſuetudo reuera ī hac pte excuſet. H̄ ibi
Videt̄ dicēdū ꝙ p̄ceptū deciaꝝ hodie
ītantū ē de iure dīno cui ꝯſuetudo nō
derogat inq̄ꝫtū ē morale. videlꝫ inq̄ꝫtū
ꝯcernit neceſſariā ſubuētionē miſtrā-
tiū dīnis. 7 iō nulla ꝯſuetudīe vr̄ ex-
cuſari qn̄ qs iux̄ facultates ſuas ſiue ex
p̄diis ſiue ex lucro pſone teneat̄ ſubue
nire īdigētiis miſtrantiū ſibi ſpūalia.
qa ad h̄ obligat̄ ex lege dīna. Math. x°.
7. i. ad Cor. 9°. 7 pꝫ ex habid s̄. §. 6°. in
additione B

Quid ꝺ illis q ex antiq̄ ꝯſuetudine
nullā decimā ſoluūt? R° ſm Tho. ſcꝺa
ſcꝺe. q. 87. Dicendū ꝙ lꝫ eccia poſſit
reqrē decīas. tn̄ laudabilit̄ non reqrit
eas in locis ubi ſine ſcādalo reqri non
poſſent ꝓpt̄ diſſuetudinē ul̄ aliā cām.
nec tn̄ illi q nō ſoluūt ī locis illis ſūt in
ſtatu dānatiōis. niſi forte ꝓpter obſti
nationē hn̄tes volūtatē nō ſoluēdi. A
Hec ītelligēda ſūt ꝺ decimis iure dīno
debid. nā ī aliis plene excuſat ꝯſuetu-
do. ut s̄. §. ꝓxīo. B. Vl̄ pōt dici ſm xv.
ꝙ qn̄ nulla decīa ſoluit vr̄ ꝙ dn̄i p̄dio
rū breui manu ſoluerīt ecclie decimas
7 eis deīceps eccia redonauerit. A.
Hoc idē ē cū ſnia Tho. s̄. poſita. Nā 7
Tho. īnuit illos interī abſolui ex taci-
ta remiſſiōe. Sꝫ ut pꝫ ī ſū. con. eo. ti. q.
42. iſte xv. addit ꝙ ſi ita obtentū eſt a

tpe cuiꝰ n̄ extat memoria excusat̄ q nil
uel minꝰ soluit ꝙ̄ decia sit. Nec p̄nt au
ctoritate ꝓpa q sustinuerūt hꝰmōi cō
suetudinē uł successores eoꝝ aliqd plꝰ
solito exigē. aut ꝺ rebꝫ de q bꝫ nō ꝯsue-
uerūt decime solui ꝺ nouo aliqd exigē
nec dn̄i ꝑdioꝝ vltra solitū tenēt̄ aliqd
soluē. nisi eccł̄ia ad inopiā redigat̄. uł
nisi auctoritate dn̄i pape h̄ fiat ex cer-
ta scīa reuocātis p̄dictā ꝯsuetudinem
Veꝝ ē tn̄ ꝙ sola ꝯsuetudo non liberat
debitorē decimaꝝ ī p̄dcīs casibꝫ. s̄ ꝯpo
sitio uel remissio facta ab eccł̄ia exp̄sse
uel tacite siue p̄sūpte ex hoc ꝙ ꝑ tantū
tēpus pacifice sustinuit. ꝙ aut nil pro
decima soluēt̄. aut minus ꝙ̄ decīa. glo.
Ego puto ꝙ ī decimis q̄ nō sūt de iure
dīno ꝯsuetudo excuset. etiā nō tā lōga
dūmō rōnabilis ⁊ p̄scripta. ex̄ ꝺ ꝯsue.
c. fi. In his v̂o q̄ sūt ꝺ iure dīno nulla
cōsuetudo excusat. ut s̄. §. ꝓx. nisi ꝓut
dīc Tho. Et s̄m h̄ etiā pōt ītelligi dcm̄
Inno. qꝺ nunc seqt̄. B. Porro Inno.
ex̄ eo. ī aliqbus. dīc ꝙ ī eo ꝙ nō soluūt̄
decime uel minꝰ plene nulla ꝯsuetudo
valet. 16. q. 7. qcūqꝫ. Sꝫ tn̄ s̄m Hosti.
sup. c. statuimꝰ. ex̄ de transac. ꝯpositio
int̄ ꝑsonā eccł̄iasticā ⁊ laicū sup̄ aliq̄
p̄te seu q̊ta decime facta de ꝯsensu supi
oris p̄lati valet. A. Con. glo. Ray. ut
ī sū. con. lib° p̊. ti. 15. q. 42. Sꝫ Inno.
ī. c. venerabił. de con. vti. uel īuti. ⁊ in
sū. con. eo. ti. q. 43. dīc ꝙ nec cōpositio
nec pactū pōt valē ī remissiōe deciaꝝ.
qꝺ pōt ītelligi qn̄ h̄ fieret sup decimis
oīo debitī ⁊ sine rōnabili cā. ut s̄. alie-
natio. uel qn̄ fieret volūtate nō libera
sicut reqrit̄ ad remissionē faciendā. ut
nō ī sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 25. ał. ꝯpositio
⁊ pactū sup decimis bn̄ valet ꝺ ꝯsen-
su supioris. ut clare dr̄ in dcō. c. statui-
mus. de trāsac. B

Que sit remuneratio fideliū soluen
tiū decias? R° s̄m Ray. Quadruplex
ē. Pr̄ia ē abūdantia fructuū. Secunda
sanitas corꝑis. De his duabꝫ Augꝰ. Si
decimā dederī nō solū abūdantiā fru-
ctuū. s̄ etiā sanitatē corꝑis ꝯseq̄ris. 16.
q. i. decīe. Tertia ē remissio peccatoꝝ.
Quarta celeste regnū. De his duabus
Augꝰ ibidē. Qui pmiū cōꝑare aut pec
catoꝝ īdulgentiam desiderat ꝓmereri
reddat decimā. ⁊ de nouē ꝑtibꝫ etyam
studeat dare pauꝑibꝫ. Ecōtra q n̄ dat
punit̄ ꝑ opposita. Malach. 3°. Quia mi-
hi nō reddidistis decīas ⁊ p̄mitias. id-
circo fame ⁊ penuria maledcī estis. Itē
Augꝰ ubi s̄. Cū decimas dādo ⁊ trena
⁊ celestia possis ꝓmereri ꝓ auaritia du
plicē bn̄dictionē fraudas. A. i. fraudā
do tibi subtrahis. ut ī sū. con. eo. ti. q.
45. B. Hec ē dn̄i iustissima ꝯsuetudo
ut si tu illi decimā nō dederī tu ad deci
mā reuoceris. Dabis īpio militi qꝺ n̄
vis dare sacerdoti. Itē Augꝰ ubi s̄. Nō
deꝰ p̄miū postulat s̄ honorē. ⁊ q digna
tur totū dare. decimā a nob̄ dignat̄ re-
ciꝑe. nec sibi sed nob̄ ꝓculdubio ꝓfu-
turā. Hec oīa ī p̄dcō. c. decīe. Nā ⁊ anti
q p̄res copiis oībꝫ abūdabāt qa decias
deo dabāt. Nō aūt h̄ tollit fiscꝰ q̄ non
accepit xp̄s. 16. q. 7. c. maiores.

Decime 2°. A qbus
decīe da-
ri debeant? R°. Decīe dati de-
bēt ab oībꝫ laicī. 16. q. 7. decīas. ex̄ eo. a
nob̄. Itē clerici tenēt̄ dare decīas nō de
eccł̄iis sed ꝺ suis rebꝫ. ex̄ eo. c. 2°. et. c. a
nobis. de ꝯse. dis̄. 5. q̄dragesima. A.
Hoc nōt glo. ī dcō. c. 2°. ⁊ ibi ī textu pꝫ
ꝙ etiā cł̄ici debēt soluē decias ꝑsonales
his a qbꝫ recipiūt sacr̄a. Clerici viuen-
tes ī coī sicut ⁊ religiosi nō tenēt̄ soluē
decimā ꝺ laboribꝫ seu nutrimētis suis

ꝓp̄riis.16.q.i.decīas. B .Itē religiosi
tā exēpti q̄ȝ nō exēpti ď terris ⁊ posses
siōib⁹ acq̄sitis ⁊ acq̄rēdis tenēt̄ ītegre
soluē decīas illis q̄b⁹ eedē possessiōes ⁊
terre fuerant decimales.ex̄ eo.statuto.
§.ceteꝝ.li° 6°. Itē etiā lepsi tenent̄ ad
decimas.Si tñ sint cōiter viuētes non
tenēt̄ de hortis ⁊ nutrimēt aīaliū.ubi
etiā ītelligunt̄ fet⁹.ex̄ ď eccle.edi.c.2°.
A .Ibi nil dr̄ ď fetib⁹.ȝ solū de hort ⁊
nutrimētis aīaliū int̄ q̄ iste īterp̄tatur
fet⁹.Et cū eo.con.Albric⁹. B .Et oīa
p̄dcā ītelligas ď iure coī. Sec⁹ aūt si q
aliud hēret ex p̄uilegio. A .Hec etiā
notāt̄ ī sū.con.lib° p̊.ti.15.q.12. B

¶ Utrū iudei teneāt̄ dare decimas.R°.
Personales nō tenēt̄ dare decīas cū nō
recipiāt ecclīastica sacr̄a nec audiāt di
uina ī mo nec sint de corpe ecclīe.ff.de
cēsi.forma.§.si vō qs. A .Idem ī sū.
con.eo.ti.q.15. B .Sec⁹ ď p̄dialibus
ex̄ eo.de terris. Et ď hoc casu habes.ī.
iudeus p̊.§.plt.

¶ Utrū clīci teneāt̄ dare decimā uł pe-
cuniā pape req̄renti.R° f̄m Tho.scďa
scďe.q 87. Dicēdū q̄ ī veteri lege da-
bāt̄ p̄mitie sacerdotib⁹.decīe aūt leui-
tis.⁊ q̄a sacerdotib⁹ leuite subditi erāt
dn̄s mādauit leuit ut ip̄i loco p̄mitia-
rū soluerēt pōtifici sūmo sacerdoti de-
cimā decime.Ūn̄ nūc eadē rōne tenēt̄
clīci sūmo pōtifici dāe decimā si exigit
Nālis aūt rō dictat ut illi q̄ h̄ȝ curā de
coī statu ꝓuideat̄ vnde possit exeq̄ ea
que ptinēt ad cōem salutē. A .Idē in
sū.con.eo.ti.q.16. B

¶ Cū q̄s vēdit acetuū an̄ deciationeȝ
q̄s tenet̄ ad decimā? R°. Uterq̄ȝ tenet̄.
Uenditor q̄dē ꝓpt̄ dolū quē ꝯmisit.⁊
etiā q̄ h̄ȝ p̄ciū q̄ď succedit loco rei ven
dite.ar.12.q.2.monem⁹.ff.ď peti.hē.
si ⁊ rē ⁊ p̄ciū.Emptor vō tenet̄.q̄a res
trāsiuit ad eū cū onē deciaꝝ.ex̄ eo.pa-
storalis.12.q.2.c.Augustiō.Et ita ec-
clesia poterit petē a quo maluerit.si tñ
obtinuerit ab vno.libat⁹ ē alter.Absit
n. q̄ ecclīa suū recipiat cū augmēto .h̄
Ray.⁊ Tho.ubi s̄.Addit aūt Ray.q̄
si ēptor fuit bōe fidei q̄ ⁊ postea soluit
decimā.vēditor tenet̄ ei. A .Idē ī sū.
con.eo.ti.q.17.ubi etiam additur f̄m
Ray.q̄ si ēptor fuit male fidei.vēditor
nō tenet̄ ei nisi expresse dictū fuerit ⁊
cautū.ȝ tñ vterq̄ȝ dȝ agē pnīam ď dolo
⁊ q̄si ď furto.q̄a ꝯtractauerūt decimā
īuito dn̄o.In foro aūt pnīali tuti⁹ ē si
emptor p̄soluit decimā q̄ vēditor sibi
restituat.nisi forte ī casu.s.si ēptor nō
īuenit̄ decept⁹ ī re.q̄a bñ valet adhuc
p̄ciū.Sȝ glo.ei⁹ dic.Ūr̄ q̄busdā ꝓbabi-
liter q̄ ⁊ si res adh̄ valet p̄cium soluta
decia.tñ ī foro pnīali vēditor tenetur
ēptori restituē id q̄ď soluit ecclīe dum
tñ ī ꝯtractu abfuerit fraus ⁊ dol⁹.nec
decept⁹ fuerit vltra dimidiū iusti p̄cij
glo.Hoc veꝝ ī foro iudiciali.In pnīali
vō tenet̄ q̄s restituē etiā ꝓpt̄ deceptio-
nē minorē dūmō nō valde p̄uā.ut.ī.
emptor.§.2°. B

¶ Quid si aliq̄s violētet uel furtiue
rapuit acetuū de area rustici an̄ soluti-
onē decimaꝝ.nūq̄d tenebit̄ rusticus?
R°.Cū decīe statī collectis fructib⁹ de-
beāt dari.16.q.i.decīe.ex̄ eo.cū hoīes.
ḡ si nō soluāt̄ statī cū ꝯpetēt̄ solui pn̄t
rustic⁹ ē in mora.q̄re p̄iculū spectat ad
ip̄m.⁊ sic tenet̄.Sȝ tñ si soluerit dabit
ei ecclīa actiones suas ꝯ raptorē.Si vō
nō erat adh̄ ī mora.⁊ violent̄ sibi abla
tū ē nō tenet̄.ȝ aget ecclīa ꝯ ip̄m rapto
rē.ff.loca.l.si ī lege.§.itē vtilit̄.Et silr̄
si aliq̊ mō sacerdos fuisset in culpa uel
cā more.q̄a nō tenebit̄ rustic⁹. A .Idē
in sū.con.eo.ti.q.18.f̄m Ray.q̄ etiam

addit. Et hoc teneas pro regula q sp po-
sterior mora nocet ei p quem fit. ff. de
pich. 7 cōmo. rei ven. l. illud. Et idō si
ecclia fuerit i vltia mora. rustic9 nō te-
net solue decimā d sublato. s'tm d resi
duo. nisi i casu. s. si ppt' morā ecclesie
sine cui9 lnia nō audebat rustic9 tāgē
fruct9. nec iposuerat fruct9 qs al' repo-
suisset i locū securū. tūc qcqd asportat'
cedit i piculū eccl'ie ad minus usq; ad
oplementū decie. uel si pl9 ul' tantum
asportatū ē qtū valet decia. Eccl'ia. n.
nō dz petē lucz cū dāno alioz. iz. q. z.
fratnitad. Immo fm glo. ei9 si d osue-
tudine uel ostitutiōe aliq non licebat
rustico tollē 7 reponē fruct9 suos nisi
de lnia eccl'ie. si eccl'ia fuit i mora dādi
lniam. eccl'ia tenebit' rustico ad resti-
tutionē toti9 dāni. h' ibi. Sz certe vr' q
plat9 q fuit i mora seu al' 7 nō eccl'ia
teneat'. nisi forte tota eccl'ia fuisset i cul
pa. qa delictū psone i dānū nō dz redū
dare eccl'e. ex' d re. iud. delictū. li°6°. B

Quid si aliqs lōgo tpe recepit ul' re-
tinuit decias 7 nūc veniēs ad satisfacti
onē postulat sibi remitti qa alit' oporte
ret eū mēdicare? R° fm Ray. Si sacer
dos videat istū otritū 7 pces suas vti
litate. dz ei tāq paupi remittē vn vi-
uat. cū h' idē ei postea dare deberet. i6.
q. i. qm. A. Et addit Ray. q h' pōt fa-
cere eps sine osensu capituli. cū sic de-
cime ad ecclesiā reuertāt'. ex' d his q fi.
a pla. sine cōsen. ca. cū aplica. Et con.
Inno. 7 Goff. ut in sū. con. eo. ti. q 39.
Sz Goff. addit. Imponet' etiā ei ut in
totū satisfaciat si ad fortunā deuenerit
piguiorē. ut ex' d solu. Odoard9. ff. de
cessi. bo. l. 3. B. xv. vero addit q etiā si
diues sit pōt ei gtis dimittē uel i totū
ul' i ptē. ex q vult i postez abstinē 7 ec-
clesiā restituere iuri suo. A. Et h' pōt
eps i h' casu. s. dāe ul' remittē fruct9 p
ceptos ppt' vtilitatē eccl'ie prochial' fm
eūdem xv. ut i dcā. q. 39. Et ego h' puto
verū q ad excusationē remittētis n q ad
libationē ei9 cui fit remissio. cū sit potēs
restituē 7 nō sit patus put dz ad hoc q
remissio valeat. ut s. bellū p. §. x°. i ad-
ditiōe. i. Si vō sit pat9 nō pōt ei fieri re-
missio i dānū eccl'ie. cū ut s. pz etiā pau
peri q n fit ei remissio dz iiūgi q si vene
rit ad facultatē restituat. nisi forte fie-
ret libal' remissio sup decimis n solutis
ppt' dissuetudinē. ut s. decie p. §. 8°. 7
9°. qa ut ibi pz n solū remissio s' etiā taci
turnitas prelati excusat omnes debite
paratos. B

Decime z°. Cui 7 qbus dari debeat decima personalis? R°
fm Hosti. Iure coi danda ē eccl'ie pro-
chiali siue baptismali ubi qs audit di-
uina 7 recipit sacra. i6. q. i. qsti. §. p.
Predial' vō dāda ē eccl'ie ista cui9 pro-
chiā pdiū situ ē. ex' d proch. c. vl'. 7 ex'
eo. qm. i6. q. i. si qs laicus. i3. q. i. §. p.
Et h' nisi aliud obtineat d osuetudine
ex' eo. c. p. et z°. et. c. omissū. 7. c. ad apo
stolice. uel nisi pscripte sint. fm Hosti.
Ray. 7 Tho. A. Idē i sū. con. ec. ti. q.
3. Et qd vr' d osuetudie intelligendū ē
q ad pdiales. Nam psonales sp dāt' illi
eccl'ie ubi eccl'iastica pcipiūt' sacra. ut i
dcō. c. ad aplice. ex' eo. B. De mixtis
vō decimis d qbz dictū ē s. decie p. §.
z°. dicendū fm Hosti. q si appateat cō
suetudo seruāda ē. si nō appatet tūc si
aialia pascunt' otinuo i pdis ppe pro-
chie eius q dns ē 7 curā eoz gerit i du
bitant' illi prochie soluende sūt. Si vō
pascāt' i pdijs prochie aliene vr' q di-
uidi debeāt int' ecclesiā ubi pascūt' 7 p
priā. ar. ff. de le. 3°. q saltū. extra d testa.

relatū. §. vlt. Ray. vo dic ꝙ si aliquis
pascat pecora ī vna ꝓchia. ⁊ hʒ ouile
ī alia ꝙ ꝺ lacte fetu ⁊ lana dʒ dari decīa
eccl'ie ubi sūt pascua. ar. ex̄ eo. ꝯmissū.
Cō. Tho. scda scde. q. 87. Sʒ ſm Alanū
si ꝯtinue iacēt ī vna ꝓchia. ⁊ ꝯtinue
pascunt̄ ī alia. decime diuidi debent. ⁊
idē si ꝑ medietatē āni pascūtur ī vna
ꝓchia ⁊ ꝑ medietatē ī alia. h̄ Ber. ex̄
eo. ad aplice. Cōsuetudo tn̄ ī talibꝫ est
tenēda. A. Idē dr̄ ī sū. con. eo. ti. q.
3. Sʒ si ꝯsuetudo non appareat satis vr̄
eq̄ opīo Hosti. ꝯiungendo eā cū dicto
Ber. ⁊ Alani. cū iste decie ꝑtim sint ꝑ-
diales ⁊ ꝑtim ꝑsonales. ut s̄. decime p̊.
§. p̊. B

Sʒ cui soluēt decimas ꝑsonales re-
ges ⁊ ꝑncipes? R̄o ſm Inno. Epo sol-
uent ī cuiꝰ diocesi hn̄t ꝑncipale domi-
cilium. ⁊ si ī duabꝫ diocesibꝫ hn̄t diui
dent̄ inter illas. A. Idē in sū. con. libᵒ
p̊. ti. 15. q. 4. B

Cui debet̄ decīa venatiōis. piscatio-
nis ⁊ hꝰmōi? R̄o ſm Inno. Tales decīe
ꝑsonales sūt. qa ope hoīs veniūt. Vn̄
dāde sūt eccl'ie ubi ꝑcipiunt̄ eccl'iastica
sacrā. A. Idē ī sū. con. dcā. q. 4. ⁊ sub-
iūgit̄ ſm eundē. Et h̄ ītelligo vera ubi
libē qs piscat̄ nullo p̄cio dato nec ꝑte
piscationis. qa si īde dater̄ p̄ciū uel ꝑs
tūc bn̄ vidēt ꝙ ꝺ illo p̄cio uel ꝑte dan-
de eēnt decīe eccl'ie baptismali. qa non
ex mīsterio hoīs ſ ex aq̄ ⁊ terra ꝓueni
unt. Idē dico ꝺ venatiōe ⁊ hꝰmōi. Itē
vr̄ ꝙ si aliqs capiat pisces ī mari ⁊ por
tet in stagnū ⁊ ibi viuāt aliq̄t diebꝫ ꝙ
decimā debeat īde hr̄e eccl'ia ī cuiꝰ ꝓ-
chia ē stagnū. Idē vr̄ ꝺ bestijs reclusis
Alij dicūt ꝙ sunt decīe ꝑsonales. ⁊ ꝙ
dāde sūt eccl'ie ubi ꝑcipiūt̄ eccl'iastica
sacrā. h̄ ibi. Vr̄ posse dici ut ex p̄dictis
pōt colligi ꝙ si dcā aīalia reclusa viuāt

ꝑncipaliter ex terra uel aq̄ sine labore
hoīuʒ ꝑtineāt ad p̄diales. Si vo viuūt
etiā cū labore hoīuʒ ꝑtineāt ad mixtas
⁊ ꝺ ipis fiat qꝺ s̄. dictū ē ꝺ mixt. B

Quid si arborē excisam ī silua quis
portet ad locū ubi multū plꝰ valet? Di
cendū ſm Inno. ꝙ soluet decimā eccle
sie ubi ē silua deductis expēsis q̄s fecit
ī trāsferēdo. A. Idē ī sū. con. ī dcā. q.
4. ubi etiā ponit̄ ⁊ id qꝺ dr̄ ī. §. se. B

Quid si pascua ꝓ aīalibꝫ ānuatī vē
dant̄? R̄o ſm Inno. Decīa p̄cij soluet̄
eccl'ie ubi sūt pascua. Et si dn̄s fūdi pa
tiatur ḡtis pasci bestias ī fūdo cū her-
ba quā euellit bestia trāseat cū onere
suo. s. decīe. dn̄s bestie tenebitur dare
etiā decimā valoris herbe. ff. ꝺ vsufruc.
si vsufructuariꝰ. A. Ista lex nō videt̄
hr̄i ī illo ti. vn̄ puto ꝙ velit allegare. l.
si vsufructus. 2ᵒ. §. p̊. B

Quid si qs tenet decīas ī feudum.
nūqd ꝓpt̄ h̄ recipiet decīas noualiū?
R̄o ſm Ray. Nō. ſ debēt̄ eccl'ie ꝓchi
ali. qa hꝰmōi ꝯcessiōes ⁊ ꝑuilegia artā
da sūt nō āplianda. ex̄ eo. tua. nisi for-
te sint religiosi. ⁊ ex ꝑuilegio decimas
ꝑcipiāt. qa ꝑcipiēt etiā noualiū. ex̄ eo.
ex ꝑte. 3ᵒ. A. Idē ī sū. con. libᵒ p̊. ti. 15.
q. 5. ubi etiā ponit̄ qꝺ dr̄ in. §. se. ſm
eūdē Ray. Hosti. ⁊ Inno. B

Q. si ipi religiosi nō ex ꝑuilegio deci
mas alicuiꝰ eccl'ie ꝑcipiebāt ſ ex p̄scri-
ptiōe. tūc decīe noualiū nō eis ſ eccl'ie
soluende sūt. ex̄ eo. cū ꝯtingat.

Cū ꝯcedit̄ a papa aliqbꝫ ut noualiū
decīas recipe valeāt ꝓ portione q̄ vete
res eos ꝯtingūt. nō ītelligit̄ de illis no
ualiū decimis q̄s tꝑe hꝰmōi īpetratio-
nis alij possidebāt. nec etiā hʒ locū nisi
solū ī locis ī qbꝫ ipi īpetratores veteres
hēbāt. ⁊ ꝓ ea tm̄ portiōe. Q. si īpetra-
tores tēpore īpetrationis possidebant

decimas veteres ĩ totũ uel vltra medi
etatẽ. nõ extẽdit indultũ vltra medie-
tatẽ noualiũ nisi fuerĩt cistercięses uel
cartusięses. Itẽ si p h⁹mõi ↄcessiões ec-
clesie prochiales adeo g̃uarent q̄ non
possent cõmode sustẽtari ꝛ iura episco
palia soluẽ ꝓuideat p ordinarios q̄ h̾
possint. Itẽ q̄uis forte a religiosis excẽ-
ptis ꝛ alijs fiãt ĩfeudatiões deciaꝝ. A
s. a laicꝭ retẽtaꝝ. ꝛ recognoscẽdo laicos
ab ip̃is religiosis se in feudũ detinere.
ut ĩ. c. statuto. ꝺ quo. ĩ. B. nõ licet p⁹
talẽ ĩfeudationẽ sic ꝺ facto p̄sũptã h⁹-
mõi decĩas de manibꝫ laicoꝝ recipere
absq̃ diocesanoꝝ assensu. ꝛ ille tm̃ de-
cime pñt taliter de manibꝫ laicoꝝ a re-
ligiosis acqri q̃ añ lateranẽse ↄciliũ in
feudũ ꝑpetuo fuerũt cõcesse. ꝛ diocesa
ni faciãt iusticiã prochialibꝫ eccl̃ijs de
decimis q̃s religiosi hñt nisi agat ꝺ re-
bus excẽptis. Hec oĩa p̄dicta habẽt. ex̃
eo. statuto. lib° 6°.

Vtrꝝ decĩe illaꝝ reꝝ de qbꝫ antiqtus
nõ ↄsueuerũt dari debeant illis q eas
hñt in feudũ. uel eas recupauerũt. aut
ecclesie? R° ſm Ray. Vr̃ q̄ milites qui
alias decĩas pcipiũt possint illas petẽ.
eo q̄ eis terra illa ab ãtiq̃ fuit decĩalis.
ꝛ vna eadẽq̃ res nõ debeat duplici iu-
re cẽseri. ex̃ eo. cũ ĩ tua. Vel forte veꝝ ẽ
ĩ monasterio uel eccl̃ia. A. Ray. non
dic. uel forte. ſ dicit. Id verũ ẽ ĩ mona
sterio uel eccl̃ia. ſ ĩ laico forte secus. ut
ĩ sũ. con. eo. ti. q. 7. Veritas ẽ enĩ q̄. c.
cũ ĩ tua. loqt tm̃ ꝺ monasterijs ꝛ eccle
sijs. B. Secus ĩ laico. qa nõ ꝺꝫ eas re-
cipe. sicut nec decimas noualiũ. ar. ff.
de ↄhen. emp. ĩ lege. Vñ ↄsulendũ est
q̄ soluant prochiali eccl̃ie. Idẽ Hosti.
A. Idẽ ĩ sũ. con. dcã. q. 7. B

Qui diu decĩas nõ soluit ꝛ nũc vult
soluẽ. nõ ꝺꝫ soluẽ illis q ex sola p̄scri-
ptione hactenꝰ decĩas pcepꝫrũt ſ eccle
sie prochiali ſm xb. A. Idẽ ĩ dcã. q. 7.
ubi addit ſm Ray. Per h̾ nõ plerosq̃
ep̃os male facẽ q oẽs decĩas noualium
sue diocesis ꝛ alias q̃scũq̃ pñt a militi-
bus recupare sibi vsurpãt. q ꝺ nõ licet
de iure. nisi cũ illa noualia uel alia nõ
sũt ĩfra t̃mĩos alicuiꝰ prochie. uel nisi
aliã cãm rõnabilẽ oñdant. ex̃ eo. cum
ĩ tua. ꝛ. c. qm̃. Idẽ Hosti. dicẽs. Sic est
ꝺitas q̄ nec ꝺ nouali bꝫ nec de recupaꝺ
a laicis ꝺꝫ ep̃s retinẽ nisi suã canonicã
h̾ ẽ quatenꝰ pcipiebat ꝺ antiqs ꝛ ꝺ his
pcipiat. ꝛ si nil pcipiebat ep̃s de antiqs
ad minus sua q̃rta fraudari nõ ꝺꝫ. ex̃
eo. qm̃. Ibi etiã h̾ nõt glo. B

Quid si sit ↄsuetudo q̄ vna prochia
A. i. vna eccl̃ia uel aliq̃ prochia. ut in
sũ. con. eo. ti. q. 8. B. recipiat decimã
de blado. ꝛ alia de vino. ꝛ terra q̃ red-
debat g̃nũ mutet ꝛ reddat vinũ ꝛ eↄ°
q̃ eccl̃ia pcipiet decimã? R° ſm Hosti.
Illa q̃ pcipiebat ꝺ blado pcipiet ꝺ vi-
no ꝛ eↄ°. qa lꝫ mutẽt q̃litates rre nõ tñ
subã. ex̃ eo. ↄmissũ. §. sicut. A. Idẽ in
dcã. q. 8. B

Vtrꝝ decĩe p̄scribi possint. R°. A laicꝭ
nõ. ex̃ de p̄scrip. cãm. ꝛ ꝺ h̾. ĩ. p̄scriptio
§. 2°. Sꝫ a cl̃icꝭ si prochiã hẽant p̄scribi
pñt. ex̃ ꝺ p̄scrip. ꝺ q̃rta. Religiosi q̊q̃ si
nõ hñt prochiã ip̃as p̄scribẽ nõ possũt
qa nec possidẽ. 16. q. i. placuit. Hoc pu-
to veꝝ de p̄sonalibꝫ q̃ dãt rõne sacroꝝ
q̃ religiosi mĩstrare nõ hñt nisi obtine
ant prochiã. Prediales aũt licite pñt
hr̃e ꝛ possidere. 16. q. i. c. fi. Sꝫ si habẽt
tũc rõne prochiaꝝ ip̃as q̃ñq̃ p̄scribũt
ex̃ eo. cũ ↄtigat. ꝛ. c. cũ ĩ tua. Et nõ h̾ q̄
ep̃s q dic se p̄scripsisse decĩas in alieno
ep̃atu. ꝺꝫ q̄ alleget ꝛ ꝓbet titulũ. quia
ius cõe ẽ ↄ̃ eũ. nisi tãti tp̃is alleget pre-
scriptio cuiꝰ ↄ̃rij memoria nõ extat. ex̃

de pscrip. epm. lib° 6°. A. Ibi etiã dr qz ei q re pscribit ecclesiasticã si sibi nõ ẽ 9triũ ius cõe uel otra ipsũ psũptio nõ habet. sufficit bona fides. al' cũ bona fi de reqrit' etiã titul9. ut pdictũ ẽ. B

Si ɔsuetudo pcipiendi decimã fuit pscripta ĩ vno pdio alicui9 pochie. nõ extendit' ppter hoc ad aliud pdiũ qd de nouo colit'. ex eo. cũ contigat. ff. de pactis. si vn9. §. ante omnia.

Quid d cłicis q hñtes sufficiẽs pri moniũ uel aliqs reddit9 recipiũt deci mas? R° sm Ray. Si deseruiũt eccłie. 7 pcipiũt decĩas ñ ut eas ĩ malos vsus s ĩ pios ɔuertãt nõ peccãt. aliter sacri legiũ ɔmittunt. 16. q. i. qm. i. q. z. pa stoꝝ. A. Idẽ ĩ sũ. con. li° p. ti. 15. q. 9. ubi etiã addit' sm Hosti. qz si cłic9 non facit seruitiũ eccłie ut oz. uel notorius fornicatoꝝ sit. laic9 no tenet' ei dare de cimã. s pxĩo supiori. 7 qz ille oz ĩ vtili tatẽ illius eccłie decimã cõuertẽ. sub dens qz id qd dic decre. tua nob. ex eo. s. qz nõ obstat neqtia cłicoꝝ intelligit' de occultis. B. Sił s. cłic9 4°. §. pst.

Quid si epi uel religiosi d cõsuetu dine uel de puilegio pcipiũt oẽs deci mas alicui9 pochie. vtꝝ h nõ obstãte debeat psbytero cõpetẽs portio assig ri. R°. Sic. ex de pben. extirpãde. §. cũ igit'. ex de decĩs. statuto. lib° 6°. 7 s. in 7°. §. dictũ ẽ. A. Idẽ in sũ. con. eo. ti. q. xi. sm Hosti. B

Decime iiij°

dq bꝫ decie debeant dari. R° sm Ray. De oĩbꝫ fructibꝫ terraꝝ. arboꝝ. hortoꝝ. nutrimẽtis aĩaliũ. lacte. lana. feno. li gnis. piscationibꝫ. venatiõibꝫ. affictis pẽsiõibꝫ. molẽdinis etiã ad ventum. balneis. fullonĳs. lapidicinis. metal larĳs. Item de negocĳs 7 artificĳs. 7 ceteris bonis. Etiã d tpe. de cõse. di. 5. qdragesima. 16. q. i. decime tributa. et. q. 7. quicũqz recognouerit. 7. c. oẽs decime. ex eo. cõmissũ. 7. c. nũcios. 7. c. nõ ẽ in ptãte. 7 gnãliter de oĩ lucro li cito. ut Hosti. dicit 7 Tho. A. Idẽ in sũ. con. li° p. ti. 15. q. 19. B

Quid si in eadẽ terra eodẽ ãno di uersa semina seminãtur? R°. De oĩbꝫ decia oz dari. ex eo. ex pte canonicoꝝ. A. Idẽ in sũ. con. eo. ti. q. zo. B

Sz nũqd de rebꝫ donatis uel legad ul' successiue acqsitis. A. i. iure succes siõis. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. zi. B. debe ant dari decie? R° sm xb. Alan9 dixit qz nõ. qa ex his tm q nãliter ul' de opi bus suis quis acqsierit tenetur soluẽ. pbabilius tamen videt' notasse Hugꝰ. 16. q. i. decime. s. qz legatarius 7 dona tarius tenetur dare decimam de re do nata 7 legata. licet decimata fuerit a do natore uel legatore. fili9 tñ si succedat patri cũ oĩa patris quodãmõ ptineãt ad ipm non tenet' ea decimare si decia ta sunt a pre. s heres extraneus bñ tenet'. A. Idem in sũ. con. decã. q. zi. Tamen ut ibi pz Inno. recitando dictas opio nes nõ videt' multũ vnã alteri pferre iõ putarẽ ĩ hoc stãdũ fore cõsuetudini que est optima legũ ĩterpres. ff. d legi. si de interptatione. B

Sed vtꝝ de illicite acqsitis teneat' qs dare decimã? R° sm Hosti. Predi ales decime indistincte solui debent a possidente predia siue possessore iusto siue iniusto. nec solũ a catholico s etiã a iudeo heretico. 7 scismatico. uel pa gano. ex eo. de terris. Et h quia datur rõne pdioꝝ etiã si ita seminata fuisset semine furtiuo ul' h9mõi. Con. Ray. 7 Tho. De psonalibꝫ võ distiguit vtꝝ qs teneat' ad restitutionẽ. ut in furto.

rapina. ſymonia. vſura. ludo. iniuſta ex-
actiōe. ⁊ iniuſta ſnīa. iniuſto bello. ⁊ hꝰ-
mōi. q̄a tunc nō debet dari decima nec
recipi. Si vͦo nō teneat̃ quis ad reſtitu
tionē. ut ī meretricio. hiſtrionatu ⁊ ſi-
milibꝫ. tūc ſi ex pctō notorio q̄ſtus ꝓ-
uenit. eccl̃ia nō dꝫ recipe ne videatur
pctm̄ approbare. A. Licet eccl̃ia nō dꝫ
recipe. tn̄ ip̄e tenet̃ dare. ut in ſū. con.
liͦ p̄. ti. 15. q. 22. ſm Inno. ⁊ Hoſti. Et
addit Hoſti. Cōſulo q̄ meretrix ⁊ hi-
ſtrio īde faciāt el'yam ex q̄ͦ eccl̃ia nō re-
cipit. ut ſic deus citius eos 'extrahat a
pctō. Et ſm Ray. ⁊ Inno. ſi tales ad pe
nitētiā ↄuertant̃. pōt eccl̃ia etiā decīas
p̄teritas recipe. q̄a ſm Greg. nō debet
deſpici ī eo qđ fuit. s. pctōꝝ. q̄a iā īcipit
eē qđ nō fuit. diſ. 50. fertū. Con. Tho.
B. Secꝰ ſi occultū eēt q̄uis p̄latꝰ hoc
ſciret. ar. 32. q. 5. xp̄iana. 6. q. i. ſi oīa
Idē Tho. ſcđa ſcđe. q. 87. A. Idem in
ſū. con. dcā. q. 22. B

Decime vͦ q̄ͦ ad laicos. Utꝝ
laici aliq̄ͦ caſu abſq3 pctō poſ-
ſint ī feudū decimas hr̄e. Rͦ ſm Ray.
A tp̄e lateranēſis cōcilij celebrati ſub
Alexandro papa nullo mō pn̄t decime
laicis ↄferri. nec valet talis collatio ſeu
īfeudatio. ex̃ eo. ꝓhibemꝰ. Immo etiā
deponēdi ſūt trāſgreſſores. ex̃ eo. q̄uis
Q3 ſi ius p̄cipiēdi fructꝰ tp̄ales decīaꝝ
fuit laico ↄceſſū in feudū an̄ dictū ↄci-
liū ⁊ laicꝰ bn̄ viuat ⁊ defendat eccl̃iam
ſicut bonus vaſallus. pōt excuſari alit̃
ī p̄iculū aīe tenet. Hoſti. vͦo dīc q̄ a tē
pore multū anteriori. A. s. a tp̄e Ur-
bani pape. ut ī tex. ī. all̃ato. B. nō po
tuerunt decīe laico ↄcedi. ſicut nec mō
pn̄t ab alio q̄3 a papa. ut ī ↄſtitutione
feudoꝝ ep̄m uel abbatem. Et addit q̄
Ray. forte nō viderat illā ↄſtitutionē

A. Idē ī ſū. cō. liͦ p̄. ti. 15. q. 25. ubi etiā
p3 q̄ Ray. poſt p̄dicta videt̃ finaliter
tenē q̄ nullo tēpore potuerūt decime
dari in feudū laico ſine p̄uilegio ſedis
ap̄lice ob cām rōnabilē ↄceſſo. Goff. ⁊
Hoſti. dicūt q̄ hodie nō pn̄t ↄcedi de-
cime etiā quo ad fructꝰ ab alio q̄3 a pa-
pa ex iuſta cā niſi ad tēpꝰ. nō ī ꝑpetuū
ita. s. q̄ nō trāſeāt ad heredes. Ibi etiā
dīc Ray. q̄ etiā qn̄ papa ↄcedit decīas
laico ītelligit̃ q̄ͦ ad p̄ceptionē fructuū
nō quo ad ꝓp̄etatē. q̄a illud ē qđdam
ius ſpūale qđ ↄuenit deputatis diuinis
obſequijs ⁊ nō laicis. Dns Garſias de
hiſpania ſup h̄ dicit. Ante debemꝰ po
nere caſus indubitabiles. Primus qn̄
ↄceſſio habuit originē an̄ cōciliū late-
ranēſe. c. ꝓhibemus. ex̃ đ decimis. qđ
fuit editū ⁊ ꝓmulgatum āno dn̄i. M.
clxxix. ſm cronicā martinianā ut etiā
refert Io. an. 2ꝰ caſus qn̄ pꝰ dictū con
ciliū fuit facta ↄceſſio p̄ papā ſeu eius
auctoritate. His. n. duobꝫ caſibꝫ ſi de
eis ↄſtat. nemini ī dubiū vͦtit̃ qn̄ laicꝰ
⁊ eiꝰ ſucceſſores poſſint tenē tale feudū
decīaꝝ ſine pctō. 3ꝰ caſus ē dubitabilis
qn̄ nō ↄſtat đ auctoritate pape nec de
origīe ↄceſſiōis ī titulū feudi videl3 an̄
ↄciliū lateranēſe uel pꝰ. tūc ē dubiū an
laicꝰ poſſit tenē tale feudū ſine pctō. Et
Hoſti. apte tenet q̄ nō. ut ī ſū. con. eo.
ti. de decimis. §. ⁊ vtꝝ p̄ſcribi. vͦ. q̄d ſi
laicꝰ. ⁊ ī. c. q̄uis. đ decimis. p̄ p̄les rōeſ
q̄s ibi ponit. Et Io. an. repetit ī. c. cū
ap̄lica. de his q̄ fiūt a p̄lat. Idē tenue-
rūt Archi. ⁊ Io. mo. in. c. 2ͦ. §. illos. de
decimis. liͦ 6ͦ. ⁊ p̄ eaſdem rōnes ⁊ mo
tiua. Io. an. tenet ↄtrariū ſi initij in cō
trariū memoria nō exiſtat. ⁊ de hoc ſit
cōis opīo q̄ fūdatur ſup tali antiq̄tate
Et h̄ p̄ tex. c. i. đ p̄ſcrip. liͦ 6ͦ. ⁊. c. ſuper
q̄buſdā. ex̃ đ vͦbo. ſig. Hoc tenet dc̄us

Io.an. ī oīb⁹ dcīs locꝭ.⁊ maxīe ī dcō.c.
cū aplica. Possessio.n.tā diutīni tēpoꝛꝭ
fūdata sup tali cōi opīone h₃ īstar cō-
cessiōis aplice. ut ī dcīs iurib⁹.⁊ pnci-
palis auctoꝛitatꝭ.l.h iure.§. aq̄ duct⁹
ff.de aq̄ coti.⁊ esti.⁊ ꝺ aqua plu.arcē.
l.i.§.fi.⁊.l.z.§.idē labeo.⁊.l.fi.eo.ti.
cū silib⁹. h ille. Aduertendū ꝙ tūc dr̄
rei nō extare memoꝛiā qn̄ nemo supē
q sciuerit factā fuisse.uel q audierit ab
eo q sciuit.ut ī dcō.§.idē labeo. Notā
dū etiā ꝙ pdcā iura de possessiōe tā lō-
ga videt̄ loq ꝺ reb⁹ pscriptibilib⁹. De-
cime vō a sclaīb⁹ pscribi nō pnt. ut s̄.
decie₃.§.xi.° vn̄ nulla ↄsuetudie ītro-
duci pōt ꝙ laicꝭ ↄpetat recipe q̄ datur
rōne dinoꝝ obseqoꝝ cū sit ↄ̄ ius dinū
ut expsse hr̄ ī.c.hac ↄsuetudinē.io.q.
i.⁊.16.q.i.c.fi. Itē etiā qn̄ in feudatio
fit auctoꝛitate pape reqrit̄ ꝙ fiat ex iu-
sta cā ut dicūt pfati doctoꝛes. videl₃ ꝙ
īfeudati faciāt uel fecerīt ↄdecentē re-
cōpēsatione ecclie spūalē uel tpalē. ut
s̄. dixit Ray.cū nec ipi clici possint vti
reb⁹ eccliastici iuris sine debita recōpē
satiōe nec etiā papa. Vn̄ scūs Greg⁹ l₃
eēt papa loquēdo ꝺ se ⁊ aliis omel. i₃.
dic. pēsem⁹ cui⁹ dānatiōis sit.sine la-
boꝛe hic pcipe mercedē laborꝭ. Ecce ex
oblatiōe fideliū viuim⁹. s₃ qd pꝛo aīabus
fideliū laboꝛam⁹? Illa ī nr̄m stipēdiū
sumim⁹ q̄ pꝛo redimēdis pctīs suis fide
les obtulerunt. nec tn̄ ↄ̄ pctā eadē uel
oꝛōnis studio uel pdicatiōis ut dignū
ē īsudam⁹. Itē ↄcessio pape sp̄ ītelligit̄
ea ↄditiōe ut p h ecclie nō puent̄ suis
necessariis.ut ī.c.statuto.§.ubi autē
ex̄ ꝺ decimis.li.° 6.° Ex pdcis g pōt col
ligi ꝙ si p infeudationē deciaꝝ ecclesie
defraudāt̄ suis necessariis.nō valet. Si
nō puāt̄ tūc si n̄ fiat ex iusta cā ⁊ decē-
ti recōpēsatiōe.silr̄ nō valet. Si adest
iusta cā ⁊ pape auctoꝛitas.valet. Si de-
est auctoꝛitas pape.tunc si ↄstat fuisse
factū an̄ ↄciliū lateranēse.valet.alr̄ nō.
Itē fm Inno.⁊ ī dcā.q.z5.ī sū.con.li.°
p̊.ti.15.sicut nō licet decīas ↄcedere in
feudū. ita nec ī emphiteosim. nec ī lo-
cationē ad lōgū tēp⁹. Nullū.n.ↄ̄ctum
sup eis inire oꝫ ecclia p quē fiat ul̄ feu-
dū uel alienatio q̄ fit p dcōs ↄtractus.
ex̄ ꝺ re.eccle.non alie.nulli. Ad firmā
aūt ⁊ ad certū tēp⁹ ↄcedi pn̄t.ex̄ ꝺ loca.
⁊ ↄduc.c.z.° B

C Vtꝝ laic⁹ tenēs ab ecclia decimā in
feudū possit ipm feudū in aliū laicum
trāsferre. R.° fm Ber. Si ab antiq̊ ⁊ li-
cite teneat satis videt̄ ꝙ de ↄsensu epi
possit fm similitudinē alioꝝ feudoꝝ.
nec dr̄ eps ī feudū illas tūc dare. ex̄ de
feu.c.z.° Si vō laic⁹ nō ī feudū s₃ de fa-
cto teneret decīas nec ī laicos nec ī cle-
ricos trāsferre pōt.etiā de ↄsensu epi.
ex̄ ꝺ his q̄ fiūt a platis.cū aplica. A .
Hec nōt glo.ī.c.phibem⁹.ex̄ ꝺ decimis
ut p₃ ī sū.con.eo.ti.q. z6. Cū pdictis
con.glo. Ray.⁊ Hosti. ī dcō.c.phibe
mus.l₃ dicat alioꝝ opīonē tenentiū ꝙ
nō possit tl̄e feudū trāsferri tutioꝛē eē
Hec vident̄ sic posse ↄcoꝛdari videl₃ ꝙ
si ↄcurrāt ↄditiōes dicte s̄.pxīe pserti
de iusta cā ⁊ debita recōpēsatiōe valet
alr̄ nō.ut pōt ↄstare ex ibi dictis. B

C Vtꝝ laicus quālibet decimā sibi in
feudū ↄcessam possit dimisso iure feu-
di liberā de ↄsensu epi ī locū religiosū
simplr̄ trāsferre. R.° Hoc vr̄ ↄcedē de-
cre.ex̄ ꝺ his q̄ fiunt a platis.cū aplica.
sup quā Inno.dicit sic. Nōdū hic ꝙ
reuocatio ītelligit̄ fieri ad ecclesiā nō
solū si ad illā reuocet̄ ad quā ꝺ iure spe
ctat. s₃ etiā si ad quācūq₃ aliā.⁊ ita fm
quosdā pōt epūs decimas que tenētur
ab vna ecclia ↄferre alti. qa modicum

77

dānū fit eccłie a q̄ tenebāť. ⁊ magnū ē
lucꝝ illi cui ꝯferunť. Sȝ meli⁹ placet ꝙ
dcā decre. loqť ď decimis q̄ teneť ī feu
dū ab epis. Nec mirꝝ qď dic ꝙ admo-
nēd⁹ ē feudatari⁹ ꝙ restituat eccłie pro
chiali. qa h̄ ītelligendū ē si eps a q̊ te-
neť ī feudū cōsenserit. sicut ibi dr̄. nec
sine ei⁹ ꝯsensu auferť ab eo feudū suū.
Itē nō ē mirandū si dic poti⁹ ꝙ restitu
atur eccłie prochiali q̄ȝ alteri. qa res de
facili redit ad nām suā. Crediť enī ꝙ
qn̄ eps illā decimā dederit ī feudū. fu
it accepta ab eccłia prochiali ꝓ aliqua
vtilitate epat⁹. A . Qď licet. Iō poti⁹
dȝ ad eādē redire. īmo si eps nollet cō-
sentire supior deberet eū aliqn̄ cogere.
ex̄ ď iure patro. null⁹. ƀm eūdē Inno.
ut ī sū. con. eo. ti. q. 30. ubi etiā ponūť
q̄ ī h̄. §. habēť. B . Nā si ab alia eccłia
q̄ȝ prochiali tenebať. A . Istud v̂bū
prochiali nō ē Inno. nec bn̄ sonat. qa
idē ē etiā si tenebať ab eccłia prochiali
ƀ dū dr̄ ab alia eccłia subaudi. s. q̄ȝ epa-
li. ut pōt colligi ex dcīs Inno. in dcō. c.
cū apłica. B . nō sufficēt ꝯsensus epi.
ut illa pdēt feudū suū. nisi mag̃ causa
subeēt. ar. ex̄ ď re. eccle. nō alie. c. p̊. A
Idem ī dicta. q. 30. B

An rustici soluēdo decīas militib₉
q possident eas excusenť a solutiōe ⁊ a
pctō? R̷° ƀm Ray. Si rustici sciunt uł
credūt milites auctoritate eccłie licitē
petē uel recipe. excusanť. p̄serti cū ec-
clesia nec a rustid petat nec militibus
ꝯ̄dicat. Si v̂o sciūt ꝙ illicite decīas re-
cipiūt. n̄ liberāť. si tn̄ p metū soluerēt
excusanť ī pte. 32. q. 5. ita ne. ex̄ qď me-
tus cā. sactis. x̄b. v̂o dic absolute ꝙ ru-
stici libanť ⁊ nō peccāt soluēdo. A .
Hoc nō dic absolute x̄b. ƀ ubi eccłia nō
petit a rustid. ƀ pmittit tolli a militib₉
ut ī sū. con. eo. ti. q. 33. B . Nisi placēt
eis h̄ mō ecclesiā defraudare. A . Dr̄
aūt eis placere qn̄ pn̄t ꝯtradicē ⁊ non
curāt. qa error cui nō resistiť approbať
93. dis. error. B

Utrꝝ eccłia possit ab aliq̊ ī iusto pos-
sessore redimē decīas absq; symonia.
R̷° ƀm Ray. Pōt dici ꝙ redimē possit
dū tn̄ fiat auctoritate epi. q̄ multū ex-
cusat in talib₉. ex̄ de p̄ben. nisi. ⁊ ex̄ de
re. pmu. q̄situ. Idē Goff. ⁊ Hosti. Sed
⁊ x̄b. addit ꝙ si prochiał eccłia velit re-
dimere h⁹mōi decīas. nō ē nccīa aucto
ritas epi. tū qa cuilibet licitū ē redimē
ius suū. tū qa nō dat tēporale ꝓ spūali
ƀ tm̄ tpale ꝓ tpali. s. ꝓ fructib₉ decīaꝝ
nā ius spūale pcipiēdi decīas remanet
sp penes ecclesiā. ⁊ eadē rōne miles lȝ
peccet tn̄ nō ꝯmittit symoniā. A . Idē
in sū. con. lib° p̊. ti. 15. q. 34. B . Licȝ
Hosti. ꝯ̄triū dicat. A . s. ꝙ laic⁹ ꝯmittit
symoniā q nō vłt decimā male detētā
dimittē nisi deť sibi pecunia. ut nōť in
sū. con. li° p̊. ti. 1. q. 68. quod pōt ītelli
gi q̊ ad symoniā mētalē. s. si ītēdit vē
dere aliquod spūale ƀm eūdē x̄b. Qui
etiā dic ꝙ si alia eccłia q̄ȝ prochiał. i. ad
quā ptinēt decīe velit h⁹mōi decimas
redimē. nccīa ē auctoritas epi. Et cre-
do ꝙ sufficiat auctoritas epi sine ꝯsen-
su capłi qn̄ redimūť decīe laicī ī feudū
ppetuo ꝯcesse. sicut sufficit ī g̃tuita cō
cessiōe. ut ex̄ de his q̄ fiūt a p̄lati. cum
apłica. Et h̄ cāu tuti⁹ eēt ꝙ oīa ponerēť
ī manu epi. ⁊ postea eps aliqd dari fa
ceret laico ab illa eccłia. ar. ex̄ de p̄bē.
nisi. ī fi. ⁊ de re. pmu. ad q̄stiōes. ut in
sū. con. dcā. q. 34. B

Utrum eccłia possit ab aliquo iniu-
sto possessore decimas in pign⁹ recipe
R̷° ƀm Ray. Ecclesia decimas que si-
bi debentur potest vtiq; in pign⁹ reci-
pere. nec teneť fruct⁹ ꝯputare in sortē.

Et eodē mō dicēdū si q̄ possessiões de fructibꝫ deciaꝝ fuerit ēpte ab illo pos-sessore.s.ꝙ illas pōt recipe ī pign⁹.⁊ nō tenet fruct⁹ ꝯputare ī sortē. Nā res q̄-cūqꝫ ēpta ď pecūia eccłie ipi eccłie acq̄-rit.⁊ h̄ dico si eccłia nō ď facili pōt eas aliter recupare.ex̄ ď his q̄ fi.a plad.cū apłica. Porro decīas q̄ alti eccłie debēt nō dꝫ eccłia ī pign⁹ nec aliť a laicī reci-pere.ex̄ eo.interdicim⁹. A .Idē in sū. con.li° p̊.ti.15.q.35. B

Defunctus.

De suffragijs p defūctis vide.ī.purgatoriū.⁊.ī.suffragiū. Itē ď defunctis vide.ī.mortu⁹ ⁊.ī.sepultura.

Degradatio.

Duplex ē degradatio. Quedam n.ē vbal.s. depositio ab ordibꝫ seu g̃-dibꝫ eccłiastici eoꝝ q sūt ī sacris ordibꝫ Et h̄ faciēda ē a ꝓpo ep̄o assistēte sibi canonico numero ep̄o"". A .s.ad mi-nus.12.in degdatiōe ep̄i. In p̄sbyteri v̊o.6. In diaconi.3.⁊ ꝯsequēt ī subdi-aconi totidē.⁊ ꝓp⁹ ep̄s eoꝝ.15.q.7.fe-lix.⁊.c.se.⁊ ī.c.degdatio.ī.alłato.B. Si v̊o deponēdus nō eēt ī sacri sufficit snīa ꝓpꝛij ep̄i sine alioꝝ pn̄tia. Quedā v̊o degdatio ē actuał siue solēnis q̄ dꝫ sic fieri. Cłicus degdādus īdut⁹ sacris vestibꝫ hn̄s ī manibꝫ vas uł aliud in-strumentū seu ornamentū ad ordinē suū spectās ac si debēt in officio suo so-lēnit mīstrare ad ep̄i pn̄tiā adducať.⁊ tūc calix liber seu q̄uis alia res q̄ in or-dinatiōe ab ep̄o fuerat ei tradita singu lariter auferať īcipiēdo ab eo q ď ei vl timo datū fuerat.⁊ sic gradatī ꝓcedē-do usqꝫ ad p̄mā vestē q̄ tradiť ī collati one tōsure ⁊ p⁹ radiť uel tōdeť. Pote-rit aūt vti ep̄s verbis aliqbꝫ ad ꝯtrorꝫ oppositī illis q̄ ī collatiōe ordinū ꝓlata sūt h̄ mō uel sił. Auferimus tibi vestē sacerdotalē ⁊ te ordīe sacerdotali p̄uamus.⁊ sic de alijs.⁊ vltīo dicēdo. Auctoritate dei oīpotētis pr̄is ⁊ filij ⁊ spi rit⁹ scī ac nr̄a tibi auferim⁹ habitū cle ricalē.⁊ deponim⁹.⁊ degdam⁹.⁊ spoli amus.⁊ exuim⁹ te oī ordie ⁊ bn̄ficio ⁊ p̄uilegio cłicali. Hec oīa ex̄ de penis. degdatio.lib° 6°.

¶ Sacerdos uel ali⁹ cłicus ī sacris cū ꝓ heresi fuerit seculari curie reliquēd⁹ seu degdādus. A .lꝫ sclari curie non reliquēdus ƀ ꝑpetuo deponend⁹. ut ī tex.ī.alłato. B .poterit fieri p solum suū ep̄m ꝯuocatis abbatibꝫ ⁊ alijs p̄la tis ⁊ religiosis ⁊ lr̄ati sue diocesis. sicut expedire videbiť.ex̄.ď hēd.qm̄.li° 6°.

¶ Qualiť cłic⁹ degdat⁹ ꝓpter heresiꝫ uel h⁹mōi tradi dꝫ ptāti sclari. R̄. Ei⁹ degdatio pn̄te ptāte celebrāda ē. quo fcō diceť ei ut ī suū forū recipiat deg-datū.⁊ sic ītelligiť tradi.ƀ ꝓ eo debet eccłia intcedē. A .efficaciť.ut ī tex.ī. alłato. B .ꝙ nō moriať.ex̄ ď verbo. sigl.nouimus.

¶ Nō oīs degdat⁹ traded⁹ ē ptāti se-culari.ƀ solū ī tribꝫ casibꝫ. Prim⁹ ī cri mīe hēsis.ex̄ ď hēd.ad abolēdā.§.p̊.et 2° nisi in cōtinēti ad pnīam redire vo luerit.ex̄ ď hēd.excoīcam⁹.§.dānati. A .Ibi tn̄ dr̄ ꝙ sūt ꝑpetuo carceri mā-cipādi si redire noluerit postq̄ꝫ fuerit dephēsi. B .2⁹ casus ē ī falsatio lr̄aꝝ dn̄i pape.ex̄ ď cri.fal.ad falsatioꝝ.3⁹ˢ ca sus cū qs depōiť ꝓpť calūniā quā ītu-lit suo ep̄o.xi.q.1.si qs sacerdotū. A Idē cāus nō.ī sū.cō.li° p̊.ti.5.q.10.ƀm Hosti. Sꝫ ī dcō.c.si qs ponūť p̄la alia. Dr̄.n.ibi. Si qs sacerdotū uel reliqꝝ clericoꝝ suo episcopo fuerit iobediēs. aut ei īsidias parauerit. aut ꝯtumeliā

aut calūniā uel ɔuitia ītulerit. ⁊ ɔuīci
poterit. mox depositꝰ curie tradat᷑. ⁊ re
cipiat qđ inique gessit. B

¶ Degᵭdatꝰ ſm xᵭ. si fuit ī sacris bn̄ di
cere tenet᷑ horas canonicas. qa nō libe
rat᷑ ſ obligatꝰ remanet ad ea q̄ sūt one
ris. Nō tn̄ dicat dn̄s vobiscum ⁊ silia
v̂ba q̄ ad dignitatē ordīs ꝑtinēt. A.
Idē in sū. con. liº p̂. ti. 7. q. 18. ad fi. ubi
etiā dr̄ ſm eundē xᵭ. ꝙ etiā idē ē ī de-
gᵭdato bn̄ficiato q̄ȝ diu tenet bn̄ficiū. lȝ
nō fuerit ī sacris. ⁊ ꝙ degᵭdatꝰ ul' suspē
sus nō dȝ officiare ecclīam. B. Deg-
datū ep̄s nō pōt restituē. ī. ep̄s. §. 6.

Delectatio.

Utrū ɔsensus ī delectationē pctī mortal'
sit peccatuȝ mortale. Rᷓº ſm Tho. scđa
scđe. q. 74. A. Ibi nil vr̄ đ h̄ dici. sed
aliqd tāgit᷑ scđa scđe. q. 154. arti. 4º. ⁊
p̄ria scđe. q. 83. B. Dicendū ꝙ sic. si-
cut ⁊ theologi coīter dicūt. Nā ⁊ Au-
gustinꝰ dīc. 12º. đ trinitate. ꝙ ꝑꝑt̄ pctā
cogitatiōis etiā sine volūtate ꝑficiēdi
ſ cū volūtate oblectādi totꝰ hō dāna-
bitur. Q2. n. a liqs ɔsentiat ī talē dele
ctationē nil aliud ē q̄ȝ ꝙ ɔsentiat ꝙ af-
fectꝰ suꝰ sit īclinatꝰ ī fornicationē. Nul
lus. n. delectat᷑ nisi ī eo qđ ē conforme
appetitui eius. Et notādū h̄ ꝙ ut dicit
idē Tho. Delectatio morosa nō dr̄ ſm
diut᷑nitatē tp̄is. ſ ex eo ꝙ rō deliberās
circa eā īmorat᷑. nec eā repellit. tenens
⁊ volēs libēter ea q̄ statī ut attigūt aī-
mū respui debuerūt. ut dīc Augꝰ. 12º.
đ trini. A. Idē ī sū. con. liº 3º. ti. 34. q.
271. ubi allegat᷑ h̄ Tho. dicē ī p̄ma ꝑte
scđe. q. 84. arti. 8º. Et ut ibi pȝ ex p̄di-
ctis con. Ul. ⁊ Pe. ī aliq̊ clariꝰ loquē-
do dīc ꝙ n̄ solū ē pctm̄ mortale qn̄ rō
ex p̄sse cōsentit. ſ etiā qn̄ nō ex p̄sse dū
negligit rep̄mē motꝰ pctī ⁊ manet tal'

ɔplacentia pꝰ sufficiētē delibationē ⁊
aīaduersionē ꝑiculi. B. De tactibꝯ ⁊
osculis ⁊ hꝰmōi. vide. ī. luxuria. §. fi.

Delegare

est vices suas alteri ɔmittē. Querit᷑ ᵹ an ep̄s possit
delegare ⁊ cui. Rᷓº ſm Ray. ⁊ xᵭ. Distī
guendū ē ꝙ q̄dā sūt q̄ ꝑtinēt ad ordi-
nē ep̄alē. sicut ɔsecratio ul' recōciliatio
ecclīaꝝ. ordinatio clīcoꝝ ⁊ silīa. ⁊ ista
pōt ep̄s delegāe tm̄ ep̄is. ex̄ đ offi. ordi.
ꝙ sedē. ⁊ đ ɔse. eccle. aq̄. Quī etiā me-
tropolitanꝰ pꝰ ɔfirmatōȝ a n̄ pallīȷ rece
ptionē pōt ep̄is cōmittē cōsecrationē
suffraganei sui. ex̄ đ elec. suffraganeis
Sūt alia q̄dā q̄ ꝑtinēt ad iurisdictiōeȝ
sicut ē audiētia cāꝝ ⁊ absolutio pctō-
rū ⁊ hꝰmōi. Et ista īdubitāter pōt altī
delegare. ut ī dcō. c. aq̄. ita tn̄ ꝙ crimi
nales cās clīcoꝝ cū agit᷑ ad depositiōeȝ
nō pōt delegare nisi ī casu. s. si incipet
abeē ꝑꝑt ecclīe sue nccītatē uel aliam
magnā cām. ⁊ tūc ɔmittēt nō diffiniti
onē cāe. ſ cognitionē tm̄. ar. ff. đ offi.
eiꝰ cui mā. ē iurđ. l. i. C. đ peda. iudi. l.
2. nisi cōmittēt diffinitionē totiꝰ cāe
alteri ep̄o. qđ pōt facē ſm q̊sdā cū non
sit ei īhibitū. Sūt ⁊ alie cāe q̄ lȝ nō sint
crimīales. tn̄ ꝑpter eaꝝ excellentiā nō
dȝ eas delegare. nisi ī cā nccīa ⁊ multū
iusta īpeditꝰ. ut ē cā mr̄imonīȷ ⁊ silēs
ex̄ đ ɔsan. ⁊ affi. ex lr̄is. ī fi. A. Et tūc
etiā n̄ dȝ ɔmitti ydiotꝭ ul' leuibꝯ. ſ lr̄atꝭ
⁊ ᵹuibꝯ ꝑsonis. ut pōt colligi ex dcō. c.
ex lr̄is. ſm eūdē Ray. ut ī sū. con. libº
3º ti. 32. q. 5. ubi notantur etiā omnia
que in hoc. §. ponuntur B. Non dȝ
etiā delegāe potestatē dispēsandi cū ir
reglaribꝯ. nec absoluēdi eos q manus
violētas īiecerūt ī clericos ī casibꝯ sibi
a iure cōcessis. ut đ pueris ⁊ mulieribꝯ
⁊ silibꝯ. ⁊ lȝ h̄ delegare nō debeat. pōt

tñ cū nō ſit ei ꝓhibitū. A. dū tñ ɔmittat diſcretꝭ ⁊ honeſtis ſm glo Ray. ut ī dcā. q. 5. B. Immo de ꝑcucientibus cl'icos ɔcedit' ex̄ de offi. oꝛdi. eis. A. ubi patet ꝙ hoc cōcedit' nō ſolū epiſcopis. ſed etiam omnibꝫ quibus ex officio in certis caſibus competit dicta abſolutio. B. Alias vero cauſas minores etiā ſpirituales. ut de decimis. de iure patronatꝰ ⁊ ſil'es poteſt delegare nō tñ laicis ſꝫ clericꝭ tm̄. ex̄ ꝺ iudi. decernimus. ⁊. c. q̄ꝫto. Pecuniarias vero cās pōt. īmo foꝛte īdiſtīcte dꝫ delegare nec dꝫ ipē ī talibꝫ occupari. ar. xi. q. i. te quidem.

¶ Sed vtꝝ delegatꝰ poſſit alteri cām ſubdelegare. R̄c°. Nō pōt. niſi ī tribꝫ caſibꝫ: Pꝛimꝰ ē ſi lis ē coꝛā eo ɔteſtata. ⁊ ſic ītelligit' ex̄ ꝺ ſen. ⁊ re iudi. cū Bertoldus. ar. C. de ꝓcura. l. neqꝫ tutoꝛes. zꝰ ē qñ vniuerſitas cāꝝ alicuiꝰ ville ul' caſtri uel eccl'ie ē alicui delegata. tunc n. pōt vnā cām delegare. ff. de iudi. cū ꝑtoꝛ. 3ꝰ ſi ē delegatꝰ a papa uel a ꝑncipe. tūc. n. pōt totā cām īdiſtīcte ul' ꝑtē eiꝰ alteri delegare. ex̄ ꝺ offi. dele. q̄ꝫuis ⁊. c. ſuꝑ qōnꝫ. ⁊. c. paſtoꝛal'. Ille tñ cui papa ɔmittit īqſitionē uel ꝓuiſionem eccl'ijs ꝺ ꝑlatis ſeu alijs miſtris. quia ī huiꝰmōi caſibꝫ īduſtria ⁊ fides ꝑſone cui ɔmittit' eligi vr̄. nō pōt hꝫ alteri delegare. Itē nec ille pōt delegare cui papa ɔmittit ꝑdicare crucē. excoīcare. ul' abſoluē aliqs. diſpēſare cū irregl'aribꝫ uel iniūgē pnīas. qa non cōmittit' ſibi iuriſdictio. ſꝫ certū miſteriū. Salua ſꝑ auctoꝛitate legatoꝝ ſedis apl'ice. ex̄ de offi. dele. qm̄ apl'ica. A. Idem in ſū. con. li° 3°. ti. 3z. q. 6. B. Et ſaluo ſi haberet ſpāle mandatū ſubdelegādi. ut nōt. Io. an. ex̄ de offi. dele. is cui li° 6°. A. ⁊ ī dcō. c. is cui. exꝑſſe colligit'. ubi dr̄ ꝙ is cui cōmittit' a ſede apl'ica ut ꝓuideat certe ꝑſone de bn̄ficio ī certa eccleſia dioceſi uel ꝓuīcia. pōt hꝫ alti ſubdelegare. Secꝰ ſi ei ɔimittat ut ꝓuideat eccleſie de ꝑſona. tūc. n. nō pōt ſubdelegare niſi ſubdelegādi habeat ſpeciale mandatū. B

¶ Sꝫ nūqd epꝯs pōt delegare his q ſūt de alieno ep̄atu? R̄c° ſm hō. Delegare pōt ea q̄ ꝑtinēt ad iuriſdictionē volūtariā. ſꝫ nō pōt eos ɔpellē ad ſuſcipiendū eius ɔmiſſionē cū eis nil ꝑcipe poſſit. A. Idē ī ſū. con. li° 3°. ti. 34. q. 40. B. Sꝫ nō pōt eis delegare ea q̄ ꝑtinēt ad iuriſdictionē ɔtēnoſā. q̄ nō hꝫ locū niſi ī alieno ep̄atu. A. Ad hꝫ ex̄ de ɔſti. ut aīaꝝ. §. p̊. li° 6°. B. De iudice delegato ⁊ eiꝰ officialibꝫ. ⁊ an poſſit aliqd recipe. hēt' ī. iudex p̊. §. 4°. et 5°.

D Enunciatio.

Duplex ē denūciatio. Vna q̄ fit ꝑlato nō tāq̄ꝫ iudici ſꝫ tāq̄ꝫ ſingl'ari ꝑſone ſm exigētiā coꝛrectiōis fratn'e. De hac vide s. coꝛrectio z°. A. Et ibi pꝫ ꝙ iſta fit etiā ꝑlato tanq̄ꝫ iudici. nō ad puniendū. ſꝫ ad emendandū denūciatū. B. Alia ē denūciatio q̄ fit ꝑlato tanq̄ꝫ iudici ut īqrat ⁊ puniat. Et ꝺ hac viꝺ. ī. īqſitō ꝑ totū. ⁊ s. crimē. §. fi.

D Epoſitū.

Quomō ⁊ qñ depoſitū reddi dꝫ? R̄c°. Reddi dꝫ ipſa res depoſita ad petitionē ⁊ voluntatē deponētis. qꝺ tñ fallit ī. 4. caſibꝫ. Pꝛimꝰ cū qs gladiū depoſuit deinde furioſus factus ipm̄ repetit. zz. q. z. ne quis. zꝰ ſi deponens fuerit depoꝛtatus. Nā oīa bona ſua publicāt'. ff. eo. bōa fides. 3ꝰ qñ fur depoſuit. ⁊ cū dn̄o ī petitiōe ɔcurrit. ut ī ꝑdcā. l. bōa fides. ⁊. 1z. q. z. cū deuotiſſimam. 4ꝰ qñ fur

deposuit apud illum cui subripuit uel apud ppetratium. ut pbatur p eadem iura. A .s.i dcam.l.bona fides ad fi.7 idem notat in sum. con. lib° z°.ti.6.q.z3. B
¶ Depositori licet p voluntate sua depositum reuocare.ex eo. bona fides. Et ut Inno.ibi not.etiam z pactum appositum. qa pot penitere.ff.eo.l.i. A .Ibi h clare hetur in.§.pst. B
¶ Cotra depositum non e loc9 opesationi s.i totum.uel deductioni s.p pte.l3 opesatio admittatur i aliis si ca est liqda ita q facile exitum hre credatur. ex eo. bona fides. A .Et ibi p3 p glo.q etiam in aliis non fit opesatio spei ad pecuniam.nisi qn spes ut equ9 uel qd sile dari non posset a debitore 7 deueiret ad extimationem. B
¶ Utrum depositari9 teneatur satisface deponenti si res apud eum peat.R°.Tenetur si omisit dolum uel latam culpam.utputa si deponis apud me seruum victum 7 ego mia duct9 soluo eum.ff.eo.si hoiem. Itemqn depositari9 res suas h3 saluas 7 depositas amisit psumitur contra ipm. qa suas clausit in archa 7 depositas non clausit. Sed 7 tenetur etiam de leuissima culpa si sit i mora uel si obtulerit se deposito. uel si receperit aliqd p custodia A .Hoc casu cum otract9 ocernat omoditatem vtriusq3. non vr q teneatur nisi de leui tm.7 sentit glo.in dco.c.bona fides.sup vbo. de culpa.7 expresse dicit Goff.ut i sum.con.eo.ti.q.z4. B .Aut si gra depositarii fiat depositum.d cau etiam fortuito tenetur.si pactum culpa uel mora pcesserit. Hec oia ex eo. bona fides. A .Predca etiam oia notantur i dca q.z4.fm.Hosti. B
¶ Ecclesia non tenetur de deposito nisi qn depositum fuerit factum plato 7 ouentui uel caplo pntib3 7 recipietib3. aut nisi iq3tum locupletior eet.ex eo.c.p.A.Hoc fuit
dcm Hosti.ut p3 i sum.co.dca.q.z4. B
¶ Utrum depositario liceat vti re deposita. R°.Depositari9 vtedo omittit furtum.ff.d odi.fur.q furtum.Et h itellige qn e expsse phibitum ne vtatur. aliter non omittit. si tn putauit dnm pmissur3. A .etiam si min9 pbabiliter h putauit fm Hosti.ut i sum.con.li°z°.ti.6.q.z5.p.l. q re.i.allatam.q ad h bn facit. Si tn non hnerit cam putadi psumitur cem.ff. de fur.l.qui vas.§.vetare.ubi dr.Vetare aut dnm accipim9 eum q non osentit. B. ut.ff.d furti.l.q re.Ite itellige nisi deponatur qd otinetur numero pode uel mesura 7 non obsignetur. Hic.n.excedunt fines depositi 7 trasfertur dnium3.7 sic vti pot.Si vo obsignatur uel clauditur eo ipso vr phibuisse ne depositari9 vtatur. nisi enim diceretur expsse.ut.ff.eo.l.licet.§. rei.7.l.die.§.q pecuniam.7.l.qnt9. A. Hec fuerunt dca Hosti.cum q ocor.Goff. 7 Monal.ut i dca.q.z5. B
¶ Quid si res detior redditur? R°.reddita non vr.ff.eo.l.i.§.si res. A .Hoc intellige qn detioratio facta e culpa depositarii. 7 non aliter.ut s.§.3°. B
¶ Heres depositarii tenetur d pcio rei deposite ignorater ab eo vendite.imo etiam si non sit heres nihilominus ab eo id qd osecut9 e extorqtur.ff.eo.l.i.§. vlti.7.l.z.et.3. A .Addita.l.4.ubi dr de non herede.qui putabat se heredem cum vendidit. B
¶ Utrum peccet qui rem suam apud alium depositam uel etiam iiuste detentam furtim accipit. R°fm Tho.scda scde.q.66.Ille q furti accipit rem suam apud alium depositam guat depositarium. qa ille tenetur ad restituendum uel ad ondendum se inoxium Un manifestum e q peccat 7 q tenetur ad releuandum guamen depositarii. A . Hoc puto verum nisi ipe depositari9 sciet

accepiſſet ī depoſitum rē alienā. uel ſi dn̄o ꝓbāti rē ſuā denegaſſet reſtituere ſicut dꝫ. ut s̄. ī ꝑncipio. His .n. caſibus depoſitarius furtū ↄmittit ⁊ tenet̄ ad reſtitutionē. C. ꝺ fur. l. ancille. Iō hoc caſu idē iudicandū ꝺ depoſitario qꝺ ꝺ ip̄o fure. B. Qui v̄o furti accipit rem ſuā apud aliū īiuſte detentā. peccat q. dē. nō qa ḡuat eū q detinet. nec tenet̄ ad reſtituendū aliqd. A. niſi eēt ↄdē natus. Nam pōt ꝓpter hoc ↄdēnari ad amiſſionē rei ſue. ut s̄. bellū ꝑ. §. 2°. B. ꝭ peccat ꝯ cōeꝫ iuſticiā dū ip̄e ſibi vſurpat ſue rei iudiciū iuris ordīe ꝑtermiſſo. ⁊ iō tenet̄ reo ſatiſfacē. A. s. ī foro iudiciali ut dictū ē. B. Et dare opam ut ſcādalū ꝓximoꝝ ſi inde ortū ē ſedet̄.

Deriſio

Utꝝ deriſio ſit ſpeciale pctm̄. R° ſm Tho. ſc̄da ſc̄de. q. 75. Dicēdū ꝙ ſicut aliqs ↄuitiādo ītēdit dep̄mē ↄuitiati honorē. ⁊ detrahēdo diminuē famā. ⁊ ſuſurrādo tollē amicitiā. ita irridēdo ītēdit ꝙ ille q irridet̄ erubeſcat. Et qa hic finis diſtīctꝰ ē ab alijs. iō etiā pctm̄ deriſiōis diſtinguit̄ a dc̄is pctīs. A. Idē ī ſū. con. li° 3°. ti. 34. q. 242. B

Utꝝ deriſio ſit pctm̄ mortale. R° ſm Tho. ubi s̄. ꝙ cū aliqs malū alicuiꝰ ꝑſone uel defectū ī riſū ul̄ ludū ponit. deriſio dr̄. ⁊ ſi qdē h̄ fiat inq̄ꝫtū malū eſt puū ſm ſe. ſic deriſio ē veniale. Sed qn̄ accipit̄ q̄ſi puū rōne ꝑſone. ſic aliqueꝫ irridē ē eē oīo puipēdē ⁊ tā vilē extimare ut ꝺ eius malo nō ſit curandū. ꝭ ſit q̄ſi ꝓ ludo h̄ndū. A. ſicut ſolet h̄ri defectus pueroꝝ ⁊ ſtultoꝝ ſc̄dm eūdē Tho. B. Et ſic deriſio ē pctm̄ mortale ⁊ ḡuiꝰ q̄ꝫ ↄtumelia. qa ↄtumelioſus vr̄ accipe malū altius ſerioſe. Irriſor aūt ſiue illuſor ī ludū. ⁊ ita vr̄ eē maior cōtēptus ⁊ dehonoratio. Et ſm h̄ ē ḡue pctm̄. ⁊ tāto ḡuius quāto maior reuerētia debet̄ ꝑſone q̄ illudit̄. Un̄ ḡuiſſimū ē irridē deū ⁊ ea q̄ dei ſūt. 2° ē ḡuiꝰ irriſio parentū. 3° deriſio iuſtoꝝ ꝑ quam hoīes etiā a bn̄ agēdo īpediūt̄. A. Idē in ſū. con. eo. ti q. 243. B

Deſperatio

vtruꝫ ſit peccatū. R° ſm Tho. ſc̄da ſc̄de. q. 20. Circa deum vera extimatio ītellectꝰ ē ꝙ ex ip̄o ꝓuenit hoīuꝫ ſalus ⁊ venia pctōribꝰ dat̄. ſm illud Ezech. 18°. Nolo mortē pctōꝝ ꝭ ut ↄuertatur ⁊ viuat. Falſa aūt opīo ē ꝙ pctōri penitēti veniā deneget. uel ꝙ pctōres ad ſe nō ↄuertat ꝑ grām iuſtificātē. Et iō ſicut motꝰ ſpei q ↄformit̄ ſe hꝫ ad extīatioņem verā. laudabil̄ ē. ita oppoitꝰ motꝰ s. deſpatiōis qui ſe cōformat extimationi falſe ꝺ deo ē vitioſus ⁊ pctm̄. Et ꝺ hac mā h̄t̄. ī. ꝑſūptio. circa medium. De deſpatiōe inq̄ꝫtū ē vnū ꝺ īpedimētis pn̄ie. vide. ī. pn̄īa 4°. §. ꝑ. A. Idē quod in hoc. c. nōt̄ ī ſū. con. li° 3°. ti. 34. q. 211. B

Detractio

Detractores ſm Ray. ſūt qui vitā ⁊ bonos mores alioꝝ corrūpe uel minuē nitūt̄.

Detractio ſm Tho. ſc̄da ſc̄de. q. 73. differt a ↄtumelia dupl̄r. ꝑ qdē q̄ꝫtum ad modū ꝓponēdi v̄ba. qa. s. ↄtumelioſus māifeſte ꝯ aliquē loqt̄. detractor occulte. 2° q̄ꝫtū ad finē intentū ſiue q̄ꝫtū ad nocumentū illatū. qa. s. ↄtumelioſus derogat honori. detractor fame. Et dicūt̄ v̄ba detractiōis occulta non ſimpl̄r ſed ꝑ ↄpatiōnē ad eū ꝺ q̊ dicūt̄ qa eo abſente uel ignorante dicuntur etiam ſi coram multis alijs dicantur. A. Cōtumelioſus aūt ī faciē ꝯ hoīem

80

loqꝛ̃ etiā ſi ſol⁹ ſit pn̄s. ſm eundē Tho. ut ī ſū. con. li° 2° ti. 5. q. 197. B

❡ Quot mōis detractoꝛ famā alicui⁹ diminuit? Rñ° ſm Tho. ubi ſ̄. Detractoꝛ hꝰ agit dupliciť. qn̄qꝫ qdē directe qn̄qꝫ vō īdirecte. Directe q̄druplicit. p̊ mō qn̄ falſū alteri īponit. 2° qn̄ peccatū ſuis verbꝭ adauget. 3° qn̄ occultū reuelat pctm̄ verbꝭ coībꝫ. cantilenis. ſignis. ſeu etiā ī ſcriptꝭ. q̄ appellāť libelli famoſi. De qb⁹ vide. ī. libell⁹ famoſus A. Siue etiā verbꝭ artificioſis ſm Ray. ut ī dcā. q. 197. B. 4° qn̄ id qđ ē bonū dic mala ītētiōe factū. Indirecte vero dupliciť. s. uel negādo bonū alterius. uel malitioſe reticēdo. A. Idē ī ſū. cō. li° 2°. ti. 5. q. 198. B

❡ Utrꝝ detractio ſit pctm̄ moꝛtale. Rñ° ſm Tho. ſcda ſcde. q. 73. Dicēdū ꝙ qa int̄ res tpales fama vr̄ pcioſioꝛ. ⁊ p ei⁹ defectū hō īpediť a multis bn̄ agēdis. iō detractio p ſe loquēdo ē pctm̄ moꝛtale. A. Con. Ray. Et dr̄ detractio p ſe ⁊ pctī moꝛtal' ſm eoſdē qn̄ detrahēs intēdit ad denigramdā famā eius cui detrahit. ut in ſū. con. eo. ti. q. 199. ubi etiā hn̄ť oīa q̄ ī hꝰ. §. ponūť. B. Cōtingit tn̄ qn̄qꝫ ꝙ aliqs pfert verba per que fama altius diminuiť. ⁊ nō ē detractio foꝛmaliť loquēdo. ut ſi pferat ppť aliqđ bonū uel nccīuꝫ cū debitꝭ circūſtantijs. ⁊ ſic nō ē pctm̄. ut pꝫ ī denūciatiōe uel accuſatiōe. Si aūt pferat ex aī leuitate uel ppť aliqđ nō nccīuꝫ. nō ē peccatū moꝛtale. niſi foꝛte verbū qđ diciť ſit adeo gue ꝙ nōbiliter eius famā leđat. ⁊ p̄cipue ī his q̄ ptinēt ad honeſtatē vite. qa hꝰ ex ipō gnē ōboꝝ hꝫ rōnē pctī moꝛtalis. ⁊ teneť aliqs ad reſtitutionē fame ſicut ⁊ alteri⁹ rei. A. Propterea dr̄ pv̄. 24°. Cū detractoꝛibꝫ ne ↄmiſceatis. qm̄ repente ſurget pditio eoꝝ ⁊ ruinā vtriuſqꝫ qs nouit? Sup q̊ glo. Hoc ſpālīter vitio. s. detractionis piclitať totū pene gen⁹ hūanū. Unde Aug⁹ ī mēſa ſua. Quiſqs amat dictis abſentū carpe vitā. Hanc mēſam indignā nouerit eē ſibi. B

❡ Sꝫ q̄liter detractoꝛ reſtituet famā? Rñ° ſm Tho. ſcda ſcde. q. 62. Dicendū ꝙ aliqs pōt alicui famā auferre tripliciter. p̊ mō verꝝ dicendo ⁊ iuſte. puta cū aliqs crimē alicui⁹ pdit ſeruato debito oꝛdīe. ⁊ tūc nō teneť ad reſtitutionē fame. 2° mō falſū dicēdo ⁊ īiuſte puta cū aliqs īponit crimē alteri qđ n̄ fecit. ī audiētia multoꝝ. ⁊ tūc tenetur famā reſtituē ↄfitēdo falſū dixiſſe ⁊ īiuſte. 3° mō verꝝ dicēdo ſ; īiuſte. puta cū aliqs pdit crimē altius ↄ̄ oꝛdinem debitū. ⁊ tūc teneť ad reſtitutionē q̄ꝫ tū pōt ſine mēdacio tn̄. ut pote ꝙ dicat ſe male dixiſſe. uel ꝙ īiuſte eū diffamauit. uel ſi n̄ pōt famā reſtituē dꝫ ei aliť recōpēſare. ſicut ⁊ ī alñs iniurñs. Probāť hꝰ. 5. q. 1. qdā. ⁊. 14. q. 6. ſi res. A. Con. Ul. Pe. ⁊ Ray. ut ī ſū. con. li° 2°. ti. 5. q. 201. ubi etiā additť ſm Ray. ꝙ reſtitutio fiet hꝰ mō. videlꝫ ubi publice dixit ōbū ul' cātilenā p ſe uel p aliū ul' etiā ubi piecit libellū famoſū nec n̄ ⁊ ī alñs locis ubi ītelligeret illū ↄ̄ quē hꝰ acta ſūt īfamatū occaſiōe ſui dicti ul' facti uel ſigni. publice ⁊ ſimplr̄ recogſcat erroꝛē ſuū ⁊ culpā. ⁊ pro poſſe remoueat uel ſaltē alleuiet ſic īfamiā. ar. ex đ purga. ca. int̄ ſollicitudīes. §. p̄cipias. Idē Hoſti. Dīc tn̄ ꝙ hꝰ publica recognitio faciēda ē. niſi ex tali recognitione publica ille īfamat⁹ āpli⁹ īfamareť. Et ſm glo. Ray. intelligēda ſunt hꝰ. s. ſi audet hꝰ facē. Secus ſi nō audet propť potētiā uel crudelitatē aduerſarñ. Addit Ray. Teneť etiā ſecū ↄponē

De ini

de iniuria[s] 7 hūiliter veniā postulare.
Idē Hosti. Et ꝫm glo. Ray. oportet ve
niā postulare ī ꝓpria ꝑsona si audet. aľ
saltē ꝑ interpositā ꝑsonam. B
Utrū peccet aliqs audiēdo detracto
rē. R° ꝫm Tho. scda scde. q. 73. Si ali-
qs detractores audiat absq3 resistētia
vr̄ detractori cōsentire. vn̄ fit ꝑticeps
pctī ei⁹. Et siqdē īducat eū ad detrahē
dū uel saltē placeat ei detractio ꝓpter
odiū eius cui detrahit᷑. nō min⁹ peccat
q̄3 detrahēs. 7 qn̄q3 magis. Si vō ei pctm̄
nō placet ʒ ex timore uel negligētia uľ
etiā verecūdia q̄dā omittit repellē de-
trahentē 7 ondere q̄ ei detractio dis-
pliceat. tūc peccat qdē ʒ multo minus
q̄3 detrahens. 7 plerūq3 venialit᷑. Qn̄q3
etiā h̄ ipm pōt mortale eē. ut qa ex of-
ficio incūbit ei detrahentē corrigē. uľ
etiā ꝓpter aliqđ ꝑiculū īde ꝯsequens.
uel ꝓpt radicem q̄ timor hūanus qn̄q3
pōt eē pctm̄ mortale. De q̊ vide. ī. ti-
mor. §. p̊. Detractio ī quo differt a su
surratiōe. vide. ī. susurratio. A. Idē
qđ ī h̄. §. hētur ī sū. con. li° 2°. ti. 5. q.
202. B

Diaconus.

An liceat diacono corp⁹ dn̄i deferre ad
īfirmū 7 eū coīcare. R° ꝫm xb. Nō. ni-
si ī extrema necessitate absentib⁹ epis
7 ꝑsbyteris. ut dis. 93. diaconi. Nam ī
nccitate etiā pn̄te ꝑsbytero pōt diaco-
nus iussus eucharistiā populo dispēsa
re. ut dis. 93. diaconi ita se. A. Potius
ē. c. pn̄te. Nccitas aūt ē q̄n ꝑsbyter ē
fessus uel aľ īpotēs h̄ facē ꝫm eundem
xb. ut in sū. con. li° 3°. ti. 27. q. xi. B.
Et sicut ibidē nōuit Hugo. etiā absente
ꝑsbytero si tāta sit nccitas q̄ iussus ꝑ-
sbyteri expectari nō possit. nō ē expe-
ctādus. Q2 si ꝑsbyter diacono etiā in
nccitate ꝓhibeat 7 expssa cā. ut qa for-
te vsurarius. uel aľ īpenitēs ē qui petit
coīonē. obediēdū ē ei. alit nō. A. Idē
in dcā. q. xi. ubi etiā dr̄ q̄ laic⁹ in nulla
nccitate nec se ipm nec aliū coīcare d3
B. Nā 7 Tho. ī 4°. dis. 13. dic q̄ diaco-
nus l3 possit sanguinē ī calice dispēsare
sicut adhuc ī qbusdā eccľijs diaconus
dispēsat mistris sanguinē. nō d3 tamē
corpus xp̄i dispēsare. qa nō h3 manus
ꝯsecratas ad tangendū. 7 h̄ itellige ni-
si de mādato ꝑsbyteri uľ epi uel ꝑsby
tero lōge posito ī cāu nccitatis. ut dis.
93. pn̄te. Quō diacon⁹ hēat ꝓuidē đ lo
tione corpaľ 7 h⁹moī. vide s̄. corpale.

Dignitas.

Dignitas ecclesiastica ꝫm Inno. 7 Hosti.
ē q̄dā ꝑeminētia ī ḡdu. Et q̄si ꝓ eodē
sumit᷑ dignitas 7 ꝑsonat⁹. ut archidia-
conat⁹. 7 ꝑmiceriatus. 7 decanatus 7
h⁹moī. A. Hosti. etiā dicit q̄ ista di-
gnitas aliqn̄ vocatur custodia. 7 aliqn̄
ministeriū. Et Inno. dic q̄ sp ꝓ eodem
sūit᷑ ꝑsonat⁹ 7 dignitas. ut ī sū. con. li°
3°. ti. 13. q. 17. B. Et itelligit᷑ esse digni-
tas uel ꝑsonat⁹ ꝫm īstitutionē uel con
suetudinē eccľie. Nā posset eē q̄ aliqs
in aliqua eccľia exercēt officiū archidi
aconi cogṅscēdo de cāis cľicoꝝ 7 đ alijs
nō tn̄ ē reputādus ob hoc eē in digni-
tate nisi vocet᷑ noīe qđ dignitatē sonat
Q2 si vocet᷑ aliq̊ noīe dignitatis uľ ꝑsona
ī dignitate ꝯstituta reputet᷑. l3 nullum
ministeriū dignitatis facēt. reputādus
ē ī dignitate. dūmō ꝑpetuo eā obtine-
at. ex᷑ đ sta. mo. c. 2°. §. fi. A. Hoc fuit
dictū Inno. q̄ itelligit ista q̊ ad dispō-
nē. c. de multa. ex᷑ de ꝑben. ut p3 in dcā
q. 17. De mā aūt. c. de multa. ē tactū s̄.
bn̄ficiū p̊. §. p̊. 7 tāgit᷑ h̄ ī. §. se. B
Nemo pōt hr̄e siľ ples ecclesiasticas

dignitates. nec etiā plura bñficia curā aiaꝝ hñtia. vide h̄ s̄. bñficiū p̊. §. 2°.

¶ Dignitas sine cura ab eo q iam. 20. annos ɔpleuit ex dispēsatione epi pōt haberi. ex̄ de eta. ⁊ q̄li. pmittim⁹. lib° 6°.

Discere debet quilibꝫ etiā prelatus q̄cūqꝫ nō solū a maiori ſ etiā a minimo. dū tn̄ erudito. Vñ dis. 38. Nullus eps ꝓpter opprobriū senectutis uł nobilitatē generis a puulis eruditis ⁊ minimis si qd forte ē vtilitati ac saluti īqrere negligat. Qui. n. rebellit̄ viuit. ⁊ discē atqꝫ agere bona recusat magis diaboli mēbꝝ q̄ꝫ xp̄i eē ōndit̄. ⁊ poti⁹ īfidelis q̄ꝫ fidelis esse mōstrat̄. Unde ⁊ Aug⁹ ait. Ego senex a iuuene ⁊ eps tot ānoꝝ a collega nondū āniculo patus sum doceri. 24. q. 3. si habes. Ad mām docēdi facit. ī. mḡr p̊. ⁊ mḡr 2°. ⁊. ī. scīa ⁊. ī. studium.

Disciplina correctiōis siue punitiōis quam p̄lati qñqꝫ īponunt nō dꝫ eē vsqꝫ ad effusionē sanguinis. ar. ex̄ de rap. ī archiepatu. ⁊ ſm xb. ītelligi debet de effusione enormi. A. Idē ī sū. con. li° p̊. ti. 4. q. 6. B. De correctiōe p̄latoꝝ vide s̄. correctio p̊.

Discordia vtrū sit peccatū mōtale. R° ſm Tho. scda scde q. 37. Qñ aliqs scienter ⁊ ex ītentione discordat a bono dīno ⁊ a bono ꝓximi ī quo dꝫ ɔsentire. h̄ ē pctm̄ mortale ex suo gnē ꝓpter ɔ̄rietatē suā ad caritatē lꝫ p̄mi motus h⁹ discordie sint peccata venialia ꝓpter īpfectionē actus. Sꝫ cū ītentio aliqꝝ est ad aliqd̄ bonū quod ptinet ad honorē dei uel ad vtilitatem ꝓximi tñ vn⁹ existimat hoc esse bonū. ali⁹ aūt hꝫ ɔ̄rariam opiōnē. nō ē peccatū A. qa talis discordia ē p accñs. ⁊ quia concordia q̄ ē caritatis effectus ē vnio voluntatū nō opiōnū ſm eūdē Tho. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 226. ubi etiā notāt̄ que ⁊ h̄. B. nisi h⁹mōi discordia uel sit cū errore circa ea q̄ sūt de necessitate salutis. uel si ptinacia īdebite adhibeat̄. Ex q̊ etiā pꝫ q̄ discordia qñqꝫ ē ex pctō vni⁹ tm̄. qnqꝫ ē cū peccato vtriusqꝫ. puta cū vterqꝫ dissentit a bono alterius ⁊ diligit bonū ꝓpriū. ⁊ vide. ī. litigium.

Dispensatio ſm Ray. ē iuris relaxatio. vñ vocat̄ vuln⁹. qa vulnerat ius cōe. 23. q. 4. ip̄a pietas. circa fi. Hosti. q̊qꝫ dic sic. Dispēsatio ē rigoris iuris p eū ad quē spectat misericors ⁊ canonice fcā relaxatio. ut colligit̄. i. q. 7. §. nisi rigor. ⁊ c. se. A. Idē in sū. con. lib° 3°. ti. 29. q. i. ad fi. B

¶ Sed nūqd dispēsatio ē ius? R° ſm Ray. Dispēsatio ſm q̄ ē ī dispēsante ē ptās siue actus ptātis a iure cōcessus. Sꝫ scd̄m q̄ ē ī eo cū q̊ dispēsatū ē. sic ē ius p̄uatū. i. licētia uel pmissio quedā alicui facta ɔ̄ rigorē iuris. ſ nō est ius cōe. ar. 32. q. 2. īterfectores. ⁊. c. ī adolescētia. Con. Hosti. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 2. B

¶ Vtꝝ dispēsatio sit nccīa ī occultis. R° ſm xb. In occultis ī qbꝫ pōt dispensari dispēsatio nccīa ē. nō ꝓpter depōeꝫ vitandā. qa occulta pctā vindictā nō hñt. ſ qa de eo sup quo dispēsatū ē accusari qs non pōt. ar. ex̄ de fi. p̄sby. ex tua. Alioqn etiā post pactā pn̄iam posset accusari. ar. 33. q. 2. admonē. 15. q. 5. p̄sbyter. A. Idem in sū. con. ī dcā q. 2. in fi. B

Dispensationū aliq̄ ē debita. aliqua ꝓhibita. aliq̄ ꝑmissa. Debita ē cū multoꝝ scādalū timet᷑. dis. 50. ut ↄstituer᷑. Caue tñ ne decipiaris ī scādalo. vide. ī. scandalū. Itē debita ē dispēsatio rōe tpis. uel ꝑsone. uel pietatis. uel necessitatis. siue vtilitatis ecclie. uel euēt⁹ rei Et ꝺ singulis hoꝝ ponit᷑. i. q. 7. §. nisi rigor. 7. c. 7. §. se. vsq; ad. §. ecclie. A Hec 7 sequentia ī isto. §. fuerunt dicta Ray. ut pȝ in sū. con. li° 3°. ti. 29. q. 10. Et glo. Ray. exēplificat euentū rei de laicis ꝓmotis in epos de facto. ut dcā q. 7. c. exigūt. Sȝ ut pōt ↄstare ex allēad iuribꝫ oīa p̄dcā reducūt᷑ ad tria. videlicet ad cām nccitatis siue vtilitatis. i. q. 7. 7 si illa. seu pietatis. ut cū ꝓpt̄ pietatē dispensat᷑ cū corpe vitiatis uel illr̄atis ut remaneāt ī suis ordinibꝫ ad q̊s īdebite fuerūt assūpti. i. q. 7. hi q. Et p̄dcā cānt᷑ qn̄q; ex ꝑsona ul᷑ tp̄e seu loco siue accn̄tibꝫ alijs ut ex dcīs iuribus pōt ↄstare. B. Et breuit᷑ vbicūq; subest iusta cā. dispēsatio debita ē. dis. 50. dn̄o scō. v̂. deīde. 7 v̂. ecce. 7. c. cōsiderandū. Et lȝ ex cāis p̄dcīs dispēsatio debita sit 7 peccet p̄lat⁹ nō dispensando. ut est ar. 2. q. 5. quāto. in fi. tñ subditi n̄ hn̄t ius petēdi nisi forte supplicādo. Dispēsatio v̂o ꝓhibita ē vbicūq; nō pōt fieri sine manifesta decolocatione ecclie. Itē vbicūq; non ē iusta cā dispēsandi. i. q. 7. tali. 7. c. 7 si illa. ex̄ de elec. īnotuit. §. multa. 7. §. fi. Dispēsatio v̂o ꝑmissa ē aliqn̄ ī cāu. ut dis. 50. si qs p̄sbyter. 7 multis casibꝫ qbus iura ꝑmittūt dispēsationē. A. In dcō c. si qs p̄sbyter. dr̄. Si qs p̄sbyter aut diacon⁹ iuēt⁹ fuerit aliqd ꝺ misterijs ecclie venūdasse. qa sacrilegiū ↄmisit. placuit eū in ordinatiōe eccliastica nō hr̄i. ī iudicio tñ ep̄i dimittēdus ē si in suo debeat recipi gradu. B

Quid si ep̄s īdistīcte dispēsat? R̄ñ. ſm Ray. si de hͦ fuerit accusat⁹ puniendus ē pena depōnis. dis. 51. c. p̊. in fi. 7 c. q ī aliq̊ ī fi. Sȝ Hosti. dīc ꝙ hoc forte locū hȝ si cōmonitus īcorrigibilis sit 7 ꝓpter hͦ suspēsus. 7 sn̄iam suspēsionis ↄtēnens etiā ī sua ↄtumacia ꝑseuerat. ar. ex̄ ꝺ p̄ben. ḡue. §. nolentes. Vel p̄dcā. c. pn̄t ītelligi qn̄ ep̄us dispēsat ī eo qꝺ de iure nō pōt. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. xi. Et sn̄ia Hosti. benignior vr̄ 7 tenēda. ff. ꝺ legi. l. benigni⁹. B. Dispēsatio ī multis casibꝫ ep̄is ꝓhibita ē. p̊ p̊ qdē ī homicidio. dis. 50 miror. Et intellige siue iusto siue īiusto 7 quōcūq; fiat. ut si qs vīdictā sanguīs dictat uel scribit aut cirurgiā exercet aut vindcē sāguīs auctoīatē exhibet 7 ī oīb⁹ silibꝫ si īde mors fueīt sꝫsecuta uel etiā mutilatio mēbri. q̄ nōnt. Inno. 7 Hosti. ex̄ de cle. pu. in du. c. p̊. Cū nullo. n. taliū pōt eps dispēsare in officio. Sec⁹ ꝙ clericus possit eē ī bn̄ficio. ex̄ ꝺ cle. pu. ī du. c. 2°. Aut etiā secus si mors ul᷑ mutilatio nō intuenit. ut in p̄all̄ato. c. p̊. De ista mā̄ vide p̄ſa. ī. irreglr̄atitas p̊. 2° ī symōia ordinis siue bn̄ficij sciēter ꝑ symoniā acqsiti. vide. ī. symonia. 7°. ī 5. ultimis. §. 3°. ī illo q cū esset suspensus intdict⁹ uel excoīcatus dānabilit᷑ igessit se dīnis. ex̄ ꝺ sen. 7 re iu. cū eterni. 7 ex̄ de sen. exco. cū medicīalis. lib° 6°. 4°. ī clīco q excoīcatus ī cōcilio accedit ad iudiciū p̄ncipis ↄtēpto iudice eccliastico. 21. q. 5. si qs ep̄s. 5° ī bigamo. ex̄ de bigamis. c. nup. 7. c. fi. vide s̄. bigamia. §. 8°. 6° ī clīco nō ordinato mīstrante. de q̊ vide. ī. ordinat⁹ 3°. A vbi pȝ ꝙ ep̄s nō pōt dispensare ꝙ talis ascēdat ad supiores ordīes. ſȝ bn̄ ꝙ vtatur ordīe iā suscepto. B. 7° ī clerico ꝑ

saltū ꝓmoto. vide.ī.ordinat⁹ z°. A
vbi p₃ ꝙ h̄ ītelligit̄ q̊ ad illu₃ q scient
sic ē ꝓmotus ⁊ ī ordīe sic suscepto sine
dispe nsatiōe mīstrauit. Tūc.n.nō pōt
dispē sari ꝙ vlteri⁹ ascēdat nisi p papā.
Sȝ ī or dine suscepto ad h̄ pōt dispēsari p
epm. B .8° ī illo q ordinē furtiue su-
scepit. vide.ī. ordiat⁹ p̊.§.4°. A .Ibi
nil aliud dr̄ nisi quō dicat̄ furtiue or-
dinat⁹. De dispēsatōe aūt dic fm Ray.
ut ī sū.con. li° 3°. ti.zz.q.4. quia aut
fuit ꝓhibitus ab epo seu ab alio p̄lato
sub in tmīatiōe anathat̄.aut nō. In p̊
cāu poterit ꝯdigna satisfactiōe p̄missa
cū eo ut ī susceptis mīstret ordinibus
eps dispēsare. Et si ītrauerit religionē
etiā ī suscipiēdis postq̄ȝ aliquāto tpe ī
ea fuerit laudabiliter ꝯuersat⁹. In z°
cāu poterit cū tali etiā ī seculo remanē
te p⁹ ꝯdignā satisfactionē tā ī suscept̄
q̄ȝ ī suscipiendis ordinib₉ dispēsare. ex̄
d̄ eo q fur. ordi. susce. c. p̊. Hosti. autē
sup eo.c.ait. Quicqd dicat̄ h̄ cū furti-
ue ordinato etiā si nō sit excoīcat⁹ nisi
aliquā religionē īgrediat̄ etiā romana
eccl'ia de facili nō dispēsat. Cōcedit tn̄
Hosti.in.c.z°.eo.ti.ꝙ eps dispēsat ī h̄
cāu ī mīorib₉ ordinib₉ tm̄. ut īnuitur
a ꝯ̄trio sensu.dci.c.p̊mi. B .9° cū quis
fuerit ordinat⁹ extra tpa uel ab alieno
epo.⁊ añ dispēsationē mīstrauerit fm
q̊sdā.ar.ex̄ de sacra.nō ite.c.p̊.dis.5z.
sollicitudo. Sȝ veri⁹ ē ꝙ diocesanus cū
tali poterit dispēsare.ut.9.q.z.lugdu-
nen̄.ex̄ d̄ tēpo.ordi.ꝯsultatiōi. A .In
hoc.c.dr̄ ꝙ eps pōt dispēsare cū ordīa-
tis extra tpa p̊ eis pnīa īposita ꝯpetēti
ī susceptis ordinib₉. Sec⁹ ē g̊ ī ordīb₉
suscipiēdis.ut ⁊ nōt̄.ī.ordo z°.§.que
pena. B .nisi forte fuisset sibi ītercdcā
executio ⁊ postea ministrasset ut dcm̄
ē.x° si qs excoīcatus ordīes suscepit.

ex̄.de sen.exco.cū illoꝝ.p̊ tn̄so. Et eo-
dē mō si suscepit ordīes excn̄s apostata
a religiōe.ex̄ d̄ aposta.c.fi. A. Ibi dr̄ de
religioso recipiēte ī apostasia ordinem
sacrū. Secus g̊ vr̄ d̄ ordinib₉ mīorib₉.
nisi ī apostasia dimisisset habitū. tunc
n.eēt excoīcat⁹. ex̄ ne cle.ul' mo.ut pi-
culosa. li° 6°. B .In p̄dcis g̊ casibus
ad papā ptinet dispēsatio nec dispēsat
faciliter. ut ē ī homicidio volūtario. ī
symonia ⁊ bigamia. Et vide etiā.§.
se.s.de casib₉ papalib₉.

¶ Sūt alij cāus dispensatiōis ad papā
ptinētes ī qb₉ raro īmo nūq̄ȝ dispēsat
Prim⁹ qn̄ qs sciēter se baptiçari pmi
serit bis.de ꝯse.dis.4.eos.⁊.c.q bis.⁊
idē si ignorant.⁊ p⁹ea cū sciuerit ratū
hūerit. A .Si v̊o non hūerit ratū pōt
ꝓmoueri.1.q.4.placuit.scd̄m aliquos
de iure.scd̄m alios d̄ dispēsatiōe quod
tuti⁹ ē.de ꝯse.dis.4.q bis.fm Ray.⁊ ī
sū.con.li° 3°.ti.24.q.7.⁊ ī dcō.c.q bis
ubi p₃ ꝙ rebaptizat⁹ etiā si nullā culpā
ꝯtraxerit erga rebaptiçationē. tn̄ non
pōt ordinari nisi magna nccītas cogat
B .Silr̄ qui bis sciēter recepit eundeȝ
ordinē.1.q.7.saluberrimū. Idem etiā
ītelligas d̄ recōfirmato. ar.68.dis.c.p̊
⁊ de ꝯse. dis.5.c.dictū. A .Idē in sū.
con.dcā.q.7. B .z⁹ ē cū qs ad subuer
tēdū fidē se fecerīt ab hētici ordinari.1.
q.7.ꝯueniētib₉.3⁹ ē si qs ordinet̄ ita ꝙ
symōia intueīat tā ex pte ordīati q̄ȝ ex
pte ordīatoꝝ.9.q.1.ab excoīcati.1.q.1.
si qs eps. A .Hodie v̊o nō pōt dispen
sari nisi p papam q̄litercūq̄ȝ ordinatio
fuerit facta symoniace.ut ī extrauaganti.
Martini qnti q̄ īcipit. Dānabile.⁊ in
alia Eugenij q̄rti q̄ incipit. Cū detesta
bile. B .De his casib₉ sūt v̊sus. Siue
bis ordo det̄ siue baptismus repetatur
Siue ut vertat̄ fidei stat⁹ ordo petat̄.

Vel siue p̄stet̄ vtriq̄ꝫ symon opet̄. Vt dispēset̄ spes irrita proꝛsus habet̄.

¶ Sꝫ p̄ter p̄dictos casus q̄ sūt irregularitatū īductiui sūt adhuc alij casus ī qbꝫ diocesani dispēsare n̄ p̄nt. ut ꝙ vni ecclīe duo p̄it p̄sint. zi. q. z. c. plt. nec ꝙ vnꝰ hēat plura bn̄ficia cū cura. ex̄ de pben. de multa. nisi ī casibꝫ q̊s habes s̄. bn̄ficiū p̊. §. 3.° Itē nō p̄nt dispēsare cū illegitime natis nisi ad mīores ordines ⁊ bn̄ficiū sine cura. ex̄ de fi. p̄sby. is q. lib° 6.° A. ubi etiā pꝫ ꝙ silr̄ epūs nō pōt dispēsare cū talibꝫ erga bn̄ficia dignitatis seu p̄sonatꝰ. B. Itē nō dispēsat cū eo q̄ ē suspēsus in ꝯcilio ꝓpter īiustā bn̄ficioꝝ collationē. ex̄ de p̄ben. ḡue. ī fi. Itē nec ī alijs casibꝫ sp̄ālit̄ sūmo pōtifici reseruat̄. de qbꝫ vide. ī. papa. §. 4.° ⁊ se. B. Potiꝰ videt̄. §. 3ꝰ etiā s̄m eius ꝯputationem. B

¶ Vtꝝ ep̄s possit dispēsare cū eis q̄ paciūt̄ defectū in etate. Rn̄° s̄m Jo. an. Qꝫ aliqs possit ꝓmoueri ad ep̄atū si non ꝯpleuerit. 30. annū. solus papa dispēsare pōt. ex̄ de elec. cū nob̄ olī. §. fi. Sed q̄tū ad alias dignitates si tn̄ sint sine cura p̄nt ep̄i dispēsare cū eis q̄ ꝯpleuerūt. zo annū. ex̄ de eta. ⁊ q̄li. p̄mittimꝰ li° 6.° vide. ī. vicariꝰ. §. 4.° A. Ibi nil de h̄ dici videt̄. B. Qūtū v̊o ad p̄rochiales ecclīas nō p̄nt. ut idē Jo. dixit. ex̄ de elec. lꝫ canō. li° 6.° A. De h̄ latiꝰ dictū ē s̄. absolutio p̊. §. z.° v̊. zꝰ ē. in additione. Silr̄ etiā ep̄s nō pōt dispēsare circa etatē ordinū. ut nōt glo. ī cle. generalē. de eta. ⁊ q̄li. B

¶ Vtꝝ ep̄s possit dispensare cū eis qui patiūt̄ defectū ī ordine. A. Hoc est ꝙ rōne ordis eis deficiēd nō p̄nt eligi ad aliq̄d officiū seu dignitatē ecclīasticā. sicut est regularit̄ ꝙ abbas dꝫ eē sacerdos. ex̄ d̄ eta. ⁊ q̄li. c. p̊. B. Rn̄° s̄m Jo. an. li° 6.° In ep̄atibꝫ solꝰ papa dispēsat ex̄ d̄ offi. lega. ꝙ trāslationē. ⁊ d̄ excess. p̄la. sicut vnire. Sꝫ q̊ ad alia pōt epūs. ex̄ de eta. ⁊ q̄li. p̄terea. A. Ibi dr̄. Licꝫ ad regimē p̄rochial̄ ecclīe nō debeat aliqs nisi subdiaconꝰ sit ad minꝰ admitti dispēsatiue tn̄ ī minoribꝫ ordībꝫ ꝯstituti ꝯsueuerūt assumi. dū tn̄ tales sint ꝙ ī breui t̄pe possint ī p̄sbyteros ordinari. B. ⁊. c. tuā. A. Ibi dr̄ ꝙ ꝓpter instantē nccītatē pōt ī abbatē assumi etiā ī mīoribꝫ ordībꝫ ꝯstitutꝰ. B. De dispēsatiōe epoꝝ vide. ī. ep̄s. §. 5.° De dispensatiōe ī legibꝫ ⁊ ꝯstitutiōibꝫ. vide. ī. lex. De dispensatione in votis. vide. ī. votū 5.° De dispensatiōe ī certoꝝ vide. ī. restitutio 6.°

Diuinatio quid sit ⁊ q̊t eiꝰ species. ⁊ plura de hac ma̅tia vide. ī. sortilegiū p̊.

Diuortium. Sicut ponit Ray. diuortiū multipliciter hꝫ fieri. Nā aut diuidit m̄rimoniū ī totū. ita ꝙ ul̄ vterqꝫ ꝯiugū ꝯ̄here pōt. ut ī maleficiatis. uel saltē alter. ut ī frigidis. Aut dirimit ī p̄te. s. q̊ ad mutuā seruitutē ꝯiugalis debiti seu cohabitatiōis. ita tn̄ ꝙ neuter eoꝝ ꝯtrahē pōt. sicut ī his q̄ sep̄ant̄ ꝓpt̄ adulteriū ꝯmissū ul̄ cā religiōis pꝰ carnalē copulā. Nā si an̄ copulā carnalē alter ꝯiugū fieret religiosus. alter ꝯ̄here posset. vide. ī. īpedimentū p̊. §. z.° A. Idē ī sū. con. li° 4.° ti. 19. ī p̄ncipio. B

¶ Qn̄ vir petit diuortiū allegās frigiditatē suā quō ꝓcedet̄? Rn̄° s̄m Hosti. Vir h̄ ꝓponēs dꝫ eē maior ānis. 18. qa ī hoc casu reputat̄ plena pubertas. Et si qdē mulier h̄ ip̄m ꝯfitet̄. dabit̄ a iudice tēpus arbitrariū. ut vniꝰ mensis

aut triū aut anni p q̄ simul morent᷑ ⁊
postea iurabit vir se nō posse cognoscē
mulierē nec moueri ad appetitū coit⁹.
A .Nā si aliq̊tiēs moueret᷑ l; nō posset
pficē n̄ eēt nāli᷑ frigid⁹. ſ; p maleficiū
ipotēs. ut ī sū. con. li° 4°. ti. 16. q. 16. vbi
h̄ oīa notāt᷑ q̄ h̄ hn̄t᷑. B .Mulier v̊o iu
rabit ꝙ nūq̄; aliq̊ mō pcepit ipm ad h̄
moueri. ⁊ vterq; ꝙ diligētiā adhibuit
ad h̄. ⁊ vterq; hēbit septē ꝓpīquos seu
vicinos bone fame q iurabūt se credē
ꝙ illi iurauerūt veꝛ. ⁊ sic diuortiū ce-
lebrabit᷑. ⁊ mulier nubet ī dn̄o. ſ; viro
mādabit᷑ ne aliquā ducat. Et si duxe-
rit ⁊ cog̊nouerit. re⁹ piuri hēbit᷑. ⁊ p⁹
mr̄imoniū repandū erit. ita tn̄ ꝙ vxor
pōt eū repellē ꝓpt̄ cōmissū adulteriū.
ar. 32. q. i. de bn̄dicto. ⁊. q. 6. nihil ini-
qui⁹. Hoc dico nisi vxor qn̄ fuit ↄfessa
frigiditatē fuisset ↄscia fraudis qa si h̄
fuisset n̄ posset nūc eū repellē. ar. ff. ad
l. iuliā de adul. si vxor. §. iudex. ⁊. §.
fi. Q; si mulier negat frigiditatē viri ⁊
asserit se ab eo cognitā puto standum
v̊bo mlr̄ietis. qa nō vr̄ ꝙ assererēt nisi ve
rū eēt. eo ꝙ ꝑiudiciū sibi facēt. s. de ha
bēdo īpotentē viꝛ. Itē cū rea sit ⁊ si ni
hil ꝓbauerit. absoluēda ē. ut. 6. q. vlt.
actor. Aliogn multi īcurrerēt piuriū
ut possent separi ab vxore. A .Hoc ve
rū nisi forte marit⁹ ↄuīcat mulierē per
aspectū corpis. ut dr̄ ī sū. con. ī dicta
q. 16. B .Si aūt mulier diuortiū pe-
tat ꝑpt̄ frigiditatē viri ⁊ vir hoc fatet᷑
fiet ut s̄. ī ꝓxīo. §. ⁊ celebrabit᷑ diuor-
tiū. S; si vir postea cū alia ↄ̄xerit. ābo
ↄiuges rei piuri habebūt᷑ ⁊ pn̄ia iiun-
cta ad p̊ora cōnubia reuertēt᷑. ut ex̄ de
fri. ⁊ male. laudabilē. in fi. Q; si vir ne-
gat se frigidū ⁊ asserit se cog̊uisse vxo-
rē standū ē v̊bo viri. qa caput ē mlr̄ieꝝ
ex̄ d̄ despon. īpu. ↄtinebat᷑. ⁊. 33. q. i. si
qs accepit. Nisi forte mlr̄ier p aspectu;
corpis ꝓbet se virginē. ex̄ d̄ ꝓba. ꝓpo-
suisti. Que ꝓbatio debet caute fieri p
duas ul᷑ p plures matronas honestas ⁊
de hoc pitas. ex̄ d̄ fri. ⁊ male. c. fi. ff. de
ven. īspi. l. i. qa h̄ res occulta ē. ⁊ quia
man⁹ ⁊ ocul⁹ obstetricū qn̄q; ī hoc fal-
lit᷑. 27. q. i. nec aliq̄. S; si mulier nō alle
garet frigiditatē viri. ſ; poti⁹ dicēt eu;
sectū seu castratū fuisse siue defcm̄ mē
bri patientē an̄q; eā cognoscēt. ⁊ sic di
uortiū petēt. vir v̊o hoc negaret. certe
nō o; stare dcō viri eo ꝙ ꝓbari posset
p aspectū. A .Predcā etiā notāt᷑ ī di-
cta. q. 16. in sū. con. li° 4°. ti. 16. B
Quid si p viꝛ ul᷑ mlr̄ierē petat᷑ diuor
tiū ꝓpter artitudinē mulieris? R°. Vo
cabūt᷑ matrone fide digne atq; pite ⁊
iurabūt ꝙ diligent̄ īqrēt ⁊ referēt an
sit arta. ⁊ an possit fieri mr̄. ⁊ si dixerit
ꝙ nō sit arta. nō ꝓcedet᷑ ad diuortiū. si
aūt dixerit ꝙ sit arta ⁊ ꝙ nō possit fieri
mr̄. ī continēti pōt diuortiū fieri. ⁊ da-
bit᷑ viro lnīa ↄ̄hēdi cū alia. ſ; mulieri
ↄtinētia īdicet᷑. ut ex̄ de fri. ⁊ male. fra-
ternitatꝫ. p̊ tn̄so. Si tn̄ p⁹ diuortiū mu
lier īueniat q possit h⁹mōi seras resera
re repabit᷑ p̊mū mr̄imoniū. q̄d verum
fuit etiā si vir accepit aliā. ar. ī p̄dcō. c.
fratnitatꝫ. A .Ibi videt᷑ casus exp̄ssus
qn̄ p̊or vir erat sibs illi q apuit. Si aūt
a p̊ori viro ꝓpter disparitatē nō potat
cognosci sine ḡui piculo nō ē ei reddē
da. l; p cōsuetudinē secūdi reddita sit
apta p̊. ut nōt glo. ī dcō. c. fratnitatis.
sup v̊bo sibi. Con. Goff. ut ī sū. con. li⁹
4°. ti. 16. q. 5. l; ibi referāt᷑ diuerse alie
opīones dicentiū mulierē debē resti-
tui p̊. q̄ pn̄t ītelligi qn̄ p̊mus erat uel
dubitat᷑ vtꝛ sit sibs z°. Sec⁹ si ↄstet ꝙ
ꝓpt̄ disparitatē psone a p̊ non poterat
cog̊sci ut dcm̄ ē. Et de hac mā dr̄ lati⁹

ĩ.impedimentum.i5°. B
¶ Quid si petat̃ diuortiũ ꝓpt̃ maleficiũ. ut qa vir pōt cog̃scere alias ⁊ non vxorē? Rñ°. Debet ꝑ ↄfiteri ne forte hoc ↄtĩgat ꝓpt̃ aliq̃d pctm̃ eorꝫ. 33. q. i. si p sortarias. ⁊ sub recepto sacro iĩungat̃ eis ut sil̃ cohabitēt ⁊ bona fide opam dent ad debitũ carnale. ⁊ sic p trienniuꝫ sil̃ habitabũt. A. nisi forte iã habitauerĩt. tũc nō videt̃ necessariũ dari triēniũ. ꝟ aliqs ali⁹ termin⁹ arbitrarius ad ↄfitendũ. ⁊ alia debita remedia adhibēda. dcō. c. si p sortarias. ⁊ ex̃ d̃ fri. ⁊ male. c. fi. B. Quo pacto iterꝫ accedēt ad ep̃m iurātes q̇ sicut ꝓmiserāt fecerũt. ⁊ nō potuerũt ↄiũgi. ⁊ tũc adiuncto sacro ꝓpiquorꝫ. ut dictũ ē. §. z°. celebrabit̃ diuortiũ. ⁊ dabit̃ vtriqꝫ lnĩa ↄtrahēdi. ex̃ de fri. ⁊ male. c. vld. ⁊ ĩ dicto. c. si p sortarias.
¶ Sꝫ q̃liter ĩtelligēda ē ꝑdicta cohabitatio triēnij? Rñ°. Sufficit q̇ p maiorē ꝑtē āni cohabitēt. ⁊ q̇ bona fide opam dent. ar. ff. de aq̃ coti. ⁊ esti. l. i. §. duo ⁊. §. q̃d aũt. Q̇ si ĩfirmitate uel alio casu ĩpediat̃ vr̃ tēp⁹ restituendũ. ff. d̃ iti. actuqꝫ pri. l. i. §. z°. ⁊ se. A. Hoc fuit dictũ Hosti. ut pꝫ ĩ sũ. con. lib° 4°. ti. 16 q. 17. Cñ ĩ. c. fi. ex̃ de fri. ⁊ male. dicit̃ q̇ debēt cohabitare per ↄtinuũ triēniũ. Vbi etiã dic glo. q̇ sil̃r p triēniũ debēt cohitare qñ ꝓpt̃ frigiditatē petit̃ diuortiũ. Sꝫ h̃ ē verꝫ si frigiditas p⁹ ꝓbari nō possit. ut expresse dicit̃ eo. ti. c. laudabilem. B
¶ Quid si alter ↄiugũ nō vult cohabitare? Rñ°. Dicas excōicandũ p quē stabit ⁊ cautionē idoneā exigendā ut cohabitent. ar. ex̃ ut lite nō ↄtes̃. q̃m. §. vld. uel distringat̃ p curiã secularē. ex̃ de iudi. cũ nō ab hoie. Idē fiat si cohabitēt ⁊ nō attēptant. A. Idē ĩ sũ. con. eo. ti. q. 18. ꝟm Hosti. ⁊ glo. Ray. B
¶ Quid si eccl̃ia decepta p aliq̃s falsas ꝓbatiōes ul̃ h⁹mōi celebrat diuortiũ ⁊ postea vir fact⁹ ē sacerdos. deide cōpertũ ē q̇ eccl̃ia fuit decepta. nũq̇d iste sacerdos restituet̃ uxori eũ repetenti? Rñ° ꝟm Ray. Si nō pōt iduci ad ↄtinētiã. fiat ut dr̃. ĩ. m̃rimoniũ 8°. §. 14°. qui ĩcipit. qd si p⁹ latã. A. s. q̇ restituet̃. qa etiã monach⁹ restituet̃ sibi. ⁊ tenebit̃ iste debitũ reddē vxori petēti. ꝟ ñ ↄꝫ exigē. qa q̃tũ ĩ se ē solēnizauit votũ ut ⁊ nōt̃ ĩ sũ. con. li° 4°. ti. 19. q. 4. B At si posito ꝑdcō cãu m̃lier q̇dē nō repetat virꝫ. nũq̇d vir poterit uxorē repetere? Rñ° ꝟm xo. Mō. qa vir p sacri ordinis susceptionē ꝑiudicauit sibi. A Idē in sũ. con. eo. ti. q. 5. B
¶ Pone q̇ mulier credēs diuortiũ iuste celebratũ ĩgressa ē monasteriũ. an ↄperta ṽitate de iniusto diuortio potiũt virꝫ repetē iã ĩ sacr̃ ordinatũ uel factũ monachũ? Rñ° ꝟm xo. Mon. qa falsa cã nō ĩpedit votũ monachat⁹. ar. ex̃ d̃ voto. magne. ⁊ de ↄuer. ↄiu. ex pte. A Idē ĩ sũ. con. eo. ti. q. 6. B
¶ Pone q̇ duo frēs duxerũt duas sorores seu ↄsanguineas. ⁊ int̃ alterũ ⁊ uxorē fert̃ diuortij s̃nia ꝓpt̃ ↄsanguinitatē. q̃rit̃ vtrꝫ alter debeat ꝓpt̃ hoc separi ab uxore sua. Rñ° ꝟm Ray. Mō. qa res int̃ alios acta alijs nō ꝑiudicat. ex̃ d̃ fide ĩstru. int̃ dilectos. Sꝫ q̃tũ ad carnis copulã distĩguo. qa si alter ↄiugũ scit eē ĩpedimentũ int̃ se ⁊ vxorem nō exigat debitũ neqꝫ reddat. Si vero credat ex cã ꝓbabili. reddat ꝟ nō exigat. Si aũt credat ex aliq̃ cã temeraria reddat. ⁊ si pōt dimittat erroneã ↄsciētiã. ⁊ sic exigat. ex̃ d̃ sen. exco. ĩq̇sitiōi. A. Con. ꝑdict̃ Tho. ⁊ Pe. ut ĩ sũ. con. li° 4°. ti. zi. q. z. B

84

¶ Utrum vir et uxor in causa divortii iudicandi sint pares. R° secundum Tho. et Pe. Ad paria iudicantur. quia sicut licet viro dimittere uxorem ob causam fornicationis. ita licet uxori virum dimittere. 32. q. 1. si quis uxorem.

¶ Post latam sententiam divortii et separato thoro propter adulterium uxoris si vir fornicetur nunquid mulier poterit virum repetere? R° secundum Ray. Iudex ex officio suo debet virum cogere redire ad uxorem suam. ar. extra de iure iurandi. tua nos. et extra de divor. ex litteris. Idem Tho. Et vide hunc casum in matrimonio 8°. §. 15. q incipit. Pone quod lata. De materia divortii multa habentur praesertim ex impedimentis matrimonii vide in impedimentum. Divortio facto apud quem filius nutriri debeat vide in filius. §. 3°.

Doctor

uel docere. vide in magister et supra discere.

Dolus.

Quid est dolus aut lata culpa et huiusmodi? R° secundum Hosti. Dolus est insidiosa machinatio. ut si commodatarius surripi fecit rem commodatam. ff. de dolo. l. i. Lata culpa est non intelligere quod omnes intelligunt uel sciunt. ut si commodatarius dimisit rem commodatam in platea et fuerit ablata et ipse dicat quod non credebat quod acciperetur. Levis culpa est desidia siue negligentia. ut Insti. q. mo. re contrahitur ob. §. p. ut si commodatarius reposuit rem commodatam in camera sua et recessit relicto ostio aperto. Levissima culpa est quam aliquo modo potest provideri ff. ad. l. acq. l. si putator. et 50. dist. hi qui arborem. ut si commodatarius rem quidem in archa reposuit sed non firmavit. A. s. cum claue. ut in loco de quo statim. B. Quod si fecisset fur non surripuisset. Casus fortuitus est quod nullatenus potest provideri. sicut incendium ruina. naufragium. rapina. ut. C. como. l. i. A. Idem in sum. con. li° 2°. ti. 6. q. 22. B

¶ Dolus in aliquo contractu dupliciter invenitur. Nam quandoque dat causam contractui. puta dolo te induxi ut venderes quod alias non eras venditurus. et tunc non tenet contractus. ff. de dolo. l. eleganter. 12. q. 2. quisquis episcopus in fine. Quandoque dolus incidit in contractu. ut quia eras venditurus. sed per dolum te induxi ut minori precio venderes. et tunc tenet quidem contractus sed satisfaciendum est de dolo. ut. ff. de ac. emp. et ven. l. Iulianus. Et non habet quod excepto bone fidei non tenetur de dolo mediatoris sed ipse mediator. ut in predicta. l. eleganter et. ff. de proxenetis. l. 2. et 3. nisi in subsidium quando scilicet mediator deficeret uel non posset. ut in dicta. l. eleganter. A. Melius facit. l. fi. ff. de eo per quem fac. erit. ubi dicitur quod quando dolosus non est soluendo. non est equum quod quis lucretur ex dolo alieno cum damno alterius. Et omnia predicta notantur etiam in sum. con. li° 2°. ti. 8. q. 8. secundum Gff. et Hosti. ubi etiam ponitur quod de statim sequitur. B. Item non secundum xv. q. in monachatu et matrimonio etiam si dolus det causam contractui nihilominus tenet. Qui dolum allegat dolum probare debet. ut habes. in locatio. §. 6°. in fi.

Domicilium.

Quando dicatur quis transferre domicilium ita quod factus sit de iurisdictione alterius? R° secundum Hosti. Puto quod secundum ius canonicum quamcito ad aliam prochiam transit et hospitium constituit explicando sarcinulas suas et se in ipso recipit animo remanendi. statim fit prochianus illius. extra de prochiis. c. vld. et extra de decimis. ad apostolice. A. Idem in sum. con. li° p. ti. 16. q. 13. B

Dominica dies.

Diem dominicum constat inter summas et precipuas festiuitates contineri. Exo. 20. Memento ut diem sabbati sanctifices. Dominicam enim colere debemus propter honorem

⁊ gaudiū resurrectōis dn̄ice. ꝺ ꝯse. diſ.
3. c. ſabbato. Nulla oꝑatio ī illa ſcā die
agat̄ niſi tm̄ hymnis ⁊ pſalmis ⁊ cātic
ſpūalibꝫ dies illa trāſigat̄. ꝺ ꝯse. diſ. 3.
ieiunia. Itē tāta ē excellētia hꝰ diei ꝙ
ī nllō alio die pōt eps ꝯſecrari. diſ. 75.
ꝙ die dn̄ico. ubi etiā ſubdit̄. ꝙ qcqd ī-
ſigne a deo ē ꝯſtitutū ī terris ī hꝰ diei
dignitate geſtū ē. In hac mūdꝰ ſūpſit
exordiū. In hac ꝑ reſurrectiōꝫ ⁊ mors
īteritū ⁊ vita accepit ꝑncipiū. A. Hec
fuerūt dicta Ray. ut pꝫ in ſū. con. liº ꝑ
ti. iz. q. 3. B

Utrū obſeruatio diei dn̄ice ſuccedat
loco diei ſabbati. Rº ſm Tho. ſcꝺa ſcꝺe
q. izz Non ſuccedit ex vi ꝑcepti ſꝫ ex
conſtitutione eccleſie ⁊ ex ꝯſtitutione
populi xp̄iani. Ideo non eſt ita arta ꝓ-
hibitio oꝑandi ī die dn̄ico ſicut fuit ī
die ſabbati ſꝫ q̄dam oꝑa ꝯceduntᷣ que
die ſabbati ꝓhibebāt̄. ſicut decoctio ci
boꝝ ⁊ alia hꝰmōi. de ꝯſe. diſ. 3. ꝑuenit
ī fi. Et ī qbuſdā oꝑibꝫ ꝓhibitꝭ facilꝰ di
ſpēſat̄ ī noua q̄ꝫ ī veteri lege. Quī etiā
ſm Hoſti. ī ſabbatis maxīe oꝑari debe
mus ne videamur iudaiçare. A. Idē
ī ſū. con. liº ꝑ. ti. iz. q. 6. Ur̄ ḡ ꝙ dn̄ica
nec aliqꝺ feſtū hodie ſit ex ꝑcepto dī-
no. ⁊ ſic vacat tertiū ꝑceptū decalogi.
Memēto ⁊c. Sꝫ potiꝰ dicendū ē ꝙ non
vacat. Nā lꝫ eēt q̄ ad ſpālē diē ſabbati
cerimoniale. ē tn̄ morale q̄ꝫtum ad hꝰ ꝙ
aliqs dies ebdomade deputet̄ ad diui-
nū cultū ſm Nico. ꝺ Lira ſup. zo. caº
Exo. ⁊ alios theologos. Un̄ ⁊ ꝯueniēſ
valde fuit. ut ſicut an̄ xp̄i aduentū cū
vacabat gr̄a deputatꝰ fuerat ad feſtan-
dū dies vacatiōis qn̄ deꝰ ceſſauit oꝑa-
ri. ita ⁊ poſt aduētū xp̄i ⁊ ī tp̄e q̊ dn̄s
oꝑatꝰ ē ſalutē nr̄aꝫ deputaret̄ dies ma
gnifice oꝑatiōis. Et lꝫ ſcripta nō decla-
rauerit exꝑſſe qs ſit dies tn̄ ſatis decla-
rauit tacite ⁊ ſufficiēter demr̄ando ma
gnalia oꝑa q̄ fecit dn̄ica die. In illa. n.
īchoauit mūdū. Gen̄. ꝑ. Xp̄s reſurre-
xit a mortuis. de ꝯſe. diſ. 3. ſabbato. In
eo ſpūs ſcūs datꝰ ē aplīs. ⁊ breuit̄ qc-
qd īſigne ē ꝯſtitutū a deo. ī hꝰ diei di-
gnitate ē geſtū. 75. diſ. c. ꝙ die dn̄ico.
Itaqꝫ eccl̄ia n̄ ſtatuit hūc diē ut ex ſe. ſꝫ
potiꝰ ex auctoritate dīne ſcripr̄e. ita ꝙ
ꝯueniēt̄ a deo dr̄ ſtatutꝰ. Iō etiā eccle
ſia ī. c. licet. ex̄ ꝺ ferijs. dīc ꝙ etiā ſcri-
ptura noui teſtī ꝑcipit diē ſeptimum.
Claret āt. qa hꝰ nō pōt ītelligi de ſabba
to. de ꝯſe. diſ. 3. ꝑuenit. ḡ ītelligit̄ ꝺ do-
minico. dcō. c. ꝙ die dn̄ico. Et ita dies
dn̄icus q hodie ſubrogatꝰ ē loco ſabba
ti ꝑcipit̄ ex lege dīna. Qui aūt dicere
videt̄ ꝙ nō ſit ex lege dīna pn̄t ītelligi
q̊ ad exꝑſſam declaratione. qa nō ꝑce-
pit exꝑſſe ſꝫ tacite ⁊ ſufficient̄. ut ꝑoſtē
ſū ē. Et ſi dn̄ica dīna lege ꝑcipit̄. mlto
magꝭ feſtiuitates maiores dn̄ica quas
enumerat glo. ī dcō. c. licet ꝺ ferijs. vi
delicꝫ natiuitatē dn̄i. ephiphaniā. pa-
ſca reſurrectiōis. aſcēſiōeꝫ dn̄i. ⁊ pēthe
coſten. Hōt addi ⁊ dies venerꝭ ſcā vi-
delꝫ dies ꝓpꝰ paſſiōis. qa mlto plꝰ ꝓfu-
it ꝓ nobꝭ mori q̄ꝫ naſci. ⁊ maiꝰ opus nō
reꝑit̄ deꝰ feciſſe q̄ꝫ qꝺ illa die fecit tātā
ī ſemetipō ꝓ nobꝭ recipiēdo paſſionē.
Et qa etiā ſuꝑ oꝑe illꝰ diei fūdat̄ ſaluſ
totiꝰ mūdi ſine q̄ oēs alie feſtiuitates
fruſtratorie forēt. Itē qꝺ dictū ē nō eē
hodie ita artā obſuātiā dn̄ice ſicut olī
ſabbati oꝫ ītelligi verū q̊ ad cerimoni-
alia. ſicut erat nō āmbulare vltra vnum
miliare ī ſabbato. Actꝭ. ꝑ. ulꝭ qd ſilē. q̄ ī
ſe ꝯtinebāt potiꝰ figurā futoꝝ q̄ꝫ aliud
Quo v̂o ad moralia videlꝫ ut intēdat̄
dīnis obſeqꝭs ⁊ ad dei honorē ⁊ nr̄aꝫ
ſalutē ꝑtinētibꝫ artius nūc obligamur
q̄ꝫ olī ex veti teſtō. cū nouū teſtamētū

maiorē reqrat iusticiā. Math. 5°. ibi. Nisi abundauerit iusticia vr̄a ꝛc. Vn̄ Aug⁹ ī q̊dā sermōe dīc. Sup h̄ oīa ꝓte stamur ut oēs dies dn̄icos ad eccl'iam veniat ut diligēti⁹ scriptās q̄ ibi legūt' audiat. ⁊ ip̄o die scō pausationē habeatis. Si. n. īfelices iudei ī tāta deuotiōe celebrāt sabbatū ut ī eo nulla opa t̄rena exerceāt. quāto magis xp̄iani in die dn̄ico soli deo vacare uel depcati ꝓ aīe salute debēt ⁊ ad ecclesiā puenire. B De mā dn̄ice ⁊ aliaꝝ feriaꝝ. i. festorum vide. ī. ferie.

Dominus tē/

porał' aliq̊ꝝ. De q̄stis ⁊ tallijs q̄s dn̄i tpales a subdit' exigūt vide. ī. tallia.

❡ An ī aliqb; casib; possit dn̄s a subdit' exigē vltra ↄsuetū uł' cōe statutū? R̄c° f'm Ray. ⁊ Hosti. Pōt. Et p̊ qdē ꝓ defensiōe t're sue. Ad h̄. n. tenet' oēs nō solū d' reb; ſ etiā laborare corpalit' ut sic seip̄os saluent. 23. q. 3. fortitudo. ex̄ de īmu. eccle. puenit. Itē si vult dn̄s ire ī exercitū indictū ab eccl'ia uł' p̊ncipe ↄ̄ hēticos uel paganos nec sufficit ad expēsas. pōt a subdit' petē moderatū auxiliū. Itē si ī bello ex pte sua iusto fuit capt⁹ ab hostib; nec sufficit se redimē absq; g̃ui dāno. Itē si vult ire ad p̊ncipē p obtinēdo p̊uilegio ꝓtectiōis special' ꝓ se ⁊ subdit'. ⁊ nō pōt cōmode expēsas ad h̄ nccīas facē. ⁊ si aliq̃ alia silis cā emergat. puta qn̄ maritat filiā. Nā acqrit sibi affines ⁊ amicos. aut qn̄ facit filiū militē aut accipit qd' erat feudū suū uel nouū feudū acqrit. A. Hec exēpla fuerūt glo. Ray. addētis qꝫ cū talia videāt' respicē cōmodū subditoꝝ nō credo qꝫ dānādi sint q talia recipiunt ubi ↄstitutū uł' ↄsuetū ē. dū tn̄ nō recipiāt ultra q̃ꝫ cōstitutū uł' ↄsuetū ē Et si aliqd' ↄsuetū ē ⁊ ad arbitriū exigi ↄsueuit cū moderamīe exigat'. Con. etiā tā cū Ray. qꝫ cū. glo. ī p̄dcīs cāis. Vl. Con. etiā Tho. in genē. ⁊ Hosti. addēs qd' stati seqt' d' refectiōe viaꝝ ⁊ pōtiū ⁊ depaupatiōe ex iusta cā. ſ h̄ dēs Sec⁹ si egeret dn̄s ex cā īiusta. ut in sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 35. B. uł' ad refectiōeꝫ pontiū ⁊ viaꝝ. uel qn̄ sine culpa depaupat⁹ ē vel obligat⁹. dū tn̄ sp moderate ⁊ nō ad g̃uamē exigat. 10. q. 3. vnio. circa mediū. ex̄ d' censi. cū aplus. §. ꝓhibemus. 22. q. 5. d' forma fidelitat'. Q2 si qd p̄lati īpendāt legato uł' alijs maiorib;. deīde pl⁹ ꝓpt h̄ a subdit' magis extorq̄ant q̃ꝫ īpendāt. tenēt' extorta restituē ⁊ tātundē paupib; erogare. Supior etiā cui fueīt d' h̄ q̄rela deposita si ī h̄ negligēs fuerit canonice subiaceat vltiōi. ex̄ d' īmu. eccle. qa pleriq;. Qn̄ v̊o dn̄s sine iusta cā extorquet a subditis, tenet' ad restitutionē f'm Ray. vn̄ si velit ludē uel ultra vires suas ad vanitatē expēdē. uł' si ī bello quod ex pte sua īiustū erat cogat' se redimē. tunc si qd p eū uel ei⁹ officiales a subdit' exactum est ⁊ ad dominos ip̄os puenit tenetur restituere illis a quibus exactū est. si sciunt'. al' in pias cās. uel ī utilitatē cōem. Si aūt ad eos nō pueīt nihilomin⁹ debēt officiales suos ad restitutionē ↄpellē ⁊ eos punire. Con. Tho. ī epl'a q̄dā ad ducissam Lottrigie ⁊ Barband'. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 36. B

❡ Quid si subditi hn̄t vsuariū ī aliq̊ nemore ⁊ dn̄s aufert eis. nūqd tenetur ad rest itutionē. aut si ali⁹ abstulit eis aliqd. nunqd sufficit si satisfaciat dn̄o illorum? R̄c° f'm xb. Tales subditi si ita sūt serui qꝫ nihil hēant ꝓpꝛiuꝫ. ſ peculiū si qd' hn̄t ē in ptāte dn̄i. ut reuocet' qn̄ voluerit. ⁊ ip̄m vsuariū hn̄t ꝓ peculio dn̄s pōt reuocare. Itē etiā de dānis

eis illad ab alio sufficit satisfieri dño.
Si aūt tales subditi sūt ꝙ nihilominꝰ
hn̄t res suas ꝓpas. tūc nec dn̄s pōt eis
auferre vsuariū. nec de dānis eis illad
pōt dño satisfieri. A .etiā si eēnt tales
subditi ꝙ eoꝝ dn̄s posset ꝺ ꝯsuetudīe
quātū ⁊ qn̄ vult ꝺ bonis eoꝝ cape. qa
ī talibꝫ restrīgēda ē hꝰmōi abusio ⁊ ex
torsio potius q̄ꝫ laxāda ſm eūdē xꝺ. ut
ī sū. con. liº 2º. ti. 5. q. 42. B .De tallijs
⁊ gabell' ⁊ pedagijs q̄s ⁊ q̄ dn̄i siue coī
tates qn̄qꝫ exigūt vide. ī. pedagiū. ⁊. ī.
tallia

Donatio ꝑ̊ inter viuos
qd sit? R° ſm Hosti. Est lici
te rei nll'o iure cogēte mera libalitate
facta collatio. A .Idē in sū. con. liº p̊.
ti. 15. q. 72. B

Quis potest donare? R° ſm Hosti.
Donare pōt pr̄familias ⁊ dn̄s rei. Nō
g̊ seruꝰ nō filiusfamilias. ff. eo. l. filius
Itē nō minor. 25. ānis. C. si maior fac.
ta. ha. l. vlt. Et multo minꝰ pupillꝰ q
alienare nihil pōt sine tutoꝝ auctorita
te. ff. ꝺ acq. re. do. l. pupillꝰ. Itē nec mo
nachꝰ uel ꝯuersus. 54. dis. abbati. De
cl'icis an possint donare hr̄. ī. §. pl't. Iteꝫ
nō pōt donare q nō ē ꝯpos mētis. ut fu
riosus. nec ꝓdigꝰ. ff. de cura. fu. l. Julia
nus. Sꝫ nec is cui alienatio ꝑ legē int'di
cta ē. ut qa ꝯmisit crimē lese maiestatis
C. ad. l. iul'. ma. l. vlt. uel hēticꝰ ē. C.
de heret. l. manicheos. A .Ibi solū dr̄
de qbusdā hētic. Sꝫ eo. ti. l. gaçaros.
dr̄ ꝺ oībꝫ. Nō tn̄ fit executio huiꝰ sn̄īe
nisi fuerīt ꝑ eccl'iasticos iudices hētici
iudicialit' ꝓnūciati. ut ī. c. cū scꝺm. de
hētic. liº 6º. B .Itē nec ꝯdēnatꝰ ꝺ pu
blico crimīe. lꝫ añ sn̄īam donare posset
ff. eo. l. pꝰ ꝯtractū. ⁊. l. donatiōes. §.
vlt. A .Idē ī sū. con. liº p̊. ti. 15. q. 73.
Pōt etiā filiusfamilias aliqn̄ donāe. ut
ī dcā. l. filiꝰ. ff. de dona. ubi dr̄. Filiusfa
milias donare nō pōt nec si liberā pe
culij admīstrationē habeat. nisi iusta
rōne motus donet. uel nisi expr̄sse ei sit
ꝯcessū donare. uel nisi ex ꝑsona h' colli
gat'. ut si ē filiꝰ senatoris ul' alicuiꝰ altius
dignitatis. Tūc. n. nisi filio spālit' donā
di facultas adimat' ꝯcessisse vr̄ dū ei li
berā dat peculij admīstrationē. Pōt
etiā donare de castrēsi uel q̄si castrēsi
peculio int' viuos ⁊ mortis cā. cū de eo
etiā testī factionē hēat. Et exceptis his
casibꝫ filiusfa. nō pōt donare. Et si cui
ꝑmissū ē donare nisi spālit' etiā mortis
cā fuerit donare ꝑmissū nō pōt mortis
cā donare. hibi. B

Cui possit donari? R° ſm Hosti. Cui
libet nisi ꝑ legem ꝓhibeat'. siue sit pn̄s
siue sit absens. notꝰ ul' ignotꝰ. Itē pa
trifa. ⁊ filiofa. dico extraneo. Nā filiofa.
suo q̄ꝫdiu ē ī ptāte pr̄is nō valet facta
donatio. ꝫ ꝯualescit ꝑ emācipationē.
C. eo. l. fine. A .Hoc veꝝ ē nisi fuerit
reuocata. ut ī dcā. l. fine. B .vide. ī. §
añpl't. Itē nec int' viꝝ ⁊ vxorē valet. vi
de. ī. §. 6º. 7º. ⁊ 8º. Item nec miles pōt
donare meretrici. C. ꝺ dona. int' viꝝ ⁊
vxorē. l. si ācillā. A .Idē ī sū. con. liº p̊
ti. 15. q. 73. B .Immo. etiā qlibet pro
hibet' donare meretrici. 86. dis. q ve
natoribꝫ. Si tn̄ donaui repetere non
possū. ut ibi nō. A .qa ī pari cā turpi
tudinis potior ē ꝯditio possidētis. ff. de
ꝯdi. ob tur. cau. l. si ob turpē. §. porro
Fallit ī milite q pōt reuocare donatio
nē quā fecit focarie. Et si tal' ꝓhibitio
donādi ē erga milites t'renos. fortiꝰ er
ga cl'icos ſm Hosti. ut in dcā. q. 73. B
De dādo siue donādo adulatoribꝫ vi
de s̄. adulatō. §. fi. De dādo histriōibꝫ
vide. ī. histrio. A .Aduertēdū etiā ꝙ
nō pōt donāi iudicibꝫ siue rcōribꝫ qbꝫ
certū salariū ꝯstitutū ē. Al' punit' dās

⁊ recipiēs.ut.l.fi.C.ad.l.iul.repe.nisi esculētū ul' poculentū mera libalitate oblatū.qꝺ paucī diebꝫ ꝯsumi possit.ex ꝺ rescrip.c.statutū.§.ī sup.liº 6º. B

Donatio multꝫ de cāis reuocari pōt ꝓcipue modis illis qbꝫ libertꝰ sit seruꝰ vide.ī.libertus.§.2º.

Utrū donatio fcā sub ꝯditiōe sit idē qꝺ facta sub mō. Rᷤº. Nō. Nā illa q̄ fit sub ꝯditiōe. puta si tale qd fiat uel sit nō tenet nisi exn̄te ꝯditiōe. ꝫ illa q̄ fit sub mō puto ut tale qd fiat statī tenet ꝫ n̄ extāte illo pōt reuocari.C.ꝺ dona. sub mō.l.i.et.2. A .In his legibꝫ dr̄ solū de donatiōe sub mō.Sꝫ eo.ti.l.fi. dr̄ de donatiōe sub ꝯditiōe. B .Et idē dicendū ē ꝺ vēditiōibꝫ ⁊ hꝰmōi ꝯtractibꝫ.Et vide ꝺ h̄.ī.mr̄imoniū 5º.et 6º.

An ꝯiuges sibi īuicē donare possint Rᷤº q̄ nō. Nec valet donatio.qn potiꝰ ꝓhibita ē tā iure canonico q̄ꝫ ciuili. ex eo.donatio.7.ff.eo.l.i.nisi ī certis casibus q̊s hēs ī se.§. Hꝰ a ūt ꝓhibitiōis sūt.4.cāe. Prima ē ne ꝑpt amorē alter ꝯiugū nō obtēꝑando donatiōibꝫ faciliter spoliaret.ff.eo.l.i. A .Hoc autē receptū ē ne mutuo amore īuicē se spoliarēt donatiōibꝫ nō obtēꝑātes ꝫ ꝓfusa erga se facultate agētes. B .Secūda ne melior ī pauꝑtatē īcidet ⁊ deterior ditior fieret. ff.eo.l.3. Tertia ne forte cōiuges īteti ad acqrendū sibi ꝑ donationes nō eēnt studiosi libos habēdi uel educandi.ff. eo.l.2. Quarta ne amor honestꝰ ⁊ debiti exhibitio q̄ debēt esse int ꝯiuges ꝓcio ꝯciliari videret̄.ff.eo. l.3. Et sic int eos donatio nō valet etiā si fiat ꝑ intꝑositā ꝑsonā.ff.eo.l.si spōsus.§.gn̄alit. A .Hic.§. nō vr̄ hr̄i in hac.l.ꝫ h̄ dictū ꝓbat bn̄ ea.l.ī ꝑncipio B .Nec valet int eos remissio alicꝰ debiti aut assignatō cuiꝰcūqꝫ debitorꝫ.qa

h̄ oīa donatiōes sūt. A .Hec ꝓbant in ꝺcā.l. si spōsus.ubi etiā hr̄ in ꝑncipio q̄ donatio int spōsam ⁊ spōsū valet. ⁊ nō etiā in sū.con.liº p̊.ti.15.q.76. B

Sūt tn̄ casus qbꝫ donatio int cōiuges valet. Et p̊ qdē si is q donauit ꝑmansit ī eadē volūtate usqꝫ ad mortē. Nā hꝰmōi.dōatio morte donatorꝫ ꝯualescit. ex eo.dōatio. Itē valet donatio si alt n̄ fit īde pauꝑior.lꝫ alt fiat ditior.ut si maritꝰ hēs ab aliq̊ īstitutꝰ n̄ adeat ut vxori substitute locū faciat. Itē eodeꝫ mō valet si alter nō fiat ditior lꝫ alter fiat īde pauꝑior.ut si vir donauit vxori ad emendū vnguēta ⁊ hꝰmōi.ut in ꝺcō.c.donatio.7.ff.eo.cū h̄ statꝰ. A Meliꝰ vr̄ facē eo.ti.l.si spōsus.§.plt. 7.§.fi.7.l.se. B .Sꝫ ⁊ donatio int spōsū ⁊ spōsaꝫ valet.ut ī ꝺcā.l.cū hic statꝰ

Quibꝫ mōis donatio facta int virū ⁊ vxorem reuocat̄. Rᷤº. Primo quidē reuocatur expresse per pn̄iam. ff.eo. cū hic statꝰ.§.p̄. A .Et ibi pꝫ q̄ oꝫ attēdi supꝑma siue vltīa volūtas qn̄ pl'ies mutāt ītētionē. B .Itē reuocat̄ si res donata ꝑ donatorē alienet̄. C.eo.l.si maritꝰ. A .Ibi h̄ nō ꝓbat̄.ꝫ in ꝺcā.l.cū h̄ statꝰ.§.si maritꝰ. Ubi pꝫ q̄ nō solum alienādo vr̄ tacite reuocare donatiōeꝫ ꝫ etiā pignori obligādo nisi exꝑsse aliud ondat̄. B .Itē si ꝑmoriat̄ ille q donationē accepit. ex eo. donatio. Itē si diuortiū fiat.ut ī ꝺcā.l.cū hic statꝰ.§. diuortiū. A .Et ibi pꝫ q̄ h̄ verū ē qn̄ diuortiū fit ex displicētia. Secꝰ si fiet cū bona gr̄a.ut si fiet cā religiōis. Itē secꝰ si pꝰ diuortiū mr̄imoniū restaurat̄ ut ibi. B .Itē cū socer nūciū diuortij mittit nurui cui donauerat.ut ī ea.l. cū h̄ statꝰ.§. si socer. A .Oīa q̄ habēt ī h̄.§.fuerūt ꝺcā Goff. ut pꝫ ī sū.con. liº p̊.ti.15.q.77. Et ꝓdcā non solum

obtinēt int̄ virū ⁊ vxorē ſetiā int̄ ſo-
cerū ⁊ generꝝ ſeu nurū. ⁊ int̄ ꝯſoceros
q copulatos ī mr̄imōio ī ptāte habent
vcā.l.cū hic ſtatꝰ.§.oro. B

¶ Pr̄ ⁊ filiꝰ q ē ī eiꝰ ptāte ſibi donare
nō pn̄t eo ꝙ pr̄ ⁊ filiꝰ q̄ſi vna ſūt pſona
C.de īpu.⁊ alijs ſubſti.l.vld. Fallit tn̄
ī dote ⁊ donatiōe ꝓpt̄ nuptias.quā pr̄
filio ⁊ filie donare pōt. Itē fallit cū fi-
liofami.eūti ī caſtra pr̄ donat mobilia
Itē valet ſi pr̄ remittat filio vſufructū
quē hꝫ ī rebꝫ illiꝰ aduēticijs. Itē valet
ſi fiat ob alimēta.h Hoſti. A .Idem ī
ſū.con.eo.ti.q.78. ubi etiā dr̄ ſm eū-
dē ꝙ qcqd dr̄ de donatiōibꝫ int̄ virū ⁊
vxorē ꝓhibitis. idē pene intelligas de
donationibꝰ int̄ pr̄es ⁊ filios. B

¶ Utrꝝ ſacerdotes ꝓchiales ⁊ alij cle
rici ſiue p̄lati poſſint donare. R̄. Q̄tū
ē de pr̄imonialibus ſiue de ſuis ꝓprijs
aut q̄ p aliquā hereditatē uel alio mō
ītuitu pſone acqſierīt. donare poſſunt.
ex̄ d̄ ſuc.ab īteſ.c.p̄.S3 ⁊ d̄ fructibꝫ bn̄-
ficiorꝫ ſuorꝫ donare pn̄t quedā modica
ſm eorꝫ ſtatū. ſ tn̄ tenēt̄ ⁊ debēt donāe
paupibꝫ pſonis ⁊ honeſtis.qa q̊dāmō
bona clicorꝫ ſūt paupuꝫ. At pſonis ī ho
neſtis donare non licet.ut s̄.3°.§.dictū
ē.Et ad iſtā materiā facit s̄.clicꝰ 4°.§.
5°. A .Et ſm ea q̄ ibi ⁊ h dicūt̄ videt̄
ītelligēda q̄ notāt̄ ī ſū.con.li° p̄.ti.15.
q.79.lꝫ ibi videāt̄ dcā latiora poni ſm
Hoſti. Ibi etiā dr̄ ſm Goff.ꝙ ī dona-
tione rei modice nō reqrit̄ ꝯſenſus uel
ꝯſiliū clicorꝫ.Et ad hoc facit ex̄ eo.cete
rū.Itē ꝙ ep̄s ad ꝯſtruēdū monaſteriū
pōt ꝯferre qnq̄geſimā bonorꝫ ſue eccle
ſie.Ad edificationē vō altiꝰ ecclie ſolū
cēteſimā. 12.q.2.bone rei.Nec reqrit̄
nouꝰ ꝯſenſꝰ. cū ſemel a iure cōceſſū ſit
Et ſi plures donatiōes fecit q̄ excedāt
qnq̄geſimā uel cēteſimā lꝫ diuerſa cir

ca h dcā ſint a diuerſis. meliꝰ videt̄ ut
excedēs reuocet̄. ⁊ nō oēs ſm eundem
Goff. Itē dcā qnq̄geſima uel cēteſima
nō dꝫ dari qn̄ eēt ī g̃ue dānū ecclesie.
ex̄ eo.ad apl'ice. Itē etiā ⁊ ī rerꝫ donati-
one dꝫ attendi rōnabil̄ ꝯſuetudo loci.
ex̄ eo.ceterꝫ. B

¶ Utrꝝ p̄lati eccliarꝫ donare poſſint. R̄.
Dicendū ꝙ pn̄t q̄dā modica. 12.q.2.
terrulas. ꝯſiderata tn̄ rei donate quāti
tate ⁊ loci ꝯſuetudīe. ex̄ d̄ dona. ceterꝫ
De hac mā̃ vide s̄. clicus 4°.§.2°.et 5°.
Q̄tū ecclijs donari poſſit vide.ī. ecclia
p̊.§.6°.

Donatio 2°. s. cā mortis.

Donatio cā mortis ē cū qs
magis vult ſe hr̄e q̄ꝫ eū cui donat. magiſ-
qꝫ eū cui donat q̄ꝫ hēdē ſuū. ut.ff.d̄ do-
na.cā mor.l.i. ⁊ Inſti.d̄ dona.§.2°.

In q̊ differt donatio cā mortis a lega-
to? R̄. Donatio cā mortis ad īſtar lega-
torꝫ redacta ē. ut idē iuris ſit ī vtroqꝫ.
ut inſti.d̄ dona.§.2°. Differt tn̄ ī qbuſ-
dā.p̊ qa legatū ſp tradit̄ ab hēde. ſed
donatio cā mortis qn̄qꝫ ab hēde qn̄qꝫ a
teſtatore. Itē ſi qs accuſat teſtm̄ ut fal
ſū amittit legatū. ſ non donationē cā
mortis. Alit̄ ſi ex aliq̄ cā reſcīdat̄ teſtm̄
⁊ donatio cā mortis. ff.eo.l.ſi aliqs. ⁊.l.
ſi debitor. A .Idē ī ſū.con.li° p̊.ti.15.
q.50.ſm.glo.Ray.q etiam dic ꝙ alie
ſūt dr̄ie que ſolēt notari.C.de dana.cā
mor.ī ſūma ⁊ ī littera. B

¶ Reuocat̄ donatio cā mortis ſi donā-
tē peniteat. uel ſi liberatꝰ ē de piculo ī
quo erat uel ſi deficiat cōditio ſub qua
donatio facta fuit. ff. ſi cer. petat̄.l.nō
oīs. Itē ſi donatariꝰ ꝑus decedat q̄ꝫ do-
nator. ff.eo.ſi filio.⁊.l.ſe.⁊ fi. A .Idē
ī ſū.con.eo.ti.q.75.ſm Hoſti. q etiā
addit ꝙ idē ē ⁊ ſi non adīpleat̄ cā ſub

q̃ donatio facta ē. ⁊ ꝙ p̄dcā đa sūt nisi
sic datū fuerit ut stati transeat dn̄ium
nec reuocari possit. qa talꝭ donatio int̄
viuos fcā cēset̄. Et ex q̊ fcā ē nec ↄdi-
tiōe3 nec modū nec pnīa3 sine cā admit
tit. Ex cā tn̄ reuocari pōt. ut ꝓpt̄ sup-
uenientē filioꝝ natiuitatem. 17. q. vld
quecūq3. B

D Onatio ʒ̊. s. ꝓpt̄ nupti-
as. Donatio propt̄ nuptias ē
qđ spōsus spōse donat qn̄ ab ea dotem
accipit. ex̄ de dona. int̄ viꝝ ⁊ vx. c. nup
A. Et ibi p3 ꝙ idē ē etiā si spōsus do-
nat qn̄ nō accipit dotē. qa siue accipiat
dotē siue nō. illud qđ donat sic vocat̄
Vn̄ ⁊ ī dcō. c. nup. ī fi. dr̄. Illud te no-
lum⁹ igrare ꝙ vxor dr̄ dare dotē viro
vir aūt vxori donatiōe3 facē ꝓpt̄ nupti
as. B. H⁹mōi aūt donatiōis ꝓpum ē
ꝙ si paciscat̄ marit⁹ đ dote uel pte dod
lucrāda vxore p̄mortua. talē ptē d3 lu
crari mlr̄ier de donatiōe ꝓpter nuptias
p̄mortuo viro. ex̄ đ dona. int̄ viꝝ ⁊ ux
orē. dōatio. §. sane. ⁊. C. de pac. ↄuen.
l. ex morte. A. Vbi etiā p3 ꝙ etiā si di
uerse sint quātitates maioris uꝭ mīord
dotis ⁊ donatiōis ꝓpt̄ nuptias. qa etiā
tūc eq̄litas de ncc̄itate req̄rit̄ ī quota ⁊
nō ī quātitate. ⁊ ꝙ si pactio ↄ̄ria facta
fuerit. nō valet. Et subdit̄. Eadē custo
diri cēsemus siue pr̄ ꝓ filio siue mater
siue ipse ducturus vxorem sui iuris
ↄstitut⁹ siue q̄libet ali⁹ ꝓ eo an̄ nupti-
as donatiōe3 nupture dederit. Sili q̊q3
mō pat̄ ꝓ filia siue mr̄ siue ip̄a ꝓ se sui
iuris ↄstituta siue q̄libet ali⁹ ꝓ ea vxo-
rē ducturo dotē dederit seu ꝓmiserit.
qm̄ ⁊ alio ꝓ ea offerēte dotē ipsa eā per
se vr̄ offerre. Qđ adeo veꝝ ē ut ⁊ ipsa
ab alio ꝓ se oblatā dotē ī lucꝝ suū repo
scat. nisi forte is q̄ eā obtulit stati. i. tē
pore obligatiōis seu ꝓmissiōis stipula
tus uꝭ pact⁹ sit ut sibi dos p̄dcā reddat̄
Sibi. Hodie aūt d3 eq̄litas eē nō solū
ī quota ƀ etiā ī quātitate. ut ī Auten.
de eq̄li. do. §. p̊. collꝭ. ⁊. Itē ī dcō. c. do-
natio. dr̄. Sane soluto mr̄imonio sicut
dos ad mulierē. ita donatio ꝓpt̄ nupti-
as redit ad viꝝ. nisi đ ↄsuetudīe secus
obtīeat. B. Donatio ꝓpter nuptias
alienari nō pōt. ut. ī. dos. §. 3̊.

D Os ē q̄ dat̄ viro a mulie-
re ꝓ onere qđ de mr̄i-
monio sustinet. Vn̄ tā diu du
rat q̄3 diu ⁊ mr̄imoniū. ƀ eo soluto sol-
uit̄. qa sine eo eē nō pōt. ff. đ iure dotiū
l. 3. Et ē dos q̄si ꝓpriū p̄rimoniū mulie
ris. ff. de mino. l. deniq3. §. ƀ vtꝝ. in fi.
S3 q̄3 diu stat mr̄imoniū dn̄iū dotaliū
ē penes viꝝ. vn̄ ⁊ ↄ̄ volūtatē viri non
pōt īde etiā el̄ya3 facē. ut. ī. el̄ya z̊. §. 3.

C Quot sūt sp̄es dotꝭ? R̄x̊. Due. Nam
alia ꝓfecticia. alia aduēticia. Profecti-
cia dos ē q̄ a p̄re ꝓ filia. uꝭ ab auo ꝓ ne-
pte. uel ab alio noīe eorū seu de bonis
eoꝝ dat̄. ff. đ iure do. ꝓfecticia. Aduēti
cia v̊o ē quā ip̄a mlr̄ier dat ꝓ se uel ali⁹
a p̄re uel auo. siue sit frater siue sit ali⁹
quis. Itē dos alia extimata. alia īextīa
ta. Si extimata dat̄. tam lucꝝ q̄3 dānū
ptinet ad maritū sicut ad rei emptorē
A. Extīatio. n. īducit ēptionē. ut in. l.
plerūq3. de q̄. ī. B. Si v̊o īextimata.
dānū ⁊ lucrū ptinet ad mulierē. ff. de
iure. do. plerūq3. Fructus tn̄ ptinēt ad
maritū ꝓpt̄ onera mr̄imōn. Vn̄ fetus
dotaliū pecoꝝ ad maritū ptinēt. qa in
fructib⁹ ↄputant̄. sic tn̄ ut suppleat de-
mortua capita ex iā natis fetib⁹. ut in
dcā. l. plerūq3. A. Idē ī sū. con. libro
4̊. ti. 25. q. z. B

C Pactū p̄ri factū a filia dum nuptui
traderet̄ꝙ dote ↄtenta nullū ad bona

pr̄na regressū hēret. ꝑbat lex ciuilis. Si tn̄ iuramēto nō vi nec dolo p̄stito firmatū fuerit. seruari oꝫ. ex̄ de pac. c. q̄uis. li 6°.

¶ Dos ⁊ donatio ꝓpt̄ nuptias alienari nō p̄ot etiā ɔsentiēte vxore. ff. ꝺ fū. do. l. lex iulia. A. Ibi nil aliud dicit̄ nisi ꝙ alienatio ꝓhibita marito ꝓhibetur ⁊ spō̄so. Sꝫ hoc bn̄ dr̄ ī. c. cū ɔtigat ī. alłato. B. Nec valet alienatio nisi vxor iurauerit nō ɔ̄uenire. ex̄ de iure iurando. c. cum contingat. ⁊ ꝺ iure iurando. c. licet. li° 6°. A. Hoc est verū qn̄ sine vi uel dolo spō̄te p̄stitū fuerit iuramētū. ut in dictis. c. B

¶ In qbꝫ casibꝫ maritus lucrat̄ dotē? R̄. Lucrat̄ ex pacto. ut si paciscat̄ de tota dote uel eius p̲te post vxoris mortē lucrādā. ut. C. ꝺ pac. ɔuen. l. ex morte ī p̄ncipio. ⁊ ī Autē. ibi posita. Itē lucratur ex lege. ut si ꝓpt̄ adulteriū mulieꝝ fiat diuortiū mulier dotē amittit. ex̄ ꝺ dona. int̄ viꝝ ⁊ vxorem. plerūqꝫ. A. Ubi etiā pꝫ ꝙ idē ē qn̄ propt̄ fornicationē ipa p̲ se sine alio iudicio recesserit. Et ꝙ his casibꝫ amissio hꝫ locū nisi postea recōciliata fuerit viro. In dcō etiā c. plerūqꝫ. pꝫ ꝙ idē qꝺ ī dote. ē etiā ī dotalicio. qꝺ ꝭm glo. ibi ē illud qꝺ mł́ier lucraret ex pacto de donatione propt̄ nuptias. uel ꝙ pro dotalicio ītelligūt̄ paternales. B. Itē mortua vxore itestata ⁊ deficientibꝫ libeꝝ ⁊ ꝓpinqs vir succedit vxori ⁊ lucrat̄ dotem ⁊ eꝯ. ut C. vn̄ vir ⁊ vxor. l. i. In alijs aūt casibꝫ dos ad mł́ierē. ⁊ donatio ꝓpter nuptias redit ad virū. nisi secꝰ obtineat ꝺ cōsuetudine approbata. ex̄ de dona. inter vi. ⁊ vxo. c. dōatio. §. sane. A. Hec oīa nōnt̄ ī sū. cō. li° 4°. ti. 25. q. 5. ꝭm Ray. ⁊ glo. eius q̄ etiā exp̄mit ꝭm ius ciuile multas alias cās ex qbꝫ maritꝰ p̄ot ipu

ne repudiare vxorē ⁊ dotē lucrari. ut ī Auten. ut liceat ma. ⁊ auie. §. qa vero coll̄. 8. Et subdit. Nota tn̄ ꝙ qcqd dicat lex ista vir nō p̄ot dimittē vxorem nisi ꝓpt̄ fornicationē. B

¶ Pone ꝙ ꝓpt̄ adulteriū vxoris facta sep̲atiōe thori mulier dotē amisit. nūc aūt ꝓbata ɔsanguinitate sep̲ant̄ dīo. nūqd poterit mulier dotē rep̲etē? R̄. Nō. Nā lꝫ mō appareat ꝙ nō fuerit matrimoniū. mulier nihilominꝰ punienda ē ꝓpt̄ intētionē cū op̲e subsecuto. ex̄ de biga. nup. ⁊. c. vlt̄. ⁊ etiā ut p̲ hoc ceteꝝ deliquēdi mā̈ auferat̄ ⁊ ne excogitet̄ falsa ꝓbatio ɔ̄ mr̄imōiū. ꝭ Hosti. Lau. Goff. Ber. ⁊ Io. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 6. lꝫ ut ibi pꝫ Tancre. dixerit contrarium. B

¶ Cui restituenda sit dos? R̄. Si dos fuerit a p̄re ꝓfecta. tūc si ī mr̄imonio filia p̄moriat̄. dꝫ dos reddi p̄ri. C. solu. ma. l. dos a p̄re. A. Hoc veꝝ ē qn̄ filia erat t̲p̲e mortꝭ sub ptāte p̄ris. Secꝰ si erat emācipata. ut nōt ibi glo. B. nisi si mulier reliq̄rit liberos. qa tūc lꝫ de iure deberet̄ p̄ri. tn̄ ꝺ ɔsuetudie remanet p̲enes libꝰos. ut nōt̄ ī dcā. l. dos. A s. ī glo. Quidā etiā ītelligūt ꝭ eē de iure. ar. l. pꝰ dotē. ff. so. ma. Alij ɔ̄dicūt. Sꝫ p̄ma opīo p̄ualet. ut nōt̄ ī sū. con. eo. ti. q. 7. ubi etiā nōnt̄ oīa q̄ ī ꝭ. §. hn̄t̄ B. Si vō vir p̄moriat̄. tūc tal̄ dos p̄ri ⁊ filie reddēda ē. A. Veꝝ ē qn̄ filia ē ī ptāte p̄ris. alit̄ vr̄ dāda solū filie. ut vr̄ colligi ex. l. z. ī. allata. ⁊ ex glo. ī dicta. l. dos. nisi p̄r fuerit t̲p̲e datiōis stipulatꝰ eā sibi reddi. ut dr̄. ī. Qn̄ vō filia ē sub ptāte p̄ris. tūc fit qꝺ dictū est s̄. ⁊ qꝺ seqt̄. B. Ita tn̄ ꝙ nec p̄r alit̄ q̄ꝫ ex voluntate filie eā p̲etē p̄ot. ff. solu. ma. l. z. A. Ubi etiā pꝫ ꝙ sicut nec filia p̄otꝭ p̲etē sine p̄re. Et dr̄ filia p̄ri ɔsētire

88

qñ scit ⁊ nõ ꝯdicit. uel qñ effecta fue-
rit demẽs. B .Q; si pr̃ nõ viuat uxori
reddẽda ẽ.ut ibi. Si v̂o dos fuerit a q̊-
cũq; alio ꝑfecta. tunc si p̄moriat̃ vxor
ad hẽdes ei⁹ ꝑtinebit dos. Si p̄moriat̃
vir. dos ad vxorẽ redibit. Intellige h̾
nisi ille q dedit fuerit stipulat⁹ dotem
sibi reddi. C. de rei vxo.ac. l. vnica. ⁊
ff.solu.ma.l. q̊tiẽs.§.p̊. A .Hoc verũ
est qñ stipulatio facta ẽ tpe q̊ dos data
uel ꝑmissa fuit. Secus si postea. cũ ius
iã q̄sitũ sit mulieri. dcã.l. post dotem
ff.so.ma. B

Qñ restituẽda sit dos? R̷ꝫ°. Si dos cõ
sistit ĩ rebꝫ.s. mobilibꝫ. restituẽda est
statĩ soluto mr̃imonio. Si v̂o ĩmobili
bus dꝫ restitui ĩfra ãnũ. C. de rei vxo.
ac.l.vnica.§.cũ aũt. A .Idẽ ĩ sũ.con.
eo.ti.q.8.scd̾m Ray.

An sp marit⁹ ĩ casu restituẽde dot̾
ꝯpellat̃ reddẽ ĩ totũ. R̷ꝫ°. Marit⁹ ĩ resti
tuẽda dote nõ ꝯdẽnat̃ nisi inq̃tũ facẽ
põt.s. habita rõne ne egeat si nõ dolo
v̂sat⁹ ẽ. C. d̾ rei vxo.ac.l.vnica. A .§.
cũ aũt. ꝯiũcta.l. ĩ ꝯdẽnatiõe.ff. de re.
iud̾. B .Et dꝫ cautionẽ exp̊mẽ q; si ad
meliorẽ fortunã ꝑuenerit soluet resi-
duũ. Hoc etiã ꝑuilegiũ trãsit ad filios
eiusdẽ mr̃imonij.ut. ff. solu.ma.l.ma
ritũ. A .Meli⁹ facit.ff.eo.ti.l.etiã. In
l.n.maritũ. nil aliud dr̃ nisi q; h̾ ꝑuile
giũ nõ trãsit ad hẽdẽ. B .Sꝫ hoc hẽdi
ex̃neo nõ ẽ p̄standũ. qa tale bñficium
ꝑsonale ẽ ⁊ cũ ꝑsona extiguit̃. A .Hoc
dr̃. ff.solu.ma.l.qa.q̄ seqt̃ ĩmediate p⁹
dictã.l.maritũ. Et oĩa q̄ hñt ĩ hoc.§.
notãt̃ etiã ĩ sũ.con.eo.ti.q.9.ſm Ray.
Aduertẽdũ etiã q; si marit⁹ pacisceret̃
q; posset ꝯueniri vltra q̃; facẽ possit est
ꝯ bonos mores ⁊ nõ valet pactum.ff.
solu.ma.l.alia.§.p̊. B

Utr̃ marit⁹ uel ei⁹ hẽdes ĩ restituẽ-
da dote possint detrahẽ expensas. R̷ꝫ°.
Expẽsas nccias. utputa q; domũ refe-
cit ⁊ h⁹mõi. retinẽ põt.ut.C. de ĩpen.
ĩ re. dota.fac.l.i. Expẽsas v̂o volunta-
rias uel voluptuosas ꝑdit etiã si volũ-
tate mulier̾ facte sũt. ff. solu.ma.l. in
volũtarijs. A .Ista.l.ẽ poti⁹.ff.d̾ ĩpẽ.
ĩ re.dota.fac. Et q d̾ hr̃ ĩ h̾.§.fuit dictũ
Ray.ut pꝫ ĩ sũ.con.ĩ dcã.q.9. B

Quid si marit⁹ tenet̃ d̾ dote ⁊ hꝫ alia
debita? R̷ꝫ°. Mulier ꝑ dote hꝫ obligata
oĩa bona viri in tantũ q; p̄fert̃ oĩbꝫ cre
ditoribꝫ nõ hñtibꝫ exp̄ssam ypotecã.
Et hoc nisi ali⁹ p̊or sit ĩ silĩ iure. ut qa
p̾tit dotẽ p̄cedentẽ. ut. C.q po.ĩ pig.
ha.l.fi.vide.ĩ.restitutio z°.§.5°. Sꝫ in
donatiõe ꝑpt̃ nuptias nõ p̄fert̃ mlier
creditoribꝫ nisi posterioribꝫ. A .Hoc
idẽ colligit̃ ĩ dcã.l.fi.ĩ fi. Et idẽ q; ĩ h̾
§.dr̃.nõt̃ ĩ sũ.con.li°4°.ti.z5.q.xi. B

Etiã ꝯstãte mr̃imonio mulier põt
recuꝑare dotẽ. ut qñ vir v̂git ad ĩopiã
C. d̾ iure do.l.vbi. A. Ibi etiã dicit̃ q;
non dꝫ mulier hoc casu dotẽ alienare sꝫ
ꝯseruare ꝑ sustentatiõe sui ⁊ mariti ⁊
filioꝝ. B

Pro delicto viri nõ dꝫ vxor dotem
amittẽ. ex̃ d̾ pig. ex l̃ris. etiã si cõmisit
crimẽ lese maiestatis. C.ad.l.iul̃.ma.
quisquis.

Possessiõe pignorata genero ꝑ dote
fruct⁹ ñ debent ꝯputari ĩ sortẽ si gener
sustinet onera mr̃imonij. ex̃ de vsur. sa
lubrit̃. vide hec.c.ĩ.vsura p̊.§.16.q ĩci-
pit. Pone quidam gener.

Qui hꝫ cognoscẽ d̾ mr̃imõio hꝫ cog-
scẽ ⁊ d̾ dote tãq; de accessorio. ex̃ de do-
na. int̃ viꝝ ⁊ vxo.c.p̊.z°. et 3°.ff. de iud̾.
do.l.z.⁊.3. A .In his.ll. nil d̾ hoc dr̃.
sꝫ ad h̾ bñ facit.l.z.ff. d̾ iud̾.om.iudi. B

Dubia.

Utrum dubia sint in meliorẽ

partem interpretanda. R° scd'm Tho.
scd'a scd'e. q. 60. Dicendū ꝙ sic. ut dicit
glo. sup illud Ro. 14°. Qui nō mandu
cat. manducantē nō iudicet. Nā ex h
ꝙ aliqs hʒ malā opinionē d' aliq absqꝫ
sufficienti cā iiuriat' ei ⁊ ɔtēnit ipm.
Nullus aūt dʒ aliū ɔtēnere uel nocu-
mentū qd'cūqꝫ īferre absqꝫ cā cogēte.
Et iō ubi nō apparēt de malicia alicuiꝰ
māifesta īdicia debemus eū bonū hr̄e
īterptādo id qd' dubiū ē ī meliorē ptē
Et meliꝰ ē ꝙ aliqs frequēter fallat' ha-
bēs bonā opīonē d' aliq malo hoīe ꝙꝫ ꝙ
ratiꝰ fallat' hn̄s malā opinionē de aliq
bono. qa ex h fit īiuria alicui. nō autē
ex p̊. ex̄ de re. iu. estote. A. Idē in sū.
con li° 3°. ti. 34. q. 235. B. In dubijs
via tutior est eligenda. ex̄ de homi. ad
audientiam.

Duellum ē singu-
laris pu
gna ꝓ ꝓbatione v̂itatis. ita vi
delʒ ut q vicerit ꝓbasse ītelligat'. ⁊ si nō
vicerit defecisse ī ꝓbatiōe putet'. Et dr̄
duellū q̄si duoꝝ bellū. Dr̄ etiā mona-
chia. i. singulari pug̃. A. Idē etiā ī sū.
con. lib° 2°. ti. 3. q. 1. ſm Ray. Hosti. ⁊
Goff. Et addit Ray. Dr̄ etiā vulgo in
qbusdā ptib𝔷 iudiciū eo ꝙ ibi iudiciū
dei expectatur. B

Duellum facere nō ē licitū. 2. q. 5.
monomachiā. Nā est ɔ̄ p̄ceptū illud.
Nō tēptabis dn̄m deū tuū. Deut°. 6°. ⁊
Math. 4°. Cōtra qd' nullo mō faciendū
ē. ⁊. 2. q. 2. q̄rit'. Itē expsse ꝓhibet' lege
scl'ari. C. d' gladiatoribꝫ. l. vnica. li° xi°.
Con. ī h Goff. ⁊. Hosti. ⁊ Tho. scd'a scd'e
q. 25. A. īmo. 95. arti. 8°. Et h fuit p̄n
cipale dictū Ray. ut pʒ ī sū. con. li. 2°.
ti. 3. q. 2. Et addit Ray. Nec obstat ꝙ
crimē lese maiestatis crimē pduelliōis
appellat'. qa illud nō iō dr̄ ꝙ in illo cri-

mine sit admittendū duellū ꝓut qdā
male ītellexerūt. s qa pduelles dicunt'
hostes. vult g̊ dicē crimē pduelliōis. i.
crimē hostile. ff. d' v̂bo. sigl. l. q̊ nos. B

Utrū ī duello ɔsuetudo general' ali-
quē excuset. R° ſm Ray. ⁊ Hosti. Nul
la ɔsuetudo ul' veriꝰ corruptela pōt ali
quē excusare. qa diutn̄itas tpis nō mi
nuit pctm̄ s auget. ex̄ d' symo. nō satis
⁊. c. cū ī eccl'ie. Peccāt g̊ oēs mortaliter
s differenť. Grauit'. n. peccat q suscipit
etiā ꝓpt' quēcūqꝫ metū. Attenuat' aūt
pctm̄ eiꝰ multū ꝓpt' piculū reꝝ ul' pso
ne. 32. q. 5. ita ne. ex̄ qd' metꝰ cā. sacris.
Ille aūt q spōte suscipit ⁊ q offert ⁊ iu-
dex q defert ul' auctoritatē pstat. Item
ille q ex officio dat ɔsiliū auxiliū ul' fa
uorē. Itē sacerdotes q dāt bn̄dictionē
sicut alicubi ē ɔsuetudo oēs dico lōge
peccāt g̃uiꝰ. Et si contigerit ibi homi-
cidiū oēs fierēt irregl'ares. 17. q. 4. oēs
Si g̊ cl'ico offerat' duellū. nullo mō su-
scipiat. nec p se nec per aliū loco sui. qa
de iure dʒ deponi. ex̄ eo. c. p̊. et 2°. A
Pōt tn̄ eps cū illo dispēsare dūmō ex
duello mors uel mutilatio secuta non
fuerit. dcō. c. p̊. B. Sʒ dʒ eū eps defē-
dere uel eccl'ia de cuiꝰ iurisdictione est
ex̄ d' fo. ɔpe. c. p̊. et xi. q. 1. c. p̊. et 2°. A
Con. etiā p̄dcis Goff. ut ī sū. con. eo.
ti. q. 3. B

Nūqd fiūt irregulares cl'ici q affe-
rūt reliqas ad iurandū pugnaturis in
duello? R° ſm xo. Ray. videt' sentire
ꝙ sic. qa vr̄ coadiuuare ad h ꝙ duellū
fiat. sicut illi q dāt bn̄dictionē. Mihi
tn̄ videt' dicēdū ꝙ si tales clerici solū
afferūt reliqas ad iurādū. ita ꝙ eis nō
afferentib𝔷 nihilominꝰ fieret duellum
nō sunt coopatores nec videt' esse irre-
gulares. aliter sic. A. Ueritas ē ꝙ non
pōt negari qn aliq mō sint coopatores

89

Et cū bellū sit iniustū merito īcurrūt
irregularitatē. ut pōt colligi s̄. bellum
2°. §. 2°. Vn̄ 7 idē xv. dic ꝙ nō ē securū
dicē ꝯriū. ut p3 ī sū. cō. li° 2°. ti. 3. q. 4. B
Quid de epis. abbatibus. 7 capl'is. 7
cl'icis. qui a scl'ari dn̄o cogūt' aut subire
duellū aut res eccl'iasticas pdē. Itē qd
de epis 7 p̄latis hn̄tibꝫ iurisdictiōes tē
porales. 7 ī eoꝝ curijs īducūt' 7 iudicā
tur duella? R° ꝭm xv. In oībꝫ hꝰmōi
cas ibꝫ si p̄lati seu clerici offerūt seu sus
cipiūt duella aut ꝑ se aut etiā ꝑ alios d'
eoꝝ mandato. aut ꝑ ea iudicāt. aut ali
quā auctoritatē spālem p̄stāt. peccāt
mortaliter. Et si seq̄t' mors fiūt irregu
lares. Si aūt talia fiāt ꝑ yconomos ul'
p̄positos scl'ares administratores p̄la
toꝝ sine spāli mandato. prelati qdem
peccant mortaliter talia tolerādo. nō
tn̄ credo ꝙ īcurrāt irregularitatē. ex q̊
sup̄ h' spālem auctoritatē nō p̄stant. l3
p̄cipiant baliuis suis ꝙ iusticiā faciāt
ī tali ul' tali cā. qa ī tali gnāli mādato
nō ītelligit' aliqd mādari d' duello. 7 ī
hꝰmōi casibꝫ si rex velit ꝑsonā eccl'ia
sticā ꝯpellere ad duellū aut auferre ei
bona sua. debēt epi se īuicē viriliť adiu
uare. Clericꝰ aūt d3 potiꝰ oīa mala tole
rare ꝙ3 tali malo ꝯsentire. Et oīa p̄dcā
ītellige eodē mō de iudicio ferri candē
tis 7 aque buliētis ī qbꝫ oībꝫ tēptatur
deꝰ, ꝓpter qd' ꝓhibita sūt exp̄sse. 2. q.
5. mēnam. 7 c. consuluisti. 7 ex̄ d' pur.
vul. c. vlt. A Idē ī sū. con. eo. ti. q. 5
Et addit' ab eodē xv. Credo etiā ꝙ in
publicis p̄dicatōibꝫ pōt ītimari scl'ari
bus. rusticis. 7 plebibꝫ. dū tn̄ mature
7 modeste 7 q̄si ꝑ modū ꝯpassiōis dica
tur eis ꝙ si hoc faciūt nō sūt ī statu sal
uandoꝝ. 7 p̄sertī ī his locis ubi sup̄ h'
credūt' iuris ignorātia laborare. que ī
epis 7 abbatibꝫ 7 ceteris eccl'iasticis ꝑ
sonis nō ē tolerabilis. q͡cqd sit' de scl'a
ribus. B
Pena pugnantiū ī duello ꝭm Ray.
ē depositio si erāt cl'ici. Et si mors inde
uel mutilatio subsecuta fuerit. nō pōt
ep̄s cū talibꝫ dispēsare ī officio. ꝭ3 ī bn̄
ficio. sic. Hosti. vō dic ꝙ nō pōt. Et pos
set dici ꝙ nō pōt dispēsare ī assequēdo
nouū bn̄ficiū. ꝭ3 in retinēdo habitū ad
sustētationē. A S3 certe ī. c. 2°. ex̄ de
cle. pug. in du. dr̄ ꝙ pōt cū talibus sup̄
hn̄do bn̄ficio dispensari. Et ita dicit
Ray. Nec ꝯtradicit Hosti. dic. n. ꝙ cū
talibꝫ ad bn̄ficiū hn̄s curā aīaꝝ nō dis
pensabit inferior papa. ut p3 ī sū. con.
eo. ti. q. 6. ubi etiā dr̄ ꝙ bn̄ficiū sup̄ q̊
fuerit dispensatū tales hr̄e poterūt ut
titulū ꝭm Goff. Scd̄m alios vō habe
būt tm̄ ut stipendiū sicut laicꝰ 7 extra
eccl'iam. 32. dis. si q vō. Et hoc vr̄ veriꝰ
qa bn̄ficiū dat' ꝓpter officiū. 16. q. 1. ge
neraliter. Vn̄ cū non possint vti officio
nō vr̄ ꝙ possint ī titulū hr̄e bn̄ficiū. B
Q3 si nec mors nec mutilatio fuerit sub
secuta etiā si sacerdos uel cl'icꝰ ī duello
oblato ul' spōte suscepto amisisset ꝑtē
digiti sed nō tantā qn̄ sine scādalo pos
set celebrare ꝙ3tūcūq3 fuerit g̃uis exces
sus pōt ep̄s cū tali pꝰ pactā pn̄iam dis
pensare. ex̄ eo. c. p̊. et 2°. A Hoc verū
ꝭm eūdē Ray. si aliter nccītas ul' vtili
tas hoc exposcat. ut ī ocā. q. 6. B. De
pugnantibꝫ ī torneamētis vide. ī. tor
neamentum.

Ebrietas

Ebrietas vtrum sit peccatum
mortale. R° ꝭm Tho. secūda
scd'e. q. 150. Immoderatus vsus vini
potest cōtingere tripliciter. p̊mo mō
ita ꝙ vtēs nesciat potū eē īmoderatū 7
īebriare potētē. Et sic ebrietas pōt esse
sine pctō. 7 sic de Noe credit'. 2° modo

qn̄ aliqs ꝑcipiat potū eē ĩmoderatum
nō tn̄ extimet posse ĩebriare. Et sic pōt
eē cū pctō veniali. A .Nisi h̄ cāu ebri
etas sit frequens seu assidua. tūc. n. est
mortale ẜm Aug. 25. dis. §. al' aūt. v̄.
ebrietas etiā. Et ut nōt ĩ sū. con. li° 3°.
ti. 4. q. 2. assiduitas ut dic Aug⁹. facit
ebrietatē eē pctm̄ mortale nō ꝓpt solā
iterationē act⁹. qa mltiplicatio actuū
venialiū nō auget ĩ infinitū. ꝭ qa non
pōt esse ꝙ hō assidue ĩebriet' qn sciēs ⁊
volēs ebrietatē ĩcurrat dū multotiēs
expit' fortitudinē vini ⁊ suā abilitatē
ad ebrietatē. Vel melior rō ē ẜm Alex.
de ales. sup 2° sen. dis. 39. q. 6. ꝙ cū hō
hʒ sufficiēter tēp⁹ delibatōis tenet' rep
mere mot⁹ veniales ne ꝓcedat regnū
pcti siue dn̄iuʒ. Nō ḡ ꝑ diutnitate uel
assiduitate ꝯputat' pctm̄ mortale. ꝭ per
manifestū dat' ĩtelligi occultū. s. ipse
cōtēptus rōnis. Idem sentit etiā Pe.
ut pʒ s̄. delectatio. ad fi. in additione.
B 3° mō qn̄ qs bn̄ aduertit potū eē ĩ-
moderatū ⁊ ĩebriātē. ⁊ tn̄ magis vult
ebrietatē ĩcurrē q̄ȝ a potu abstinē. Et
talis ꝓpe dr̄ ebri⁹ ⁊ sic ebrietas ē pctm̄
mortale.

Quid cū alicui dat' ĩmoderat⁹ pot⁹
uel cibꝰ cā medicine ad ꝓuocandū vo
mitū? R° ẜm Tho. scda scde. q. 150. In
h̄ casu nō ē pctm̄. qa lʒ tal' cibꝰ uel pot⁹
sano eēt supflu⁹ nō tn̄ ĩfirmo. ꝭ ꝓpter
hāc cām nō dʒ potus dari usq; ad ebrie
tatē. qa tūc nō excusaret' a pctō.

Que pena clici q ebrietati deseruit
R° ẜm Ray. Pena ē ꝙ si ē eps ul' pſbȳ
ter uel diaconus ⁊ āmonit⁹ nō desistat
deponat'. Si vō ē subdiacon⁹ uel infra
aut etiā laicus. co[m]one ꝑuet' uel v̄beret'
35. dis. eps. ⁊ c. an̄ oīa. 15. q. i. sane. de
vita ⁊ hone. cle. clerici. ⁊ c. a crapula.
ĩ fi. A .Con. Hosti. ut in sū. con. li° 3°.
ti. 4. q. 4. B .Et nō ꝙ ẜm Hosti. idē
ē hodie de subdiacono qd̄ d̄ diacono.
vide. ĩ. ludus alee. §. 4°.

Ebrietas vtrū excuset hoīem a pctō
qd̄ ꝯmittit. R° ẜm Ray. Si qs ĩ ebrie-
tatē ĩcidit sine culpa sua ⁊ sit oīo alie-
natus mēte certe excusat'. 15. q. i. sane.
Secus si culpa sua ĩebriatus. aut n̄ oīo
alienatus fuerit. A .Hoc cāu cū quis
ebrietatē uel aliā demētiā ĩcurrit cul-
pa sua. dicūt aliq ꝙ excusat' a tanto ⁊
nō a toto. Aliȷ aūt dicūt ꝙ excusat' a to
to. si nullū hʒ iudiciū rōnis. Et ut nōt'
ĩ sū. con. li° 3°. ti. 3. q. 17. hoc ē ꝓbabilius
⁊ veri⁹. Et ꝯsentit cū hoc Ray. Vr̄ pos
se dici ꝙ qs bn̄ excusat' penit⁹ ab eo qd̄
fecit ĩ oīoda amētia. ꝭ nō a cā amentie
ꝑ q̄ dʒ puniri. Et vtrūq; vr̄ ꝓbari ĩ di-
cto. c. sane. 15. q. i. ⁊ ibi glo. Tn̄ ꝓ deli-
cto etiā ĩ oīoda amētia facto ad caute-
lā pnīa ĩiungēda ē. ꝭ leuior ad mentē
reuerso. 15. q. i. si quis insaniens. ⁊ no
tatur in sū. con. in dcā. q. 17. B
Sʒ nūqd ebri⁹ pōt ꝯtrahē mr̄imo-
niū. R° ẜm xb. Si ita ebri⁹ ē ꝙ oīo ca-
reat vsu rōnis. nō pōt. qa deest ei ꝯsen
sus rōnis sine q̊ nō pōt eē mr̄imoniū.
Sec⁹ si vsū rōnis hʒ. A .Idē ĩ sū. con.
li° 4°. ti. 2. q. 27. B .Q ebrietas ĩpedit
ordinādos vide. ĩ. ordināḏus. §. 3°.

Ecclesia p

coīter. Ec-
clesia si fū-
data fuit ĩ alieno solo qd fiet?
R° ẜm Ray. ⁊ Hosti. Si dn̄s soli laic⁹
erat ⁊ h̄ sciuit ⁊ n̄ ꝯdixit sibi ĩputabit'
⁊ eccl'ia liƀa remāebit. ar. 54. dis. si ser
uus. Si vero ignorauit. eccl'ia quippe
remanebit constructa ⁊ libera nec ef-
ficietur laico censualis. sed ille tn̄ q cō-
struxit tenet' dn̄m seruare ĩdemnē. ul'
etiā eps si ponendo ꝑmariū lapidē ul'
postea ĩ ꝯsecratiōe eccl'ie fuit negligēs

A .s. in examinatiõe dotis uel mãsi. ut ĩ sũ. con. lib° p̊. ti. 14. q. 15. ubi etiã hñtur oĩa q̄ in h̄. §. ponũt̄. B. de ɔse. diſ. i. nemo. 14. q. vlt̄. ɔpimus. diſ. 70. ſcõꝝ. Si ṽo ſolũ erat alterius eccl̄ie uel collegij eccleſiaſtici oꝫ ei reſtitui h̄ mõ ꝙ eccl̄ia cõſtructa fiet ſibi ſubdita quo ad ius patronat⁹. 12. q. 2. apl̄icos. 17. q. 4. queſti.

Eccleſiã nemo edificare põt niſi au ctoritate dioceſani q oꝫ ponẽ p̊mariũ lapidẽ. crucẽ figẽ. ⁊ cimiteriũ deſig̃re ⁊ etiã pet̄ẽ dotẽ ſufficientẽ aſſig̃ri. ſine q̄ ɔſecrari nõ oꝫ. ꝺ ɔſe. diſ. i. nemo. ⁊. c. placuit. Et hodie qdem ſufficit ꝙ aſſi gnetur ꝓ dote vn⁹ mãſus. i. vnũ p̄diũ ſufficiẽs ꝓ vno pari boum tõlit̄ liberꝝ. ex̄ ꝺ cẽſi. c. p̊. A. Et ibi glo. nõ ꝙ mã ſus dr̄ quãtitas terre q̄ ſufficit duobꝯ bobꝯ ad laborandũ ĩ ãno. B. Talis tñ eccl̄ia donec ĩ hac pauptate fuerit non tenebit̄ ad hoſpitalitatẽ ſeruandã nec ep̄o aliqd p̄ſoluendũ niſi ĩq̄tũ põt. A. Hoſti. cui⁹ hec fuerũt dcã dic ꝙ nõ te netur talis eccl̄ia ad iura ep̄alia p̄ſoluẽ da. niſi forte aliqd noĩe cathedratici. qa ñ põt. ut ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 24. q. 48. B. donec pueĩat ad p̄guiorẽ fortunã ar. ex̄ de ɔſue. cũ dilect⁹. A. Meli⁹ dr̄ facẽ dcm̄. c. p̊mũ. in fi. ꝺ cenſi. ibi. Et ſi aliqd ampli⁹ habuerit ĩde ſenioribꝯ de bitũ ſeruitiũ ĩpendat. B

Exempti ñ pñt ɔſtruẽ oratoria ſiue eccl̄ias uel capellas in locis nõ exẽptis ſine dioceſanoꝝ lnĩa. vide. ĩ. exempt⁹. §. 6°. De oratorijs aũt p̊uatis vide. ĩ. oratoriũ. Eccl̄ie quõ nõ debẽt reuerti ad ſecularẽ habitationẽ hr̄ s̈. ɔſecra tio eccl̄ie. §. fi.

Quis tenet̄ eccleſiã cũ ĩdiget repa re? R̄° ſm Hoſti. Si fabrica hꝫ portio nem deputatã. ꝺ illa repari oꝫ. 10. q. 3. vnio. Et ſi nõ ſufficit tũc rector ⁊ alij ĩ ea bñficiati ɔferre debẽt. ex̄ eo. c. p̊. ⁊ c. ꝺ his. 16. q. i. ſi monachus. In q̊ caſu ſtandũ ẽ diſpõni ep̄i ⁊ maioris ꝑtis ca pituli. ex̄ ꝺ his q̄ fiũt a ma. ꝑte ca. c. fi. In qbuſdã etiã regionibꝯ laici h̄ faci ciũt expẽſis ſuis. Et ubi ɔſuetudo eſt tenẽt̄. cũ ĩ ea ꝑcipiant ſacr̄a eccl̄iaſtica ⁊ audiãt diũa. 16. q. 7. qcũqꝫ ⁊. c. ⁊ h̄ dixim⁹. ⁊. c. filijs. Et ɔpellẽdi ſũt talẽ ɔſuetudinẽ ſeruãe. ex̄ ꝺ ſymo. ad apl̄i cã. Si talis ɔſuetudo nõ reꝑit̄. quarta ꝓuẽtuũ q̄ quondã a ſc̄is patribꝯ fabri ce deputata ẽ ad h̄ tenet̄. ita ut q eã ꝑci piũt ſoluãt nõ obſtãte vlla p̄ſcriptiõe ſeu ɔſuetudine. ẜ poſt reꝑationẽ redi bit quarta ad illos q eã ꝑcipe ɔſueue rũt. Sic ĩtelligit̄. 12. q. 2. de redditibꝯ. ⁊ uſqꝫ ad c. ſtatuimus. A. Idẽ in sũ. con. li° 3°. ti. 24. q. 161. B

Q̄ rtũ eccl̄ijs donari põt? R̄°. Donari põt in ĩfinitũ abſqꝫ alia inſinuatione. ĩ Auten. de non alie. aut ꝑmu. re. eccle. §. ſi minus coll̄. 2. Nã ceteris p̄ſonis nõ licet donare uel recipe ultra qnqua gĩta ſolidos niſi p̄cedat ĩſinuatio ⁊ ni ſi ĩ certis caſibus. C. ꝺ dona. l. ſi qs pro redẽptione. A. ubi pꝫ ꝙ iſta ĩſinuatio nõ ẽ nccĩa ĩ his q̄ donant̄ ꝓ redẽptiõe captiuoꝝ. Item qñ mg̃ri militũ donãt militibꝯ. Itẽ qñ donat̄ ꝓ refectione do mus his quoꝝ ĩcendio uel ruina dom⁹ corrupte ſũt. Itẽ in donatiõe ꝓpt̄ nu ptias vſqꝫ ad quãtitatẽ dotis. ut. C. ꝺ dona. Auten. eo de curſu. ⁊ nõt glo. ĩ. l. ſancim⁹. C. ꝺ dona. Que donatio põt a viro fieri etiã poſt ɔtractũ m̄rimoniũ ut. l. cũ multe. C. de dona. Sil̄r non ẽ nccĩa ĩſinuatio etiã ĩ his q̄ dãt̄ ꝓ q̄cũqꝫ pia cã. Nã dic dñs. Vende oĩa q̄ habes ⁊ da paupibus. Math. 19°. B

Relictũ eccl̄ie uel ad alias pias cãs

ĩ testõ etiã min⁹ solẽni volũtate facto
tenet. ex̃ ꝺ testa. cũ ees. ⁊ c. relatũ. Nã
ĩ tali legato sufficiunt duo aut tres te-
stes. ut ibi dr̃. A. Sꝫ in dcõ. c. cũ ees.
vr̃ etiã reqri pñtia p̃sbyteri. Ad cuius
ĩtelligentiã querit ibi dñs An. de bu.
Quot testes reqrant̃ de iure ciuili ĩ te-
stamẽto. Et ℞et ꝙ septẽ. ſ ĩ codicillis
5. nisi ꝙ ĩ testõ rusticoꝝ sufficiũt. 5. C.
de testa. l. fi. Et subdit. Quero etiã an
testm̃ corã duobꝰ tm̃ testibꝰ nõ assistẽ
te presbytero prochiali valeat. ℞. Di-
cũt doc. ꝙ illud testm̃ valet q̃tũ ad le-
gatũ ĩ pias cãs. ſ ĩ aliis nõ piis cãis nõ
valet nisi assit p̃sbyter cũ duobꝰ testi-
bus. Et sic istud. c. dꝫ ĩtelligi ſm. c. se.
Et istud cõiter vr̃ placẽ doc. qa p pre-
sentiã p̃sbyteri tollit̃ p̃sũptio falsitat
Et dic Specu. ꝙ si interẽnt tres alii te-
stes sine p̃sbytero nõ valẽt testm̃. Idẽ
dic. Et si adest ali⁹ p̃sbyter ⁊ nõ suus.
qa a solẽnitate legali nõ dꝫ recedi nisi
inq̃tũ ẽ exp̃ssũ ĩ iure canonico. ⁊ quia
iste tex. reqrit p̃sbyterũ suũ. g̊ depto
p̃sbytero suo remanem⁹ ĩ dispõne iur
ciuilis. Et ista ẽ cõis opĩo. Sꝫ mihi vr̃
ꝙ h⁹mõi testm̃ valeat ĩ pñtia duoꝝ te-
stiũ siue ad pias cãs siue ad q̃cũqꝫ. attẽ
ta dispõne h⁹. c. qꝺ nõ loqt̃ dispositiue
corrigẽdo ius ciuile. ſ declarãdo irrõ-
nabilitatẽ iuris ciuilis. Nã p̃suppõnẽ-
do volũtatẽ defũcti ĩ p̃sentia duoꝝ te-
stiũ. pctm̃ eẽt ⁊ ꝯ ius nãle ꝙ illud te-
stamẽtũ nõ executiõi dare. Et qa ca-
nones ꝯsulũt aĩe. g̊ qa pctm̃ eẽt nõ ex-
equi volũtatẽ defũcti. de iure ciuili ⁊
canõico exeq dꝫ. Itẽ si oĩa alia iura de-
ficerẽt tũc p viã denũciatiõis euãgeli-
ce debẽt exeq. Nec obstat qꝺ h dicitur
corã p̃sbyro suo. qa h nõ dicit mĩste-
rio iur. ſ qa de facto sic accidit. Itẽ per
rõnem recte. probat̃ ꝙ sufficiũt duo
testes. qa ĩ ore duoꝝ uel triũ ⁊c. Non
obstat etiã qꝺ dicũt legiste ꝙ illa ꝯsue
tudo ẽ rõnabil̃. s. ꝙ. 5. uel. 7. testes re
qrant̃ ĩ testõ ut sic fraudibꝰ obuiet̃. qa
h ẽ veꝝ qñ eẽt dubiũ ꝺ volũtate defũ
cti. ſ qñ eẽt certũ. ut ĩ casu hui⁹. c. tũc
dico ꝙ duo testes sufficiunt. h ille. Et
ꝓbatio duoꝝ testiũ idoneoꝝ vr̃ volũ-
tatẽ defũcti oĩo reddẽ certã. ut in dcõ
c. cũ ees. ⁊ ĩ. c. se. Pꝫ etiã ex p̃dcĩs ꝙ q̃-
litercũqꝫ ꝯstet ꝓ certo ꝺ volũtate testa
toris oĩo dꝫ seruari in foro ꝯsciẽ si legi-
tima ẽ. qa nõ põt ꝯueniri sine pctõ. Sꝫ
ĩ foro iudiciali reqrũt̃ duo idonei te-
stes. iõ. 13. q. 2. c. vltima. dr̃. Vltĩa vo-
lũtas defũcti modis oĩbꝰ ꝯseruet̃. B

Quidqd emptũ fuerit ꝺ pecunia ec
clesie. ei⁹ erit. 12. q. 3. c. p̊. 7. q. 5. fixũ.
Qꝺ adeo veꝝ ẽ ꝙ si cleric⁹ hẽat pecu-
niã de p̃bẽda siue ecclia sua ⁊ ĩde emat
p̃diũ lꝫ illã pecuniã potuisset dare aliis
ĩtuitu pietatis. nõ tñ dare põt p̃dium.
qa stati acqsitũ fuit ecclie. siue emptũ
fuit noĩe ecclie siue noĩe alieno. ex̃ de
pecu. cle. c. p̊. 7. c. ingrendũ. Et ꝓpter
h nõ põt h⁹mõi clicus illud alienare.
Eodẽ mõ si qs de pecũia ecclie quã ha
buerit furto ul̃ rapina seu deposito pos
sessionem sibi emiit. qa ecclie fit ut di-
ctũ ẽ. A. Hec fuerũt glo. Ray. ut pꝫ in
sũ. con. li° p̊. ti. 14. q. 17. B

Ecclia ꝓ alienis debitĩ ñ põt obliga-
ri nec eius possessiones. Et si qs obliga
uerit ẽ suspẽsus ab admĩstratiõe tpa-
liũ ⁊ spũaliũ. ex̃ ꝺ solu. c. 2°. Poterit tñ
h snĩa p epm relaxari. qa papa h sibi
nõ retinuit. ex̃ ꝺ sen. exco. nup. Sꝫ nõ
dꝫ h facẽ nisi indẽnitati ecclie ꝯsulat̃.
ar. ex̃ de v̂bo. sigi. cũ olim. A. Melius
facit eo. ti. ex pte. p̊. Et idẽ qꝺ ĩ h. §.
nõt̃ ĩ sũ. con. ĩ dcã. q. 17. ad fi. Et addit̃
ꝙ h pena suspẽsiõis nõ ꝯp̃hẽdit epos.

cũ de ipis nõ fiat spãlis mẽtio. extra de sen. exco. qa piculosum. li° 6°. B

¶ Quicũq3 de nouo ĩ ecclĳs. monasterĳs seu ĩ alĳs pĳs locis vsurpãtes regalia. i. collectã q̃ fit rõne regis uel ĩpatoris seu tributũ regi debitũ fm Jo. an. silr vsurpãtes custodiã seu guardiã titulũ aduocatiõis uel defẽsiõis q̃ ppe sũt noĩa patronatus ipo2 loco2 vacantiũ bona occupãt. 7 clici aut mõachi ipo2 loco2. A. Ac etiã certe psone eo2ũdẽ loco2. ut ĩ. c. gnãli. ď q̃. ĩ. B. q h fieri pcurãt ipo facto incidũt ĩ excoĩcatiõe3 Clerici aũt q nõ opponunt se talib3 nihil debẽt pcipe de pućtib3 ipo2 loco2 A. p tpe q̊ pmissa sine ɔ̃dictiõe debita fieri pmiserũt. ut ĩ tex. de q̊ statim. B. ex̃ de elec. generali. li° 6°.

¶ Cleric9 q ex collatiõe laici recipit ecclesiã uel tenet si monit9 nõ renũciauerit. A. i. resignauerit. ut ĩ. c. relatũ. de q̊. ĩ. B. ab officio uel bñficio suspẽdẽdus ẽ. Et si ɔtumax pseueret deponẽdus ẽ. laicus v̊o excoĩcand9. ex̃ de iure pa. pterea. 7 c. relatũ. A. ɔiũcto. c. si aũt. xi. q. 3. 7 ex̃ ď iudi. cũ nõ ab hoĩe B. Ecclesia2 vacantiũ bona nõ debẽt ab alĳs occupari. s̃. beneficiũ 2°. §. p̊. Qualr res ecclie alienari possint vide s̃. alienatio. De ecclia 7 ei9 cimiterio. ĩ. emunitas. De puatis o2ato2ĳs habes. ĩ. o2ato2iũ. 7. ĩ. emunitas ecclie. §. 6°. De ecclia violata aut ɔsecrãda vide s̃. cessatio. 7 s̃. ɔsecratio 2°.

Ecclesia 2°. s. parrochialis.

Collatiões ď ecclĳs p2ochialibus his q non attigerũt. 25. annũ ipo facto nõ valẽt. Et tenet q assumit fieri sacerdos ĩfra annũ a tpe ɔmissiõis. alr puat9 ẽ ea. Jtẽ tenet psonalr residere. Jn h tñ eps ex cã dispẽsare põt ad tẽp9 ex̃ ď elec. l3 canõ. li° 6°. Et nõ h q l3 tantũ de ãno trãsierit q talr nõ possit ad sacerdotiũ pmoueri. nõ tñ vacat ecclesia ipa nec põt ɔferri alti nisi p9 elapsum annũ. q qdẽ ann9 ĩcipit tũc postq̃ possessionẽ illi9 pacificã hũit ul p eũ stetit q̊ minus hẽret nec currit si iusto ĩpedimẽto detẽt9 o2dinari nõ potuit. Alioqn si sic puat9 sit. ecclia ipa ei restitui nõ põt. A. s. p ea vice. ut ĩ. c. ɔmissa. de q̊. ĩ. B. Jtẽ nõ q si recepit eã nõ intendẽs eẽ sacerdos s ut p annũ hẽret fruct9 tenet ad restitutiõe3. Silr 7 ille q ɔtulit ei quẽ nõ credebat pmouẽdũ ad sacerdotiũ tenet ecclesiã ipam seruare ĩdẽnẽ. Hec oĩa ex̃ de elec. ɔmissa li° 6°.

¶ Epi pñt dispẽsare q q obtinẽt p2ochiales ecclias ĩsistẽdo studio nõ teneant pmoueri ĩfra annũ nisi ad subdiaconatũ. ad quẽ si nõ fuerit pmoti puati sũt. ut ĩ pxĩo. §. de sacerdotio dictũ ẽ. Ad sacerdotiũ v̊o nõ tenebunt vsq3 ad septẽniũ. 7 interĩ puideat ecclie p vicariũ. 7 elapso septẽnio. ĩ. annũ debẽt fieri sacerdotes. Alioquin ĩcurrũt dictã penã. ex̃ de elec. cũ ex eo. li° 6°.

¶ Si ad eccliam p2ochialẽ pñtet q nõ ẽ ĩ sacris dũ tñ alr sit idoneus 7 possit infra statutũ tẽp9 o2dinari admittẽd9 ẽ. ex̃ de insti. si is. li° 6°. Et tñ fm Jo. an. talis nõ pñtat9 nõ posset ĩ tali ecclia ĩstitui. ex̃ ď eta. 7 qli. pterea. nisi dispẽsatiue. ut ibi.

Electio p̊

coĩter qd sit? R°. Electio put h sumit ẽ alicui9 psone ad dignitatẽ vocatio. ut colligit ex̃ eo. cũ ĩ cũctis. §. qa ppt. A. Hoc fuit dcm̃ Goff. 7 addit. Quis v̊bũ eligere ad multa se habeat. Nã dr qs eligi in canõicũ. ex̃ eo. cũ ecclia vulterana. Dr

etiā eligi arbitͤ.ex̄ eo.ī cāis.In his ⁊ si-
milib⁹ dr̄ fieri electio laxato vocabulo
sicut ⁊ poma dicunt̄ eligi de canistro.
Hosti. v̄o dic̄ q̄ tūc h̄ descriptio cue-
niat noīatiōi ⁊ postulatiōi sic describe
Electio ē alicuius psone idonee ad di-
gnitatē uel fraternā societatē seruata
forma canōica facta vocatio. Colligū
tur h̄ ex̄ eo.cū ī cūctis.⁊.c.cū eccl̄ia vul
terana.⁊.c.qa ppt.⁊ ex̄ ꝺ arbi.cū olim
ut ī sū.con.li° 3°.ti.26.q.i.Videt̄ posse
addi q̄ nō ē solū vocatio ad dignitatē
uel fratnitatē s̄ ad misteriū alicui⁹ offi
cij.sicut cū eligūt̄ arbitri ad eligendū
dcō.c.ī cāis.ex̄ eo.ul̄ ad regimē hospi-
tal̄.dcō.c.cū olī.ꝺ arbi.⁊ idē ī silib⁹.B
¶ Ad quē ptinet electio de iure cōi?
Re°. Spectat ad collegiū etiā si duo so-
lū ul̄ tres fuerit.ex̄ eo.c.p̊.⁊ ex̄ ꝺ ɔsue.
cū dilect⁹.63.dis.Adrian⁹. A .c.Adri
anus parū ad h̄ facit.s̄ facit ad h̄ q̄ qn̄-
q̄ laici admittūt̄ ad electiōē ⁊ p̄cipue
p̄ncipes ꝓ pace tenēda ⁊ ut defendāt
ab oppressiōib⁹ fm Goff.ut in sū.con.
eo.ti.q.2.ubi etiā ponūt̄ q̄ hn̄t in isto
§.fm Monal.⁊ Goff. B .Sꝫ si clerici
nō sint ī eccl̄ia ut collegiū s̄ ut singula-
res psone.tūc supior ꝓuidebit p se ul̄
ad pn̄tationē patrōi si qs sit.ex̄ ꝺ iur̄.
pa.pastoral̄.Et electio qdē nō solū ad
collegiū ptinet.s̄ plerūq̄ de ɔsuetudi
ne uel p̄uilegio alieni vocāt̄.ex̄ eo.cu-
mana.Vn̄ ⁊ q ē ī q̄si possessiōe eligēdi
eligē pōt etiā si postea possessionē amit
tat.ex̄ ꝺ iure pa.ɔsultatiōib⁹.⁊.c.cum
ꝓpt.⁊ ex̄ eo.q̄relā.Itē eligē pōt p̄latus
⁊ qlibet cl̄icus ī quē ɔpromissū fuerit.
ut hr̄.ī.electio 2°.p totū.
¶ Quis nō pōt eligē? Re°. Nō pōt eligē
excoīcat⁹ maiori excoīcatiōe.ut nōtur
ex̄ de appel.ɔstitutū.p̊. A .in glo.que
ibi dic̄ q̄ excoīcati uel suspēsi nec eligē
nec eligi pn̄t. B . Sec⁹ si minori.ex̄
de cle.exco.mi.c.vlt.Itē nec suspēsus
ex̄ de ɔsue.cū dilect⁹.Itē nec intdictus
ex̄ eo.cū int.Item nec ille q scient̄ cele-
brauit ī loco intdicto.ex̄ ꝺ sen.exco.is
q.li° 6°.Itē nec illi qb⁹ intdictū ē eligē
absq̄ supioris lnīa.ex̄ eo.c.vlt.Item
nec illi q ī ea vacatione elegerūt scient̄
īdignū.ex̄ eo.cū ī cūctis.⁊.c.īnotuit
ī fi.Nā tales sūt ip̄o iure ea vice eligen
di ptāte p̄uati.Et idē dicendū si pecca
uerūt ī postulādo.ex̄ eo.scriptū.Et h̄
veꝝ ē qn̄ facta noīatiōe seqt̄ electio ul̄
postulatio.Sec⁹ si nō seqt̄.qa tūc non
eēnt ꝓpt h̄ p̄uati.ex̄ eo.ppetue.li° 6°.
A .Ibi dr̄.Perpetue sanctiōis oraculo
declaram⁹.q̄ scient ī electiōib⁹ noīan
tes īdignū ꝓpt suffragiū ī scrutinio p̄-
stitū nisi adeo ī eo pstiterint q̄ ex vocī
eoꝝ coīs electio subseqt̄ neq̄q̄ eligēdi
ptāte p̄uant̄.lꝫ ꝓ eo q̄ indignū noīan-
do sciēt ꝯ ɔscīas suas agūt a deo ⁊ apo
stolica sede puniri mereāt̄. B .Itē eli
gere nō pn̄t q peccauerūt in electiōis
forma.qa debēt p̄uati iure eligēdi.ex̄
eo.qa ꝓpt. A .De talib⁹ ibi dr̄.Eligē
di ea vice ptāte p̄uent̄. B .Itē nec illi
q neglexerunt vsq̄ ad lapsū tpis.vide
ī.§.pxīo. A .Predcī etiā cas⁹ nōnt̄ ī
sū.con.li° 3°.ti.26.q.3.fm Goff.⁊ Mo
nal.⁊ Hosti.Et addit Hosti.Itē q p
laicalē abusū elegerūt.ex̄ eo.qsqs.ibi
dr̄.Quisqs electiōi de se facte p sclarī
ptātis abusū ɔsentire p̄sūpserit ꝯ ca-
nonicā libtatē.⁊ electiōis cōmodo ca-
reat ⁊ īeligibilis fiat.nec absq̄ dispēsa
tione ad aliquā eligi valeat dignitatē
Qui v̄o electionē h⁹mōi quā ip̄o iure
irritā eē censem⁹ p̄sūpserint celebrare
ab officijs ⁊ bn̄ficijs penit⁹ suspēdant̄
p trīeniū.eligēdi tūc ptāte p̄uati. B
Itē nō pn̄t eligē pupilli.nec etiā ī locī

regularib⁹ q nō sūt ꝓfessi tacite uel ex-
presse. ſ neq; ꝯuersi. ex̄ de elec. ex eo. li° 6°. Itē ī cathedralib⁹ collegiatꝭ sclarib⁹ uel regularib⁹ ecclijs vocē nō hn̄t qui nō sūt subdiaconi nec ī eligēdo nec in alijs factis capli. etiā si ab alijs libē cōcedat̄. ut ī cle. ut hi q. de eta. 7 q̄li. A Ibi etiā addit̄. Nō obstātib⁹ ꝗbuslibꝫ ꝯsuetudinib⁹ uel statutꝭ. Sꝫ tn̄ cle. ut hi. nō loq̄t̄ nisi q̊ ad clicos q declinarēt ordinari ut pōt colligi ex tex. 7 glo. dicte cle. Vn̄ lꝫ laici etiā ꝯuersi ꝺ iure cōi nō admittāt̄ ad electionē sil'cū clicꝭ. ut ī. c. ex eo. ꝺ elec. li° 6°. tn̄ ſm glo. ī eo. c. ex eo. ex ꝯsuetudīe p̄scripta laici ꝯuersi deberēt admitti ſ nō sclares. ut ī. c. massana. ex̄ de elec. Laici v̊o ꝓfessi admittūt̄ etiā de iure cōi. qa in dcō. c. ex eo. nō excludunt̄ nisi laici ꝯuersi. non aūt laici ꝓfessi scdm glo. ī dcō. c. ex eo. 7 ī dcā cle. ut hi qui. B

¶ Infra qꝺ tēp⁹ dꝫ fieri electio? Rx°. In ecclia cathedrali uel regulari hn̄t electores tēpus triū mensiū īfra qꝺ si iusto īpedimēto cessante nō elegerit. ad ꝓximū superiorē deuoluit̄. ut ex̄ eo. ne ꝓ defectu. Deīde debēt electores pn̄tare electionē electo. 7 petē ꝯsensū eius 7 īfra octo dies postq̄ꝫ cōmode possunt Alioqn negligētes excludūt̄ a ꝓsecutiōe ꝓcessus 7 sūt suspensi ꝑ tres ānos ab oīb⁹ bn̄ficijs ipius ecclie. ex̄ eo. cupiētes. §. ceterꝝ. li° 6°. Elect⁹ v̊o tenet̄ ꝯsentire īfra mēsem a pn̄tatiōe. aliter ꝑuatus ē iure electiōis. nisi forte ea sit electi ꝯditio ꝙ nō possit ꝯsentire absq; licētia supioris. Quo casu tenet̄ elect⁹ uel electores petē licentiā cū ea celeritate quā supioris abn̄tia uel pn̄tia patit̄. Et si non hēat̄. ex tūc ad electionē aliā ꝓcedāt. Quilibet etiā elect⁹ post ꝯsensū īfra tres mēses tenet̄ petē ꝯfirmationē. alit̄ irrita ē electio. ex̄ ꝺ elec. q̄ꝫ sit. li° 6°. nisi petenda sit ꝯfirmatio a papa qa tūc elect⁹ tenet̄ īfra mēsem p⁹ ꝯsensū. uel si nō fuerit ei electio pn̄tata īfra mēsem a noticia iter arripe v̊sus curiā. 7 sic petē ꝯfirmatiōeꝫ ac negociū ꝓseq. ut ī dcō. c. cupiētes. In alijs vero ecclijs dꝫ ꝓuideri īfra. 6. mēses. aliter eodē p̄dcō mō ad ꝓximū supiorē deuoluit̄. extra ꝺ p̄ben. de mlta. 7 ꝺ ꝯces. p̄bē. nlla. Et h̄ etiā hr̄ s̄. bn̄ficiū p̊. §. p̊

¶ In q̊ loco dꝫ fieri electio? Rx°. Pōt fieri ī ecclia uel ī caplo uel sili loco honesto 7 maxīe iuxta ꝯsuetudinē. ex̄ eo. ī causis. Sꝫ tn̄ p̄cipue electiōes ep̄orꝫ solēt ī ecclijs fieri. ex̄ eo. ꝙ sicut. Sed ex cā etiam extra ciuitatē possent fieri zꝫ. dis. ī noīe dn̄i. A. Hosti. aūt simplicit̄ dīc ꝙ ī h̊ seruāda ē ꝯsuetudo. nisi ex aliq̄ cā alibi fieret. Q2 si ꝯsuetudo nō apparet. tūc n̄ ē vis ubi fiat. dūmō sit loc⁹ clicorꝝ 7 honestus. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 26. q. 6. Electio aūt ep̄i si fieri pōt dꝫ fieri ī ecclia cathedrali. ut ex p̄sse dr̄ ex̄ eo. ꝙ sicut. 7 dixit Goff. ut in dcā. q. 6. B. Et nō dꝫ fieri an̄ sepulturā p̄decessoris. ex̄ eo. bone mēorie. Sꝫ tn̄ si fieret valēt. A. Hoc sentit glo. in dcō. c. bone. suꝑ verbo tractatū. Et Hosti. etiam ibidē. ut in sū. con. eo. ti. q. 7. B

¶ Oēs electores q ī ciuitate sūt debēt ad electionē vocari v̊bo uel scripto ul' ꝯsueto signo cāpane. Itē q sūt in horꝭ ciuitatꝭ. ar. ff. de ꝓcura. l. i. A. ꝯiūcta. l. 5. B. Itē debēt vocari oēs q sūt ī ꝓuīcia ꝑ lr̄as uel ꝑ nūciū. ex̄ eo. corā. Hoc dico ſm ꝯsuetudinē obseruandū. A Inno. dīc ꝙ vocādi sūt nō solū pn̄tes ī caplo ſ etiā ex̄ si sciūt̄ eē circa caplm qa si aliter fieret eēt malicia q̄ oīo ī electiōib⁹ ē vitāda. Cōsulo etiā ꝙ vocēt̄

etiā si sint ī ciuitate. ar. ff. de ꝓcura. l. 5
nisi forte antiq̄ cōsuetudo excuset uel
certā formā det. Hosti. etiā putat con
suetudinē eē seruandā ī vocatiōe ab-
sentiū nisi mora vertat̄ ī piculū. ut in
sū. con. dcā. q. 7. B . Et si vocati ad
ↄpetentē terminū eis a vocātibꝫ assi-
gnatū nō veniāt n̄ oꝫ eos vlteri⁹ expe-
ctari. ex̄ eo. cū int. 7. c. cū nob. A . Hoc
fuit dictū Goff. addētis. qa durū esset
vsqꝫ ad finē termini expectare. s. ad fi-
nē triū mensiū. cū mora ī electiōibꝫ sit
dānosa. ex̄ eo. cū int̄ vniuersas. Hosti.
vō dic ꝙ ī h̄ casu si due ptes sūt pn̄tes
7 cā coartationis assignet̄. putat hanc
sniam verā. qa tūc oꝫ absens saltē vni
de collegio ↄmittē vices suas. ex̄ eo. qa
ꝓpt. Si vō due ptes abn̄tes sint ul' nō
assignet̄ cā putat verā sniam Io. q di-
xit expectandos eē vsqꝫ circa finē triū
mensiū. Dicit etiā Hosti. ꝙ scrutato-
res debēt ire ad īfirmos q sūt ī ciuitate
7 īqrē vota eoꝝ sicut alioꝝ pn̄tiū. Nā
7 p̄sens ē q ī hořd ē. ff. de ꝓcu. l. 5. Nec
erit nccē ipos ī collatiōe uel ī alijs que
sequūt̄ reqrē. ꝫ sufficit ↄsensus ī scruti
nio habit⁹. Pn̄t etiā isti vni d' collegio
vices suas ↄmittē. qa sūt īpediti. Sꝫ p⁹
dictū. s. ꝙ ad eos vadāt vr̄ expeditius
Con. Inno. ut ī sū. con. dcā. q. 7. B

An elector absens possit ↄstituē ꝓ-
curatorē? Rẻ. Si iusto īpedimēto tene-
tur. pōt vni uel pluribꝫ cōmittē vices
suas. dū tn̄ cuilibꝫ ī solidū. 7 erit meli-
or ↄditio occupātis. Q si ambo ↄcur-
rāt 7 petāt admitti. nō admittet̄ ābo
ꝫ is quē caplm uel maior ps elegerit.
Et si nō ↄcordēt. admittet̄ ille q ī cō-
missiōe p̄ noīatus ē. At si nullus sit in
solidū nō valet. Qn̄ aūt ꝓcurator vnū
noīat ꝓ se. 7 aliū noīe ei⁹ q ↄmisit. ni-
hil agit. nisi d' certa psona hūerit spāle
mādatū. qa tūc aliū noīe suo potit no-
minare. Porro si null⁹ de collegio vult
eē ꝓcurator nō pōt absens nolēte capi
tulo exneū deputare. Nō pōt etiā per
lr̄as exp̄mē votū suū. Hec oīa extra de
elec. si qs iusto. li° 6°. A . Dict⁹ etiam
ꝓcurator nullatenus pōt īstitui cessan
te īpedimēto uel loci ↄgruitate. ex̄ de
elec. c. quia ꝓpt. §. illud. ubi dr̄ Illud
aūt penit⁹ intdicim⁹ ne qs ī electionis
negocio ꝓcuratorē ↄstituat. nisi sit ab-
sens ī eo loco in q̊ debeat aduocari. iu-
stoqꝫ īpedimēto detētus venire nō pos
sit. sup quo si opus fuerit fidem faciat
iuramēto. B

Si qs electoꝝ ↄtēpt⁹ nec vocat⁹ ad
electiōeꝫ fuit. ad petitionē ei⁹ cassanda
ē electio. potest tn̄ si vult eā ratā hr̄e.
ex̄ eo. ꝙ sicut.

Vtꝝ elector possit renunciare voci
sue. Rẻ. Sic. Nā qlibet pōt renunciare
iuri qd' sibi ↄpetit. Vn̄ 7 qd' postea fit
p alios ipe nō poterit īpugnare. Si tn̄
talis accedat electiōe nōdū fcā admit-
tēdus ē in oībꝫ q̄ circa ipam restāt fa-
ciēda. ex̄ eo. eccl'ia vr̄a. p̄ tn̄so. A . Ibi
nō videt̄ clare h̄ dici ꝙ talis debeat re-
admitti. Tn̄ cū pdcis con. Albric⁹. Sꝫ
ꝙ qs posset renūciare iuri suo h̄ claꝝ ē
C. d' pac. l. si qs in cōscribendo. B

Quot sūt forme electiōis? Rẻ. Tres
Nā aut fit p scrutiniū. aut p ↄpromis-
sū. aut p cōem īspiratiōnē. Et q ꝯ pdi
ctas formas eligē attēptauerit. ea vice
oꝫ eligendi ptāte puari. ex̄ eo. qa ꝓpt.
A . Ibi dr̄. Statuim⁹ ut cū electio fue-
rit celebrāda pn̄tibꝫ oībꝫ q debēt 7 vo
lūt 7 pn̄t cōmode interesse assumāt̄ tres
de collegio fide digni q secreto 7 singil
lati vota cūctoꝝ diligent̄ ingrāt 7 in
scripd redacta mox publicēt ī coī nul-
lo ꝓrs⁹ appellatiōis obstaculo intiecto

ut is collatiõe habita eligat̃ ĩ quē oēs
uel maior ⁊ sanior ps capl̃i ↄsentit. Ul'
saltē eligēdi ptās aliqb; viris idoneis
cōmittat̃ q vice oĩuȝ ecclie viduate p-
uideāt de pastore. Alit̃ electio facta nō
valeat nisi forte cōiter esset ab oĩb; q̃si
p ĩspiratione dei absq; vitio celebrata.
Qui v̊o ↄ̃ p̄dcās formas eligē attēpta
uerit eligendi ea vice ptāte puent̃. Et
ita electiões q̊q; clādestinas rep̄bam⁹
statuētes ut q̊; cito electio fuerit cele-
brata solenniter publicet̃. B

¶ Qn̄ pcedit̃ p formā scrutinij debēt
eligi tres scrutatores q in secreto exq-
rāt vota singulorum. Et ipi q̄dē p̊ debēt
seipos de suis votis examiare. deinde
aliorum vota secreto ⁊ singillatī ad hoc q
qlibet liberi⁹ dicat qđ sibi vr̄. Un̄ si ex-
aminatio publice fieret. nō seruatetur
forma nec valeret electio. etiā si oēs cō
sentirēt. ex̄ eo. ĩ genesi.

¶ Per quē vota scribēt̃? Rx°. p tabellio-
nē. ul' qđ meli⁹ ē vn⁹ de scrutatoribus
vidētib; alijs ↄscribet ⁊ postea publi-
cabit. Et si qs electorum vellet ↄ̃dicē scri
pture nihilomin⁹ ei standū ē. ar. ex̄ de
testi. co. p̄terea. §. fi. A .Hoc fuit di-
ctū Hosti. q etiā dic q dcā vota pote-
rūt scribi p tabellionē etiā in sacris p
ep̄m ↄstitutū. lȝ Inno. dixerit p tabelli
onē laicū. ut ĩ sū. cō. li° 3°. ti. 26. q. 7. B

¶ Quid si electores pauci sūt? Rx° ſm
Inno. Si sunt tm̄ tres. duo ex eis scru-
tabunt̃ terciū: ⁊ sic pcedēt ad electiōeȝ
Si v̊o sūt duo tm̄ vn⁹ scrutabit̃ alium
Q si vnus tm̄ ⁊ ille sol⁹ vocati testib;
exp̄met votū suū. ⁊ eliget ⁊ publica-
bit. A .Con. Albricus. B

¶ In electiōib; vota ĩcerta ⁊ ↄditio-
nata nō valēt. ⁊ debēt hr̄i p nō adiecti
puta ↄsentio ĩ quē talis cōsentit. uel si
Petrum hr̄e nō potero ↄsentio ĩ Iohem

⁊ sic̄ia. ex̄ eo. ĩ electiōib; li° 6°. A .Ibi
dr̄. In electionib; ⁊ postulationib; ac
scrutinijs ex qb; ius orit̃ eligēdi vota
ↄditionalia altn̄atiua ⁊ ĩcerta penitus
reprobam⁹. statuētes ut h⁹mōi votis
p nō adiectis habitis ex puris ↄsensi-
bus celebret̃ electio vocē illorum q non
pure ↄsenserīt ea vice ĩ alios residē. B

¶ Publicato scrutinio electores neq̄-
unt variare voces. ſ faciēda ē collatio
⁊ electio celebrāda. Ille tn̄ q nō ↄsen-
sit pōt ↄsentire ĩ eū q aliter eligēdus ē
Alit̃ nō pōt ad aliū accedi. ex̄ eo. audid
§. p̊. ⁊. c. ecclia vr̄a. §. ps v̊o. A .diū-
cto. c. publicato. eo. ti. B .Q si p vim
facti scrutinij nullus possit eligi. pote-
rūt pcedē ad secūdū ⁊ tertiū scrutiniū
donec aliqs eligi possit. A .Cū p̄dicti
in h. §. con. Albricus. B

¶ Collatio p̄dcā q̄ dȝ p⁹ publicatiōeȝ
scrutinij fieri triplex est. s. numeri ad
numerū. çeli ad çelū. meriti ad meritū
ut ex̄ eo. ĩ genesi. Si tn̄ vna ps eligētiū
fuerit duplo maior. nō pōt ei opponi
extenuatio çeli uel meriti. ex̄ eo. si qn̄.
li° 6°. A .ubi etiā subdit̃. Si qd aūt
oppone voluerit q̊ votū illi⁹ cui oppo-
nit̃ nullū reddēt ipo iure. id eis nō in-
telligim⁹ interdictū. B .Q si oēs ĩ vnū
cōueniāt nihilomin⁹ faciēda ē collatō
non de numero ſ de electorib;. vtpote
aliqs sit ↄtēptus ul' aliqs affuerit cui⁹
vox nō sit ↄputāda ⁊ h⁹mōi. Et si hac
collatiōe facta nullū occurrit dubium
ad electionē pcedat̃. alioqn discutiat̃
plene. ex̄ eo. cū terra. Alij dicūt q ubi
oēs ĩ vnā psonā cōcurrūt. valet electō
⁊ si collatio sit omissa. A .Hoc vr̄ sati
pbari ex̄ eo. qa pp̄ter. ibi. nisi forte ⁊c.
Nā ĩ electiōe nō fit collatio nisi nume
ri. çeli. ⁊ meriti. dcō. c. ĩ genesi. q̄ non
pōt locū habere ĩ electione vniformit̃

ↄcordi. De aliȷs aũt faciẽda vr̄ discus-
sio an̄ scrutiniũ uel ĩ cõfirmatiõe. dcõ
c. qa ꝓpt. ⁊ eo. ti. c. audid. B
¶ In numero eligẽtiũ nõ vr̄ ↄputari
electus. qa nullus põt eligẽ seipm̄. ex̄
eo. cumana. A. Hoc. c. paꝝ ad h̄ facit
ƀ meli⁹ ex̄ de Insti. cũ ad nr̄am. ⁊ ꝺ iu-
re pa. ꝑ nr̄as. B. lȝ aliqñ h̄ locũ hẽat
qñ ꝓcedit̄ ꝑ viã ↄpromissi. ut. ĩ. electõ
z°. §. 4°.
¶ Facta collatione eligi debet is ĩ quẽ
maior ps ⁊ sanior capl̄i consenserit. ⁊
maior ps dicet mĩori. Cũ talis sit eligẽ
dus si placet vob̄ ip̄m coĩter eligamus
Et si ↄsenserit tũc is q̇ porẽ vocẽ hȝ in
capl̄o surgẽs dicet. Ego ꝓ me ⁊ ꝓ toto
capl̄o eligo talẽ ⁊c. Et oẽs acceptabũt
Q si mĩor ps uel nõ oẽs ↄsenserit. di-
cet. Ego ꝓ me ⁊ ꝓ illis q mecũ ↄsenti-
unt eligo talẽ ⁊c. Hec ex decre. qa ꝓpt
extra eo. A. Con. Albric⁹. B
¶ In oĩ electiõe siue postulatiõe si di-
cat̄. Ego eligo postulãdo siue postulã-
dũ aut ĩ postulandũ. uel postulo eligẽ
do siue eligendũ aut ĩ eligendũ. nihil
agit̄. Sil̄r nec sub hac forma. Eligo ⁊
postulo ꝓut meli⁹ põt de iure valẽ nisi
qñ ꝓbabilit̄ dubitaret̄ vtꝝ qs sit eligẽ
dus uel postulãd⁹. q̊ cãu sic postulat⁹
uel elect⁹ tenet̄ vnã tm̄ detminatã viã
acceptare. A. tp̄e cõsensus. Et redeũ
di ad aliã postq̄ȝ vnã elegerit sibi licẽ-
tia ẽ penit⁹ ĩterdicta. ut ĩ. c. de q̊ statiȝ
B. ex̄ de postu. c. ꝑpetuo. li° 6°.
¶ Electio sp̄ dȝ fieri ꝑ v̂ba numeri sin
gulari. siue fiat ꝑ scrutiniũ. siue fiat ꝑ
ↄꝑmissũ. alit̄ ñ valȝ. ex̄ eo. sicut li° 6°.
¶ Collige q̄ sũt ꝺ sub̄a forme electõis
ꝑ scrutiniũ. p̂ qdẽ ꝙ electores ↄgregẽ
tur. Itẽ ꝙ scrutatores assumãt̄. A. s.
de collegio eligentiũ. ex̄ eo. qa ꝓpter
⁊ dic Hosti. ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 26. q. 7.

ad fi. ubi etiã nõ. q̄ ⁊ h̄ ponũt̄. B. Itẽ
ꝙ ĩ secreto vota exq̇rãt̄. Itẽ ꝙ vota scri
bant̄. Itẽ ꝙ scripta ĩ cõi publicent̄. Itẽ
ꝙ fiat collatio. Item ꝙ sequat̄ electio
de illo ĩ quẽ maior ps ⁊ sanior capituli
ↄsẽserit. Hec oĩa ex̄ eo. qa ꝓpt. A. Ibi
etiã dr̄ ꝙ vota ĩ scripd redacta debẽt ĩ
cõi publicari mox. i. nullo actu ꝯ̄trario
intueniẽte. ut nõt̄ in dcã. q. 7. Dr̄ etiã
ĩ dcõ. c. qa ꝓpt. ut q̄ȝ cito electio fuerit
celebrata. solẽnit̄ publicet̄. i. ↄgregatis
electoribꝯ surgat vn⁹ ⁊ annũciet ꝑpl̄o
ↄuocato ut moris ẽ ad electionẽ factã
Si tñ ista publicatio omittit̄ nõ ẽ ꝓpt
h̄ electio cassanda ƀm Inno. Aliȷ tñ di
cũt alit̄ ƀm Hosti. ut ĩ dcã. q. 7. Dictũ
Inno. veri⁹ vr̄. ut põt colligi ex pcõ. c.
qa ꝓpt. Immo si ꝑiculũ ĩmineret talis
publicatio nõ ẽ faciẽda. ar. 23. dis. ĩ no
mine dñi. ibi. Q si ꝑ̄uoꝝ atq̄ȝ iniquoꝝ
⁊c. Itẽ Inno. ĩ. c. qa ꝓpt. ex̄ eo. dic ꝙ
ꝓcurator ĩstitutus ad eligendũ dȝ ha-
bere sp̄ale mandatũ ad iurandũ ĩ aĩaȝ
dñi ꝙ credat ꝙ tp̄e electiõis erat bona
fide. s. sine fraude infra fines q deputa
ti sũt ad vocatiões electionũ. ⁊ ꝙ iu-
sto ĩpedimẽto tenet̄ q̄re electiõi intẽẽ
nõ põt mõ. ⁊ credit ul̄ dubitat ꝙ eodẽ
ĩpedimẽto tenebit̄ tp̄e q̊ electio facien
da erit. Et h̄ dr̄ hic. Et dȝ exp̂mẽ ĩpedi
mẽtũ ⁊ fines. Nõ. n. ĩ suo iuramẽto dȝ
exponẽ v̂ba iuris. Et subdit. Illud aũt
placet ꝙ nõ possit qs ↄstituẽ ꝓcurato-
rẽ ad eligendũ nisi ⁊ det ei ptãteȝ iurã
di in aĩam suã. qa nõ venit instruct⁹.
Et iñ seq̄ret̄ absurditas. qa ul̄ oportẽt
capl̄m ↄgregatũ expectare q̊usq̄ȝ nũci
us iret ⁊ rediret ab eo. uel iteꝝ aliũ ter
minũ assig̃re electiõi. q̄ absurditas in
sil̄i casu tollit̄. 63. dis. cũ lõge. ar. ad h̄.
c. dis. optatũ. Itẽ vr̄ ꝙ post ꝑ̄stitũ iu-
ramentũ si ali⁹ cui vox eius ꝑ̄iudicaȝ

vellet ꝓbare ꝙ dn̄s tp̄e electiōis erat ī
eo loco vn̄ vocari n̄ debebat. uel ꝙ nō
detinebať iusto īpedimēto ꝙ nō sit au
diēdus. ar. ff. ď dolo. ꝙ si differēte. nisi
forte aliud dicas ī spūalibꝫ ubi reuoca
tur qcqd fit ꝑ obreptionē etiā pꝰ sniaꝫ
ex̄ de rescrip. dilectꝰ fili ⁊abbas. ⁊. c. cō
stitutꝰ. ⁊. c. ad audientiā. Q̄ si nō exi-
gāt iuramētū p̄dictū a ꝓcuratore tūc
de cet̄o nō pn̄t neqꝫ de loco neqꝫ de īpe-
dimēto excipe. qa hāc exceptionē vr̄
remisisse capl̄m qn̄ sibi iuramentū re-
misit. Et si dicať ꝙ capitulū deceptū
fuerit igͦrantia facti q̄ etiā ꝑitissimos
fallit. ff. de iur̄ ⁊ fac. igno. l. z. puta qa
credebat aduersario h̄ assereti. diceť ei
ꝙ supina fuit eiꝰ igͦrātia. qa ius ī talibꝫ
ꝓuidet ꝙ possint exigē iuramētū. B
Qn̄ ptās eligēdi deuoluiť ad alium
R̄x. In cathedralibꝫ eccl̄ijs si infra tēpꝰ
triū mensiū nō eligāt deuoluiť ad ꝓxi
mū supiorē. Q̄ si īfra alios tres mēses
nō elegerīt. deuoluiť ad aliū supiorē ⁊
sic vsqꝫ ad papā. Si v̊o eligūt scienť īdi
gnū. ⁊ sic sint p̉uati iure eligendi uel
p̉uenť ꝑ sniam qa nō seruāt debitā for
mā. ad papam deuoluiť. In īferioribꝫ
aūt eccl̄ijs sꝑ ad ꝓximū supiorē deuol-
uiť. ex̄ eo. q̄ꝫ q̄ꝫ. li°. 6°. De hac mā vide s̄.
§. 3°. ⁊ s̄. bn̄ficiū p̄. §. p̄.
Cassanda ē electio illiꝰ q requisitus
anq̄ꝫ eēt electꝰ ꝯsensit electiōi de se fa-
ciēde. qa p̄sumiť ābitiosus. ex̄ eo. cum
pꝰ petitā. ⁊. c. officij.
Qn̄ maior ps capl̄i deliqt electio de-
uoluiť ad pauciores. ut nō. ex̄ ď postu.
c. z°. Itē deuoluiť etiā ad vnū ꝓpť oīuꝫ
alioꝝ delictū. 65. dis. si forte. ex̄ eo. bo-
ne. A. In his. c. nō bn̄ h̄ ꝓbať. s ī dcō
c. z°. de postu. h̄ nōt glo. ⁊ vr̄ h̄ ītellige
qn̄ electores peccauerūt ī eligēdo indi
gnū. Secꝰ si ex ꝯtēptu aliq̊ꝝ ex h̄ntibꝫ

vocē. qa tūc nō deuoluiť ptās eligēdi
ad ꝯtēptos. qa nō tm̄ ī hoc peccauerūt
eligētes. iō sufficit ꝙ hoc cāu casseť ele
ctio. P̄ōt dici ꝙ h̄ veꝝ ē anq̄ꝫ eligētes
sint p̉uati ꝑ iudicē iure eligēdi. nā ꝓpť
pctm̄ forme nō sūt ip̄o iure p̉uati sed
p̉uādi. ex̄ eo. qa ꝓpter. ⁊ ibi hoc sentit
Inno. sup v̊bo p̉uenť. dicēs ꝙ fcā p̉ua
tione ꝑ iudicē ꝓpter pctm̄ forme. tunc
ptās deuoluať ad nō culposos nec p̉ua
tos. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. z6. q. 7. diciť.
Itē nō ꝙ si aliq peccāt ī eligēdo ꝯ̄ for-
mā. ī nō deliquētes etiā si sit mīor ps
cadit ius eligēdi etiā si vnus solus sit.
⁊ hoc uel ꝑ sniam supior̄ s̄m q̊sdā uel
s̄m alios ip̄o iure. Alij tn̄ dicūt aliť. s
p̉ma opīo ē magꝭ approbāda. h̄ ibi. Ali
qui etiā dicebāt ꝙ si maior ps deliq̄rat
tūc ptās nō deuoluebať ad pauciores
q̊ꝝ dictū nō ꝓbať nec ē rōnabile. ut pꝫ
ꝑ Inno. in dcō. c. qa ꝓpter. Vn̄ ut di-
ctū ē bn̄ deuoluiť ptās etiā ad paucio-
res ip̄o iure. s ꝑ iudicē p̉us lata p̉ua-
tiōis snia. ⁊ sic p̄ōt ītelligi assertio dicē
tiū ꝙ hoc dꝫ fieri ꝑ sniam supioris. B
Q̄ si oēs delinquāt deuoluiť ad supio-
rē siue ad papā. ut dictū ē s̄. §. qui est
hic ante ꝓximū.
Electiones clādestine reꝓbanť. ex̄
eo. qa ꝓpť. ⁊ dicūť clādestine q̄ ī came
ris ꝑ occulta ꝯuēticula fiūt. 79. dis. c.
z°. et. c. si trāsitꝰ. Silr̄ ⁊ ille q̄s inť se ele-
ctores secretas tenēt. cū celebrate de-
beāt solēniť publicari. ut in dcō. c. qa
ꝓpť. A. Idē ī sū. con. dcā. q. 7. ad fi. B
Quis p̄ōt eligi? R̄x. Eligēdꝰ ē docti-
or ⁊ sanctior. cuiꝰ ꝯpatiōe ceťi grex di
canť. 8. q. i. l. 3 g̊. ⁊ qui sit de m̄rimonio
legitīo natꝰ ⁊ etatꝭ legitīe. ex̄ eo. cū in
cūctis. Nā ep̄s dꝫ eligi. 30. annoꝝ ꝯple
toꝝ. Inferiores v̊o p̄lati ⁊ alij q curam
debēt h̄re aīaꝝ reqriť ꝙ attigerīt ānū.

25. A .ut ĩ dcõ.c.cũ ĩ cũctis. B .Alit
eligẽtes sũt illa vice eligẽdi ptãte pua
ti.s.§.22°.q ĩcipit.qñ ptãs.Subdia-
conus q̃q; pot in epm eligi.ex de eta.7
q̃li.a mult.Itẽ q ad vnã dignitatẽ re-
putat dignus si p⁹ea eligat ad aliã dz
reputari dign⁹. A .s.ad equalẽ ul' mi
norẽ.ut põt colligi ex.c.d q̃ stati. B
74.dis.gesta.Fallit qñq;.Nam lz qñq;
qs toleret ĩ officio miori nõ tñ ppt h ĩ
maiori tolerati dz ĩdign⁹.12.dis.nos
ɔsuetudinẽ.Abbas q̃q; exẽpt⁹ bñ põt
eligi siue ĩ epm siue ĩ abbatẽ ei⁹dẽ re-
gule 7 hitus.s nõ põt trãsire sine lnĩa
pape uel legati de latẽ si sit ĩ puĩcia.ex
eo.si abbatẽ.li° 6°.Religiosus q̃q; lz nõ
expsse pfessus qn etiã nouiti⁹ eligi põt
ad epatũ.ex eo.null⁹.li° 6°. A .Siue
eligat ĩ sclaribz siue ĩ reglaribz eccl'ijs.
ad platurã tñ sue uel alteri⁹ religiõis
nõ nisi expsse pfessus.ut ibi.null⁹ aũt
religiosus põt eligi ĩ abbatẽ uel platũ
alteri⁹ religiõis uel hit⁹.Q si sec⁹ actũ
fuerit eoipo ẽ irritũ 7 ĩane.ut in cle.i.
ex eo. B .De clicis alti⁹ diocesis vtrũ
possint eligi vide.ĩ.postulatio.§.3°.

¶ Quis nõ põt eligi? Re°. Excoĩcatus
maiori excoĩcatiõe.ex d appel.ɔstitutũ
p.Itẽ nec excoĩcat⁹ miori q si scient ele
ctus fuerit cassanda ẽ ei⁹ electio.ex de
cle.exco.mi.si celebrat. A .Et ibi glo.
dic q si etiã igrant eligat excoĩcat⁹ mi
nori nõ valet electio.qa igrãtia eligen
tiũ nõ facit ipm abilẽ.7 si scient talem
eligerẽt puarẽt iure eligẽdi.ex d elec.
cũ ĩ cũctis. B .Item nec suspẽsus nec
intdict⁹ nec q intdictũ nõ seruauit.ex
d postu.c.p.7.c.cũ dilect⁹. A .Hoc.c.
cũ dilect⁹.nõ ẽ ĩ ti.de postu.s de ɔsue-
tudĩe. B .Itẽ nõ dz eligi psona cui ali
qd obsistit d ĩpedimẽtis circa ordinã-
dos.d qbz hr.ĩ.ordinãd⁹ p totũ.Item
nec is q ppt vitiũ psone scl' repbatus
fuit.talis.n.nec ibi nec alibi eligi põt

ex eo.sup eo.Sec⁹ aũt si cassata fuerit
electio ppt vitiosũ pcessũ.qa tũc non
ĩpedit pmotio ei⁹ etiã ĩ eadẽ eccl'ia.ut
ĩ dcõ.c.sup eo.7.c.ĩnotuit. A .Etiam
pma vice.ut ĩ dcõ.c.ĩnotuit.Ubi võ
duo electi fuerit 7 vtriusq; vitiosa est
electio.neuter ẽ eligend⁹ pma vice.ex
eo.ɔsiderauim⁹.7 h ut discordia vitet
Si aũt alt istoꝝ coĩt eligat deficit rõ.7
iõ ɔfirmat.ex eo.cũ int.R.seniorẽ.ut
ĩ sũ.con.li° 3°.ti.26.q.5.ubi etiã pdcĩ
casus nõnt. B .Itẽ non põt eligi eps
s.q iã alligat⁹ ẽ alij eccl'ie.s põt postu-
lari.s.a papa.ex d postu.c.fi.Itẽ ĩ pla-
tũ religiosoꝝ ñ põt eligi nisi expsse p-
fessus alit nõ valz electio.ex eo.nullus
li° 6°.Nec etiã aliqs q sit alti⁹ religiõis
uel hit⁹.ut ĩ cle.cũ rõni.ex eo.Itẽ nul-
lus religiosus põt eligi si trãsiuit de or
dine mendicantiũ ad nõ mendicãtes.
ut hr.ĩ.religio.5°.§.fi

¶ Elect⁹ p⁹ ɔsensũ ɔiũgit spũalit ec-
clesie viduate.ut ex eo.cũ int canõicos
ex d trãs.int corpalia.§.p.et 2°.Itẽ ele
ctio gignit ɔfirmatiõez.ex eo.nihil.cõ
firmatio dat admĩstratiõez.ex eo.trãs
missã.De ɔfirmatiõe vide s.ɔfirma-
tio electoꝝ.

¶ Si elect⁹ añ ɔfirmationẽ admĩstret
remouẽd⁹ ẽ.ex eo.q̃lit.nisi ĩ sũmo põ-
tifice q ĩ eligẽdo ɔfirmat.dis.23.ĩ nõie
dñi.ul' nisi sic admĩstrãti parcat.ex eo.
nosti.ul' nisi ptineat ad papã. A .s.cõ
firmatio.ut ĩ.c.d q̃.ĩ. B .7 sit valde re-
mot⁹ a sede aplica. A .videlz ultra Vta
liã ɔstitut⁹.ut ĩ eo.c.nihil. B .Qui ta
les si sint ĩ ɔcordia electi administrare
pñt etiã añ.ita tñ q nihil penit⁹ alienẽt
nec põt eis ɔmitti admĩstratio sub no
mine yconomat⁹ ul' pcuratiõis 7 hui⁹-
mõi.nec ĩ toto nec pte.nec ĩ spirituali
bus nec ĩ tpalibz.Q si susceperit puati
sũt oĩ iure electiõis ipi⁹.ex eo.auaritie
li° 6°. A .Ibi dr.Cũ itaq; ñ sit malitijs

ĩdulgẽdũ sancim⁹ ut null⁹ ꝺ ceto admi-
stratĩoẽ ꝺignitatꝭ ad quã elect⁹ ẽ p⁹ q̃ꝫ
celebrata ꝺ ipo electio ꝯſitmet̃ sub yco-
nomat⁹ ul̃ ꝓcuratĩois noĩe aut alio ꝺ no
uo q̃sito colore ĩ sp̃ualib⁹ ul̃ tp̃alib⁹ p se
ul̃ p aliũ ꝑ pte uel ĩ totũ gerẽ uel recipe
aut illi se ĩmiscẽ p̄sumat oẽs illos q sec⁹
fecerit iure si qꝺ eis p electĩoẽꝫ q̃situ fu-
erit decernẽtes eo ip̄o p̄uatos. Et idẽ qꝺ
ĩ h̃. §. nõ. in sũ. con. li° 3°. ti. 26. q. 12. B
¶ An religioso acq̃rat̃ ius electĩois ex̃ or
ꝺinẽ suũ? R°. Nulli religioso p̄dicatoꝝ.
mĩoꝝ. hẽmitaꝝ. ⁊ q̊rũlibꝫ mẽdicãtiũ ex
electĩoẽ postulatĩoẽ ꝓuisĩoẽ seu vocati-
one ad p̄laturã ex̃ suũ ordinẽ ĩ ꝺiscõdia
fcã ius aliqꝺ acq̃rit̃. nec ip̄e ꝯsentire pot
etiã hĩta lĩnia. ex̃ eo. q̊rũdã. li° 6°. ⁊ ꝺꝫ in-
telligi ꝺiscordia q̃ eẽt siue de iure siue de
facto. ut in cle. eo. ti. qꝺ circa. A. Ibi nõ
clare h̃ ꝓbat̃. ſ ad h̃ facit. qa cũ in ꝺcõ. c.
q̊rũdã ꝺicat̃ ꝺ ꝺiscordia ꝺꝫ ĩdistĩcte ĩtel
ligi. ex̃ ꝺ decĩs. ad audiẽtiã. B. Sꝫ ⁊ alijs
religiosis ñ acq̃rit̃ ius in electĩoib⁹. nec
ꝯsentire pñt si fuerint electi a mĩori pte
nũero. ut ĩ ꝺcõ. c. q̊rũdã. Et nõ ꝙ si reli
giosus electi ci ꝺ se facte ad p̄latĩoẽꝫ ali-
quã ex̃ suũ mõasteriũ ul̃ eccl̃iaꝫ ñ petita
lĩnia ⁊ obtẽta ꝯsenserit. ꝯsens⁹ nõ valꝫ. ⁊
electio ip̄a virib⁹ vacuat̃. Itẽ nõ ꝙ p̄lati
religiosoꝝ irreg̃lisꝺ ꝯuẽtib⁹ pñt h⁹ mõi
lĩniaꝫ ꝺare. ex̃ eo. c. si religiosus. li° 6°. Nõ
aũt valẽt licẽtia q̃ ꝯcedit̃ ꝓ futa electĩoe
quã fieri ꝯtĩgẽt. ut ĩ cle. cũ ꝯcessa. ex̃ eo.
Nec aliq̃s religios⁹ pot p̄fici ĩ aliq̃ eccl̃ia
que clero careat ⁊ ꝑp̄lo xp̄iano. ut ĩ cle.
plerisqꝫ. extra eo.
¶ Quid si ꝺue electiones fiant? R° fm
Hosti. si sil̃ ⁊ ĩ ꝯtinẽti fiũt puta qa ĩ scru
tinio ꝺiuisa sũt vota. tũc illa valꝫ q̃ me-
liorib⁹ ⁊ maiorib⁹ meritꝭ adiuuat̃. ex̃ eo.
c. licꝫ. ĩ fi. ⁊. c. ꝺudũ. Si v̊o electĩoes fiãt
ex ĩtuallo ⁊ p̄ma fuit rite facta. illa valꝫ
ĩmo etiã si p̄ma annullãda sit scꝺa nihi-
lomin⁹ cassari ꝺꝫ. ex̃ eo. bone mẽorie cre.
nisi gr̃a fiat. sicut qdã ĩtelligunt. ex̃ eo.
bone mẽorie magl̃. Sil̃r etiã cassanda ẽ
scꝺa etiã si p̄ma nulla fuerit ꝓpt̃ cãm
nõdũ patentẽ. ex̃ eo. ꝯsideratꝭ. ⁊. c. au-
ditꝭ. Qꝫ si p̄ma ex cã notoria nulla fuit
valebit secũda rite fcã. ex̃ ꝺ supplẽ. ne-
gli. p̄la. c. fi. ⁊ ex̃ eo. venerabilẽ. ⁊. §. fi.
A. Idẽ ĩ sũ. cõ. li° 3°. ti. 26. q. 8. ubi etiã
subdit̃. Nõ etiã ꝙ sola noĩatio ñ p̄stat
ĩpedimẽtũ sequẽti electĩoĩ. ut pꝫ ex̃ eo.
ꝙ sicut. qa p simplicẽ noĩationẽ nullũ
ius acq̃rit̃ noĩato. Sec⁹ tñ fm Ber. ibi-
dẽ ĩ glo. ꝺ noĩatĩoe ĩ scrutinio p⁹ pub-
licatĩoẽꝫ. qa tũc nec variare pñt. extra
eo. publicato. B
¶ Sũt casus in q̃b⁹ electores iteꝝ pñt
e ligẽ ut puta si elect⁹ nõ vult ꝯsentire
ul̃ p⁹ ꝯsensũ renũciat iuri suo ul̃ morit̃
ul̃ ꝓpt̃ occultũ ei⁹ vitiũ irritat̃. Et his
casib⁹ hñt electores ĩteg̃ꝝ tẽp⁹a ꝺissen
su ul̃ renũciatĩoe ul̃ morte seu irritati-
one. ac si vocatio noua eẽt ꝺũmõ nihil
egerĩt fraudulent̃. ex̃ eo. si electõ. li° 6°.
¶ Duas electĩoes in vna eccl̃ia de se fa
ctas nemo põt ꝓseq. ſ vnã tm̃ eligat.
extra eo. ut q̃s. li° 6°.
¶ Quicũqꝫ ꝯ̃uãt cl̃icos ul̃ alias p̄sonas
eccl̃iasticas ad q̃s spectat electio. A. In
aliq̃b⁹ eccl̃ijs mõasterijs aut alijs pijs
locꝭ. B. ꝓ eo ꝙ rogati seu al̃ ĩducti eũ
ꝑ q̊ rogabãt̃ siue ĩducebãt̃ eligẽ nolue
rit ul̃ ꝯsanguĩeos eoꝝ. aut ip̄as eccl̃ias
seu loca bñficijs seu alijs bonis spoli-
ãdo seu al̃ ĩiuste p̄sequẽdo. excõicati
sũt ip̄o facto. extra eo. sciãt cũcti. li° 6°.
¶ Quid si q̃s aliquẽ ex odio elegit?
R°. Tenet̃ ei ad oẽ ꝺãnũ qꝺ ĩde ei acci-
dit. ꝺis. 74. honorat⁹. ⁊. C. si ꝓpt̃ ĩimi
citias creatio facta sit. l. vnica. li° x°.
¶ Circa electĩoes monialiũ nõ. ꝙ nul
la ꝺꝫ ad electionẽ admitti nisi. 12. ãnũ
p̄egerit ⁊ ꝓfessa fuerit tacite uel exp̄sse
nec in abbatissam uel priorissam. ubi
per priorissam gubernantur eligi pot

nisi post.30. annum.⁊ nisi fuerit exp̄s
se ꝓfessa. Item nota ꝙ cū ꝑ scrutiniū
ꝓcedit̄ illa electio q̄ a duabꝫ ptibꝫ fue-
rit celebrata n̄ obstāte appellatiōe par-
tis alteri⁹. p̄missa diligēti examīatiōe
si alit̄ inuēta fuerit canonica ꝯfirmet̄.
⁊ bn̄dicēda bn̄dicat̄. A .Bn̄dicēda ē
cōfirmata ī abbatissaꝫ.ut ī.c.idēnitati
bus.ď q̊.ī. B .Si aūt nulla electio eēt
a duabꝫ ptibꝫ celebrata. tūc nō obstā-
te ꝙ sit publicatū scrutiniū aut etiā ad
electionē ꝓcessū pn̄t alie mōiales an̄q̄ꝫ
ad act⁹ ex̄neos diuertāt ad illā accedē
q̄ a maiori numero ē electa. Et si ꝑ h̄
ꝑueniat̄ ad duas ptes cōfirmet̄ ut ꝑ̄us
dcm̄ ē. ß nihilomin⁹ ꝯ̄ eā sic ꝯfirmatā
postq̄ꝫ fuerit ī admīstratiōe poterunt
alie opponē ī modū denūciatiōis ul̄ ac-
cusatiōis ut a dignitate remoueat̄. Qꝫ
si ad illā q̄ a maiori pte electa ē alie no
lūt accedē uel nō tot q̊t accedāt ad du
as ptes. tūc sup obiect̄ q̄ facēt ps alt̄a
⁊ sup aliȷ̄s q̄ sūt ingrēda plane ⁊ sine
strepitu iudicȷ̄ ꝑ supiorē inqrat̄ an̄q̄ꝫ
ꝯfirmet̄. ß ip̄a interī ī tpalibꝫ ⁊ spūali
bus admīstret. ita tn̄ ꝙ de rebꝫ mona-
sterȷ̄ nihil alienet nec mōialē recipiat
Si q̄ v̊o a minori pte electa uel noīata
fuerit nō valet nec pōt ad eā p̄dcō mō
accedi. Itē nō ꝙ nūq̄ꝫ in electiōibꝫ mo
nialiū dꝫ fieri collatio çeli ad çelū uel
meriti ad meritū. ß solū nūeri ad nūeꝝ
Si v̊o ꝓcedit̄ ꝑ formā ꝯpromissi si mi-
nor ps se opponit electe nihilomin⁹ cō
firmet̄ ⁊ bndicat̄ ꝯ̄dictiōe ptis nō ob-
stāte. si aūt maior ps se opponit. differt̄
ꝯfirmatio donec ď obiect̄ ⁊ aliȷ̄s fuerīt
iq̄sitū. ß iterī admīstrabit ut p̄mittit̄
nisi ps opponētiū fuerit duplo maior
qa tūc n̄ admīstrabit. ß expectabit lit̄
euentū. Itē nō ꝙ si ī h⁹mōi electiōibꝫ
ꝯtigerit ad curiā appellari debēt cāe ex
p̄mi ß̄m modū ꝯstitutiōis.c. ut circa.
ex̄ eo.li° 6°.A.Ibi dr̄.Prouidem⁹ si qn̄

aliq electiōibꝫ postulatiōibꝫ ꝓuisiōibꝫ
se opponūt ꝓponēdo aliq̄ ꝯ̄ electōis po
stulatiōis seu ꝓuisiōis formā aut ꝑso-
nas eligētiū ul̄ electi siue illi⁹ cui ꝓui-
sio erat faciēda ul̄ fcā ⁊ ꝓpt̄ h̄ ꝯtigerit
appellari appellātes ī īstr̄o publico seu
lr̄is sup appellatiōe ꝯfect̄ oīa ⁊ singula
exp̄mat q̄ ī formā ītēdūt obȷ̄cē ul̄ ꝑso
nas corā ꝑsonis autentic̄ aut ꝑsona q̄
sup h̄ testimoniū ꝑhibeāt v̊itati. cor-
porali p̄stito iuramēto ꝙ credūt ea q̄
sic exp̄mūt eē v̊a ⁊ se posse ꝓbare. Alio-
qn tā opponētes q̄ꝫ tpe appellatiōis uel
p⁹ modū adherētes eisdē obȷ̄ciēdi aliq̄
q̄ nō fuerūt ī h⁹mōi lr̄is ul̄ īstr̄is exp̄i
sa ptātē sibi nouerīt int̄dictā. nisi p⁹ea
forsan aliqd emersērit ul̄ sup antiqs su
ꝑueneīt ꝓbādi facultas aut aliq̄ ī oppo
nētiū noticiā ď nouo ꝑuenerīt q̄ appel
lātes appellatiōis tpe v̊isilr̄ iḡrare po-
tuerūt ⁊ iḡrauerūt. sup h⁹mōi aūt iḡ-
rātia ⁊ supuēiēte facultate ꝓbādi fidē
ꝑ ꝓpuꝫ p̄stādū corpalit̄ faciāt iuramē
tū. h̄ adȷ̄ciēdo iuramēto eodē ꝙ ad ea
ꝓbāda credūt se sufficiētes ꝓbatiōes
hr̄e. h̄ ibi. n̄ distīcto siue appellet̄ ad cu
riā siue ad aliū. B .Sꝫ n̄ debēt ip̄e ire
qn poti⁹ ꝓcuratores ꝯstituē. Itē nō ꝙ
hi q euocāt̄ ad dirigēdas mōiales ī ele
ctiōibꝫ nisi abstineāt ab his ꝑ q̄ int̄ eas
oriri possꝫ circa h̄ discordia uel nutriti
excoīcati sūt. ⁊ oīa p̄dcā hn̄t locū etiā
apud mlr̄ieres q̄ viuūt q̄si canōisse. A
i. q̄ viuūt ut ī sclr̄aribꝫ ecclr̄ȷ̄s canōici se-
culares. dcō.c. idēnitatibꝫ. B. Excep-
to de ꝓfessiōe. qa tales nō ꝓfitēt̄. h̄ oīa
ex̄ eo. indēnitatibꝫ. li° 6°. De ꝯfirma-
tione electiōis habes s̄. ꝯfirmatio ele-
ctoꝝ. ꝑ totū. De electiōe pape vide. ī.
papa. §. p̊. De hac mā vide. ī. postula-
tio. ⁊ facit s̄. acceptio.

Electio z^c^s. ꝑ ꝯp̄missū. Eligēdi pote
stas pōt alicui uel aliqbꝫ ꝯmitti

96

ex̄ eo. cū ī veri. ß ꝯpetēti⁹ ꝯmittit̄ ī numero īpari. ex̄ eo. ī cāis. 7. c. cū dilect⁹ 7. c. cū ī iure. Et vni ꝯmitti pōt etiā nō p̄lato. ex̄ ꝺ renūc. p⁹ trāslatiōeȝ. ꝑ tn̄so Nec reqrit̄ ꝙ hi qbꝫ ꝯmittit̄ sint ꝺ collegio. ex̄ eo. cām q̄. Sȝ tn̄ ī hac ꝯmissione si vnus dissentiat nō seruat̄ forma nec valet. ex̄ eo. qa ppt. A. Et ibi h̄ nōt glo. B. 7. c. cū dilect⁹. Nec. n. cogit̄ qs renūciare iuri suo īuit⁹. ex̄ ꝙ metus cā. abbas. 7. c. ad audiētiā. Itē nō ꝙ re īteḡ tal' ptās reuocari pōt. ex̄ eo. ī cāis. A. Et ibi pȝ ꝙ n̄ dr̄ res īteḡ qn̄ cōꝑmissarij ad electoꝝ īceperūt ꝓcedē. B

Illi ī q̊s ptās eligēdi ꝯmittit̄ pn̄t de p̄sona cuiuscūqȝ loci ꝓuidē. ar. 63. dis. lectl 7. c. reathina. Tuti⁹ tn̄ 7 meli⁹ ē ꝙ ꝺ ip̄a eccl'ia eligāt. ex̄ eo. ꝙ sicut. 7. 23. dis. ī noīe dn̄i. A. c. ꝙ sicut. modicū videt̄ facere. ß bn̄. c. ī noīe dn̄i. B

Nō valet ꝯmissio sub hac forma ut qs q̄sitl vocl ī secreto illū eligat ī quem plures ꝯsenserīt. A. Partiū ꝯpatione mioꝝ. lȝ cōsentiētes maiorē ptē capl'i nō attīgāt. ut ī. c. de q̊ statī. B. ex̄ eo. siscui. li° 6°. ß bn̄ valȝ si ei ꝯmittit̄ ut illū eligat ī quē maior ps capl'i cōsenserit. ex̄ eo. cū expediat. li° 6°.

An ꝯꝑmissarij pn̄t eligē vnū ꝺ ip̄is Re°. Si h̄ hr̄ ex forma ꝯꝑmissi pn̄t. alit̄ nō. ex̄ de sortilegijs. c. vlt. 7 ex̄ eo. cumana. A. c. cumana paꝝ facit ad hoc ß bn̄ h̄ nōt glo. ī dcō. c. vlt. 7 ex̄ eo. cū in iure. B

Siue ꝯmissū sit vni siue pluribꝫ electio dȝ fieri ꝑ v̂ba nūeri singularl. alit̄ nō valȝ. extra eo. sicut. li° 6°. 7 ꝺ re iudicum ab vno. li° 6°.

Cōpromissari⁹ si nō eligit īfra tēp⁹ electiōis a iure statutū ad sup̄iorē potestas deuoluit̄. Si v̂o eligat īdignū siue sciēt̄ siue ig̊rant̄. eligēdi ptās reuertit̄ ad electores nisi scient̄ electionē factā ratā hērēt. Et eodē mō reuertit̄ ad eos si eligat idoneū. 7 ille nō cōsentit. Porro ꝯꝑmissari⁹ qn̄ eligit scient̄ īdignū nō puniūt̄ ꝯꝑmittētes nisi rataȝ hūerint. ß ip̄e susp̄ēsus ē triēnio a bn̄ficijs q̄ obtinet ī illa eccl'ia quā sic eligēdo offēdit. 7 h̄ nō hȝ locū nisi ꝯꝑmissarius sit ep̄s. ex̄ eo. si cōpromissari⁹. li° 6°. A. Ibi etiā pȝ ꝙ dcā susp̄ēsio sil't n̄ obtinet nisi cū peccat̄ ī electiōibꝫ ep̄oꝝ 7 sup̄ioꝝ ip̄oꝝ. 7 subdit. Et idē ī illius bn̄ficijs ē cēsendū q alicuius electiōeȝ postulationē aut ꝓuisionē īpugnās ī ꝓbatiōe deficit eius q ꝺ obicit ī p̄sonā s. ꝙ triēnio sit susp̄ēsus a bn̄ficijs que hȝ ī eccl'ia offensa. B

Elemosyna p̊

coīt. Scd'm Tho. scd'a scd'e. q. 32. q̄dā el'ye sūt corꝑales. s. septē opa mīe. videlȝ esurientē pascē. potare sitientē. vestire nudū. recolligē hospitē. visitare īfirmū. redimē captiuū. 7 sepelire mortuū. vn̄ v̂sus. Visito poto cibo redimo tego colligo cōdo. Sunt 7 alie. 7. sp̄ituales. s. docē ig̊rantē. consulere dubitāti. corrigē peccantē. 7 cōsolari tristē. remittē offendēti. supportare onerosos. ꝓ oībꝫ orare. vn̄ v̂s⁹. Cōsule castiga remitte solare fer ora. In q̊ v̂su cū dr̄ cōsule. ītellige cōsulē 7 docē. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 8. q. 2. B. Et qdem el'ye sp̄ūales absolute loquēdo meliores sūt q̄ȝ corꝑales. ꝑ̊ qdē qa ill' ꝺ q ꝺ exhibet̄ nobili⁹ ē. s. donū sp̄ūale q ꝺ p̄eminet corꝑali. 2° rōne ei⁹ cui subuenit̄. qa sp̄ūs nobilior ē corꝑe. 3° q̄ȝtū ad ip̄os act⁹ qbꝫ subueīt̄ qa sp̄ūales actus sūt nobiliores corꝑalibꝫ. Pōt tn̄ ꝯtigē ꝙ corꝑal' el'ya p̄ferat̄ sp̄ūali ī aliq̊ ꝑticulari casu. puta si qs fame deficēt poti⁹ eēt pascēdus q̄ȝ docēdus. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 3. B

Vtꝝ dāe el'yaȝ. sit ī p̄cepto. Re° ß ȝ. Tho. scd'a scd'e. q. 32. dicēdū ꝙ sic. omittēs. n

ſz facē eternalit͛ punit͛.ut pꝫ Math.25. Eſuriui.n.⁊ nō dediſtis mihi māducare ꝛc.Et hoc ītelligendū ē ſm ꝙ recta rō requirit ſm quā ↄſiderat͛ aliquid ex pte datis.s.ut id qđ ī elemoſynis erogandū ē nō ſit neccium ei ſz ſupfluū nō ſolū reſpcū ſui ipius ſz etiā reſpectu aliorū q̄ꝝ cura ſibi incūbit. qa pus oꝫ ꝙ vnuſqſqꝫ ſibi ipi ⁊ ſuis ꝓuideat.⁊ đ reſiduo paupibꝫ ſubueniat. Ex pte q̄qꝫ recipiētis requirit͛ ꝙ neccitatē hēat.alioqn nō eēt rō q̄re elʼya ei daret͛. ſz cū nō poſſit ab aliq̄ vno oībꝫ neccitatē hn̄tibꝫ ſubueniri nō oīs neccitas obligat ad p̄ceptū.ſz ſolū cū is q neccitatē patit͛ ſubſtētari nō pōt.tūc locū hꝫ qđ Ambro. dic.Paſce fame morientē.ſi nō paueꝛ occidiſti.ſic ḡ dare elʼyam de ſupfluo ē ī pcepto.⁊ ſilr͛ dare elʼyaꝫ ei q ē ī extrema neccitate.alit͛ dare elʼyam ē ī ↄſilio. ſicut ⁊ de q̄libet meliori bono dant͛ ↄſilia.⁊ dico ꝙ ſupflua de neccitate pcepti ſūt erogāda.qa lꝫ iſtius ſint q̄tū ad ꝓprietatē. tn̄ etiā alioꝝ ſūt q̄ ad vſū. s. illoꝝ q ex eis ſuſtētari pn̄t.Vn̄ Baſili⁹ Si fateꝛ ea tibi dīnit⁹ ꝓueniſſe an iniuſtus ē de⁹ ineq̄lit͛ nob̄ res diſtribuēs. cur tu abūdas ille vō mēdicat: niſi ut tu bone diſpēſatiōis merita ↄſeq̄ris. ille vō patiē brauijs decoret͛.ē famelici panis quē tu tenes ī archa.nudi tunica quā ī ↄclaui ↄſeruas.diſcalciati calceus q penes te marceſcit. īdigenꝫ argētū qđ poſſides humatū. q̄ circa tot iniuriatis qđ dare valeres.⁊ ſz idē dicit Amb⁹.47.diſ.ſicut hi.⁊ qđ pdictū eſt ꝙ nō ſit dāti neccium iudicandū ē ſm ꝙ ꝓbabilit͛ extimari pōt.Nec oꝫ ꝙ ↄſiderent͛ oēs caſus q pn̄t ↄtigē ī futurū.ſz oꝫ iudicari ſupfluū ⁊ neccium ſm ea que ꝓbabilit͛ ⁊ viſilr͛ occurrūt. A .Jdē in ſū.cō.li⁹ 3.ti.8.q.4.ubi etiā addit͛ ſm eundē Tho.ꝙ tūc ītelligēd⁹ ē caſus extreme neccitatis qn̄ apparet ꝓbabiliter ſigna extreme neccitaꝫ fut͛e niſi ei ſubueniat͛. ut cū aliqs videt aliqs ī potētes uel pigros ad ſubueniendū ⁊ paupeꝛ īdigentē cibo ⁊ potu ⁊ alijs vite neceſſarijs nec ſibi poſſe ſatiſfacē.nō.n.expectāda ē vltima neccitas. qa tūc forte nō poſſet iuuari nā fame ul͛ ſiti ↄſūpta ſz ibi.Jtē vr͛ ꝙ neccitas elʼye nō ſit ſolū reſpectu extreme neccitatis īdigēꝫ ſed etiā alteri⁹.Nā ⁊ ī alijs neccitatibꝫ vellet qs ſibi rōnabilit͛ ſubueniri. ſic ḡ ⁊ ipe inq̄tū pōt oꝫ alijs ſubuēire.Math. 7⁰.ibi.Oīa q̄cūqꝫ vultis ut faciāt vob̄ hoīes ꝛc.Et.1.Joh.3⁰.Qui hūerit ſubſtantiā mūdi hui⁹ ⁊ viderit frēm ſuū neccitatē hr̄e.⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo quō caritas dei manet in illo? Vn̄ ⁊ Ricar.ſup 4⁰.ſnīaꝝ diſ.15.dic.Cū pceptū de elʼya ſit affirmatiuū q̄uis obliget ad ſp.nō tn̄ p ſp.ſz ꝓ loco ⁊ tpe.cōſiderāda ē.n.facultas hn̄tis ⁊ miſeria īdigenꝫ.Si.n.hō hēat aliqd qđ nō ſit neccium ſuſtētationi ſue nat͛e nec illorū qbꝫ tenet͛ ꝓuidē ſicut vxori ⁊ filij ſerui ⁊ āncille ⁊ ſit cā neccitaꝫ ſeu notabil͛ īdigētie ex pte illi⁹ cui dandū ē ꝙ īmineant ꝓbabilia ſiḡ extreme neccitaꝫ.tunc hn̄s tenet͛ ex pcepto ſubuenire īdigēti Si vō nō hꝫ aliqd ſupfluū nō tm̄ ſuſtētatiōi nat͛e ſz etiā decētie ſui ſtat⁹ tenet͛ đ illo elʼyam facē īdigētibꝫ etiā ſi non īueniāt q eēnt ↄſtituti ī neccitate pdcā Et ſi plures occurrant īdigētes quibꝫ oībꝫ ſubuēiri nō poſſit.tenet͛ ceteꝛ paribꝫ magꝫ indigētibꝫ ſubuenire. B

Vtꝝ elʼya debeat dari đ neccio. R̄ ſm Tho.ſcđa ſcđe.q.32.Neccium dr̄ dupl͛r Vno⁹ ſine q̄ aliqs n̄ pōt eē.đ tali neccio elʼya dari nō oꝫ. puta ſi aliqs ī articulo neccitatis ↄſtitut⁹ ſolū hēret vn̄ poſſet

sustētati ip̄e 7 filij 7 alij ad eū ptinen
tes. de hoc. n. elꝫyam dare eēt sibi vitaꝫ
subtrahē. ꝫ si forte talꝫ casus imineret
ut subtrahēdo sibi daret alicui magne
psone p quā eccl'ia uel res publica su-
stentarent̄ certe. p talꝫ psone liberatiōe
seip̄m 7 suos laudabilit̄ piculo mortꝫ
exponēt. cū bonū cōe sit ꝑprio p̄feren-
dū. Alio mō dr̄ aliqd nccīuꝫ sine q̊ nō
pōt ɔuenient̄ vita trāsigi ꝫm statū uel
conditionē ꝑprie psone uel aliaꝝ q̄tū
sibi cura incūbit. d' h⁹ mōi ḡ dare elꝫyaꝫ
ē bonū. 7 nō cadit sub p̄cepto ꝫ sub cō
silio. A. Idē in sū. con. li° 3°. ti. 8. q. 5.
Et h̄ itelligēda sūt ꝫm ea que dcā sūt
s̄. §. ꝑximo. ī additione. B

Quib⁹ potius elꝫya dāda sit? R̄° ꝫm
Tho. scda scde. q. 32. sicut Aug⁹ dicit ī
p̊ li° de doctrīa xp̄iana. Illis qui nob̄
magꝫ sūt ɔiūcti magꝫ ꝑuidē debemus
q̄ꝫ eis qui q̄dā sorte nob̄ aduenīūt. Est
tn̄ circa h̄ discretiōis rō adhibēda ꝫm
d rīam ɔiūctiōis scitatꝫ 7 vtilitatꝫ. Nā
multo sanctiori magꝫ īdigentiā paciē-
ti 7 magꝫ vtili ad cōe bonū eēt magis
elꝫya dāda q̄ꝫ psone ꝑpīquiori. maxīe
si nō sit multū ɔiūcta cui⁹ cura sp̄alis
nob̄ imineat. 7 si nccītatē magnā non
patiat̄. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 6.
ubi etiā pꝫ q̄ ceterꝫ parib⁹ magꝫ ɔiūctꝫ
ē citius subueniendū. B. Et vide s̄.
aduocatus. §. pl't.

Utꝝ ī elꝫya ꝑponēdus sit pr̄ īfidelis
ex̄ neo fideli. R̄° ꝫm Ray. In exhibiti-
one nutrimēti p̄ferēd⁹ ē pr̄. lꝫ ī dilecti
one p̄ponēdus sit ex̄ne⁹. ar. 30. dis. c. p̊
Preceptū. n. dn̄i est Exo. 20. Honora
pr̄em tuū 7 mr̄em tuā. Nullū. n. bn̄fi
ciū ē tantū sicut pentū iō pētes ī recō-
pensandis bn̄ficijs sūt oīb⁹ alijs p̄ferē
di. nisi nccītas ex alia pte p̄pōdēt uel
aliq̄ alia ɔditio puta coīs vtilitas eccle
sie ul' rei publice. Un̄ 7 ī extrema nccī-
tate magꝫ eēnt filij deserēdi q̄ꝫ pentes.
Con. Tho. scda scde. q. 31. A. Con. etiā
Goff. 7 Hosti. 7 Pe. ut ī sū. con. eo. ti.
q. 7. ubi etiā pꝫ q̄ h̄ fuit sp̄ale dictum
Tho. cui ɔcordat Pe. videlꝫ q̄ filij ma
gis deserendi sunt q̄ꝫ patētes. B

Elemosyna paupib⁹ dāda ē qui suis
manib⁹ laborare nō pn̄t. 82. dis. §. p̊.
Nā 7 ꝫm leges q laborare pōt 7 se īmi
scet elꝫye. redigit̄ ī seruitutē īpatoris.
C. de mēdi. vali. l. vnica. li° xi°. A. Ibi
alit̄ dr̄ sic. Cūctꝫ q̊s ī publicū q̄stū īcer
ta mēdicitas vocauerit īspectis explo
ret̄ ī singulꝫ 7 ītegritas corpū 7 robur
ānoꝝ atq̄ꝫ īhertib⁹ 7 absq̄ꝫ vlla debili-
tate. Dic glo. ibi. s. qui sic se gerūt q̄si
nō h̄eant artē cū h̄eant. 7 q̄si sint debi-
les cū sint fortes. qa nolunt laborare ꝫ
mēdicādo sine labore viuē. seqt̄. mise
randis nccītas inferat̄. ut eoꝝ qdē q̊s
tenet ɔditio seruilis ꝑditor studiosus
7 diligēs dn̄iū ɔseqt̄. eoꝝ v̊o q̊s nata
liū sola libtas pseqt̄ colonatu ꝑpetuo
fulciat̄. Glo. dic s̄. ī Auten. de q̄sto. §.
si v̊o coll. 6. ubi dr̄ q̄ serui dn̄is. liberi
opi publico mācipant̄. Sꝫ h̄. l. corrigit̄
ꝫm q̊sdā. uel ibi ī his qui ī sacra vrbe
repiunt̄ q̄si cū eis miti⁹ sit agendū. Ul'
h̄ loquit̄ d' his q faciūt se videri egros
apponētes herbā ul' aliud p qd' ɔtume
scat. ibi nō sic delinquūt ꝫ solū fingūt
pauptatē seu debilitatē. glo. v̂itas est
qd' dr̄ ibi d' repꝫ ī vrbe īpiali. Itē glo.
sup rubca dic q̄ mēdicātes validi mi-
seris 7 vere debilib⁹ panē auferūt. 7 de
talib⁹ cū ɔstat allegat glo. sup Math.
dicentem. Iustius feceris si iniuste pe-
tentem correxeris q̄ꝫ si ei dederis. B
Cū aūt aliq̊s īdiget 7 ponit̄ distribu-
tor elꝫyaꝝ pōt 7 sibi accipe sicut alijs
admīstrat. Tho. scda scde. q. 32.

¶ Utrū elȳa hoīb9 malis dāda sit. R° ſm Tho. ī 4°. diſ. 15. Dicēdū ſm Aug. q̄ sic diligēdi sūt hoīes ut eorū nō diligant̄ errores. 7 q̄a exhibitio bñficij dilectiōi corrñdet iō pctōri ad sustētatiōnē nature dʒ elȳa dari si īdigeat. cū p̄cipiat̄ nob̄ etiā bñfacē īimicis. ſ ad fouē dū eorū maliciā nō debem9 aliqd dare eis. Ūn si cōstaret q̄ eo qd aliqs dat in pctm̄ abuterent̄ nō deberet eis dari nisi nccītas extrema exposcēt. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 8. q. 8. B

¶ Utrū elȳa sit danda abundant̄. R° ſm Tho. scd̄a scd̄e. q. 32. Dicendum q̄ abundantia elȳe dupl'r pōt ɔsiderari. p̄ qdē ex pte dātis. s. cū qs dat qd est multū ſm ꝓportionē ꝓpe facultatꝭ. 7 sic laudabile ē abundant̄ dare. Thob. 4°. Si multū tibi fuerit abundant̄ tribue. Ūn 7 dñs Luc. 21°. laudauit viduā q̄ ex eo qd deerat illi totū victum quē habuit misit. obseruatis tñ his q̄ dcā sūt de elȳa faciēda de necessarijs s̄ §. 3°. 2°. pōt ɔsiderāi ex pte ei9 cui dat̄. 7 sic ē abundās dupl'r. Ūno mō q̄ suppleat sufficient̄ ei9 īdigentiā. 7 sic laudabile ē abundant̄ tribuē. Alio mō ut abūdet ad superfluitatē. 7 h̄ nō ē laudabile. ſ ē meli9 plurib9 indigētib9 nccīa elargiri. In h̄ etiā ɔsiderādū ē q̄ qdā egentes delicatiorib9 cibis 7 vestibus īdigēt q̄ alij. ut Tho. subdit ibidē. A Idē in sū. con. eo. ti. q. 9. B

¶ Quid si qs furat̄ ab vsurario 7 hui9 mōi ut elȳaʒ īde faciat? R° ſm Ray. Dico furtū ɔmitti. Nō. n. faciēda sūt mala ut veniant quecunqʒ bona. 14. q. 5. forte.

¶ Utrū d̄ illicite acquisitis elȳa possit fieri. R° ſm Tho. scd̄a scd̄e. q. 32. Aliqd pōt eē illicite acq̄situ triplicit̄. p̄mo mō qñ id qd illicite acq̄rit̄ debet̄ ei a q̄ acquisitū ē. 7 h̄ siue nō trāsferat̄ dñiuʒ ut in rapīa 7 furto. siue etiā trāsferat̄ ut ī vsura. 7 de talib9 cū qs teneat̄ ad restitutionē nō pōt elȳa fieri. 2° mō ē aliqd illicite acq̄situ qd ille qui acq̄siuit nō pōt retinē. nec tñ debet̄ ei a quo acq̄siuit. q̄a. s. ɔ̄ iusticiā ē datū 7 ɔtra iusticiā fuit acceptū ut in symōia. ubi vtqʒ ɔ̄ legē dei agit. 7 iō dʒ h̄ ī pias cās erogari. Et eadē rō ī silib9 ī q̄b9 datio 7 acq̄sitio ē ɔ̄ legē. 3° mō ē aliqd illicite acq̄situ nō q̄dē q̄a ip̄a acq̄sitio sit illicita ſ q̄a illud ex q̄ acquirit̄ ē illicitū 7 ī his q̄dē trāsfert̄ dñiuʒ nec ɔpetit repetitio. sicut pʒ de eo qd mulier acquisiuit p meretriciū. 7 h̄ ꝓpe vocat̄ turpe lucrū. tal'n. mulier turpit̄ agit 7 ɔ̄ legē. ſ ī eo q̄ accipit īiuste nō agit nec ɔ̄ legē. vñ qd accipit retineri pōt. 7 etiaʒ de eo elȳa fieri. ſ ñ oblatio publica ad altare. A. Iux̄ illud Deut°. 23°. Nō offeras mercedē ꝓstibuli ꝛc. B. Et hāc distīctionē ꝓbat Aug9. 14. q. 5. nō sane. ī fi. A. Idē qd ī h̄. §. nōt ī sū. con. li° 2°. ti. 8. q. 21. Et ad p̄dictorū ītelligētiā sciēdū q̄ qñ turpitudo ē ex pte dātis 7 accipiētꝭ reg'larit̄ ī foro pñiali nō cogit̄ quis erogare uel restituē nisi ad h̄ fuerit iudicialit̄ ɔdemnat9 uel sibi a ɔfessore fuerit īiunctū p satisfactione pctī uel nisi a iure sit ptic'larit̄ exp̄ssū ut ī symōia ex q̄ reg'larit̄ restitutio ē faciēda eccl'ie ī cui9 īiuriā acceptū ē. Et h̄ p̄nt colligi ex nōtis p glo. Ray. ī ti. de rapto. §. nūq̄d d̄ fornicatijs. sup v̄bo restituere. 7. §. circa pedagia. sup v̄bo tenet̄. Et qñ erogatio nccīa faciēda est vocat̄ potius restitutio seu satisfactio etiā qñ in paupes faciēda sit. ex̄ d̄ vsuris. cū tu. Sed qñ erogatio nō ē nccīa vocat̄ ꝓprie elȳa. Iuxta illud Thob. 4°. Ex tua suba fac elȳam. 7 qñ restitutio

nō ē nccīa facienda certe psone sp pōt dari paupib. dcō. c. cū tu. Sed aliqñ dat ut satisfactio. aliqñ ut elya. ut pꝫ ex pdcis. B. Et de ista mā vide. ī. restitutio p. §. anplt. De acqsitis p ludū alee vide. ī. lud⁹ alee. De mā etiā elye hēs etiā plura. ī. satisfactio. §. 5°. 7 vlt.

Elemosyna 2°.

Quis pōt facē eā. Utrū religiosus possit facē elyam. R° fm Ray. Nō. qa nihil hꝫ. dis. 54. abbati. 7. 12. q. i. non dicatis. ex̄ d' statu. mo. cū ad monasterium. ī fi. Si aūt monach⁹ admīstratiōeꝫ hꝫ. pōt 7 dꝫ facē elyam. īmo qcqd supest ī pias cās erogādū ē. 12. q. i. qa tua in fi. 86. dis. nō satis vltra mediū. nisi forte tal' eēt admīstratio q qcqd supē refūdat' ad monasteriū uel aliquē spālem vsū. ut in qbusdā poratib. Itē si monach⁹ videt aliquē indigē ad mortē. debet dare. qa ī h casu oīa sunt coīa. 47. dis. sicut hi. Nec obstat si abbas cōtradicēt. qa dꝫ magis obedire deo q̄ hominib. Con. Tho. scda scde. q. 32. 7 in 4°. dis. 15. addēs q citra extremā nccītatē monach⁹ aliqd modicū dare pōt absente abbate sub spe ratihabitiōis. A. Con. etiā Hosti. ut ī sū. con. li°. 2°. ti. 8. q. 26. ubi hnt' oīa q̄ ī h. §. dicūt'. B

Quid si monach⁹ de volūtate abbatis vadit Romā uel ē in studio. nūqd pōt facē elyam? R° fm Ray. sic. Nā eo ipo q dedit sibi lnīam eūdi uel stādi ītelligit' ei cōcessisse lnīam faciēdi ea q̄ honesti scolares 7 pegrini solent facē. ar. ex̄ d' offi. dele. p̄terea. ff. de iuris. om. iudi. l. 2. 7. ff. de iudi. si longius. ita tñ q moderate faciat. ff. ad macedo. itē si fili⁹. §. qd' dr'. Con. Hosti. 7 Tho. in 4. dis. 15. A. Con. etiā Albric⁹. ut ī sū. con. eo ti. q. 27. B

Nūqd vxor pōt facē elyaꝫ sine lnīa viri? R° fm Ray. Si vxor hꝫ tes pafernales. i. pꝑas p̄ter dotē ubi h⁹mōi pafernalia d' cōsuetudine locū hnt' 7 vxoris sūt. potest de illis etiā īuito marito elyam facē. C. de pac. con. hac lege. A Et ibi pꝫ q h bona pafernalia q̄ sūt p̄ter dotē nō solū de ɔsuetudine ß etiam de iure ptinent ad vxorē. huic tñ iuri posset derogā i p ɔ̄riā ɔsuetudinē sicut cōtingit in aliqb ptib fm glo. Ray. ut ī sū. con. eo. ti. q. 28. B. Itē si vxor est lucrosa ita. s. q exhibita debita gubernatiōe dom⁹ opib suis lucret' pōt de h facē elyam. nec ītelligo deducendas expēsas victus sui qa vir tenet' ad oīa eius onera p̄pter dotē 7 etiā p̄pter obsequꝫ ab vxore exhibitū. A. Hoc vr' fuisse dcm̄ Albrici. s. q vxor ex dcō lucro pōt facē elyam. ut pꝫ ī dcā. q. 28. B. De reb q̄qꝫ viri ut de pane vino 7 hui⁹mōi q̄ de approbato more solēt ad dispēsatiōnē vxoris ptinē. pōt 7 debet facē elyas moderate tñ 7 fm facultates viri 7 maiorē uel miorēꝫ multitudinē 7 nccītatē paupū. 7 dꝫ sibi formare ɔsciam q nō displiceat marito. lꝫ aliqñ phibuerit. qa q̄nqꝫ phibēt ut tēperent vxores ñ a toto ß ab excessu. Pōt etiam sibi formare ɔsciam ex miseria paupis cogitās q si marit⁹ viderit illū placēt ei q sibi facēt elyam. Si aūt oīo dictat sibi ɔscīa q viro displiceat deponat eā si pōt. 7 si nō pōt deponē nō dꝫ dare. h dico nisi videt eū īdigentē ad mortē. Et qd' dixi d' reb viri ītelligas etiā de reb dotalib. nā illaꝝ dn̄iuꝫ penes viꝝ ē. C. d' rei ven. doce ācillā. C. d' iur' do. ī reb Con. Hosti. 7 Tho. scda scde. q. 32. 7 ī 4°. dis. 15. A. Con. etiam Albricus. ut pꝫ ī dcā. q. 28. ubi etiā dr' fm glo. Ray. q si mlr'er etiā latent' det

el'yas moderatas pro se 7 pro viro suo
vtilit' gerēdo cōe negocium nō peccat
q̃uis credat q viro displicēt si sciret. 7
sufficit ī h' casu q nō veniat ꝯ ꝓhibiti-
onē mariti 7 q eū ñ scādalizet. B .Sꝫ
an vxor exñs ī mrimonio z°. possit ꝓ-
uidere filijs quos habuit ex p̊. vide. ī.
vxor. §. z°.
¶ Nūqd filiusfamilias pōt el'yam fa-
cere? R° ẜm Ray. si hꝫ peculiū castrēse
uel q̃si pōt. nā q̃tū ad illud pr̄familias
censet'. ff. ad macedo. l. i. De peculio v̂o
profectio 7 aduenticio potest si credit
pr̄em pmissurū. alit' nō. quia ꝓfecticiū
7 qcqd ex eo acqrit' pr̄is ē. aduēticiuꝫ
v̂o ē pr̄is q̊ ad vsufructū. ut Insti. p q̃s
pso. no. ac. §. p̊. Si tñ eēt ī scolis d' lnia
pr̄is uel ī pegrinatiōe posset de ꝓfecti-
cio 7 aduenticio el'yam dare. ar. ff. de
iudi. si longi⁹. 7. ff. ad macedo. Item si
filiusfa. §. qd' dr̄. Quid aūt sit peculiū
castrēse 7 h⁹moī vide. ī. peculiū. A
De his peculijs 7 d' his etiā q̃ sūt ī hoc
§. hr̄ ī sū. con. li° z°. ti. 8. q. 3i. B
¶ Utrū seru⁹ uel āncilla possit facē el'yaꝫ
de rebꝫ dñi. R° ẜm Tho. in 4°. dis. i5.
Serui ancille 7 famuli q̃uis sint libere
ꝯditiōis nō pñt el'yas dare de rebꝫ do-
minoꝝ sine eoꝝ ꝯsensu nisi panē 7 h⁹-
moī q̃ nō īferūt sensibile nocumentū
Si etiā ip̄e famul⁹ sit dispensator reꝝ.
nō tñ ponit' dispēsator q̃si ptātem ali-
quā ī rem dñi hñs. ẜ q̃si tractās eā ad
vtilitatē dñi. De p̄cio aūt sui seruitij
ꝯstat q pōt el'yam dare. A .Idē ī sū.
con. eo. ti. q. 3z. B

Emphiteosis

qd ē. R°. Emphiteosis grece.
latine melioratio dr̄. Ab īitio. n. p hūc
ꝯctū viles q̃dā terre ꝯcedebāt' q̃s reci-
piens meliorabat 7 meliorātiōes sue
erāt. qd' postea pmissū ē de fertilibꝫ 7
fructuosis. 7 ꝯsistit ī rebꝫ soli tm̄. A
Hoc fuit dictū Hosti. ut pꝫ ī sū. con. li°
z°. ti. 8. q. 39. in p̄ncipio. B .Qd' 7 iux̄
vulgare q̊rūdā dr̄ datio ad liuellū.
¶ Emphiteosis nō alit' ꝯhit' nisi scri-
ptura intueniēte. C. eo. l. i. Itē p ꝯsen-
sū dñi 7 emphiteote ī h'. s. ut stati dñs
aliqd pro re accipiat. s. qd' int' eos ꝯue-
nerit. Itē ut de cetero singul' annis cō-
uentū canonē soluat. ut Insti. locati.
§. adeo. A. Idē ī sū. con. dcā. q. 39. ubi
etiā ponit' ẜm Hosti. qd' ī. §. se. hr̄. B
¶ Cōtrahit' aliqñ ad temp⁹. i. usqꝫ ad
io. ul'. zo. ānos ī q̊ etiā succedit heres
vsqꝫ ad ip̄m tēp⁹. aliqñ ꝯhit' ī ppetuū
7 tūc nō aufert' emphiteote uel etiam
heredibꝫ eius q̃diu soluerēt canonē.
¶ Possessio eccl'ie ñ pōt de nouo dari ī
emphiteosim perpetuo. ex̄ de re. eccle.
alie. nulli. A .Ibi prohibet' gnālit' oīs
alienatio rei īmobilis eccl'ie. Ibi etiam
nōt dñs An. de bu. q locatio dr̄ aliena-
tio qñ ē ad decē ānos vl' vltra. B .Si
tñ possessio ip̄a p̄us erat emphiteotica
7 puenit libē ad eccl'iam. bñ poterit da-
ri ī emphiteosim altri etiā ppetuo. A
Hoc nō probauit. B
¶ Quid sit nā hui⁹ ꝯct⁹? R° ẜm Hosti.
De nā hui⁹ ꝯct⁹ ē ut si ꝯhentes aliqd
pacti sūt id obseruet'. 7 si nihil paciscāt'
dꝫ pēsio solui nisi res ex toto perierit.
Quidā etiā ītelligūt si septē ptes pie-
runt. Alij intelligūt si tm̄ medietas p-
ierit. qd' equius ē. ar. ff. d' vsufruc. etiā
ptis. A .Ibi etiā dr̄ q ī dubio pt' appel-
latiōe intelligit' dimidia. Ideo cū iura
dicāt q ex ptis depditione nō liberat'
emphiteota intelligit' de dimidia tm̄.
ut vsqꝫ ad istam ptem in nullo liberet'
ẜ vltra medietatē depditio nō liberet
ī totū ẜ pro rata. ar. l. q̃ de tota. ff. d' rei

vēdi. ⁊ ſm h̔ pōt teneri ꝑma opīo. B
Itē de nā h⁹ ꝯ̄ctus ē ut liceat emphite
otā repellere ſi ꝑ trienniū ī ſclaribꝫ. uel
ꝑ bienniū ī eccl'iaſticis nō ſoluerit pēſio
nē. io. q. z. h̔ ius. v̂. q rem. nec tenetur
dn̄s cenſū reqrē. quia dies ſtatuta pro
dn̄o inꝑpellat. C. eo. l. z. §. ſi aūt nihil
Repellet aūt ſm q̊ſdā ꝓpa auctoritate
ſm alios qđ veri⁹ ē per iudicē. Idem
Inno. ⁊ hoc niſi celerit' ſatiſfaciat ſm ꝙ
dr̄ ex̄ de loca. ⁊ ꝯduc. ꝓpt. ī fi. ⁊ dico ce
lerit'. i. anq̄ꝫ patiat' ſe trahi ad iudiciū.
alij tn̄ aliter exponūt illā celerē ſatiſfa
ctionē. A. Glo. ī. c. fi. ex̄ de loca. dic ꝙ
h̔ celeritas ad modicū tps refert' p⁹ bienniū
reſpcū ipi⁹ bienij. ſicut h̔ adiectio
pl⁹ ad modicā quantitatē refert' reſpe
ctu quātitatis noīate. ff. đ v̂bo. ſigl. h̔
adiectio. Et illud modicū ꝯſiderabit'
iudicis arbitrio ex q̊ determīatū non ē
ī iure s̄. de offi. dele. de cāis. Dn̄s vero
An. de bu. ibidē dic ꝙ nō ſoluēs cano
nē īfra bienniū ꝑuatus ē ipo iure ſm cō
munē ſentētiā doc. ⁊ ꝙ regularit' exe
cutiōe fcā a iure nō admittit' purgatio
ſ; h̔ ex grā ⁊ ſpālit' admittit' dūmō fiat
celerit'. ſubdens ꝙ dr̄ celerit' ſatiſfieri
qn̄ in ꝯtinēti purgat morā ſine ali q̊ iu
dicio ⁊ ſpōtanee. ſi g̊ expectat iudiciū
nō vr̄ celerit' ſatiſfacē. h̔ ille. Videt' g̊
ꝙ poſt vocationē ad iudiciū nō poſſit
purgari dcā mora. an̄ v̂o ſic dūmō īfra
modicū tēpus arbitrariū. B. Itē pōt
emphiteota ius ſuū alt'i vēdere tn̄ ꝑuſ
reqſito dn̄o ⁊ ꝓpoſito p̄cio q̄ꝫtū reuera
īuenire pōt. dn̄s. n. ſi ꝯpare velit cuili
bet emptori p̄ponēd⁹ ē. ſ; ſi lnīam dat
vēdi pōt q n etiā ſi taceat lapſis a denū
ciatione duobꝫ mēſibꝫ vēdi pōt etiam
ſine ꝯſenſu dn̄i dū tn̄ n̄ pſonis ꝓhibit
ut ſūt pſone potētiores. uel alie q̄ non
ſūt ſoluendo. ar. ff. q ſatl. da. co. l. z. ⁊

illū qdē cui ſic vēdit' tenet' dn̄s ſuſcipe
emphiteota v̂o ſi ſec⁹ fecerit ius ſuum
amittit. De his omnibꝫ nō ex̄ đ loca. ⁊
ꝯduc. potuit. A. Idē qđ habet' ī h̔. §.
hēt' etiā ī ſū. con. li° z°. ti. 8. q. 40. B
Vtꝝ emphiteota poſſit ius ſuū do
nare ſine ꝯſenſu dn̄i. R̄x° ſm Hoſti. Po
teſt etiā dn̄o irreqſito. C. de fūdis. l. i.
li° xi°. Inſti. locati. §. adeo. Forte ſil't
etiā pōt pignori dare. Idē Inno. ⁊ Ber.
A. Hoc tāgit glo. ex̄ de loca. c. fi. ⁊ idē
qđ in h̔. §. hr̄ in ſū. con. eo. ti. q. 41. B
Quid ſi emphiteota ſoluit cenſū p̄
ſentibꝫ ānis lꝫ an̄ ceſſauerit a ſolutione
p. io. ānos uł plures. nūqd pōt expelli
R̄x°. Non. ſ; tutus ē. C. de iure emphi. l.
pſt. A. Iſta. l. paꝝ facit. Idē tn̄ nōt' ī
ſū. con. eo. ti. q. 42. ſm Hoſti. ꝑ. l. pſt.
C. de apod. li° x°. Idē etiā nōt glo. in. c.
fi. đ loca. Addit tn̄ ꝙ h̔ veꝝ ē ī ꝑuato ⁊
ī eccl'ia nō collegiata qn̄ ei⁹ rector rece
pit canonē. nō aūt ī collegiata qn̄ p̄la
tus recepit cenſū ſine ꝯſenſu capl'i. niſi
poſtea capl'm ꝯſenſiſſet. Et ibi nōt dn̄s
Anto. đ bu. ꝙ ex hoc pōt argui ꝙ q̄ꝫuis
delictū p̄lati nō noceat eccl'ie. tn̄ deli
ctū collegij bn̄ nocet. ut eſt glo. nō. de
ordi. cogl. c. z°. et de dolo. ⁊ ꝯtu. c. pſt.
⁊ ī regula. delictū. Itē etiā delictū vni⁹
rectoris preiudicat eccl'ie q̄ hꝫ ſolūmō
vnū rectorē. Sec⁹ aūt ī eccl'ia collegia
ta. Refert etiā ibi Bar. ī. l. z. C. de iure
emphi. limitare predicta dicēdo. ꝙ ſi
dn̄s emphiteoſis recepit ꝓ tpe p̄terito
pēſionē tūc ꝑ hāc receptiōeꝫ ſibi nō p̄
iudicat. qa pōt ipe vtrūqꝫ petē. s. pēſio
nem ⁊ expulſionē. g̊ ꝑ receptiōeꝫ vni⁹
nō videtur renunciare alteri. Si vero
recepit penſionē pro futuro ſine prote
ſtatiōe tūc ſibi p̄iudicat. Dn̄s Anto. ⁊
glo. ibi ſil't ⁊ p̄fati doc. videt' ibi ſenti
re ꝙ etiā receptio p̄teritarū ꝑenſionū

p̄iudicat nisi fiat cū ꝓtestatiōe. ꝑm do
minū Anto. Pōt ↄcordari ꝙ si pēsio re
cipiat ꝑ tēpore q̊ nōdū emphiteota ce
ciderat a iure suo nō p̄iudicet cum illi
debeat' sil' ⁊ ius subseq̄uēs expulsiōis
ut dic Bar. Q si recipiat' pro tpe q̊ em
phiteota iā ceciderat a iure suo p̄iudi-
cat sine ꝓtestatiōe. cū iā nō pensio ꝑ re
b oīs fructus ⁊ res rei debeat'. C. de rei
vendi. certū. iō tūc ī recipiēdo sibi p̄-
iudicat nisi ꝓtestet' ꝑm dnm Anto. de
bu. 2° etiā dcō ↄtrariat' dn̄s Anto. di
cens ꝙ recipiēs censū ꝑ tpe futo siue
ꝓtestet' siue nō sp sibi p̄iudicat nec ꝓ-
testatio ipm ī aliq̊ iuuat. nā illa ꝓtesta
tio ē ↄ̃ria facto. qa nō ē possibile ꝙ pē
sionē recipiat pro anno futo ⁊ ꝙ possit
eū expellē. ar. c. cū. M. de consti. Pōt
dici ꝙ h̄ verū ē recipiēdo noīe pensiōis
b si ꝓtestet' ꝙ nō recipit pro pēsiōe sed
ꝑ pte sui debiti nō p̄iudicet. cū h̄ factū
nō ↄ̃riet' ꝓtestatiōi. ⁊ ita ītelligit' dictū
Bar. Itē glo. ī dcō. c. fi. ex̄ d' loca. sentit
ꝙ dn̄s possit emphiteotā nō soluentē
expellē iur' auctoritate etiā sine aucto
ritate iudic'. Dn̄s Anto. refert Bar. di
cere in. l. 2. C. de iure emphi. ꝙ dn̄s hꝫ
ptātem turbādi b nō expellēdi emphi
teotā nō soluentē canonē infra biēniū
qa emphiteota hꝫ possessionē nālē sed
dn̄s ciuilē. b p uiā iudicij bn̄ posset. ⁊
illud credo verū nisi ex detentiōe pos-
sessiōis nālis ↄtigēt repulsio dn̄i a sua
ciuili quā tenet aīo. nā tūc dn̄s pōt se
defēdē ⁊ ī ↄtinēti emphiteotā expellē
a sua nāli. ar. l. clā possidē. §. q ad nun
dinas. ff. d' acq. pos. ⁊ ex̄ de ꝓba. lꝫ cām
Itē glo. ī dcō. c. fi. dic ꝙ ꝑpt sterilita-
tē rei emphiteotice no minuit' pēsio lꝫ
minuat' ꝑpt sterilitatē rei locate. ut ex̄
de loca. c. plt. Et ut nōt dn̄s Anto. ī di
cto. c. fi. idē dicūt Specu. ⁊ Iaco. d' are.
⁊ Cy. ⁊ Bar. subiūgens rōnē. qa ī loca-
tiōe p̄ciū qd' ānuati exoluit' dat' respe-
ctu fructuū q pcipiūt'. ⁊ q̊dāmō vr̄ in
ea tacita emptio fructuū g si decipitur
vltra dimidiā iusti p̄cij pōt petere re-
missionē nō aūt ē sic ī ↄtractu emphi-
teotico. qa ibi nihil dat' p respectū ad
fruct⁹ b ī recognitōe dn̄ij. Sec⁹ si cēsus
eēt magn⁹ ratione fructuū. qa tūc bn̄
debēt fieri restitutio fruct⁹.

Emptio ⁊ vē-

ditio. Scdm Hosti. cum pu-
re fit vēditio etiā sine script' d' re q̄ de-
gustationē nō exigit oē piculū spectat
ad emptorē excepto casu publicatiōis
⁊ nisi pactū mora uel culpa seu callidi
tas intuenerit. Idē de emolumēto. A
Idē ī sū. con. li° 2°. ti. 8. q. 7. B

❡ Quid si dolus dat cām ↄ̃ctui? R̄°.
nō tenebit vēditio. ut s̄. dolus. §. 2°.

❡ Utꝝ liceat aliqd vēdē pl⁹ q̄ꝫ valeat
uel emē miori p̄cio. R̄° ꝑm Tho. scda
scde. q. 77. Dicendū ꝙ cari⁹ vēdē aut
vilius emē rē q̄ꝫ valeat ē īiustū ⁊ illici
tū. nisi res q̄ vendit' cedat ī detrimen-
tū vēditoris q multū re illa īdiget. nā
ī tali casu iustū p̄ciū ē ut nō solū respi
ciat' ad rem q̄ vendit'. b etiā ad dānū
qd' vēditor īcurrit ex vēditiōe. ⁊ sic li-
cite pōt vendē plus q̄ꝫ valeat scdm se.
q̄uis nō vēdat' plus q̄ꝫ valeat ipi ven-
ditori. Q si emptor iuuet' ex re quam
emit. b vēditor nō dānificat' carēdo re
illa nō dꝫ eā sup vēdē. qa vtilitas q̄ al-
teri accrescit nō ē ex vendēte. b ex ↄdi
tiōe emēt'. Null⁹ aūt dꝫ vendē alti qd'
nō ē suū. Q aūt lex hūana hāc īeq̄lita
tē totalit' n̄ ꝓhibꝫ. Dicēdū ꝙ lex hūa-
na multa pmittit īpunita. Un̄ ī h̄ cāu
pūit solā qn̄ ē magn⁹ excess⁹. puta si ali
qs sit decept⁹ vltra dimidiā iusti p̄cij

100

tūc.n.cogit ad restitutionē. A .i.uel
ꝙ restituatur res uľ reddat̃ p̄ciū uel ꝙ
emptoꝛ suppleat qđ deest iusto p̄cio.C
de rescin.vendi.l.z. B .Lex aūt dīna
nihil īpunitū relīqt.vn̄ ẜm dīnam le-
gē illicitū reputat̃ si in emptiōe ⁊ ven
ditiōe nō sit obseruata eq̄litas iusticie
⁊ tenet̃ iste q pl⁹ hʒ recōpēsare ei q dā-
nificatus est si sit notabile dānū.qđ iō
dico. qa iustū p̄ciū reꝝ qn̄qȝ nō ē pū-
ctaliter determinatū.ẜ magꝭ ī q̄dā esti
matiōe ↄsistit ita ꝙ modica additio uľ
dimīutio nō vr̃ tollē eq̄litatē iusticie
De hac etiā mā nōt̃.io.q.z.ẜ ius.ubi
dr̃. A .nō ī tex.ẜ ī glo. B .ꝙ si ī ven-
ditiōe plus offerat̃ q̄ȝ res valeat.ecclia
nō dʒ pl⁹ recipe ẜ tm̄ iustū p̄ciū. lʒ lex
dicat ꝙ ↄ̄hētes pn̄t se īuicē decipe. A
ff.đ mino.l.in cāe scđa.§.plt. B .Nā
ecclia ī suis ↄtractibꝫ nō dʒ dolū facere
ex̃ de dona.p tuas. A .Idē qđ in ẜ.§.
nōt̃ in sū.con.eo.ti.q.9. B

Utrū negociādo liceat cari⁹ aliquid
vendē ꝙ emptū sit. R° ẜm Tho. scđa
scđe.q.77. Nihil ꝓhibet lucꝝ oꝛdīari
ad aliquē finē ncciuȝ uel honestū.⁊ sic
negocia licita reddēt̃.sicut cū aliqs lu-
crū moderatū qđ negociādo q̄rit oꝛdi-
nat ad dom⁹ sue sustētationē uel etiā
ad subueniendū īdigētibꝫ aut etiā cū
aliqs negociatiōi ītēdit ꝓpter publicā
vtilitatē.ne.s.res nccīe ad vitā patrie
desint. ⁊ lucꝝ expetit nō q̄si finē ẜ q̄si
stipēdiū sui laboꝛ.⁊ sic pōt qs cari⁹ vē
dere q̄ȝ emit. A .Propt̃ p̄dcā vitiū vi
tat̃ ītentiōis ut negociatio nō dicat̃ il-
licita ex intētione.nō tn̄ ex his pōt res
pluris vēdi.ut pōt colligi ex dcis eius-
dē Tho.⁊ ex his q̄ nōnt̃ ī sū.con.li° z°.
ti.8.q.15.Nā nō licet rē cari⁹ vendē q̄ȝ
fuerit empta.nisi fuerit mutatū p̄ciuȝ
rōne foꝛme tp̄is uel loci ẜm doc.⁊ nōt
dn̄s Pe.de anchoꝛano.ī.c.p̄.de vsuris
li° 6°.⁊ int̃ mutatiōes foꝛme vr̃ etiam
posse ↄp̄hēdi si qs emerit merces ī ma
gna quātitate ⁊ minutī vēdat. solent
enī res ī mag̃ quātitate coīter melioꝛi
foꝛo vēdi. B .Silr̃ etiā si ip̄e ī aliquo
melioꝛauit rē aut etiā qa p̄ciū rei mu-
tatū ē ẜm diuersitatē loci uel tp̄is. uel
ꝓpt̃ p̄iculū cui se exposuit trāsferēdo
de loco ad locū.uel eā ferri faciēdo dū
tn̄ moderate.ut Ray.addit. A .Idē
ẜm Tho.hr̃ ī sū.con.dcā.q.15. B .Et
de hac mā hr̃.ī.vsura 3°.§.9°.

Utrū vēditio reddat̃ iiusta ꝓpt̃ defe
ctū rei vēdite uel etiā ꝓpt̃ latentē eius
bonitatē.R° ẜm Tho.scđa scđe.q.77.
Circa rē q̄ vēdit̃ triplex defect⁹ ↄside-
rari pōt.Prim⁹ qdē ẜm spēȝ rei ut puta
si vendit̃ auricalcū ꝓ auro aut vinum
mixtū aq̄ ꝓ puro.z⁹ defect⁹ ē ẜm quā-
titatē pōderis uel mēsure.ut si qs vtat̃
scient̃ deficienti pōdere uel mēsura.3⁹
defect⁹ ē ex p̄te q̄litatis puta si aīal in-
firmū vēdat̃ q̄si sanū.ī his tribꝫ casibꝫ
si quis venditoꝛ scient̃ offenderit frau
dē ↄmittit ⁊ illicita ē vēditio ⁊ ad re-
stitutionē tenet̃. Si vō eo īg̃rāte aliqs
p̄dictoꝝ defectuū ī re vēdita fuerit.vē
ditoꝛ qdē nō p̄eccauit tn̄ cū ad ei⁹ no-
ticiā p̄uenerit tenet̃ dānū recōpensare
emptoꝛi.Et ex his pʒ ꝙ illicitū ē vēdē
auꝝ uel argentū alchimicū ꝓ vero.qa
nō est adeo puꝝ sicut veꝝ. nec hʒ oīo
easdē ꝓp̄etates sicut ꝓp̄etatē letificā-
di.aut ꝙ valʒ ↄ̄ certas īfirmitates ⁊ h⁹-
mōi.Si aūt p̄ alchimiā fieret verū auꝝ
nō eēt illicitū vēdē ꝓ vero.qa nihil ꝓ-
hibet artē vti aliqbus nālibꝫ causis ad
ꝓducēdos nāles ⁊ veros effect⁹. sicut
Aug⁹ dic ī li° de tri.de his q̄ arte demo
nū fiūt. Et qđ dictū ē de vēditoꝛe ītel
ligendū est etiā ex p̄te emptoꝛ. ut qn̄

Vendi

vēditor credēt rē suā min⁹ p̄ciosā ee
q̄ sit. ut puta vēdit aur̄ p miori p̄cio
q credit eē auricalcū aut aīal sanū qd
putat ifirmū. nā ēptor si h̄ cogscit iiu-
ste emit ⁊ ad restitutionē tenet̄. A
Idē quod ī hoc. §. h̄r ī sū. con. li° z°. ti.
8. q. xi. B

Utr̄ venditor teneat̄ dicē vitiū rei
tradite. R° fm Tho. ubi s̄. Uēditor q
rē vitiosā vēdendā exponit ex h̄ ipso
dat ēptori dāni ul' p̄iculi occasionē. dā
ni qdē si ppt h⁹moi vitiū res sit mior
p̄cij ⁊ ip̄e d' p̄cio nil minuit. p̄iculi aūt
si ppt h⁹moi vitiū vsus rei reddat̄ ipe
dit⁹ uel noxi⁹. puta si qs vēdat alicui
equū claudicantē p ueloci. uel domū
ruinosā p firma. ul' cibū corruptū aut
venenosū pro bono. Uñ si h⁹moi vitia
sint occulta ⁊ vēditor nō detegat ē do-
losa ⁊ illicita vēditio ⁊ vēditor tenet̄
ad dāni recōpensatiōē. Si v° vitiū sit
manifestū puta cū equ⁹ sit monocul⁹
uel vsus rei. ⁊ si nō ↄpetat vni pōt ↄpe
tere alt̄i. ⁊ vēditor ppt hui⁹moi vitiū
subtrahat de p̄cio q̄tū or. nō tenet̄ ad
manifestandū vitiū rei. q̄a forte ppter
h⁹moi vitiū ēptor vellet plus subtra-
here q̄ eēt subtrahēdū. vñ vēditor pōt
licite vitiū rei reticere. A. Idē in sū.
con. eo. ti. q. 13. B

Quid si aliqs portās merces ad lo-
cū vnū scit multos se seq cū silib⁹. qd si
dicēt nō posset merces suas adeo care
vēdē? R° fm Tho. scda scde. q. 77. Uē
ditor q vēdit rē fm p̄ciū qd iuenit nō
vr̄ ↄ iusticiā facē si qd futur̄ ē nō dic.
si tñ dicēt uel de p̄cio subtrahēt habū-
dātioris eēt v̄tutis. q̄uis ad h̄ nō vide-
at̄ teneri ex iusticie debito. A. Idē in
sū. con. eo. ti. q. 14. B

Quid de mercatorib⁹ q int̄ se ↄueni-
unt ut certo p̄cio vēdāt? R° fm Hosti.
Pactum illicitū ē. ⁊ silr̄ si qs ī ciuitate
ipetraret ut sibi soli vēdē licēt. q si qs
hui⁹moi officiū exerceat or fm leges
suis bonis expoliari ⁊ exilio perpetuo
dānari ⁊ silr̄ cōcedētes puniri. A. i.
officiales q p̄dcā monopolia cōcedūt
ul' nō puniūt. ut ī. l. d' q̄ stati. B. C. de
monopo. l. vna. A. Ibi dr̄ Iubem⁹ ne
qs cuiuscūq; vestis aut piscis aut pecti
nū uel cuiuslibet alt̄i⁹ ad victū uel ad
quēcūq; vsū ptinētis sp̄ei ul' cuiuslib;
matie p sua auctoritate uel sacro iā eli
cito aut ī poster̄ eliciēdo rescripto. aut
pragmatica sanctiōe. i. cāli seu statuta-
ria ordinatiōe. pragma. tis. n. ē cā. īde
pragmaticus. i. cātiu⁹ ul' causidic⁹ fm
Catholicō. Seqt̄. uel sacra nr̄e pietatis
ānotatiōe monopoliū audeat exercere
Ne ve qs illicid hītis ↄuētiōib⁹ ↄiuret
aut paciscat̄ ut sp̄es dīsor̄ corpū nego
ciatiōis nō mior q̄ int̄ se statuerīt ve-
nūdēt̄. Edificior̄ qq; artifices aliorūq;
diuersor̄ oper̄ pfessores ⁊ balneatores
penit⁹ arceāt̄ pacta int̄ se ↄponē. ut ne
qs qd alt̄i ↄmissū sit op⁹ iplet ut iiun-
ctā alt̄i sollicitudinē alt̄ incipiat data
lnīa vnicuiq; ab alt̄o īchoatū ⁊ dereli-
ctū op⁹ p altur̄ sine aliq̊ timore dispē-
dij implē. si qs aūt monopoliū ausus
fuerit exercē bonis pprijs spoliat⁹. ppe
tuitate dānet̄ exilij. B

Quid de ill' q vēdē nec emē nouerūt
nisi cū mēdacijs piurijs ⁊ iuramētis?
R° fm Ray. Quotiēs cā decipiēdi piu
rāt uel mētiūt̄ peccāt mortalit̄. ⁊ tenēt̄
ad restitutionē. A. s. inq̄tū decipit
pximū. ut dic glo. Ray. nō distinguit
vtr̄ decepit ī modico ul' mag̊. ut in sū.
con. eo. ti. q. 18. B. Si aūt qs ig̊ranter
dic falsū credēs dicē ver̄ ul' etiā si dic
scient̄ nō intēdēs nocē pxīo s̄ se īdēnē
seruare nec ppt̄ hoc rē amplius debito

101

ſupuēdat.tale mēdaciū pōt dici venia
le.ſi tñ iurat ul' piurat peccat mortalit'
vide.ī.piuriū. A .Idē in ſū.con.dcā
q.18.ubi addit' q dicī tales debēt ꝑter
reſtitutionē īduci ad largas elyas faci
endas ꝓ aīab illoꝝ de quoꝝ reb lꝫ igrāt
forte aliq habuerūt. Ibi etiā dicit' ſm
Hoſti.q lꝫ Ray. dixerit mēdaciū ex q
alt' nō dānificat' veīale. tñ ex q aſſidue
7 de ɔſuetudine qs mētit' vr̄ mortale.
ſicut 7 ebrietas ſi ſit aſſidua mortale ē
25.diſ.§.alias.Idē etiā de mēdacio cō
ſuetudinario vr̄ ſentire Tho.ſcda ſcde
q.110.arti.4°.Itē ut pꝫ ī dcā.q.18.glo.
Ray.dic q mercator de ſuis mercibus
pōt accipe moderatū lucrū qd ad arbi
triū boni viri limitādū ē. qa nō ē det-
minatū q̄tū ī ſingul' ſolidis aut libris
aut marchis accipe liceat d lucro.Con.
Tho.Hoſti.aūt dic q ad h q mercato-
res ſine oī fraude officia ſua exerceant
bona fide.ɔſulere tālib q de lnīa epi
ſui ſcirēt q̄tū pnt lucrari ī mēſura bla
di 7 vini 7 ſilib. uel q̄tū pnt ultra q̄
emēnt ꝓ libra vēdē ī recōpēſatōe labo
ris 7 expēſaꝝ.7 ſi ſic vēderēt ſine mē-
dacio ipos credere ee ī tuto.Hi aūt q h
nō faciūt ſine piculo vix euadūt. B

¶ Quicqd aliqs emerit nōie ſuo etiā
de pecunia aliena emptori acqrit'.non
ei cui fuit pecunia.C.de rei vēdi.ſi ex
ea.niſi ī qbuſdā caſib.Nā qcqd emit'
de pecunia eccl'ie ipi ē.ut dr̄ ſ.eccl'ia p
§.7°.Eodē mō ſi tutor ul' curator d pe-
cunia mīoris emerit ſibi ipi pdiū. naꝫ
mīor vendicare poterit illud.ff.qñ ex
facto tu.l.2.Idē de milite ſi d pecunia
ſua ali emerit pdiū.C. d rei ven.ſi ut
ꝓponis.Idē ī marito 7 vxore.qa ſi alt'
eoꝝ aliqd emerit de pecunia quā ei alt'
donauit. potīt ille cui fuit pecunia il-
lud vtilit' vēdicare.ff.de dona.int' viꝝ
7 vxo.l.vxor marito. A .Et ibi pꝫ q
h vr̄ veꝝ qñ vxor uel vir q accepit do
nū efficit' nō ſoluēdo. Et ideꝫ caſus q
hnt' ī iſto.§.notant' ī ſū.con.li° p.ti.
14.q.17. B

¶ Utrū lib hō ul' ꝓꝑus fili vēdi poſſit
R° ſm Hoſti.Nō.niſi ſolū q pr̄ vēdē
pōt filiū nccītate famis vrgēte.ita tñ q
ſi reſtituat' ēptori pciū ſiue a filio ſiue
ab alio qcūq 7 qñcūq ipe fili ī inge-
nuitatē pueniat.in nullo aūt alio caſu
licet pr̄i filiū vēdē.Matri etiā n̄ vrgē-
te nccītate famis nō licet vendē filiū.
A .Idē ī ſū.con.li° 2°.ti.8.q.17.Et p-
dcā ꝓbāt' in.l.i.et.2.C.d pa.q fi.di.ex
his q ibi hnt' ī tex. 7 glo.Itē lib hō effi
cit' ſeru ſi patiat' ſe vēdi ad pciū ptici
pādū.Inſti.d iure pſo.§.ſerui. B.Ad
mām ēptiōis 7 vēditiōis pnt ptinere
multa q hēs.ī.negociatio.De his que
emūt' ad certū tminū.7 de his q emūt
vinū bladuꝫ ut carius vēdāt. 7 plura
hmōi vide.ī.vſura 3°.

EMunitas ec-

clesie. Emunitas ē puilegiuꝫ
eccl'iaſtice libertati uel pſonaꝝ uel reꝝ
ad eā ptinētiū. Et dr̄ emunitas q̄ſi ex
munia.i.officia.a qb ſūt īmunes.ut.ī.
patebit. A .Hoc fuit dcm̄ Ray.ut in
ſū.con.li° p.ti.14.q.i. B

¶ Quā emunitatē hꝫ eccl'ia ɔſecrata?
R° ſm Ray.Hꝫ p ut null in p vim ab-
ſtrahat' niſi ī caſib qs vide.ī.emūitas
ɔfugiētiū.§.p.Itē ea q ī eccl'ia poſita
ſūt nec p vim nec p furtū auferēda ſūt
alit' ſacrilegiū ɔmittit'.17.q.4.qſqs. A
Al' īcipit ſi qs īuēt. B .Itē q nullus
mortu ī eccl'ia ſepeliat' niſi epi abbates
aut digni pſbyti aut etiā fideles laici.
13.q.2.null.Et ītelligūt qdā de illis
laicis q miracula faciūt.Alij ītelligūt de

fideli ĩ dignitate ↄstituto sicut comite
⁊ rege. A .Hoc fuit dcm̃ Hosti. q etiã
addit ꝙ sic de facto seruat᷑. ut ĩ sũ. con.
eo. ti. q. z. Glo. aũt ĩ dcõ. c. null⁹. ĩtelli
git tex. illũ gnãlit᷑ sicut sonat. videlꝫ ꝙ
oĩs xp̃ian⁹ possit sepeliri ĩ eccl'ia nisi ex
p̄sse ĩ pctõ mortali moriat᷑. ul' ei spãlit᷑
sepult'a deneget᷑ ⁊ ita hodie seruat᷑. ẞ ꝺ
iure aliud vr̃. Vñ ⁊ ꝓ sepeliẽdis corpo
tib⁹ videm⁹ cimiteria sepatiꝫ ab eccl'ia
ↄstituta. B .Itẽ emunitatẽ hꝫ eccl'ia
ꝙ ĩ choro nõ debẽt morari laici cũ cl'ici
ex̃. ꝺ vita ⁊ hone. cle. c. p̊. de ↄse. dis. z.
sacerdotũ. Itẽ ꝙ ĩ scl'are habitaculũ de
ceto nõ ↄuertat᷑. de ↄse. dis. i. ligna. ⁊ ĩ
5. c. se. ex̃ de reli. do. ad hec. A .In his
etiã. c. pꝫ ꝙ sil't nec vasa eccl'iastica nec
cortine nec vestimenta nec cet'a orna
mẽta debẽt pollui ↄuiuĳs nuptiaꝝ uel
alĳs scl'atib⁹ vsib⁹. Dicit tñ glo. Ray.
ut pꝫ ĩ dcã. q. z. ꝙ si legat⁹ aplice sedis
uel ep̃s uel archiep̃s recipet᷑ ab ep̃o ul'
capl'o alicui⁹ eccl'ie uel mõasterio. bñ
posset ornari domus eccl'iastica ĩ q̃ reci
peret᷑ cortinis ⁊ ornamẽẽ eccl'ie. B .Itẽ
ꝙ nõ possit vẽdi ꝓpt᷑ aliquã nccitatem
ĩ Autẽ. ꝺ alie. ⁊ emphi. §. ⁊ qm̃. coll'. 9.
Itẽ ꝙ ĩ ea placita scl'aria nõ sũt faciẽda
⁊ maxĩe de cã sanguĩs. ex̃ eo. c. p̊. 7. c.
cũ eccl'ia. nec fiãt ibi parlamẽta nec ne
gociatiões ⁊ p̄cipue nũdinaꝝ nec stre
pit⁹ iudicioꝝ scl'ariũ nec ꝓcessus iudi
cũ scl'ariũ. ⁊ sñie ĩ dictis loci ꝓlate ĩpo
iure nõ valẽt. ex̃ eo. decet domũ. li° 6°.
A .Ibi dr̃ ꝓcessus iudicũ scl'ariũ ac spe
cialit᷑ ꝓlate sñie ĩ eisdẽ loci oĩ careant
robore firmitaẽ. B .Itẽ ꝙ ibi nõ fiãt
ludi theatrales cũ laruis ⁊ sil'ib⁹ ĩhone
stis. ex̃ de vita ⁊ hone. cle. cũ decorem.
Sec⁹ v̊o de honestis ⁊ deuoẽ repñtati
onib⁹. ut repñtare p̄sepe dñi. Herodẽ
magos. ⁊ cet'a h⁹mõi q̃ magĩ ĩducũt ad

deuotionẽ q̃ꝫ ad vanitatem. Et ꝙ talia
possint fieri. ẽ ar. de ↄse. dis. z. semel. ⁊
dis. 4. q̃ris. circa fi. Nã ⁊ q ꝺlibꝫ festũ ẽ
signũ preteritaꝝ reꝝ. 75. dis. q ꝺ die. A
Idem q ꝺ notat᷑ ĩ h̊. §. habet᷑ ĩ sũ. con.
dicta. q. z. B
Vtrũ eccl'ie nõ ↄsecrate hẽant p̄dcãs
emunitates. Rᷓ° ẜm Ray. Hñt. ex̃ eo.
eccl'ie. Hoc aũt ĩtelligendũ si auctorita
te ep̃oꝝ suoꝝ sũt edificate. ar. ex̃ ꝺ reli.
do. ad h̊. Et ubi ep̃s posuit p̊mũ lapidẽ
⁊ edificate sũt ut ↄsecrent᷑. Con. Inno.
⁊ Hosti. A .Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 7. B
Vtrũ cimiteria hẽant emunitatem.
Rᷓ° ẜm Ray. ⁊ Hosti. Hñt eandẽ quã
eccl'ia. ut dictũ ẽ s̃. cimiteriũ. §. p̊. A
nisi in duob⁹ cãib⁹. ut ibi ĩ sũ. con. eo.
ti. q. 6. B
Vtrũ eccl'ia interdicta p̊uilegiũ emuni
tatis retineat. Rᷓ° ẜm Hosti. ⁊ Goff.
Dicendũ ꝙ sic. h̊ enĩ reuerẽtia deo de
bet᷑ q nõ deliq̃t nec etiã eccl'ia sua. iõqꝫ
nõ ꝑdit p̊uilegiũ q̃ culpã nõ ↄmittit.
A .Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 8. B
Vtrũ p̊uata oratoria domoꝝ hẽant
p̊uilegia emunitatis. Rᷓ° ẜm Hosti. ⁊
Goff. ꝙ nõ. Hodie nãqꝫ q ꝺ ẽ oratoriũ
cras potit eẽ camera. A .Idẽ ĩ sũ. con.
li° p̊. ti. 14. q. 9. B
Que ẽ emũitas ꝑsonaꝝ eccl'ie? Rᷓ°
ẜm Ray. Nõ debẽt fatigari angarĳs ⁊
⁊ pãgarĳs. i. seruitutib⁹ ꝑsonaꝝ ⁊ reꝝ
C. ꝺ ep̃is ⁊ cle. oĩs. ⁊. l. p̃sbyros. iz. q.
z. eccl'iaꝝ. In necessitate tñ ut si ciuitas
eẽt obsessa nõ dꝫ pati eccl'ia suos rusti
cos aliq̊ defendi p̊uilegio a custodia ⁊
h⁹mõi. imo dꝫ eos ↄpellẽ. ex̃ eo. pueĩt.
A .Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 16. B
Quã emunitatẽ hꝫ eccl'ia circa res
t̃pales? Rᷓ°. p̊ q dẽ ꝙ eccl'ĳs donari põt
ĩ ifinitũ. ut dictũ ẽ s̃. eccl'ia p̊. §. 4°. Itẽ
ꝙ relictũ eccl'ĳs etiã min⁹ solẽnit᷑ valꝫ

l z

102

ut s̄.eccl'ia p̊.§.5°.Itē ꝙ ī eccl'ia trāsfer
tur dn̄iū rei solo pacto.cū aliȷs ꝑsonis
sit nccīa traditio.C.ꝺ sacrosanc.eccle.
ut int̄ diuinū. A .Ibi etiā pꝫ ꝙ idē ē
⁊ circa hospitalia ⁊ circa ꝯcessa ī redē-
ptionē captiuoꝵ. B .Itē ꝙ qcq̄d em-
ptū fuerit ꝺ pecunia eccl'ie ad eā dꝫ re-
uerti.ut s̄.eccl'ia p̊.§.7°.Itē ꝙ nō ualꝫ
alienatio rei eccl'iastice nisi ī casibꝫ q̊s
habes s̄.alienatio.§.p̊. A .Idē etiam
casus nōnt̄ ī sū.con.eo.ti.q.17. B
¶ Tpales dn̄i q subditis int̄dicūt ne
ꝑlatis siue ꝑsonis eccl'iasticis qcq̄ꝫ ven-
dāt uel emāt ab eis uel ipīs bladū mo
lāt coquāt panē aut alia h⁹mōi obse-
qa exhibē ꝯsumāt eo ipō sūt excoīcati
ex̄ eo.eos.li° 6°.
¶ Que ē emūitas ꝑdioꝵ eccl'iasticoꝵ
R̄x° ꝺm Ray. Nō debēt ḡuari sordidis
muneribꝫ.ut calcis coquēde.arene fo
diende.cloace purgāde ⁊ sil'ibꝫ q̄ uilia
sūt.16.q.i.§.nouaꝵ. A .Al'icipit.no
uellaꝵ. B .ad honesta v̂o mūera sicut
sūt tributa ordinaria tenent̄ etiā ꝑdia
eccl'iaꝵ.23.q.ult.tributū. Fallit tn̄ in
domibꝫ.atrȷs.⁊ hortis iux̄ eccl'iā posit̄
⁊ etiā ī māso ī q̊ eccl'ia dotata ē. A. Aliȷ
dicūt ī q̊ eccl'ia sita ē.ut ī sū.con.eo.ti.
q.18.ubi etiā nōnt̄ oīa q̄ hn̄t̄ in h̄.§.
Sꝫ potius vr̄ ītelligendū de māso dot̄
ut vr̄ posse colligi ex̄ de censi.c.p̊.ubi
etiā glo.dīc ꝙ māsus ē quātitas t̄re q̄
sufficit duobꝫ bobꝫ ī uno āno ad labo-
randū. In dcō etiā.c.p̊.dr̄ ꝙ sil'r nihil
dꝫ solui ꝺ decimis ⁊ oblatiōibꝫ. B .de
qbꝫ nullū dꝫ dari tributū. de aliȷs sic
nisi exp̄sse fuerit remissū ab eo q potu-
it. Nā res ad eccl'iam trāsiuit cū onere
suo.23.q.ult.ꝺm canonicā.ex̄ ꝺ censi.
sancitū.16.q.i.si qs laic⁹.Si v̂o sunt ex-
ordinaria ⁊ de nouo supindicta nō te-
nent̄.16.q.i.placet. A .Nisi q̄tenus

antiq̄t⁹ tenebāt̄ ad supīdicta.qa tran
seūt cū onere suo ꝺm glo.Ray.⁊ ī dcā
q.18.ī sū.con. B .Sil'r nec ad ea q̄ subi
to īiūgūt̄ nisi respiciāt ad pias cās.ut
qa ꝑnceps mouet exercitū ꝯ̄ sarrace-
nos uel hēticos.uel qa petit̄ ad ꝯstru-
ctionē pontiū ul' aliā silem cām. In ta
libus.n.si nccītas exposcat debent dn̄i
sclares nō auctoritate ꝓpa accipe.s̄ hu
militer ab ep̄o ⁊ clericis postulare.⁊
illi visa nccītate poterūt ꝯferre.ex̄ eo.
nō min⁹.⁊ ex̄ de censi.cū apl's.Sꝫ hodie
nihil ꝯferre debēt ī auxiliū ꝑncipū ni-
si ꝯsulto papa.ex̄ eo.aduersus.
¶ Utrꝵ laici possint hospitium exigere
ab eccl'ia. R̄x° ꝺm Hosti. Hospitiū exi-
gere violent̄ ⁊ tāq̄ꝫ ex debito nō pn̄t.
ex̄ eo.c.p̊.42.dis.qescam⁹.caritatiuū
tn̄ denegandū nō ē. Dic tn̄ Inno.ꝙ si
qs in recognitiōe bn̄ficioꝵ suoꝵ reser-
uasset sibi hospitium ī aliq̄ eccl'ia illud
debet̄.18.q.ult.Eleutheri⁹.Sꝫ nō licꝫ
tali irrūpe violent̄ domos eccl'ie rōne
alicui⁹ iuris sibi debiti.alit̄ sacrilegiū
ꝯmittit.12.q.2.nulli.Et eadē rōne nō
pōt tollē in nccīa hospitiū violēt̄ igre
diēdo. A. Quia etiā ꝺm eūdē Inno.ex̄
eo.c.p̊.ī ꝑdcō casu nulla dom⁹ nec ali-
qua res dꝫ hāc seruitutē.uel etiā ad h̄
sunt obligate.s̄ eccl'ia ē obligata ad h̄
⁊ ꝑsonalis actio nō realis ꝯpetit ꝯtra
eccl'iā.Secus tn̄ de ep̄o uel abbate uel
alio hn̄te iurisdictiōe ī eccl'ia aliq̄ qui
posset aliū inique ītrātē violent̄ expel
lere ⁊ domū irrūpe.Et idē ꝺ possessore
alicui⁹ eccl'ie q̄si ꝑlat⁹.Sec⁹ de abbate
respectu domoꝵ capelle sibi subiecte
qa capellā nō possidet licꝫ ī ea ius sub-
iectionis hēat.ar.ff.ad.l.acq.quēad-
modū.§.p̊.et 2°.Et oīa etiā q̄ sūt in h̄
§.hn̄t̄ etiā ī sū.con.li° p̊.ti.14.q.19. B
¶ Quid si possessio aliq̄ siue domus

tenebat᷑ albergū facē alicui ⁊ ipa pꝰea ꝑuenit ad eccl̄iaʒ? R̄ꝫ° ſm Hoſti. Eccl̄ia tenebit᷑ aut rei ſeruitiū exhibē aut ipſam poſſeſſionē vendere. Idē Inno. A Idē ī ſū.con.eo.ti.q.zo. B

¶ Que pena violantiū eccl̄ie emunitatē? R̄ꝫ° ſm Goff. Qui aliq̊ mō eccl̄ias violāt ſeu ꝑſonas uel ab ipis recipiūt violent᷑ ſeu vſurpāt bona ipaꝝ. ſacrilegiū ꝯmittūt ⁊ excoīcandi ſūt. 17 q.4. nullꝰ. ⁊.c.ſi qs deīceps. In certi etiā caſibꝫ excoīcati ſūt ipo iure. ut īcēdiari ⁊ ⁊ effractoꝛ eccl̄ie. xi.q.3. canōica. 17.q. 4. oēs eccl̄ie. ex̄ de ſen.exco.ꝯq̄ſti. Violatoꝛ q̊qꝫ eccl̄iaſtice emunitad nō ſolū pena ſp̄uali ut dictū ē punit᷑. ſ etiā pena pecuniaria q̄nqꝫ maioꝛi q̄nqꝫ mīoꝛi 17.q.4. gſqs. ⁊.c.ſi qs ꝯtumax. Hec arbitrio iudicis relīquēda ē. ⁊ dꝫ dari ꝑſone uel loco cui facta ē iīiuria uel cuiꝰ emunitas ē violata. ex̄ de ſen.exco.ꝓ chianos. ⁊.c.ſe. ex̄ de ſymonia. de hꝰ aūt 17.q.4. ſi qs ī attrio. A Hoc fuit dcm̄ Ray. dicētis ꝙ lʒ pena pecuniaria ſacrilegīj diuerſimode ī diuerſis.c. ponat᷑. credo tn̄ ꝙ hodie pena illa arbitrio iudicis relinq̄t᷑. Hoſti. tn̄ exp̄mit ꝑticl̄ares penas ſm diuerſa iura. ut ī ſū.con. eo.ti.q.zi. B De pena eoꝝ q̄ ď nouo ſubmittūt ſibi guardiā vacātiū eccl̄iarū. vide s̄. eccl̄ia p̊. §. pl̄t. Q ecc̄liaſtice ꝑſone n̄ tenēt᷑ ad tallias. etiā rōne ſuarū poſſeſſionū. ī. tallia. §. fi. A Niſi foꝛte tales poſſeſſiones ꝑ ꝑus fuiſſent hꝰmōi tallijs ſubiecte. qa trāſeūt cum onere ſuo. s̄. §. 9°. B

Emunitas cō-

fugiētiū ad eccl̄iam. Nullꝰ ad eccl̄iaʒ ꝯfugiēs ī ꝑ vī extrahi dꝫ p̄ter ꝙ̄ ī caſibꝫ. puta ſi ille q ꝯfugit ad eā ſit publicꝰ latro. s. q ſtratas publicas iſidijs ⁊ aggreſſiōibꝫ obſidet. Sil̄r ⁊ ſi ſit nocturnꝰ agroꝝ ꝓpl̄atoꝛ. s. q de nocte agros depopulat᷑. i. vaſtat uel ꝯburit. tales īpune p̄nt extrahi. 17.q.4. ſicut ex eo. int᷑ alia. A Et de talibꝫ vr̄ itelligendū qꝺ p̄cepit dn̄s Exo. zi°. Si quis de īduſtria occiderit ꝓximū ſuū ⁊ per iſidias. ab altari mō euellas eū ut moriat᷑ ſm Ray. cuiꝰ fuerūt dcā oīa que ī iſto p̄ncipio h̄n̄t᷑. ut ī ſū. con. li°. p̊. ti. 14.q.z. Itē glo. ī dcō.c. ſicut. 17.q.4. dic ꝙ lʒ leges plures alias ꝑſonas excipiant ab hac emunitate vt homicidas adultros ⁊ raptoꝛes v̊ginum. tn̄ ſm ius canonicū excipiūt᷑ ſolū p̄dci videlʒ publicꝰ latro ⁊ nocturnꝰ populatoꝛ agrorū. vn̄ ⁊ ī hac ꝑte legi derogatū ē. ⁊ ſtatū ē decretali. ut nōt᷑ ī dcā.q.z. ad fi. idē etiā dicendū ē de ſequētibꝫ. B Itē ſi qs in ipa cōmiſit maleficiū ſꝑās ſe ab eccl̄ia defendi. qꝺ ſꝑ p̄ſumit᷑ niſi cōtrarium ꝓbetur. nō debet per eccl̄iam defendi. extra eo. īmunitatem. A Ibi etiā idē dr̄ ď delīquēte ī cimiterio. ſed de dcā p̄ſūptiōe nihil dr̄. ſ fuit dictuʒ glo. Ray. ut pʒ ī dcā.q.z. B Itē ſi cōfugiēs ſit ſeruꝰ q ſi p̄ſtita a dn̄o cautione de īpunitate nō velit ď eccl̄ia exire. īuitꝰ ꝯpellit᷑ ⁊ reddit᷑ dn̄o. 17.q.4. A Id ꝯſtituimꝰ. ex eo. int᷑. B

¶ Quid ſi ꝯmiſit maleficiū in vna eccleſia nūqd defēdit᷑ ꝯfugiēdo ad aliā? R̄ꝫ° ſm xb. Nō. qa cū vna ſit eccl̄ia ī toto oꝛbe. iux̄ illud Cantic. p̊. Vna ē colūba mea. lʒ ſint ml̄te ꝑticulares eccleſie. q iīiuriā facit vni facit ⁊ oībus. lʒ foꝛte de ꝯſuetudīe apud aliq̊s alit᷑ obſeruet᷑. A Foꝛte putātes ꝙ ſicut minoꝛ vt᷑ ꝑuilegio ſuo ꝯ̄ aliū mīoꝛē. ita vna eccl̄ia ꝯ̄ aliā ſm eundē xb. ut in ſū.con. eo.ti.q.3. B.

¶ Quō dꝫ defendi malefactoꝛ q ad eccleſiā ꝯfugit? R̄ꝫ°. q̄ꝫtūcūqꝫ ḡue delictū ꝯmiſerit preter ea q̄ ī duobꝫ ꝓximis. §.

lʒ

103

dcā sūt. debēt ei rectores ecclia⁊ salua-
re vitā ⁊ mēbra. ⁊ poterūt eū petēti cō
cedē recepta sup illi⁹ īpunitate idonea
cautiōe. s. uel iuratoria tm̄. 17. q. 4. id
ↄstituim⁹. uł etiā fideiussoria ⁊ penali
si timeat̄ ꝙ ille q petit n̄ bn̄ obſuet iu
ramētū. ar. ex̄ d' resti. spo. ex trāsmissa
⁊. c. lr̄as. §. fi. A .His etiā iuribꝰ pꝫ ꝙ
si nō posset sufficiēs cautio ꝓuideri nō
solū nō dꝫ petēti restitui ſ ab eo poti⁹
amoueri. B .Sup eo aūt ꝙ iique fecit
alit̄ legitime puniēd⁹ ē. ex̄ eo. int̄ alia.
§. si liber. A .Et ibi dr̄ ꝙ tał ↄfugiēs
dānati nō dꝫ ad mortē uel ad penam.
Vn̄ ⁊ glo. ibi sup v̂bo puniēdus. dic ꝙ
dict⁹ ↄfugiēs puniēdus ē pecunialiter
dūtaxat uel alia satisfactiōe p̄ter penā
corpalē. B .Porro tał q̄ȝdiu ē ī ecclia
nō solū n̄ extrahēd⁹ ē ſ etiā nec mole-
stand⁹ nec vestis nec victualia denegā
da. C. d' his q ad eccle. ↄfu. l. p̄nti. §. p̊.
Q̃ si qs ↄ̃fecerit. sciat se maiestatis cri-
mine irretitū. ⁊ sic vltīo supplitio pu-
niendū. A .De h̄ ī dcā. l. p̄nti. sic dr̄.
Decernim⁹ nllos penit⁹ cuiuscūqꝫ ↄdi
tiōis d' sacrosanctꝭ eccłijs orthodoxe fi
dei expelli aut tradi ↄfugas. nec ꝓ his
venerabiles ep̄os aut religiosos yco-
nomos exigi q̄ a ↄfugis debeant̄ eos q
h̄ emoliri aut facē aut nuda saltē cogi-
tatiōe atqꝫ tractatu ausi fuerīt tēptare
capitali ⁊ vltīa supplicij aīaduersione
plectendos. Et de crimīe maiestad dr̄
eo. ti. l. z. B .Hāc aūt lib̄tatē hꝫ ↄfu-
giens ad eccłiam ⁊ ex̄ eā īfra. 30. passus
17. q. 4. q̄sqs. ⁊. c. diffiniuit. A .Et si
ē eccłia maior. i. matrix. etiā infra. 40.
passus. 17. q. 4. sicut. ⁊ nō. ī sū. con. li°
p̊. ti. 14. q. z. ſm Hosti. cui⁹ etiā fuisse
videt̄ oīa q̄ ī h̄. §. hn̄t ut ibi. B .ut ad
reqsita nat̄e exeāt debitis locꝭ ita tn̄ ꝙ
nō accedāt ad alias domos. ut ī dcō. c.
diffiniuit. A .s. ad domos ex̄neas. ut

ī ip̄o. c. diffiniuit. ibi absqꝫ domo⁊ ex̄-
neatū receptaculo ⁊c. B .Hoc v̂o ꝓui
legiū de. 30. passibꝰ nō hn̄t capelle que
sūt īfra ambitū muro⁊ ī castris. ut di-
cto. c. q̄sqs. A .Ibi dr̄. Capelle q̄ sunt
īfra ambitū muro⁊ castello⁊ non po-
nūt̄ ī hac. 30. passuū obseruatiōe. tn̄ in
sū. con. dcā. q. z. idē dr̄ de exn̄tibꝰ. ī.
ambitū muro⁊ ville uel ciuitatis. sed
forte pōt ītelligi de ꝑua ciuitate. B
Quid si iude⁹ pagan⁹ uel excoīcat⁹
ↄfugit ad eccłiam. nūq̄d defēdet̄? R°
ſm xb. De iudeo ⁊ pagano satis credo
ꝙ sic. Con. Inno. ⁊ Bar. p. l. i. C. d' his
q ad eccle. ↄfu. De excoīcato aūt q̄daꝫ
dubitāt cū sit ex̄ eccłiaꝫ numero ⁊ me-
rito. Et subdit ip̄e xb. Credo ꝙ idē de-
beat eē iudiciū de vtrisqꝫ. puto tn̄ in h̄
ↄsuetudinē approbatā eē tenendā. A
Idē ī sū. con. li° p̊. ti. 14. q. 5. ubi etiaꝫ
addit̄ ſm Hosti. ꝙ si iudeus q obligat̄
xp̄iano ↄfugerit ad eccłiam nō recipit̄
q̊usqꝫ debita reddiderit vniuersa. B
An defēdat̄ ↄfugiēs ad palatiū ep̄i?
R°. Eodē mō defendit̄ sicut ↄfugiens
ad eccłiaꝫ. 17. q. 4. id ↄstituim⁹. qd' ītel-
ligūt q̄dā q̄n palatiū ē cōiunctū eccłie
tn̄ p̄dcm̄. c. nō distīguit ſ absolute lo-
q̄tur de domo ep̄i. A .Et ita absolute
vr̄ ītelligendū. sicut etiā tenere videt̄
Ray. ut ī sū. con. eo. ti. q. xi. ⁊ firmat
glo. ī dcō. c. id ↄstituimus. B
Quid si qs ↄfugiēdo ad eccłiaꝫ ob-
uiauerit sacerdoti portāti corp⁹ xp̄i ⁊
ei adhereat. nūq̄d defendet̄. R° scd'm
Hosti. Sic q̄ȝuis nō sit exp̄ssū ī iure. tn̄
q̄libꝫ catholic⁹ h̄ fouē dꝫ. Nā ⁊ mulier
q̄ tetigit fimbriā vestimenti xp̄i salua
facta ē. Math. 9°. ſ ⁊ ſm leges status p̄-
fecti saluat hoīeꝫ si ad eā cōfugerit.
Quis ꝓuidebit de expēsis ei q ad ec
clesiā ↄfugerit? R°. Eccłia ꝓuidebit. C.
de his q ad eccle. ↄfu. l. p̄nti. ī fi. sicut

⁊ rectoꝛ carceris ꝓuidebit captiuis. C. de epiſ. audi. iudices. hoc nõt. 17. q. 4. diffiniuit. A .s. ĩ glo. ⁊ idē ĩ ſũ. con. eo. ti. q. 12. ſed ĩ dca. l. pñti nõ bñ hoc ꝓbatur. B

¶ An ĩminēte pſecutiõe hoſtili hoĩes cũ familijs ⁊ reb⁹ poſſint ſe ĩ eccl'ia reci pere? R°. Eccl'ie cũ oĩb⁹ ſuis oꝛnamētis debēt teneri mũde. nec debēt ibi cõuiuia fieri ul' hoĩes iacē aut ſupellectilia ſua mittere niſi ꝓpt hoſtiles incurſus aut ĩcēdia repētina ſeu alias nccĩtates vrgētes. ſic tñ ꝙ nccĩtate ceſſante inde res ĩ loca pſtina repoꝛtēt. ex̃ de cuſto. eucha. relige. diſ. 42. c. plt. ⁊ vlt. A Idē ĩ ſũ. con. eo. ti. q. 13. B

¶ An ĩ eccl'ia poſſint fieri ꝓpugnacl'a ⁊ ĩn pugnari ꝯ hoſtes? R° ſm Ray. Nõ dꝫ eccl'ia ĩcaſtellari uel muniri ita ꝙ ĩn fiat guerra ul' recipiãt q guerrã faciũt ⁊ pcipue pdones. alit' ꝓpt metũ paganoꝝ hēticoꝝ pirratāꝝ ſiue pdonũ põt muniri. ⁊ pñt ibi hre recurſũ nõ ſoluꝫ clerici ſ; etiã laici ⁊ defēdē eccl'iaꝫ ⁊ q̄ ĩ ea ſũt. ar. ex̃ de cuſto. eucha. relige. 14. q. 6. ſi res. 7. c. hi qui. ita tñ ꝙ ceſſante nccĩtate incaſtellatio ceſſet. A .Con. Vl. Inno. ⁊ Hoſti. dicit tñ Hoſti. ꝙ cũ incũbit nccĩtas iſta ĩcaſtellatio dꝫ fieri auctoꝛitate epĩ. ut ĩ ſũ. con. eo. ti. q. 14. B .Et facit ad h̃ s̃. bellũ 3°. §. fi. A. Pꝛedictiſ etiã ē addendũ ꝙ ſi qs ĩ eccl'ia facit tumultũ ſeu ĩpetũ dꝫ ſm leges occidi. C. de his q ad eccle. ꝯfu. l. 3. ubi dr̃. Denũciam⁹ vob oĩb⁹ ut ĩ ſacroſanctis eccl'ijs ⁊ ĩ alijs qdē venerabilib⁹ locis ĩ qb⁹ cũ pace ⁊ qete ꝯpetit celebꝛari abſtinead ab oĩ ſeditiõe. nemo ꝯclamationib⁹ vtat' nemo moueat tumultũ aut ĩpetũ ꝯmittat ul' ꝯuēticula collcã multitudĩe ĩ q̃libet pte ciuitatis uel vici ul' cuiuſcũqꝫ loci colligē aut celebrare conet'. Nã ſi qs aliqd ꝯ leges a qbuſdam ſibimet extimet ꝑpetrari liceat ei adire iudicē ⁊ legitimũ poſtulare pſidiũ. Sciãt ſane oēs ꝙ ſi qs ꝯ h⁹ edicti noꝛmã aut agē aliqd aut ſeditionē mouē tēptauerit vltĩo ſupplicio ſubiacebit. B

E Noꝛmia

que ſũt? R°. Enoꝛmia ſm canones dicũt' duplr. p̊ mõ illa q̄ ad noꝛmã pnĩe plene reduci nõ pñt qn ſp remaneat aliqd d' pēa. nã ⁊ ĩpediũt oꝛdĩs executionē ⁊ bñficij retētionē. A .s. etiã p⁹ pnĩam. ut ĩ iurib⁹ .ĩ. all'ad. B .Talia ſũt tria. s. homicidiũ. 50. diſ. mitoꝛ. i. q. 7. ſi qs oēꝫ de ꝯſe. diſ. i. c. p̊. Itē hēſis ĩ q̄ p⁹ vuln⁹ ſanatũ remãet cicatrix. i. q. i. vētũ. Itē ſymonia ĩ oꝛdine. ex̃ de accu. ĩqſitiõis. ⁊ ibi pꝫ ꝙ idē ē de ſymõia ĩ bñficio. i. ſi qs adept⁹ eēt oꝛdinē uel bñficiũ per ſymoniã ut ibi. A .De his etiã vide s̃. crimē. §. 2°. B .2° mõ dicunt' enoꝛmia qa diſpēſationē nõ recipiũt. ut ſymonia in bñficio. i. q. i. erga. 7. q. vlt. pꝫ. Ḣ etiã mõ dicũt' enoꝛmia oĩa illa delicta q̄ ĩducũt ĩfamiã ciuilē. i. ex qbus qs remanet ĩfamis etiã p⁹ pnĩaꝫ. ut in iurib⁹ d' qb⁹ ſtatĩ 3. q. 7. §. poꝛro. et. 2 q. 3. §. hic colligit'. A .Idē qd ĩ h̃. §. nõtur ĩ ſũ. con. li° 3°. ti. 31. q. 7. B

¶ Enoꝛmis ĩiuria in clericũ dr̃ qñ ad mutilationē mēbꝛi ſeu effuſionē ſanguinis. s. p vulnus illatũ ꝓceſſũ fuerit aut ſi ĩ epm uel ĩ abbatē ꝓpꝛiũ manus violenta ĩiecta ſit. ex̃ de ſen. exco. cũ illoꝛũ. aut etiã dr̃ enoꝛmis ex arbitrio boni viri ⁊ circũſtãtijs locoꝝ tēpoꝝ ⁊ pſonaꝝ. ut Inſti. de ĩiur. §. atrox. A De his lati⁹ dictũ ē s̃. abſolutio 2°. §. fi. ĩ additione. B

E Piſcopus.

Utꝝ ſtat⁹ epoꝝ ſit pfectioꝛ q̃ ſtat⁹ religioſoꝝ. R° ſm Tho. ſcda ſcde. q. 184.

In oī gnē ſp agens ē pſtantius patiēte
in genere aūt pfectiōis epi ſm Diony-
ſiū ſe hn̄t ut pfectiores. religioſi vō ut
pfecti. q̄z vnū ptinet ad actionē. alte
rez ad paſſionē. Vn̄ 7 manifeſtū eſt ꝙ
ſtatus pfectiōis potius ē ī epis q̄ȝ ī re-
ligioſis. ſi tn̄ ſtat⁹ epoz pfūctorie aga-
tur nihil ē miſerius aut piculoſi⁹. ut. ī.
negociatio. §. 3°. in fi.

¶ Vtz liceat epatū appetē. R° ſm Tho.
ſcda ſcde. q. 185. ſicut dic Aug⁹. 19°. de
ciui. dei. Locus ſupior 7 ſi āminiſtret
ut decet tn̄ īdecent appetit. A. Habet
etiā. 8. q. i. q epatū. B. Cōtingit eniȝ
ipm appetē ppt altitudinē gd⁹ ad quē
ſeqt reuerētia honor 7 ſufficiētia tpa-
liū. 7 h mō appetē illicitū ē 7 ptinȝ ad
cupiditatē 7 ad ābitionē. ſ appetē pxi
mis pdeſſe p ſe laudabile ē. tn̄ pſūptu-
oſū vr̄ eē ꝙ aliqs p̄eē appetat ad h ꝙ ſb
ditis pſit. pōt tn̄ ſine pſūptiōe glibet
appetē talia opa facē ſi eū otingēt ī tali
officio eē. h Tho. Qualia aūt debēt eē
opa epoz 7 q̄ qs appetē dȝ ſatis oñdit
Greg⁹ ī paſtorali multa d his tractās
ſ ī qdā gnāli dic ibi ſic. Sit rector co-
gitatiōe mūd⁹. actiōe pcipu⁹. diſcret⁹ ī
ſilētio. utilis ī vbo. ſingul p ɔpaſſionē
ſocius. p cūctis ɔtēplatiōe ſuſpenſus.
intnoz curā extioz occupatiōe nō mi
nuēs. extioz puidētia intnoz ſollici-
tudinē nō relinquēs.

¶ Vtz epalis dignitas libēt a ɔditiōe
ſeruili uel aſcripticia. R°. Ab vtraqȝ li-
berat etiā dignitas ſacerdotal. diſ. 54.
ſi ſeru⁹ ſciēte. A. Ibi nihil dr̄ d ſacer-
dotali ſ d epiſcopali tm̄ ſic. epalis. n.
ordo liberat a fortuna ſeruili uel aſcri
pticia ſ n̄ a curiali ſeu officiali. Et glo.
ſup vbo epali dic etiā ſacerdotal s. ea.
diſ. ex antiqs. 7 dictū. c. ſi ſeruuſ. ut ibi
pȝ ē lex leonina. B. Et ſm canōes etiā
a curiali. diſ. 54. ex antiqs. A. Ibi nō
vr̄ dici niſi d ſeruili. Sȝ glo. ī dcō. c. ſi
ſeru⁹. ſup vbo curiali dic. Scdm iura
canōica h nō tenet. qa cū ordo liberet
a ſeruili fortuna. multo forti⁹ a curiali
B. Et q̄ȝtū ad h nō tenet. c. illud. ſi ſer
u⁹ ſciēte. verūtn̄ nec ſeru⁹ nec aſcripti
ci⁹ nec etiā curialis ordinari dȝ niſi ſm
diſtictionē quā hēs. ī. ſeru⁹ 2°. p totū.
A. videlȝ qa nō debēt ordinari niſi p⁹
fuerīt a ſeruili aſcripticia ul curiali cō
ditiōe abſoluti 7 ab alijs irreglaritati
bus ſint īmunes. ut nōtur ī ſū. con. li°
3°. ti. 16. q. 2. A

¶ Int epm 7 pſbytez q̄ȝtū ad appella
tionē qnqȝ nō fuit dria. qa iſti 7 illi di
cebant pſbyteri 7 epi. ſp tn̄ fuit dria
realis. vn̄ 7 in pmitiua ecclia ſoli apli
cōfirmabāt. Act. 8°. A. i. p man⁹ īpo
ſitionē ſpm ſcm dabāt. ut ibi. q̄ impō
deſignat p ɔfirmatōeȝ ſeu criſmatiōeȝ
7 iō ſoli epi ſūt q vice aploz ɔfirmant
ut ex de ſacra vnc. c. vno. §. p frōtis. B
Erāt 7 olī qdā plati q dicebāt corepi
d qb ptrāſeundū ē. qa amoti ſūt. 68.
diſ. §. hi vo. 7. c. ſe.

¶ Eps diſpēſare pōt ī oī crimine niſi
expſſe ſibi phibeat a iure. diſ. 82. pre-
ſbyt. 7 de pnīa. diſ. 6. c. p. in fi. ex de
ſen. exco. nup. circa fi. ad idē. ff. q. ex
cau. ma. l. nec nō. §. q d eis. 7 h coīor
doctoz ſnīa ſm Ber. 7 nō. 50. diſ. ſi qs
pſbyt. 7 vide s. diſpēſatio. §. 6°. p totū
A. Hoc ītelligendū niſi ſup aliq crimi
ne epis deneget abſolutio. nam tunc
ɔſequent multo magī ītelligit denega
ta diſpēſatio. ex d ſen. exco. cū illoz. ul
niſi ī iure ſit ſimplr pena expſſa 7 nihil
de diſpēſatiōe dictū. tūc. n. nō ē ɔ̄ius
diſpēſandū ſ iuri parēdū 7 pena expſ
ſa irrogāda. ex d offi. dele. d cāis. B

¶ Eps nō pōt reſtituere depoſitū ſiue
degdatū ſed tm̄ papa. diſ. 50. c. p. et 2°.
Nā nec pſes puīcie pōt illū reſtituere

quē dānauit. ff. de q̄sti. l. i. in fi.

¶ Epi ⁊ supiores nullā sniaȝ suspēsionis uel interdicti incurrūt ipo iure nisi de eis expsse dicat᷑. ex̄ de sen. exco. quia piculosū. li° 6°.

¶ Eps ī tota sua diocesi iurisdictiōeȝ hȝ ordinariā. vñ pōt p se ⁊ p aliū ī q̄libet loco nō exēpto p tribunali sedere. cās audire. ⁊ psonas eccl̄iasticas cum optuerit cape. carceri deputare ⁊ cet̄a officia. A .q̄ ad ipius spectāt officiū. ut ī .c. de q̄ stati. B .libē exercē. ex̄ de offi. or. cū eps. li° 6°. Sȝ quō possit ī diocesi aliena h̄ facē. vide s̄. absolutio p̄. §. 6°.

¶ Eps q in aliq̄ loco hȝ iurisdictionē tpalē q̄lit̄ exequet᷑? R̄x° ſm Ray. Debet ꝯstituē iudicē sc̄lareȝ q cās audiat p̄cipue sanguīs. cui pōt ⁊ dȝ p̄cipe ꝙ vnicuiq; faciat iusticiā. Q̄ si iudex introgat eū ī spāli qd agendū de tali q. s. penā sanguīs meret᷑ pōt rn̄dere ꝯsule iuris pitos. ⁊ caueat ne ppt̄ suā rn̄sioneȝ directā uel īdirectā iudex ītelligat ꝙ debeat eū sanguīe punire. De h̄ cāu hr̄ ī. hoīcidiū 2°. §. p̄. ⁊ homicidiū 4°. §. 3°. A .Idem ī sū. con. li° 2°. ti. p̄. q. 53. ubi etiā dr̄ ſm glo. Ray. ꝙ h̄ casu pōt eps rn̄dere ⁊ ei p̄cipe ꝙ puniat reū ſm ꝙ ius dictauerit dūmō nō exp̄mat ꝙ puniat eū ad sanguīeȝ uel ad mortē. sicut nōt Hugo dis. 3. oīs aūt lex. Et addit Ray. ꝙ talis p̄lat⁹ nō dȝ etiā p̄ntialit̄ interesse cāe sanguīs nec executioni sn̄īe sanguīs. nā cito posset īcidē ī cām depositiōis. ex̄ de exces. p̄la. ex lr̄is ubi dr̄ de epō q interfuit suspēsiōi cuiusdā furꝭ ⁊ iudici q̄rēti ab eo ꝯsiliū rn̄derat. malū ē si sic euadat. ⁊ mandat papa ꝙ cedat epatui aut amoueat᷑. Et dicit glo. Ray. ꝙ ob h̄ nō dȝ interesse executioni sn̄īe ī talib⁹ qa vr̄ interesse tanq̄ p̄stās auctoritatē. alit̄ aūt ubi aliqs p̄uatus ex sola curiositate interesset talib⁹ nō īcurrit irreḡlaritatē. Subdit etiā Ray. ꝙ si nō apparet casus de facto ⁊ interrogatur eps uel ali⁹ cl̄icus q̄ pena eēt īfligēda p furto ⁊ hoīcidio ⁊ ꝯsilib⁹. posset dicē talis ul̄ tal̄ ſm leges. B .Sȝ bn̄ pōt delegare alicui etiā spālit̄ sup aliq̄ maleficio ut hoīcidio ⁊ h⁹mōi ī iurisdictione sua ꝯmisso. ut īq̄sita v̄itate iusticiā exequat᷑. nec ppt̄ secutā penā fieret irregularis. ex̄ ne cle. uel mo. eps. li° 6°. A Et ididē dr̄ de q̄cūq; alio p̄lato seu clerico tpalē iurisdictiōeȝ obtinēte. B

¶ Epi debēt hr̄e iconomos. s. q p̄sint reb⁹ eccl̄ie. ⁊ vicedn̄os. s. q p̄sint reb⁹ epi. ⁊ tales nō debēt eē laici s; pbati clerici eiusdē eccl̄ie. 89. dis. volum⁹. ⁊ .c. qa ī q̄busdā. ⁊ .c. indicatū. A Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 13. q. 18. ſm Ray. q etiā addit. Itē nō dȝ dispēsatiōeȝ reꝝ eccl̄ie cōmittē ppīqs uel fauore hūano ⁊ ī honeste sibi ꝯiunctis. q ꝺ si fecerit peccāt ⁊ debēt excoīcatiōi ānue subiacere. 89. dis. decēt. Quidā tn̄ ītel. igūt h̄ de mal̄ ppīqs. nā si boni sūt vident᷑ etiā aliis p̄ferēdi. q ꝺ veꝝ ē q̄ ad sustētationē nat̄e. h̄ ibi. Idē etiā vr̄ q̄ ad admīstrationē qn̄ sūt boni. cū h̄ cāu cesset rō phibitiōis. nisi forte oriret᷑ scandalū ex suspitiōe. B . Et ꝙ epi pn̄t qn̄q; a subditis moderatū auxiliū exigē. vide s̄. dn̄s. §. 2°. A .Meli⁹ hr̄ ī .c. cū ap̄lus. §. phibemus. ex̄ de censi. B

¶ Utꝝ eps possit iudicare īmediate ꝺ subditis p̄latoꝝ q sub eo sūt nisi ḡdatī ad eū deferat᷑. R̄x° ſm Hosti. Licȝ sup h̄ a diuersis dr̄sa nōta sint. dico ꝯsuetudinē cuiuslibet eccl̄ie obseruandā q̄ iurisdictionē tribuit. Idē Goff. A .Iꝺ in sū. con. li° 3°. ti. 27. q. 5. B

¶ Epi singuli ī suis diocesib⁹ etiā sine ꝯsilio metropolitāi pn̄t p̄lima ut Ray. ponit. puta ꝯsecrare v̄gīes sil̄r ⁊ eccl̄ias

ordinare clericos. erigere altaria in ecclesia consecrata. nam in non consecrata sacerdos hoc pot. ut s. altare. §. fi. Item crisma conficere. baptizatos confirmare. reconciliare solenniter penitentes. literas formatas seu commendaticias clericis dare. hec omnia. 68. dis. quis de conse. dis. i. nullus presbyter. 81. dis. extrane9. Item possunt inter subditos iudicare. ut. s. §. proxio. Item anathematizare cum solennitate de quo hr. xi. q. 3. debet. A. s. qa debet assistere. iz. sacerdotes cum candelis accensis. ut ibi dr. B. Item diuidere vnam ecclesiam in duas. et duas vnire. vnam subiicere alteri. et nouas ecclesias erigere. et hec quidem ex causa possunt facere. non aliter. et nihilominus requisito consensu illorum quorum interest et quandoque forsan ex hoc ledi possunt etiam quandoque eorum consensu non obtento. A. Ray. dic requisito consensu illorum quorum interest etiam si forte non obtento. ut in sum. con. eo. ti. q. 7. ubi etiam ponuntur omnia que in isto. §. hntr. B. ex. de excess. pla. sicut. ex. de eccle. edifi. ad audientiam. io. q. z. c. vlt. iz. q. z. placuit. Item possunt episcopalem synodum celebrare. 38. dis. quoniam. Item reuertentes ab heresi reconciliare. ex. de heretic. ad abolendam. A. Intellige hoc secundum glo. Ray. et in oca. q. 7. que ad deprehensos in heresi. qa occultos hereticos credit absolui posse per simplices sacerdotes nisi episcopus loci retinuerit sibi talium absolutionem. hec ille. Sed certe hodie iste casus est papalis etiam que ad occultos. ut patet in annali processu curie. B. Item canonem late sententie que ad suam diocesim. conde. 30. q. 4. nullus. Multa quoque alia que difficile esset numerare. cum episcopus perordinator sit in cunctis. 25. dis. perlectis.

Vtrum episcopus principaliter debeat intendere cure pastorali uel multiplicationi temporalium. R° secundum Tho. in quolibet. Sollicitudo prelati propria et precipua debet esse circa gregis custodiam orando. predicando. sacra dispensando. et sua iuxta quod res exigit erogando. multiplicatio autem temporalium pot exerceri opportunitate se offerente sine spiritualium nobili dano. et sic primum est multiplicare ea ad ecclesie vtilitatem. Quod si opportunitas non se offerat nullatenus licet ei seipsum distractioni ingerere et secularibus occupare cum impedimento nobili. Idem etiam Tho. secunda secunde q. 183. A. Idem in sum. con. li° 3°. ti. 34. q. z89. B. Ad mam istam pot pertinere. i. sollicitudo.

Vtrum liceat episcopo propter aliquam persecutionem deserere gregem. R° secundum Tho. secunda secunde q. 185. Vbi subditorum salus exigit personae pastoris presentiam non debet pastor suum gregem deserere nec propter aliquod incomodum temporale nec propter aliquod personale periculum iminens. cum bonus pastor animam suam teneatur ponere pro ouibus suis. Si vero subditorum saluti posset sufficienter in absentia pastoris per alium prouideri. tunc licitum est pastori propter aliquod ecclesie comodum uel propter persone periculum corporaliter gregem suum deserere. et hoc ipsum colligitur. 7. q. i. sciscitaris. A. Idem in sum. con. eo. ti. q. z88. B. Posset etiam deserere plebem propter ipsius malitiam. ut. i. renunciatio pr. §. z°. v°. Quarta est. De casibus confessionum que pertineant ad episcopum et que ad sacerdotes vide s. confessor pr. §. pr. Quomodo episcopus teneatur dare pauperibus s. clericus 4°. §. 5°. Quando episcopus est senex uel infirmus quid agendum vide. i. vitiatus corpe. §. fi.

Equitas quid sit vide. i. ius. §. pr.

Eucharistia pr

coiter et de eius forma. Et quaeritur pr. Vtrum eucharistia sit sacramentum. R° secundum Pe. in 4°. dis. 8. est sacramentum et modo communi cum aliis sacris. s. sctificando seu cando sctitatem. et modo spali. s. continendo totius sanctitatis auctorem. et propter hoc excellentissimum est omnium aliorum sacrorum. Idem Tho. A. Idem in sum.

con. li° 3°. ti. 24. q. 54. B

Utrum sacrm̄ eucharistie sit vnū. R°
sm̄ Pe. 7 Tho. ubi s̄. Unū qdē ē vnita
te pfectiōis. qa ad ei⁹ ītegritatē plа re-
qrūt. sicut 7 dom⁹ pfecta dr̄ vna. non
aūt ē vnū vnitate īdiuisibilitatꝪ ul' cō-
tinuitatꝪ. vñ qñ plr̄ dr̄. Perficiāt in
nobꝪ q̄s dn̄e tua sacra qđ ꝯtinēt 7 hui⁹-
mōi. intelligit' illa plr̄alitas solū māliter.
A. Idē ī sū. con. ocā. q. 54. B

Que ē forma sacri eucharistie? R°
sm̄ Tho. 7 scōs ubi s̄. hec ē forma ꝯsecra-
tiōis panis. Hoc ē. n. corp⁹ meū. ꝯiun-
ctio aūt enī. nō ē đ suba forme. tñ ap-
poni ꝺ3 sm̄ vsū eccl'ie q vsus a btō Pe-
tro īitiū sūpsit. Q aūt pmittit'. accipi-
te 7 mādūcate ex hoc oēs. ptinet ad vsū3
sacri. 7 nō ē đ suba forme. Forma aūt
ꝯsecratiōis sanguīs hec ē. Hic ē. n. calix
sanguīs mei noui 7 eterni testī myste
riū fidei q. ꝑ vobꝪ 7 ꝑ multis effūdet' in
remissiōe3 pctōꝝ. A. Idē ī sū. con. eo.
ti. q. 55. ubi etiā addit' 7 sentit Pe. ꝙ
tm̄ illud sit đ suba forme. hec ē calix san
guīs mei. Et idē dīc Albert⁹ ī li° đ mis
sa. Ul. aūt dīc. forma vbōꝝ hec ē 7 ñ pl⁹
hec ē corpus meū. 7 hic ē sanguis me⁹. de
ꝯse. dis. z. qa corp⁹. S3 ut p3 in ocā. q.
55. Tho. dīc ꝙ qa ꝯditiōes adiecte ad
subm ul' pdicatū sūt de ītegritate locu
tiōis alicuius. Iō alij ꝓbabili⁹ dicūt ꝙ
totū qđ seqt' ē de forma. cū totū hꝪ qđ
addit' nō sit locutio ꝑ se. s; sit determi-
natio pdicati. hꝪ ibi. Alij vō sentire vi-
dent' ꝙ totū sit đ suba usq3 ad. vñ 7 me
mores. cū totū videat' cōnexū. ut hr̄ in
directoria li° p̊. sub ti. de sacro euchari
stie. Puto ꝙ ps tutior sit eligēda. ex đ
homi. ad audientiā. videl3 ut non fiat
adoratio sanguīs nisi ꝑactis vbis usq3
ad. vñ 7 memores. Si vō aliqs dcō tm̄
hic ē calix sanguīs mei. uel hic ē sanguis
me⁹. 7 alijs omissis ꝓcesserit ad vltio-
ra hēat' pro consecrato. B

Quid si mutent' iste forme? R° sm̄
Albertū in li° de missa. Nō debēt mu-
tari. alit' nō cōficeret' etiā si eūdē sensū
hr̄e videant'. Sil't nō ꝺ3 aliqd diminui
qa si dicat'. hoc ē meū. remanet īdetmi
natū qd meū sit. Et si dicat'. hoc ē cor-
pus. nō sigt' ꝓpriū corp⁹ xp̄i. Et si ali-
qd addat' qđ significationē nō mutet
nec errorē inducat. nihilomin⁹ fit cō-
secratio. ut si dicat'. hoc ē corp⁹ meū di
lectū uel scm̄. tñ q hꝪ facēt valde īcrepā
d⁹ eēt. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 56. B

Qualit' sit xp̄s ī hꝪ sacro? R° sm̄ Tho.
7 Pe. ī 4°. dis. 10. Xp̄s idē q de vgīe na-
tus 7 ꝑ nobꝪ passus ē ī hꝪ sacro ꝯtinet'. 7
sicut ē ibi vere xp̄s ita ē etiam ibi sub
sua quātitate. s; nō vtit' ea occupando
locū sicut etiā nō vtit' claritate sua illu
minādo aerē. Itē pōt eē sil' ī plibꝫ loci
īq3tū plа īdiuidua. i. ples panes trāsub
stātiāt' ī ip̄m. Itē ī q̄lib3 pte hostie ē to
t⁹ xp̄s etiā ī mīma. s. q3diu manet spēs
panis aut vini. A. Uñ ples hoīes drsis
ptibꝫ vni⁹ hostie coīcari pn̄t. ut in sū.
con. eo. ti. q. 85. ubi etiā hn̄t oīa q̄ ī hꝪ
§. dicūt'. B. Et idē dicēdū q3diu ma-
net ī stomacho sub dictꝪ spēbꝫ. Et eo-
dē mō qñ hostia ꝯsecrata diu seruaret'
dūmō spēs panis nō mutet'. alit' s̄. A
Glo. tñ ī. c. nō iste. de ꝯse. dis. z. dīc ꝙ
spēs panis 7 vini bñ vadūt in corpus.
Et subdit. S3 nūqd ē ibi sacrm̄? Et tñ
det nō. qa tā diu ē ibi sacrm̄ q3diu ē ibi
corp⁹ xp̄i. s; q3diu hꝪ sit. i. vsq3 ad quē lo
cū ꝓcedat ꝑ gulā nescio. s; l3 ñ sit sacrm̄
dū ē ī corꝑe. si tñ qs vomit illud. cū ve
neratiōe ē seruandū qa sacrm̄ fuit. B
Itē l3 ex vtute sacri sub spē pāis sit tm̄
corpus. 7 tm̄ sanguis sub spē vini. tñ
ꝓpt' nālē ꝯcomitantiā sub vtraq3 spē
ē tot⁹ xp̄s. s. sm̄ corp⁹ 7 aīa3 7 dīnitatē
qa hꝪ tria sepata nō sūt.

Utrum xp̄s ĩ sacr̃o eucharistie aliqñ videatur oculo corpali. R̃ꝫ° ſm Pe. ⁊ Tho. ubi s̄. In spē qdē ꝓpa nō vr̃ ibi. ſ; tñ qñq; illa spēs pāis circũfũdit̃ qbusdā accidentib; carnis uel pueri q̄ non sũt ꝓprie accñtia corpis xp̄i. vñ q̃uis ibi exp̄ssiori sig̊ videat̃ nō tñ videt̃ in spē ꝓpria. A. Idē ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 24 q. 86. B

Quid agendũ sit qñ corpus xp̄i sic apparet in alia spē? R̃ꝫ° ſm Tho. ubi s̄. cũ usus h⁹mōi sacr̃i sit p māducationē iō qñ apparet ĩ spē pueri uel carnis cruētate uel sĩl̃i nō hꝫ rōem cibi nec as sumi dꝫ ab eo cui sic apparet. Q; si oib; appareret dꝫ cũ reliquijs poni. A. Idē ĩ sũ. con. eo. ti. q. 87. ubi subdit̃. Idem dic Albric⁹ ĩ scripto. Et si sic appareret sacerdoti ĩ altari ĩ missa. dicunt qdā ꝙ dꝫ iterũ celebrare ⁊ corpus xp̄i sumere qa scd̄m canones q ɔsecrat etiā sumē dꝫ. de ɔse. dis. 2. relatũ. Et si 2° h̃ acciderit 3° celebrare dꝫ ⁊ sumē. Quidam aũt dicunt ꝙ ĩ tali casu sufficit spũalis māducatio. nec ꝓpt̃ h̃ efficit̃ trāsgressor ɔstitutiōis eccl̃ie. quia ad ea q̄ frequenti⁹ accidũt leges aptant̃. B

Utrũ ṽtute ṽborũ possit sacerdos quātacũq; mā; ɔsecrare. R̃ꝫ° ſm Tho. ĩ 4°. dis. xi. Q̃titas pua uel mag̃ nihil ad h̃ facit. ſ; tñ ĩpa forma ꝓnoĩe demr̃atiuo vtēs oñdit ꝙ mā cõsecrāda dꝫ eē corā sacerdote. vnde sacerdos exñs ĩ domo sua nō posset ɔsecrare panē q ē ĩ altari aut etiā ĩ foro. neq; totũ vinũ qđ ē ĩ celario. ſ; quātacũq; sit quātitas panis ul̃ vini q̄ ꝓponit̃ corā sacerdote posset ab ĩpo ɔsecrari. A. Dũmō quātitas sit sumibil̃ ab hoĩb;. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 108. ſm eundē Tho. Vñ ⁊ Alex. de ales sup 4°. ĩ mā eucharistie. q. q̄ ĩcipit. ɔñt q̄rit̃ vtrũ ṽtus data verb̃ ⁊c. dic. R̃ꝫ° sine p̄iudicio ꝙ nō ē data ṽt⁹ verb̃ ɔuertendi eſa cuiuscunq; quātitatis ſ; solũmō alicui⁹ quātitatđ. s. quā rōnabilit̃ ɔuertēt intētio ordĩata. dico ĩtentionē ordinatā q̄ ɔformis ē aliq̊ mō ĩtentioni eccl̃ie. eccl̃ia aũt nullo mō ĩtēdēt ɔsecrare totũ panē q ē ĩ foro ſ; solũ qui possit sumi a fidelib;. Dic. n. Hug̃. Ex q̊ qđlib; sacr̃m qđ ɔ̄ ĩstitutionē celebrat̃ irritũ deputat̃. Vñ mihi vr̃ h̃ tñ nō assero ꝙ ĩ h̃ sacr̃o reqrit̃ ĩtentio ɔficiēdi ut sumat̃ ĩ vsũ. nec sufficit ĩtentō ɔsecrādi simpl̃r ſ; reqrit̃ intētio cõsecrandi ut sumat̃ ĩ vsũ. qđ vr̃ ex forma tradita a dño dicēte. Accipite ⁊ māducate ⁊c. vñ sicut ĩtentio dñi dand̃ formā cõficiēdi fuit ut sumeret̃. ita ē intētio eccl̃ie ⁊ dꝫ eē vniuscuiusq; sacerdotis. Quia igit̃ si aliqs ĩtendēt ɔsecrare totũ panē q ē ĩ foro. nullo mō ɔformaret ĩtētionē suā ĩtentiōi eccl̃ie. dico ꝙ nō cõsecraret. ⁊. ĩ. Sꝫ ɔ̄ h̃ opponit̃. Ponat̃ ꝙ aliqs ĩtenderet ɔsecrare solũ ut posset corp⁹ xp̄i aliq̊ loco collocatũ honorare ⁊ venerari ⁊ nō ut sumeret̃ in vsũ. nũqd nō cõsecraret̃? R̃ꝫ° sine p̄iudicio ꝙ sic. qa intendēs circa venerationē corpis xp̄i spũalit̃ sumit. lꝫ non sacr̃alit̃. h̃ ille. B. Quĩ etiā si sacerdos ĩtēderet cõsecrare nō ad sumēdũ ſ; ad vtendũ ĩ veneficijs uel ad derisionem nihilomin⁹ ɔsecratũ eēt. A. Huic dcō ɔ̄riat̃ Alex. đ ales. ut ꝓxĩe patuit. sĩl̃r ⁊ Pe. dic. ꝙ sacerdos pōt ɔsecrare quātācũq; mā; dũmō ĩtēdat ɔsecrare ad vsũ ⁊ alimentũ fideliũ. ſ; dimittēdo hāc ĩtentionē ñ pōt. qa deest ĩtētio faciēdi qđ facit eccl̃ia. ut ĩ sũ. con. dcā. q. 108. Iđ Al. vñ ĩ suo ɔpēdio theologie dic. Sciēdũ ꝙ ñ solũ reqrit̃ ĩtētio ɔsecrād ſ; etiā ĩtētio illud sacr̃m ĩstituēd. vñ si sacerdos aliqs staret in foro ⁊ sup oēs pāes ꝓferret ṽborũ formā etiā cũ ĩtētione ɔsecrādi ñ fiēt ibi trāsubstātiatio

⁊ h̄ nō eēt ꝑpt̄ defectū ꝟtutꝭ ꝟboꝝ. cuꝫ vna vice sacerdos posset cōsecrare tot hostias ꝙ toti mūdo sufficerēt si esset nc̄citas eccl'ie. ſ ꝑpt̄ defectū ītētiōis il lius q h̄ sacr̄m īstituit. q nō intēdit ꝙ cū tali ludibrio ⁊ stulticia fieret ꝯsecra tio. ſ ꝑ vtilitate ⁊ nc̄c̄itate eccl'ie gnāl' uel ꝑticularis. B

Utrū si aliq̄ hostie ex obliuiōe rema nent ī altari aut si aliq̄ ꝑs vini. ⁊ sacer dos ꝯficit nūqd sūt cōsecrate? R° ſm Al. ī li° de missa. Nō. qa de eis nō ītēdi tur. Et scd̄m Aug. sine ītētione ī sacr̄o nihil agit̄. A. Predcā vera sūt etiā si gutta uel plures gutte vini adhereant pedi calicis. ut ī sū. con. eo. ti. q. 109. B

Quid de accn̄tib' q̄ videt̄ ī h̄ sacr̄o R° ſm Tho. ⁊ Pe. ī 4°. dis. 12. Dicēdū ꝙ cū sub̄a panis ⁊ vini p' ꝯsecrationē nō remaneāt accn̄tia q̄ ibi apparēt siue vident̄. ꝟtute dīna subsistūt sine sub̄o sic. n. īmediati' ducūt ī corpus xp̄i qd' sub eis ꝯtinet̄. retinēt etiā modū agen di ⁊ patiēdi quē ꝑus habebāt. vn̄ fra ctio ⁊ diuisio fit tm̄ ī sp̄eb' ⁊ nō ī cor pore xp̄i. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. xci. ubi etiā dr̄ ꝙ hec ē cōīs sn̄ia theologo rū. ad h̄ etiā ex̄ de sū. tri. ⁊ fi. ca. c. p̄. §. vna ꝟo. ibi. trāsubstātiatis pane ī cor pus ⁊ vino ī sanguīeꝫ ꝑtāte dīna. B

EUcharistia 2°

q° ad ei' mām. Que sit mā hui' sacr̄i? R° ſm Tho. ī 4°. dis. xi. Mā ꝯpe tens ē panis triticē' ⁊ vinū vitis cuius ꝑcipua cā ē īstitutio dīna. sed ⁊ qa h̄ duo ꝑcipue ī cibū ⁊ potū veniūt ꝯue niētius ꝑ h̄ cibū ⁊ potū sp̄ūalē mādu camus. A. Con. Pe. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 24. q. 88. B

Utrū possit ꝯfici de pane facto d' spel ta ul' farre. R° ſm Pe. De cōī sn̄ia doc. nō pōt cōfici nisi de pane triticeo. tum qa ip̄e dn̄s ꝯꝑauit se g̃no tritici. Ioh. 12°. tū qa ⁊ ip̄e credit̄ celebrasse ī pane triticeo ⁊ sic īstituisse. tū qa vsus eccl'ie traditus ab apl'is q pn̄tes fuerūt hꝫ vt ī solo g̃no triticeo celebret̄. lꝫ qdā ꝯtrīū sentiāt de spelta ⁊ farre dicētes ꝙ sp̄ēs frumēti ē. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 89. ⁊ addit̄. Albric' aūt ī scripto dicit sic. Absq3 dubio frumentū genus ē ⁊ nō sp̄ēs g̃ni. ⁊ hꝫ sub se triticū ⁊ speltā vn̄ spelta frumentū ē ⁊ de ip̄a confici pōt corp' dn̄i sicut de tritico. ⁊ h̄ nulli dubiū ē ꝯsiderāti granū cū g̃no ⁊ pa nē cū pane. sunt g̃ triticum ⁊ spelta nō vni' sp̄ēi ſ vni' generꝭ ꝓximi qd' ē fru mentū. ⁊ sūt vicine valde sp̄ēs. ⁊ iō pa rū distāt ī spicaꝝ formatiōe. ſ q̄si nihil distāt ī forma g̃noꝝ ⁊ colore ⁊ sapore panis. B

Quid si g̃na alteri' generꝭ admixta sint tritico? R° ſm Pe. Al. ⁊ Tho. Si tāta ē ꝑmixtio ꝙ trahat ad aliā sp̄ēm. ut qn̄ appositū ē ꝑdominās. uel etiam ad sp̄ēm mediā. ut qn̄ ē eq̄lis virtus ī vtroq3 miscibiliū. tūc nō pōt ꝯfici. qa mutata ē sp̄ēs panis triticei. Sec' si nō ē tāta additio qn manet sp̄ēs qa tunc ꝯfici pōt. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 90. ⁊ addit̄. Qn̄ aūt mutata sit sp̄ēs ul' nō ꝯg̃sci pōt ex accn̄tib'. ut ex colore ⁊ ꝑ cipue ex sapore. Accn̄tia. n. magnā ꝑtē cōferunt ad cognoscendū quod qd ē. ſm ph̄m ī li° de aīa. B

Quid si panis fieret d' aq̄ rosacea ⁊ h' mōi? R° ſm Pe. Dicūt qdā ꝙ possꝫ ꝯfici qa aq̄ ī pane nō remanet. Alij di cūt ꝙ n̄. qa ꝑtes ꝑncipales panis q est mā hui' sacr̄i sūt aq̄ nālis ⁊ farina. hāc opīonē eē ꝓbabiliorē dic Tho. ī 4 dis. xi. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 102. B

Quid cū hostia ꝯsecrāda tā diu stetit ꝙ īcipit corrūpi? R° ſꝫ Tho. ī 4°. dis. xi. dd'. ꝙ si sit tanta corruptō ꝙ sp̄ēs pāis

nõ remaneat. tũc nõ põt ex ea confici. Si aũt spẽ manẽte sit aliq̃ dispõ ad corruptionẽ. põt ↄfici. q̃uis g̃uiter peccet ↄficiẽs ex tali scient. ꝑpter irreuerẽtiã sacri. ⁊ ꝙ spẽs remaneat põt cognosci ex h. qa ↄtinuitas nõ ẽ soluta nec alia accidẽtia oĩo ablata. Jdẽ Al. A. Jdẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 91. B

Utrũ ↄfici possit ĩ fermẽtato. R° ẽm Tho. ubi s. Sic. ꝟ ↄfici nõ oꝫ nisi ĩ azimo. ⁊ q ↄfacẽt g̃uit peccaret agẽs ↄtra statutũ ⁊ ↄsuetudineꝫ ecclie. A. Con. Pe. ⁊. Al. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 94. ubi etiã ponit totũ q̃d ĩ h. §. hr̃. B. Addit aũt Tho. ĩ tertia pte. q. 74. ꝙ cum ↄsuetudo ↄficiẽdi ĩ azimo rõnabilior sit. grec⁹ tñ peccaret ↄficiẽdo ĩ azimo q̃si puertẽs ecclie sue ritũ.

De q̃ vino possit ↄfici. R° ẽm Tho. ⁊ Pe. ĩ 4°. dis. xi. Dicẽdũ ꝙ tm̃ ↄ vino vitis. qa ĩ eo ⁊ xp̃us ↄfecit. ⁊ h solũ ꝑpe vinũ ẽ ⁊ cõius etiã ĩ potũ sumit. A. Jdẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 95. B

Utrũ ↄfici possit de aceto ⁊ h⁹mõi. R° ẽm Tho. ubi s. Si vinũ ẽ factũ oĩo acetũ nõ põt ↄfici. qa differũt vinũ ⁊ acetũ sicut viuũ ⁊ mortuũ ẽm phm 8° methaph. ꝟ si vinũ sit q̃si ĩ via accescẽdi. idẽ ẽ iudiciũ q̃d ↄ pane q ẽ ĩ via ad corruptionẽ. s. ꝙ põt ↄfici. peccat tñ cõficiẽs ꝑpt irreuerentiã sacri. Con. Al. ⁊ addit ꝙ si vinũ ẽ putridũ adeo ꝙ vini nãm ꝑdidit nõ põt cõfici. Si autem nõ sit corruptũ ꝟ ĩ via ad corruptiõeꝫ ↄfici q̃dẽ põt. ꝟ ꝑpt reuerẽtiã sacri nõ ẽ assumendũ. A. Si hr̃i de facili aliud põt ẽm eundẽ Al. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 96. B. Et idẽ ẽ dicendũ de vino multũ põtico seu acri. A. De h sic dĩc idẽ Al. Si aũt ĩ vino cũ sapore vinoso ẽ sapor aromatic⁹ uel põtic⁹ uel stiptic⁹ ul sapor acer ex minus pfecta digestione vini põt fieri ↄfectio. qa remanet spẽs vini. ut ĩ ocã. q. 96. ubi etiã subdit. Et nõ ẽm Tho. ⁊ Pe. ꝙ si hostia ↄsecrata tã diu seruaret ꝙ corrũpet spẽs panis nõ eẽt ibi ampli⁹ corpus xp̃i. ita silr ↄ sanguĩe si tã diu ẽuaret ꝙ spẽs ille vterent in acetũ. Secus aũt eẽt q̃n adhuc eẽt ĩ via ad corruptionẽ. B

Utrũ ↄfici possit de agresto. R° ẽm Al. ⁊ Tho. ĩ 4°. dis. xi. Nõ. qa adhuc ñ hꝫ spẽꝫ vini. ꝟ tm̃ ẽ ĩ via gñatiõis. A. Cõ. Pe. ut ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 24. q. 97. B

Utrũ confici possit de musto. R° ẽm Tho. ⁊ Pe. ubi s. Sic. qa ↄpletã hꝫ spẽꝫ vini. nõ tñ ẽ faciẽdũ de multũ recenti ꝑpt ĩpuritatẽ. A. Hoc verũ nisi nccitas ĩmineat. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 98. B

Utrũ aq̃ debeat apponi vino ⁊ q̃ta. R° ẽm Tho. ⁊ Pe. in 4°. dis. xi. Aqua apponit nõ tã̃q̃ de nccitate sacri. qa ⁊ sine ea ↄficeret. ꝟ tã̃q̃ de bñ eẽ. s. ꝑpter significatiõeꝫ vniõis ꝑpli ad xp̃m. Aq̃ eñi multe ꝑpli multi. Apoc. 17°. Grauit tñ peccaret q scient omittẽt aque appositiõeꝫ. qa agẽt ↄ ĩstitutionẽ ecclie. ⁊ qa dñs apposuisse credit. Debet autẽ apponi adeo parũ ut in vinũ totalit cõuertat. al nõ ↄficeret. A. Et iõ ↄ auino seu aq̃tico ñ põt ↄfici. qa nõ ẽ vinũ ꝟ aq̃ aliq̃tulũ vinata. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 99. B. Et nõ oꝫ apponi aq̃ rosacea uel alia artificialis. Si tñ apponeret nihilomin⁹ ↄficeret. Nã ipa in vinũ cõuerteret sicut aq̃ nãlis. A. Jdẽ in sũ. con. eo. ti. q. 101. B

Quid si apponeret aq̃ q̃n adh vinũ eẽt ĩ dolio. R° ẽm Tho. ubi s. Nõ sufficẽt. qa h nõ significaret aliq̃d. ꝟ oꝫ ut ĩminẽte oblatiõe apponat ad sacrm̃. A. Jdẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 103. B

Utrũ ĩ terris ubi nõ ẽ vinũ possit cõfici cũ aq̃ rubea ĩ q̃ lot⁹ ẽ pãnus vino rubeo ĩtĩct⁹. R° ẽm Tho. ĩ 4°. dis. xi. nõ qa illud ẽ mag aq̃ rubea q̃ vinũ. vñ h

dānat᷑. de cōse. diſ. z. cū oē. Quid ḡ fiet in illis terris ubi vinū nō pōt hri? R°. Nō ē aliq̄ terra ad quā nō poſſit tātu₃ portari d̉ vino q̄tū ſufficēt ad celebrā dū. Vel ſm Al. dicendū vr̄ ꝙ de h̄ ꝯſu lēdus eēt papa. cū ꝓpt̉ itollerabile dā nū aīaꝝ q̉d̉ icurrit̉ ex ſacr̄i defectu diſ pēſandū videret᷑ ut corp⁹ x̄pi abſq₃ vi no conficeret᷑. qa corpus nō ē ſine ſan guine. ut dictū ē ſ. eucharistia p̊. §. 5°. A . Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 105. B

Vtꝝ ī ī eucharistia poſſit aliqs liq̊r pmiſceri ſpēb₃ vini. R° ſm Pe. ī 4°. diſ. 12. Si addit̉ res alt̄i⁹ nat̉e ⁊ maior̉ vir tutis trāſmutat ſpēm vini ī ſe. ⁊ ſi eq̄l̉ v̉tud trāſmutat̉ vtrūq₃ ī nām tertiā. ⁊ ſic vtroq₃ mō deſinit ibi eē ſpēs vini. ⁊ ꝯſequēs ſanguis x̄pi. Si v̊o ſit mīor̉ v̉tutis trāſmutat̉ ī nām ſpēi vini. Verūtn̄ ſub ptib₃ illis ad q̄s liq̊r additus penetrat cū nō ſint ibi accn̄tia ſine ſub iecto deſinit eſſe ſanguis x̄pi. Q₂ ſi liq̊r addit⁹ ſit eiuſdē nat̉e ⁊ maior tūc ad oēs diuiſiōes ſpēi pueīt ⁊ eius cōtinui tatē totalit̉ ſoluit. ⁊ ſic icipit eē ali⁹ li quor. ⁊ ſanguis x̄pi ibi eē deſinit. Et idē ſi eq̄lis ſit. Si v̊o ſit mīor tūc nō p uenit ad oēs diuiſiōes ſpēi. Sub ptib₃ ḡ illis ad q̄s vinū additū puenit deſi nit eē ſanguis. cū iā accn̄tia nō ſint ſi ne ſub̄o. ⁊ continuitas ſpēi q̄ erat ſine ſub̄o ſoluta ſit. Sub ptibus v̊o illis ad q̄s nō puenit manet x̄pi ſanguis. Sād con. Tho. ibidē. A Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 113. Et addit̉ ſm eū. Pe. Puto tn̄ ꝙ ſi nō ē nimis nōbilit̉ excellēs q̉d̉ addit̉ ꝓpt̉ dubiū toto liquore ipo tāq₃ ſacr̄o vtendū ē. Et ꝙ ī p̊ caſu videl₃ qn̄ appo nit̉ liq̊r alteri⁹ ſpēi maioritas conſide rāda ē nō tm̄ q̄titate ƀ etiā v̉tute. B

Eucharistia

3°. q̊ ad miniſtꝝ. s. ſacerdotē ⁊ ei⁹ miſ ſam. Et q̄rit̉ p̊ vtꝝ ſacerdos cōſecrans ſp debeat ſumere. R° ſm Tho. ī 4°. diſ. 12. Dicēdū ꝙ ſic. ut de cōſe. diſ. z. rela tū. Totiēſ aūt ſumat q̊tiēs celebrat. qa ipm ſacr̄m ī ſūptiōe cōplemētū ſue ſi gnificatiōis accipit. Et itellige niſi ipe diat̉ p violētiā. ifirmitatē. mortē. aut aliqd h⁹ mōi. Q₂ ſi plēs miſſas celebrat ſoln̄ ī vltīa pcipiet pfuſionem ⁊ nō in p̄cedēti. qa tūc nō eēt ieiun⁹. nec aliā₃ miſſa₃ poſſet celebrare. ex̄ d̉ cele. miſ. ex pte. Q₂ ſi ſacerdos p⁹ cōſecrationē ifir met̉ ⁊ nō habeat̉ alia hoſtia nihilomi nus d₃ alius ſacerdos hoſtiā diuidē ⁊ vnā ptē ipe ſumē ⁊ aliā ifirmo dare. A . Idē ī ſū. con. li° 3°. ti. 24. q. 122. ubi etiā p₃ ꝙ idē ē ⁊ ſi ali⁹ qcūq₃ ifirmet̉ ad mortē. ⁊ nō repiret̉ niſi vna hoſtia cō ſecrata ī miſſa. B . Vtꝝ aūt ⁊ qn̄ liceat plures miſſas ī die celebrare. habet̉. ī. miſſa. §. x°.

Quis poſſit cōficē ſacr̄m eucharistie R° ſm Tho. ī 4°. diſ. 13. ſolus ſacerdos pōt. Quī etiā ſi fueīt hētic⁹. ſciſmatic⁹ excoīcat⁹. aut degdat⁹. ſi celebrat cōfi cit q̄uis ad ſuā pditiōe₃. Laic⁹ v̊o q̄tū cūq₃ ſcūs celebrando nihil agēt. Con. Hoſti. Al. ⁊ Pe. A . ⁊ ceteri theologi coīter. ut ī ſū. con. eo. ti. q. 123. B

Vtꝝ plēs ſacerdotes poſſint ſil̉r eā dē hoſtiā cōſecrare. R°. Al. tenet ꝙ nō. S₃ ꝓbabili⁹ vr̄ ꝙ ſic ſm Tho. ī 4°. diſ. 13. ubi dicit ꝙ ſm morē q̄rundē eccle ſiaꝝ ſacerdotes qn̄ ordinat̉ cōcelebrāt ep̄o ad repn̄tandū ꝙ qn̄ dn̄s h̄ ſacr̄m iſtituit. ⁊ ptāte₃ cōſecrādi diſcipul̉ de dit. ſil̉ cū eis cenauit. ſic ep̄s ſil̉ cū ordi nat̉ p̄ſbyter̉ celebrat. Et tunc oēs de bēt itētionē referre ad illud inſtās ī q̊ ep̄s v̊ba ꝓfert. ⁊ ſic ē vna tm̄ cōſecratō A. Con. Inno. ut ī ſū. con. eo. ti. q. 127.

108

Sȝ ut ibi pȝ Al. dic ꝙ ſine ꝑiudicio melioꝝ ſnīe dicendū vr̄ ꝙ plꝛes ſacerdotes ſil̄ n̄ pn̄t nec debēt ſil̄ vnā ꝯficē hoſtiaȝ qa ꝓ certo ſm̄ Aug. īiuria fit ſacro. Adhuc aūt vanū ē plꝛibꝫ facē qꝺ meliꝰ ab vno pōt fieri. vanū aūt nihil ē ī opibꝫ natē. ⁊ mlto minꝰ ī opibꝫ grē. Et ꝙ ali qn̄ plꝛes ſacerdotes aſſiſtunt pape h̄ fit ꝓpt̄ obſeqū nō ꝓpt̄ cōſecrationē. Et ſi obijcit̄ ꝙ illi aſſiſtētes faciūt ſigna ⁊ dicūt v̄ba. Dicendū ꝙ iudicio meo fieri nō dȝ. nec etiā fit. qa īiuria fieret ſacro Et ſi obijcit̄ ꝺ ſacerdotibꝫ de nouo ordinatis ꝙ illi aſſiſtūt ⁊ ꝯcelebrāt ep̄o. Dicendū ꝙ illi v̄ba nō ꝓnūciāt. ſ; aſſiſtūt ꝓpt̄ reuerentiā ſacri ⁊ ꝓpt̄ doctrinā. ⁊ iō ſiḡ faciūt ad imitationē ep̄i ut diſcāt ſignare. h̄ ibi. Pro h̄ etiā facit. qa illa cena facta cū diſcipul̄ ſacꝫ rep̄ntat̄ ī coīone quā accipiūt ordīati abſq; alia ꝯſecratiōe. cū diſcipuli tūc nō ꝯſecrauerīt. ſ; ſolū coīonē accepint. B

Quis miſter poſſit ſacr̄m euchariſtie diſpēſare? R̄ꝫ ſm̄ Tho. ī 4°. diſ. 13. Solꝰ ſacerdos ē diſpēſatoꝛ ꝓpꝛius. vn̄ laicꝰ nō dȝ etiā ī nccītate aliquē coīcare. qa hoc nō ē ſacr̄m nccītatꝫ. Diaconꝰ aūt quō poſſit nō. s̄. diaconꝰ. A. Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 136. B. Religioſus diſpēſans corpus x̄pi īcurrit excoīcatiōeȝ. ꝺ qua vide s̄. coīcare. §. 15°. q incipit. a q̊.

Utꝝ vno ſacerdote deficiēte ī miſſa debeat p aliū ſuppleri. R̄ꝫ ſm̄ Tho. in t̄tia p̄te. q. 83. Si ſacerdos moꝛte aut īfirmitate g̅ui occupet̄ an̄ ꝯſecrationeȝ coꝛpis x̄pi. nō dȝ ꝙ per alium ſuppleatur. Si vero conſecrato coꝛpoꝛe ante ꝯſecrationē ſanguinis uel etiam cōſecrato vtroq; dȝ miſſe celebꝛitas p aliūȝ expleri. ⁊ q. i. nihil. A. In ſū. con. eo. ti. q. 59. dr̄ ꝙ ſequēs ſacerdos dȝ īchoare ubi p̄mꝰ dimiſit ſcꝺm Pe. ⁊ Tho. ſi ſciat̄. Si aūt neſcit̄ dȝ a capite incipe.

Et ſic īnuit̄ ꝙ lȝ an̄ ꝯſecrationē nō ſit ncc̄ē miſſam ſuppleri. tn̄ pōt. Et ad p̄dictoꝝ maioꝛē declarationē ī ſū. con. eo. ti. q. 60. ſic dr̄. Nō ſm̄ Al. in li° de miſſa. circa fi. ꝙ ſi ſacerdos an̄ canonē ī miſſa deficiat aliq̊ cāu tūc ꝓ certo aliꝰ ſacerdos dȝ reīcipe ⁊ totū rite pagē. qa ea q̄ an̄ canonē ī miſſa fiūt nō ſūt de ſacramēti ꝯfectiōe ſ; potiꝰ de ꝑpl̄i īſtructione. Si aūt ī canōe deficiat facꝫ iā aliqbꝫ ſignis ſup hoſtias oblatas. an̄ tn̄ trāſubſtātiatiōeȝ vr̄ mihi ꝙ aliꝰ ſacerdos nō ab īicio debeat miſſam reīcipe ſ; potius ubi ille dimiſit dȝ ſupplē qꝺ omiſſū ē. ⁊ h̄ ꝓpt̄ duas cās. qꝝ vna ē ex p̄te ſacri. alia ex p̄te ꝑpl̄i. Ex p̄te ſacri quia q̄uis ex illis ſignis ſubā panis ⁊ vini nō trāſubſtātiet̄. tn̄ ex ip̄a mā ex v̄bꝭ ⁊ ſignis recipit ſcītatē ex q̄ efficit̄ magꝭ idonea ꝙ ī coꝛpꝰ x̄pi trāſubſtātiet̄. ⁊ h̄ nō ē repetendū ſup illā hoſtiā ne īiuria fiat v̄tuti verboꝝ q̄ tāq; nihil hn̄t̄ qn̄ iteꝝ v̄ba eadē ſup hoſtiā iterantur tāq; p̄oꝛa v̄ba a p̄oꝛi ſacerdote dcā nullā v̄tutē habuiſſent. Cā aūt ex p̄te ꝑpl̄i ē. qa ꝑpl̄s ex h̄ minus v̄ba ⁊ ſiḡ canōis appciaret ſi vidēt ea tā facile repeti q̄ſi p̄us dcā videret̄ ānullata. Licet. n. ſiḡ illa nō trāſubſtātiēt tn̄ paſſionē x̄pi ī myſterio rep̄ntant. ⁊ paſſio x̄pi nūq; irrita dȝ reputari. Si aūt ſacerdos ī ip̄a ꝓlatiōe v̄boꝝ q̄ ſūt foꝛma ſacri deficiat v̄bis iā in p̄te ꝓnūciatis. ſaluo iudicio ſnīe maioꝝ ꝯſulerē ꝙ illa hoſtia ꝓ reliquijs ī altari ꝯſeruaret̄ ⁊ miſſa alia celebꝛaret̄. Sȝ Inno. ī. c. p̄ſbyter. ex̄ de ſacra. ite. dicit ꝙ ī h̄ caſu alius ſacerdos dȝ īcipe ibi. Qui p̄die q; pateret̄ ⁊c. Dicit. n. ibi Inno. ꝙ ſi qs intra cōficiendū ſacramentū euchariſtie dum eſt in v̄bis illis. s. hoc ē coꝛpꝰ meū. deficiat. alius īcipiat a capite. s. ibi. Qui pꝛidie ⁊c. Et idem dicimus in baptiſmo.

Ideo idem putarem si dubitaret̃ vtꝝ
p̃m⁹ sacerdos ɔpleueĩt v̂ba ɔsecratio-
nis. ut etiã tũc reincipiat̃ ibi. Qui pri-
die ꝛc. q̄ nõ ĩtelligit̃ iteratũ qꝺ ambi
git̃ esse factum. ex̃ de p̄sbi. non bapti.
apostolicam. B

❡ Quid si sacerdos post ɔsecrationẽ
corpis ꝭ añ ɔsecrationẽ sanguĩs ꝑcipi-
at vinũ aut aquã ñ eẽ ĩ calice? R̃° ſm
Tho. ĩ t̃tia pte. q. 83. Debet statĩ appo-
nere ⁊ ɔsecrare. Si v̂o post oĩa ɔsecra-
tiõis v̂ba ꝑcipiat ꝙ aq̃ desit dꝫ nihilo-
min⁹ ꝓcedẽ. q̄ appositio aq̃ nõ est de
nccĩtate sacr̃i. Nullo aũt mõ dꝫ aq̃ vi-
no iã ɔsecrato misceri. Si v̂o p⁹ ipam
ɔsecrationẽ ꝑcipit ꝙ vinũ nõ fuit ap-
positũ. si q̄dẽ ꝑcipiat h̃ añ sũptionem
corpis dꝫ deposita aq̃ si ibi fuerit ponẽ
vinũ cũ aq̃ ⁊ resumẽ a v̂bis ɔsecratio-
nis sanguĩs. Si v̂o h̃ ꝑcipit p⁹ sũptiõeꝫ
corpis dꝫ apponẽ aliã hostiã iteꝝ siƚ cũ
sanguĩe ɔsecrandã. ⁊ ĩ fine sumẽ hosti
am iteꝝ ɔsecratã ⁊ sanguĩeꝫ. nõ obstã-
te etiã si p̄us sũpsit aquã q̄ erat ĩ calice
q̄ p̄ceptũ ꝺ pfectiõe sacr̃i maioris est
põderis q̄ꝫ p̄ceptũ ꝙ h̃ sacr̃m a ieiunis
sumat̃. A. Idẽ ĩ sũ. con. li° 3°. ti. 24. q.
60. ad finẽ. B

❡ Quid si sacerdos nõ recolit se dixis
se ea q̄ ĩ ɔsecratiõe eucharistie dicunt̃
R̃° ſm Tho. ĩ t̃tia pte. q. 83. Nõ dꝫ ex h̃
turbari. Nõ. n. qui multa dicit recolit
oĩuꝫ q̄ dicit. Si tñ sacerdoti ɔstat ꝓba-
bilit̃ se aliq̃ omisisse si q̄dẽ ñ sũt ꝺ nccĩ
tate sacr̃i nõ dꝫ resumẽ ĩmutãdo sacri
ficij ordinẽ ꝭ dꝫ vlterius ꝓcedẽ. Si v̂o
certificet̃ se omisisse aliq̄d eoꝝ q̄ sũt de
nccĩtate sacr̃i. s. formã ɔsecratõis dꝫ re
sumi ipa forma ⁊ cet̃a ꝑ ordinẽ reitera
ri. A. Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 61. Siƚr etiã
si q̄s ex lapsu lingue uel ĩpitia omittẽt
uƚ mutaret uƚ ñ bñ ꝓferret aliquã syl-
labã a pte p⁹ nihil est iterandũ. ar. de
ɔse. di. 4. retulerũt. B

❡ Quid si ꝓpt̃ frig⁹ uel ex negligẽtia
hostia dilabat̃ ĩ calicẽ? R̃° ſm Tho. ubi
s̃. ꝙ solũ mĩma ps hostie mittat̃ ĩ cali-
cẽ h̃ respicit corp⁹ xp̄i mysticũ. ⁊ ideo
h⁹mõi ptermissio nõ facit ĩpfectioneꝫ
sacr̃i ut ꝓpt̃ hoc sit nccẽ aliq̄d it̃ari. A
⁊ siue dilabat̃ añ fractõeꝫ siue post. q̄
siƚr nec omissio fractiõis facit ĩpfectio
nem sacr̃i. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 62. ſm
eundẽ Tho. B

❡ Quid si sacerdos ĩfra missaꝫ aduer-
tit hostiã triticeã nõ eẽ uel corruptã?
R̃° ſm Pe. Dicendũ ꝙ si añ ɔsecratio-
nem aduertit remota illa hostia aliam
ponat ⁊ a canone reĩcipiat. Si v̂o post
ɔsecrationẽ idẽ faciat ponẽdo aliã ho-
stiã ⁊ eã sumẽdo. ꝭ ⁊ nihilomin⁹ p⁹ea
p̃mã hostiã illã sumat aut alijs sumẽ-
dã tradat aut reuerent̃ reseruet. Si v̂o
aduerterit postq̄ꝫ sũpserit. in isto casu
variãt doc. A. Nã idẽ Pe. ⁊ glo. Ray.
sentiũt ꝙ h̃ casu sacerdos non celebret
iteꝝ q̄ ieiun⁹ nõ ẽ. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q.
93. B. Tho. tñ ĩ t̃tia pte tenꝫ ꝙ dꝫ ponẽ
aliam hostiã ⁊ ɔsecrare ⁊ sumere. quia
p̄ceptũ ꝺ pfectiõe sacr̃i maioris ẽ põderis
q̄ꝫ p̄ceptũ ꝙ a ieiunis sumat̃. ut ⁊ s̃. §.
6°. dictum est.

❡ Quid si musca uƚ aranea ĩ calicẽ ce-
ciderit aut venenũ ĩmixtũ fuerit? R̃°
ſm Tho. ĩ t̃tia pte. q. 83. Si sacerdos h̃
añ ɔsecrationẽ dephẽderit dꝫ calix ab-
lui ⁊ aliud vinũ poni. Si v̂o aliq̄d hoꝝ
p⁹ cõsecrationeꝫ acciderit dꝫ aĩal caute
capi ⁊ diligẽt̃ lauari ⁊ ɔburi ⁊ ablutio
ĩ sacrariũ mitti. A. siƚ cum cineribꝫ
ſm eũdẽ Tho. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 107.
ubi etiã ponũt̃ oĩa q̄ ĩ h̃. §. hñt̃. B. Q
si venenũ ibi eẽ dephẽderit nullo mõ
debet sumẽ nec alijs dare ne vite calix

109

ĩ morte ɔ̃tat᷑. ꝫ oꝫ diligẽt᷑ ĩ vasculo cõ-
seruari. ⁊ ne sacr̃m remaneat ĩpfectũ
oꝫ vinũ apponi. ⁊ sacerdos denuo resu
mere ɔsecrationẽ sanguĩs ⁊ sacr̃m pfi-
cere. Nihil. n. abhoĩabile assumi oꝫ oc
casione hꝰ sacri. ar. de ɔse. dis. z. si per
negligẽtiã. A. Et ibi ħ nõt glo. B

Quid significẽt diuisiões hostie q̃s
sacerdos facit? Rᷓº ẜm Tho. ĩ 4º. dis. iz.
triplicẽ hñt significatiões. Nã p̊ qdẽ
significãt diuisionẽ q̃ fuit ĩ corpe xp̃i
p eius passionẽ. zº distributiõeꝫ redẽ-
ptiõis p diuersa mẽbra eccl̃ie. 3º sigt᷑ ꝙ
ĩ corpe xp̃i mystico. s. ĩ eccl̃ia q̃dã ps
adhuc ẽ ĩ ħ mũdo ⁊ eiꝰ tribulationibꝫ
⁊ ħ sigt ps comesta. Illi aũt q iã sunt ĩ
celo in corpe ⁊ aĩa ut xp̃s ⁊ btã ɔ̃go si-
gnificãt᷑ p ptẽ missaꝫ ĩ calice. qa ĩebri-
ant᷑ ab vbertate domꝰ dei. Sꝫ illi q sũt
ĩ celo sola aĩa ⁊ expectãt gl̃iaꝫ q̊ ad cor-
pus. silr ⁊ q sũt ĩ purgatorio signt᷑ per
ptẽ illã q̃ oliꝫ scd̃m p̃mitiuã eccl̃iaꝫ ser
uabat᷑ vsqꝫ ad finẽ misse. A. Et lꝫ ho-
die ñ seruet᷑ remanet tñ eadẽ significa
tio ptiũ. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. iiz. Et ad
p̃dcã facit. c. triforme. de ɔse. dis. z. B

Quid agendũ si stilla sanguĩs ceci-
derit ex̃? Rᷓº. Si p negligẽtiã aliqd ꝺ sã
guine ceciderit. si qdẽ sup tabulã lin-
gua lãbat᷑ ⁊ tabula radat᷑. Sꝫ si nõ fue-
rit tabula locꝰ ille radat᷑ ⁊ ɔburet᷑ ⁊ ci-
nis iux̃ altare ɔdet᷑ ⁊ sacerdos. 40. die-
bus peniteat. Si ɔ̃o ceciderit sup lapi-
dẽ altaris. sorbeat sacerdos stillã ⁊ tri
bus diebꝫ peniteat. Si ɔ̃o sup linthẽũ
altaris ⁊ ad aliud linthẽũ stilla puene
rit. 4. diebꝫ peniteat. Si puenerit usqꝫ
ad t̃tiũ. 9. diebꝫ peniteat. Si vsqꝫ ad q̃r
tũ. zo. diebꝫ peniteat. ⁊ abluat tribus
vicibꝫ lintheamĩa q̃ stilla tetigerit ca-
lice supposito. ⁊ aq̃ ablutiõis iux̃ altare
ɔdat᷑. ꝺ ɔse. dis. z. si p negligẽtiã. Pos

set etiã sumi a sacerdote nisi ꝓpt᷑ abho
minationẽ dimitteret᷑ ut ponit Tho. ĩ
tertia pte. Et ut idẽ dic ĩ 4º. dis. iꝫ. cau-
tũ ẽ ut ps illa lĩthei seu palle pꝰ abluti
onẽ abscĩdat᷑ ⁊ ɔburat᷑ ⁊ cinis ĩ altari
ɔdat᷑. A. Idẽ dicit etiã ĩ tertia pte. B

Quid si qs eucharistiã vomerit? Rᷓº.
Si sit laicꝰ ⁊ ꝓpt᷑ ebrietatẽ uel voraci-
tatẽ vomerit. 40. diebꝫ peniteat. Cl̃ici
ɔ̃o uel mõachi p̃sbyti seu diaconi. 70.
diebꝫ peniteãt. ep̃s ɔ̃o. 90. Si ɔ̃o causa
infirmitatꝭ euomerit. 7. diebꝫ peniteat
de ɔse. dis. z. si qs p ebrietatẽ. Et oꝫ vo
mitus cremari ⁊ cineres iux̃ altare re-
cõdi. ut s̃. ĩ ꝓxĩo. §. dictũ ẽ. De missa ⁊
eius celebratiõe hẽs plura. ĩ. missa. De
eucharistia q̊ ad sumẽtes hr̃ s̃. coĩcare
Et vtꝝ a malo mĩstro liceat accipe eu-
charistiã ⁊ sacramẽta. vide. ĩ. ordinatꝰ
p̊. §. 3º.

Eucharistia

iiij º. q̃; tũ ad eiꝰ effectũ. Quis
sit p̃ncipalis effectus eucharistie? Rᷓº
ẜm Tho. in 4º. dis. iz. Propus effectꝰ ẽ
ɔuersiõis hoĩs ĩ xp̃m. ut dicat cũ apl̃o
Viuo ego iã nõ ego viuit ɔ̃o ĩ me xp̃s.
Gal̃. zº. Et ad hũc sequũt᷑ duo effectus
s. augmẽtũ ɔ̃tutũ: ⁊ restauratio depdi
toꝝ p pctã venialia uel alios p̃cedẽtes
defectꝰ. A. Quasi idẽ dicũt Pe. ⁊ Al.
sed sub d̃rsis ɔ̃bis. ut in sũ. con. liº 3º. ti.
24. q. ii4. B

Vtꝝ pctã vẽialia possint ĩpedire effe
ctũ sacri eucharistie. Rᷓº ẜm Tho. ĩ 4º.
dis. iz. Ad ħ ut sacr̃m hoc plene effectũ
suũ hẽat oꝫ ꝙ assit actual̃ deuotio. ⁊ qa
int̃dũ actual̃ deuotio ĩpediri põt absqꝫ
mõtali pctõ. põt effectꝰ hꝰ sacri ĩpediri
ita ꝙ aliqs augmẽtũ gr̃e nõ ɔseq̃t᷑. nec
tñ reatũ mortal̃ pcti ĩcurret ꝫ forte re-
atũ venial̃. qa ĩpatus accedit. Non tñ

oē veniale pctm̄ īpedit effectū h⁹ sacri ꝫ solū illud qđ tollit actualē deuotiōꝫ que ī h̄ sacro reqrit̄. A .Idē ī sū.con. eo.ti.q.115. B

¶ Utrū ppt̄ h̄ sacr̄m deleāt̄ venialia. R̄ᵒ ꝫm Tho.ubi s̄. Sic. Nō tn̄ oꝫ ꝙ sp oīa venialia deleāt̄ ꝫ ꝫm mēsurā deuotiōis. Posset tn̄ eē feruoꝛ tāt⁹ ꝙ oīa venialia deleret. Idē Pe. A .Idē in sū. con.eo.ti.q.116. B

¶ Utrū ppt̄ h̄ sacr̄m deleāt̄ moꝛtalia. R̄ᵒ ꝫm Tho.ī 4ᵒ.diſ.12. Nō delet moꝛtalia nisi oblita. vn̄ qđ dr̄. Sit ablutō scelerū. dupl̄r pōt ītelligi.s.ꝙ uel dicit̄ crimia abluē inq̄ꝫtū ea īpedit. ul̄ đ his q̄ nō sūt ī hoīs ɔſcīa uel memoꝛia. A Idē in sū.con.eo.ti.q.117. B

Exactio

Exactio q̄ fit aliqn̄ a dn̄is ul̄ a p̄latis vide s̄. dn̄s.§.p̊.7.ī. tallia p totū. Itē.ī. pedagium.

Excoīcatoꝛ

Excoīcatoꝛ. Dicturi de excoīcatiōe. p̊ dicem⁹ aliq̄ de eo q pōt excoīcare siue de ipo excoīcatoꝛe. Un̄ sciendū ꝙ excoīcatiōeꝫ a iure pōt facē q̄cūqꝫ pōt ius ɔdē. ut papa ī vl̄i eccl̄ia. 7 singuli epi ī diocesib⁹ suis 16.q.2.visis.ī fi.24.q.3.coꝛripiāt̄. Itē excoīcare pn̄t eoꝝ officiales. sil̄r 7 oēs p̄lati īferioꝛes q collegiīs p̄sūt. ut abbates etiā nō bn̄dicti. dū tn̄ fuerīt ɔfirmati. 7 sil̄es.ex̄ đ symo. sicut tuis.ex̄ đ offi.oꝛdi.cū ab eccl̄iaꝝ. A .Hoc veꝝ q̊ ad istos īferioꝛes p̄latos collegiīs p̄sidētes nisi ɔ̄ria ɔsuetudo uel dissuetudo repugnet. ut in sū.con. li° 3°.ti.33.q. 50.ubi h̄ nōnt̄ ꝫm Ray. 7 Goff. B

Itē vr̄ ꝙ Archidiacon⁹ possit excoīcāe lꝫ nō sit p̄sbyt̄.ar.diſ.25.p̄lectis.ex̄ de offi.archi.c.p̊.ex̄ de appel. rep̄hēsibilis Sol⁹ tn̄ ep̄s pōt excoīcare cū illa solēnitate q̄ h̄r̄.xi.q.3.debēt. A .s. qa debēt ei assistē seu circūstare. 12. sacerdotes cū cādelis accēsis. ut ibi. B .Aliȷ aūt p̄lati ī collegiatis eccl̄iȷs q iurisdictiōꝫ hn̄t sup subditos sine p̄dcā solēnitate excoīcare pn̄t. Sacerdotes v̊o ꝓchiales excoīcare nō pn̄t nisi ubi eēt ɔsuetudo q̄ etiā tribuit iurisdictionē.9.q. 3.ɔquestus.Con.Goff.Tho.7 Al. A Hec fuerūt dicta Ray. p̊ncipalit̄. ut pꝫ ī dcā.q.50. Ubi etiā addit̄ ꝫm Hosti. ꝙ sacerdos ex q̊ curā hꝫ in notoꝛiȷs hꝫ ptātēꝫ excōicādi p̄missa āmonitiōe. 7 ī oīb⁹ his q̄ sine libelli oblatiōe expediri pn̄t.ex̄ de clādesti.despon.cū ībibitio. Et sic ītellige capl̄a q̄ đ hac mā loquūt̄. 7 h̄ nisi foꝛte ɔsuetudo ɔ̄ria uel supioꝛ͛ inhibitio.s.epi īpediat. In occultis v̊o uel q̄ reqrūt iudicialē īdaginē n̄ pn̄t excoīcare nisi ɔ̄ria ɔsuetudo uel sp̄alis delegatio siue ɔcessio eis pl⁹ īdulgeat. Nā 7 capl̄m de ɔsuetudine uel īdulgētia excoīcat 7 int̄dicit.ex̄ de rescrip.ex pte decani. 7 de ɔsue.cū int̄ vos. Et sic dicit ītelligendā sn̄iaꝫ Ray. Itē etiā n̄ sacerdos pōt excoīcare 7 absoluere q̊ ad foꝝ ɔtentiosū. ꝫ in pn̄iali solus sacerdos. Sꝫ ad ptātē excoīcādi reqrit̄ iurisdictio eccl̄iastica oꝛdinaria uel delegata ꝫm Pe. 7 ī sū.con.eo.ti.q. 51.ubi etiā nō. ꝫm Bar. bꝛi. ꝙ h̄ ptās posset ɔmitti etiā laico p papaꝫ sed nō p episcopū. B

¶ Utrū excoīcatio lata ab alieno ep̄o possit rata haberi a ꝓpo. R̄ᵒ ꝫm Bar. 7 Ber. Nō. qa a p̊ncipio nulla fuit. A Idē in sū.con.eo.ti.q.52. B

¶ Utrū p̄lat⁹ possit excoīcare ex̄ t̄ritoriū suū. R̄ᵒ ꝫm Hosti. Ep̄s ex̄ suā diocesim 7 h⁹moī p̄lati ex̄ t̄ritoꝛiū suū nō pn̄t. ea q̄ sūt iurisdictiōis ɔtētiose. A nisi de cōsensu illi⁹ ī cui⁹ t̄ritoꝛio ē. ꝫm

eūdē Hosti.p.c.eps.9.q.3.ut ī sū.con.
eo.ti.q.53. B .Vn̄ qa qs n̄ ē excoīcād⁹
sine cāe cognitiōe. xi.q.3.nemo.iō tal̄
nō pōt excoīcare nec sedē ꝓ tribunali.
nec aliqd disponē.9.q.2.epm.7.c.se.
Et ītellige nisi inq̄tū dictū ē s̄.absolu
tio p̄.§.6. A .In dcā.q.53.dr̄.Quidā
vō asserūt ꝙ ex̄ suā diocesim ex̄n̄s eps
pōt excoīcare.sicut Paulus excoīcauit
Corithū abn̄tē 7 irreq̄situ.ex̄ de appel.
cū sit romana.ī fi.qđ pōt ↄcedi ī noto-
rijs.qa nec illa req̄rūt cāe examinatio-
nē.9.q.3.§.fi.7 dcō.c.cū sit. Ibi etiā
dr̄ ꝙ eps ex̄n̄s ex̄ pōt denūciare excoī-
catū.qa p h̄ amplı⁹ nō ligat̄. Itē ꝙ si le
gat⁹ excoīcauit aliquē dū erat ī ꝓuīcia
nō pōt eū absoluē p⁹q̄ȝ exiuit ꝓuīciaȝ
dimisso officio. Sec⁹ si exiuit reuersur⁹
qa tūc potest f̄m ꝙ p̄dictū est de alijs
ordinarijs. B

¶ Prelat⁹ q ī aliq̊ loco hȝ tm̄ tpalē iu-
risdictionē nō ꝓpt̄ h̄ potit excoīcare.
ar.ex̄.de offi.or.dilect⁹. A .Idē in sū.
con.li°3°.ti.33.q.54.f̄m Hosti. B

¶ Excoīcare nō pōt excoīcat⁹ q̄cūq̄ȝ.
Vn̄ nec h̄etic⁹.nec scismatic⁹.nec apo-
stata a fide.24.q.i.audiuim⁹.7.§.si
aūt.ī fi.Itē nec ītrusus.nec suspēsus a
iurisdictiōe.i2.q.2.alienationes.7.c.
p̄carie.ex̄ de ↄces.p̄bē.qa.Itē nec ille
q violauit intdictū.ex̄ de exces.p̄la.c.
fi. A .Ibi nō bn̄ vr̄ h̄ ꝓbari.tn̄ idem
dic Albric⁹ 7 Hosti.circa intdictū ho-
minis.ut ī sū.con.li°3°.ti.33.q.73. B

Excoīcatio p̊

coīter.qd sit? R̄c°.Excoīcatio
ē a q̄libȝ licita coīone 7 legitīo actu se-
patio.xi.q.3.§.euident̄. A .Hoc fuit
dictū Ray.ut pȝ ī sū.con.li°3°.ti.33.q.
32.Et ī n̄ ingt Adā dr̄ excoīcat⁹ ab esu
ligni vite.dicēte dn̄o Gen̄.3°. Videte
ne forte sumat đ ligno vite.dcō.§.eui
dent̄.Con.Hosti.7 Goff.Sȝ ī directo-
ria li°3°.ti.2.ī p̄ncipio.dr̄ ꝙ h̄ diffini-
tio nō ↄp̄hēdit mīorem excoīcationē.
Vn̄ ibi sic dr̄.Excoīcatio ē a pticipati-
one sacroꝝ exclusio.uel a coīone fide-
liū sepatio.dcō.§.euident̄.7 extra de
excep.a nob̄.Sȝ hee diffinitiōes vidēt̄
pticl̄ares.Vn̄ sat vr̄ ꝙ ꝓ gn̄āli diffini
tiōe possit dici ꝙ excoīcatio ē a coīone
seu ↄsortio fideliū sepatio.xi.q.3.oīs.
Sȝ q̄n̄q̄ȝ pticularit̄ 7 q̄n̄q̄ȝ vl̄r f̄m suas
spēs de q̄bꝫ statī.Et ad hunc sensū pōt
reduci p̄ma diffinitio Ray.ītelligēdo
eā disiūctiue 7 n̄ copulatiue. B .Cui⁹
p̄ncipalit̄ due sūt spēs.vna que sepat a
sacris 7 ab īgressu eccl̄ie 7 a coīone fide
liū.7 h̄ dr̄ maior excoīcatio ul̄ anatha.
Alia q̄ sepat a sacris tm̄. A .videlȝ a
pceptiōe p̄ncipalit̄.nō a collatiōe.Pec
cat tn̄ talit̄ excoīcat⁹ cōferēdo eccl̄iasti
ca sacra.h̄ ab eo collata ↄtut nō carent
effectu.ex̄ đ cle.exco.mi.si celebrat. B
Et h̄ dr̄ mīor.Et de vtraq̄ȝ h̄r̄.3.q.4.
Engeltrudā.7 ex̄ eo.si quē. A .Scđm
Ray.7 ī sū.con.eo.ti.q.33.spēs excoī-
catiōis q̄si īfinite sūt.Quot.n.sūt spēs
coīonis.tot sūt uel eē p̄n̄t spēs excoīca
tiōis.Sȝ de p̄dict duabꝫ frequent̄ tra-
ctat eccl̄ia.7 ī dubio cū noīat̄ excoīca-
tio ītelligit̄ đ maiori.dcō.c.si quē.Itē
excoīcationū alia ē iur̄.s.quā qs īcur
rit ipo iure delicto ↄmisso.ut si qs īnji
at man⁹ violētas ī clericū.17.q.4.si qs
suadēte.alia ē iudic.s.q̄ irrogat̄ a iudi
ce ptātē h̄n̄te p ꝓcessū iudiciariū.ex̄
eo.nup.Et qs possit excoīcare maiori
excoīcatiōe dcm̄ ē s̄.c.ꝓxio.Mīori aūt
excoīcatiōe excoīcare p̄n̄t n̄ solū epi s̄
7 alij p̄lati eccl̄iaꝝ īferiores f̄m Ray.7
ī sū.con.eo.ti.q.55. B

¶ In quibꝫ casibꝫ incidit qs maiorem

excoīcationē ipo facto ꝭ R°. In multis
Nā excoīcatio a q̄ solus papa absoluit
īcurrit ī .ij. casibꝫ q̄s oēs hēs š. absolu-
tio p̊. §. 3°. Sūt ⁊ aliȷ̄ cāus plurimi. Pri
mus cū q̄s incidit ī heresim iā ꝺānatā
24. q. i. c. p̊. et 2°. Aut nouā hēsim ꝯfin
git. ex̄ de hered. ad abolēdā. ⁊ c. excoī
camus. Aut ē credēs receptator uł fau
tor hēticoꝝ. ex̄ de hered. sicut ait. A
Hic casus ⁊ sequēs ⁊ etiā q̄rtus hodie
videt̄ papales. ut pꝫ ī ꝓcessu annali cu
rie. B .2ᵘˢ cū q̄s asserēdo dicit roma-
nā eccłiam nō eē caput oīuꝫ eccłiaruꝫ.
nec ei tāq̄ꝫ capiti obediēdū. dis. 19. nul
li fas. 3ᵘˢ q̄n rectores ciuitatū faciūt ex-
actiōes īdebitas ī cłicos ⁊ eccłias ⁊ am-
moniti nō desistūt. ex̄ de īmu. eccle. nō
minus. A .Et ibi pꝫ ꝙ etiā ē sił̄s snīa
ꝯ̄ fautores eoꝝ nec debent absolui do-
nec satisfecerīt ꝯpetent. B .4ᵘˢ ē cum
q̄s nō elect⁹ a duabꝫ ptibꝫ cardinaliū
gerit se ꝓ papa. ex̄ ꝺ elec. licet. A .Et
ut ibi pꝫ eadē ē snīa ꝯ̄ eos q ꝓ papa ip-
sū recipiūt. ꝭ ut p̄dictū ē iste casus ho-
die ē papał. B .5ᵘˢ cū q̄s mḡr uł scolarꝭ
tractat cū aliq̊ ciue Bonon̄. ꝺ ꝯductio-
ne hospitiȷ̄ irreq̄sitis īq̄linis nisi tēp⁹
ꝯductiōis fuerit elapsū. ex̄ de loca. ex
rescripto. A .Ibi pꝫ ꝙ iste casus est ꝯ̄
mḡros ⁊ scolares q ī ciuitate Bononie
sūt sup ꝯducēdis domibꝫ alioꝝ videlꝫ
scolariū ꝭm glo. Idē posset forte ītelli-
gi etiā de mḡris q sup hospitiȷ̄s ī lesio-
nē uel p̄iudiciū habitantiū audēt tra-
ctare nisi p̊us ꝯstiterit tēpus cōductō
nis elapsū. uel īq̄lini ī hꝭ fauorē suū p̄-
stiterit ⁊ consensū. B .6ᵘˢ cū mona-
chi. canonici regulares. archidiaconi.
decani. p̄positi. plebani. cantores. ⁊ aliȷ̄
clerici psonatū hn̄tes. aut etiam q̄cūq̄ꝫ
p̄sbyteri audiant leges uel phisicam.
A .nisi religiosi īfra duoꝝ mēsiū spa-
ciū ad claustrū redierit. ⁊ aliȷ̄ cłici īfra
dictū spaciū a p̄fatis destiterit. ut ī .c.
de q̄bꝫ stati. B .ex̄ ne cle. uel mo. non
magnope. ⁊ c. sup specula. Sec⁹ si hn̄t
prochialē eccłiam tm̄ ⁊ nō sūt p̄sbyte
ri. ex̄ ne cle. uel mo. statutū. li° 6°. A
Et ibi nōt glo. ⁊ dn̄s Pe. de anchora. ꝙ
q̄n prochiales sūt p̄sbyti incurrūt di-
ctā snīaꝫ nō rōne eccłiaꝝ ꝭ ordinis per
dictū. c. sup specula. B .7ᵘˢ cū q̄s ptici
pat excoīcato ī crimīe ꝓpt q̄ꝺ excoīca
tus ē dādo ei auxiliū ꝯsiliū uel fauorē
ex̄ eo. si ꝯcubine. A .q̄a eodē vīculo li
gat̄ cū excoīcato. ꝺcō. c. si cōcubine. ⁊
eo. ti. c. nup. §. ī secūda. Vn̄ nō vr̄ iste
casus pticularꝭ ꝭ regula gn̄alis. B .8ᵘˢ
ꝯ̄ oēs q fecerīt statuta ꝯ̄ libtatē eccłie
⁊ scriptores eoꝝ. silr̄ ⁊ ptātes ⁊ ꝯsules
⁊ rectores ⁊ ꝯsiliarios locoꝝ ubi talia
statuta seu etiā cōsuetudīes edite sūt
uel seruate. ⁊ q seruare fecerīt. ⁊ illos
q ꝭm ea iudicauerīt uel ī publicā for-
mā redegerint iudicata. ex̄ eo. g̃ueꝫ. ⁊
c. nouerit. 9ᵘˢ ꝯ̄ illos q īnitūt ordīatio-
nibꝫ uel alienatiōibꝫ a scismaticꝭ factis
ex̄ ꝺ scisma. c. p̊. A .Ibi dr̄ ꝙ res eccle
sie a scismaticꝭ alienate debēt ad eccłiaꝫ
sine vllo onē reuerti. ⁊ si q̄s ꝯ̄tra p̄sū-
pserit excoīcationē īcurrit. B .Dcī ca
sus oēs ex iuribꝫ mag̃ antiq̄s collecti
sūt. A .Sūt ī ṅcis iuribꝫ ⁊ aliȷ̄ casus.
Vn̄ decim⁹ ē ī .c. q̄m. de offi. ordi. ubi
ꝓhibet̄ ꝙ ī eadē ciuitate sint płes ep̄i.
Sꝫ si ꝓpt diuersitatē hītantiū ꝓprius
ep̄s nō pōt oībꝫ deseruire. pōt ⁊ dꝫ quo
ad hꝭ aliū ep̄m sibi vicariū ꝯstituē for
te grecū q valeat ibi grecꝭ hītātibꝫ mi-
nistrare q vicari⁹ p oīa dꝫ eē obediens
⁊ subiect⁹ p̄ncipali ep̄o. Et subditur.
Vn̄ si q̄s alit̄ se īgesserit. excoīcatiōis se
nouerit mucrone pcussū. Hic glo. Et
ita ē canō late snīe. xi⁹ ē ī .c. clericꝭ. ex̄

m

ne cle. uel mo. ubi dr̄. Iubem⁹ etiā sub
intminatiōe anathatis ne qs sacerdo-
tū officiū hēat vicecomid aut p̄positi
scīatis. Si qs aūt ꝯ hoc venire p̄sūpse
rit ⁊ monit⁹ emēdare noluerit. excōi-
catiōi subiaceat. Dic glo. Sic vr̄ canō
late snīe. 12⁹ casus ē ī. c. excoīcatiōi. ex̄
de rap. ubi dr̄. Excoīcationi subdant̄
q romipetas uel alios xp̄ianos ꝓ nego
ciatiōe ul' aliis honestis cāis ī nauigio
vectos aut cape aut reb⁹ suis spoliare
p̄sumūt. Illi etiā q xp̄ianos naufragiū
patiētes qb⁹ ſm regulā fidei ꝯsilio eē
tenēt̄ dānata cupiditate spoliāt rebus
suis nisi ablata reddiderīt excoīcatiōi
se nouerīt subiacē. Dic glo. Et sic q ꝯ h̄
faciūt sūt ip̄o iure excoīcati. Et hoc ve
rū ē q̊ ad hūc vltimū casū. q̊ vo ad pri
mū ē canō ferēde snīe. ut ex ip̄o tex. pꝫ
Et nōt ibi dn̄s Anto. de bu. cū Io. an.
vbi etiam dicit scd̄m Io. an. ꝙ pirrtate
ter in anno excoīcant̄ ex ore pape. B
Eodē mō sūt alii cāus excoīcationū
q hn̄t̄ in li° 6°. de qb⁹ duo sūt ꝑtinētes
ad papā. ut dictū ē s̄. absolutio p̊. §.
3. Prim⁹ d̄ q̊cūqꝫ q loqt̄ secrete ul' mit
tit scripturā uel nūciū alicui cardinali
qn̄ sūt reclusi occasione electiōis pape
ex̄. de elec. ubi piculū. Et d̄ dn̄is. recto-
rib⁹ ⁊ officialib⁹ q īminēte dicta electi
one nō seruarēt dictā ꝯstitutionē. A
uel nō facerēt obſuari. dcō. c. ubi. B
2⁹ d̄ his q grauāt alios qa eū ꝑ q̊ roga
bant̄ noluerūt eligē. vide s̄. electio p̊.
§. 33. q īcipit. Quicūqꝫ. 3⁹ ē qcūqꝫ vsur
pātes custodiā vacantiū eccl'iaꝝ. seu ī
aliis p̄iis locis occupant bona ip̄oꝝ. ⁊
clerici ⁊ alie p̄sone eorūdē locoꝝ q hoc
fieri ꝓcurāt. ex̄ de elec. generali. Hunc
etiā casū hēs s̄. eccl'ia p̊. §. plt. 4⁹ est de
electorib⁹ ad regimē vrb romane. ⁊ de
electis ⁊ fautorib⁹ q fecerīt ꝯ ꝯstitutō

nē sup h̄ factā. ex̄. de elec. fundamēta.
A Certe absolutio isti⁹ casus vr̄ reser-
uati pape p̄terqꝫ ī mortis articulo. Et
nō solū ꝯtra p̄fatos ſ etiā ꝯ obediētes
dictis officialib⁹ electis illegitīe seu as
sumptis. ut in dicto. c. fūdamenta. §.
ꝙ si secus. ⁊. §. contemptores. Et hoc
cōmuniter semꝑ accidit qn̄ ad obiam
ap̄lice sedis Roma nō ē. B. 5⁹ de his
q vocāt̄ ad dirigēdas mōiales ī electi-
onib⁹. nisi abstineāt ab his ꝑ q̄ posset ī
eis discordia oriri ul' nutriri. ex̄ d̄ elec.
īdēnitatib⁹. 6⁹ de his q ꝓcurāt ꝙ ꝯser
uatores dati ītromittūt se de his q̄ nō
licēt. vide s̄. ꝯseruator. §. 4°. 7⁹ de his
q absolutionē ab aliq̄ excoīcatiōe uel
reuocatione eius aut etiā suspēsiōis ⁊
intdicti extorquēt ꝑ vim uel ꝑ metuꝫ
Nā nec valet absolutio. ⁊ īcurrit̄ noua
excoīcatio. ex̄ de his q̄ vi. absolutiōis.
8⁹ de eo q fingit fraudulēt̄ casū ꝑ quē
aliqs iudex vadat ul' mittat ad aliquā
mulierē ꝓ testimonio. ex̄ de iudi. muli
eres. A. Ibi nō vr̄ notari h̄ casus nisi
qn̄ fictio fit ad h̄ ut iudex p̄sonalit̄ ac-
cedat. B. 9⁹ de his q p̄latos uel eoruꝫ
cap̄la seu alias p̄sonas eccl'iasticas cō-
pellūt ad submittendū laicis. uel alie-
nandū bona īmobilia seu iura eccl'iaꝝ
⁊ silr̄ laici q vsurpāt sibi illicite h⁹mōi
nisi moniti destiterīt. ex̄ de re. eccle. h̄
ꝯsultissimo. A. Ibi dat̄ ista snīa ꝯtra
illos q coegerīt p̄latos uel cap̄la eccl'ia
rū aut alias p̄sonas eccl'iasticas submit
tere eis eccl'ias ip̄is ꝯmissas uel bona ī-
mobilia seu iura ip̄aꝝ recognoscendo
ab ip̄is ea tanqꝫ a supiorib⁹ se tenē seu
ab ip̄is eadē aduocādo ꝓut ī qbusdaꝫ
ꝑtibus dicit̄ aduocare. uel ip̄os patro
nos uel aduocatos eccl'iaꝝ seu bonorū
ip̄aꝝ ꝑpetuo aut ad tēp⁹ nō modicum
statuēdo. Nā cuiuscūqꝫ sint ꝯditiōis

aut stat⁹ q ad h̔ coegerit excoīcationē
īcurrūt. nisi h̔ fieret cū ꝯsensu capl'i ⁊
apl'ice sedis lnīa spāli. ⁊ tūc occasione
illoꝝ laici ultra id qđ ex nā ꝯctuū ip-
soꝝ uel adhibita ī illis lege ꝑmittit' ali
qd nō vsurpēt. Qui v̂o secus egerīt ni
si āmoniti ab hui⁹mōi destiterit resti-
tuēdo ea q̄ talit' vsurparāt eoipō snīaȝ
excoīcationis īcurrūt. ⁊ ex tūc ad sup
ponendū terrā ipoꝝ si opus fuerit ec-
clesiastico intdicto libē ꝓcedat'. h̔ibi.
B .x⁹ qcūqȝ ab ecclesijs ul' ꝑsonis eccle
siasticis ꝑ se uel ꝑ aliū noīe suo uel alie
no ꝓ ꝑsonis uel reb⁹ q̄s nō cā negocia-
tiōis deferūt uel deferri faciūt seu trās
mittūt. exigūt aliqđ pedagiū seu gui-
dagiū. ex̄ de censi. quāqȝ. li° 6°. Et de h̔
cāu hr̄. ī. diffusius pedagiū. §. fi. xi⁹ ē
de his q impedirēt officiū delegati uel
cuiuscūqȝ iudicꝪ eccl'iastici. ex̄ de īmu.
eccle. qm̄. quē casū diffusius hēs. ī. iu-
dex 2°. §. 5°. 12⁹ de dn̄is q inhibēt sub-
ditis ne ꝑsonis eccl'iasticis vendant ⁊
h⁹mōi. vide. ī. emunitas. §. 9°. 13⁹ de re
ligioso q temē vbicūqȝ hītuȝ sue religi
onis dimittit ul' accedit ad studia nisi
a suo p̄lato cū ꝯsilio maioris ꝑtis ꝯuē
tus sibi lnīa sit ꝯcessa. 14⁹ de doctorib⁹
seu mḡris q sciēter illos religiosos qui
dimiserūt hītū docēt leges uel phisicā
Predicti duo casus hn̄t' ex̄ ne cle. uel
mo. ut ꝑiculosa. A .Ibi dr̄. Districti
us ībibem⁹ ne de cetō aliqs q̄cūqȝ reli
gionē tacite ul' exp̄sse ꝓfessus. ī scol' ul'
alibi temē hītū sue religiōis dimittat
nec accedat ad q̄uis studia lraꝝ nisi a
suo p̄lato cū ꝯsilio sui ꝯuētus ul' maio
ris ꝑtis eiusdē sibi eūdi ad studiū licē
tia ꝑmit⁹ sit ꝯcessa. Si qs aūt ⁊. ī. Do-
ctores q̊qȝ seu magistri q religiosos ha
bitu suo dimisso leges aut phisicā au-
diētes scient' docē aut ī scolis suis p̄sū
ꝑserint retinē. sil'i eoipō sint snīa īno-
dati. Sup q̊ Jo. an. ī nouella dīc. Non
puto ꝙ de mēte ꝯstitutiōis sit ꝙ mōa-
chus ī cella sua dimittēs habitū ul' dū
balneū ītret occulte uel iacēs sine hītu
liget' hac ꝯstitutiōe. Al' pauci īuenirēt'
nō ligati. Sȝ qn̄ exhibet se ꝯspectibus
hoīuȝ sine hītu uel ī hītu laicali ul' cl'ici
scl'aris sine iusta cā. tūc liget'. Et ad h̔
facit p̄ncipiū decre. qđ vult ipoꝝ vaga
tioni ꝓuidē. B .15⁹ qcūqȝ hēticos uel
credētes. ul' receptores. uel defensores
uel fautores eoꝝ scient' tradēt eccl'iasti
ce sepulture. ex̄ de hered. qcūqȝ. li° 6°.
A .Et ibi etiā pȝ ꝙ loc⁹ ubi tales sepul
ti fuerīt. dȝ ꝑpetuō sepultā carē. B .đ
q̊ absoluendo vide. ī. hēticus 2°. §. 2°.
16⁹ qcūqȝ rector scl'aris uel qcūqȝ offici
alis ei⁹ cog̊sceret de crimine hēsis aut
captos liberaret uel diocesanoꝝ ul' in-
qsitoꝝ officiū īpediret. ex̄ de hēticꝪ. c.
inqsitiōis. A .Ibi pȝ ꝙ iste casus ē ꝯ̄
rectores q̊scūqȝ tꝑales q cog̊scūt uel iu
dicāt de crimine hēsis uel captos ꝓ he
resi relaxāt sine lnīa ul' mādato epi ul'
inqsitoris. aut recusant īplere execu-
tionē eis ꝓ h⁹mōi crimīe a diocesano
ul' īqsitorib⁹ iniunctā ꝓut ad eoꝝ spe-
ctat officiū. uel alit' officiū epī uel īqsi-
toꝝ snīam uel ꝓcessū directe uel īdire
cte īpedire p̄sūpserint. Et si ī excoīca-
tiōe ꝑmanserīt ꝑ annū aīo ꝑtinaci. ve
lut hētici sūt ꝯdēnandi. B .17⁹ est de
his q per assassinos queēqȝ xp̄ianū int'-
fici ꝓcurauerit. vide s̄. assassin⁹. 18⁹ de
clericꝪ q māifestis vsurarijs domos lo
cāt uel alio titulo ꝯcedūt. ex̄ de vsuris
c. vsuraꝝ. vide. ī. vsura 4°. §. 4°. 19⁹ de
his q̄ ꝯcedūt rep̄salias ꝯ̄ ꝑsonas eccle
siasticas spālit' siue gnālit'. ex̄ đ iur̄ iurꝪ
⁊ si. A .Ut ibi pȝ iste casus ē ꝯtra ꝯce
dētes rep̄salias ꝯtra cl'icos uel eorum

bona.uel generalit̄ ꝯcessas extendētes
ad eos.quā ꝯcessionē uel extēsionē ni
si reuocauerit īfra mēsē a tp̄e ꝯcessiōis
uel extēsiōis singl'aris psona excōica-
tionē. ⁊ vniuersitas int̄dictū īcurrūt
ut ibi. B .zoꝰ si dn̄s uel rector tp̄alis
nō fecerit obseruari ea q̄ statuūt̄ ꝯtra
īsecutores cardinaliū seu alicuiꝰ de fa-
milia eorꝫ uel pape. ex̄ d̄ pe.felici. ❡ A
Hoc verꝫ ē si nō fecerit dictꝰ rector uel
tp̄alis uel sp̄ualis uel officialis eiꝰ ob-
seruari p̄dcā īfra mēsē postq̄ȝ delictū
ad eorꝫ noticiā puenerit. Et ciuitas q̄-
libet p̄ter vrbē si nō facit p̄dicta ut di-
ctū ē īfra mēsē cū facultas ei affuerit
puat̄ eo ip̄o pōtificali dignitate.ut s̄.⁊
nihilominꝰ remanet īterdicta. ut ibi.
ziꝰ qcūqȝ dat lnīam occidēdi capiēdi
seu aliter in bonis uel personis suis ul'
suorꝫ grauādi eos q ꝯtra reges barōes
nobiles uel q̊scūqȝ alios tulerūt excōi-
catiōis suspēsiōis uel īt̄dicti snīas.siue
illos q̊rꝫ occasiōe sūt p̄late. uel eos qui
eas obseruāt. aut eos q talit̄ excōicatī
coīcare nolūt. nisi lnīam ip̄am re īteg̃
reuocēt ⁊ si qua sint ablata restituant
siue p illis satisfaciāt. A .In.c.qcūqȝ.
de q̊.i̅.dr̄ nisi lnīam ip̄am re īteg̃ra re-
uocauerit. uel si ad bonorꝫ captionem
occasiōe ip̄ius lnīe sit pcessū bona ip̄a
fuerit īfra octo dierꝫ spaciū restituta.
aut satisfactio p ip̄is īpēsa. B .Silr̄ ⁊
q dcā lnīa vsi fuerit.uel etiā sine lnīa
suo motu h̄ fecerit.excōicationē īcur-
rūt.ī q̄ si pmanserit p duos mēses nō
nisi p papā absoluent̄.ex̄ de sen.exco.
qcūqȝ.zzꝰ qn̄ qs ab excōicatiōe abso-
lutus fuerit ī mortis articl'o ul' alio īpe
dimēto.si cessante articl'o uel īpedimē
to nō repn̄tet se q̄cı̄tiꝰ cōmode poterit
ei a q̊ absolui debebat reīcidit in eādē
snīam.ex̄ eo.eos. zȝꝰ qn̄ aliq absoluūt̄

a sede ap̄lica uel a legatis ⁊ iniūgit̄ eis
q̄ȝ se p̄sentēt ordinariis uel aliis susce-
pturi pnīam.⁊ passis īiuriā seu eis qbꝫ
obligati sūt satisfaciāt.silr̄ si h̄ nō faci-
ant q̄ȝ primū cōmode poterūt reīcidūt
ī eandē snīam.ut dcō.c.eos.
❡ Itē sūt aliī casus excōicationū ī cle.
d̄ qbꝫ qnqȝ sūt papales.ut dictū ē s̄.ab
solutio p̊.§.3º.Aliī sūt isti.Primꝰ ē de
illis qui in cimiteriis sepeliunt corpo-
ra tp̄e int̄dicti in casibꝫ nō concessis a
iure.ul' excōicatos publice aut noīatiȝ
int̄dictos. aut vsurarios manifestos
scient̄ sepeliunt. A q̄ excōicatiōe non
debēt absolui nisi ad arbitriū diocesa-
ni satisfecerint eis qbꝫ p p̄missa fuerit
īiuria irrogata.ut de sepul.eos. A .Et
ibi addit̄.Nullo eis ꝯ p̄missa exēptio-
nis uel q̊uis alio p̄uilegio q̄cūqȝ forma
v̂borꝫ ꝯcesso aliq̄lit̄ suffragāte. B .zꝰ
de religiosis q decimas eccl'iis debitas
sibi app̄ropāt uel vsurpāt siue q nō p-
mittūt solui eccl'iis decimas de aīalibꝫ
familiariū ⁊ pastorꝫ suorꝫ ul' aliorꝫ īmi
scentiū ip̄a aīalia gregibꝫ eorꝫ.uel d̄ aīa
libꝫ q̄ ī fraudē eccl'iarꝫ emūt ⁊ empta
tradūt vēditoribꝫ uel aliis ab ip̄is re-
nēda.seu q nō pmittūt uel p̄hibēt sol-
ui decimas eccl'iis de terris q̄s tradunt
aliis excolēdas.nisi reqsiti. A .p eos
q̊rꝫ int̄est.ut ī cle.religiosi.de q̊.i̅. B
destiterit.i̅.mēsem.aut si d̄ his q̄ vsur
pauerūt ꝯ p̄missa. A .uel retinē p̄sū
pserit.ut ī dcā cle. B .n̄ satisfecerit dā
nificatis eccl'iis īfra duos mēses sūt su
spēsi ab admīstratiōibꝫ ⁊ bn̄ficiis suis
Q si nō hn̄t admīstratiōes ⁊ bn̄ficia.
ip̄o facto excōicationē īcurrūt.ut ex̄ d̄
deci. religiosi.3ꝰ ē de monachis uel ca-
nonicis regl'aribꝫ q nō hn̄t admīstrati
onē ⁊ trāsferūt se ad curias p̄ncipū si-
ne lnīa p̄latorꝫ suorꝫ ut dānuȝ aliquod

īferāt suis p̄latis aut monasterio. ut ꝺ
sta. mo. ne ī agro. A .§. qa vo. ubi ꝺr
Prohibem⁹ ne mōachi aut reglares ca
nonici admīstratōez aliquā nō h̄ntes
ad curias p̄ncipū absq̄ licētia spāli p̄
latoꝝ suoꝝ se cōferre p̄sumāt. Q̄ si ut
suis p̄lat aut monasteriis dānū aliqꝺ
īferāt ad dictas curias se ꝯferre p̄sum
p̄serit excoīcatiōis snīaz eos īcurrē vo
lumus ip̄o facto. Et districte ibidē in
iūgit p̄latis ut ip̄os a curiaꝝ accessu ⁊
qbuslibet vagatiōib⁹ ⁊ discursu dilige
ter ꝯpescāt. B .4⁹ de mōachis q infra
septa mōasterii sine licētia arma tenēt
ut ī dcō. c. ne ī agro. A .In. §. p̄fate.
ubi p⁹ dictū. §. qa vo. īmediate subiū
git. Prefate qq̄ snīe mōachos. ī. septa
mōasterii sine lnīa abbatū suoꝝ arma
tenētes decernim⁹ subiacē. Et ut pōit
ī directoria. li° 3°. ti. z. §. z54°. dic xb. q̄
h̄ itelligit de ꝯtinue tenētib⁹. qa si dū
ītrēt septa arma portāt secū. nō tn̄ aīo
nocēdi ul' secū ītus retinēdi nō īputat
qa tenere ē ex p̄posito cū effectu. ex̄ de
cle. non resi. relatū. Et h̄ etiā ītelligit
tm̄ de suo monasterio nō ꝺ alio. cū nō
posset h̄re lnīaz sui abbatis ex̄ t'ritoriū
suū. ex̄ de ꝯsti. ut aīaꝝ. li° 6°. Et noīe ar
moꝝ nō solū scuta. gladios. ⁊ galeas ī
telligimus. s̄ etiā fustos ⁊ lapides. ff.
de v̄bo. sig. armoꝝ. siue sint defensiōis
siue īuasiōis. ar. ex̄ de homi. c. sicut di
gnū. §. illi etiā. B .5⁹ de his q īpedi
rent visitatores monialiū uel canoni
caꝝ. A .s. sclariū. ut ī cle. ꝺ q̄ ī. B. nisi
moniti destiterit. ut de sta. mo. attēdē
tes. A .qa ut ibi pz excoīcationē īcur
rūt nō obstantib⁹ qbuscūq̄ p̄uilegiis
statutis uel ꝯsuetudinib⁹. Et ītelligit
de monialib⁹ qbuscūq̄. ut ꝺr ī directo
ria eo. ti. §. z55. B .6⁹ ē de qbusdam
m̄lierib⁹ q̄ beghine vulgarit' nūcupāt

sist ⁊ religiosi q eas ī illo statu fouent.
A .ul' ad talē statū adducūt. ut ī cle. ꝺ
q̄ stati. B .ut ī cle. de reli. do. cū de q̄
busdā. vide. ī. religio. p̄. §. fi. 7⁹ ꝺ his
qui scient ꝯh̄ūt m'rimonia ī ḡdib⁹ cō
sanguinitatis uel affinitatis p̄hibitis
uel cū monialib⁹ uel ꝯh̄ētes q sūt reli
giosi siue moniales aut clerici in sacris
ut de ꝯsan. ⁊ affi. eos. A .Ibi etiā p̄ci
pit eccl'iaꝝ p̄latis. ut p̄fatos tā diu nū
ciēt excoīcatos seu a suis faciāt subdit
nūciari. donec suū hūilit' recog̊scētes
errorē separent' ab īuicē. ⁊ absolutōis
obtinē b̄nficiū mereāt'. B .8⁹ de īqsi
torib⁹ h̄eticoꝝ q p̄textu officii īqsitio
nis qbusuis mōis illicit pecuniā extor
quēt uel scient bona eccl'iaꝝ ob delictū
cl'icoꝝ fisco eccl'ie applicarēt. A .Etiā
⁊ iō forti⁹ si fisco scd'ari. ut ī cle. de q̄. ī.
B .nec p̄nt absolui nisi ī mort articl'o
donec illis qb⁹ extorserūt plene satisfe
cerīt de pecunia. A .sic extorta. ut in
cle. de q̄. ī. B .nullis p̄uilegiis pactis
aut remissiōib⁹ sup h̄ valitur. ut ꝺ he
ret. nolētes. A .Et ibi ꝺr de ꝯmissariis
īqsitoꝝ seu ep̄oꝝ uel capl'oꝝ sede vacā
te q p̄dcā agerēt. B .9⁹ p̄tātes. capita
nei. rcōres. ꝯsules. iudices. ⁊ ꝯsiliarii. ⁊
alii officiales q statuta faciūt scribūt ul'
dictāt per q̄ qs ꝯpellat' soluē vsuras ul'
solutas nō repetē. A .uel q̄ solute nō
restituāt' plene. ut ī cle. ꝺ q̄. ī. B .⁊ qui
s̄m ea iudicāt. A .uel alit' q̄litcūq̄ sciē
ter iudicare p̄sūpserit q̄ vsure soluant'
uel nō plene restituāt'. ut ī dcā cle. B
⁊ q h̄nt sup h̄ p̄tātez nisi statuta ipsa
deleuerit. A .īfra tres mēses. ut ī ea.
cle. B .uel si ea p̄sūpserit obseruare.
A .uel ꝯsuetudīes eoꝝ effectū h̄ntes
ut ī tex. de q̊ stati. B .ut de vsuris. ex
ḡui. x⁹ de religiosis mēdicantib⁹ q do
mos ad habitandum uel loca de nouo

recipēt.uel recepta mutarēt seu aliena
rēt.ut de penis cupiētes. A .Et ibi p3
ꝙ idē est etiā si dcā loca seu domos di-
mitterēt se ad alia trāsferēdo. Et h̄ ni
si ꝑdicta fiāt de sedis aplice lnīa spāli
plene ⁊ expresse faciēte de ꝓhibitione
h⁹mōi mentionē. Per h̄ tn̄ nō ꝓhibet̄
illis q vitā hēmiticā uł solitariā duxe
rit eligendā de lnīa maioꝝ suoꝝ. quin
cellas. māsiones. seu hītacula ī hēmis
possint acqrē ac mutare. ex̄ ꝺ exces. pla.
cū ex eo. li° 6°. ⁊ nōt̄ ī directoria li° 3°.
ti. 2°. §. 263. Et ī dicto. c. cū ex eo. exp
mit̄ vita hēmitica seu solitaria ubi nō
sit hoīuz hītatio de ꝓpīquo. B .xi⁹ de
religiosis q dicūt aliq̄ v̂ba ut retrahāt
audiētes a solutiōe decimaꝝ. ut ī dicto
c. cupiētes. A .§. illos etiā. siue dicta
v̂ba dicāt̄ ī ꝑdicatiōe uel alibi. ut ibi.
B .12⁹ de religiosis q ꝯfitētibꝫ sibi nō
faciūt ꝯsciām de decimis soluēdis qui
sūt suspēsi ab officio ꝑdicatiōis donec
si cōmode pn̄t faciāt eis ꝯsciām. Et si
iteri3 ꝑdicāt excoīcati sūt. ut in dicto
c. cupiētes. A .ī. §. ⁊ qa. ubi p3 ꝙ hoc
locū h3 qn̄ dicti religiosi scient̄ omise-
rint facē ꝯsciā3. ⁊ si fuerīt reqsiti. ⁊ nō
al'. ut ex ip̄o tex. colligit̄. ubi dr̄ ꝙ reli-
giosi teneant̄ certis tp̄ibꝫ īformare po
pulū de solutiōe deciaꝝ si ab eccl'iaꝝ re
ctoribꝫ uel vicariis aut loca tenentibꝫ
eorūdē fuerīt reqsiti. Et īmediate sub
eodē cōtextu seq̄t̄ q̊ ad ꝯfessiōes. Nec
nō ⁊ his q̊ꝝ ꝯfessiōes ⁊c. Hoc etiā nōt̄
ī directoria li° 3°. ti. 2. §. 266. ⁊ ti. 6.
§. 30. B .13⁹ de religiosis qbuscūq3 qui
nō seruarēt intdictū qꝺ seruat matrix
eccl'ia. Et istū casū pleni⁹ vide. ī. intdi
ctum p̊. §. xi°. q īcipit. Qn̄ snīa ⁊c. 14⁹
de fratribꝫ mīoribꝫ qui tēpore intdcī
recipent ad dīna frēs uel sorores ꝺ ter
tio ordine q̄ ꝯtinētes vocāt̄. ex̄ de sen.

exco. cū ex eo. A .Etiā si sup h̄ hi uel
isti frēs mīores uel tertij ordinis ꝑuile
gijs qbuscūq3 muniti fuerint. Nec ab
ista excōmunicatiōe possūt absolui ab
alio q̄3 a papa. uel satisfactiōe ꝑmissa a
locoꝝ epis q auctoritate apl'ica in hac
pte ip̄o iure fūgūt̄. ut ibi. B .Ali⁹ ca-
sus Bn̄dcī pape. xi. ī extuagāti q̄ īcipit.
Quia ut nulli. hr̄. ī. papa. §. fi. de oppo-
nētibꝫ lr̄is electi ī papā. A .Itē 15⁹ est
ī cle. vna ꝺ seques. pos. ⁊ fruc. ubi dicit̄
Ad ꝯpescēdas litigantiū malitias diffi
nimus ut vna ꝯ̄ possessorē diffinitiua
snīa sup bn̄ficio apud sede3 duntaxat
apl'icam ī petitorio uel possessorio pro-
mulgata bn̄ficiū ip̄m etia3' si dignitas
uel ꝑsonatus existat ⁊ curā hēat aīarū
a possessore h⁹mōi dū tn̄ triēnio pacifi
ce antea possessū ab eo nō fuerit. ꝑ loci
ordinariū apud aliquā ꝑsonā idoneā
seq̄strēt̄ q plenā ꝺ ip̄o ⁊ debitā curam
gerēs. id qꝺ fructibꝫ illi⁹ debitis eius-
dē supportādis oneribꝫ supeē ꝯtigerit
illi restituat q finalē ī cā victoriā obti
nebit. Siqs aūt seq̄strationē h⁹mōi ī-
pedire uel fruct⁹ seq̄stratos quoq̊ mō
ꝑsūpserit occupare. excoīcatiōis snīa3
īcurrat ip̄o facto. a q̄ nisi ꝑus īpedimē
to amoto ⁊ occupatis ꝑ eū fructibꝫ re-
stitutis nullaten⁹ absoluat̄. Itē qdam
ali⁹ casus excoīcatōis dr̄ ī. c. religionū
ꝺ reli. do. li° 6°. ꝯ̄ q̊sdā ordies mēdicā-
tiū reꝓbatos q n̄ vidēt̄ hodie repiri. iō
ꝺ illo dicē n̄ curo. Alij sūt ī qbusdā ex̄
uagātibꝫ. ꝺ qbꝫ. ī. vs⁹ clauiū p̊. §. fi. B
C Ubi dr̄ sub pena excoīcatiōis nō h3
vim late snīe ß ꝯminatiōis. ut. C. ꝯmi
natiōes epl'as. A .Ibi dr̄. Cōminatio
nes epistolas pragmata subscriptiōes
auctoritatē rei iudicate nō hr̄e. B. Et
nōt̄ ex̄ de sagittarijs. artē. A .s. in glo.
B .Et hūc casū etiā hēs. ī. sagittarius

§.2°. A .Ut p3 ĩ sũ.con.li° 2°.ti.4.q.2
Quidã dicũt ꝙ hꝰmõi uel siƚia verba
hñt vim late sñie. S3 coĩoꝛ ⁊ vioꝛ opi-
nio ẽ ꝙ hẽat tm̃ vim ꝯminatiõis. Ho-
sti. vo⁊ Hugȷ̃.dicũt ꝙ qñ fit ꝓhibitio
a lege. i.a canone h̾ vba hñt vim ꝯmi-
natiõis.30.dis.p totũ. Qñ aũt a iudice
tũc ẽ canõ late sñie. dũ tñ iudex h̾ vba
ꝓferẽs h̾ ĩtẽdat. Con.glo.Ray. Et ad-
dit Hosti.: Puto ꝙ iudici ĩ h̾ credendũ
sit qñ dic ꝙ sic uel sic ĩtenderit. ꝭ añq3
h̾ declarauerit puto excusatũ illũ q̲ sen
tentiã nõ fuauit. cũ ꝓbabilit̾ credere
potuerit ꝙ ꝯminatio tm̃ esset. B

Sentẽtijs p statuta oꝛdinatioꝝ. A
q̊tũcũq3. ut ĩ.c.de q̊.ĩ. B .Nõ ligant̾
ignoꝛãtes.nisi igrãtia fuerit crassa aut
supina.extra d̾ ꝯsti.ut aĩaꝝ.li° 6°.⁊ in
fra lex.§.5°.

Utꝝ sola ꝯsuetudo absq3 sñia uƚ cõ-
stitutiõe reddat aliquẽ excoĩcatũ. Rꝫ.
Non.qa iste nõ est modus ferẽde sñie
excoĩcatiõis. A .Hosti.aũt dic ꝙ ꝯsue
tudo approbata reddit aliq̊s ĩpo iure
excoĩcatos q̲ alias ñ eẽnt. Ray.nil sup
h̾ determinat. ꝭ glo.eius ait. Re vera
sine ꝯstitutiõe tacita uel exp̄ssa nõ põt
ꝯsuetudo aliquẽ facẽ excoĩcatũ .ꝭ ĩtel-
ligendũ ẽ ex q̊ papa ⁊ p̄lati ecclie tales
reputãt excoĩcatos. ꝯstitutiõe3 sup h̾
editã eẽ. Et ita lata ẽ ꝯstitutio uƚ sñia
vera uel p̄sũpta.ut in sũ.con.li° 2°.ti.
5.q.10. B

Quibꝫ ex cãis sñia excoĩcatiõis sit
ferenda a iudice? Rꝫ. Tres cãe pñt esse
Prima ẽ ꝯtumacia. ut qñ aliq̲s fuerit
vocatus siue ãmonitꝰ p iudicẽ tribus
edictis uƚ vno ꝓ oĩbꝫ ⁊ ĩp̄e sit ꝯtumax
siue ĩobediẽs. Secũda qñ q̲s ꝓ aliq̊ cer
to dãno uel offensa ꝓ q̊ nõ vult satisfa
cere excoĩcat̾. Et ꝓbãt p̄dicta duo. ex
ut lite nõ contes.qm̃ frequent̾.xi.q.3.
certe.ex̾ de vbo.sigȷ̃.ex p̲te. Sup istis casi
bus dic Tho.ĩ 4°.sñiaꝝ.dis.18. Nullus
d3 excoĩcari nisi ꝓ pctõ moꝛtali. Et qa
ĩ dãnificãdo aliquẽ etiã coꝛp̲alit̾ siue ĩ
rebus coꝛp̲alibꝫ aliq̲s moꝛtalit̾ peccat.
iõ ꝓ dãno tp̲ali ecclia excoĩcare põt.
S3 qa excoĩcatio ẽ g̃uissima penaꝝ nõ
d3 infligi etiã ꝓ pctõ moꝛtali nisi quis
ꝯtumax fuerit. uel nõ veniẽdo ad iu-
diciũ.uel ĩde sine lñia recedendo. uel
det̾minatiõi iudicis nõ parẽdo.tũc.n.
postq3 monitꝰ fuerit excoĩcari d3. A
i.põt. Et p̄dcã satis ꝓbãt̾ ĩ iuribꝫ p̄alle
gatis. B .Tertia cã siue modꝰ excoĩca
tionis ẽ qñ p̲sona igrat̾ ꝭ excoĩcat̾ ĩ ge-
nerali.ut qcũq3 furtũ fecit nisi restitu-
at.uel q̲ scit nisi reuelet.ex̾ eo.a nobis.
Cui aũt debeat reuelare hẽs.ĩ. reuela-
tio.§.p̊. A. Ueritas ẽ ꝙ ꝓ oĩ pctõ mõta
li a q̊ q̲s nolit cõꝛigi põt excoĩcari etiã
maioꝛi excoĩcatiõe.xi.q.3.nemo ep̄oꝝ
⁊ p̄cipue ꝓ ꝯtumacia ꝯtra legitimam
obiam.xi.q.3.si aũt nob.nõ distincto
vtꝝ ꝓ modica uel magna cã fiat obia.
vocatio.seu ãmonitio.qa sp ẽ ibi ꝯtu-
macia. q̊ ẽ crimẽ maximũ ⁊ genꝰ ido-
latrie.p̊.Regȷ̃.15.⁊ ĩ sũ.con.li° 3°.ti.33.
q.54.ubi etiã ponit̾ quõ etiã mĩoꝛ ex-
coĩcatio põt a iudice irrogari ꝓ contu-
macia. ⁊ silr̃ etiã loco pene ad tẽpus ĩ-
fligẽde tã ĩ foꝛo iudiciali q3 pñiali. B
Pꝛo pctõ vo altiꝰ nemo põt excoĩcari.
24.q.3.si habes.

Quõ debeat fieri excoĩcatõis sñia?
Rꝫ. Debet p̄mitti triplex monitio uel
vna ꝓ tribꝫ.alit̾ ẽ iiusta. ⁊ iudex ẽ su-
spẽsus p mẽsem ab ĩgressu ecclie.ex̾ eo.
sacro. Et d3 hr̃e tẽpoꝝ ꝯueniẽtia int̾-
ualla nisi facti nccitas aliud suaserit.
Et d3 ferri ĩ scriptis ꝯtinẽtibꝫ causam
excoĩcatiõis.alit̾ excoĩcans ẽ suspẽsus
nõ solũ ab ĩgressu ecclie ꝭ etiã a diuinis.

p mēsem. q̄ si qdē exeqt̄. irreglaris effi
cit̄. nec nisi p papā potit cū eo dispēsari
ex̄ eo. cū medicinalis. Sȝ he pene non
tangūt epōs cū nō fiat spālis mētio de
eis sicut oȝ. ut dr̄ s̄. eps̄. §. 7°. De h̄ etiā
casu h̄es. ī. intdictū p̊. §. 6°. A. Ad p̄
dictoꝝ clariorē ītellectū sciēdū q̄ iste
ē mod⁹ 7 forma ꝓcedēdi ad excoīcatio
nē. p̊ nāqȝ oȝ p̄cedē rōnabilis 7 mani
festa causa. ex̄ eo. sacro. ubi de p̄lato dr̄
Caueat diligenter ne ad excoīcationeȝ
cuiuscūqȝ absqȝ manifesta 7 rationa
bili cā ꝓcedat. 2° oȝ p̄mitti monitio.
Vn̄ ī dcō. c. sacro. dr̄. Prohibem⁹ ne
quis ī aliquā excoīcatiōis sniam nisi
ꝯpetenti āmonitiōe p̄missa 7 p̄ntibus
psonis idoneis p q̄s si nccē fuerit pos
sit ꝓbari monitio ꝓmulgare p̄sumat.
Q si p̄sūpserit etiā si iusta fuerit excoī
catiōis snīa īgressū ecclie sibi p mēsem
nouerit ītdictū. alia nihilomin⁹ pena
mulctādus si visū fuerit expedire. Et
ītelligit̄ hic de monitiōe trina s̄m glo.
Sȝ ī sū. con. li° 3°. ti. 31. q. 56. nōt̄ q̄ ꝯpe
tens monitio dr̄ ad arbitriū iudicis.
siue trina siue vna pro trib⁹. maxīe in
notoriis. 24. q. 3. ꝺ illicita. Et h⁹mōi
monitiōes siue tres siue vna pro trib⁹
debēt fieri cū ꝯpetētib⁹ ītuallis aliq̊ꝝ
dieꝝ. nisi facti nccītas aliud suaserit.
ex̄ eo. ꝯstitutiōeȝ. li° 6°. 3° snīa excoīca
tiōis oȝ ferri ī scriptis. 7 scripte copia
dari infra mēsem reqrēti. ex̄ eo. cū me
dicinalis. li° 6°. ubi dr̄. Quisqȝ excoī
cat. excoīcationē ī scriptis ꝓferat. 7 cāȝ
excoīcatiōis expsse ꝯscribat ꝓpt quaȝ
excoīcatio proferat̄. Exēplū vō huius
scripte teneat̄ excoīcator tradere infra
mēsē si fuerit reqsitus. sup q̄ reqsitiōe
fieri volum⁹ publicū instrm̄ uel lr̄as
testimōiales ꝯfici sigillo autētico cōsi
gnatas. Et si dcā forma ꝯseruata nō fu
erit tn̄ snīa tenet. s̄ excoīcatus de facili
absoluit̄. 7 excoīcans ad intesse ꝯdēna
tur. 7 ad alias penas. dcō. c. sacro. 7. c.
cū medicinalis. ubi dr̄. Si qs aūt iudi
cū hui⁹ ꝯstitutiōis temerarius extite
rit violator. p mēsem vnū ab īgressu
ecclie 7 diuīs se nouerit suspēsū. supi
or vō ad quē recurrit̄ snīaȝ ip̄am sine
difficultate relaxās. latorē excoīcato
ad expēsas 7 ad oē ītesse ꝯdēnet. 7 alit̄
puniat aīaduersione ꝯdigna. ut pena
docēte discāt iudices q̄ȝ gue sit excoīca
tionū snias sine maturitate debita ful
minare. Et h̄ eadē ī suspēsiōis 7 ī intdi
cti sentētiis volum⁹ obseruari. Caue
ant aūt ⁊c. Itē 4° q̊ ad formā reqrit̄ cō
gruitas v̂boꝝ. Vn̄ ꝓut nōt̄ in sū. con.
li° 3°. ti. 33. q. 68. sic consueuit ferri sen
tentia excoīcatiōis. Propt̄ talē cām te
uel talē excoīco ul̄ excoīcamus ī scripd
h⁹mōi g̊ v̂bis uel eqpollentib⁹ vti oȝ
excoīcans. 7 satis colligit̄ ī dcō. c. cum
medicinalis. Ar. etiā ad h̄. 2. q. 6. §.
diffinitiua. ubi dr̄. Diffinitiua quoqȝ
snīa q̄ absolutionē uel ꝯdēnationē nō
ꝯtinet ꝓ nulla hr̄. Vn̄ 7 Ray. dic. Nō
approbo ꝯsuetudinē q̊rūdā simpliciuȝ
sacerdotū dicentiū. denūciam⁹ talem
excoīcatū. 7 nūqȝ excoīcauerūt eū ꝓus
nec illa v̂ba sūt apta ad excoīcationeȝ
Et glo. Ray. dic q̄ re vera h⁹mōi v̂ba
nō sūt apta ad excoīcandū. Et lȝ talis
euitādus sit ab illis qb⁹ fit denūciatio
qa nō ē ip̄oꝝ iudicare vtꝝ sit excoīca
tus nec ne. tn̄ si ꝺ h̄ agat̄ ī forma iudi
cii nō reputabit̄ excoīcat⁹ ꝓpt h⁹mōi
v̂ba. nisi al̄ probet̄ excoīcat⁹. B

¶ Cū iudex dic excoīco illum ul̄ silīa
verba ītelligit̄ de excoīcatione maiori
ex̄ eo. si quem.

¶ Si eps̄ excoīcat oēs q furtū fecerit
nūqd subditi eius talia ꝯmittentes ex

suā diocesim sūt excoīcati? R°. Nō. ut
ex̄ ꝺ cōsti. ut aīaꝝ li° 6°.
¶ Utꝝ alieni q offendūt ī diocesi illi⁹
q ī gnāli excoīcauit īcidāt ī ei⁹ excoīca
tionē. R°. Sic. nā ei⁹ subditi fiūt rōne
loci ubi offendūt. A. Hoc tenet glo. ī
c. a nob. p̄. ex̄ eo. B. nisi įgrauerit. ut
dictū ē h̄ s̄. §. 7°.
¶ Quid si metropolitan⁹ exn̄s ī dioce
si sui suffraganei veniat ꝯ snīaȝ ab eo
latā? R° ꝑm Hosti. Sic snīa uł canō nō
ligat ꝓferentē. sic nec ꝓferētis supiorē
puta metropolitanū ꝓpriū. ex̄ de ma. ⁊
obe. cum īferior. ⁊ ex̄ eo. a nobis. Con.
Tho. ī 4°. dis. 18. A. lȝ Hugu. dixerit h̄
cāu metropolitanū ligari nō snīa hoīs
ꝩ iuris. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 59. ubi
etiā īnuit ꝑm Hosti. ꝙ ali⁹ eps uel ar-
chieps cui nō subest eps q ꝓmulgauit
snīam bn̄ ligaret. Sȝ ⁊ dictū Hugu. vr̄
posse saluari qn̄ ꝓpus metropolitanus
pticiparet cū subdito suffraganei ī cri-
mine dānato. tūc. n. videt ligari snīa
iuris. ex̄ eo. si ꝯcubine. B
¶ Quid si iudex dicit. excoīco vnum
de istis duob? R° ꝑm xb. Credo sine p̄
iudicio ꝙ ille ē excoīcat⁹ de q̊ iudex in
tellexit. Si tn̄ nō pōt sciri. neut vitād⁹
ē. Silr̄ nec excoīcat si vaga fuerit eius
intētio. A. Nō magi se referēs ad vnū
ꝙ̄ ad aliū. cū nō intēderit vtrūq ligā-
re. ideo neut ē ligat⁹. ut ī sū. con. eo.
ti. q. 70. B
¶ Quid si dicat. excoīco te si appellas
uel p̄parauerit appellare? R° ꝑm Hosti.
Videt ꝙ nō teneat snīa cū qlibȝ oppres
sus appellare possit. vn̄ talis snīa vr̄ in-
tolerabilē errorē ꝯtinē. ex̄ eo. p tuas.
§. nos igit. A. Idē in sū. con. eo. ti. q.
79. Et addit. Goff. tn̄ dicit ꝯriū. Hoc
dictū Goff. vr̄ posse ītelligi qn̄ appella
tio eēt īhibita uł respectu appellatiōis
friuole. ex̄ ꝺ appel. ut debit⁹. B

¶ Quid si dicat p̄lat⁹. habeo te ꝓ ex-
coīcato ⁊ h⁹mōi. nūqd vere erit excōi
cat⁹? R° ꝑm xb. Si p talia v̂ba agat ī fo
ro iudicij nō reputabit excoīcat⁹. nisi
alit ꝯstiterit de ītentiōe excoīcandi. ut
qa sp solit⁹ ē ita dicē ⁊ h⁹mōi. In foro
aūt pniāli eligēda ē tutior via. s. ut pu
tet se excoīcatū. ⁊ absolutionē petat.
Idē Hosti. A. Et dīc Hosti. Nō facio
vim vtꝝ iudex dicat excoīco te. uł sci-
as te excoīcatū. uel te excoīcatū cogno
scas. uel hēas seu geras te ꝓ excoīcato
uel reputes te excoīcatū. uel alia q̄cūq
vis dūmō volūtatē ⁊ ꝯsensū iudicis de
pn̄ti exp̊māt. sicut ⁊ alias silr̄ dr̄ extra
de spon. si int viꝝ. ⁊ de spon. duo. c. p̊.
Et volūtas iudicis spūał oīo seruāda ē
ꝓ lege. xi. q. 3. audi. Et ꝑm glo. Ray. qc-
qd dictū ē de v̂bis dr̄ simōde plati cuȝ
snīa excoīcatiōis ꝓfert. idē ītelligēdū
ē si sub eisdē v̂bis qs ab excoīcatione
absoluat. Con. Hosti. ut in sū. con. lib°
3° ti. 33. q. 69. B
¶ Quid si dicat excoīco te. ⁊ absoluo
te? R° ꝑm xb. Si voluit iudex silr̄ excōi
care ⁊ absoluē. nō potuit. ⁊ nihil egit.
Si aūt voluit excoīcare ⁊ postea absol-
uere vtrūq valuit. A. Idē ī sū. con.
eo. ti. q. 71. Et ex his pȝ ꝙ excoīcatio
regularit tenet etiā nullo ordine serua
to. ut ⁊ clari⁹ nōt eo. ti. q. 73. Et eodeȝ
mō tenet absolutio q̄tūcūq simplicit
⁊ īsolēnit data. ⁊ h̄ nisi ali q̊ casu aliud
pticularit exp̊mat. qa generi p spēȝ de
rogat. ut ī. c. generi. ꝺ re. iuri. li° 6°. B
¶ Quid de duob qb mādatū ē ut ali
quē excoīcent. ⁊ vterq eoꝝ eodē mo-
mēto dīc excoīco te si ille n̄ excoīcauit
te? R° ꝑm Hugu. Uterq illoꝝ iudicum
excoīcat. qa ītentio eoꝝ ē ꝙ ille excōi-
cet. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 72. B
¶ Quid si is q snīam gnālēȝ ꝓmulga-
uit morit uł amouet. nunqd q postea

115

ↄtrafacit ē excoīcat⁹? R̷ᷓ° ſm Hoſti. Nō
niſi diffiniēdo ſtatuerit. ff. ꝺ offi. p̄fec.
vr. l. i. §. fi. uel niſi a ſucceſſore exp̄ſſe
ↄfirmet̄. ex̄ de loca. c. p̊. ⁊. ff. ꝺ offi. le.
c. p̊. A .In h̄. c. p̊. nihil ꝺ h̄ hr̄. ſ; poti⁹
eo. ti. c. fi. ubi hr̄ ꝙ ↄſtitutio legati du
rat etiā poſt eius officiū. Et idē q ꝺ ī h̄
§. nōt glo. ex̄ eo. a nob̄ p̊. ⁊ ī ſū. con. eo.
ti. q. 60. B

Quid ꝺ illis q excoīcati ordines re-
cipiūt? R̷ᷓ°. Si sciētes ſe excoīcatos rece
perūt a ſuſceptis ordinib⁹ ſūt ī ꝑpetuū
deponēdi. A .Hoc verū ſi ſūt clerici ſe-
culares. Si vō iā ſūt effecti religioſi ſūt
ſuſpēſi ab executiōe ſuſcepti ordinis ⁊
officij. ut ī. c. cū illoꝝ. ꝺ q̊. ī. B .Si vō
nō recolētes factū ꝓ q̊ in excoīcationē
īciderūt ul' factū q dē sciētes ſ; iur̄ igna
ri neſciebāt ſe excoīcatos. tūc cū talib⁹
ſi ſūt ſc'lares. archiepi̅ uel epi̅ diſpēſare
nō pn̄t abſq; mandato ſedis aplice. Si
vō ſūt regl'ares. abbates ipoꝝ p⁹ īiūctā
pniām ⁊ pactā poterūt cū eis diſpēſa-
re niſi g̃ue fuerit ⁊ nōbile factū ul' qui
fecerit adultus fuerit uel diſcretus. ut
violent' ↄ obliuiōe; ⁊ igrantiā p̄ſuma
tur. Probāt h̄ oīa ex̄ eo. cū illoꝝ.

Clericus excoīcatus quō teneat̄ di
cere horas canōicas. vide. ī. hore. §. 8°.
qui incipit. Utrū cleric⁹. Quid vō fiet
de fructib⁹ eccl'ie cl'ici excoīcati? R̷ᷓ° ſm
Ber. Debēt aſſignari alicui q celebrat
ꝓ eo donec ip̄e ē excoīcatus. ex̄ de appel.
ꝑuenit. Q; ſi īiuſte fuiſſet excoīcat⁹ re-
cupabit fructus ſibi ſublatos. z. q. 5.
ſup cā. Idē Ray. ⁊ Goff. Si vō iuſte. nō
pōt. C. ꝺ re mili. cū all'ati. li° iz°. Ad hoc
facit ex̄ de ſen. exco. ſacro. A .Poſſent
tn̄ ſibi in h̄ caſu etiā fruct⁹ reſtitui de
gr̄a. C. ꝺ re. mili. l. ſtipēdia. ſm Hoſti.
q etiā addit. Q ꝺ tn̄ de facili fieri nō d;
ne ↄtēnat̄ rigor eccl'iaſtice diſcipline.

ut ī ſū. con. li° 3°. ti. 33. q. 83. Itē tūc excōi
catus nō pcipit fruct⁹ bn̄ficij qn̄ eſt in
mora abſolutiōis petēde. aliter ſic ſm
Ray. ar. c. qa d'ſitatē. ex̄ de ↄceſ. p̄bē.
ut ī ſū. con. eo. ti. q. 81. ubi etiā nōt ꝙ
illud q ꝺ dictū ē ꝺ excoīcato circa hāc
receptionē fructuū. ītelligendū ē etiā
ī ſuſpēſo a bn̄ficio. ex̄ de elec. cū ī cūct.
§. clerici ſane. Et ſm Inno. in. c. paſto
ralis. ex̄ de appella. idē ē de ſuſpēſo ab
officio tm̄. S; Hoſti. h̄ ītelligit qn̄ ex
g̃ui cā ſuſpēſus ē. ex̄ ꝺ pur. ca. int̄ ſolli-
citudines. Sec⁹ ſi ex leui cā puta ꝓpt
ſcandalū populi uel īfamiā ſolam. nec
diu ſtetit ↄtumax. Ide; Goff. ut in di-
cta. q. 81. B

Utrū ſn̄ia excoīcatiōis lata ſub ↄdi-
tiōe liget anq; extet ↄditio. R̷ᷓ° ſm Ho
ſti. Nō ligat. ex̄ de appel. p̄terea z°. ⁊ ex̄
eo. a nob̄ p̊. Un̄ ⁊ ſi pēdente ↄditione
appellet̄ tenet appellatio. A .⁊ īpedit
effectū ſnīe ↄditione etiā poſtmodum
adueniēte. ut ī dcō. c. p̄terea. ſm eūde;
Hoſti. ⁊ ī ſū. con. eo. ti. q. 75. B .S; ſi
pure ſn̄ia fert̄ nō releuat̄ ꝑ appellatōe;
ex̄ ꝺ appel. paſtoralis. Trāſfert tn̄ cāe
cognitionē in ſupiorē. ex̄ de ſen. exco.
ꝑ tuas. A .Idē ī dcā. q. 75. B

S; qd ſi pēdēte ↄditiōe deſinat eē ei⁹
ſubdit⁹? R̷ᷓ°. Tenet ſn̄ia niſi appellet. ex̄
de foro ↄpe. c. pl't. ex̄ ꝺ offi. dele. gratū
⁊. c. relatū. Idem Inno. A .Idē in ſū.
con. eo. ti. q. 77. B

Quid ſi dicat iudex. excoīco te ſi ha
bes res furtiuas. nūqd ꝑ appellationē
ſuſpēdet̄? R̷ᷓ° ſm Hoſti. Nō ſuſpēdet̄
ſi h; res illas. ſi tn̄ occultū ē eccl'ia non
iudicat de occultis ſ; apud deū ligat⁹ ē
A .Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 78. B

Quid ſi dicat. excoīco te qa feciſti
furtū ⁊ tn̄ falſū ē? R̷ᷓ° ſm dd. Inno. ⁊
Hoſti. Tuti⁹ ē dicē ꝙ excoīcatō teneat

ut.xi.q.3.c.ꝓ.7.c.ſi ep̄s.qa nō ē erroꝛ ītolerabilis exp̄ſſus ⁊ cā lꝫ ſit falſa nō ē īpoſſibilis. Vñ ꝯſulēdū ē ꝙ abſolua tur ad cautelā q̊ ad foꝝ iudiciale. ſ꜄ q̊ ad deū nō ē ligatꝰ niſi foꝛte ex ꝯtēptu A .Contēnē aūt dr̄ qñ excoīcationem nō ſeruaret anq̄ȝ declaret̄ īiuſta ul' nul la.⁊ ex eo ꝯtēptu etiā ſnīa nulla fieret aliq̄ ⁊ tenēt.ut nōt glo.ī.c.ꝑ tuas.ſup v̂bo ꝯtēnere.ex̄ de ſen.exco. Aliq tñ di cūt ꝙ h̄ cāu excoīcatio ex cā falſa lata nō liget.ut ī ſū.con.eo.ti.q.74.ꝑ q̊ bñ facit.qa iura ꝓmptioꝛa ſūt ad abſoluē dū q̄ȝ ad obligandū.ut in.c.cū ſint.de re.iud.li° 6°.Sȝ abſolutio ex falſa cā fa ctā nō valet niſi aliud ꝯſtiterit ꝺ mēte abſoluentis. ut in.c. officij. ex̄ de ſen. exco.⁊ nōt in dcā.q.74.ḡ multo foꝛ tius nec excoīcatō.qꝺ pōt concedi niſi aliud exp̄ſſe ꝯſtaret ꝺ mēte excoīcant Et ī h̄ cāu pōt ītelligi p̊ma opīo.⁊ etiā qñ nō ꝯſtat manifeſte de falſitate cāe ⁊ nullitate ſnīe.tūc.n.lꝫ foꝛet nulla.tñ ſeruari dȝ.ut poſtenſū ē. B

¶ Quid ſi iudex p̄cipiat alicui debito ri ꝙ ſoluat īfra certū t̄minū aliogn ſit excoīcatꝰ. vtꝝ creditoꝛ poſſit terminū ꝓrogare. R̄° ſm Inno.⁊ Hoſti. Non pōt ꝓrogare q̄ȝtū ad ſnīaȝ excoīcatiōis niſi iudex ꝯſentiat ꝓrogatiōi. ⁊ tūc ſi adueniēte 2° termīo nō ſoluerit iterū ē excoīcatus. qa t̄minus vr̄ ꝓrogatus cū acceſſoꝛijs.ar.ff.ꝺ p̄ca.ſ꜄ ⁊ ſi manēte Si tñ pſona in ꝑ reputat ſibi ut ſatiſſa ctū ceſſat tota excoīcatio. A .Idem in ſū.con.li° 3°.ti.33.q.76. B

¶ Excoīcatꝰ q ꝯtēnit ſnīam ſeruare ⁊ īgerit ſe coīoni fideliū etiā ſi ſnīa erat foꝛſitā īiuſta fit iuſta.ſ.qa ꝓpt̄ ꝯtem ptū pōt iuſte excoīcari.xi.q.3.§.cū ḡ ⁊.§.huic.Et talis etiā tardiꝰ abſoluet̄ xi.q.3. qui iubēte. Vñ talibꝫ ꝯſulēdū ē ꝙ ⁊ ſi ſciāt īiuſtā ſnīaȝ.ipāȝ diligent̄ obſeruēt. A .Glo.ī.c.ꝑ tuas.ſup v̂bo ꝯtēnere.dic ꝙ ꝓpt̄ ꝯtēptū ſnīa que al' erat īiuſta uel nulla teneret. Et iō ſm Ray.⁊ ī ſū.con.eo.ti.q.73.ad fi.talit̄ excoīcatꝰ dȝ hūilit̄ ſnīam obſeruare.⁊ ſe excoīcatoꝛi p̄ntare offerēs canonicā ſatiſfactionem ſi in aliq̊ offendit.⁊ ſic īſtant̄ petat abſolutionē. Si ita fecerit erit ei ad meritū. al' ſi ꝯtēnēt peccaret moꝛtalit̄.extra eo.ꝑ tuas. Con.Tho.⁊ Hoſti.Itē poteſt ꝓponere q̄rimoniam cōtra excoīcatoꝛē coꝛā ſupioꝛe. ex̄ eo. ſacro.ut ibi. B

¶ In qbꝫ caſibꝫ ſnīa excoīcatiōis nul la ē ipō iure? R̄°. In qnqȝ. Primꝰ eſt ſi ille qui tulit eā nō hēbat de h̄ ptātem ut qa nō erat eiꝰ iudex.x.q.3.ſnīa. A Meliꝰ ex̄ de pe.⁊ re.oīs. B .uel excōi catus uel hꝰmōi. A .Iſtud hꝰmōi de clarat̄ ꝑ id qꝺ hr̄ ſ̈. excoīcatoꝛ.ad fi.⁊ ī ſū.cō.li° 3°.ti.33.q.73.ubi dr̄ ſm Ray. ꝙ idē qꝺ de excoīcatis ē etiā de ītruſis ⁊ ſuſpēſis ⁊ a iuriſdictiōe alienis.quia tales excoīcare nō p̄nt.ar.iz.q.z.alie nationes.⁊.c.p̄catie.⁊ de ꝯceſ.p̄ben. qa. Si tñ crimē eoꝝ occultū eſſet tole randa eēt illoꝝ ſnīa lꝫ nulla q̄ȝdiu cri men eēt occultū ⁊ illi tolerent̄ ab eccle ſia.ar.8.q.4.nonne.⁊.3.q.7.§.tria. ubi dr̄. ꝙ ſi ſeruꝰ dū putat̄ lib̄ ex dele gatiōe ſnīam dixerit ⁊ poſtea in ſerui tute dephēſus ſit ſnīa ab eo dcā valet. Itē ad h̄ ex̄ ꝺ iure pa.ꝯſultatiōibꝫ.ubi dr̄ ꝙ p̄ntatio facta ab eo q habebat̄ ꝓ patrono valet.Intellige ſi poſſidebat ius patronatus.⁊ nō aliter. ut dcō.c. ꝯſultatiōibꝫ. Sequit̄ ī ſū.con.Cū p̄di ctis con.Hoſti.Pe.⁊ Tho.Addit aūt Tho.ꝙ ſuſpēſus a iuriſdictione nō pōt excōmunicare. Suſpēſus aūt ab oꝛdi ne tm̄ non poteſt ea que ſunt oꝛdinis

ꝫ pōt ea q̄ sūt iurisdictiōis. ⁊ eo°. si sit
suspēsus a iurisdictiōe ⁊ n̄ ab ordie. si
ab utroqꝫ neutꝝ pōt. B .2ᵒ qn̄ ē lata
pᵒ appellationē legitimā. 3ᵒ qn̄ ꝯtinet
ītolerabilē errorē. hi duo casus hn̄tur
ex̄ eo. ꝑ tuas. In qbꝫ casibꝫ ille q eos ꝓ-
ponit etiam si nō petat absolutionē dꝫ
audiri. ut ī dcō. c. ꝑ tuas. Sꝫ ⁊ si ad cau
telā petat absolutiōeꝫ n̄ dꝫ denegari qꝫ-
uis aduersariᵒ eiᵒ uel excoīcator se oꝑ-
ponat. nisi dicēt eū excoīcatū ꝓ mani-
festa offensa qa tūc dabit̄ sic dicēti t'mi
nus octo dieꝝ. ⁊ si ꝓbauerit nō absol-
uet̄ nisi ꝑstet emendā uel det cautiōeꝫ
d' parēdo iuri si offensa ꝓponat̄ dubia
Si tn̄ pendēte ꝓbatiōe ꝑma. s. illiᵒ qui
sic fuerat excoīcatᵒ. dꝫ euitari ī illꝭ oībꝫ
q̄ ut actor in iudicijs attēptauerit. Ex̄
iudiciū vo ī officijs. electiōibꝫ. postula
tionibꝫ. ⁊ alijs legitimis actibꝫ dꝫ ad-
mitti. ex̄ eo. solet. li° 6°. Q̃ si appellat o-
nē sup h' nō fuerit ꝓsecutᵒ ut debuit ī-
fra tēpᵒ statutū a iure uel a iudice ⁊ ip
se fuerit excoīcatᵒ noīatim ⁊ exꝑsse. di
cto lapso tpe dꝫ denūciari. ⁊ tā a iudici
alibꝫ qꝫ ex̄iudicialibꝫ actibꝫ remoueri
donec de ipius sn̄ie docuerit nullitate.
ex̄ eo. licet. li° 6°. A .De tpe appellatō
nis hr̄ ex̄ de appel. cū sit. ubi dr̄ ꝙ si an̄
sn̄iam uel pᵒ fuerit appellatū. hᵒmōi
appellātibꝫ annᵒ īdulget̄. aut ex nccīa
⁊ euidēti cā bienniū. nisi forte iudex
a q̊ appellatū fuerit ꝓm locoꝝ distātiaꝫ
⁊ ꝑsonaꝝ ⁊ negocij q̄litatē ꝑcisū tēpᵒ
fuerit moderatᵒ. īfra qd' si is q appella-
uerit cām appellatiōis nō fuerit ꝓsecu-
tus tenebit sn̄ia. si pᵒ sn̄iam appellaue
rit ⁊ a cā sua cecidisse vr̄ nec ap̄liᵒ sup
eodē negocio audiet̄ appellās. hec ibi.
Hoc fallit ī sn̄ia excoīcatiōis q̄ pᵒ lap-
sū dcī tpis nō ratificat̄. ⁊ pōt eiᵒ nulli-
tas allegari. dcō. c. licet. B .4ᵒ casus ē
qn̄ aliqs excoīcaret maiori excoīcatōe

illos q excoīcato ꝑticiparēt n̄ ī crimīe
ꝫ ī locutiōe ⁊ ī alijs casibꝫ qbꝫ incurrit̄
minor excoīcatio. Nā talis sn̄ia nō va-
let nisi ꝑmissa trina monitiōe uel vna
ꝓ tribꝫ. ⁊ nisi exꝑmantur noīatim ipi
āmonēdi. ex̄ eo. statutū. ⁊ c. ꝯstitutō-
nē. li° 6°. A .h' etiā casu silr̄ non valet
sn̄ia excoīcatiōis uel int'dicti. dcō. c.
statutū. Et ī dictis tribꝫ monitiōibus
siue vna ꝓ tribꝫ debēt adeē aliq̊ꝝ dieꝝ
ꝯpetētia intualla. nisi facti nccītas ali-
ud suaserit. dcō. c. ꝯstitutionē. B .5ᵒ
ē qn̄ ꝑlati int'dicerēt suis subditꝭ ne ex
ponerēt suis supioribꝫ aut ap̄lice sedis
legatis uel īqsitoribꝫ. A .a sede ap̄lica
deputatꝭ uꝭ alijs qbuscūqꝫ ꝑsonis ꝑ q̄s
ad ꝑdictoꝝ noticiā valeat ꝑuenire. ut
ī dcō. c. qa. d' q̊. ī. B .statū eccl'iaꝝ sua-
rū siue monasterioꝝ ⁊ d' h' ferrēt sn̄iaꝫ
excoīcatiōis. ex̄ de offi. ordi. qa pleriqꝫ
li° 6°. A .ubi pꝫ ꝙ h' casu talis sn̄ia nō
valet silr̄ nec int'dicti uel suspēsionis.
Idē etiā casus notant̄ ī sū. con. li° 3°. ti.
33. q. 73. ꝓm Hosti. Et addit̄ aliᵒ videlꝫ
si qs excoīcet̄ a delegato ꝯ intentioneꝫ
delegātis. ex̄ de ꝑben. c. si. B
Utrꝝ excoīcatus obliget sibi aliquē
ꝯhēdo. R°. Hosti. dic ꝙ nō. A .Dicit
eni Hosti. ꝙ excoīcatᵒ ꝯhēdo pōt ꝯdi
tionē suā facē detiorē nō meliorē. ⁊ iō
obligat̄ alteri ⁊ nō obligat sibi aliū. ut
ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 84. B .Sꝫ veriᵒ
vr̄ qd' Inno. dic videlꝫ ꝙ oēs ꝯctᵒ initi
cū excoīcato nō solū ignorāt ꝫ etiā sci-
enter ⁊ etiā durāte excoīcatiōe tenent
⁊ ex eis qdem agit̄ ꝯtra excoīcatū. ipse
autē durante excoīcatione agere non
pōt. Poterit tn̄ pᵒ absolutionē etiā de
ꝯctu īito dū erat excoīcatᵒ. xi. q. 3. qm̄
multos. ī fi. ex̄ eo. si vo. Con. xv. A .Id
ī sū. con. dcā. q. 84. Et ut nōt̄ eo. ti. q.
133. glo. Ray. dic ꝙ ī h' distīguendū est
ꝙ si talis est ꝯtractus ꝙ ex illo transit

alterutri ī ptātē altius tenet ɔtractus. ut cū qs dat se ī arrogatiōē alic⁹ excōicati ſm illud. Arrogo q sui⁹ ē ß h ʒ me⁹ eē necesse. uel qñ qs vēdit se in seruuʒ uel ɔ̄hit mrīmoniū cū psona excoīcata. Et ī his casibꝫ pñt talit ɔ̄hētes sibi īuicē coīcare tpe excoīcatiōis. sicut cū aliqs excoīcat⁹ recipit ī mōasterio ad pfessiōeʒ aut recipit ab excoīcat credo q possint sibi īuicē coīcare ſm q excoīcati reglaribꝫ solet ab alijs fratribꝫ coīcari. In alijs ɔtractibꝫ distiguendū. qa si ɔ̄hēs nō obligat se ad coīcanduʒ cū excoīcato tpe excoīcatiōis. lʒ peccet mortalit ɔ̄hendo. tñ tenet ɔ̄ctus. ut si qs vēdat ꝛ vēdēdo tradat aliqd excoīcato pcio stati tradito. Si aūt obliget se ad coīcandū cū excoīcato tpe excoīcatiōis uel ī casu nō ɔcesso nō tenet cōtractus. ut si qs iuret excoīcato q vendet ei aliqd aut locabit aut ſuiet ei aut faciet aliqd ei. qa illicitū ē qd̓ ei pmittit tpe excoīcatiōis. Q si iurasset q p⁹ absolutionē aliqs opas ei facēt obligaret. lʒ peccaret sic iurādo. B

Utr̄ excoīcat⁹ possit ītrare ecclīam. R̄⁹ ſm Ray. Excoīcati excoīcatione maiori siue occulti siue manifesti non debēt ītrare ecclīaʒ q̄diu sūt excoīcati. Et ītelligit ſm ɔ̄. ad orandū siue duʒ agūt ibi dīna officia. Sec⁹ si solū ītrāt ad trāseundū p eā. A. dū tñ tūc nō celebrent ibi dīna ut dicit idem ɔ̄. B. aut si ad audiendū p̄dicationē q̄ audita stati exeāt. ex̄ eo. rn̄so. A. Idē ī sū. cō. li⁹ 3. ti. 33. q. 166. ubi etiā addit ſm Ray. Et idē ītelligas de ītrdicto ꝛ suspēso ab īgressu eccl̄ie. ar. 33. q. 4. vir cū ppa. et. 21. dis. cleros. ī fi. Dic tñ glo. Ray. Sec⁹ eēt si eēt suspēsus ab officio tm̄ uel ītrdict⁹ a sacris eccl̄ie qa tunc posset orare in ecclīa ꝛ audire ibi dīna

Dic etiā glo. q ex h̄ pʒ q excoīcatus lʒ occulte peccat si ītrat ecclīaʒ uel aliorū coīoni se īgerit. lʒ qdam dicāt ɔ̄riū. ꝛ male ut credo excusantes talē p h̄ q dicūt q nō tenet se reddē notabilē d̓ excoīcatiōe occulta. qd̓ faceret si vitaret coīonē alioꝝ. qa cū alius nō debeat eū pdere vitādo eū ī publico. multo fortius nec ip̄e tenet se prodē. ut dicunt. Sʒ nō ē silē. qa nō ē ī ptāte altius eum corrigē talit eū vitādo. ß ī ptāte ip̄ius ē se corrigē ꝛ absolutionē ī petrare. hec ibi. Nec tō glo. nō militat nisi ī obstiato. Pretea lʒ qs peccauerit ī vno nō tñ debet peccare ī alio. s. pdēdo delictuʒ suū ī malū exēplū ꝛ scandalū pximi qd̓ pctm̄ ē. d̓ pe. dis. 5. ɔsideret. vn̄ nō puto q debeat se pdē. tñ q̄diu ē ī mora petēde absolutiōis peccat coīcando cū alijs cū pcedat ex ppa culpa. sicut ꝛ ī silī dicit Ber. ī meditatiōibꝫ d̓ pctō te q peccat si docet ꝛ si nō docet. B

Utr̄ excoīcatus possit recipi ad religionē vide s̄. absolutio 3. §. fi.

Uniuersitas uel collegiū excoīcari ñ pōt. qa posset irretire īnoxios. ex̄ eo. romana. in fi. li⁹ 6.

Utr̄ excoīcat⁹ possit amplius excoīcari. R̄⁹ ſm Ray. Pōt siue peadē cā siue pro diuersa siue ab eodē iudice siue a diuersis. 3. q. 4. Engeltrudā. xi. q. 3. excellētissim⁹. 12. q. 2. de viro. A Con. ꝛ alij doc. coīter. ut ī sū. con. li⁹ 3. ti. 33. q. 80. B

Quis ē effect⁹ maioris excoīcatiōis? R̄⁹ ſm Hosti. p̄ qdē ut null⁹ cū eo participet neqʒ loquēdo. neqʒ orādo. salutādo. coīcando. comedēdo. uel bibendo xi. q. 3. sicut. ꝛ in tribꝫ. c. se. Item q nō possit eligere uel eligi. ut notatur ex̄ de appel. cōstitud. A. p̄. Et ibi glo. dic idem etiā in suspēso. Et notatur in sū.

117

con.li°. 3°. ti.33.q.81.ubi etiã dr̃ de aliis subsequẽtibꝰ excoĩcationũ effectibus B .Itẽ ꝙ nullũ bñficiũ eccliasticũ acq rere possit. ex̃ de cle.exco.mi.postulastis.ex̃.de eta.7 q̃li.cũ bone.in fi. A Sił nõ valet illud licite retinere.nisi fuerit cũ eo mĩficordit̃ dispensatũ.cuꝫ illud nõ fuerit canonice ꝯsecutꝰ.ut in dcõ.c. postulastis. Et ẜm glo.ibi ex q̊ nõ dr̃ a q̊ debeat dispẽsari vr̃ relicta potestas dispẽsandi epis.ar.ex̃ de sen.exco.nup.Et ẜm dñm Anto.de bu.ibidẽ hãc glo.tenet Goff. 7 Inno.ex̃ ɗ tẽpo.ordi.dilectꝰ.xv.vo in specu.de delegato.§.nũc epoꝝ.ꝯdicit ĩ excoĩcato ꝑpt̃ ꝯtẽptũ sedis aplice. Hosti.dic ꝙ si est talis excoĩcatio a q̃ absoluẽ possit eps tũc eps poterit dispẽsare.Si nõ ẽ talis solus papa poterit dispensare.ar.ex̃ de offi.ordi.c. pastoralis.7 de sen. exco.a nob 2°.Itaqꝫ ẜm Hosti.ille potit dispẽsare q põt ab excoĩcatiõe absoluẽ.7 nõ alius.Et ꝑ h̃ bñ vr̃ facẽ.ex̃ ɗ sen.exco.cũ illoꝝ.ibi.Dispẽsandi facultatem se nouerit nõ hr̃e.qbꝫ ẽ etiã absolutio taliũ intdicta. B .Itẽ ut q̃ꝫdiu excoĩcatus ẽ de bñficiis suis nihil ꝑcipiat.ex̃ de appel.pastoral.in fi.Hoc dico q̃ꝫdiu ẽ ĩ mora absolutiõis petẽde.alit̃ nõ.ex̃ de ꝯces.ꝑben.qa drsitatẽ. A .Hoc fuit dictũ Ray.ut ĩ sũ.con.dcã.q.81.ubi etiã pꝫ ꝙ idẽ ẽ ĩ suspẽso a bñficio.ex̃ de elec.cũ ĩ cunctis.§.clerici sane. Et ẜm Inno.in dcõ.c.pastoral.idẽ ẽ ĩ suspẽso ab officio tm̃. Sꝫ Hosti. h̃ ĩtelligit qñ ex g̃ui cã suspẽsus ẽ. ex̃ ɗ pur.ca.inter sollicitudines. Secꝰ si ex leui cã.puta ꝑpter scãdalũ populi uel ĩfamiã solaꝫ nec diu stetit ꝯtumax.Con.Goff. B Itẽ nõ põt ꝯstitui ꝑcuratoꝛ.ex̃ ɗ ꝑba.pꝰ cessionẽ.nec etiã põt ꝯstituẽ. A.nisi ad se defendẽdũ.ut ĩ.c.ĩtelleximus.

ex̃.ɗ iudi. B .Quĩimo si q̃ coĩtas aliquẽ ꝑcuratorẽ ĩstituit 7 ĩpe excoĩcatꝰ int̃ ꝯstituẽtes fuit uel rectoꝛ uel ꝑncipalis 7 exꝑssus. A .s.in lr̃is ꝑcuratoriis.ut ĩ.c.de q̊.ĩ. B .uel eius auctoritate factus eẽt ꝑcuratoꝛ. uł si ĩpa coĩtas sciẽdo ĩpm talẽ vna cũ eo ꝑcuratorẽ fecisset.nõ valẽt.ut ex̃ ɗ ꝑcura.c.fi. Si tñ excoĩcatꝰ sit reꝰ bñ põt ĩ iudicio se defẽdẽ 7 ad h̃ ꝑcuratorẽ ꝯstituẽ.ex̃ de iudi.ĩtelleximꝰ. A .Ubi nõt glo. ꝙ si nõ põt ꝑcuratorẽ hr̃e uel fidelem repire põt respõdere etiã ꝑ seipsũ. B Secꝰ si sit actoꝛ uel recõueniat.ex̃ ɗ ꝑba.post cessionẽ. A .Meliꝰ facit ex̃ de except.cũ int̃. B .Itẽ ꝯstitutiões 7 sẽtẽtie q̃ ferũt̃ ab excoĩcato uel de ipsius mãdato sũt irrite ĩpo iure 7 nllo vnq̃ꝫ tꝑe valebũt. ex̃ ɗ ĩmu.eccle.aduersus A .Hoc fuit dictũ Ray.ut pꝫ ĩ sũ.con.dcã.q.81.Et addit glo.Ray.ꝙ si detegit̃ excoĩcatio alit̃ pꝰ sniam reuocatur snĩa.ex̃ ɗ re iudi.ad ꝑbãdũ.7 ꝙ huic iuri derogat̃ ꝑ ꝯtrariã ꝯsuetudĩeꝫ q̃ꝫtũ ad ꝑncipes 7 magistratꝰ 7 baliuos eorũ excoĩcatos q faciũt obseruari snĩas latas ab ĩpis tꝑe excoĩcatõis.qɗ tñ fieri no dꝫ.h̃ glo. B .Et breuit̃ excoĩcato maiori ẽ oĩs legitimꝰ actꝰ intdictꝰ. ut dictũ ẽ s.§.p̊. Itẽ excoĩcatio nõ suspẽdit̃ ꝑ appellationẽ sequentẽ.ex̃ ɗ appel.pastoralis.Itẽ qcũqꝫ ẽ excoĩcatus ẽ ab officio 7 bñficio suspẽsꝰ.ut ĩ dcõ.c.pastoral.§.fi. vñ ñ põt bñficiũ ꝯferre.ex̃ ɗ exces.p̃la.tãta.tñ q̃ꝫdiu tolerat̃ valet qɗ fit ab eo.ut si ꝓuideret alicui eccłie uel si ꝯfirmaret alicuiꝰ electionẽ.ar.8.q.4.nõne.6.q.4.c.p̊.7 3°.nisi eẽt notoriũ. A .uel alit̃ ꝑbari posset ꝙ eẽt publice excoĩcatꝰ ẜm Hosti.cuiꝰ h̃ fuerũt dicta.ut pꝫ in sũ.con.dicta.q.81. B Itẽ excoĩcatꝰ sicut 7 quilibet suspẽsus

ſi ſcient̃ ſe igerat diuinis fit irreglaris
ex̃ de cle.exco.aplice.nec cū eo diſpēſa‑
ri pōt niſi p papā. ex̃ de ſen.7 re iudi.
cū eterni.7 ex̃ eo.cū medicinalis. libᵒ
6ᵒ.Excoīcatꝰ q̊q̨ ſi īpetret aliq̃d reſcri‑
ptū ſup alio articlo q̃ appella tiōis uel
excoīcatiōis nō valet.ex̃ de reſcrip.ip‑
ſo iure.liᵒ 6ᵒ.

¶ Nūqd excoīcato licet baptiçare? Reᵒ
ſm xv.durā. Si excoīcatꝰ paratꝰ ſolē‑
nit̃ baptiçat.irreglaris efficit̃.Secus ſi
alit̃ ī nccītate hoc facit.ſicut 7 de malo
miſtro dictū ē s̃.baptiſmus 3ᵒ.§.3ᵒ.

¶ Judices ſclares ɔpellēdi ſūt ab eccle
ſiaſticis iudicibꝫ repellē excoīcatos ab
agēdo patrocināndo 7 teſtificādo ī cu‑
rijs ſuis.extra eo.decernimꝰ.liᵒ 6ᵒ.

¶ Qn̄ rector aliqs fuit excoīcatꝰ ꝓ eo
qd̃ fecit in ſuo regimīe ſi poſtea amotꝰ
ſit nihilominꝰ excoīcatꝰ ē. qn etiā ſuc
ceſſor eiꝰ. Nā vterq̨ dꝫ eccl̃ie ſatiſfacē
ꝓ his q̄ ſtatuit uel ī qbꝫ ſuccedit. ex̃ de
īmu.eccle.aduerſus. A .Ibi dr̃ de ex
coīcatiōe q̄ irrogat̃ rōe exactionū ſeu‑
oneꝝ eccl̃ijs ſeu cl̃icis indebite iniūcta
rū. Et qd̃ d̃ ſucceſſore dictū ē ītelligit̃
niſi ſatiſfecerit īfra mēſeꝫ.ut dcō.c. ad
uerſus. qd̃ pōt ītelligi de eo qd̃ verſuꝫ
ē ī ꝓpriā uel coītatis vtilitatē. alit̃ nō
ē rō q̄lit̃ debeat teneri.Intelligit̃ enī d̃
ſucceſſore ī dignitate.ut pꝫ ex tex.ibi.
cū ſuccedat ī onere q ſbſtituit̃ ī hono
re.7 ex ibi nō.p Inno.q etiā ibi videlꝫ
in dcō.c.aduerſus.dic q̇ h̃ hn̄t locum
tm̄ qn̄ qs ſuccedit ī regimīe illiꝰ q eſt
excoīcatꝰ ex p̄dictis cāis uel ꝓpt̃ libta
tē eccl̃ie.Secꝰ ē ſi ex cā alia uel ip̄e ptāſ
uel etiā ɔſiliū uel cōe eēt excoīcatū uel
int̃dictū.qa tūc ſucceſſor nō eēt excoī‑
catus.h̃ ille. De excoīcatiōe ꝓpt̃ liber
tatē eccl̃ie.s.rōne ſtatutoꝝ ſeu edicto‑
rū uel ɔſuetudinū ītroductaꝝ p̄ dcāꝫ
libertatē eccl̃ie. 7 quō dicta excoīcatio
trāſit ad ſucceſſores officij niſi p̄dicta
fecerīt aboleri hr̃ ex̃ eo.c.grauē.7.c.no
uerit. B .Priuilegia q̊rūdā ne poſſint
excoīcari reſtrīgūt̃.ut.ī.ītdcm̄ p̊.§.9ᵒ.

Excoīcatio 2ᵒ.

s.de pcutiētibꝫ cl̃icos. Tales
enī excoīcati ſūt nec niſi a papa abſol‑
ui pn̄t.17.q.4.ſi qs ſuadēte.Et de hac
mā vide s̃.abſolutio 2ᵒ.p totū.

¶ Sūt caſus ī qbꝫ pcutiēs clericū non
eſt excoīcatꝰ. p̊ qn̄ igrabat q̇ eēt cl̃icꝰ
puta qa comā nutriebat.ex̃ eo.ſi vero
2ᵒ ī cl̃icis q nō ferūt hītuꝫ cl̃icaleꝫ nec
tōſurā nec aliqd de clericatu oſtendūt
ſi 3ᵒ āmoniti nō ſe correxerīt.ex̃ eo.cō
tingit 2ᵒ. A .Et ſufficit q̇ āmonitio fi
at nō ſolū ab ep̄o. ſ etiā a q̊cūq̨ ꝓprio
p̄lato.ex̃ eo.ī audiētia.ubi dr̃ gnālit̃ d̃
p̄latis ꝓprijs.7 nōr̃ in directoria liᵒ 3ᵒ.
ti.2.§.54ᵒ. B .3ᵒ ī cl̃ico q ɔtēpto hītu
fert arma.7 3ᵒ āmonitus nō ſe correxe
rit. ex̃ eo.ī audiētia.Et etiā ſi n̄ ſit mo
nitꝰ ſ īmiſceat ſe tyrānidi.ex̃ eo.cū nō
ab hoīe. A .Et ibi h̃ nōt glo.7 Inno.
ex̃ eo. c. nō dubiū.ubi idē dic de cl̃ico
ſeditionē 7 iiuſtā guerrā faciēte.extra
eo.ꝓpendimꝰ. B .4ᵒ ī cl̃ico exercente
negocia ſcl̃aria. 7 iteꝝ ſi āmonitꝰ fue‑
rit ut dictū ē. ex̃ de vita 7 hone. cle.c.
fi.Idē ī ſū.con.liᵒ 3ᵒ.ti.33.q.34.Et ī dcō
c.fi.ſic dr̃.Mandamꝰ q̊tenus ſi tales 3ᵒ
a te moniti ab huiꝰmōi nō reſipuerint
ſed p̄termiſſis diuinis officijs negociati
onibꝫ inſtiterīt ſecularibꝫ cū facto ip̄o
p̊uilegiū abijciant clericale. tu quoq̨
minus dū his ſe īplicāt de ſuis faculta
tibus ſtatutis 7 ɔſuetudinibꝫ patrie
ſubiaceant non defendas eoſdē.Et ſic
hoc caſu videtur perdi priuilegium in
rebus tm̄. Pro hoc etiam facit cle. i.

de vita 7 hone. cle. B .5° ī clerico diu-
gato si nō defert hitū. ut s̄. clicus 2°. §
fi. A .Idē ē etiā si n̄ ferret tōsurā. ut ī
c. vno de cle. diu. li° 6°. B .6°. ī clicis bu
fonib⁊ 7 etiā macellariis. de qb⁊ hēs s̄
clic⁹ 2°. §. 4°. et 5°. 7° ī illis q nō ex ira s̄
i ocose se pcutiūt. ex̄ eo. c. p̊. 8° ī mgr̄o
q tn̄ h̄ facit leuit̄ 7 cā disciplinę. ex̄ eo.
cū volūtate. §. fi. 9° in eo q ī cōtinenti
vi m vi repellit tpate. ex̄ eo. si vō p̊. §.
2°. x° cū qs iuenit clicū turpit̄ agentē
cū vxore mr̄e sorore uel filia ppa. ut ī
dcō. c. si vō. §. nec ille. xi° si fiat a p̄lato
uel de mādato eius cā correctiōis. ut ī
dcō. c. cū volūtate. 7. c. ex tenore. Et si
nō fiat cā correctiōis. tā vberās q̄ pci-
piens ī currit excoīcationē. ex̄ eo. vni-
uersitatis. Q2 si cā subest. pōt clicū cape
7 carcerare etiā p laicū. ex̄ eo. si clicos.
li° 6°. A .lz nūdū appareāt īcorrigibi-
les. ut ibi. B .Sz pcussio nō dz fieri p
laicū alioqn iterr̄ābo īcurreret excoī-
cationē. ut ī dcō. c. vniuersitatis. nisi cle
ricus aliqs esset adeo īcorrigibil̄ q alit̄
capi 7 corrigi nō posset. ex̄ eo. ut fame.
12° ī turbāte dīna officia. quē p̄s byt̄
uel alius ad quē spectat pōt eīj cē d̄ ec
clesia. ex̄ eo. veniēs. 7. c. cū voluntate
§. si q vō. Silr̄ cū qs rōne officij quod
ī eccl̄ia obtinet pcutit clicū aut etiā cū
senior cā deuotionis h̄ faciat. aut dn̄s
aut parēs siue ppinqu⁹ q familiā corri
git. Hec oīa ī h̄. 12. vsu dicta ītellige cū
sint ī miōrib⁊ ordinib⁊. ut ī. c. cū volū
tate. §. fi. A .Ibi sic dr̄. Si q vō rōne
officij qd̄ in eccl̄ia obtinēt aut etiā cle-
rici alij s̄m mores celo deuotiōis pue-
ros aut adolescētes ī minorib⁊ ordīb⁊
ostitutos turbātes dīnuz officiū. 7 hi
q obtētu p̄latiōis uel magisterij subdi
tos 7 scolares correctiōis cā leuit̄ forte
pcusserit. excoīcatiōis snīam nō īcur-
rūt. Qd̄ 7 de his dicendū ē q aliq̊s de
familia sua uel ppi q̊s īferiorr̄ gduū. i.
ordinū minorr̄ s̄m glo. ibi. Seqt̄. Silr̄
mō ut cohibeāt̄ ab īsolētijs suis 7 sciē-
tia boni sq̄ morib⁊ īforment̄ duxerūt
corrigēdos. h̄ ibi. Et ut nōt̄ ī directo-
ria li° 3°. ti. 2°. §. 70. q̊ ad p̄latū 7 mgr̄m
nō distīguit̄ vtrr̄ correcti sint ī miori-
bus uel ī sacris. Sz qd si p̄ncipal̄ mgr̄
phibeat submgr̄o uel alij cui ɔmittit
aliq̊s pueros docēdos ne pcutiat eos.
7 talit̄ phibit⁹ eos pcutiat. nūqd inci-
dit ī canonē? R° s̄m glo. Ray. 7 in sū.
con. li° 3°. ti. 33. q. 35. Credo q nō. qa nō
pōt mgr̄ p phibitionē h⁹mōi aufetre
ei bn̄ficiū iuris p q d̄ ɔcedit̄ docētibus
corrigē q̊s docēt. B .13° si cleric⁹ deposi
tus sit uel degdatus. ex̄ de iudi. cū nō
ab hoīe. 7 ex̄ de pe. degdatio. ī fi. li° 6°.
A .Si tn̄ clicus sit depositus ul̄ degra-
datus 7 nō sit traditus curie sclari. nō
obtinet h̄ casus. Nā talis p̄uilegiū reti
net ī memoriā officij p̄teriti. ut nōtur
ī sū. con. dcā. q. 35. B 14° qn̄ clic⁹ trās-
fert se ad actū p̄rsus ɔ̄riū. ut puta erat
in miorib⁊ 7 fact⁹ ē miles ul̄ bigamus
7 h⁹mōi. 84. dis. qsqs. A .Idē ī dcā
q. 35. ubi etiā addit̄ alius casus videlz
d̄ illis q ɔ̄ phibitionē diocesani publi
ce factā recipiūt admīstratiōez sclariū
psonarr̄. ex̄ ne cle. uel mo. c. 2°. ibi. Aug⁹
papa Lucen̄. epo dic. Sacerdotib⁊ 7
clericis tuis denūcies publice ne mīstri
laicorr̄ fiāt. nec ī reb⁊ eorr̄ pcuratores
existāt. qd̄ si p⁹modū facē p̄sūpserit. 7
occasiōe ipi⁹ admīstratiōis ppt̄ pecu-
niariā cām dep̄hēdāt̄ ī fraudē. indi-
gnū ē eis ab eccl̄ia subueniri p q̊s con-
stat ī eccl̄ia gnāri scandalū. B

¶ Sed quid si quis non ob sui tui-
tionem sed ob tuitionem patris. ma-
tris. vxoris. familie. filij. uel etiam

ex̄ neoꝝ clericum ledat? R̄ᷓ° ſm Inno.
Talis nō īcidit ī canonē.ar.ff.qđ me.
cā.iſti qdē.§.fi.Nā ⁊ ſocij īiuria ꝓpul
ſanda ē.23.q.3.fortitudo.⁊.c.nō īferē
da.Quidā tñ dicūt ꝙ h̄ ē veꝝ de defē
ſiōe illaꝝ ſolūmō pſonaꝝ p q̄s ītelligi
tur nob̄ īiuria fieri.ut īſti.đ īiurijs.§.
patit̄. A .idem qđ ī h̄.§.recitat̄ ī ſū.
con.dcā.q.35.Et p̄mū dictū Inno.vi
delicꝫ ꝙ idē ſit ī repulſiōe īiurie cuiuſ
cūqꝫ videt̄ veri⁹.ut ⁊ nōt̄ ī directoria
li° 3°.ti.2.§.90. B

¶ Sꝫ qd ſi pſona eccl'iaſtica domū oc
cupat alicui⁹ ⁊ nō vult exire ſine violē
tia? R̄ᷓ° ſm Inno.Eijciēs nō īcidit ī ca
nonē.ut colligit̄ ex̄ de reſti.ſpo.olī cau
ſam.⁊ ex̄ de homi.ſignificaſti. A .Hoc
veꝝ ē ſi fiat ī ɔtinēti.⁊ cū moderamīe
īculpate tutele.ut colligit̄ ex tex.⁊ glo.
dci.c.olim.⁊ ibi etiā p Inno.ad fi. B

¶ Quid de nō defēdētib⁹ clericos cū
poſſint? R̄ᷓ°.Faue͂ vident̄.qa cū poſſint
manifeſto facinori deſinūt obuiare.ex̄
eo.quāte.Intelligas tñ ꝙ ſolū illi excō
municati ſūt ad q̄ꝝ officiū ꝑtinet defē
dere.ar.13.q.5.admīſtratores.2.q.4.
forte.⁊.c.ē īiuſta. A .Dn̄s Anto.de
bu.ī dcō.c.quāte.lꝫ aliud ibi glo.vide
at̄ ſentire dīc ꝙ cōis ē opīo ꝙ īcidat in
canonē patiēs v̂berari clericū.⁊ doloſe
nō ꝓhibēs.ſiue habeat v̂berantē ī ptā
tē ſiue nō.Et idē nōt̄ ſm Hoſti.in ſū.
con.li° 3°.ti.33.q.34.Sꝫ qd đ ɔuerſis.B

¶ Quid ſi cl'ic⁹ volēs alicui ſatiſfacere
ſpōte ſubijcit ſe v̂berib⁹? R̄ᷓ° ſm Ray.
Ipe cl'ic⁹ dꝫ excōicari.⁊ v̂berās ē excōi
catus.Tal' enī ꝫ īiectio ⁊ ſi nō ſit violē
ta ē tñ īiurioſa/ſaltē ordini cl'icali ī cui⁹
fauorē canō ille ꝓmulgat⁹ ē.ex̄ eo.cō
tingit p̊.In h̄ ɔcordāt q̄ſi oēs. A .Hāc
excōicationē īcurrit etiā cl'ic⁹.uel ſilis
pſona irato aīo ꝑcutiēs ſeipm.qa facit

īiuriā ordini clericali ſiue religiōi.Itē
qa ſicut nō licet offendē aliū ita nec ſe
ipm.24.q.5.ſi v̂o licet.ubi hoc tenet
Archi.⁊ notat̄ in directoria li° 3°.ti.2.
§.120. B

¶ Sꝫ qd ſi mḡr uel p̄lat⁹ ex ira ꝑcutit
R̄ᷓ° ſm xb.Nō icidit ī canonē.ex q̊ cā
correctiōis h̄ facit.⁊ ſi đ correctiōe nō
cogitet actu.ſi tñ hꝫ hūc finē ī habitu
ſufficit.nec diſtīguo vtꝝ ſit ī ſacris uel
nō ſacris.ex̄ eo.cū volūtate.q̄ ī cāu cor
rectiōis q̄ fit a mḡro uel p̄lato īdiſtin
cte loqt̄.Qꝫ ſi p̄ncipalis mḡr ꝓhibeat
mḡro īferiori ne ꝑcutiat.ſi ꝑcutiat nō
vr̄ ꝙ īcidat.qa nō pōt p̄ncipalis mḡr
auferre bñficiū iuris p qđ ɔcedit̄ cor
rigē poſſe quos qs docet.

¶ Sꝫ qd ſi officiat⁹ ī eccl'ia p̄latus.ma
giſter.dn̄s dom⁹.uel ɔſanguinei exce
dāt modū ī corrigēdo? R̄ᷓ° ſm Hoſti.
Niſi ex ꝓpoſito ⁊ irato aīo multū exce
dāt.nō credo ꝙ īcidāt ī canonē q ſolū
mō dolū pſeqt̄.'qđ colligit̄.17.q.4.ſi
qs ſuadēte.⁊ ex̄ eo.c.p̊.Violētia enīꝫ
nō ɔmittit̄ ſine dolo.⁊ hoc etiā innuit
p̄ncipiū ex̄ eo.cū volūtate.Con.Ber.
⁊ xb. A .Idē in ſū.con.dcā.q.35. B

¶ Quid đ illo q a cl'ico ludēte ḡuit tñ
ꝑcuſſus cū aīo vindicādi grauit̄ repcu
tit? R̄ᷓ° ſm xb.Ex q̊ aīo vīdicte ⁊ non
iocoſa leuitate repcutit īcidit ī canonē
A .lꝫ ſine deliberatiōe repcutiat h̄ nō
factur⁹ ſi plene deliberaſſet.niſi tanta
eēt ſurreptio ꝙ ſe nec vīdicare nec īiu
riari ītenderet.tunc.n.nō incidēt ſm
eū.xb.ut ī ſū.con.li° 3°.ti.33.q.200. B
Sed ⁊ ſi iocoſe ꝑcuſſus a cl'ico ḡuit̄ rep
cutit ſ tñ cū iocoſa leuitate ⁊ ſine dolo
nō incidit. A .lꝫ grauit̄ repcutiat ⁊ cū
ira.qa videt̄ ea ɔditio ludentiū ꝙ ḡui
ter ꝑcuſſus ꝑcuſſorē ſuū ḡuiter repcu
tere pōt ne īferior videatur ī illo ludo

aut minꝰ strenuus fm eūdē xꝟ.ut ī sū.
con.eo.ti.q.zoi. B .Sił etiā nec sa-
cerdos q puer clicū iportune ludētē
secū iratus ꝑcutit nō iniuriādi aīo uel
libidine vindicte. A .sed ꝓpť īsolen-
tiā pueri repellēdā.ut ī sū.con.eo.ti.
q.zoz. B
Quid si aliqs nō mittit manus ī cle
ricū ꝟ spuit aut aliqd effūdit sup eum.
aut claudit ei hostiū.uł ponit custodes
ad capiendū eū si de domo exeat.uel ei
eqtanti capit habenas eq.uel rūpit ci-
gulū selle.uel minis ⁊ terroribus arre-
stat eū.uel facit ire q̄si captū ad iudicē
R° fm Ray. ⁊ alios coīter. Oēs tales
sunt excoīcati. nec refert an īiciat qs
manꝰ ī eū.aut in rē sibi talit coherētē
aut rē de manu eius rapiat.aut vestes
qbꝫ īdutus ē scindat. Secus tn̄ si solo
metu cogit ut se redimat. uł ut sibi ali
qd det.Nā talis nec ī ꝑsonā nec ī res si
bi coherētes mittit manū. A .Idē in
sū.con.li° 3°.ti.33.q.zo3.⁊ ī directoria.
li° 3°.ti.z.§.ii4.cū se. B
Quid si aliqs arrestat clericū aspor
tantē res q̄s ei fuerat furatꝰ. ⁊ ꝑ violē
tiā auferat ei? R° fm xꝟ. Nō credo ꝙ ī
cidat ī canonē si res illas ei aufert dū ē
ī asportādo anq̄ asportās se recipiat ad
locū determinatū.Secus si ex intuallo
qa nō licet ius sibi dicere. A .Idē ī sū.
con.eo.ti.q.zo5. B
Quid si qs īueniēs clicū turpit agē
tē cū vxore.mr̄e.sorore.uł filia.eū mu
tilat uel occidit? R° fm xꝟ. Et si possit
dici ꝙ tali parcit q̄ ad excoīcatiōē.eo
ꝙ decre.ex̄ eo.si vō.nō distiguit inter
atrocē īiuriā ⁊ nō atrocē. nihilominꝰ
nō licebit ei occidē.ex̄ de pe.c.z°. A
Hosti.etiā sup h̄ dcō.c.si vō.dic ꝙ fm
canones nō licet eum ꝑimere si aliud
fieri pōt. ut in sū.con.eo.ti.q.35. ubi
etiā patet ꝙ idē xꝟ.alit ꝯcludit q̄ s̄.po
situ̅ sit.Dic.n.ꝙ cū ꝓfata decre.si vero
nō videat excusare nisi eos q simplicit
manus īiciūt violētas ī tales.⁊ disti-
guat ī hostiario q clicos vulnerat ⁊ eos
q sine vulneribꝫ eos ledūt.vr̄ tutiꝰ di-
cendū ꝙ eos talit mutilātes uł occidē
tes īcidūt ī canonē.Dic etiam ꝙ illud
qđ ī dcō.c.si vō. ponit de clico turpit
agēte.putat nō eē restrigendū solum
ad coitū.ꝟ etiā ad āplexꝰ ⁊ deosculatō
nes.⁊ qn̄ aliqs ꝓpat se ad opus carnis
Si tn̄ nō ī loco suspecto ꝟ ī publico ta-
lia facēt.sicut aliqn̄ fit ī ludo.aliud eēt
qa vbetās īcidēt ī canonē.Cū aūt con
stat ꝑ signa ꝙ clicus iā expleuit factū
credo ꝙ si talia sūt sig ⁊ tā ꝓpiqua ne-
gocio ꝙ ꝯstet turpitudinē coitꝰ ibidē
ꝯpletā n̄ ē excoīcatꝰ statī vbetās talē
si sint de ꝓfatis ꝑsonis. Si aūt nō sunt
ꝓbabilia sig.nec īcōtinēti pꝰ factū vet
berat ꝟ postq̄ iā clicus ad alia diuertit
⁊ a loco discessit.īcidit ī canonē. B
Sꝫ vtr̄ maritꝰ sic īueniēs clicū possit
eū tenere īuitū? R° fm xꝟ. Pōt tenere
vtrūq̄.s.clicū ⁊ vxorē sine excoīcatio
ne donec aduocet testes. ff. de adul.ca-
pite. ex̄ de sen.ex.c. si vō alicuiꝰ. §.fi.
Idē Ber. A .In illa.l. capite.dr̄ ꝙ ista
detētio nō dꝫ fieri vltra.zo.horas ꝯti-
nuas. Et idē qđ ī h̄.§.nōt in sū.con.
li° 3°.ti.33.q.z5.ubi etiā dr̄ fm Inno.
in dcō.c.si vō ꝙ noīe mr̄is ītelligunt
oēs ascēdētes. ⁊ noīe filie oēs descēdē
tes.In collateralibꝫ vō uel affinibꝫ dic
ꝙ nō audet extendē. Alij aūt dicūt ꝙ
simplr̄ ꝑsonas noīatas h̄ ꝓuilegiū non
excedit.Et hoc dicit Hosti.ibidē tutiꝰ
eē.Dicit etiā ibi fm Ber. ⁊ Hosti.ī eo.
c.si vō. ꝙ noīe vxoris ītelligit hic etiā
spōsa de p̄nti. ⁊ ꝙ fm Hosti. ītelligit
de matre filia uel sorore tam legitima

q̃ꝫ etiã nãli sed nõ de adoptiua. B

¶ Quid ꝺ illo q ordinat cũ vxore sua ut cl'ic⁹ vocet' ad turpitudinẽ ⁊ sic verberat eũ? R̷ᵒ ꝭm xb. Credo ꝙ tã vir q̃ꝫ vxor ĩcidũt ĩ canonẽ cũ ꝓuocauerint. A. Idẽ in sũ. con. dicta. q. 35. B

¶ Quid de mliere q̃ ꝑcutit sacerdotẽ petentẽ eã de turpitudĩe? R̷ᵒ ꝭm xb. Si solũ verbꝭ eã ĩpetat. ĩcidit ĩ canoneꝫ Si aũt tãgit ĩuitã. ⁊ illa se defendẽs cũ moderamĩe ĩculpate tutele eũ ꝑcutiat nõ credo ꝙ ĩcidat. Securi⁹ tñ ẽ ꝙ faciat se absolui ad cautelã. A. Idem in dcã. q. 35. B

¶ Quid si qs irat⁹ vadit ꝯtra clericũ eleuato pugno ense uel hasta q̃si ꝑcussurus? R̷ᵒ ꝭm Ray. Nõ ĩcidit. qa manũ nõ ĩiecit. Idẽ Hosti. ⁊ Goff. A. Iꝺ ĩ sũ. con. liᵒ 3ᵒ. ti. 33. q. 207. B

¶ Quid de illo q ꝑsequit' clericũ fugientẽ ⁊ cl'icus sine ꝑcussiõe cadit ⁊ ledit' R̷ᵒ ꝭm xb. Nõ credo ꝙ ĩcidit. Secus si ĩpe fugiẽs ⁊ q̃si coactus p̄cipitet se in aquã uel ĩ aliud piculũ se ĩgerit ut euadat. qa tũc ꝑsequẽs ĩcidit ĩ canonẽ. A. Idẽ in sũ. con. eo. ti. q. 206. Sꝫ si bene penset' vtriusqꝫ casus nõ vr̃ rõ diuersitatis cũ ĩ vtroqꝫ lesio cau set' a ꝑsequente. ⁊ iõ vr̃ ĩ vtroqꝫ locũ hr̃e excoĩcatio ar. l. nõ pñt. ⁊ l. de qbꝫ. ff. de legi. B

¶ Quid si qs accipiẽs clericũ ꝑ capillos ⁊ h⁹mõi dicat. nisi eẽs cl'icus ꝑcuterẽ te? R̷ᵒ ꝭm xb. Si aĩo ĩiuriandi irat⁹ h̷ facit credo ꝙ ĩcidat. alit' nõ. A. Ideꝫ in sũ. con. eo. ti. q. 210. B

¶ Quid si qs furto accipit corrigiaꝫ a clerico q̃ cĩctus erat uel vestẽ q̃ erat ĩdutus? R̷ᵒ ꝭm Hosti. Nõ vr̃ excoĩcat⁹ qa mĩma ul' nulla ẽ violẽtia ꝑsone. eo ꝙ nõ sentiat'. A. Idẽ ĩ sũ. con. liᵒ 3ᵒ. ti. 33. q. 209. Et in directoria liᵒ 3ᵒ. ti. 2. §. ii4ᵒ. cũ se. B

¶ Quid si verberet' ꝯuersus? R̷ᵒ ꝭm Hosti. Si tales sũt ꝯuersi q se ⁊ sua tradiderũt deo ⁊ totalit' trãslati facti sunt eccl'iastici. siue eccl'ia sit regularis siue secl'aris. ⁊ tales debẽt gaudẽ eccl'iastica libtate. 17. q. 4. q̃sq̃s. Sec⁹ si esset ꝯuersus remanẽs ĩ domo sua ꝓpa tãq̃ꝫ laic⁹ ex̃ ꝺ p̉uilegiis. ut p̉uilegia. §. p̊. A. Iꝺ in sũ. con. eo. ti. q. 34. Hoc etiam tenet glo. ĩ. c. nõ dubiũ. ex̃ eo. B

¶ Quid si v̂beret' nouiti⁹? R̷ᵒ. Verberãs excoĩcat⁹ ẽ. ex̃ eo. religioso. liᵒ 6ᵒ.

¶ Quid si qs credẽs v̂berare cl'icũ verbat laicũ? R̷ᵒ ꝭm Ray. Nõ ẽ excoĩcat⁹ Hoc dico ꝓpt' l'ram canõis que exigit actuꝫ cũ dicit. si qs ĩiecerit manus violẽtas ĩ clericũ. A. Con. Hosti. ⁊ addit s. q̃ꝫdiu ꝯsciam hꝫ lesam debet se ꝑ excoĩcato gerere q̊usqꝫ sciat veritatẽ. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. ccxi. B

¶ Quid ꝺ eo. q v̂berat clericũ credẽs eũ laicũ? R̷ᵒ ꝭm Hosti. Si talis errauit ĩ ꝑsona. ut qa volẽs ꝑcutẽ Titiũ laicuꝫ ꝑcussit Seyũ cl'icũ. cũ vtrũqꝫ cog̊scit. tutior ẽ sñia ꝙ ĩcidit. Nã ĩ cl'icũ man⁹ violẽtas ĩiecit. A. Tãcre. ⁊ glo. Ray. tenẽt ꝯ̃riũ. q̃ꝝ dictũ põt ĩtelligi qñ ꝑcutiẽs nõ fuit ĩ crasso ſ᷑ iusto errore. ut satis põt colligi ex dicto eoꝝ. ut in sũ. con. eo. ti. q. 212. sicut ĩ sili pꝫ. ⁊ ĩ se. casu. B. Si aũt errauit ĩ q̃litate. qa de isto q ẽ cleric⁹ putabat ꝙ eẽt laic⁹. Nã videbat eũ ĩ hĩtu laicali ⁊ nõ gerenteꝫ se ꝑ clerico. nõ ĩcidit. ex̃ eo. si vo. 2ᵒ. Secus aũt si vidit eũ in habitu clericali ⁊ ꝑ clerico reputabat'. qa tũc inicdit in canonẽ. A. nisi h̷ casu putaret ludo talẽ habitũ esse assũptũ ⁊ haberet credendi ꝓbabilem cãm ꝭm glo. Ray. q̃ etiam dicit ꝙ si dubitat vtꝝ sit cleric⁹ uel laicus incidit in canonem. cum in dubio teneatur vitare periculum.

120

p̃cipim⁹. quod ꝓbat̃ manifeste ex̃ eo. cū p cā. ubi h̾ notat Hosti. Et adde qđ dictū est. §. se. ubi dr̃ de ĩcēdiariis. q꜄ post q̃ fuerīt denūciati nō p̄nt absolui nisi p papā. Et sic idē ĩtelligit de s̃. di- ctis. Et subdit. Alii aūt q alit̃ offēdūt ecclias uel bona eaꝝ diripiūt nō sunt ĩpo iure excoĩcati s̃ excoĩcādi. lʒ sacri- legi iudicēt̃. Con. glo. ĩ h̾ dcō. c. canōi ca. 7. c. oēs. B. De casib⁹ istis 7 hac materia vide s̃. absolutō p̊. §. 3°. 7. ĩ. in cendiarius.

Excoĩcatio v°.

De statuētib⁹ ꝯ libertatē eccle sie. Nā oēs tales sūt excoĩcati cū diuer sis fautorib⁹. ut s̃. excōmunicatio p̊. §. 2°. v̊. 8°.

Utrū hēmite 7 reclusi intelligāt̃ hic noīe ecclie. R° s̃m xb. Nō. nisi subiece rint se alicui religioni approbate. Con. Inno. 7 Hosti. A. Con. etiā Albricus. Puto h̾ ĩtelligēdū de hēmid seu reclu sis q ab ecclia nullā h̄nt approbatiōeʒ tacitā uel exp̄ssam. cū regularit̃ sit ĩhi- bitū nouā religionē seu nouū ordineʒ adiuenire. uel habitū noue religionis assumē sine lnīa sedis aplice. ut ĩ. c. reli gionū. đ reli. do. li° 6°. Al' heremite b̄n gaudēt p̉uilegio clericali. 16. q. i. q̊ ve 7 ibi glo. Silr̃ mulier inclusa. xi. q. i. de p̲sona. Et nōt dn̄s Anto. de bu. in. c. null⁹. ex̃ de foro ꝯpe. ubi etiā dic q꜄ ge- neralit̃ oēs p̲sone q̄ reglarit̃ viuūt sūt ecclīastice p̲sone. lʒ nō faciāt ꝓfessionē 7 gaudēt p̉uilegio clicali. ut nōt glo. 7 tex. in. c. indēnitatib⁹. ad fi. de elec. li° 6°. 7 nōtur. 12. q. vld. c. fi. 7 de maio. 7 obe. c. dilecta. ĩ glo. plt. qđ facit dicit ĩpe. p istis iesuatis 7 matrib⁹ 7 mulieri bus. 7 dicit etiā ibi q꜄ h̄nt p̄fate p̲sone p̄dictū p̉uilegiū q̄diu sic viuūt. etiam si nō intendāt p̲petuo sic viuē. B

An p̄dicta pena sit extēdenda ad il los q attēptāt aliqd ꝯ p̲ticlares ꝯsue- tudines aliq̄ꝝ eccliaꝝ. ut qa volūt cog̊ scere de oīb⁹ ꝯctib⁹ iuramēti interpositi- one vallatis? R° s̃m xb. Non. Con. In no. 7 Hosti. A. Idē ĩ sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 34. v̊. itē statutarii. ubi declarat̃ q꜄ h̾ pena solū obtinet circa p̉uilegia ꝯces sa ecclie vniuersali siue a deo siue a pa pa siue a p̉ncipib⁹. non aūt qn̄ sic fit ꝯ sp̄alia p̉uilegia p̲ticulariū eccliaꝝ. đ q̊ etiā ĩ. §. se. dicitur. B

Que sūt illa ꝯ q̄ faciēdo fit ꝯ liber- tatē ecclie? R° s̃m xb. Plura. ut q꜄ de- cime 7 oblatiōes ad clicos spectēt. 16. q. i. reuertimini. Itē q꜄ ecclia sit libera 7 sola res ecclīasticas admĩstret. 96. dis. si ĩpator. Itē q꜄ de sp̄ualib⁹ ius ꝯde re 7 iudicare p̄ot. A. Et ista sūt ꝯces- sa a deo. ut pʒ ĩ iurib⁹ allegatis. 7 mlta alia p̉uilegia q̄ ꝯtinēt̃ ĩ nouo 7 veteri testō. ut dr̃ ĩ dcā. q. 34. B. Q2 p̲cutiēs clicū sit excoĩcatus. 17. q. 4. si qs suadē te. Q2 ĩ legatid ad pias cās sufficiāt duo testes. ex̃ de testa. relatū p̊. A. Et h̾ cō cessa sūt a papa. ut pʒ ĩ iurib⁹ allegatis B. Silr̃ 7 si fiat ꝯ generalia p̉uilegia ecclie ab ĩpatorib⁹ data q̄ in iure ciuili ꝯtinent̃. nō aūt si sp̄aliter alicui eccle- sie uel ecclesiis data sint. Con. Inno. 7 Hosti. A. Idē ĩ sū. con. dcā. q. 34. ubi etiā addit̃ s̃m Hosti. q꜄ ꝯstitutio q̄ ir- rogat hāc excoĩcationē videlʒ. c. noue rit. ex̃ de sen. exco. mō ligat oēs statim 7 nō post duos mēses. qa iā dudū flu- xerūt illi duo mēses de q⁹ fit mētio ĩ dcō. c. nouerit. ĩsta q̊s talia statuta de- bēt deleri de capitulariis. Addit auteʒ q꜄ alii ponūt duos mēses post publica- tionē. i. postq̄ ĩ singul' loci h̾ ꝯstitutio fuerit publicata. Sʒ cū Hosti. ꝯcordat

Inno. ut in dcõ. c. nouerit. videlicȝ ut stati liget. Et dicũt oẽs ꝙ hˢ ↄstitutio frequent publicanda ẽ ne quis possit ignorãtiã allegare. Itẽ dicũt ꝙ q ignorat statutũ hᵘmõi nõ incidit ĩ excoĩcatiõeȝ q̃ nõ ẽ nisi ꝓ magnis criminibꝫ infligẽda ⁊ ĩ ↄtumacẽ. xi. q. 3. nemo epoꝝ. Et subdit ĩ dcã. q. 34. Et hˢ benignius est. Intellige nisi ignorãtia crassa fuerit ⁊ supina. ex̃ ꝺ ↄsti. ut aĩaꝝ liᵒ 6ᵒ. Seqt̃. Itẽ addit Hosti. ꝙ statutarij ⁊ scriptores statutoꝝ stati ligant̃. nec excusationeȝ hr̃e pñt ĩ toto lȝ qñqȝ excusent̃ a tanto. Potestates aũt ↄsules ⁊ rectores pñt hr̃e qñqȝ excusationẽ q̃ꝫtũ ad obseruatiõeȝ seu deletionẽ statutoꝝ p̃dictoꝝ q̃ ignorare pñt. Ex q̊ vᵒo certificati sũt ⁊ obedire negligũt. ↄstitutio eos ligat. quod ad arbitriũ boni viri referẽdũ ẽ. qñ. s. scire potuerũt uel nõ uel ĩpedire ne seruent̃. Cõsiliarij aũt ita demũ ligant̃ si ↄsentiãt ĩ delicto ꝭm Inno. ⁊ Hosti. B

Excoĩcatio viᵒ.

de pticipatione cũ excoĩcato.

Ubi sciendũ ꝙ ẽ q̃dã pticipatio illicita q̃ q̃dẽ p̃ot ↄtingere q̃druplicit̃. p̊. s. qñ qs pticipat cũ excoĩcato ĩ eodẽ crimine ꝓpt̃ q ꝺ excoĩcatᵘ ẽ. s. dãdo ↄsiliũ auxiliũ uel fauorem. ⁊ talis ĩcurrit eandẽ sñiam. ex̃ eo. si ↄcubine. ⁊ c. nuper. Et ĩtellige ↄsiliũ sine q̊ nõ erat facturus. ex̃ de homi. sicut dignũ. §. qui vᵒo. A. Paꝝ facit. Un̄ vr̃ ĩtelligendũ ꝺ ↄsilio etiã si alit̃ fuisset facturᵘ. qa nihilominᵘ pticipat ĩ crimĩe. ut nõt̃ ĩ directoria liᵒ 3ᵒ. ti. 2. §. 125ᵒ. tenet Inno. ex̃ eo. nup. cũ q̊ etiã vr̃ trãsire dñs Anto. de bu. B. 2ᵒ qñ qs pticipat q̃dẽ in crimĩe mortali. ꝭ nõ ĩ illo ꝓpt̃ q ꝺ excoĩcatᵘ ẽ. ⁊ talis mortalit̃ peccat. ꝭ nõ ĩcurrit eandẽ sñiam ꝭ ĩcurrit minorem excoĩcationẽ. A. Con. Inno. ĩ dcõ. c. nup. B. 3ᵒ qñ pticipat ei ĩ dĩnis. s. recipiẽdo eũ ad dĩna officia seu eccl'iastica sacra uel ad ecclesiasticã sepulturaȝ ⁊ talis q̃dẽ lȝ nõ sit irregl'aris. ut ex̃ eo. is q. liᵒ 6ᵒ. peccat tñ mortalit̃. ⁊ ẽ valde ꝓpĩquᵘ irregl'aritati. Nã ẽ ei int̃dictus ingressus eccl'ie donec de trãsgressione hᵘmõi ad arbitriũ eiᵘ cuiᵘ sñiam ↄtẽpsit satisffecerit ↄpetent̃. ex̃ de ꝑuile. c. epoꝝ. liᵒ 6ᵒ. A. Et ibi sentit Archi. ut ⁊ ponit Io. an. ĩ nouella. ꝙ dictũ. c. vr̃ solũ hr̃e locũ ĩ celebrãtibꝫ excoĩcatis ab hoĩe ⁊ nõ a iure ꝓpt̃ vᵒba ibi posita ad arbitriũ eiᵘ ⁊c. B. Et si pᵘq̃ȝ ẽ sic ĩt̃dictᵘ ĩgerit se dĩnis ĩ suo officio sicut pᵘ irregularis efficit̃. Itẽ si decedat sic int̃dictᵘ nõ dȝ ĩ cimiterio sepeliri. ex̃ eo. is cui. liᵒ 6ᵒ. Sȝ hˢ caue qa si sepelit hẽticũ. dic ut. ĩ. hereticᵘ 2ᵒ. §. 2ᵒ. Itẽ si sepeliat excoĩcatũ publice. dic ut s̃. excoĩcatio p̊. §. 3ᵒ. in p̃ncipio. A. His. n. locis pȝ ꝙ ĩ istis casibꝫ maior excoĩcatio ĩpo facto irrogat̃. Silr̃ ⁊ si qs cl'icus scient̃ ⁊ spõte recipiat ad dĩna excoĩcatũ iudicialiter a papa. ex̃ eo. significauit. ⁊ pȝ s̃. absolutio p̊. §. 2ᵒ. ĩ additiõe. B. Q̃ si tal' pticipatio ĩ dĩnis fit ꝑ metũ. ut qa tyrãnus cogit metu mortis sacerdotẽ sibi celebrare. beatus eẽt sacerdos ꝭm Hosti. si se ad martyriũ p̃paret. Metᵘ enĩ ⁊ si culpã attenuet simpl'r nõ excusat. 32. q. 5. ita ne. tñ ꝭm xᵒb. ⁊ Hugᵒ. bñ excusat metus q cadẽt ĩ ↄstantẽ virũ. A. In sũ. con. liᵒ. 3ᵒ. ti. 33. q. 173. refert̃ dictũ Hosti. ꝭ eo. ti. q. 163. dr̃ ꝙ secũda opĩo vr̃ hũanior ⁊ vᵒior cũ casus nccitatis excuset ĩ talibꝫ ⁊ etiã casus vtilitatis. q ꝺ minᵘ ẽ. hˢ ibi. Primũ tñ dcm̃ p̃ot ĩtelligi qñ qs ex metu patᵘ eẽt consentire etiã pctõ. tũc enĩ nõ eẽt excusabilis. dcõ. c. ita ne. B. 4ᵒ qñ pticipat

nõ ĩ crimĩe ħ ĩ loquẽdo uel secũ orãdo uel comedẽdo ⁊ hꝰmõi. ut dictũ est s̃. excoĩcatio p̃. circa finẽ. i. §. Quis effectus ꝛc. De talit̃ pticipãte dĩc Tho. in 4°. dis. 18. ꝙ qdã dicũt ꝙ peccat mortalit̃. Et subdit. Sꝫ ħ vr̃ valde gue ꝙ hõ ꝑ vno v̂bo leui q̊ excoĩcato loqt̃ mortalit̃ peccet. ⁊ ipsi excoĩcantes multis laq̃uꝫ dãnatõis ĩijceret. qꝺ ĩ eos retorq̃ret̃. Iõ ꝓbabiliꝰ vr̃ ꝙ nõ peccet mortalit̃ coĩcando nisi ĩ crimine uł ĩ dĩnis ut dictũ ẽ. uel ĩ ɔtẽptu eccłiastice discipline. qꝺ ĩtelligit decre. videlꝫ ꝯ̃ ꝓhibitionẽ supioris. ex̃ de cle. exco. mi. si celebrat. Iõ si aliqs ptinacit̃ excoĩcatis pticipat excoĩcari põt maiori excoĩcatiõe qa mortalit̃ peccat. Idẽ Al. ⁊ Pe. A. Et ut pꝫ in sũ. con. li°. 3°. ti. 33. q. 165. p̃dcis con. etiã Hosti. Dĩc. n. ꝙ q simplicit̃ coĩcat excoĩcato ꝯ̃ ꝓhibitionem canonis vẽialit̃ peccat. nisi ħ facẽt ĩ cõtẽptũ canonis. Sꝫ si ħ facit ptinacit̃ ꝯ̃ ꝓhibitionẽ iudicis generalit̃ uel spãlit̃ sibi factã. cũ p ħ casu excoĩcandꝰ sit. pꝫ ꝙ mortalit̃ peccat. ar. ex̃ eo. in nouella Inno. statuimꝰ. li°. 6°. ubi dr̃ in fi. Alit̃ aũt ĩ pticipãtes excoĩcatio ꝓlata nõ teneat ꝛc. Immo etiã nũc nouo iure necessaria ẽ ãmonitio noĩatim exp̃ssa ut ĩ nouella Gregl. decimi. ex̃ eo. ɔstitutionẽ. li° 6°. Satis etiã con. Goff. p dictũ c. si celebrat. in fi. qꝺ ⁊ Hosti. adducit. Et ad. c. sacris. ex̃ de his q̃ vi. Tancre. dicit ꝙ loqt̃ de pticipãte in crimĩe. Et Tho. ⁊ Pe. tñdent ꝙ loqt̃ de pticipãte ĩ dĩnis. ⁊ ꝙ dici põt ꝙ sicut neq̃ꝫ mortale pctm̃ ita nec veniale dꝫ hõ ɔmittẽ metu mortis eo mõ debiti q̊ debẽt venialia vitari. Con. etiã directoria lib° 3°. ti. 33. §. 148°. ubi int̃ alia dr̃ ꝙ pticipãs cũ excoĩcato nõ peccat mortalit̃ nisi in tribꝰ casibꝰ. p̊ si pticipat excoĩcato in crimĩe. ex̃ eo. nup. §. ĩ secũda. ⁊. c. si cõcubine. 2° si pticipat postq̃ꝫ monitꝰ fuerit. ex̃ eo. statuimꝰ. li° 6°. ⁊ ꝙ metus cã sacris. 3° si pticipat ĩ sacris. xi. q. 3. rogo ſm Hugl. Et adde q̃rtũ si ex studio uł ɔtẽptu pticipet reputãs excoĩcationẽ trufam ſm Hosti. ex̃ eo. ꝙ ĩ dubijs. ⁊ Io. ⁊ Archi. xi. q. 3. rogo. B

¶ Sꝫ nũqd delegatꝰ põt excoĩcate maiori illos q ĩ locutõe ⁊ hꝰmõi pticipãt excoĩcatis ab eo? Rñ. Põt. ⁊ sic excoĩcati debẽt petere absolutionẽ ab eo uel a delegãte. ut puta papa. ex̃ de offi. dele. p̃terea. ⁊. c. significasti. ⁊. c. prudẽtia. ĩ fi. Intelligendũ tñ ꝙ ipi pticipãtes ñ pñt excoĩcari nisi cum illa solẽnitate q̃ dr̃ s̃. excoĩcatio p̃. §. 27°. q ĩcipit. In q̄bus casibꝰ sñia. v̂. q̃rtꝰ cãus. Et ẽ sciendũ ꝙ excoĩcatio nõ trãsit ĩ tertiã psonã. ut pꝫ ħ sequẽti. §. circa mediũ.

¶ Sũt ⁊ alij casus ĩ qbꝰ qs licite pticipat excoĩcato. p̊ qdẽ qñ aliqs loqt̃ ei ĩ his q̃ ptinẽt ad absolutionẽ ⁊ salutẽ aĩe lꝫ alia v̂ba ĩcident̃ intp̃õat ut magl ꝓficiat. Et p hũc etiã modũ p̃dicatores q apud excoĩcatos ĩ p̃dicatiõibꝰ ⁊ ɔfessiõibꝰ q̃si gerũt cãs eoꝝ q ab ipis expoliati fuerãt possũt eł̃yas licite accipere ab ipis excoĩcatis. p̃serti si alit̃ ĩ locis illis ñ valẽt sustẽtationẽ hr̃e. ex̃ eo. cũ volũtate. Et ꝺ hꝰmõi p̃dicatoribꝰ vide. ĩ. restitutio 5°. §. fi. ⁊ ħ. ĩ. §. pñt. Itẽ Gregꝰ. xi. q. 3. qm̃ multos. subtrahit a mĩori excoĩcatiõe ples coĩcãtes. videlꝫ vxores. filios. seruos. ancillas seu mãcipia. rusticos. ⁊ seruiẽtes. ac oẽs alios. s. eiꝰ familiares ⁊ subiectos q nõ adeo curiales sũt ut eoꝝ ɔsilio scelera ppetrẽt̃. ⁊ eos q igrãter excoĩcatis coĩcant siue illos q excoĩcatis coĩcant. Quicũq̃ꝫ aũt orator. i. cã orõnis vadẽs aut pegrinus. aut viator ĩ terrã excoĩcatorꝫ

deueniūt ubi nō possint emē ul' n̄ hn̄t vnde emant dat lnīam ab excoīcatis accipiendi.

¶ Et nō ꝙ circa p̄dcās ꝑsonas distinguendū ē int' illos q an̄ erāt obnoxij siue obligati excoīcatis. ut vxor. filij. serui. ⁊ isti tenent' eis sicut ꝑus tenebā tur. Qui vero nō erāt eis obnoxij. nec etiā nūc sūt. ſ꜡ pn̄t cū eis coīcare ꝑut ⁊ qn̄ necc̄ fuerit. ex̄ eo. int' alia. A. Idē ī sū. con. lib° 3°. ti. 33. q. 25. Con. etiam Inno. ī dcō. c. int' alia. B. De ista mā nō ōsus. Utile. lex. humile. res igrata. necc̄. Hec anathema qdē faciūt ne possit obeē. Utile. i. ꝑpt' vtilitatē excoīcati ul' etiā ꝑticipātis. ut stati dicet'. Lex i. mr̄imonij excusat. Humile. i. serui ⁊ filij excusant'. Res igrata. i. qn̄ nesciuit eū excoīcatū. Necesse. i. ꝑpt' necc̄itatē coīcās excusat'. de qbꝫ plures ⁊ varias q̄stiones vide h̄. ī.

¶ Utilitas ḡ excusat a ꝑticipatiōe excoīcatoꝝ. ⁊ h̄ pōt duplex eē. Nā pōt eē vtilitas excoīcati. ut qn̄ qs loq̄t' ei de his q̄ ꝑtinēt ad ei⁹ salutē. ut dictū est ī ꝑxio. §. vn̄ ⁊ ad p̄dicationē admitti pōt. ex̄ eo. tn̄sio. p̄ respōso. Itē pōt esse vtilitas ex ꝑte ꝑticipātis. ut cum petit ab excoīcato q̄d ei dꝫ. ut in. c. si vō. ex̄ eo. Un̄ ⁊ si nolit soluē pōt ī iudicio cōueniri. alit' ex delicto suo cōmodū reportaret. ex̄ de iudi. ītelleximus. Posset etiā loq licite de salute aīe sue ꝑpe si ē necc̄itas ⁊ nō possit hr̄e recursū ad aliū q ōsulat ei. h̄ ſm xō. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 32. q. 127. ubi etiā dr̄ ſm eūdē xō. ꝙ necc̄itate īminēte possū petē ab excoīcato ōsiliū etiā sup tēporalibꝫ. Pro quāta aūt necc̄itate uel vtilitate liceat h̄ agē. arbitrio boni viri limitādū dic ⁊ h̄ de ōsilio. Sec⁹ aūt de ōfessiōe. quia etiā ī casu necc̄itatis nō licet excoīcato ōfiteri. ut nōt' ī sū. con. li° 3°. ti. 34. q. 64. ul' aliud sacr̄m ab eo recipe p̄ter baptismū morte īminēte ⁊ catholico deficiēte. ut nōt' eo. li° ti. 24. q. 8. B

¶ Uxor excusat' a ꝑticipatiōe cū viro s. qn̄ d' mr̄imōio ōstat. xi. q. 3. qm̄ multos. S꜡ nūqd eō° excusat' vir ꝑticipando vxori? Dicas ꝙ siue vir siue mulier excoīcatiōi subdat'. ꝑpt' mr̄imoniū illicite ōtractū nō licet ꝑticipare. ſ꜡ si alt' eoꝝ excoīcat⁹ sit ꝑpt' aliud delictū. tūc vterqꝫ excusat' q̊ ad redditionē debiti. A. ⁊ etiā q̊ ad petitiōeꝫ nō solū debiti mr̄imonialis. ſ꜡ etiā alteri⁹. cū etiā ab excoīcato debitū peti possit. ex̄ de iudi. ītelleximus. B. S꜡ ī alijs vir nō excusatur. eo ꝙ dꝫ cogē vxorē ut faciat se absolui. ar. 7. q. i. sicut. h̄ Hosti. Goff. ⁊ Ray. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 129. ⁊ ī directoria. li° 3°. ti. 2. §. 135°. B

¶ S꜡ qd si vir vocet excoīcatū ad mēsam. nūqd ⁊ vxor poterit ad ipam mēsam comedē? R° ſm xō. Credo ꝙ non tn̄ poterit comedē ad aliā mēsa꜡ ī eadem domo ita remotā ꝙ merito posset dici ꝙ nō comedant sil'. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 130. B

¶ Utr꜡ filij excusent' a ꝑticipatiōe patris. R° ſm xō. Filij q sūt ī pr̄ia ꝑtāte uel etiā emācipati q sūt ōmēsales pr̄i ⁊ ab eo hn̄t necc̄ia excusant'. alij vō nō. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 131. B

¶ Itē ut s̄. dcm̄ ē excusant' serui. ancille. rustici. seruiētes. ⁊ alij subiecti qui nō adeo curiales sūt ut eoꝝ ōsilio scelera ꝑpetrent'. Nā tales ꝑsone an̄ sn̄iam astricte erāt ad fāiliare obsequꝫ. ⁊ sic etiā nūc tenēt'. ⁊ coīcare pn̄t. ex̄ eo. int' alia. Qd' ītelligit' ſm xō. qn̄ ipi an̄ excoīcationē dn̄i obligauerūt se seruire ⁊ seruitiū ītrauerūt. Si aūt p⁹ ei⁹ excoīcationem ītrauerūt. distīgue. quia si

123

igrauerūt ⁊ postea sciūt. nō tenēt dis-
cedē cū dāno suo. Si vo sciuerūt a pn
cipio. tenēt discedē. nisi nccītas eos cō
pulisset ꝙ fieret de eius familia. Et qꝺ
dīc de rusticis ītellige q colūt terrā do
minoꝝ suoꝝ. Et ſm eundē xb. extēdit
etiaȝ ad illos q dicūt medietarij. ⁊ qui
ꝓpter culturā recipiūt certā portioneȝ
fructuū. Nā ⁊ pñt coīcare q̄ꝫtū oȝ ꝓpt
culturā ⁊ hm̄oi rōneȝ. Idē ītelligēdū
ē ſm Hosti. de nutricibꝰ ⁊ filibꝰ. q̄ si a
dño recederet nō hēret vñ viuerent.
ar. ex eo. si vere. ubi excusant q cū ex
coīcatis naud ꝯueniūt de trāsfretādo
ꝯ sarracenos. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti.
33. q. 131. ⁊. q. 132. B

¶ Sȝ nūqd pres ⁊ dñi excusant si pti
cipāt cū filijs suis excoīcatis? Rñ° ſm
Ray. ⁊ xb. dicūt qdā ꝙ sic. Sed tutius
ē dicē ꝙ nō excusant. qa tenebāt cor-
rigere suos mīores ne īciderent ī cām
anathatis. ar. 27. q. i. de filia. Iꝺ Goff.
⁊ Hosti. Tñ ſm Tho. ī 4°. dis. 18. ad mi
nus debēt eis coīcare in his ī qbꝰ obli-
gati sūt. qa sicut īferiores obligant ad
obseqū supioꝝ. ita ⁊ supiores ad ꝓui-
dētiaȝ īferioꝝ. A. Pñt etiā pētes coī-
care filijs excoīcatis qñ ab eis alimēta
sumerēt. ut nōt ī sū. con. dcā. q. 131. B
Et eodē mō vr̄ dicēdū de seruis excōi
catis q dño subsūt. A. Idē in sū. con.
dcā. q. 132. B. Seruis ⁊ mercenarijs
nō pñt coīcare ſm Hosti. nisi sine ma
gno īcōmodo eos vitare nō pñt. Et iꝺ
ꝺ socijs hñtibꝰ aliqd cōe. Con. Ber. A
Idē ī sū. con. eo. ti. q. 138. B

¶ Nūqd armiger ul' seruiēs militi pōt
coīcare cū illis excoīcatis cū qbꝰ dñs
suꝰ coīcat? Rñ° ſm xb. Nō pōt. lȝ excu-
set coīcādo dño suo excoīcato. ut dcm̄
ē s̄. §. 3°. ⁊ 8°. A. Et idē ē ī filibꝰ ſm eū-
dē xb. ut ī sū. con. eo. ti. q. 141. B

¶ Sȝ nūqd vasalli pñt coīcare dñis
suis excoīcati? Rñ° ſm xb. De hm̄oi va
sallis nōuit Hugō. ꝙ absoluti sūt ab ob
seqo fidelitati q̄ꝫdiu dñs illoꝝ ē excōi-
catus. ⁊ debēt ab eo abstinē. ut. 15. q. 6.
nos scōꝝ. Tenēt tñ ei reddē tributa ⁊
pēsiōes. nec peccāt sic coīcādo ei lȝ sol
uāt ī ꝓpria persona. qa necessitas ē ut
qdā dicunt. Vide h̄. ī. §. 27°. q īcipit.
Quid si teneor. A. Idē ī sū. con. eo.
ti. q. 136. ubi etiā subdit ſm eūdē xb.
Sȝ qa tota die videmus fieri ꝯriū. pōt
dici ꝙ illud. c. nos scōꝝ. loqt ī eo casu
cū agḡuat snīa ꝯ nobilē excoīcatū. ⁊
p̄cipit ī penā eiꝰ vasallis suis ꝙ nō obe
diāt ei. ⁊ tūc tenēt eū vitare. sicut dīc
Hugō. ꝗ eiꝰ snīa securior ē. h̄ ille. Et se-
qt in dcā. q. 136. Ambigue ꝺ h̄ loquūt
Inno. ⁊ Hosti. ex ꝺ dolo. ⁊ ꝯtu. ī. c. ve-
ritatis. qa qdā dicūt ꝙ absoluti sūt ab
executiōe fidelitatis durāte excoīcati-
one dñoꝝ. Alij aūt dicūt ꝙ nō. nisi sen
tētia agḡuet. h̄ ibi. Puto posse dici ꝙ
p̄ma ꝓcedat qñ vasalli pñt a coīone do
minoꝝ excoīcatoꝝ cōmode abstinē. p
c. nos sanctoꝝ. al' ꝓcedat secūda. cum ī
h̄ cāu nccītas ⁊ etiā vtilitas excuset. xi
q. 3. qm̄ multos. ⁊ s̄. §. 4°. B

¶ An possit vēdi aliqd seruiēti excōi-
cato. uel ab eo emi? Rñ° ſm xb. Si emat
ul' vēdat noīe excoīcati nō ē ꝯhendu
cū eo. sicut nec cū excoīcato. Secus si
noīe suo aliqd tale faciat duȝ tñ nō in
fraudē. A. Idem ī sū. con. li° 3°. ti. 33.
q. 142. B

¶ Posito ꝙ aliqs videt aliquē afferē-
tē victualia de mercato publice excoī-
cato. nūqd tenebit illū vitare? Rñ° ſm
xb. Propt h̄ solū ꝙ video eos afferētes
talia nō teneor illos vitare. nisi alit in-
notescat mihi ꝙ ibi ea emerit. De rebꝰ
aūt empti ibi qlibet pōt ꝯmedē ⁊ vti si

nō fuit ī culpa emēdi. A .maxīe.ut ī
sū.con.eo.ti.q.193. ubi h̄ ponūt̄. 7 sic
nō venegat̄ ve nccītate vsus vcāꝝ reꝝ
etiā si fuit ī culpa. B

¶ Quid si p̄sbyt̄ locauit opas suas ali
cui vño 7 vñs excoīcat⁹ ē? R̄ꝫ° s̄m Ho
sti. Si tpe locatiōis excoīcat⁹ erat n̄ va
luit locatio. Si v̂o postea fuit excoīca-
tus. caueat ne ei seruiat ī viñis. ex̄ eo.
significauit. A .etiā si ep̄s sit. qa ī h̄
ei nō ē obediendū s̄m eūdē Hosti. ut ī
sū.con.eo.ti.q.142. B

¶ Utꝝ excoīcat⁹ peccet si īgerat se cōi-
oni alioꝝ? R̄ꝫ° s̄m Ray. Sic. 6.q.2. si tm̄
ex̄ de cle. exco .mi. illud. circa finē. Et
qdē excoīcat⁹ etiā alios excoīcatos vi
tare vꝫ. Idē Hosti. A .Idē ī sū.con.eo.
ti.q.167. B

¶ Utꝝ si excoīcat⁹ ītret eccl'iaꝫ aliȷ̄ exi
re teneant̄. R̄ꝫ° s̄m Ray. si manifestū ē
eū eē excoīcatū. aliȷ̄ exire tenēt̄ uel p-
curare ꝙ ille exeat. xi.q.3. sicut apl'i.
24.q.i.c. oīs q. Si v̂o ē occultū. tunc q
sciūt exibūt secrete 7 caute ita ꝙ nō se-
quat̄ manifestatio si p̄nt. alit̄ nō exi-
būt. 6.q.2. si tm̄. A .Clari⁹ ad h̄ ex̄
eo. cū nō ab hoīe. B .Occulte nāqꝫ ex
coīcat⁹ occulte vꝫ moneri ut exeat. A
Sꝫ si nō vult exire tūc fiet qđ victū est
s̄m Goff. 7 in sū.con.eo.ti.q.171. B.
Con. Goff. Si aūt excoīcat⁹ ē in eccl'ia
nō cā orādi s̄ꝫ p alio negocio. nō video
q̄re ī eadem eccl'ia orare nō possim. ut
Inno. ait. A .In.c. nup. ex̄ eo. Aliȷ̄ tn̄
d̄. 7 his v̄r magis ꝯsentire Hosti. ibidē
ut 7 nōt̄ in vcā.q.171. B

¶ Quid si qn̄ excoīcat⁹ ītrat ecclesiaꝫ
sacerdos iā icepit missaꝫ? R̄ꝫ° s̄m Ray.
Si ē occultū nō vꝫ vimittē officiū. 7.q.
i. nihil. Si v̂o ē manifestū moneat euꝫ
publice ut exeat. 7 si qdē nō vult exi-
re 7 sacerdos nōdū inchoauit canoneꝫ
vꝫ vimittē. ar. 24.q.i. oīs q. A .Puto

ꝙ hic canō accipiat̄ ab offertorio vltra
ut p̄ot colligi ex victis s̄. eucharistia 3°
§. 4°. ī additiōe. B .Si v̂o p̄us q̄ꝫ ille
ītraret eccl'iaꝫ uel p̄us q̄ꝫ sacerdos eum
vidēt iā canonē ichoauit. vꝫ sacerdos
pcedē ī officio sil'r cū eo q assistit ei. A
i. ad missam seruit. ut pꝫ ī sū.con. li° 3°.
ti. 33.q.172. ubi h̄ ponūt̄. B .ita tn̄ ꝙ
finito canone 7 sūpto sacro anq̄ꝫ vicat̄
p⁹ coīo moneat illū ut exeat. đ ꝯse. vis.
2. relatū. Con. Hosti. 7 Goff. Qꝫ si nō
vult exire. p̄ot eū sacerdos eiȷ̄cē etiā si
clericus sit. A .vūmō tantā ptātem
hēat ꝙ sine effusiōe sanguīs h̄ facē pos
sit. ar. ex̄ eo. veniēs. alit̄ p̄ot recurrē ab
brachiū sclare q̄ꝫuis videat ibi effusio-
nē sanguīs īminē. ar. ex̄ đ homi. postu
lasti. s̄m Hosti. 7 ī vcā.q.172. B .Et
si n̄ p̄ot eiȷ̄ci. ī sacristiā rediēs vicat p⁹
coīonē 7 orōnes q̄ restabāt.

¶ Utꝝ aliq possint eē in iudicio coraꝫ
iudicibꝫ excoīcati. R̄ꝫ° s̄m xb. Si sūt de
iurisdictiōe illoꝝ 7 vocati ab eis stant
iuri v̄r eē casus nccītatis. Silr̄ 7 si corā
eis ꝯueniūt īiuriatores suos. Nā 7 ī h̄
nō solū ē nccītas s̄ꝫ 7 tali coīcāt ī his q̄
ptinēt ad salutē aīe. s. reddē vnicuiqꝫ
ius suum. alit̄ apiret̄ via libtatis rap-
toribꝫ. A .Si aūt ī aliȷ̄s casibꝫ qs cōi-
cet h⁹mōi iudicibꝫ 7 rectoribꝫ excōi-
catis. puta comedēdo uel silibꝫ. nō ex-
cusat̄. qa nō sunt đ psonis excepť. s̄m
xb. 7 ī sū.con.eo.ti.q.137. B

¶ Utꝝ clerici possint coīcare ep̄o suo
excoīcato. R̄ꝫ° s̄m Hosti. Non. 93. vis.
irat⁹. ex̄ đ exces. p̄la. c. fi. nisi forte eēnt
eius s̄uitio deputati. qa tunc eodē mō
p̄nt sicut aliȷ̄ seruiētes. Idē xb. A .Iđ
ī sū.con.eo.ti.q.139. A

¶ Sꝫ qd de mōachis cū abbas ē excōi
catus? R̄ꝫ° s̄m xb. Credo ꝙ p̄nt coīcare
ei. qa q̄si de familia sūt. A. Idē in sū.
con. eo.ti.q.140. B

124

¶ Quid si ille q clericū verbauit iā ɔpo
suit cū eo. ul' etiā vadit ꝓ absolutione
uel si nōdū ē denūciat⁹? R° ſm Ray.
In oībꝫ p̄dictis casibꝫ eū vitare tenet'
q̄libet cū nōdū sit absolut⁹. ex̄ eo. cum
desideres. 7. c. a nobis z°. A. ɔiūcto. c.
cū nō ab hoīe. eo. ti. B. Eunti tn̄ ad
curiam ꝓ absolutiōe vēdi pōt 7 recipi
potest. 7 coīcari ī his q̄ ad viā ptinēt.

¶ Quid si excoīcat⁹ iam iurauit stare
mādato epi 7 ep̄s coīcat ei. nunqd p h'
ep̄s ītelligit' eū absoluē? R° ſm Ray.
Nō. imo īcidit ī mīorez ep̄s 7 aliꝫ coī-
cantes. ex̄ eo. cū desideres. Nā etiaꝫ si
papa salutat aliquē excoīcatū uel ptici
pat ei nō ītelligit' eū absoluē. ut s. ab-
solutio p̄. §. xi°. q īcipit. papa ⁊c. Et ī-
telligendū q ep̄s īcidit coīcando etiaꝫ
si ille fuerat excoīcatus ab ip̄o ep̄o cui
nec ip̄e coīcare pōt nec aliꝫ dare licen-
tiā coīcandi ei. qn īcidat ī excoīcatiōeꝫ
mīorez. ex̄ eo. nup. xi. q. 3. excoīcatis
A. Con. Hosti. 7 glo. Ray. ut ī sū. con.
eo. ti. q. 161. B

¶ Quid si ep̄s coīcat in crimīe cū illo
quem ꝓpt' illud crimē excoīcauit? R°
ſm Ray. Eandē sn̄iam īcurrit. 7 ligat'
nō sua sn̄ia ſ iur̄. ar. ex̄ eo. nup. 7 a su-
piore oprebit q absoluat'. Con. Hosti.
7 Inno. A. lꝫ Ber. 7 Goff. dixerit q h'
cāu īcurrat ep̄s solū mīorē. alit' ligaret'
sua sn̄ia. qd nō pōt fieri. cū nemo pos-
sit sua sn̄ia ligari. ar. ff. de arbi. l. plt. 7
de iudi. l. Iulian⁹. Sꝫ Ray. Inno. Ho-
sti. Io. mo. 7 Archi. dicūt q ep̄s īcurrit
maiorē. 7 q ligat' nō sua sn̄ia ſ iuris. lꝫ
occasiōe sue sn̄ie. 7 q sic ītelligit'. xi. q.
3. sicut apl'i. cū tribꝫ. c. sequētibꝫ. 7 ex̄
eo. si ɔcubīe. Dic etiā Hosti. q vtrāqꝫ
īcurrit. s. maiorē 7 mīorē. Sꝫ si qs ex-
coīcasset aliquē cū oībꝫ q dedissent ei
auxiliū ad aliqd faciendū. 7 ip̄e excoī-
cator fuerit d' illis auxiliatoribꝫ. n̄ ligat'
qa nō pōt dici q talis sit ligat⁹ a iure ſ
a se tm̄. qd eē non pōt. qa nemo pōt se
absoluē uel ɔdēnare. ſ sup̄ior tm̄. zi.
dis. īferior. ex̄ de ma. 7 obe. cū īferior.
ſm Inno. ex̄ eo. cū ī dubiꝫs. 7 Io. mo.
7 Archi. ex̄ eo. statuim⁹. li° 6°. Et con.
Hosti. ut ī directoria li° 3°. ti. z. §. 127°.
ubi h' oīa nōnt'. Et eo. ti. §. 128°. dr' q
pōt sciri excoīcatorē pticipaē cū excoī
cato in crimīe. ut si ep̄s excoīcauit suū
ɔsanguīeuꝫ ul' amicū ꝓ rapīa facta mi
hi quē forte odio hꝫ 7 latent' fauet rap
tori 7 pticipat cū eo. uel ip̄m receptat.
uel cogn̊uit mulierē quā excoīcauerat
ꝓpt' fornicationē. ex̄ eo. si ɔcubine. ſm
Hosti. B

¶ Utrū sit orandū ꝓ excoīcatis. R° ſm
Tho. in 4°. dis. 18. Pro excoīcato orari
pōt q̄uis nō int' orōnes q̄ ꝓ mēbris ec
clesie fiūt. 7 tn̄ fructū n̄ pcipiūt q̄diu
in excoīcatiōe manēt. ſ orat' ut det' eis
sp̄s pnīe ut ab excoīcatiōe soluāt'. A
Idē ī sū. cō. li° 3°. ti. 33. q. 169. ubi clari⁹
h' ponit'. Et dr' q ꝓ excoīcato orari pōt
ī p̄uato ſ nō publice int' orōnes q̄ fiūt
ꝓ mēbris ecclie. Ibi dr' etiā q suffragia
ecclie q̄ ꝓ tota ecclia fiūt excoīcato nō
ꝓsunt. Et Hosti. dicit q ꝓ excoīcato
nō ē orandū spālit'. Intellige publice.
Nā ꝓ hereticis in gnē orat in pasceue
ecclia. hec ibi. B

¶ Quid si iudex mandat sacerdoti q
denūciet aliquē excoīcatū. nūqd visis
lr̄is tenet' eū vitare? R° ſm xv. Si ille
q mādat est iudex ordinati⁹ sacerdos
dꝫ eū p̄sumē excoīcatū. Idē dico de iu
dice delegato nisi ꝓbabilit' dubitet' de
eius auctoritate. A. Idē ī sū. con. eo.
ti. q. 179. ubi etiā subdit' q idē xv. non
credit h⁹moī mandatū seu lr̄as māda
ti sufficē ad ꝓbandū eē excoīcatū si p⁹
modū deducat' res ī iudiciū 7 ille negꝫ
se eē excoīcatū nisi alio° d' excoīcatiōe

ↄstiterit. h̅ puto ĩtelligẽdũ qñ ageret
ↄ̃ iudicẽ excoĩcantẽ seu mãdantẽ de-
nunciari corã supiore corã q̊ d3 iudex
iusticiã cãe 7 iudicij ondẽ. ex̃ de sen.
exco. sacro. Al'. ĩ dubio stãdũ ẽ lr̃is iu-
dicis. ex̃ de pba. p⁹ cessione3. Seqt̃. Si
aũt iudex mãdat sacerdoti q̄ aliquem
excoĩcet. nõ tenet̃ eũ vitare publice ul'
p̄uati donec eũ excoĩcauerit. B

Utrũ ↄ̃ct⁹ ĩit⁹ cũ excoĩcato teneat ď
iure. R̷° s̄m Ray. Si ↄ̃hens ñ obliget
se ad coĩcandu3 cũ excoĩcato l3 peccet
nũc coĩcando ĩ ↄ̃ctu. tñ tenet ↄ̃ct⁹. ut
si qs vẽdat 7 tradat rẽ excoĩcato 7 sta
tim p̄ciũ recipiat. Si v̊o obliget se ad
coĩcandũ cũ excoĩcato ĩ cãu nõ ↄcesso
ñ tenet ↄ̃ct⁹. ut si p̄mittat ul' etiã iuret
q̄ vẽdet ei aliqd aut locabit. Et vide
s̈. excoĩcatio p̊. circa fi. §, Utrũ excoĩ
catus obliget. A. Et ibi lati⁹ ĩ addi-
tione. B

Quid si teneor iuramẽto alicui sol-
uere ĩ certo termĩo 7 ille ĩterĩ excoĩcat̃
R̷° s̄m Ray. Nõ debeo soluẽ. 15. q. 6.
nos scõꝝ. s3 debeo deponẽ ĩ ede sacra. 7
sic vtilit̃ aget̃ eius negociũ ut p h̅ citi⁹
veniat ad satisfactionẽ. S3 tñ v̊ius vr̃
qď Inno. dĩc sic. Si qs cũ iuramẽto p̄-
misit aliqd dare excoĩcato. ↄsulim⁹ ei
q̄ det. Nã 7 seruiẽs tenet̃ seruire ei ut
p̄misit. xi. q. 3. qm̃ multos. A. S3 cer
te ibi solũ vr̃ dici de obligatiõe p̄cedẽ-
te ex q̃dã domestica seu familiari con-
uersatione seu nccitate. Uñ ut p3 ĩ sũ.
con. eo. ti. q. 34. Hosti. tenet p̄mã cum
Ray. 7 addit q̄ depositio ĩ ede sacra d3
fieri. nisi forte supior ↄtumacia excoĩ-
cati exigẽte absoluerit me ĩ obseruati-
one iuramẽti q̃diu fuerit sic ligat⁹. qď
facẽ põt eccl'ia. ut p3. 15. q. 6. iuratos. 7
ex̃ de iure iur̃. venientes. 7 de pe. c. fi.
S3 glo. Ray. ait. Põt dici q̄ nõ tenet̃
soluere ul' deponẽ q̃diu ẽ ĩ excoĩcatiõe

qa s̄b ĩtelligit̃ tacite ĩ iuramẽto ul' ob-
ligatiõe si tal' p̄mãserit cui liceat coĩca
re. ar. 22. q. 2. ne qs. Et subdit. Credo
veri⁹ q̄ si ex auaritia nõ ex zelo iusticie
differt soluẽ peccat q̊ ad deũ. l3 nõ pu-
niat̃ q̊ ad eccl'iam. sicut hebrei q ex cu-
piditate bona egyptioꝝ exportauerũt
Qui aũt p̄pt̃ obiam h̅ fecerũt. metue-
rũt. Seqt̃. ĩ. Ray. Uel si vis tenẽ p̄mã
opĩonẽ. s. q̄ solutio debeat fieri excoĩ
cato. ↄsulo q̄ veniat debitor cũ testib⁹
ad domũ excoĩcati. 7 dicat. Sitis mihi
testes q̄ ego pono h̅ pecũiã quã debeo
sibi uel numero eã vxori sue uel filio
suo uel baiulo accipiẽti noĩe ip̄ius. 7
ip̄o p̄ñte 7 nõ ↄ̃dicẽte. 7 sic liberabit̃.
Et h̅ casu s̄m glo. l3 q̃tũ ad v̊itatẽ idẽ
sit qñ soluit̃ alteri noĩe suo ac si sibi sol
ueret̃. nõ ẽ q̃tũ ad sp̄em facti 7 opĩoe3
hoĩu3. 7 extiorẽ supficiẽ sicut excoĩca-
t⁹ ↄpellit̃ r̃ndẽ p p̄curatorẽ. ex̃ ď iudi.
ĩtelleximꝰ. S3 p̄dictum ↄsiliũ rep̄bat
Hosti. duplici rõne. p̄ma ẽ qa fit fraus
canõib⁹ p̄ticipatiõe3 p̄hibẽtib⁹. Sicut
enĩ non debeo ei soluẽ sic nec alij noĩe
suo. Itẽ tal' solutio nõ liberat me nisi
ratũ h̅ret. 7 ex sua fieret volũtate. ex̃
de iure iur̃. ea te. Et. n. p̄curatori nisi
ad hoc spãlit̃ datus sit nõ recte soluit̃.
Itẽ addit Ray. Uel dic q̄ si ip̄e factus
ẽ h̅etic⁹ uel al' hostis 7 p̄secutor eccl'ie.
paupũ. pupilloꝝ. viduaꝝ uel aliaꝝ mi
serabiliũ p̄sonaꝝ 7 propt̃ h̅ ẽ excoĩcat⁹
tũc nullo mõ ẽ ei soluendũ. s3 ẽ facien-
dũ iux̃ secũdã opĩone3. videl3 ď deposi
tione. nisi ĩ casu. s. si pagani uel hostes
rei publice venirẽt ĩ forti brachio ad
patriã deuastandã. 7 ip̄e excoĩcat⁹ se
opponẽt ex aduerso pugnãs p̄ patria.
tũc. n. eẽt soluendũ ei. 7 vasalli 7 cura
ti sui deberẽt eũ seq. ar. xi. q. 3. Julian⁹
ubi dr̃. q̄ cũ Julian⁹ p̄ciperet xp̄ianos
aciẽ p̄ducere p̄ defensione rei publice

125

obediebāt ei. Hosti. dīc h̄ verū eē si eēt dn̄s t̄re. uł si nō eēt ali⁹ q posset patriā defendere. alit̄ nō esset ei obediēdum nec soluendū. B

¶ Quid si qs recipiat mutuū ab excōicato. nūqd tenebit̄ reddē ī t̄mino durante adhuc excōicatiōe. uel si ɔducit aliqd ab eo ꝑ ꝑcio reddēdo t̄pe excōicatiōis ⁊ h⁹mōi? R° ſm Hosti. Qui ɔ̄hit cū excōicato obligat̄ ei q̊ ad nālem obligationē ex q̄ si solutū sit nō pōt repeti. ſ nō q̊ ad ciuilē obligationē ex q̄ actō nascit̄ ⁊ pōt peti. ⁊ iō n̄ dꝫ ei reddē nisi p⁹ absolutiōeꝫ. A. Id frat̄ Brucar d⁹ ī sua sūmula. ut ī sū. con. eo. ti. q. 135. ⁊ hoc depēdet ex dictis s̄. §. pxīo. B

¶ An possit aliqd recipi ab excōicatis? R° ſm xb. Oratores. pegrini viatores ⁊ siles ī nccītate ɔstituti recipe pn̄t. ⁊ dr̄ h̄ orator q locū aliquē cā orōnis visitat. Id Inno. ⁊ Hosti. Hoc ipm tactū ē s̄. §. 3°. A. Id pōt fieri de azimo iudeorū. ut ī nccītate emat̄ ⁊ comedat̄ ſm eundē xb. ut ī sū. con. eo. ti. q. 125. B

¶ Utrū excōicato possit aliqd dari. R° ſm xb. Pōt cā hūanitatis ⁊ ī sustentationē. s. qn̄ īdigēt. Nec expectāda est vltīa nccītas. Et etiā si excōicat⁹ petit hospitiū n̄ tenet̄ aliqs expectare donec ab alijs oībꝫ sit repulsus. Et h̄ ītelligo solū q̊ ad nccīa vite. ut alimēta. vestes ⁊ hospitiū. Sec⁹ si petat alia vtēsilia. ut securī. fossoriū ⁊ h⁹mōi. xi. q. 3. qm̄ multos. A. Id etiā ītelligendū est de ceťis sine qbꝫ viuē nō pōt ut possint excōicato dari. Un̄ ⁊ intātū posset īdigē dictis securi ⁊ fossorio ⁊ silibꝫ ꝙ possent ei dari. qd arbitrio boni viri limitandū ē ſm eundē xb. Tho. etiā dicit ꝙ ī casu ī q̊ hō ex p̄cepto caritatis tenet̄. coīo nō ꝓhibet̄. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 154. B

¶ Quid de illo q amico suo excōicato veniēte comedē ad domū suā dimittit ei domū ⁊ claues. uel ꝑmittit eū comedere sepatī. nūqd ītelligit̄ ꝑticipare excōicato? R° ſm. xb. Si h̄ facit ī fraudē ut sic eū nō offendat ſ fauorē ei⁹ acquirat īcurrit mīorē excōicationē. Si aūt facit forte quia timet ne ille vim īferat nō īcurrit. Si v̊o facit qa putat eū īdigere hospitio uel alimētis pōt eū causa hūanitatis recipe facta de h̄ ꝓtestatiōe. A. Et h̄ ne uel recept⁹ credat fieri ꝓpt̄ aliud. ⁊ alij q h̄ viderit scādaliçentur ſm eūdē xb. ut ī sū cō. eo. ti. q. 155. B

¶ Sꝫ nūqd ab vxore uel familia excōicati possumus aliqd recipe? R° ſm xb. De bonis ꝓprijs vxoris uel familiaris si noīe suo dederit recipe possum⁹. nō aūt d̄ bonis coībꝫ aut d̄ his q̄ dant̄ nomine mariti. aut dn̄i ⁊ suo sił. nisi forte a marito ɔcessū esset vxori ꝙ suo ꝓpo noīe posset dare. A. Ita tn̄ ꝙ h⁹mōi ɔcessiōes nō fiāt ī fraudē canonis. ut qn̄ excōicatus sciēs ꝙ nihil recipet̄ ex pte eius dat lnīam seruiēti suo uł vxori dādi mihi aliqd d̄ suo. Et si dubitat̄ vtrū noīe suo uł mariti seu dn̄i uel vtriusqꝫ si sine lnīa aut cū lnīa det. tenēdū ē certū ⁊ dimittendū īcertū. ne recipiens ɔmittat se discrimini ſm eū xb. ut ī sū. cō. eo. ti. q. 150. Possꝫ etiā eē tāta nccītas ut etiā ab ipo excōicato posset recipi elya. cū aliūde nō pōt subueniri ut ī sū. con. eo. ti. q. 146. B. Nō tn̄ dꝫ multū īformare ⁊ īstruere talē vxorē aut familiā ꝙ dent. ⁊ h̄ ꝓpt̄ notā cupiditatis euadendā.

¶ Quid si hospitat⁹ sū ī aliq̄ domo ad mēsaꝫ ⁊ supueniat ⁊ īgerat se excōicat⁹ nūqd teneor surgē? R° ſm xb. Si ē publice excōicat⁹. surgē teneor nō obstāte q̊cūqꝫ scādalo. Si v̊o ē occultū ⁊ nō possū sine eius nota. nō teneor surgere A. Immo. h̄ cāu teneor n̄ surgē. ſm eū.

xv.ut ĩ sũ con.eo.ti.q.176. B.
¶ Sꝫ an superueniẽte publice excoĩcato
ego teneat exire ꝺ domo? R° ꝫm xv. Nõ
A. Dũ tñ possũ hr̃e locũ sepatum ita ꝙ
nõ oporteat me coĩcare ĩ aliq̃ cum eo. ⁊
ex hꝰ nõ timeã scãdalũ ĩfirmoꝝ. ꝫm eũ.
xv. in dcã.q.176. B. Immo etiã lꝫ sci-
am aliquẽ publice excoĩcatũ receptuꝫ
eẽ ĩ aliq̃ domo possũ ibi hospitari si tãte
capacitatis sit ꝙ possũ eiꝰ coĩonẽ vitare
A. ⁊ scandalũ sil̃r. ut dictũ ẽ. ⁊ pꝫ in ea.
q.176. B. Nã licet mihi cũ excoĩcato ĩ
eadẽ camera comedere ꝫ nõ ĩ eadẽ mẽ-
sa. sil̃r nec ĩ eodẽ lecto iacere. A. Sed
nec ĩ eadẽ camera nisi nccĩtate vrgẽte.
ut pꝫ p Inno. ĩ. c. nup. ex eo. cuiꝰ hꝰ fuit
dcm̃ origĩale. ubi sic dĩc. Nõ ꝙ ñ dicor
coĩcare excoĩcato lꝫ ego ⁊ ĩpe simꝰ ĩ aliq̃
domo ego ꝑ meis negocijs ⁊ ĩpe ꝑ suis
Sꝫ si ego ⁊ excoĩcatꝰ sil̃r habẽmꝰ vnã ca
merã cõeꝫ. bñ lꝫ mihi cũ excoĩcato eẽ ĩ
eadẽ camera ⁊ iacẽ ⁊ comedẽ. ꝫ ñ ĩ eadẽ
mẽsa ul̃ ĩ eodẽ lecto. qa hꝰ ñ põt eẽ sine
volũtaria coĩone. Ibi etiã dĩc ꝙ si excoĩ
catꝰ sit ex eccl̃iaꝫ ⁊ audiat missã. statĩ sa
cerdos dꝫ cessare nisi ĩcepissꝫ canonẽ mis
se. ⁊ oẽs alij debẽt recedẽ pret̃ scolarem
ꝫuientẽ misse. B. Q si veniã ĩuitatꝰ ad
aliq̃ꝺ festũ ul̃ ꝯuiuiũ. ⁊ inueniã ibi ali-
quẽ excoĩcatũ publice teneõ recedẽ. nec
debeo ibi epulari lꝫ sedeat ad aliã mẽsaꝫ
qa oẽs talit̃ veniẽtes ad festũ ul̃ ꝯuiuiũ
sil̃r ĩuicẽ coĩcare dicẽdi sũt. A. Idẽ ĩ sũ.
con. li° 3°. ti. 33. q. 177. B
¶ Nũq̃d possũ recipe lr̃as excoĩcati ul̃ ei
mittẽ siue etiã nũcios ul̃ enceĩa? R° ꝫm
xv. Sic nõuit Hugꝰ. nullũ eoꝝ licꝫ. nisi ĩ
cãu ĩ q̊ licet ei loq. Cũ tñ scribit̃ ñ ẽ salu
tãdꝰ ꝫ loco salutatõis solꝫ dici. Spm ꝯsi
lij sanioꝛ. vñ ⁊ q̃ v̂bo salutat̃ ab excoĩca
to ñ dꝫ eũ salutare. ꝫ põt dicẽ. Deꝰ emẽ
det vos. ⁊ hꝰmõi. A. Iꝺ ĩ sũ. con. eo. ti
q.143. ⁊ ĩ directoria li° 3°. ti. 2. §. 146°. B

Qui aũt munꝰ ab eo sciẽt̃ recipit lꝫ nõ li
ceat. tñ ñ tenet̃ reddẽ. ꝫ ĩducẽdꝰ ẽ ꝙ in
pios vsꝰ ꝯuertat. ul̃ etiã ꝙ bñ facẽt si ad
ruborẽ ĩducẽdũ excoĩcato remittẽt A
etiã si ignorant̃ recepisset. ut ĩ sũ. con.
eo. ti. q. 148. B
¶ Quid si aliq̃s assurgat ul̃ reuerẽtiã ex
hibeat excoĩcato aut ei salutãti se ĩcliet
aut moueat labia q̃si resalutãs eũ. tñ ni
hil dicat? R° ꝫm xv. Nõ ĩcurrit excoĩca-
tiõeꝫ. pene. n. ñ sũt extẽdẽde ꝫ restrigẽ-
de. A. Iꝺ ĩ sũ. cõ. eo. ti. q. 145. ꝫ ĩ dircõ-
ria dcõ. §. 146°. dr̃ ꝙ hõ loq̃t̃ ñ solũ v̂bo
ꝫ etiã nutu ⁊ signis. ꝑ q̊ facit. 26. q. 6. q
recedũt. ad fi. ⁊ sic p̃dcã ñ vidẽt̃ licẽ. B
¶ Vtꝝ familiaritas aut pudor excuset
pticipãtes excoĩcato. R° ꝫm xv. Dicen-
dũ ꝙ si ẽ familiaritas q̃ exp̃mit̃ ĩ illo. c.
qm̃ mlt̃os. q̃ꝺ etiã põit hꝰ s̃. §. 3°. excusat
pticipãtẽ. al̃ nõ. A. Iꝺ ĩ sũ. con. eo. ti.
q.166. B
¶ Vtꝝ ig̊rãtia excuset. R° ꝫm xv. Qñ ẽ
ꝑbabil̃ ig̊rãtia facti. excusat. ex ꝺ cle. ex-
co. mi. apl̃ice. ⁊ ex eo. significauit. ꝫ ig̊rã
tia iuris nõ excusat nisi illos q̃bꝰ licet ius
ig̊rare. ut pueros nõdũ doli capaces. A
⁊ etiã oẽs q̃ nec p se nec p pitos potue-
rũt scire. p̃serti mĩores. 25. ãnis. ⁊ ml̃ie
res. ff. ꝺ iuris. ⁊ fac. ig̊. l. regl̃a. nisi ig̊rãtia
fuerit crassa ⁊ supĩa. ex ꝺ ꝯsti. ut aĩaꝝ li°
6°. B. Dr̃ aũt q̃s ig̊rare factũ ut qa ñ cõ
stat ei ꝙ iste fecit tale q̃d. puta cl̃icũ v̂be
rauit. qa nec ĩpe vidit. nec ẽ fama ita pu
blica ꝙ oĩo debeat credi. vide ꝺ hꝰ. ĩ. §.
44°. q̃ ĩcipit. Sꝫ q̃d si ẽ publica. Nã ⁊ si
ab aduersario audiat ul̃ leui fama. ñ dꝫ
sibi de hꝰ formare ꝯsciaꝫ. 22. q. 5. hꝰ vr̃. ⁊
ex eo. cũ desideres. et. 2. q. i. c. p̊. ⁊. xi. q. 3
ñ solũ. Ius aũt dr̃ ig̊rare. utputa si nesci
ebat ꝙ ille quẽ vidit cl̃icũ v̂berasse eẽt
excoĩcatꝰ. q̃ ig̊rãtia ut dcm̃ ẽ ñ excusat
Quõ aũt ⁊ qñ ignorãtia excuset a pctõ
hr̃s. ĩ. ig̊rantia. §. 2°. A. Con. p̃dictis

126

Goff. ⁊ Hosti. ut in sum. con. libᵒ 3ᵒ. ti.
33. q. 154. Sꝫ videndū est qs dicat̃ scire
aliquē eē excoīcatum. Rᵒ ſm Ray. ⁊
Hosti. ⁊ ī sū. con. eo. ti. q. 180. Dr̃ qs
h scire cū videt illū ꝟberare clericū in
casu nō ꝯcesso uł sibi. uel erat pn̄s ⁊ au-
diuit ferri sniam. uel ip̄aꝫ publice de-
nūciari. uel ip̄emet excoīcatꝰ uel p̄la-
tus excoīcati maxīe si sit ep̄s dixit ei.
uel ab alio cui merito credendū ē h au
diuit. uel ē publica fama ip̄ꝫ eē excoīca
tū. Secꝰ si audiuit ab aduersario uel a
leui fama. Nō etiā ſm Ray. ꝙ nō ē ꝓ-
babilis igr̄atia si igret̃ qđ scit a vicinis
aut cū ē ī ꝓchia in q̄ aliqs est eo tp̄e
publice denūciatꝰ excoīcatꝰ. aut si di-
cat se igrasse sniam ꝓꝑ ꝫ ep̄i. uel quod
publice factū ē ī ꝓuīcia. 12. q. 2. qui ⁊
hūanis. 16. dis. qđ dicitis. Adeo tn̄ qs
posset eē remotus a suo ep̄o uel a loco
publicatiōis snīe. ⁊ tā recēs posset esse
publicatio ꝙ ꝓbabił posset eē igr̄ātia
Nō aūt ē probabił scđm leges si igret̃
qđ publice ꝓmulgatū ē ⁊ factū. ex q̊
lapsi sūt duo mēses. ī Auten. ut facte
noue ꝯstitutiōes. circa p̄ncipiū. Et ad
dit glo. Credo etiā ꝙ iudex q iudicat
ex p̄sūptiōibꝫ qn̄qꝫ iudicaret aliquam
crassaꝫ igr̄antiā eē ⁊ ꝑ ꝯn̄s illū eē excō
municatū ubi deꝰ q de h videt ꝟitateꝫ
iudicaret ꝓbabilē igr̄antiā ⁊ illū non
eē excoīcatū. B

¶ Quid si sciā aliquē hītu eē excoīca
tū ſꝫ actu nō aduerto ⁊ coīco ei? Rᵒ ſm
xb. Si h faciā subito ⁊ nō aduerto. cre
do ꝙ nō pecco nec excoīcationē īcido.
A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 181. B

¶ Quō vitandi sunt illi de q̊ꝝ excōi-
catiōe dubitatio ē? A. nō facti. qa de
eo proxīe dictū ē. ſꝫ iuris propt̃ varie-
tatem opīonū. ut ī sū. con. liᵒ 3ᵒ. ti. 33. q.
194. B. Rᵒ ſm Tho. in q̊libet. Dubi-
tatio đ excoīcatione aliq̊ꝝ aut p̄cedit
sniam iudicū. aut seq̄t̃. Si p̄cedit pu-
ta ꝙ nōdū ē declaratū ꝑ iudicū ꝯsensū
nō sūt vitādi q̊usqꝫ certo iudicio t̃mi-
net̃. Sꝫ si pꝰ ꝯcordē iudicū determinati
onē ad h ābiguū sit. magꝭ standū ē sen
tētie iudicū. ⁊ illi vitādi sūt. A. si sic
fuerit iudicatū. duplici rōne. p̄ qa iudi
ces solliciti⁹ discutiētes negociū pleniꝰ
ꝑn̄t ꝑcipe ꝟitatē etiā si sint minꝰ periti
q̄ꝫ alij q ꝑfūctorie ꝯsiderāt ⁊ ex̄ordia-
rie. 2ᵒ qa h eēt ī magnū nocumentum
vtilitatis cōis statꝰ hoīuꝫ si snīe nō sta
ret̃. ſꝫ q̊libet pro suo libitu vellet snīe
calūniā īgerē. qa sic litigia eēnt intmi
nabilia. ⁊ iō ī tali casu magꝭ ē standum
snīe iudicū. nisi sit ꝑ appellationē sus-
pēsa. ſm. Tho. ut ī dcā. q. 194. B

¶ Quid si audiui ab ali q̊ dicēte de se
ip̄o ꝙ sit excoīcatꝰ. nūqd teneor eū vi-
tare? Dicēdū ſm xb. Si audiui ab eo ī
ꝯfessiōe n̄ teneor eū vitare. qa nescio si
cut hō ſꝫ sicut deus. ⁊ ne ꝯfessio reddat̃
odiosa. Iđ Hosti. lꝫ. Hugꝭ. ꝯtr̄ū dixerit
A. Cuiꝰ dictū p̄ot ītelligi ꝙ debeo vi-
tare q̄ꝫtū possū sine scādalo eiꝰ ne dem
ei occasionē peccādi ⁊ īgerēdi se ꝯ iur̄
ꝓhibitionē alioꝝ coīoni. iō debeo đ h
eū ī secreto monē. ar. 6. q. 2. si tm̄. ⁊
ex̄ de đ offi. or. si sacerdos. ⁊ etiam qn̄
scio alit̃ q̄ꝫ ꝑ ꝯfessionē ⁊ ī ꝯfessione. B
Si aūt qs ex̄ ꝯfessionē se excoīcatū dic
ſm oēs eū vitare teneor solū ī occulto
nisi eēt excoīcatꝰ publice. A. Iđ ī sū.
con. eo. ti. q. 188. B

¶ Quid si audiui ab ep̄o uł alio eiꝰ p̄
lato seu eiꝰ ꝓchiali sacerdote ꝙ tał sit
excoīcatꝰ? Rᵒ ſm xb. Si aliqs p̄dictoꝝ
dicat mihi denūciādo sniam. ⁊ talis ē
casus de q̄ solet fieri excoīcatio. A. i.
ꝑtineat ad iurisdictionē excoīcanđ. ut
pꝫ ī loco đ q. ī. B. debeo ei credere ⁊
eum vitare. Secus si dicat mihi cōi lo
cutione. quia nō teneor credē nec euꝫ

vitare. A .Hoc verum si dicat se excoīcasse prochianū alienū auctoritate supioris. tūc enī nō teneor ei credē si ꝓbabilit dubitē de mādato. ꝑsertī si h dicat ī cōi locutione. Tāte etiā possent īimicitie eē int epm uel sacerdotē ꝛ prochianū suū quē dicit se excoīcasse ille eps uel sacerdos ꝙ nō teneret credere uel vitare illum. nisi alio mō ꝙ p vbū illi⁹ ꝯstaret mihi de illa excoīcatione ſm eū. xv. ꝛ ī sū. con. eo. ti. q. 185. Itaqꝫ etiā ī cōi locutiōe vr̄ credendū ꝑlatis de subdid suis ꝛ circa ptinētia ad eorꝫ iurisdictionē nisi ī casibꝰ ꝑdictis. B

Quid si ꝑlat⁹ ul' sacerdos prochial' dicat mihi ꝙ vidit prochianū suū aliqd facientē propt qd icidit ī excoīcationē. nō aūt ē publicū. nūqd teneor eū vitare? Rx° ſm xv. Siue credā siue nō. nō teneor eū vitare nec in publico nec ī occulto ꝙtū ad vitandū piculuꝫ mioris excoīcatiōis. ꝛ multo minus si dicat mihi ali⁹. tn̄ si credā n̄ debeo me igerē coīoni illi⁹ si possū sine scādalo. ꝛ h ne dem illi māꝫ peccādi dū mihi se coīcat. A . Istud pōt hodie ꝓcedē qn̄ nō ē nccē vitare nisi publice excoīcatū ut pꝫ s̄. clic⁹ 3°. ad finē. ī additiōe. Sꝫ olī erat nccē vitare etiā occultū ſ ī occulto. ut ex̄ eo. cū non ab hoīe. etiā si sciat excoīcat⁹ p delatiōeꝫ ꝑlati uel fide digne ꝑsone. ut s̄. §. 39°. ī additiōe. B

Sꝫ qd si ē publica fama ul' audio a fide dignis aliquē eē publice excoīcatū? Rx° ſm Ray. Si publica fama est ꝙ ipē sit excoīcat⁹ publice. uel qa notorie fecit aliqd propt qd icidit ī maiorē excoīcationē. teneor eū vitare. Silr̄ si audio a fide dignis ꝙ eū audierunt denūciari. uel ꝙ viderūt eū notorie fecisse aliqd ex q̊ icidit ī excoīcationē teneor iqrē vitatē ꝛ iteri eū vitaē ꝛ ī publico ꝛ ī occulto donec certificat⁹ fuerī

A . Ad h facit ex̄ eo. cū desideres. §. secūde. ꝛ de re. iud. īspicim⁹. li° 6°. B

Quid si Parisi⁹ audiui aliquē publicari quē postea īuenio Bononie ubi de h nihil scit? Rx° ſm xv. Dicūt qdā ꝙ teneor eū vitare vbiqꝫ. Pōt tn̄ benigni⁹ dici ꝙ si possū facile ꝓbare excoīcationē. ut qa habeo testes uel instr̄a. teneor vitare. alit nō nisi ī illa diocesi. A s. ubi ē publicatio fcā. ſm eūdē xv. ut ī loco d q̊ stati. B . ar. ex̄ q ma. ac. pos. cū ī tua. A. Id ī sū. cō. li° 3°. ti. 33. q. 192. B

Quid si audiui aliquē excoīcari uel vidi icidē ī excoīcationē. p⁹ea nō vidi nisi p⁹ ānū. nūqd teneor eū vitare? Rx° ſm xv. Si hō ē tal' q credat timorosus ꝛ q tūc seruabat excoīcationē ꝛ mō non seruat possū credē eū absolutū. ar. ex̄ d offi. or. ex pte. Si v̊o nō ē tal' debeo eū vitare. si occultū ē occulte. si māifestū publice. A . donec ꝯstiterit uel ꝓbabilit ꝑsumat d ei⁹ absolutiōe. ut ī sū. cō. eo. ti. q. 191. B

Quid si sacerdos videat aliquē qn̄ missa dr̄ audire eā stādo ex̄ ꝛ nolentē ītrare. nūqd dꝫ ꝑsumē eū excoīcatū ꝛ sic eū vitare. Rx° ſm xv. Nō ē cā sufficiens q̄re debeat talē reputare excoīcatū uel intdictū. Si tn̄ ē ꝓp⁹ sacerdos q tenet cog̊scē vultū pecoris sui dꝫ iqrere ab eo. ꝛ ei ut meli⁹ pōt ꝯsulē.

Utrū ꝑdicatores possint passiꝫ excōicad ꝑticipare. Rx° ſm xv. Elemosynas qdē possūt accipe tpe ꝛ occasiōe ꝑdicatiōis uel ꝯfessiōis. ut h s̄. §. 3°. dictū est etiā si aliūde possint sibi ꝓuidē ſm q̊sdā. qa ut ibi dic Hosti. illa ꝯstitutō ex̄ eo. cū volūtate. spālit ꝓpt ꝑdicantes facta fuit. Nā tpe nccitad etiā sine cā ꝑdicatōis ul' ꝯfessiōis pn̄t recipe. xi. q. 3. qm̄ multos. Sꝫ ꝑt cāꝫ nccitad ꝛ pter nūc ocās cās ꝑdicationis ꝛ ꝯfessionis n̄ debēt recipe ab excōicad ꝛ sitibꝰ. A

127

s.ab oppressoribꝫ paupū ⁊ dissidētibꝫ
ut ī.c.stati alltatis. B .dis.90.oblatio-
nes.⁊.c.eoꝝ.17.q.4.mitor.Cō.Ber.
A .Idē ī sū.con.li° 3°.ti.33.q.157. B
Tutiꝰ tn̄ vr̄ ſm Inno. A .ī.c.cū volū
tate.ex eo. B .s.ꝙ occasiōe ꝑdicatiōis
si aliūde sibi ꝓuidē pn̄t nō possint ab
excoīcatis recipe. A .Qđ vr̄ ītelligē-
dū nisi refutatio īpediret fructū ꝑdica
tiōis.cū ꝑ fructu eius possint etiā v̄ba
nō ꝑtinētia inponi.ut apud excoīca-
tos magꝭ ꝓficiat ꝑdicatio.dcō.c.cū vo
luntate. Et sic pn̄t ꝯcordari. videlʒ ut
elye nō recipiāt ab excoīcatꝭ. nisi ī ne-
cessitate sustētatiōis uel ꝓfectꝰ ꝑdica-
tiōis. B .Ad eandē q̄qꝫ mēsam nō de
bēt comedē ſm vtrosqꝫ. A .Veꝝ ē si al'
pn̄t sibi ꝓuidē ſm glo.Ray.ut in dcā
q.157. B .Q ⁊ si ꝑdicatores n̄ ꝓficiāt
q̄diu tn̄ sperāt ꝓbabilit̄ de ꝓficiēdo re
cipe pn̄t. ut.ff.de negꝭ.ges. ł an vltro.
A .⁊ al' nō.ſm glo.Ray.⁊ Hosti.ut ī
sū.con.eo.ti.q.158. Ex casus ḡ predi
ctos nō licet ab excoīcato elyaʒ recipe
Et ut nōt ī sū.con.eo.ti.q.146.Inno.
ī dcō.c.cū volūtate.sentit ꝙ legatū pos
sit recipi ab excoīcato.nisi sit factū ad
h̄ ut oret̄ ꝑ aīa eius.dicēs ꝙ lʒ mortua-
ria q̄ ꝑ aīa dant̄ nō sint recipienda ab
excoīcato cū ꝑ eodē orandū nō sit.tn̄
si nō ꝑ aīa ł sicut alt̄i ꝓuato excoīcatus
aliq̄d leget eccl'ie. illud recipe pōt qa
nec testari ꝓhibet̄ excoīcatꝰ.Con.Pe.
đ Sāpsona.Sʒ Hosti.sentit ꝯ̄riū.h̄ ibi
Dictū Hosti. pōt ītelligi qn̄ lʒ legatuʒ
nō eēt factū ꝑ mortuario.tn̄ ē factum
ut al' oret̄ ꝑ aīa excoīcati. qđ nō licet.
nisi fuisset mortuꝰ cū signis pnīe ⁊ ab
solutꝰ etiā pꝰ mortē.ut ī.c.a nob 2°.de
sen. exco. Al' aūt bn̄ possit recipi lega-
tū ab excoīcato.qa pꝰ mortē excoīcati
cessat cā tal' ꝓhibite coīonis ⁊ recepti-
onis.s.eiꝰ correctio.ex eo.cū medicial'

li° 6°.Sʒ ꝑ quantā nc̄citate licet recipe
elyam ab excoīcato? Glo. Ray.ut pʒ ī
dcā.q.146.dic.Nō credo eē restrigē-
dū ad extremā nc̄citatē ł sufficit ad ex
cusationē ꝙ īdigeat.⁊ nō possit cōmo-
de ⁊ de facili hr̄e nc̄cīa aliūde.In dire-
ctoria aūt li° 3°.ti.2.§.145°.dr̄ ꝙ aliq̄ ē
sustinēda īcōmoditas ut eccl'iastica ser
uet̄ iusticia.19.dis.ī memoriā.Et vtꝝ
nc̄citas sit magꝭ vr̄ iudicandū arbitrio
supioris.ex đ offi.dele.đ causis.Quia
tn̄ ī trāseuntibꝫ res dilationē nō capit
qsqꝫ suo iudicio reliq̄t̄.xi.q.3.qđ ꝑde
cessor.Itē an licebit mihi hospitari in
domo excoīcati ipō absente. aut sumē
īde nc̄cīa aut vinū ad celebrandū mis
sam? R° ſm glo.Ray.⁊ ī sū.con.eo.ti.
q.151.ꝙ nō licet nisi recipiat̄ ⁊ recipiā
ab vxore uel dispēsatore eius ſm ꝙ di
ctū ē s̄.§.33°.Itē nūq̄d licebit mihi ho
spitari uel nc̄cīa recipe ī domo excoīca
ti quā īuēio sine custodia? R° ſm glo.
Ray.⁊ ī sū.con.eo.ti.q.152.Si ex cō-
fidētia amicitie h̄ facio.nō licet.quia
sic q̊dāmō ꝯtraho cū eo ⁊ obligo me
ad ātidota ⁊ ei coīco.al' si credo ei dis
plicē cū sciuerit furtū uel aliud pctm̄
ꝯmitto.ł excoīcationē mīoreʒ nō īcur
ro.Itē q̄d đ illo q̄ solitꝰ ē frībꝫ dare cer
tā sūmā singul' septimanis ⁊ cū sciret
ꝙ ī breui excoīcaret̄ rogauit vnum de
amicꝭ ꝙ dictā sūmā daret frībꝫ ꝑdicꝭ
vsqꝫ dū reuocaret̄ mādatū ꝓmittens
se ei sup h̄ satisfacturū.nūq̄d frēs sciē-
tes h̄ deberēt recipe illā sūmā ab illo?
R° ſm glo. Ray.⁊ in sū.con.eo.ti.q.
149.Si frēs h̄ nō ꝓcurauerūt.nec pec-
cabūt recipiēdo ab illo amico dāte no
mine suo.nec ille peccabit q̄ ita sibi ꝓ-
uidit ī futuꝝ.ꝓprio motu ⁊ pia ītentiōe
sciēs ꝙ frēs nihil recipēt ab eo tp̄e ex-
coīcatiōis Si aūt ꝓcurantibꝫ frībꝫ eēt
h̄ factū.illicitū eēt lʒ ille amicꝰ ꝓprio

noīe datet. ⁊ frēs ī h̄ cāu facerēt frau-
dē canōi q ꝓhibet coīcari cū excoīcad
ꝑfit enī fraus canoni ul' legi cū salua su
pficie lr̄e p adinuentionē aliquā dolo
malo ꝯ̄ mentē ei⁹ venit̄. ff. de legi. l. ꝯ̄
legē. Nō etiā ꝺm Hosti. ⁊ ī sū. con. eo.
ti. q. 154. ꝗ lꝫ ī dictis casib⁹ puta ī via-
tore ⁊ pegrino ⁊ silib⁹ coīcari possit ex
coīcad. sūt tn̄ etiā ī illis q̄ꝫtū bono mō
fieri potit euitādi. ut pꝫ ex mēte docꝫ
iuriū. s. xi. q. 3. q̄m multos. ⁊ ex̄ eo. int̄
alia. ⁊ c. cū volūtate. ⁊ spālit̄ ī. c. si ve-
re. ī fi. Itē ut pꝫ ī directoria li° 3°. ti. z. §.
145°. ī cā hēsis pōt testis excoīcat⁹ reci
pi. ex̄ ꝺ hered. ī fidei. li° 6°. Item iudex
excoīcat⁹ regri pōt ut iuuet īqsitores
ꝯ̄ hēticos. nec īgrētes īcurrūt excoīca-
tionē. ex̄ ꝺ hered. ꝑsidētes. li° 6°. B

Ultio nōndū ꝗ cui coīcamus viuo
coīcare debem⁹ ⁊ mortuo. ex̄ ꝺ sepul.
ex pte z°. nisi p⁹ mortē appareat q̄re ei ī
vita coīcandū nō erat. puta si p⁹ mor-
tē ꝯuīcat̄ de hēsi. 24. q. z. sane z°. et p̄t
casū ꝺ torneamēto. de q̄ vide. ī. torne-
amentū. §. 3°. Itē nōndū eꝯ̄ cui nō coī
cam⁹ viuo. nec mortuo coīcare debe-
mus. ex̄ de sepul. sacris. Hoc sil̄r nisi ap
pateat q̄re ei ī vita coīcandū fuissꝫ. ex̄
eo. a nob̄ z°. ⁊ ex̄ ꝺ sepul. ꝑrochiano.

Excoīcatio vii°

de miori excoīcatiōe. Hec excōi
catio ē q̄ sepat a sacris ꝑcipiēdis. A
ex̄ ꝺ cle. exco. mi. si celebrat. B. q̄ qdē
q̊ ad deū ꝯtingit q̄ꝫ cito pctm̄ mortale
ꝯmittit̄. xi. q. 3. audi. Nā talis euchari
stiā ⁊ cet̄a sacr̄a recipit ī sui dānatiōeꝫ
ex̄ de coha. cle. ⁊ mu. c. si. Sꝫ q̊ ad eccle-
siā īfligit̄ mior excoīcatio ip̄o iure. ⁊
ꝓhibet̄ sacr̄a. p̊ qdē ⁊ ꝑncipalit̄ cū coī
cat qs excoīcato. ut tractatū ē ī ꝑxio. c.
s̄. excoīcatio 6°. z° cū qs sacrilegiū cō-
mittit. 17. q. 4. mitor. A. Meli⁹ vr̄ facē
ea. q. c. si qs īuēt⁹. ibi. Donec ī ꝯuentu
admonit⁹ ꝛc. Aliqn̄ tn̄ sacrilegiū īcur
rit ī maiorē. ut si īiuriā irroget ī psonā
eccl'iasticā. ex̄ eo. nō dubiū. ul' si īcen-
dat uel frāgat eccl'iam. ex̄ eo. ꝯq̄sti. uel
silia agat ꝺ q̊ s̄. excoīcatio 4° B. 3°. cū
qs ē notori⁹ fornicator. ex̄ ꝺ coha. cle.
⁊ mu. c. vr̄a. 4° cū qs ē symōiac⁹. ex̄ de
symo. tāta. A. Hodie iste casus ē ex-
coīcatio maior ⁊ papal'. ut pꝫ p ex̄uagā
tes Martini qnti. vnā q̄ īcipit. Multe
⁊ aliā q̄ īcipit. Dānabile. ⁊ Eugenij q̄r
ti. q̄ īcipit. Cū detestabile. B. 5° cum
qs recipit eccl'iaꝫ de manu laici. 16. q. 7
si qs deīceps. at. ad idē. ex̄ de elec. qsqs
A. Et tā laic⁹ dās q̄ꝫ cl'ic⁹ recipiēs nisi
emēdauerit oꝫ maiori excoīcatiōe feri
ri. ex̄ ꝺ iure pa. p̄terea. B. 6° ꝺm q̊sdā
qn̄ qs ī bello īiusto seu ꝯ̄ xp̄ianos ex-
ercet artē balistariorꝫ seu sagittariorū
ex̄ ꝺ sagitta. artē. A. Ibi male vr̄ ꝓba
ri cū ibi nīl aliud dicat̄ nisi ꝗ dictā ar-
tē sub anathate ꝓhibem⁹ nisi forte ītel
ligat̄ rōne notorietad. qa tal' ars coīt̄
notorie exercet̄. ⁊ oīs notori⁹ pctōr in-
currit mīoreꝫ excoīcationē. ut. ī. ꝺ. 9°.
B. 7° ī dissidētib⁹. ⁊ paupū oppresso-
rib⁹. manifestis raptorib⁹. publicī vsu
rarijs. meretricib⁹. q large dicūt̄ excōi
cati inq̄ꝫtū oblatiōes eorꝫ ad altare nō
recipiūt̄. A. Adde. ⁊ qa etiā denegāt̄
eis eccl'iastica sacr̄a. sicut alijs pctōrib⁹
de q̊ statī. B. 8° ī ill' qb⁹ negat̄ eccl'ia-
stica sepult̄a. A. de qb⁹. ī. sepult̄a 4°.
ī pn°. B. ut q morit̄ ī torneamēto. qa
nō sepel: t̄ ī cimiterio etiā si penituerit
vide. ī. torneamētū. §. 3°. Et idē possꝫ di
ci ꝺ eo q n̄ ꝯfitet̄ sel' ī āno. ex̄ de pe. oīs
9° ī q̊libꝫ notorio pctōre. dis. 88. neqꝫ
⁊ dis. 95. illud. 13. q. 1. ꝓ obeūtib⁹. A. ⁊
ibi glo. B. ꝺ ꝯse. dis. z. ꝓ dilectione.

128

Omnes cāus predictos ponit Ray. ⁊
Inno. ⁊ sil'r ꝯcordāt ꝙ ī p̄dictis casib⁹
absolui pōt qlibet a ꝓpo sacerdote. A
De p̄dictis tangit' in sū. con. eo. ti. q.
69. ubi etiā dr̄ ſm glo. Ray. q̊ ad qn-
tū casū ꝙ illi iuri derogat' ī multis pti-
bus p ꝯ̄riā ꝯsuetudinē. Reges enim ⁊
p̄ncipes ī aliqb⁹ eccl'ijs dāt decanatus
⁊ alios psonat⁹ ⁊ p̄bēdas. ⁊ illi qbus
dāt nō īstituūt' p ep̄m. h̄ glo. Sȝ h̄ cō-
suetudo nō ē seruāda nec excusat. cuȝ
sit mala. 8. dis. mala auteȝ cōsuetudo.
īmo poti⁹ ḡuat. Nā cū sit ꝯ̄ eccl'asticā
lib'tatē ītroducit maiorē excōicatiōeȝ
ꝯ̄ obseruātes uel obseruari facientes
ex̄ d' sen. exco. nouerit. B. Nec obstat
etiā si ip̄e sacerdos sit excōicat⁹ miori
excōicatione. ex̄ eo. duob⁹. Nō aūt pōt
qs absolui ab alieno. ex̄ eo. nup. Et di
co ꝓpriū ſm Hosti. i. oēm q pōt illum
a pctō absoluē. Idē Tho. ī 4°. dis. 18. A
Idē in sū. con. eo. ti. q. 91. B. Infligi
etiā pōt mior excōicatio ab ep̄o ⁊ etiā
a q̊cūqȝ iudice eccl'iastico īferiori. ex̄ d'
offi. ordi. cū ab eccl'iaꝝ. A. ſm Ray.
⁊ oēs. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 55. B
Et h̄ siue ꝓ ꝯtumacia. ut. 5. q. 2. p̄nti
⁊. xi. q. 3. audi. siue etiā ꝓ alijs culpis
A. Facit. 17. q. 4. miror. B. Itē siue
simpl'r. A. i. ad tēpus īdet'miatuȝ. si-
cut ī. c. ī actiōe. de q̊ stati. B. ut d' pe.
dis. i. ī actiōe. siue ad tēp⁹. A. s. deter
miatū. ut ī. c. d' q̊ seq̄t'. B. 86. dis. tāta.
Quis ē effect⁹ miōris excōicationis?
R°. p̄ncipal' effect⁹ ē ꝙ talis remouet' a
ꝑceptione sacroꝝ. ⁊ si se ī misceat mor-
talit' peccat. nō tñ īcurrit irregularita-
tē etiā si celebrat. Peccat etiā ꝯferēdo
sacra. ſ ab eo collata nō carēt v̊tute effe
ctu. nec ꝓhibet' eligē. nec ea q̄ rōne iu-
risdictiōis sibi ꝯpetūt exercē. Si tñ tal'
scient' elect⁹ fuerit. erit eius electio irri
tāda. ex̄ de cle. exco. mi. si celebrat. A
Ut notat' in sū. con. eo. ti. q. 81. Glo.
Ray. dic colligi ex p̄dictis ꝙ excōica-
tus minori pōt excōicare ⁊ absoluere.
Itē ꝙ si ignorant' fuerit electus. valet
electio si ꝓbabil' fuerit ig̊rātia. Si aūt
crassa ⁊ ꝯferat' tali bñficiū. īdiget dis-
pēsatiōe ad h̄ ꝙ possit illud retinē. Et
idē dic se credē de int'dicto ab īgressu
eccl'ie ul' officio diuo. De irregulari tñ
q recipit bñficiū dū ē irreg'laris putat
ꝙ īpetrata dispēsatiōe sup irreg'laritā-
te ñ īdigeat dispēsatiōe alia. Nec ē sil'r
de excōicato uel suspenso s̄nia iuris uel
hoīs. Nā irregularitas nō ē nisi q̊ddā
īpedimentū ex defectu sacri uel cano-
nica īstitutiōe ꝓueniēs. h̄ ibi. Sȝ certe
eadē vr̄ rō ī irregulari q̄ ⁊ in int'dicto
uel suspēso. q̄a sil'r ē īhabil' ad executō
nē officij suscepti tp̄e irreg'laritatis sine
dispēsatiōe. ex̄ eo. cū illoꝝ. Et ista rō
vr̄ pōderari ī dcō. c. si celebrat. ibi. pro
eo ꝙ ad susceptionē eoꝝ eligit' ⁊c. Et
q̄a ꝓpt' officiū dat' bñficiū. ex̄ d' p̄ben.
cū scd'm. Itē glo. ī dcō. c. si celebrat dic
ꝙ si excōicat⁹ miori eligat' etiā ig̊rant'
nō valet electio. q̄a ig̊rātia eligētiū nō
facit ip̄m habilē. Et si scient' talē elige
rent p̄uarēt' iure eligēdi. ex̄ de ele. cuȝ
ī cūctis. B
Utrū excōicat⁹ miori possit ītrare ec
clesiā. R° ſm Ray. Nō vr̄ ītrādo pec-
care. q̄a nō ē remot⁹ nisi a sacr̄is. vnde
⁊ forsitā pōt ītrare ad horas ⁊ dicē cuȝ
alijs dū tñ nō ad missaȝ. aut si ad mis-
sam nō ad osculū pacis qd' ē q̄si loco cōi
onis a q̄ sine dubio separ⁹ ē. ex̄ de cle.
exco. mi. si celebrat. A. Hos passus
doc. lati⁹ examināt. Un̄ q̊ ad īgressum
eccl'ie. ut pȝ ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 169.
Ray. ⁊ Hosti. dicūt ꝙ talis excōicatus
tuti⁹ facit si nō ītrat anq̄ȝ sit absolutus

Si tñ intrauerit cā orādi .pserti ut dic Ray. ecclīaȝ nō ɔsecratā .nō vr̄ peccare qa nō ē remot⁹ nisi a sacris. imo forte pōt itrare ad horas dū tñ nō ad missaȝ Sȝ pmū securi⁹ ē. Et satis vr̄ ɔcordare Goff. dicē q pōt audire dīna pter missam. ꝫ securi⁹ facit si ex deuotiōe abstineat. ar. 5. dis. ad ei⁹. Glo. vō Ray. dicit. Credo sine piudicio q 7 misse poterit interesse dū tñ ibi nō coicet. qa minor excoīcatio nō sepat nisi a pticipatione sacroꝝ q̄ ī sola pceptiōe ɔsistit. ex̄ ð cle. exco. mi. si celebrat. Hug. tñ nōuit. xi. q. 3. si inimicus. q ab introitu ecclīe sepat. quod nō credo. Sed tñ credo q h⁹mōi excoīcat⁹ pacē nō dȝ recipe cuȝ aliīs p⁹ agn⁹ dei. qa osculū illud succedit loco euchatistie. h ibi. Sȝ h nescio q̊ iure pbet̄. Quo vō ad secundū si tal' excoīcat⁹ possit cū aliīs dicē officiū in choro. 7 an alii debeāt ipm admittere ut pȝ ī sū. con. eo. ti. q. 170. Hosti. distiguēdo dic q sic qñ ē excoīcat⁹ qa casualit̄ uel ex negligētia coīcauit excoīcato Sec⁹ si ex ɔtēptu. qa ppt pctm̄ mortale etiā si occultū ē suspēsus ē qs q̊ ad se 7 si notori⁹ ē ɔtēpt⁹ puta qa h fecit p⁹ inhibitionē sibi publice factā p iudicē 7 h nō pōt aliq̄ tgiuersatiōe celari. 7 vitare dȝ 7 vitari. ex̄ ð coha. cle. 7 mu. c. vra. 7. c. fi. Itē Goff. addēs dic. Laudo tñ ut pus faciat se absolui q suū officiū in choro cū aliīs pseqt̄. Glo. vero Ray. dic q lȝ sit notoria h⁹mōi excoīcatio. qa tñ nō ē suspensus q̊ ad alios. nullus tenet̄ ei⁹ officiū vitare. qa nō ē puatus seu suspensus ab executiōe sui ordinis. ꝫ tm̄ a pticipatione sacroꝝ q̄ ī sola pceptiōe ɔsistit. ex̄ ð cle. exco. mi. c. fi. h ibi. Pōt dici q pmū dictū pcedit nō rōne minoris excoīcatiōis notorie. ꝫ rōne delicti. Pctm̄ eniȝ mortale notoriū inducit suspēsionē q̊ ad se 7 q̊ ad alios. ut nōt̄ in sū. con. li° 3°. ti. 29. q. 3. Quo tñ ad vitatiōeȝ hodie aliqua inouata sūt. ut pȝ s̄. clic⁹ 3°. ad fi. ī additione. B. Excoīcatiōis absolutio vide s̄. absolutio 5°.

Excusatio. Que excusant a culpa siue a pena hn̄t̄. ī. pena p. §. 3°.

Exemptus. Qui dicūt se exēptos 7 allegāt puilegia reqsiti ab ordīariīs ondē tenēt̄. A. s. totū puilegiū qð asserūt se a sede aplīca hre ipis ordīariīs. aut ī loco ɔgruo 7 securo aliqb aliīs prudētib viris oī suspitiōe carētib ad h p dcōs ordinarios deputatis. ī. terminū ɔpetenteȝ p facti q̄litate ipoꝝ ordinarioꝝ uel delegatoꝝ suorū arbitrio moderandū iusto ipedimēto cessante. ut ī. c. cū psone de q̊. ī. B. 7 etiā tradē trāscripta articuloꝝ ð qb fuerit ɔtrouersia. Q si ad exēptionē allegāt solā pscriptionē debēt de h facē fidē. Si vō allegāt vtrūq tūc si puilegiū ad plenū nō sufficiat ꝫ tñ cām pbeat pscribēdi. tenēt̄ pscriptionē pbare. A. videlȝ. 40. ānoꝝ. 7 allegatū puilegiū exhibē p modū pdcm̄ ut ī eo. c. B. Et pbatiōe pēdēte non turbēt̄. A. cū rōne puilegii sint ī possessiōe exēptiōis nō violēta. nō clādestina. ñ ɔcessa pcario. ð q̄ fidē corā eisdē fecerūt. ut ibi. B. Q si nō allegāt 7 exhibēt tale puilegiū qð cāȝ pscribēdi pbeat. A. saltē ut ibi. B. diocesani vtāt̄ iure suo. ex̄ ð puile. cū psōe. li° 6°.

Exēpta ecclīa. 7 mōachi. ul' canōici. ul' ɔuersi. 7 ppetuo oblati itelligūt̄ exēpti A. siue sint clici siue ñ. ut ī. c. ð q̊ stati. B. Nō aūt psbyt̄ q prochiāoꝝ curā hȝ

q̊ ad ea q̄ ad ipaꝫ curā ptinent. nec ipi prochiāi. ex̄ ꝺ ꝑuile. p exceptiōeꝫ. li° 6°.
¶ Si eximāẗ canonici alicu⁹ eccl'ie nō ꝑpt h̄ sūt excepti cl'ici. s; bn̄ eo⁹. A .s. ꝙ exceptis cl'icis ītelligūẗ excepti tā canonici q̄ꝫ alij clerici. ꝺcō. c. p exceptionē. B s; ipa eccl'ia nō ē ꝑpt h̄ excepta. A .in neutro cāu. siue ꝑuilegiū ↄcedaẗ canonicis siue clericis. ut ī tex. ꝺe q̊ stati. B ex̄ ꝺe ꝑuil. p exceptionē. li° 6°.
¶ Per monasteriū seu p h⁹mōi locuꝫ exceptū ītelligi ꝺꝫ tā ꝺe ipo q̄ꝫ ꝺe cimiterio ⁊ ꝺomib⁹ monasterij. ⁊ theatris. hortis ⁊ areis q̄ sūt iux̄ eccl'iam. ar. iz. q. i. necia. ⁊. c. nulla. i7. q. 4. ꝺiffiniuit A .Idē ī sū. con. li° z°. ti. 5. q. i66. circa finē. B
¶ Excepti q̄ꝫtūcūq; gaudeāt libertate nihilomin⁹ pn̄t ↄueniri corā ordinarijs rōne ꝺelicti siue ↄtrctus. aut rei ꝺe qua ↄ eos agiẗ. nisi ꝺelictū sit ↄmissū ī loco excepto. uel ↄtract⁹ ibi sit init⁹. uel ibi sit ipa res litigiosa. Itē nō pn̄t ↄueniri ubi ꝺomiciliū hn̄t si alibi ꝺeliquāt uel ↄhūt uel res ipa existat. nec etiā pn̄t ꝺiocesani illoꝝ. ubi ꝺomiciliū hn̄t remittere exceptos si ↄueniāẗ ad locum ubi ꝺeliqrūt uel ↄxerūt uel res ↄsistit ex̄ ꝺe ꝑuil. volētes. li° 6°. saluis q̄ ꝺicūẗ in se. §. Et h̄ etiā sciendū ꝙ qdā sunt ꝑuilegiati ita ꝙ nec rōne ꝺelicti uel cōtractus uel rei pn̄t ↄueniri. ut p̄dicatores. mīores ⁊ cistertienses.
¶ Excepti nō pn̄t ↄstruē oratoria uel capellas ī locis n̄ exceptis sine lnīa ꝺiocesanoꝝ nec ī sic ↄstrictis. nec tpe interꝺicti ī casib⁹ n̄ expssis. A .s. ī iure. ut ī. c. auctoritate. ꝺe q̊. ī. B .celebrare ul' facē celebrari. aliẗ p ordiārios ↄpescāẗ Et si ꝑpt h̄ ↄseruatores eoꝝ ferrēt sententias ↄ ordiārios n̄ valēt. ex̄ ꝺe ꝑuile. auctoritate. li° 6°. In locis etiā exceptis n̄ pn̄t excepti p̄dcā facē nisi ꝺe lnīa uel ꝑuilegio. A .sedis ap'lice spāli. sicut pꝫ ī tex. q seqẗ. B. ut ī ꝺcō. c. auctōitate
¶ Excepti nō ꝺebēt assumē lites suorū hoīuꝫ. A .libertoꝝ ut ī ꝺcō. c. auctoritate. B .etiā censualiū. ex̄ ꝺe ꝑuile. auctoritate. lib° 6°.
¶ Legat⁹ ꝺ latē ſm Ber. bn̄ pōt ↄgscē ꝺ cāis ↄ exceptos. qa p ꝑuilegiū eximūtur a ptāte ep̄oꝝ ⁊ h⁹mōi. s; non pape uel legatoꝝ eius. Secus tn̄ ꝺe alijs legatis. Notanẗ h̄ ꝺe offi. lega. ꝙ trāslatione. A .ī glo. Et eo. ti. c. p̊. ꝺic glo. ꝙ legatus ꝺe latē q̊ ad h̄ ītelligiẗ siue sit cardinalis siue ali⁹ ꝺ latē ꝺn̄i pape missus. Nō aūt si sit legat⁹ rōne loci seu ꝺignitatis. ut archyep̄s cātuariensis. ꝺe q̊ ꝺr ī ꝺcō. c. p̊ ⁊ sil'es. ut ⁊ nōẗ in sū. con. li° z°. ti. 5. q. i66. ad fi. B
¶ Monasteria monialiū etiā si sūt exempta ꝺebēt singul'ānis p ordinarios visitari. ut ī cle. attēdētes. ꝺ sta. mo.

E Xorcismus.

vide s̄. cathecismus.

E Xpositus.

Si pat vl' ali⁹ eo sciēte uel ratū hn̄te filiū ul' patron⁹ libertū uel ꝺn̄s seruū īfanteꝫ uel aliquē p̄dictoꝝ lāguidū cuiuscūq; etatis exposuerit uel si alicui eorū alimēta īpie negari ↄtigerit. fili⁹ h̄ ipso a patria ptāte libatus ē. ⁊ libertus fit īgenu⁹. ⁊ seru⁹ liber. Isti q̊q; q hos suscipiūt nō pn̄t ꝑpt h̄ ī eoꝝ psonis ius aliqꝺ vēdicare. ex̄ eo. c. vnico. A .s. ꝺe īfantib⁹ ⁊ lan. expo. B .Quid aūt sit patronus. libertus. uel īgenuus. habes. ī. libertus. §. p̊.

E Xtrema vn/

ctio. De ea ꝺr. ī. vnctō extrēa

FAlsum. Quere.ī.
mēdaciū;
De falsariis vo litterarū pa-
paliū. vide sup excoīcato 3°.

FAma. Quis principa-
liter sit curandū
de bona vita nihilominꝰ q̄tū;
qs pōt curare o; de bona fama. 7 ne p-
ximi d eo scādaliçent. Hec hn̄t multū
plene. xi. q. 3. int verba. A .7 clarius
12. q. i. nolo. B .7. ī. scādalū. §. fi. Fa-
ma quō restituēda sit ab eo q aliquem
īfamauit. hr̄ s̄. detractio. §. pl't.

FAmilia. Quō pater
familias o;
regē 7 corrigē familiā suā? Rñº
sm xb. Sicut ipe tenet filiis 7 familie ī
educatōe corpali. sic 7 ī disciplina morū
Vn̄ h̄ n̄ fuās. 7 fidelitatē nālē deseit 7
ē deterior īfidelibꝫ. q l; n̄ sint sb lege grē
tn̄ fuāt illud īstīctu legꝭ nāe. Vn̄. i. ad
Timoth. 5°. Si qs suorū maxīe domesti
corū curā n̄ h; fidē negauit. 7 ē infideli
deterior. dis. 47. §. ncce ē. 7. c. q̄tūlibet.
A. Idē ī sū. con. liº 3°. ti. 13. q. i. ubi etiā
addit q ex eo q dic apl's. maxīe dome
sticorū p; q prfāilias n̄ solū tenet curā
regiminis h̄re circa domesticos. i. circa
filios ut exponit Augꝭ. s etiā circa oēs
suos. p qs ītelligunt serui q de familia
sūt. 7 q hec cura correctiōis nō solum
o; eē ōbe. s etiā exēpli boni 7 verborū
qa h̄ ē spēs el'ye. ut dic Augº. Vn̄ sicut
ad el'yam corpalē tenet qs tpe nccitati
ita 7 ad hāc. Si vo nec sic corrigūt. o;
eos abiicere a se si pbabilit credit p h̄
eos corrigi 7 sine h̄ ī malicia ptinacit p
seuerare. ne sit patronꝰ crimīs. sicut p;
ī vxore fornicaria. Q; si pbabilit credit
p h̄ eos licētius peccare. p suā aūt curā
7 p suū timorē videt eos a multis 7 si
nō ab oībꝫ malis se tpare ei nō īputat
puersitas filiorū. Vn̄ 7 ī dcō. §. ncce ē
dic Ieroꝰ. Iustꝰ n̄ polluit ex vitio filio
rū. q d tūc fiet. si n̄ erit q d sibi īputet. B
¶ Quid si dn̄s facit suos iurare q di-
cēt ei si quē viderit sciuerit uel audi-
uerit surripuisse aliqd d rebꝫ suis? Rñº
sm xb. Credo sine piudicio distīguē-
dū. qa si iste dn̄s pbabilit h̄r truculē-
tus 7 ferꝰ. nō tenet fuare qa illicitū fu
it q d iuratū ē. Si aūt credit 7 h̄r man-
suetus 7 nō nisi rōnabilit pcessurꝰ. di-
stigue. qa si res tales sūt q ptineāt ad
custodiā illiꝰ q iurauit. fuari o;. puta
si qs viderit furē asportātē res q̄ eiꝰ cu
stodie ōmēdate sūt pōt pseq res furti-
uas. al' tenet dānū restituē. Si aūt n̄ te
net ad custodiā illarū rerū. tūc si pōt p-
bare tenet reuelare. Si vero n̄ pōt pba
re n̄ o; reuelare nisi talibꝫ psōis q̄ pn̄t
pdesse 7 n̄ obeē. Et si alio mō iurauit. n̄
fuit licitū iuramētū nec obligatoriū. A
Id ī sū. con. liº p. ti. 9. q. 31. Vbi etiā dr
sm Hugꝭ. q si aliqs d te stibꝫ synodali-
bus sciat solꝰ crimē alicꝰ n̄ tenet denū-
ciare epo l; iurauerit dicē crimīa q̄ sci-
ret. nisi poss; pbare. al' o; tacē ne sit pdi
tor crimīs. 2. q. i. si peccauerit. nisi h̄ fa
ciat secreto. tn̄ eps ul' aliꝰ cui reuelat o;
secrete corrigē hꝰmōi criminosos. ar.
22. q. 5. h̄ vr̄. B .Si'l etiā h̄r s̄. cor-
rectio 2°. §. 5°. 7 se. 7 s̄. crimē. §. 3°. Q; ī
ordinādo regrit q bn̄ psit familie sue
h̄ēs. ī. ordinādꝰ. §. 12°.

FEmina nō pōt reci
pe caracte-
rē alicꝰ ordinis clical' ī pediēte
sexu. nec etiā actū alicuiꝰ ordīs exercē
23. dis. sacratas. A. Hoc fuit dcm̄ Ray.
ut p; in sū. con. liº 3°. ti. 23. q. i. dic ut ibi
p; q hoc nō pn̄t facere q̄tūcūq; sint scē
7 religiose. B .nec pdicare seu publi-
ce docē. dis. 23. mulier. 33. q. 5. mulierē

A .Pñt tñ in caplis suis ⁊ claustris sorores suas exhortari ad bonũ ⁊ docere s; nõ ĩ ecclia aut ĩ publico aut ĩ synodo ꝺm glo. Ray. ⁊ ĩ dicta. q. i. B .Item nõ põt iudicare sup cãis spũalib;. A nisi ꝓut ponit̃ s. abbatissa. §. p. ⁊ 3°. circa excoĩcationẽ ⁊ suspẽsionẽ. B .Sup tpalib; vo ubi ẽ ꝯsuetudo põt. extra ꝺ arbi. dilecti.

¶ Femine q̃tũcũq; deo sacrate vasa ⁊ pallas sacras aut vestes qb; dño ministrat̃ ꝯtigere nõ debẽt. uel incensũ circa altare deferre. dis. 23. sacratas. ⁊ de ꝯse. dis. i. vestimẽta. Femina quõ ⁊ qñ possit eẽ testis vide. ĩ. testis p. §. 3°. Femine nõ pñt ad iudiciũ trahi ꝑsonaliter ĩ vlla cã q̃ iure nõ exp̃mit̃. s; nec religiose etiã si ꝯsentiant. vide. ĩ. iudiciũ. §. 5°. ⁊ 6°. A .i. q ĩcipit. mlieres ad iudiciũ ⁊ se. B .⁊ .ĩ. testis p. §. 3°. De clausura mõialiũ ⁊ q̃ ñ litigẽt nisi ꝑ ꝓcuratores vide. ĩ. moniał. De mulĩ q̃ ñ pñt femine etiã abbatisse vide s. abbatissa. De ornatu q̃q; sc̃ariũ mlieꝝ hẽs. ĩ. ornat⁹

FErie dicũt̃ q̃si foerie eo q̃ p̃stãt vacatiõe; ab his q̃ ĩ foro. s. iudiciali agi ꝯsueuerũt. Vł dicũt̃ ferie q̃si festiue. A Idẽ ĩ sũ cõ. li° p. ti. iz. q. i. ꝺm Ray. B

¶ Feriaꝝ q̃dã sũt tẽꝑanee. q̃dã repẽtine. q̃dã solẽnes. Tẽporanee sũt q̃ dãt̃ ꝓ fructib; colligẽdis. ⁊ sũt duoꝝ mensiũ grã messiũ ⁊ videmiaꝝ. A .quoꝝ mensiũ vnus ẽ ꝓ messib;. ⁊ ali⁹ ꝓ vindemijs. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. z. ubi etia; nõt̃ q̃ ĩ oĩ terra dãde sũt ferie ꝓ messibus etiã si nõ crescit ibi annona. quia oẽs coĩter g̃no ĩdigẽt ⁊ hñt necesse sibi ꝓ aliq̃ tre ꝓuidẽ. S; ꝓ videmijs nõ dabũt̃ nisi ubi sũt vinee uel saltẽ ubi ẽ coĩs vsus vini. B .Et ꝺm dĩsas regiones citius aut tardius ĩdicũt̃ ⁊ ꝓconiçant̃. ff. eo. presides. ⁊ de offi. ꝓcon. si ĩ aliquẽ. In his nõ põt fieri ꝓcessus iudicialis nisi de assensu ꝑtiũ. ex̃ eo. ꝯq̃stus. ĩ fi. Repẽtine vo ferie sũt q̃s ĩpator ĩdicit ꝓpt̃ victoriã quã fecit. uł q̃a vxorẽ duxit. uł ei filius nat⁹ ẽ. ⁊ hui⁹ mõi. Et dicunt̃ repẽtine q̃a repẽte seu subito ĩdicũt̃. Et null⁹ p̃ter p̃ncipẽ eas ĩdicere põt. C. de fer̃. l. a nullo. A .Idẽ ĩ sũ. con. dcã. q. z. B

¶ Ferie vo solẽnes seu festiue sũt q̃dã p̃cipue solennitates. s. Natał dñi. sci Stephãi. sci Iohis euãgeliste. scõꝝ Innocẽtũ. sci Siluestri. circũcisiõis. epiphaniaꝝ. ⁊ septẽ dies dñice passiõis. ⁊ resurrectõis cũ septẽ sequẽtib;. rogationes etiã trib; dieb;. ascẽsio dñi. penthecostes cũ duob; q sequũt̃. festiuitates oẽs v̾ginis gł̃iose. B .s. q̃ erãt tp̃e c. ꝯq̃stus. ex̃ eo. ubi h̃ ponũt̃ ꝑ Gregł. nonum. B .natiuitas Iohis baptiste iz. aploꝝ. sci Laurẽtij. dedicatiõis bti Michaelis. oĩum scõꝝ. sci Martini. ac dieb; dñicis. ⁊ ille festiuitates q̃s singuli epi ĩ suis diocesib; cũ ꝑplo ⁊ clero duxerĩt solẽnit̃ celebrãdas. A .q̃ vicinis tm̃ circũmorãtib; ĩdicẽde sũt non gnãlit̃ oĩb;. ut ĩ. c. ꝓnũciãdũ. de q̃. ĩ. nisi forte illis q ibidẽ ꝓ illo tp̃e morarẽt̃ q̃a forẽses ⁊ q̃cũq; bonas loci ubi se repiũt ꝯsuetudines seruare debẽt. dis. 8. q̃ ꝯ. ⁊ dis. iz. illa aũt. Et h̃ intelligit̃ ꝺ scĩs auctoritate ecclie romane canoniçatis. quia eps nõ põt ꝑ se aliquẽ scm̃ canoniçare. ex̃ de reli. ⁊ vene. sanc. c. p. qꝺ ⁊ nõt̃ in sũ. con. dicta. q. z. B .de ꝯse. dis. 3. ꝓnũciandũ. ⁊ ex̃ eo. ꝯquest⁹ Itẽ statuit Eusebi⁹ q̃ festũ ĩuentiõis scẽ crucis q̃nto nonas maij solẽniter celebret̃. de ꝯse. dis. 3. crucis. A .Idem etiã seruandũ ẽ ꝺ festo exaltatiõis ꝺm glo. Ray. ⁊ ĩ dcã. q. z. qꝺ põt ꝓcedere

vbi h̃

ubi h obtiet de ɔsuetudie. al' nō vr̄ iure caueri. B .Itē festū de corpe xp̄i. ut ī cle. si dn̄m. d' reli. ⁊ vene. sanc. Et nō h q̄ int' p̄dcōs dies sūt qdā q de facto nō festant' q̄tū ad cessationē ab opib' s vi-det' abrogari p ɔ̄riaȝ ɔsuetudinē q̄ ī eis hȝ locū. cū nō ita sint d' p̄cepto dei sicut ē dn̄ica ⁊ maiores illa. Isti aūt dies sūt tres dies rogationū. Quidā etiā nō ser-uāt oēs septē dies passiōis. ⁊ etiā p totā octauā pasce. A. Dic pȝ q̄ septē dies do-minice passiōis p̄cipiūt' in. c. ɔq̄stus. ex̄ eo. nō solū ad vacationē fori iudicial' ut quidā voluerūt dicē. s etiā ad cessatio-nē ab opib'. lȝ ɔsuetudo sit ī ɔ̄triū. Patet etiā h q̄ dies dn̄ica ⁊ maiores illa sūt de p̄cepto dei. d' q̄ lati⁹ dcm̄ ē s̄. dn̄ica dies §. p̄. ī additiōe. Itē q̄ ɔsuetudo nō excu-sat q̄tū ad festa iur' dīni. ⁊ bn̄. qa nulla ɔsuetudo ul' etiā hūana ɔstitutō p̄ōt va-lere ɔ̄ius dīnū. 8. dis. v̄itate. ⁊. c. si ɔsue-tudinē. et. 25. q. i. sūt qdā. Quo v̄o ad festa iur' positiui excusat. s oȝ latius di-stīgui. Aut ɔsuetudo ē rōnabil' ītrodu-cta forte ob aliquā rōnabilē nccītatē ta-cētib' p̄lat' ecclesie. ⁊ excusat. Nā rōna-bilis ɔsuetudo vī leg' hȝ. dis. i. c. ɔsuetu-do. Si v̄o ɔsuetudo nō sit rōnabilis qa nō ē ītroducta ex aliq̄ rōnabili cā. s po-tius ex auaritia ul' deuotiōis tepiditate put coīter solet ɔtingē. p se nō excusat. īmo poti⁹ g̃uat. ex̄ d' ɔsue. c. fi. ⁊ dis. 8. c. mala. Et iō p̄lati iux̄ posse debēt conari talē ɔsuetudinē abolē. ⁊ si n̄ pn̄t ad pei⁹ euitādū laudabilit' taceāt. 4. dis. deniqȝ ⁊ p̄latis tacētib' nō celebrātes dcā festa excusant' dūmō nō sint ptinacis p̄positi ī pa nō celebrādi etiā si a p̄lat' p̄cipēt'. si-cut ī sili dic Tho. erga solutiōeȝ decima-rū. scda scde. q. 87. arti. p̄. Et forte q̄ ad festa gnālit' p̄cepta reqrit' auctoritas pa-pe. h ē q̄ sciat ⁊ toleret ɔ̄triā ɔsuetudieȝ. Et nō vr̄ sufficere tacit'nitas epi. cū nō

hēat ptātē ɔ̄ legē supioris. ⁊ p ɔn̄s nō possit tollē festa ab eccl'ia gnāli ītrodu-cta. nisi forte p̄pt' tacit'nitatē epi. subdi-ti aūt iusta igrātia excusēt'. Quo v̄o ad festa pticl'aria loci tacit'nitatē sufficē pu-to epi p̄prij. Predictis etiā festis p̄cept' adde dedicationē cuiuscūqȝ oratorij. ut ī dcō. c. p̄nūciādū. d' ɔse. dis. 3. Qd' pu-to ītelligendū q̄tū ad loca ip̄i⁹ oratorij. B. Sūt etiā alia festa p ɔsuetudieȝ ītro-ducta toti⁹ eccl'ie. sicut scī Nicolai. ⁊ for-te alia. A. Et iō sūt obseruāda cū ɔsue-tudo sit tacita lex ⁊ p̄ lege hēat' si rōabi-lis sit ⁊ saluti p̄ficiat. dis. i. c. cōsuetudo Et eadē rō ē de ɔsuetudib' pticularib' respcū pticulariū locoꝝ. ar. dcī. c. p̄nūci-andū. ⁊. ff. d' rei vēdi. l. q̄ de tota. Vn̄ ⁊ festū scī Bartholomei s'm diuersas ɔsue-tudies dīsis dieb' celebrat'. ex̄ de obser. ieiu. ɔsiliū. B. De die dn̄ico spālit' ⁊ qd etiā agendū ī festis. hēs s̄. dn̄ica dies. ⁊ ī. §. 8°. ⁊ se. De festo ɔceptionis btē Ma-rie v̄ginis dicendū s'm Tho. ī. 3. pte. q. 27. q̄ lȝ romana eccl'ia ip̄m nō celebret. tolerat tn̄ ɔsuetudinē aliq̄ꝝ ecclesiaꝝ il-lud festū celebrantiū. Vn̄ celebritas nō ē totalit' rep̄bāda. Sȝ nec p̄pt' h q̄ festū ɔceptiōis celebrat' dat' ītelligi q̄ ī sua cō-ceptiōe fuerit scā. s qa q̄ tpe fuit scīfica-ta igrat'. celebrat' festū scīficatiōis ei⁹ po-ti⁹ q̄ ɔceptiōis ī die cōceptiōis ip̄ius. De faciēdo festū trinitat' ɔsuetudo te-nēda ē. ex̄ eo. qm̄. A. Ibi etiā dr̄ q̄ ali-cubi celebrat' īfra octauas p̄tecostes. ⁊ alibi ī dn̄ica an̄ aduētū. B. Hodie tn̄ ex mādato Iohis pape. 22. fit p vl'eȝ eccl'iaȝ Itē nō q̄ festa apl'oꝝ. euāgelistaꝝ. ⁊ 4. doctoꝝ p̄ncipaliū. A. videlȝ Ieroni-mi. Ambrosij. Augustini. ⁊ Gregorij. ut ī. c. gl'iosus. de q̄. ī. B. debēt sub dupli-ci officio p vniuersas eccl'ias solēnit' cele-brari. ex̄ de reli. ⁊ vene. san. gl'iosus. lib° 6°. A. Aliq h ītelligūt q̄ ad officiū tm̄.

o

131

ſꝫ ꝯgruẽti⁹ vr̄ ĩtelligendũ q̊ ad oĩa. Nã· de apl'is clarꝫ ẽ ꝙ ſũt p̄cepta. ut ſ. §. 2°. Jd ğ oꝫ ĩtelligi de feſtis euangeliſtaꝝ ⁊ p̄fatoꝝ doctoꝝ q equipant' ibidẽ apl'is de qbꝫ ĩ tex. dcĩ. c. fit ſermo ſiml' cũ apl'is ſub vno ꝯtextu ⁊ cõſtructu v̄boꝝ. Nec ẽ viſibile ꝙ ſolũ ꝓ duplici officio fuiſſet facta tã lõga decretal'. p̄cipue cũ h̄ poſtponat' tã ĩ rubricis breuiarij q̃ꝫ ĩ decretal' ſeu decretalibꝫ. Itẽ qa ĩ dcõ c. gl'ioſus. iudicat eccl'ia eos int' oẽs ſcõs ſingl'arit' debẽ honorari. Itẽ qa h̄ dictio ſolẽniter q̄ ponit' ĩ dcõ. c. gl'ioſus. ſigt celebratione oĩmodã ⁊ vacationẽ ab opibꝫ. ut ĩ. c. cruc' de ꝯſe. diſ. 3. ibi. ſolẽnit' celebrari mãdamus. Et oẽs ĩtelligũt ĩ h̄ ſignificari oĩmodã celebrationẽ. Et qđ ĩ dcõ. c. gl'ioſus addit' de officio duplici. fit ad augmentũ ⁊ nõ ad diminutionẽ ſolẽnitat'. Et ita cũ ſup h̄ pluries ꝯtuliſſeꝫ cũ ꝓuectis doctoribꝫ aſſeruerũt dcã feſta euãgeliſtaꝝ ⁊ doctoꝝ obſ'uãda fore q̊ ad oĩmodã celebratiõeꝫ ſicut ⁊ apl'oꝝ. Sꝫ forte alicubi ꝯſuetudo excuſaret ſ'm diſtĩctiõeꝫ poſitã ſ. §. 2°. v̂. ⁊ nõ. ĩ additõe. B

Qñ debem⁹ feſtũ ĩcipe? R°. Q̄tũ ad feriationẽ a veſpa ĩ veſpam. ex̄ eo. oẽs. A. ⁊ de ꝯſe. diſ. 3. ꝓnunciandũ. Et fuit originale dictũ ſcripture. ut pꝫ Leuit'. 23°. B. Et ĩtellige veſperaꝫ. i. ſero. A. i. ab vltĩa p̄te diei p̄cedẽt' ſeu vigilie. videlꝫ ĩmediate p⁹. 24. horã vſqꝫ ad vltĩaꝫ p̄tẽ diei feſti. qđ ⁊ põt patẽ p id qđ hr̄ Geñ. p̊. ubi dr̄. Factũ eſt veſpe ⁊ mane dies vn⁹. Et ſ'm Nico. đ Lira. ibi ſcript'a loquit' de die nãli q ẽ. 24. horaꝝ. Artificialis v̂o ẽ q̃ꝫdiu ſol ẽ ſup t'rã. cui⁹ p̊mã p̄tẽ videlꝫ mane põit ꝓ tota die. ⁊ p̊mã p̄teꝫ noct' quã vocat veſpe ꝓ tota nocte. Et dicit id Nico. In veſpe ꝯplet' dies artificialis. Igit' ſ'm ſcripturã ⁊ ſcãm eccleſiã feſtũ ĩcipit ĩmediate p⁹ occaſũ ſolis diei p̄cedẽtis vſqꝫ ad occaſũ ſolis diei feſti.

B. Tñ feſtoꝝ ĩitiũ ⁊ finis iux̄ eoꝝ q̃litatẽ ⁊ diuerſaꝝ regionũ ꝯſuetudĩes ſeruari oꝫ. ⁊ ſicut magnitudo ip̄oꝝ exigit. p̊⁹ incipe ⁊ tardi⁹ t'minari. ex̄ eo. qm̄. A. Hoc dictũ aliq' male p̄p̄edũt ip̄m allegãtes dĩnutiue dicẽtes ꝙ p ꝯſuetudinem põt minui feſtũ. cũ tñ clare ꝯſtet ꝙ loq' nõ diminutiue ſꝫ augmẽtatiue dicendo p̊us ĩcipe ⁊ tardi⁹ t'minari. ⁊ nõ dic tardius ĩcipe ⁊ p̊us t'minari. Itaqꝫ ꝯſuetudo nõ põt minuẽ feſtũ. niſi eẽt de ill' qbꝫ ꝯſuetudo derogare põt ſcđm modũ dictũ ſ. §. 2°. v̂. ⁊ nõ. ĩ additiõe. Põt aũt ꝯſuetudo feſtũ augẽ p̄terq̃ꝫ ĩ dñica cui⁹ ſolẽnitas nõ oꝫ ĩcipe añ occaſũ ſolis diei ſabbati ne videamur iudaiçare. ut ĩ. c. ꝓnũciandũ. de ꝯſe. diſ. 3. Et ex p̄dictis clare põt colligi ꝙ nulla cõſuetudo põt excuſare laborãtes ĩ ſabbato p⁹ occaſuꝫ ſolis. Et idẽ ẽ de laborãtibꝫ ĩ diebꝫ p̄cedentibꝫ feſta maiora q̃ꝫ dñica. cũ ut ſ. pꝫ ĩ h̄ fiat ꝯ̃ius dĩnuꝫ. B

A qbꝫ abſtinendũ ſit ĩ feſtis? R°. Vt hoĩes meli⁹ poſſint vacare dĩnis debent abſtinẽ ab oĩ ope ſeruili. i. nõ ſolũ a peccatis ſꝫ etiã a mechanic' ⁊ agricultura ⁊ h⁹mõi. ut nec mercatũ fiat. nec placitũ nec aliqs ad penã iudicet' uel ad morteꝫ nec iuramẽta fiãt niſi ꝓ pace. Hoc tñ. ſ. abſtinẽ a iuramẽtis ⁊ ſi honeſtũ ſit nõ ẽ necc'iuꝫ. A. Satis vr̄ poſſe dici ꝙ q̊ ad iudicialia iuramẽta de qbꝫ vr̄ loq. c. i. ex̄ eo. ſit p̄ceptũ. ĩ alijs v̂o ꝯſiliũ. ut magis abſtineat' ĩ feſtis q̃ꝫ ĩ alijs diebꝫ. h̄ eſt ꝙ maior necc'itas vrgeat. In eodẽ. c. dr̄ etiã ꝙ ĩ feſto iurat' ñ ſolũ ꝓ pace ſꝫ etiã ꝓ alia necc'itate. ut dic ibi glo. puta ꝓ fide. pro obia. ⁊ ꝓ fama. B. Et ꝙ a p̄dictis abſtinendũ ſit hr̄ đ ꝯſe. diſ. 3. rogatiões. ⁊ ex̄ eo. oẽs. 15. q. 4. c. p̊. 2°. et 3°. Et nõ ꝙ his diebꝫ ꝓceſſus iudiciari⁹ nõ tenet etiã ſi fiat de ꝯſenſu p̄tiũ niſi necc'itas vrgeat ul' pietas ſuadeat. puta ſi eẽt cã debiliuꝫ

psonaꝝ.ex̄ eo.ↄq̄st⁹. A .Et ibi glo.dat
exēplū nccītatꝭ dicēs.Si eēt res tpe pitu
ra ut ubi res celeritatē desiderat. B .Et
multo min⁹ dꝫ qs his diebꝫ facē aliqd
qđ de se ē pctm̄.qa magꝭ peccat ī festo q̄ꝫ
ī aliis diebꝫ. A .Vn̄ ⁊ ſm Nico. đ Lira
Exo.20. Qui cōmittit adulteriū ulˀ ali
ud pctm̄ mortale in festo facit ↄ̄ duo p̄
cepta. ⁊ ↄ̄ illud qđ vetat qđ agit. ⁊ cō
tra p̄ceptū đ ſcīficatiōe festi.Vn̄ cū cir
cūstātia pcti q̄ trahit ī aliā spēꝫ sit đ ne
cessitate cōfessiōis.nccē ē ⁊ hāc circūstā
tiā tpis cōfiteri.đ q̊ lati⁹ dictū ē s̄.cōfes
sio 2°.§.5°.ī additōe.Pctm̄ aūt vēiale n̄
rumpit festū ſm Tho.ſcđa ſcđe.q.122
arti.4°.Nihilominꝰ ⁊ a pctō veniali de
bem⁹ diligentˀ cauē oī tpe p̄sertī ī festo.
alitˀ dispōimur discrimini.Eccl.19.Qui
ſpnit modica paulatī decidet. Aduertē
dū q̊qꝫ ꝙ in maioribꝫ solēnitatibꝫ nullo
mō licet piscari.In dn̄icis v̊o diebꝫ ulˀ ī
ferioribꝫ etiā nō licet nisi cā vrgēte ⁊ cū
lnīa. ⁊ tūc fiat portio paupibꝫ.ex̄ de fe
riis.c.licet. Et sic colligitˀ ꝙ vbicūqꝫ iu
sta cā cogit opari in festꝭ si pōt fieri dꝫ a
p̄latꝭ peti lnīa.qa ipi hn̄t iudicare si ē iu
sta cā.ex̄ đ offi.dele.de cāis. Et de lucro
paupibꝫ portio dꝫ fieri. Et qđ dcm̄ ē in
piscatiōe idē eadē rōne pōt dici ī aucu
patiōe.maxīe qa ibi hoīes magꝭ occupā
tur currēdo ulˀ aliud faciēdo.⁊ fit magꝭ
ī publico q̄ꝫ piscatio.Itē qa oē op⁹ ſuile
p̄hibetˀ ī festo.Leuit.23°.⁊ s̄.§.6°.Et sic
ē regła p̄hibitiua.Vn̄ oē illud ītelligitˀ
p̄hibitū qđ n̄ ē spālitˀ ↄcessū.ut dr̄ ī cle.
exiui.đ v̊bo.sigꝭ.Itē venatio forti⁹ īhi
betˀ q̄ etiā oī tpe vr̄ p̄hibita.86.dis.q ve
natoribꝫ.⁊.c.q venatori.⁊.c.vident.⁊
c.Esau.⁊.c.qd p̄dest.⁊.c.an putatꝭ.Ad
cui⁹ ītelligētiā glo. ī dcō.c.q vēatoribꝫ
sup v̊bo venatoribꝫ dic.Nō ꝙ ē venatō
oppressiua.⁊ h̄ illicita.s̄.dis.6.c. vltꝭ.§.
his ita.ubi dr̄.Cepit Nēbroth eē robu
st⁹ venator corā dn̄o.i.hoīuꝫ opp̄ssor ⁊
extīctor.De h̄ dr̄ Gen̄.x°.Seqt.Quedā
arenaria.q̄dā saltuosa. Arenaria ē cū qs
pugnat ī arena cū bestia dentata ⁊ ad h̄
locat opas suas. Et hāc q exercet peccat
mortalitˀ. ⁊ q eā aspicit.⁊ q eā exercet ē
īfamis nisi grā viriū expiēdaꝝ.ff. đ po
stu.l.i.§.itē senatus.De hac loqtˀ h̄.c.⁊
duo sequētia.⁊.3.q.7.§.tria.Saltuosa ē
q̄ fit ī siluis ⁊ saltibꝫ.⁊ h̄ licita ē.tn̄ ē illi
cita ex tpe.ut ī q̄dragesima ⁊ ī diebꝫ ieiu
nioꝝ.ī.eo.an putatꝭ.Itē ex psona.qa cle
rico nō ē licita etiā si paup sit ſm q̊sdā.
34.dis q̊rūdā.qa pōt alitˀ victū q̄rē.nā
talˀ faciat cistas.⁊ calatos ⁊ retia.đ cōse.
dis.5.nūq̄ꝫ.Laico licita ē ob nccītatē p̄
pellibꝫ ⁊ carnibꝫ n̄ ob voluptatē.⁊ h̄ de
ea q̄ cū clamore fit. Ponē aūt laquꝫ uel
rete sine strepitu ⁊ clamōe ⁊ canibꝫ licet
etiā clericꝭ. cū etiā mōacho liceat texē li
nūꝭ p capiēdis piscibꝫ.đ ↄse.dis.5.nūq̄ꝫ
De saltuosa, loqtˀ.ī.eo.Esau. ⁊ duo se
quētia.c.h̄ glo.Qđ glo.dic nulli licē ve
nari in diebꝫ ieiunioꝝ subaudiendū.ḡ
mltoˀmin⁹ festoꝝ ī qbꝫ forti⁹ ccūeit ab
opibꝫ seruilibꝫ abstineri. cū mercata ⁊
siīa n̄ p̄hibeātˀ ī ieiuniis q̄ tn̄ īhibētˀ ī fe
stis.ut s̄.§.6°.Itē n̄ vr̄ licitū sonare ulˀ
cātare ī festo nisi hōeste ⁊ cū rōabili cā
alˀ etiā oī tpe vr̄ p̄hibitū.Vn̄ ī.c.donāe
86.dis.dic glo.Quid đ citharistꝭ ⁊ aliis
q suis vtūtˀ istr̄is. nūqd ē licitū audire
ulˀ tāge... ea uel talibꝫ psonis aliqd dare
Et qdē ad voluptatē ulˀ luxuriā nō. qa
deū moribꝫ stimulat q vocibꝫ p̄p̄lm dele
ctat.92.dis.ī.scā. Sꝫ ad laudē dei bn̄.
ulˀ ob aliā iustā cām puta recreatiōis.
qa debilis ē uel infirmus. B

¶ Quid agēdū aut qd liceat ī festꝭ. Rx°
Debꝫ qs ītendē magꝭ diuinis ut hymnis
psalmis ⁊ cāticꝭ spūalibꝫ.de cōse.dis.3.
ieiunia. A .ī his ↄp̄hendit ⁊ orō.qa orō
oī tpe saluti nr̄e ē nccīa.Luc.18°.Optet

sp orare ⁊ nūq̄ꝫ deficē. iō ē ꝺ ꝑcepto ꝑci
pue in festo. Vn̄ ī sū. con. li° 3°. ti. 37. q.
119. nōt̄ fm theologos q̄ orō ē ꝺ nccita
te ꝑcepti sicut ⁊ qꝺcūq̄ꝫ aliud ad salutē
nccīuꝫ. ⁊ dicūt ꝯtineri sub ꝑcepto de sci
ficatiōe sabbati. Vn̄ ⁊ ꝑcipit̄ q̄ in festo
missā īteg̃ saltē vsq̄ꝫ ad bn̄dictiōeꝫ sacer
dotꝭ īclusiue audiat̄ de ꝯse. dis. i. oēs fi
deles. ⁊. c. missas. B. Itē ꝑdicatiōibꝫ.
v̂tutibꝫ. ⁊ regl̄aribꝫ disciplinis. ex̄ ꝺ vi.
⁊ hone. cle. cū decorē. ex̄ de sta. mo. cuꝫ
ad mōasteriū. § 3°. Licet etiā docē talia
v̂bo ul' scripto ī festo. Nā ⁊ ī sabbato cir
cūcisio fiebat ⁊ sacrificia. A. Idē ī sū. cō.
li° ꝑ°. ti. 12. q. 7. fm Ray. Et sic int̄ cetā ꝺ
bemꝰ attēdē ꝑdicatiōi. ⁊ h̄ fm īdigētiā
oī tpe ītelligo eē de ꝑcepto ꝑsetti ī festo
qa ut ꝑxīe patuit oē illud ē ꝺ ꝑcepto qꝺ
ē nccium ad salutē aīe. ⁊ pꝫ qa ꝑdicatio
v̂bi dei ē ita nccīa ad salutē aīe sicut cor
poral' cibꝫ ad salutē corpis. Nā cibꝫ aīe ē
v̂bū dei. Deut°. 8°. ⁊ Math. 4°. Propt̄ qꝺ
ꝑiculū ꝑditiōis īminet n̄ solū nō audiē
ti ſ etiā ex negligētia v̂bū dei auditū in
mēoria n̄ retinēti. ut pꝫ p Greg. omel'.
8. ubi dic. Verba dei q̄ aure ꝑcipitꝭ mē
te retinete. Cibꝫ. n. mētꝭ ē fmo dei. ⁊ q̄si
cibꝫ acceptꝰ stōacho lāguēte reijcit̄ q̄n
auditꝰ fmo ī uētre memorie nō tenet̄. ſ
q̄sq̄s alimēta n̄ retinet huiꝰ ꝑfecto vita
despat̄. Et tne g̃ mortꝭ ꝑiculū formidate
si cibū scē exhortatiōis n̄ accipitꝭ. si v̂ba
vite. i. alimēta iusticie ī memoria nō te
netis. h̄ ibi. Sic g̊ audiētia v̂bi dei ē sa
luti nccīa ⁊ ꝯnter de ꝑcepto. Vn̄ ⁊ ī dcō
c. oēs. de ꝯse. dis. i. dr̄ q̄ oēs fideles qui
ꝯueniūt. i. debēt ꝯuenire ī sactꝭ solēnita
tibꝫ ad eccl'iaꝫ audiāt scriptas apl'oꝝ ⁊
euāgeliū. Pro qbꝫ scriptis vr̄ ītelligēda
ꝑcipue ip̄a ꝑdicatio p quā exponūt̄ po
pulo ip̄e scripte. Vn̄ ⁊ statī ī. c. sacerdo
te. qꝺ īmediate seq̄t̄ pꝰ dcm̄. c. oēs. dr̄.
Sacerdote v̂bū ī eccl'ia faciēte q̄ egressus

de oratorio fuerit. excoīcet̄. Ex h̄ vr̄ īnu
ere q̄ h̄ sit mortale. cū excoīcatio n̄ irro
getur nisi p culpa mortali. xi. q. 3. nemo
epoꝝ. Itē de ꝯse. dis. i. q̄ die. dr̄. Qui die
solēni omisso eccl'ie ꝯuētu ad spectacl'a
vadit excoīcet̄. Claret aūt. qa omittit̄ cō
uētꝰ eccl'ie q̄n ad missaꝫ ⁊ ad ꝑdicatiōeꝫ
ad q̄s oēs debēt ꝯuēire n̄ veniūt. B. ſ ut
pōit Tho. scda scde. q. 122. n̄ ꝓhibet̄ q̄s
facē opa q̄ ꝑtinēt ad ꝓuidētiā nccīoruꝫ
tā sibi q̄ꝫ ꝓximis. sicut fuādo ꝑsonā uel
res. seu qꝺcūq̄ꝫ aliud dānū vitādo. A
Nō tn̄ qꝺ ꝯsistat ī cessatiōe lucri. al' lice
ret mercari. qꝺ veꝝ nō ē. ex̄ eo. c. ꝑ°. Nec
cū omissiōe diuoꝝ qbꝫ ꝑncipalit̄ ītēdē
dū ē. ut statī ꝑostēsuꝫ ē. B. Math. 12°.
Quis ex vob̄ hō q̄ hūerit vnā ouē ⁊ ce
ciderit sabbato ī foueā. nōne tenebit ⁊
leuabit eā? Immo etiā licet ꝓ nccītate
bellare. Vn̄ ⁊ machabei ī sabbato pug
nātes excusant̄. 23. q. 8. si nulla. A. Me
liꝰ ex̄ de re. iurꝭ. qꝺ n̄ ē. de q̄ hr̄ ꝑ°. Mach.
2°. De q̊ etiā vide s̈. bellū ꝑ°. §. fi. B. Itē
fm xb. si iacētibꝫ segetibꝫ ī agro. aut fe
nis ī prato īmineat tēpestas ꝑn̄t īde re
moueri. A. Si dubitet̄ ⁊ timeat̄ q̄ dcē
res corrūpāt̄ ul' multū deteriorēt̄. fm eū.
xb. ut ī sū. con. li° ꝑ°. ti. 12. q. 9. B. Itē nō
credūt̄ peccare mortalit̄ carnifices ⁊ pi
cerne q̄ ꝑꝑāt victualia ut sequēti die vē
dāt si ꝑus n̄ poterāt cōmode ꝑꝑare aut
ꝑꝑata seruare. A. Idē ī dcā. q. 9. fm eū.
xb. Et pōt dici q̄ h̄ veꝝ ē si cibaria sunt
nccīa ꝓ die festo. aut ꝓ die sequēti in q̄
nō poterāt ꝯgruo tpe ꝑꝑari. al' nō licet
cū sit opꝰ seruile. Leuitꝭ. 23°. B
¶ Sꝫ qd ꝺ his q̄ ꝯpellūt̄ a dn̄is ut opēt̄
ī festis? R° fm xb. Si iusto metu īducti
h̄ faciūt videt̄ ꝓpt̄ nccītatē excusari. al'
nō tenent̄ obedire nisi ī licitꝭ ⁊ honestis
A. Idē in sū. con. dcā. q. 9. B
¶ Quid de his q̄ debētes dn̄is vecturā
bladoꝝ afferūt ī diebꝫ festiuis? R° fm

xꝺ.Nō excusāt͛ nisi alia nccītas eos ad ħ ꝯpellat. Uectores tñ merciū ⁊ alimētoꝝ aut ꝑsonaꝝ ad loca remota cū alit͛ ñ possint sine gui icōmodo credo excusari. ⁊ silr̃ de viatoribꝫ ⁊ cursoribꝫ. A. Idē in ꝺcā.q.9. B

Utrū ĩ fest͛ liceat scribē. R° ꝰm xꝺ. Nō licet scribē ĩ aliq̊ grādi.ut de q̃terno ĩ q̃ternū. ꝭ scolaribꝫ lectiones suas nōre ⁊ ꝰmones. ⁊ ĩ lectiōibꝫ libros corrigē. Nō aūt licet circa ꝑdcā locare opas suas ⁊ ꝑ ꝑcio facē. A. uel etiā ꝯducē ad ħ opas alienas ꝰm xꝺ. ut ĩ ꝺcā.q.9. B. ꝭ tm̃ spiritualia ⁊ sine ꝑcio.

Quid ꝺ barberijs ⁊ minutoribꝫ ⁊ ferratoribꝫ eq̊ꝝ? R° ꝰm xꝺ. Si ĩ festis ħ faciūt ꝑncipalit͛ ꝑpt͛ nccītatē eoꝝ qbꝫ ꝰuiunt. credo ꝙ pn̄t excusari. Secꝰ si ꝑpter cupiditatē lucri. Sȝ ⁊ illi q de talibꝫ req̃rūt eos excusant͛ si alit͛ ñ poterāt sibi cōmode ꝑuidē. aliogn ñ excusāt͛. A. Iꝺ in sū.con.ꝺcā.q.9. Sȝ q̊ ad barbitōsores ñ video q̄ cā occurrē rōnabil͛ ⁊ excusabil͛ possit cōit͛ q̃re neq̃at pꝰ festū differri. B

Sȝ qd de molēdinis? R° ꝰm xꝺ. In molēdinis ad vētū ul͛ ad aquā q̄ absq̧ mag̃ opa hōis exercēt͛. credo seruandā ꝯsuetudīeȝ regiōis nō ꝑhibitā a ꝑlat͛. Molēdina v̂o cū iumētis debēt qescē. Nā ⁊ iumēta vacare iussa sūt sabbato. Exo.zo. A. Certe iꝺ vr̃ de q̊cūq̧ molēdino. Nā lȝ aliq̃ ñ req̃rūt magnū laborē hōis req̃rūt tñ iuge mīsteriū ⁊ occupatiōeȝ. ⁊ sic diuinū cultū ⁊ deuotiōeȝ ĩpediūt. ⁊ cū regula sit ꝑhibitiua ⁊ ħ nō reꝑiat͛ ꝑmissū cōstat ex suꝑdictis nō licere. nisi rōnabilis artet nccītas. B

Quid ꝺ eūtibꝫ ad mercata q̄ fiūt ĩ fest͛ R° ꝰm xꝺ. Si aliqs ħ faciat nō ꝯsuetudinarie ꝭ ꝑ sua nccītate. nō credo ꝙ peccet mortalit͛. Secꝰ si ꝯsuetudīarie seu lucrādi cupiditate. ⁊ maxīe subtrahēdo se a diuinis. aut etiā si hꝰmōi mercata ꝑhibita sint a ꝑlat͛ illiꝰ loci siue forsan excoīcata. A. q̊ cāu etiā si aliq de aliena diocesi venirēt ĩciderēt ĩ excoīcatōeȝ rōne delicti ꝰm eū xꝺ. ut ĩ sū.con.li° ꝑ.ti.iz.q.iz. B

Mercata tñ q̄ ex q̃dā nccītate fiūt de victualibꝫ ⁊ necessarijs ad diē aliquē nō credo illicita eē. dū tñ ꝑpt͛ ħ nō subtrahāt se a diuino officio. A. Idē ĩ ꝺcā.q.iz. Et ħ pōt ĩtelligi veꝝ ꝑ q̊tidiāis nccītatibꝰ occurrētibꝫ qbꝫ ñ pōt alit͛ ꝑuideri. ut sūt tabñe ul͛ hospitia ꝑ viatoribꝫ ⁊ ꝑ peregrinis nccīo ambulātibꝫ. ul͛ etiā ĩcol͛ alr̃ necessaria nō hn̄tibꝫ. qa ñ hn̄t. nec alijs tꝑibꝫ pn̄t sibi ꝑuidē. ⁊ sꝑ qn̄ ħ agūt͛. nō ꝑpt͛ cupiditatē ꝭ ꝑpt͛ nccītatē egētiū fiant. ⁊ de lucro pauꝑibus portio det͛. ex de ferijs.c.licet. ⁊.š.§.xi°. B

Quid ꝺ illis q ĩ diebꝫ festiuis ꝑ elꝭa tm̃ arāt agros pauꝑū ul͛ faciūt opa eoꝝ R° ꝰm xꝺ. Nō credo ꝙ dn̄ic͛ diebꝫ aut maioribꝫ solēnitatibꝫ liceat. A. Glo. ĩ.c. licet. ex eo. dicit ꝙ maiores solēnitates sūt natiuitas dn̄i. epiphāia. resurrectio dn̄i. ⁊ ascēsio. ⁊ pētecostes. Sȝ glo. Ray. ut pȝ ĩ sū.con.eo.ti.q.xi. vocat solēnitates maiores festa xp̄i. ⁊ btē v̂ginis. ⁊ ꝑ̄cipue diē dn̄ice passiōis. ⁊ aplōꝝ Petri ⁊ Pauli. Sȝ ħ glo. q̃tū ad festa btīssime v̂ginis ⁊ Petri ⁊ Pauli. pōt ĩtelligi ñ ꝙ sint de iure diuino. ꝭ ꝙ ĩ eis minus liceat opari. B. De mīoribꝫ aūt fest͛ sicut. ĩ. ⁊ añ octauas pasce ⁊ cōsilibꝫ. credo ꝙ liceat seq̃ ꝯsuetudīeȝ regiōis. Ad ħ aūt ꝙ licite fiunt. oȝ ꝙ ꝑpt͛ ista ñ subtrahāt se a diuinis. ⁊ ꝙ talia ñ faciāt ꝑpt͛ affectioneȝ carnalē aut spe remūeratiōis. ꝭ ꝑpt͛ deū ⁊ ꝙ pauꝑtas illiꝰ ħ exigē videat͛. A. Iꝺ ĩ sū.con.ꝺcā.q.xi. ubi addit͛ ꝰm eū.xꝺ. ꝙ oȝ etiā ꝙ ista ꝯsuetudo scient͛ toleret͛ ab eꝑo. ⁊ si dubitet͛ vtꝝ eꝑs talia sciat ⁊ sustīeat. recurrē oȝ sacerdos loci ad episcopū. ut suꝑ ħ certificet͛ ab eo. qꝺ puto ĩtelligēdū qn̄ dubitat͛ vtꝝ ꝯsuetudo sit

oȝ

133

legitime p̄scripta. Al' ꝯsuetudo circa h⁹
mōi festa sād p se excusat. ut p₃ s̄. §. 2°.
v̄. ⁊ nō. B
¶ An liceat opari circa edificatiōe₃ eccle
siaꝝ ⁊ h⁹mōi? A. videl₃ locoꝝ sacroꝝ ⁊
ad op⁹ mīstroꝝ paupꝫ eccłie. ut ī sū. cō.
ꝺcā. q. xi. B. R° ſm xv. Credo ꝙ liceat
p̄cipue ad op⁹ mīstroꝝ paupꝫ q nō hn̄t
reddit⁹ sibi sufficiētes. ita tn̄ ꝙ h⁹modi
labor n̄ sit vſq₃ ad vltimā fatigatiōe₃ ul'
ne ꝓpt h̄ ꝺimittat' missa ⁊ h⁹mōi ꝺina.
A. qa nō ꝺ₃ ꝺimitti missa q̄ ē obligatōis
⁊ id ad q̄ꝺ qs tenet' ꝓpt id ad q̄ꝺ n̄ tenet'
ſm eūdē xv. ⁊ ī ꝺcā. q. xi. Ubi etiā ꝺic ꝙ
h̄ cāu istud opari pōt fieri etiā ī p̄cipuis
festiuitatibꝫ si nō sit ꝓhibitū ul' ꝯsuetu-
ꝺini loci ꝯtrariū. B
¶ Utꝝ p⁹ celebratiōe₃ ꝺinoꝝ ī festꝭ audi
ta missa liceat opari. R° ſm xv. Nō licet
nō tn̄ ꝓpt q̄ꝺlib₃ modicū op⁹ peccatur
mortalit'. ut si ī vinea ul' ī agro purg₃ qs
aliq̄ꝺ modicū q̄ꝺ restabat p īcuria. aut
repet fractutā ī sepe. ⁊ h⁹mōi. A. Qꝛtu₃
tn̄ laboꝛ aut opis possit qs sine pctō fa-
cere ī festo n̄ ē ꝺeťminatū ſ₃ ad arbitriu₃
boni viri recurrēdū ē ſm eū. xv. ut ī sū.
con. eo. ti. q. 13. Sił' etiā ꝺic recurrēdu₃
ad arbitriū boni viri ꝓ quāta nccītate li
ceat opari in festis. ut p₃ eo. ti. q. 9. Qui
etiā ꝺic ꝙ qn̄ occurrit rōnabił' nccītas.
recurrendū ē p ꝺispēsatiōe ad epm si cō
mode pōt adiri. Al' putat ꝙ sufficiat ꝺis-
pēsatio ꝓprij sacerdotꝭ ꝺiscreti tn̄. ⁊ ꝙ tā
ta possit eē nccītas ⁊ tā notoria ꝙ aucto
ritate ꝓpa posset qs talia facē. Et h̄ nōt'
ī sū. con. eo. ti. q. 8. B. De his q ī festis
faciūt serta ⁊ h⁹mōi vana vide. ī. nego-
ciatio. §. 8°. Et ꝺe choreis s̄. chorea. §. 2°.
De ꝺie ꝺn̄ica s̄. ꝺn̄ica.

Feudū ē ꝯcessio rei īmo
bił' facta ꝓ homa
gio. ex̄ ꝺe symo. c. ex ꝺiligēti. A
Hec fuit ꝺiffinitio Goff. cui in effectu
ꝯcordat ꝺiffinitio Hosti. ut p₃ ī sū. con.
li° p̊. ti. 15. q. 56. ubi etiā p₃ ꝙ ꝓprietas
remanet apud ꝯcedētē. ⁊ vsufruct⁹ trā
sitꝭ ī feudatariū seu ī accipiētē. ⁊ ī hēdes
masculos ⁊ femīas si ꝺe eis noīati ꝺictū
fuerit ad h̄ ut ip̄e seu hēdes ei⁹ ꝺn̄o ſui-
ant ad ꝺeťminatū ſuitiū siue ad īdeťmi
natū. B. Et aliud q̄dē ē pr̄nū. s. q̄ꝺ a
p̄re ul' a q̄cūq₃ ꝺe supioribꝫ ē acqsitū. Ali
ud mr̄nū. s. q̄ꝺ p feminā ē acqsitū. Ite₃
feudoꝝ aliud ē ꝯditionale. s. q̄ꝺ ꝺat' ad
certū ſuitiū seu ꝯditionē. A. Et si ne-
gauerit vasall⁹ ꝯditiōe₃ feudi ipm amit
tere ꝺ₃. ut ī sū. con. eo. ti. q. 59. ubi h̄ oīa
ſm Hosti. nōnt'. B. Aliud ē nō ꝯditio-
nale. Itē q̄ꝺdā ē ꝑpetuū. s. q̄ꝺ trāsit ad
hēdes. q̄ꝺdā n̄. Et sciēdū etiā ꝙ sūt q̄dā
īcorpalia q̄ qn̄q₃ ꝺāt' loco feudi ut guar
ꝺia ⁊ castaldia. A. Et ista nō hn̄t ꝓpā
nām feudi ſm Hosti. ut ī ꝺcā. q. 59. B
¶ Res īmobił' eccłie ꝺ nouo nō pōt ꝺa-
ri in feudū. Nā ⁊ p̄lati h̄ iurāt. S₃ res q̄
erāt p̊us feudales pn̄t iteꝝ īfeudari. pu
ta si vasall⁹ ꝓpt' aliquā cām pdat feu-
ꝺū ul' moriat' poterit p̄lat⁹ ꝯcedere filio
eius ul' alteri. ex̄ ꝺe feudis. ex pte.
¶ Quō acqrit' feudū? R° ſm Hosti. q̄-
ꝺruplicit'. p̊ mō p inuestiturā. puta cū ali
qs tradit alicui possessiōe₃ rei īmobilis
corpalit'. ul' cū hasta. uel cū baculo. aut
aliq̄ tali a ꝺn̄o q ꝺic se ꝓpt h̄ īuestire. 2°
acqrit' ꝓ id q̄ꝺ loco īuestiture hēt' ut cū
ꝺn̄s ꝺic alicui. Uade ī possessiōe₃ illi⁹ fū
ꝺi ⁊ teneas ꝓ feudo. 3° acqrit' p̄scriptiōe
ut si 30. ānis tenuit feudū ⁊ ꝺn̄o ſuiuit
l₃ īuestit⁹ nō fuerit. 4° acqrit' p successi-
onē nō q̄dē ex testō ſ₃ poti⁹ ab ītestato.
Nec. n. val₃ aliq̄ orꝺiatō ꝺefūcti ī feudo
fcā. nā aūt h⁹mōi successiōis tal' ē ꝙ ascē
ꝺētes n̄ succedāt ī feudo. puta pr̄ filio.
Descēdētes v̊o sic. ⁊ p̊ q̄dē fili⁹ pr̄i ⁊ nō
filia. Itē nepos ex filio ⁊ nō neptis. ⁊ sic
usq₃ ī īfinitū. p⁹ea v̊o succedūt collaťales

Sꝫ isti de ꝯsuetudīe īpḣ nō succedūt. ſ sol⁹ fili⁹. quo deficiēte reuertit̄ feudum ad ĩpatorē. ⁊ ꝯfert cui vult. A. Idē in sū.con.eo.ti.q.60. B

Sꝫ nūqd filia succedit in feudū? R̄e° ſm Hosti. Nō. nisi de pacto ul' q̄libꝫ cō‑ ditiōe feudi. ul' nisi filia p⁹ mortē p̄ris cedemerit feudū a dn̄o. aut dn̄s ĩuestie rit eā d' bn̄ficio p̄ris ꝓpt p̄ris amorē. ut ĩ ꝯstitutiōe Frederici. queādmodū feu‑ dū ad filiā ꝑtinet. c. p̄. A. Id' in sū.con. eo.ti.q.61. Ubi etiā idē q̄d d̄r de filia d̄r de oī ꝓle ex femineo sexu descēdēte. ⁊ ꝙ si feudū sit femineū. tūc ſm q̄sdā succe‑ dit filia p̄ri ⁊ matri ĩ feudo. B

Sꝫ ꝑ quē pōt fieri inuestitura feudi? R̄e° ſm Hosti. Fieri pōt tam a femīa q̄ꝫ a masc'lo etiā mīore. 25. ānis si feudū sit vet⁹. Si v̄o sit nouū nō pōt a mīore fieri nisi sit pubes ⁊ iurauerit nō ꝯuenire. In uestiri aūt pot q̄libet etiā seru⁹. nisi dn̄s ig̊rauerit eū seruū. Pōt etiā qs ĩuestire ⁊ ĩuestiri tā ꝑ se q̄ꝫ ꝑ aliū ut ꝑ ꝓcuratorē A. Idē ĩ sū.con.eo.ti.q.62. B

An feudatari⁹ h̄eat p̄stare iuramētū ⁊ q̄le? R̄e° ſm Hosti. In oī feudo statī fa c̄ta ĩuestitura req̄rit̄ iuramētū fidelitat̄ nisi ex pacto remissum sit. A. Idē ĩ sū. con.eo.ti.q.69. B. Et h̄ꝫ fieri his v̄bis ⁊ sīlibꝫ. Ego tal' iuro ad sacra dei euāge‑ lia ꝙ ab hīc ĩ antea ero fidel' tali sicut dꝫ eē vasall⁹ dn̄o. nec id q̄d mihi sub nōīe fidelitat̄ ꝯmiſit pādā alij ad ei⁹ detrimē tū me sciēte. Et h̊ sufficit. Et nō ꝙ vasal lus obligat̄ dn̄o ſm ꝙ ꝯuetū ē ⁊ ſm ꝙ feudi nā ⁊ cā regiōis ĩpi⁹ ul' vicinaꝝ cō suetudo req̄rit. q̄bꝫ deficiētibꝫ potit vti iure scripto. A. Id' ĩ sū.cō.li° p̄.ti.15.q. 57. B. Cōit̄ aūt obligat̄ vasall⁹ dn̄o ĩ p̄ri bꝫ. p̊ ne sit ei in aliq̄d dānū de corpe suo ſ vitabit ⁊ ĩpediet. 2° ne id q̄d dn̄s facē ĩtēdit ⁊ facile pōt fieri reddat ei difficile ul' ĩpossibile. s. latent̄ ꝯ ꝓcurando. 3° ne reuelet secretū suū alicui maxīe' q possit obeē. sil'r nec illa ꝑ q̄ min⁹ tut⁹ fieret. 4° ne sit ꝯ ei⁹ iusticiā ul' h̄oestatē. s. ĩpediē do. dehonestādo filiā ul' vxorē. maculā do ei⁹ famā dcō fcō ul' ꝯsensu. A. Etiā ta cito. ut dissimulāt̄ audiēdo v̄ba ĩfamie ꝯ dn̄m. Facto v̄o ut ꝑ libellū famosū. ut ĩ sū.con.eo.ti.q.63. ubi h̊ oīa nōnt̄. B 5°. ne aliq̄d dānū ĩ t̄palibꝫ ei faciat ul' vti litatē ĩpediat. 6° ut fidelit̄ ei p̄beat ꝯsi‑ liū q̊ ad v̄bū ⁊ auxiliū. s. de rebꝫ ⁊ ꝑsōa sua. Probāt̄ h̊ ĩ li° feudoꝝ. d' forma fide litat̄. c. p̊. ⁊. 22. q. 5. de forma. ex̄ d' iur̄. iur̄. ego. Itē lꝫ vasall⁹ n̄ debeat eē ꝓ alijs ꝯ dn̄m suū. ex̄ d' postu. c. fi. tn̄ ꝓ se ⁊ suis h̄oībꝫ pōt petē ⁊ defēdē ius suū. ar. ex̄ d' iure iur̄. petitio. A. Id' ĩ sū.con. dcā. q. 63. Ubi etiā addit̄ ꝙ idē Hosti. pōit aliā formam iuramēti fidelitat̄ videlꝫ. Ego Titi⁹ iuro sup scā dei euāgelia ꝙ ab hac hora ĩ ātea vsq̄ꝫ ad ultimū diē vite mee ero fidel' tibi Gayo dn̄o meo ꝯ oēꝫ h̄oīeꝫ excepto ĩpatore ul' rege. Vasall⁹. n. ꝯ oēꝫ h̄oīeꝫ dꝫ dn̄m iuuare etiā ꝯ frēꝫ ⁊ filiū ĩ cā iusta. nisi ꝯ aliū dn̄m ātiq̄orē. Un̄ ⁊ ĩ sacro illū excipe dꝫ. Et nōndū ꝙ ĩ p̄di c̄tis oībꝫ dn̄s dꝫ fideli suo vicem reddē. ut. ĩ. §. 7°. d̄r. A. hoc clare h̄r ĩ. c. de for‑ ma. 22. q. 5. B

Quibꝫ ex cāis amittit̄ feudū? R̄e° ſm Hosti. p̊ qdē amittit̄ si vasall⁹ fuerit cl'i cus ul' religiosus. qa nec tales succedūt ĩ feudo. 23. q. 8. §. p̊. 2° amittit̄ si h̄ēs va salli steterit ꝑ ānū ⁊ diē ꝙ n̄ petiuerit a dn̄o ĩuestiturā feudi. sil'r ⁊ si ĩp̄e vasall⁹ p⁹ mortē dn̄i nō petierit ab h̄ēdibꝫ dn̄i ut ĩ li° feudoꝝ. ĩ q̄bꝫ cāis feudū amittit̄ c. p̊. Et h̊ veꝝ. nisi ĩp̄e vasall⁹ fuerit mi‑ nor ānis. 14. qa tal' n̄ cogit̄ fidelitatē fa‑ cere. Itē nisi sit miles. qa h̄ꝫ ꝑ t̄mīo ānū ⁊ mēseꝫ. Itē nisi iusta cā ĩpedierit. ut in li° feudoꝝ. de ꝓhibita feudi alie. ꝑ lotha riū. q̄m int̄ dn̄m. Et ĩtelligit̄ iusta cā. ut

p mortē uel capitales īimicitias ul' aliaꝫ iustā absentiā. 3° amittit' cū vasall⁹ trib⁹ vicib⁹ corā pib⁹ ⁊ h⁹mōi reqsit⁹ fidelitatē iurare noluerit. q̄uis dn̄s pat⁹ sit facere īuestiturā. 4° si vasall⁹ īfeudauerit feudū alia lege q̄ ea quā ip̄e hꝫ. ul' ī talē vasallū q feudū ꝓuare n̄ pōt. 5° si vasall⁹ īt'fecit suū ꝓp̄ū germanū ul' germāi filiuꝫ ul' aliqd ɔmisit q̄ piciđ noīe ɔtīeat' ad h̄ ut totā hēditatē hēat. De picidis hēs. ī. paricida. 6° si vasall⁹ dimittit dn̄ꝫ suū ī p̄lio nō mortuū nec ad mortē vulneratū. Sil'r ꝓpt' alias m̄ltas īgratitudīes q̄ enumerāt' ī li° feudoꝝ. q b⁹ mōis feudū amittit'. c. p̊. et 2°. 7° si vasall⁹ scient' negauerit feudū ul' ptē aut ɔditiōeꝫ ei⁹. Sec⁹ si igrant'. Q si vasall⁹ n̄ vult dn̄ē de pte feudi p̄sumet' q totū teneat ī feudū. 8° si vasall⁹ feudū alienauerit. ⁊ si q̄dē ꝓ pte alienauerit illā ptē amittit. ⁊ libere ad dn̄m reuertet' nulla p̄scriptiōe obstāte. Nec ꝑderit vasallo si p⁹ factaꝫ alienationē recupauerit feudū ip̄m nisi igrant' alienasset. 9° si vasall⁹ dn̄m accusauerit. aut si testimōiuꝫ ɔ̄ ip̄m ī cā non tm̄ crimīali ſ etiā ciuili tulerit. lꝫ qdam dixerit q̄ ī ciuili pōt. x° si vasall⁹ vocat⁹ a dn̄o q̄ secū vadat ī expeditōe publica puta vocatus ab īpatore ut secū veniat Romā ꝓ suscipiēda corona ⁊ h⁹mōi. nō venerit. nec aliū ꝓ se dn̄o suo acceptum miserit. ul' ei stipēdia militie nō dederit A. h̄ oīa nōnt' etiā ī sū. con. li° p̊. ti. 15. q. 64. B. Et qdē qn̄ ꝓpt' fidelitatē non ꝓuatā amittit' feudū nō ītelligit' ip̄o iur' ſ p sn̄iam Si v̊o alienatū fuerit ip̄o iure ꝑdit'. ut Inno. dic Hec oīa Hosti. ꝓbat ī sū. ti. ð feudis. A. Hosti. q̊qꝫ ad hūc casū vr' simpl'r dicē q̄ amissio feudi fit p sentētiā. ſ Inno. dic q̄ ī cāu alienatiōis fit ip̄o iure. ut nōt' ī sū. con. eo. ti. q. 65. B

¶ Qn̄ dn̄s amittit ius qð in feudo hꝫ? R̄c° ſm Hosti. Sicut vasall⁹ amittit feudū ꝓpt' culpā. ita dn̄s ꝓp̄etatē feudi. ut ī li° feudoꝝ. si de feudo ɔtrouersia fuerit c. dn̄o amittēte. Dn̄s. n. vasallo dꝫ vicē repēdē. ut ī li° feudoꝝ. ð forma fidelitatis. c. p̊. ī fi. ⁊ si nō repēderit. merito cēsebit' malefic⁹ A. al' malefid⁹. ⁊ tēdit ad idē. ſ clari⁹. B. ut ē ille q ɔ̄ vasallū dep̄hēsus fuerit pfid⁹. 22. q. 5. ð forma. 9̄. dis. esto subiect⁹. ex̄ de iure iurā. ꝑuenit. Et tal' etiā ꝓuat' iure qð hꝫ ī vasallum. ⁊ feudū trāsit ad supiorē. Nō ītelligas tn̄ ip̄o iure ſ p sn̄iaꝫ. A. Idem ī sū. con. dcā q. 65. B

¶ Quid si dn̄s moriēs plēs filios reliqt nūqd vasall⁹ iurabit fidelitatē oīb⁹? R̄c° ſm Hosti. Nō puto. qm̄ vasall⁹ n̄ cogit' ꝓ vno feudo plēs hr̄e dn̄os maxīe ī comitatib⁹. ducatib⁹. marchionatib⁹. q h⁹ die diuidi nō pn̄t. A. Ið ī sū. con. eo. ti. q. 67. Ubi etiam addit' ſm Hosti. q̄ nec pōt dn̄s sine volūtate vasalli feudū alienare. Iō etiā ī gnāli alienatiōe vasalli n̄ ɔtinet' nisi h̄ noīati dcm̄ sit. Et subdit. Aliq tn̄ volūt dicē q̄ eq̄li ul' miori dn̄o ɔcedi pn̄t. B. Sꝫ si vasall⁹ moriēs plēs filios reliqt. oēs debēt iurare fidelitatē si feudū īdiuisū hn̄t. Sꝫ si ex diuisiōe totū feudū ad vnū ꝑuenerit. ille sol⁹ iurabit. A. Ið ī sū. con. li° p̊. ti. 15. q. 66. B

¶ Utrū vasall⁹ possit feudū refutare? R̄c° ſm Hosti. Pōt etiā sine volūtate dn̄i. ⁊ p⁹ h̄ n̄ tenebit' ꝓuire dn̄o. verū tn̄ nō dꝫ eū offēdē. A. Ið ī sū. con. eo. ti. q. 68. B Quidā dicūt q̄ n̄ pōt ip̄ꝫ refutare īuito dn̄o. ut. C. ð acti. ⁊ obli. l. sicut īitio. Primū vr' veri⁹ si tp̄e ⁊ loco debito repudiet. alit' ɔtra. A. Dictū Hosti. formalit' hr' ī. c. vno. de vasallo q ɔtra ɔstitutōeꝫ lotharij feudū alienauerit. B

¶ Utrū fili⁹ repudiās hēditatē p̄ris possit retinē feudū. R̄c° ſm Hosti. Nō. ſ aut totū dꝫ retinē. aut totū repudiare. nisi forte eum dn̄s tanq̄ꝫ de nouo beneficio

ĩueſtiat agnatꝭ ↄſentiētibꝫ. A. tūc. n. bñ retinet feudū ſine aliq̊ onere hēditario. ut ĩ tex. ĩ. allato. ubi etiā idē dr̃ ꝯ agnatꝭ repudiātibꝫ hēditatē. qꝺ etiā nõt ĩ ſū. cõ. eo. ti. q. 69. Et dicūt agnati q ꝑ viri‑ lē ſexū deſcēdūt. Cognati vͦo q ꝑ femi‑ neū ſm Hugꝰ. B. Agnati vͦo bñ pñt ali‑ qꝺ feudū retinē repudiata hēditate. ut ĩ ↄſtitutiõe Frederici. an agnatꝰ ul' filiꝰ defūcti repudiās hēditatē poſſit feudū retinere. c. ſi ↄtigerit.

¶ Utrū feudū poſſit ꝑ vaſallū legari ec‑ cleſie. R° ſm Hoſti. Si feudū fuit de ca‑ mera dñi ꝛ ad tēpus datū. nõ põt legari nec etiā hēs ſuccedit. ſil'r etiā eccl'ie non põt legari ſi de nã feudi ē ꝙ vaſallꝰ ſerui at ĩ ꝓpa ꝑſona. A. Et ĩ tali nõ ſuccedit cl'icꝰ etiā ſi filiꝰ ſit ſm Hoſti. ꝛ ĩ ſū. con. eo. ti. q. 71. B. Si vͦo ſit patnū ꝛ ꝑpetuū tūc põt ꝓ aĩa legari. A. ſi ↄſueuit ꝑ aliū ſeruiri. dcã. q. 71. B. niſi ↄſuetudo re‑ pugnet. A. Idꝺ dcã. q. 71. B

¶ Utrū eccl'ia poſſit recipe ĩ pignꝰ feudū qꝺ laicꝰ ab ea tenet. ita ꝙ ñ ↄputent' fru ctꝰ in ſortē. R° ſm Inno. Dicūt qdã ꝙ põt. dūmõ durāte pignore nõ recipiat ſeruitiū feudi. qꝺ tūc ſolū verū ē qñ ipſi fructꝰ nõ multū excedūt valorē ſeruitij aliogn eēt ꝯ mãdatū dei. ex̃ de feudis. c. ꝑ. Ul' dic ſm eūdē. ꝙ hꝫ decretal' ꝛ ſil'es lo quūt' qñ feudū illicite a laico detinet' ꝛ recupari nõ põt. A. Con. Goff. lꝫ aliq alit' dixerit. ut ĩ ſū. con. eo. ti. q. 38. B

Fides. Utrū oēs teneant' hr̃e fidē explicitā. R° ſm Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 2. Di cēdū ꝙ maiores ad q̊s ptiet alios erudi re tenēt' hr̃e pleniorē noticiā ꝯ credēdiſ q̃ꝫ ĩferiores. nihilominꝰ tñ oēs tenent' fi dē hr̃e explicitā ꝯ myſteris xp̃i ꝑcipue q̃ꝫtū ad ea q̃ cõit' ĩ eccl'ia ſolēniçāt' ꝛ pu‑ blice ꝓponūt'. ſicut de ĩcarnatiõe. paſſi‑ one. ꝛ hꝰmõi. ſꝫ alias ſubtiles ↄſideratõ‑ nes tenēt' aliq magꝭ ul' minꝰ explicite cre dere ſm ꝙ ↄpetit ſtatui ꝛ officio vniuſ‑ cuiuſqꝫ.

¶ Utrū teneāt' oēs explicite credē trinita tē. R° ſm Tho. ubi ſ. Dicēdū ꝙ qa my ſteriū xp̃i explicite credi nõ põt ſine fi‑ de trinitatꝭ. ut qa filiꝰ dei carnē aſſūpſit ꝛ ꝯ ſpū ſcõ ↄceptꝰ fuit. iõ pꝰ tꝑs gr̃e tene tur qlibet ad explicite credendū myſte riū trinitatis.

¶ Utrū ↄfeſſio fidei ſit nccīa ad ſalutē. R° ſm Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 3. Cū ↄfiteri fideꝫ ptĩeat ad ꝑceptū affirmatiuū. iõ nõ ſꝑ nec ĩ q̊libꝫ loco ē ꝯ nccītate ſalutꝭ. ſꝫ ĩ ali‑ q̊ loco ꝛ tꝑe. qñ. ſ. aliqs intr̃ogatꝰ de fi‑ de ſi tacēt credēt' ul' ñ hr̃e fidē ul' ꝙ fideſ nõ eēt vera. ul' alij ꝓpt' eiꝰ taciturnitatē auerterēt' a fide. Utrū cū ĩfidelibꝫ ſit diſ‑ putādū de fide. hēs. ĩ. infidel'. §. 3°.

Filius. Quadruplex ē ſtatꝰ filiorū. Alij enĩ ſūt nãles ꝛ legitimi. ut q de vxoribꝫ ꝓcreāt'. ꝛ de his hēs. ĩ. legitimꝰ. Alij nãles tm̃. ut filij ↄcubine q de ſolu‑ to ꝛ ſoluta q̃ vxor eē poſſit naſcūt'. Alij ſūt legitimi tm̃. ut adoptiui. Alij ſpurij q de adultio ul' ĩceſtu ul' al' ꝑ leges dãna to coitu naſcūt'. A. ul' al' vulgo ↄcepti q prēm demõſtrare nõ pñt. ff. ꝯ ſta. ho. l. vulgo. Et ꝑdcã etiā nõt glo. ĩ. c. tāta. ex̃ q fi. ſint le. Ponūt' q̊qꝫ ĩ ſū. con. li° 4°. ti. 34. q. i. B. Utrū filiuſfamilias poſſit facē el'yam vide ſ̃ el'ya 2°. §. 4°. Et vtrū aliq̊‑ mõ de rebꝫ patris accipe ul' expendere. habes. ĩ. peculium.

¶ Apud quē filiꝰ debeat nutriri fcõ di‑ uortio? R° ſm Hoſti. Si filius mĩor ſit triēnio. regl'arit' verū ē ꝙ dꝫ eē penes ma trē. ſi maior penes prēꝫ. ſꝫ iudex examĩa re dꝫ apud quē cõmodiꝰ moret. nec poſt triēniū alēdꝰ ē apud mr̃em etiā expēſis pr̃is. A. Dꝫ dicē. ut tñ pꝰ triēniū apud mr̃em alēdus ſit expēſis pr̃is. ut pꝫ ĩ ſū.

con.li°z°.ti.i.q.6i.ubi h̄ nōnt̄.B.C.so. ma.l.i. A .Jmmo poti⁹.diuortio facto apud quē libi mo.ul̄ educari debe.l.i.⁊ ibidē ī Auten.si pr̄.dr̄.Si pr̄ cām diuortij p̄stiteīt.apud mr̄e₃ ad secūdas nuptias nō veniētē libi nutriāt̄ p̄ris expēsis. Si vo e ̄9.apud p̄re₃ mr̄is locupleᵭ expēsis.si pr̄ min⁹ idone⁹ sit.tūc.n.apud matrē locuplete₃ nutriāt̄ queādmodū filij locupletes cogūt̄ mr̄e₃ egētē alē. Qd̄ āt de alēda mr̄e egēte ⁊ filijs īdigētib⁹ edictū ē.h̄ q̄q₃ ī oīb⁹ ascēdētib⁹ ⁊ descēdētibus p̄sonis vtriusq₃ natē p̄cipim⁹ obseruari.B.Si tñ alt̄ ɔiugū eēt īfidel̄ ⁊ puer ī mīori etate.d₃ dari fideli.ñ obstāte q̄ ī digeat mr̄is obsēqo.ut ponit Tho.in 4°. dis.39.

Utrū malitia p̄eᵭ noceat filio ⁊ e⁹°.R°. s̄m Ray.Nō nocet q̄ ad deū.l₃ noceat interdū q̄ ad penā t̄palē.dis.56.nūq₃.⁊.c. nasci.6.q.i.si quis.Et de hac mā h̄es.ī. pena p̄.§.7°.Itē malitia p̄entū īducit p̄sūptionē ɔ̄ filiū.dis.56.si gēs anglo⁊.⁊ ecōtra malitia filij īducit ɔ̄ patrē.

An filij nāles aliq̄ mō succedāt p̄ri? R°.Si pr̄ h₃ filios alios legitīos ul̄ nepotes.tūc licet ei dare ul̄ relīq̄re nālib⁹ eo⁊ūq₃ mr̄i vnā vnciā ⁊ non vltra.ul̄ soli ɔcubine semi vnciā ⁊ nō vltra.C.de nālib⁹ libe.l.mr̄e.Si aūt nō h₃ alios filios legitīe descēdētes s̄ h̄eat ascēdētes. tūc legitīa p̄te relicta ascēdētib⁹ reliquū inter nāles distribuē pōt.Q₂ si nec ascēdētes nec descēdētes h̄eat tūc licet ei īstituere nāles ī solidū h̄edes. C.d̄ nāli.libe. Auten. licet. Ab ītestato vo quō nāles succedāt.vide.ī.successio.§.plt.Debēt q̄q₃ nāles pasci arbitrio boni viri etiā si legitimi extant ⁊ succedāt. aut si ɔiuge viua alij sint h̄edes ⁊ ipi p̄stant id̄ patri si opus sit. ut ī dcā Auten.licet.

Quid de spurijs? R°. Spurij.s.q ex dānato coitu sūt s̄m leges. A .videl₃ cū mliere quā qs nō pesset h̄re ī vxore₃ rōne ɔsanguinitaᵭ.affinitaᵭ.religionis ul̄ alti⁹ mr̄imonij. seu cū qs h₃ p̄les.uel etiā duas ɔcubīas sil̄. ut ī.dcā Auten. licet. B .oī p̄rsus b̄n̄ficio excludūt̄.ut. C.de nāli.libe.Autē.licet. S₃ tñ intest epī facē q̄ vtq₃ p̄entū talib⁹ libis nccīa submīstret s̄m q̄ suppetāt facultates.ex de eo q duxit ī ma.quā pol.cū h̄eret.Et ī h̄ miti⁹ agit ius canonicū q̄₃ ciuile.De filijs ex adultrio vide s̄. adulteriū. Ite₃ d̄ h⁹mōi vide.ī.illegitim⁹.De filijs aūt nutriēdis ⁊ alijs exposiᵭ vide s̄.expositus. Filij excludūt̄ ab h̄editate p̄ris in trib⁹ casib⁹.ut.ī.h̄editas.§.z°.Cui⁹ p̄entis ɔditionē.s. liberā uel seruilē sequit̄ filius.vide.ī.seruus p̄.§.3°.

FLagella ī qb⁹ ɔsistāt ⁊ quō sint satisfactoria h̄es.ī.satisfactio.§. 7°.Itē d̄ his h̄es.ī.pena p̄.§.5°.

FOrnicatio vr̄ eē genus cuiuslib₃ illiciti coit⁹.⁊ tñ s̄paliter ītelligit̄ ī vsu soluta⁊.Stup⁊ vo est p̄p̄e illicita v̄ginū defloratio.Adulteriū ē thori alieni.i.vxoris violatio.de q̄ etiā h̄es s̄.adultriū.⁊.ī.īpedimentū 8°.§.3°. A .Poti⁹ vr̄.§.z. B .⁊ sequētib⁹. Incestus ē ɔsanguinea⁊ ul̄ affiniū abusus aut etiā s̄cimonialiū. Rapt⁹ ē cū puella violent̄ ⁊ ɔ̄ ei⁹ uel p̄entū volūtatē educit̄.ut corrupta ī vxorē h̄eat̄.36.q.i.§. cū g. A .Et ibi de p̄dictis sp̄eb⁹ dr̄. B ul̄ etiā ut habeat̄ ī ɔcubinā.ex d̄ rapto. cū cā.vide de h̄.ī.raptor z°. A .Predicta posuit Ray.ī ti.d̄ rapto.§.nō.⁊ glo. ei⁹ ibi.q̄ etiā sup v̄bo ī vxorē. dic q̄ raptus q̄q₃ ɔmittit̄ si qs rapiat ut etiā sel̄ abutat̄ muliere renitēte.ut.36.q.i.§.ex hac.Et dr̄ renitēte.qa si ipa ɔsentiēte. nō eēt rapt⁹.s̄ stup⁊ ul̄ simplex fornicatio.Si vo ɔ̄ volūtatē p̄entū rapet̄ ut eēt

vxoꝛ uel cõcubina.eſſet raptus.l; rapta cõſenſiſſet. B .Pꝛeter hos omnes eſt peccatũ cõtra naturã. A Et de iſto tangit Tho.ſcda ſcde.q.154.arti.xiº. B .Et de grauitate cuiuſlibet dictoꝛũ habes.ĩ. luxuria.§.p̊. Addunt quidã ſacrilegiũ de quo ſiſt.ĩ.luxuria.§.p̊. A .De iſto ſacrilegio Tho.loquit̃ ſcda ſcde.q.154. arti.xº. ubi dicit ꝙ manifeſtũ eſt ꝙ etiã luxuria ſcdm ꝙ violat aliqd ad diuinu; cultũ ꝑtinẽs.ꝑtinet ad ſpeciẽ ſacrilegij. Ex quo dicto colligit̃ ꝙ hoc ſacrilegiu; cõmittit̃ reſpectu loci 7 ꝑſone. ad quod etiã facit.17.q.4. ſi quis ĩuentus.7 qd nõt glo.de pe.diſ.5.conſideret. B

¶ Simplex foꝛnicatio ĩ clerico publice tenẽte concubinã inducit depoſitiõem dico ſi ãmonitus nolit ſe coꝛrigere. Nã talis p̄mo quidẽ monitus debet ſuſpẽdi a bñficijs. 7 ſi ſe non coꝛrexerit debet ꝑ ꝑetuo ab eis remoueri.ſiue ſit in ſacris. extra de coha.cle.7 mu.ſicut.ſiue non in ſacris.ut ibidẽ in.c.ſi autẽ clerici. A Et ibi videt̃ ĩnui ꝙ ad p̄dicta requirat̃ trina admonitio. B .Q; ſi tale crimen ſit notoꝛiũ. ſuſpẽſus eſt ip̄o iure. ut dictũ eſt s̃.clericus.3º.§.2º. Si vero ſit publicũ ex fama tm̃ ita ꝙ merito talis habeat̃ ſuſpitio ꝙ ſcandalũ generet̃ etiam ſi non appareat accuſatoꝛ. erit purgatio indicẽda.ĩ qua ſi defecerit aut ſe purgare noluerit.canonice puniet̃.ex̃ d coha. cle.7 mu.tua.Et talis interĩ nõ debet in officijs euitari. Vtru; aũt ſit audienda miſſa uel officiũ clerici foꝛnicatoꝛis tenendũ eſt quod dicit̃ s̃.clericus 3º.§.2º. A .Et ibi latius de hoc ĩ additione. B Et.ĩ.oꝛdinatus p̊.§.3º.

¶ Que pena clerici in ſacro oꝛdine qui aliquã ducit in vxoꝛẽ? R̃. Debet p̄uari oꝛdine 7 beneficio eccl'iaſtico.7 mulier ſi erat libera debet redigi in ſeruitutem eccl'ie. diſ.32.eos qui.ſi ancilla debet vẽdi.diſ.81.quidã clerici.7 filij inde nati redigunt̃ in ſeruitutẽ eccl'ie.15.q.vlt.c. multe. Itẽ talis clericus eſt excoĩcatus ip̄o facto.ut s̃.excoĩcatio p̊.§.4º. v̂.7º. Et nõ ꝙ qñ clericus ĩ ſacris ſeꝑat̃ ab ea quã duxit in vxoꝛẽ.debet eam abiurare s.ꝙ de cetero non accedet ad eã.nec comedet nec bibet cũ illa. nec in eadẽ domo manebit.nec in alio loco niſi tã publico ꝙ mala ſuſpitio eſſe nõ poſſit.nec loquet̃ cũ ea niſi coꝛam idoneis teſtibꝫ 7 certa nccĩtate. A .7 in eccl'ia uel in alio publico loco.ut in ſũ.con.libº 3º.ti. 30.q.13.ubi hec notant̃ ẜm Ray. B .35. q.6.ab iſto die.extra qui cle.uel vo.ex lraꝝ. tamen ſi clericus habet̃ ſuſpectus ꝙ foꝛſitan iuramentũ nõ ſeruaret. non debet exigi. ſed ꝑ ſnĩam int̃dicti uel ſuſpenſiõis uel alioꝝ hꝰmõi ẽ cõpeſcendꝰ extra de coha.cle.7 mu.clericos. A .Id ĩ dicta.q.13.in ſũ.con.ẜm Ray.7 Hoſti. q etiã addit ꝙ nõ ẽ aliqd iniũgẽdũ alicui ꝑ iuramentũ de cuius tranſgreſſiõe veriſil'r timet̃. Ibi etiã dicit̃ ẜm Ray.ꝙ ſi ducta eſſet ancilla 7 filij ſui paruuli. nõ venderet̃ ſed retruderetur ĩ monaſterio. ne ꝓpter eius abſentiã filij eius ꝑeant.diſ.34.fraternitatis.ſubiungẽs. Vel intellige illud.c.ꝙ nõ contraxit cũ ea mr̃imonialiter. B .De mã foꝛnicationis plurima habes.ĩ.luxuria.

FRaus 7 dolꝰ

alicui patrocinari non debent. 30.q.i.dictũ.extra de reſcrip.ex tenoꝛe. fraus fit legi quãdo quod alicui ꝓhibetur vna via.vult ſibi licere ꝑ aliam via; extra de p̄uile.. q̃to.7 de conceſ.p̄ben. conſtitutus. A .uel cum quis ſaluis verbis legis ſententiã eius circũuenit. ff.de legi.l.cõtra legem.7 dicto.c.q̃to

136

B .Ad fraudē ptinere possunt que ha-
bentur s̄.dolus.7 s̄.astutia.

Frigiditas quō i-
pediat matrimoniū.vide.ī.ipedimen
tum i5°.quasi per totum.

Funus. De expensis funeris.ī.he-
reditas.§.6°.7.ī.sepultura p̄.
§.7°.et.ī.restitutio 2°.§.5°.Item ꝺ iniu
riantibꝫ funeri uel moribundo.ī.sepul
tura p̄.§.8°.

Furtum est cōtra-
ctatio rei aliene mobilis 7 corpalis frau-
dulosa inuito dn̄o lucrifaciendi gratia
siue ipsius rei siue etiā vsus possessiōis
ve.ut.ff.eo.l.i. A .Ista fuit diffinitio
Ray.que 7 ponit in sū.con.lib° 2°.ti.6°.
q.i. B .Cōtractatio ponit ī pdicta dif
finitione.quia sine ea non est furtū etiā
si interueniat volūtas uel verbū. A .Fa
cit.ff.eo.l.i.§.p̄. B .tn̄ p solam volun
tatē erit trāsgressio alterius p̄cepti.s.il-
lius.Non ocupisces rem.pximi tui.Rei
aliene ponit in diffinitione.qa in re pro
pria nō omittit furtū.Intellige nisi ali-
us habeat in re illa aliqꝺ ius. puta ille
cui res erat pignorata uel cōmodata. A
7 fecit in ea vtiles expensas. ut pꝫ in iu-
ribus.ī.allatis. B .ff.eo.si res.§.p̄.7
l.si is qui rē.in pn°. A .Immo potius ī
fi. B .Idē Tho.scda scde.q.71.Mobil
7 corpalis dicit.quia in rebus imobili-
bus.ut in agro uel incorporalibꝫ ut sūt
actiones 7 seruitutes nō omittit furtuꝫ
eo q talia non possūt otractari. A .ff.
eo.l.verū.i. B .Fraudulosa dicit. q si
aliquis credebat rem eē suā que nō erat
uel si erat sua credebat q etiā ab eo qui
habebat ibi ius posset accipere.non con
mittit furtū.lꝫ al teneat. A .videlꝫ qa
pdit ius qꝺ hēbat ī re.7 si nō hēbat ius
aliqꝺ odēnabit ad restitutionē rei.7 ī-
super ad extimatiōeꝫ illius ex eo q vo-
luit ius sibi facere.ut ī tex. de q̊ statim.
B .Insti.de vi bo.rapto.§.qa tn̄.7.§.
se.Inuito dn̄o.qa si credit dn̄m pmissu
tū 7 subest iusta cā credēdi nō tenetur.
Sec⁹ si nō subest.ff.eo.si is qui rem. A
In dubio.n.psumit dn̄s inuit⁹.ff.eo.l.
qui vas.§.vetare. B .Et dr̄ dn̄s inui
tus etiā si videat rē auferri q̄uis nō cō-
tradicat.ff.eo.l.pld. A .Ibi vr̄ colligi
q h̄ verꝫ ēq̄n rōne timoris uel etiā ve-
recūdie nō otradixit.al nō ōdicēdo cū
potuerit vr̄ cōsentire.ar.c.error.83.dis.
7.c.osentire. B .Si aūt putauit facere
īuito dn̄o 7 tn̄ dn̄s vult.furtū qdē facit
q̄tū ad ītentionē.sed non tenet ad re-
stitutionē.nec dn̄s pōt petere obstante
sibi sua volūtate.ff.eo.int oēs.§.pst.
A .Hoc fallit ī.l.si quis seruo.C.ꝺ furt
ut psuadens seruo ut tollat rē a dn̄o 7
seruus tollit eā dn̄o etiā pmittente cui
prius denunciauit tenetur furti 7 serui
corrupti. B .Lucrifaciēdi grā.qa si qs
aliena ancillā rapuerit nō cā lucri h̄ libi
dinis.nō omittit furtū.ff.eo.verū. A
2°.al īcipit certū. B .Ipius rei vsus pos
sessiōis ve.qa nō solū omittit furtū qui
rei dn̄iū vult sibi lucrari.h̄ etiā q vult
ī re ipa lucrari vsū 7 possessionē.dis.50.
q sacrū.ff.eo.q iumenta.

Quot sūt spēs furti? Rn̄. Due.Nā ali
ud ē manifestū.s.illud ī q̊ fur dephen-
dit pus q̄ veniat ad locū destinatū. A
siue dephēdat ab eo cuius res ē siue ab
alio.ff.eo.l.3. B .Aliud non manifestū
cū q̊ fur ñ dephēdit.ff.eo.l.2.et.3.Iteꝫ
nō q qdā remanent ī noīe gnāli.qdā ī
spāli.veluti sacrilegiū qꝺ ē furtū rei sa-
cre. A .seu etiā nō sacre.h̄ de loco sacro
siue etiā de ecclia.ut ī.c.qd q̄.de q̊.i. B

Peculatꝰ qꝺ ē furtū de re publica.23.q.4.qd ğ. Abigeatꝰ qn̄ qs diſpgit gregez ⁊ īde furatᷣ. A .ff.de abigeis.l.i.§.p̊.B Plagiū qꝺ dr̄ furtū hoīs.s.qn̄ sciētᷣ qs liberꝝ hoīez vēdit uel emit.ff.de plagꝫ.l.i.⁊.4.Et eodē mō ſi alienū ſeruū ſollicitauerit uel aſportauerit. A .i.ad aliam regionē furtiue duxerit.C.de plagꝫ.l.i. ⁊ nōtᷣ ī ſū.con.lib°2°.ti.6.q.2. B

Que pena furti? Rꝫ°. Pena furti variatᷣ ſm ꝙ varie de ipō agitᷣ. Nā ſi agatᷣ criminalitᷣ.i.ad penā criminis nō ē ꝓpt h̄ fur ſuſpēdēdꝰ aut demēbrādꝰ ſꝫ alᷣr puniendꝰ videlꝫ ut fuſtigetᷣ ulᷣ exulet ulᷣ alio mō ꝓut iudici videbitᷣ. ⁊ h̄ ī ſimplici furte.s. q occulte ⁊ ſine armis delinqt.C. eo.Auten.ſꝫ nouo iure. A .Sꝫ hodie in multis locis etiā ſimplex fur ſuſpēditᷣ ꝺ cōſuetudīe.ſm glo.Ray.Et dīc Vl.ꝙ hāc ꝯſuetudīez facit rōnabilē nccītas pacis coīs ⁊ frequēs īcorrigibilitas expta hꝰ malitie hoīuꝫ.ut ī ſū.con.eo.ti.q.3. B Si aūt plꝰ ē ꝙ̄ꝫ fur.ut qa cū armis ulᷣ etiā ſine armis violentᷣ aggreditᷣ ī domibꝫ ulᷣ ī itinē uel ī mari. tūc actiꝰ ꝓcedetᷣ ꝯ̄ euꝫ ff.de pe.l.capitaliū.§.craſſatores.⁊.§. famoſos.Itē ſi qs palā ſubripit ⁊ eſt famoſus.Oēs enī tales furcꝫ ſuſpēdūtᷣ. A dcō.§.famoſos.ubi etiā dr̄ ꝙ debēt ſuſpēdi ī loco delicti. B .Q ſi nō ē famoſꝰ punitᷣ ea pena de q̄ dr̄.ī. raptor p̊.§.p̊. Quidā etiā talium ſm leges qn̄qꝫ licite abſqꝫ iudice occidūtᷣ. ut.ī.hoīcidiū.p̊.§.2°.ex ꝺ hoī.ſi pfodiēs.ſi vo agatᷣ ciuilitᷣ. pena furti manifeſti ē q̄druplū. nō manifeſti ē duplū. A .ut ī Inſti.ꝺ obli.q̄ ex delic.naſ.§.pena.Et ibidē.§.fi.pꝫ ꝙ iſtud duplū ſeu q̄druplū exigitᷣ vltra rē ſublatā.Et h̄ pena pōt peti etiā pꝰ annū.ut ī.Inſti.de ꝑpe.⁊ tpali.ac.§.furti Et ſi egit aliqs crimīalitᷣ.poterit iterum agē ciuilitᷣ ⁊ eꝯ°.C.qn̄ ciui.acti.ꝑiu.cri.l.vnica.⁊.ff.eo.l.fi. Et hoc ītellige in foro ꝯtētioſo.ſꝫ ī foro ꝯſcīe qn̄ qs ſine lite vult reſtituē ſufficit reſtituē ſimplū cū oī dāno ſm Tho.⁊ Al. A .Idē ī ſū. con.dcā.q.3.qa niſi fuerit facta ꝯdēnatio in foro pnīali nō debetᷣ pena. ut nōt glo.in.c.fraťnitas.12.q.2. B .Et qdem plura hēs.ī.circa reſtitutionē reſtitutō ꝑ totū.Itē ſpecialitᷣ de pena.ī.reſtitutio 3°.§.fi.

Vtꝝ in re ꝑua ꝯmittatᷣ furtū ſicut in magna. Rꝫ°. Sic.qa ī furto nō qꝺ ablatū ē ſed mēs furandi attēditᷣ.14.q.4.c.vlt. Et h̄ ītelligendū ē qn̄ volūtas ē talis ꝙ etiā maiora ſubtrahēt.uel qn̄ ex ablatione ꝑue rei dn̄s ītelligitᷣ ġuari. A .ꝑ oppoſitā voluntatē.i.quia ei nō placet. ut ꝯſtat ex his q̄ ſequūtᷣ. B .Nā ſicut dicit Tho.ſcꝺa ſcꝺe.q.66.Si aliquis furtiue res mīmas accipiat ꝑ q̄s hō nō reputet ſibi nocumentū inferri. ⁊ ille qui accipit poſſit ꝑ̄ſumē nō eē ꝯ̄ volūtatē dn̄i. excuſatᷣ.alitᷣ furtū ē ſp peccatū mortale qa ē ꝯ̄ dilectionē ꝓximi cui īfert nocumentū.vn̄ ⁊ ī talibꝫ mīmis ſi habeat qſ aīuꝫ furādi ⁊ īferēdi nocumentū ꝓxīo ē pctm̄ mortale.ut Tho.ibiꝺ dic. A .vn̄ ⁊ furtū ꝯmitti pōt in vna gallina.ut in Inſti.ꝺ reꝝ diui.§.gallīaꝝ.Vbi etiā dīc glo.ꝙ ꝯmittitᷣ ī vno ouo. Sꝫ ⁊ ſi putet qs etiā cū volūtate dn̄i recipe iſta minima.⁊ poſtea ꝯſtat ſibi de ꝯ̄tria volūtate reſtituat qꝺ accepit.⁊ penitꝰ excuſatᷣ.alᷣ nō.ut ī.c.pctm̄.ꝺ re.iuꝝ.li° 6°. B

Quicūqꝫ vtitᷣ re apud eū depoſita ulᷣ re ei cōmodata ad aliū vſū ulᷣ vtitᷣ pignore furtū ꝯmittit.ut dcm̄ ē ſ.depoſitū.§.6°. ⁊ ſ.cōmodatū.§.4°.⁊.ī.pignꝰ.§.7°.

Quid ſi mlᷣier fecit furtū ſiue an̄ matrimōiū ſiue pꝰ ⁊ vir ꝑticipauit.aut vir fecit ⁊ vxor ꝑticipauit. nūquid licebit vxori de rebus coībus ſatiſfacere? Rꝫ°

137

ꝭm xb. Ubi de consuetudine regiõis vir ⁊ vxor coicãt sibi credita ⁊ debita ex cõ tractu ul' maleficio. si res furtiua adhuc existit in eoꝝ potestate vxor potest illã restituere etiam cõtradicente marito. A. Idem etiam esset si inter eos non foret talis cõmunio. Nam quicunq; habet rem furtiuã debet illam dño restituere. C. eo. in ciuilem. B. Si autẽ cõsumpta est potest vxor si expresse vir non ɔtradicat negocia mariti gerẽdo ⁊ se liberã do extimationẽ restituere de cõmunibꝰ bonis. ꝓhibente aũt marito non credo ꝙ debeat facere huiusmõi restitutionẽ cũ nõ habeat administrationem rerũ sed maritus. Si tamen restitueret de bonis coĩbus bona fide. non credo ꝙ esset ei iniũgenda pnĩa quasi ꝓ mortali. A aut ꝙ peccaret mortaliter si hoc fiat latẽter ⁊ sine alioꝝ scãdalo. cum hic non sit fraudulenta ɔtractatio nec aĩo lucrãdi scd̃m eundẽ xb. ut in sũ. con. libᵒ 2ᵒ. ti. 6. q. 12. B

¶ Contra quem dat' actio furti? R' ꝭm Hosti. Contra furẽ etiã si ĩpubes sit dũmodo sit doli capax. ff. eo. l. ĩpuberem. Pater etiã agit ɔtra filiũ suũ si peculiũ castrẽse habeat. al' non esset iudiciũ int' eos. ff. eo. l. ne cũ filio. Eodẽ mõ aget filius si pater ei aliquid subripiat de peculio castrẽsi. A. Facit. ff. eo. si qs vxori. §. sed ⁊ si filius. B. Item vir ɔtra vxorem uel ecõuerso nõ agit furti m̃rimonio ɔstante. sed datur actio in factũ. sed qui ei opẽ tulerit furti tenet'. ff. eo. si qs vxori. ⁊. C. reꝝ amotaꝝ. l. 2. Item dat' actio furti cõtra eum qui dedit opẽ uel consiliũ ei qui furtũ fecit. ff. eo. si is qui §. si tu. A. Hoc verũ si furtũ secutum sit. ut in sũ. con. eo. ti. q. 15. B. Et tam ipse q̃ etiã qui receptauit ad restitutionẽ tenet'. ut. i. restitutio 3ᵒ. §. 2ᵒ. dicit'. A

Et ibi patet. quia qđ dictũ est de ɔsilio obtinet etiã quãdo ex eo ꝯ secutũ ẽ dãnũ. B. Utrũ peccet q rẽ suã apud aliũ depositã uel etiã ĩiuste detentã furtim accipit. require s. depositum. §. vlt.

¶ Quid si quis furat' ꝓpter necessitatẽ famis uel frigoris? R'. Si est extrema necessitas non peccat. sed utit' iure suo. de conse. dis. 5. discipulos. vnde põt occulte subtrahere. ut dicit Tho. scd̃a scd̃e. q. 66. non tm̃ ꝓ se. sed etiã ꝓ alio. Nam in tali casu omnia sunt ɔmunia. dis. 47. sicut hi. Q2 si non sit extrema nccĩtas peccat quidem. sed ꝓpter necessitatem attenuatur peccatũ. Et in tali casu intelligitur penitẽtia que ĩponitur extra de fur. si quis ꝑ necessitatem. A. Idem in sũ. con. eo. ti. q. 8. ꝭm Ray. ⁊ Tho. Aduertẽdum tamen ꝙ lʒ furãs in extrema necessitate nõ peccet. si tamẽ deueniat postea ad facultatem, puto ꝙ obligetur ad restitutionem. sicut ⁊ qui cessit bonis. C. de his qui possunt ce. bonis. l. i. ita tamẽ ꝙ nõ teneatur nisi inquantũ facere põt. ff. de cessi. bo. l. 3. Et in hoc uel simili cãu intelligit' facere posse deducto ne egeat. ff. de re iudi. in condemnatione. Aliqui tamen dicũt ꝙ furanti etiã in extrema necessitate si rem nõ restituat debet ĩponi ꝙ peniteat ꝑ tres ebdomadas. dicto c. si quis per necessitatẽ. Sʒ illud. c. non intelligit' ĩ extrema necessitate ꝭm Tho. scd̃a scd̃e. q. 66. arti. 7ᵒ. ⁊ ꝭm Ray. in ti. de furtis. §. Item quid si aliquis furat' ⁊ ꝭm Inno. ⁊ glo. in dicto. c. si quis. ⁊ s̃ patuit. Sed inq̃tũ dicit ibi glo. ꝙ ĩtelligitur in necessitate nõ magna. debet intelligi respectu necessitatis extreme. sed bene al' magna. quia ut ibi patet fur nõ cogitur restituere. sed uel penitentiam agere ul' restituẽ. vnde dr̃ ibi. Si reddiderit nõ cogatur ieiunare. qđ ñ ɔcedẽt'

ꝓ nccitate ꝑua. al' null⁹ cogeret medicate
Sȝ 7 iste si deueniat ad facultateȝ tenet
ꝑcise restituē. sicut 7 de furāte in extre
ma nccitate dcm̄ ē. Et silr si fuerit fura-
tus exn̄ti ī tāta nccitate sicut 7 ipe. qa ī
pari cā potioȝ ēē ɔditio possidētis. ff.
de ɔdi. ob tur. cām. l. si ob turpē. §. por-
ro. 7 maxie dn̄i. Al' furās ī nccitate etiā
nō extrema ƀ magna nō cogit' ꝑcise re-
stituē. dcō. c. si qs. Et qa nō ē detmina-
tū q̄lr itelligat illa nccitas magna. reli
quit' arbitrio boni iudicꝭ. ex̄ de offi. dele.
de cā. B. De restitutiōe faciēda vide. ī.
restitutio per totū.

Quid si qs furet' xp̄ianos detētos a
paganis ut eos liberet? R⁹ ƒm Ray. 7
Hosti. Si ē tps guerre ī nullo tenet'. z3.
q. z. dn̄s. 7. q. 8. ut p̄dē. Si vō ē tēpus
treuge tenet' ipi pagano restituere non
hoīeȝ ꝑpt' piculū aīe ƀ extimatiōeȝ. Silr
7 tenet' de aliȷs ablatis. ut. z3. q. i. noli.
A. Hoc etiā casu dic Ray. Credo ipm
furantē nullo mō peccasse q̄ntū ad hoīeȝ
quē furat⁹ ē si rectā habuit ītentionem
imo poti⁹ meruisse. dūmō al' satisfaciat.
ut in sū. con. eo. ti. q. 9. Ego vō puto ꝙ
etiā ad nullā satisfactionē teneat' q̄n pa
ganus xp̄ianū iiuste detinebat. qꝺ ē re-
gulare. ut ī rubrica. C. ne xp̄ianū māci-
piū hētic⁹ ul' pagan⁹ ul' iudeus hēat uel
possideat. 7 ī. l. vna ibi posita. 7. 54. dis.
mācipia. B. Si tn̄ pagani ɔpulerant
eū ad circūcisionē. uel idolatriā. uel ali-
qꝺ mortale pctm̄. tūc ille penit⁹ liƀ fa-
ctus ē. 7 sic furās eū nō peccat ƀ meret'.
ar. dis. 54. nulla. A. Idi ī dcā. q. 9. B

Nūqd xp̄iano q detinet' a sarraceno li
ceat furari ei? R⁹ ƒm Hosti. Si iste xp̄ia
nus dū eēt treuga frāgeret eā. 7 sic erat
ī culpa 7 fuit capt⁹. nec ei īminet piculū
nccitatis. nō licet furari. ƀ tenet' ad resti
tutionē. Nā tal' iuste detinebat'. A. Sȝ
nō ꝓ seruo. ut pȝ ex dcis s̄. §. ꝓximo. B

Si aūt iiuste detinebat'. ut qa tpe belli
capt⁹ ē ul' īmineat nccitas. nō tenet' ad
restitutionē. A. cū talē teneat' sarrace-
nus pascere. ut ī sū. con. eo. ti. q. xi. B

Vtrū liceat furari ab vsurario ut el'ya de
tur. habes s̄. el'ya p̄. §. 9.

Gloria vana.

Vtrū appetitus inanis gl'ie sit
mortale pctm̄. R⁹ ƒm Tho.
scda scde. q. 13z. Pōt eē mortale dupl'r.
p̄ mō rōne marie. puta cū aliqs gloriat'
de aliq̄ falso. qꝺ ɔ̄riat' diue reuerētie. A
sicut Ezech. z8. ɔ̄ p̄ncipē tyri dr'. Eleua
tū ē cor tuū. 7 dixisti. de⁹ ego sū. B. uel
cū qs bonū tpale de q̄ gl'iat' pfert deo. A
Hoc aūt fit cū circa illud plus attēdit ꝙ
erga deū ul' diua. qa illud dr' qs pferre
circa qꝺ plus laborat. ut dr' p Gregꝭ. 47.
dis. oēs. B. seu cū qs pfert testimoniuȝ
hoīuȝ testimōio dei. A. videlȝ cū qs ve
recūdat' ɔfiteri. seu seq qꝺ de⁹ p sacram
scripturā docet ꝑpt' ɔ̄riā opiōnē hoīuȝ
ɔtra qs dr' Luc. 9. Qui me erubuerit 7
ƒmōes meos. hūc fili⁹ hoīs erubescet cū
venerit ī maiestate sua. 7 p̄ris 7 scōruȝ
angeloꝝ. B z⁹ mō ex pte ipius gl'iantꝭ
q itentionē suā refert ad gl'iam tāꝙ ad
vltimū finē ad quē ordinat etiā v̄tutis
opa 7 ꝓ q̄ n̄ ꝑtermittit etiā q̄ sūt ɔ̄ deū.
Ħis ḡ mōis ē mortale. alir nō. A. Ob-
scurū ē ƀ. Ad cui⁹ itelligētiā sciēdū. ꝙ
sub gn̄ali diffinitōe pōt dici ꝙ vana glo
ria ē iutil' delectatio. Vanū. n. idē ē qꝺ
iutile. p̄ Regꝭ. iz. ibi. Nolite decliare p⁹
vana ꝛc̄. Et gl'iari sepe capit' ī scriptura
ꝓ delectari. Iere. 9. ibi. Nō gl'iet' sapiens
ꝛc̄. Et ad Gal'. vlt. Mihi aūt absit gl'iari
nisi in cruce ꝛc̄. Et ista iutil' delectatio
aliq̄n ē simplex. 7 aliq̄n nō simplex. Si
plex ē q̄n venit sine appetitu honorꝭ. Et
ƀ casu aut talis delectatio ē sup eo qꝺ ē
mortale. aut nō. p̄mo cāu absq; dubio ē

138

pctm̄ mortale.qa ↄsensus nō solū ī actū
mortal' ſ etiā ī solā delectatiōez ē morta
le.ut nōt Tho. scda scde.q.154.arti.4°.
2° cāu nō deest pctm̄. Nā qdlibꝫ vanū
appetē vitiosū ē.p̄s.4°. Ut qd diligitis
vanitatez.7 nōt Tho.scda scde.q.132.
arti.p̊.Nō puto tn̄ ꝙ sit mortale.nisi in
teruēiat magna libido siue mēti relaxa-
tio.Nā ut nōt Bonauentura sup 4° sniaꝝ
dis.16 pctm̄ vēiale p magnā libidinē fit
mortale.Nō simplex ē qn̄ venit cū appe
titu honoris seu reuerētie.7 ħ cāu si ꝓce-
dit ex q̄dā mēti subreptiōe ul' maxia ꝓ-
nitate ↄcupie est vēiale.qa ut dīc Beda
sup epl'a Iac. et.25.dis.§.crimis. q̄ ex
hūana īfirmitate ↄmittūt' vēialia sunt.
Et ex subreptōe seu maxīa ꝓnitate ↄcu
piscētie visilr ꝓcedit vana glia.cū ē sup
re pua.tūc.n.verisilr delibat⁹ ↄsens⁹ rō-
nis n̄ adest delectatiōi rei pue. Pōt tn̄ 7
erga rē puā delibat⁹ ↄsensus adeē cū ma
licia.7 tūc nō erit subreptio mēti.seu ꝓ
nitas ↄcupīe.ſ malicia mēti. Nec refert
ꝙ sit sup re pua.qa de⁹ cor respicit.non
manū.14.q.5.si qd. Et facit qd dcm̄ ē
s.furtū.§.3°. Procedit etiā vana glia ex
mag̃ ↄcupīe ꝓnitate sup re mag̃. ut qn̄
sup illa defert' hōi nō q̄sit⁹ honor. Diffi-
cile.n.ē tūc 7 si rō nō ↄsentiat aliq̄tenus
nō delectari. Un̄ sup illud.i.ad Thessal'.
2°. Nō q̄si hoīb⁹ placētes ſ deo. dīc glo.
Augu. Et si cuicūqꝫ facile ē laudē n̄ cape
dū negat' difficile tn̄ ē ea n̄ delectari duꝫ
offert'. Si vō vana glia cū appetitu hono
ris ꝓprij seu reuerētie nō veniat ex dcā
subreptiōe seu ꝓnitate.ſ ex delibato cō-
sensu.vr̄ mortale.Nā ħ cāu ē appetit⁹ ꝓ
prie excellētie. q appetit⁹ ē spēs supbie.
ut pꝫ 2° sniaꝝ. dis.42.c. ex supbia.vbi
dr̄ ꝙ supbia ē amor ꝓpe excellētie.7 iō
istud aliqn̄ vocat' ianis glia ꝓpt' iutilez
delectatiōez quā ↄtīet. Un̄ omel'.24.di
cit Greg⁹. Nemo qppe vestimēta p̄cipua

nisi ob ianē gloriā q̄rit.vꝫ ut honorabi-
lior cetis eē videat'. Aliquādo vō ꝓpter
amorem proprie excellētie vocatur ela-
tio seu superbia.21.q.4.omnis.ibi.Om
ne quippe qd non ꝓpt' nccitatē suā ⁊c.
Supbia vō cū venerit ex delibato ↄsēsu
pctm̄ ē mōtale.ut nōt Tho.scda scde.q.
162.arti.5°. Sic g̃ vana glia hoc cāu q̄ ex
supbia ē.pctm̄ ē mortale.7 etiā g̃ue.qa
vr̄ ꝓcedē a radice infidelitatis. Un̄ Augu.
5°. de ciui.dei.c.14°. dīc. Tā ē ħ vitiū ini
micū pie fidei si maior ī corde sit cupidi
tas glie q̄ꝫ dei timor ul' amor. ut dn̄s di-
ceret Ioh.5°. Quō potestis credē gliaꝫ ab
īuicē expectātes 7 gliaꝫ q̄ a solo deo ē n̄
q̄rētes! Maior vr̄ esse cupiditas glie q̄ꝫ
dei timor ul' amor qn̄ huic glie qs ex de-
libato ↄsensu adhēt. qa dn̄s ħ ꝓhibet
Iere.9°.ibi.Nō glıet' sapiēs ⁊c.7 Math.
5°.ibi. Attēdite ne iusticiā vr̄am.⁊c. Et
iō ↄ faciēdo vr̄ illi glie p dilectionē ad
herere.7 a dīna recedē caritate. Greg⁹
omel'.23. Qui adhuc p illicita desideria
defluit.deū ꝓfecto n̄ diligit. qa ei ī sua
volūtate ↄdicit. Et eadē rōe p hūc ↄsen
sū vr̄ abiect⁹ dei timor. Eccl.2°. Qui ti-
mēt dn̄m īq̄rēt q̄ bn̄placita sunt illi. Et
tāto erit g̃ui⁹ ħ pctm̄ q̄ꝫto fuerit sup re
vitiosa.p̄s.51°. Quid gliaris ī malicia.Fm
Nico.d lira.q̄si dicat.pessima ē ista glia
qa ꝓpe ē illoꝝ q peccāt ex certa malicia
7 habitu. Signū.n.hit⁹ gnāti ē delecta
tio ī ope.ut dr̄ 2° Ethicoꝝ.ꝓpter qd dr̄
ꝓv.2°. Letāt' cū male fecerint ⁊c. Et ad
p̄dcā facit qd ponit Alex.de ales sup 2°
sniaꝝ.vbi dīc. Inanis glia aliqn̄ ē mor
tale.aliqn̄ veniale.Nā ianis glia qn̄qꝫ ꝓ
cedit ex subreptiōe.qn̄qꝫ ex delibatione
Et iteꝝ aliqn̄ ē circa res q̄ īducūt maxi
mā pronitatē.7 aliqn̄ n̄ circa h⁹mōi res
Venialis ergo dicet' cum ē propt' subre-
tionē.ul' propt' maximā ↄcupie pronita
tē. Innuit g̃ doctor iste. ꝙ ex̄ expressos

cāus vana glīa ſit moꝛtale. qa cū aliqd ꝯ vno negat᷑. ꝯſequēt᷑ ꝯ alio ꝯcedit᷑. z5. diſ. q̄l. Et clariꝰ colligit᷑ ex p̄dcīs. Et ſm h̄ p̄ōt intelligi qꝺ dīc Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 132. arti. 3°. vꝫ ꝙ ſi amoꝛ hūane glīe q̄ꝫuis ſit īanis nō repugnat caritati. neqꝫ q̊ ad id ꝺ q̊ ē glīa. neqꝫ q̄ꝫtū ad ītētiōꝫ glīaꝫ q̄rēd. nō ē pctm̄ moꝛtale ſꝫ veniale. Et illud qꝺ dīc Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 169. arti. 2°. vꝫ ꝙ ſi mlī'et oꝛnat ſe ex q̄dā leuitate ul' etiā vāitate ꝓpt᷑ iactātiāꝫ quādā. nō ſp̄ eſt pctm̄ moꝛtale. ſꝫ aliq̄n veniale.

Radꝰ conſanguinitatꝭ quō debeat ꝯputari. ⁊ quō impediat mr̄imoniū. require. ī. īpedimentum 5°. De affinitate. ī. īpedimentū. 14.

Uerra quō ⁊ q̄n ſit licita ul' illicita. De hac mā h̄es ſ̄. bellū ꝑ totū.

Ula vtꝝ ſit pctm̄ moꝛtale. R̄ꝫ° ſm Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 148. Dicendū. ꝙ ſi delectatōi gule īhereat hō tāq̄ꝫ fini ꝓpt᷑ quē deū ꝯtēnit. patꝰ ꝯ dei p̄cepta agē ut delectatiōes hꝰmōi aſſeq̄t᷑. ſic ē pctm̄ moꝛtale. Si v̊o ī gula ſit īoꝛdīatio ſm ea q̄ ſūt ad finē. vtpote qa nimis ꝯcupiſcit delectatiōes ciboꝝ. ſꝫ nō ꝓpt᷑ h̄ facēt aliqd ꝯ legē dei. ſic ē veniale. A. Hoc dcm̄ minus claꝝ ē. ſꝫ clariꝰ ponet᷑ ī. §. ſe. ſuꝑ ſp̄ēbus eiꝰ. Sꝫ h̄ ſciendū ē ſm Tho. ſcꝺa ſecūde. q. 148. arti. 4°. ⁊ ī ſū. con. li° 3°. ti. 4. q. 7. ꝙ gula ē īoꝛdinata comedēdi ꝯcupiſcētia. Ul' ꝓut p̄ōit᷑ ī ſūma de vitijs. gula ē īoꝛdinatus amoꝛ ſm guſtum. Et ſic etiam īcludit ebꝛietatē. B

C Quot ſūt ſp̄ēs gule? R̄ꝫ° ſm Tho. vbi ſ̄. Gregꝰ 2° li° moꝛal'. p̄ōit. 5. ſp̄ēs q̄ nōt᷑ h̄ v̄ſu. Pꝛope. laute. nimis. ardēt. ſtudiose. A. H̄ dcm̄ Gregꝰ. poſitū ē ꝯ ꝯſe. diſ. 5. q̄nqꝫ mōis. B. Pꝛope. ī. qa qs p̄uenit hoꝛaꝫ debitā. Laute. q̄n q̄rit cibos p̄cioſos. Nimis. q̄n excedit ī q̄ꝫtitate. Ardēt ut qa n̄ ſuat modū debitū. ſꝫ trāſgredit᷑ ex deſiderio edēdi. Studioſe. qa q̄rit cibos nimis accurate p̄ꝑatos. A. De his ſp̄ēbꝫ ⁊ q̄le pctm̄ ī eis ꝯſiſtat. latiꝰ dr̄ in ſū. con. eo. ti. q. 8. Un̄ q̊ ad p̄mā ſp̄ēꝫ ſciēdū ē ut ibi nōt᷑. ꝙ ſi hoꝛa p̄ueniat᷑ ex aliq̄ nccītate īfirmitatꝭ. ul' itinerꝭ. ul' alicuius hꝰmōi. nullū ē pctm̄. ⁊ etiā q̄n voluptas ē ī cā adhuc nō ē pctm̄ moꝛtale. niſi ille cibi appetitꝰ ſit adeo īmoderatꝰ ꝙ hō ipm ſeq̄ret᷑ ſi eēt ꝯ p̄ceptū dīnū. ul' ſi induceēt ad ſoluēdū ieiuniū ſub p̄cepto ab eccl'ia īſtitutū. uel ſi ꝓpt᷑ h̄ facēt aliquā fraudē p̄cepto. ſicut faciūt illi q mane īcipiētes ꝓtrahūt mēſaꝫ uſqꝫ ad veſꝑam tꝑe ieiunij. Glo. etiā. 25. diſ. §. al' autē ſuꝑ v̊. Quotiēs qs alijs ieiunātibꝫ ⁊c. vr̄ aſſerē. ꝙ tꝑe p̄cepti ieiunij ex ꝯcupīa an̄ hoꝛā comedē ſit moꝛtale. Quo ad ſecūdā ſp̄ēm ſciēdū. ut ⁊ dr̄ ī dcā. q. 8. ꝙ lauta ꝓcuratio ſi fiat ex nccītate īfirmitatꝭ. ul' p̄ſtine ꝯſuetudinis n̄ ē pctm̄. cuꝫ h̄ etiā ꝯcedat᷑ fieri ī mōaſterio. al' pctm̄ ē ꝓpt᷑ exceſſū cupiditatis ſꝫ nō ē peccatū moꝛtale niſi nimis ſit effrenata cupiditas q̄ ſubuertat rōnis iudiciū. ul' niſi qs veſcat᷑ tꝑe ieiunij cibꝭ illicitꝭ ſine nccītate ⁊ diſp̄ēſatiōe. ſicut q comedēt carnes in q̄dragesima. Quo ad t̄tiā ſp̄ēꝫ dicēduꝫ. ut ⁊ nōt᷑ ibiꝺ. ꝙ nimietas cibi ⁊ potꝰ accipit᷑ ſm ꝓpoꝛtiōeꝫ ſumētꝭ cibū. qa qꝺ vni eēt paꝝ h̄ alti eſſet multū. ut dīc ph̄s in ethicꝭ. Un̄ tꝑantia n̄ hꝫ mediū rei ſꝫ ꝓpoꝛtiōis. Et ſicut p̄dcm̄ ē ꝙ ebꝛietas q̄ ꝓcedit ex electiōe tali q̄ qs delectatōeꝫ potꝰ p̄ponit bono dīno ⁊ bono rōnis. ē pctm̄ moꝛtale. ita dico idē de exceſſu tāto ī cibo ꝙ ip̄e ſilis ē ebꝛietati. Et ab ap̄lo vocat᷑ ꝯmeſſatio. cū dīc Ro. 14. Nō ī ꝯmeſſatiōibꝫ ⁊ ebꝛietatibꝫ. Quo ad q̄rtā ſp̄ēꝫ ibidē dicitur ꝙ ardoꝛ nō ſiḡt qualibet

auiditatē 7 delectatōez ī cibo q̄ ul' nullū ē pctm̄ si ē ex sola nā. ul' ē veniale pctm̄ si tali delectatiōi rō pl⁹ q̄ꝫ oꝫ ihēt. ꝫ signi ficat igneā auiditatē. q̄ qs p̄ponit oībꝫ h⁹ delectatiōez. ut Esau q. ꝑpt vnā escā vēdidit p̄mogenita. vn̄ 7 a bn̄dictione reꝓbat⁹ ē. Heb. iz. Pꝫ g̃ hoc eē mortale pctm̄. Quo ad q̄ntā spēz dr̄ ubi s̄. ꝙ stu diositas q̄ ē pctm̄ mortale. ē studiositas diuid epulōis. q epulabat' quotidie splē dide. qn̄. s. aīus tot⁹ īplicat' circa appa tū ciboꝝ. qa studiū ē vehemēs applicatō aī ad aliqd. ut dīc Tulli⁹ ī rhetorica. Pōt tn̄ qn̄qꝫ eē pctm̄ vēiale ul' etiā nullū pec catū. s. cū ꝫ reqrit īfirmitas. ul' ꝯsuetu do. ul' hōestas alic⁹. Pōt. n. rex ī appatu ciboꝝ excellere rusticū sicut ī aliis sine peccato. B

Quid si qs sumat potū ul' cibū nociuū &c°. Si qdē ꝫ faciat ut sibi nocumētū īfe rat seu mortē. n̄ peccat ī gula. ꝫ alit' g̃uit' peccat in odio sui ꝓprij corpis Si v̂o ex nimio appetitu. in gula peccat. 7 magꝭ si sciat nociuū q̄ꝫ si igr̃et. A. Et ꝼm Inno. 7 ī sū. con. li° z°. ti. p̊. q. 39. si qs n̄ credēt mortiferꝝ cibū seu potū. lꝫ credēt īfirmi tatē ex illo roborari. nō peccaret morta lit' uel ad min⁹ nō ita g̃uit'. Pōt. n. hui⁹ fieri ꝯpatio g̃uiori afflictonis q̄l' ē affli ctio sitꝭ ad min⁹ g̃uē. q̄l' ē afflictio febꝭ. Qꝫ ꝫ cāu nō peccaret' mortalit'. pōt ītelli gi qn̄ nocumētū foret puū. Al' cū n̄ parꝝ offendēt caritatē q̄ tenet' diligē corpus suū. ut deo seruiat. ut ibidem dr̄ ꝼm eū. Inno. nō vr̄ a mortali posse excusari. Iō p⁹ illa v̂ba. n̄ peccaret mortalit'. subiūxit Inno. ul' ad min⁹ n̄ ita g̃uit' sicut supior vꝫ q sumit rē mortiferā. Segt' ī dcā. q. 39. De ꝼuitoribꝫ aūt 7 mīstrꝭ dicēdū vr̄ ꝙ peccāt si dāt aliqđ nociuū īfirmo ex certa scia. ul' ī ꝓbabili igr̃ātia. In sanita te aūt dicimus. ꝙ nō tenet' aliqs viuere medicialit'. qa oīa sūt sana sanis. Sꝫ 7 tūc si scient' accipet sine cā aliqđ nociuū vn̄ mors ei eueniret. uel īfirmitas q̄ subtra heret eū a ꝼuitio dei. dicim⁹ ꝙ peccat. cū Inno. con. Hosti. Et ītellige ꝙ ꝫ casu qs peccaret uel vēialit' ul' mortalit' ꝼm no cumēti quātitatē. ut p̄ostensū ē. B

Ultio nō qđ de cibꝭ dīc Augꝭ. Diligē ter īgr attēdēdū ē. qd loco 7 tpi 7 ꝑso nis ꝯuēiat. ne temē flagicia repħēdam⁹ Fieri. n. pōt ut sine aliq̄ vitio cupidīs ul' voracitatꝭ p̄ciosissimo cibo sapiēs vtat'. ī sipiēs aūt fetidissima gule flāma ī vilis simū ol⁹ ardescat. 7 sani⁹ qsqꝫ maluerit more dn̄i pisce vesci q̄ꝫ lenticula more Esau aut ordeo more iumētoꝝ. dis. 4i. qsqs. Que reqrēda sūt ī ꝯuiuiis clicoꝝ vide s̄. clic⁹ p̊. §. 4°. De gula etiā vide. ī. sobrietas. 7 s̄. ebrietas.

Habit⁹

An liceat clicꝭ habitū trans formare. vide s̄. clic⁹ p̊. §. z°. Et an liceat religiosis. viđ s̄. apostasia. 4. §. p̊. A. In toto illo. c. n̄ vr̄ đ religiosis aliqd dici. B. 7 apostasia 5°. §. p̊. 7 fi. A. Nec ibi iste cāus tāgi vr̄. B

Hebetudo sen

sus. Hoc vitiū ꝼm Gregꝭ. 3i° mo ral' orit' ex gula. Et ꝼm Tho. scđa scđe. q. i5. hꝫ rōez pctī iq̄ꝫtū ē volūtaria. ut pꝫ ī eo q ē ita affect⁹ circa corꝑalia ꝙ đ spūa libꝫ subtilit' discutē fastidit ul' negligit.

Hereditas

diuidit' ī iz. ptes q̄ appellāt'. iz. vncie. 7 hꝫ ista no mina. Sextās. i. sexta ps hēditatꝭ. s. due vncie. Quadrās. i. q̄rta ps. s. tres vncie Triēs. i. t'tia ps. s. q̄tuor vncie. Quicūs i. qnqꝫ vncie. Semis. i. dimidietas hēdi tatꝭ. s. sex vncie. Septūs. i. septē vncie. Bes. i. octo vncie. Dodrās. i. nouē vncie Dextrās. i. decē vncie. Deūs. i. vndecī vncie. Appellatiōe v̂o assis ul' pōderꝭ. iz.

vncie continet̃. Hec in Insti. de heredi. isti. §. hẽditas. A. Ibi p̃dcã vocabula ponũt̃. 7 dr̃ q tota hẽditas vocat̃ assis ꝫ de põdere nil dicit̃. B

C Bona defũctoꝝ ad hẽdes deuoluũt̃. etiã illoꝝ q dãnati fuerint. C. de bo. dã. Auten. bona. A. Et ibi pꝫ. q hꝫ veꝝ ẽ q̊ ad ascẽdẽtes 7 descẽdẽtes. Ex latẽ vero vsqꝫ ad t̃tiũ g̃dũ. Et subdit̃. Vxores v̊o eoꝝ dotẽ 7 donatiõeꝫ añ nuptias recipiant. Si v̊o sint sine dote accipiãt ptẽ legibꝫ diffinitaꝫ. siue filios habeãt. siue nõ dic glo. i. q̃tũ ex more lucraret̃. Seqt̃. si neminẽ p̃dictoꝝ hẽant q deliquũt. eoꝝ bona fisco sociãt̃. B. ĩ tribꝫ tñ cãibꝫ filij etiã excludũt̃ ab hẽditate pr̃is. p̊ qdẽ si pr̃ fuit hẽtic⁹. qa bona hẽticoꝝ sũt ipso iure ɔfiscata. ex̃ d hẽtici. cũ s̃m. li° 6°. z° si ɔmisit crimẽ lese maiestatꝭ. 6. q. i. si q̃s 3° si erat patron⁹. uł hẽbat aliqd ius siue feudũ ĩ eccłia qd debẽt trãsire ad filios 7 ip̃e int̃fecit uł mutilauit rectorẽ uł clericũ illi⁹ eccłie. pdit oẽ ius 7 oẽꝫ dignitatẽ quã ĩ ea hẽbat. 7 nihil puenit ad filios. ex̃ d pe. ĩ qbusdã. A. Ibi dic Inno. In sacri ɔcilij appbatiõe statuim⁹. q̃tenus si patroni. uł aduocati. aut feudatarij. seu vicedñi. 7 alij bñficiati alicui⁹ ecclesie. p se uł p alios occidẽ uł mutilare rectorẽ uł clicũ aliũ ipi⁹ eccłie ausu temeratio p̃sũpserĩt. patroni ius patronat⁹. aduocati aduocatiã. feudatarij feudũ. vicedñi vicedñatũ. 7 bñficiati bñficiuꝫ prs⁹ amittãt. dic glo. 7 deuoluãt̃ ad ecclesiã cui fcã ẽ iiuria. Seqt̃. Et ne min⁹ vidcẽ q̃ꝫ excessus mẽoria ꝓroget̃. ñ solũ d p̃missis nihil pueniat ad hẽdes. ꝫ etiã usqꝫ ad q̃rtã gnãtiõeꝫ posteritatꝭ taliũ in clicoꝝ collegiũ nullaten⁹ admittãt̃. nec ĩ domibꝫ reglaribꝫ alic⁹ p̃latiõis assegnt̃ honorẽ nisi cũ eis fuerit dispẽsatũ. Glo. ait. Cũ ñ determiet̃ a q̊ possit dispẽsari. dic Joh. q ep̃s põt dispẽsare ex q̊ papa spãli ter sibi nõ retinuit absołonẽ. ar. d sen. exco. nup. Et subdit. Honestũ eẽt. q nullus ep̃s sine lñia pape dispẽset cũ talibꝫ ad timorẽ alioꝝ. B. Pñt qqꝫ filij p p̃reꝫ exhẽdari certꝭ ex cãis q̊ hñt̃ ĩ Auten. ut cũ. de ap. cogno. §. cãs. 7 nõ. ex̃ d iureiu ran. qntaualt̃. A. Ibi glo. nõns cãs exp̃ssas ĩ allato. §. cãs. coll̃. 8. dic. Si fili⁹ man⁹ pẽtibꝫ ĩtulerit. si g̃uẽ iiuriã eis fecerit. si eos crimĩalit̃ accusauerit d cã q̃ nõ sit aduersus p̃ncipẽ. uł rẽ publicã. si cũ maleficꝭ ɔuersat̃. si malefic⁹ efficiat̃. si vite pentũ fuerit ĩsidiat⁹. si vxori uł ɔcubine ei⁹ se ĩmiscuerit. si ex delatiõe filij g̃uia dispẽdia pẽtes sustinuerĩt. si p p̃sona uł debito ei⁹ ĩq̃ꝫtũ potuit fideiubẽ noluit. ut ex hꝫ pẽtes liberẽt̃ ab ĩclusiõe. 7 filij reqsiti a pẽtibꝫ fideiubẽ nolũt. ut pꝫ ĩ dcõ. §. cãs seqt̃ ĩ glo. Et hꝫ ad filios masculos tm̃ ptiet. s. de ista fideiussiõe. ut ĩ eo. §. cãs. Seqt̃. Si ꝓhibuit eos facẽ testamẽtũ. si ɔ̃ volũtatẽ pẽtuꝫ. ĩmo etiaꝫ p̃ter volũtatẽ. ut ĩ eo. §. seqt̃. int̃ arenarios aut mimos p̃seuerauerit. cũ pr̃ nõ fuerit illi⁹ ꝓfessiõis. si filia luxuriosã vitã egerit cũ pẽtes vellẽt eã ꝓ posse dotare. 7 ñ neglexerĩt eam maritare vsqꝫ ad 25. ãnũ. Añ. n. hãc etatẽ si fornicata fuerit uł sine ɔsensu pentũ se maritauerit uel etiã p⁹ dcãm etatẽ si s̃uo se ɔiũxerit etiã p mr̃imõiuꝫ sine volũtate pẽtũ. v̄r iusta cã exhẽdatiõis. ut ĩ dcõ. §. cãs. Et ibi glo. Seqt̃. Si pẽtibꝫ furiosis debitaꝫ curã ñ ĩpẽderit. Et hꝫ obtĩet ñ solũ ĩ filijs ꝫ etiã ĩ qbuscũqꝫ alijs q pñt ab ĩtestato succedẽ. uł etiã q ĩ testõ sũt hẽdes ĩstituti. qa p̃dci ñ solũ pñt exhẽdari. ꝫ etiã a q̊cũqꝫ ex̃neo ĩ scriptꝭ admõeri ut eos ꝓcurare festinẽt. Si aũt p⁹ h⁹ attestatõeꝫ neglexerĩt. 7 ex̃ne⁹ ĩ sua domo furiosuꝫ susceptũ sũptibꝫ suis uł ꝓprijs usqꝫ ĩ finẽ vite sue ꝓcurauerit. ei⁹ dꝫ hr̃e successiõeꝫ euacuata institutiõe ipoꝝ q curã

Cause ob quas filij possunt exheredari

neglexerūt. ita tñ ut ceťa testī capitula
ī sua maneāt firmitate. dcō. §. cās. Ubi
etiā glo. dīc. Quid si ñ faciat testm̄. nec
aliqs ex̄ne⁹ eū ꝓcurauerit. R̷°. L. ibi uel
agnati sūt hēdes. ꝟ pōt eis auferri hēdi-
tas. ut. ff. ð his qb⁊ ut indi. l. 3. Ul̄ dic ꝙ
ī h̄ cāu sicut ⁊ ī sequēti eis deneget̄ hēdi
tas ex suo delicto. ī h̄ g̊ vr̄ īclinari glo. ⁊
h̄ vr̄ veꝝ ꝑpt eādē rōnē cū cāu sequēti
de q̊ stati. Seqt̄ ī glo. dcī. c. qntauall̄. Si
pentē ð carcē educē neglexerit. Glo. In
tellige. i. ð captiuitate. siue fuerit ī carcē
siue ñ. ut ī dcō. §. cās. v̊. si vnū. Ubi etiā
dr̄ ꝙ si p libꝫoꝝ negligētiā ī captiuitate
decesserit illos ad successiōez ei⁹ nō pati-
mur venire q ñ festinauerit ei⁹ redēpti
onē citi⁹ ꝓcurare. ꝟ oīb⁊ libis ī h̄ negli-
gētib⁊ res vniuersas ab eodē derelictas
eccl̄ie ciuitatꝭ ex q̄ orit̄ applicāi. ī uētario
s. sub publica attestatiōe celebrādo. ne
qd ex ei⁹ facultatib⁊ peat ita ut qcqd ex
īde ad eccl̄iaz ꝑuenerit captiuoꝝ redem
ptiōib⁊ ꝓficiat. h̄ ibi. Id etiā vr̄ ī silib⁊
cāis. vꝫ ꝙ qñ fuerit subuētio ī reliqͥs ma
gnis nccītatib⁊ denegata subtrahat̄ ne-
gligētib⁊. ⁊ successio in pias distribuat̄
cās ꝑpt eādez rōnē. ff. ð legi. l. ñ possūt
Ad h̄ etiā facit. ff. de his qb⁊ ut indi. l. 3.
vbi dr̄ ꝙ īdign⁹ iudicat⁹ ē successiōe mu
lieris a q̄ fuerat īstitut⁹ q ꝑ negligētiā
⁊ culpā suā id egit ut mlīer moreret̄. Di
cit glo. nō adhibēdo medicū. B. Sꝫ tñ
nō licet pētibus libꝫos. ul̄ libis pētes ab
hereditate sua repellē mōachos factos
q̄uis dū laici fuerāt ī cām īgtitudinis
īciderīt. 19. q. vlt. c. fi. Id ð hēs. ī. religio
p̊. §. 12°. q īcipit. Utꝝ religiosi ⁊c.

Usqꝫ ad q̊tū ḡdū durat successio ī hē-
ditate? R̷°. Nō tminat̄ ī q̄rto ḡdu. sicut
q̊ ad īpedimētū mr̄imonīj. ꝟ durat vsqꝫ
ad decimū. 35. q. 5. ad sedē. A. Ibi q̊ ad
successiōes ñ vr̄ fieri aliq̄ ḡd⁹ detmiatō
s. vsqꝫ ad quē numeꝝ detmiet̄. ꝟ potius

īdetmiate. Et sic ī īfinitū q̊usqꝫ mēoria
hrī ð cognatiōe possit. ut ⁊ silr̄ ⁊ diffusi⁹
ponit̄ ī Insti. de ḡdi. cog. ꝑ totū. Uñ ⁊ ī
sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 119. dr̄ ꝙ admittūt̄
cognati ī īfinitū. ex q̊ ḡd⁹ attinētie ꝓba
tur. Qð g̊ aliq dicūt de decimo. pōt in-
telligi ex eo ꝙ vix ē ꝙ memoria vltra ex
tēdat̄. Et ut pꝫ ī dcō. c. ad sedē. multū
variat ↄputatio respcū successiōis ⁊ mr̄i
monīj. Nā ī mr̄imonio frēs sūt ī p̊mo. ⁊
filīj eoꝝ ī 2°. In successiōe v̊o frēs sūt in
2°. ⁊ filīj eoꝝ ad īuicē ī 4°. ⁊ sic de reliqs.
ut ibi. B. Et q ⁊ quō succedāt. vide. ī.
successio. De hēdū substitutiōe. vide. ī.
testamentū 2°. §. 2°.

Utꝝ hēdes teneāt̄ ad debita defūcti
R̷°. Hēdes qdē ꝟm leges nō tenēt̄ ð ma
leficio testatoꝛ. nisi ī q̄tū ad eū ꝑuenit
ul̄ nisi cū testatore fuerit lis ↄtestata. tñ
ꝟm canones ⁊ ꝟm ↄsciam hēs qlibꝫ te-
net̄ ad oīa debita siue fuerit ex ↄtractu.
siue ex maleficio. uel q̄si. ⁊ siue res ꝑue-
nerit ad hēdē. siue ñ. siue lis fuerit ↄte-
stata. siue non. 16. q. 6. si ep̄m. ⁊ ex̄ de
pigno. ex p̄ntiū. ⁊ ð solutꝭ. c. p̊. ⁊ ð vsurꝭ
tua nos. ⁊ de rap. ī lr̄is. ⁊. de sepul. c. vldꝭ.
⁊ de sen. exco. a nob. 2°. Hoc intellige si
hereditas sufficiat. ut. ī. ī. §. ꝓxio dicit̄
Con. ī h̄ oēs canōiste. A. Idē ī sū. con.
eo. ti. q. 91. B

Quid si hēditas ñ sit sufficiēs ad oīa
debita? R̷° ꝟm Ray. Credo ꝙ ī iudicio
aīe etiā si ñ fecit īuētariū nō tenet̄ nisi
q̄tū sufficit. Distīguo tñ int̄ legata ⁊ de
bita. qa debita tenet̄ sine dimīutiōe sol-
uere. De legatꝭ v̊o si tot sūt ꝙ ñ remane-
at ei legitīa. pōt detrahē suā legitimā. ⁊
iteꝝ q̄rtā ꝟm q̊sdā si fuerit īstitut⁹ hēs.
Id Hosti. ⁊ M. A. Id ī sū. con. eo. ti. q.
92. ubi etiā dr̄ ꝙ īuētariū ē scripta quā
dꝫ hēs inchoare ꝟm leges īfra. 30. dies a
morte testatoꝛ. ul̄ postqꝫ scit se hēdē in-
stitutū. ⁊ describē ibi oēs res defuncti

ſub teſtib9. ⁊ ꝺ3 illã ꝑficẽ ĩfra .60. dies
ul' ĩfra ãnũ ſi remote ſũt res. ⁊ tũc nõ te-
net' creditoꝛib9 vltra id qꝺ ĩuentũ fueřit
de hẽditate. Al' ſi nõ fecerit ĩuẽtariũ te-
nebit' ĩ ſolidũ. C. de iure deli. l. ſancim9
B. Et de legitima hẽs. ĩ. legitima.
¶ Quis oꝛdo tenẽd9 ĩ ſoluẽdo credito-
rib9 aut legatariis? Rň°. ſm Ray. Si credi
toꝛes ⁊ legatarij ſil' veniãt. p̊ ẽ ſatiſfaciẽ
dũ creditoꝛib9. Sȝ ſi veniãt ſepatĩ. libat'
heres ſoluẽdo p illũ oꝛdinẽ q̊ venerũt.
dũ tñ nihil faciat dolo. Et creditoꝛes p9
modũ veniẽtes ñ debẽt ĩqetare hẽdẽ ni
ſi remãſerit ei ꝺ hẽditate. ß hñt ius ſuũ
ſaluũ ꝯ legatarios. Sȝ ſi heres ſcit ul' cre
dit ſiue dubitat ꝙ hẽditas ñ extẽdit' vl-
tra debita. ſiue fuerit ex ꝯctu. ſiue ex ma
leficio. uel q̃ſi. nihil ꝺ3 dare legatariis
donec ſatiſfecerit. Et idẽ mod9 tenẽd9 ẽ
ĩ ſatiſfaciẽdo p̊us creditoꝛib9 p̊oꝛib9 ⁊ ĩ
iure potioꝛib9. ꝺ q̊ hẽs. ĩ. reſtitutio z°. §.
4°. 5°. et 6°. A. Et ſi heres hũc oꝛdinẽ mu
tauerit. p̊. s. ſoluẽdo legatariis ul' ſecũ
dariis creditoꝛib9 p̊us q̃ȝ potioꝛib9. ñ ab
ſoluit' hẽs ĩ foꝛo ꝯſciẽ niſi h̊ faciat ĩg̊rã-
ter reputãs. s. hẽditatẽ ad oĩa ſoluẽda
ſufficẽ. uel neſciẽs hũc eẽ potioꝛẽ credi-
toꝛẽ ſm Ɯl. ⁊ Hoſti. ut ĩ ſũ. con. li° z°. ti.
5. q. 94. vbi etiã dĩc glo. Ray. ꝙ ſicut p̊-
oꝛes ſeu potioꝛes creditõꝛes ab aliis p̄uẽ
ti nõ debẽt ĩqetare hẽdẽ ita nec illos q
ab eo emerunt res q̃ꝝ p̄cia ĩ legata ul' fi-
dei ꝯmiſſa ul' alios creditoꝛes ꝑceſſerũt
ut ĩ. l. ſãcim9. ĩ. all'ata. Nam ut ĩ hac. l. pȝ
creditoꝛib9 potioꝛib9 ſuat' ius ꝯ legata-
rios. ⁊ etiã ꝯ alios creditoꝛes ĩferioꝛes
q p̊us ab hẽde accepũt. B. Et nõ ꝙ he
res põt deducẽ añ oĩa expẽſas funeris. ⁊
etiã alias nccĩas q̃s fecit cã hẽditatꝭ. ut ĩ
teſtõ. ĩuẽtario. ⁊ h9mõi. Et breuit' qñ de
bita totã hẽditatẽ hauriũt. heres ꝺ3 eẽ ĩ
munis a lucro. ſicut ⁊ a g̃uamine. C. de
iur' deli. l. ſancim9. §. ⁊ ſi pfatá. cũ ſequẽ

tib9. Itẽ nõ ꝙ lȝ obligatio teſtatoris trã
ſeat ad hẽdẽ. ñ tñ piculũ piurij ⁊ h9mõi
q̄ nõ pñt excedẽ ſingl'arẽ pſonã. Idem
Hoſti. ⁊ Ɯl. A. Iꝺ ĩ ſũ. con. dcã. q. 94.
vbi etiã ĩ hoc ponit' exemplũ de fractiõe
voti. q̄ nõ trãſit ĩ heredẽ. B
¶ Quid ſi pl'es ſint hẽdes. quõ tenent'
ad debita ul' legata? Rň°. Regl'arit' tenet'
qlibet heres ꝑ hẽditaria pte. C. ꝺ acti.
hẽdi. l. 3. A. Poti9 ẽ. l. z. q̄ ĩcipit ꝑ he-
reditariis. B. Excipiũt' qnqȝ cãus. p̊ ſi
aliqd ſit ĩ obligatiõe faciẽdi ul' nõ faciẽ
di. tũc. n. qlibȝ tenet' ĩ ſolidũ. ff. ꝺ v̄bo.
ob. ĩ executõib9. §. z° ut ſi teſtatoꝛ ꝑmi
ſit ſe aliqꝺ op9 factuꝝ. ul' ꝑmiſit p ſe ⁊ p
hẽdẽ nõ fieri q̊ min9 p fũdũ ſuũ ire lice
ceat. h̊ qlibȝ hẽdũ ĩ ſolidũ obligat'. z9 ca
ſus ẽ ſi res q̄ ꝺ3 reſtitui ĩ ſolidũ poſſideã
tur ab vno. C. de hẽdi. acti. l. z. ⁊. ff. cõ-
mo. l. ß mihi. §. heres. 3° ĩ alimẽtꝭ legatꝭ.
qñ ꝑ voluntate defũcti ul' iudicꝭ. uel ab
vno ĩ ſolidũ. ul' a pl'ib9 ꝑ ptib9 deſignatꝭ
petũt'. ff. de alim̃. lega. l. 3. 49 ſi teſtatoꝛ
ab vno hẽdũ legauit creditoꝛi hẽdita-
rio ꝯpẽſandi aĩo. tũc ille heres on9 ſuſti
nebit uſqȝ ad quãtitatẽ legati. A. vȝ ut
heres ſoluat ſibi ĩtegrũ legatũ. ul' ſi cre-
ditõꝛ noluerit legatũ. heres ſoluat ſibi ꝺ
poꝛtiõe ſua tãtã q̃ȝtitatẽ ad quãtã aſcen
dit legatũ. ut ĩ. l. q̄ ſtati ſeqt'. B. ff. ꝺ leg.
z°. l. cũ ab vno. 59 ĩ expẽſa funerꝭ vxoꝛis
q̄ ñ tm̃ aſtrĩgit hẽdes ꝑ hẽditariis poꝛ-
tiõib9. ß etiã viꝝ ꝑ poꝛtiõe q̄ puenit ad
eũ ꝺ dote vxoꝛꝭ. A. ut puta ſi ad eũ pue
nerũt cẽtũ. ⁊ ĩ hẽditate ducẽta ſũt. ip̄e
vir tenet' ꝑ ttia. ⁊ hẽdes ꝑ duab9 ptib9.
ut ĩ. l. veluti. ꝺ q̄. ĩ. B. ff. ꝺ reli. ⁊ ſũpti.
fune. l. aliq̊tiẽs. ⁊. l. veluti. A. Predcĩ
etiã caſus notãt' in ſũ. con. li° z°. ti. 5. q.
95. ſm Ray. ⁊ Hoſti. B
¶ Quid ſi hẽs ẽ pupill9. nũqd põt differ
ri debitoꝝ ſolutio p̄textu pupillaꝛꝭ etatꝭ
Rň°. Nõ. ut. C. ꝺ acti. hẽdi. l. ſ ß p̄textu.

141

Pone q̄ hēs ul' executores nolūt sol-
uere q̄ testator ī pios vs' legauit. nec sād
facē creditoribꝫ ut dixit. qd fiet? R°. Per
ep̄m loci p̄missa monitiōe ad h̄ cogēdi
sūt. ex̄ ꝺ testa. tua nob. 7. c. Johānes. etiā
si a testatore id otigerit interdici. Nā 7 si
defūct' phibuerit ne eps se ītromittat.
talis phibitio nō valet. ut ī ꝺcō. c. tua.
Heredes q̄s testator tenet' instituere vi
de. ī. testamentū z°.

Heremita

Utrū hemitica vita seu solitaria sit pfectior q̄ ꝯgregatiōis religio. R° s̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 188. Vita social' nccīa ē ad exercitiū pfectiōis. qa mutuo se īstruūt vbo 7 exemplo 7 correctiōe. q̄ ad pfectiōe ꝑducūt. Solitudo aūt ꝯpetit iā pfect q alioꝝ regimīe nō īdigēt. Sicut g̃ illud qd iā pfectū ē p̄emiēt ei qd ad pfectiōe exercet'. ita vita solitaria si debite assumat' p̄emīnet vite sociali. Si tñ absq; exercitio p̄cedēti tal' vita assumat' ē piculosissima. nisi suppleat' p diuinā grām.

Utrū religiosi mēdicātes possint vitā hemiticā eligē? R° p̄nt ꝺ lnia suoꝝ maioꝝ 7 cellas siue hītacula ī hemo siue locis vbi nō sit hoīu; hītatio de ppi q̄ p̄nt acqrere 7 etiā mutare. ex̄ de exces. pla. cū ex eo. lib° 6°.

Hereticus p̄

coīt. Hereticus ē q ꝺ fide falsā opiōnē īuenit ul' īuentā seqt'. 24. q. i. h̄ ē fides. z. q. 3. hētic'. imo etiā q circa fidē dubi' ē ex̄ eo. c. p̄. Et ītelligēdū ē eē dubiū eū q determīate ī dubietate psistit. Sec' ꝺ illo q tēptat' de fide cū dolore cordis. Itē hēretic' ē ille q male sentit ꝺ eccl'ie sacris. A s. alit' sentiēdo de baptismo. pctoꝝ ꝯfessiōe. eucharistia. mrīmōio. 7 ꝺ reliqs sacramenti. q̄ pdicet 7 obseruet sacrosc̄ā romana eccl'ia. ut ī. c. de q̄ stati. B ex̄ eo. ad abolendā. 3° q male sentit circa dignitatē scripture sacre. 24. q. 3. hēsis. 4° q aduersus romanā eccl'iam agit. 7 ei' digniitatē a dn̄o traditā auferre conat'. dis. zz oēs. A Ibi dicit'. Qui romane eccl'ie puilegiū ab ip̄o oīu; sūmo eccl'iaꝝ capite traditū auferre conat' pculdubio ī hēsim labit'. B. Qn̄q; do h̄ n̄ ita ppe dr̄ hētic' qlibet excoīcat'. 4. q. i. Q aūt. Silr 7 symōiac'. i. q. i. qsqs. A Idē etiā cas' notāt ī sū. con. li° p̄. ti. 5. q. i. Aduertēdū q̄q; q ille dr̄ hētic' q ī dubijs ptinētiū ad salutē nō vult acqesce declaratōi dn̄i pape. 24. q. i. h̄ ē fides. Silr hētic' ē q ptinacit' affirmat exercē vsuras n̄ eē pctm̄. ut ī cle. ex' gui. ꝺ vsur'. Itē nōndū q̄ l; qs ex īgr̄atia hēat opiōnē hēticā n̄ ē hētic' si refert se ad ītellectū eccl'ie. ul' subijcit se ei' correctiōi. ex̄ ꝺ sū. tri. 7 fi. ca. danam'. ad fi. Itē nō ē hētic' q snīe sui erroris n̄ ptinacit' adhēt. h̄ qrit cauta sollicitudīe vitatē. patus corrigi cū inuenerit. 24. q. 3. dixit ap̄ls. B

Quid ppe facit hēticū? R° s̄m Pe. Ad rōnē hētici duo ꝯcurrūt. Unū ē in rōne. s. hēsis īitiū. A. s. error erga credēda. ut p; ī sū. con. eo. ti. q. z. vbi ponūtur q̄ ī isto. §. hn̄t'. B. Alteꝝ ī volūtate qd ē hēsis ꝯplementū. ut qa ptinacit' a fide deuiat. Et tal' ppe dr̄ hētic'. Con. Tho. ī 4°. addēs. q̄ si qs erret ī his ad q̄ explicite credēdū nō tenet'. nō ē hētic'. ut si qs putaēt Jacob fuisse prē; Abrahe 7 h' mōi. 7 cū ꝯgscit h̄ eē ꝯ vitatē fidei 7 scripture. credit ei. silit' 7 circa ea ꝺ qbꝫ int' doctores sūt opiones. donec p eccl'iā determinatū sit. ut idē Tho. pōit ī p̄ma pte q. 3z. An excuset' scolaris q tenet opiōnē sui doctori. habes. ī. opinio.

Utrum heretici sint vitādi. R°. Possum 7 debeo eos monere 7 inducere ut ad veram fidem redeant. In alijs non licet eis ꝯmunicare. quia excōmunicati

ſunt.43.diſ.In mandatis. A .Clarius
vī facere.ex̄ de hēti.excoīcam⁹.cōiūcto
e.cū volūtate.d̄ ſen.exco. B .Vtꝝ aūt
cū eis uł cū aliȷ̄s īfidelibꝫ ſit publice diſ
putandū.hēs.ī.īfidelis.§.3°.

Officiū inqſitōis hēticoꝝ ꝑdurat p⁹
mortē ſūmi pōtificis etiā q̊ ad negocia
nō cepta.uł que nōdū emerſerūt.ex̄ eo.
ne aliq.li°6°. A .Et ibi pꝫ.ꝙ h̄ intelligit̄
qn̄ ꝯmiſſio facta ē a papa. B.Sꝫ nō pn̄t
ꝓcedē ꝯ̄ epōs ⁊ ſupiores. niſi in lr̄is ſit
expſſū.Si tn̄ aliqd de eis ītellexerīt de
bēt pape nūciare. ex̄ eo.li°6°. īqſitores.
A .Et ibi pꝫ ꝙ ad iſtā denūciationē te
nent̄. B .Itē nō pn̄t nec debēt ſe ītro
mittere de dīnatiōibꝫ ſeu ſortilegiȷ̄s. A
Al̄.n.dꝫ tales reliq̄re ſuis iudicibꝫ puni
endos.ut ī.c.accuſat⁹. d̄ q̊.ī. B .nec de
qōnibꝫ vſuraꝝ.etiā ꝯ̄ illos qbꝫ reſtitu
tionē vſuraꝝ ī pnīa ꝓ hēſi iniūxerūt.⁊
illi ſe ⁊ ſua ad h̄ obligauerūt.ex̄ eo.accu
ſat⁹.§.ſane.⁊.§.ſe.li°6°. A .Diſtricte
tn̄ tenent̄ īqſitores ꝓcedē ꝯ̄ ptinacit̄ af
firmātes exercē vſurā nō eē pctm̄. uł ꝯ̄
diffamatos uł ſuſpectos d̄ h⁹mōi tāq̄ ꝯ̄
hēticos uel diffamatos ſeu ſuſpectos de
hereſi.ut ī cle.ex gūi. de vſuris. B

Ptātes ſclares. A .qbuſcūqꝫ officiȷ̄s
fūgant̄.ut ī.c.excoīcam⁹. d̄ q̊.ī. B .debēt
moneri.⁊ etiā ſi necē ē ꝯpelli p eccłiaſti
cā cēſurā. A .s.ꝑ metropolitanū ⁊ ce
teros ꝯꝓuīciales epōs.ut ibi. B .oēs he
reticos ab eccłia denotatos d̄ ſuis ꝓuin
ciȷ̄s extmīare.⁊ cū d̄ nouo qs eligit̄ ī ptā
tē ꝑpetuā ſeu tpalē.d̄ h̄ iurare.Et ſi ꝓpt̄
ſuā negligētiā aliqs tał dn̄s fuerit excōi
cat⁹.⁊ nō ſatiſfecerit.ī.annū.dꝫ ītimari
pape ut ipe oēs vaſallos eiꝰ a fidelitate
ipius denūciet abſolutos. ⁊ trā ſuā ca
tholicꝭ expōat occupandā.⁊ illū ſi expe
dire videbit̄ a ſua dignitate deponat.ex̄
eo.excoīcam⁹.§.moneant̄.

Archiepi ⁊ epi q circa extirpādos he
reticos fuerīt negligētes.debēt depōni ⁊
aliȷ̄ ſubſtitui q h̄ velint ⁊ poſſint.ex̄ eo.
excoīcam⁹.§.fi. A .Ibi dr̄. Adiȷ̄cim⁹ in
ſuꝑ ut qlibet eps uel archieps. pſe aut
archidiaconū ſuū. uł alias hōeſtas ido
neaſqꝫ pſonas bis aut ſaltē ſeł ī āno pro
priā ꝓrochiā ī q̄ fama fuerit hēticos ha
bitare circueat.⁊ ibi tres uel plēs boni
teſtimōȷ̄ viros.uł etiā ſi expedire vide
bit̄ totam viciniā iurare ꝯpellat.ꝙ ſi qs
ibideꝫ hēticos ſciuerit.uel aliq̊s occulta
conuenticula celebrantes ſeu a cōi con
uerſatiōe fideliū vita ⁊ moribꝫ diſſiden
tes.eos epō ſtudeāt īdicare.ipe aūt eps
ad pn̄tiā ſuā ꝯuocet accuſatos.q niſi ſe
ab obiecto reatu purgauerīt.uł ſi p⁹ pur
gatiōeꝫ exhibitā ī pſtinā fuerīt relapſi
ꝑfidiā.canōice puniāt̄. Si q vo ex eis iu
ramēti religionē obſtinatiōe dānabili
reſpuētes iurare forte noluerīt.ex h̄ ipo
tāqꝫ hētici reputēt̄. Volum⁹ igit̄ ⁊ mā
dam⁹. ⁊ ī vtute obie diſtricte p̄cipim⁹.
ut ad hec efficacit̄ exequēda.epi ꝑ dioce
ſes ſuas diligent̄ īuigilēt ſi canonicā vo
luerīt effugē vltionē. Si qs.n.eps ſuꝑ
expurgādo de ſua dioceſi hētice p̄uitat
fermēto negligēs fuerit uł remiſſ⁹.cū id
certꝭ īdiciȷ̄s appuerit.ab epali officio de
pōat̄.⁊ ī locū ipi⁹ alt̄ ſubſtituat̄ idone⁹
q velit ⁊ poſſit hēticā ꝯfūdē p̄uitatē. B

Sꝫ qlit̄ īgrēdi ſūt hētici! R̄.Si papa
dat certā formā illa tenēda ē. Al̄ pn̄t q̄
ri ꝑ accuſatiōeꝫ.īqſitiōeꝫ ⁊ denūciatiōeꝫ
Itē tenent̄ dioceſani ꝑ ſe uł ꝑ alios ſaltē
ſeł ī āno q̄rē hēticos vbi fama ē eos ha
bitare. ⁊ illos q̊s credūt aliqd d̄ h̄ ſcire
debēt ꝯpellē iurare.ut īdicent ſi q̊s hn̄t
ſuſpectos ꝓpt̄ occulta ꝯuēticula uł alia
ſig.ex̄.eo.excoīcam⁹.§.adiȷ̄cim⁹. Suſpe
ct⁹ ſi vocat⁹ ꝯfitet̄.⁊ ſpat̄ d̄ corectōe.pōt
ei iniūgi pnīa ſalutarꝭ.ſi aūt negat.⁊ tn̄ ſit
īfamat⁹.īdicet̄ ei purgatio,quā ſi n̄ pſti
terit excoīcabit̄.⁊ uſqꝫ ad ſatiſfactioneꝫ

142

condignā ab omnib⁹ euitabitur. Et si
ꝑ annū sic steterit. ex tūc velut heretic⁹
cōdēnet᷑. ut ī dcō. c. excoīcam⁹. §. q aūt.

Quali pena heretic⁹ punit᷑? R̄. Qua-
drupli. s. excoīcatione. depositione. reꝝ
ablatiōe ꝛ militari ꝑsecutiōe. Excoīca-
tiōe. qa oīs heretic⁹ siue occult⁹ siue ma
nifestus. ē ip̄o iure excoīcat⁹. 24. q. i. c.
p̊. ꝛ 2°. ex̄ eo. ad abolendā. A. Clari⁹ ex̄
eo. excoīcam⁹. p̊. et. 2°. B. 2° depositi-
one. qa indistīcte siue clic⁹. siue laicus.
etiā papa. ul' īꝑator. ul' qlibet ali⁹ dꝫ de-
pōi ab oī dignitate. 40. dis. si papa. 24.
q. i. q ꝯ pacē. A. Ibi dr̄. Qui ꝯ pacem
eccl'ie sūt. si dignitatē ut cīgulū militie
hēant nudent᷑ eis. Si aūt ꝑuati sūt. si q-
dē nobiles sūt. suaꝝ subāꝝ ꝓscriptiōeꝫ
patiant᷑. Si aūt ignobiles. nō solū corpore
ꝯberet̄᷑ ſ etiā exilio ꝑpetuo castiget᷑. B
ꝛ ab oī officio ꝛ bn̄ficio expoliari. Et si
clīcus sit dꝫ degdari. ꝛ demū qlibet tal'
dꝫ relinq arbitrio sclaris ptātis aīaduer
siōe debita puniēd⁹. s. crematiōe. A
De ista crematiōe nō vr̄ ī iure hr̄i de cō
suetudīe. B. nisi ꝯtinuo p⁹ dep̄hēsio-
nē erroris ad fidē velint reuerti. ꝛ erro-
rē suū abiurare ꝛ satisfactionem' exhi-
bere A. Istud ꝯtinuo de cōsuetudine
ab aliqb⁹ obseruat᷑ de p̄ma sessiōe iudici
a p̄ma die q̄ examinat᷑ hui⁹ cā. ita etiā ꝙ
h̄ faciat spōte. ꝛ nō ꝓpt᷑ metū ꝓbationū
ꝛ cruciatuū ſm glo. Ray. ꝛ ī sū. con. li°
p̊. ti. 15. q. 4. vbi h̄ notat᷑ ſm Ray. B.
Et sic redeūtes debēt ꝑpetuo carceri de-
trudi. ex̄ eo. excoīcam⁹. 2°. A. §. si qui.
vbi dr̄ ꝙ si p⁹q̄ꝫ fuerit dep̄hēsi redire vo
luerit ad agēdā pn̄iaꝫ ꝯdignā. ī ꝑpetuo
carcē detrudāt᷑. Et sic h̄ nil dr̄ ꝺ illa ꝯti-
nua ꝛ spōtanea reuersiōe. ſ dr̄ eo. ti. c. ad
abolendā. vbi etiā dr̄ de ꝑuatiōe ab of-
ficio ꝛ bn̄ficio. B. Et nō ꝙ etiā sūt relī
quēdi iudicio sclari q dep̄hēsi fuerit īci
disse ī abiuratā heresiꝫ. ut. ī. hētic⁹ 2°. §.

5°. ꝛ duob⁹ sequētib⁹. ꝛ h̄. §. an̄ penl't. 3°
punit᷑ reꝝ ablatiōe. qa bona eoꝝ oīa ip̄o
iure sūt ꝯfiscata. ſ tn̄ executō ip̄i⁹ ꝯfisca
tiōis uel bonoꝝ occupatio nō dꝫ fieri ꝑ
p̄ncipes sclares an̄q̄ꝫ ꝑ iudicē eccl'iasticū
sn̄ia sup eodē crimīe fuerit ꝓmulgata.
ex̄ eo. cū ſm. li° 6°. A. Et si tales erāt clī-
ci eoꝝ bona ꝯfiscāt᷑ eccl'ie cui deſuiebāt
Et idē si erāt laici eccl'ie ī tꝑali iurisdicti-
one subiecti. Alioꝝ v̂o laicoꝝ bona p̄n-
cipib⁹. ex̄ eo. excoīcam⁹. ꝛ dis. 8. q̊ iure
ſm Ray. ꝛ ī sū. con. dcā. q. 4. B. 4° pu
nit᷑ militari ꝑsecutiōe. qa si alit᷑ n̄ pōt fi-
eri. manu armata sūt ab eis bona oīa au
ferēda. De pena credētiū hētico. ꝛ fau-
toꝝ hēs. ī. §. 12°. q īcipit. Quā penā ꝛc.

Quid si hētic⁹ hēat filios catholicos
nūqd illi saltē hēbūt bona pr̄is. ul' ptē?
R̄. Nō. ut habes hic. §. p̄cedēti. ꝛ s̄. he
reditas. §. 2°. A. Hoc ꝓbat᷑ ex̄ eo. v̂gē-
tis. Qd̄. c. corrigit. l. manicheos. C. eo.
q̄ permittebat ꝯsanguineos catholicos
succedere heretici. qd̄ vetat᷑ ī dcō. c. ver
gētis. Qd̄ videt᷑ ītelligendū. qn̄ pr̄ pu-
blice p̄dicauit ꝯtra fidē catholicā. ul' pu
blice ꝓfessus ē uel defendit errorē. uel
corā p̄lato suo cōfessus ē. uel cōuictus.
aut sn̄ialit᷑ ꝯdēnatus. ex̄ de v̂bo. sig. su-
per qbusdā. ſm Ray. ꝛ ī sū. con. lib° p̊.
ti. 15. q. 7. B

Qualit᷑ aūt cleric⁹ ꝓpt᷑ heresiꝫ degda
tus dicat᷑ tradi ptāti sclari. hēs s̄. degra
datio. §. 3°. Et an oīs degdatus sit tradē
dus. habes ibidē. §. 4°.

Quid de vasallis hēticoꝝ? R̄. Abso-
luti sūt a debito fidelitatis. homagij. ꝛ
totius obsequij qcūqꝫ lapsis manifeste
in heresim aliq̊ pacto q̄cunqꝫ firmitate
tenebāt᷑ astricti. ex̄ eo. c. vlt. Idē de va
sallis dn̄oꝝ q sūt negligētes ꝯtra hēti-
cos. ut s̄. §. 5°. dictū ē.

Quā penā īcurrūt credētes. receptato
res. defensores. ꝛ fautores hēticoꝝ? R̄.

q lib3

Quilibet talis ē excoīcatus.7 si nō satisfecerit īfra ānū extūc ipo iure ē īfamis. nec ad publica officia seu cōsilia nec ad eligēdos alios ad hᵒ. nec ad testīoniū ꝺꝫ admitti. nec pōt cōdē testamētū. nec ad alicᵒ hēditat successionē accedē. Nullᵒ quoqꝫ eis sup qcūqꝫ negocio. ꝭ ipse alijs cogit rndē. Si iudex est. eiᵒ snīa nō valet. Si aduocatᵒ. non admittit eiᵒ patrociniū. Si tabellio. n̄ valēt eiᵒ instrā. 7 sic in silibꝫ. Si vō sit clericᵒ ab oī officio 7 bn̄ficio ꝺꝫ deponi Et illi q tales postq̄ fuerit ab ecclesia denotati euitare ꝯtēpserit. debēt excoīcari. Probāt ꝭ oīa ex̄ eo. excoīcamᵒ p̊. §. credētes. Itē oēs clerici q talibꝫ exhiberēt ecclīastica sacr̄a. vel traderēt ecclīastice sepulture. aut elīyas seu oblatiōes eoꝝ reciperēt. debēt puari suo officio. ad quod nūq̄ restituētur sine īdulto sedis aplīce spāli. Similit 7 regulares quoꝝ etiā puilegia ī illis locis A .ī diocesi ut ī. §. sane. B .nō seruent eis. ut ī dcō. c. excoīcamᵒ. §. sane clerici. Et nō ꝙ ipsi credētes heretici sūt dicēdi. ex̄ eo. excoīcamᵒ. 2°. A .ibi dr̄. Credētes eoꝝ erroribꝫ hereticos similiter iudicamᵒ. B.

Si hētici ꝯuertant. nūqd restituēt eis vł eoꝝ filijs bōa? Rx° nō. ꝭ ipo iure oīa ꝯfiscata sūt. ex̄ eo. vergētis. 7. c. cū sm. li° 6°. A .nisi eis ad cor reuertētibꝫ 7 abnegātibꝫ hēticoꝝ ꝯsortiū misereri aliqs voluerit. dcō. c. v̊gētis. Et puto ꝙ ista mīa possit hri ab eo ad quem bona p cōfiscationē deuoluūtur. de q̊ s̄. §. 7°. ad finē. in additione. B

Qualit hētici ad fidē redeūtes recipi debēt? Rx°. Debent ad arbitriū sui epi abiurare errorem. 7 ꝙ firmit tenebūt fidē catholicā. i. q. 7. q̊tiens. 7 de ꝯse. dis. 2. ego Berīgariᵒ. ex̄ eo. ad abolendā A .Et ꝺꝫ ista abiuratio 7 promissio fieri p scripturā. 7 publice vł priuate sm ꝙ crimē fuerit publicū vel p̊uatū sm Ray. 7 ī sū. cō. li° p̊. ti. 5. q. 14 B Q si pᵒ abiurationē vł pᵒq̄ ad arbitriū epi se purgauerit. ut dictū est s̄ §. 7. dephēsi fuerit ī abiuratā hēsim recidisse. iudicio sclāri sūt sine vlla penitus audiētia relinquēdi. ut in. c. ad abolēdā. A .Hoc verū cū pᵒ hᵒ. abiurationē seu purgationē dephēdūt ī heresi p facti euidētiā. aut p ꝯfessionē ppam vel p testes. ī q nō parcit eis nec q̊ ad vitā nec q̊ ad bona. Si autem absqꝫ hᵒ dephēsione occulte recidiuāt 7 occulte penitētes reuertāt ad ecclīaꝫ parcit eis q̊ ad utrūqꝫ sm glo. Ray. 7 ī dcā. q. 14. ubi etiā dr̄ sm Vl. occultos hēticos absolui posse p simplices sacerdotes. nisi epus loci retinuerit sibi taliū absołones. Sꝫ ꝭ clarū ē p. pcessū annalē curie ꝙ nūc pape resuat casᵒ iste In dcā etiā. q. 14. nōt sm Inno. ꝙ heretici etiā ī extremis agētes nō recōciliantur sine solēnitate p̄missa si adest facultas. Si aūt ad eā nccitatem venerint ꝙ cōfiteri nō valeāt. pcesserūt tn̄ signa pnīe. tūc etiam sine p̄missa solēnitate recōciliabūt. Lex. n. q̄ aliud statuēt. īhūana eēt. Con. Hosti. i. c. a nobis. 2°. ex̄ de sen. exco. ubi etiā p̄dicta tāgit Inno. Aduertēdū q̊qꝫ ꝙ etiaꝫ cū reuertētibꝫ non parcit q̊ ad bona 7 vitam nō sunt petita pnīe 7 eucharistie sacr̄a denegāda. ex̄ eo. sup eo. li° 6°. B

Utrꝝ cū redeūtibꝫ ab hēsi dispēsari possit? Rx°. Iure quidē cōi tales exq̊ recōciliati sūt ad laicā coīonē recipiunt i. q. 7. c. p̊. Adhibet etiā qn̄qꝫ circa eos quadruplex dispēsatio. s. semiplena. ut solū recipiāt ī ordinibꝫ an̄ ꝭ oīa susceptī. i. q. i. si qs hētice. A .Ibi dr̄ ꝭ

p

143

ꝑ magno bn̄ficio habeāt si adēpta oī
spe ꝓmotiōis in quo inueniūť ordine
ꝑmaneāt. B .plena ut possint sacer
dotes fieri .i.q.7 .ↄuenietib⁊. plenior
ut possint eē epi .12. dis. nos ↄsuetudi
nem. plenissima ut etiam ad supiores
dignitates ꝓmoueri possint. 23.q.4.
ipsa pietas. A .Idē in sū. con. li° p.
5.q.15. scd̄m Hosti. Ray. 7 Goff. B
Utrꝝ ꝑlat⁹ heretic⁹ hēat ptātem spūa-
lem. vide .ī. scisma. §.3°.

H Eretic⁹ Z°.s.p li
+brum
sextū. Plura ꝯ̄ hereticos ha-
benť in 6°. de qb⁊ q̄dam in p̄cedēti. c.
iā dicta sūt scd̄m ꝙ reqrebat mā. Illa
v̊o q restant nūc erunt dicenda.

¶ Quicūqꝫ hereticos. credentes. rece
ptatores. defensores vel fautores eoꝝ
sciēter p̄sūpserīt ecclīastice tradere se-
pulture excoīcati sūt. 7 nō debēt absol
ui nisi ꝓprijs manib⁊ publice extumu
lent 7 ꝓijciāt corpa dānatoꝝ. Et loc⁹
ille ꝑpetuo careat sepultura. ex̄ eo. q-
cūqꝫ. li° 6°.

¶ Hētici cū oīb⁊ fautorib⁊ mō dicti.
A .s. credētib⁊. receptatorib⁊. defēso
rib⁊. 7 fautorib⁊ eoꝝ. ut in dcō. c. qui-
cūqꝫ. B .7 ipsoꝝ filij usqꝫ ad secundā
generationē ad nullū ecclīasticū bn̄fi
ciū seu officiū publicū admittāť. Alr
irritū est. ex̄ eo. qcūqꝫ. Et ītellige ꝑ li-
neā paternā. nā ꝑ maternā nō puni-
unť nisi usqꝫ ad p̊mū gradum. ex̄ eo. c
statutū. A .Ibi etiā dr̄. Hoc sane de
filijs 7 nepotib⁊ hēticoꝝ. credētiū. et
alioꝝ h⁹. q tales eē vel etiā tales deces
sisse ꝓbāť intelligēdū eē videť nō aūt
illoꝝ q̊s emēdatos eē ↄstiterit 7 rein-
corporatos ecclīe vnitati. 7 ꝑ culpa h⁹
ad mādatū ecclīe pnīaꝫ recepisse quā
ipsi iā ꝑfecerīt vł hūilit ꝓsecutiōi ei⁹
insistāt vł parati fuerūt ad recipiēdū
eandē. B .Itē oēs viri ecclīastici qui
ad p̄ces taliū receꝑrūt dignitates vł
bn̄ficia ecclīastica p̊uati sūt. 7 si receꝑ
rint scienť nō debēt ī posterū admitti
ad talia vel silīa. Itē filij taliū ꝑsonaꝝ
nō sūt in ptāte paterna ꝫ sūt sui iuris.
ut in dcō. c. qcūqꝫ.

¶ Quid si qdā dū in egritudīe decū-
berēt petierūt hēticos ↄsolaturos ut
ab eis secūdū cōsuetudinē eoꝝ ↄsola-
tionē recipent. A .ꝑ man⁹ īpositionē
ut in. c. filij. d q̊. ī. B .7 sic decesserūt
ꝫ mō filij vł hēdes volūt ꝓbare ꝙ ipi
defuncti nō sane mētis effecti suscepe
rūt. vel p⁹ ꝑditā loq̄lam. nūqd audiri
debēt? R°. Si tales dum viuebāt erāt
diffamati vł suspecti de hēsi. vel si cō-
stiterit ꝙ ipsi sane mentis existentes peti-
uerūt. hēdes n̄ debēt admitti. alioqn
admitti pn̄t ad ꝓbandū nō ꝑ vxores
filios familiares aut aliqs de suis. ꝫ ꝑ
testes fidedignos 7 fidei çelatores. ex̄
eo. filij. li° 6°.

¶ Illi q post abiurationē erroris vel
p⁹q̄ꝫ se ꝓprij antistitis examīatiōe pur-
gauerīt, de p̄hēsi fuerīt in abiuratā he
resim recidisse q̄uis sine vlla penitus
audiētia relīquēdi sint iudicio sclari.
tn̄ si pnīe signa ī eis appareāt manife-
sta 7 petiuerīt humiliť sacramēta pe-
nitētie 7 eucharistie nō sunt denegan
da. ex̄ eo. sup eo. li° 6°.

¶ In inqsitiōe crimīs hēsis etiā excoī-
cati 7 pticipes atqꝫ socij crimīs ad te-
stioniū admittūť. p̄serti ī defectū ali-
arū ꝓbationū ꝯ̄ hēticos. credētes fau
tores. 7 defensores eoꝝ. si ex nūero te-
stiū aut ꝑsonaꝝ tā deponētiū q̄ꝫ ꝯ̄ q̊s
deponiť q̄litate 7 alijs circūstātijs nō
falsa dicē p̄sumanť. ex̄ eo. ī fidei. li° 6°.
Silr illi admittūť q sup facto heresis

iurauerunt dicẽ veritatẽ tã de se q̃ꝫ de alijs. ⁊ eã celãdo piurauerunt ⁊ pꝰea velint corrigẽ dictũ suũ ꝯ̃ se ⁊ alios si manifestis indicijs apparuerit tales nõ leuitate. aut odio seu pecũia ſ ꝫelo fidei velle reuelãe accusatꝰ. ex̃ eo. liº 6º.

¶ Presidẽtes regimini alicuiꝰ loci. lꝫ sint excoĩcati. vl' de facto ⁊ nõ de iure iurisdictionẽ hẽant. ad reqsitionẽ or dinarioꝝ vl' delegatoꝝ ipoꝝ aut inqsi toꝝ. A .nõ valẽtiũ sin more dispẽdio ul' negocij piculo recursũ hr̃e ad supe riores q legitime in locis ipsis possint iusticiã exeq ut in. c. p̃sidẽtes. de q̊. ĩ. B .pñt ⁊ debẽt ꝯ̃ hẽticos. credentes. fautores ⁊ receptatores. ⁊ defensores eoꝝ suũ officiũ exercẽ. et illi q reqrũt eos nõ incurrũt aliquã sñiam. tñ dicti p̃sidẽtibꝫ. ppt h' ĩ alijs nullũ ius ẽ con cessũ ul' pmissũ. ex̃ eo. p̃sidẽtes. li 6º.

¶ Suspectꝰ de hẽsi ⁊ ob h' citatꝰ. ⁊ qa nõ cõparet excõicatꝰ ẽ. si excoĩcatiõeꝫ p ãnũ sustinet ex tũc ẽ velut hereticꝰ ꝯdẽnandus. ex̃ eo. cũ ꝯtumacia. liº. 6º.

¶ Accusatꝰ de hẽsi ul' suspectus vehe mẽti suspitiõe q hẽsim ĩ iudicio abiu rauit ⁊ pꝰea ꝯmittit in ipam cẽset re lapsꝰ lꝫ antea ipm hẽsis crimẽ nõ fue rit plene ꝓbatum. Sꝫ si leuis suspitio fuit nõ dꝫ iudicari relapsus ſ alit' gra uiter puniri. ex̃ eo. accusatus. liº 6º.

¶ Qui ĩ vna hẽsis specie. siue in vno articulo ul' sacro errauit ⁊ pꝰea abiu rauit simplr̃ hẽsim. si pꝰea errat ĩ alio relapsꝰ ẽ iudicãdꝰ. ex̃ eo. accusatꝰ. liº 6º.

¶ Ille de cuiꝰ lapsu ĩ hẽsim añ abiura tionẽ ꝯstiterat ul' nũc ꝯstat. si pꝰea hẽ ticos receptet. deducat. ul' associet. eis donet munera siue mittat. uel fauoreꝫ ĩpẽdat q excusari non possit. A .seu etiã visitet. dcõ. c. accusatꝰ. B .iudi cari dꝫ relapsus. ex̃ eo. accusatꝰ. liº 6º.

¶ Quid si qs ꝓ receptatiõe hẽticoꝝ. A. vl' etiã ꝓ defensiõe seu fauore. dcõ c. accusatꝰ. B .⁊ nõ qa eẽt hẽticꝰ sub obligatiõe bonoꝝ ĩqsitoribꝫ se abstri xerit ad recipiẽdã pnĩam. ⁊ ea ĩiũcta ⁊ nõ pacta decesseĩt? Rñ. Cogi debent hẽdes ĩ bonis ad ꝯplẽdũ. A .Verũ ẽ si sit pnĩa in bonis tpalibꝫ iniũcta ꝓfi ciẽs ad salutẽ. ut ibi. B .Secꝰ si talis solũ se obligauit ad pnĩam quã inqsi tores vellẽt iniũgẽ. ⁊ ea nõdũ iniũcta decesseĩt. ex̃ eo. accusatꝰ. §. si vo. liº 6º.

¶ Nũqd pꝰ mortẽ hẽtici poterũt oc cupari bona eiꝰ si de hẽsi nõ fueĩt ĩ eiꝰ vita declaratũ? Rñ. poterũt si pꝰea de claret'. ex̃ eo. accusatꝰ. liº 6º.

¶ Sacerdotes q̃ ĩstruũt hẽticos de ce lãda vitate ⁊ hꝰ. debẽt pena debita ca stigari. Religiosi etiã hẽtici sũt g̃uius puniẽdi alijs. ex̃ eo. accusatꝰ. liº 6º. A §. fi. vbi dr̃. Sacerdotes ⁊ alij clerici q negociũ inqsitiõis ĩstruẽdo citatos hẽticos uel eoꝝ credẽtes d' celãda vi tate ul' dicẽda falsitate seu eos ĩdebite liberãdo inuẽti fuerĩt ĩpedire. cũ non sit dubiũ ipos ea facẽ in fauorẽ hẽtice p̃uitad. p ĩqsitores a talibꝫ ꝯpesci pñt ⁊ pena debita castigari. tã p captioneꝫ psonaꝝ q̃ꝫ al' ꝓut culpa exegerit delin quend. Religiosi etiã sũt ĩmutatiõis pena. i. carceratiõis. ex̃ eo. c. pl't. Seqt'. uel al' grauius puniẽdi q̃ꝫ seculares si ĩuenti fuerĩt ĩ hẽsi ul' sĩlibꝫ deliqsse. B

¶ Statutũ loci p qd' impediret' nego ciũ inqsitiõis hẽticoꝝ non valet. A siue ĩpediat' directe siue ĩdirecte. ut in c. statutũ. de q̊. ĩ. B .⁊ dñi. A .ul' alij qcũqꝫ rectores. ut ibi. B .tenẽt' illud exhibẽ. A .diocesano loci ul' eiꝰ vica rio. seu ĩqsitoribꝫ. ⁊ h' sine more dispẽ dio. ut ibi. B .⁊ corrigẽ. A .i. oĩo re uocare si necẽ fuerit. uel saltẽ eatenus

moderari ꝙ ꝑ illud inqſitiōis ꝓceſſus
nō impediat̃ uel aliq̄ten⁹ retardet̃. ut
in.c. qđ ſeq̃t̃. B .ex̃ eo. ſtatutū. li° 6°.
¶ Inqſitores ī certis ꝓuīcijs pn̄t ꝓce
dere ſil̃ uel ſepatī ꝓut negocij vtilitas
ſuadebit. ex̃ eo. ut officiū. li° 6°. A .Et
ibi p; ꝙ h̄ obtinet qn̄ in aliquib; locis
ſūt plures deputati ſimul. B
¶ In examīatione teſtiū ꝯ hereticos
A .i. ſuꝑ crimē h̄ēſis ipſūq; ꝯtingen-
tib;. ut in. §. verū. de q̊. ī. B .debent
ītereſſe due religioſe pſone. A .⁊ diſ-
crete ut ibi. B .⁊ ſi fieri pōt ꝑ publicā
pſonā ꝯſcribi teſtiū dicta. ex̃ eo. ut of-
ficiū. §. verū. li° 6°. A .Et ibi p; ꝙ ſi
pſona publica comode nō pōt haberi
iſta ꝯſcriptio d; fieri ꝑ duoſ viros ido
neos. B .Et qdē religioſi q fuerīt no
tarij. A .ī ſeculo. ut ibi. B .⁊ alij qb;
iniūctū eſt. A .a ſede ap̄lica tabellio-
natus officiū. etiā tpe religiōis rōne
negocij inqſitiōis ꝯ h̄ēticos ut ibi. B
tenent̃ ad cōſcribēdū. ut ī dcō. c. ut of
ficiū. A .ſi fuerīt ꝑ dcōs inqſitores
reqſiti ut ibi. ubi etiā p; ꝙ ī h̄ negocio
etiā clerici pn̄t exercē tabellionat⁹ of-
ficiū. l; ipſi ul̃ etiā p̄fati religioſi ſint ī
ſacris. B
¶ Inqſitores ſi opus fuerit pn̄t inuo
care auxiliū brachij ſeculař ⁊ ꝯdicto-
res ꝑ cenſurā ecc̄laſticā cōpellē. non
obſtātib; ꝓuilegijs cōceſſis qbuſcūq;
pſonis ul̃ religioſis ul̃ vniuerſitatib;
A .cuiuſcūq; conditiōis dignitař ul̃
grad⁹ religiōis ul̃ ordīs ſpāliter ul̃ ge
neralit̃ ſub quacūq; forma v̂boꝝ con
ceſſis ul̃ ī poſteꝝ concedēdis. ⁊ pn̄t ſic
ꝯpellere etiā appellatione p⁹poſita. ut
ibi. B .nec etiā ꝯſtitutiōe de duab;
dietis. A .s. ex̃ de reſcripř. nōnulli.
ubi cauet̃ ne quis ꝑ lr̄as ap̄licas poſſit
trahi ad iudiciū vltra duas dietas ex̃
ſuā dioceſim. B .ex̃ eo. ut officiū. li° 6°.
¶ Oēs rectores locoꝝ reqſiti a dioce-
ſanis uel eoꝝ vicarijs ſeu ab inqſito
rib; tenent̃ iurare ſeruare ⁊ ſeruari fa
cere ꝯſtitutiōes ꝯ hereticos. fautores
⁊ defenſores eoꝝ. ⁊ eoꝝ filios ⁊ nepo-
tes. A .a ſede ap̄lica ꝓmulgatas ac
etiā approbatas. dcō. c. ut officiū. B
Et q iurare noluerit ⁊ ſeruare. habet̃
ut infamis ⁊ h̄ēticoꝝ fautor ⁊ de fide
ſuſpect⁹. nec d; h̄ri ꝓ dn̄o nec ad ali-
quod officiū publicū vlteri⁹ aſſumi ⁊
ea q̄ interī ut rector fecerit nullā h̄nt
firmitatē. ex̃ eo. ut officiū. li° 6°. ī fi.
¶ Debēt oēs rectores ī hoc negocio
parere dioceſanis ⁊ inquiſitorib;. nec
aliq̊ modo debēt cognoſcē de h̄ crimīe
nec captos liberare ⁊ h⁹. A .i. dioceſa
noꝝ uel inqſitoꝝ iudiciū ſn̄īam ſeu ꝓ
ceſſū directe ul̃ indirecte īpedire. ut ī
c. quod ſeq̃t̃. B .Alit̃ ſūt excoīcati. et
ſi ſuſtinuerīt ꝑ annū. A .aīo ꝑtinaci
ut ibi. B .ꝯdēnari debet tāq; h̄ētici.
ex̃ eo. ut inqſitiōis. li° 6°. A .vbi etiā
idē ſtatuit̃ ꝯtra oēs q ſcient ī p̄dictis
dederīt ꝯſiliū auxiliū ul̃ fauorē. B
¶ Cōceſſū eſt inqſitorib; ꝯmittē cita
tiōes ⁊ denūciatiōes ſn̄īaꝝ. Itē aucto
ritas aduocādi ꝑitos. A .ꝓut expe-
dierit ut eis aſſiſtāt. ⁊ ī ferēdis h⁹ ſen-
tētijs p̄beāt ꝯſiliū opportunū. ac ꝙ eiſ
ſuꝑ his h̄ūilit̃ pareāt in v̂tute obediē
tie iniūgēdi ut in. c. ꝯmiſſi. de q̊. ī. B
⁊ clerū ⁊ pp̄lm loci ꝓut viderīt expedi
re negocio fidei. Itē ꝓcedendi ꝯ illos
q in ꝓuītia eoꝝ ꝯmiſerūt ipm crimen
h̄ēſis etiā ſi ad aliā ſe trāſtulerīt. Itē
faciēdi ſibi aſſignari a quocūq; libros
ī quib; eēnt aliqui ꝓceſſus ꝯ h̄ēticos
A .vel alia ſcripta in qb; inqſitiones
facte ⁊ ꝓceſſus ꝑ q̊ſcūq; auctoritate
ſedis ap̄lice ul̃ legatoꝝ ei⁹ habiti ꝯtra

hereticos ꝯtinent᷑ ut ibi. B .7 circa
hereticos incarceratos vna cū p̄lat᷒ qbꝫ
subsūt penā eoꝝ mitigādi uł mutādi
Itē p̄uandi uł p̄uatos nūciandi digni
tatibꝫ uł alijs beneficijs eccłiasticis .7
officijs publicis 7 honoꝛibꝫ oēs heti-
cos 7 fautoꝛes. A .7 credētes. rece-
ptatoꝛes et defensoꝛes eoꝝ. ipsoꝝ q̊qꝫ
filios 7 nepotes ut ibi. B .Sūt autē
diocesani reqrendi. A .uł eis absen-
tibꝫ eoꝝ vicarij ut ibi B .7 de eoꝝ cō
silio faciendū nisi ipsi scient᷑ talibꝫ cō
tulissent. A .s. dcā bn̄ficia p̄fat᷒ he-
ticis seu ꝯplicibꝫ. tūc .n. ip̄i diocesani
vel eoꝝ vicarij nō sūt reqrendi .ꝭ po-
tius a suo iudice puniēdi. ut in textu
qui sequit᷑. B .ex̄ eo. ut ꝯmissi. li° 6°.

¶ Contra xp̄ianos qui efficiūt᷑ iudei
vel redeūt ad iudaismū etiā si infan-
tes uel metu moꝛt᷒ eēnt baptiçati ꝓce
dendū est sicut ꝯ̄ heticos. Sił etiā ꝯ̄
eoꝝ fautoꝛes. A .tāqꝫ ꝯ̄ fautoꝛes re
ceptatoꝛes heticoꝝ 7 eoꝝ defensoꝛes.
si p̄fati fuerīt de hoc cōfessi aut ꝑ xp̄ia
nos vel iudeos ꝯuicti. ut in .c. de quo
statī. B .ex̄ eo. cōtra. li° 6°.

¶ Propter heresim maritoꝝ nō ꝯfis-
cant᷑ dotes vxoꝛū nisi cū eis scient᷑ cō-
traxissent. A .i. qa tūc sciebāt illos
esse heticos ut in .c. qđ sequit᷑. B .ex̄
eo. decreuit. li° 6°.

¶ Qn̄ negociū hesis cōmittit᷑ alicui
vel aliqbꝫ generalit᷑ in cert᷒ locis non
adimit᷑ ep̄is auctoꝛitas eoꝝ oꝛdinaria
vel etiā delegata si eā hēant. Et vtrqꝫ
etiā de eodē facto inqrere pn̄t coīt᷑ vł
diuisim. Et si diuisim ꝓcedāt tenent᷑
coīcare sibi inuicē ꝓcessus. 7 ꝑ vtrosqꝫ
sił sn̄ia ꝓferat᷑ nisi alt᷑ alteri deferat. Q̲
si in sn̄ia nō ꝯcoꝛdāt ad sedē apłicam
mittāt. A .vterqꝫ negociū sufficient᷑
instructū. ut ī .c. qđ sequit᷑. B .ex̄ eo.

ꝑ hoc. li° 6°. A .Ibi etiā dī ꝙ si oꝛdīa
ria seu delegata ep̄i ptāte ꝓcedāt. illū
in ꝓcedēdo modū obseruēt quē inq-
sitoꝛes pn̄t 7 debēt ꝑ iura coīa uel spe-
ciales cōcessiones seu oꝛdinatiōes se-
dis apłice obseruare. B .Q̲ etiā vnꝰ
sine alio non possit ad sn̄iam ꝓcedere
vide exp̄ssius. ī. heticꝰ 3°. §. p̊. Et ītel-
lige ꝙ p̄dictā coīcationē ꝓcessuū oꝫ fi
eri qn̄ nihil aliud restat agēdū nisi ꝙ
sn̄ia ꝓmulget᷑. Q̲ si alt᷑ nō posset ꝯmo-
de ꝓcedē nisi visis actis alteriꝰ. tūc se-
mel tm̄ coīcatio tribuat᷑. ut ī ex̄uagāti
Benedicti. xi. q̄ incipit. Ex eo.

¶ Heretic᷒ appellatio ihibita ē. ex̄ eo.
vt inqsitiōis. li° 6°. A .Et sił ꝓcla-
matio. qbꝫ nō obstantibꝫ rectoꝛes seu
officiales tꝑales ꝯdēnatos heticos et
sibi relictos statī debēt recipe 7 indi-
late aīaduersione debita punire. 7 idē
etiā est de credentibꝫ 7 eoꝝ receptato-
ribꝫ fautoꝛibꝫ 7 defensoꝛibꝫ. ut ibi. B

¶ In negocio hesis pōt ꝓcedi simpłr
7 de plano. A .absqꝫ aduocatoꝝ 7 iu
dicioꝝ strepitu 7 figura. ut in .c. statu
ta. de q̊. ī. B .7 si piculū esset nō no-
mīatis accusatoꝛibꝫ uł testibꝫ publice
nisi coꝛā aliqbꝫ ꝓuidis p̄cipiēdo de te
nēdo secretū 7 hꝰ. A .s. coꝛā diocesa
no. uł eo absente ipsiꝰ vicario qn̄ inqsi
toꝛes ꝓcedūt. Qn̄ v̊o ꝓcedit ep̄s coꝛā
inqsitoꝛibꝫ. si hr̄i possit ꝯmode copia
eoꝛūdē. ac nihilominus siue ep̄s siue
īqsitoꝛes ꝓcesserīt aliqbꝫ alijs ꝑsonis
ꝓuidis 7 honest᷒ iurisqꝫ perit᷒. q̊s ad hꝰ
vocari 7 eis totū ꝓcessū sup q̊ delibe-
rādū ē seriose manifestari ac integra-
liter explicari. 7 de ipoꝝ ꝯsilio ad sen-
tētiā uel ad ꝯdēnationē ꝓcedi oꝫ. Et
ep̄s uel inqsitoꝛes pn̄t indicē secretū
p̄fat᷒ qbꝫ fit reuelatio. 7 ī eos si archa-
na ꝯsilij seu ꝓcessꝰ sibi sub secreto ab

145

eiſdē patefacta p̄ter eoꝝ licentiā aliȷs
patefecerit excoīcatiōis ſnīam quam
ex ſecreti violatiōe ip̄o facto incurrāt
ſi eis expedire videbit̃ ꝓmulgare. ſic
tñ ꝙ inqſitores ep̄m vel ep̄s inqſito-
res nō excoīcent hac de cauſa. ſ ipſi ex
diſtricto p̄cepto iuris ad ſecretū h⁹ te
nentur. Et ī his ex p̄cepto tam ep̄i q̄
inqſitores debēt purā ⁊ ꝓuidā inten-
tionē hr̄e ne ad accuſatoꝝ ul' ad teſtiū
noīa ſupp̄menda vbi ē ſecuritas peri
culū eſſe dicāt. nec ī eorūdē diſcrimē
ſecuritatē aſſerāt vbi periculū īmine-
ret ſup quo eorūdē cōſcīe onerant̃. ut
ibi. B. Sȝ ceſſante piculo publicent̃.
ut fit ī aliȷs iudiciȷs. ex̄ eo. ſtatuta. li⁰ 6⁰.

Ereticꝰ ȝ⁰. Hec que ſequunt̃

Hꝯtra hereticos ſūt in clemen-
tinis. p̄ quidē ꝙ tam ep̄us q̄ inqſitor
vnus ſine alio pōt citare ⁊ cape ⁊ tute
cuſtodie mācipare. A. ponēdo etiā
in cōpedib⁹ uel manicis ferreis ſi ei vi
ſum fuerit. necnon inqrere ꝯ illos de
quib⁹ ꝓ h⁹ negocio ſm deū ⁊ iuſticiā
viderit expedire. ut in cle. multoꝝ. de
qua. ī. B. Sȝ deputare duro carceri
⁊ qui magis ad penā q̄ ad cuſtodiā vi
deatur. uel tormenā expōnē ul' ad ſen
tētiam ꝓcedere nō pōt ep̄s ſine inqſi-
tore. nec īqſitor ſine ep̄o aut ei⁹ ſup h
delegato. aut ep̄ali ſede vacāte delega
to capituli ſi ſui ad inuicē copiam poſ
ſint hr̄e infra. 8. dies poſtq̄ ſe reqſie-
rint. A. ⁊ ſi ſec⁹ p̄ſūptū fuerit. nullū
eſt ⁊ irritū ip̄o iure. ut ibi. B. Pōt
tñ quilibet p̄dictoꝝ cōmittere alteri
vices ſuas uel p lr̄as ſignificare ſuū cō
ſiliū vel aſſenſū. ex̄ eo. multoꝝ.

¶ Quilibet carcer uel mur⁹ hr̄eticoꝝ
debet eſſe coīs ep̄o ⁊ inqſitori. ⁊ debet
hr̄e duos cuſtodes. vnū quem volet
ep̄us ⁊ ei ꝓuidebit. alteꝝ. quem volet
inquiſitor ⁊ ei ꝓuidebit. ⁊ vterq; eoꝝ
pōt hr̄e ſub ſe vnū fidelē miniſtrū et
illi⁹ loci erūt due claues. A. diuerſe.
⁊ ꝓ quolibet cōclaui carceris. ut in dcā
cle. multoꝝ. B. quarū vn⁹ cuſtodū
vnā ⁊ alius aliā tenebit. ⁊ poterit offi
ciū miſtrandi carceratis cōmittere ſuo
miniſtro. ⁊ tenent̃ predicti cuſtodes
anteq̄ exequant̃ officiū corā eis a q̄b⁹
aſſignant̃ iurare tactis ſanctis euāge-
liȷs ꝙ in cuſtodia oēm diligentiā quā
poterūt adhibebūt. ⁊ ꝙ alicui incarce
ratoꝝ nihil loquet̃ vn⁹ niſi alio audiē
te. ⁊ ꝙ ipſis carceratis fideliť ꝯferēt ꝓ-
uiſionē quā ipſi recipiūt ex ordīatiōe
cōi. ⁊ ꝙ a parentib⁹ uel aliȷs perſonis
confertur eiſdem niſi ep̄i uel inqſito-
ris uel ſuoꝝ cōmiſſarioꝝ ordīatio re-
frigetur. Et eodē mō iurabūt p̄dicti
cuſtodū miſtri ⁊ corā eiſdē. ut in cle.
multoꝝ. ex̄ eo. A. Ibi etiā ſubdit̃.
Et q̄a ſepe cōtīgit ep̄os ꝓp̄os hr̄e car-
ceres ſibi ⁊ dictis inqſitorib⁹ non cōes.
diſtricte p̄cipim⁹ ut cuſtodes ad īcar
ceratoꝝ ꝓ dicto crimine cuſtodiā per
ep̄os uel ſede vacāte p capitulū depu
tādi. ⁊ eoꝝ miſtri corā dictis inqſito-
rib⁹ uel ſubſtitutis ab eis p̄ſtent ſiſe iu
ramentū. B. Notariȷ inqſitiōis co-
ram ep̄o cū inqſitore uel ſubſtitutis
ab eis iurabūt ſuū officiū fideliť exer
cere. Et idē fiet de aliȷs pſonis neceſſa
riȷs ad dictū officium. ut in dicta cle.
multoꝝ. ex̄ eo.

¶ Ep̄i ⁊ inqſitores uel ſubſtituti ab
eis malicioſe aut fraudulent̃ nō impo
nāt alicui crimē hr̄ſis. nec ꝙ aliq̄ ip̄os
in executiōe officiȷ ſui īpediūt īponāt
aliqđ falſū. Q. ſi ep̄i cā odiȷ gratie uel
amoris. uel lucri. uel comodi tpalis
omiſerīt ꝓcedere. A. cōtra iuſticiā ⁊

conscīam suā vbi fuerit ꝓcedēdū sup
h⁹ ꝑuitate. ut in ocā cle. multoꝝ. B
vel aliquē vexare īponēdo ipam here
sim. ulꝰ ꝗ impediant suū officiū. si epi
sūt uel supra ꝑ triēniū incurrūt suspē
sionē ab officio. si inferiores sūt. sunt
excoīcati. a q̄ sniā non nisi ꝑ papā ab
solui poterūt. A .ꝑterq̄ in morꝭ ar-
ticulo. ⁊ tūc satisfactione ꝑmissa nullo
ī hac ꝑte ꝑuilegio suffragāte. ut ī tex.
q seqꝭ. B .In cle. multoꝝ. eꝫ eo.
Inq̄sitor non pōt esse nisi attigerit
40. annū. Et tā ipse q̄ cōmissarij depu
tati non pn̄t pecuniā extorq̄re. nec sci-
enter ecclīaꝝ bona ob delictū clericoꝝ
fisco eccl̄ie applicare. alꝭ sūt excoīcati.
Quē casū vide plene. s̄. excoīcatio ꝑ.
§. 4°. A .Et ibi de h̄ dictū est in addi
tione. B .⁊ in cle. volentes. eꝫ eo.
Nullus aūt inq̄sitor pōt ꝓcedē cōtra
officialē aliquē vel nūciū romane cu
rie. ut in eꝫuagāti Johis. zz. q̄ incipit
Cum frater.

H Ermofrodit⁹

Nūqd talis ordinari pōt? R̄°
Si magꝭ vergit in sexū virilē q̄ femi-
neū pōt recipe caracterē. si ecōuerso n̄
pōt. 4. q. 3. testes. ꝟ. Itē hermofrodi-
tus. Sꝫ tn̄ ī vtroq̄ casu nō debet ordi-
nari ꝓpter deformitatē ⁊ monstruosi
tatē. ar. 36. dis. illustrator. ⁊ 49. dis. c.
vlt. Si ꝟo eq̄lr̄ invalescit in eo sexus
virilis ⁊ femine⁹. caracterē recipe nō
pōt ꝭm xb. A .Idē in sū. con. li° 3° ti.
23° q. z. B

H Ironia.

p. h. scribitur. Vide tamen in littera. I.

H Istrio.

Vtꝝ officium histrionuꝫ sit licitū? R̄° ꝭm Tho. scđa scđe
q. 148. Tale officiū qa ordinatꝰ ad so-
latiū hoīb⁊ exhibēdū. nō est illicitum
ꝭm se. dūmodo nō vtantꝰ aliqb⁊ ꝟbis
ulꝰ factꝭ illicitꝭ. ⁊ nō adhibeāt ludū ne-
gocijs ⁊ tpib⁊ indebitꝭ. Vnde ⁊ illi q
moderate eis subueniūt nō peccāt. s
iuste faciūt mercedē misterij eoꝝ eis
tribuēdo. Si q ꝟo supflue sua in ta
lib⁊ cōsumūt uel largiūtur illis q illici
tis ludis vtūtur. peccāt q̄ eos in pec-
catis fouētes. A .Con. VI. ⁊ addit. q
si aliqs etiā malis histrionib⁊ parce
dat ad cōseruandā famā suam ne a ta-
lib⁊ vitupetur. nō credo talē peccare
mortalrꝰ. ut ī sū. con. li° z° ti. 5. q. zz.
B .De histrionib⁊ h̄es. s̄. cleric⁹ 4°.
§. 5°. ⁊. s̄. coīcare. §. zo° q icipit. Vtꝝ
corpus xp̄i debeat dari histrionib⁊.

H Omicidiū ꝓ

coiter quid est? R̄° Est hoīs
occisio ab hoīe facta. Et cōmittitꝰ non
solum facto s̄ etiā ꝟbo. Et ꝟbo triplrꝰ.
s. ꝑcepto. cōsilio. ⁊ defensione. i. defen
dendo homicidiū suis ꝟbis ab illis q
volebāt ipm retrahē uel impedire. ut
50. dis. si qs viduā. ꝺ pe. dis. i. pericu-
lose. Facto ꝟo cōmittitꝰ q̄tuor modis.
iusticia. necītate. casu. ⁊ volūtate. A
Glo. Ray. dic. Defensiōe. ut cū aduo-
catus defendit reū in cā crimīali. vbi
accusator si nō ꝓbauerit tenetꝰ ad pe-
nam talionis. ut in sū. con. li° z° ti. ꝑ.
q. z. Et eo. ti. q. zi. dꝛ ꝭm Ray. Defen
sione. i. dissuasione. ut si qs dissuaden
do retrahit a bono ꝓposito hoīem vo
lentē aliū a morte liberare. Et glo. ei⁹
dic hoc intelligēdū qn̄ corrupta intē-
tione fit. Nā si mater filiū volentē li-
berare aliquē a periculo mortis retra-
hat uel dissuadeat qa timet ne ille ibi
interficiatꝰ. ulꝰ paꝝ uel nihil peccat. Et

ꝺm Ray.⁊ ī dcā.q.z.est etiā hoīcidiū
spūale q̄ qs spūalr ⁊ q̄dā iurꝭ fictiōe oc
cidit᷑.qꝺ fit.5.modis.Obediendo.i.
Joh.3°.Qui odit frēm suū hoīcida est.
Itē detrahēdo.de pe.dis.i.hoīcidiorꝫ.
Itē male ꝯsulēdo seu suadēdo.ea.dis.
c.noli putare.Itē nocēdo.ea.dis.ho-
micidiū.vbi dr̄ ꝙ oīs iniquꝰ motꝰ ad
nocēdū frī ꝓ hoīcidio ꝯputat᷑.Itē vi-
ctū subtrahēdo.86.dis.singulis.⁊.c.
pasce. B

Utrꝫ occidē aīalia sit pctm̄.Rº ꝺm
Tho.scda scde.q.64.Nō.qa nullꝰ pec
cat vtēdo re sua ad hᷓ ad qꝺ ē ordīata
Generalit᷑ āt plāte ⁊ aīalia ꝓpt᷑ homi
nē sūt ordīata. A .Idē ī sū.cō.liº z°.
ti.p̊.q.3. B

Utrꝫ liceat iudici occidē malefacto
rē.Rº ꝺm Tho.scda scde.q.64.Sicut
ꝓ salute totiꝰ corpis p̄scidit᷑ laudabilr
putridū mēbrū.sic malefactor ⁊ cor-
ruptiuꝰ aliorꝫ occidit᷑ ut bonū cōe con
ꝺuet᷑.Si tn̄ hᷓ occisio fieret a iudice uel
mīstro liuore vīdicte ul̄ delectatione
fūdendi hūanū sanguinē.lꝫ ille iuste
occidat᷑.nihilominꝰ iudex mortaliter
peccat.silr ⁊ mīster.Et eodē mō si fa
ceret hᷓ iurꝭ ordīe nō seruato.23.q.4.
§.plt.⁊.q.5.miles.⁊.c.cum mīster.⁊
c.lex eterna.⁊.c.officia.⁊.c.cū hō.⁊.c.
q malos. A .Idē ī sū.cō.eo.ti.q.4.B

Utrꝫ liceat p̉uate psone malefcōrē
occidere.Rº ꝺm Tho.scda scde.q.64
Nō licet.ſ͞ȝ illi tm̄ cui cōītatꝭ cura ꝯmis
sa est.sicut p̉ncipi hn̄ti publicā aucto
ritatē.nō aūt p̉uato.⁊ multo ampliꝰ
neqꝫ clrico.Nā clericꝭ ꝯmittit᷑ mīsteriū
noue legis ī q̄ nō determīat᷑ pena occi
sionis ul̄ mutilatiōis corpalis.⁊ iō ut
sint idonei mīstri debēt a talibꝫ absti-
nere. A .Hoc intellige nisi fieret ad
repellēdā vī cū moderamīe īculpate

tutele.ut ī cle.si furiosus.de hoīcꝭ. B
De muliere ī adulterio dep̄hēsa vtrū
possit occidi.vide.ī.impedimētū 8°.§
vlt.⁊ de adult᷑o vide.ī.lex.§.9°.v.4°.

Utrꝫ aliq̄ nccitate liceat occidē ho-
minē.Rº ꝺm Tho.scda scde.q.64.
Illicitū qdē ē ꝙ hō intēdat directe oc
cidē hoīem ut seip̄m defendat.nisi ei
q hꝫ publicā auctoritatē. A .⁊ etiā p̉
uato si nō excedat limites defensiōis
legitīe.dcā cle.si furiosus.Iō seq᷑. B
Pōt tn̄ vim vi repellē cū moderamīe
inculpate tutele.Et si p̄ter intētionē
defendētꝭ ille occidat᷑ nō peccat.

Utrꝫ liceat occidē furē.Rº.Fur no-
cturnꝰ si non poterat discerni ꝙ ad fu
randū ⁊ nō ad occidēdū venisset.nec
alr poterat dep̄hēdi.potuit occidi.alr
nō.ex eo.si pfodiēs.ff.de sicca.l.furē
A .Ibi dr̄.Furē nocturnū si qs occi-
derit ita demū īpune foret si parcē ei
sine suo piculo nō potuit. B Furem
v̂o diurnū non licet occidē nisi se telo
defendat.qa tūc plꝰ ē q̄ꝫ fur.ut ī dcō.c
si pfodiēs.Latronē etiā īsidiātē itine
ribꝫ ꝺm leges cuilibet licet occidē.silr
⁊ noct᷑nū ꝑplatorē agrorū.C.qn̄ licet
vni.se sine iu.vī.l.i.⁊.z.De qbꝫ duo-
bus vide.ī.latro.

Utrꝫ liceat clericꝭ occidē suū inuaso
rem.Rº.Clerici qdē pn̄t sicut ⁊ laici
vim vi repellē.defendēdo se ⁊ sua.ar.
ex de homicꝭ.significasti.Et hūc casū
vide s̄.bellū.p̊.§.z°.⁊ ex ꝺ sen.exco.
dilecto.liº 6°. A .Ibi hᷓ clare hr̄.vbi
etiā dr̄ ꝙ pōt ⁊ dꝫ qlibet ꝓpulsare īiu-
riā etiā a vicino ⁊ ꝓxīo. B .Q̄ si cle-
ricꝰ ita inuadat᷑ ꝙ alr mortē vitare nō
poteīt nisi occidat vl̄ mutilet īuasorē
hᷓ faciēdo nō ē irregularꝭ.ī cle.si furio
sus.ex eo.Et eodē mō nō est irregu-
larꝭ si occidat furiosus aut infans aut

doꝛmiēs. ut ibidē dicitur.

Utrū grauius peccet q occidit iustū q̄ȝ q occidit pctōꝛē. R° ꝺm Tho. scda scde. q. 164. Sic. q̄druplici rōne. p° qa nocet ei quē pl⁹ dȝ diligē. ⁊ ita magis agit ꝯ caritatē. 2° qa iiuriā īfert ei q ē min⁹ dign⁹. ⁊ ita mag̃ agit ꝯ iusticiā 3° qa ꝓuat coītatē maioꝛi bono. 4° qa spnit deū. Luc. x°. Qui vos spnit. me spnit. A. Idē ī sū. cō. li° 2°. ti. p°. q. 18. B

Utrū hoīcidiū sp sit moꝛtale. R° ꝺm Ray. Hoīcidiū volūtariū moꝛtale ē ⁊ enoꝛme. dis. 50. si qs voluntarie. A Ibi dr̄. Si qs volūtarie hoīcidiū fecerit. ad ianuā catholice eccľie sp iaceat. Dic glo. i. hoīs statud. Seqt̃. Et coīonē ī exitu vite sue recipiat. Dicit glo. Supple si moꝛit̃ añ finitū tps pn̄ie. qa p⁹ tps pn̄ie licite coīcat. ut. 36. q. 6. si qs de coꝛpe. Seqt̃. Si aūt nō volūtate ꝫ casu aliq̊ hoīcidiū fecerit. ꝑoꝛ canō. ⁊ ānis agē pn̄iam iussit. 2⁹ canō. 5. mādauit. B. nisi fiat iud̃ ꝑmissiōe. ut in iudice ⁊ ī eo q se defendit ⁊ sua. uel in bello iusto. 23. q. i. qd culpat̃. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 20. B

Utrū qlibet teneat̃ liberare ꝓximū ab iiusta moꝛte cū pōt. R°. Dicēdū ꝙ ex debito caritad̃ qlibȝ tenet̃ repellē a ꝓxio iiuriā si pōt. Un̄ Amb°. Qui nō repellit iiuriā a ꝓxīo si pōt. tā ē ī vitio q̄ȝ ille q facit. 23. q. 3. nō inferēda. ⁊. c. se. ⁊. c. oñdit. ⁊. q. 5. reos. Hec est sn̄ia Ray. xb. ⁊ Tho. scda scde. q. 60. In h̃ tñ sicut pōit xb. drsitas ē notanda. qa ille q hȝ publicā ptātē tenet̃ defendē etiā cū armis si oȝ. A. ⁊ se etiā moꝛti exponē ꝺm eūdē xb. ut ī sū. con. eo. ti. q. 32. vbi h̃ notant̃. B. dū tñ spet ꝙ possit. Persone vō ꝓuate siquidē solo v̊bo possint hoīem libare. aut etiā facto ꝫ sine ꝑiculo ꝑsonaꝝ suaꝝ tenēt̃ ita tñ ꝙ cū moderamīe inculpate tutele. ut Tho. addit. Sȝ nō credo ꝙ ī h̃ casu teneat̃ qs exponē se coꝛꝑali ꝑiculo. ut ait xb. ⁊ glo. 83. dis. ī ꝑn°. A. Glo. ibi dic qȝ teneoꝛ dare pecuniā ne ali⁹ iiuste occidat̃. lȝ qdā dixerīt h̃ verū esse de plat̃. Itē dic ꝙ medic⁹ dȝ poti⁹ g̃tis curare etiā suis sūptib⁹ q̄ȝ ꝑmittat infirmū moꝛi. nō solū paupem ꝫ etiā diuitē. Dic etiā ꝙ pōt ⁊ inuitū curare ⁊ p⁹ea a potēte ul̃ ei⁹ hēdib⁹ cure debite adhibite salariū petē. etiā si infirmus moꝛiatur. B

Utrū teneat̃ qs dare pecuniā ne ali⁹ occidat̃. R°. Glo. 83. dis. in ꝑn° pōit de h̃ duas opiones. vna ē ꝙ qlibȝ tenet̃. alia ē ꝙ solū p̄lati. Et subdit. A. qđ seqt̃ nō vr̄ ibi poni ī glo. tñ veꝝ puto B. Mihi vr̄ distīguēdū. qa si ꝯstat illū iiuste occidi. qlibet tenet̃ pecūialit̃ subuenire q̄ȝtū sua possibilitas pōt. salua nccītate sua. Q̄ si nescit̃ an iniuste occidat̃. aut si nccītas isti⁹ nō pōt. nō tenet̃. Utrū medic⁹ teneat̃ poti⁹ gratis curare aliquē q̄ȝ ꝑmittē moꝛi. vide. ī. medic⁹. §. 3°. Et vtrū medici ul̃ cirurgici possint ꝓmoueri. Itē vtrū liceat cl̃icis h̃ exercē hēs. ī. medic⁹. §. añplt. ⁊ vld

Utrū mutilāe aliqđ mēbꝝ sit licitū R° ꝺm Tho. scda scde. q. 65. Precidē mēbꝛū sanū n̄ pōt eē licitū nisi ꝓut oꝛdinat̃ ad vtilitatē coītad. s. ꝑ punitiōe alic⁹ culpe. ꝫ h̃ n̄ lȝ alicui ꝑsone ꝓuate etiā volēte eo cui⁹ ē mēbꝛū. qa ꝑ h̃ fit iiutia coītati. ꝫ h̃ lȝ tm̄ publice ptāti. cui cōmissa ē cura cōis. Si vō mēbꝛū ꝓpt̃ putredinē sit coꝛꝛuptiuū coꝛꝑis tūc licitū ē p̄cidere. de volūtate tñ ei⁹ cui⁹ ē. aut illi⁹ ad quē ꝑtinet curare de salute illi⁹. Poꝛꝛo n̄ lȝ aliq̊ mō mēbꝝ p̄cidē ad vitādū ꝑiculū aīe siue pctm̄ qa saluti spūali sp ꝓ pōt alit̃ subueniri.

cū pctm̄ subiaceat ipsi volūtati. Vñ ⁊
Criso⁹ sup illꝺ Math. 19°. Sūt eunuchi
q seipos castrauerūt ꝓpt regnū celoꝝ
dic sic. Nō mēbroꝝ abscisiōe ꝫ malaꝝ
cogitationū īterēptiōe. Maledicto. n.
ē obnoxi⁹ q mēbꝝ abscidit. ⁊ p⁹ea sub
dit. Nō ꝯcupia māsuetior ita fit ꝫ mo
lestior. Aliūde. n. hꝫ fontes. Spma. n. ī
no ꝟ ē. ꝑcipue a ꝓposito īcōtinēti ⁊ vi
ta negligēti. nec ita abscisio mēbri cō-
ꝑmit tēptatiōes ut cogitatiōis frenū.

Homicidiū 2°.

Homicidiū q ꝺ ꝯmittit ꝯsilio uel mādato.
Hoīcida qdē ꝯsilio ītelligit ꝺm ꝟb. de
ꝯsilio exhortatiōis uł approbatiōis ꝙ
hoīcidiū fieri debeat. nō aūt de trñsiōe
siue ꝯgnitōis siue opīonis. Vñ si qrēti
an liceat xp̄iano occidē paganū uł iu-
dici malefcōrē. rñdeat q sic. nō tm̄ rñ-
dens nō peccat ꝫ nec fit irregulař. nisi
talis ꝓbabilł videat ꝙ ille iudex siue
bellator scꝺm ei⁹ ꝯsiliū velit agē. ⁊ sic
p⁹ea fecit. A. ꝑdicta obtinēt qꝫtū ad
irregularitatē. lꝫ etiā rñdēs errasset in
ꝯsulēdo ꝺm eūꝺ ꝟb. ut ī sū. cō. li° 2°. ti.
ꝑ. q. 6. B. ꝺ ꝟ etiā casu hr̄ s̄. eps. §. 9°.

Quid si ñ ꝯsuluit hoīcidiū ꝫ ꝯsuluit
aliqd vñ secutū ē? R° ꝺm Inno. Si vi-
simił possit estīari ꝙ īde seqret mors.
irregulař ē. ut si suasit iactū machine
uł baliste. uel ꝙ eat ad capiēdū castrū
q ꝺ nō poterat ꝺ facili capi sine morte
hoīuꝫ. ⁊ sic mors secuta ē. Si vo nō po
tuit estīari nec erat visił ꝙ mors seq-
ret. tūc qdē si ꝯsuluit rē licitā ñ ē irre
gulař etiā si mors īde fuerit subsecuta
Si vo illicitā irregulař ē. ar. ex eo. ꝯti
nebat. 7. c. is q mādat. li° 6°. A. Idē ī
sū. cō. dcā. q. 6. Et addit ꝺm eūdē In-
no. sp tñ fit irregulař si direcē ī mortē
alicui⁹ ꝯsiliū dederit. ex ne cle. uł mo.
sniam. Et cō. Hosti. ⁊ addit. Idē si de
volūtate sua turbata ꝓcessit. puta pen
tes clici vberati ꝯueniūt ⁊ dicūt ꝙ vo
lūt ꝟ vīdicare nec clic⁹ exp̄sse ꝯdicit.
ar. ex ꝺ symo. mathe⁹. ꝫ si exp̄sse ꝟ ꝓhi
beat secus ē. ar. ex de symo. sicut tuis.
⁊ ē exp̄ssū ī. c. petr⁹. ex ꝺ hoī. dūmō ex
cōde ꝟ faciat. alioqn ī ꝯspcū dei cadit
cū tacite ꝯsētiat hoīcidio. B. ⁊ idē di
cēdū ē si mādauit. Cō. Hosti. Et eodē
mō distīgue si iste qdē cui ꝯsultū ē ñ
occidit ꝫ ip̄e occidit. A. lꝫ aliq dixe
rint ꝟ casu nō eē irregularitatē. ut nō.
in sū. con. eo. ti. q. 7. B

Quid si aliqs ꝯsuluit hoīcidiū fieri
⁊ anqꝫ seqret effect⁹ reuocauit? R° ꝺm
Inno. Si exp̄sse ⁊ sine vlla fictiōe ꝓhi
buit. īmunis ē ab hoīcidio. ar. ex ꝺ sy-
mo. sicut tuis. 7. i. q. 4. qa p̄sulat⁹. ita tñ
ꝙ si nō firmit credit ꝙ reuocatio locū
hēat tenet īdicare illi ꝙ sibi caueat. A
Idē ī sū. con. dcā. q. 6. Vbi etiā dr̄ ꝺm
eūdē ꝙ ista indicatio dꝫ fieri caute ne
ꝓdat qsqꝫ. ⁊ ꝙ si anqꝫ reuocet ꝯsiliū ꝓ-
cedat etiā postqꝫ ꝯsulēs iā penituerat
irregulař efficit. B

Quid si qs mādauit hoīcidiū fieri
noīe suo ⁊ an effectū ruocauit? R° ꝺm
Inno. Iꝺ q ꝺ ꝺ ꝯsulēte nūc dictū ē nisi
ꝙ ꝟ sufficit reuocatio tm̄. s. ꝙ etiā si ñ
īdicet illi ꝙ sibi caueat. nō fit irregłař
qa ex ei⁹ dicto nil agit. A. Dic clari⁹
Rō dr̄sitař ē. qa ille cui cōsulit agit ꝓ
se. ⁊ iō plus reqrit ad remouēdū effe-
ctū ꝯsilij q ꝯcernit ip̄m opantē ꝫ mā-
datari⁹ agit ꝓ mādāte. iō sufficit ꝙ ei
ꝯstet ꝺ ꝯtria volūtate mādāř. nō solū
exp̄sse ꝫ etiā tacite. ut si pacē iniret cū
occidēdo uł pentelā uel aliā amicitiā
ꝯhēt sciēte eo cui mādatū erat ꝺ occi
dendo ꝺm eūꝺ Inno. ⁊ ī dcā. q. 6. B

Quid si mādauit qs aliquē vberari
īhibēs exp̄sse ne occidēt uł mutilaret
⁊ ille nihilomin⁹ mutilet uł occidat?

R̷c°. Mādatoꝛ irregularis efficit᷑. qꝛ mā-
dādo ī culpa fuit. ⁊ qꝛ h̾ euenire posse
debuit cogitare. ex̄ eo. is q. li° 6°.
¶ Quid si aliqs suadeat alicui ꝙ expo-
nat se periculo ꝓ pria uł iure suo? R̷c°
ſm Inno. Nō est irregularis etiā si iste
cui ɔsultū ē moriat᷑. 23. q. 3. ꝑ mēbꝛis.
⁊ c. ſe. ⁊ q. 8. igit᷑. ⁊ c. ſe. Sꝫ si sciret eū
v̾isimilr̄ moriturū. irregularis fieret. Id̾
Hosti. A. qꝛ oꝛdīata caritas ē ꝙ qſqꝫ
pl⁹ diligat coꝛp⁹ suū q̄ꝫ alteri⁹ ſm eūd̾
Inno. ⁊ ī sū. cō. li° 2°. ti. ꝑ. q. 8. ⁊ ꝙ silr̄
etiā pl⁹ diligat coꝛp⁹ ꝓxi q̄ꝫ bona foꝛ-
tūe. 86. dis. pasce. Io h̾ q̄d̾ dc̄m̄ ē si sci
ret eū ⁊c̄. ītelligēdū ē qn̄ suasio eēt fcā
ꝓ iure suo q̊ ad bona foꝛtūe. uł etiā ꝓ
defensiōe aliq̊ꝝ ꝑticłariū. sec⁹ si ꝓ defē
siōe p̄rie. seu rei publice. maxīe fidei
⁊ eccłie. nā h̾ casu lꝫ etiā īminerēt peri
cula ⁊ seq̄ret᷑ moꝛs nō irrogat᷑ irregła
ritas. cū h̾ casu etiā ad p̄latos eccłie ꝑ-
tineat facē suasiones. ut s̄. bellū. 2°. §.
fi. Vn̄ ⁊ si qs suadet alicui ꝙ īdubitāt᷑
se moꝛti exponat ꝓ honoꝛe x̄pi. uł ꝓ fi
de uł ꝓ statu eccłie. nō fit irregłaris etiā
si moꝛs seq̄t᷑. qꝛ x̄ps ꝓ nob᷑ moꝛtu⁹ ē ⁊
scī martyres ꝓ eccłia ſm Inno. ⁊ ī sū.
con. eo. ti. q. 9. Et hic sequit᷑. B

¶ Quid si suadet ꝙ īdubitāt᷑ exponat
se moꝛti ꝓ x̄po uł eccłia? R̷c° ſm Inno.
Nō fit irregłaris etiā si sequat᷑ moꝛs. qꝛ
x̄ps moꝛtē subiit ꝓ nob᷑. Idē Hosti.

¶ Quid d̾ illo q voléti fugē inimicos
ꝓpt̄ timoꝛē moꝛtis cōsuluit ꝙ remanēt
⁊ ꝙ ꝓcuraret pacē. ⁊ remāsit ⁊ occisus
ē? R̷c° ſm Jo. Si ille q ɔsuluit habuit
ꝓbabilē cām credēdi ꝙ illi n̄ īminēt
ꝑiculū. puta qꝛ īimici illi⁹ adeo erant
ɔsanguinei uł amici ꝙ merito potuit p̄
sumē ꝙ eos possꝫ cohibē nō ē irregłaris
alit᷑ sic. A. Et idē si etiā potuit habē
dictā p̄sūptionē tn̄ fuit negligēs ī in-
teruentiōe. qꝛ h̾ casu ex culpa sua seq̄t᷑

hoīcidiū ⁊ iō fit irregłaris. ex̄ de homi.
tua nos. Et colligit᷑ ex dictis ī sū. cō. eo.
ti. q. xi. vbi h̾ notant᷑. B

¶ Quid si aliqs ɔsuluit ꝙ īfirm⁹ v̄te
ret᷑ ut citi⁹ moꝛēt᷑? R̷c° ſm Jo. Si ex ta-
li trāsuersiōe citi⁹ moꝛit᷑. irregłaris ē q
ɔsuluit ⁊ q fecit. nec pōt ꝑ ep̄m dispē
sari lꝫ a pctō absolui possit. A. Idē in
sū. con. eo. ti. q. 10. vbi etiā addit᷑. ꝙ si
ex hac cā nō citi⁹ moꝛit᷑. nō īcurrit ir-
regularitas. ſꝫ sufficit penitē de pctō ⁊
mala ītentiōe. Nec est p̄sumēdū ꝙ si
h⁹ trāsuersiōes fiāt ſm soꝛtilegiū ve-
tulaꝝ. sicut qn̄ faciūt apponi securī ad
caput moꝛiēdis. uł aliqd h⁹ friuolū fieri
ut citi⁹ moꝛiat᷑ v̾tutē talē hēant h̾ soꝛ-
tilegia. agi tn̄ oꝫ pnīa de pctō. B

¶ Quid de illo q dissuadet hoīcidiū ſꝫ
nihilomin⁹ associat hoīcidā ut eū si oꝫ
defendat? R̷c° ſm Hosti. hoīcida ē. nec
pōt ꝓmoueri. ⁊ sic ītellige ꝙ defēsiōe
cōmittit᷑ homicidiū. ex̄ d̾ cle. pu. ī du.
hētic⁹. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 34. B

Homicidiū 3°.

Homicidiū 3° d̾ casuali hoīcidio. s. q̄d̾ p̄ter
ītētionē fit. Vbi distīguēdū ē sic. Aut
n. is q fecit casuale hoīcidiū dabat opā
rei illicite. aut licite. Et siqdē licite pu
ta repabat domū uł īcidebat arboꝛē ꝑ
pꝛiā ⁊ h⁹ ⁊ adhibuit oēꝫ diligētiā quā
potuit. ⁊ tn̄ casu cōtigit hoīcidiū. talis
nullā cłpā neqꝫ penā īcurrit. lꝫ foꝛte ca
sus oēs foꝛtuitos n̄ p̄uideāt. ex̄ e. iohes
⁊ c. qdā ut asseris. ſꝫ si diligētiā n̄ ad-
hibuit tenet᷑. silr̄ etiā tenet᷑ īdistīcte si
dabat opā rei illicite. Iōqꝫ si cłic⁹ exer
citatiōe uł vēatiōe iaculū mittat ⁊ sic
aliū ꝑimat irregłaris efficit᷑. qꝛ tł̄ia opa
debēt ab eo eē penit⁹ aliēa. 50. di. cłico
A. Id̾ ī sū. cō. li° 2°. ti. ꝑ. q. 19. ſm Ray.
Hosti. ⁊ Goff. B. Silr̄ ⁊ si aliqs lu-
do ꝓiicit lapidē ꝯ aliquē. ⁊ ille volens

ꝺecliāre ipīgit ī aliū lapidē ⁊ mōtuꝰ ē
ille ꝓiector irregularꝭ effectꝰ ē. q̄a ludꝰ
noxiꝰ erat mittē lapidē. ⁊ ita ē ī sil̕ibꝫ
A .Hoc fuit ꝺictū Inno. ⁊ Hosti. ut
pꝫ in ꝺcā. q. 19. B.
¶ Quid si aliqs hꝫ ceruū uel leonē q
aliquē occidit? Rꝫ° ſm Inno. Non ꝺr̄
irregularꝭ ꝺūmō maliciā uel culpā in
morte n̄ hūerit. ar. 50. ꝺiſ. hi q arborē.
⁊ c. ſepe. A .Idē ī ſū. con. li° z°. ti. p̊. q
z8. vbi etiā pꝫ ꝙ aliq h̕ ītelligūt ꝺe la
ta culpa. aliq v̊o etiā ꝺ leui. Et si ē ali
qd qꝺ poſſit īputari tenēti ꝺcā aīalia.
⁊ h̕ vr̄ ꝓbabiliꝰ ⁊ tutiꝰ. nā ī ꝺicꝺ. c. hi
q. ⁊ ſepe. ꝺr̄ simpl̕r ꝺe culpa ⁊ non re-
ſtringit̕ ad latā. B
¶ Quid ꝺe cuſtodiētibꝫ īfirmos q ad
eoꝝ petitiōeꝫ vocauerūt minutorē ut
mīueret eis ſanguinē ul̕ ꝺedert̄ eis vi
nū ul̕ nō bn̄ cuſtodiert̄ eos. ita ꝙ ipſi
mōtui ſūt? Rꝫ° ſm xb. ī oībꝫ talibꝫ ubi
bona fide fiāt nō ꝺꝫ aliqs ꝺ facili ſcru
puloſam hr̄e ꝯſciāꝫ niſi ſit euidēs cul
pa aut negligentia ꝺiſſoluta ⁊ ſi hēat
ꝺeponē ꝺꝫ. A .ad ꝯſiliū boni viri ſm
eūdē xb. B .Si aūt lata culpa fuit ul̕
negligētia ꝺiſſoluta. ⁊ certū ſit ꝙ inde
mors ꝓueneīt. irregulaītas ꝯtracta ē.
A .Iꝺ etiā eēt ſi ꝓbabil̕r ꝺubitat̕ ſm
iudiciū medicoꝝ ſm eūdē xb. ⁊ in ſū.
con. eo. ti. q. 41. B
¶ Quid ꝺe ꝑentibꝫ ī q̊ꝝ lecꝺ ꝑuuli fi
lij īueniūt̕ mōtui? Rꝫ° ſm Ray. ſi mors
intueīt ḡui eoꝝ culpa p̄cedēte atqꝫ ne
gligētia. ḡuis ē pnīa īiūgēda. ex̄ ꝺe pe.
⁊ re. q̄ſitū. Si āt leuis culpa p̄ceſſit. nō
tā ḡuis pnīa ē īponēda. ex̄ ꝺe his q fi.
occi. ꝺ īfantibꝫ. A .ibi ꝺr̄ ꝺ pnīa triū
ānoꝝ. q̊ꝝ vnꝰ ꝺꝫ pagi ī pane ⁊ aq̄. Et
ſm glo. Ray. ⁊ ī ſū. cō. eo. ti. q. 57. qn̄
ꝑentes filios ſpōte opprimūt. maior ē
eis pnīa īiūgēda qꝫ ꝓ alio hoīcidio. Si
aūt caſu ⁊ ḡui culpa p̄cedēte. pnīa. 5.
ul̕. 7. ānoꝝ ē īponēda. Si āt leuis cul-
pa p̄ceſſit. pnīa triū ānoꝝ indicēda ē.
Addit Hoſti. ꝙ ī h̕ caſu ſi culpa ſit oc
culta ⁊ pnīa ꝺꝫ eē occulta. ſi v̊o māife
ſta ⁊ pnīa ꝺꝫ eē māifeſta. Et ꝙ maior
pnīa ē īiūgēda ſi ī lecto ſuffocēt̕ qꝫ ſi ī
cunis. ⁊ maior ſacerdoti greco qꝫ latīo
ꝺcō. c. q̄ſitū. ꝺe pe. ⁊ re. B .Si āt nul
la p̄ceſſit negligētia ul̕ culpa. ꝺe iure n̄
ſūt puniendi. ar. ex̄ ꝺ homi. ex l̄ris. tn̄
ad cautelā ꝓpt̕ ābiguitatē ꝺuplicitaꝺ
ē eis aliq̄ pnīa īiūgēda. ar. z3. q. 5. ex-
coīcatoꝝ. ⁊ 34. q. z. ī lectū. Cō. Hoſti.
⁊ addit ꝙ admonēdi ſūt ꝑētes ne pu-
eros teneros ſecū ī vno lecto collocēt
ne forte opprimāt̕. z. q. 5. ꝯſuluiſti.

Homicidiū iiijo.

De pena ⁊ irregulaītate hoīcida
rū ſm Ray. ſic teneas. Si hoīcidiū cō-
mittit̕ v̂bo. s. p̄cepto ꝯſilio ul̕ ꝺefēſio
ne. pena ē irregl̕aritatꝭ. q̄ etiā pꝰ ꝑactā
pnīaꝫ īpedit ꝓmouēdū ⁊ ꝺeīcit ꝓmo
tū. ꝺiſ. 50. ſi qs viduā. Et ītellige ꝺefē
ſiōe qn̄ hoīcidā ꝺefendit ꝺiſſuadēdo
eis q volebāt ꝺefendē occiſū. ſi tn̄ cor-
rupta ītētiōe h̕ fecit. nā ſi mr̄ filiū vo-
lētē liberare aliquē a morte retrahit.
q̄a timet ne filiꝰ occidat̕. paꝝ uel nihil
peccat. nec etiā aliꝰ ꝯſanguineꝰ ul̕ ami
cus tali intētiōe ꝺiſſuadēs aliquā irre
gularitatē incurrit.
¶ De pēa v̂o hoīcidij fcō ꝯmiſſi ꝺiſti
gue. Nā q̄tuor modis pōt ꝯmitti. ⁊ p̊
q̄dē ſi ē ꝯmiſſū ꝓ iuſticia ⁊ recto ꝓceſ
ſu ⁊ ītētiōe nō ꝯmittit̕ culpa ſ; potius
faciēs meret̕. nihilominꝰ tn̄ irregula-
ritas ꝯtrahit̕. q̄ ſil̕r īpedit ꝓmouendū
⁊ ꝺeīcit ꝓmotū. 50. ꝺiſ. aliquātos. A
niſi fuiſſet h̕ factū an̄ baptiſmū. Nā
ꝑ baptiſmū tollit̕ iſta irregularitas

fm Ray. ⁊ cōiter etiā alios doctores. lʒ Gratianꝰ dixerit non tolli nisi illā q̄ est seq̄la pc̄ti. ut in sū. con. eo. ti. q. zi. B. Quicūq3 ḡ ī tali casu fuerit iudex aut aduocatꝰ. siue ꝓ actore. siue ꝓ reo s. cū actor obliget̄ ad talionē. q̄a agēdo ꝓ reo agit ꝯtra actorē. A. S3 snīa Gratiani q excepit aduocatū rei teneri posset vbi de ꝯsuetudīe accusator non teneret̄ ad penā talionis uel sanguīs fm glo. Ray. ⁊ ī dcā. q. zi. B. Itē assessor. officialis. testis. notarius snīam scribēs uel ꝓferēs. silr ⁊ q scribit attestationes. uel legit eas dū publicant̄. A. seu in examine cāe. ut ī dcā. q. zi. B. Itē q scripserit uel dictauerit lr̄as ꝓ tali vīdicta sanguīs oēs irregulares efficiūt̄. dis. 50. si qs. ⁊ dis. 51. aliquātos. ex̄ ne cle. ul' mo. snīam. A. Hec dicta fuerūt Ray. cui cō. Goff. ⁊ Hosti. ut in dcā. q. zi. B. Et ītellige ꝑ illū modū q dr̄. ī. irregularitas ꝑ̊. §. ꝑ̊. z° si hoīcidiū factū sit nccītate. tūc si necessitas euitabilis erat. ad maiores ordines nō ascēdet. īmo nec in susceptis tolleret̄. nisi ex magna dispēsatiōe. A. Alij aūt ut Goff. dicūt q̄ d' iure cōi pꝰ pactam pnīam pōt exequi officiū ordinis iam suscepti. p q̄ vr̄ facere. 50. dis. de his clericl. z°. ubi dr̄ q̄ pꝰ pactā pnīam officio ⁊ coīoni reddat̄. Sed h̄ pōt ītelligi ꝑ dispēsationē. q̄ etiā non debet fieri sine magna cā. Al' de tali dr̄ 50. dis. de clericl. ꝑ̊. q̄ multū sibi ꝯsulit si ab officio recesserīt. Iō ꝑmū tenēt Ray. Ber. ⁊ Hosti. ut in dcā. q. zi. B. Si aūt fuit nccītas ꝓrsus ineuitabilis. nō īcurrit irregularitatē. ut dictū ē s̄. hoīcidiū ꝑ. §. 6°. 7°. ⁊ 8°. A. s. q incipit. vtrū aliq̄. cū duobꝫ sequētibꝫ. qui vident̄ alr̄ quotati. B. 3° si sit hoīcidiū casuale. distīgue ut. s̄. hoīcidiū 3°. §. ꝑ̊. 4° si hoīcidiū sit volūtate spōtanea factū siue ī ope siue etiā ī v̂bo. ut in ꝑn° hꝰ. §. dictū ē. talis nō solū non debet ꝓmoueri. s̄ ⁊ ī ꝑpetuū d3 deponi. ex̄ eo. sicut dignū. ⁊ ī dcō. c. si quis viduā. etiā si paganū interficiat siue sarracenū. 50. dis. clicū. ⁊. c. de his clericis. ⁊ ex̄ eo. c. plt. Et cū tali nūq3 dispensat̄ in ordīe vel officio. 50. dis. miror. Et etiā si sit occultū mīstrate ī ordine suo nō pōt. ex̄ de tēpo. or. c. vlt. Poterit aūt cū tali dispēsari ī bn̄ficio. ex̄ d' cle. pu. in du. c. z°. Si qs tn̄ aliqd p̄dictorū an̄ baptismū ꝯmisisset. non impediret̄ pꝰ baptismū. dis. 50. si qs pꝰ remissionē. ⁊ dis. 51. aliquātos. Cō. Inno. Goff. ⁊ xb. Irregularitas v̂o bigamie nō tollit̄ ꝑ baptismū. ut s̄. bigamia. §. 6°. ⁊ s̄. baptismꝰ 4°. ⁊ 7°.

An p̄latꝰ ul' clicꝰ q de malefactoribꝫ suis q̄relā depōit apud iudicē secularē. ⁊ emendā petit sibi fieri ⁊ ꝓuideri ne talia p̄sumant̄. īcurrat irregularitatē si iudex mortē īferat iusticia exigēte? R°. nō. si ꝓtestatꝰ ē expsse q̄ ad penā sanguīs nō ītēdit. ex̄ eo. p̄latl. li° 6°.

Quid si p̄latꝰ hn̄s iurisdictionē tēporalē iniūgat officiali suo ut sup tali uel tali maleficio v̂itatē īq̄rēs iusticie debitū exeq̄t̄. ⁊ baiulꝰ sup h̄ ad penā sanguīs ꝓcedat. nūqd p̄latꝰ irregularitatē incurrit? R°. non. ex̄ ne cle. uel mo. c. ep̄s. li° 6°. Eundē casum vide s̄. ep̄us. §. x°.

Vtrū oēs q ītersūt vīdicte sanguīs fiāt irregulares. R° fm xb. Nō. dūmō nec auxiliū nec ꝯsiliū nec auctoritatē p̄stiterīt. Idē Inno. A. Hoc tn̄ clicis ē expsse ꝓhibitū. ex̄ ne cle. ul' mo. sententiā. S3 ⁊ alij q ex curiositate intsūt hꝰ vīdicte vel vbi aliquis īterficit̄ in duello. multū grauit̄ peccāt fm eūdē

149

xv.7 in sū.con.lib°2°.ti.p̄.q.22. B
Quid si qs pcutit mulierē pregnā-
tem vł dat ei venenū ut faciat abortū?
R° sm Ray. Si cōcept⁹ iā erat forma-
tus 7 mulier pp̄ter pcussionem abortū
fecit.hoīcidiū fuit. aliť non ē hoīcidiū
q̄tū ad irregularitatē.ħ est homicidiū
q̄tum ad pniam.sicut 7 q dat uel acci-
pit venenū ne fiat conceptio. A .vel
etiā ne fiat generatio. ex eo.si aliquis.
Idē etiā notať in sū.con.eo.ti.q.29.
B .Q; si dubitať vtr̄ abortus fuerit ex
illa pcussione vel vtr̄ fuerit iā forma-
tus.dicendū q̄ si pbabiliť dubitat vł
credit.debet a misterio 7 pmotiōe ab-
stinere ne piculo se cōmittat. Si aūt te-
meratiā h3 opiōnē.deponat eā si pōt.
7 sic poterit mīstrare 7 pmoueri. aliť
nō. A .Idē ī sū.con.eo.ti.q.30. B
Quid si plures ī pugna fuerūt vbi
aliq interfecti sūt.nec pōt sciri a quib⁹
nūqd oēs sūt hoīcide uł irregulares?
R°. Si bellū fuit iniustum tūc q̄tū ad
pctm̄ homicide sunt q pcusserūt 7 qui
cū volūtate occidēdi venerūt l3 nō p-
cusserūt. Siliť 7 illi q venerūt ut si opor-
teret p̄starēt occisorib⁹ auxiliū. Item
non sūt īmunes a culpa q cū possent
nō liberauerūt.23.q.vlt.si q̄tuor.2.
q.3.non inferēda.7.c.vlt.ex eo.sicut
dignū. Si vō bellū sit iustū.nō peccāt
nisi sit ibi corrupta intētio.vel psona
cui bellare nō licet ut clic⁹. Porro q̄tū
ad irregularitatē oēs repellendi sūt q
sūt ex pte iniuriantiū. Siliť 7 qui erant
ex pte iniuriā accipientiū si isti erant
clici 7 sic illicite mouerūt arma.dis.
51.si qs post acceptū.ex de cle.pcus.p̄-
sentiū.7.c.cōtinētia. A .Glo.Ray.di
cit.ut 7 notať ī sū.con.eo.ti.q.31. Hoc
intelligo qn̄ clici erāt ī culpa .ut quia
volūtarie 7 sine nccītate mouerūt ar-
ma. Si.n.defenderēt se uł socios nccīo
l3 aliquis esset interfectus a defenden
tib⁹ ex altera pte.reliqui q nō interfe
cissent nec interfectores iuuissent non
eēnt irregulares.l3 volūtatē inficien
di habuissent.qa lex pmotionis factū
reqrit.nō volūtatē.15.q.1.si qs n̄ ira-
tus. Nō obstat dis.51.si qs post.qa in-
telligiť in milite q sepe interfuit bello
uł officiali. Ibi dr̄. Si qs p⁹ acceptum
baptismū militauerit 7 clamidē susce
perit ac cingulū ad necandum fideles
etiā si grauia nō admiserit si ad clerū
admissus fuerit.diaconij non accipiat
dignitatē. Ecce g̊ casus in q̄ aliq̄is in-
curriť irregularitas l3 qs n̄ peccauerit.
nec etiā factū secutū fuerit sed solū ex
acceptiōe officij cū freq̄uētatiōe. Se-
quiť in glo. Nō obstat ex de cle.pcu.p̄-
sentiū.vbi sacerdos q in q̄dā cōflictu
vbi aliq interfecti sūt fuit ex pte vio-
lentiā repellētiū 7 piecit lapidem 7 l3
neminē pcusserit.tn̄ suspēsus ē a cele-
bratiōe missar̄ p bieniū.qa ad tēpus
fuit suspēsus ppť abiguū duplicitatis.
Et con.cū his Inno.vt in sū.con.dcā
q.31. Videť etiā q̄ in ħ casu clicus non
suspēderet ad aliqd tēp⁹ si ītraret re-
ligionē.ut in.c.cōtinētia.ex de cle.pcu.
B .Q; si qs siue laicus siue clic⁹ in bel
lo iusto pcussit quendā ħ nō letaliter
neq3 aīo occidēdi.nec etiā ħ aīo venit
nec alios puocauit.tūc nec de occisiōe
teneť nec ordinē recipe phibeť. l3 alij
occiderit.ex eo.significasti.§.q̄ si dis-
cerni. A .Et ibi p3 q̄ hoc verū est qn̄
ictus pn̄t discerni.al' irregularitatem
oīo incurrit q qlitcūq3 pcussit .ut ibi.
B .Con.Inno.Hosti.7 Goff.Et ad-
dit Inno.q̄ si animo occidendi fecit.
tūc quantumcūq3 leuiter percuteret
tenetur.quia auxilium morti prebet.

Idē Ber. A .Idē ī sū.con.dcā.q.31. B

¶ Utrum q nō liberat a morte cū possit sit irregularis. ut puta aliqs iudex qui reū nō liberat. aut diues q non pascit fame morientē 7 sequit mors? R° ſm xb. Licet tales grauissime peccēt. non tn̄ sunt irregulares. quia lex pmotionis factū reqrit. 15.q.1. si qs nō irat⁹. A .Idē in sū.con.li° 2°. ti.p̊.q.33. B

¶ Quid si cleric⁹ non occidit tn̄ vulnerauit? R°. Si venit ad trūcationem mēbri. irregularis est sicut 7 de homicidio. ita q solus papa dispēsare secum pōt. ex̄ ne cle.uel mo. clericī. 7 ex̄ eo.is q.lib° 6°. De hac etiam irregularitate plura habes. ī. irregularitas. p totū.

Homicidiū v°.

De homicidio vel mutilatiōe sui ipsi⁹. Et quidē occidere seipsū peccatū mortale ē. ut pbat Tho. scda scde q.64. q̄druplr̄. p̊ quidē qa est ꝯ naturalē īclinationē q̄ vnaqueq; res nitit seipam ꝯseruare q̄ntū pōt. 2° qa est ꝯ caritatē q̄ tenet qs se diligē. 3° quia ē iniurie coītat̄. qa qlibet hō ps coītat̄ est. 4° qa talis in deū peccat sicut qui alienū seruū interficit peccat in dn̄m. Ideo h̄ nullo modo licet. ut puta ut miserias pn̄tis vite qs euadat. Nā finis oīu; terribiliū est mors ſm phm. Itē ppt vindictā alicui⁹ peccati nō qa malefactorē occidē non licet nisi solū publice ptāti. h̄ etiā quia adimit sibi nccīu; penitētie tēpus. 7 ad h̄ facit. s̄. homicidiū p̊.§.fi. A .immo se occidentib⁹ denegat penitus eccl'iastica sepultura. 7 oro.23.q.5. placuit. B

¶ Utrum liceat mulieri seipam interficere ne ab alio corrūpat? R°. ſm Tho. scda scde.q.64. Nō. qa nō dz in se cōmittere crimē maximū ut vitet min⁹ crimē alienū. Nō enī est crimē mulieris si ei violētia inferat. Et iterū. Fornicatio uł adulteriū est minus pctm̄ q̄; homicidiū p̄cipue sui ipsi⁹. qd etiā est periculosissimū. qa non restat tēp⁹ ut p pnīam expiet. A .Idē ī sū.con. eo.ti.q.15. B

¶ Utrum liceat alicui occidē se ob timorem ne ꝯsentiat in pctm̄? R° ſm Tho. vbi.s̄. q nō sūt faciēda mala ut veniant bona uel ut vitent mala p̄sertim minora 7 min⁹ certa. Incertum ē aūt ut aliqs ī futuro ꝯsentiat ī pctm̄. Potens ē enī de⁹ hoīem q̄cūq; tēptatiōe supueniente eripere a pctō. Tn̄ ut dic Aug⁹ p̊ d ciuitate dei. Excusant Samson 7 quidam alij ex familiari cōsilio spūs sancti. A .Idē in sū.con.eo.ti. q.16.et.17. B

¶ Quid de his q seipsos mutilāt? R° Nō licet. nisi sicut dictū est s̄. homicidiū p̊.§.fi. Et si quidē talis mutilatio fiat ex impatiētia alicui⁹ infirmitatis aut etiā si credebat se obsequiū p̄stare deo. ut puta ut caste viuerēt. nihilo min⁹ repellūtur a pmotiōe 7 deijciūt pmoti. ex̄ de corpo. vitia. significauit. quia tales homicide sui iudicant. dis. 55. si qs absciderit. 7 dis.33. maritum Secus ē si mēbrū ideo absciditur a se uł ab alio. qa est corruptiuū corpis ut dictum est. s̄. in .§. p̄allegato. A .Tn̄ 7 h̄ casu adest l; non pctm̄ sed irregularitas si ex abscisiōe īducat deformitas seu īpotētia ad executionē ordinis. ut ī sū.con.eo.ti.q.42. vbi h̄ notantur. Pōt etiam eps dispensare cū eo qui se abscidit putādo se obsequiū prestare deo ut vtat ordīe prius suscepto absq; altaris misterio. i. ut nō ministret ad altare. sed ī alijs. ut ī dicto.c. significauit. de corpo. vitia. 7 ibi glo. B

150

Hore canōice

Utrꝝ clerici teneant' ad horas canonicas? R° ſm xv. Idcirco a laicis dati ſūt redditꝰ clericis vt ipſi ī officio vices laicoꝝ ſuppleāt. Et iō bñficiati tenent' ad horas nō ſolū ex ſtatuto ecclesie. ſ etiā ex obligatiōe iuſticie. Et quia ordinē ſacrū nullꝰ dꝫ ↄferre niſi bñficiato uel ei q ad ſuū pr̄imoniū. loco eccl'iaſticoꝝ reddituū voluerit ordinari. ut ex. d' p̄ben. cū ſcd'm. 7. c. ep̄s. iō qlibet hñs ordinē ſacrum tenet' ad horas canonicas. qa eccl'ia ordināndo ipſū ītēdit eū ad h' mīſteriū obligare. A. Idē in ſū. con. li° p̊. ti. 7° q. 18. B

Utrꝝ cl'icꝰ non dicēdo horas peccet mōtalit'. R° ſm xv. Qui ex aliq̄ nccītate ſm formā eccl'ie nō dicit. puta ꝓpt' defectū viſus vl' infirmitatē vl' paupꝑtatem. vt qa libro caret. recōpenſat tñ equalens p pſalmos 7 orōnē dñicam nō peccat mortalit'. Nā qa diuerſe ecclesie diuerſū hñt modū officij. pꝫ q̄ nō ē p̄ceptū circa determīatū modū. A. s. ſpālem ad quē oēs teneant'. ut ī dcā. q. 18. Sꝫ bene vnuſqſqꝫ tenet' ad modū ſibi determīatū. niſi ex legitīa cā uel p̄uilegio excuſet'. ut ī cle. ſi. d' cele. miſ. B. Sil't nō peccat mortalit' q v̊ba qdē dicit ſ ad illa nō attēdit. qa cū de dicēdo horas p̄ceptū ſit de iure poſitiuo. nō refert' niſi ad ea q̄ ſub iudicio hūano cadē pñt. 7 iſta ſūt q exercēt' p actus exteriores. nō aūt interiores. A. Certe etiā de iure dīno debemꝰ deuote 7 attēte orare 7 pſallere p̊s. 2°. Exultate ei cum tremore. 7 p̊s. 46°. Pſallite ſapient'. Ita etiā ius poſitiuū ſe extēdit ad interiora in foro penitētiali. ut in. c. cōſuluit. ex. de vſuris. Un̄ ut pꝫ in. c. dolētes. ex. de cele. miſ. hoc p̄ceptū extēdit' etiā ad interiora. Ibi enī oībꝫ clericis ꝓhibēdo extrīſecas vagatiōes 7 p̄cipiēdo attētionē dicit'. Hec igit' 7 ſil'ia ſub pena ſuſpēſionis īhibemꝰ diſtricte p̄cipientes in v̊tute obediētie ut diurnū officium parit' et nocturnū q̄ꝫtū eis deꝰ dederit ſtudioſe celebrēt parit' 7 deuote. B. Sed 7 ſi dicēs officiū aliq̄ v̊ba p̄termittat n̄ dꝫ q̄ꝫ ꝓpter h' a capite reſumat diſturbando officiū. īmo etiā ſi dicendo in choro cū alijs ex aliq̄ nccītate intermiſerit pſalmū uel lectionē vl' aliqd hꝰ. 7 nō alit' poſſit omiſſum ſupplere niſi ſubtrahēdo vocē ab adiutorio chori. meliꝰ eſt ptranſire q̄ꝫ officiū chori diminuere. At ſi is q tenet' ad horas ex induſtria 7 negligentia ſola omittat. mortalit' peccat. ex. de cele. miſ. dolētes Secꝰ aūt ſi ex obliuiōe vl' alia nccītate A. tñ ſm xv. 7 in dcā. q. 18. nō ſūt tot peccata q̊t ſūt hore omiſſe. qa totū officiū dīnū vniꝰ diei ē vnū totū integꝛtum ex ſuis ꝑtibꝫ. 7 ideo p̄cepto vno p̄cipitur. 7 trāſgreſſor nō trāſgredit' niſi vnū p̄ceptū. 7 h' tāto āpliꝰ quāto plures ꝑtes eiꝰ omittit. et ſubdit. Bñ tñ cōcedo q̄ pl'ibꝫ vicibꝫ omiſſio vniꝰ officij plura facit pc̄tā mortalia qa totū h' itegrale p̄cipit' q̊tidie adimpleri. B. Dicē aūt miſſam q̊tidie nō ē p̄ceptū. nec etiā q̊tidie audire qa nec ē ſꝑ poſſibile. A. dū aūt ipedimētū rōnabile nō adeſt. ſatis ē īcōueniēs miſſam nō audire ubi q̊tidie celeſtis rex de celo veniēdo aſſiſtit ut nos ſupno 7 etno 7 āgeloꝝ alimēto reficiat. 7 ſalutifera petita ↄcedat ac pc̄tā dimittat. Un̄ nō ſolū debemꝰ cauē ne ex negligētia miſſaꝫ aliq̊ die omittamꝰ ſ 7 ſup h' ip̄o ut nob' ↄcedat' poſſe fieri inſtant' orare. iux̄ illd' dñice de p̄catōiſ. panē nr̄m 7c.

Itē i.c.q m̄.de ꝑuilegi.lib° 6°. dr̄ ꝙ non
decet epos 7 ſupiores abſq; cauſa rō-
nabili vllā die trāſire in qua nō cele-
brēt ſeu miſſam audiāt ut deſignetur
qa maior nccitas ē adeſſe ad excuſa-
tionē taliū ꝙ alioꝝ. B .De materia
miſſe vide.ī.miſſa.

C Quid ſi clic⁹ ſit ꝑbendat⁹ in duabꝫ
ecclijs. A .Intellige ex legitīa cā 7 diſ
penſatiōe. ut ī ſū.con.eo.ti.q. 19. vbi
hec notant̄. qa al' h̄ nō poſſet fieri. ut
s̄.bn̄ficiū p̄.§.2°.ī additiōe. B .cui⁹
officiū dicet? R° ſm Tho.in quolibet
Sufficit qdē ꝙ ſemel officiū dicat ſm
cōſuetudinē aliquaꝝ eccliaꝝ in quibꝫ
h; ꝑbēdā.Et vr̄ ꝙ debeat dicē officiū
illi⁹ eccłie ī qua h; maiorē gradū ꝙuiſ
forte in alia pinguiorē obtineat ꝑben
dam. A .puta ſi ī vna ſit decan⁹ 7 in
alia ſimplex canonic⁹.Q ſi ī vtraq; fu
erit ſimplex canonicus d; dicē officiū
digniorꝫ eccłie ꝙuis ī miōri ecclia opu
lētiorē hēat ꝑbendā. qa tpalia nulli⁹
momēti ſūt ſpūalibꝫ cōpata ſm eūdē
Tho. 7 in dcā.q.19. B .Si vo vtraq;
ecclia parꝫ ē dignitatꝫ 7 ipſe ſit abſens
pōt eligē qd voluerit.Si pn̄s fueīt d;
ſe cōformare cū illis cū qbꝫ cōuerſat̄. A
Idē in dicta.q.19. B

C Vtꝝ liceat clico matutinas dicē de
ſero? R° ſm Tho.ī qlibet.Dicē cōſide
rāda ītētio ei⁹ q ꝑuenit tēp⁹. Si.n.h̄
facit ut qeti⁹ ſomno 7 voluptati vacet
nō ē abſq; pctō. Si vo facit ꝑpt nccī-
tatē honeſtaꝝ occupationū licite pōt
dicē de ſero matutinas 7 in aliis horis
tēpus ꝑuenire.ſicut h̄ etiā qn̄q; ī ſolē-
nibꝫ ecclijs fieri ſolet. A .qa meli⁹ ē
deo vtrūq; reddē.ſ. 7 debitas laudes
7 alia honeſta officia ꝙ p vnū aliud ī-
pediat̄. ſm eūdē Tho. 7 in ſū.con.eo.
ti.q.20. B .qui etiā ꝑpter h̄ cōſulitur

ꝑſbyto ꝙ de mā̄e dicat oēs horas uſq;
ad veſpas īcluſiue.ex̄ de cele.miſ.c.ꝑ
S; hore in ecclia tpe ſuo dici debēt.ut
in dcō.c.ꝑ. A .Clari⁹ in cle.i.d cele.
miſ.vbi dr̄. In cathedralibꝫ reglaribꝫ
7 collegiatꝫ ecclijs horis debitꝫ deuote
pſallat̄.in aliis cōuenient̄ 7 debite cele
bret̄ diurnū 7 nocturnū officiū .ſi dei
7 aplice ſedis īdignationē euitare vo
luerīt.Et h̄ ipm intelligēdum vr̄ niſi
rōnabil' nccitas ſeu cā aliud ſuadeat.
vt 7 h̄ eodē.§.ꝑtractū eſt. B

C S; que ē hora dicēdi matutīas? R°
diuerſaꝝ eccliaꝝ diuerſa cōſuetudo ſer
uatur.tn̄ ſi ꝑpe dicim⁹.Matutinū eſt
q̄rta ſeu ultīa vigilia noctꝫ v; poſt treſ
ptes noctꝫ vſq; ad aurorā.Unde ſcdm
Papiā Hugi.7 Yſidorū ethymol.4°.
Matutinū ē int̄ abſceſſū tenebraꝝ et
auroꝛe aduentū.Et ſic etiā ſonāt vba
tūc cātata.ut ē illud.Nox ꝑceſſit dies
aūt appropinquit.et iteꝝ qi ī fine ma-
tutinaꝝ.Lucꝫ aurora rutilās cōruſcat
S; qdā d.qa 7 Dauid ſurgebat ut cō
fiteret̄ media nocte. ex̄ de cele.miſ.c.
ꝑ.in fine.Primū aūt veri⁹ vr̄.ut ī eo.
c.in pn°. A .In dcō.c.ꝑ clari⁹ videt̄
dici de media nocte ꝙ d alia hora.Pu°
tn̄ in h̄ cōſuetudinē rōnabilē ſeruādā
7 qd magi ꝑficiat diuinis obſequijs.
ar.12.diſ.illa. B

C Vtꝝ cleric⁹ exiſtēs in ſcolis teneat̄
dicē officiū mortuoꝝ. R° ſm Tho.in
quolib;. Officiū mortuoꝝ in eccleſia
qn̄q; dicit̄ ordīarie ſicut ptinēs ad of
ficia eccłie ſicut fit in die aīaꝝ. 7 ſilr̄ in
qualibet ecclia ē de h̄ aliq ſpecial' cōſue
tudo.ut ꝙ dicat̄ ſemel ī ſeptīana. vel
ſic. 7 ad tale officiū tenet̄ cleric⁹ bn̄fi-
ciatus ī ecclia etiā ī ſcolis exn̄s. Si vo
dicat̄ officiū ꝑpt aliquā cām emergē-
tem nō tenet̄ ad h̄ clic⁹ ī ſcol' exn̄s. A

151

Idē in sū.con.eo.ti.q.zi. B

¶ Sed qd cū monachꝰ preficit̃ ecclīe parrochiali.qđ officiū sequet̃? Rꝫº ſm Hosti. Seruabit ꝯsuetudinē ecclīe ad quam transit.ar.iz.dis.illa ⁊.4i.dis. qsqs. A .Idē ī sū.con.eo.ti.q.zz.B.

¶ Quid si qs ꝑtermissa vna hora di-cat sequētem? Rꝫº ſm xv. Credo ꝙ suf-ficit ꝙ caute suppleat illud tātum qđ omissū est.⁊ agat pnīam de negligen-tia. Penitētia ꝗꝙ de omissis horis ar-bitraria est sicut ⁊ alie.ut.ī.pnīa zº.§ zº. A .Inno.in.c.ꝑ.ex̃ de cele.mis. dic ꝙ satis ē ꝯueniēs ꝙ sacerdos q im-ponit pnīam de pc̄tō omissiōis officij iniūgat pnīam ī ꝗ omittēs deliqt.s.ī dicēdo eadē officia omissa. Sꝫ si h̄ nō credēt ei ꝓficē. mutabit ī aliā pnīam Idē etiā sentit Wl.ut pꝫ ī sū.con.liº ꝑ. ti.7.q.i8. B

¶ Vtꝝ clīcus excoīcatꝰ teneat̃ dicere horas? Rꝫº. Si ē excoīcatus mīori .non ē dubiū ꝙ oꝫ ⁊ dꝫ dicere ꝑ modū quē h̄ꝫs.s̄.excoīcatio.7º.§.8º. Si vͦo excoī catus ē maiori. dicendū ſm Hosti. ꝙ tenet̃ quidē dicē ꝫ nō in ecclīa uł cum alio.aut q̃i in officio suo ꝫ solus ⁊ q̃si ꝑ modū orōnis. A .i.ut nō dicat. do minꝰ vobiscū.ut in sū.con.liº 3º. ti.33. q.174.vbi h̄ notant̃. B .xi.q.3.si qs eps dānatꝰ.⁊.c.se.Nā cū obligatꝰ sit ad hāc seruitutē.ex̃ de cele.mis.c.ꝑ. ꝑ excoīcationē nō liberat̃ ab ipsa.i6.q. i.legi.Idē Goff.⁊ Ray. A.Itē scđm glo.Ray.⁊ in sū.con.libº ꝑ.ti.7.q.i8 tenet̃ ad horas canōicas etiā degrada tus si fuit in sacris ordinibꝫ.qa tenet̃ ad ea q̄ sūt oneris ⁊ nō honoꝝ.Idē de degradato bn̄ficiato ꝗꝫdiu tenet bn̄fi-ciū. Degradatus etiā uł suspēsus non dꝫ officiare ecclīam.⁊ cū solꝰ dicit ho ras aut cū alijs non officiādo ecclīam nō dꝫ dicē dn̄s vobiscū. uel silīa v̄ba q̄ ad dignitatē ordinis eiꝰ ꝑtinēt. Itē ſm Inno.ex̃.c. ꝑ.de cele.mis. infirmi excusant̃ a dicēdo officiū.⁊ forte etiaꝫ ab audiēdo si talis ē īfirmitas in q̃ di-recte uł occasionalr̃ sibi obesset uł ob-esse timeret̃ si celebrationi dīnoꝝ int̃-esset. Ibi etiā vr̃ sentire ꝙ q omisit of-ficiū ex īfirmitate nō teneat̃ ad aliqd. sed q omisit ex culpa tenet̃ ad satisfa-ciēdū ꝓ pc̄tō omissiōis.i.ad redicēdū omissū vel aliud ꝓ eo ut ꝑtactū ē. B

¶ Clerici ⁊ religiosi ꝯmorātes cū car dinalibꝫ aut cū epis. A .i.cū qbusdā pōtificibꝫ grām ⁊ coīonē sedis aplīce habētibꝫ.ut in cle.dignū.de q̃.ī. B pn̄t se coaptāe illis ī dīnis officijs.nec ad alia tenēt̃.ut ī cle.dignū.đ ce.mis.

Hospitalitas.

Cleticꝰ siue ordinādus debet eē hospitalis ꝓpter multa que h̄ꝫs.ī. ordinādus.§.7º.

Humilitas.

Vtꝝ hō debeat se oibꝰ ꝑ humilitatē subijcē? Rꝫº ſm Tho.scđa scđe.q.i6i. Dicendū ꝙ in hoīe duo pn̄t ꝯsiderari.s.id qđ est dei.s.qcqd ꝑtinet ad perfectionē.⁊ id qđ est hoīs.s.qcqd ꝑtinet ad defectū Hūilitas aūt ꝓpe respicit reuerētiaꝫ q̃ hō deo subijcit̃.⁊ iō quilibet hō ſm id quod suū ē dꝫ se cuilibet ꝓxīo subijcē quātū ad id qđ est dei in illo. Sꝫ absqꝫ ꝑiudicio hūilitaꝭ pōt dona que qs ac-cepit ꝑferre donis q̄ alteri apparet col lata. A .Ita tn̄ ꝙ ex his se nō maioꝭ meriti existīet ꝫ obligatiōis.iux̃ illud Gregꝭ.omel.40. Cū augent̃ dona. rō-nes etiam crescūt donoꝝ ꝛc. Item ut in his nō glorietur.alias in spēm inci dit superbie qua diabolo cōparatur.

Unde Grego⁹.23°.moral.c.16°.In hac arrogātie q̄rta spē crebro hūanis aīus labitur. ut id qđ h₃ hr̄e se singularit̄ glorier̄.in q̄ tñ diabolice silr̄itudini vicin⁹ appropinq̄t. B .Sil̄r etiā h̄ non reqrit hūilitas ut aliqs id qđ suū ē in seipso subiciat ei qđ ē hoīs in altero aliogn oporteret q̄ qlibet reputaret se maiorē pctōrē q̄lib₃ alio.Pōt tñ aliqs reputare aliqd boni ī pxīo qđ ipse nō hab₃.vel aliqd mali eē in se qđ in alio nō est.7 sic absq₃ falsitate pōt se credē 7 pnūciare oīb₃ viliorem ꝑm defectus occultos q̊s ī se recognoscit 7 dona dei q̄ in aliis latēt. A .Con.Ul.ut in sū.con.li°3°.ti.33.q.274.Et iō ppt̄ quodcūq₃ pctm̄ qđ in pxīo videm⁹ non debem⁹ nos ipos illi in nr̄a existīatione pferre ppt̄ bonū qđ pōt in illo latē.et qa forte ī nobis ē mai⁹ vl̄ sil̄e pctm̄ vl̄ saltē oīo esse pōt. Un̄ Beda in omelia sabbati t̄tie dn̄ice ī q̄dragesima.Euenit sepe ut q homicidā publice peccātem iudicāt.peī⁹ odiorū malū q̊ ipsi in secreto depulsant̄ nō sentiāt.Qui fornicatorē accusant pestē supbie qua de sua castitate extollunt̄ ignorant.Qui ebriosū ɔdēnāt vit⁹ īuidie q̊ excedūt̄ ipse non videāt.Quid ḡ nobis in h⁹modi periculis remediī? Quid restat salutꝫ.nisi ut cū peccātē ɔspicim⁹ aliū mox inclinem⁹ deorsū?.i.q₃ deiecti ex nr̄e ɔditōe fragilitatꝫ sim⁹ si nos dīna pietas nō sustētet hūil̄r īspiciam⁹.B.

IActantia qd sit? R° ꝑm Tho.scđa scđe.q.122. Iactantis pprie īportat q̄ hō v̊bis se extollat dicēdo de se aliqd qđ supra se est.Hoc aūt contigit dupl̄r.Qn̄q₃ enī aliqs loqt̄ de se nō qdē supra id qđ ē ī se ꝫ sup̄ id qđ de eo homines opināt̄.

Qn̄q₃ v̊o loqt̄ de se sup̄ id qđ ē ī se ꝑm rei v̊itatē.Et in isto secūdo mō magꝭ pp̄e iactātia cōsistit.q₃uis vtroq₃ mō dici possit.

¶ Utrū iactātia sit mortale pctm̄? R° ꝑm Tho.ubi s̄.Iactātia pōt dupl̄r ɔsiderari.p̊ mō scđm se. A .i.inq₃tū ē q̊ddā mēdaciū. B .7 tūc ē mortale pctm̄ qn̄ aliqs iactant̄ pfert qđ est ɔ̄ gloriā dei.Ezech.23°. A .imo potius 28°.vbi qđ sequit̄ dr̄ ɔ̄ pncipē tiri. B Eleuatū ē cor tuū 7 dixisti.deus ego sū.Uel etiā ɔ̄ caritatē pximi sicut cū qs se iactādo prūpit ī ɔtūelias aliorū.ut Luc.18°.Nō sū sicut ceteri homīes raptores.iniusti.adulteri.velut etiā hic publican⁹.S₃ si nō sit ɔ̄ gloriā dei vel caritatē pximi ē pctm̄ veniale.2° mō pōt ɔsiderari iactātia ꝑm suā cām Et si qdē pcedit ex supbia vel inani gloria tali que sit pctm̄ mortale.7 ip̄a erit mortale.al̄r erit veniale.Si v̊o sit ppt̄ appetitū lucri vr̄ ptinere ad pximi deceptionē uel dānū.7 sic magis ē pctm̄ mortale.S₃ nec h̄ semp.qa pōt eē tale lucrū ex q̊ ali⁹ nō dānificatur. Q₃ hyronia q̄ ē ɔ̄tria iactātie qn̄q₃ est q̄dā iactātia.vide.ī.hyronia.§.2°.

IEiuniū̊ Triplex ē ieiunium. Primū corpis a cibo mālī.Secundū afflictiōis a gaudio tpali.Terciū volūtatꝫ a pctō mortali. A .De his duob₃ vltimis dr̄ de ɔse.di.5.ieiuniū. B .Est sciēdū q̄ p̊mū ieiuniū dn̄s instituit ī paradiso ꝫ p⁹ea sanctificauit.40.dieb₃ 7 noctib₃ in deserto. Math.4°.7 Luce 4°. A .De institutiōe nō.Gen.2°. B

¶ Utrū ieiuniū sit sp̄ laudabile ul̄ nō. R° scđm Tho.in 4°.dis.15.In trib₃ casibus nō ē laudabile neq₃ etiā licitum

152

Nā p̊ quidē p ieiuniū subtrahē quod
ē nccīū vite non licet. sicut nec seipsū
interficere. ẜ h̄ ē valde modicū. qa nā
modicis ɔtēta ē. Itē nō licet subtrahē
quod ē nccīū scd̄m ea q̄ incūbunt fa-
ciēda ex officio vl̄ ex societate eoꝝ ad
q̊s qs cōuiuit. Hoc enī esset de rapina
hostiā offerre. Itē ꝫ° nō oꝫ esse tāta ab-
stinentia ꝙ hō ab opib⁹ utilioꝛib⁹ ip̄e
diat̄. Nā ⁊ lꝫ ad ea nō teneat̄. indiscre
tū tn̄ erit tale ieiuniū ⁊ nō licitū. Sed
abstinētia siue ieiuniū laudabile ē qn̄
p ipsū caro diminuit̄ a suo roboꝛe ita
ꝙ facili⁹ spūi subdat̄. nec pp̄ter h̄ acce
lerat̄ moꝛs. qa ex abundantia plures
moꝛiūt̄ q̄ꝫ ex defectu. A .Idē in sū.
con. li° p̊. ti. iz. q. i4 B

¶ Vtꝝ ieiuniū cadat sub p̄cepto. R°
ẜm Tho. scd̄a scd̄e. q. i47. Dicēdū ꝙ ie
iuniū q̄ꝫtū ad nccītatē coertionis pc̄tī
uel satisfactiōis ī pnīa ul̄ ad eleuatio-
nem mētis ad spūalia. sic in cōi cadit
sub p̄cepto legꝭ nāe. Sꝫ detmīatio tp̄is
⁊ modi ieiunandi cadit sub pꝛecepto
iurꝭ positiui. qa ab ecclīa sic ē statutū.
nec tn̄ qlibet trāsgrediēs peccat moꝛ-
talit̄. ẜ tm̄ qui trāsgredit̄ ex cōtēptu.
vel sic ꝙ impediat̄ finis quē intēdit le
gislatoꝛ. Sꝫ qui ex cā rōnabili frangit
ieiuniū. nō peccat moꝛtalit̄ nec ē trās-
gressoꝛ p̄cepti. A .Idē in sū. con. eo.
ti. q. i5. B

¶ In quib⁹ dieb⁹ tenet̄ qs ieiunare?
R°. Q̄ꝫtū ex p̄cepto tenet̄ quidē p̄mo
totā q̄dragesimā. d̄ ɔse. dis. 3. nō licet.
⁊. c. nō oꝫ. ⁊. c. placuit. Idē d̄ q̄tuoꝛ tē
poꝛib⁹ dis. 76. statuim⁹. Itē in vigilia
natiuitatꝭ dn̄i. ex̄ eo. c. p̊. Itē ī vigilia
pēthecostes. ut nō. dis. 76. nccīo. A .
in glo. ⁊ ē. §. B .Et ī vigilia assūpti
onis btē v̊ginis. ex̄ eo. c. p̊. Itē in oib⁹
vigilijs ap̄loꝝ p̄terq̄ꝫ Philippi ⁊ Iaco-
bi qa venit tp̄e pascali. ⁊ Iohānis euā
geliste. qa venit infra octauas natiui-
tatꝭ. ex̄ eo. ɔsiliū. De festo etiā btī bar
tholomei ɔsuetudo seruāda est. nō de
ieiunādo. qa h̄ ē iā firma ⁊ vniuersal̄.
ẜ de die celebrādi festū. ut ī dcō. c. ɔsi
liū. Itē ex vniuersali ecclīe ɔsuetudīe
p̄ceptū est de vigilia btī Iohānis bap
tiste. ⁊ oīuꝫ scōꝝ. ⁊ ut Inno. ponit scī
Laurētij. Q̄ꝫ si aliqua dictaꝝ solēnita
tum venerit in secūda feria. vigilia ie
iunabit̄ in sabbato. ut in. c. cōsiliū. Si
milit̄ de ieiunijs q̄ ep̄i ī suis ep̄atib⁹ ī-
dicūt. de ɔse. dis. 5. ieiunia. ⁊ dis. 3. c. p̊.
A Scd̄m Inno. sup Rubꝛi. de obser.
ieiu. Trāslatio ieiunij pōt etiā ex alia
cā fieri q̄ꝫ cū festū occurrit scd̄a feria.
Dicit. n. ibi. Nota ꝙ lꝫ ieiunia n̄ debe
ant cōmutari vel redimi sine cā tn̄ cū
cā pn̄t cōmutari. sicut dr̄ ꝙ ī qbusdā
locis Frācie vbi sūt ecclīe scī Quītini
nō ieiunat̄ ī vigilia oīuꝫ scōꝝ ẜ tertia
p̄cedēte die. B .Sūt ⁊ alia ieiunia nō
de p̄cepto ẜ de cōsilio sicut de aduētu.
ut in dcō. c. cōsiliū. A .Inno. vbi s̄.
videt̄ dicē ꝙ ieiuniū aduēt⁹ sit etiā d̄
pꝛecepto vbi ē cōsuetudo. B .Itē ī
q̄rta ⁊ sexta feīa ⁊ sabbato. de ɔse. dis.
3. ieiunia. ⁊. c. sabbato. A .In dcō. c.
ieiunia. dr̄ ꝙ nō ieiunās q̄rta feria vr̄
cū Iuda tradē xp̄m. ⁊ nō ieiunās sex-
ta feīa vr̄ cū crucifixoꝛib⁹ crucifigere.
Et sic h̄ ieiunia nō vident̄ de cōsilio ẜ
de pꝛecepto. Q̄d pōt cōcedi vbi ē con-
suetudo. at. iz. dis. illa aūt. Nā ut s̄ pꝫ
ī obligatiōe ieiunioꝝ etiā cōsuetudo
opat̄. Cōsuetudo v̊o ɔ̄tria n̄ excusat n̄
ieiunātes ī vigilijs ap̄loꝝ ⁊ in alijs so
lēnib⁹ ieiunijs. In alijs v̊o sic. nisi p̄la
tus aliud īiūgat ẜm Hosti. ⁊ ī sū. con.
eo. ti. q. i6. ad fi. B .Itē rogationes.
de cōse. dis. 3. rogationes.

¶ Utrũ liceat ieiunare ĩ dñica. R° ꝑm
Tho. scda scde. q. 147. Dicẽdũ ꝙ die
dñica ieiunare nõ ꝯuenit. qa dies ẽ le
ticie. Uñ si qs tũc ieiunaret q̃i faciens
ꝯtra ꝯsuetudinẽ ꝑpli xp̃iani non eẽt a
pctõ ĩmunis. lꝫ ieiuniũ de se sit lauda
bile oĩ tpe. A . Qđ dr̃ hic ĩtellige qñ
cũ scãdalo alioꝝ ieiunaret̃. ul' ad quã-
dam cerimonialẽ obseruãtiã quã illa
die faciebãt pagani ieiunãtes. Unde
7 ꝓpt̃ hoc idẽ statutũ fuit etiã de feria
quĩta. de ꝯse. dis. 3. ieiuniũ. Sec9 si ie-
iunaret̃ rõne simplicꝫ abstinentie. uel
aliq̊ religioso respcũ. ul' ꝑ se uel ꝑ ĩpo-
sitionẽ supiorꝫ. sicut fit in q̃nta feria ĩ
qua ieiunam9 ex debito ĩ ieiuniis sta-
tutis. de ꝯse. dis. 3. nõ licet. 7. c. nõ oꝫ.
Uñ et. 76. dis. c. vtinã. dic Jero9. Uti-
nã oĩ tpe ieiunare possem9. Qđ ĩ acti-
bus apl'oꝝ dieb9 pẽthecostes 7 die do-
minico apl'm Paulũ 7 cũ eo credẽtes
fecisse legim9. B
¶ Que hora sit ꝯpetẽs ꝯmedẽdi? R°
ꝑm Tho. ubi s̃. Cõueniẽs ẽ hora nona
A . Pro h̃ facit de ꝯse. dis. i. solẽt. B
Nec illã oꝫ stricte cõsiderare ꝫ sufficit
grossa estĩatio. s. ꝙ sit circa horã illã.
Nec multũ nocet si ex aliq̃ cã aliq̃ꝫtu-
lũ hora illa ꝑueniat̃. uel si forte ꝓpter
infirmitatẽ uel etatẽ uel aliqd h9. tali
hora comedẽ cedẽt alicui ĩ magnũ g̃-
uamẽ. Nã eẽt cũ eo ĩ ieiunio dispẽsan
dũ. uel ut aliq̃ꝫtulũ ꝑueniret horã. A
Idẽ ĩ sũ. con. li° p̊. ti. 12. q. 32. B
¶ A quib9 cibis ieiunãtes debẽt absti
nere? R° ꝑm Tho. scda scde. q. 147. In
ieiunio q̃dragesi mali ĩt'dicunt̃ vni-
uersaliter oua 7 oĩa lacticinia. In aliis
aũt ieiuniis diuerse cõsuetudines sũt
q̃s qsqs seruare debet ꝑm mores eorũ
int̃ qs ꝯuersat̃. 76. dis. vtinã. Esus ãt
carniũ generalit̃ in oĩ ieiunio ꝓhibit9
est. qa generalit̃ magis ẽ delectabilis 7
ad hũorẽ luxurie magis coopat̃. Uñ 7
ĩ sexta feria nccĩo ẽ abstinendũ a car-
nib9 7 etiã ĩ sabbato ꝑm q̊ rũdã ꝯsue-
tudinẽ. ex eo. cõsiliũ. Con. Hosti. A
Con etiã Inno. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 33.
Et regl'arit̃ ĩ oĩ ieiunio nisi ꝯsuetudo
excuset vtẽdũ ẽ cib9 q̃dragesimalib9.
de ꝯse. dis. 3. rogatiões. De cibis võ q̃-
dragesimalib9 Grego9. 4. dis. deniqꝫ.
ita dic. Par est ut q his dieb9 a carne
aĩaliũ abstinem9. ab oĩb9 q̊qꝫ q̃ semẽ-
tinã trahũt carnis originẽ ieiunem9.
a lacte videlꝫ caseo 7 ouis. Ceteꝝ pi-
sciũ esus ita xp̃iano relinq̃t̃ ut h̃ ei in-
firmitatꝫ solatiũ nõ luxurie pariat in-
cendiũ. Deniqꝫ q a carne abstinẽt. ne-
q̃qꝫ sũptuosiora marinaꝝ beluaꝝ ꝯui
uia ꝑparẽt. Uinũ q̊qꝫ ita bibẽ ꝑmitti-
mus ꝙ ebrietatẽ oĩo fugiam9. alioqn
restat ut omnia q̃ corꝑib9 libent sillit̃
faciamus. B
¶ Utrũ ꝑ potũ soluat̃ ieiuniũ. R° ꝑm
Tho. scda scde. q. 147. Ieiunãtes nõ ꝓ-
hibẽt̃ pluries bibẽ. qa pot9 sumit̃ ma
gis ad alterationẽ corꝑis 7 digestiõeꝫ
ciboꝝ q̃ꝫ ad nutritionẽ. lꝫ aliq̊ mõ nu-
triat. Pñt tñ ĩmoderate bibẽtes pecca
re 7 meritũ ieiunii ꝑdẽ. sicut etiã si ĩ-
moderate ĩ vna comestione cibũ assu
mãt. Con. Inno. siue pot9 assumat̃ añ
cibũ siue p9. A . Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti.
q. 31. B
¶ Quid de cõfectiõib9? R° ꝑm Tho.
ubi s̃. Per cõfectiones seu electuaria
nõ soluit̃ ieiuniũ sicut nec ꝑ alias me-
dicinas. nisi qs in fraudẽ ea sumẽt in
magna quãtitate ꝑ modũ cibi. Con.
Inno. A . Tho. tãgit h̃ ĩ dcã. q. 147.
arti. 6°. 7 nil dic de cõfectiõib9 ꝫ tm̃ de
electuariis. 7 dũ assumũt̃ solũ cã me-
dicine. Et hoc idem posset intelligi de

153

cōfectionib⁹ ⁊ aliis q̄ nō ī fraudē assu
merent̄ ꝑ medicina. al' nō. Vn̄ Al. dic
ꝙ esus spēꝶ ⁊ electuarioꝶ soluit ieiu-
niū nisi fiat cā nccītatꝭ. ut pꝫ in dcā. q.
3i. Inno. etiā sup ꝛ͂rica ꝺ obser. ieiu. di
cit. Electuariis āt delicatꝭ nō credim⁹
ꝙ alit' liceat vti nisi sicut alio cibo deli
cato. Medicinā aūt ꝓ remouēda infir
mitate ul' fugiēda accipe licet sine pec
cato ī die ieiuniī. s; ꝓ cōseruāda sanita
te vbi nō ē signū īfirmitatꝭ nō credo.
Ecce ḡ ꝙ nō ē differētia int' electuaīa
cōfectiōes ⁊ alia. nisi inq̄tū assumant'
ꝓ vera nccītate īfirmitatꝭ. īmo quāto
ē cib⁹ delicatior siue p̄ciosior tāto mi-
nus licit⁹ tpe ieiunii. dis. 4. deniq;. ut
pꝫ etiā in dcā. q. 3i. Al. dic ꝙ pot⁹ ante
prādiū soluit ieiuniū s; p⁹ nō. nisi fiat
īmoderate p̄ter nccītatē. S; ut pōt col
ligi ex Inno. vbi s̄. circa istā potatiōe;
q̄tū ad h' ut liceat an̄ uel p⁹ prādiū at-
tēdēda ē cōsuetudo. B

In q̄ etate tenet' qs ad ieiunādum? R̄ꝫ° fm Tho. scda scde. q. 147. Q̄diu
aliq sūt ī statu augmenti nō tenēt'. s.
vsq; ad finē tertii septennii. i. zi. anni
Couenies aūt ē ut etiā ī h' tpe se ad ie-
iunādū exerceāt pl⁹ uel min⁹ fm mo-
dū sue etatꝭ ⁊ possibilitatꝭ. A. Qn̄q; tn̄
magna tribulatiōe īminēte ī signū pe
nitētie artioris etiā pueris ieiunia īdi
cunt'. sicut ⁊ ꝺ iumētꝭ legit' Jone 3°. Ho
mines ⁊ iumēta nō gustent qcq̄;. neq;
aquā bibant fm eūdē Tho. ibidē. B
Nouicii q̄q; ⁊ iuniōes religiosi fm xb
sup soluēdo ieiunio iux̄ discretionem
p̄latoꝶ se gerē debēt. A. Inno. āt vbi
s̄. dic. ꝙ ad ieiunādū tenent' oēs sane
mentꝭ ⁊ doli capaces potētes ieiunare
cū ipsi peccare possint ⁊ pctā deflē. ex
de delic. pu. c. p̄. Dispēsatiue tn̄ cū īpu
beribꝫ ⁊ etiā maiori etate potit dispē-
sari ut ab indictꝭ ieiuniis absoluāt'. Et
h' vr̄ tuti⁹. l; sup h' passu diuersi diuer
sa sentiāt. B

Quid de peregrinātib⁹. aut multū laborātib⁹? R̄ꝫ° fm Tho. vbi s̄. Si pere
grinatio ⁊ labor comode differri pos
sit aut diminui absq; detrimēto. n̄ sūt
ꝓpt' h' eccl'ie ieiunia p̄termittenda. Si
aūt īmineat nccītas statī pegrinādi ⁊
magnas dietas faciēdi ul' etiā multū
laborādi. ⁊ simul cū h' nō possint ieiu-
nia obseruari. non obligat' hō ad ieiu-
nandū. Videt' tn̄ ī talib⁹ recurrēdū eē
ad supiorꝭ dispēsationē. nisi forte vbi
nō est cōsuetū. qa p̄lati dissil'antes an-
nuere videt'. A. Idē ī sū. con. eo. ti.
q. 18. vbi etiā addit' fm eūdē Tho. ꝙ
q nolūt cōducē oparios nisi frāgāt ie
iuniū nō sūt īmunes a pctō. nisi forte
sit cā nccīa q̄ festinationē opis expos-
cat. Itē ꝙ ex pte opantꝭ intētio maiorꝭ
lucri nō necessarii a pctō nō excusat si
ieiuniū frangit. Ibidē etiā dr̄ fm glo.
Ray. ꝙ ꝓpt' ieiuniū seruādū qs nō co
git' mēdicare cū nō cōsueuerit al' men
dicare. B

Quid de cursorib⁹ q̄ꝶ vsus ē dn̄is necessari⁹? R̄ꝫ° fm xb. Si nō pn̄t sil' cur-
rere ⁊ ieiunare excusant'. Sec⁹ qn̄ mo-
rant' uel modicū vadūt. A. nisi forte
īminēt eis grādis viatio quā nō pn̄t
ꝑficere. soluant ieiuniū paucis dieb⁹
an̄. fm eū. xb. ut ī sū. cō. eo. ti. q. zo. B

Quid de seruitorib⁹ nobiliū? R̄ꝫ° fm xb. Si tales ex cā p̄ueniāt horā co
medēdi. nō credo ꝙ peccēt. sil'r si p̄li-
bāt modicū. dico an̄ horā ut q̄i ꝓpter
ↄtinuationē tpis totū possit postea re
putaī q̄i vna mēsa. Sicut etiā nec pec
cāt q p̄gustāt cibos dn̄oꝶ ad cautelā
veneni īmo ⁊ h' casu licet etiā p̄gusta
re carnes dn̄oꝶ. Nec iteꝶ peccant qui

qn̄qꝫ ſurgūt de mēſa ut portent vinū. encenia. ⁊ hꝰ. Con. Inno. A. ⁊ addit. Idē credimꝰ de medicis ꝑguſtantibꝫ medicinas. Et ī his caſibꝫ credimꝰ ꝙ mōachis licet ꝑguſtāe carnes. Et cō. Hoſti. ut ī ſū. con. eo. ti. q. 21. B. Et idē dicit xv. de ſeruitoribꝫ ⁊ lectoribꝫ mēſe int̄ religioſos dū tn̄ cū licētia. A. Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 22. B

¶ Quid d̄ paupibꝫ ⁊ mēdicātibꝫ? Rꝯ ſm Tho. ſcd̄a ſcd̄e. q. 147. Si pn̄t hr̄e tātū ſil' qd̄ ſufficit ad vnā comeſtiōeꝫ nō excuſant̄ a ieiunio. ſi nō pn̄t. excuſant̄. Silr̄ ⁊ qn̄ ꝓpt̄ ꝑcedētē inediā ieiuniū nūc ferre nō pn̄t. A. Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 26. B

¶ Quid d̄ mulieribꝫ ꝑgnātibꝫ ſeu lactātibꝫ? Rꝯ. Si nccītas debilitatꝭ corpis īpediat eaſ. nō tenent̄ ad ieiuniū. īmo ſi credit̄ ꝓbabilr̄ d̄ piculo eaꝝ ul' aborſu. nō ſolū pn̄t ſꝫ etiā tenēt̄ ſoluē ieiuniū ſicut xv. ponit. B. Et idē ſi timeatur de piculo pueri lactentꝭ ſm eūdē xv. vt ī ſū. con. eo. ti. q. 24. B.

¶ Vtꝝ vxores ꝓpt̄ ꝓhibitionē viroꝝ debeāt dimittē ieiunia. Rꝯ ſm Inno. Licꝫ dimittē debeāt vota. A. i. ieiunia ſeu abſtinētias votiuas. 3. q. 5. manifeſtū. B. nō tn̄ ieiunia. A. s. indicta ab eccl'ia. ut ī ſū. con. eo. ti. q. 27. vbi h̄ notāt̄. B. niſi forte ꝙ ꝓpt̄ ſcandalū vitādū ſacerdos diſpēſare poſſet 50. di. ut ꝯſtitueret̄. ex̄ d̄ cle. ex. mi. latores. Con. Hoſti.

¶ Quid de īfirmis ⁊ debilibꝫ? Rꝯ ſm xv. excuſant̄. ſꝫ ꝓ quāta debilitate arbitrio boni viri ſtādū ē. Idē ī ſenibꝫ. A. Hoc fuit dictū Inno. ut in ſū. con. eo. ti. q. 25. B

¶ Vtꝝ ſup ſolutiōe ieiunij ſit petēda diſpēſatio. Rꝯ ſm xv. Si ꝯſtat de cā ꝓpter quā ſoluēdū ē ieiuniū nō ē neceſſariū ut petat̄ diſpēſatio ꝑ ſerti ut dicit Tho. ꝯſuetudīe īteruenīēte. Si āt dubiū ſit vtꝝ ſit cā neceſſaīa. A. ſiue dubiū ſit ſibi ſiue alijs ſm eū. xv. ut ī ſū. con. eo. ti. q. 28. B. tūc petenda ē diſpenſatio ab ep̄o loci ſi comode pōt haberi. alit̄ a ꝓpo ſacerdote. A. Hoſti. dīc ꝙ ī iſta diſpēſatiōe nō ſufficit licētia ſimplicꝭ ſacerdotꝭ etiā ex iuſta cā. niſi ſūma nccītas īmineat ꝙ ad ep̄m ſine piculo hr̄i nō poſſit recurſus. Et ē cā ſufficiēs ad diſpēſandū ut dīc. infirmitas. nāe debilitas. ciborum cariſtia ſeu penuria. pauꝑtas. ꝑegrīatio. labor ⁊ ꝓtractio nimia mēſe. ut pꝫ ī ſeruientibꝫ mēſis nobiliū ⁊ hꝰcemōi. ut ī dcā q. 28. B

¶ Vtꝝ ieiunia poſſint redimi. Rꝯ ſm Inno. Ieiunia eccl'ie non pn̄t redimi niſi cā ul' nccītas ſubſit. ſꝫ ieiunia volūtaria pn̄t etiā ſine vlla cā redimi. A. s. q̄ ſubſit ī ieiunāte dūmō al' ſit vtile ſm eūdē. ut in ſū. con. eo. ti. q. 29. vbi etiā pꝫ ꝙ etiā h̄ caſu iſta redēptio facienda ē auctoritate ſupiorꝭ. B. ⁊ int̄mitti. A. De iſta īt̄miſſiōe nō dicit Inno. ut pꝫ ī dcā. q. 29. qa ut puto ipē loqt̄ de volūtarijs reſpcū origīs. ſeu neceſſarijs reſpcū executiōis forte rōne voti. Iō dīc ꝙ ad hanc redēptionē nccīa ē auctoītas ſupiorꝭ. Sꝫ bn̄ credo ꝙ ſi ieiuniū adeo eēt voluntariū ꝙ ad illud nullo mō qs obligaret̄ ꝙ poſſet int̄mitti. B. Ieiunia āt q̄ ī pnīa īponūt̄ redimi pn̄t auctoritate ſupioris. A. dū tamē ex iuſta cā ⁊ diſcrete ſm Ray. ⁊ in ſū. con. liͦ 3ͦ. ti. 34. q. 133. B. ex̄ de voto. c. fi. A. potius ī. c. ꝑ. ut pꝫ intuēti. ⁊ etiā in dcā. q. 29. B. ⁊ diſ. 82. ꝑſbyt̄. ī fi. Si de ieiunio fuit votū quō poſſit redimi uel mutari. vide. ī. votū 5ͦ. ꝑ totum.

Utrum ieiunium factum in mortali prosit. Respondeo secundum Al. Quantum ad vitam eternam non prodest. sed tamen valet precipue quantum ad tria. s. obedientiam mandati ad quod quis tenetur siue ob ligamentum ecclesie siue confessore penitentiam iniungente. Item quia quantum ad castitatem ieiunium optime disponit. 3° quia magis confinem diuine gratie facit. A. Id in summa co. eo. ti. q. 34. B Ad quid valent bona opera extra caritatem; fcã hes s. caritas. § fi. A. poti⁹. §. pst. B

Utrum ieiunans teneatur dare in elemosynas quod sibi restat. A. i. quod per abstinentiam reseruatur. iuxta illud Greg. Hoc quod tibi per ieiunium subtrahis alteri largire. B. Respondeo secundum Al. Non. Sancti vero qui videntur dicere quod sic. intelligunt de consilio uel in diuitibus qui viderint fratrem suum necessitatem habere. A. quia tunc si claudunt viscera ab eo in caritate in caritate non ieiunant. i. Ioh. 3°. secundum eundem Al. et in summa con. li° p. ti. iz. q. vlti. B. Ieiunium quatuor comitari debent secundum Ray. s. largitas. Ieron⁹. Quod manducaturus eras si non ieiunares da pauperibus ut ieiunium tuum sit saturitas anime non marsupii lucrum. Item leticia. Math. 6°. Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. Item hora competens. i. Reg. 14°. Ionathas qui preuenerat horam adiudicatus est morti. Item mensura. Aug⁹. Mens auiditate ciborum laxata perdit orationis virtutem.

De diuersis intentionibus ieiunantium nota versum. Abstinet eger eges cupid⁹ gula simia virtus. Abstinet eger. quia non potest comedere. vel propter medicinam. Eges quia non habet quid comedat. Cupid⁹. ne expendat. Gula. i. gulos⁹ ut postea auidi⁹ comedat. simia. i. hypocrita ut laudetur Virt⁹ id est virtuosus ut mereatur.

Ignorantia

Utrum sit peccatum. Respondeo secundum Tho. prima secunde. q. 76. Ignorantia eorum que quis tenetur scire. s. sine quibus non potest debitum actum exercere peccatum est propter negligentiam. Omnes autem tenentur scire communiter ea que sunt fidei et vniuersalia iuris precepta. Singuli autem ea que ad eorum statum vel officium spectant Sed ignorantia. s. quod quis nesciat ea que scire non potest cum non sit ex voluntate nostra non est peccatum. Similiter non est etiam peccatum ignorantia eorum que quis licet posset scire. non tamen tenetur sicut theoremata geometrie. A. i. regulas. a theoro. ras. quod est videre secundum Catho. B. aut quedam contingentia particularia. A. Id in summa con. li° 3°. ti. 32. q. 16. vbi dicitur etiam quod nulla ignorantia inuincibilis est peccatum. et quod ignorantia inuincibilis dicitur que studio superari non potest. et quod quando ignorantia est peccatum ignorans non sp est in peccato. s. actuali. sed solum quando est tempus acquirendi scientiam quam habere tenetur secundum eundem. Tho. Quod potest intelligi nisi intentio continua esset obliqua. s. negligendi necessaria scire. B

Ignorantia facti non iuris excusat. extra de re. iuris. ignorantia. li° 6°. Hui⁹ dicti intentionem tene ut in sequenti. §.

Utrum ignorantia excuset a peccato. Respondeo secundum xb. Duplex est ignorantia. quedam est iuris vt si nescit furtum esse peccatum. Quedam est facti. ut si nescit hanc rem quam accepit esse alienam sed putat suam. Ignorantia autem iuris aut omnino est inuincibilis et inuoluntaria. ut quia s. aliquis sine culpa sua scire non potest. sicut in infantibus vel amentibus a natiuitate et tunc excusat a toto. Et eodem modo si aliquis de aliquo casu dubitans consuluit peritos a quibus tamen habuit aliter quam veritas se habet excusatur propter talem ignorantiam. nam in se fecit quod potuit. Si vero in hanc inuincibilem ignorantiam incidit culpa sua. tunc aut id fuit per opus licitum. ut si per vigilias vel abstinentiam deuenit ad amentiam. et tunc excusatur a toto. etiam si feruoris excessus peccatum veniale fuerit. Aut fuit per op⁹ illicitum et tunc

dicūt qdā ꝙ excusat a tanto lʒ nō a to
to. ar. dis. 50. sepe. 15. q. i. . §. ꝫ h̄. Qui-
dam aūt dicūt ꝙ pctm̄ seqūēs excusat
a toto si nullū hʒ vsū rōnis. Et h̄ ꝓba-
bili⁹ ⁊ veri⁹. 15. q. i. aliq̊s. ⁊. c. sequēti.
A. Scd̄m canōes oībꝫ talibꝫ si libati
fuerīt ē pnīa īponēda. ꝫ leuior ꝙ̄ si sa-
ni tale qd ɔmisissent. 15. q. i. si qs insa-
niēs. Et h̄ fit ad cautelā. ut ī sū. cō. eo.
ti. q. 17. vbi etiā dr̄ ꝑm glo. Ray. ꝙ ha
bētibꝫ vsū rōnis q̊ ad ea sine qbꝫ nō ē
salus. nulla ignorātia ē inuīcibil' sim
plicit ⁊ oīo. qa si nō īuenīret hoīem a
quo doceret. vnctio doceret eū nisi sta
ret ꝑ ipm̄. B. Si vō ignorātia iuris
sit vīcibilis ⁊ volūtaria. tūc si fuit affe-
ctata ī nullo excusat. īmo ē spāle pec-
catū. Si vō nō fuit affectata ꝫ solū qa
neglexit addiscē. excusat a tāto ꝫ nō a
toto. Hec de ignorātia iurꝭ. A. Idē ī
dcā. q. 17. Tn̄ sciēdū ꝙ h̄ intelligēdū ē
ꝑm modū negligētie. vt tāto mīor sit
excusatio quāto maior fuerīt ī addiscē
do negligētia in tm̄ ut lata negligētia
equiꝑet dolo ut. ff. deposi. i. ꝙ nerua. ⁊
de cōsti. ut aīaꝝ. li° 6°. B. Si vō sit igno-
rātia facti hec pōt eē duplex. Nam uel
ignorātia ē cā agēdi ita ꝙ si sciret illā
circūstātiā q̄ trahit ī pctm̄ nō facēt ⁊
se fecisse dolet. ⁊ h̄ excusat a toto. si tn̄
debita diligētia p̄missa fuit. q̄ si p̄mis-
sa nō fuit. excusat solum a tanto. A. ⁊
nūq̄ a nullo. vʒ si ignorātia fuerīt cras-
sa ⁊ suppina. dcō. c. ut aīaꝝ. B. Vel igno-
rantia ē comitās actū. s. ꝙ etiam si sci-
ret circūstātiā pcti nihilomin⁹ facēt.
⁊ h̄ nō excusat. Con. ꝑdictꝭ Pe. ⁊ Tho
in scp̄to. ⁊ in p̄ma scd̄e. q. 76. A. Idē
in sū. con. eo. ti. dcā. q. 17. B. Vtꝝ ꝑ
ignorātiā excuset qs a statutꝭ ordina-
tioꝝ h̄ēs. ī. lex. §. 5°. ⁊ s. excoīcatio. p.
§. 6°. Et vtꝝ excuset scolarꝭ q tenet sui
doctorꝭ opīonē vide. ī. opinio.

¶ Ignorātia crassa ⁊ suppina dr̄ ꝑ me-
taphorā hoīs crassi ⁊ suppini q non vi-
det etiā ea q̄ corā eo sūt. A. vel qa tal'
est larg⁹ ⁊ distētus. ⁊ sic h⁹mōi igno-
rātia magna ⁊ lata. B. sicut q publi-
ca ⁊ manifesta dicit se ignorare cui nō
facile credit'. 16. dis. q̄ dicitis.

Illegitim⁹.

Illegitime nati multiplr̄ sūt. Nā ali⁹
dr̄ mancer. ille ꝓp̄e q natus ē ꝺ scorto
Ali⁹ spuri⁹ uel natus q de adulta. A
In sū. con. lib° 3°. ti. 19. q. i. dr̄ ꝑm glo.
Ray. ꝙ spuri⁹ dr̄ nat⁹ ex ɔcubina pro
spurcitia incōtinētie. Not⁹ vō nat⁹ de
adulta. Videt' enī fili⁹ eē de m̄rimōio
cū nō sit. sicut ⁊ notas febres dicim⁹ q̄
vere q̄rtane ⁊ h⁹modi vidēt' ⁊ nō sūt.
Sed vītas ē ꝙ ex adultio nat⁹ dr̄ etiā
spuri⁹. ut in. c. tāta. ex̄ q fi. sint le. B
Ali⁹ nālis q de soluto ⁊ soluta. ⁊ tales
oēs ꝓhibēt' ordinari. qa ꝑ antiquā le-
gem māceres ꝓhibiti sūt intrare tem-
plū dei. A. vsq̄ ī decimā generatiōꝫ
Simil'r ⁊ spurij. in. c. ꝑ venerabilē. de
q̊. ī. ⁊ in dcā. q. i. B. Deut°. 23°. ex̄ de
elec. īnotuit. ⁊ ex̄ q fi. sint le. ꝑ venera
bilē. ī fi. Cā aūt ꝓhibitiōis triplex est
s. dignitas clīcalis. q̄ h⁹mōi vilibꝫ cō-
ferri nō dʒ. ex̄ de exces. p̄la. int' dilcōs.
Itē detestatio p̄rni crimīs. ex̄ ꝺ hēticꝭ.
vergentꝭ. Itē ꝙ tales filij solēt esse imi
tatores p̄rni scelerꝭ. 6. q. i. si qs cū mili
tibꝫ. ⁊ dis. 56. si gens. In secularibꝫ tn̄
dignitatibꝫ tales nō sꝑ ꝓhibent'. ff. de
decu. l. spurij. ⁊ l. generalit'. §. spurios
A. Et in h̄. §. pʒ ꝙ si iste illegitimus
h̄eat ɔpetitorē legitīe natū ei p̄fert' in
officio dignitatꝭ. Et sup̄dcā oīa habēt'
in sū. con. dicta. q. i. ꝑm Ray. Hosti. ⁊
Goff. B

¶ Quid si illegitimi ꝑ ignorātiā promoti fuerīt? R̄ꝫ sm̄ Hosti. ī h̄ casu sm̄ oēs ꝓbabilis igⁿrantia excusat. ar. C. ꝺ testa. l. i. ⁊. ff. de offi. p̄to. l. 3. Ip̄e v̊o si veritatē nouit ī ꝯspectu dei cecidit q̄ꝫ tūcūqꝫ occultū sit. ex̄ de tēpo. or. c. fi. Si nihil scit excusatꝰ ē. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. i. B

¶ Sꝫ nūqd filiꝰ dꝫ crede verbis mr̄is cuiꝰ filiꝰ sit? R̄ꝫ sm̄ Hosti. P̄ria facie credendū ē matri. ex̄ de ꝓba. ꝑ tuas. ⁊ de p̄sump. afferte. ⁊. c. lr̄as. §. p̊. verū tn̄ nō cogit̄ credē. ar. C. de testa. l. nec ꝓfessio. A. cū ip̄e fuerit coīter habitꝰ ꝓ legitīo. ut pꝫ in sū. con. dcā. q. i. B Si tn̄ hꝫ cōsciam īpetret dispēsationē q in h̄ casu sat̄ facile obtinē debet.

¶ Quid ꝺ filijs sacerdotū q̊s suscepit de legitīa vxore an̄ sacrū ordineꝫ? R̄ꝫ sm̄ Ray. Tales ꝺ iure cōi ꝓmouei pn̄t ad oēs ordīes ⁊ dignitates. nisi in illa eccl̄ia ī q̄ patres eoꝝ īmediate fuerūt p̄lati uł canonici vbi nō pn̄t canōicari uł ꝓmoueri. A. Verū ē ad easdē dignitates ⁊ p̄bendas q̄s p̄res eoꝝ tenuerūt. Ad alias aūt etiā ī eadē eccl̄ia poterūt ⁊ canonicari ⁊ ꝓmoueri. sicut dicit exp̄sse Ray. ut in sū. con. eo. ti. q. 6 etiā viuētibꝫ eoꝝ patribꝫ. ⁊ ī eadē ecclesia ī suo officio manētibꝫ. ex̄ de fil. p̄sb̄. ad h̄. ⁊ pꝫ in iuribꝫ q̄ sequūt̄. B ex̄ eo. ad h̄. ⁊. c. ad extirpādas. ⁊. c. ad abolēdā. Et de talibꝫ pōt ītelligi. 56. dis. §. s̄ h̄. Idē Hosti. Ber. ⁊ Goff. Et addit Goff. Nō ꝙ cū pr̄ habuerit ꝑsonatū uł vicariā ꝑpetuā in aliq̄ eccl̄ia filius īmediate ip̄m uł ip̄am hr̄e n̄ pōt. ex̄ eo. qm̄. ⁊. c. ad extirpādas. Itē si pr̄ habuerit ꝑsonatū filiꝰ n̄ pōt hr̄e vicariā. nec eꝯ̊. ex̄ eo. Michael. ⁊. c. cōstitutꝰ. A. Istud eꝯ̊ intelligit̄ ꝙ si pat̄ habuit vicariā ꝑpetuā filiꝰ īmediate ꝑsonatū hr̄e n̄ pōt. ut ī dcō. c. ꝯstitutꝰ. Et est rō. qa ꝑpetuꝰ vicariꝰ curā habꝫ eccl̄ie cuiꝰ vicariꝰ existit. ex̄ de offi. vica. ex pte. sm̄ eūdē Goff. ut ī dcā. q. 6 B. Q̄ si filiꝰ dispēsatiue succedat pr̄i. frat̄ istiꝰ bn̄ poterit postea succedē patri ut ponit Hosti. qa in h̄ nō succedit pr̄i īmediate. Sꝫ secꝰ si p̊us habuisset ip̄am eccl̄iam solū ꝺ facto. A. s. p̊mꝰ frater. qa tūc secūdꝰ n̄ poterit succedē ut pꝫ in sū. con. eo. ti. q. 9. B. Porro ad nepotes h̄ ꝓhibitio nō extendit̄ ut Ray. ponit. Idē Goff. ⁊ Hosti. A. Iꝺ in sū. con. eo. ti. q. 8. B

¶ Pone ꝙ aliqs hn̄s vxorē ea viuēte fit sacerdos: ⁊ pꝰea ex ea generat filiū. nūqd ē legitimꝰ? R̄ꝫ sm̄ Hosti. Si vir factꝰ ē sacerdos ignorāte uł īuita vxore. filiꝰ nō indiget dispensatione. 27. dis. si vir. ex̄ de ꝯuer. ꝯiu. qdā. ⁊. c. placuit. Sꝫ si vxor cōsensit ꝙ vir ordiat̄ vel sciēs nō ꝯ̄dixit. tūc filiꝰ illegitimꝰ est ⁊ dispēsatiōe īdiget. ex̄ eo. lr̄as. 77. dis. ep̄s. 32. dis. seriatī. in fi. ar. 54. dis. si seruꝰ. 25. q. 2. agathosa. Inno. Goff ⁊ Ber. vident̄ sentire ꝙ īdistīcte talis dispēsatiōe īdiget. A. Dic h̄ clarius. Nā ut pꝫ ī sū. con. eo. ti. q. xi. Ray. dixit simpl̄r ꝙ talis filiꝰ ē legitimꝰ. maxime si vxore ꝯ̄dicēte uł ignorāte vir fuerit ordinatꝰ. Goff. v̊o ꝯ̄. s. ꝙ sit illegitimꝰ. Et Inno. ⁊ Ber. sentiūt cum Goff. Glo. v̊o Ray. dic ꝙ iste ē legitimꝰ q̊ ad successionē hēditat̄ n̄ q̊ ad ordīes ⁊ eccl̄iastica bn̄ficia. Hosti. vero hos doctores ꝯcōdādo distīguit ut s̄. ⁊ eiꝰ distīctio satis etiā ꝯsonat iuribꝫ allegat̄. in qbꝫ clare ꝯstat q nec ꝑ religionē nec ꝑ ordinationē pōt vir separari ab vxore inuita vel ignorāte. B

¶ Quid si nato aliq̊ ꝺ illegitimo coitu pꝰea pr̄ cōtraxit cū mr̄e? R̄ꝫ. Si tpe

cōceptus pater poterat eā hr̄e ī vxorē 7 p⁹ea ducit. legitimatus ē fili⁹. 7 ad oēs actus legitimos admittet᷑. A .7 etiā ad hēditatē ᵴm Ray. ut ī sū. con. eo. ti. q. io. B .etiā si p⁹ natiuitatē filij mat᷑ nupserit alteri q̊ mortuo ꝯxit cū isto. vel eo᷑. pr̄ duxit aliā q̄ mortua duxit istā. Secus aūt si tp̄e ꝯcept⁹ nō poterat eē mr̄imoniū int᷑ ip̄os. qa tūc lȝ sublato īpedimēto ducēt illā. nō legitimat᷑ fili⁹. ex̄ q fi. sint le. tāta. ī Auten. qbꝫ mo. na. effi. le. coll᷑. 6. circa p̄n cipiū. A .Idē in sū. con. dcā. q. io. ᵴm Ray. Goff. 7 Hosti. 7 addit Ray. Qd̄ dixi in p̊ casu legitimatū talē q̊ ad oēs act⁹ legitimos. vr̄ ꝙ fallat ī ep̄atu ad quē nō poteīt talis ꝑmoueri absq; dispensatiōe pape vt pȝ ᵴm vnā lr̄am. ex̄ de elec. īnotuit. circa p̄ncipiū. Idē recitāt Goff. 7 Hosti. ꝭ magꝭ approbant ꝙ talis dispēsatiōe nō indigeat etiā in h̄ casu. 7 h̄ ī fauorē ꝑlis. ex̄ q fi. sint le. ex tenore. 7 q ma. ac. pn̄t. videt᷑. ī fi. B

❡ Quis pōt dispēsare cū illegitimo? Rꝫ᷑. Ep̄s pōt dispēsare q̄tū ad ordīes miores 7 bn̄ficiū sine cura. alr̄ nō. nec ad dignitates aut ꝑsonatus nisi papa. ex̄ eo. is q. li° 6°. A .Ibi etiā pȝ ꝙ etiā si ꝑ papā fueīt cū tali dispēsatū ut possit bn̄ficiū curatū obtinē. intelligit᷑ solū de vno. B .Q si a papa dispēsationē obtinueīt 7 p⁹ea īpetrauit ꝙ duo aut plura bn̄ficia cū cura possit hr̄e. tacuit aūt p̄dictū defectū. nō valet h̄ secūda gr̄a. ex̄ eo. si is cū q̊. li° 6°.

❡ Que dispēsatio ē circa illegitimos? Rꝫ° ᵴm Ray. Si tales intrāt monasteriū de iure cōi pn̄t ꝑmoueri ad oēs ordines. 56. dis. §. p̊. ex̄ eo. c. p̊. Religionis eni ingressus tollit irregularitatē sicut 7 ingr̄titudinē. i9. q. vlt. n̄ liceat Ad p̄lationē tn̄ nō pn̄t ꝑmoueī absq; dispēsatiōe. vt in dcō. c. p̊. A .s. pape ᵴm quosdā. cū hodie illegitime nati absq; dispēsatione sedis ap̄lice. nec ad dignitatē nec ad ꝑsonat⁹. aut alia bn̄ficia curā hn̄tia debeāt admitti. ex̄ eo. nimis. Alij dicūt ꝙ cū talibꝫ religiōe; ingressis pn̄t ep̄i dispensare ꝙ possint ꝑmoueri ī abbates. nō aūt ī ep̄os. Et ad. c. nimis. dicūt ꝙ ītelligit᷑ de remanētibꝫ in seculo. ut ī sū. con. li° 3°. ti. i9. q. z. Sȝ certe ī dcō. c. nimis. nec ī. c. p̊. eo. ti. fit h̄ distictio. Vn̄ nec nos distīguere debem⁹. ff. de offi. p̄si. l. 3. 7 ex̄ de deci. ad audiētiā. Vn̄ p̄mū veri⁹ vr̄. B Si v̊o remanēt in seculo. nec ad ordinē nec ad p̄laturā pn̄t absq; dispēsatione ꝑmoueri. ut ibi dr̄. Sed circa eos qn̄q; adhibet᷑ dispēsatio magna vȝ ut ordinēt᷑ 7 īstituāt᷑ in eccl̄ijs. alijs a pr̄na dico si sūt filij p̄sbyteri. Alit᷑ v̊o ī qbuscūq; eccl̄ijs. at. ex̄ eo. pn̄tiū. Maior vt etiā ī pr̄na. aliq̊ tn̄ medio. ut ex̄ eo. ex trāsmissa. Maxīa ut in pr̄na. nullo tn̄ medio. ex̄ eo. ex tua. A .Idē in sū. con. dcā. q. z. B.

❡ Quid si cū illegitimo dispēset᷑ quo ad ordīes 7 bn̄ficiū eccl̄iasticū? Rꝫ᷑. Si ab ep̄o facta sit dispēsatio. nō extēdit᷑ nisi ad ea q̄ pōt. s. ut ī 7°. §. dictū ē. Si v̊o a papa. potīt ꝑmoueri ad parrochialē eccl̄iam nō ad ꝑsonatū vl᷑ rectoriā ad quā ꝑ electionē ꝓcedi cōsueuit. ex̄ de p̄ben. c. vlt. A .Idē ī sū. cō. eo. ti. q. i4. ᵴm Ray. Goff. 7 Hosti. B

❡ Utrū legitimat⁹ q̊ ad actus eccl̄iasticos sit ꝑ h̄ legitimat⁹ ad actus seculares. Rꝫ᷑. De h̄ sūt multe opīones. Probabilior tn̄ vr̄ opīo Inno. dicentꝭ ꝙ si q legitimat⁹ fuit ab aliq̊ p̄ncipe seculari vel ciuitate. intelligit᷑ legitimat⁹ q̊ ad oēs act⁹ seculares ī terris q̄ legitimāti subsint. qn etiā in alijs terris quo ad

secularia. nisi sint talia q̄ eēnt ī alteri⁹
p̄iudiciū. Nā nec in alijs terris succe-
det ab intestato. qa sic auferrent̄ bona
heredib⁹ defuncti. Sȝ talis nō intelli-
git̄ legitimat⁹ ad ordines. qa h̄ nō est
de iurisdictiōe iudicis laici. Si v̄o le-
gitimat⁹ fuit ab ep̄o in q̄tū potuit. s.
quo ad minores ordīes ⁊ bn̄ficia sine
cura. etiā in alia diocesi poterit ꝓmo-
ueri ad p̄dicta. qa h̄ est de iurisdictio-
ne eccl̄iastica ⁊ in nullius p̄iudiciū. et
multo magis si papa. Sed talis nō ē le-
gitimat⁹ quo ad act⁹ seculares. nisi in
terris q̄ tpaliter pape subsūt. Sad cō.
Ber. ex̄ qui fi. sint le. ꝑ venerabilē. A
In sū. con. eo. ti. q. 15. diuersa sup his
dicta ponūt̄. Et dn̄s Anto. de Bu. sup
dcō. c. ꝑ venerabilē. lati⁹ ⁊ clari⁹ p̄di-
cta tāgit sic. ꝙ q̄dā ē legitimatio ple-
nissima ꝑ quā delet̄ fundamētū vitij
a quo surgit differētia legitimatiōis ⁊
illegitimatiōis. ⁊ hanc sol⁹ papa facē
pōt. qa solus disponē pōt sup m̄rimo-
nio. Quedā est legitimatio plenior q̄
integrat ad iura p̄meue nāe nō dispō-
nēdo in vitiū. ⁊ hanc pōt ⁊ papa ⁊ im
perator s̄m illa q̄ ad eos spectāt. Que-
dam est plena. ut dispensatio cū eo in
aliquo effectu ligitīationis non ex to-
to integrando. adhuc illā pn̄t vtriqȝ.
Adde. ⁊ etiā īferiores. ut pōt collgi ex
p̄dictꝫ. Sequit̄. His visis si querat̄ an
papa possit legitimare in terris impe-
rij. dico sic. Aut papa vult disponē in
m̄rimoniū ⁊ prolē futurā. ⁊ nō dubi
to ꝙ pōt etiā in terris imperij. qa suū
p̄ncipalit̄ est disponē de m̄rimōio. Et
sic intelligo q̄ dicūt Jo. an. ⁊ Hosti. Jō
omnes filij q ꝓducunt̄ hodie d̄ matri
monio vltra quartū gradū etiā in ter
ris imperij sunt legitimi. ⁊ oēs etiā q
nati sūt ex pupilla ⁊ tutore. ⁊ ex contra-

hentib⁹ sine cōsensu pr̄is. ⁊ ex rectore
ꝓuincie cū subiecta. Aut papa vult le-
gitimare disponēdo in radicē m̄rimo
nij q̊ ad prolē iam ꝓditā. ⁊ tūc dico ꝙ
in oīb⁹ casib⁹ in quib⁹ legitimare pōt
disponēdo in radicem m̄rimonij ꝙ in
oīb⁹ illis casib⁹ pōt legitimare ī terris
imperij. si tn̄ legitimat incipiēdo a ra-
dice m̄rimonij. ⁊ in oīb⁹ casib⁹ in qb⁹
nō pōt uł nō vult dispēsare incipiēdo
a radice m̄rimonij. in oīb⁹ illis legiti-
mat quo ad terras suas ⁊ nō imperij.
Videam⁹ g̊ qn̄ pōt incipiēdo a radice
m̄rimonij. Jō si vult disponere legiti-
mādo natū de rapto cōsensu m̄rimo-
niali int̄ pentes ⁊ non video ꝙ possit.
Nā non posset facē ꝙ esset m̄rimoniū
absqȝ cōsensu cū sit nāliter de eēntia il
lius. lȝ possit fingē cōsensū stāte dubio
ex̄ de spon. is qui. Et si dicat̄. Princeps
fingit cōsensū vbi nō ē. ut. l. i. C. de rei
vxo. acti. dico ꝙ illud ī positiuis ⁊ nō
in sacramētalib⁹. Nā talia sacramēta-
lia hn̄t formā facti nālem ⁊ exigūt ve
ram eēntiā cōsensus. in quib⁹ non vi-
deo ꝙ papa aliqd possit. Vbi enī ꝓ for-
ma v̂itas exigit̄ fictio nō opat̄. Cō. Jo.
an. Aut vult legitīare ꝓductos ex ma
trimōio q̊ ad formā suā eēntiato. īua-
lide tn̄ ꝓpter resistētiā iurꝫ. ⁊ si resistē
tia eēt iurꝫ ciuilis qa ad ip̄m n̄ spectat
de m̄rimonio. dico ꝙ posset legitimāe
qa h̄ fictio posset trahi retro cū nō ha
beret aliqd̄ p̄ncipiū resistens qd̄ vali-
dū esset. qnimo ex q̊ solū ius ciuile re-
sisteret. filij ab ip̄o p̄ncipio eēnt legi-
timi. Aut m̄rimoniū validū q̊ ad for-
mā rudē extrīsecā hēbat īpedimētū
canonicū uel diuī. Non facio int̄ ista
drīam h̄. Et adhuc nō credo ꝙ posset
legitimare disponendo in radicē m̄ri-
monij. qa ex quo matrimoniū habuit

resistẽtiã iuris ciuilis est ĩpossibile ꝙ fi-
ctio operetur resurgendo mrĩmoniũ ut
retro. qa deficit ĩ extremo a quo. s̃. eo.
tanta. ff. de sena. l. paul⁹. al'. l. senatões
Vñ credo ꝙ hĩc legitimatio nõ valeret
vt trahẽs radicẽ a mrĩmonio. s̃ bñ po
test valẽ ut legitĩationis collatura de
nouo. Qñ võ disponit in radicẽ mrĩ-
monij. aut ꝓles ẽ prodita ex mrĩmõio
quo an ius canonicũ resistat mrĩmo-
nio uł legitĩationi prolis põt eẽ dubi-
tatio ꝓbabilis. Et dico ꝙ hĩc casu põt le
gitimare disponẽdo in mrĩmoniũ. et
declarãdo legitimitatẽ ꝓpt dubiũ ma
trimonij q̃d est ei subiectũ: 7 ad euitã
dam ꝑplexitatẽ stãte dubio. 7 qa ex q̊
non hꝫ clarã resistentiã iuris põt retro
trahi fictio ad ꝑncipiũ legitĩatiõis. 7
qa ꝓpter dubiũ ꝓbabile casus ẽ suppo
situs pape ut de ꝗuiorib⁹. ut pꝫ in hac
decre. ꝑ venerabilẽ. v̂. rõnib⁹ igit̃ ꝛc.
Et sic pẽdente dubio 7 q̃ꝫdiu latet ĩpe
dimẽtũ videm⁹ ꝙ papa ex colore mrĩ
monij auctoritate eccłie prolẽ legitĩat
de clam. despõ. cũ inhibitio. 7 s̃. eo. ꝑ-
uenit. 7 vbilibꝫ. Vñ hoc casu legitĩat
etiã in terris imperij. qa disponit ĩ ra-
dicẽ mrĩmonij. ad hĩc s̃. eo. tanta. Nam
nulli dubiũ ꝙ legitĩatio q̃ fit ex illo ca
su ex solo mrĩmõio etiã dempta qua-
cũqꝫ solẽnitate dotaliũ instroꝝ quam
reqrit lex abilitat 7 prolẽ legitĩat etiã
in terris imperij. Et sic d̃ facto ↄsului
Mutine. Qñqꝫ papa intẽdit legitĩare
solũ cõferẽdo iura legitimitatis nõ dis-
ponẽdo in radicẽ mrĩmonij. uł qa nõ
vult. uel qa nõ põt. q̃d pꝫ ex ꝑ̃dictis. 7
tũc claꝝ ẽ ꝙ ĩ terris eccłie põt legitĩa-
re. ut h. v̂. rõnib⁹ igit̃ ꝛc. qa in istis ex
ercet iura ĩperij. Aut vult legitĩare in
terris imperij. 7 tũc aut vult legitĩare
sibi suꝑpositũ uł supponẽdũ rõne cle-
ricatus. q eo ꝙ se legitimat ꝓpt̃ clerica
tum dr̃ clericus saltẽ mẽte. iux̃ nõ. de
trãsac. ex lr̃is. Et dico ꝙ põt. 7 eo legi-
timato secuto cłicatu legitim⁹ ẽ q̊ ad
tꝑalia 7 spũalia 7 quo ad oĩa. ut pꝫ ex
vna allegatõe h. Nec obuiat ꝙ ex hĩc ꝑ̃-
iudicet̃ nõ suꝑposito. nec dicat̃ ꝙ sit le
gitim⁹ 7 illegitim⁹ q̃i monstrũ. Aut
vult legitĩare non suꝑpositũ nec suꝑpo
nendũ de ꝓximo. Et tũc aut vult legi
timare cũ ↄsensu illi⁹ q supiorẽ nõ re-
cognoscit. 7 sic ẽ ĩ quasi possessiõe lib̃-
tatis. Et talis põt legitĩari ut h. v̂. rõ-
nib⁹. Aut in terris illi⁹ q supiorẽ reco-
gnoscit. ut ĩꝑatorẽ. 7 casus vr̃ h v̂. rõ-
nib⁹. ꝙ nõ possit. qa hec q̃ sunt suꝑ̃mi
imperij ut legitimare. nõ pñt fieri si-
ne consensu supioris. ut vult hĩc decre. q̃
nõ est alibi in hĩc. Et hĩc ꝙ papa nõ legi-
timet in terris ĩperij q̊ ad bona tꝑalia
tenẽt Bar. 7 Cy. Sed si vis tenẽ ꝙ hec
ptãs sit ꝓrogabilis ĩ habentẽ silẽm po
testatẽ. sicut dicim⁹ ĩ his q̃ sũt meri ĩ-
perij. ut dixi de fo. cõpe. c. si diligenti.
credo ꝙ nõ posset facẽ papa istã legiti
mationẽ circa subiectũ ĩperio. nisi vbi
consentirẽt oẽs qb⁹ ꝑ̃iudicat̃. qa talis
iurisdictio ñ põt ꝓrogari ad ꝑ̃iudiciũ
eoꝝ. Et hĩc tenet Jo an. dicẽs ꝙ papa hĩc
in terris eccłie põt libe. i. sine alic⁹ ↄ̃di
ctiõe. In terris võ subiectis ĩperio nõ
põt qn ↄtradicẽ possit is cui fit ꝑ̃iudi-
ciũ nõ in spe s̃ in re. i. q iã possidet he-
reditatẽ. Secus si solũ speret. Vñ s̃m
Hosti. solo pr̃e reqrẽte dũ viuit põt fi
eri legitimatio. eo aũt mortuo ↄsenti-
entib⁹ illis qb⁹ iã delata ẽ hẽditas. al'
non. 7 q̊ ad feudalia consentiẽte dño
feudi. nõ obstãte ↄtradictiõe habẽtiũ
spem tm̃. Sꝫ tñ ĩ eoꝝ ꝑ̃iudiciũ fieri nõ
dꝫ sine cã. Jõ in dubio si fiat alio non
exꝑsso ñ attẽdit̃ ad ꝑ̃iudiciũ agnatoꝝ

spem habētiū nisi cōsentiāt uel papa aliud exprimat. Circa imperatorē vero subdit. q aut intendit legitimare disponēdo sup mrimonio 7 incipiēdo a radice. Et dico q nō pōt. qa hoc ē soli9 pape. Et sic leges q dicūt q ex mrimonio subsecuto legitimant filij. nisi fuissent approbate p canones non credo q valeret. Et p hoc pz q nō pōt facere plenissimā legitimationē q vitiū dele at originale. Aut vult legitimare collatiue cōferēdo iura legitimitatis. 7 q ad spūalia credo q nō possit. Jō puto q legitimatus ab impatore non possit ordinari nec bñficiari. nisi alit dispensetur. Et hoc tenent Jo. an. 7 Archidi. Aut vult legitimare q ad tpalia 7 honores 7 hereditates. Et dico q pōt in terris imperij sicut 7 olim poterat. In terris aūt ecclie an possit. dic. Aut legitimat legē generalē cōdenda. Et dico q vtus legis se extendit ad existentes in terris ecclie. nō ex vtute legis solū sed ex generali approbatiōe ecclie. dis. io. si in adiutoriū. quā facit canō. ex q lex nō repugnat canoni quā papa approbare cēsetur. eo q nō improbat. ut dixi de iudi. nouit. Non puto tñ q tales essent legitiati quo ad spūalia ppt nām materie que nec directe nec indirecte supposita ē ptāti laici. Aut vult legitimare p rescriptū. 7 credo q non possit in terris ecclie. nisi eo modo q s dictū est papā posse in terris imperij. Ibidē etiā tāgit q impator pōt legitiare ut s dictum ē etiā ante coronatiōez fm Jaco. de arena. 7 Jo. an. Itez dic q habēs ptātē legitimādi ab impio. pōt vbi pōt impator fm verba puilegij. 7 vbi nō pōt. min9 pōt habēs ptātem ab eo. Et silr dico de habentib3 ptātem a papa. In habēte ptātem ab impatore tenet Bar. in. l. pses. ff. de offi. psi. q n possit legitimare in terris ecclie. quia alius a pconsule non pōt extra puinciā sibi decretā iurisdictionē etiā volūtariam exercere. Puto etiā ingt q hñs ptātem a papa uel a pncipe non possit legitimare ad piudiciū alteri9. etiam respectu spei. qa tales cōcessiones itelligunt sine aliorz piudicio. de puil. pastoralis. cū sibib3. hec ille. q etiā ibidez multa alia psequitur de hac mā. B Quib3 autē modis illegitim9 legitiet hēs. i. legitimus. §. 2°. Et vtrz malitia parentū debeat nocē illegitio siue cuicūqz filio hēs s. fili9. §. 3°. Ad materiā illegitimorz pōt ptinere s. filius. 7. i. legitimus.

Illicite acquisitū.

Quot modis dr illicite acqsitū 7 qñ restitui debeat ul' i elymo dari possit habes s. elemosyna p. §. fi. 7. i. restitutio p. §. antepen.

Immunitas.

De imunitate seu emunitate ecclie aut confugientiū ad eccliam. vide s emunitas p. et 2°.

Impedimētū

p coiter. Circa impedimēta matrimonij p agem9 de impedimēto i genere. 2° de impedimēto erroris psone. 3° de impedimēto oditiōis. 4° de impedimēto voti. 5° de impedimēto ognationis carnalis. s. osanguitad. 6° d im pedimēto cognatiōis spūalis. s. cōpatnitad. 7° de cognatiōe legali. s. adoptionis. 8° de impedimēto crimis. 9° de dispari cultu. x° de violētia siue metu. xi° de impedimēto ordis. i2° de impedimēto ligatiōis ad aliā vxorē. i3° de

publice honestatis iusticia.14° de affini
tate. 15° de impotentia coeũdi. 16° de
mr̃imonio ꝯtracto ꝯtra interdictum
eccl̃ie.17° ꝺ impedimẽto feriaꝝ.De ꝑ-
dictis ĩpedimẽtis sũt ṽsus in qbꝫ ex-
plicantur ẜm predictum ordinem sic.
Error.cõditio.votũ.cognatio.crimẽ
Cult⁹ disparitas.vis.ordo.ligamẽ.ho
nestas.Si sis affinis.si forte coire neq-
bis.Hec sociãda vetãt cõnubia.iũcta
retractãt.Ecclesie vetitũ.nec nõ tẽp⁹
feriarũ.Impediũt fieri.ꝑmittũt facta
teneri.

❡ Que impediũt mr̃imoniũ iã ꝯtra-
ctum? R°.12.sũt que impediũt non so
lum mr̃imoniũ ꝯtrahendũ.ẜ etiã di-
rimũt ꝯtractum.q̃ ⁊ cõtinent̃ in tribꝫ
ꝑmis versibꝫ positis in ꝓhẽio.§.Et in-
telligas ꝙ dirimũt ꝯtractũ si ꝑcessert
mr̃imoniũ.Si aũt supueniãt p⁹ mr̃i-
moniũ rite factũ ut affinitas ul' crimẽ
⁊ h⁹mõi.nõ dirimũt. A .etiã si non
sit subsecuta copula carnalis.ut in sũ.
con.li° 4°.ti.3.q.1. B .ꝑter vnũ.vo-
tum.s.religionis cũ effectu.qñ qs cõ-
tracto q̃dẽ mr̃imonio ẜ añ carnalẽ co
pulã religionẽ ingredit̃.ex̃ de cõuer.
ꝯiuga.verũ.⁊.c.ex ꝑte.2°. A .Ibi dicit̃
clare ꝙ ꝯtracto mr̃imonio legitime ꝑ
ṽba de pñti.in nullo põt casu dissolui
etiã si vn⁹ ꝯtrahẽtiũ efficeret̃ heretic⁹
ut viuente reliquo alter ad secũda vo
ta trãsmigret. nisi vn⁹ religionem in-
grediat̃. A .⁊ ꝺ spõsa.cõmissum.Ex-
pectari tñ ꝺꝫ vsq3 ad ꝓfessionẽ.ut po-
nit Tho.in 4°.dis.27. A .i.quousq3 re
ligioni etiã in genere sit saltẽ tacite ob
ligatus.ut si nolit vitã absolute muta
re.infra quod tẽpus bñficiũ ingrediẽ
tis nõ est alteri cõferẽdũ sine ei⁹ assen
su.ut in.c.bñficiũ.de regula.li° 6°. B
Nam añ nõ dirimit̃ etiã ẜm Pe.Sil'e

hẽs.1.votũ 4°.§.5°.in fi.Aduertendũ
ꝙ ꝑ susceptionẽ sacri ordinis dirimit̃
ut quidã dicẽ voluerũt.ẜ ꝯ̃triũ decla-
ratũ est hodie in quadã ex̃uagãti Io.
22.q̃ incipit.Antique.

❡ Que sũt illa q̃ impediũt mr̃imõiũ
ꝯtrahendũ ẜ tñ nõ dirimũt ꝯtractũ?
R°.ꝑ̊ qdem sũt duo ꝑdicta in ꝑ̊.§.s.
ꝓhibitio eccl̃ie.⁊ tẽp⁹ feriaꝝ.de quibꝫ
dr̃.1.impedimẽtũ.16°.⁊ impedimẽtũ
17°.Itẽ sũt quedã crimĩa de quibꝫ hr̃.1
impedimẽtũ.7°.§.ꝑ̊.Itẽ ĩpediũt mr̃i-
moniũ ꝯtrahẽdũ spõsalia q̃ sunt ꝓ̇us
cũ alia contracta.de q̊.1.spõsalia.§.8°.
Itẽ impedit cathecism⁹ qui ꝑcedit ba
ptismũ.ut hr̃.1.impedimẽtũ.6°.§.2°.
Itẽ impedit votũ simplex.de q̊.1.ipe-
dimẽtũ.4°.§ ꝑ̊ et 2°.

❡ Vtrũ aliqua cõsuetudo ĩpediat mr̃i-
moniũ ꝯtrahẽdũ ul' dirimat ꝯtractũ.
R° ẜm Hosti.Si ꝯsuetudo ẽ approba
ta ꝑ papã ne mr̃imoniũ ꝯtrahat̃.⁊ ut
ꝯtractũ sepet̃ certe impedit ⁊ dirimit.
dico in qbuscũq3 casibꝫ hõ posset facere
canonica ꝯstitutio.ex̃ de cogna.spi.c.
ꝑ̊.⁊.c.sup eo.ex̃ de ꝯsan.⁊ affi.qꝺ dile
ctio.Nã approbatio pape hꝫ vim ꝯsti
tutiõis.Sꝫ si ꝯsuetudo non sit ꝑ ipm
approbata nec reprobata.tũc ad euitã
dũ scãdalũ qꝺ forte sequeret̃ faciẽdo
cõtra eã impedit cõtrahẽdũ ẜ non di-
rimit cõtractum.Idẽ Ber.⁊ Inno. A
Idẽ in sũ.con.eo.ti.q.2. B

❡ Quid agẽdũ qñ doctores discõdãt
circa impedimẽtũ mr̃imonij? R° ẜm
Hosti.Vbicũq3 doctores ꝑ glosas su-
as dicũt solui mr̃imoniũ.si non indu-
cant ius exꝑssum ꝯ̃triũ dicẽti adhere-
as.ex̃ de testi.lꝫ ex quadã.ĩ fi. A .Idẽ
in sũ.con.eo.ti.q.3. B

❡ Quid si eccl̃ia ꝑcipiat alicui ꝯiugũ
cohabitare cũ altero.⁊ ille cui ꝑcipit̃

sciat esse ĩpedimẽtũ? R° ṡm Hugo. In
h casu q̃tũ ad reddẽdũ debitũ non te
net obedire. tñ in cohitatiõe et necciorũ
exhibitiõe obedire debet et nõ negare
ei cui de facto se copulauit. A .Nam
obedire dꝫ inq̃tũ põt sine pctõ. ut ĩ. c.
inquisitioni. ex de sen. exco. B

¶ Quõ añ mr̃imoniũ sit ingrẽdũ an
sit aliqd impedimẽtũ? R°. Debẽt bã-
na publice in eccl'ijs p p̃sbyteros ꝓpo-
ni. ut infra cõpetẽtẽ terminũ q scit im
pedimentũ ꝓponat. et si apparuerit ꝓ-
babilis ɔiectura ꝯ copulã futurã int-
dicat expsse donec ɔstet qd fieri debe-
at. alit si ɔtraherẽt sine bãnis aut pꝰ ꝓ-
hibitiões et extiterit impedimẽtũ. vt
puta gradꝰ ꝓhibiti. tũc filij dicent il-
legitimi. et nõ excusabunt ꝓpter igrã
tiam parentũ. Sacerdos q̊qꝫ qui tales
ɔiũctiões inhibẽ ɔtempserit. ul' regu-
laris q interesse p̃sumpserit. p triẽniũ
ab officio suspẽdat. Qui v̂o falsũ ĩpe-
dimentũ maliciose obiecerit. canõicã
nõ effugiet vltionẽ. ex de clã. despon.
cũ ĩhibitio. In aliqbꝫ v̂o locis nõ fiũt
hec bãna s solũ ɔtrahũt spõsalia solẽ-
niter et publice multũ añ mr̃imoniũ.
et interĩ põt manifestari an sit impedi
mentũ. De mr̃imõio qd fit sine bãnis
et clãdestine aliqd hẽs. ĩ. legitimꝰ. §.
p̊. et s̃. debitum. §. fi.

¶ Quid si aliqs audiuit ꝑpetuũ ĩpe-
dimẽtũ eẽ int se et vxorẽ. nũqd tenet
ingrere? R° ṡm xv. Si audiuit a fide-
dignis et nõ suspectis. cũ nõ debeat eẽ
negligẽs sue saluti. tenet inqrẽ v̂itatẽ
alit eẽt affectata igrãtia q̃ nõ excusat.
et si cõcipiat ꝓbabilẽ opĩonẽ de dicto
alicꝰ nõ dꝫ exigẽ debitũ lꝫ reddẽ tene-
atur. A .Idẽ in sũ. con. li° 4°. ti. zi q.
z. B .Secus si ita inuenerit v̂itatem
q eẽ impedimẽtũ hr̃et ꝓ cõstãti. tũc
enĩ nec exigẽ nec reddẽ dꝫ. A .facit
ex de sen. exco. inqsitioni. B .Porro
qui tale impedimentũ audit a viro fi-
dedigno etiã iurato. aut cõpatre suo.
aut a ꝓp̊o sacerdote. aut publica fama
nõ ita tenet credẽ q peccet mortalit si
nõ credat s venialit. sicut etiã peccãe
põt q nimis de facili credit. A .Idẽ in
sũ. con. eo. ti. q. 4. B

¶ Nũqd peccat sacerdos ul' aliꝰ qcũqꝫ
sciẽs impedimẽtũ ĩsinuãdo h alt'i con
iugũ vel ambobꝫ seu alt alteri? R° ṡm
xv. Si ꝓbari nõ põt. dicẽdo agit indis-
crete. nisi credẽs q audiẽs paratꝰ sit ĩ
hac pte peritorũ cõsilio obedire. Si v̂o
possit ꝓbãe et sciat h sacerdos pãrochi
alis uel alt cõiugũ. tenet solẽniter ad
diuortiũ agere nisi de cõi ɔsensu velĩt
et possint cohabitare tãqꝫ germani. A
Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 5. et. 6. B .Istũ
etiã casum hẽs s̃. correctio z°. §. 6°.

Impedimẽtũ

z°. de errore p̃sone. Sciendũ p̊
q nõ oĩs error ĩpedit mr̃imoniũ s so-
lũ error p̃sone et cõditiõis. Cuiꝰ rõnẽ
assignat Tho. in 4°. dis. 30. dicẽs q oꝫ
q error q mr̃imoniũ ĩpedit sit alicuiꝰ
eorũ q̃ sũt de eẽntia mr̃imonij. Ipsum
aũt mr̃imoniũ duo includit. s. perso-
nas q̃ ɔiũgunt. et mutuã ptãtem ĩuicẽ
in qua mr̃imoniũ ɔsistit. Primũ tol-
lit p errorẽ p̃sone. Secũdũ p errorem
ɔditiõis. qa seruꝰ nõ põt ptãtẽ sui cor-
poris libe alteri tradẽ sine cõsensu dñi
sui. h Tho. Itaqꝫ si sit error p̃sone nul-
lus est ɔsensus. Nã q errat nõ ɔsentit
ff. de iurisdic. om. iudi. si p errorem. et
errantis volũtas nulla ẽ. C. d iuri et fac.
igno. l. cũ p testamẽtũ. et. l. nõ idcirco
Et sic nullũ ẽ ɔiugiũ. ut puta si Iohã
nes dicat se eẽ Petrũ. Sꝫ error fortune

⁊ qualitas nō excludit consensū. ut si
mulier nubat paupi quē credit diui-
tē. vel si qs ꝯhat cū corrupta siue īho-
nesta quā credit v̾ginē tenet mr̄imo-
niū. 29. q. i. his ita. A. Glo. Ray. ī ti.
de errore psone sup v̾bo v̾go. dicit qđ
Hugꝰ. nōt. 27. q. 2. raptor. ꝙ si qs de-
spōsauerit de futuro corruptā quā cre
didit eē v̾ginē. cōperta pꝰ modū vita-
te añ carnalē copulā. nō ē ꝯpellēdꝰ cō-
sumāe mr̄imōiū cū ea. qa p h̄ īpediret
eiꝰ ꝓmotio ad ordīes eccl̄iasticos. B

¶ Quid si qs dicat se eē filiū regis cū
nō sit? Dicēdū ſm Tho. in 4°. dis. 30.
ꝙ error nobilitatꝭ inq̄ꝫtū hꝰmōi n̄ eua-
cuat mr̄imoniū sicut nec error q̄litatꝭ.
Sꝫ si error nobilitatꝭ ul' dignitatꝭ redū
dat in errorē psone tūc īpedit mr̄imo-
niū. Vn̄ si ꝯsensus mulierꝭ ferat' in istā
psonā directe. error ꝺ nobilitate ipsiꝰ
nō impedit mr̄imoniū. Si āt directe
intēdit ꝯsentire ī filiū regis qcūqꝫ sit
ille. tūc si aliꝰ p̄sentet' ei q̄i filiꝰ regis.
est error psone ⁊ īpedit mr̄imōiū. Et
eodē mō vr̄ dicēdū si qs dicat se ꝓmo
genitū ⁊ nō est. A. Ad intelligētiā p̄
dictoꝝ ſm Ray. ⁊ in sū. con. li° 4°. ti.
3. q. 4. sciendū ꝙ ad h̄ ꝙ aliqs uel aliq̄
dicat' errare in psona. oꝫ ꝙ p visū audi
tū vel famā hēat aliquā noticiā illiꝰ p
sone absentꝭ quā credit istā p̄ntem. qa
in ignotū penitꝰ nec affectū nec cōsen
sū dirigē possumꝰ. Vn̄ si nullā noticiā
hēat mulier de psona absente nō errat
in ea ſ decipit' ī p̄nte. Verbi grā. Si ali
quis anglicus rusticus veniat ad ali-
quā mulierē nobilē dicēs se eē filium
regis anglie. ⁊ contrahit illa cū eo cre
dens eū filiū regis non īpedit mr̄imo
niū. qa nō fuit error psone ſ potiꝰ q̄li
tatis. Hoc exēplū nō vr̄ placē Hosti.
qa cū vbiqꝫ habeat' noticia regꝭ anglie
saltē p famā. vr̄ ꝙ hic sit error psone
nec in p̄ntem psonā ſ in psonā filij re
gis āglie ꝯsentire vr̄. Vn̄ inq̄t. Intelli
ge h̄ qn̄ nō exp̄mit aliquā certā locu-
tionē p quā habeat' noticia p̄ris ⁊ filij
ꝓ ꝯn̄s. puta. dicit se eē filiū regꝭ ul' co-
mitis in genere. nō dicit cuiꝰ. ul' si spe-
cificat nulla habet' noticia filij neqꝫ pa
tris. Itē ſm glo. Ray. ⁊ ī sū. con. eo. ti.
q. 6. si aliq̄ scit aliquē multos hr̄e fili
os quoꝝ tn̄ nullꝰ ē notꝰ ei. ⁊ vnꝰ eorū
mentit' se eē p̄mogenitū ⁊ ista consen
tit in eū ꝓpt' spem successiōis bonoruꝫ
p̄rnoꝝ. nō est error psone ſ fortune si
ue relatiōis. s. p̄mogeniture. ⁊ iō non
impedit' mr̄imoniū. B

Impedimētū

I3°. de errore ꝯditiōis. Nō p̄ ꝙ si
libera mulier ꝯhit cū seruo ul' liber cū
ācilla sciēt'. tenet mr̄imōiū. 29. q. 2. si
qs lib̄. ⁊. c. si qs ancillā. ⁊ duobꝰ se. Si
v̾o ig̊rant' nullū ē mr̄imōiū. 29. q. 2.
si qs ingenuꝰ. ⁊. c. si feīa. h̄ nisi pꝰq̄ꝫ sci
uit eiꝰ ꝯditionē cōsenserit in eū ul' ī eā
v̾bo ul' fcō ut p carnalē copulā. ut ī di
ctis. c. si qs ingenuꝰ. ⁊. c. si feīa. ⁊ ex̄ de
ꝯiugꝭ. ser. ⁊. c. ꝓposuit. ⁊. c. ad nr̄aꝫ. A
hoc veꝝ ē qn̄ lib̄ p certo sciuit ſuitutē
uel si ex his q̄ audiuit hūit ꝓbabilē de
ea opīonē. tūc. n. si exigat ab ea debitū
n̄ p̊ot pꝰea eā relīquē. Si āt hūit leueꝫ
aut temerariā cui credi nō oꝫ. n̄ p̄iudi
cat' ei. ar. ex̄ ꝺ sen. exco. inq̄sitiōi. cum
etiā titubās ꝓ ig̊rāte hn̄dus sit. C. de
cōdi. inde. l. vltꝭ. ut ⁊ nōt glo. Ray. in
ti. de impedimēto cōditiōis. B

¶ Quid si ille q̄ ꝯxit cū ācilla quā pu
tabat libāꝫ sit ſuꝰ. nūqd erit mr̄imōiū
R̄° ſm Ray. lꝫ error seruil' ꝯditiōis īpe
diat ⁊ dirimat ut dcm̄ ē. nō tn̄ dirimit
si sit errō parꝭ ꝯditiōis ul' meliorꝭ q̄ꝫ sua

159

Nā si seru⁹ ignorās cōtrahat cū ācilla
quā credit liberam nō decipit̄. nec hꝫ
qđ ei obiiciat. ar. 32. q. 2. p totū. ⁊ ex̄
de diuor. significasti. ⁊ multo minus
decipit̄ si cōtrahat cū liƀa quā crede-
bat ancillā. Con. Pe. Al. Goff. Tho. ⁊
Inno. Si tn̄ mulier ig͛rasset seruitutē
viri nō eēt mr̄imoniū. ut in p̊. §. dcm̄
est. A . Idē ī sū. cō. li° 4°. ti. 4. q. i. B
¶ Sꝫ nūqd error cōditiōis liƀtine uł
ascripticie uł originarie īpedit mr̄imo
niū sicut ⁊ cōditiōis seruilis? R° ſm
xb. Nō. sicut notauit Hug. 29. q. 2. ī
pn°. qa oēs tales sūt liƀi. lꝫ ad quasdā
opas pl⁹ ceteris teneāt̄. Idē Hosti. A
Idē in sū. con. eo. ti. q. 2. B
¶ Quid si qs ig͛rant̄ cōtraxit cū ācil-
la quā dn̄s viro ignorāte p⁹ea manu-
misit. nūqd eo ipo est mr̄imoniū? R°
ſm Hosti. Nō. qa talis cohabitat qdē
mulieri ſ ƀ ex p̄mo cōsensu facit. q cū
fuit errone⁹ nō fueīt effectiu⁹ mr̄imo
nij. Con. Tan. Goff. Inno. ⁊ Ber. B
Alij dicūt ꝙ ipsa māumissa statī ē ma
trimoniū. qa sublatū est īpedimētuꝫ.
Quorꝫ sn̄iam glo. Ray. credit veriorē
ut in sū. con. eo. ti. q. 3. Pōt dici ꝙ si cō
stet liberā ꝑsonā penituisse h⁹ matri-
monij anqꝫ altera fuit manumissa nec
exp̄sse nec ꝑ cōiecturas appet de reuo
catione dicte pn̄ie. ꝓcedat p̄ma opīo.
qa an̄ māumissionē cōsensus nō fuit
valid⁹. ⁊ p⁹ māumissionē null⁹ affuit
cōsensus. Si v̄o de dcā pn̄ia nō cōstat
ꝓcedat secūda opīo. Nā sel' cōsensit ī
mulierē ut in liberā. ⁊ exq̊ nō ɔstat de
reuocatiōe. in cōsensu ītelligit̄ ꝑseue-
rare. ut in. c. maiores. ad fi. ex̄ de bap.
Et lꝫ a p̄ncipio n̄ fuerit liƀa. sufficit ꝙ
nūc sit liƀa. Nā cessante cā īpedimēti
cessat ⁊ impedimētū. ex̄ de appel. cum
cessante. B

¶ Quid si liber ɔtraxit cū ancilla ig͛-
rāter ⁊ illa durāte ig͛rātia cōtraxit cū
alio nō ignorāte ɔditionē ei⁹? R° ſm
xb. tenet mr̄imoniū cū 2°. cū nullū fu
erit p̄mū. A . Iđ ī sū. cō. eo. ti. q. 4. B
¶ Quid si liƀa ig͛rant̄ cōtraxit cū ser-
uo ⁊ p⁹ea scita seruitute nihilominus
vult eē cū eo. ⁊ ille vult discedere? R°
ſm xb. Debet cōpelli ad ɔsentiēdum.
Si tn̄ pendēte cōpulsiōe ɔtrahēt cum
alia uel illa cū alio. teneret mr̄imōiuꝫ.
ut Hosti. addit. A . Idē ī sū. con. eo.
ti. q. 5. Et ad p̄dicta facit. c. i. ex̄ de eo
q dux. in ma. quā pol. ꝑ adul. B
¶ Quid si qs cōtrahit ig͛rant̄ cū ācil-
la ſ postqꝫ sciuit exegit ab ea debitum
nūqd p⁹ea poteīt ab ea sepati? R° ſm
xb. Si ex his q̄ p̄us audiuit habuit ꝓ-
babilē opīonē de seruitute ei⁹ ⁊ nihi-
lomin⁹ exegit debitū. nō pōt eā relin-
quere. ut in p̊. §. dictū est. Si habuit
opīonē leuē ⁊ temerariā. tūc non ob-
stāte ꝙ exegit debitū. poterit cū vita-
tem certi⁹ sciuerit sepationē petē. ar.
ex̄ de sen. exco. inqsitiōi. Nā dubitās
ꝓ ig͛rante habēdus ē. C. de cōdi. inde.
l. vld. A . Idē ī sū. con. eo. ti. q. 6. B
¶ Quid de illo q mouit ɔ̄ vxorē q̄sti
onem cōditiōis. ⁊ illa lite pēdēte pe-
tit debitū? R° ſm Tho. in expōne lr̄e
quarti sn̄iarꝫ. dis. 36. Si nō ē certus de
seruitute vxoris. debet reddē debituꝫ
ad mādatū ecclie sine suo p̄iudicio. ⁊
in ƀ casu cognoscit eā ex p̄mo cōsensu
nō ex nouo. Si aūt cōstat ei đ seruitu
te vxoris. uel ꝓbabilit̄ p̄sumit. non dꝫ
ei reddē debitum etiā si ecclia p̄cipiat
qa uł sibi p̄iudiciū facēt si eā affcū vx
orio ɔgnoscēt uł fornicaret̄ ⁊ mortalr̄
peccaret. A Salua reuerētia nisi eui-
dent̄ ⁊ manifeste ɔstet ꝑpt̄ ꝓbabilē p̄-
sūptionē impedimēti nō dꝫ denegare

debitū. ex̄ ꝯ sen. exco. inquisitiōi. ibi. Ver℞ cū conscīa pulsat aīum ex credulitate ꝓbabili ⁊ discreta q̄uis non euidēti ⁊ manifesta. debitū quidē reddē pōt. ſ postulare nō ꝫ. ne in alterutro. vel ꝯtra legē cōiugiȷ̄ uel ꝯtra iudiciū conscīe cōmittat offensam. Et p p̄dcā pōt cōcordari diuersitas opionū q̄ referunt in sū. con. eo. ti. q. 7. B .De mr̄imōio ſuo℞ vide. ī. seru⁹ 3°. p totū.

Impedimētū

4°. de impedimento voti. Vtr℞ votū de cōtinētia impediat mr̄imōiū R°. Duplex est votū. Quoddā ē solēne qꝺ. s. fit p susceptionē sacri ordīs. aut p ꝓfessionē exp̄ssam uel tacitā factam alicui de religionibꝫ approbatꝫ. ⁊ tale votū īpedit mr̄imoniū ꝯtrahēdū ⁊ dirimit ꝯtractū. Aliud ē votū non solēne ſ simplex. ⁊ h̄ si fiat ꝺ nō ꝯtrahendo uel de castitate. ⁊ h⁹mōi impedit mr̄imoniū ꝯtrahēdū. ⁊ quāto manifesti⁹ ē emissū tāto maior debet̄ pena trāsgressori. nō tn̄ dirimit mr̄imoniū iā cōtractū. ex̄ eo. ꝙ votum. li° 6°. Et de h̄ vide ī sequēti. §.

¶ Quomō debeat intelligi ꝙ votum simplex īpediat mr̄imoniū ꝯhēdū? R° ſm Ray. In tm̄ īpedit ꝙ si ille q fecit tale votū p⁹ea p̄stiterit iuramentū alicui ꝙ eā ducēt. ꝫ votuꝫ implere ⁊ agere pniām de iuramēto illicito. ex̄ q cle. uel vo. rursus. Idē Hosti. Q si primo iurauit ⁊ p⁹ea vouit. in h̄ casu ſm Hosti. ⁊ Goff. p̄ualet iuramētū. Pōt tn̄ intrare religionē. ut ex̄ de spon. cōmissum. Q si p⁹ tale votū cōtrahat p v̂ba de p̄nti. nō poterit cognoscē vxorem sine pctō mortali. qa adhuc pōt īntrare religionē. Postq̄ v̂o ꝯgnouit iā factū est ei illicitū nō reddē debitum.

Vnde lꝫ petē nō debeat reddē tenet̄ siue petat̄ exp̄sse siue īterp̄tatiue. qꝺ dico. qa alit̄ esset nimis onerosū vxori si oporteret semp exp̄sse petē. h̄ Tho. in 4°. dis. 38. A .Con. his p̄e. vt ī sū. con li° p̊. ti. 8. q. 21. B

¶ Quid r̄ndendū cū p̄sona que fecit votū simplex q̄rit an possit mr̄imōiū cōtrahē? R° ſm Hosti. Debet r̄nderi ꝙ nō. Et si vltra q̄rit dicēs. qd si contraxero. nūqd tenebit mr̄imoniū? nō ꝫ r̄ndere. alit̄ peccat. qa dat occasiōeꝫ mortalit̄ peccādi. A .aut mentit̄. Vn̄ talibꝫ aggrauādū ē peccatū qꝺ cōmittūt in ꝯtrahēdo. ⁊ cauēdum ne detur occasio ꝯtrahēdi ſm eū. Hosti. ⁊ ī sū. con. eo. ti. q. 22. B .De votis multa alia hēs. ī. votū p totum.

Impedimētū

5°. de cognatiōe carnali. Hic p̄mo sciendū ꝙ triplex ē cognatio. s. carnalis que dr̄ cōsanguīitas. sp̄ualis que dr̄ cōpatrnitas. ⁊ legalis q̄ dr̄ adoptio.

Quid ē cōsanguīitas? R° ſm Ray. Est vinculū p̄sona℞ ab eodem stipite descendētiū carnali ꝓpagine ꝯtractū. Et dico stipitē illā p̄sonam a qua aliq duxerūt originē. Vn̄ ⁊ consanguinei dicunt̄ quasi de vno sanguīe ꝓcedentes. A .Con. ⁊ aliȷ̄ doctores. ut in sū. con. li° 4°. ti. 6°. q. 1. B

¶ Consanguīitas aūt hꝫ tres lineas. i. ꝓcedit triplici ordīe. Prima namqꝫ linea dicit̄ ascēdentiū. ut pater auus ⁊ h⁹mōi. Secūda descēdentiū. ut filius nepos. Tertia collateraliū. vt fratres ⁊ fratrū filiȷ̄. qui ⁊ patrueles dicūt̄. Hec eadē intellige in feminis. ut in matre ⁊ auia. ī filia ⁊ nepte. ⁊ duabꝫ sororibꝫ ⁊ filiabꝫ earū. A .Idē in sū. con. eo. ti. q. 3. ſm Ray. ⁊ alios doctores. B

160

¶ Quō cōputant᷑ gradus ɔſanguīta-
tis? R̷°. In linea aſcēdētiū uł ðeſcēdē-
tiū q̄libet pſona addita alicui facit g̃-
dum. Vn̄ pat᷑ ⁊ fili⁹ ſūt ī pmo gradu.
nepos in 2°. pnepos in 3°. Sed in linea
collateraliū alit᷑ cōputant᷑ ſm leges ⁊
alit᷑ ſm canones. Nā ſm leges in ɔpu
tando ðebem⁹ reuerti ad ſtipitē.s. ad
cōem pſonā.⁊ ita duo frēs ſūt in 2° g̃-
du. ⁊ filij duoꝝ fratrū ſūt in 4° gradu
Nā cōputant᷑ oēs pſone.s. aſcēdēdo
vſq; ad ſtipitē.⁊ inde ðeſcēdēdo. Sed
ſm canones in linea collateraliū non
oꝫ reuerti ad ſtipitē. qn poti⁹ p ſe duo
frēs ſūt in pmo gradu. hoꝝ filij in 2°.
⁊ ita vlteri⁹. ex̄ ðe ɔſan. ⁊ affi. tua nos.
⁊ ex̄ ðe teſti. licꝫ ex quadā. A .meli⁹
35.q.5. ad ſedem. B

¶ Vſq; ad quē gradū phibet᷑ ⁊ nō te-
net mr̄imoniū? R̷° ſm Io.an. Int᷑ aſ-
cendētes ⁊ ðeſcēdētes puto ppetuā p-
hibitionē. A .Alij dicūt ſolū vſq; ad
quartū gradū etiā in linea recta ſicut
⁊ in trāſuerſali. Alij aūt tenēt pmam
dicētes q̄ ſi Adā viuēt nō poſſet ɔtra-
here cū aliq̄ muliere. Et hanc vident᷑
ſequi Pe. ⁊ Hoſti. ut in ſū. con. eo. ti.
q.5. B .Sꝫ int᷑ collaterales eſt vſq;
ad quartū gradū cōputādo ſm cano-
nes. ex̄ ðe ɔſan. ⁊ affi. nō oꝫ. qnīmo ſi
alique pſone attinēt ſibi ex vna pte in
pmo 2° uel 3° gradu ⁊ ex alia pte ī 5°.
bn̄ poterūt ɔtrahē. qa in ɔſanguīitate
ſemp eſt ſtandū remotiori pſone. ex̄
ðe ɔſan. ⁊ affi. c. vlt. A .Niſi eēt cō
ſuetudo q̄ fieret a gradu ſtipiti proxi
miori. tūc enī illa oīo ſeruāda ſūt ⁊ q̄
ad īpediēdū ⁊ dirimēdū mr̄imoniū.
vt in. c. qđ dilectio. ðe ɔſan. ⁊ affi. B
Et nō ſm Hoſti. q̄ lꝫ ɔſanguīitas q̄tū
ad mr̄imoniū ɔtrahēdū termīet᷑ ī 4°
gradu nec etiā cōmittat᷑ inceſt⁹ in vl-
teriori gradu. tn̄ q̄tū ad ſucceſſionem
hēditad durat vſq; ad decimū gradū.
vt hēs. s. hēditas. §. 3°. A .Et ibi ðe
hoc dictū eſt in additiōe. B

IMpedimētū

6°. ðe cognatiōe ſpūali q̄ coīter
eſt ɔpatnitas. Vbi ſciēdū q̄ cognatio
ſpūalis puenit ex h̄ q̄ qs cōfert ſacr̄m
baptiſmi ſeu ɔfirmatiōis uel ſuſcipit
ſiue tenet illū cui tale ſacr̄m ɔfertur.

¶ Int᷑ quas pſonas ɔhit᷑ ɔgnatio ſpi-
ritualis? R̷°. Int᷑ baptiçatū ⁊ eū q ſuſ-
cipit. Itē int᷑ baptiçatū ⁊ filios ſuſcipi
entis. Hoc dico ſiue ſint legitimi ſiue
illegitimi. Secus ſi eēnt adoptiui. qa
tales filij ſuſcipiēd legitīe copulāt᷑ ba
ptiçato ſiue ſuſcepto. ut Inno. ponit.
A .ſup R̷ica ðe ɔgna. ſpi. B Itē cō-
trahit᷑ int᷑ baptiçatū ⁊ vxorē ſuſcipiēd
ſi an̄ ſuſceptionem cognita fuit ab eo.
Itē int᷑ ſuſcipiētē ⁊ pentes baptiçati.
Et h̄ cognatio impedit ⁊ dirimit mr̄i-
moniū p⁹ ɔtractū. Et q̄ dixi đ ſuſcipi
ente intellige ðe baptiçāte. ⁊ idē ðe ſa
cramēto cōfirmatiōis. ex̄ eo. nedum.
li° 6°. In alijs ſacramēd nulla ɔgnatio
ſpūalis cauſat᷑. ex̄ eo. q̄uis. li° 6°. Per
cathecīſmū v̊o cōtrahit᷑ ſpūalis cogna
tio. q̄ tm̄ īpedit ɔhēdū ſ̄ non dirimit
cōtractū. ex̄ eo. p cathecīſmū. li° 6°.

¶ Quid ſi plures ſint ſuſcipiētes? R̷°.
Prohibet᷑ ne fiat. ðe cōſe. diſ. 4. n̄ plēs
⁊ ſilr̄ ī cōfirmatiōe. A .ut in eo. c. nō
plures. B .Si tn̄ fiat. cū oībꝫ ɔhit᷑ co
gnatio ſpūalis. A .impediēs ⁊ diri-
mēs. ut in. c. qđ ſequit᷑. B .ex̄ eo. q̄-
uis. li° 6°. Sed tn̄ iſti ſuſcipiētes bene
poſſunt contrahere int᷑ ſe. quia non p-
hibentur. vt Inno. ponit. A .Con.
Hoſti. ut in ſū. con. li° 4°. ti. 7. q. 3. B

¶ Quid ſi quis baptiçat ſeu tenet ad

baptismū ꝓpꝛium filiū? R̄ñ° ſm Tho. in 4°. diſ. 42. Si vir vel mulier h̄ fecit in articulo neccitatis ſeu p errore. nō impedit exigē ſeu reddere debitū. ex̄ eo. ſi vir. Si vō fecit p fraudē. īpedit̄ exigē ſ; tenet̄ reddē. Q̄ ſi vtrq; fuit ī fraude. neuter pōt exigere ſ; vterq; tenet̄ exactus reddere. ut Hoſti. pōit. A. Glo. Ray. eo. ti. §. vltī. ſup v̄. ꝯtracto. dīc. ꝙ etiā q fecit ī fraudē nō ꝑdit exactionē. q̄a nō repit̄ iure ꝓhibitū. ꝑ q̄ vr̄ facere dictū. c. ſi vir. ex̄ eo. Sed ꝑmū dictū cū Tho. tenē vident̄ Pe. Hoſti. ⁊ Goff. ut in ſū. con. eo. ti. q. 2. B. Et addit ꝙ meliꝰ eēt ꝙ vterq; cōtineret. Eodē etiā modo ſi vir teneat aliquē filiū vxoꝛis ſue uł vxoꝛ filiū mariti ſui. ſi ex ignoꝛantia excuſat̄. ſi ex malicia. ſua fraus non d; ei patrocinari. nec ꝓpter h̄ pōt debitū ſubtrahē. ſ; non pōt exigē. Con. Pe. ⁊ Ber.

Utrū ſpūalis ꝯgnatio ꝓcedat ad nepotes ⁊ vlterioꝛes. R̄ñ°. Nō. q̄a nō h; ḡdus. Filia q̄ppe mea ſpūalis l; nō poſſit ꝯtrahē cū filio meo. pōt tñ ꝯtrahē cum filio filii mei. ar. 30. q. i. c. ꝑ. A Hoc dixit Inno. ſup R̄ica ex̄ de ꝯgna. ſpi. q̄d ⁊ nōt in ſū. con. dcā. q. 3. B

Utrū aliq̄s poſſit ſucceſſiue h̄re ī vxoꝛes duas cōmatres. R̄ñ°. Pat; ex dictis in. §. 2°. ꝙ ſi ꝑma tua vxoꝛ tenuit filiū alteriꝰ anteq̄ cōmiſceris ei. poteris habē illā alterā. Si vō tenuit pꝰq̄ fuit a te cognita nō poteris ſecūdā h̄re. eo ꝙ cōpater eiꝰ factus es. Si aūt alia mulier tenuit filiū vxoꝛis tue quē de alio viro habuit. illa mulier ē ꝯmater vxoꝛis tue ſ; tua nō. ſiue illa tenuerit añq̄ int̄ voſ eſſet carnalis copula. ſiue pꝰ. iō poteris illā h̄re. Et ſilr̄ ſi filius tuꝰ quē de alia genuiſti ab aliq̄ ſuſcipiat̄. tūc ſuſcipiens ē cōpat̄ tuꝰ. nō aūt vxoꝛis tue. Uñ ſi caſus tue moꝛtis eueniret. ſuſcipiens poſſet ꝯh̄ere cū illa q̄ fuerat tua vxoꝛ. ut Inno. dīc. 30. q. 4. Qui ſpūalē. A Idē in ſū. con. eo. ti. q. io. B

Utrū ſi aliq̄s cognouit aliquā foꝛnicarie. ⁊ pꝰea fit ꝯpat̄ aliꝰ alteriꝰ. puta leuat aliquē de ſacro fonte. nūq̄d etiā illa mulier foꝛnicaria fit cōmater? R̄ñ°. ſm Tho. in 4°. diſ. 42. Dicēdū ꝙ ſicut cōpr̄nitas trāſit in vxoꝛē q̄ a viro fuerat ꝑus carnalit̄ cognita eo ꝙ iā effecti ſūt vna caro. ut. 30. q. 4. ſi q̄s ex cōiugio. pari rōne vr̄ trāſire ad aliā mulierē carnalit̄ cognitā q̄uis nō ſit vxō Idē ſentit glo. ſup dcō. c. ſi q̄s. dicens ꝙ ꝑ foꝛnicariū coitū acq̄rit̄ cōpr̄nitas q̄a vna caro efficiūt̄. 32. q. 4. in eo. Nā ⁊ affinitas acq̄rit̄ ꝑ foꝛnicariū coitum 35. q. 3. de inceſtis. ⁊. c. nō eā. ex̄ de eo q cogno. con. diſcretionē. Tenet̄ igit̄ ꝓ vero ꝙ cōpr̄nitas ꝯh̄it̄. ut ꝓbat̄ ꝑ p̄dicta iura. l; q̄buſdā mirabile videat̄. Iō tenēdū ꝙ ſic. cui dicto Io. an. con. ī 6°. A. Uere mirabile ē dictū h̄. ut ex peccato abhoīabili oꝛiat̄ ꝑentela ſpūalis ſicut ex glacie caloꝛ. Et ſi hec foꝛet meretrix publica eſſet mater ſpūalis ſiue cōmat̄ q̄ſi oīu; de ciuitate. ⁊ multa valde foꝛent mr̄imonia illegitīa ꝓpter multas q̄ iugiter fiūt foꝛnicationes. cū tñ ut cōſtat edictū de mr̄imonio ſit ꝓhibitoꝛiū ut q̄libet admittat̄ qui ſpālit̄ nō ꝓhibet̄. Nec in h̄ caſu apparet aliquā ꝓhibitionē a iure fieri Nec obſtat ꝙ carnalis copula ſit cauſa trāſmittēdi cōpr̄nitatē de viro ad vxoꝛē ⁊ ē ꝯ. q̄a illa nō ē cā ſolū. ſed ⁊ ſacr̄m mr̄imonii. Uñ nō repit̄ aliq̄d ius dictās hāc trāſmiſſionē fieri niſi ī ipō mr̄imōio. ⁊ ita etiā affirmat glo. Ray. ut p; in ſū. con. li° 4°. ti. 7. q. xi. Silr̄ ⁊ alii vt; in dcō. c. ſi q̄s ex ꝯiugio.

Puto tñ q̃ ppt̃ rei grauitatẽ ⁊ docto-
tũ varietatẽ sup h̃ non sit p̃cipitanda
snĩa. s̃ poti⁹ dñs papa ↄsulẽdus.
¶ Utrũ liceat ↄtrahẽ mr̃imoniũ cũ so
rore filie mee spũalis. R̃. Q̃ꝫ cũ filia
mea spũali nõ liceat ut dictũ ẽ s̃. § z.
alit̃ eẽnt sepandi. 30. q. i. de eo. 33. q. z.
si qs cũ matre. a ↄiugio tñ sororis nõ oꝫ
abstinẽ s̃ ↄcedit̃. 30. q. 3. illud etiã. A
Idẽ in sũ. con. eo. ti. q. 13. s̃m Ray. B
¶ Utrũ ille q baptiçauit aliquã posito
q̃ sit laicus uel in minoribꝫ ordinibꝫ
possit ↄtrahẽ cũ illa. R̃. Non. qa filia
sua spũalis ẽ. ⁊ si ↄtrahẽt dirimẽdum
eẽt. ex̃ eo. nedũ. li. 6. Sil̃t nec ille quẽ
p̃sbyter baptiçauit põt ducẽ filiã car-
nalẽ ipsi⁹ p̃sbyteri. ex̃ eo. c. vl̃. nec fi-
lius p̃sbyteri põt illã ducẽ quã p̃sbyt̃
ille baptiçauit. Et idẽ de crismãte seu
cõfirmãte dicẽdũ p p̃dicta iura. Sec⁹
de sacro pñie aut alijs sacris. ut. s̃. §.
z. dictum est.
¶ Utrũ filij duorũ cõpatrũ possint ma
trimonial̃r copulari. R̃. Sic. siue sint
geniti añ ↄp̃rnitatẽ siue p⁹ea. excepta
solũ illa p̃sona p quã ↄp̃rnitas ẽ ꝯcta
q̃ nũq̃ põt copulari alicui filiorũ sui
patris spũalis. 30. q. i. sup quibꝫ. ⁊ c. pi-
taciũ. ⁊ c. non oꝫ. ⁊ ex̃ eo. c. p̃. A. nisi
ↄsuetudo eccl̃ie q̃ scãdalũ generet alit̃
se h̃ret. ut ex̃ de cog. spũa. c. p̃. Et h̃ ca-
su seruãda ẽ forma ↄsuetudĩs tã i con
trahẽdo q̃ꝫ i dirimẽdo. ⁊ nõ solũ eccl̃ie
ꝓprie s̃ etiã metropolitane ul̃ aliarũ cir
cũpositarũ. eo. ti. c. sup eo. vbi etiã pꝫ q̃
semp ẽ honestũ ⁊ ↄueniens ab h⁹mõi
cõiugijs abstinẽ. non aũt ẽ nccĩũ nisi
rõne ↄsuetudĩs ut dictum est. B
¶ Utrũ pat̃ possit ↄtrahẽ cũ illa quã fi
lius ei⁹ leuauit. R̃. Põt. ut nõt 30. q. 3
illud. A. in glo. q̃ etiã dic qd̃ sequit̃.
Rõ aũt est. qa ut ptactũ ẽ edictum de
mr̃imonio est ꝓhibitoriũ. ut q spãlit̃
nõ ꝓhibet̃ admittat̃. ut nõt Ray. ĩ ti.
de ĩpedimẽto ↄditiõis. §. i. B. Sed
filius nõ põt ↄtrahẽ cũ illa quã pat̃ le
uauit ut ibidẽ dr̃. ⁊ in. §. ꝓximo p̃ce-
denti habes.
¶ Quid si aliqs vult eẽ patrinus. A
Meli⁹ puto diceret̃. nõ vult eẽ iõ fin-
git. B. ⁊ simulat se tangẽ puerũ s̃ nõ
tangit ⁊ tñdet v̾ba solita. R̃. s̃m ꝺo.
Nõ efficit̃ patrin⁹ nisi tãgat ip̃m tenẽ
do seu leuãdo de sacro fonte. Et sil̃e di
cẽdũ ẽ de ↄfirmatiõe. A. Idẽ ĩ sũ. cõ.
eo. ti. q. zi. B. Si v̾o teneat ⁊ nõ tñ-
deat. credo q̃ nihilomin⁹ efficit̃ ↄpat̃.
si intẽdit agẽ ut ver⁹ patrin⁹. A. i. il-
lud qd̃ agit patrin⁹ etiã si nõ intẽdat
eẽ ↄpat̃. ut pꝫ ĩ sũ. con. eo. ti. q. zz. vbi
h̃ clari⁹ ponit̃. B. Nã tñsio nõ ẽ de
sub̃a ↄp̃rnitatis.
¶ Utrũ aliqs possit fieri ↄpat̃ alteri⁹ p
ꝓcuratorẽ. R̃. Si loq̃mur solũ q̃tum
ad effectũ nõ erit dubiũ. qa ad talẽ ef
fectũ ꝓmittẽdũ ul̃ tenẽdũ etiã p ꝓcu-
ratorẽ qs tñdere põt. Sꝫ si loq̃mur q̃-
tũ ad verã ↄp̃rnitatẽ ⁊ ↄgnationẽ spi
ritualẽ. nõ põt ↄtrahi p ꝓcuratorẽ. ut
ponit Archi. p. l. p⁹ mortẽ. ff. de adop.
A. Ibi dr̃. Neq̃ꝫ adoptare neq̃ꝫ arroga
re qs absens. neq̃ꝫ p aliũ h⁹mõi soleni
tatẽ agẽ põt. B. Et qd̃ dr̃ s̃. ex̃ de p-
cura. c. fi. li. 6. A. Ibe dr̃ q̃ mr̃imo-
niũ põt ↄtrahi p ꝓcuratorẽ h̃ntẽ ad h̃
spãle mãdatũ. B. soluit̃ s̃m eũ p id
qd̃ nõt̃ ex̃ de ↄse. ecc. aq̃. A. Ibi dr̃ q̃
eps ñ põt ↄmittẽ recõciliationẽ eccl̃ie
simplici sacerdoti. ⁊ sic qd̃ coheret p-
sone non põt p aliũ adimpleri. Ad qd̃
etiã facit. c. fi. ex̃ de offi. dele. Ex̃p̃ssio
aũt ↄsensus p quẽ ↄh̃it̃ mr̃imõiũ bñ
põt fieri p aliũ. dcõ. c. fi. de ꝓcu. B. Id
Io. an. in q̃dã q̃one disputata.

¶ Utrum in pluribus actibus sacralibus requirantur plures patrini. R°. in cathecismo baptismo et confirmatione unus et idem patrinus esse potest si necessitas cogit. sed non est consuetudo romana quin potius per singulos actus singuli suscipiant. de conse. dis. 4. in cathecismo.

¶ Utrum ille qui non est baptizatus possit aliquem suscipere in baptismo. vel qui non est confirmatus possit tenere in confirmatione. R° secundum Tho. et Pe. Non. quia talis non est membrum ecclesie cuius personam gerit tenens ad sacra. de conse dis. dis. 4. in baptismate. Et si de facto sive in necessitate levat vel tenet seu etiam baptizat non contrahit aliquam spiritualem cognationem. Et hoc addit Al. quod si alter coniugum est baptizatus. tamen per eum non transit cognatio ad non baptizatum. Idem in confirmatione. A .Glo. in dec. c. in baptismate. idem dicit quo ad suscipientes. sed secus dicit esse in baptizante. Glo. etiam Ray. dicit quod huiusmodi cognatio spiritualis contrahitur etiam inter iudeos. quando unus tenet vel suscipit filium alterius in baptismo vel confirmatione. ut in sum. con. eo. ti. q. 5. Al. simpliciter con. cum posui in hoc. §. Dubium est. ideo puto quod tutior pars est eligenda. B .Q. si baptizatus teneat filium non baptizati seu infidelis. bene contrahit compaternitatem vide s. confirmatio sacramenti. §. penult.

¶ Utrum religiosus possit fieri patrinus vel compater. R°. Prohibitum est abbatibus et monachis puerum de baptismate suscipere vel baptizare. et habetur. 16. q. i. placuit. de conse. dis. 4. non licet. Idem intelligendum est de omnibus religiosis et canonicis regularibus. extra de postu. ex parte. Non enim licet religiosis commatres facere propter familiaritatem que solet inde provenire. A .Idem in sum. con eo. ti. q. vlt. B

Impedimentum

7°. de cognatione legali que fit per adoptionem. Ubi sciendum quod per adoptionem proveniunt tres species legalis cognationis. Prima est ascendentium et descendentium. que attenditur inter patrem adoptantem et filium seu filiam nepotem vel neptem et huiusmodi adoptatos. et hec indistincte impedit matrimonium. quoniam pater adoptator non potest contrahere cum filia adoptiva. nec etiam cum adoptiva nepte et habetur. 30. q. 3. ita diligere. A .etiam post emancipationem. in Insti. de nuptiis. §. ergo. B .Secunda species est collateralium. scilicet inter filium meum naturalem et adoptivum. et hec impedit matrimonium quamdiu sunt in potestate patris eiusdem. Ea vero soluta. scilicet morte patris vel emancipatione filii naturalis vel adoptivi non impedit. extra eo. c. primo. 30. q. 3. post susceptum. Tertia species est que legalis affinitas inter patrem adoptantem et uxorem filii adoptivi. similiter inter filium adoptivum et uxorem patris adoptantis. et hec iterum omni tempore impedit matrimonium. quoniam pater adoptator numquam potest contrahere cum illa que fuit uxor adoptivi filii etiam post emancipationem. ff. de ritu nup. l. nam adoptivus. A .Incipit adoptivus. B .in Insti. de nuptiis. §. primo et 2°. Similiter filius adoptivus post mortem patris adoptivi non potest contrahere cum illa que fuit uxor adoptivi patris. ut in dicta. l. adoptivus. A .Etiam si ante mortem fuisset emancipatus ut ibi. Et de dictis etiam speciebus habetur in sum. con. li° 4°. ti. 8. q. 8. B

¶ Numquid filius adoptivus potest contrahere cum filia illegitima patris adoptivi? R° secundum Archi. Credo sine preiudicio quod sic. et quod filius illegitimus potest contrahere cum filia adoptiva sicut notat Hugo. 30. q. 3. in principio. Nam illegitimus filius vel filia non est in patria potestate. A Insti. de nuptiis. §. penult. B .Co. Hosti. et Inno. A .Idem in sum. con. eo. ti. q. 9. B

¶ Utrum adoptivus qui non transit in potestatem patris adoptantis possit contrahere cum filia legitima ipsius adoptantis. R°. De hac questione varie sunt doctorum opiniones.

Dici tñ põt q̃ cũ iura canõica indisti-
cte loquant̃ de adoptiõe nõ distiguē-
do int̃ simplr̃ adoptatũ .s. q nõ trãsit
in ptãtem. ⁊ arrogatũ q trãsit. innuũt
q̃ q̃tũ ad h̃ idē ius sit ĩ vtroq; casu .s.
q̃ nõ possit nisi adoptio ꝑus dissoluat̃
ꝑ emãcipationē q emãcipatio q̃tũ ad
aliqd h₃ locũ etiã ĩ adoptato l₃ ñ trãs-
eat ĩ ptãtem. C. de adop. l. pñt. §. si ãt.
A . v₃ q̊ ad successionē ab ĩtestato que
dat̃ adoptiuo tali nõ emãcipato ẞ nõ
dat̃ emãcipato. ut ibi. ⁊ sic ĩpedit̃ ma
trimoniũ cũ adoptato siue trãseat in
ptãtē siue nõ. Hoc tenet Hosti. ⁊ xb̃ . ĩ
spe. S₃ Inno. tenet q̃ nõ impediat̃ qñ
adoptat⁹ nõ trãsit ĩ ptãtē. ut nõt dñs
An. de Bu. ex̃ eo. c. vno. ⁊ idē dĩc Hugͥ
ut ĩ sũ. cõ. eo. ti. q. io. vbi nõ ꝓfert̃ aliq̃
istaꝝ opĩonũ. Silr̃ nec p dñm An. ubi
s̃. iõ non vr̃ ꝑcipitãda sñĩa. B

Quid si adoptiu⁹ durãte adoptio-
ne ꝯ̃hat cũ filia legitĩa adoptant̃. nũ
qd soluet̃ mr̃imõiu₃? R̃ᵒ fm xb̃. Qui-
dam dixerũt q̃ nõ. ẞ veri⁹ tenẽdũ qd̃
Hugͥ nõuit .s. q̃ soluat̃ . ex̃ eo . c. vno.
A . Ibidē dr̃. Q̃diu durat adoptio int̃
tales nuptie cõsistẽ nõ pñt. ẞ pmã te-
net Spe. In secũdã aũt .s. q̃ magͥ mr̃i
moniũ soluat̃ coit̃ magͥ videt̃ inclina
ti doctores. ut ibidē notat dñs An. de
Bu. q etiã dĩc q̃ ꝓmptũ est dare reme
diũ .s. dissoluẽdi adoptionē. q̃ dissolu
ta poterit ꝯstare mr̃imoniũ. B

S₃ nũqd due ꝑsone q̃ ab eodē sunt
adoptate pñt int̃ se ꝯtrahẽ? R̃ᵒ fm xb̃
Pñt. cũ nusq̃₃ reꝑiat̃ ꝓhibitu₃. sicut ⁊
duo spũales filij alic⁹ ꝯ̃hẽ pñt ⁊ spũa-
les cũ adoptiuis. Con. Hugͥ ⁊ Ber. A
Idē ĩ sũ. con. eo. ti. q. xi. B

Vtꝝ int̃ prẽm adoptãtē ⁊ prẽ₃ ado
ptati siue matrē aliq̃ cognatio ꝯ̃hat̃.
R̃ᵒ fm Tho. ⁊ Pe. nulla. A . Idē in
sũ. con. eo. ti. q. i₃. B . De mã adoptio
nis ⁊ arrogatiõis hẽs pla s̃. adoptio.

Impedimẽtũ

I 8ᵒ. de impedimẽto crimĩs. Sciẽ
dum p̊ q̃ q̃dã crimĩa ĩpediũt mr̃imo
niũ ꝯtrahẽdũ ẞ nõ dirimũt ꝯtractũ.
⁊ sũt septẽ. Primũ ẽ incest⁹. 3z. q. 7. si
qs viduã. ⁊ c. q dormierit. ⁊ c. ꝯcubu
isti. Secũdũ ẽ d̃ illo q int̃fecit ꝓpa₃ vx
orẽ. 33. q. z. admonẽ. ⁊ c. int̃fectores.
Tertiũ qñ qs rapuit spõsã alteri⁹. z7.
q. z. statutũ. Quartũ qñ qs insidian-
do mr̃imõio ꝓpu₃ filiũ de sacro fonte
leuauit ut posset ꝑuare vxorē debito
cõiugali. 3o. q. i. de eo. Quĩtũ qñ quis
int̃fecit sacerdotē. ex̃ de pe. ⁊ re. q pre-
sbyterũ. Sextũ ẽ solẽnit̃ penitens. 33.
q. z. de his. ⁊ c. ãtiqui. Septimũ est si
qs monialē in vxorem scient̃ accipiat
z7. q. i. hi qui. Oẽs ꝑdictos casus po-
nũt Ray. Tho. Pe. ⁊ Hosti. pret̃ ulti-
mũ quē sol⁹ Hosti. addit. Lic₃ ãt h̃ ⁊
forte multa alia ĩpediãt ꝯ̃hẽdũ. si tñ
timet̃ de ĩcõtinẽtia d₃ eis eṗs ꝯcedẽ li
cẽtiã nubẽdi. at. 33. q. z. ãtiq. ⁊ c. ĩ ado
lescẽtia. ⁊ ex̃ de eo q cog. con. vxo. sue.
c. ex lr̃is. Et fm q̃ addit xb̃. A .s. ad
ꝓxĩe dictũ qd̃ fuit Ray. ut ĩ sũ. cõ. liᵒ
3ᵒ. ti. 9ᵒ. q. i. vbi h̃ notãt̃. B . sufficit li
cẽtia ꝓprij sacerdotꝭ. ĩmo de ꝯsuetudi
ne nõ seruat̃ iste rigor petẽdi licẽtiã

Que sũt crimĩa q̃ dirimũt mr̃imo
niũ iã ꝯtractũ? R̃ᵒ solũ duo. Primũ ẽ
Si q̃ mulier machĩata fuit ĩ morte ali
cui⁹ vxorꝭ ⁊ ipam cũ effectu occiderit
aĩo habendi virũ illi⁹ ĩ suũ. ⁊ silr̃ si qs
machinat⁹ fuerit ⁊ cũ effectu occiderit
virũ alicui⁹ ut habeat ei⁹ vxorē. tales
si ꝯtraxerĩt ꝑpetuo sũt sepandi. 3i. q. i.
si qs viuẽte. Vl̃ si qs int̃ficit suã ut du
cat illã cũ q̃ mechat̃· h̃ Tho. ĩ 4ᵒ. dis. 3i.

Idē ītellige si qua occidit ꝓpriū virū vt ducat illū cū q̊ mechatᷣ. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.z.ſm Ray.7 glo.eiꝰ. B .Qui casus ſm q̊sdā ītelligūtᷣ solū si dū eēt ꝑmū ꝯiugiū eo ꝙ ambo viuerēt fuerat cōmissū adulteriū. A .Hoc dixit glo.Ray.7 Goff.ut p3 ī dcā.q.z B .S3 verioꝛ vr̄ opīo Inno.7 Hosti. dicētiū ꝙ sola machīatio morti cū effectu sufficit ad dirimēdū mr̄imoniū l3 nō intuenerit adulterina pollutio. ex̄ de ꝯuer.infi.laudabilē. A .Ibi.n.nlla fit mētio de adulterina pollutiōe. B Hoc est ꝑmū crimen dirimēs mr̄imoniū.Secūdū ē adulteriū.7 h̊ qn̄ adulterātes sibi p̄stāt fidē ꝓmittendo seu iurādo ꝙ ꝯtrahēt siue de facto ꝯhāt. Et ītelligēdū si viuēte altero coniuge fuisset intᷣ illos adulterina ꝯmixtio.siue fuerit an̄ dictā ꝓmissionē uel ꝯctū siue pꝰ.Q2 si adulterina pollutio p̄us uel pꝰ nō interuenerit nō īpeditᷣ mr̄imoniū.ex̄ d̄ eo q cog̊.c.ulti. A .Ibi dr̄.Fide data ꝓmisit.S3 tn̄ sub noīe fidei ītelligitᷣ etiā nuda ꝓmissio.Et hꝰmodi ꝓmissio ē q̄i q̄dam desp̄ōsatio d̄ futuro.ſm glo.Ray.7 ī sū.con.dicta q.z. B

¶ Quid si q̄s occidit maritū adultere nō eo aīo vt vxoꝛē eiꝰ hēat.ſ in bello. vel casu.ulᷣ odio? R̄ᷦ ſm Inno.Nō dirimitᷣ mr̄imoniū pꝰea ꝯtractū.nisi ad h̊ intᷣficēt ut eā ducēt. ex̄ de ꝯuer.īfi. laudabilē.circa fi. A .Idē ī sū.cō.dcā q.z. B

¶ Quid si q̄s p̄cepit mādauit ulᷣ ꝯsuletit intᷣfici 7 intᷣfectꝰ est? R̄ᷦ ſm xb.7 Hugſ.Idē ē ac si intᷣfecisset.S3 si n̄ mādauit aut cōsuluit.ſ pꝰq̄3 fuit intᷣfectꝰ ratū habuit.Dicēdū ꝙ l3 alᷣ in maleficiis ratihitio retro trahatᷣ 7 mandato equipetᷣ.tn̄ ꝓptᷣ h̊ nō dirimitᷣ mr̄imoniū seq̄ūs. Idē Lau.7 Ber. A .Idē in sū.con.dcā.q.z. B

¶ Quid si q̄s vxoꝛe viuēte de fcō contrahit cū adultā? R̄ᷦ. Distiguēdū est. q̄a aut ista sciuit eū hr̄e aliā vxoꝛē.aut nesciuit.Dico vsq3 ad moꝛtē ꝑme. Si g̊ qn̄ eā duxit ipa sciuit ꝙ hēbat alia3. nō pōt cū illo ī mr̄imōio eē.Si v̊o p̄us nesciuit 7 nūc moꝛtua iā ꝑma vxoꝛe d̄ nouo scit.in ptāte ig̊rantᵈ ē mr̄imoniū ratificare uel diuoꝛtiū petē.ex̄ de eo q dux.ī mr̄i. quā pol.c.p̊.7.c.veniens.ita tn̄ ꝙ si pꝰq̄3 sciuit carnali copule ꝯsenserit nō poterit diuoꝛtiū petere.at.ex̄ de ꝯiu.ser.c.ꝓposuit.7.c.fi. Q2 si ab initio q̄dē fuit ig̊rans .ſ ꝑma viuēte fcā ē cōscia.nō d3 pati ꝙ ꝯgnoscatᷣ a viro.alᷣ ī ꝑpetuū mr̄imōiū impediretᷣ.at.ex̄ de p̄scp̄.c.fi.ī fi.7.c.plr̄.in fi.34.q.z.si v̊go.ex̄ de secū.nup.dn̄s. Hoc ītelligēdū ē si ꝑmū mr̄imōiū verū fuit.alr̄ n̄ p̄stat īpedimētū scd̄o.ex̄ d̄ spon.veniēs.7 d̄ mr̄i.ꝯc.ꝯ int.ecc. ex lr̄is.ī fi. A .Id̄ ī sū.cō.e.ti.q.3. B

¶ S3 qd si moꝛtua iā ꝑma vir nō ꝯg̊scat carnalr̄ istā secūdā adulterā q̄ secū ꝯxerat ig̊rantᷣ. ſ ip̄e ducat tertiā? R̄ᷦ. ſm Hosti.Debet manē cū tertia q̄3uis pꝰea etiā cognoscat secūdā.ex̄ de eo q dux.in ma.quā pol.c.veniēs.Nā prima viuēte cōsensus habitꝰ cū secūda nullꝰ fuit.7 sic nō īpedit ꝯsensū tertie Quī etiā si pꝰ moꝛtē ꝑme carnalr̄ ꝯg̊uerit secūdā q̄ fuit ignoꝛās istū habuisse vxoꝛē 7 nūc etiā ig̊rans ē 7 ip̄e vir cōtrahat cū tertia.adhuc cū tertia remanebit.ex̄ de elec.bone memoꝛie.z°. ex̄ de ꝯiu.ser.ꝓposuit.c.fi. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.4.7.5. B

¶ Quid si q̄s vxoꝛe viuēte ꝯxit 7 cōcubuit cū duabꝫ uel plutibꝫ inscijs? R̄ᷦ ſm Hosti.Locꝰ est gratificationi.

163

qa quãcũq; certificatã de morte põris pmo coĝueĩt p⁹ mortẽ legitime illã te- nebit. ex̃ de eo q dux. ĩ ma. quã pol. ve- niens. A .Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 6. B

¶ Sʒ q̃lit̃ intelligit̃ inscia? R° fm Ho- sti. Qñ hʒ iustã cãm igrãdi. ut qa vir de remotꝭ veniẽs asserebat se nõ habẽ vxorẽ. ex̃ de spon. cũ aplica. Iõ aũt in- scia nõ ↄmittit adulteriũ. qa nõ ↄmit tit̃ sine dolo. ff. ad. l. iul. ꝺ adult. l. plt. 34. q. z. ĩ lectũ. A. Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti q. 7. vbi etiã addit̃ fm eũdẽ q̃lit̃ filij etiã legitima viuẽte suscepti legitimi censent̃. si tñ secũdũ mrĩmoniũ ĩ facie ecclesie sit ↄtractũ. Sec⁹ si clam. B

¶ Vtꝝ liceat vxorẽ adulterã occidẽ. R° fm Pe. 7 Tho. ĩ 4° dis. 37. Hoc põt cõtingẽ duplr̃. Vno mõ qa p iudiciũ iudicꝭ ꝓcurat occidi. 7 hͦ licet facẽ amo re iusticie nõ liuore vindicte. Non tñ licet hͦ fieri ĩ iudicio eccl̃iastico ꝟ ciui- li. Scꝺo mõ qa ex̃ iudiciũ occidit eam vel facit occidi. 7 hͦ nũq̃ʒ licet fm legẽ diuinã. lʒ aliq̃ casu pmittat̃ fm legẽ ci uilẽ. ut qñ ĩuenit vxorẽ ĩ actu adulte rij. tũc enĩ lex ꝓpt̃ ĩcitamẽtũ nõ punit A .Idẽ ĩ sũ. cõ. eo. ti. q. 9. B .Et ĩtelli ge hͦ dictũ Tho. ꝙ lex nõ punit. s. ꝙ n̄ punit morte sicut alia homicidia. ꝟ tñ punit satꝭ acrit̃. ut. ff. de adul. l. si adul teriũ. §. si marit⁹. A .al̃ incipit. §. im peratores. 7 ibi dr̃. ꝙ si occisor erat hu milis seu vilis psona. dãnat̃ ad op⁹ p- petuũ. si aũt honestior. ĩ ĩsulã relegat̃ B .Vtꝝ aũt viro liceat occidẽ adulte- rũ. vide. ĩ. lex. §. 9°. In foro ↄsciẽ tales nihilomin⁹ puniendi sũt. Vtꝝ magis peccet q occidit vxorẽ q̃ʒ q occidit ma trẽ. hẽs. ĩ. vxor. §. plt.

IMpedimẽtũ

9°. de dispari cultu. s. qñ fidelis cõtrahit cũ ĩfideli ut iudeo cũ pagano A .uel hẽtico fm Ray. 7 ĩ sũ. con. li° 4°. ti. 10. q. i. vbi hͦ notãt̃. 7 dr̃ ĩ. c. caue qꝺ seqt̃. ꝟ de hͦ. ĩ. §. plt. B .Nam tũc nullũ ẽ mrĩmoniũ. z8. q i. §. ex his. 7 c. caue. Vñ Exo. 34°. 7 Deut° 7°. ꝓhibu it dñs dicẽs. Nõ accipies vxorẽ filijs tuis de filiabꝫ alienigenaꝝ. ne tradu- cãt eos p⁹ deos suos. Sʒ tñ spõsalia bñ pñt ↄtrahi cũ hac cõditiõe. si ĩfidelis ↄuertat̃. z8. q. i. nõ oʒ. Hec etiã Tho. 7 Pe. ĩ 4°. dis. 39. A .sil̃ cũ Ray. ut ĩ dcã q. i. B

¶ Sʒ nũqd int̃ ĩfideles põt eẽ mrĩmo niũ? R° fm Tho. ĩ 4°. dis. 39. Int̃ infi- deles põt eẽ mrĩmoniũ inq̃ʒtũ ẽ ordĩa tũ ad prolẽ fm pfectionẽ nãe. nõ antẽ inq̃ʒtũ ẽ ordĩatũ ad ĩpam fm pfectiõʒ grẽ. 7 iõ mrĩmoniũ qdẽ ẽ. ꝟ nõ pfectũ Vñ ĩfidelis ↄgnoscẽs vxorẽ nõ peccat si ꝓpt̃ bonũ ꝓlis aut illi⁹ fidei q̃ tenet̃ vxori debitũ reddat. Iꝺ. 56. dis. deĩde

¶ Vtꝝ diũx ↄuersus ad fidẽ possit re manẽ cũ vxore ĩfideli nolẽte ↄuerti. R° fm Tho. vbi s̃. Fidel̃ cõuersus põt cũ ĩfideli remanẽ sub spe cõuersiõis si eã in ĩfidelitate obstĩatã nõ videt̃. 7 bñ facit cõmanẽdo. Et de hͦ est ↄsiliũ Apl̃i. i. ad Corꝭ. 7°. Non tñ tenet̃ ꝟ põt dimittẽ eã etiã si ĩpa velit ei cohitare sine ↄtũelia creatorꝭ si ↄuerti nõ vult. A .Cõ. Ray. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. z. B

¶ Quid si iudei ul̃ pagani ↄtraxerũt cũ ↄsanguineis fm rit⁹ suos. nũqd p⁹ ↄuersionẽ poterũt remanẽ? R° scꝺm Tho. in 4°. dis. 36. Si ↄtraxerĩt ĩ g̃dibꝫ dĩna lege ꝓhibitis Leuitꝭ. 18°. tũc siue vterq; siue alt̃ ad fidẽ ↄuertat̃. nõ pñt ĩ tali mrĩmõio cõmanere. Si aũt ↄ̃xe- rint ĩ g̃dibꝫ ꝓhibitis p statutũ eccl̃ie. pñt cõmanẽ si vtq; cõuertat̃. ul̃ si vno ↄuerso sit spes ꝺ ↄuersione alteri⁹. A

Idē in sū.con.eo.ti.q.4.Et facit ex. de diuor.gaudem9. B

¶ Quid si infidelis q conuertit habeat plures vxores? R° fm Tho. vbi s. Non fuit verum mrimoniū nisi cū pma.qa est set ꝯ legē nāe.Unde si talis cū oīb9 vxoribus ꝯuertat̄ pōt cū pma cohabitare. 7 alias dz abijcē tanq̄ penit9 extraneas. et si pma ꝯuerti nollet.nō ppt h est mrimoniū cū aliq̄ istarum.s pōt cū aliq̄ istarū d nouo ꝯtrahē fm modū q̄ i seque ti 6°.§.dr. A .Cō.Ray.Hosti.7 Ber ut in sū.con.eo.ti.q.5. B

¶ Quid si infidel' repudiata pma vxore aliam duxerit 7 conuertat̄? R° fm Tho.ī 4°.dis.39. Dicendū q̄ repudiū vxoris ē ꝯ legē nāe.Unde infideli nō licet repudiare.7 iō si ꝯuertat̄ p9q̄ ipse vna repudiata alterā duxit.idē ē iudiciū sicut de illo q plures sil' vxores habebat.qa tenet̄ pmā quā repudiauerat accipe si conuerti voluerit 7 aliam abijcē ut dcm̄ ē i pxīo.§. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.5. B

¶ Quid si ipsa conuerti noluerit? R° fm Tho.vbi s. Si ipa īfidelis vult cohabitare viro fideli sine cōtūelia creatoris 7 sine h q̄ ad fidelitatē īducat .potest qdē vir fidelis ab ea discedē.s discedēs nō pōt aliā accipe.Si āt h vxor īfidelis nolit ei cohabitare .ul' nō sine ꝯtūelia creatoris.aut si ad īfidelitatē p trahē nitat̄.ī his trib9 casib9 vir fidelis discedēs pōt alteri p mrimoniū copulari. A .Idē etiā si vellet eū trahē ad qdcūq̄ mortale pctm̄.ex. de diuor. gaudem9.§.qa aūt.vbi p9ea subdit̄. Q si ꝯuersū ad fidē 7 illa ꝯuersa seq̄t. anq̄ ppt cās pdcās legitimā ille ducat vxorē.eā recipe cōpellit̄.nec poterit dimisse obijcē fornicationē p eo q̄ nupsit alteri nisi fuerit al' fornicata.B

¶ Sz nūqd licet viro ad fidē cōuerso vxore exnte ī īfidelitate emittē votū cōtinētie? R° fm Tho.ī 4° dis.39. Si p9 ꝯuersionē viri sit aliq̄ pbabil' spes de cōuersiōe vxoris.nō dz vir votū ꝯtinētie emittē.nec ad aliud mrimoniū trāsire.qa vxor difficilius cōuerteret̄ sciēs se sic puatā eē. Si aūt nō sit spes de cōuersiōe pōt ad sacros ordines ul' ad religionē accedē pus req̄sita vxōe q̄ cōuertat̄.7 tūc si p9q̄ vir sacros ordines suscepit vxor ꝯuertat̄.nō ē sibi vir su9 reddēd9.s dz sibi īputare q̄ in penā tarde cōuersionis sue puat̄ viro suo. A Idē ī sū.cō.eo.ti.q.10. B

¶ Si alt' cōiugū cōuertat̄.proles quē dz seq̄? R° fm Tho.ī 4°.dis.39.Si ples puenerit ad etatē pfectā libē poterit seq̄ parentē quē voluerit. Si āt ē ī minori etate. tūc dz dari fideli. nō obstāte q̄ īdigeat matris obsequo ad educatiōez Hoc idē habet̄ s.fili9.§.2°. A Idē ī sū.cō.eo.ti.q.12. B

¶ Quid si vterq̄ ꝯiugū tpe ꝯtci mrimonij erat fidelis.nūc alt' labit̄ in īfidelitatē? R° fm Ray. Alt' nō pōt ꝯhē Nec distinguo vtrum īteruenerit carnal' copula ul' nō.nā in vtroq̄ casu fidelis tūc tenet̄ cōtinē. A Idē ī sū.con.eo. ti.q.13.7 facit ex. de diuor.quāto. B

¶ Quid si catholic9 cōtrahit cū hēretica baptiçata.nūqd tenet mrimoniū? R° fm Tho.ī 4°.dis.39.Verū ē mrimoniū q̄uis peccet ꝯhendo si sciat hēticā.nō tn ppt h mrimoniū dirimet̄.7 e ꝯ.si aliqs cathecumin9 s nōdū baptiçat9 cū aliq̄ baptiçata ꝯtrahēt.nō eēt verum mrimoniū.Idē Pe.Al.7 Ray. A Id in sū.con.eo.ti.q.14.7.16. B

¶ Utrum infidelis vni9 ritus possit ꝯhē cū infidelib9 alteri9 rit9. R° fm Tho. vbi s. Pōt.nisi per aliqd ius positiuū

eoꝝ ꝓhibeatur. qa tūc cultus dispari-
tas īpedit mr̄imoniū. A .Cō. Pe. ut
ī sū. cō. eo. ti. q. 15. B .De mā īfideliū
multa hēs. ī. infidelis. cū aliis ad que
remittit.

IMpedimētū

Ix°. de violentia siue metu. Ubi
p̊ sciēdū ꝙ violētia siue metus ex sui
nā etiā sine ꝯstitutiōe eccl'ie mr̄imo-
niū excludit. qa excludit ꝯsensū. A
sine quo mr̄imoniū eē nō pōt. ut ī sū.
con. li° 4°. ti. xi. q. i. vbi h̄ notant̄ s̄m
Ray. B .Et qdē quid sit vis hēs. ī.
vis. §. p̊. Et qd sit met⁹. ī. metus. §. p̊.

Utrū coactio īpediat mr̄imoniū. R̄x°
duplex ē coactio. Quedā absoluta q̄
fit p vim. 7 ista nō hꝫ cōsensū aī ī quē
nō cadit coactio. Sꝫ pōt eē coactio ad
copulā carnis uel aliud extrinsecū ad
qd̾ trahit̄ psona īuita. 7 talis coactio
qn̄ nō cōsentit̄ ī mr̄imoniū nō efficit
illud. Quedā āt coactio ē ꝯditionata
7 ista fit p metū qn̄. s. qs consentit ti-
more alicui⁹ mali. Sup quo sic distin
guit̄. Duplex ē met⁹. Quidā cadit in
ꝯstantē virū. 7 iste excludit mr̄imo-
niū. ex̄ eo. platū. 7. c. ad audientiā. ex̄
de spon. veniēs. 2°. Quidā v̊o metus
est īsufficiēs. s. q nō cadit in cōstantē
virū. 7 iste nō excludit mr̄imoniū. ff.
eo. neqꝫ timore. A .Idē ī sū. con. eo.
ti. q. 3. B .Quis aūt est met⁹ q cadit
in cōstantē virū hēs. ī. met⁹. §. 2°. A
Posit̄ ibi adde 7 vīculationē que d̄r
met⁹ cōstant̄. ff. eo. l. neqꝫ timore. Ad-
uertendū etiā ꝙ talis met⁹ d̄r cadē in
vnū q nō d̄r cadē ī aliū. 7 minor met⁹
magis excusat feminā q̄ꝫ virū. 7 sic iu-
dex s̄m diuersitatē psonaꝝ uel locoꝝ
iudicabit q̄lis sit met⁹ uel violētia. 7
sic vtrū mr̄imoniū sit aliqd̾ uel nullū

ut nōt̄ in dcā. q. 3. vbi etiā d̄r s̄m Ho-
sti. ꝙ si filia timore mort̄ patris in ali-
quē cōsentiat ꝙ veri⁹ ē ꝙ non sit mr̄i-
moniū. qa nō ē liber cōsensus. lꝫ qdā
ꝯtriū dicant. B

Quid si qs ī captiuitate contrahat
mr̄imoniū. R̄x° s̄m Hosti. Si captus ē
ab hostibꝰ seru⁹ factus ē. vn̄ nō alr̄ po
test ꝯtrahē nisi sicut seru⁹. de q̊ s̄. im-
pedimentū 3°. Si v̊o capt⁹ ē ut cogatur
ad tale mr̄imoniū cōtrahēdū nō vale
bit. ar. ex̄ de ꝓcura. accedēs. Si v̊o ex
alia cā detinet̄. bn̄ pōt ꝯtrahē. A .Id̾
ī sū. cō. eo. ti. q. 4. Et d̾ hostibꝰ ītellige
ut s̄. bellū p̊. §. 5°. in additiōe. B

Quid si mulier p⁹ consensū coactū
morā trahat in domo mariti. R̄x° s̄m
xv. Si mulier q̄ allegat metū steterit
p annū 7 dimidiū cū marito. aut etiā
mīori tpe dū tn̄ tantū sit ꝙ iuxta arbi
triū boni viri p̄standū sit ꝓ cōsensu.
nō dꝫ postea audiri. ex̄ de spon. ad id.
Con. Hosti. 7 Ber. 7 cōponit̄ ab eis v̊-
sus. Effuge cū poteris ne cōsensisse pu-
teris. ar. ad h̄ ex̄ de spō. cōsultatiōi. A
Idē ī sū. con. eo. ti. q. 5. vbi etiā ponit̄
quod d̄r in. §. ꝓximo sequēti. B

Sꝫ qd si p⁹ cōsensū coactū carnalit̄
ꝯgnoscit̄. R̄x° s̄m Pe. Si hūit opportu
nitatē reclamādi. p̄sumit̄ tacite cōsen
tire ī mr̄imoniū. Q. si coacta fuit p vi
absolutā siue metū sufficiētē n̄ ē mr̄i-
moniū. s. si nō fuit sufficiēs. tūc ī iudi
cio qdē exteriori p̄sumit̄ ꝓ mr̄imōio.
si tn̄ vere nō cōsentit nō ē mr̄imoniū

Quid si ad cōsensū coactū apponit̄
iuramētū. R̄x° s̄m Pe. Tale iuramētū
ī foro qdē iudiciali dicet̄ nō fuisse ob-
ligatoriū. tn̄ ī foro conscīe cōsulendū
est ꝙ īpleat iuramētū. uel saltē p supi
orē impetret absolutionem. Cō. xv. 7
Hug. A .Idē ī sū. con. eo. ti. q. 6. B

Utrū cōsensus coactus saltē ex pte cogentis faciat mrīmoniū. Rñ° fm Tho. in 4°. dis. 27. Dicēdū q nō. qa mrīmoniū claudicare nō pōt. Si tn̄ p⁹modū cōsentiret coact⁹. eēt mrīmōiū dūmō cogēs adhuc ī suo ɔsensu manēt. Sec⁹ si mutauit volūtatem. A. Con. glo. Ray. 7 Pe. 7 addit Pe. q si pus cōsentiens postmodū vult dissentire cū alr velit. cōpellet p ecclīam. presumit enī manē ī eodē ɔsensu. nec ei lic3 variare ɔsensū. ut ī sū. cō. eo. ti. q. 7. 7 ad h facit. c. i. ex̄ d eo q dux. ī ma. quā pol. B

Utrū pr̄ possit cogē filios ad ɔhēdū Rñ° fm Pe. Nō pōt. neq3 generalr neq3 in spāli cū aliq̄. qa in mrīmōio reqrit cōsensus maxie liber rōne pptue obligatiōis q̄ ibi ɔhit. ex̄ d spō. reqsiuit. Nō tn̄ ppt h pentes temē iurāt mrīmonia filioꝝ. qa ex nā ipsi⁹ cōtractus intelligit ista cōditio. s. si liberi ɔsenserint. 7 ipsi pentes obligāt ad īducēdū eos. A. Jd ī sū. cō. eo. ti. q. 8. 79. B

Impedimētū

xi°. de īpedimēto ordīs. Ubi sciendū q clerici ī mīoribꝫ ordinibꝫ nisi sint religiosi qui cōtinētiā pfitent licite pn̄t ɔtrahē. dis. 32. si q vō. 7. c. seriatim. ex̄ d cle. ɔiu. c. p̊. 2°. et 3°. Si vō sūt in sacris. ɔhē nō pn̄t. 7 si ɔtraxerīt sepabit mrīmoniū. dis. 32. si qs eoꝝ. et c. lectores. 7 c. erubescāt. 7. c. placuit. ex̄ q cle. uel vo. c. p̊. et 2°.

Utrū ordo possit supuenire mrīmonio. Rñ° fm Pe. Cōiugat⁹ si ordinet cōsentiēte vxore. suscipit ordine3 7 executionē. 7 sic ipa cū eo si ē ī sacris itelligit cōtinētiā pfiteri. A. facit. c. seriatī 32. dis. B. Si vō nesciēte aut n̄ ɔsentiēte vxore. recipit qdē caracterē ordīs s nō executionē. A. Hoc verū ī ecclīa occidētali. secus ī orīetali. ut ī sū. con. li° 4°. ti. 12. q. 2. B. In nullo aūt casu ordo sacer si sit p⁹ mrīmoniū dirimit illud. s dirimit solū postea ɔtractum vt ī extuagāti Johis. 22. q̄ incipit. Antique. A. Aduertēdū q faciens se ordinari ī sacris inscia ul ɔdicente vxore. peccat mortalr fm Al. 7 ī sū. con. li° p̊ ti. 8. q. 59. Ubi etiā p3 fm Ray. q talis nō pōt exigē debitū s reddē tenet etiā si sit factus eps uel papa fm glo. ei⁹. 7 Hugo. nisi vxor possit īduci ad ɔtinentiā. 7 q restitut⁹ vxori nō portabit coronā aut habitū mōachalē cū scādalo vxoris si forte fact⁹ fueīt monachus de facto. Con. Pe. 7 addit q tōsurā 7 habitū clicalē tenet deferre si sine scādalo vxoris esse pōt. alr nō. Tho. etiā dic q vxor nō tenet ei debitū reddē. Inno. addit q si talis p⁹ mōtē vxoris ɔtrahit nō tenet mrīmoniū. Itē Ray. q si ordinatiōi mariti vxor cōsensit. ul dum sciret nō cōtradixit fit ei duplex p̄iudiciū. Unū q oportebit eā d cetero cōtinere. Aliud qa etiā mortuo viro nō poteīt cū alio ɔhere. 7 si ɔxerit nō tenebit. 7 h fm quosdā ppt votū qd vr solēniçasse ex psona viri. Cui rōi con. Al. l3 alīj dixerīt q ppt ɔstitutionem ecclīe q̄ in h casu dirimit mrīmoniū. S3 certe ista direptio nō fit nisi rōe ordinis ul religiōis. ut ī. c. vno. de voto. li° 6°. Addit etiā Ray. q l3 aliq dixerīt q ista vxō pmoti ad ordīes sacros teneat ingredi religionē. ego tn̄ teneo cū Jo. Lau. 7 Tan. q n̄ tenet. s sufficit si in seculo caste viuat. qd etiam d3 pmittē. Tho. etiā dic q nō tenet religionē ītrare si sibi nō timeat de piclo castitatis. Idē dic Al. Idē Hosti. Fallit h fm Ray. in vxore ei⁹ q pmouēdus ē ī epm. qa nō d3 vir eligi nisi vxor ītret

religionē.ex̄ de ↄuer.cōiuga.ↄiugat⁹.
⁊.c.sane.Con.Inno.Clericus aūt ori-
entalis ut coīus ⁊ ꝓbabili⁹ dr̄ sine cō-
sensu vxoris ꝓmoueri nō dꝫ.ut hr̄ ī di-
cta.q.59.Itē eo.ti.q.60.dr̄ ꝙ ↄsulen
dus ē papa vtꝝ ꝑ susceptionē sacri or
dinis rūpat mr̄imoniū an̄ carnalē co-
pulā sicut ꝑ ingressū religiōis.ſ h̄ dr̄
hodie declaratū ꝙ nō ꝑ p̄fatam decre.
Antique. B

IMpedimētū

Iz°. de īpedimento ligatiōis dꝫ
qn̄ qs alteri cōiugi ē alligatus.Si qdē
alligatus ē vxori ea viuēte aliā accipe
nō pōt.alr̄ adulteriū ↄmittit.ex̄ de spō.
du.licet. A .Et ibi pꝫ ꝙ h̄ verū ē etiā
si p̄mū mr̄imoniū solū ↄtractū sit per
v̄ba d̄ p̄nti.⁊ secūdū etiā ꝑ copulā cā-
nalē. B .Sꝫ nec antiq̄ tp̄e potuit. nisi
dīna reuelatione ⁊ instinctu ut fuit in
pr̄iarchis.ex̄ de diuor.c.gaudem⁹.§.
p̄.Pōt tn̄ alt̄ ↄiugū an̄ carnalē copulā
altero inuito ad religionē transire. ut
dictū ē s.impedimētū p̄.§.2°.⁊ tūc al
ter ↄiugū remanebit liber.Pōt quoqꝫ
vir vxorē dimittē ꝑpt̄ fornicationem
s.q̄ꝫtū ad cohitationē ⁊ debitū ↄiuga-
le.ſ aliā ducē non pōt.32.q.7.c.p̄.2°.
⁊3°.Post mortē v̄o alteri⁹ ↄiugis alt̄
nubere pōt cui vult.⁊ infra tēp⁹ luct⁹
mulier sine pena infamie.ex̄ d̄ secūdis
nup.sup illa.Q̄ꝫ si alt̄ alligat⁹ est alteri
tm̄ ꝑ spōsalia.vide.ī.spōsalia.§.8°.

¶ Quid si vxor credat virū mortuū
⁊ ↄ̄hit cū alio? R̄ͦ ſm Ray. Si credit
ex ꝓbabili cā.excusat̄ ꝑpt̄ ignorantiā
facti.⁊ filij si quos suscepit iudicabūt̄
legitimi.Si tn̄ p⁹ de morte p̄mi dubi-
tat.dꝫ quidē reddē debitū ſ nō exigē.
ex̄ de scd̄is nup.dn̄s.Sꝫ si ꝓcessu tp̄is
credit eū ꝓbabilr̄ viuē nō pōt debitū
exigere nec dꝫ reddē ꝑiculo adulterij
se exponēdo. A .Immo qn̄ dubitat
dīo dꝫ reddē.dcō.c.dn̄s.etiā si dubiū
sit ꝓbabile.ex̄ de sen.exco.inqsitioni.
B .Si v̄o p̄m⁹ reuertat̄ uel alit̄ sibi de
ei⁹ vita ↄstiterit.statī dꝫ recedē a scd̄o
⁊ redire ad p̄mū.qd̄ si nō fecerit adul
tera iudicabit̄.34.q.2.cū ꝑ bellicā.et
c.cū in captiuitate.7.c. si v̄go.Prim⁹
quoqꝫ eā recipe tenet̄.ut in dc̄is.c.pꝫ.
nisi forte illa postq̄ꝫ sciuit de vita p̄mi
ꝑmisit se ↄgnosci a secūdo.⁊ sic adulte
ra fuit. A .Idē ī sū.con.li° 4°. ti.13.q.
3.⁊.4. B

¶ Quid si ↄtraxit cū aliq̄ putās virū
suū viuē q reuera mortu⁹ ē.nūqd est
mr̄imoniū? R̄ͦ ſm dd. Credo sine p̄iu
dicio mr̄imoniū eē in h̄ casu. A .non
distīcto vtꝝ ↄtrahētes credant h̄ sibi
licere nec ne.ſm eūdē.ut ī sū.con.eo.
ti.q.7. B .Quod ītelligēdū ē nisi cō-
stet ꝙ diūx credēs īpedimētū eē n̄ in-
tēdebat ↄtrahē.Nā si nō ē intētio nō
est mr̄imoniū.ex̄ de spō.tua.

¶ Quid si vir iuit in exercitū ↄ̄ sarra
cenos uel in regionē lōgīquā ⁊ nescit̄
vtꝝ sit viu⁹ ul̄ mortu⁹.qd faciet vxor
R̄ͦ ſm Ray.ↄtrahē nō pōt donec certi
tudinē recipiat d̄ morte viri.ex̄ d̄ spō.
ī p̄ntia.aut verisilr̄ de morte p̄sumat.
ex̄ ut lite nō ↄtes.qm̄ frequēt̄. A .s.ꝑ
receptionē certi nūcij.dcō.c.in p̄ntia.
⁊ in sū.con.eo.ti.q.8.uel ꝑ iuramētū
eius sub quo militauit.ul̄ etiā sociorū
ei⁹ q mortē ei⁹ bn̄ nouerūt ſm Ray.ī
sū.con.eo.ti.q.9.vel ꝑ vnū testem fa
ma publica acclamāte ſm Hugū.⁊ glo.
Ray.vel ſm Hugū.ꝑ solā famā publi-
cam si ex alijs p̄sumptionib⁹ dr̄ v̄isilr̄
maritū eē mortuū.vel si diu multum
stetit.vl̄ si senex ⁊ egrot⁹ recessit ⁊ h⁹.
ut ī sū.con.eo.ti.q.10.vbi etiā dr̄ ſm

Hosti. q̄ de facto ꝯtrahēs añ certifica
tionē mortis ꝑoris viri. si tñ fama publi
ca habeat᷑ q̄ mortuꝰ sit reddē pōt debi
tum. dū tñ eā ꝯsciā non remordeat. ꝫ
nō exigē. Nā tale mrīmoniū nō diri-
mit᷑ licꝫ ꝯ interdictū eccl'ie sit ꝯtractū. Fa
cit ext̄ de scd'is nup. c. dn̄s. B

IMpedimētū

xiiij°. de publice honestatis iusticia
quid sit? R° ſm Tho. i 4°. dis. 41. Est
ꝓpinquitas ex spōsalibꝫ ꝓueniēs robur
trahēs ab eccl'ie institutiōe ꝓpter ho-
nestatē eiꝰ. A. Idē in sū. con. li° 4°. ti.
14. q. i. B

¶ Qn̄ aliq̄ spōsalia int̄ se ꝯtraxerūt nul-
lus de ꝯsanguīitate spōsi pōt spōsam il
lam hr̄e ī vxorē. nec aliq̄ de ꝯsanguini
tate spōse pōt sponsū illū hr̄e ī virū. ext̄
de desp̄ō. īpube. ꝯtinebat᷑. §. vlt. ext̄ de
spon. iuuenis. ⁊ c. ad audiētiā. Et du
rat hec ꝓhibitio vsqꝫ ad q̄rtū gradū ip-
sorū ꝯsanguineoꝝ. ext̄ de spon. c. spon-
sam. ⁊ d' desp̄ō. īpube. c. ꝯtinebat᷑. ī fi.
A. Idē in sū con. eo. ti. q. z. B

¶ Quid si spōsalia de iure n̄ tenuerīt?
R°. Si spōsalia fuerīt pura ⁊ certa etiā
si fuerīt nlla rōe ꝯsanguīitatis affinitatis
frigiditatis religiōis. aut alia q̄cūqꝫ rōe
oritur publice honestatis iusticia ad diri-
mēda sequētia spōsalia uel mrīmonia.
nisi fuissent nulla rōne ꝯsensus. ut pu
ta qa ambo uel vnꝰ erat īfans. ext̄ d' spō.
ex spōsalibꝫ. ⁊ c. se. li° 6°. A. Istud. c.
sequēs ē. c. si infantes. d' desp̄ō. īpube.
vbi etiā pꝫ q̄ infans or̄ mior septēnio
cuiꝰ despōsatio nō īducit hoc impedimē
tū. ut dictū ē. nisi traductio secuta fu-
erit etiā tpe infantie. tūc eñi bñ videt᷑
hoc īpedimētū īducē etiā ad dirimēdū
ut in. c. iuuenis. ext̄ de spon. B

¶ Quid si q̄s p° spōsalia cū aliq̄ ꝯtraxit ⁊
postmodū cū alia ipsiꝰ pme ꝯsangui-
nea idē fecit? R°. Debet ꝯhere mrīmo
niū cū pma. Nā spōsalia sequētia non
impediūt p̄cedētia. ext̄ de spon. ex spō-
salibꝫ. li° 6°.

¶ Quid si sponsalia cū aliq̄ sint facta
sub ꝯditiōe ⁊ pēdēte ꝯditiōe vir cum
alia illiꝰ ꝯsanguinea ꝯtrahit p v̂ba de
pn̄ti? R°. Cū secūda remanē dꝫ. qa ex
spōsalibꝫ ꝯditiōalibꝫ sicut ex n̄ hn̄tibꝫ
ꝯsensū ⁊ īcertis n̄ orit᷑ publice honesta-
tis iusticia. ext̄ d' spō. ex spōsalibꝫ. li° 6°.

¶ Quid si duo infantes uel vnꝰ maior
septēnio alter mīor spōsalia ꝯtraxerūt ip
si uel pentes ꝓ eis? R°. Si facti maiores
septēnio p cohitationē mutuā seu ali-
ter v̂bo uel facto eoꝝ liq̄do appareat q̄
in eadē volūtate pdurāt. spōsalia con
ualescūt. alr̄ nō. Nā ab initio nulla fu-
erūt ex defectu cōsensus. ⁊ iō nō īdu-
cūt publice honestatis iusticiā. ext̄ d' de-
spon. īpube. si infantes. li° 6°.

¶ Quid si pubes ⁊ īpubes. uel duo im
puberes ꝯhūt mrīmoniū? R°. Si non
erāt ꝓximi pubertati ī q̄bꝫ malicia nō
suppleat etatē. non fit mrīmoniū. A
etiā p aduētū pubertatis. nisi p carnis
copulā subsecutā uel aliquē modum
aliū ꝯtrahētes eosdē cū eiusdē pseue-
rātia volūtatis ad pubertatis tpa puenis
se cōstiterit euident᷑. ut in dcō. c. si in-
fantes. B. Sed tñ si erant maiores
septēnio fuerūt spōsalia. ⁊ ex eis ē īdu
cta publice honestatis iusticia. ext̄ de de-
spon. īpu. si infantes. li° 6°.

¶ An ex sponsalibꝫ q̄ pentes ꝓ filijs
puberibꝫ uel īpuberibꝫ cōtrahūt filij
obligent᷑? R°. Si exp̄sse uel tacite ꝯsen
serūt. ut si pn̄tes fuerūt nec ꝯdixerūt
obligant᷑. ⁊ ī eis orit᷑ publice honesta-
tis iusticia. Idē dicēdū si absentes fu-
erūt. ⁊ postqꝫ sciuerunt ratificauerūt

166

tacite uł expꝑsse. ał ex spōsalibꝫ factis a pentibꝫ filij ñ obligant̃. nec orit̃ publi ce honestatꝭ iusticia. ex̃ ꝺ despon. ĩpu. si infantes. liᵒ 6ᵒ. De spōsalibꝫ hẽs plu ra. ĩ. sponsalia.

Impedimẽtũ

Liᵒ 4ᵒ. De affinitate qd sit dictũ ẽ s̃. affinitas. Et ꝯtrahit̃ affinitas etiã ꝑ fornicariã copulã. 35. q. 3. nec eã. ex̃ de eo q cogno. ꝯsan. vxo. sue. discretionẽ ⁊. c. tue.

C Qui sunt affines ⁊ in q̊ gradu? R. Quis hacten⁹ multa fuissent gnã ⁊ g̃dus affinitatꝭ. hodie solũ ẽ tale gen⁹ ꝙ oẽs ꝯsanguinei vxorꝭ mee sũt mihi af fines. ⁊ ĩ eodẽ gradu in q̊ sũt ꝯsangui nei vxorꝭ. Silr̃ oẽs ꝯsanguinei mei sũt affines vxorꝭ mee. ⁊ ĩ eodẽ gradu in q̊ sũt ipsi ꝯsanguinei mei. A. vbi gr̃a. Sorori vxorꝭ mee ẽ ipsi vxori ĩ ꝓmo g̃du ꝯsanguinitatꝭ ⁊ mihi erit ĩ ꝓmo g̃du affinitatꝭ. Filia sororꝭ in 2ᵒ g̃du con sanguinitatꝭ vxori ⁊ mihi ĩ secũdo af finitatꝭ. Ideõqꝫ vtriqꝫ in ceterꝭ agẽdũ ẽ successoribꝫ. 35. q. 5. porro. B. Et qꝺ dixi de vxore idem ĩtelligas de q̃cũqꝫ alia muliere carnaliter cognita. ut ĩ ꝑ §. dictũ est. Sꝫ cõsanguinei mei nullo modo sũt affines ꝯsanguineis vxoris mee. nec ĩter eos mr̃imoniũ ꝓhibet̃. ex̃ de ꝯsang. ⁊ affi. ꝙ sup his.

C Quid si morit̃ ꝑsona mediãte q̃ cõ trahit̃ affinitas. ut puta morit̃ marit⁹ uel vxor siue ꝯcubina uł concubitor? R. Nihilomin⁹ remanet affinitas q̃ erat ad cõsanguineos ei⁹. nec põt esse mr̃imoniũ ĩter eos. 35. q. 10. fraterni tas. A. Idẽ ĩ sũ. con. liᵒ 4ᵒ. ti. 15. q. 3. B

C Quid si aliqs polluit aliquã exor dinarie. i. ex̃ nãlia? R. Quis talis pol lutio crimĩosa sit ⁊ dãnabił. nõ tñ ex hoc cõtrahit̃ affinitas. Vñ nõ ĩpediũt̃ cõsanguinei viri accipe illã in vxorẽ. nec cõsanguinee mulierꝭ accipe illũ in virũ. 35. q. 3. exordĩaria. A. nisi cum hac pollutiõe cõcurrãt spõsalia. tũc. n. impedit̃ mr̃imoniũ ꝓpter iusticiã pu blice honestatꝭ de q̃ dictũ ẽ in. c. ꝓcedẽ ti. ut ex̃ de eo q cogno. con. c. fraterni tati. B. Et idẽ dicẽdũ si vir intrauit claustrũ pudorꝭ. ſ; non ꝑuenit ad cõsu mationẽ opis. qa talis pollutio nõ fa cit sanguĩs ꝯmixtionẽ neqꝫ carnis vni tatẽ. Sꝫ si vir ꝑuenit ad emissionẽ se minis etiã si mulier nõ emittat. dicẽ dũ vr̃ ſm Hosti. ꝙ affinitas ꝯhit̃. Suf ficit enĩ ꝙ ꝑ hũc modũ facta sit admi xtio. de qua Tho. ⁊ Al. dicũt ꝙ reqrit̃. A. Dicti Tho. ⁊ Al. ⁊ etiã Inno. vidẽ tur dicẽ ꝙ ad affinitatẽ ꝯhendã req rat̃ cõmixtio seminũ. ⁊ nõ sufficiat ꝙ alter tm̃ emittat. Sed glo. Ray. sentit cũ Hosti. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 5. B

C Pone ꝙ mortua vxore vir vult acci pere ĩ vxorẽ illã q̃ quõdam fuit vxor alic⁹ de ꝯsanguĩtate ꝓme vxorꝭ. nũqd põt? R. Dicendũ ꝙ lꝫ nullã feminam ꝺ ꝯsanguĩtate ꝓme vxorꝭ possit accipe qa ẽ ibi affinitas. tñ feminã vxorẽ olĩ alic⁹ ꝺ ipsa ꝯsanguĩtate bñ põt accipe Et idẽ dicẽdum si ponat̃ silis casus ex ꝑte vxorꝭ. Nã mortuo viro lꝫ ñ possit accipe aliquẽ virũ de cõsanguĩtate ꝓ mi viri. tñ virũ olim maritũ alicui⁹ fe mine de ip̃a cõsanguĩtate bñ põt acci pere. Nã ĩ tali casu nõ ꝓpe ẽ affinitas nisi in secũdo gnẽ affinitatꝭ qꝺ olĩ im ponebat̃ ĩpedire. hodie nõ. ex̃ eo. non debet. Ad cui⁹ intelligẽtiã sciendũ. ꝙ qñcũqꝫ affinis meus ꝯhit mr̃imoniũ cũ illa ꝑsona quã accepit dr̃ qdẽ mihi affinis ſ; in secũdo gnẽ. ⁊ si hec ꝑsona cõtrahat postea aliud mr̃imoniũ illa

psona quã accepit dr mihi affinis in tertio gnẽ. A. De istis generibꝫ affinitatũ dic etiã glo. dicti.c. nõ dꝫ.ex̃ de cõsang.⁊ affi. B

¶ Quid si cognoscit qs cõsanguineã alicꝰ in quĩto gradu uel supra? Rñ° ſm Ray.⁊ Goff. Nõ ɔ̃hit affinitas nec ĩpedit mrĩmoniũ.⁊ si erat ɔsanguinea vxoris sue ĩ dcõ gradu.nõ pdit vir ius exigẽdi debitũ suũ.

Impedimẽtũ ĩꝫ:ˀ d impotẽtia coeũdi.qd sit? Rñ° ſm Ray. Est vitiũ aĩe ulˀ corpis ulˀ vtriusqꝫ quo qs ĩpedit alteri carnalit cõmisceri. A. Quasi idem dic Hosti. s.ꝙ ẽ defectꝰ nãlis seu accidentalˀ quo qs ꝛc.ut ĩ sũ.con.li° 4°.ti.16.q.i. B

¶ Quot sũt spẽs impotentie? Rñ° ſm Ray. Sũt pncipalˀr due. Nã vna ẽ nãlis.ut ĩpotẽtia pueri uel frigiditas senis.seu etiã frigiditas cõplexiõis.aut artatio mulieris. Alia nõ nãlis ſ accidẽtalis.ut castratio sicr ⁊ maleficium. A Idẽ in sũ.con.eo.ti.q.z. B

¶ Vtꝝ nãlis ĩpotẽtia ĩpediat mrĩmoniũ. Rñ°: Illa q̃ est ĩ puero ulˀ puella ĩpedit ad tẽpꝰ.qa q̃diu inest nõ põt ɔ̃hẽ 30.q.z.c.p̃.ex̃ eo.ꝙ sedẽ. De hac vide ĩ.mrĩmoniũ z°.§.p. Sꝫ illa nãlis impotẽtia q̃ ẽ in frigido.si est ppetua ĩpedit mrĩmoniũ ɔ̃hẽdũ ⁊ dirimit ɔ̃ctũ 33.q.i.c.p̃ et z°.ex̃ eo.laudabilẽ. Illa tñ q̃ est in sene non ĩpedit. C. de nuptis.l. sanximꝰ.27.q.i.nuptiaꝝ bonũ.ĩ pn°. Nam senes ⁊ si nãli calore destituantˀ ope tñ medicoꝝ poterit aliqlit subueniri eis. A. Idẽ dic glo.ĩ dcõ.c.nuptiaꝝ.subiũgẽs ꝙ nemo ẽ adeo senex qn calere possit nã uel artificio.qd nõ est ĩ frigido ulˀ puero. Et ex dcõ istius glo.pꝫ ꝙ si senex nullo mõ possit calẽ idẽ iudicandũ eẽt d illo qd de frigido s.ꝙ nõ põt ɔtrahẽ. Et sad facit dcm̃.c. qd sedem. B

¶ Quid si vir non ẽ oĩo frigidꝰ.ſ uel mẽbrũ nõ erigitˀ seu diuersimode ineptũ ẽ ita ꝙ nõ põt vxori cõmisceri. ulˀ stati spgit semẽ extra.⁊ hꝰmõi. Rñ° ſm Hosti. Si põt iuuari medicinis planũ est.alˀ expectãdũ erit trienniũ.⁊ pꝰea forsan separi poterit.sicut põt nãlir frigidus. Tutiꝰ tñ eẽt consulẽdus papa. A. Ego puto ꝙ nõ sit necc̃ consulere papã.qa siue ex frigiditate siue ex cã quacũqꝫ cõstet psonã ĩpotẽtẽ ad reddendũ debitũ reputatˀ iepta ad ɔ̃hendũ mrĩmoniũ.ut ĩ.c.qd sedem.ex̃ de frigi.⁊ malefi.⁊ ut pꝫ eo.ti.c.laudabilem.expectatio trieñij fiẽda ẽ.nisi per pus possit de ĩpedimẽto cõstare. B

¶ Quid si mulier dic virũ ĩpotẽtẽ.ꝓpter defectum mẽbri? Rñ° ſm Hosti. Virũ eẽ inspiciẽdũ p bones tos hoĩes. sicut de muliere arta dr.ĩ.§.xi°. Si do alleget excessũ mẽbri.dic ibi Hosti.ꝙ papa ɔsulẽdꝰ eẽt. A. Videtˀ h̃ casu dicẽdũ idẽ qd de arta q̃ põt ɔ̃hẽ cũ vno ⁊ nõ cũ alio.ut.ĩ.§. Pone ꝙ ẽ atta. B

¶ Sed qd si qs nõ põt copulari cũ vgine ſ cũ corrupta? Rñ° ſm Tho.in 4°. dis.34. Possũt medicinalit cũ aliq̃ instrumẽto claustra pudoris frangi. Nec esset h̃ ɔ̃ nãm qa nõ fieret ad delectationem.ſ ad medicinã

¶ Quid si qs mouetˀ ad pulchrã ⁊ nõ ad turpẽ? Rñ° ſm Tho. vbi s. Hꝰmodi abhoiatio mulieris nõ ẽ cã nãlis ſ accidentalˀ.⁊ iõ idẽ iudiciũ ẽ qd de maleficio.de q.ĩ.§.anplt.⁊ sequẽtibꝫ.

¶ Quid si vir sciat se frigidũ ⁊ ieptũ. ⁊ tñ scientˀ ɔ̃hit cũ aliq̃? Rñ° ſm Ray. Si mulier vult cohitare nõ põt vir ab ea recedẽ.at.ex̃ de eo q dux.ĩ ma.quã

167

pol.c.p.7 ex eo.ↄsultatiōi.Et qs tāq̄ vxores hr̄e nō p̄nt.h̄eant ut sorores. ut in.c.ↄsultatiōi.in fi.Et idē dicēdū si mulier sciens se artā ↄx̄it cū aliq̄.qa si vir cohitare velit nō poterit illa dis-cedere. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.25. Et h̄ intelligēda sunt f̄m ea q̄ stati di-cētur in.§.se. B

Quid si vir sciēter ↄtraxit cū arta? R̄ſ° f̄m Inno.Tenet̄ cū ea stare ut frat̄ 7 sorori.Si tñ ↄtrahat cū alia tenet ma trimoniū q̄uis nihilomin⁹ p̄mā ut so rorē tenere 7 alere teneat̄. Et eodem modo si q̄ mulier scient̄ ↄhat cū frigi do uel impotēte d₃ ei cohitare ut sorō. Et simil̄r dicendū si frigid⁹ 7 arta sci-enter ↄxerit. A .Con.Ray.ut p₃ ī sū. con.eo.ti.q.26.Sed Hosti.ait q̄ nul-lū ius dictat ut aliq̄s cōpellat̄ talē reti nere.sed q̄ si cōsentiūt sil̄ cōmorari h̄ facē p̄nt q̄diu eis placebit.Idem dicit glo.in.c.laudabilē.ex eo.7 ibi eā seq̄t̄ dn̄s An.de Bu.Et si sic cōmanētes am bo uel alt̄ inhoneste viuāt volētes sic luxuriā suā palliare.ep̄s d₃ occurrere f̄m Hosti.ut p₃ in dcā.q.26.vbi etiā₃ f̄m Ray.dr̄ q̄ posset vn⁹ pet̄e sepatio-nem si alt̄ eo₄ viuēt incōtinent̄ uel al̄ inhoneste.uel si vn⁹ male tractat aliū 7 nollet se corrigē. B

Vtr₄ artatio mulieris sit semp īpedi-mētū ↄtracti m̄rimonij.R̄ſ° f̄m Ray. Si absq₃ piculo p̄ot subueniri b̄n̄ficio medicine uel p futurū vsum viri pro-portionati. A .De vsu h⁹mōi viri te-nendū ē ut.ī.dicet̄. B .nō īpedit̄ ↄhē m̄rimoniū.ex d̄ fri.7 male.ex l̄ris.Si vo nō p̄ot aliq̄ modo sine graui dāno 7 piculo subueniri.certe sepabit̄ 7 po terit se copulare alteri cui forsitā apta foret ul̄ cui⁹ respectu subueniri possit. Q̄ si p vsū secūdi facta sit idonea p̄mo redder̄ p̄mo.etiā si p̄m⁹ cū alia ↄxerit quā in h̄ casu dimittē d₃ 7 ad p̄mā re-dire.nisi ip̄a p̄ma ad religionē trāseat 7 sic solēni voto se astrixerit ad ↄtinē-tiā.tūc enī remanebit cū secūda cū q̄ ↄtraxerat post factū diuortiū. Itē nō tenet̄ redire ad p̄mā si ip̄a al̄ fuerit for nicata ita q̄ p illā fornicationem velit eā dimittē q̄ ad thorū.Si vo ista sim-plex votū de ↄtinētia fecit 7 p⁹ea nihi lomin⁹ nupsit publice secūdo.nō p̄ot repelli a p̄mo p̄textu fornicationis q̄i fornicata fuerit cū illo secūdo q̄diu d̄ p̄mo m̄rimonio dubiū erat.h̄ amodo nō d₃ cū illo secūdo remanē. Hec oīa ex eo.fratnitas. A .Ista intelligenda sūt f̄m ea q̄ dicent̄.ī.§.Quid fiet. B

Quō cōstabit q̄ illa q̄ fuit sepata a p̄mo p̄p̄t artitudinē₃ sit facta idonea ei p vsū cū secūdo? R̄ſ° f̄m xv.p iura-mentū matrona₄ a q̄b₃ inspiciet̄ ipsa. uel forsitā vter₄₃. A .Idē in sū.con. eo.ti.q.4. B

Quid fiet si reddita p̄mo cognosci nō possit? R̄ſ° f̄m Hosti. Remāebit p trieniū cū ipso q̄i p̄sumat̄ maleficiat⁹ 7 si interī eā cognoscē p̄ot.cū illo erit. al̄ lapso termino restituet̄ secūdo sine spe q̄ iter₄ reddat̄ p̄mo. A .Idē dicit glo.sup dictū.c.fratnitat.l₃ glo.Ray. dixerit q̄ ista restitutio faciēda est se-cūdo 7 tertio 7 vsq₃ ad īfinitū.Et f̄m Goff.ↄsiderādū est an cognoscibil̄ fu erit p̄mo sicut secūdo. puta qa hoīes erāt eiusdē stature 7 ↄditiōis 7 sic re-stituet̄.S₃ si nō fueit cognoscibil̄ p̄p̄t disparitatē ↄditiōis nō restituet̄. Et ad h̄ vr̄ sonare l̄ra dicti.c.fraternitas ut 7 nōt̄ in sū.con.eo.ti.q.5.Vn̄ 7 si a p̄mo nullo mō poterat cognosci sine corpali piculo.nō fuit īter eos m̄rimo niū f̄m glo.Ray.Vin.Io.Tan.7 Hug.

ar.a ɔ̃trio sensu in dicto.c.fraternitaꝰ.
ex v̂bo ibi posito.absq; corpali piculo
⁊ ar.in.c.ex lr̃is.eo.ti.ẜm vnã exposi-
tionẽ.Jõ in h casu si p sequẽtẽ vsũ se-
cũdi viri reddat̃ idonea p̃mo.nõ ꝓpt̃
h restituet̃ ei ẜ remanebit cũ secũdo.
vt in sũ.con.eo ti.q.6. B
❡ Sed nũqd põt ɔtrahi mr̃imõiũ cũ
illa q̃ est arta si p incisionem põt fieri
apta? R̃ẜm xv. Dicit Hugꝰ.ꝙ nõ cre
dit nisi facta incisiõe.Q̃z si añ incisio-
nẽ ducat eã.tũc si facta incisiõe adhuc
duret p̃mꝰ ɔsensus.sufficit ad mr̃imo
niũ. A .Jdẽ in sũ.con.eo.ti.q.7.⁊.8
lz Hugꝰ dixerit ꝙ sit opꝰ nouo ɔsensu.
ut ibi pz.Et ista faciũt ɔ̃ id qꝺ habet̃
ẜ.impedimẽtũ 3°.§.3°.⁊ ꝑ his q̃ ibidẽ
dicũt̃ in additiõe. B .Si v̂o nõ duret
uel nõ ꝺ nouo ɔsentiat ĩ eã aut nõ car
nalit̃ cognoscat eã.põt ab ea recedẽ ⁊
aliã supducẽ.Q̃z si nolit pati incisionẽ
nõ est cogẽda maxĩe cũ timeat̃ piculũ
A .Jdẽ in sũ.con.eo.ti.q.10. B
❡ Pone ꝙ ẽ arta vni ⁊ apta alteri.nũ
qd põt ɔ̃hẽ? R̃ ẜm xv.Contrahẽ põt
cum illo cui põt sine piculo cõmisceri
cũ alio nõ tenet mr̃imõiũ. A .Jdẽ in
sũ.con eo.ti.q.9.Jdẽ etiã si mlier eẽt
inepta ad reddẽdũ debitũ ꝓpt̃ latitu-
dinẽ ẜm Hosti.⁊ ĩ sũ.cõ.eo.ti.q.xi.B
❡ Circa ĩpotẽtiã coeũdi q̃ñ ẽ ꝓpt̃ ĩpe
dimẽtũ accidẽtale puta p castrationẽ
q̃rit̃ an tales ɔ̃here possint? R̃.Jndu-
bitant̃ tales qa oĩo inepti sunt ad red-
dendũ debitũ ɔ̃hẽ nõ pñt.⁊ si ɔ̃xerĩt
diuidẽdi sũt.qm̃ nullũ ẽ mr̃imõiũ.ex̃
eo.ꝙ sedẽ.
❡ De ĩpotẽtia coeũdi q̃ ẽ p maleficiũ
R̃ ẜm Hosti.⁊ Tho.ĩ 4° dis.34.sic te
nẽdum ꝙ si maleficiũ supueniat mr̃i-
mõio añ carnalẽ copulã.tũc si malefi-
ciũ est ꝑpetuũ impedit ⁊ dirimit mr̃i-
mõiũ.ita ꝙ celebrato diuortio vir ali-
am poterit ducẽ.Silr̃ ⁊ mulier poterĩt
cũ alio ɔ̃hẽ.33.q.i.si p sortiarias.ita tñ
ꝙ si mulier ĩpa ꝓcurauerĩt maleficiũ ñ
põt petẽ diuortiũ.qa sua culpa ad h de
uenit.50.dis.si euãgelica.⁊ nõt̃ in dcõ
c.si p sortiarias. A .s.in glo. B .Si
v̂o maleficiũ ẽ tpale.nõ ĩpedit nec di-
rimit mr̃imoniũ.Et a p̃ncipio qdem
maleficiũ qꝺlibet p̃sumit̃ tpale.ẜ pꝰq̃z
ɔiuges p triẽniũ sil̃ cohitauerũt dãtes
operã carnali copule si adhuc durat ĩ-
pedimẽtũ.p̃sumit̃ maleficiũ esse ꝑpe-
tuũ.ut ex̃ eo.laudabilẽ.⁊.c.vlt̃. A
Jdẽ dicũt etiã alij doc. ut pz in sũ.con
eo.ti.q.13.⁊.14. B .Sz q̃lit̃ ĩtelligẽda
sit cohitatio triẽnij hr̃ ẜ.diuõtiũ.§.6°.
❡ Quid si post triẽniũ diuortio cele-
brato redeat potentia se cognoscẽdi?
R̃.Uarie de h sũt opĩones. Tenendũ
tñ est ẜm ꝙ vr̃ sentire Tho. in 4°.dis.
34.vz ꝙ si maleficiũ fuerit vniuersale
respectu cuiuslibet ꝑsone.tũc si alteri
nupserit ondit̃ maleficiũ nõ fuisse ꝑ-
petuũ.vñ dz redire ad p̃mũ.Si ãt ma
leficiũ fuit ꝑticulare respcũ spãlis ꝑ-
sone.tũc cũ vtriq; det̃ licẽtia ɔtrahen
di cũ alio nõ põt ad p̃stinũ mr̃imõiuz
redire.cũ p̃mũ mr̃imoniũ nullũ sit.⁊
secũdũ sit verũ. A .Sz certe ñ video
quõ aliq̊ mõ possit sciri ꝙ ĩpedimẽtũ
fuerit vniuersale respcũ cuiuslibet ꝑ-
sone.qa cũ q̃libz hr̃et expiri p triẽniũ
ut in.c.fi.ex̃ eo.q ꝺ ẽ ĩpossibile.Uñ ut
pz in sũ.con.eo.ti.q.15.Al.dĩc simplr̃
ꝙ etiã si ptãs cognoscẽdi redeat nõ re
stituit̃.33.q.i.si p sortiarias.ĩ fi.ut ibi
pz.Hoc ĩtelligẽdũ qñ deuentũ ẽ ad se-
cũdũ mr̃imoniũ.Jbi etiã dr̃ ꝙ si forte
sanari nõ potuerit separi valebũt.Sz
pꝰq̃z alias nuptias expetierĩt ĩ carne il
lis viuentibꝫ qbꝫ iũcte fuerĩt.p̃oribꝫ

168

quos reliqrant etiã si possibilitas cõ-
cubendi eis reddita fuerit recõciliari
nequibũt. B

Utrũ maleficiũ p aliud maleficiũ sit
tollẽdũ. R° fm Tho. vbi s̃. Si malefi-
ciũ n̄ põt remoueri nisi p aliud illicitũ
ut p demonis auxiliũ uel h⁹mõi. etiã
si sciret᷑ sic posse reuocari. nihilomin⁹
impedimẽtũ ppetuũ iudicat᷑. qa reme
diũ nõ est licitũ. Idẽ Pe. Al. ⁊ Hosti.
Et addit Hosti. q̧ licȝ aliq̃ remedia vi
deant᷑ vana tolerari. põt tñ retundere
vana vanis. non aũt dic de illicid. A
Sed certe oĩa vana remedia nõ nãlia
sũt illicita ⁊ pniciosa. 26. q. 2. illd. B
Qualit᷑ aũt ⁊ qñ sit faciendũ diuortiũ
ppter impotẽtiã coeũdi. vide s̃. diuor
tiũ. q̃i per totum.

Impedimẽtũ

16°. de mrimonio ɔtracto ɔ̃ in-
terdictũ eccłie. Circa quod sciendũ q̧
illi int᷑ quos mrimoniũ intdicit᷑ nõ de
bent ɔ̃here. si tñ ɔ̃herẽt nõ sũt sepan-
di nisi ad tẽp⁹ ut agãt pniam qa man
datũ eccłie ɔtẽpserũt. ex̃ d' mrimonio
ɔtrac. ɔ̃ intdi. eccłie. p totũ.

Intdicta etiã sũt mrimonia clãde-
stina. ⁊ debẽt p̄mitti bãna. ut dictũ ẽ
s̃. impedimẽtũ p̊. §. 7°. Item de talib⁹
mrimonijs hẽs. ĩ. legitimus. §. p̂. ⁊ s̃.
debitũ. §. fi. ⁊ ĩ. mrimoniũ 3°. §. fi.

Impedimẽtũ

17°. de impedimẽto feriaꝝ. Ubi
sciendũ q̧ tpe feriaꝝ fm Ray. pñt cõ-
trahi spõsalia ⁊ etiã mrimoniũ. qd' fit
solo ɔsensu. sed traductio vxorl ⁊ ois
nuptiaꝝ celebritas phibet᷑. ex̃ de mri-
mo. ɔtrac. ɔ̃ int᷑. ec. p totũ. 33. q. 4. nõ
oportet. ⁊ trib⁹. c. sequẽtib⁹. A . Ho-
sti. tñ in sua sũma vt ⁊ nõt᷑ in sũ. con.
li° 4°. ti. 27. q. i. dicit se putare. q̧ etiã
phibeat᷑ ɔsensus. qa his dieb⁹ nõ int᷑-
ponit eccłia auctoritatẽ suã. Sȝ in. c. co
pellan⁹. ex̃ de ferł. h' nõ affirmat lȝ opi-
niones q̊rũdam recitet. Forte põt dici
q̧ simplicia spõsalia etiã de pñti nõ p-
hibent᷑ ut dic Ray. cũ q̊ con. glo. i dcõ
c. capellan⁹. nisi forte fierẽt cu magnis
solẽnitatib⁹ ɔuiuioꝝ uel siłiũ. a quib⁹
his tẽporib⁹ oȝ cessare. q̃ spãliter depu
tata sũt ad pniam ⁊ dei honorẽ. 33. q. 4
nõ oportet. Et h' cãu põt ĩtelligi dictũ
Hosti. B . Cui⁹ phibitiõis rõnẽ assi
gnat Tho. in 4°. dis. 32 dicens sic. Qñ
noue spõse traducũt᷑ aĩus ɔiugũ magł
ex ipa nouitate ad curã carnaliũ occu
pat᷑. ⁊ iõ in nuptijs cõsueuerũt signa
multa leticie dissolute oñdi. ⁊ ppt hoc
illis tpib⁹ in q b⁹ hoĩes p̄cipue debent
se ad spũalia eleuare, phibitũ ẽ nupti-
as celebrari. Hoc aũt ẽ ab aduẽtu usq;
ad epiphaniã ppt coĩonem q̃ fm ãti-
quos canões fieri in natiuitate coĩter
solet. A . de ɔse. dis. 2. ⁊ si nõ frequẽ-
tius. ⁊. c. seculares. B . ⁊ a septuagesi
ma usq; ad octauã pasce ppter coĩonẽ
pascalẽ. ⁊ a trib⁹ dieb⁹ an ascẽsionem
vsq; ad octauã pentechostes ppt̃ p̄pa
rationẽ ad coĩonẽ illo tpe sumẽdam.
Et de p̂mis duob⁹ tpib⁹ habet᷑. 33. q. 4
nõ oportet. ⁊ trib⁹. c. se. De vltio ex̃ de
ferł. capellan⁹. vbi etiã xp̃. dicat. q̧ ɔ̃-
tiũ faciẽs mortalit᷑ peccat. A . Idẽ in
sũ. dcã. q. i. B . Sȝ tñ ut Tho. subdit.
in illis dieb⁹ nũq; ẽ phibitũ debitum
exigere. qa nõ ẽ tãta distractio aĩoꝝ ĩ
redditiõe uel in petitiõe debiti sicut ĩ
celebratiõe nuptiaꝝ. A . Põt dici q̧
etiã si nõ sit phibitũ ex p̄cepto. est tñ
de cõsilio diligẽt᷑ amplectẽdo. cũ pre-
dicta tpa ad pniam ⁊ deuotionẽ depu
tent᷑. ut pȝ p Amb°. ĩ sermõe d' aduẽtu

vbi de his loquēs dic. Non solū ab oī
immūdicia ꝫ etiam ab vxoribꝫ ꝓpriis
studiosissime ↄtineat᷑. qđ ⁊ ponit᷑. 33.
q. 4. frēs. B. Bene tñ ꝓhibet᷑ exactio
debiti in diebꝫ solēnibꝫ ⁊ ieiuniis. ut
dr̄ s̄. debitū ↄiugale. §. 7°.

¶ Sed nūqd in ꝑdictꝭ diebꝫ includit᷑
octaua ephie? R°. Nō. qa nō inuenit᷑
ꝓhibitū. Nā ⁊ si canō h᷑ voluisset cer-
te exꝑssisset sicut exꝑssit de octauis pa
sce. 33. q. 4. nō oꝫ. z°. Sed nec Tho. nec
mḡr sn̄iaꝝ de ipsis octauis aliquā fa-
ciūt mentionē. lꝫ aliq minꝰ bñ dixerit
ↄtrium. A. Dictū istoꝝ pōt saluari ī lo-
cis in qbꝫ ē de ↄsuetudīe. Nā in ↄtra-
hēdo mr̄imonio seruāda ē ↄsuetudo
honesta. ex̄ de ↄsang. ⁊ affi. ꝗ dilectio
B. Sꝫ nō includit᷑ infra ꝑdictū tem
pus illa dn̄ica q̄ est pꝰ penth. qa ipsuꝫ
festū nō hꝫ diē octauū. Vn̄ ī ipsa pn̄t
nuptie celebrari. ex̄ đ feri. c. capellanꝰ.
in fi. A. Hoc fuit dictū glo. Ray. ut
pꝫ in sū. con. eo. ti. q. z. Sed in dcō. c.
capellanus. h᷑ nō clare ꝓbat᷑. Vn̄ ⁊ Ho-
sti. ibidē dic ↄtriū. s. ꝗ nuptie nō pn̄t
fieri in illa dn̄ica pꝰ penth. s. qñ agit᷑
festū trinitađ. ꝫ in crastino sic. B

INpubes

dicitur coīt pu er infra. 14. annū cōpletum.
Puella īfra. iz. ex̄ de despon. impu. ex
lr̄is. His enī annis trāsactis dicūt᷑ āni
discretionis. ex̄ de regu. cū te. A. Po-
tius īcipit. cū simꝰ. ⁊. c. cū virū. Et āni
discretiōis dicunt᷑ a septēnio supra. q̊
ad ↄfessionē. ut pꝫ ꝑ glo. in. c. oīs. ex̄ đ
peni. ⁊ re. ↄiūcta glo. in. c. p̊. de delic.
pu. B. ⁊. c. significatū. ⁊ ex tūc dicūt᷑
puberes. Pōt etiā dici pubes q uel q̄
ex habitu corpis pubertatem ondit ⁊
generare seu ↄcipe pōt. ex̄ de despō. im
pube. puberes. An īpubes possit ↄhē

mr̄imoniū. vide. ī. mr̄imoniū z°. §. p̊
Et an spōsalia. vide. ī. spōsalia. §. 4°.

INcantatio.

Reqre. ī. sortilegiū z°. §. 5°. ⁊ 6°.

INcendiariꝰ

dr̄ ꝫm Ray. ⁊ xv. q incendit
auctoritate ꝓpria ciuitatē uel villam
māsionē uel segetē ⁊ silua aliena malo
studio. ut ꝓ odio uel vindicta. z3. q.
vlt. pessimā. iz. q. z. cū deuotissimā.
Secus si facēt iussu eiꝰ q hꝫ ptātē indi
cēdi bellū qđ est iustū. Itē incēdiariꝰ
est q incēdi facit ꝑdicta. aut ↄsiliū uł
auxiliū īpendit. A. Secꝰ eēt si qs do-
mū ꝓꝑam uel segetē incēderet. qa licꝫ
peccaret re sua abutēdo. non tñ tenet᷑
pena incēdiarij. nisi dolo malo h᷑ facēt
s. ut ꝑ incēdiū rei sue aliena incende-
rent᷑ ꝫm glo. Ray. ⁊ Vl. ut in sū. con.
li° z°. ti. 5. q. 9. B. Et dr̄ malo studio
qa si qs casu uel negligētia h᷑ faciat. ñ
iudicat᷑ ut incēdiariꝰ. A. Hoc veꝝ q̄ꝫ-
tum ad penā. ꝫ q̊ ad interesse dānificati
bñ tenet᷑ ex negligētia. ut in. c. fi. ex̄ de
iniuriis. Tenet᷑ etiā q̊ ad penā si tā la-
ta culpa fuit ut luxurie aut dolo sit ꝓ-
xima. ut in. l. plt. ff. de incen. B. Con
Hosti. ⁊ Goff.

¶ Que pena incēdiarij? R°. Scđm le
ges ē ut ip̄e igne cremet᷑ aut capite pu
niat᷑. ff. de incen. rui. ⁊ nau. l. q edes. ⁊
l. plt. ⁊ vlt. ff. de penis. l. capitaliū. §.
incendiarij. ff. ad. l. cor. de sicca. l. si qs
dolo. A. Cremant᷑ ꝓpe q incēdia fece
rit intra oppidū. ut ī dcō. §. īcēdiarij.
Qui v̊o casaꝫ aut villā leuiꝰ puniūt᷑.
ut ibi. Et ita ītelligit᷑ qđ hr̄ in dcā. l. q
edes. vbi dr̄. Qui edes aceruū ve fru-
menti iuxta domū positū cōbusserit.
vinctꝰ v̊berat9 igni necari iubetur.

Et q appellatiõe ediũ oẽs spẽs edificij otinent. Sꝫ in dignitate positi capite puniũt. ut in ocã. l. s. vbi ꝺr. Qui da ta opa in ciuitate icendiũ fecerit si hu miliori loco sint bestijs subijci solẽt. si in aliq gradu exñtes id fecerit. capi te puniũt. aut certe i insulã deportat. B. Scdm canões ṽo est pena multi plex. Nã incẽdiari9 ecctiaꝝ uel locoꝝ religiosoꝝ uel cimiterij ul spacij puile giati i circuitu ecctie. ẽ excoicatus ipo iure. q etiã pꝰq fuerit denũciat9 non põt absolui nisi a papa. ut dictũ est s. absolutio p. §. 3. 7 s. excõmũicatio 4. Que aũt sint loca puilegiata habes s. emunitas cõfugiẽtiũ. §. 3. Incẽdiatij ṽo alioꝝ locoꝝ cũ mãdãtibꝫ cõsulẽti bus 7 fauẽtibꝫ sũt excoĩcandi. 23. q. 8 si qs mẽbroꝝ. 7. c. pessimã. 7 isti etiã postq fuerit denũciati nõ nisi a papa pñt absolui. ut ꝺr s. absolutio p. §. 3. Tales etiã incẽdiatij in qbusdã locis ipso facto habẽt p excoicati ex osuetu die lꝫ reuera absqꝫ ostitutiõe aut snia nõ inferat excoicatio. A. De hoc dic ut s. excoicatio p. §. 6. i additiõe. B

Incertorũ re/

stitutio siue dispẽsatio. vide. i restitutio 6. p totũ.

Incestus

quid sit 7 q graue. habes s. fornicatio. §. p. 7. i. luxuria. §. p.

Indulgentia.

Quis possit ocedẽ idulgẽtias? Rꝫ ẽm Tho. in 4. dis. 20. sol9 papa. qa ipe so lus plenariã hꝫ ptãtem prout vult po test idulgẽtias facẽ. causa tñ exñte le gitima. Archieps qqꝫ licꝫ nõ sit iudex ordinari9 oiuꝫ ꝺ sua prouĩcia. ut s. ar chieps. §. 3. põt tñ nõ solũ in sui dio cesi s etiã i tota sua prouĩcia indulgẽ tias cõcedẽ dũmõ nõ excedat statutũ gnãlis ocilij. ex ꝺe pe. 7 re. nro. Itẽ h pñt epi in sua diocesi. nec p peccatum tollit eis talis ptãs. qa est ptãs iurisdi ctionis. A. nisi esset pctm ex q liga ret aliq cẽsura ecctiastica qa tũc n põt absoluẽ nec ligare. ut s. absolutio p. § p. ṽ. 2. B. Sacerdotes ṽo pãrochia les aut decani nõ pñt nisi sibi ex ocessi one ab epis facta. A. Sic nec etiam alij plati inferiores epis. ut abbates 7 h9mõi. ut ex ꝺ exces. pla. accedentibꝫ. qa eis dispẽsatio cõis thesauri ↄmissa nõ est. tñ pñt ocedẽ pticipationẽ bo noꝝ ogregatiõis sibi ↄmisse. Nã h pti cipatio fit p mutuã caritatẽ. s idulgẽ tia requirit auctoritatẽ. ẽm pe. ut in sũ. con. li. 3. ti. 34. q. 184. qui etiã dic. q ↄfirmat9 etiã anteq sit sacerdos põt indulgẽtias facẽ. 7 etiã legati non sa cerdotes. ut ex ꝺe pe. 7 re. q autẽ. qa h ptãs magl ↄpetit ex iurisdictiõe q ex ordie. Hosti. ṽo dic q elect9 ↄfirmat9 añ epalem ↄsecrationẽ tuti9 facẽt si a talibꝫ abstinẽt. maxĩe si ñ sit sacerdos ut pꝫ in ea. q. B. Est aũt p ↄciliũ limi tata quantitas p hũc modũ. Qñ dedi cat ecctia nõ oꝫ nec põt indulgẽtia ex tẽdi vltra ãnũ siue ab vno siue a plu ribꝫ epis dedicet. In ãniuersario vero dedicationis. aut etiã ex qcũqꝫ alia cã nõ põt dari idulgẽtia nisi. 40. dieꝝ. ex ꝺe pe. 7 re. cũ ex eo. in fi. 7 h siue cõce dat ab vno epo siue a multis. qa nũq excedit pdictã taxationẽ. ex ꝺ peni. i. dulgẽtie. li. 6. A. Ibi ꝺr. Indulgen tie q ab vno uel pluribꝫ epis i ecctiaꝝ dedicationibꝫ ul alijs qbuscũqꝫ casibꝫ ↄcedunt vires non obtinẽt si statutũ excesserit ↄcilij gnãlis. B

¶ Sȝ nūqd ĩdulgẽtie valẽt aliȷs ꝙ̃ſ ſb-
dit̃ eoꝝ q eas faciũt? R̸ᷓ. Valẽt ill' qbꝫ
ꝓprij epi ↄceſſerũt ut ꝓſint. ex̃ ꝺ pe. ꝙ
aũt. A. Et nõ ſolũ epi ſꝫ etiam ꝓprij
ſacerdotes inferiores ħ pñt ↄcedẽ ſm
q̊ſdã. qa tũc nõ ipſi dãt eis ĩdulgẽtiã
ſꝫ concedũt ut remiſſiões ab epĩs facte
eis proſint. ut ſic ĩ abſolutiõe penitẽt̃
ꝑ diuerſos modos ꝓuideãt liberãdi a
peccat̃ ⁊ a penis q ꝺ ẽ officij ſacerdota
lis. Et cũ ħ con. Hoſti. ⁊ xb. durã. dicẽſ
ꝙ cũ ↄfitẽs hȝ multa pc̃tã mortalia ꝓ
qbꝫ forte tota vita hoĩs q̃ꝫtũ ad ſeptẽ-
nẽ pniãm non ſufficẽt. tũc ſacerdos ħ
exponat penitẽti ⁊ addat. Vñ iniũgo
tibi ꝙ q̃ꝫdiu viues dicas totiẽs in die
pr̃ nr̃. uel ſile. qa pnĩe arbitrarie ſunt.
Debet etiã dicẽ. Cõcedo tibi ꝙ ꝓſint
tibi oẽs remiſſiões a q̊cũqꝫ fient. al' ei
nõ ꝓdeſſent. dcõ. c. ꝙ aũt. ut ĩ ſũ. con.
eo. ti. q. 189. B. Qñ ãt exñe⁹ ep̃s dat
in dulgẽtiã ĩ vno loco. indulgẽtia ei⁹
valet tm̃ ſubdit̃ ſuis. ut Hoſti. dic. A
⁊ aliȷs qbꝫ ↄceſſũ ẽ. ut ſtatĩ patuit. B

¶ Utꝝ indulgẽtie faciẽde ſint ꝓ ſub-
ſidio tꝑali. R̸ᷓ ſm Tho. ⁊ Pe. ĩ 4°. diſ.
20. Pro tꝑalibꝫ nõ ſũt ſpũalia dãda.
iõ ĩdulgẽtie dãde ſũt ꝑncipalit' ꝓ vti-
litate ſpũali ⁊ nõ ꝓ ſubſidio tꝑali. A
Idẽ ĩ ſũ. con. eo. ti. q. 185. B

¶ An ĩdulgẽtie ĩ foro diuino aliqd vale-
ant ⁊ quãtũ. R̸ᷓ ſm Pe. vbi ſ̃. In eccle
ſia ẽ theſaur⁹ meritoꝝ tã ipi⁹ eccl'ie q̃ꝫ
xp̃i cui⁹ theſauri p̃lat⁹ hȝ claues. ⁊ diſ-
pẽſare põt. ⁊ ſic ĩdulgẽtia valet. Qua-
tuor tñ reqrũt' ad ħ ut valeãt. Duo ex
ꝑte dant̃. ſ. auctoritas ⁊ cã rõnabilis
Alia duo ex ꝑte ſuſcipient̃. ſ. ꝙ ſit in
ſtatu merendi. ⁊ ut faciat illud ꝓ q̊ in-
dulgẽtia dat'. Con. Tho. ⁊ Al. A. Idẽ
in ſũ. con. eo. ti. q. 180. vbi etiam dr̃ ꝙ
cã rõnabil' eſt vtilitas eccl'ie. quia the

ſauri eccl'ie ꝓ ei⁹ nccĩtatibꝫ diſpẽſandi
ſũt. B. valẽt igit' indulgẽtie quãtũ
ſonãt vȝ. 40. dies ĩdulgẽtie valẽt tan
tũ quãtũ. 40. dies pnĩe ſm taxationẽ
factã ſiue a iure ſiue a ſacerdoce ſiue a
iuſticia diña. Dies enĩ iſti ſiue ãni nõ
ſũt anni celi nec purgatorij ſꝫ mũdi. ⁊
ſicut in mũdo. 40. dies pnĩe plus va-
lent vni ꝑficiẽti cũ maiori feruore q̃ꝫ
valeãt alteri. ita. 40. dies indulgẽtie
plus valẽt illi q cũ maiori caritate ſeu
rei date quãtitate accedit. Satis con.
Tho. ⁊ Ray. Et addit Tho. ꝙ q vicini-
or eſt eccl'ie. ⁊ etiã ſacerdotes ⁊ clerici
ita ↄſequũt' indulgẽtiã ſicut remoti.
A. Idẽ in ſũ. con. eo. ti. q. 181. B

¶ Quid cũ pnĩa alicui⁹ ẽ. 7. ãnoꝝ. ⁊
i ꝑe ſucceſſiue dat. 7. nũmos eccl'ie ali-
cui q̃ hȝ indulgentiã vni⁹ anni. nũqd
liberat⁹ ẽ? R̸ᷓ ſm Hoſti. Nõ ẽ dubiũ
ꝙ liberat⁹ eſt q̊ ad eccl'iam militãtem
ex̃ de pe. ⁊ re. cũ ex eo. §. adhuc p̃lat⁹.
tñ ſi indiſcrete facit h⁹mõi ĩdulgẽtias
ſe onerat. Et ↄſulim⁹ ꝙ ille q acqſiuit
h⁹mõi indulgẽtias nõ vtat' eis in hac
vita ſꝫ reſeruet ĩ purgatorio vbi g̃uiſſi
ma erit pena. A. Idẽ in ſũ. con. eo. ti.
q. 182. B

¶ An qs totiẽs hẽat indulgẽtias q̊ti-
ens intrat eccl'iam vbi poſita ẽ. R̸ᷓ ſm
Tho. in 4°. diſ. 20. Aliqñ indulgentia
determĩata eſt ad tẽp⁹. puta qcũqꝫ va
dit ad talẽ eccl'iam vſqꝫ ad tale tẽpus
hẽat tãtũ de indulgẽtia. ⁊ tũc ĩtelligit'
ſemel tm̃. Aliqñ indulgẽtia ẽ ꝑhẽnis
ſicut in eccl'ia beati Petri ĩ Roma. 40.
dieꝝ. ⁊ tũc q̊tiẽs qs vadit totiẽs ĩdul
gẽtiã ↄſequit'. A. Idẽ in ſũ. con. li°. 3°.
ti. 34. q. 183. B

¶ Quibꝫ ꝓſũt ĩdulgẽtie? R̸ᷓ ſm Pe.
Nõ valẽt exñtibꝫ in pc̃õ mortali. qa
manẽte offenſa reat⁹ pene tolli nõ põt

Ualēt aūt religiosis sicut secularibus. Qui etiā si sit indulgētia de dādo. pos sunt dare si nō hēant admīstratiōem uel licētiā dandi a suis plad. Prelatus etiā lz sibi ipsi p̊ 7 pncipalit indulgen tiā dare nō possit. pōt tn̄ uti indulgen tia alijs data 7 sub eadē forma. Con. Tho. ubi s̄. A .Idē in sū. con. eo. ti. q. 186. B

Utrū indulgētia valeat illi q libent faceret illud ꝓ quo dat̄ s̄ non pōt. R° s̄m Tho. in 4°. dis. 20. Non. qa indul gētia tm̄ dat̄ sub hac forma. s. ut faci at uel det h̄ uel illud. Idē Al. A .Idē in sū. con. eo. ti. q. 187. B

Utrū un⁹ possit alteri īdulgē. iā mereri R° s̄m Tho. in 4°. dis. 45. Nō pōt. nisi ꝓcedat ex intentiōe dand. Un̄ posset si īdulgētia fieret h̄ modo dicēdo. ꝙ ille q facit uel ꝓ quo fit hēat talē indulgē tiam. Con. Al. A .Idem ī sum. con. eo. ti. q. 188. B .Et sil̄r dicēdū est de his q sunt in purgatorio. qa si fiat sub hac forma. Quicūq̧ fecerit h̄ uel illud ipse uel ali⁹ ꝓ quo facit in purgatorio detent⁹ hēat talē indulgētiā. valebit illi. al̄r non. Nec ꝓpt̄ hoc sequit̄ ꝙ p̄la tus possit ꝓ suo arbitrio aīas a purga torio liberare. qa ad h̄ ꝙ indulgentie valeāt reqrit̄ cā ꝯueniēs indulgētias faciēdi. Cō. Pe. 7 Inno. A .Sil̄r Ray. 7 glo. ei⁹. Sz Hosti. dīc simpl̄r ꝙ ex vi indulgētie nō valēt h⁹mōi defunctis remissiōes. cū non sint d̄ foro eccl̄ie. s̄ bona opa quib⁹ qs meret̄ indulgētiā ut elemosyne uel pegrinatiōes valēt eis sicut 7 alia suffragia ecclesiastice emunitad. ut in sū. con. eo. ti. q. 191. Sz certe nō videt̄ rō quare ad defunctos possit trāsferri meritū bonoꝝ operū. 7 nō meritū xp̄i uel militand eccl̄ie. Un̄ si papa h⁹mōi facēt indulgētias. non deberem⁹ os ponē in celū. de plenitu dine ptād ei⁹ temē dubitādo s̄m glo. Ray. 7 in dcā. q. 191. B

Quid de illo qui ꝯsequit̄ generalē indulgentiā positā p papam? R° s̄m Hosti. Stati euolat si in tali statu dece dat. A .Con. glo. Ray. ut in sū. con. eo. ti. q. 182. B

Utrū cruce signatus q morit̄ anteq̄ iter arripiat hēat indulgentiā. R° s̄m Tho. in quolibet. Forma ꝯsiderāda ē. Nam si ꝯcedat̄ accipientib⁹ crucē. sta tim hz etiā si decedat anteq̄ iter arripi at. Secus si ꝯcedat̄ trāseūtib⁹. A. Cō. glo. Ray. ut in sū. con. eo. ti. q. 192. B Precipit̄ in v̊tute obediētie sub pena excoīcationis. A .Tex. dīc. sub īter minatiōe maledictionis etne. ut ī cle. religiosi. de p̈uile. de qua. ī. B .reli giosis ne p̄dicent indulgētias īdiscre tas. ut in cle. religiosi. de p̈uile. De q̄stuarijs q portāt indulgētias aut p̄di cant. hētur. ī. questuarij.

Infamis. Duob⁹ modis est aliqs infamis. s. d̄ facto 7 de iure. Infamis de facto est cui⁹ apud bonos 7 graues grauata ē opīo super crimīe aliquo. Infamis de iure ē quē ius ponit eē infamē. ut q ꝯuict⁹ ē de furto. ut̄ q pugnat in harena ꝓ lucro. 7 plura h⁹mōi. A .Hoc fuit dictū glo. Ray. ut pz in sū. con. li° 3°. ti. 25. q. i. B .Oīs aūt infamis tā de iure q̄z d̄ fa cto dz repelli a ꝓmotiōe. siue sit digni tas siue ordo. qa porte dignitad infa mib⁹ patere nō debēt. dis. 51. q ī aliq̊. ex̄ de iure iud. infamib⁹. li° 6°. A .Hoc fuit dictum Ray. ut pz in dcā. q. i. B Itē infamis nō pōt eē iudex uel ꝓcura tor. ex̄ d̄ iudicī. cū deputati. A .Patū vr̄ facere. s̄ pl⁹ facit dcm̄. c. infamib⁹.

B .Itē repellit̄ ab accusando.ff.ð ac-
cusa.l.q accusare. Itē a testificādo.ni-
si in casib9.ex de testi.c.testioniū. A
nisi eēt ī integrū restitut9.ut.ī.testis
§.5. B.Itē a postulādo.ff.de postu.
l.i.ð qua po tulatione hēs.ī.postula-
tio.§.fi.Hec aūt de infamib9 sic suffi-
cialit dicta sufficiāt.Alia plura potes
vidē.3.q.7.§.porro.ī tex.7 glo.Qua-
liter 7 qn infamad sit īdicenda purga-
tio.vide.ī.purgatio.§.2.

Infidelis.

Utrū liceat fidelib9 coīcare cū infidelibus. Rn̄ fm Tho.scda scde.q.10. Qui in fide firmi sūt ita φ ex eorū coīcatiōe cū īfidelib9 sperat̄ mag' illorū ɔuersio φ̄ horū subuersio.nō sūt ꝓhibēdi coīcare cū infidelib9. Simplices aūt 7 īfirmi ꝓhibēdi sūt ne sine magna nccitate cū eis ɔuersent̄.

¶ Que infidelitas sit graui9 peccatū? Rn̄ fm Tho.vbi s̄.Heretici qdem qui ꝓfitent̄ legē euāgelij 7 eā corrūpūt grauius peccat φ̄ iudei q fidē nūφ̄ susceꝑūt.7 iudei q susceꝑūt figurā ei9 in veteri lege quā male interꝑtantes corrūpūt grau9 peccāt φ̄ gentiles qui nullo modo fidē euāgelij susceꝑūt. Possent tn̄ fm qd aliť cōparari.

¶ Utrū cū infidelib9 sit disputandū. Rn̄ fm Tho.vbi s̄.In disputatione fidei ɔ̄ hereticos duo sunt considerāda. Unū ex pte disputand.qa si disputat tāφ̄ de fide dubi9.7 experiri volēs veritatē.tūc peccat ꝓcul dubio tāφ̄ infidelis. Si aūt disputat ad ɔfutandū errores uel ad exercitiū.laudabile est. Aliud ē ɔsiderandū ex pte audientiū vtrū ipsi sint instructi 7 firmi in fide. tūc eni nullū est periculū disputare. Aut si audiētes sint simplices 7 ī fide titubātes. Circa tales distinguēdū ē. quia si sūt sollicitati ab infidelib9 nitētib9 in eis fidē corrūpe.tūc necesse est publice disputare dūmodo inueniāt̄ aliqui ad hoc idonei. Per hoc eni simplices in fide firmabūt̄ 7 tollet̄ īfidelib9 decipiēdi facultas. Si vō non sunt sollicitati tūc periculosū est publice disputare de fide corā simplicib9 quorū fides etiā ex hoc ipso ē firmior φ nihil diuersū audierūt.7 iō non expedit eis ut audiāt vba infideliū disputātiū ɔ̄ fidē. Prohibet̄ quoφ̄ omnes laici disputare ð fide publice uel occulte.ex ð heretic.quicūφ̄.li.6. A .Et ibi dr̄ Qui vō ɔtrafecerit.excoīcatiōis laqo innodet̄. B .Utrū liceat īfideles trahere ad fidē ꝑ aliqua data munera.vide.ī.mun9.§.2.7.ī.iude9.3.§.ꝑ.circa fi. Infideliū mr̄imoniū de hoc qre s̄. īpedimētū 9. de dispari cultu ꝑ totū. Itē de infidelib9 heretic vide s̄.hereticus. De iudeis.ī.iudeus. De sarracenis.ī.sarracen9.

Ingratitudo

Utrū sit pc̄m̄ mortale. Rn̄ fm Tho.scda scde.q.107. Ingrat9 dr̄ aliqs duplr̄. Uno mō ꝑ solā omissionē. puta qa nō recognoscit uł retribuit vices ꝓ bn̄ficio accepto.7 hoc nō sp ē pc̄m̄ mortale. Nā si ingt9 ꝑtermittat illð ad qð nō tenet̄. A .s.ex obligatiōe nccitad. s ex debito grr̄itudis qð ē ut hō aliqd liberalit tribuat etiā ad qð nō tenet̄. fm eūdē Tho.ibidē B .nō peccat mōtalit s venialit.qa ꝓuenit ex negligentia quadā seu īdispositiōe. A .s. hoīs ad vtutē ut p3 ibidē. B .Pōt tn̄ esse mōtale.ꝑpt iteriorē ɔtēptū.aut si subtrahat illð qð ex nccitate debet̄ bn̄ficio siue simplr̄ siue ī aliq nccitad gdu.

171

A .ut si omittēt facere qđ ꝓmisit ꝓpter acceptū bn̄ficiū· aut si bn̄facienti nō subueniret cū posset in notabili necessitate. B .Alio modo dr̄ ingrat⁹ nō solū quia ꝑtermittit h̄ ⁊ ꝯtrarium agit. Et h̄ etiā s̄m cōditionē ei⁹ quod agit̄ qn̄qꝫ ē pc̄tm̄ mortale qn̄qꝫ vēiale

¶ Utrū ingratis bn̄ficia sint subtrahēda. R̄° s̄m Tho. vbi s̄. Circa ingratū duo sūt ꝯsiderāda. p̊ qdem ꝙ ipse sit dign⁹ pati. ⁊ sic certū est ꝙ meret̄ bn̄ficij subtractionē. z° ꝯsiderādū ē qđ oporteat bn̄ficiū facē. p̊ nāqꝫ nō debet esse facilis ad ingratitudinē iudicādā Nam forte nō occurrit beneficiato facultas aut debita oportūitas retribuendi. z° dꝫ tendē ad h̄ ꝙ de ingrato grātū faciat. qđ si nō pōt p̊ bn̄ficio facere forte faciet secundo. Si v̊o ex bn̄ficijs mltiplicatis ĩgtitudinē augeat ⁊ peior fiat. dꝫ a bn̄ficiorū cessare exhibitiōe.

Iniuria

Quedam ē enormis. q̄dam nō. ut s̄. enormia. §. z°. A. Meli⁹ s̄. absolutio z°. §. fi. in additione. B

¶ Utrū aggrauet̄ iniuria ex h̄ ꝙ ꝯmittatur in p̄sonā pluribꝰ ꝯiūctā. R̄° s̄m Tho. scđa scđe. q. 65. Ceterꝭ paribꝰ q̄nto aliq̄ iniuria ĩ plures redūdat. tanto est graui⁹ pc̄tm̄. Et inde ē ꝙ grauius pc̄tm̄ ē si aliqs ꝑcutiat p̊ncipem q̄ꝫ ꝑuatā p̄sonā. qa redūdat in ĩiuriā toti⁹ multitudīs. Cū aūt infert̄ iniuria ĩ p̄sonā cōiūctam alteri q̄litcūqꝫ. tūc iniuria illa ꝑtinet ad duas p̄sonas. ⁊ ex h̄ ipso aggrauat̄ pc̄tm̄. Quō ⁊ qn̄ liceat iniuriam p̄sone uel rerū repellē. vide s̄. bellū. p̊. §. z°. De mā iniuriarū vide. ĩ. patiētia.

Iniusticia

Utrū faciens ĩiusticiā sꝑ peccet mortaliter. R̄° s̄m Tho. scđa scđe. q. 70. Cū ĩiusticia ꝯsistat in nocumento alteri⁹. manifestū est ꝙ ꝯtriat̄ caritati. ⁊ sic ex suo genere ē pc̄tm̄ mortale. Ille tn̄ q in paruis facit ĩiusticiā deficit a ꝑfectiōe ei⁹ qđ ē iustū facē inq̄ꝫtū pōt reputari nō esse ōio ꝯ̄ volūtatē ei⁹ qui h̄ patit̄. puta si auferat aliqs alicui vnū pomū uł aliqd tale. de q̊ ꝓbabile ē ꝙ ille non ledatur nec ei displiceat. De ĩiusticia iudicis eccl̄iastici vide. ĩ. iudex z°. §. fi. A .Immo. §. p̊. B .Itē multa circa iniusticiā iudicū vide. ĩ. iudex p̊. §. 3°. ⁊ se.

Inobediētia

Utrū sit pc̄tm̄ mortale. R̄° s̄m Tho. scđa scđe. q. 105. Sic. Nā inobediētia ꝯtriat̄ caritati dei q̄ exigit ut ei⁹ p̄cepꝭ obediat̄. In p̄cepꝭ aūt dīnis cōtinet̄ ꝙ etiā suꝑioribꝰ obediat̄. Unde Ro. 13°. Qui resistit ꝑtāti. dei ordīatiōi resistit. Itē ꝯtriat̄ dilectiōi ꝓximi ĩq̄ꝫtū suꝑiori ꝓxīo subtrahit obedientiā quā ei dꝫ. Si āt p̄lat⁹ aliqs tot p̄cepta ĩgerat ꝙ sb̄dit⁹ ea ĩplē nō possit excusat̄. De obediētia h̄r̄. ĩ. obediētia. p to.

Inquisitio

Sciēdum ꝙ tribꝰ modis ꝓceditur ꝯtra aliquē de crimīe. vꝫ ꝑ accusationē. denūciationē. ⁊ inqsitionem. Et qdem quō debeat fieri accusatio habet̄ s̄. accusare. ⁊ s̄. accusat⁹. Ad denūciationē v̊o debet p̄cedē caritatiua āmonitio. ex̄ de accu. suꝑ his. ⁊. c. q̄liter ⁊ qn̄. z°. Et ad inqsitionem p̄cedere clamorosa insinuatio. ut in dcō. c. q̄lit̄. Addit̄ ⁊ quart⁹ modus. s. cū crimē obijcit̄ per modū exceptionis. de quo agit̄. ĩ. inscriptio. §. p̊. et z°.

Qn̄ 7 a q̊ sit ꝓcedēdū ad inqsitionē
℞. Cū sub dit⁹ aliqs uel etiā ꝑlat⁹ of-
fendit si ꝑ clamorem 7 famā ad aures
supiorū ꝑuenerit. nō qdē ortā a mali-
uolis 7 maledicis ẜ a ꝓuidis 7 honestis
7 nō semel tm̄ ẜ sepe oꝫ vitatē diligen
tius ꝑscrutari ut puniat si oportet. nō
tāq̄ȝ idem sit accusator 7 iudex ẜ q̄i de
nūciāte fama. ex̄ de accu. q̄lit 7 qn̄ z°.
7 ex̄ de symo. lꝫ heli. A . In dcō. c. q̄-
liter. nō dr̄ de ortu īfamie ẜ ꝺ denūci-
atiōe q̄ faciēda est a ꝓuidis 7 honestis.
Sufficit enī ẜm Ray. ꝙ apud bonos 7
graues qs sit diffamat⁹. nō distīcto a
qbꝫ ortū habuit īfamia. qa īfamia ab
incerto auctore ꝓcedit. de cōse. dis. 4.
sanctū. Con. Ber. 7 Hosti. in dcō. c. q̄-
lit. 7 ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 5. Et addūt
ꝙ tūc purgatio ē indicēda saltē ꝓpter
scādalū. ar. ex̄ de pur. ca. accedēs. Ad-
dit Hosti. Si nō oīo ꝯstaret ꝙ a mali-
uolis orta īfamia eēt nec scādalū īmi-
neret nec multū ipsa eēt infamia. non
eēt ꝺ nccītate purgatio idicēda. ex̄ de
pur. ca. cū i iuuētute. Itē ut pꝫ ibidē.
Ul. dic ꝙ ad inqsitionē ꝓcedit ex q̄tu
or causis. s. ex clamorosa insinuatiōe.
ut dictū est. Itē ꝓpt scādali timorem
qꝺ pōt turbare ecclesiam. siue sit vn⁹
adeo potēs ꝙ ipe scādaliçat⁹ pōt eccle
sie scādalū suscitare. siue sint plures.
Ad remotionē aūt talis scādali īdicit
purgatio. 7 illa seqt ingt inqsitionē.
Itē pōt fieri inqsitio ꝯ eū q suspect⁹ ē
suo ꝑlato uel ꝑ̇ncipi terre uel aliis bo-
nis viris. qa ex h̄ indicit purgatio. Itē
fit īqsitio ꝓpt ꝑiculū etiā sine īfamia.
sicut fit in hēsi 7 ī aliis crimībꝫ q̄ ser-
pūt ī occulto. Ibiꝺ etiā pꝫ ẜm Hosti.
q̄liter ep̄s ex officio suo visitet q̊libet
āno qualibet ecclīam etiā si nulla ꝑce
dat īfamia. 7 tūc ingrē oꝫ ex officio pu

ro tam ꝺ clericꝫ q̄ȝ de laicꝫ. Dicit etiā ꝙ
archipsb̄r visitat si de ꝯsuetudīe h̄ ha-
beat. postea ep̄s de iure cōi. postremo
archiep̄s eodē iure. 7 legat⁹ ab ap̄lica
sede missus. Et ꝯ h̄ n̄ currit ꝑscriptio
ex̄ ꝺ ꝑscrip. cū nō liceat. qa nisi visita-
retur aīa piclitaret. ꝑuilegia tn̄ bn̄ pos
sūt eximē. Hec oīa in dcā. q. 5. B
Qualit ꝓcedēdū sit ī inqsitiōe que
fit ꝯ singularē ꝑsonā. ℞. ꝑ̇ imo qdē
sciendū ꝙ oꝫ fieri in loco vbi cōuersat
ꝑsona ꝺ qua ē inqrendū. z3. q. i. pat⁹.
ex̄ ꝺ elec. postq̄ȝ. 7 ex̄ ꝺ ꝑscrip. q̊sdam.
Citabit aūt ipe ꝯ quē inqrēdū ē. 7 sic
oꝫ esse pn̄s. nisi ꝑ ꝯtumaciā se absenta
uerit. 7 oꝫ fieri coram ecclīe senioribꝫ.
A . De istis senioribꝫ nō dr̄ ī. c. allatū.
ẜ bn̄ dic Goff. Et pōt ītelligi de legitīs
officialibꝫ iudicꝫ inqrentꝫ. B . Itē ex-
ponenda sūt ei illa capl̄a de qbꝫ fuerit
inqrendū ut facultatē hēat defenden
di se. Et nō solū dicta testiū sūt ei di-
cēda ẜ etiā noīa eoꝝ. ut qd 7 a q̊ sit di
ctū appareat. 7 ne suppressiōe nominū
det audacia īfamādi. A . Dicit tamē
Hosti. ꝙ cauti iudices ꝯsueuerūt tra-
dere depositiōes sine noībꝫ 7 noīa sine
depositiōibꝫ ꝓpt testiū euitāda ꝑicl̄a.
ut in sū. con. li° 3°. ti. 31. q. 6. B . Item
admittēde sūt exceptiōes 7 replicati-
ones legitīe. Hec oīa ex̄ de accu. q̄lit 7
qn̄. z°. et. 5. q. z. si ꝑ̇mates. Et talis q-
dem pōt oppōnē ꝯ inqsitorē de suspe-
cto. uel ꝙ sit crimīosus. 7 ꝯ denūciati-
onē. A . i. denūciantē. ut in dcā. q. 6
B . uel l̄ras ad inqrēdū īpetratas. 7 ꝯ
testes 7 dcā eoꝝ. ex̄ de accu. cū oporte-
at. 7. c. cū dilect⁹. z°. Nā nō debēt ad-
mitti testes nisi legitimi. ex̄ ꝺ sen. 7 re
iudi. cū J 7 A. Itē inquisitor debet fa-
cere iurare 7 testificari etiā illos qui
denūciauerunt. ex̄ de symo. licꝫ heli.

172

Secus ē in via accusatiōis. qa accusa-
tor nō pōt eē testis. ex̄ de accu. cum P.
Itē sciēdū ꝙ ī nullo crimīe pōt ꝓcedi
ad inqrēdū ex denūciatiōe nisi pcesse
rit fratna correctio. ut in dcō. c. lꝫ. ꝯ q
vide s. correctio fratna. §. 5.

¶ Qualit̄ ꝓcedēdū sit ī inqsitiōe gnā
li. puta cū ꝯmittit̄ alicui īqsitio eccłie
tā in capite q̄ ī mēbris. R. Debet ꝓce
di de plano ꝛ sine strepitu iudicij. cū
n̄ deceat seruos dei talibꝫ īplicari. ex̄ ꝯ
accu. olim. nō ita ꝙ ordo iudiciarius
oīo p̄termittat̄. sꝫ p modū q h̄etur. ī.
iudiciū. §. p̄. Itē ī tali inqsitione reci-
piūt̄ testes q̄les ī eccłia inueniūt̄. qa q̄
domi fiūt p domesticos ꝓbari oꝫ. ex̄ de
testi. veniēs. z.

¶ In quo differt inqsitio quā facit iu
dex ex officio ad clamorē fame: ꝛ ea ad
quā pcedit̄ alio ꝓcurāte siue ꝓmouē-
te. R. In multꝭ. Nā cū ꝓcedit ex offi
cio tūc is ꝯ quē inqrit̄ cogēdꝰ ē iurāe
ꝙ rn̄deat v̂itatē ad introgata: ꝛ h̄ dico
siue inqrat̄ ꝯ determīatā psonā siue ꝯ
ꝯuentū. Si v̂o ꝓcedit̄ alio ꝓcurāte. n̄
est aduersariꝰ cogēdus iurare. ne ꝓpt
h̄ ꝓmotor īqsitiōis possit instrui. sꝫ ip-
se tenet̄ ꝓbare suā intentionē. alit̄ pu
niet̄ suspēsiōe uel hꝰmōi. A. i. suspen
det̄ ab officio ꝛ bn̄ficio. ut ī. c. cū dile-
ctus. de q̊. ī. B. donec se purgaueīt ꝙ
nō aīo calūniādi crimīa ꝓposuit. ex̄ de
calū. c. cū dilectꝰ. Itē cū inqsitor ex of
ficio procedit publicatꝭ attestationibꝫ
pōt denuo ab alijs testibꝫ inqrē. ut. z.
q. 5. hꝫ. ꝛ. c. mēnam. Cū v̂o alio procu
rāte fit tūc publicatꝭ attestatiōibꝫ non
recipiēt̄ alij testes. qa timet̄ de subor-
natiōe. A. Idꝫ ī sū. con. ī dcā. q. 6. B

¶ Que forma iuramēti testiū ī cā in-
qsitiōis? R. Si ē ꝯ psonā ꝛ crimē de-
termīatū. iurat testis ꝙ super crimine
dicet plenā v̂itatē. ex̄ de symo. lꝫ heli.
Si v̂o ē inqsitio sup statu eccłie. iurat
de his dicē qꝺ scit uł credit ī eccłia re-
formāda. uel ꝙ rn̄deat ad īterrogata.
ex̄ de accu. cū dilectꝰ. Et nō ꝙ in talibꝫ
iuramentꝭ nō oꝫ nec solet iurari de oc-
cultꝭ. Nā secretoꝝ solꝰ deus iudex ꝛ co
gnitor ē. dis. 32. erubescāt. et. z. q. 5. cō
suluisti. ꝛ solū deū h̄nt vltorē. C. ꝺ iu
re iurꝭ. l. iusiurādi. A. Dic vocāt̄ oc-
culta siue secreta s̄m xꝺ. ꝛ in dcā. q. 6.
nō solū secretū ꝯfessiōis sꝫ ꝛ oē crimē
de q̊ qs nō ē īfamatꝰ. Et addit ꝙ si ali-
qs infamatꝰ sit de aliq̊ crimīe puta de
fornicatiōe ꝛ sup h̄ crimīe fiat īqsitio.
oꝫ testis etiā dicē secretas circūstāti-
as q̄s nouit lꝫ iurauerit tenē secretum
Itē ꝙ qn̄ fit inqsitio gnālis. tūc si ꝺ oc
cultꝭ de qbꝫ nō pcessit īfamia aliqd di-
xerit testes nō valebit dictū eoꝝ. nec
ille ꝯ quē deposuerūt ꝓpt̄ h̄ erit puni
endꝰ. ut ex̄ de accu. inqsitiōis. B

¶ Qn̄ fit īqsitio ī aliq̊ mōasterio. qs
ꝓuidebit ꝺ expēsis inqsitori uł mona
chis q ꝓsequūt̄ ꝯ abbatē? R. Pro oī-
bus oꝫ ꝓuideri ꝺ rebꝫ mōasterij ꝛ nō
tm̄ denūciātibꝫ seu accusantibꝫ. sꝫ etiā
q̊s iudices ad ꝓsecutionē negocij ido-
neos dxerit assumēdos. ex̄ ꝺ accu. ex p-
te. ꝛ. c. olī. A. In his. c. nihil dici vr̄ ꝺ
expēsis īqsitorꝭ sꝫ alioꝝ p̄dictoꝝ tm̄. B

¶ An durāte inqsitiōe mōachi debe-
ant obedire abbati? R. Debēt ī licitꝭ
ꝛ honestis dūmō nō īpediat̄ ꝓsecutio
negocij. ex̄ de accu. ex pte. ꝛ. c. olim.

¶ Nō pōt p̄latꝰ īferior suis s̄bditꝭ int
dicē ne reuelēt statū suū uel eccłie sue
aut psonaꝝ his q missi sūt ad īqrēdū
cōrigēdū ꝛ reformādū. nec tenēt sn̄ie
excoīcatiōis. suspēsiōis. uel intdicti ꝯ
hꝰmōi late. nec etiā iuāmēta uł ꝓmis-
siōes ꝛ obligatiōes alie facte ad celādū

Insup ab inqsitoribꝫ talis temeritas aīaduersione digna ꝑcipit̄ castigari. ex̄ de offi. ordi. qa pleriqꝫ. li° 6°.

¶ Postq̄ꝫ corā eo q ↄ̄ aliquē sup certi criminibꝫ inqsitor fuerat deputatꝰ eadē crimīa ille ↄfessus fuit. nō pōt īpugnare ↄfessionē q̄ minꝰ puniat̄. nec iō pōt punitionē euadē dicēs ꝙ sup eisdē criminibꝫ antea nō fuerat diffamatꝰ. uel ꝙ p eūdē inqsitorē capl'a sup qbꝫ volebat inqrere sibi tradita nō fuerunt. ex̄ de accusa. postq̄ꝫ. li° 6°.

¶ Si is cui ↄtra te cōmissa fuit inqsitio sup certi criminibꝫ ꝓcesserit ad veritatē inqrendā omissa inqsitione infamie te pn̄te nec reclamāte aut qcq̄ꝫ super h̄ excipiēte nō poteri īpugnare ꝓcessum eiꝰ ob h̄. qa nō fuit de infamia ꝑmitus inqsitū. ex̄ d' accu. si is. li° 6°.

¶ Quis est effectꝰ inqsitiōis? R̄. Si inqrit̄ ↄtra ꝑlatū siue h̄ntem administrationē ⁊ ↄuīcit̄. pena eiꝰ ē remotio exēplo villici diffamati cui dictū est. iam nō poteri āpliꝰ villicare. Luc. 16°. ex̄ de accusa. q̄lit ⁊ qn̄. 2°. Si vō nō hꝫ admīstrationē pena est arbitraria s̄m merita ꝑsone ⁊ q̄litatē excessus. ex̄ de accu. inqsitioni. ī fi. ꝑmi r̄nsi. Sꝫ h̄ fallit in crimibꝫ enormibꝫ q̄ ordīs executionē aut retētionem bn̄ficij etiam pꝰ pactā pnīam īpediūt. ut ē in symoniaco in ordīe ⁊ bn̄ficio. ex̄ de accu. inqsitionis. In his enī sic ē sicut in accusationibꝫ in iudicio ꝓcedēdū. ut in dcō c. inqsitiōis. A. Effectꝰ aūt inqsitionis est qa īducit degradationē. Denūciatio vō ad pnīam. ut pōt colligi ī dicto. c. q̄lit ⁊ qn̄. ⁊ nōt̄ in sū. con. li° 3°. 31. q. 4. s̄m Ray. B. Que aūt dicātur crimīa enormia. vide s̄. enormia. ⁊ s̄. crimen. De inqsitoribꝫ h̄eticoꝝ h̄es s̄ hereticus ꝑ. §. 4°. ⁊ hereticꝰ 2°. §. 16°.

q incipit. Inqsitores ī certi ꝓuicijs. cū sequētibꝫ. ⁊ hereticꝰ 3°. p totū.

Inscriptio. Qui accusat aliquē dꝫ se inscribē. i. ad penā talionis si nō ꝓbauerit obligare ut s̄. accusatio. §. 2°.

¶ Utrꝫ inscriptio sit semp necessaria. R̄. Qn̄ crimē nō opponit̄ directe per modū accusatiōis ul' denūtiatiōis. A. Qn̄ opponeret̄ p modū denūciatiōis etiā tūc nō ē necessaria inscriptio s̄ caritatiua monitio. ex̄ de accu. q̄lit ⁊ qn̄ 2°. B. sed p modū exceptiōis. ut cum obijcit̄ accusatori uel testi ad h̄ ut ab accusatiōe ul' testificatiōe repellat̄. ul' electo ut a ꝓmotiōe excludat̄. nō ē necessaria inscriptio. Sꝫ si obijciat̄ iā cōfirmato puta ī ↄsecratiōe. obijciēs dꝫ se obligare ad penā extraordinariā ad arbitriū iudici circa vinculū inscriptionis. Nā electꝰ crimīe sic ꝓbato perdit qd' p electionē ⁊ ↄfirmationē ei fuerat acqsitū. s̄ ꝑus habita non amittit. ex̄ d' accu. sup his. ⁊ c. q̄lit ⁊ qn̄. 2°. ī fi.

Institutio. Capitulū sede vacāte pōt admittē ⁊ instituere ī bn̄ficijs pn̄tatos a patronis si sint idonei lꝫ al' talis admissio ⁊ īstitutio ad ep̄m ptinē̄t. tn̄ sede vacāte n̄ pōt ↄferre bn̄ficia q̄ ad collationē epi ptinēt. ex̄ de insti. c. ꝑ. li° 6°. Instituē heredes quō teneat̄ testator vide. ī. testamētū 2°. §. ꝑ. p totū.

Interdictū ꝑ coīter. Intdictū aliud ē gnāle aliud pticulare. Generale dr̄ qn̄ generalit̄ intdicit̄ regnū aut ꝓuīcia siue etiā ciuitas aut castrū. A. aut villa. ut in. c. cum in partibus. de quo. ī. B

Et intelligēdū est gnāle in h casu etiā
si interdicat terra alicui⁹ q nullā h3 ī-
tegrā s tm̄ ꝑ pte. Particulare vō qn̄ ꝺ
muld eccl'ijs vna ul' pauce intdicūt. ex
de v̂. sigl. cū in ptibꝫ. A. Idem in sū.
con. li° 3°. ti. 33. q. zzz. et se. B

Quid ē dicē intdico talē locū? R° ſm Inno. Nihil aliud ē dicē q3 intdi-
cere ibi hoīes hitātes a cert sacramēt
sibi accipiēdis. 7 a sepultura. 7 ꝙ cleici
ibi publice celebrāe 7 sacra oferre ꝓ-
hibent. A. Sic ḡ intdictū ē q̄dā ec-
clesiastica cēsura q̄ qs ꝓhibet a ptici-
patiōe quorūdā sacroꝝ 7 dinoꝝ 7 se-
pultura. Et ad h facit qꝺ hr ī sū. con.
eo. ti. q. zzo. Qn̄q3 aūt ponit 7 ꝑ aliis
pticularibꝫ ꝓhibitiōibꝫ. vt cū alicui ī-
terdicit ingressus eccl'ie. ex de sen. ex-
co. is cui. li° 6°. B. locus eni p se nō ē
in culpa nec ē sacroꝝ pceptibilis.

Interdictū ſm Inno. Hosti. 7 Ber.
nō pōt poni sine rōnabili cā. sicut nec
cessatio a dinis. ut dictū ē s. cessatio. §
p̊. et z°. ex eo. cū medicinalis. li° 6°. 7
ex ꝺ his q̄ fi. a ma. ꝑ. ca. q̄siuit. Quam
recte. Inno. 7 Hosti. intelligūt ꝙ snīa
intdicti nō ē ferēda ꝓpt culpā alicui⁹
pticulari psone s ꝓpt culpā vniuersi-
tatꝭ. nisi cū sit dn̄s loci. ex de spō. non ē
nob. 7 ex de offi. dele. sane. Vn̄ pōt fieri
ꝓpt delictū dn̄i. siue capl'i. siue alicui⁹
coītatꝭ. A. Idē in sū. con. li° 3°. ti. 33. q.
zz7. B. S3 hic nō. ꝙ null⁹ loc⁹ pōt ī-
terdici auctoritate ordīaria ul' delega-
ta ꝑ pecuniario debito uel ꝑ cuiusuis
pecunie quātitate. al' nō tenet nisi fie-
ret de apl'ice sedis spāli 7 expssa licētia
Hoc Bonifaci⁹ octau⁹ in q̄dā extuagā
ti q̄ incipit. Pro inde attēdētes.

Vtrū intdictū possit īponi non pce-
dente admōitiōe. R° ſm Inno. Si īpo
nat ꝓ culpa q̄i pena siue penitētia. tūc
ꝓbata culpa ul' notoria exn̄te imponi
pōt sine vlla admonitiōe etiā penitēti
7 correcto. sicut īuenit de snīa suspēsi-
onis q̄ fert otra delinquētē 7 nō otu-
macē siue monitū. 5. q. 4. in loco. A
Sed ſm Hosti. h ītelligit de pena quā
qs ipso facto incurrit a canone statu-
tam. nā tūc nō o3 pcedē monitionem
Sec⁹ autē si ab hoīe īponat ꝑ pena. qa
tūc admonitio o3 pcedere. ex de coha.
cle. 7 muli. c. sicut. ut 7 nōt in sū. con.
eo. ti. q. z3i. B. Sed qn̄ ꝑ otūacia in-
fertur nō o3 inferri nisi otra incorrigi
bilē otumacē 7 tūc o3 admonitio pce-
dere. ex de appella. rephensibilis.

Que differētia ē int intdictū 7 ex-
coīcationem aut suspēsionem? R° ſm
Ray. Prope loquēdo excoīcat psona.
xi. q. 3. certū. ex de v̂. sigl. ex pte. Et q-
dem si ē maior sepat nō solum a sacra-
mētis s etiā a coīone fideliū. ut s. ex-
coīcatio p̊. §. z°. s vniuersitas non ex-
coīcat. ut dictum ē s. excoīcatio p̊. §.
3z°. q incipit. vniuersitas. A. Illū. §.
quotaui ꝑ z9°. B. Suspendit q̄q3 pso
na 7 qn̄q3 q̄dē a bn̄ficio. qn̄q3 ab offi-
cio. qn̄q3 ab vtroq3. z. q. 5. psbyter. ex
de pur. ca. int sollicitudies. Interdicit
vō qn̄q3 ipse loc⁹. ut regnū. ciuitas. ca
strū uel eccl'ia. ex de v̂. sigl. cū in ptibꝫ.
Sil'r aliqn̄ intdicit vniuersitas. ut cle
rus uel ppl'us. ex eo. si snīa. li° 6°. A. Iꝺ
in sū. con. eo. ti. q. zz9. B. Et nihil
est aliud q3 sepatio a cert sacramēt. 7
oībꝫ dinis officijs. 7 eccl'iastica sepul-
tura. ut ex de spon. non est nobis. ex ꝺ
pe. 7 re. ꝙ in te. Et de hac mā plene ha
bet. ī. intdictū 4°. §. p̊. z°. et 3°. 7 aliq̄d
dictū est s. §. z°.

In q̄ ouenīūt excoīcatio intdictū 7
suspēsio. R°. ſm Hosti. in pluribꝫ. Pri
mo quidē quia sicut excōmunicatio

debet fieri ĩ scriptꝰ ɔtinẽtibꝫ cãm.⁊ cu
ius scripture exemplũ tenetᷣ iudex ex-
coĩcato tradẽ ĩfra mẽsem si fuerit req
situs. de q̃ reqsitiõe dꝫ fieri publicũ ĩ-
strumẽtũ uel autẽtice lr̃e. Judex aũt
hꝰmõi cõstitutiõis violatoꝛ p mẽsem
vnũ ab ingressu eccľie ⁊ a diuis suspẽ-
sus ẽ. ⁊ supioꝛ ad quem recurritᷣ dꝫ ip
sam sniam relaxare ⁊ excoĩtatoꝛeꝫ ad
interesse ɔdẽnare. Idẽ p oĩa ẽ ĩ sentẽtijs
suspẽsiõis ⁊ intdicti. Et d̾ h̾ hẽs s̃. ex-
coĩcatio p̊. §. 8°. A . q incipit. quõ dꝫ.
B . ex̃ eo. cũ medicinalis. li° 6°. 2°. qa
snĩa excoĩcatiõis intdicti ⁊ suspẽsiõis
nõ releuatᷣ p sequẽtẽ appellationẽ. sed
bñ p p̄cedẽtẽ. ex̃ de appella. ad h̾ qm̃. ⁊
. c. pastoꝛalis. ⁊ ex̃ eo. is cui. li° 6°. 3° qa
ligati aliq̃ snĩa de p̄dictꝭ . nec eligẽ nec
eligi pñt. ex̃ d̾ appella. ɔstitutꝰ. p̊. ⁊ ex̃
de ɔsue. cũ dilectꝰ. ⁊ ex̃ d̾ excep. apľice
⁊ ex̃ de elec. cũ intᷣ. 4° qa nullꝰ dictoꝛũ
dꝫ celebrare diũa. ex̃ de cle. exco. mi. c.
2°. ⁊. c. postulasti. §. fi. 5° qa tales snĩas
dꝫ monitio p̄cedẽ. qd̾ intellige ut s̃. §
4°. A . cũ additiõe sua . B . ⁊ ar. ex̃ de
sen. exco. si canõici. li° 6°. A . Potiꝰ ẽ
sub R̾ica de offi. oꝛdi. eo. li°. B . 6° qa
qlibet eoꝝ iurat añq̃ꝫ absoluatᷣ nõ am
pliꝰ ɔtrauenire. Et ĩ oĩbꝫ põt fieri rela
xatio ad cautelã. ex̃ eo. venãbili. nisi
eẽt intdictũ gnãliter ꝓmulgatũ. in q̊
nõ hꝫ locũ relaxatio ad cautelã. ex̃ eo.
pñti. li° 6°. 7° qa talis snĩa ẽ etiã a su-
perioꝛibꝫ obseruanda. ex̃ de offi. oꝛdi.
cũ ab eccľiaꝝ. 8° qa nullꝰ eoꝝ durante
snĩa põt testificari. ex̃ de excep. apľice.
⁊ ex̃ de testi. veniẽs. ĩ fi. 9° qa supioꝛ ñ
dꝫ ip̄as snĩas reuocare uel ꝓnunciare
nullas eẽ nisi vocatꝭ ptibꝫ. ex̃ de appel.
romana. §. pľr. li° 6°. A . salua ɔ̃tria cõ
suetudine q̊ ad relaxationẽ si habetᷣ.
ut in. c. romana. de sen. exco. li° 6°. B

x° qa illi q p p̄uilegiũ sũt recepti in ꝓ-
pꝛios ⁊ spãles romane eccľie filios. licꝫ
ꝓpt̾ h̾ ñ sint exẽpti. tñ sicut nec excoĩ-
cari sic nec intdici nec suspẽdi pñt ab
alio q̃ꝫ a romano pontifice uel legato a
latere. ex̃ d̾ v̂. sigñ. veniẽs. li° 6°. xi° qa
oẽs p̄dicte snĩe noĩe cẽsure eccľiastice
cõtinẽtᷣ. ex̃ de v̂. sigñ. querẽti. A . Cõ.
Inno. ut in sũ. con. eo. ti. q. 231. vbi p̄-
dicta notantᷣ. B

¶ Quis põt intdicẽ? R̾° s̾m Inno. ⁊
Hosti. Quilibet p̄latus habẽs iurisdi
ctionẽ oꝛdĩariã. Quilibꝫ etiã hñs iu-
risdictionẽ delegatã põt intdicẽ eccle-
siã terrã uel psonã ɔtũacẽ sue iurisdi-
ctionis. etiã si ɔtũax sit ep̄s. ex̃ d̾ offi.
d̾le. sane qa. diocesanꝰ tñ ñ dꝫ suspẽdẽ
seu intdicẽ cľicos seu eoꝝ eccľias ppe-
tuo uľ ad longũ tẽpꝰ. nisi de ɔsensu ca
pituli. ex̃ de exces. pla. c. p̊. A . Ibi nõ
dr̃ de isto tp̄e longo uľ in ꝑpetuũ. sed
hãc limitationem ponũt dñi Inno. ⁊
Hosti. Nã ut ait idẽ Hosti. mirũ esset
q̃ꝫ ep̄s sine iudicio capľi nõ posset sus-
pẽdere uľ eccľias intdicẽ. cũ nõ tm̃ de-
legatus solꝰ s̾ etiã subdelegatꝰ p se va
leat excõicare. ut ex̃ de offi. dele. ex lit-
terꝭ. ut ⁊ nõ. in sũ. con. eo. ti. q. 228. B
Et h̾ maxime qñ ꝓcedit ex officio suo
qa tũc cũ maioꝛi deliberatiõe ꝓceden-
dũ est. Sꝫ regularitᷣ ⁊ de iure ⁊ de con
suetudĩe snĩa pastorꝭ soliꝰ timẽda ẽ et
tremẽda. xi. q. 3. c. p̊. 16. q. 2. visis. ex̃
de offi. oꝛdi. cũ ab eccľiaꝝ. Itẽ intdicẽ
põt electꝰ ɔfirmatꝰ licꝫ nõdũ ɔsecratꝰ
qa h̾ est iurisdictiõis. ex̃ de elec. trans-
missam. Itẽ sede vacãte intdicere põt
capľm. ex̃ de maio. ⁊ obe. his q̃. ⁊. c. cũ
olim. ⁊ ex̃ de hereti. ad abolẽdã. p̊ tri-
so. Abbatissa v̂o intdicere non põt. ut
dictũ est s̃. abbatissa. §. 3°. A . Predi-
cta etiã notãtᷣ in dcã. q. 228. B

174

¶ Quis pōt intdici? R. Sicut pōt col
ligi ex. §. pcedēti qlibet subditus uel
etiā terra ul' eccl'ia pōt intdici a suo p
lato. al's snīa a nō suo iudice lata nō te
net. ex. ꝺ offi. dele. sane. 2°. 7 ex. ꝺ iudi.
at si clerici. Exēpti vō a plati non pnt
ab eis intdici. Si tn̄ ille q ē exemptus
ex vna pte hrēt aliqꝺ bnficiū rōne cu
ius nō eēt exēptus. in h' sui diocesani
sentētijs subiacet. ex. de puile. cū capel
la. Prohibet' etiā ꝙ in odiū exēptoꝝ
uel in fraudē puilegioꝝ nō intdicant'
uel excoīcent' vēdentes illis uel ab eis
emētes aut eis coīcantes. al' ꝯ faciētes
puniendi sūt. ex. de puile. quanto. A
Idē in sū. con. eo. ti. q. 229. B. Sunt
tn̄ casus in qbꝫ exēpti subsūt diocesa
nis ī qbꝫ pnt eos intdicē siue punire 7
ꝯdēnare. q's hēs s. exēpt⁹. §. 5°. Itē nō
pnt intdici nisi a papa illi q sūt spāles
eccl'ie filij. ut s. §. 6°. dictū ē in fi.

¶ Priuilegia ꝙ aliq nō pnt excoīcari
uel terre eoꝝ intdici ꝯcessa singl'aribꝫ
psonis eccl'iastici uel secularibꝫ nō ex
tēdūt' ad snīas epoꝝ. qa ipsi pnt tales
excoīcare 7 intdicē. A. Tex. c. ī. alle
gati nō dic epoꝝ. s gnālit' ordiarioꝝ.
B. nisi fuerīt ꝯcessa regibꝫ. reginis. ul'
eoꝝ filijs. ul' religiosis nō rōne psona
rū s rōne ordinū ul' locoꝝ. ex. ꝺ puile.
ne aliqui. li° 6°.

¶ Sub q̄ forma vboꝝ dꝫ poni interdi
ctum? R. Forma h' est. uel siles. Nos
ppt' talē cām eccl'iam siue terrā talem
supponim⁹ intdicto. ex. de v. sig. cū in
ptibꝫ. 7 ex. de offi. dele. sane. 2°. Addūt
etiā coīter iudices dicētes. eccl'iastico
supponim⁹ intdicto. ut Inno. dic. 7 h'
ad differētiā intdicti legal'. de q̄ trāsi
mus ad pn̄s. Pōt etiā snīa interdicti
ad voluntatē iudici determiari. puta
ut intdicat missam cū cātu ul' vespas.
uel sepulturā 7 h⁹modi. Pōt etiā iu
dex ab intdicto excipe 7 subijcē quos
vult 7 qn̄ vult. puta qn̄ dn̄s terre ibi
fuerit pn̄s 7 h⁹moī. ex. de spon. nō est
nobis. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 232
sm Inno. 7 Hosti. Et addūt ꝙ si pso
na eēt intdicta uel suspēsa p culpa sua
nō posset de licētia alicuius celebrare
nec suspēdi intdictū uel suspēsio. Sꝫ si
suspēsa ul' intdicta esset ob culpā alte
rius qꝺ aliqn̄ fit. dici pōt sicut de int
dicto loci. ꝙ talis snīa suspēdi pōt. B

¶ Qn̄ snīa intdicti obliget? R. Suffi
cit snīam intdicti publice pmulgari.
nec p⁹ea nccē est eā singuloꝝ auribꝫ ī
culcare. Sufficit etiā cū qs scit vicinos
suos maxīe metropolitanā eccl'iam re
cepisse snīam 7 seruare. ex. de postu. p
la. c. p. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 261.
sm Hosti. B. Insup oēs religiosi tā
exēpti q̄z n̄ exēpti q viderit ul' sciuerit
matricē loci eccl'iam. A. i. maiorē seu
baptismalē. ut pꝫ p glo. ī cle. ex frequē
tibꝫ. de qua. ī. vbi idē dr̄ ꝺ cathedrali.
B. seruare qꝺcūqꝫ intdictū positū au
ctoritate sedis apl'ice vl' ordiarioꝝ de
bent 7 ipsi seruare. alioqn nō seruātes
incurrūt excoīcationē ipso facto. Idē
etiā in intdicti 7 cessatiōibꝫ a diuinis in
dictis p statuta puīcialiū ꝯciliorꝝ. uel
epoꝝ auctoritate. Idē in gnālibꝫ cessa
tiōibꝫ a diuinis. ciuitatū. terraꝝ. 7 alio
rū locoꝝ quas aliqn̄ ex ꝯsuetudine. ca
pitula. collegia ul' ꝯuent⁹ secularium
aut regulariū eccl'iaꝝ sibi vēdicāt hoc
nō obstātibꝫ qbuscūqꝫ appellatiōibus
antea etiā ad sedē apl'icā uel ad alium
interiectis. 7 alijs obiectionibꝫ qbuscūqꝫ.
ut in cle. ex frequētibꝫ. de sen. exco.

¶ Si snīa intdicti pferat' ī clerū. non
tn̄ ppt' h' ītelligit' ppl's interdict⁹. nec
eꝯ. Vn̄ vno ipsoꝝ īterdicto ali⁹ licite

admittit ad diuina. ex. eo. si sn̄ia. li. 6°. Cū vo alicui⁹ tre pplus ē intdict⁹. singlares ei⁹ psone ītelligūt intdicte ut ī dcō. c. si sn̄ia. §. fi. In gnāli qq3 intdcō alic⁹ terre dici l3 teneat illud obseruare. tn̄ eo4 psone n̄ sūt intdicte fm xb. 7 Inno. 7 iō alibi exn̄tes ī nullo tenēt ut. ī. intdictū. z°. §. fi. A. Idē ī sū. cō. eo. ti. q. z64. Et addit fm eū. Inno. 7 Monal. q si familia alic⁹ intdiceret. 7 clerici eēnt de ei⁹ familia. q 7 ipsi intdicti eēnt. nisi spālit excipent. B

Utr4 sn̄ia intdicti suspēdi possit ita q liceat celebrare diuina. R° fm Hosti. 7 Inno. Qn̄ locus uel eccl'ia intdicit. talis sn̄ia suspēdi pōt. 7 tūc licet ibi celebrāe. ex. de puile. ut puilegia. Qn̄ vo est intdicta psona seu suspēsa. si factū ē p culpa suspēsi ul' intdicti. nō posset d licētia alicui⁹ celebrāe neq3 intdictū uel suspēsio suspēdi. Si vo factū eēt pter culpā alteri⁹. qd aliqn̄ fit. ut. 17. q. 4. mitor. 7. c. felix. A. Hoc. c. felix. nō vr ibi hri. B. tūc dici pōt sicut de intdicto loci q talis sn̄ia suspēdi pōt p epm sicut 7 tolli.

Quid si īfra tēp⁹ suspēsionis ul' intdicti appellet? R° fm Hosti. Appellari pōt a suspēsa sn̄ia sicut a cōditiōali. ex. de appel. pterea. 7. c. dilecti. §. ve4 dicimus. 7 idē ī sn̄ia suspēsiōis. Sec⁹ autē in sn̄ia excoīcatiōis cuius effect⁹ nūq3 pōt relaxari ad tēp⁹ nisi oīo tollat. ex. de sen. exco. cum desideres. in pn̄°. A Idē in sū. con. eo. ti. q. z33. B

Interdictū z°.

s. spālit qd ponit ī aliquam terrā. Ubi sciendū q cū dr. intdicim⁹ terrā talis reg'l ul' dni. fm Inno. 7 Hosti. ītelligit oīs terra q̄ iurisdictiōi sue subest tpe late sn̄ie. 7 lib't q in crimine sibi fauet. Con. Ber. Si vo p⁹ sn̄iam terrā emit. nō ē intdicta. nisi sn̄ie latō expssierit siue intēderit tā de ea quam h3 q3 de ea quā habitur⁹ eēt. Si vo vēdit suā remanet illi terre onus intdicti donec relaxet. ut ponit Hermān⁹ ī tractatu de intdicto. ar. ex. de postu. pla. ad hec. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. zz5. 7 se. B

Quid si dn̄s tpalis supponat terrā suā 7 proget ī se iurisdictionē alicui⁹ epi. an possit terra ei⁹ ab illo īterdici? R° fm Hosti. Si ordinari⁹ ōsenserit ī progationē. tūc planū ē q pōt. ex. d fo. cōpe. significasti. Sed si non ōsenserit adhuc puto q possit. 7 clerici tale īterdictū seruare tenent. ex. d iure iurā. ex rescripto. 7 de offi. dele. P. 7 G. Licet enī laicus p spālē ōuētionē non possit supponē alijs eccl'ias uel psonas eccl'iasticas tre sue. tn̄ cū vniuersitate tacite trāseūt. A. Idē ī sū. cō. eo. ti. q. z30. B

Si ciuitas castrū aut villa sūt īterdicta illo4 suburbia 7 ōtinentia edificia ītelligūt ī terdicta. ex. eo. si ciuitas. li. 6°. Al' vo noīe ciuitatis intelligit qd muro4 ābitu ōtinet. ut ibi dicit.

Nūqd hoīes de terra īterdicta possint audire alibi diuina? R°. Si ē īterdicta pter delictū dn̄i uel rectoris. tūc ciues q culpabiles nō existūt pn̄t ex ipsam licite īteresse diuinis. nisi 7 ipsi fuerint īterdicti pter dn̄m puniēdū in eis. qa tūc etiā alibi n̄ pn̄t interesse diuinis. sicut 7 nō pn̄t si pter culpā illo4 positū fuit īterdictū. ex. eo. si ciuitas. li. 6°. Et idē intelligendū si aliqs de ipsis hoīb9 alio trāsferret domiciliū. Et eodē mō intellige de clericis alicui⁹ terre īterdicte. qa si culpabiles n̄ existūt nec fuerīt ipsi interdicti. possunt alibi celebrare diuina.

175

Interdictū 3°

s. ī aliquā eccłiam. Ubi p̊ sciē
dū ꝙ si eccłia interdicit̄. nec ī capella ei⁹
celebrari nec ī cimiterio poterit aliqs
sepeliri si ip̄a capella uł cimiteriū sint
eccłie ꝯiūcta. ał' sec⁹. ex̄ e. si ciuitas. li° 6°.
Quid si aliqs scient̄ celebrat ī eccle
sia aut quocūq; loco interdicto? R̄º. Ni
si sit p̊uilegiatus in h̄ uel nisi in casib⁹
a iure cōcessis celebret. irregularitatē
incurrit. a qua nō poterit nisi p papā
absolui. nec pōt eligi nec eligē. ex̄ eo.
is qui. li° 6°.

Interdictum

4°. s. quid ꝓhibet̄ uel concedit̄
tpe interdicti. Et p̊ quidē nulla dīna of
ficia pmittūt̄. ex̄ de pe. 7 re. ꝙ in te. 7
ex̄ de sp̄ō. non ē nob. Sȝ h̄ in 6°. eo. ti
c. alma. tēpat̄ multū h̄ modo. ꝙ singu
lis dieb⁹ ī ecclesijs 7 ī monasterijs mis
se celebrent̄. 7 alia dīna officia submis
sa voce ianuis clausis. excoīcađ 7 int̄
dicđ exclusis. cāpanis etiā nō pulsatis
ita tn̄ ꝙ nullos alios etiā si aliūde ve
niāt debēt admittē. nisi illi sint sup h̄
p̊uilegiati. ex̄ de p̊uił. li° 6°. ita ꝙ tā ca
nonici q̄ȝ clerici eccłiaꝝ ī qb⁹ distribu
tiōes q̊tidiane tribuūt̄ illis q int̄sunt
horis. si nō venerīt amittant eas sicut
amitterēt si non eēt interdictū. ita ꝙ so
lū ī festiuitatib⁹. s. natalis. resurrecti
onis. penth 7 assūptiōis btē Marie. A
Idē ē hodie etiā de festo corpis xp̄i et
ei⁹ octaua. sicut ē statutū p Martinū
quītū 7 Eugeniū q̄rtū. ut pȝ p extuagā
tem q̄ incipit. Excellētissimi. B. cam
pane pulsent̄ 7 ianuis aptis alta voce
dīna celebrēt̄. excoīcađ exclusis. interdi
ctis admissis. ita tn̄ ꝙ illi ꝓpt̄ quos ꝓ
latū ē interdictū altari nō appropīquēt.

nō obstātib⁹ qbuscūq; p̊uilegījs q̄ re
uocant̄. qa sufficere dȝ oīb⁹ ꝙ celebret̄
ut dictū est. Hec oīa in p̄dcō. c. alma.
Itē nō ꝙ tpe generał interdicti pōt ꝯfici
crisma ī die cene. ex̄ eo. qm̄. li° 6°.
Utrū tpe interdicti mīstrarī possint ec
clesiastica sacra. R̄º. Nō. ex̄ đ sen. exco.
rn̄so. Et h̄ multas recipit exceptiones
Nā p̊ qdē excipit̄ baptism⁹ cathecis
mus 7 ꝯfirmatio nō solū puuloꝝ. ut ī
dcō. c. rn̄so. ſ etiā adultoꝝ. ex̄ eo. qm̄
li° 6°. Itē excipit̄ pnīa nō solū morien
tiū ſ etiā viuoꝝ 7 sanoꝝ. dū tn̄ nō fue
rīt excoīcati q nō pn̄t admitti nisi in
morte. 7 exceptđ illis ꝓpt̄ quoꝝ culpā
uł dolū lata ē snīa interdicti. uł q p̄bue
rūt ꝯsiliū auxiliū uł fauorē si n̄ pus sa
tisfecerīt uł đ satisfaciēdo dederīt ido
neā cautionē. aut si h̄ n̄ pn̄t nisi iura
uerīt ꝙ cū poterīt satisfaciēt 7 ad satis
factionē faciēdā p illos q tenēt̄ dabūt
cōsiliū 7 auxiliū 7 ꝓ posse laborabūt.
Nec ꝓpt̄ aliqđ p̄dictoꝝ dȝ fieri relaxa
tio interdicti. ut ex̄ eo. alma. li° 6°. Item
excipit̄ eucharistia q̊ ad decedētes. ex̄
đ pe. 7 re. ꝙ ī te. negat̄ extrema vnctio
ut ī dcō. c. ꝙ ī te. A. Meli⁹ facit. c. rn̄so
ex̄ đ sen. exco. 7 idē nō. ī sū. cō. li° 3°. ti.
33. q. 235. B. Ad ordīes āt nō pōt teīt
laic⁹ loci interdicti ꝓmoueri. Sec⁹ āt de
his q erāt cłici nec sūt interdicti. A. nā
tales ad alios ordies poterīt ꝓmoueri.
ſm eū. Inno 7 ī dcā. q. 235. B. Mrī
mōia v̊o ſm Inno. fieri pn̄t apud interdi
ctos. qa 7 apud īfideles ꝯhūt̄. 26. dis.
deinde. n̄ tn̄ dȝ fieri bn̄dictio nuptiaꝝ
ſm Hosti. A. Iđ ī sū. cō. e. ti. q. 137. B
Utrū tpe gnālis īterdicti ꝯcedat̄ ec
clesiastica sepultuā. R̄º ſm Inno. Qn̄
ī interdicta coīt̄ aliq̄ rra uł aliq̄ vniuer
sitas denegat̄ laicđ eccłiastica sepulrā.
etiā si pnīam accepint. ex̄ de pe. ꝙ ī te.

quia interdicti sūt etiā si pctōres non sunt. 24. q. 3. si hēs. 17. q. 3. miror. Sed illi q int pdictos excoīcant etiā si ab ipsa excōicatiōe absoluāt remanēt tn adhuc intdicti donec soluat intdictū. Si tn in morietib9 apparuerit signa penitentie 7 p9ea fuerit solutū intdictū. tūc taliū corpa erūt apud ecclīam trāsferēda. ar. ex de sen. exco. cū illoꝝ. A Meli9 eo. ti. c. 2. B. Et si apud ecclīā stāte adhuc interdcō sepulti fuerīt. nō erūt p9ea exhumādi. cū ad eū statum venerit res a quo incipe potuit. Et p h9mōi intdictis. s. q penituerūt licet mortuaria recipe. ac p eis orandū est. xi. q. 3. q cūq3. S3 si nō penituerīt. nec p eis orandū ē nec mortuaria recipiē da sūt. 80. dis. c. fi. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 250. B. Clerici vo qui ī tali generalitate nō sūt intdicti nō negat ecclīastica sepultura. sine pulsatiōe tn campanaꝝ 7 cessante omni solēnitate ut in dcō. c. qd in te. S3 q ibi dr cū silentio. nō vr hodie intelligēdū de silē tio funeralis officij. qa cū cōcedat qd maius est. s. dicere horas 7 missas submisse. ut in p. §. dictū ē. 7 d officio funerali ocedi videtur.

Utꝝ qn ecclīa ē singularit intdicta illi d pplo possint alibi eligē sepulturā Re° fm Inno. Si ē intdicta ī penā ppli etiā si multi ex eis nō deliqrūt. ß forte vniuersitas uel maior ps. uel forte qa deliqt dns 7 ī h punit. tūc parrochiani nō pnt ī alia ecclīa etiā nō intdicta eligē sepulturā. nisi forte ex puilegio. ex de puile. ut puilegia. Si vo ē intdicta ppt delictū clericoꝝ tm. uel ppt h q violata fuerit. tūc parrochiani pnt ī alia ecclīa nō intdicta eligē sepulturā 7 audire dina. A. Con. Hosti. ut in sū. con. eo. ti. q. 250. in pn°. B

Utꝝ oēs interdicti vitādi sint. Re° fm Inno. Hosti. 7 Ber. In dinis officijs vitādi sūt oēs illi q ppo noīe uel alia certa circūlocutione p sniam designant q 7 dicūt noīatim intdicti. in Insti. de exhere. li. §. noīatim. Itē vitandi sūt tāq3 noīatim intdicti oēs illi de qb9 ostat q intdicti sūt. ut si ciuitas uel castrū intdicit. Si vo intdicāt fautores siue pticipātes ī crimīe. non dicunt noīatim intdicti ß tm in gnē. Un tales nō tenet qs euitare q̄usq3 p iudicē specificent 7 iudicent. nisi forte eoꝝ pticipatio esset multū notoria. ita q inficiatiōi nō eēt loc9. ex d coha. cle. 7 mu. tua nos. A Idē in sū. con. eo. ti. q. 236. B

Qn concedit alicui psone singulari ut tpe intdicti possit celebrare 7 audi re dina ī voce submissa. tūc ei9 familiares ad audiēdū cū illa 7 celebrādum sibi admittūt. S3 nō sic de familiarib9 alicui9 collegij. qa nisi puilegiati fuerint admitti nō debēt. Tali q̄q3 cōcessione nō pōt gaudere ille cui9 culpa dolo vel fraude fuit snīa lata. seu q ad ppetrādū ipm delictū pbuit cōsiliū au xiliū uel fauorē. ex de puile. l3. li° 6°.

Epi qui sūt in via pnt secū ferre altare portatile 7 facē sibi celebrari vbicūq3 fuerīt. nō obstāte intdicto. ex de puile. qm. li° 6°. Epi q̄q3 nō incurrūt ipo facto sniaꝫ intdicti. ut s. eps. §. 5°. A. q incipit. epi 7 supiores. B

An ī locis exēpd celebrari possit tē pore intdicti gnālis. Re°. Nō. nisi sicut in alijs. ex eo. alma. in fi. 7 de puile. au ctoritate B. li° 6°.

Sed nūqd ex sola osuetudīe pōt aliqs venire ɔ intdictū? Re°. Non. ex de cōsue. cū inter. A Idē in sū. con. eo. ti. q. 243. fm Inno. 7 Hosti. B

176

¶ Utrum tpe interdicti liceat secularib9 ex̄ eccliam audire uł auscultāe officiū qđ fit in ecclia. R° ſm Hosti. Excoīcatis 7 intdict̄ nō licet audire. neq3 clericis licet ita alte celebrare q̄ de foris possint audiri. nec ē eis pax portāda. aut fenestra uel ostiū apiēdū ad vidēdū corpi xpi. uel ad offerēdū p9 euāgeliū Hec colligunt̄ ex̄ de pe. q̄ ī te. Con. sacti Ray. 7 xb. Et idē dic xb. q̄ nō ꝓhibēt seculares audire horas q̄ ex̄ eccliam siue p viā dicunt̄. A. Con. cu3 xb. Monal. vt p3 ī sū. con. eo. ti. q. 260. B

¶ Nūqd tpe intdicti possit sacerdos bn̄dicē perā 7 baculū pegrinorū? R° ſm xb. Cū nō repiat̄ eē ꝓhibitū vr̄ eē cōcessū. A. Idē ī sū. cō. eo. ti. q. 247. B

¶ Quid si ppt̄ fauorē 7 ad instātiam aliquorꝫ positū ē intdictū 7 illi nō seruāt s3 allegant q̄ hēant p̄uilegia 7 h9. R°. Neq3 alij seruare tenēt̄. ne d̄ aliorꝫ fletu ipsi ridere videāt̄. ex̄ de p̄uił. petistis. A. Uerꝫ est si p̄uilegiati excesserint termīos suorꝫ p̄uilegiorꝫ in obseruātia interdicti. ut p3 in eo. c. petistis Hec etiā notāt̄ in sū. con. eo. ti. q. 249 vbi etiā addit̄ ſm Hosti. q̄ si aliq ponūt uel poni ꝓcurāt intdictū ut p9ea ipsi soli celebrēt. 7 ad ipsos ꝓplus concurrat a qb9 oblatiōes accipiāt 7 alie ecclie defraudēt̄. istis celebrāe nō licet occasione sui p̄uilegij. B

¶ Quō clerici in officio violēt intdictū? R° ſm Inno. Clericus violat intdictū vn̄ officiū uel ordinē exequit̄ in missa nō solū celebrādo ut sacerdos s3 etiā calicē offerēdo ut subdiacon9. uel vrceos siue āpullas ut acolitus. 7 h9. Simił 7 celebrādo p̄ncipalit̄. A. i. quasi ī officio suo. ut in. c. si qs eps. de quo. ī. B vespas 7 matutīas 7 h9mōi xi. q. 3. si qs eps. ī fi. A. Immo ī medio 7 est. c. si qs eps. z°. S3 7 ī p̄ de h̄ aliqd dr̄. Et h̄ est verꝫ siue qs vtat̄ officio ordinū maiorū siue mīorū ſm Inno. et in sū. con. eo. ti. q. 251. B. nec credimus irregularitatē vł suspēsionē īcurrere q officio intest etiam si cātet cum alijs nō tn̄ celebrat nec aliud ī officio suo agit cū h̄ nusq3 inueniā. lic3 peccet Et intelligēdū nisi h̄ faciat ex cōtemptu. ſm Hosti. ex̄ de excel. pla. tāta. A Dicit etiā Hosti. q̄ tunc talis q intest officio ab irregularitate excusat̄ qn̄ ig̊rant̄ audit dīna officia ex quadā simplici deuotiōe. Sec9 si ex ɔtemptu. puta qa facit celebrare dīna 7 auctoritatem p̄stat. qa tūc irregularitatē incurrit. ut in eo. c. tāta. 7 ex̄ d̄ cle. exco. mi. illud. §. fi. Con. xb. du. ut in eade3. q. 251. B. Legē aūt psalmos uł euāgelia dicē qlibet pōt in terra intdicta sicut 7 p̄dicare. ex̄ de sen. exco. respōso. A. Idē in dcā. q. 251. B

¶ Quid si cleric9 dicat epłam sine apparatu? R° ſm Inno. Si cōsuetudo ē q̄ aliqs sine distinctiōe ordinis dicat epłam uel portet cereū uel faciat qcqd aliud ptinēs ad aliquē ordinē. nō erit irregularis q id facit. Ubi v̊o ɔsuetudo nō est. fit irregularis. xi. q. 3. si qs epus. z°. S3 si faciat ea q̄ nō sūt alicui ordini vel officio deputata. ut si ī matutinis legat lectionē uel cātet respōsoriū. nō fit irregularis. Con. Hosti. 7 xb. du. A Idē in sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 257. B

¶ Quid de simplici clico q h3 tm̄ primā tonsurā? R° ſm Hosti. Si ī officio suo cātet. puto q̄ irregularitatē incurrat. 23. dis. psalmista. Id̄ xb. du. ī spe. A Prefati doc. nō vident̄ loq de clerico p̄me tōsure tm̄. ad cuius officiū nil spāle videt̄ ptinē. cū p̄ma tōsura non sit ordo s3 qdā dispositio ad ordies ſm

theologos coīt. ut ī sū.cō.eo.ti.q.258
vbi etiā p3 q̧ dicti doc. dicūt de simpli
ci clico. nec addūt q h3 p̄mā tōsuram
tm̄. ß videt̄ loq de clerico ordinū mīo
rū. d̄ q̄ loqt̄ allegatū.c.psalmista. B
❡ Quid de bn̄dictiōe mēse uł aque?
R°. fm Inno. In bn̄dictiōe mēse non
otrahit̄ irregularitas. cū nulli ordini
deputata sit.ar.44.dis.c.fi. S3 ī bn̄di-
ctiōe aque secus videt̄. q̄a ānexa ē or-
dini. de ose.dis.3.aqua. Idē xb.ou. A
Idē in sū.con.eo.ti.q.255. B .Intel
ligēdū aūt est q̧ ita fuit tpe p̄dictoꝝ
Inno. 7 xb. q̄n nō licebat in eccl'ijs ce-
lebrare etiam secrete. nisi ex p̄uilegio
Hodie q̄a licet celebrare secreto. quod
maius est. ex̄ eo. alma. li° 6°. 7 secreto
aquā bn̄dicē licet. q̄d min⁹ est.
❡ Quid si q̄s tpe interdicti aliquē ex
coīcat uł absoluit? R° fm Inno. 7 Ho
sti. Nō est irregularł q̄a h̄ nō ↄpetit ex
ordīe ß ex iurisdictiōe.z.q.i.nemo.7
ex̄ de elec. trāsmissam. S3 absolutiōis
solēnia exhibē. sicut ē dicē cum stola
psal. 7 orōnē. uel ī ecclīam ītroducere
excoīcatū. est ordīs 7 officij. ar. ex̄ eo.
nup. ī fi. xi.q.3. debet. 7.c. se. Vn̄ h̄ fa-
ciēs irregularł ē. Idē xb.ou. A .Idē
in sū.con.eo.ti.q.256. B
❡ Utꝝ tpe int̄dicti possit fieri ītrodu
ctio mulieꝝ ī ecclīam p⁹ partū. R° fm
Hermānū. Nō licet. A .Idē ī sū.cō.
eo.ti.q.251. vbi etiā dr̄ fm Hosti. q̧
sil't nō licet bn̄dictio nuptialis. B
❡ Quid si laicus violat int̄dictū? R°
fm Inno. non incurrit irregularitatē
uel suspēsionē. cū nec ordinē nec offi-
ciū hēat. grauit̄ tn̄ peccat 7 puniēdus
ē. Idē Hosti. A .Idē ī sū.con.eo.ti.
q.254. B .Si v̊o tpe int̄dicti exerce
at aliq̄ officia q̄ nō sūt alicui⁹ ordinis.
puta doceat scolares. exerceat tabellio
natū. aut aduocationē 7 h⁹mōi. n̄ pec
cat. ut 7 ponit xb.ou. A .Idē ī sū.cō.
eo.ti.q.254. Ibi tn̄ solū vr̄ dici de ir-
regularitate quā q̄s hac occasiōe non
incurrit. Et con. Hosti. l3 Inno. visus
sit sensisse ↄtriū. ut p3 in dcā.q.254.
cui⁹ dictū p̄t intelligi ī clerico q exer
ceret scolas uł aliqd h⁹mōi q̄d eēt an-
nexū ordini ex ↄsuetudīe uł ex ↄstitu
tione. Ał clarū ut p̄ōt ↄstare etiā ex di
ctis ipsi⁹ Inno. ibidē posit. q̄a ex tali-
bus q̄ nō cōpetūt nec ordini nec offi-
cio eccl'iastico nō irrogat̄ irreglaritas
ß nec pctm̄. cū nō repiant̄ ꝓhibita. B
Quid d̄ illo cui int̄dict⁹ ē aliq̄s spālis
actus. puta ingressus ecclie. Hūc casū
vide. ī. §. pl't. in fi. A .In h̄ etiā dicen
dū q̧ cui int̄dicit̄ aliq̄s act⁹ uł spāle of
ficiū p̄ōt alia exercē fm Monal. 7 ī sū.
con.eo.ti.q.251. B
❡ S3 nūqd laici int̄dicti pn̄t orare in
ecclīa? R° fm xb. Propt̄ gnāle int̄di-
ctū nō intelligo h̄ eē ꝓhibitū. Sec⁹ si
exp̄sse sit eis int̄dict⁹ ingressus ecclie.
Idē Monal. A .Idē ī sū.con.eo.ti.
q.260. vbi etiā dr̄ q̧ p̄ōt orari orōne
p̄uata etiā ī ecclīa int̄dicta. nisi ab ex-
coīcato maiori uel int̄dicto ab ingres-
su ecclie. B
❡ Quid si sacerdos ꝓbabilr̄ credit q̧
aliq int̄dicti sint in ecclīa? R° fm xb.
Debet monē in gnāli q̧ exeāt. ał non
tenet̄ vitare eos maxīe publice donec
cōstet de snīa. A .Hodie circa h̄ ma-
gna facta ē innouatio. ut p3 s̄. clericus
3°. ad fi. in additiōe. B
❡ Quid si sacerdos recipiat sciēter ho
minē int̄dictū. nūqd alij tenebūt̄ exi
re? R° fm xb. Credo q̧ nō. neq3 peccāt
audiēdo dīna. ß sol⁹ sacerdos. Id̄ Mo
nal. A .Quo ad pctm̄ verū ē. nisi cō
sentiāt in h̄ sacerdoti. aut eis placeat

f

177

factū ei⁹ ſm eoſdē. ut ī sū.cō.eo.ti.q.
255. B .Et vide in ſequēti.§.pxīo.
Que pena clerici ñ ſeruād intdictū
Rñ° ſm Hoſti. Ille q ſciēt celebrat ī lo
co intdicto vndecūqʒ ſit irregulariſ ē ⁊
ſuſpēſus.ex̄ de cle.exco.mi.poſtulaſti.
§.vlti.⁊ ex̄ de elec.cū inī.⁊ ex̄ eo.is q.
li° 6°. Et iō nō pōt bñficia ɔferre.ex̄ ð
ɔceſ.pben.qa diuerſitatē.⁊ ex̄. de ex-
ceſ.pla.tāta.Con. Inno.⁊ Ber. Itē ñ
pōt tal' eligi nec eligē.ex̄ de ɔſue.cū di
lect⁹.§.qa nob.⁊ ī dcō.c.is q.nec etiā
poſtulari.ex̄ de poſtu.pla.c.p̄.Itē q ñ
ſeruat intdictū remouēd⁹ ē a bñficio
ex̄ de cle.exco.mi.poſtulaſtis.§ vlti.
A .Idē ī sū.con.eo.ti.q.267.vbi etiā
addit̄ ſm Inno.⁊ Hoſti.ꝙ violās int
dictū ⁊ alios ad violādū īducēs ſuſpē
ſus eſt. ⁊ ſi eſt prelat⁹ omnis eius in-
ſtitutio deſtitutio collatio prebēdaꝝ
beneficioꝝ ac dignitatum ⁊ ſententie
in quoſcūqʒ prolate ſunt irrite ⁊ ina-
nes.Nō ḡ pōt p̄miſſa facē. Et ut aiūt
idē forte dicēdū i alijs ſpūalib⁹.s.ꝙ ſi-
cut eis ɔferri ñ pñt.ſic nec facta ab eiſ
collatio valet.ut ī dcō.c.poſtulaſtis.
⁊ ex̄ de eta.⁊ q̄li.ordi.cū bone. B.Et
nota h̄ ꝙ ſi aliqs ſciēter celebrat ī aliq̄
eccl'ia q̄ non ꝓpe dicēda ſit intdicta ſ;
violata ſiue polluta.nō īcurrit irregu
laritatē.ut ī dcō.c.is q.tñ tal' grauiter
peccat ut ibidē dr̄.Et dr̄ eccl'ia viola-
ta ſiue polluta ſemīe ul' ſanguīe.vide
ſ̄.ɔſecratio 2°.§.4°.cū ſequētib⁹ Sic
etiā ſi qs in aliq̄ eccl'ia nō ſuppoſita in-
terdicto celebrat p̄ntib⁹ pſonis intdi-
ctis.lʒ ḡuiter peccet celebrando eis.tñ
nō ſit irregularis.qa h̄ nō hr̄ in iure.ut
ibidē.Sʒ tñ oīs ſcient celebrās ſiue in
loco intdicto ſiue pſonis intdicā a iu-
re uel a q̊cūqʒ iudice uel recipiēs pub
lice intdictos ad dīna officia ſeu ſacra

ſiue ad ſepulturā ē intdict⁹ ab īgreſſu
eccl'ie.ex̄ de p̄uile.epoꝝ.li° 6°. Et ſi in
ea ſe ingerat ī ſuo officio ſit irregularis
ex̄ eo.is cui.li° 6°.Et ð h̄ cāu hēs.ī.ſu
ſpēſus.§.3°. A .Ibi dr̄ de intdicto ab
ingreſſu eccl'ie. B

Quid ſi clerici exñtes noīatim int-
dicti celebrēt dīna? Rñ° ſm Inno. Irre
gulares fiūt.xi.q.3.ſi qs eṗs ī domici
lio.⁊ ſūt deponēdi perpetuo.niſi ꝙ ſi
multi ſūt tūc p̄ncipales ſūt deponēdi.
cū alijs v̊o ſup irreglaritate poterit di
ſpēſari ſ; nō niſi p papā. A .Idē ī sū.
cō.eo.ti.q.267.Et facit ex̄ ð cle.exco
mi.c.latores. Ibi etiā dr̄ ꝙ multitudo
intelligit̄ cū excedit numerū.40. B

Interdictū v°.

De relaxatiōe intdicti. Ubi ſciē
dū ꝙ p⁹q̄ʒ ſnīa intdicti p aliq̊s inferio
res p̄latos rōnabilit̄ lata ē.maiores ñ
debēt eā relaxare abſqʒ cōgrua ſatiſſa-
ctione ⁊ ɔſcīa illi⁹ q tulit eā.ex̄ de offi.
ordi.cū ab eccl'iaꝝ.Si v̊o nō rōnabilit̄
lata ſit.dʒ q tulit eā ſine difficultate re
laxāe.ex̄ ð offi.ordi.ḡue.ſeu ſupior ad
quē recurrit̄.ex̄ eo.cū medicial'. li° 6°.
Archieṗs nō pōt relaxare intdictū
uel excoīcationē ſiue ſuſpēſionē latas
ab officialib⁹ archidiaconoꝝ ſeu alijs
iuriſdictionē hñtib⁹ ſubditis ſuffraga-
neoꝝ ī pis q tulerūt omiſſis.niſi eēt ɔ̄-
tria ɔſuetudo.ex̄ eo.romana li° 6°. A
Ibi dr̄ ꝙ archieṗs ul' ei⁹ officiales niſi
p̄dicto mō dcās ſnīas nō relaxēt. Un
dr̄ ꝙ ſi relaxauerit lʒ male egerit tñ te
net relaxatio.ut pʒ in sū.con. li° 3°. ti.
33.q.269.vbi dr̄ ſm Inno.ꝙ ſi eṗs de
facto relaxet ſnīas ab inferiorib⁹ lataſ
male qdem facit ſ; tenet relaxatio.niſi
forte aliq̄ ɔſuetudo obſtaret. B
Cū qs interdicto uel excoīcatione

astrictus offert se ad iusticiā eorū pro q̄bus sniam accepit. iudex eū ne sic dece dat absoluē pōt. etiā si aduersa ps appellet ne absoluat᷑. Debet tn̄ an̄ absolutionē recipi ab illo sufficiēs cautio. q̄ in p̄ntia romani pontificis ad quem appellat᷑ si voluerit appellator uel corā iudice cui cām delegauerit iuri parebit. Et idē de his q̄ dicūt se iniuste excoīcatos ul᷑ intdictos. A .etiā si hi q̄ h᷒ mōi ꝓtulerūt sniam ad sedē ap̄licā appellatēt. ut in. c. d̄ q̄ stati. B .ex̄ de appel. qua fronte.

¶ Utrū snia intdicti relaxari possit nudo v̂bo. R̄ᷓ ſm Hosti. Licȝ in snia excoīcationis expressa sit solēnis forma quā h̄ēs s̄. absolutio 5°. §. 2°. secus tn̄ in snia intdicti ⁊ suspensionis q̄ nudo v̂bo ꝓferūt᷑ uel totalit᷑ relaxant᷑. cū iuramēto tn̄. ut s̄. intdictum p̄. §. 5°. A q̄ incipit. In quo ꝯueniūt. B .⁊ ar. ē ex̄ eo. alma. li° 6°.

¶ Quid si aliq̄s t̄pe general᷑ intdicti vult satisfacē ⁊ sic absolui? R̄ᷓ ſm Jo. an. Si is ꝓpt᷑ cui᷒ culpā latū ē interdictū satisfacē vult. toller᷑ interdictū. Si v̂o culpabil᷑ fuit tāq̄ꝫ ꝯsiliati᷒ ul᷑ auxiliati᷒. lȝ accipiat᷑ cautio ⁊ iniūgat᷑ pnīa nō relaxabit᷑ intdictū. ex̄ eo. alma. li° 6°. Q̄ꝛ si nō ꝓpt᷑ ei᷒ culpā latū ē. ip̄e q̄dem punit᷑ ſ ei᷒ satisfactio nō req̄rit᷑. ex̄ eo. si snia. §. p̄. A .li° 6°. B .⁊ in dcō. c. alma.

Intestatus.

Req̄re ī. successio ab intestato.

Intimiditas.

Req̄re. ī. timor. §. fi.

Inuenta.

Quid ē agendū de iuentis? R̄ᷓ ſm Tho. scd̄a scd̄e. q. 66. Distīguendū ē circa res īuētas Quedā enī sūt q̄ nūq̄ꝫ fuerūt ī bonis alicui᷒ sicut lapilli ⁊ gēme q̄ inueniūt᷑ in littore maris. ⁊ talia occupāti ꝯcedunt᷑. Et eadē rō ē de thesauris antiq̄ t̄pe sub terra occultat̄ q̄ꝝ nō est aliq̄s possessor. nisi q̄ ſm leges ciuiles tenet᷑ medietatē dare dn̄o agri. Intellige si inuenit ī alieno nō data opa. ſ si data opa inuenit. nihil tenet᷑ dare dn̄o. A Immo totū tenet᷑ dare. ut in. l. vnica. C. de thesaur̄. li° x°. ⁊ nōt glo. ī Insti. de re. diui. §. thesauros. sup v̂bo opa. Et h̄ est verū etiā si cū voluntate dn̄i req̄reret. q̄a etiā cū volūtate dn̄i non posset q̄rere ī alieno thesaurū suo noīe. ut in dcā. l. vnica. vbi etiam p̄ȝ q̄ thesaur᷒ dr̄ coadunatio rerū mobiliū abscōdita q̄ꝝ ignorāt᷑ possessores seu dn̄i ꝓpt᷑ vetustatē t̄pis. Ibi etiam p̄ȝ q̄ nec in suo solo pōt q̄s q̄rere thesaurū arte magica diuinatiōib̄ ul᷑ alijs illicit̄ modis. al᷑ thesaur᷒ eēt fisci. ut nōt glo. in dcō. §. thesauros. B .in Insti. de re. diui. §. item ea. A .Ibi de h̄ nihil dr̄. ſ puto q̄ velit al᷑ fare. §. īmediate seq̄tē. s. itē lapilli. vbi dr̄. Itē lapilli ⁊ gēme ⁊ cetera q̄ in littore mar̄ īueniūt᷑ iure nāli stati īuētor̄ fiūt. Sȝ ad māxm thesauri meli᷒ facit eo. ti. §. thesauros. vbi dr̄. Thesauros q̄s q̄s ī suo loco īuenerit. diuus Adrian᷒ nālē eq̄tatē secut᷒ ei ꝯcessit q̄ inuenerit. Idēq̄ꝫ statuit. Si q̄s ī sacro aut religioso loco fortuito casu inuenerit. At si q̄s ī alieno nō data ad h̄ opa ſ fortuito cāu inuenerit. dimidiū īuentori ⁊ dimidiū dn̄o soli cōcessit. Si q̄s in cesar̄ loco īuenerit. dimidiū īuentoris ⁊ dimidiū cesar̄ eē ꝯstituit. Cui ꝯueniēs ē. ut si q̄s in publico loco ul᷑ in fiscali ul᷑ ciuitatis inuenerit. dimidium ipsius esse.

dimidiũ fisci ul' ciuitat. B .Quedã
ṽo res inuẽte fuerũt ꝺ ꝓpinq̊ in alicu
ius bonis. ⁊ tũc si qs eas accipiat non
aĩo detinẽdi ʒ restituẽdi dño nõ ꝯmit
tit furtũ. al' furtum ꝯmittit. 14. q. 5. si
qꝺ. ⁊. c. multi sine.

¶ Quid si res ab aliq̃ inuẽta sit q̃ fuit
a ꝓprio domĩo habita ꝓ derelicta? R°.
Res q̃ hr̃ ꝓ derelicta. occupãti ꝯcedit'
siue sit mobilis ⁊ abiĳciat'. siue sit ĩmo-
bilis. ut si exeã de h' fundo hac mente
ut ꝓ derelicto habeã. ff. ꝓ derelic. l. 1. ʒ
si in mari iactauero res meas cã alleui
andi nauẽ nõ hẽo ꝓ derelict. qa ñ hac
intẽtiõe abiĳcio. Vñ si librũ inuolutũ
iactaui. nõ hẽo ꝓ derelicto. Secus p̃su
mit' si iactaui aptũ. ĩ Insti. de re. diui.
§. vlt. A .Ibi dr̃ de reb⁊ iactat. ʒ nõ
de ista p̃sumptiõe. ʒ ꝺ ea dr̃ in sũ. con.
li° 2°. ti. 6. q. 16. ꝭm Hosti. ⁊ Vl. B

¶ Sʒ q̃lit' restituet' res ĩuẽta? R° ꝭm
Ray. ⁊ Hosti. Studebit ĩuenire illũ q
eã amisit. ⁊ si oʒ faciet publice dici per
p̃conẽ uel in eccl'ĳs ꝑ locũ vbi expedi-
et. ⁊ illũ si ĩuenerit ⁊ ꝑ circumstãtias
certificet' ꝙ illi⁹ fuerit. illi restituetur
al' erogetur paupib⁊. uel ip̃e põt tenẽ si ẽ
indigẽs. ⁊ h' ꝭm q̊sdã auctoritate pe-
nitẽtiarĳ sui. A .Hoc fuit dictũ Ray.
q etiã dĩc. ꝙ tũc oret ꝓ illo cui⁹ res fu-
it. ut in sũ. con. eo. ti. q. 17. B .seu dio
cesani si forte sibi retinuerit dispẽsati-
onẽ taliũ. A .Hoc fuit dictum glo.
Ray. cui con. Vl. ut ĩ dcã. q. 17. B

Inuidia.

Vtrũ inuidia sit tristicia de alieno bono. R° ꝭm
Tho. scđa scđe. q. 36. De alieno bono
põt eẽ tristicia dupl'r. Vno mõ qñ ali-
qs tristat' ꝺ bono alicui⁹ inq̃ʒtũ ex hoc
ĩminet sibi piculũ alicui⁹ nocumẽti.
sicut cũ hõ tristat' de exaltatiõe ĩimici
timẽs ne ledat eũ. ⁊ talis tristicia nõ ẽ
inuidia ʒ magĩ timoꝛ effectus. ut ph's
dĩc. Alio mõ inq̃ʒtũ bonũ alteri⁹ existi
mat' diminutiuũ ꝓp̃e glorie seu excel-
lẽtie. ⁊ h' modo de bono alteri⁹ tristat'
inuidia ⁊ iõ p̃cipue de illis bonis inui
dent hoĩes ĩ qb⁊ ẽ gloria ⁊ ĩ qb⁊ amãt
honorari ⁊ ĩ opĩone ẽ. ut ph's dĩc 2°
ethicoꝝ. A .Põt etiã eẽ ĩuidia lʒ tri-
sticia non ꝓcedẽt ex h' respectu ʒ al' ex
defectu caritat. Nã ⁊ diabol⁹ nõ time
bat ꝑ hoĩem diminutionẽ glorie sue
quã nullaten⁹ poterat hr̃e ⁊ tñ ĩuidet
hoi. Sap̃. 2°. Inuidia diaboli ⁊c. Vñ ⁊
gnãlit' põt dici ꝙ ĩuidia ẽ tristicia bo-
ni fratris ex defectu caritat' ꝓcedens.
Põt etiã q̊ ad p̊mũ modũ adesse pec-
catũ. ut si qs occasiõe timoꝛ declĩaret
ad aliqd ꝯ̃ caritatẽ dei uel ꝓximi. B

¶ Vtrũ ĩuidia sit pc̃m̃. R° ꝭm Tho.
vbi s̃. Inuidia ꝓp̃e ẽ tristicia ꝺ bonis
alicui⁹ inq̃ʒtũ alt' excedit ip̃m. ⁊ istud
sꝑ est prauũ. ut ph's etiã dĩc 2° ethi-
coꝝũ. qa dolet de eo de q̊ ẽ gaudẽdũ. s.
de bono ꝓximi. Qʒ si doleat qs ꝺ bono
ꝓximi nõ qa hʒ ʒ qa sibi deest nõ erit
ĩuidia ʒ çelus. ꝺ q̊ hẽs. ĩ. çelus.

Vtrũ inuidia sit pc̃m̃ moꝛtale. R°
ꝭm Tho. vbi s̃. Inuidia ex suo gñẽ est
pc̃m̃ moꝛtale qa ꝯ̃riat' caritati q̃ gau-
det de bono ꝓximi. Si tñ sit ĩpfecta rõ
inuidie. s. in motu sensualitat sic ẽ ve
niale peccatũ.

Ypocrisis.

Vtrũ sit peccatũ. ⁊ q̃le ⁊ qñ. hẽs. ĩ. simu-
latio. ⁊. ĩ. ypocrisis. in lr̃a. Y.

Ira.

Vtrũ sit pc̃m̃ moꝛtale. R° ꝭm Tho. scđa
scđe. q. 158. Mot⁹ ire põt esse
inoꝛdinat⁹ dupl'r. A .Nã ut habet' ĩ
sũ. de vicĳs. Ira ẽ irrõnabil' turbatio

mend uel inordinat⁹ appetit⁹ vīdicte. B .Vno mō ex pte appetibilis. ut puta cū qs appetit ĩiustā vīdictā. 7 sic ex gnē suo ira est mortale pctm̄. qa ɔ̄triat caritati 7 iusticie. Pōt tñ ɔtingē q̄ aliqs appetit⁹ vīdicte sit veniale ꝓpt imꝑfectionē act⁹. q̄ qdē impfectio uel ē ex pte appetentꝫ. puta cū mot⁹ ire ꝑuenit iudiciū rōnis. uel ē ex pte appetibilis. puta cū aliqs appetit ĩ aliq̊ modico se vīdicare. ita q̄ si actualit ĩfetat nō ē mortale. puta si paꝝ trahit aliquē puerū p capillos uel aliqd h⁹modi. Alio modo pōt eē motus ire inordĩat⁹ q̄tū ad modū irascēdi. ut puta si nimis ardent irascat interi⁹ uel nimis manifestet exterius signa ire. 7 sic scd̄m se ex suo gnē nō hꝫ rōnē pctĩ mortalis. A qa appetit⁹ nō est ĩordĩat⁹ ex pte mãe cū nō appetat vīdicta ĩiusta. ut pꝫ per eūdē Tho. B .Pōt tñ ɔtīgē q̄ sit mortale. ut si ex vehemētia ire qs excidat a dilectiōe ꝓximi ul' dei. A .Quatuor modis pōt qs h̄ casu a dei uel a ꝓximi caritate decidē. p̊ bñ ex ira multū turbaret ɔ̄ deū. qa ira ɔ̄triat caritati q̄ includit ĩ se patiētiā 7 benignitatē. i. ad Cor. 13°. 2° cū qs ex ira agēt aliqd reputabil' scādali. Nā Math. 18°. dr̃. Ve illi p quē scādalū venit. 3° si ex ira decideret ĩ odiū. Qui enĩ odit frēm suū homicida ē. i. Johis 3°. 4° si ira longo tꝑe teneat. ꝑm Aug. in omel'. de igne purgatorij. 7 dis. 25. §. al' aūt. Et vr̃ longū tēp⁹ si ꝑseuerat p diē nãlē. iux̄ illꝺ ad Eph. 4°. Sol nō occidat sup iracūdiā vr̃am. 7 videt' sentire Alex. ꝺ ales sup 2° sniaꝝ. dis. 39. q. 6. B .Et ꝺ hac mã vide. ĩ. patiētia. 7. ĩ. vindicatio.

Irregularitas

p̊. de irregularitate homicidaꝝ.

Oēs q habuerīt officiū ĩ vindicta sanguinis sūt irregulares ut dictū ē s̄. homicidiū 4°. §. p̊. 7 etiã ꝑm xv. si nō fuerit secut⁹ effect⁹. tñ in h̄ casu ꝑm eum eps pōt dispēsare. A .7 cū illo silr̄ q nō ex officio s̄ odio uel rancore opam dedit 7 fecit qꝺ potuit ut occideret aliquē. s̄ tñ nō occidit nec mutilauit. Sꝫ tñ talis ĩdiget dispēsatiōe ꝑm eū ꝺ xv. ut in sū. con. li° 2°. ti. p̊. q. 23. B .Nō aūt pōt si effect⁹ secut⁹ ē. De his aūt q intersūt vindicte sanguĩs hēs s̄. hōicidiū 4°. §. 4°. A .q incipit Vtꝝ oēs ꝛc. B .Quid de illo q fuit in pugna vbi aliq interfecti sūt. vide s̄. homicidiū 4°. §. 6°. A .q incipit. Quid si plures.

Quid ꝺ illis q iudꝫ ignari çelo fidei 7 ꝓpt indulgētiã q̄ dabat' attulerīt ligna ad cremādū hēticos. nūqd sūt irregulares? R° ꝑm xv. Si mã illa est cooꝑata ad mortē irreglr̄es sūt. nec dispēsabit' cū eis nisi p papã. Si aūt nō ē cooꝑata. qa iã forte mōtui erāt ul' añq̄ mã illa incēderet' mortui sūt. nō efficiūt' irregulares. A Aut si ĩdigent dispēsatiōe sufficit epĩ dispēsatio. ꝑm eū. xv. 7 in sū. con. eo. ti. q. 24. B .Qꝫ si dubitat'. meli⁹ ē tenē certū q̄ absq̄ dispēsatiōe pape nō mĩstrēt nec ꝓmoueant'. ex̄ ꝺ tempo. ordi. ad aures. A Idē in dcã. q. 24. B

Quid de illis clericꝫ q cū alijs trahūt ad māganellas vñ aliqs ꝓbabil'r credit' interfectus? R° ꝑm xv. Meli⁹ est tenē certū. ut in p̄cedēti. §. dictū est. A .Idē ĩ sū. con. eo. ti. q. 25. B

Quid de p̄sb̄ro qui misit puerū ad aquādū equū monēs ut caueret a flumine 7 tñ submersus ē? R° ꝑm Hosti. Hūc p̄sb̄rm culpabilē iudico. sicut 7 diaconū q nō remouit falcē q̄ cinctus erat cū sciret ludi ɔsuetudinem. ex̄ de

179

homicī. otinebatᷣ. 7 sacerdotē q nō re-
mouit cultellū a corrigia cum q̄ vberta
bat famulū. ex̄ de homicī. ad audiētiā.
7. 50. diſ. clerico iaciēte. A. Intellige
qñ de piculo pueri missi poterat rōna
biliṫ dubitari. ut qa erat ifans. ut pʒ ī
sū. con. eo. ti. q. 26. B. Quid si qs ꝑ-
cutit mulierē pgnantē vel dat ei vene
nū ut faciat aborsū. vide s̄. homicidiū
4°. §. 5°. A. q incipit. qd si qs ꝑcutit.
B. An liceat clericī deponē corā iudi
ce seculari q̄relā de suis raptoribꝫ hēs
s̄. homicidiū 4°. §. 2°. A. Et adde ibi
positū ꝙ si intētio deponēdi q̄relā erat
ut ad mortē rei dānarēṫ. irreglarī effi-
citur qbuscūqꝫ vbis fuit intētio vela-
ta lʒ p ecclīam nō ꝓhibeatᷣ. nisi ei ostet
p ofessionē uł ꝓbationē fm Hosti. 7 ī
sū. con. eo. ti. q. 46. B

An liceat clerico furē cape 7 iudici
tradē. Rꝫ° fm xb. Si alṫ pōt res suas re-
cupare nō oʒ eū cape nec iudici tradē
ar. ex̄ de homicī. suscepimꝰ. Si aūt aliṫ
res suas recupare nō pōt. credo ꝙ non
efficiṫ irreglarī dū tñ n̄ sit eiꝰ corrupta
intētio. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 47.
B. Sed hꝫ intelligē oʒ ꝙ fiat cū ꝓtesta
tiōe. ut s̄. hoīcidiū 4°. §. 2°. 7 ꝙ nō ha
buerit cām suspicādi ꝙ hꝫ otingē pote
rat. Alṫ s̄. ut hic ī sequētibꝫ duobꝫ. §.
dr̄. A. Hoc qd dr̄ ī fine istiꝰ. §. est no
tabilis limitatio ad id qd dr̄ s̄. homici
diū 4°. §. 2°. B

Quid si clericꝰ scribat ꝙ aliqs capi
atur 7 ex illa captiōe seqṫ mors uel de-
trūcatio eiꝰ ipo tñ ignorāte 7 factū 7
cām? Rꝫ° fm Hosti. Videṫ irreglarī qa
debuit suspicari hoc posse euenire. A
Idē ī sū. con. dcā. q. 67. B

Quid si clamet aliqs latrones? R°
fm Inno. Siue sic clamet siue aliquid
aliud agat p qd potuerit ītelligē ꝙ ex
clamore uł actu suo poterat seq hoīci-
diū. irregularī ē. nisi facēt ꝓpṫ timorē
corpis sui. Nā si timēt ꝙ aliqs vellet
eū occidē bñ posset clamare ꝓ auxilio.
qa nō intēdit ī alicuiꝰ mortē ſ ī suā li
berationē. Idē Hosti. Et addit. Secus
si clamaret ꝓ solis rebꝫ. A. Idē ī sū.
con. eo. ti. q. 48. B

Quid de illo clīco q cū latro ducēṫ
captus dixit. claudite ei os ne clamet.
nūqd ē irregularī si mors inde sequatᷣ
Rꝫ° fm xb. Credo ꝙ sic. qa iuuit ducē-
tes dādo eis osiliū. A. Qñ alṫ forte
fuisset liberatꝰ rōe suspectiōis loci. ut
in sū. con. eo. ti. q. 55. B. Et eodē mō
si q̄rētibꝫ malefactorē īdicauit eū. nisi
forte ignorauerit 7 igrāte rōnabiłṫ po-
tuit nesciēs ꝙ ad mortē q̄rereṫ. A. Id
in sū. con. eo. ti. q. 56. B. Qualiṫ eps
pōt īuocare brachiū seclāre hēs s̄. bel-
lū 2°. §. 4°. Et q̄liṫ exequatᷣ si hʒ iuris-
dictionē tpalē vide s̄. eps. §. 7. A. q
incipit. Epus q in aliq. B

Quid si clericꝰ comodat balistā. 7
inde aliqs occiditᷣ? Rꝫ°. Si ocessit ī bel-
lo īiusto nō ē dubiū ꝙ irregularī ē. qa
dabat opam rei illicite. ex̄ de homicī. c.
fi. 7 eodē mō si bellū sit iustū. qa ars
sagittādi ꝓhibita ē. ex̄ de sagittī. artē.
Sed ī bello iusto ensem uł lāceā mini
strare n̄ ē ꝓhibitū. tñ oīs talis fm xb.
iudicādus est irregularī qa cām ꝓpin
quā p̄stat hoīcidio. A. Con. Hosti.
ut in sū. con. eo. ti. q. 51. B

Quid si clerici fauorē p̄stāt suis ꝑ-
tibꝫ ofortādo ꝙ securiꝰ pugnēt. aut ī-
cutiēdo terrorem aduersariis? Rꝫ° fm
Inno. Si bellū ē iniustū 7 mors inde
fuit subsecuta efficiūṫ irregulares. ut
in. §. ꝓxīo dictū ē. A. nisi irēt ad bel
lū iniustū cā pacificādi uel alṫ ex iusta
cā. dūmō dolꝰ absit 7 lata negligētia.

ꝓm eūdē Inno. ⁊ Hosti. ut in sū. con. eo. ti. q. 52. B. Secꝰ si iustū. Qualit̃ respōdere debeat clicus cū intrrogat̃ ꝺ iudicio sanguīs. hēs s̃. hoīcidiū 2°. §. p̊. ⁊ s̃. ep̄us. §. 8°. A. q incipit. Ep̄s q in aliquo. B

¶ Utrū irregłaritas hoīcidij tollat̃ per baptismū. R°. Sic. Sꝫ nō illa bigamie ut s̃. hoīcidiū 4°. §. p̊ in fi. De mā irregularitat hoīcidij plura habent̃ s̃. homicidiū p̊. ⁊ sequentibꝫ. c. p totū. De irregłaritate bigamie s̃. bigamia. p totū. De mult irregłaritatibꝫ ī qbꝫ solꝰ papa dispēsat. hēs s̃. dispensatio. §. 6°. A. q ī cipit. Dispēsatio ī mult. B. ⁊ se.

Irregularitas

Irregularitas 2°. de illo q exn̄s irregulař ministrat. Ubi sciēdū ꝓm xv. ꝙ irregłař celebrās nō ꝓpt̃ h̾ aliā irregłaritatē contrahit. aliogn totiēs nouā irregłaritatem ꝯhēt q̊tiēs celebraret. nec etiā talis ī mo nec aliqs ē iudicādꝰ irregłaris nisi inqn̄tū inuenit̃ iure exp̄ssum. ex̄ ꝺ sen. exco. is q. li° 6°. A. Et ī h̾ casu vr̃ exp̄ssum. nā oīs irreglař est suspēsus. ut statim seqt̃. ⁊ nōt̃ in sū. con. li° 3°. ti. 29. q. 3. circa fi. Et oīs suspēsus vtens ordine a q̊ est suspēsus īcurrit irregłaritatē etiā papalē. ex̄ ꝺ sen. exco. cum medicīalis. li° 6°. Nā videt̃ ꝙ lꝫ iā fuerit irregłař tn̄ possit nouū vinculū irregularitat incurrē ita ꝙ absolutꝰ ab vno remanet ligatꝰ ī alio. sicut ⁊ ꝺ excoīcato hr̃. ⁊ nōt̃ ex̄ de sen. exco. c. cū ꝓ causa. ⁊ c. officij. Al̾ seq̄ret̃ ꝙ si irregulař omittēt hoīcidiū nō incurrēt nouam irregłaritatē. ꝯ id qꝺ hr̃ 50. dis. si qs viduā. B. Sꝫ tn̄ oīs irregłaritas siue ꝯtigat ex pc̄tō siue nō. īpedit ordīs executionē. qa nō exeq ꝺꝫ quis anteq̄ dispēsetur.

¶ Utrū celebrās ī pc̄tō mortali fiat irregulař. R° ꝓm Inno. ⁊ Hosti. Licet oīs q est in pc̄tō mortali dicat̃ esse suspēsus q̊ ad se. s. qa nō ꝺꝫ celebrare. nō tn̄ si celebret incurrit ꝓpt̃ h̾ irregłaritatē. nec post pnīam īdiget dispēsatione nisi sit notoriū. ex̄ de tēpo. or. q̄situm. A. Nā notoriꝰ pc̄tōr etiā post pnīam nō hꝫ ordīs executionē nisi dispenset̃ p ep̄m in casibꝫ pape spālit̃ nō reseruat dūmodo an̄ dispēsationē nō celebrauerit dīna. alit̃ nō posset dispēsari nisi p papā ꝓm Hosti. ⁊ nōt̃ in sū. con. dcā. q. 3. ad fi. B. Et eodē mō dicēdū de q̊cūqꝫ q celebrat solū pꝰ simplicē ꝓhibitionē. A. facit dcm̄. c. q̄situ. ⁊ qꝺ nōt̃ in dcā. q. 3. B

¶ Utrū clericꝰ ī minoribꝫ exn̄s si excoīcatus legat ep̄łam sine solēnitate fiat irregłař. R° ꝓm xv. Credo ꝙ nō. tum qa sine solēnitate h̾ facit. tū etiā qa a laicis qn̄qꝫ legūt̃ ep̄łe de ꝯsuetudīe. tū qa etiā ī illis. c. xi. q. 3. si quis ep̄s p̊. ⁊ 2°. nō fit mētio nisi de ep̄o p̄sb̃ro ⁊ diacono. Immo etiā si sacerdos uł diaconus talit̃ sine solēnitate legat ep̄łam. nō credo ip̄m ꝓpt̃ h̾ incurrē irregularitatē. cū pene nō sint extēdende sed restrīgēde. A. Idē in sū. con. li° 3°. ti. 29. q. 7. B

¶ Utrū clericꝰ q in excoīcatiōe cū solēnitate mīstrat fiat irregłaris. R° ꝓm xv. Si ē in minoribꝫ. credo ꝙ nō. cum duo capła. xi. q. 3. si qs ep̄s. 1. et. 2. non loquāt̃ ꝺ eis s̾ ꝺ ep̄o p̄sb̃ro ⁊ diacono de qbꝫ si mīstrent ī suis officijs. nō est dubiū qa irregłares efficiūt̃. ex̄ de cle. exco. mi. latores. Et idem ītelligo de subdiacono. cū hodie ī mult patificet̃ diacono. ex̄ de eta. ⁊ q̄li. a multis. A. id est ꝯputet̃ int̃ ordīes sacros. ut ibi. Quo v̊o ad ordīes mīores dic idē xv.

ꝙ ⁊ si cleric⁹ h casu īcurrat irreglaritatem putat ꝙ eps posset dispēsare cū h nō iueniat ei ꝓhibitū. Sed Hosti. sentit ꝙ talis oīo incurrat irreglaritatē ꝑ c. cū medicinalis. ex̄ de sen. exco. li° 6°. ut in sū. con. eo. ti. q. 8. ⁊ sic sentit ꝙ n̄ possit dispēsari nisi ꝑ papā. Sic enī loq̄t̄ dictū. c. cū medicinalis. Recipiēs āt ordīes etiā mīores in maiori excoīcatiōe incurrit irregularitatē indispēsabilē nisi ꝑ papā. ut in. c. cum illoꝝ. de sen. exco. vbi nō distīguit̄ int̄ ordīes maiores ⁊ mīores. ꝭm Ar. du. ⁊ nōt̄ in dcā. q. 8. Recipiēs aūt ordīes ī minori excoīcatiōe nō incurrit irreglaritatē ꝭm glo. Ray. cū n̄ sit exp̄ssū. addēs ꝙ talis siue sit irreglaris siue nō. pōt ꝑ epm dispēsari. cū nō sit ei inhibitū. ut in sū. con. eo. ti. q. 9. B. Utꝝ excoīcatus baptiçādo fiat irreglaris h̄etur s̄ excoīcatio p̊. circa fi.

IRonia

Utꝝ ironia. s. cū qs mīora dicit d̄ se sit pctm̄ ⁊ q̄le. R° ꝭm Tho. scd̄a scd̄e. q. iij. Minora de se dicē pōt ↄtingi duplr̄. Uno mō salua v̄itate dū. s. aliqs maiora q̄ sūt ī eo reticet ⁊ q̄dā mīora ꝓfert. ⁊ h n̄ ꝑtinet ad ironiā nec est pctm̄ ꝭm genus suū. Alio mō dīc qs mīora declinādo a v̄itate. puta cū asserit de se aliqd vile qd̄ in se nō recognoscit. aut cū negat aliqd magnū qd̄ tn̄ ꝑcipit in seipo eē. ⁊ sic ꝑtinet ad ironiā ⁊ est sp pctm̄. Nulla enī cā mētiendū est. zz. q. z. cū humilitatis cā mentiris. si non eras pctōr. mētiendo efficieris.

¶ Ironia ꝭm phm q̄nq3 iactātia ē qd̄ Tho. vbi s̄. sic expōit dicēs ꝙ duplex est excellētia. Una in tpalibꝫ. Alia in spūalibꝫ. Cōtingit aūt q̄nq3 ꝙ aliq ꝑ exteriora signa ⁊ ꝑ v̄ba ꝑtendūt qdē defectū in exterioribꝫ rebꝫ. puta ꝑ aliquā vestē abiectā ꝭ ꝑ h ipm intēdūt ostētare aliquā excellētiā spūalē. Un̄ simul incurrūt vitiū ironie ⁊ iactātie de q̄ dictū est s̄. iactātia.

IStrio

vide s̄. histrio. in lr̄a. h.

IUdeus p̊.

coīter Judei dicunt̄ q legē Mosaycā ad litterā tenent. sic dicti a noīe ꝑncipalis tribus. s. iude q etiā p̊us hebrei diceāt̄ ab heber cui⁹ familia cultū dei tenuit ceteris idolatria fedatis. h Ray. ⁊ Hosti. A. Idē ī sū. con. li°. p̊. ti. 4°. q. i. B

¶ Quō xp̄iani se debent h̄re circa iudeos? R° ꝭm Ray. Nō debēt cū eis comedere aut eos ad cōuiuia recipe. nec cū eis cohabitare. A. Idē dicūt Ray. Lau. Jo. Inno. ⁊ Goff. etiā de sarracenis. qa ⁊ illi hodie iudeiçāt. Un̄ eadē est cā ꝓhibitiōis. Eūtes tn̄ ad p̄dicādū sarracenis. cibis eoꝝ vti p̄nt ꝭm tēpora licite. dūmodo nō d̄ his q̄ fuerūt idolis īmolata. In extrema tn̄ nccītate vti p̄nt idolotico. dūmodo nō ī venerationē idoli. ut in sū. con. eo. ti. q. 5. B. Itē infirmi xp̄iani nō debēt in suis infirmitatibꝫ vocare iudeos. nec ab eis recipe medicīas. nec se cū eis in eisdē balneis balneare. z8. q. i. null⁹. ⁊. c. oēs. Itē nō debēt ꝑmitti int̄ xp̄ianos h̄re officia publica. ne occasionē3 h̄eant seuiendi. dis. 54. nulla. 17. q. 4. cōstituit. Q3 si iude⁹ talia officia receperit d3 ei negari xp̄ianoꝝ coīo. donec qcq̄d accepit rōe officij ꝭm ꝓuidētiā diocesani ↄuertat̄ in vsus pauperū. A. s. xp̄ianoꝝ. ut in. c. cū sit. ex̄ eo. B. ⁊ ipse officiū dimittat. A. s. cū pudore qd̄ irreuerēter assūpsit. Et idē etiā

obtiēt ī paganis. dcō. c. cū sit. Dicit tn̄ Hosti. q̄ lȝ iude⁹ ī publicis officijs poni nō possit. pōt tn̄ dn̄s reddit⁹ suos iudeo vendē. deputato custode xp̄iano honesto 7 nō suspecto a q̊ iudei redditus accipiāt. ita q̄ p̱ h̊ xp̄iani 7 clerici a iudeis nō grauent̄. ex̄ eo. ex spāli. et nōt̄ in dcā. q. 5. B. Et intelligit̄ ꝼm Tho. q̊ ad dignitates de nouo acquisitas. Sec⁹ d̄ dominio p̄existēti. q̄a illd̄ qn̄q; tolerat eccl̄ia ꝓpt̄ scandalū vitādū. lȝ ordīaria auctoritate tollē possit sicut tollit in seruis A. s. xp̄ianis uł q volūt fieri xp̄iani a qb; tollit ius ꝼuitutis respectu iudeoꝝ. ut ī. c. fi. ex̄ eo. Et qcqd hic dicat̄. tex. p̄allegati gnālit̄ ꝓhibēt officia publica iudeis 7 paganis. cū nimis sit absurdū ut blasfemus xp̄i in xp̄ianos vim ptāt exerceat. dcō. c. cū sit. Nec tollerantia eccl̄ie excusat q̊d de se illicitum ē. 4. dis̄. deniq;. 7 ibi glo. sup v̂bo venia. B. Itē null⁹ pōt iudeoꝝ congregatiōi seu alicui iudeo uł pagano aliqd reliquē in testamēto. 7 si fecerit etiā p⁹ mortem iudicabit̄ anathema. ex̄ de hereticis. si qs ep̄us. 24. q. 2. sane. 2°. A. Hosti. dic q̄ vniuersitati iudeoꝝ legari non potest. C. eo. l. i. ꝫ singulis forte sic ꝼm Aço. Sed cl̄ico nō licet etiā si iudeus frat̄ ei⁹ sit. tn̄ eos pascē licet. ut in dcā q. 5. B. Et vr̄ intelligēdū ꝼm xb. nisi legaret ad succurrēdū nccītati. A Idē xb. dic ut pȝ in p̄fata. q. 5. Credo q̄ siue sit cleric⁹ siue laic⁹ si daret uł legaret aliqd talib; 7 maxīe ɔsanguineis nō ad ditandū ꝫ ad succurrēdū extreme uel multū arte nccītati. nō eēt puniēd⁹. Dictū tn̄ Hosti. vr̄ ꝓbabili⁹ p̱ dictū. c. si qs ep̄s. B. Itē non dȝ iudeis p̱mitti nouas erigē synagogas. ꝫ antiquas reficē. dū tn̄ nō āpliores uł p̄ciosiores solito. Ritus aūt 7 solēnitates suas sūt p̱mittēdi seruare. ex̄ eo. iudei. 7. c. ɔsuluit. Itē in dieb; lamentationis 7 dn̄ice passiōis nō debēt ī publicū ꝓdire. ex̄ eo. ī nō nullis. A. Forte idē esset si eccl̄ia limitaret̄ ꝓ aliq̊ cōi infortunio xp̄ianitatis ꝼm glo. Ray. 7 ī dcā. q. 5. B. Quī etiā in die parasceue non debent h̄re ostia uel fenestras aptas. ex̄ eo. q̄a sup his. Item cogendi sūt talē habitū ɔtinue deferre q̄ manifeste ab alijs distiguant̄. ex̄ eo. in non nullis. Itē cogēdi sūt ad decimas. ut s̄ decime 2°. §. 2°. Item cogēdi sūt xp̄ianos testes recip̱e ɔ̄ se. ꝫ iude⁹ non pōt ferre testīonīū ɔ̄ xp̄ianū. ex̄ d̄ testi. iudei. A. Ibi dr̄ p̓mū. secūdū nōt̄ ī glo. B. Iudeis p̱mittit̄ agere 7 cōuenire apud iudices nr̄os ꝫ nō apd̄ seniores eoꝝ. Arbitrū etiā pn̄t eligē iudeū cui⁹ sn̄īam ordinari⁹ exeq̄t̄. C. eo. ti. iudei romano. Itē in sabbatis suis nō debent trahi ad iudicia. nec ipsi alios trahē. ꝫ nec ī alijs festiuitatib; suis debēt turbari. A. nisi in locis suis fecerīt signū xp̄i uł aliud ī ɔtemptū xp̄iane legis. ut C. eo. l. iudeos. B. nec sepulchra eoꝝ obtētu forte pecunie effodi. ut. C. eo. ti. die sabbato. ex̄ eo. sicut iudei. §. p̊. 7 2°. A. Nō etiā q̄ 7 si iudeoꝝ uł sarracenoꝝ filij uł alij ad fidē cōuertāt̄ debent h̄re portionē sue hereditatis. ex̄ eo. iudei. 2°. 7 in dcā. q. 5. B. De iudeoꝝ seruis iudeis uł xp̄ianis h̄etur. ī iude⁹ 2°. p̱ totū. Silr̄ 7 de nutricib; infantiū iudeoꝝ.

Que sit pena p̱ticipantiū cū iudeis ɔ̄ casus nūc dictos? R̄e° ꝼm Ray. Si sint clerici 7 admoniti satisfacē 7 emēdare nolūt debēt p̓uari officio 7 bn̄ficio. Si laici sūt ut puta p̓ncipes q nolūt exequi p̄dicta. siue alij q aliquod

impedimētū afferūt. A .siue qcūq; alij ꝯfaciētes.ut in iuribꝫ allegatꝭ. B 7 admoniti nō satisfecerīt debent excōicari.28.q.i. null⁹. Si vō sūt iudei tam diu sūt xpiani ab illoꝝ cōione et ꝯmercio sepandi sꝫ pena excōicatiōis donec illi emēdauerīt 7 satisfecerīt ut oportet.ex͂ eo.7 si iudeos.ī fi.7 ex͂ ꝺ decimis.de terris.7 ex͂ ꝺ vsurꝭ.cū tu. A Meli⁹ eo.ti.p⁹ miserabilē. Qnq; etiā puniūtᷣ pena sanguīs 7 mortꝭ.ut si impugnarēt fidem xpi.C.de iudeis.l.fi. vbi dᷣ.Cernat iudeus bona sua pscripta mox pene sanguīs destinād⁹ q fidem alteri⁹ expugūerit pūersa doctrina.Itē si īpedierit volētē ꝯuerti.C.e.l.iudeis.vbi dᷣ.Iudeis 7 maioribꝫ eorū 7 priarchis volum⁹ intīari.ꝙ si qs p⁹ hāc legē aliquē q eoꝝ feralē effugerit sectā 7 ad dei cultū respexerit saxis uel alio furorꝭ gnē qꝺ nūc fieri cognouim⁹ ausus fuerit attēptare mox flāmis dedēdus est 7 cū oībꝫ suis pticipibus ꝯcremandus. B

Quid fiet de iudeis uel alijs xpm blassemātibꝫ? Rᷣ° fm Hosti.Oīs talis fm leges decapitatᷣ etiā xpianus. Vn̄ pncipes sclares iudeos xpm blassemātes gūitᷣ punire debēt siue pena pecūiaria siue etiā gūiori.ex͂ eo.c.ī nō nullis.ī fi. A .Idem in sū.con.eo.ti.q.6. Sꝫ ī.c.ī nō nullis. aliud q̊ ad ħ nō dᷣ nisi ꝙ ꝯdigna aīaduersiōe debēt cōpesci.Sꝫ ꝺ pena pecūiaria dᷣ in.c.statuimus.ex͂ de maledi.vbi etiam nōt dn̄s An.ꝺ bu.ꝙ sicᷣ etiā pncipes debēt eos punire pena vltimi supplicij.i.mortis B .De xpianis blassemātibꝫ vide.ī. maledictio.An liceat xpianis cōicare cū iudeis uꝉ alijs īfidelibꝫ hᷣ s̄.īfideꝉ. §.p̊.7 ħ s̄.§.2°.Cōtra aūt xpianos q fiūt iudei pcedēdū ē sicut ꝯ hereticos ut s̄.hēticus 2°.§.22°.q incipit cōtra xpianos.

Vtꝝ liceat dn̄is terraꝝ exactionem facē ī iudeos.Rᷣ° fm Tho.ī q̄dā lr̄a ad ducissam Lothoringie.Quis sicut iura dicūt iudei merito sue culpe seruituti sint addicti 7 sic eoꝝ res dn̄i possint accipe tāq; suas ita tn̄ ut n̄ subtrahantᷣ nccīa vite.q2 tn̄ oportet nos ābulare honeste etiā ad eos q forꝭ sunt ne nomē dn̄i blassemetᷣ ħ obseruādū est ut exactiōibꝫ q̄s facē n̄ ꝯsueuerūt. A id est nō soluē uel ꝯsueuerūt facē.s.pdecessores dn̄oꝝ.ut pꝫ p eūdē.7 in sū.con.e.ti.q.9. B .nullaten⁹ pgrauētᷣ sed ad ꝯsuetas cogi pn̄t.

Quid si iudei nihil hn̄t nisi vsuras cui restituētᷣ ea q̄ male accepta fuerūt ab eis? Rᷣ° fm Tho.ī pdcā lr̄a.Cū ea q̄ iudei p vsurā extorsērt nō possint licite retinē.ꝯn̄s ē ut si vos illa ab eis receperitꝭ.nec vos licite retinē potestis. nisi forsan eēnt talia q̄ a vobis uel an̄cessoribꝫ vr̄is hacten⁹ extorsissent. Si q̄ vō hn̄t q̄ extorserūt ab alijs debent restitui illis qbꝫ iudei tenebantᷣ restituere si īueniūtᷣ.alioqn ī pios vsus fm cōsiliū diocesani 7 alioꝝ pboꝝ.uel in cōem vtilitatē terre si nccē ē.nec esset illicitū si vos de nouo exigeretꝭ talia a iudeis.suata tn̄ ꝯsuetudīe pdecessoꝝ vr̄oꝝ hac intētiōe ut ī pios expēdantᷣ vsus. A .Idē ī sū.con.eo.ti.q.10. Et ista ꝯsuetudo attēdēda ē in exactiōe. nō aūt in vsuraꝝ restitutione ad quā pcise 7 oīo per pncipes ꝯpelli debēt q̄cūq; ꝯsuetudīe nō obstāte.ex͂ ꝺ vsurꝭ p⁹ miserabilē.7 ī cle.ex gūi.eo.ti. B

Vtꝝ iude⁹ q nihil habꝫ pter vsuras possit puniri pecuniariᷣ. Rᷣ° fm Tho. vbi s̄.Dicendū ꝙ expedit oēs pecūiariᷣ pūiri.ne ex sua iniqtate comodū

reportēt ⁊ maiori pena q̄ꝫ q̄cūqꝫ ali⁹ n̄ vsurari⁹ in sili casu q̄ꝫto pecunia q̄ eis auferī̄ min⁹ ad eos ptinet. Pōt etiam supaddi ⁊ alia pena ne ad penā sufficē videat̄ ꝙ pecuniā alijs debitā desinūt possidē. Pecūia tn̄ pene noīe ab eis ab lata retineri n̄ pōt ꝫ oꝫ de ea fieri sicut in p̄cedēti. §. dictū ē. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. xi. Et addit̄ ꝫm eūdem. Si vō dicat̄ ꝙ ex h̄ p̄ncipes terraꝝ dā nificāt̄. h̄ dānū sibi īputēt ut pote ex eoꝝ negligētia ꝓuenīēs. Meli⁹ enī eēt ut iudeos laborare ad ꝓpriū victū lu crādū ꝯpelleret q̄ꝫ ut ociose viuētes d̄ solis vsuris ditent̄ ⁊ sic eoꝝ dn̄i de suis redditib⁹ fraudēt̄. Ita enī ⁊ ꝑ suā cul pā p̄nceps defraudaret̄ redditib⁹ suis si ꝑmittēt subditos suos ex suo latro cinio uł furto lucrari. tenēt̄ enī resti tuere q̄cq̄d ab eis exigēt. B

Utrꝝ liceat recipe donū uel p̄ciū la boris ⁊ huiusmōi a iudeis vsurarijs. R̄c° ꝫm xv̄. Si iudeus hꝫ aliq̄d aliud q̄ꝫ vsuras. pōt accipi ab eo. A. Verū est nisi ipsi vsurarij sint nō soluēdo uł ex h̄ reddāt̄ impotētes ad restituēdū ut ī. vsura 6°. §. vtꝝ dona. d̄ q̄ in se. §. B Si vō nihil hꝫ p̄ter vsuras. tūc aut re cipiēs certat de dāno suo vitādo ⁊ sic accipiēdo nō peccat sicut q̄ a fure uł a raptore dānificat⁹ ē. ut puta ꝑ icēdia ⁊ h⁹mōi. non peccaret si recuparet ab eo dānū suū lꝫ ip̄e fur uł raptor nihil h̄ret nisi q̄d eēt q̄sitū ex furto uł rapi na. dū tn̄ nō recipet ꝓ dāno suo in sp̄e ipsas res alienas. Addit Tho. ī ep̄la ad ducissam dicēs ꝙ si iude⁹ vltro ꝯferat pecuniā uł enceniū. expedit recipe ut pecunia sic recepta reddat̄ his q̄b⁹ de iure debet̄ seu alijs. ut dictū ē s̄. §. 8. A. Idē ī sū. con. li° p̄. ti. 4°. q. 12. B Utrꝝ dona ⁊ elemosyna data ab vsura rio possint recipi. vide. ī vsura p̊. §. 12 qui incipit. Utrꝝ dona.

Quid si iudei occupāt totā aliquā parrochiā emēdo q̄ a xp̄ianis solebāt possideri. nūq̄d pōt eccl̄ia hac occasiōe petē aliq̄d ab eis? R̄c°. Petere pōt ⁊ sol uere tenēt̄ decīas p̄diales ⁊ oēs cēsus siue p̄stationes siue oblationes reales q̄s xp̄iani de domib⁹ ⁊ possessiōib⁹ sol uere tenebant̄. ex̄ d̄ vsuris. q̄ꝫto. Sꝫ sec⁹ de decimis seu oblatiōib⁹ ꝑsonalibus ut dictū ē s̄. decime 2°. §. 2°.

Açima iudeoꝝ ī nccītate p̄nt emi ⁊ comedi ꝫm xv̄. A. Idē ī sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 125. Sine nccītate āt h̄ ꝓhibet̄ sub pena depositiōis q̄ꝫtū ad clericos. ⁊ excoīcatiōis q̄ꝫtū ad laicos. 28. q. i. null⁹. B. Quō iude⁹ ꝯpellat̄ restitu ere vsuras. ī. vsura p̊. §. finali.

Iudeus 2°. Quo ad ser uos ⁊ s̄uiētes iudeis. Quid g̊ d̄ s̄uo iudei si vult fieri xp̄ian⁹? R̄c° ꝫm Ray. Si seru⁹ ē v̊nacul⁹. s. de illi⁹ ācil la nat⁹ ⁊ velit fieri xp̄ian⁹ statī eripit̄ in libertatē nullo p̄cio dato. C. d̄ epi. ⁊ cle. l. deo nob. §. is ita. A. Ibi dicit̄ Iubem⁹ ut null⁹ iude⁹ uł pagan⁹ uel heretic⁹ xp̄ianos seruos h̄eat. ꝙ si īuē ti in tali reatu fuerint sancim⁹ seruos oīb⁹ modis liberos eē. Ibi etiam dr̄ ꝙ serui iudeoꝝ paganoꝝ uł h̄eticoꝝ qui voluerīt ad catholicā fidem venire fo ueant̄ ⁊ defendāt̄ ꝑ rectores sp̄uales ⁊ t̄pales. ⁊ p⁹q̄ꝫ fuerit ecc̄le catholice as sociati oīb⁹ modis liberi remaneant. nec redigāt̄ iteꝝ in s̄uitutē etiā si eoꝝ dn̄i p⁹ea ad fidē catholicā ꝯuertant̄. Et subdit̄. Cōtēptores h⁹ legis nō solū pecuniaria mulcta ꝫ etiā capit̄ suppli cio puniēt̄. B. ⁊ ar. dis. 54. fraternita tem. Idē si seru⁹ fuit emptus qui erat

xp̄ianus.diſ.54.mācipia.ul' eſſe vole
bat qa tales nō licet iudeo emē uel in
ſuos tenē. Idē ſi ſeruꝰ emptꝰ erat pa-
ganꝰ ꝛ fuit ēptus cā ſuiēdi ꝛ tūc vult
fieri xp̄ianꝰ. ut ī dcō.c.fraťnitatē. Itē
idē ſi emit eū cā mercimonij.puta ut
vēdēt eū alteri ꝛ nō expoſuit eū vena
lem infra tres mēſes. qa p̄ſumiť ꝙ ad
ſeruiēdū emerit. Si vō expoſuit eū ve
nalē īfra tres mēſes ꝛ nō ſtetit ꝑ eū q̊
minꝰ vendiderit.ꝛ ip̄e vult fieri xp̄ia
nus īfra illud ſpaciū ul' etiā pꝰ.libera-
biť dato p̄cio.12.ſolidoꝝ.ab aliq̊ xp̄i-
ano.ut in.c.fraťnitatē.ꝛ ex̄ eo.c.p̊.et
2°.et vlť. A. In dcō.c.vlť.ſic dr̄.Nul
li iudeo baptiçatū ul' baptiçare volē-
tem emē liceat ul' in ſuo ſuitio retinē.
Q2 ſi quē nōdū ꝯuerſū ad fidē cā mer
cimonij emerit et poſtmodū factꝰ ſit
uel fieri deſideret xp̄ianꝰ.datis p̄o eo
12.ſolidis ab illiꝰ ꝑtinꝰ ſuitio ſubtra-
hať. Si aūt infra tres mēſes ip̄m vena
lē nō expoſuit uel ad ſibi ſuiēdū emit
eūdē nec ip̄e vendē nec audeat aliꝰ cō
parare ſ nullo dato p̄cio ꝑducať ad p̄
mia libertatē. B. ꝛ erūt illi.12.ſolidi
vſualis monete illiꝰ loci.ex̄ ď maledi.
ſtatuimꝰ. A. Alij dicūt cū qb; ſentit
Goff. ꝙ h̄ ſolidus capiť ꝓ aureo. ut in
Inſti.de pe.te.liti.§.fi.vbi nōt glo.ꝙ
in legib; capiť ſolidꝰ ꝓ aureo.ꝛ ꝙ.70.
aurei faciūt librā auri. Alij dicūt cum
qb; ſentit Ray.ꝙ capiť ꝓ ſolido vſua-
lis monete.ff.de lega.3°.l.nūmis.vbi
dr̄ ꝙ ī legato nūmoꝝ ī dubio ītelligiť
mīoꝛ moneta. Predcā etiā notāť ī ſū.
con.li° p̊.ti.4°.q.16.ad fi. Et ꝓ dicto
Ray.facit.c.cū ſint.ꝛ.c.odia.ď re.iud
li° 6°. B. Et h̄ ītellige niſi dn̄s eū vo
lentē circūcidēt ul' alteriꝰ ſecte ſigna-
culū impmēt. A. s.cū dicēt ſe velle
xp̄ianū fieri.dcā.q.16.vbi etiā notāť
h̄. Et addiť ſm Ray.ꝙ idē dicēdū ē ꝑ

oīa de ſuis ſarracenoꝝ. Cō. Lau.ꝛ Io.
Idē enī ut dicūt ꝑiculū ē ī vtriſq;. Et
qď dr̄ ad Eph̄.6°.et.1.Pe.2°. ſui obe-
dite dn̄is vr̄is carnalib;.dicūt ītelligi
debere ſm ſtatū p̄mitiue eccl'ie. S; Ho
ſti.dic ꝙ h̄ d; ītelligi de his q ſeruiūt
in gleba ꝛ n̄ domi.ex̄ de cenſi.oīs. Me-
lius facit ex̄ eo.c.2. In dcā.q.16.diciť
ſm Ray.ꝙ ſerui hēticoꝝ impune pn̄t
dn̄os relinq̄re ꝛ ad eccl'iam ꝯfugē.C.
de hereti.l.manicheos. B. Tūc enī
ꝓpť iniuriā corꝑis ſine p̄cio liberabiť
diſ.54.nulla. Idē Goff.

¶ S; nūqd iſte redēptꝰ erit ſeruꝰ redi
mendi? Rĩ° ſm Ray. Nō.ſ erit liber. A.
s.ſoluto p̄cio. Per p̊us āt remanet ſer
uus qn̄ redēptꝰ ē ad ſuiendū.ex̄ eo.c
p̊. Et ad h̄ facit.§.dn̄s.ī.allegatꝰ. B.
ꝛ reſtituet ei p̄ciū.ar. Inſti.de noxali.
acti.§.dn̄s. Et ſi nō h; p̄ciū q̄rat mē-
dicādo ul' ſeruiat ei tātū ꝙ ſuitiū ꝯp̄e
ſeť cū p̄cio ꝛ pꝰ ea eat q̊ vult.ar.36.q.6
de raptorib;. A. Tēpꝰ ſeruiēdi pōt in
telligi ď qnquēnio ad īſtar eiꝰ q redē-
ptus ē ab hoſtib;.ut.l.fi.C.de poſtli.
ꝛ redēp.ab hoſti.vel erit ad arbitriū
boni viri ſm Ray.ꝛ ī ſū.con.eo.ti.q.
17. B. Et h̄ ītellige niſi cā pietatꝪ em
ptus fuerit.tūc enī n̄ teneť aliqd red-
dere ul' ſeruire.qa qď pietate dať ꝓhi-
bet ius ne repetať.ꝛ ſic dediſſe p̄ſumiť
niſi ꝯtriū fuerit ꝓteſtatus.ff.de reli.et
ſūp.fu.l.at ſi qs.§.ſ intdū. A. Ibi
dr̄ ꝙ qs ꝓteſtari d; de intētiōe ſua.ne
videať cā pietatꝪ gratuite egiſſe ſūptꝰ
funerꝪ. Et ibi glo.dic. Nō ꝙ atteſtatio
ꝓbat volūtatis nr̄e ſnīam. Et ꝓdeſt h̄
notare ī mr̄imōio cū qs p̊ ꝓteſtatꝰ eſt
ſe non deſpōſare cā mr̄imonij ſ alia de
cā. B. Con.Goff.ꝛ Hoſti. A. Idē
in dcā.q.17. B.

¶ Quid ſi nullꝰ emptoꝛ apparet? Rĩ°
ſm Ber. Nihilominꝰ erit liber ꝛ oſtiati

q̄rat ꝑciū. aut opas ꝑstet. ut ī ꝓcedēti §. dictū ē. ff. de māumis. l. 4. A. Ibi dr̄ ꝙ seruꝰ redēptꝰ suis nūmis ɔseqt̄ libertatē. Et dicunt̄ nūmi sui si sūt ex aduēticio lucro siue ex donatiōe amici siue ex eiꝰ peculio qđ etiā ad vēditorem ptinet. Et ꝑdicta notat glo. in. c. p̊. ex̄ eo. B

¶ Quid si plēs sint q velint emē? Rꝰ ſm Goff. Eps loci eligat magꝭ idoneū ff. đ accusa. l. si plures. uel si sūt pares ꝯtificet eps cui velit. ar. ex̄ đ iure patro. cū aūt. Idē Hosti. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 18. B

¶ Utrū aliq̊ mō licitum sit xp̄ianis ꝙ seruiāt iudeis. Rꝰ ſm Hosti. Cū ꝓhibitū sit ꝙ nullū mancipiū xp̄ianū seruiat iudeis. multo minꝰ xp̄iani liberi eis seruire debēt. Nō enī debēt eē assidue ītra domū iudei neqꝫ tāqꝫ famula aut obstetrix. Al̄ si ipsi xp̄iani ab eis discedē nolūt debent excoīcari. ex̄ eo. iudei. 7. c. ad hꝰ. 7. c. ⁊ si iudeos. Si aūt iudei nolūt eos dimittere ꝓhibet̄ iudeis ɔmerciū cū eis. ut ī dcō. c. ⁊ si iudeos. in fi. Sꝫ ex̄ domū pn̄t eis ſuitia fieri. vn̄ pn̄t habē xp̄ianos colonos. ex̄ eo. multoꝝ. A. Con. Ray. ut ī sū. cō. eo. ti. q. 21. vbi etiā dr̄. Eadē teneas đ sarracenis. B

¶ Utrū xp̄ianꝰ possit emē ul̄ hr̄e seruū iudeū. Rꝰ ſm Ray. ⁊ Goff. Sic. ex̄ eo. c. ⁊ si iudeos. 23. q. 8. dispar. Nō tn̄ dꝫ cū eo morari ita ꝙ hēat eū tāqꝫ familiarē. 28. q. 1. c. sepe. 7. c. nullꝰ. Et si voluerit fieri xp̄ianꝰ n̄ pōt eū dn̄s ꝓhibē 19. q. 2. due sūt. Idē Hosti. A. Idem in sū. con. eo. ti. q. 19. B

¶ Sꝫ nūqd iudeꝰ q est ſuus xp̄iani si baptiçet̄ fiat liber? Rꝰ ſm Ray. Non. ſ remanet seruꝰ. qa ſuitꝰ ītroducta ē đ iure dino. 35. dis. sexto die. ⁊ per ius gentiū. dis. 1. ius gētiū. ⁊ iure canōico confirmata. 12. q. 2. ecclesiarū. Con. Goff. ⁊ Hosti. Addit Ray. ꝙ vbi đ bona ɔsuetudīe nō solēt xp̄iani eē serui ɔsulerē ꝙ ī remissionē pcōꝝ dn̄s manumittēt eū. uel saltē de pecūia mēdicata ul̄ seruitio ad tēpꝰ ꝑstito ſm arbitriū boni viri redimēt se. 12. q. 2. cum redēptor. A. Iđ ī sū. cō. eo. ti. q. 20. B

Iudeus 3ᵘˢ de cōuersione iudeoꝝ. Ubi sciēdū ꝙ iudei ⁊ ceteri īfideles nō debent ad fidē ɔpelli asperitatibꝫ ſ potiꝰ debēt īduci auctoritatibꝫ rōnibꝫ ⁊ dulcibꝫ v̄bis. Nā coacta ſuitia nō placent deo. 45. dis. q sincera. 7. c. de iudeis. Si tn̄ coacti ɔditiōalit̄. puta ꝑ minas ul̄ rerū suarū oblationē uel ꝑ v̂bera ⁊ hꝰmōi baptismū suscepērt ⁊ pꝰea recesserūt a fide cōpellendi sūt redire ne nomē dn̄i blassemet̄. ⁊ fides ɔtēptibilis hēat̄. ut ī ꝑdcō. c. đ iudeis. Si v̂o fuērt absolute coacti. ut si ꝑ violētiā ī aquā mersi sūt nō recipiūt baptismū. ex̄ đ baptis. maiores. Con. Tho. scđa scđe. q. 10. et etiā Hosti. Addit Ray. ꝙ tales infideles pn̄t trahi mūeribꝫ ⁊ ꝓmissis. Et intelligēdū ſm xb. nō ꝙ liceat aliqd dare ꝓ fide suscipiēda. ſ si aliqs īfidelis timēt pauꝑtatē si baptiçaret̄ posset illud obstaculū ab eo tolli q sciret eiꝰ ꝓpositū. De hac mā pleniꝰ ī. munꝰ. §. 2°. Pn̄t etiā ſm Ray. induci ꝑ ꝯuiorē exactionē pēsionū faciēdā ī pn̄° locatiōis. 23. q. 4. dꝫ hō. 7. q. 8. iā v̂o. A. Idē ī sū con. li° p̊. ti. 4°. q. 3. B

¶ Utrū pueri iudeoꝝ ⁊ īfideliū īuitꝭ parētibꝫ sint baptiçādi. Rꝰ ſm Tho. secūda scđe. q. 10. Nō licet. ſ qn̄ ad ānos discretiōis ꝑuenerīt pn̄t fidē suscipe. etiā ꝑentibꝫ inuitꝭ. A. Idē ī sū. con. eo. li°. ti. 4. q. 4. B. Con. xb. dicens ꝙ nec licet nutricibꝫ occulte baptiçāe

183

puulos iudeo℞. Si tñ ĩ articl'o mortis
puulo℞ h̃ facerẽt nõ credo q̃ peccarẽt
¶ Quid fiet ꝺ possessiõib9 ꝛ bonis iu
deo℞. ꝛ alio℞ ĩfideliũ ad fidẽ ꝯuersor℞
R̃° ꝺm Ray. Nõ debet ab eis excludi
ex̃ eo. iudei. 2°. nisi sint vsuraria uel de
vsura empta. qa vẽdẽda ꝛ restituẽda
sũt illis a qb9 sũt accepta uel heredib9
eo℞. Q̃ si nõ ĩueniũt̃ poterũt sic ꝯuer
sis tã q̃ paupib9 p epm assignari.
¶ Que pena iudeo℞ q tẽptãt subuer
tere baptiçatos? R̃°. Debẽt publicꝭ fla
gellis deputari. 28. q. i. sepe. ita tñ q̃ h̃
pena nõ trãseat ĩ vĩdictã sanguĩs. qa
talis pena reliquẽda est brachio sclari
A. Nã ꝓpt̃ subuersionẽ p̃fatã uel si
milẽ ꝺm leges irrogat̃ pena mortꝭ. ut
p3 s̃. iude9 p̃. §. 2°. in additiõe. Flagel
latio aũt irrogat̃ etiã ꝓ sola ꝯuersatio
ne. dcõ. c. sepe. vbi dr̃. Sepe malo℞ cõ
sortia etiã bonos corrũpũt. ꝛ. ĩ. Qui
cũq3 ĝ amodo ex his q baptiçati sunt
infideliũ ꝯsortia non vitauerint. ꝛ hi
xp̃ianis donent̃. ꝛ illi publicꝭ cedibus
deputent̃. B

Iudicare

Iudicare põt ĩtelligi dupliciṫ. Vno modo qñ aliqs vi
dens opa ꝓximi de qb9 dubiũ est quo
aĩo fiũt iudicat ĩ peiorẽ ptẽ. ꝛ de h̃ dr̃
s̃. dubia. Alio mõ dr̃ iudicare iudex
qñ sñiam ꝓfert. ꝛ de h̃ dicet̃ stati in. c
iudex p̃. §. 3°. ꝛ se.

Iudex

Iudex p̃ cõmunit̃ Quantã
sciam d3 habẽ iudex? R̃° ꝺm
Ber. ex̃ de rescriptꝭ. sciscitatus. Debet
esse peritus nec querere ab aliis qd eũ
loq oporteat. in Auten. de iudi. in pn̄°.
coll. 6. ex̃ de consangĩ. ꝛ affini. ex lris.
in fi. Et tñ etiã si illrat9 sit ꝛ hẽat ꝯsue
tudinẽ ꝛ peritiã iudicãdi põt ei causa
cõmitti. C. ꝺ iudi. certi iurꝭ. S3 iudex
maxĩe ecclĩastic9 eẽ nõ põt nisi sit peri
tus saltẽ mediocri iurꝭ sciã. nõt̃ dis̃. 20
c. p̃. A. Idẽ ĩ sũ. con. li° 2°. ti. 5. q. 138.
S3 certe vr̃ q̃ qs possit eẽ iudex etiã si
ne sciã iurꝭ. dũmõ hẽat experientiã cã℞
ex ꝯsuetudĩe. Nã dcã. l. certi iurꝭ. ñ di
stĩguit int̃ iurisdictionẽ ordiariam et
delegatã. ꝛ vr̃ expsse hri ĩ Auten. ꝺ iu
di. in pn̄° coll. 6. ibi. neq3 causa℞ habe
tiũ experimẽtũ ꝛc. vbi etiã p3 q̃ admi
nistrãtes imꝑato℞ ꝛ hñtes dignitatẽ
singuli pñt eẽ iudices ordiar℞ etiã si
nec sciam iurꝭ nec experiẽtiã hẽant cã℞
s̃ debẽt hre peritas assessores. ut ibi. B
¶ Vtr℞ qs possit sup se ꝯstituẽ ex̃neũ
iudicẽ. R̃°. Laic9 põt ꝯstituẽ suũ iudi
cẽ oẽm q hr̃ iurisdictiõi ꝓest. ñ aliũ. C
ꝺ iurꝭ. om. iu. l. i. ꝛ. l. ꝓuato℞. Clerici
ṽo nõ pñt ĩ nõ suũ iudicẽ ꝯsentire. ni
si sit psona ecclĩastica. ꝛ de ꝯsensu sui
epi. ex̃ ꝺ fo. ꝯpe. significasti. nã ꝛ secu
larꝭ iudex nullã in eo põt hre iurisdi
ctionẽ nec ĩ crimĩalib9 nec ĩ ciuilib9.
C. ꝺ epi. ꝛ cle. Autẽ. statuim9. A. Ibi
dr̃. Statuim9 ãt ut null9 ecclĩasticã ꝑ
sonã ĩ crimĩali cã ul̃ ciuili trahẽ ad iu
diciũ sclare p̃sumat ꝯ̃ ꝯstitutiões ĩpe
riales ꝛ canõicas sanciões. Q̃d si fece
rit actor a iure suo cadat iudicatũq3 ñ
teneat ꝛ iudex ex tũc sit iudicãdi ptã
te ꝓuat9. Sãcim9 aũt ut si q clericꝭ uel
psonis ecclĩasticꝭ iusticiã denegare ꝑ
sũpserit tertio reqsiti suã iurisdictio
nẽ amittãt. B. ꝛ ex̃ ꝺ fo. ꝯpe. secula
res. li° 6°. Nec clericus põt huic ꝑuile
gio renũciare. ut. ĩ. renũciatio 3°. §. 3°.
Et h̃ ipm vide h̃. §. pñt. ꝛ. ĩ. sñia. §. 6°.
¶ Vtr℞ iudex possit aliquẽ iudicare si
ne actore uel accusatore. R̃° ꝺm Tho.
scđa scđe. q. 67. Cum iusticia non sit
ad seipsũ s̃ ad alterũ. oportet q̃ iudex

vn⁹ est actoꝛ ⁊ ali⁹ reus. Vñ ĩ crimĩbꝫ
nõ põt aliquẽ ꝯdẽnare nisi hẽat accu-
satoꝛẽ. ex̃ de accu. si legitim⁹. Nihilo-
min⁹ tñ interdũ infamia hꝫ locũ accu-
satoꝛ. ex̃ de accu. euidẽtia. ⁊ tũc ẽ ꝓce-
dendũ ad inqsitionẽ. ut s̃. inqsitio. §.
2°. et 3°.

Utrũ iudex possit aliqd accipe a ꝑ-
tibꝫ. R° ſm Ray. Oꝛdĩarĩ iudices nõ
debent petẽ aut recipe a ptibꝫ etiã ex-
pensas. cũ ꝓpt iusticiã tenẽdã hẽant
suas ꝓuisiões. s. ne dũ sũpt⁹ q̃rit̃ ꝑdo
crasset. dis. 86. nõ sat. 23. q. i. militare
in fi. Nec credo ꝙ etiã spõte oblata de
beat recipe ꝓpt suspitionẽ vitãdam.
Ab alijs võ encenia spõte oblata ac eti
am moderata recipe põt. dis. 18. de eu-
logijs. ff. de offi. ꝓcõ. solẽt. A. Ibi dr̃
Non in totũ encenijs abstinẽ debebit
ꝓcõsul ſ; modũ adijcẽ. ut neq; mõ se ĩ
totũ abstineat nec auare modũ ence-
nioꝝ excedat. Nã valde inhũanũ ẽ a
nemĩe recipe ſ; passim vilissimũ. ⁊ per
oĩa auarissimũ. Hec etiã notãt̃ in sũ.
con. li° 2°. ti. 5. q. 142. B. Judex etiã
delegatus nihil recipe põt a ptibꝫ nisi
forte esculẽtũ uł poculentũ ex mera li
beralitate oblatũ qđ paucꝭ diebꝫ ꝯsu-
mi possit. uel nisi moderatas expẽsas.
cũ ipm ꝓpt cãm sibi ꝯmissam ꝯtigeĩt
ex̃ suũ domiciliũ ꝓficisci. ita ꝙ in ipsis
expẽsis nõ excedat modũ. nec exigat
plus ab vna pte q̃ꝫ ab alia. ⁊ ꝙ ꝓpt ex
pẽsas habendas nisi cã reqrat occasio
nẽ ꝓficiscẽdi nõ assumat ⁊ si litigãtes
fuerĩt notabilr̃ paupes etiã ꝓ expẽsis
nihil exigat. ex̃ đ rescrip. statutũ. §. ĩ-
sup. li° 6°. Assessoꝛẽ nõ accipiat nisi eo
indigeat. alioqn de suo ꝓprio tenet̃ ꝓ-
uidere ei. Sꝫ si ĩdigeat assumat neutri
pti suspectũ. ⁊ ei de ꝯpetẽti salario mo
derato ab eo faciat a partibꝫ ꝓuideri.

Notarios in cã sibi ꝯmissa ab ĩmode-
rato salario refrenet. nec cũ eis nec cũ
assessoꝛe lucrũ ꝑticipet. ⁊ si ꝯ̃ h̃ recipe-
ret ad restitutionẽ tenet̃ ⁊ non ꝓdest
remissio. A. s. eoꝝ qbꝫ faciẽda ẽ resti
tutio qn teneat̃ ad integrã restitutio-
nẽ. ut in. c. đ q̃ stati. B. ut in dcõ. c.
statutũ. Silr̃ dꝫ refrenare nũcios ⁊ of-
ficiales q̊scũq;.

Quid si iudex ĩiuste iudicauit? R°
ſm Ray. Si scient̃ male iudicauit. pu
ta timoꝛe. cupiditate. odio. amoꝛe. uel
alia q̃cũq; causa. tenet̃ leso p̃cise ad oẽ
int̃esse. nisi posset ĩducẽ illũ ꝓ q̊ tulit
sñiam ad plenariã restitutionẽ. C. de
pena iudi. l. vlt. xi. q. 3. q̃tuoꝛ. Et ſm
leges multas alias penas dꝫ sustinere.
Debet etiã p̃ter restitutionẽ ĩponi ei
pnĩa tãq; ꝓ grauissimo crimĩe. xi. q. 3
quicũq;. A. Hoc enĩ grauı⁹ ẽ rapina
simplici. qa auctoĩtate dĩna abutẽdo
p̃ter ĩiuriã ꝓximi deũ inhonoꝛat. ſm
Vl. ⁊ in sũ. con. eo. ti. q. 137. B. etiam
si sit iudex eccłiastic⁹. Adhuc al' multi
plicit̃ punit̃. ut. ĩ. iudex 2°. §. 2°. Si võ
ꝑ ignoꝛãtiã ĩiuste iudicauit. tenet̃ ſm
leges leso inq̃tũ bonũ ⁊ equũ videbit̃
religiõi iudicãtꝭ. ff. đ va. ⁊ ex̃oꝛ. cogni.
l. vlt. In iudicio tñ aĩe tenet̃. ut ĩ p̊ ca
su si ĩ culpa fuit. s. qa sciuit uł scire de-
buit se ĩsufficiẽtẽ ⁊ iudicare talẽ cãm
p̃sumpsit. Et idẽ si erat sufficiẽs ſ; ne-
glexit studẽ ⁊ vidẽ qđ debuit. Miti⁹
tñ agẽdũ cũ isto ẽ q̃ꝫ cũ illo q scient̃ fe
cit. Et addit h̃ Vl. ꝙ si iste ignoꝛãs fu
it delegat⁹ ⁊ nccĩtate obedientie male
iudicauit ſ; tñ bona fide ⁊ de ꝯsilio pe
ritoꝝ nõ tenet̃. A. Tenet̃ aũt ad resti
tutionẽ si ĩ petẽdo ꝯsiliũ fuisset negli-
gens aut culpabił ſm eũdẽ Vl. ⁊ glo.
Ray. in dcã. q. 137. vbi etiã hr̃ qđ sta-
tim sequit̃. B. Et idem dicit Ray.

184

ſi talis iudex tulit iniquā ſnīam dece-
ptus p aſſeſſorē talē q coīt ſufficiēs pu
tabat̄. A .Ray. ut pꝫ vbi ſ̄. nō videt̄
loq de delegato tm̄ ſ gnāliter de omni
iudice. B

Quid ſi iudex accepit pecuniā ut
male iudicaret? R° ſm Ray. Nō ſolū
punit̄ ut ſ̄. in pcedēti. §. dictū ē. ꝙ ſci
ent̄ male iudicauit. ſ etiā pecunia ſic
receptā tenet̄ reſtituē. non ei q dedit.
cū turpit̄ dederit. ſ ei ī cuiꝰ ījuriā rece
pit. i. q. i. iubemꝰ. ⁊ ar. i7. q. 4. ſi qs in
atrio. ff. ꝺ calū. l. gnāliter. §. illud. A
Idē ī ſū. con. eo. ti. q. i39. Et h̄ verū in
foro iudiciali. Secꝰ ī pnīali ī q nō ſuc-
cedit obligatio niſi ad ſolū intereſſe. ⁊
nō ad penā niſi pceſſerit iudicial̄ ſnīa
al̄ pēa nō debet̄ ī foro pnīe. ut dīc glo.
iz. q. z. fratnitas. Hec etiā ſentit glo.
Ray. ut pꝫ ī ſū. con. eo. ti. q. i40. Et ut
ibi pꝫ ſm Vl. h̄ caſu dicēdū eſt de hac
pecunia idē qꝺ ꝺ alio turpi lucro. B

Quid ſi accepit pecuniā ut iudica-
ret ul̄ etiā ut nō male ſ bn̄ iudicaret?
R° ſm Ray. Tenet̄ reſtituē ei q dedit
A .niſi dediſſet ut aīuꝫ iudicꝭ ſub ſpe
recti incliāret. ⁊ ita īdirecte ⁊ tacite ī-
tēdebat ipm corrūpe ſm eūdē. ut ī di
cta. q. i40. B .qa cū ex officio ſuo tene
ret̄ gratꝭ iudicare ⁊ bn̄. turpit̄ accepit
⁊ crimē ꝯcuſſiōis ꝯmiſit. Et idē dico.
ſi ex aliq̄ cā oportebat eū nō iudicare.
⁊ nihilominꝰ ut nō iudicaret accepit
aliqd. i. q. i. iubemꝰ. ⁊. c. lege iulia. ⁊. c
venale ius. A .Al̄ icipit uel. ⁊ ſeqt̄ ī-
mediate pꝰ. c. lege iulia. B .ex̄ ꝺ ſymo.
nemo. Et Augꝰ. xi. q. 3. Nō licet iudici
vendē iuſtū iudiciū. ⁊ ſi liceat aduoca
to vēdē iuſtū patrociniū ⁊ iurꝭ ꝯſul-
to iuſtū ꝯſiliū. A .Hoc hr̄ ea. q. c. nō
licet. Et pdictis con. Vl. ut pꝫ in dcā
q. i39. ⁊. q. ſe. B

Quid ſi iudex tenet̄ ⁊ nullo modo
vult iudicare. ⁊ ꝓpt̄ h̄ amittit aliquis
ius ſuū? R° ſm Ray. Tenet̄ reſtituere
totā litꝭ eſtiationē ei q ꝓpt̄ h̄ ē leſus.
z3. q. z. dñs. ⁊. q. 5. admīſtratores. in
Auten. ut diffi. indi. §. pꝫt. A .Con.
Vl. ut in ſū. con. eo. ti. q. i4. i. B

Utꝝ iudex poſſit penā reo totalit̄
relaxare. R° ſm Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. i67
Duplici rōne īpedit̄ iudex ne reū a pe
na abſoluē poſſit. P̊ qdē ex pte accuſa
torꝭ ad cuiꝰ ius qñqꝫ ptinet ut reꝰ pu-
niat̄. puta ꝓpt̄ aliquā ījuriā in ipm cō
miſſam. ⁊ hꝰmōi relaxatio nō ē in ar-
bitrio iudicꝭ. qa tenetur vnicuiqꝫ ius
ſuū reddē. z° mō īpedit̄ ex pte rei pu-
blice ad cuiꝰ bonū ptinet ꝙ malefacto
res puniāt̄. Sꝫ tn̄ q̄tū ad h̄ differētia
eſt int̄ inferiores iudices ⁊ ſupmū. ſ.
pncipē cui ē plenarie ptās publica cō-
miſſa. Iudex enī īferior nō hꝫ ptātem
abſoluēdi reū a pena ꝯ leges a ſupiore
ſibi poſitas ſ pnceps q hꝫ plenā ptātē
in re publica poteīt reū licite abſoluē
ſi h̄ rei publice viderit expedire ⁊ paſ
ſus ījuriā noluerit remittē. Habet tn̄
locū mīa iudicꝭ ꝓut in ſe. §. dr̄. in fi.

Utꝝ iudex poſſit penā diminuē. R°
ſm Hoſti. Reo ꝯuicto ſi ī iure certa pe
na īueniat̄ illa īponi dꝫ. al̄ arbitrio ſuo
ꝯmittit̄. C. ꝺ vi pub. ul̄ pua. l. ſeruos.
ī fi. ⁊ ex̄ ꝺ trāſac. c. vltꝭ. tn̄ in hūaniorē
ptē dꝫ ſp decliāre ⁊ ſic mitigare maxie
cū cā ſubeſt. puta qa nō ex ꝓpoſito ſ
caſu culpa ꝯmiſſa fuit. ul̄ qa ījuria effe
ctū nō habuit. uel ꝓpt̄ etatē puerilem
aut etiā ſenilē ⁊ hꝰmōi. de qbꝫ. ī. pena
P̊. §. 3°. et 4°. A .Bn̄ facit ad h̄ dictū
c. fi. ꝺ trāſac. B .Et ītelligēdū ē ſm
Tho. vbi ſ̄. ꝙ mīa iudicꝭ hꝫ locū ſolum
in his que eiꝰ arbitrio relinquūt̄. cir-
ca q̄ vide. ī. pena P̊. §. anplt. A .Ad h̄

videt intēdere q̄ habet ī sū. con. eo. ti. q. 146. vbi etiā dr. In extraordinariis aūt tūc dicet pena diminui ul' augeri. cū iudex nō seruat id qd in talibꝫ seruari ɔsueuit. B

Vtrū iudex possit penā augere. R°. Augēda ē pena aliqñ ad terrorē alioꝝ q proni sūt ad culpā. qa multi crassantibꝫ opus ē exēplo. ff. d pe. l. aut facta §. vlti. A. Idē in dcā. q. 146. B

Vtrū liceat iudici iudicare ꝓpt ꝓbata ɔ̄ vitatē quā ip̄e nouit. R° ſm Tho scda scde. q. 47. Iudex ī iudicādo magis dꝫ seq legitīa documēta p īstrumēta ⁊ testes ⁊ alia hmōi q̄ id qd ip̄e nouit tāq̄ puata psona. Ex hac tñ puata cognitiōe pōt iuuari. ut districti⁹ discutiat ꝓbatiōes īductas. ut possit eaꝝ defectū īuestigare. Q si eas nō pōt de iure repellē. dꝫ eas ī iudicādo seq. Dicit etiā Tho. scda scde. q. 64. ꝙ si aliqs quē scit iudex innocētē falsis testibꝫ ɔuīcit ut occidat si iudex nō pōt inuenire occasionē liberādi innoxiū dꝫ eū ad supiorē mittere iudicandū. Si aūt neq̄ h pōt. nō peccat ſm alſata ferens sniam. qa nō ipse occidit eū ſ illi q eū asserūt nocentē. Con. Pe. ⁊ Ray. A Vl. aūt dicit ꝙ ex q̊ iudex scit negocii vitatē cū suis circūstantiis. īpossibile iudicat qn aliquā viā iuris īueniat q̄ liberet īnoxiū. nisi sit ex īprudētia uel negligētia iudicis. Et posito ꝙ nullam viā īueniat p quā eum liberare possit. nec actorē nec testes possit emolire ꝙ desistāt a cā dꝫ ptestari se nō hr̄e ɔscientiā ɔdēnādi eū. qa scit eū īnocentē. ⁊ h certis indiciis ostendat ꝓbabile ita ꝙ coītas nō scandalizet ⁊ sic absoluat eū a suo iudicio ptātem relinquēs eis ut deferāt crimē ad supiorem si voluerint siue agat de rebꝫ siue de persona.

Glo. aūt Ray. dīc q nō vr tutū ꝙ talis ad supiorē mittat. nec credit h faciendū esse ſ poti⁹ deberet oīa mala tolerare q̄ īnocentē sciens ad mortē uel ad mutilationē ɔdēnare uel etiā exponē ɔdēnādū. Et dīc etiā ꝙ iudicē in h casu ɔdēnantē nō auderet a pctō mortali excusare. Itē dīc. Credo etiā ꝙ iudex inferior q scit vitatē nō dꝫ ɔdēnare innocētē etiā si pcipiat ei a supiore iudice. Idē nōt Nico. d lira Exod. 23°. Nec ē ɔ̄ ex de offi. dele. pastoralis. vbi dr ꝙ ordīari⁹ dꝫ exeq suīam latā a delegato ad mādatū ei⁹. q̄uis idē ordīari⁹ sciat illā eē iniustā nisi possit obtinere ab eodē legato ut ab h onere absoluat. qa loqt ibi de ciuilibꝫ causis et eccliasticis. vbi null⁹ ɔdēnat ad mortē ⁊ iō nō ē ibi tantū piculū sicut in casu ꝓposito. Pro h optīe facit. c. inqsitiōi. ex de sen. exco. Ad dictū etiā. c. pastoralis pōt dici ꝙ loqt n̄ ī cognitiōe seu ɔdēnatiōe ſ in cause executione ⁊ circa ea q̄ nō sūt tāti piudicii. Et pdicta notāt in sū. con. eo. ti. q. 149. B

Vtrū iudex laicus possit iudicare de clerico. R°. Nō pōt. ſ si eū vocat dꝫ puari officio iudicādi. xi. q. i. īolita. A Meli⁹ videt facē Auten. statuim⁹. de qua. ī. B. nec snīa valebit. ex d iudi. at si clerici. ⁊. c. cū non ab hoīe. Sꝫ etiā q eū vocari fecit dꝫ amittē cām. Intellige p snīam. ⁊ dꝫ excoīcari. ut ī dicto c. inolita. Idē etiam pꝫ. C. d epi. ⁊ cle. Auten. statuim⁹. Et ſm Hosti. ex sola vocatiōe ex q̊ cleric⁹ tract⁹ erit. aduersari⁹ patiet pdictā penā. xi. q. 3. placuit. ex de exces. pla. grauē. Iudex vō nō patietur pdictam penam. nisi iudicauerit ul' forte solū citra litis ɔtestationem loc⁹ est pnīe. A. Certe videt ꝙ in his casibꝫ ipo iure pena irrogetur.

185

ut in dcā Auten. statuim⁹. 7 p3 s. §. p̄ in additione. B. De mā h⁹ q̄stionis hēs h s. §. z°. 7. i. snia. §. 6°.

Vtr̄ mister peccet exequēdo snias iudicū ↄ̄ innocentē. R° fm Tho. scda scde. q. 64. in fi. Si snia ↄtinet intolerabilē errorem. mister nō ↄ3 obedire. Al' excusarēt' carnifices q martyres occiderūt. Si aūt nō ↄtineat manifestā iiusticiā nō peccat p̄ceptū exequēdo. q̄a ipse nō h3 discutē sniam supioris. nec ip̄e occidit s iudex cui misterium adhibet. Et ītelligit Ray. q̄ si ip̄e misister sciat q̄ ↄdēnat⁹ inocēs est. non ↄ3 exeq mādatū iudici. sec⁹ si dubitat. tūc eni excusat' obediēdo. xi. q. 3. qd g̃ z3. q. i. qd culpat'. A. Con. cū Ray. Vl. ut in sū. con. eo. ti. q. 150. 7 faciūt ad ea q̄ dicta sūt s. §. xi° i additiōe. B.

Iudex z° de iudice ecclia stico. Et hic aduertēdū q̄ p̄sona ecclīastica pōt iudex eē 7 cās ventilare 7 iudicare int' subditos in qbus iurisdictionē h3 p̄sertī clicos. xi. q. i. c. p̄. 7. c. expientie. ex̄ de fo. ↄpe. p totū. Et nisi ecclīastic⁹ nō pōt exercē iurisdictionē nec h3 eā i clericum. ut s. iudex p̄. §. z°. Nec clericus pōt huic iuri renūciare. Et quid si d' facto renūciet hr̄. i. renūciatio 3°. §. 3°. et 4°. De hac q̄stiōe clare hēs s. iudex p̄. §. plt.

Iudex ecclīastic⁹. A. ordinari⁹ siue delegatus. ut in. c. cū eterni. de q̄. i. B. q ↄtra iusticiā in ḡuamē alteri⁹ ptis i iudicio qcq̄3 facit p grām uel p sortes. puta p pecuniā. suspēsus ē p annū ab executiōe officij. 7 ↄ3 ↄdēnari ad estimationē litis pti quā lesit. 7 si suspension dutāte ingesserit se diuis fit irregulari 7 nō nisi p papā poteīt liberari ex̄ de sen. 7 re iudi. cū eterni. li° 6°. Et adde hic qd hr̄. i. symonia. p̄. §. z5° q incipit. qd si datur.

Nūqd ptinet cognitio ad iudicem ecclīasticū si iudex laic⁹ tenet malefactorē q dic se clicū 7 petit remitti ad curiā ecclīasticā. ul' ipsa curia petit eū 7 ip̄e iudex denegat? R°. Ad iudicē ecclesiasticū ptinet cognoscē. quia de re agit' spūali siue ecclīastica. s ↄ3 vocari iudex secularis ul' ali⁹ cui⁹ intest. ex̄ de sen. exco. si iudex. li° 6°.

S3 quō p̄cedit' in dicta q̄stiōe? R°. Si notoriū ē q̄ ille sit cleric⁹ q tali priuilegio gaudē debeat. stati absq̄3 alia cognitiōe ↄ3 reddi. Q̄ si fama publica de h ē ul' ipse p clico coiter hēbat'. ul' se pus nō gerebat p laico. 7 de p̄hēsus fuit cū tonsura 7 hitu clericali. ↄ3 etiam reddi in ↄtinēti. Non dico sine cause cognitiōe s aū cause cognitionē d' clericatu. ita tñ q̄ p̄bādi necessitate non ipse s aduersari⁹ astrigat'. Si vo aū deprhensionē p laico publice se gerebat 7 p tali coiter hēbat'. etiā si tpe dep̄hēsionis i clericali erat habitu. nō est restituēdus q̄usq̄3 fidē fecerit d' clicatu. s tñ interi ↄ̄ eū p̄cessus iudicialis quiescet. ex̄ de sen. exco. si iudex. li° 6°.

Quicūq̄3 ip̄edit qn corā iudicib3 ecclesiastici delegati ul' ordiariis i causis q̄ ad eos ptinēt illi q ↄquerūt' p̄nt iusticiam obtinē. ul' qcūq̄3 ↄpellit impetratores lr̄a3 uel alios recurrentes ad forū ecclīasticū i causis q̄ d' iure ul' antiq̄ ↄsuetudie ad ip̄m ptinent ad desistēdū ul' ad litigādū de eis i foro seculari ḡuādo iudices ecclīasticos uel impetrātes ul' litigātes siue litigare volētes corā eis. ul' grauādo p̄pinq̄s ip̄o3. seu capiēdo res ecclīasticas taliū ul' q̄cūq̄3 alio modo. Item qui ad p̄dicta dant auxiliū consiliū uel fauorem.

oēs tales ipſo facto ſūt excoīcati .ex̄ de
īmu. ec. c. qm̄. li° 6°. A .Et ibi addit̄
ꝙ a dicta excoīcatiōe nullaten⁹ abſol-
uant̄. niſi tā iudici cui⁹ cognitio fueīt
impedita uel iuriſdictio vſurpata. q̄ꝫ
pti q̄ pturbata fuerit ī ꝓſecutione ſui
iur͛ de īiuria dānis expēſis ⁊ intēſſe p̄-
us integre ſatiſfecerit. B

Utꝝ iudex eccl'iaſtic⁹ poſſit iudica-
re de ſubdit͛ laicoꝝ p̄ncipū ⁊ de ipſis
p̄ncipibꝫ. R̄ᷓ°. Oīs xp̄ian⁹ rōne pcti ī ef
ficit̄ ꝺ foro eccl'ie. Iere. p̄. Ecce ꝯſtitui
te ſup gētes ⁊ regna ⁊c̄. ex̄ de iudi. no-
uit. Ideo ſi iudex laic⁹ negligit facē iu
ſticiā de ſubdit͛ pōt iudex eccl'iaſticus
cōpellere illū ad tenēdū iuſticiam uel
ſupplere defectū ei⁹ cognoſcēdo de cā.
⁊ ſic ꝺ illius ſubdit͛ iudicare. ex̄ de fo.
cōpe. ex trāſmiſſa. ⁊. c. licet. ⁊. c. ex te-
nore. 23. q. 5. admīſtratores. De papa
v̊o quō poſſit in p̄ncipes ſeculares hr̄
ī. papa. §. 4°. ꝓpe fi. A .Iſte. §. īcipit
q̊t ſūt caſus. Predicta etiā notāt̄ ī ſū.
con. li° p̊. ti. 5. q. 13. B .Qn̄ iudex ec
cleſiaſtic⁹ puta ep̄s hꝫ etiā iuriſdictio
nē tpalē quō exeq̄t̄ hr̄ s̄. ep̄s. §. 7°. A
q incipit ep̄s q ī aliq̄. ⁊ ē. §. 9. B .⁊ s̄
homicidiū 2°. §. p̊.

Utꝝ iudex eccl'iaſtic⁹ poſſit iudica-
re de infidelibꝫ. R̄ᷓ° ſm̄ Ray. Directe
nō iudicat de his q for͛ ſūt. s. aliquas
religiōis regulas eis īponēdo. ſ; īdire-
cte iudicat ſubtrahendo xp̄ianos ab
eoꝝ coīone. ut pꝫ de iudeis s̄. iude⁹ p̊.
§. 4°. Itē iudicat de his ſi loquūt̄ ꝯtra
xp̄m ut ibidē. §. 5°. Itē ſi attēptāt ſub-
uertē fideles. s̄. iude⁹ 3°. §. fi. A .Bre
uiter iudicat in oībꝫ ad defenſionē fi-
dei ptinētibꝫ ac etiā ad delictoꝝ corre
ctionē q̊ ad īfideles ſeu tpali iuriſdi-
ctiōi ſubiectoſ. ar. C. ꝺ iudeis. l. iudei
Romano. B

IUdiciū. Quid eſt
dicē cū oꝫ
ꝓcedi ſimplicit̄ ſine ſtrepitu ⁊
figura iudicij. R̄ᷓ°. Tūc non oꝫ ꝙ nccīo
exigat̄ libell⁹ uel lit͛ ꝯteſtatio. Poteſt
etiā iudex ꝓcedē tpe ferioꝝ ob nccītā
tes hoīuꝫ indultaꝝ. Amputet dilatio-
nes q̄ꝫtū pōt. exceptiōes appellationes
⁊ dilatiōes fruſtratorias repellēdo p-
tiū aduocatoꝝ ⁊ ꝓcuratorū iurgia re-
pellat. refrenet multitudinē teſtiū. ſ;
ꝓbatiōes nccīas ⁊ defenſiōes legitīas
recipiat. Sꝫ nō debēt ꝓpt̄ h̊ excludi ci-
tatiōes. iuramētū de calūnia ul' mali-
cia uel de v̊itate dicēda. Eſt etiā ī ipo
lit͛ exordio petitio faciēda ꝓ pte agēt͛
ſiue etiā rei ſi voluerit. ⁊ h̊ ī ſcript͛ ul'
v̊bis mox redigēda ī act͛. Pōt etiā iu-
dex diē certū ⁊ terminū aſſigṅre. A .s.
ſil' vtriqꝫ pti. ut ī cle. ſepe. ꝺ q̄. ī. B .ad
dādū poſitiōes ⁊ articulos ⁊ ad exhi-
bēdū oīa acta ⁊ munimenta qbꝫ ptes
vti volūt ī cā. niſi aliud de ptiū volū-
tate ꝓcedat. eo ſp ſaluo ꝙ qn̄cūqꝫ fiēt
remiſſio ꝓ teſtibꝫ ꝓducendis poſſint
etiā inſtrumēta ꝓduci. A .aſſignati-
one dicti termini nō obſtante. ut ibi.
B .Itē iudex ex officio ſiue ad alteri⁹
ptis īſtātiā pōt interrogare quālibet
ptē vbicūqꝫ eq̄tas ſuadebit. Itē poteſt
ſn̄iam ferre ī ſcript͛ citat͛ ptibꝫ licꝫ nō
pemptorie ſtādo ⁊ ſedēdo ⁊ ſi ei vide
bit̄ ꝯcluſiōe nō facta. A .ꝓut ex peti
tiōe ⁊ ꝓbat͛ ⁊ alijs actitat͛ ī cā fueīt fa
ciēdū. ut ibi .B .Et ſi etiā in p̄miſſis
caſibꝫ ſolēnis ordo iudicij ī toto ul' in
pte nō ꝯdicētibꝫ ptibꝫ obſeruet̄ vale-
bit. Hec oīa in cle. ſepe. de v̊. ſigſ.

Procedi pōt ſimpl'r ⁊ ꝺ plano ī cau
ſis ſup electiōibꝫ poſtulatiōibꝫ ul' ꝓui
ſionib⁹ ⁊ ſup perſonatibꝫ canonicati-
bus ul' p̄bendis ⁊ beneficijs qbuſcūqꝫ

186

⁊ sup decimis m̄rimonijs ⁊ vsuris ⁊ ea tāgētibꝫ. ut in cle. dispēdiosam. ex̄ eo.

¶ Quatuor modis puertit̄ humanū iudiciū. s. timore. cupiditate. odio. ⁊ amore. Vn̄ v̄sus. Quatuor ista timor odiū dilectio cēsus. Sepe solēt hoīum rectos puertē sensus. xi. q. 3. q̄tuor.

¶ Mulieres ad iudiciū nō pn̄t euocari uel trahi cā testionij uel alia q̄cūqꝫ cā q̄ in iure nō exp̄mit̄. A. s. inuite. ut in. c. mulieres. de q̄. i. B. Sed cū necessariū fuerit testioniū eaꝝ. fiat ut dr̄. i. testis p̄. §. 3°. Al̄ est irritū q̄cquid fit. ex̄ eo. mulieres. li° 6°.

¶ Mulieres religiose p̄fessi q̄ debent sub clausura morari nō vocēt̄ ad iudiciū p̄sonalit̄ ex q̄cūqꝫ cā etiā si velint. A. Al̄ totū qd̄ fit ꝯ̄ est irritū. ex̄ eo. mulieres. li° 6°. B

¶ Nō licet accusato ī iudicio negare v̄itatē. ut s̄. accusat⁹. §. 2°. De iudicio ferri cādentis ⁊ aq̄ bullientis h̄es s̄. duellū. §. p̄lt. Vtꝝ iudiciū vitandū sit ꝓpt scādalū. vide. ī. scādalū. §. an̄plt.

Iurare

Iurare quid sit? R° s̄m Tho. secūda scd̄e. q. 79. Iurare ē deū in testē inuocare. ⁊ est act⁹ latrie. Vnde Jero⁹ sup Math. Qui iurat aut veneratur aut diligit eū p quem iurat. A Scd̄m Ray. vo ⁊ in sū. con. li° p̄. ti. 9 q. i. Iuramētū est affirmatio de aliq̄ sacre rei attestatiōe firmata. B

¶ Vtꝝ liceat iurare per creaturas. R° s̄m Tho. vbi s̄. Iuramētū p̄ncipalr̄ refert̄ ad ip̄m deū cui⁹ testioniū īuocat̄. Scd̄ario aūt assumūt̄ aliq̄ creature nō s̄m se s̄ inq̄ꝫtū in eis diña veritas manifestat̄. sicut iuram⁹ p euangeliū. i. p deū cui⁹ v̄itas in euāgelio manifestat̄ ⁊ p sanctos q̄ hāc v̄itatē crediderūt ⁊ obseruauerūt. Ali⁹ ē q̄qꝫ modus iurādi p execrationē qn̄ inducit̄ creatura aliq̄ ī qua diñū iudiciū exerceat̄. sicut solet qs iurare p caput suū aut p filiū ⁊ h⁹moi. Q aūt dn̄s ꝓhibuit iurare p creaturas. ut pꝫ Math. 5°. intelligit̄ ꝓhibitū ita ꝙ eis exhibeat̄ reuerētia diuina. sicut iudei p āgelos ⁊ creaturas iurabāt. ut ait Jero⁹. Et eo mō punit̄ cleric⁹ iurās p creaturas. zz. q. z. clericū. ⁊. c. si qs p capillū. A. Con. glo. Ray. ut in sū. con. eo. ti. q. 6. B

¶ Quid d̄ his q iurant p mēbra dei? R°. Si ē cleric⁹ dꝫ deponi. Si laic⁹ anathematiçati. zz. q. i. si qs p capillum Sed ītelligēdū videt̄ qn̄ cū irreuerentia ⁊ q̄ī blassemia iurant. Vn̄ subdit̄ ibi. Vel alio mō blassemia ꝯ̄ deū v̄sus fuerit ⁊c. Sec⁹ vr̄ si cū reuerētia. ut si p sanctū caput dei iuraret ⁊ h⁹moi. A Glo. Ray. dic h̄ intelligēdū eē qn̄ hr̄ ex ꝯsuetudīe. Al̄ si qs aliqn̄ iurat p caput aut p oculos dei aut p alia mēbra ei⁹ q̄ in ceteris hoīb̄ nō censent̄ turpia uel īhonesta. nō credo ꝙ peccet mortalit̄. Ribaldos aūt illos q passim ⁊ assidue iurāt p mēbra dn̄i n̄ audeo a peccato mortali excusare. ⁊ credo blassemiā eē qn̄ qs iurat p mēbra dn̄i que ī alijs hoīb̄ reputant̄ īhonesta. ut ī sū. con. eo. ti. q. 7. Tales enī s̄m leges puniūt̄ vltimo supplicio sil̄ cū sodomitis. in Auten. ut nō lux. ꝯ̄ nām. coll̄. 6. B

¶ Quid si qs ex īpetu iurauit id qd̄ deliberate nō iurasset? R° s̄m xb. Seruate tenet̄ si licitum est. A. Sufficit enī ad h̄ ꝙ sit obligat⁹ ꝙ ītēderit deū inducē in testē illi⁹ rei quam dixerat. s̄m eūdē. ut ī sū. con. eo. ti. q. 10. B

¶ Vtꝝ vxor p⁹q̄ꝫ ꝯfessa ē sacerdoti de adulterio possit iurāe marito ꝙ n̄ hꝫ culpam. R° s̄m xb. Poti⁹ dꝫ q̄libet mala tolerare q̄ꝫ h̄ iurāe. q̄a certa eē n̄ p̄ōt ꝙ

hꝰmōi culpa ſit ei dimiſſa.ex̄ ꝺ pur.ca c.accepimꝰ.Idē Ber.⁊ Hoſti. A .Idē in ſū.con.eo.ti.q.12. B

¶ Quid ſi qs iurauit aliquid facere qꝺ eſt veniale pct̄m̄.iō ꝯmittit illud? R° ſm xv. Hugu.notauit ꝙ talis mortalit̄ peccat.Nā impia ē ꝓmiſſio q̄ ſcelere adimplet̄.22.q.4.ī malis.Et ſb̄dit xv. Ego credo ꝙ nō peccat niſi venialit̄. A .Hoc pōt eē veꝝ qn̄ ex iuſta ignorantia neſciebat illicitū eē qꝺ iurabat. Al̄ ſecꝰ. qa cū iuramēto h̄ caſu deficiat iudiciū eq̄ꝑatur ꝑiurio.22.q.2.aīaduertēdū. B

¶ Qui ſūt illi q nō admittūt̄ ad iurādū? R° ſm Tho.ſcꝺa ſcꝺe.q.89.Non admittūt̄ ſiue nō cogūt̄ pueri an̄ ānoſ pubertatis.22.q.5.pueri.vbi etiā dr̄. ꝙ ſi iurauerīt ⁊ pr̄ ut audiuit ſtatī ꝯdixit.irrita ſūt iuramēta.Itē nec alꝑiuri.22.q.5.paruuli.Itē nō debēt accedē ad iurādū niſi ieiuni ꝓpt reuerētiā.22.q.5.honeſtū. A .Ibi p; ꝙ h̄ ē de ſuaſiōe ⁊ nō de p̄cepto. B .Itē ſolēnib; dieb; nō ē iurādū ꝓ reb; tpalib; niſi ī magna nccītate.ex̄ de ferꝫ.c.p̄. A de h̄ dcm̄ ē s.ferie.§.6°.cū additiōe.B

¶ Utꝝ ſacerdotib; liceat iurare.R° ſm Tho.vbi s̄.Nō licet eis niſi ꝓ magna nccītate ⁊ vtilitate.2.q.5.ſi quis p̄ſbyter. Et ponit Ray.7. caſus ī qb; pn̄t ⁊ debent iurare.p̄mꝰ ne ꝓ defectu ꝓbationū aliqs ledat̄ uel rē ſuā amittat.tūc enī ꝫ iurare ⁊ teſtificari ꝑ modū q ponit̄.ī.teſtis 3°.§.10. A .i.ſm diſtinctionē ibi poſitā. B .Itē ꝓ fide Itē ꝓ obediētia.Itē ꝓ pace.Itē ꝓ indēnitate eccl̄ie.q caſus pōt reduci ad primū.Itē cū abſoluit̄ ab excoīcatiōe.Itē cū infamatꝰ ꝫ ſe purgare.Probant̄ h̄ oīa ex̄ de elec.ſignificaſti.vltra mediū 28.diſ.de ſyracuſane.ex̄ de offi.oꝛ. ad

reprimendū.2.q.5.p̄ſbr̄.p̄.et 2°. A Idē in ſū.con.eo.ti.q.16. B .Pōt hodie addi.8.et 9.caſus.qa ſi ſacerdos litiget ſiue ī cā ſpūali ſiue alia ꝫ iurare de calūnia.ſimilr̄ ⁊ de v̂itate dicenda. ex̄ de iura.ca.ſi ꝺ calūnia.li° 6°. A .Videt̄ ꝙ in his caſib; ul̄ ſilib; ꝫ iurari tactis ſacro ſanctis euāgeliis.niſi ab ep̄o q iurat ꝓpoſitis tm̄ ſ nō tactis.ut in.c.fi. ex̄ de iura.ca. In aliis v̂o leuioꝛib; ſacerdotes nō tāgūt euāgeliū.ſed intꝛogant̄ ꝑ ſanctā ꝯſecrationē.dcō.c.ſi qs p̄ſbyter.Et idē vr̄ ī aliis clericis ut interrogent̄ ꝑ ſanctā oꝛdiationē.qa nec ipſi ſine magna nccītate debēt tāgere euāgeliū.22.q.5.nullꝰ. B

¶ Utꝝ ſi qs ſimplr̄ iuret aliq̄ cōditio ītelligat̄.R° ſm Hoſti.Multe ꝯditiones etiā ſi tacent̄ intelligūt̄.Nā qn̄ iuro ꝙ faciā aliqd.intelligit̄ ſi deo placuerit.qn etiā ſi pape placuerit.qa ſemꝑ eiꝰ auctoītas vr̄ excepta.25.q.1.c.vlti. v̂ſu.ipſi nāq;.Itē ſi res ī eodē ſtatu ꝑmāſerit.Un̄ ſi qs gladiū depoſuit apꝺ me ⁊ factꝰ furioſus repetit nō teneoꝛ reddē etiā ſi iuraui.22.q.2.ne quis. Itē intelligit̄ ſi mihi fidē ſuauerit.Nō ſeruāti enī fidē nō ē fides ſuāda.Un̄ ſi nō facis mihi qꝺ ꝓmiſiſti.nō teneoꝛ. ex̄ de iure iurꝫ.ꝑuenit.2°.7.c.ſicut.Itē ſi iuro tibi pecuniā reddē ad certū tēpus ſpe future nūeratiōis.intelligit̄ ſi pecuniā mihi p̄us nūerauerit ſiue mutuauerit.C.de nō nu.pecu.indubitati. Itē ſi iuro tibi ſoluē ad certū tēpꝰ.intelligit̄ niſi iudex ꝯtriū p̄cipiat.Nam ius ſuꝑioris ſꝑ videt̄ exceptū.ex̄ ꝺ iure iurꝫ.veniētes.§.p̄.ad fi. Silr̄ niſi ꝑ te fuerī abſolutꝰ.ex̄ de iure iurꝫ.c.p̄.7.c. ſicut.Itē ſi iuro tibi dare dotē.ſubauditur ſi nuptie ſecute fuerint.ut.ff.de iure do.ſtipulationē.Item ſi iuro tibi

181

tāq̄ȝ regi ul' epō te deposito nō obligor
Idē videt' si tu tāq; eps iuras mihi re-
stituē pecuniā quā mutuaui. Nā de-
posit⁹ nō teneberis. Qd verū credo si ī
vtilitatē eccl'ie pecunia v̄sa est. 15. q. 6
ali⁹. Itē si iuro stare mādatis tuis ꝑ of-
fensa tibi ul' tuis facta. ītelligit' nisi p̄-
cipias īmoderatū. īiustū. īpossibile. ul'
h⁹mōi. ex̄ de iure iur. veniēs. 7. c. qn
tauallis. Con. Ray. addēs. ꝙ oēs tales
ne det' mā piurādi debēt petē auctori
tatē ab eccl'ia. ut colligit' ex eisdē decre
talibus. Et con. Tho. scd'a scd'e. q. 58.
Itē intelligit' si facultas siue possibili-
tas se obtulerit. alit' nō īputabit'. ex̄ de
iure iur. q̄relā. 7. c. breui. Vn̄ excusat
hoīem nccītas siue īpossiblitas. Vez q
iurat pecuniā reddere ad certū termi-
nū 7 nō pōt. ꝯsulit Ray. ꝙ an̄ diem ve
niēs corā iudice cedat bonis. ex̄ d' solu
odoard⁹. Itē si iuras mihi reddē vinū
uel bladū. subaudit' eiusdē bonitatis.
ff. si cer. pe. l. cū qd. Itē si iuro tibi da-
re filiā meā ī vxorē. intelligit' ꝙ bona
fide laborabo ut eā hēas. nec ad aliud
obligor. cū alienū factū p̄cise ꝓmittē
nō possim. ex̄ d' spon. ex lr̄is. Itē si iuro
alicui fidelitatē ul' ꝙ nō ero ꝯ eū. ītel-
ligit' ne ꝓcurē ul' ꝯsentiā ꝙ vitā ul' mē
brū ul' res suos pdat. 7 si me offendat
ul' ꝯiūctos mihi. potero me tueri. ex̄ d'
iure iur. petitio. 7. c. ego. Et de h' iura-
mento hēs s̄. feudū. §. 6°. A. Idē in
sū. con. eo. ti. q. 18. B

Quid si qs iurauit tenē obstagia ī
certo loco. nec hȝ ibi qd comedat uel
vn̄ soluat? R°. fm Hosti. Si tp̄e obli-
gatiōis iā erat nō soluēdo. tenet' obsta
gia seruare. qa vr̄ ad h' se obligasse. 7
q̄rat victū manib⁹ suis ul' mēdicando
Sȝ si tp̄e obligationis erat soluendo 7
nūc deuenit ad pauptatē tūc distiguo
qa si ē talis q possit mēdicare sine ve-
recūdia. dico idē qd' ꝓus. ar. 93. dis. di
aconi. Sȝ si ē nobilis 7 in dignitate. ta
li subueniēdū ē iur. bn̄ficio. ex̄ de iure
iur. q̄relā. 7. c. breui. A. Idē in dcā
q. 18. B

Quid si debitor iurauit creditori se
soluturū ī certo termīo 7 ipedit⁹ non
pōt? R°. fm Hosti. Si qn̄ iurabat cre-
debat se nō posse soluē. ul' nō hēbat ꝓ-
babilē cām credēdi. tūc ī vtroq; casu
piurat. qa i p° deerat v̄itas. ī 2° deerat
iudiciū. Si vo ab initio ꝓbabilit' crede
bat se posse soluē nō piurabat. 7 si p⁹-
ea fecit posse suū nō ē piur⁹. Sȝ 7 mlto
magis excusat' si misit pecuniā tp̄e debi
to ꝫ casu pdita fuit. ex̄ de iure iur. q̄re-
lam. 23. q. 8. si nulla. d' ꝯse. dis. i. sicut.
Qȝ si p⁹ea lapso termīo posset 7 nō sol
ueret piur⁹ eēt. ex̄ de dolo 7 ꝯtu. cū di-
lecti. Con. Tho. scd'a scd'e. q. 89. A. H'
vr̄ fuisse p̄ncipale dictū Ray. ut pȝ in
dcā. q. 18. B

Quid si iuro aliqd gnālit' nūqd ad
specialia teneor? R°. fm Hosti. Cū ge-
neralitas obscuritatē patiat nō vide-
or cogitasse de his sup quib⁹ spālit' iu-
ratur⁹ nō fuissem. 7 sic iterp̄tandū est
iuramētū fm intētionē iurantis qn̄ si-
ne dolo qs iurat. Sec⁹ aūt qn̄ ī p̄e cū do
lo est 7 ille cui iurat' ē sine dolo. Igit' si
emergat casus īopinat⁹ d' q̊ si cogitas-
sem nullo modo iurassem. nō teneor.
Sed con. Ray. 7 xx. 7 etiā Tho. ut hr̄. ī
iuramētū p̊. §. 5°. A. Id' ī dcā. q. 18. B

Quid d' duob⁹ hn̄tib⁹ mēsurā coīta
tis ul' staterā quā cōsueuerūt portare
ad vēdētes 7 mercedē recipe. si iura-
uer̄t sibi īuicē de cetero nō portare? R°
fm xx. Etiā si ex h' multū dānificati
sint. puta qa ꝓuisū ē de alia mēsura. n̄
pn̄t auctoītate ꝓpa veīre ꝯ iuramētū

nisi forte ex h͛ ad extremā necc͞itatē de
uenirent. nec vllo mō possent hr͞e vn͞
viuerēt. Ep͞us tn͞ absq₃ tanta necc͞itate
posset h⁹mōi iuramētū in meli⁹ ɔmu
tare. cū nulli sit vtile ⁊ aliq̄b₉ dānosū
A Idē in sū. con. eo. ti. q. 19. B. Sed
si vn⁹ p̄dictoꝝ piurat nūq̄d alter p̄di
ctoꝝ poterit venire ɔ̄ iuramentū? Di
cendū q̄ si intendebat iurare sub ɔdi-
tione. s. si alter nō portaret. tūc altero
portāte nō tenebit᷑. Si aūt absolute iu
rauerit tenet᷑. Q̄ si nescit quō iurauе-
rit uel intēderit. tūc si emolumētum
mēsure sit cōe ambob₉. vno piurante
reliqu⁹ nihilomin⁹ tenet᷑. cū nullū ex
hoc ei fiat p̄iudiciū. Si aūt emolumē-
tum ē solū ei⁹ q̄ portat. tūc benigni⁹ i-
terp̄tandū est. s. q̄ nō seruāti fidē nō
ꝓmiserit cū suo dāno ⁊ lucro alterius.
Nā gn͞alit᷑ ſm Hosti. ⁊ Ber. si duo si-
bi ad inuicē aliq̄d iurauerīt. vno non
seruāte nec ali⁹ tenet᷑. ex͞ eo. sicut. 3°. in
fi. nisi qđ iuratū est eēt in honorē dei.
ut si iurauim⁹ q̄ diceremus psalteriū
vnū p inuicē uł ut certā elemosynam
darem⁹. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 36
⁊ 37. B. Et de h͛ vltīo hēs h. ī. §. an-
pst. ī fi. ⁊ vid etiā. ī. iuramētū 2°. §. 2°.
Nūq̄d pagan⁹ q̄ iurat p falsos deos
uel creaturas nō concessas teneat᷑? R͞x°
ſm Ray. Dico q̄ cū iurauit pc͞tm cō-
misit ī iurādo. ꝫ si modo nō seruat fi-
dem ꝓmissam addit pc͞tm pc͞tō. 22. q
1. mouet te. Con. Inno. Hosti. ⁊ Tho.
scđa scđe. q. 98. ⁊ addit q̄ licitū ē reci
pere iuramētū ei⁹ q̄ parat⁹ est p falsos
deos iurare. nō tn͞ licet eū inducē ad h͛
q̄ p falsos deos iuret. Con. Pe. ⁊ Inno
A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 28. ⁊ se. B
Quid de eo q̄ cōpulsus ē p metum
iurare se aliquid daturū ⁊ h⁹mōi? R͞x°
ſm Ray. Talis q̄ntūcūq₃ fuerit metus
nihilomin⁹ obligat᷑ dūmō sit de re li-
cita. Sec⁹ de illicita. ex͞ eo. si vō. ex͞ qđ
me. cā. ad audiētiā. tn͞ q̄ sic iurauit po
terit ab ep͞o petē ut cogat illū absoluē
eū a iuramēto. ex͞ eo. ex admīstratiōis
Si h͛ ī p̄etrare nō pōt soluat ⁊ p⁹ea re-
petat. q̄a lꝫ iurauerit soluē. nō tn͞ iura-
uit nō repetē. ex͞ eo. debitores. ⁊ dcō. c.
ad audiētiā. Q̄ si etiā iurauit nō repe
tere tūc denūciet eccl͞ie ſm formā euā
gelicā. ut eccl͞ia ɔpellat illū ad restitu-
tionē. Si vō iurauit q̄ nō denūciaret.
tale iuramētū est illicitū ⁊ iō non ser-
uandū. ex͞ eo. queādmodū. Con. Tho.
scđa scđe. q. 89. ⁊ Pe. ⁊ Inno. ⁊ Ber.
A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 30. vbi etiā
addit᷑ ſm Hosti. q̄ cū q̄s iurauit non
denūciare eccl͞ie tn͞ denūciare pōt. dū-
modo h͛ faciat p̄ncipalr͞ intētiōe salutis
fratris. B. Sil᷑em casū hēs. ī. vsura
6°. §. 7°. Quid si dn͞s facit familiā suā
iurare q̄ reuelabūt ei si quem sciūt uł
audiūt subripuisse de bonis suis. vide
s̄. familia. §. fi.
Quid si q̄s audit aliquē iurare illđ
qđ audiēs scit falsū esse? R͞x° ſm Ray.
Sufficit audiēti ⁊ tenet᷑ ut īdicet illis
q̄ magł p̄nt ꝓficē q̄₃ obesse piuro siue
eū corripiēdo siue ꝓ eo orādo. 22. q.
5. h͛ videtur.
Quid si cleric⁹ iurauit se seruaturū
statuta ī eccl͞ia sua edita. ⁊ p⁹ea fit no-
uū statutū? R͞x° ſm Tho. scđa scđe. q.
98. Nō tenet᷑ ex iuramēto ſuare fatu
ra nisi ītēderit se obligare ad oīa p̄tita
⁊ futura. tenet᷑ tn͞ ea seruare ex vi ipsa
statutoꝝ. Q̄ si tał cleric⁹ ꝓmisit p p̄us
p̄stitū iuramētū ſuare illud statutū
qđ p⁹ea factū ē iteꝝ nō est obligat⁹ ex
iuramēto. ex͞ eo. cleric⁹. Et idē intelli-
gēdū ē de eo q̄ fit nou⁹ ciuis alicui⁹ ci-
uitat. ⁊ iurat ſuare statuta. Cō. Ray.

¶ Quid si aliq dñi tpales. vel clerici. aut plati iurāt seruare statuta 7 ꝯsuetudines alicuꝰ loci uel eccl'ie. 7 inter illa sūt aliq̄ illicita. ī possibilia. ul' libertati eccl'ie obuiātia? R°. Si iurantes h̄ sciūt. nō debuerunt sic gnālit' iurare. nec sūt aliq̄ tenꝰ hꝰmōi iuramēta seruāda. s̄ solū alia. Silr̄ etiā si nesciūt. n̄ sūt seruāda. qa nō tenēt' ad illa. ex̄ de iure iur̄. ꝯtīgit. li° 6°.

¶ Utrū ille cui iurādo aliqd ꝓmittit' possit relaxare iuramētū. R° fm Tho. scd'a scd'e. q. 89. Nō pōt ꝓmittē aliqd alteri sub iuramento dupl'r. Uno mō q̄i ptinēs ad vtilitatē ipiꝰ. puta si sub iuramēto ꝓmittat se seruituꝝ ei ul' pecuniā datuꝝ. 7 a tali ꝓmissiōe pōt absoluē ille cui ꝓmissio facta est. Intelligit' enī ei soluisse ꝓmissū qn̄ fecit de eo fm eiꝰ volūtatē. Alio mō ꝓmittit qs alteri qd' ptinet ad honorē dei ul' vtilitatē alioꝝ. puta si aliqs cū iuramento ꝓmittit alicui se intraturū religionē uel aliqd' opus pietad facturum. 7 ille tūc cui ꝓmittit nō pōt absoluē ꝓmittentē. qa ꝓmissio nō ē facta ei pncipaliter s̄ deo. nisi forte sit imposita cōditio. s. si illi videbit' cui ꝓmittit. ul' aliqd aliud tale. Con. Hosti. 7 Ray. A Idē in sū. con. eo. ti. q. 35. B

¶ Quid si vēditor aliqs iurauit non venire ꝯ venditionē. 7 nūc dic se decepta vltra dimidiū iusti pcij. nūqd dz audiri? R° fm Ber. Si maior ē. nō credo q̄ audiet'. Secus si minor. qa p tale iuramētū nō excludit' nisi bn̄ficiū etatis. nō aūt q̄ renūciet iuri cōi. Un̄ pōt agē ad supplemētū pcij vel ad rescindendā vēditionē. fm illud ex̄ d'emp. 7 ven. cū cā. A . 7 ibi h̄ nōt glo. nōt etiā 7 in sū. con. eo. ti. q. 41. B . Quid de puella q̄ iurauit nō hr̄e regressū ad bona patna. s̄ q̄ eēt dote ꝯtenta. h̄r̄ s̄. dos §. 3°. Uel si vxor iurauit nō ꝯ uenire alienationi dot'. ibidē. §. 4°. Multa circa hanc mām habēt' h̄ stati. c. iuramentū p̊. et 2°. et. ī. piuriū.

Iuramētū p̊'

coīt'. Que causa īstitutiōis iuramēti? R° fm Ray. Duplex ē causa. Una ꝓpt infirmitatē nō credētiū. ut puta cū alicui suadet' aliqd' bonū 7 nō credit v̊bo simplici. introductū est q̄ possumꝰ iurare. zz. q. i. non ē cōtra. 7 c. si pctm̄. Alia cā fuit pmissiua. s. ꝓpt euitādā idolatriā. ꝓpt quod ꝯcessum fuit iudeis iurare p deū. ne iurando p creaturas in idolatriā incidēnt. zz. q i. ꝯsidera. Est g̊ iuramentū licitum 7 meritoriū qn̄ p ipsū ꝓximo subuenit'. Un̄ in p̊s. Dn̄e qs hitabit ī tabernaculo tuo. 7 seqt'. Qui iurat ꝓxio suo 7 n̄ decipit A . Idē in sū. con. li° p̊. ti. 9. q. 3. B . Nō tn̄ est assuescēdū ad iuramētū ꝓpt periculū piurij ꝓpt qd' nō nisi ob nccitatē uel vtilitatē est iurandū. zz. q. i. ita g̊. Et sic intelligendū ē qn̄cūqz iuramētū īuenit' ꝓhibitū. A . s. q̄ sp intelligit' ꝓhibitū nisi rōnabilis nccitas urgeat. ex̄ de iure iur̄. 7 si xp̄s. 7 nōt Nico. d' lira sup zc. c. Exod'. B

¶ Quot sunt sp̄es iuramenti? R° fm Ray. Due. Nā aliud est assertoriū. ut cū iurat' de pn̄ti aut de preterito. puta sic eē uel nō eē. Aliud ē ꝓmissoriū. s. d' futuro. ut cū aliqs iurat aliqd se datutū ul' factutū. Idem Tho. in 3°. sniaꝝ. dis. 39. 7 scd'a scd'e. q. 79. Et addit q̄ h̄ aliqn̄ fiūt simpl'r. ut cū dr̄. Testis est mihi deus. uel corā deo loq̊r. ul' p deū qd' idē est fm Aug'. Aliqn̄ v̊o per execrationē. ut cū qs obligat se ad aliquā penā. ut si h̄ nō fecero h̄ accidat mihi

ul' A

ul' filijs meis ⁊ h⁹mōi. ⁊ tūc fm Augꝰ.
illa ꝑ q̄ sic iurat obligat deo ut h̄ illis
eueniat si secꝰ ē q̄ꝫ dic. A. Idē in sū.
con. eo. ti. q. z. Et additur fm Ray. qꝫ
alie diuisiōes iuramēti ptinēt ad forū
ɔtentiosū. B

℃ Que est forma iuramenti? R̄x° fm
Ray. In veteri lege iurabāt sic. Viuit
deus. ⁊ viuit aīa mea. Hoc faciat mihi
deus. ⁊ h̄ addat. zz. q. i. ⁊ iurabūt. et
p̄ Regꝰ. 14°. et 25°. In p̄mitiua v̄o ec-
clesia iurabāt sic. Testis ē mihi deus.
Ro. p̄. Itē testis ē mihi ɔsciētia mea.
Ro. 9°. Vel corā deo loq̄r ⁊ h⁹mōi. zz.
q. i. si pc̄t m̄. Hodie v̄o iuratur sic. Per
deū. ul' si me deꝰ adiuuet. ul' ꝑ istas san
ctas reliq̄as. ul' ꝑ ista scā euāgelia. ⁊ si
milia. 35. q. 6. de parētela. Et ut dicit
Inno. nlla ul' modica differētia ē. siue
q̄s iuret ut dictū ē. siue si solū h̄ dicat
Promitto h̄ ī fide mea. Maiꝰ tñ pc̄t m̄
est fallē iuramētū factū ꝑ īcreata ul' ꝑ
supiores creaturas q̄ꝫ ꝑ inferiores. Itē
iuramētū ē q̄n asserit se dicē v̄itatem
in ꝑiculo aīe sue. ex̄ de frigi. ⁊ malefi.
fratnitatē. Semꝑ tñ q̄n ps pti iuramē
tū defert iurādū est fm q̄ placet ābo-
bus. ff. de iure iur. l. 3. §. vlt. ⁊ l. 4. ⁊
5. In iuramēt v̄o q̄ a iure p̄cipiūt'. ut
est iuramētū testis ul' iuramētū calū-
nie ē iurādū sup scā dei euāgelia. A.
Idē in oīb9 alijs iuramēt q̄ a iure uel
iudice uel a ptib9 ex nccītate deferūt'.
fm eūdē Inno. ⁊ Hosti. ut in sū. con.
eo. ti. q. 8. Et adde qd̄ hr̄ s̄. iurare. §.
7. in vltīa additiōe. B. ex̄ de iura. ca.
c. vlt. xi. q. i. testīoniū. Idē q̄qꝫ si ꝑmi
serit q̄s aliq̄d iurare ut dic Hosti. A.
s. nulla forma distīcta fm eūdē. ut in
dcā. q. 8. B

℃ Que exigūt' ut recte fiat iuramētū
R̄x° fm Ray. Tria. s. v̄itas iudiciū ⁊ iu-
sticia. Iere. 4°. Iurabunt viuit dn̄s in
veritate ⁊ iudicio ⁊ iusticia. zz. q. i. ⁊
iurabūt. Veritas enī sꝑ dꝫ adesse ut. s.
sciat q̄s firmit' q̄ verū ē qd̄ iurat. A.
Debet enī adesse v̄itas rei. s. q̄ sit ve-
rū qd̄ iurat'. ⁊ ɔsciē. s. ut putet eē verꝫ.
ut nōt glo. in. c. aīaduertēdū. zz. q. i.
B. Alit' si tm̄ credit non dꝫ iurare de
sciā s̄ de credulitate. Itē dꝫ eē iudiciū
id est discreta deliberatio. ut. s. nō iu-
ret etiā verū nisi ꝑpt' nccītatē ul' vtili-
tatē. zz. q. i. ita ergo. Itē iusticia. s. ut
illud qd̄ iurat' licitū sit ⁊ honestū. ut ī
dcō. c. ita ergo. Idē Tho. scd̄a scd̄e. q.
89. A. Glo. Ray. exponit. iusticiā. s.
q̄ nō sit pc̄t m̄ mortale ul' veniale p̄nci
palit' uel ꝑ accn̄s. ut ī sū. con. eo. ti. q.
9. Et si aliqd̄ p̄dictoꝝ triū defuerit ne
quaq̄ꝫ iuramētū erit s̄ ꝑiuriū. dcō. c.
aīaduertēdū. Et fm Tho. ⁊ ī dcā. q. 9.
nota p̄ ⁊ p̄ncipalit'. ꝑiuriū ē q̄n deest
v̄itas. q̄a iuramētū p̄ncipalr̄ ordinat'
ad ɔfirmationē dicti hūani cui cōfir-
mationi falsitas opponit'. Scd̄ario aūt
q̄n deest iusticia. 3°. q̄n deest iudiciū. B

℃ Quid q̄n in iuramēto nō est eadē
intētio iurāt ⁊ recipiēt? R̄x° fm Tho.
scd̄a scd̄e. q. 89. Si h̄ ꝑuenit ex dolo iu
rant oportet iuramētū s̄uari fm sanū
intellectū eiꝰ cui iuramentū p̄stat'. Si
v̄o iurās dolū nō adhibeat obligat' so-
lū fm suā intētionē. Sil'r s̄. iurare. §.
iz. q incipit. Quid si iuro. A. Videt'
aūt iurās dolū adhibē q̄n legitīe int'-
rogāti studiose nō clare respōdet. zz.
q. 5. quacūqꝫ. B

℃ Vtꝝ iuramētū ꝑmissoriū sit sꝑ ob-
ligatoriū. R̄x° fm Tho vbi s̄. Quicūqꝫ
iurat se aliq̄d facturū obligat' ad illud
faciēdū nisi vergat in peiorē exitū. ut
cū iurat aliq̄s aliq̄d qd̄ est fm se malū
ut puta se patratuꝝ adulteriū ī q̄ casu

c

189

peccat iurando ⁊ peccat iuramētū ser uādo. Sil'r vergit ī deteri⁹. qa ē maioris boni īpeditiuū. puta cū aliqs iurat se nō intraturꝫ religionē uel ꝙ nō fiat cleric⁹ ⁊ h⁹mōi. Et in h peccat qdē iurādo qa ponit obicē spūi scō. ſ multo meli⁹ facit nō iplendo. Nā q̄ mala sūt uel maiorꝫ boni īpeditiua sub iuramēto cadē nō pñt. Sed ⁊ alio mō vergit in deteri⁹ ꝓpt' aliqd qđ de nouo emergit qđ fuit impmeditatū. sicut cū herodes iurauit puelle saltāti se daturū qđ petisset. Hoc. n. iuramētū poterat esse a pncipio licitū itellecta debita cōditiōe. s. si petēt qđ dare licēt. ſ impletio iuramēti fuit illicita. zz. q. 4. et ꝯ officiū. A. Con. glo. Ray. ut ī sū. cō. eo. ti. q. 13. Et addit. Credo sine p̄iudicio ꝙ iuramētū vergit ī peiorē exitū sex modis. p̄ cū iurat' aliqd qđ ē mortale in se. 2° cū iurat' qđ est vēiale ī se. 3° cū iurat' aliqd idifferēs qđ ex circūstantijs efficit' mortale uel veniale. 4° cū iuramētū excludit op⁹ pietatꝭ ex caritate faciendū. ut cū iurat aliqs ꝙ nihil dabit isti ex caritate. 5° cum excludit op⁹ de gnē bonoꝝ. ut cū qs iurat ꝙ ñ erit eps. monach⁹. ul' canonic⁹. ul' nō celebrabit usq; ad mēsem. ul' ꝙ nō ieiunabit ꝓ deo uel peccatis suis in pane ⁊ aqua nisi p̄cipiat' ei uel ꝙ ñ dicet psalteriū ul' septē psalmos. 6° cū excludit op⁹ idifferēs pia ītētiōe ꝓ deo aut ꝓximo faciēdū. ut si qs iurat ꝙ nō loquet' Martino ul' nō ītrabit domū ei⁹ uel nō coquet ad furnū ei⁹ uel ꝙ non vendet ei rē ꝓ minori p̄cio q̄ⱥ tāto. ul' ꝙ nō comedet ad eandē mensam cū eo. Ideo credo ꝙ ꝓpt' h⁹mōi iuramēta qſ nō dꝫ decliare a talibꝫ si ea facere velit pia intētiōe ⁊ ꝓpt' deū ⁊ salutē aīe sue ⁊ ꝓpt' tollēdū scādalū ꝓximi ꝯ quem sic iurauit. In p̄mis autē tribꝫ modis credo ꝙ possit qlibet sic iurās auctoritate ꝓpa ꝯtrauenire. ſ imponēda ē ei pnīa ꝺ temeratio iuramēto. In reliqs tribꝫ q̄uis h⁹mōi iuramēta ñ sint obligatoria nec īponēda sit pnīa ꝓ transgressiōe eoꝝ tāq̄ꝫ ꝓ mortali. non expedit tñ ꝓpa auctoritate ꝯuenire nisi ꝓpter vrgētē nccītatē. tū ꝓpt' reuerētiā sacramēti. tū ꝓpt' scādalū simpliciū. Vñ petenda ē absolutio a supiore q h⁹mōi iuramenta dꝫ facile relaxare uel poti⁹ ostēdē sic iurātes non fuisse obligatos ⁊ īponere pnīam ꝺ temeratio iuramēto. Et cū his con. theologi ut pꝫ in dcā. q. 13. B

Que maior obligatio. voti ul' iuramēti? Rñ° ſm Tho. scđa scđe. q. 89. Votū ex sui rōne ē magꝭ obligatoriū. Nā obligatio voti causatur ex fidelitate quā deo debem⁹ cui⁹ trāsgressio ifidelitatē ⁊ p ꝯñs irreuerētia ꝯtinet. Obligatio aūt iuramēti causat' ex reuerētia quā debem⁹ ei ex q̄ tenemur ꝙ verificem⁹ id qđ p nomē eius ꝓmittim⁹ cui⁹ trāsgressio ꝯtinet irreuerētiā tm̄ A. Idē ī sū. cō. eo. ti. q. 14. Et alia etiā ē rō ſm Tho. vbi s̄. qa pl⁹ obligat simplex promissio deo facta q̄ⱥ hoī cū iuramento. B

An viri possint irritare iuramenta vxorū? Rñ° ſm xv. Non. nisi sint talia q̄ vxor nō pōt iplere sine scādalo ⁊ p̄iudicio viri. Et sic itelligēdū videtur qđ dicit Tho. in. §. se. ī fi. A. Idē in sū. con. li° p̄. ti. 8. q. 36. B

Vtꝝ ī iuramēto possit dispēsari. Rñ° ſm Tho. scđa scđe. q. 89. In iuramēto promissorijs dispēsari pōt sicut ī votꝭ. Ubi notādū ꝙ illud qđ cadit sub iuramēto promissorio aliqñ ē māifeste pctm̄ uel maiorꝫ boni īpeditiuū. ⁊ tale

iuramētū dispēsatiōe nō indiget. Aliq̄n ē dubiū vtꝝ sit licitū uł illicitū ꝓficuū uel nociuū aut simpł̄r aut ī aliq̄ casu. ⁊ in h̄ pōt q̄libet eps̄ dispensare. Cū v̄o ꝓmittit̄ aliq̄d sub iuramento q̄d ē manifeste licitū ⁊ vtile. ī tali iuramēto nō v̄r hr̄e locū dispēsatio uel ꝯmutatio. nisi aliq̄d melius occurrat faciendū ad cōem vtilitatē q̄d maxīe videt̄ ptinē ad ptātē pape q̄ h̄ȝ curam vl̄is eccl̄ie. sił̄r etiā ⁊ iuramēti absoluta relaxatio. A. Hoc est veꝝ ex iusta cā. ut si iuramētū esset ꝯ̄ ptinentia ad obediētiā supioꝝ uł ob aliā iustā cāȝ. Al̄r sec⁹. cū obseruatio iuramēti ut pȝ Nūeri 30. sit de iure diuino ꝯ̄ q̄d nemo aliq̄d pōt. 25. q. i. c. sūt q̄dā. B. Nā ad vnūquēq̄ȝ ptinet irritare iuramentū q̄d a subditꝭ factū est circa ea q̄ subdunt̄ ei⁹ ptāti. sicut p̄r pōt irritare iuramētū puelle ⁊ vir vxoꝛs. ut d̄r Nūeri. 30. A. Ray. dic ut nōt̄ in sū. cō. li° p̊. ti. 9. q. 26. ꝙ idē iudicādū ē d̄ absolutiōe a iuramēto ⁊ a voto. Et glo. ei⁹ dic ꝙ nō solū papa ẜ etiā eps̄ pōt ī iuramēꝭ dispēsare sicut ⁊ ī voꝭ. Pōt etiam licite iuramenta mutare in meli⁹. nec est h̄ venire ꝯ̄ iuramētū. ex̄ eo. ꝑuenit. 2°. cū etiā n̄ magꝭ obliget votū q̄ȝ iuramētū. except̄ tn̄ iuramēꝭ circa grauioꝛa q̄ reseruant̄ pape. ut puta si ꝯcerneret aliquā notabilē vniuersitatē. ex̄ de elec. venerabilē. Et ī h̄ cāu dicit ītelligēdū dictū eoꝝ q̄ dicūt dispēsationē seu ꝯmutationē iuramēti reſuatā pape. Et sic v̄r con. Inno. dicēs ꝙ eps̄ in iuramēꝭ dispensat si sūt dolo metu uel vi extoꝛta. ⁊ etiā q̄nq̄ȝ ex cā in iuramēꝭ licite p̄stitꝭ. Et con. Hosti. ut in dcā. q. 26. B. Vtꝝ debitoꝛ ꝓpter vim iuramēti teneat̄ reddē debitū excōicato. vide s̄. excōicatio 6°. §. 27°. q incipit. Quid si teneoꝛ. De iuramēto fidelitatꝭ hēs s̄. feudū. §. 6°. ⁊ s̄. iurare. §. 9°. ī fi. Itē de iuramēto fidelitatꝭ si non p̄stet̄ pape a p̄lato. vide. ī pegrin⁹ 2°. §. fi. ī fi. De iuramēto eoꝝ q absoluūt̄ ab excōicatiōe hēs s̄. absolutio 5°. §. 2°. et 3°. De mā iuramēti habes multa s̄. iurare. ⁊. ī. piuriū. Itē de iuramēto vniuersitatꝭ hēs h̄ stati.

Iuramētū 2°.

Iuramētū 2°. de iuramēto vniuersitatꝭ siue alicuius societatꝭ. Aduertendū est ꝙ q̄n vniuersitas alicui⁹ ciuitatꝭ uł collegiꝭ iuramēto se obligauit ⁊ iurātes iā moꝛtui sūt. successoꝛes faciētes ꝯ̄ non sūt ꝓpt̄ h̄ piuri. Nā obligatio iuramēti psonalis ē ⁊ nō trāsit ad successoꝛes Tenent̄ tn̄ ex q̄dā fidelitate adimplē q̄d iuratū fuit. ar. ex̄ eo. ditatꝭ. h̄ Ray. ⁊ Tho. scd̄a scd̄e. q. 98. A. Idē in sū. con. li° p̊. ti. 9. q. 33. B.

¶ Quid si hoīes alicui⁹ vniuersitatꝭ seu societatꝭ iurāt aliq̄d se facturos uł nō facturos. nūq̄d p̄nt sibi remittē? R̄° fm xb. Hoc pōt eē q̄tuoꝛ modis. p̊ q̄dē si iuramētū sit de his q̄ ptinēt ad cultū dei seu ad religionē uł ad pietatem. ⁊ tūc nō p̄nt remittere. ut si duo iurēt ꝙ ibūt vltra mare militāe ꝓ deo uł ꝙ intrabūt religionē. aut ꝙ dicent duo uł tria psalteria ꝓ inuicē. aut si q artifices iurēt ꝙ d̄ lucro suo certā poꝛtionē dabūt fabꝛice alicui⁹ eccl̄ie uel ī alios pios vsus. Vbi tn̄ aliq̄ iurant ꝙ ibūt vltra mare simul. p̄nt q̄dem sibi remittē ne vadāt simul. ẜ nō possunt remittē q̄n vadāt. q̄a q̄i duo iuramēta sūt. s. ꝙ vadāt ⁊ ꝙ simul vadāt. 2° si iuramētū sit de tpalib⁹ ⁊ sit tale quod absq̄ȝ iuramēto tenēt̄ facē q̄d iurant. ⁊ tūc etiā nō p̄nt sibi remittē. q̄a ꝓpt̄

salutē aīaꝝ videt̃ sic iuratū. ut si carnifices iurēt ꝙ nō vēdāt carnes īfectas ꝓ sanis. aut ꝙ non sophisticabūt merces suas ⁊ h⁹ mōi. 3° pōt ↄtigē ꝙ iuramētū sit qdem sup re tpali. sed tali ꝙ absq₃ iuramēto nō tenebāt̃ facē qꝺ iurant. Et tūc si obſuātia iuramēti spectat tm̄ ad comodū uł incomodū iurantiū pn̄t sibi remittē. ut si qs iuret ꝙ faciet alteri libꝛū uel domū ⁊ ille ꝙ reddet ei mercedez. Silr̄ qn̄ duo socij iurāt ꝺ coīcando sibi inuicē oīa lucra Si aūt spectat ad comodū alioꝝ magł q̄₃ iurātiū nō pn̄t sibi remittē. ut si artifices aliq iurēt ꝙ ī mercib⁊. zo. solidoꝝ nō accipiēt de lucro vltra vnū solidū uel ꝙ nō vēdēt opa nisi de mā̄ sic parata. uel ꝙ nō trahent petias panni vltra tantū ⁊ h⁹ mōi. 4° si obseruatio iuramēti sit alijs dānosa. Nā tale iuramētū nō ē obligatoꝛiū. ut si iurēt sutoꝛes ꝙ certo tpe nō laboꝛabūt. ⁊ h̾ ut ꝓpt̄ raritatē cari⁹ vendāt. uel carnifices nō incidēt siue parabūt carnes vltra certū numerū. uel aliq opifices ꝙ nō opabūt̃ ꝓ minoꝛi p̄cio q̄₃ tali ⁊ h⁹modi. Que qdē iuramenta q̄uis non sint obligatoꝛia. nō expedit tn̄ ꝙ ꝓpꝛa auctoꝛitate sibi remittantur sed ꝙ auctoꝛitate epi reuocētur uel potius denūciet̃ nō tenuisse. A. Et pn̄ia ē īponēda ꝺ temerario iuramēto ſm eūdē ut in sū. con. eo. ti. q. 36. B. Vel dic ꝙ sufficit auctoꝛitas ꝓpꝛa qn̄ iuramētuȝ fuit de eo qꝺ est manifeste pctm̄ aut maioꝛꝭ boni īpeditiuū. ut dictū ē s̄. iuramētū p̊. §. 6°. A. Hoc ē veꝝ qn̄ manifeste oīb⁊ ↄstat ꝙ illicitū fuerit iuramētū. ał saltē ꝓpter alioꝝ scādalū vitandū tenēdū ē p̄us dictū. B

Qn̄ multitudo iurat aliqd facē uel nō facē. nūqd aliqb⁊ ↄuenientib⁊ pn̄t alij ↄuenire? R° ſm ꝗ. Si absolute et in oēm euentū iuratū est qlibet ſuare tenet̃. Si vͦo sub ↄditiōe uł ob determinatā cām. puta si alij ſuarent ⁊ h⁹modi. nō tenet̃ qs nisi exn̄te cōditiōe ar. 3z. q. 8. nō solū. ex̄ de ↄdi. appo. verū. ex̄ de iure iurꝭ. ꝑuenit. Unde si oēs alij uel plures nō seruēt. in h̾ casu absoluti vident̃ alij. Si vͦo pauci sūt qui nō seruarēt. recurrēdū ē ad intētionē iurantiū. vȝ ꝙ si intēdebāt ꝙ q̊cūq₃ n̄ seruāte ipi nō tenerēt̃. aut solū si multi eēnt illi q nō seruarēt. Et si de intētione nescit̃ tuti⁹ ē seruare. A. Glo. Ray. ut pȝ in sū. con. eo. ti. q. 40. dicit ꝙ qn̄ medietas uel maioꝛ ps multitudinis adhuc seruat iuramētū si h̾ vergit in dānū seruātiū ⁊ ī lucrū nō ſuātiū benigne īterp̄tandū ē sicut dictuȝ est s̄. iurare. §. iz°. ī casu ꝺ mēsurꝭ. B

Iurisdictio.

De iurisdictiōe epi spirituali vbi ⁊ qn̄ possit exerceri. vide s̄. eps. § 8°. ⁊ s̄. absolutio p̊. §. 6°. De tēpoꝛali s̄. eṗus. §. 9°.

Iurisdictio qdā ē volūtaria. s. qn̄ nemo se opponit. ⁊ hec pōt exerceri oī tpe ⁊ loco. ut. ff. ꝺ adop. l. emācipati. Quedā ↄtētiosa. s. qn̄ litigat̃. ⁊ h̾ non pōt expediri a iudice ꝓcedēte. A. i. nō ꝓ tribunali sedēte. ut in. §. spaciuȝ de q̊. i. B. nec dieb⁊ feriatꝭ nec de nocte. 3. q. 3. spaciū. v̊. a iudice ꝓcedente. ex̄ de offi. delega. c. ↄsuluit.

Ius.

Quid ē ius. Quid rigoꝛ. Quid eqtas. Et qd dispensatio? R° ſm Ray. et Hosti. Ius est ars boni ⁊ equi cui⁹ merito qs nos sacerdotes appellat. A. h̾ ē de textu. qꝺ seqt̃ ē expositio. B. i. sacroꝝ p̄ceptoꝝ mistros. ff. de iusti. et

iure.l.i. Rigor vo est excessus siue austeritas iuris aliqties ad terrore scriptus q qde no e fuad⁹ nisi vbi timet exemplu mali. A .i.ne pctm deducat ad alios p exeplu.ut in.c.sed 7 illud.d q stati. B .dis.45.§ 7 illud. Qnqz tn rigor ide e q subtilitas iuris 7 fuad⁹ est ex d testi.spo.in lris. Eqtas vo e mediu int rigore 7 dispesatione. C.de iudi.placuit. Et diffinit sic. Eqtas e iusticia dulcore mie tpata. Vel eqtas est mod⁹ ronabil reges miam 7 rigorem Hac iudex sp oz p oculis habe.ff.d eo qd cer.loco.l.q si ephesi.i fi.7.45.dis. disciplina.7.c.q emedat.7.50.dis.po teret.i fi.7.c.dno sco. Na meli⁹ est de mia q de seueitate redde rone.26.q. 7.alligant. Hoc itelligo fm Ray. nisi ex ca iusta seruet rigore uel faciat dispesatione. Quid aut sit dispensatio et plura de ipa hes s.dispensatio.p totu A .Ide i su.con.li° 4°.ti.29.q.i. B

¶ Jus publicu dr vno mo quodlibet ius in scriptis redactu.qd dr publicu. qa a publicis psonis itroductu est.ut a pncipalibz uel osilijs.sicut 7 costitutio municipal ul epalis. Ite alio mo dicit ius publicu qd publice vtilitati expedit.ut puta ne qs sua re male vtat.et h⁹moi. Ite alio mo 7 spalit dr ius publicu illud qd osistit i sacris 7 sacerdotibz.ff.de iusti.7 iure.l.i. Qd etia specialit diuinu dr.ex de iure iuris.nimis diuino. A .Al incipit nimis de iure. Et h etia notant in su.con.li° 3°.ti.26.q. 24.fm Hosti. Ibi etiam plura alia de isto iure publico dicut. B

¶ Vtru ea q otra ius fiut valeant. R° Regula dic. Que o ius fiut debet p infectis hri.ex de re.iuris.q contra.li° 6°. Qua regula qda voluert dice hre locu solumodo quado ius ita phibet q addit.7 si o fiat no valeat. Sz h expositio reprobat expsse.C.de legi.no dubiu. Ideo idubitant tenedu est q qncuqz lex prohibet si nihil aliud addit. tuc ea q otra fiut ipo iure no valet.ut sut veditioes donatioes electioes testameta.7 oia h⁹moi.nisi sint talia q eoru effect⁹ reuocari no possint.ut homicidiu 7 h⁹moi. Si vo lex addit aliquid pl⁹.tuc osideradu e q adde pot tripli. Et p q de otingit si addat vba expsse anullatia.ut dicedo.si o factu fuerit sit irritu 7 inane. Et tuc est planu.ff.de tutel.l.muto.§.sub coditione.2° otigit si addit verba expmetia modu p que illud factu annullat.ut dicedo.q o fecerit remoueat exceptione tali ul tali.ut macedoniani 7 velleyani.de dolo.7 silibz. Et tuc qd contra lege factu est pma facie valet.s remouet exceptioe opposita. 3° contigit addi aliq vba ofirmatia. ut dicendo sic. Si o factu fuerit valebit qde zc. 7 tuc valet.ff.d fideiusso.l.grece.§.a tutore.7 de interdic.7 rele.l.relegatoru. §.ad tep⁹.7 qn appel.sit.l.i.§.biduu Et h est snia Dy.7 Cy. Ad mam iuris ptinere pot.i.lex.

IUstificatio.

Que exigut ad iustificatioe impij? R° fm Ray. Quatuor q sut sil tpe.s.motus liberi arbitrij.contritio ai.infusio gratie.et remissio culpe. A Con. Tho.7 Pe. ut in su.con.li° 3°.ti. 34.q.29. B

KAracter.

Karitas. Rathecism⁹ 7 silia qre i lra. C

LAtro

Quis dicatur latro public⁹ ul nocturn⁹ ppilator agroru

Rñ. Latro publicꝰ dr̃ q insidiat̃ ⁊ aggredit̃ in publicis stratis. Nocturnꝰ vo ꝓpdator agroꝝ q de nocte agros vastat ⁊ incẽdit. Hos ſm leges impune occidere licet. ut s̃. homicidiũ p. §. 6. nec gaudẽt emunitate si ↄfugiũt ad ecclesiam. ut s̃. emunitas cõfugiẽtiũ. §. p. Et ad istã latronis mãm pot ptinẽ. ĩ. predo. ⁊ ĩ. raptor.

LEgare. Quid iuris si testator legauit rẽ alienã. Rñ. ſm Hosti. Si testator ignorauit ipam eẽ alienã. heres nõ tenet̃ pstare eã. nisi forte is cui relinqbat esset psona ↄiũcta puta vxor uel alia psona cui erat tãtũdẽ relicturꝰ de suo. qa tũc tenet legatũ. C. de lega. cũ alienã. uel nisi ipa res esset heredis. qa tunc tenet̃ eã pstare. ff. de lega. 2. vnũ ex familia. §. si rẽ tuã. Si vo testator scit rẽ esse alienã tũc tenet̃ hẽs emẽ ⁊ tradẽ. ⁊ si ille cuiꝰ ẽ nõ vult vendẽ ul' nõ nisi nimis ĝui pcio. tenet̃ hẽs pstare iustã estĩatione. nisi forte eẽt talis res cuiꝰ ↄmerciũ nõ habet̃ ut res sacre ⁊ hꝰ. Vñ ñ obstat ex̃ ď testa. filius. qa res ille erãt res eccłie in qbꝫ legatũ nõ tenuit. Con. Inno. A. s. ĩ ocõ. c. filiꝰ. Ibi etiã h̃ nõt glo. ⁊ addit q legatario incũbit ꝓbare sciam testatoris. Predcã etiã nõnt̃ in sũ. con. li. 2. ti. 5. q. 110. B. Legatũ ad pias cãs valet cũ minori solẽnitate. vide. ĩ. lex. §. 9. v̄su. xi. Quõ hẽdes debeãt soluẽ legata aut etiã debita defũcti. hr̃ s̃. hereditas. §. 5. A. q incipit. Utꝝ heredes. B. ⁊ sequẽtibꝫ.

LEgatus. Quot sũt genera legatorũ? Rñ. ſm Ber. ex̃ eo. c. excoĩcacis. Tria sunt. Nã qdã sũt legati de latere pape. ut sũt cardĩales prĩcipalit̃ ⁊ etiã alij sicut ibi Ber. subdit. q mittũtur de curia. Secundi sunt non de latere. s. qui mittũt̃ a papa nõ existẽtes in curia. Verius tñ tenendũ qď ꝓbat Jo. an. in 6. s. q solũ cardinales dicũt̃ de latere. A. Con. glo. Ray. ut in sũ. con. li. 3. ti. 33. q. 89. B. Oẽs alij vndecũqꝫ missi nõ dicũt̃ de latẽ. Sũt ⁊ tertij q ptextu eccłiaꝝ suaꝝ hñt legationẽ. An vo tales possint absoluẽ pcussores clericoꝝ hẽs s̃. absolutio 2. ĩ pn. A. ⁊ etiã in ocõ. c. excoĩcatis. s. q nõ pñt absoluẽ. B.

Legatꝰ de latẽ põt ↄfirmare electiones epoꝝ. A. ac etiã archiepoꝝ. ut ĩ c. si abbatẽ. de q. ĩ. B. ⁊ exemptorũ. Alij legati nõ sine spãli mãdato. ex̃ de elec. si abbatẽ. li. 6. Põt etiã legatus de latẽ ↄgnoscẽ ď causis ↄ̃ exẽptos. ut s̃. exẽptus. §. plt.

Quid si legatꝰ aliquem excoĩcauit dũ erat in ꝓuincia sibi decreta. nũqd pꝰq̃ꝫ egressus ẽ põt eũ absoluẽ? Rñ. ſm Inno. Si reuocatꝰ ẽ nõ poterit. Si vo exiuit reuersurꝰ postq̃ꝫ reuersus fuerit poterit. ⁊ etiã añ regressũ si ẽ legatꝰ de latẽ. A. Immo si nõ sit de latẽ põt absoluẽ in foro pñiali sibi subditos etiã ex̃ ꝓuĩciã. cũ sit volũtarie iurisdictionis. ut s̃. ↄfessio 3. §. 2. Judicialit̃ aũt absoluẽ ex̃ ꝓuinciã nõ põt etiã legatꝰ de latẽ. ut s̃. absolutio p. §. 5. B.

Qꝫ legatꝰ q̃ꝫtũcũqꝫ plenã legationẽ hẽat. siue etiã hẽat ptextu eccłie sue. ñ hꝫ ex h̃ ptãtẽ ↄferẽdi beneficia. nisi ei spãlit̃ sit ↄcessũ. uel nisi sit cardinalis. hr̃ ex̃ eo. officij. li. 6. Qꝫ si eccłia hꝫ patronũ laicũ. nõ põt ↄferri p legatũ. nisi ei quẽ patronꝰ pñtaret. Eodẽ mõ si habet pronũ clericũ cui pronatꝰ ↄpetit rõne sui primonij. ex̃ eo. cũ dilectꝰ A. s. in ti. ď iure patro. B. Secus si

cleric⁹ sit pron⁹ rōne ecclie. uel etiā si sit collegiū. qa tūc eo irreq̄sito potest legat⁹ cōferre. qa pōt qđ mai⁹ ē. s. ipsas ecclias ɔferre non req̄sito epo. A Facit ex̄ đ offi. le. dilect⁹. ⁊ ibi h̄ notat glo. B

¶ Oēs reseruatiōes q̄rūcūq; bn̄ficiorū facte a q̄cūq; legato auctoritate legatiōis. A .uł ab executoribꝰ deputatis p ipm. ut in. c. pn̄ti. de q̄. i. B .⁊ oīa decreta siue denūciationes ⁊ pcessus carēt viribꝰ finita legatiōe. A .dū modo ad collationē eorūdē bn̄ficiorꝝ iā vacātiū mīme sit pcessū. ut ibi. B Quī etiā si durāte legatiōe legat⁹ ī aliqua ecclia. A .s. cathedrali uł collegiata. ut ibi. B .fecit aliquā reseruationē. nō pōt illa pēdēte facē aliā ī illa ecclesia. Sił etiā postq̄ꝫ reseruauit vnū bn̄ficiū ptinēs ad collatiōꝫ cuiuscūq; ipa reseruatiōe pēdēte nō poterit aliud reseruare quod ad eūdeꝫ ptinet. h̄ ex̄ eo. p̄senti. li° 6°.

¶ Null⁹ legat⁹ pōt facē aliquā reſuatiōnē de ecclijs ⁊ dignitatibꝰ eaꝝ vbi illi q p̄ficiūt habēt p electionē assumi nec se itromittē q̄n eligē ⁊ postulare valeāt. ex̄ eo. deliberatiōe. li° 6°.

¶ Null⁹ legat⁹ pōt ɔcedē alicui in generali uł in spāli ut recepta resignatione illoꝝ q h̄nt bn̄ficia possint illa alteri ɔferre. aliť nō valet. ex̄ eo. deliberatione. li° 6°.

¶ Cōstitutiōes facte a legaťi ī sua puincia durāt p⁹ea ppetue. Sec⁹ si cās delegēt. qa egressis illis de puīcia non durat iurisdictio delegatoꝝ nisi an̄ legatoꝝ discessū citatio pcesserit. ex̄ eo. nemini.

¶ Legat⁹ nō pōt pcessū delegatoꝝ īpedire aut ei⁹ sn̄iaꝫ irritare. ß pōt eā ɔfirmare ⁊ exeq. ex̄ de offi. dele. studuisti.

¶ Quot modis finiť legatio? R° ꝺm Jo. an. Quatuor modis. p̄ mō si dat⁹ fuit legat⁹ ad tēp⁹ finito tpe finita est legatio. ex̄ đ offi. dele. de causis. 2° q̄n reuocat⁹ ē. ff. de iudi. l. iudiciū. 3° q̄n egressus ē legationē aīo nō redeundi. Sec⁹ si aīo redeundi. ex̄ eo. nouit. 4° p mortē ipsi⁹ legati nō tn̄ morte ɔstituentis. ex̄ eo. legatos. li° 6°.

Legitimus filius quis est? R° ꝺm Ray. Legitimus fili⁹ est q de legitimo mr̄imonio nat⁹ est uel đ eo qđ legitimū reputabatur ex̄ eo. cū inť Johem. ⁊ h̄ siue ābo in facie ecclie ɔiūcti sūt bona fide credētes se legitīe copulatos. uel si alter tm̄ credebat. Nam ⁊ sic legitim⁹ est filius et vtriq; parēti succedet. ex̄ eo. ex tenore. Sec⁹ si clādestine ɔtraxerūt. qa vr̄ fuisse ignorātia affectata. Aut etiā si ambo īpedimētū sciētes publice ɔ̄xerūt. ex̄ eo. de clā. despō. cū inhibitio. Idem Tho. ⁊ Pe.

¶ Quō pn̄t legitimari q legitimi nō sūt? R°. Multipliciť. Et pm⁹ qdē modus est p seq̄ues mr̄imoniū q̄n solut⁹ de soluta filios hꝫ. s. nāles si cōtrahit cū ea legitimanť. Sec⁹ de spurijs. s. ex adulterio natis. ex̄ eo. ɔq̄st⁹. ⁊. c. tāta. 2⁹ est p specialē īdulgētiā pape. ex̄ eo. p venerabilē. Hi duo modi ī canōibꝰ repiūť. Sūt ⁊ alij ꝺm leges. pm⁹ est si pr̄ filiū nālem offerat curie impatorī. fiatq; curialis. ut ī Auten. qbꝰ mo. na. effi. le. §. si qs igiť. colł. 7. Idē si eū offerat curie ciuitatī de q̄ uel cui⁹ vico ē oriund⁹. ut Insti. de nuptī. §. vlť. A Meli⁹ in Auten. q. mo. na. effi. le. §. si qs igiť. 2°. B .2⁹ modus ē si pr̄ decedens in testamēto nālem filiū nominet legitimū hēdē. ⁊ ipse p⁹ea offerat

p̄ncipi testamētū. fiet legitim⁹. 3⁹ mo
dus ē si nullo filio legitīo existēte ipe
naturalis fili⁹ sei p̄m offert curie. ut di
ctū ē in Auten. q. mo. na. effi. le. §. p̄.
7. §. si qs igit̄. 4⁹ mod⁹ ē si p̄r ī instru
mēto p publicā manū ɔfecto uel alit̄
scripto cū subscriptiōe triū testiu; eū
nominet filiū nec adiecerit nālem. ut
in Auten. ut li. ma. 7 auie. §. ad hec.
coll̄. 8. A . Ibi dr̄. Si qs filiū aut filiā
habēs d libera muliere cū qua nuptie
ɔsistē p̄nt publico īstrumēto dicat si
ue ꝓpria ɔscripto manu 7 habēti sub-
scriptiōe; triū testiū fide dignoꝝ siue
in testamēto siue ī gestis mūimētoꝝ
hūc aut hāc filiū suū eē uel filiā 7 nō
adiecit nālem. h⁹mōi filiū vel filiā le-
gitimos esse 7 nullā aliā ꝓbationē ab
eis queri. s̄ oī frui eos iure filioꝝ legi-
timoꝝ. Ex h̄ enī 7 cū eoꝝ matre mō-
strat̄ legitimū habuisse m̄rimōiū. Ibi
etiā dr̄ ꝙ sic nominādo vnū idem ius
extēdit̄ ad oēs alios filios ex eadē mu
liere natos. B . Spurij v̄o nō p̄nt le-
gitimari q̄rū est p leges. s̄ imp̄ator ul̄
ali⁹ auctoritate ei⁹ aliq̄n de grā legiti-
mat. 7 similit̄ papa. A . Predcā etiā
notāt̄ in sū. con. li°. 4°. ti. 24. q. 2. s̄m
Ray. Tho. Pe. 7 Al. B

Quid ꝓdest filios eē legitīos? R̄°.
Succedūt in oīb; bonis parētū. ut in
Auten. q b; mo. na. effi. le. §. 7 q̄m. 7
C. de suis 7 legit. here. p totum. ex̄ eo.
cōquest⁹. 7. c. tāta. Et h̄ intellige nisi
excludāt̄ ab hēditate ī casib; q̊s hēs s̄
hereditas. §. 2°. Utrū legitimat⁹ q̊ ad
act⁹ eccliasticos ītelligat̄ legitimatus
q̊ ad sc̄lares hēs s̄. illegitim⁹. §. fi. A
7 ibi pleni⁹ ī additiōe. B . Ad mām
istā ꝑtinere pōt s̄. fili⁹. 7 s̄. illegitim⁹.

Legitīa portio

triplex est. Una est que est debita iu-
re nature. 7 dr̄ debitū bonoꝝ subsi-
diū. 7 h̄ debet̄ filijs tm̄ qui sine cā ex-
heredari nō p̄nt. 7 huic portioni nul
lū grauamē pōt imponi. C. d inoffi. te
sta. l. oī modo. 7 duab; l. se. Et h̄ ē tal̄ leg^a
Si sūt q̄tuor filij ul̄ infra debēt hr̄e ter
tiā ꝑtem. Si sūt quiq; uel vltra debēt
hr̄e medietatē ei⁹ qd eis deferebat̄ ab
intestato. C. d inoffi. testa. Auten. no
uissima. Et ītelligi d; detractis debit
si qua eēnt. A . Facit. l. venisse. ff. d v.
sig. B . Itē ē alia portio. s. quarta fal- Fal^a
cidie q̄ debet̄ iure īstitutiōis. ut cū ali
qs est institut⁹ heres 7 illa hēditas ē
exhausta p legata. tūc īstitut⁹ pōt de-
trahē sibi vsq; ad q̄rtā ꝑtē hereditat
detrahēdo d singul̄ legat. nisi ad pias
cās. A . Hoc hēt ī Auten. simil̄r. C. ad
l. falcidiā. Cessat etiā falcidia q̄n testa
tor sciēs quātitatē p̄rimonij sui exp̄s
se illā ꝓhibuit. uel si heres nō fecit in-
uētariū tpe 7 modis a iure statut. ut
in Auten. s̄ cū testator. C. eo. ul̄ si he-
res infra legitimū tēp⁹ volūtati non
paruerit testator. ex̄ de testa. Raynal-
dus. ad fi. Et ibi glo. dic ꝙ tēp⁹ legiti
mū est tēp⁹ anni ɔputandū a iussu iu
dicis infra qd temp⁹ si nō paruerit dic
ꝙ etiā ꝑdit oīa. excepto qd sibi debet̄
ex fideicōmisso. Ite; cessat falcidia q̄n
aliq̄ sūt ita relicta ut nō alienent̄ s̄ re-
maneāt apud successores ei⁹ cui relin
quūtur. in Auten. s̄ 7 in ea. C. eo. B
ex̄ de testa. Raynald⁹. ad fi. 7. C. ad. l.
falci. p totū. Itē ē tertia q̄ dr̄ trebelli- Treb^a
anica. ut cū aliqs institut⁹ hēs rogat̄
ut alij restituat hēditatē. Nā talis īsti
tutus pōt retinē quartā ꝑtem de tota
hēditate. ut Insti. de fideicō. here. §.
sed qa. 7. C. ad trebel. p totū. Hec de-
trahitur de vniuersitate hereditat. et

in hac ↄputant legata ⁊ donatiões. ff. ad. l. falci. in quarta. A. Hec lex non vr̄ ibi haberi. ⁊ puto ꝙ velit allegare l. in quātitate. q̄ est eo. ti. Sed melius vr̄ facē Insti. de fideicō. here. §. ß qa. cū se. vbi pꝫ ꝙ cōmoda ⁊ onera hēditatis diuidūt int̄ heredē ⁊ fideicōmissariū siue sit vn⁹ heres siue plures ꝓ suis portiōib᷑. B. Notāt̄ h̄ ex̄ d testa. Raynuti⁹. Et si plures heredes instituti fuerīt diuidēt int̄ se dictas portiones. Hec q̄ dicta sūt de iure sunt. Ceteꝶ circa h̄ diuersaꝶ terraꝶ varia est ↄsuetudo q̄ si rōnabil̄ sit ⁊ prescripta seruari oꝫ. ut s̄. cōsuetudo. §. 3°. 4°. et 5°. A. hic posset ↄsuetudo irrōnabilis discerni qn̄ esset cōtra relicta ad pias cās. ut notat̄ ī sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 93. Et ↄsequent̄ idē foret qn̄cūqꝫ eēt contra debitū pietatꝭ seu caritatꝭ. B

L Eprosus

Quid de cōiugio leprosoꝶ? R°. Lepra supueniens soluit spōsalia. A. s. de futuro. ut in. c. lr̄as. de q̄. ī. ⁊ ibi glo. q̄ etiā dic ꝙ idē est de qualibet enormi deformitate. B. ß nō soluit mr̄imoniū. ex̄ eo. lr̄as. Vn̄ si ↄtractū fuit tenet̄ ↄiūx ad redditionē debiti. ex̄ eo. c. p̊. et 2°. Leprosus etiā ↄtrahē pōt si īuenit volentem. ex̄ eo. c. 2°.

¶ Vtꝶ cōiūx teneat̄ cohabitare coniugi leproso. R° ꝭm Tho. in 4°. dis. 32. Licet teneat̄ reddere debitū nō tn̄ tenetur ei cohabitare. Non enī ita cito inficit̄ ex coitu sicut ex frequēti cohabitatiōe. Et ꝭm Pe. h̄ opīo celebrior ē quam ⁊ Hosti. declarat sic. Sufficit leproso ꝙ vxor ita ꝓpe sit ꝙ ꝓpt̄ loci distantia nō fraudet̄ debito. nec oꝫ ꝙ in eodē lecto aut in eadē domo morent̄. Filij q̊qꝫ leprosoꝶ cū sano manē debēt ne inficiant̄. A. Idē in sū. con. li° 4°. ti. 2. q. 66. cū duab᷑ se. B. Vtꝶ leprosi teneant̄ dare decimas. hēs s̄. decime 2°. §. p̊. Et vtꝶ de sepultura. A. s. alicui⁹ leprosi intrantꝭ domū leprosoꝶ. ut in loco allegato. B. teneat̄ ad canonicā portionē. vide s̄. sepultura 3°. §. xi°. q incipit. Quid de leprosis.

¶ Vtꝶ sacerdos leprosus debeat celebrare. R° ꝭm xb. Populo qdem ꝓpt̄ scādalū celebrare non oꝫ. Sed p̊uati si nō sit nimis deformis. A. aut debilis ꝭm eūdē. ut in sū. con. li° 2°. ti. p̊. q. 43. B. nō est ꝓhibēdus. sed tn̄ cessabit a mīsterio q̊ ad sanos. A. sed leprosis cātare ⁊ mīstrare poterit dīna. ut ī dicta. q. 43. B

L Ex ⁊ cōstitutio

Quid est lex? R°. Lex est cōstitutio ꝓplī in qua maiores natu sil̄ cū plebib᷑ aliqd sanxerūt. dis. 2. lex. Et de h̄ etiā vide ī fine sequentꝭ. §.

¶ Quis pōt facē legē? R° ꝭm Tho. p̊ma scde. q. 90. Lex pncipalit̄ respicit ad bonū cōe. Ordinare autē aliqd ad bonū cōe. est uel toti⁹ multitudīs. ul̄ alicui⁹ gerentꝭ vicē toti⁹ multitudīs. Et ideo condē legē uel ptinet ad totā multitudinē uel ad psonā publicaꝫ q̄ toti⁹ multitudīs curā hꝫ. Est tn̄ ꝓmulgatio nccīa ad h̄ ut lex habeat suā virtutē. Vnde dis. 4. A. in. §. leges. B. vr̄ ꝙ leges īstituūt̄ cū ꝓmulgant̄. Et sic pōt colligi tal̄ diffinitio. Lex ē quedam rōnis ordinatio ad bonū cōe ab eo q curam cōitatꝭ habꝫ ꝓmulgata. A. Con. Hosti. ut in sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 203. B

¶ Sed q sūt illi q ita curā cōitatꝭ hn̄t ꝙ possint legē facē? R° ꝭm Hosti. Generalē cōstitutionē papa pōt facere in

omnibꝫ spūalibꝫ ⁊ ecclīasticis.ex̄ eo.c.
fi.Itē legatus in ꝓuincia sibi cōmissa.
ex̄ de offi.le.c.fi.ex̄ de loca.⁊ ꝯduc.ex
rescripto.Itē synodus ꝓuincialis.16.
dis.ꝙ dr̄.Itē synod⁹ ep̄alis.18.dis.c.
p̊.⁊.c.fi.Itē eps ī sua diocesi pōt ꝯsti-
tutionē facē.ex̄ de maio.⁊ obe.si quis.
ex̄ de loca.⁊ ꝯduc.vr̄a nobis.Itē capi-
tulū pōt sibi ꝯstitutionē facē.ex̄ eo.cū
accessissent.Sic̄ ⁊ vniuersitas clicoꝝ
⁊ magistroꝝ.ex̄ eo.ex lr̄is.Itē ī tꝑali-
bus gnālem legē pōt facē impator.C.
de legi.l.2.et.l.fi.Nō tn̄ in spūalibus
seu ecclīasticis.Item p̄fectus p̄torio ⁊
oēs quibꝫ impator h̄ mādat.Itē ꝑpl̄s
roman⁹.Itē senatus roman⁹.Oēs isti
legē gnālem facē pn̄t.Itē oīs ciuitas
siue ꝑpl̄us pōt sibi legē facere.Hec oīa
in Insti.de iure nāli.§.p̊.et.2°.Idem
credo de quolibet collegio approbato.
ex̄ eo.q̄ in ecclīaꝝ.⁊.c.ex lr̄is. A .Idē
in dcā.q.203.Et additur s̄m Inno.ī
c.vr̄a nobis.ex̄ de loca.⁊ ꝯduc.vbi di
cit ꝙ lꝫ eps cū caplo suo possit statuta
facere sup iurisdictiōe sua.sup aliis tn̄
nō pōt nisi hi quoꝝ interest ꝯsentiāt uł
ad min⁹ sint pn̄tes.de ꝯse.dis.3.c.p̊.⁊
ex̄ de his q̄ fi.a p̄la.sine con.ca.c.pst.⁊
finali. B

Sed infra qd̄ tēpus incipit artare?
R̄° s̄m Hosti.Cōstitutio gnālis inci-
pit artare p⁹ duos mēses a tꝑe publi-
cationis.ut in Auten.ut fac.no.ꝯsti.
in rubro ⁊ nigro. A .coll.5. B Idē
Ber.⁊ Io.an.dicēs sic.Cū istud sit iu-
re ciuili exp̄ssum ⁊ iuri canōico ꝯtriū
nō sit cautū illud seruabim⁹.qm̄ etiā
roboratū videtur.ex̄ ne cle.uel mo.c.
vlt.⁊ de sen.exco.nouerit.Et addit di
cens.nisi ī ipa ꝯstitutiōe aliud caueat.
Et p h̄ soluūtur si q̄ inueniūtur ꝯtria.
Inferioꝝ aūt constitutio s̄m eundem
Hosti.ut puta capituloꝝ ⁊ vniuersita
tū in cōtinēti ligat facta ꝓmulgatiōe.
nisi forte absentes ⁊ ignorātes.quibꝫ
neqꝫ tēpus dabo neqꝫ limitabo.s͡ʒ iudi-
cis arbitrio relinq̊.ar.ex̄ q ma.ac.pn̄t.
c.fi. A .Idē ī dcā.q.203. B

Vtrū ignorātes excusentur ab ob-
seruātia legū ⁊ ꝯstitutionū.R̄°.Coīt
loquēdo nō excusantur.nisi sicut p̄di
ctū est s̄.ignorātia.§.3°.tn̄ a sentētiis
ꝓlatis p statuta ordinarioꝝ excusant̄
ignorātes.qa nō ligātur illis.nisi eoꝝ
ignorantia fuerit crassa aut supina.ex̄
eo.ut aīaꝝ.li° 6°.Et q̄ sit crassa seu su-
pina h̄etur s̄.ignorātia.§.fi.

Vtrū cōstitutio respiciat preterita.
R̄°.Futura tm̄ respicit.nō p̄terita.ex̄
eo.cognoscētes.nisi in ea nomīati de
p̄teritis caueatur.ex̄ eo.c.fi.

Vtrū posterior ꝯstitutio tollat prio
rem.R̄°.Tollit etiā si de p̊ori nullā fa
ciat mētionē.ex̄ de cogna.spi.c.p̊.licꝫ
secus sit in rescriptis.ex̄ de rescrip.ceteꝝ
⁊.c.ex pte.Itē sec⁹ de cōsuetudīe. A
s.qa ei nō derogat̄ p nouā ꝯstitutiōeꝫ
pape nisi de ea fiat mētio.ut in loco al
legato. B .s̄.ꝯsuetudo.§.6°.

Vtrū leges hūane obligent in foro
conscīe.R̄° s̄m Tho.p̊ma scd̄e.q.96.
Leges hūane si iuste sint hn̄t vim ob-
ligatiōis in foro conscīe a lege eterna.
a qua deriuant̄.s̄m illud ꝓuer.8°.Per
me reges regnāt ⁊ legū cōditores iu-
sta decernūt.Dicūt̄ autē leges iuste.p̊
gdē ex fine.s.qn̄ ordināt̄ ad bonū cō
mune.Itē secūdo ex auctoritate.s.qn̄
lex lata nō excedit ptātem ferentis.Itē
tertio ex forma qn̄.s.s̄m eq̄litatē pro-
portiōis imponūt̄ subditis onera ad bo
nū cōe.⁊ s̄m h̄ leges h⁹mōi onera īpo
nētes iuste sūt ⁊ obligāt in foro ꝯscīe.
dis.9.quicūqꝫ.Leges vero iniuste nō

obligāt. de quibꝫ vide in sequenti. §.
A .Idē in sū.con.eo.ti.q.204. B
¶ Que sūt leges iiuste? R̷x° ẜm Tho.
vbi s̄. Iniuste sūt. p̄mo quidē p̲ ↄtra-
rietatē ad bonū hūanuꝫ. ⁊ h̄ tripl̄r. s.
cōtrariis modis nūc dicti de legibꝫ iu-
stis. Nā vno mō sunt iniuste ex fine.
sicut cū aliqs p̄sidēs leges ī ponit one-
rosas subditi nō ptinētes ad vtilitatē
cōem ẜ magꝭ ad ꝓpriā cupiditatē uel
gloriā. 2° mō ex auctoritate. s. cū ali-
quis legē fert vltra cōmissam sibi po-
testatē. 3° mō ex forma. puta cū ineq̄-
liter onera multitudis dispēsant̄ etiā
si ordinēt̄ ad bonū cōe. ⁊ tales magis
sūt violētie q̄ȝ leges. Vn̄ nō obligāt in
foro ↄscie. nisi forte ꝓpt̄ vitandū scan
dalū. Itē iniuste sūt p̲ cōtrarietatē ad
bonū diuīnū. sicut leges tyrannoꝝ īdu-
centes ad idolatriā uel ad q̄dlibet ali
ud q̄d est cōtra legē diuinā. ⁊ tales le-
ges nullo mō licet obseruare.
¶ Sꝫ nūqd inter leges impiales que
nūc vigent sint aliq casus illiciti ⁊ ẜm
aīam nō seruādi? R̷x°. Sunt. ut d̄r dis.
10. lege. Et p̄mo quidē in m̄rimoniis.
Nam ẜm leges fili⁹ vni⁹ germani co-
pulari pōt p̲ m̄rimoniū cū filia alteri⁹
germani. ut Insti. de nupti. §. int̄ eos.
C. de nup. l. nemini. ⁊ ẜm deū tales de
bent penit⁹ separi. ex̄ de ↄsangꝭ. ⁊ affi.
nō debet. ⁊. 35. q. 3. ꝓgeniē. 2° qa ẜm
leges puella rapta nō pōt ↄtrahē m̄ri-
moniū cū suo raptore. C. de rap. vir.
l. vnica. Et idē erat olim ẜm ātiquos
canones. ẜ hodie pōt. ex̄ de rap. c. fi. et
vide. ī. raptor 2°. §. 2°. 3° qa ẜm leges
licitū est hoī soluto tenere mulierē so
lutā in cōcubinā. ut in Auten. quibꝫ
mo. na. effi. sui. §. si qs aūt. Sꝫ ẜm deū
etiā fornicatio simplex mortale pc̄tm̄
est ⁊ excludit a regno dei. ut dic Ap̄ls
i. Cori. 6°. 4° qa ẜm leges licitū ē viro
occidē adulterū vxori dep̄hensum in
adulterio si est p̲sona vilis ⁊ cui nō de
betur reuerētia. ff. d̄ adul. l. marito. p̊
tn̄so. ⁊. l. si adulteriū. ⁊. C. de adul. l.
Graccus. ⁊ silr̄ licet patri q hꝫ filiā in
ptāte occidē adulterū filie in domo fi
lie. ⁊ ecōuerso licet patri occidē adul-
terā filii ⁊ generi. ⁊ occidē filiā. ff. de
adul. l. pater. ⁊. l. nec in ea. ⁊. l. ꝙ ait.
Silr̄ ⁊ latronē siue ꝑplatorē agroꝝ. ut
s̄ homicidiū p̊. §. 6°. Sꝫ ẜm deū nihil
eoꝝ licet ⁊ ꝓhibet̄ cū p̄cipit̄ Exod. 20
Nō occides. 5° qa ẜm leges dānatur
qui cōprehēsam ī adulterio tenet vxo
rem. C. de adul. l. crimē. ⁊. l. castitati.
Sꝫ ẜm deū ⁊ iura canonica pōt tenē si-
ne vlla pena dūmō ipsa velit ab adul
terio recedere. 32. q. 1. §. subaudit̄. A
Al̄r incipit. hic subaudiēdū. B .6° qa
ẜm leges ī multi casibꝫ licitū ē vxoreꝫ
repudiare ⁊ m̄rimoniū rite cōtractū
dissoluē ⁊ maxīe in casu q notat̄ dis.
10. lege. ⁊. 27. q. 2. sūt qui dicunt. A
In his capitulis d̄r de dissolutiōe ma-
trimonii etiā ↄsūmati cā religiōis q̄d
ꝓhibetur licꝫ leges p̲miserint. B .Sꝫ
hoc lex dīna ꝓhibet. ut in eisdē. c. d̄r.
7° qa ẜm leges mulier q̄ mortuo ma-
rito nubit infra temp⁹ luctus. s. vni⁹
anni infamis fit ⁊ incurrit multas pe-
nas. C. de scd̄is nup. l. i. et. 2. Sꝫ scd̄m
deū ut ap̄ls dicit. nubat libē cui vult.
ex̄ de scd̄is nup. c. fi. Et ut nōt Inno.
remittūt̄ ei omnes ille pene q̄ sūt tm̄
ad ipsi⁹ penā. Sec⁹ si inde ꝓueniat ali
quid ad alios. A .Dn̄s An. d̄ Bu. cla
rius hoc ponit ī dcō. c. fi. de scd̄is nup.
dicēs ꝙ quedā sūt pene q̄ fundantur
sup̲ odio secūdarū nuptiaꝝ uel festi-
natione trāsitus. ⁊ tales pene sūt cor-
recte. ut h̄. qa ↄtrahere m̄rimoniū nō

est odiosū neq; prohibitū sed ab ap̄lo
p̄missum. Quedā sūt pene q̄ fundant̄
sup fauore primi m̄rimonij. 7 iste ad-
huc hodie durāt. ut si mater cōsequit̄
aliqd ab intestato uł ex testamēto ali-
cui⁹ filiorū p̄oris m̄rimonij hab; solū
vsufructū sup eo dū viuit. remanēte
p̄prietate apud filios eiusdē m̄rimo-
nij si extāt. qb; nō extātib; ↄseqt̄ ple-
nū ius. ut. l. femine. §. fi. C. de secūdis
nup. Itē q̄ vir siue mulier nō possit ī
vita uel p⁹ mortē donare nouerce uel
vitrico pl⁹ q̄ donauerit vnicuiq; fili-
orū p̄oris m̄rimonij. ut. l. hac edictali
C. eo. Et idē in mult̄ similib; q̄ ponit
dn̄s An. vbi s̄. B .8° qa ſm leges fi
lius spuri⁹ nō est alēdus. sed ſm deū
7 canones ↄtra. ut s̄. fili⁹. §. 7°. A .q
īcipit. Quid de spurijs. B .9° qa ſm
leges heres si nō fecerit inuentariū te-
netur ad oīa debita defuncti. Sec⁹ ſm
deū. ut s̄. hēditas. §. 5°. x° qa cū in cer
tis casib; ſm leges heres teneat̄ de ma
leficio defuncti. secus ē ſm deū. ut s̄.
hereditas. §. 4°. A .qa ut ibi p; tenet̄
ad oīa debita defuncti etiā ex malefi-
cio inq̄tū hereditas sufficit. B .xi°
qa ſm leges id quod relinqt̄ ī vltima
volūtate non valet nisi hēat. 7. uel. 5.
testes. C. de testa. l. si vn⁹. 7. l. fi. ß ſm
deū in relictis ad pias causas sufficiūt
tres aut etiā duo testes. ex̄ de testa. cū
esses. 7. c. relatū. A .De h̄ plenius s̄.
ecclesia p̄. §. 5°. in additiōe. B .12° qa
ſm leges si p̄mitto aliqd nudo pacto
A .i. simplici p̄missione sine alia iur̄
solēnitate. B .nō teneor. qa non orit̄
inde actio. ut. ff. d̄ pac. l. iur̄ gentium.
Cōtra. est ſm deū 7 canōes. qa morta-
liter peccat recedēs a pacto. ex̄ de pac.
c. p̄. cū similib; q̄ ibi notant̄. Et vide
ī p̄missio. Et idē si promitto vni reci-

pienti p̄ alio. qa ſm deū teneor. ſm le
ges nō. A .Nisi p̄missio facta fuerit
p̄sone existēti sub p̄tāte alteri⁹. ut ser
uo seu filiofa. uel p̄curatori seu nego-
ciorū gestori. Per hos enī bn̄ acqritur
patri 7 dn̄o. ut ī Insti. p quas p̄so. no.
acqrit̄ obli. p to. 7. ff. 7. C. de p̄cura. 7
de negl. gestis. B .13° qa inter emen-
tes 7 vēdētes ↄcedūt leges. A .Me-
lius diceret p̄mittūt. Nullū enī dolu;
leges ↄcedūt. ff. de dolo. p totum. ß
deceptionem ꝛc. Vide s̄. emptio. §. 3°.
14° qa ſm leges nō licet emere seu vē-
dere iura 7 actiones que quis h; cōtra
aliū p̄ minori p̄cio q̄ sit p̄ncipale debi-
tū. alit̄ non valet emptio. nec peti pōt
nisi usq; ad id quod solutum est. nec
etiā pn̄t talia iura p̄ parte vendi 7 pro
parte donari. C. mādati. l. p diuersas.
7. l. ab anastasio. Sed ſm aīam nihil
p̄hibet me emere iura cōtra aliquem
p̄ minori p̄cio q̄ sint ipsa iura. dū tn̄
nō faciā hoc ī fraudem vsure ß p̄pter
interesse meū aut laborem qui forsitan
erit in rehabēdo. seu qa dubito ne de-
bitor fugiat aut ad paup̄tatē veniat.
Vide hoc. ī. vsura 3°. §. p̄lt. A .Et ibi
patet. 7 etiā ī dict̄. ll. p diuersas. 7 ab
anastasio. q̄ hoc fuit statutū ad remo
uēdas lites 7 p̄ cōi bono. Ideo nō est
causa q̄re in ↄscia non obligent. 7 sibi
imputet q se intromittit h⁹mōi peri-
culis 7 litigijs. B .15° qa ſm leges ī
lōgissimo tp̄e etiā possessor male fidei
p̄scribit. Sec⁹ ſm deū 7 iura canonica
ex̄ de re. iur̄. possessor male fidei. li° 6°.
De h̄ vid̄. ī. p̄scriptio. §. 5°. 16°. qa ſm
leges maleficia cogitationis regularit̄
nō puniūt̄. ff. de penis. l. cogitatiōis. ß
tn̄ omnis cogitatio mala uel a deo uel
p pnīam punienda est. 33. q. 3. omnis.
17°. quia ſm leges lic; magi 7 venefici

puniant᷑.tñ qui h̾ faciūt ɔtra imbres ventos ⁊ grādines p̄miant᷑.C.de male.l.eoꝝ.sed ẜm deū talia etiā sic facē ǧuissimū pc̄m̄ ē.ut clare ꝓbat Tho. scd̄a scd̄e.q.94. A .Et bñ.qa nō sūt faciēda mala ut veniāt bona.ad Ro. 3°. B .18° qa ẜm leges licitū est in causa sanguīs corrūpere accusatorē.ff.de p̄uari.l.fi. A .Ibi dr̄.In oībꝫ causis p̄terq̃ in sanguine qui delatorē corrūpit ꝓ victo habet᷑.⁊ sic nō innuit᷑ ꝙ h̾ liceat.ẜ quia tali pena nō punitur. B Sed scd̄m deū nō licet.ut ponit Tho. scd̄a scd̄e.q.96.Hec itaq̃ sunt que notare potui que q̄ꝫtū ad casus anime nō sūt scd̄m deū tenēda licꝫ sint concessa ꝑ leges. Alias vero iuris subtilitates et diuersitates iuris canōici ⁊ ciuilis iuristis relinquā.Porro de illis legibꝫ q̄ permittūt vsuras nihil dico.quia oēs abrogate sūt etiaꝫ ꝑ leges. ut.ī.vsura p̊.§.28.q incipit.Quid de legibꝫ.

Utꝝ ī legibꝫ possit dispēsari.R° ẜm Tho.scd̄a scd̄e.q.97.Rectores multitudīs dispensare pñt in legibꝫ hūanis in aliquibꝫ casibꝫ. A .s.in qbꝫ dispensatio a iure ꝑmittit᷑.Al᷑ secus.cū nemo possit venire contra legē supioris.19. dis.nulli fas est. B .ita tamē ꝙ dispensatio nō cedat in nocumētuꝫ boni coīs.sed potius ad illud ꝓficiat. Qui autē sunt casus iuris canonici dispensabiles solū per papā.habes s̄.dispensatio.§.7°.8°.et 9°. A .s.in.§.q incipit Dispensatio.cū sequētibꝫ. B

Utꝝ in constitutionibꝫ ītelligant᷑ cōcessa quecūq̃ non sūt prohibita.R° scd̄m Hosti.Si constitutio promulgata est affirmatiue.omnia que cōtinet ⁊ ex eis sequētia vident᷑ concessa. nisi reperiant᷑ ꝓhibita.puta ɔcessum ē cōtrahere m̄rimoniū.ergo cuilibet ⁊ sꝑ. nisi reperiat᷑ ꝓhibitū.Si vero ꝓmulgata sint negatiue.omnia ex eis sequētia intelligūt᷑ prohibita nisi repiātur cōcessa. sicut ꝓhibetur ne qs occidat. ergo sempꝫ ⁊ omnibꝫ ꝓhibet᷑ nisi qñ īuenit᷑ concessum.

Leges impiales imitāt᷑ canōes.Uñ dicūt sic.Nō dedignant᷑ sacre leges canones sacros imitari.specialit᷑ in m̄rimoniis ⁊ vsuris.in Auten.ut cl̄ici apud ꝓprios epōs.coll᷑.6.et.2.q.6.§.h̾ colligit᷑.ex̄ d̾ noui ope.nūci.intelleximꝰ.

In legis fraudē nihil agendū.ff.de legi.ɔtra legē.qa cū quid ꝓhibet᷑ vna via intelligit᷑ ꝓhiberi ⁊ alia.ex̄ d̾ re.iuris.cū quid.li° 6°.

Quid de condētibꝫ leges iniquas? R°.Si leges inique sūt contra libertatem eccclesie tūc condētes ⁊ seruātes sunt excoīcati ipso facto.ut habes extense s̄.excoīcatio p̊.§.2°.v̊.8°.Si v̊o sint simpliciter contra aliqua dei ⁊ ecclesie mādata.ut puta ꝙ liceat facē symonias uel alienare feudū p̄cipue ecclesiasticū ⁊ huiusmōi. ipso iure non valent.dis.8.que contra.32.q.7.flagicia.ex̄ de consti.que in ecclesiaꝝ.Et facientes ⁊ seruantes peccant mortaliter.ex̄ de symo.cū in ecclesie.7.c.nō satis. Et si qui dānificati sūt occasione talis legis.conditores ⁊ eoꝝ heredes tenent᷑ ad restitutionē.Illi etiā q induxerūt cōditorē ad talē legē faciēdam tenent᷑ in solidum.⁊ similit᷑ oēs seruantes tenent᷑ ad restitutionē oīuꝫ eorū que taliū legum occasione lucrati sunt vel alios damnificauerunt.Et eodē modo immo multo magis peccāt ⁊ tenētur qui leges cōdūt directe cōtra deū.sicut d̾ idolatria.ut h̾.s̄.§.8°. est dictū. A .Hec etiā notāt ī sū.con. li° 2°.ti.5.q.205.ẜm Ray.⁊ Hostiē.

195

Et vltra p̄dictū casum etiā in aliis ir-
rogatur excōicatio ↄtra taliū legū cō-
ditores. puta si ↄderent legē sup vsur͛
faciēdis uel nō restituēdis. ut in cle.
ex graui. de vsur͛. uel sup symonia cō-
mittēda. cū ī symonia hodie sit excōi-
catio papalis. ut pꝫ p extrauagantem
Eugenii quarti. cū detestabile. ⁊ idē ī
multis aliis casibꝫ q p̄nt colligi s̄. ab-
solutio p̊. §. 2°. et excōicatio p̊. §. p̊. cū
sequētibꝫ. B. Ad mām legis pōt pti
nere s̄. ius. Leges audire nō licet qui-
busdā clericꝭ. s̄. excōicatio p̊. §. 2°. v̂.
6°. et ibidem. §. 3°. v̂su. 14°. Quō papa
possit tollere leges habes. ī. papa. §.
antepl̄t.

Liuellariꝰ cō-
tractus. Contractꝰ iste qui ī
quibusdā locis dr̄ datio ad liuellū est
idem qd̄ cōtractus emphiteoticꝰ. ⁊ iō
de hoc vide s̄. emphiteosis.

Libellꝰ famo-
sus dicit̄ qn̄ aliqs scribit cedu
lam ↄtinentē iniuriā siue infamiā al-
terius. ⁊ p̄iicit eā in loco vbi inueniat̄
⁊ sic aliꝰ infamat̄.

Que pena cōficiēd libellū famosū?
R̄. Quadruplex ē pena s̄m q̄ q̄tuor
modis pōt agi de eo. Et p̄mo quidem
si agatur crimīaliter etiā s̄m leges est
pena capitꝭ tam ↄtra illū q fecit q̄ con
tra illū q inuenit. nisi corrupetit uel
nulli reuelauerit. C. eo. l. vnica. 5. q. i.
si qs famosū. A. Ibi trāssūpta est ps
dicte legꝭ vnice. vbi dr̄. Si qs libelluꝫ
famosū siue domi siue in publico uł ī
quocūqꝫ loco ignatꝰ reperit. aut corrū
pat priusq̄ alter inueniat. aut nulli cō
fiteatur inuētū. Si v̂o nō statī easdeꝫ
cartulas uł rupetit uel igni cōsūpserit
sed vim eaꝝ manifestauerit sciat se q̄i
actorē huiꝰ delicti capitali s̄nīa subiu-
gandū. Huiusmōi aūt libellꝰ alterius
opīonē nō ledat. B. Et qlibet d̄ po-
pulo accusare pōt tales. qn etiā accusa
tori ↄstituit̄ preciū pro modo substā-
tie accusate p̄sone. uł si erat seruꝰ pro-
ducit̄ in libertatem. ff. de iniur͛. l. lex.
§. fi. ⁊ C. eo. l. vnica. 2° si agat̄ ciuilit̄
s. actione iniuriaꝝ q̄ nō publici iudi-
cii s̄ p̄uati ↄtinet querelā. C. d̄ iniur͛.
iniuriaꝝ. Et sic puniet̄ s̄m iuramētuꝫ
actoris ⁊ taxationē iudicꝭ. ut in Insti.
de iniur͛. §. pena. 3° si agatur s̄m cano-
nes ⁊ sic q famosū libellum cōficit fla
gellatur ⁊ excōicat̄. 5. q. i. q̄ in alteriꝰ.
⁊ c. hi qui. Et pōt deponi. cū sit graue
crimen ⁊ dānatione dignissimū. 25.
dis. §. nūc aūt. 4° in foro penitētiali.
quia tam isti q̄ alii detractores tenēt̄
ad restitutionē fame p modū q dictꝰ
est s̄. detractio. §. 4°. et. 5°. A. Idem
in sū. con. li° 2°. ti. 5. q. 200. B

Libertus est ille q
ex seruo
factus est liber p manumissi-
onē. Manumissor aūt patronꝰ dicitur
⁊ sp libertꝰ patrono tenet̄ ad q̄dā ob-
sequia. Ingenuꝰ aūt vocat̄ q liber na-
tus ē ⁊ sic nulli tenet̄ obsequi. Est au-
tem casus q̊ libertꝰ eripit̄ in ingenui-
tatem. s. si a dn̄o fueīt expositus. ut dr̄
s̄. expositus.

Utrū libertus possit reuocari ī serui
tutē. R̄. Libertꝰ in seruitutē reuocat̄
ꝓpt̄ ingratudinē. s. cū manꝰ iniecit in
patronū. aut atrocē iniuriā seu graue
dānū rerū uel vite p̄iculū inferre pre-
sūpsit. Et eisdē causis pōt qlibet dona-
tor donationē reuocare. ex̄ d̄ dona. c. fi.
A. Et ibi nōt glo. qd̄ hr̄ in isto. §. No
tatur etiā ī sū. con. li° 3°. ti. 17. q. 14. B

¶ Que differētia ē int̄ libertos eccl'ie
7 puatoꝝ? R° ꝑm Hosti. Multiplex.
Prima q̄a liberti eccl'ie reuocāt̄ in ser
uitutē ꝑpt̄ operas nō ꝑstitas. iz. q. z.
diaconi. Sec⁹ in liberto puati. C. de li
be. cā. solo. Inno. tñ intelligit h̄ ꝺ ob-
sequijs imposit̄. nō de alijs. A. quia
ad nō imposita nō tenēt̄. ut dicit ipse
Inno. in. c. de famulis. ex̄ ꝺ ser. nō or-
di. vbi etiā dīc ꝙ ꝑ omissionem obse-
quij impositi nō redigit̄ libert⁹ in ser-
uitutē. nisi eēt nimis necessariū obse-
quiū puta q̄a negaret alimēta. Tūc. n.
inq̄t reuocabit̄ in seruitutē. B. Scd̄a
q̄a filij libertoꝝ eccl'ie etiā nati p⁹ ma-
numissionē sūt obnoxij eccl'ie. iz. q. z
de libert̄. 7. c. liberti. z°. Sec⁹ ī alijs. C.
eo. l. i. et. z. A. s. ī ti. de libert̄ 7 eoꝝ
liberis. B. Tertia. q̄a liberti eccl'ie te
nent̄ ꝑuire eccl'ie etiā si nulla op̄a sint
īposita eis. iz. q. z. diaconi. ī fi. 7. c. li-
berti z°. Sec⁹ ī alijs. C. eo. l. i. et. z. A
Ibi nō bñ h̄ apparet. ꝭ bñ dīc Inno. in
dcō. c. de famulis. diūctis q̄ notantur
ꝑm Ray. ī sū. con. li° 3°. ti. 17. q. 14. B
Quarta ē. q̄a liberti eccl'ie si iniurient̄
eccl'ie uel accusent illā ul' testificent̄ ꝯ
illā reuocāt̄ in ꝑuitutē etiā si ordīati
fuerīt. dis. 54. q ex famulis. 7 in p̄dcō
c. diaconi. ex̄ de ser. nō ordi. de famul'.
Quīta. q̄a liberti eccl'ie manumissi ad
h̄ ut ordinēt̄ non pn̄t de acq̄sit̄ q̊cūq̧
mō ad alios trāsmittē ꝑm q̊sdā. quin
poti⁹ oīa ad eccl'iam ptinebūt. Sed ve
tius puto ꝙ h̄ sit verū solū qn̄ ī māu-
missiōe fuit dictū. Al' etiā testamentū
pn̄t cōdere de his q̄ acq̄sierūt. ar. ex̄ de
ser. nō ordi. eo libēti⁹. iz. q. 3. c. p̊. et z°.
A. Idē in sū. con. eo. ti. q. i. ꝑm Tan.
Ray. Wl. 7 Hosti. P̄redcā etiā notāt̄
in dcā. q. 14. B. Multa circa mām li-
bertoꝝ hēs. ī. māumissio. 7. ī. seruus.

196

Ltttere. De falsatijs litteraꝝ vi-
de s̄. absolutio p̊. §. 3°. v̊. 4°. Itē
s̄. excoīcatio 3°. Quilibet oꝫ portare de
curia litteras ꝺ dignitate quā dicit se
hr̄e. ut. ī. pegrin⁹. §. fi.

Ltigiū ꝓut h̄ sumit̄ ē cū vn⁹ ver
bis alteri⁹ cōtradicit. in qua
ꝯtradictiōe ꝑm Tho. scd̄a scd̄e. q. 146
duo pn̄t attēdi. Qn̄q̧ enī cōtingit cō
tradictio ꝓpt̄ hoc ꝙ ꝯtradicēs recusat
ꝑsone dicent̄ ꝯsentire ex defectu amo
ris aīos vniētis. 7 h̄ ptinet ad discor-
diā caritati ꝯtriā. Qn̄q̧ v̊o cōtingit ꝓ-
pter h̄ ꝙ ꝯtradicēs nō veret̄ ꝯtristare
dicētem. 7 sic fit litigium qꝺ amicitie
uel affabilitati opponit̄. ad quā ptinet
delectabilit̄ alijs ꝯuiuere. Vn̄ phus di
cit 3° ethicoꝝ. ꝙ illi q̄ ad oīa ꝯtrariant̄
causa ꝯtristādi neq̧ q̊scūq̧ curantes.
discoli 7 litigiosi vocant̄. 7 vide s̄. dis-
cordia.

¶ Vtrꝝ litigiosus pl⁹ peccet q̄ꝫ adula-
tor. R° ꝑm Tho. vbi s̄. cū virt⁹ amici-
tie p̄ncipali⁹ tendat ad delectandū q̄ꝫ
ad ꝯtristādū. iō litigiosus q̄ supabū
dat in ꝯtristādo graui⁹ peccat q̄ꝫ adu
lator q̄ supabūdat ī delectādo. Per
accn̄s tñ posset ecōuerso eē. puta si in
aliquo pticulari adulator mag̃ inten
deret p deceptionē nocē. ul' h⁹mōi.

¶ Sꝫ q̄re litigiosus ꝓhibet̄ ordinari?
R° ꝑm Hosti. Triplex ē cā. Prima. q̄a
tales nō sūt apti ad humilē doctrinā
que reqritur ab eis. Vn̄ dis. 46. §. p̊.
dicitur. Nihil ē impudēti⁹ arrogātia
rusticoꝝ qui garrulitatē auctoritateꝫ
putāt. 7 parati ad lites ī subiectos tu-
mide ītonāt. Secūda cā ē. q̄a litigiosi
ul' adulatiōibꝫ aīos p̄ncipū sibi cōcili
ant ul' fratribꝫ suis detrahēdo īfamie

notā ingerūt.ul' int fratres discordiā
seminādo seditiōes nūq; cessant facē.
dis.46.§.2°.Tertia cā ē. qa cū ipi de-
beāt discordātes ad cōcordiā trahere
et etiā oblatiōes dissidētiu; phibeant
recipe.nō debēt litigādo alios ad dis-
cordiā puocare.dis.90.in pn°.7 p to-
tam dis.

LOcatio uel cō

ductio. Locator dicit q rei sue
vsū alteri p pcio ocedit.Vt cū loco ti-
bi domū meā ego sū locator.tu vo cō-
ductor.Et etiā qnq; qs dr locare ope-
ras suas.qn offert se ad faciēdū aliqd
p pcio.uel etiā qn accipit rē ut ī ea ali
quid faciat.qd dicit innomiatus con
tractus. A .nisi intueniat pciū pecu
nie.tūc enī esset mera locatio. ut ī In-
sti.de loca.7 oduc.in pn°. B

¶ Quo tpe d; solui merces locatori?
R° fm Goff.Seruari d; quod int eos
actū est.Si vo nō apparet qd actū sit.
seruādus ē mos regionis.q si etiā nō
apparet uel ē varius.seruandū qd mi-
nimū est.s.ut soluat in fine āni.ex de
re.iur.in obscur. li° 6°.Idem Aço.

¶ In qbus casibus pōt dns expellē inq-
linū seu oductorē? R°.In qtuor.Pri-
mus si dom9 locata necessaria facta sit
sue habitatiōi.puta si dom9 quā habi
tabat casu destructa ē.aut si p9ea du-
xit vxorē.uel alia silis nccitas supue-
nit.Intelligēdū fm Hosti.qn tpe lo-
cationis illa nccitas nō iminebat.Se-
cūdus casus ē si dom9 h; nccitatem re
paratiōis.Et intelligo de nccitate or-
ta p9 locationē.Et ī his duobus casibus
remittēda est pesio p rata tpis.Terti9
si cōductor puerse in domo verset. ut
si tenet porcos ī solario.uel nō est ī ea
fm pactū oductiōis.ul' si deteriorem
faciat.ul' malas femīas ibi teneat.aut
etiā puersos hoīes.ar.ī Auten.d leno.
§.sancim9.cōiūcto.§.si qs aūt.eo.ti.
vbi etiā p; q nisi domin9 expellat de
domo sua h9mōi tur pes psonas 7 leno
nes grauit punit. B .In q casu aliq
dixerūt nō eē remittēdū ptē pesiōis
p rata tpis. Sed ōtiū verū est q dns
tenet remittē.pōt aūt agere ō inqlinū
p dāno dato.ut ex eo.ppter. A .Et
ibi h notat glo. addēs q locator aget
actione legis aquilie 7 ex locato. B
Quart9 cū inqlin9 p biēniū nō soluit
pesionē.qa pōt expelli etiā si ad quin-
quēniū uel vltra oduxit. A .nisi cele-
riter satisfecerit.dcō.c.ppt.Et de ista
expulsiōe lati9 s. emphiteosis.§.4°.ī
additiōe. B .Hos qtuor casus hēs in
dcō.c.ppter. A .Hec etiā notāt ī sū.
con.li° 2°.ti.8.q.35.vbi etiā additur
fm Hosti. q oductor ītelligit īprobe
versari si opa rustica suo tpe nō exer-
cet.uel si ppt inimicitias ex ei9 culpa
pcedētes dānū detur. B

¶ Vtrū oductor teneat locatori de dā
no qd in re locata otigerit.R° fm Ho
sti.Tenet si otigerit culpa sua ul' illorū
quorū opera vtit.Et in h cōtractu ve-
nit etiā culpa leuis.cū gra vtriusq; ce
lebret.qūuis qdam ōtiū dixerit.ut in
Insti.qbus mo.re ōtrahit obligatio.§.
vlt. A .Qui tn accipit mercedē p cu
stodia tenet etiā d leuissima culpa fm
Hosti.7 in sū.con.eo.ti.q.36.7 sentit
glo.in.l.qui mercedem.ff.de loca.Et
ītellige qn obtulit se custodie.ar.l.1.
§.sepe.ff.depositi.Al' secus.ut s.depo
sitū.§.3°.in additione. B .Vnde si
auriga dum ceteros curru suo trāsire
contendit currum euertit.7 seruum
quē cōduxerat quassauit uel occidit.
tenetur .Debuit enim se temperare

⁊ diligẽti⁹ se hr̄e. ff. e. Itẽ q̄rit. Sed si
fecit q̄d q̄cũq; diligẽs fecisset sec⁹ erit
ut. ff. eo. si merces. §. q columnam. De
dãno vero dato uel alio cui obuiare nõ
potuit nõ tenet. ff. eo. ꝰ de dãno. A
Et ibi pꝫ ꝙ tenet de dãno dato ab eo
quẽ posuit ĩ custodiã. B. Similiter
etiã nec de casu fortuito.
¶ Utrũ ille q locat operas suas faciẽdas
in aliqua re teneat de damno illi⁹ rei.
R° ſm Hosti. sicut ⁊ in superiori q̄stiõe
Si dãnũ ɔtigit culpa illi⁹ tenet. aliter
nõ. Unde si colũnã trãsferendã accepit
uel dolia ⁊ h⁹mõi ⁊ fracta sũt sua cul-
pa uel illoꝝ quoꝝ opera vtit. tenetur
etiã de culpa leui. Sec⁹ si diligẽtiã ad-
hibuit. ff. eo. si merces. §. q colũnam.
Et lꝫ de dãno ab alio dato non teneat
ut. ff. eo. ꝰ de damno. tenet tñ ꝺ custo-
dia. ff. eo. q mercedẽ. Nã ⁊ q mercedẽ
ꝓ sola custodia accipit tenet etiã de le
uissima culpa. ex̄ ꝺ depo. bona fides. ꝰ
de casu fortuito nõ tenet nisi ex pacto
ut ibi. A. vbi etiã idem dr̄ si pcessit
culpa vel mora. B. Itẽ si sutor pue-
rũ quẽ ɔduxerat forma calcei tã vehe
mẽter pcussit ut ei ocul⁹ effoderet te-
netur. qa leuis tm̄ castigatio ei pmissa
est. ff. eo. Itẽ q̄rit. ⁊ ex̄ de hõici. ad au-
diẽtiã. Itẽ q recipit palliũ meũ ⁊ p⁹
ea p errorẽ dedit alteri tenet. qa nõ tole
rat error in facto ꝓpo. ff. eo. Itẽ q̄rit.
§. itẽ si palliũ. Itẽ si vestimẽta poliẽ-
da accepit ⁊ mures roserũt. ꝺ culpa te
net. ff. eo. Itẽ q̄rit. §. si fullo. Itẽ si ali-
qd sarciendũ ul' poliẽdũ ul' gẽmã scul
pendã uel includẽdã accepit tenetur.
excepto si res vitio suo frangat. nam
tũc non tenet nisi p speciale pactũ. Et
eodẽ mõ si vitulos pascendos accepit
ff. eo. si qs fundũ. §. si qs vitulos. ⁊ l.
itẽ q̄rit. §. si gẽma. 23. q. 4. §. tres pso

nas. Itẽ si nauta me inuito ponat res
meas ĩ alia naui q̄ꝫ vbi posuerim ⁊ pe-
rijt tenet. ff. eo. itẽ q̄rit. A. in. §. p̊.
Et ibi pꝫ ꝙ si trãstulit nõ ĩuito dño ꝰ
bona fide ⁊ sine culpa ñ tenet. ul' etiã
si mala fide trãstulit ꝰ in eadẽ nauiga
tione vtraq; nauis pijt. ff. ad. l. ro. de
iac. l. fi. §. p̊. Posita etiã in h̄. §. notãt
in sũ. con. li° 2°. ti. 8. q. 36. B
¶ Pone ꝙ locatori operis ut pastori
res pijt ⁊ dñs dic ꝙ pijt culpa seu do-
lo illi⁹ ⁊ pastor negat. cui incũbit ꝓba
tio? R° ſm Hosti. Pastori. nã cũ ipse
rõne officij debeat custodiã hr̄e. si dic
amissam ouẽ ꝓbet abfuisse culpã siue
dolũ. sicut argẽtari⁹ ꝓbare dꝫ amisisse
rõnes cũ ruina ul' incẽdio. ff. de eden.
si qs ex argẽtarijs. §. vlt. Idẽ ĩ custo
de carcerꝭ. ff. ꝺ custo. ⁊ exhi. re. l. vlt.
cũ al' q dolũ allegat dolũ ꝓbãe debeat.
ff. ꝺ ꝓba. q̊tiẽs. §. q dolũ. A. Idẽ ĩ di
cta. q. 36. B
¶ In qb⁹ casib⁹ remittit census siue
pensio rei locate? R°. Si cõductor ex-
pellit fit remissio pro rata tpis. ut s̄. in
3°. §. dictũ ẽ. Alit etiã ɔductor corpis
alicui⁹ ut puta agri excusat a solutiõe
ꝓpt vim maiorẽ cui resisti nõ potuit.
Itẽ ꝓpt id q̄d p̄ter ɔsuetudinẽ euenit
A. puta tẽpestas ul' alia aeris intẽpe-
ries ĩ deuastatiõe fructuũ. ut in. l. de q̄
stati. B. ut. ff. eo. l. ex ɔducto. §. 2°.
et 3°. Itẽ specialit ꝓpt sterilitatẽ affici-
entẽ ɔductores magno ĩcomodo. nisi
sterilitas valeat ɔpẽsari cũ vbertate p̄
cedẽtꝭ ⁊ sequẽtꝭ anni. ⁊ fiet h̄ remissio
ꝓ rata sterilitatꝭ. ex̄ eo. ꝓpt. A. Et ſm
Goff. ĩ sũ. cõ. li° 2°. ti. 8. q. 37. sterilitas
⁊ vbertas ĩtelligũt ſm vulgi opĩonẽ.
lꝫ qdã dixerĩt sterilitatẽ qñ semẽ nõ p
cipit. Silr ꝓpt vbertatẽ si cãu fortuito
ɔtigat augmẽtãda ẽ pẽsio. nõ aũt si h̄

197

fiat diligẽtia possessoꝝ. Et. i. subiũgit. Itẽ hec q̃ dicta sũt de pẽsione minuẽda ul' augẽda intellige fm Goff. in eo colono q̃ nũmis colit. Nã partiarius q̃i iure societatꝪ ⁊ lucrũ ⁊ dãnũ cũ domino fundi ptit. ut. ff. eo. l. si merces. B. Sꝫ si aliqs locat opas suas tm̃. uel accipit rẽ ut aliqd ĩ ea faciat. A. uel etiã locat rẽ ⁊ operã. ut in dcã. q. 37. vbi h̃ notãt fm Inno. ⁊ Hosti. B. to tam mercedẽ recipit etiã si casu fortuito impedit⁹ fuerit. nisi mora ul culpa possit ĩputari. ff. d' vatiis ⁊ exoꝛ. cog. l. i. §. pst. ⁊. ff. de statu libe. l. cũ heres. §. pst. A. Poti⁹ vr̃. §. añpst. B

Quid si ↄductoꝛ fũdi aliqd expendit in re ↄducta? Rñ. fm Hosti. Si expẽdit necessario uel vtilit' auxit. edificauit. ul' instituit. aget ↄ̃ locatoꝛem ut expẽsas recipiat. ff. eo. l. dñs. Al' sec⁹.

Utꝝ ↄductoꝛ agri uel dom⁹ ul' alterius rei possit rẽ ĩpam alti locare. Rñ. Potest. C. eo. l. nemo. ⁊ tũc res posterioꝝ ↄductoꝝ obligate sũt pncipali domino vsqꝫ ad illã q̃titatẽ quã ille secũdus ↄductoꝛ tenet' pori. ff. eo. l. si ĩ lege. §. si colon⁹. A. Ibi dr̃ q̃ fructus rei locate sũt in cã pignoꝝ ac si poꝛ cõductoꝛ eos pcepisset. ⁊ q̃ alie res posterioꝛis ↄductoꝝ nõ obligãt' dño. Sed glo. dic ibi. s. in totũ. ħ p pte sic. ul' nõ obligãt' qñ nõ sũt inuecte. B

Null⁹ p̃lat⁹ religiosus põt ↄcedere ad vitã nec ad certũ tẽp⁹ redditus ul' ptem eoꝝ. A. aut iura aut possessiones monasterioꝝ uel aliaꝝ admĩstrationũ sibi cõmissaꝝ. ut ĩ cle. de q̃. ĩ. B alicui etiã p quacũqꝫ pecunia nisi nccĩtas uel vtilitas ↄuent⁹ siue loci exposcat. ⁊ accedẽte ↄsensu ↄuent⁹. aut si cõuentũ nõ hꝫ accedẽte ↄsensu supioꝝ. ⁊ q̃ ↄtrafecerit incurrit sñiam suspẽsionis. nec recipiẽti acqrit' aliquod ius. Tñ h̃ nõ extẽdit' ad locatiões uel redditũ aut fructuũ venditiões ad modicũ tẽp⁹. ut de reb⁹ eccle. nõ alie. monasterioꝝ. in cle. vide. ĩ. symonia 4º. § 3º. Bona ↄductoꝝ sũt obligata locatori. ut. ĩ. pignus. §. 2º.

Ludus ⁊ ioc⁹.

Utꝝ ĩ ludis ⁊ iocis possit eẽ v̂t⁹. Rñ fm Tho. scđa scđe. q. 168. Sicut hõ ĩdiget coꝛpali refocillatiõe. qa nõ põt ↄtinue laboꝛare. ita etiã ex pte aĩe ĩdiget qete ⁊ solatio qđ fit p ludicra ⁊ iocosa. Circa q̃ tria videt' p̃cipue eẽ cauẽda. pmũ ⁊ pncipale est q̃ p̃dicta delectatio nõ q̃rat' ĩ aliqb⁹ opib⁹ seu v̂bis turpib⁹ ⁊ nociuis. Secũdũ ne totalit' g̃uitas aĩe resoluat'. Tertiũ ut lud⁹ sit ↄueniẽs fm ↄgruitatẽ psone tpis ⁊ loci ⁊ fm alias circũstãtias debite oꝛdinetur. Et hec v̂tus fm phm vocatur eutrapelia.

Quõ ĩ ludis sit vitiũ? Rñ fm Tho. vbi s̃. Vitiũ ẽ in ludo. p̃ quidẽ fm excessum. qñ quis ad ludũ assumit turpia v̂ba ul' facta. uel etiã ea q̃ vergũt ĩ p̃ximi nocumẽtũ q̃ de se sũt pc̃tã moꝛtalia. ⁊ sic excessus ludi ẽ pc̃tm̃ moꝛtale. Et põt eẽ excessus ĩ ludo qñ nõ est cũ debitꝪ circũstãtiis. puta qa nõ ↄpetit loco seu tẽpoꝛi negocio aut psone. Et hoc qdẽ qñqꝫ põt eẽ pc̃tm̃ moꝛtale p̃pter vehemẽtiã affectus ad ludum. ita q̃ qs cõtra p̃ceptũ dei uel eccl'ie talib⁹ vti nõ recuset. Qñqꝫ aũt veniale s. cũ aliqs nõ tantũ afficiat' ad ludum q̃ p̃pter h̃ velit aliqd cõtra deũ cõmittere. A. nec etiã actualit' ↄmittat. qa nõ sufficit bona volũtas cui ↄ̃triat' op⁹ 86. dis. nõ satis. B. 2º põt esse in ludo vitiũ p̃pter eius defectũ. Nam contra

humanā rōnē est ut aliqs se onerosū alijs exhibeat. puta qu nihil delectabile exhibet & delectatiōes alioꝝ īpedit. Vn Seneca dic. Sic te getas sapiē ter ut null⁹ exhorreat tāq̄ aspertū. nec ɔtēnat qͥ vilē. Sȝ qa lud⁹ nō ꝓpter se q̄rit̄ ꝫ ꝓpt opatiōnē. iō defectus ludi min⁹ ē vitiosus q̄ excessus. Vn phus dic 9°. ethicoꝝ. ꝙ parū de delectatiōe sufficit ad vitā qͥ ꝓ condimēto. sicut parū de sale sufficit ī cibo.

Vtꝝ liceat cā ludi vti habitu religiosoꝝ. R°: Nō licet. ꝫ puniri dȝ ꝙuit q ꝭ facit. ut in Auten. de sanc. epis. §. fi. A. Poti⁹ videt̄. §. pñ. vbi dr̄. Omnibꝫ gnālit̄ ī sc̄lari vita ɔuersantibꝫ & maxīe theatralia exercentibꝫ viris ac mulieribꝫ īterdicim⁹ vti scemathe. i. hitu mōchi aut mōastrie aut assistrie aut cuiuscūq̄ psone h⁹. Scientibꝫ vniuersis ꝓsumētibꝫ in tali scemathe aut imitari aut illudē in q̄cūq̄ eccl'iastica disciplīa. q̄ & corꝑalia supplicia sustiebūt & exilio ɔtradēt̄ ꝓuidētibꝫ h⁹mōi locoꝝ ep̄is & q ꝭb eis sūt clerici. Sȝ etiā qbuslibet militātibꝫ iudicibꝫ & q sub eis sūt officijs & locoꝝ defensoribꝫ. B & ar. C. de epi. audi. l. mime. A. Ibi dr̄. Mime & q̄ ludibrio corꝑis sui q̄stū faciūt publice habitu eaꝝ v̄ginū que dedicate sūt deo nō vtant̄. B

Vtꝝ in cātu sc̄lari. cithar. ludo scachoꝝ & h⁹mōi sit pc̄m. R° ꝫm Al. Si ꝭ fiūt a ꝑsonis sc̄laribꝫ tpe & loco cōpetēti licēt. sicut et gnālit̄ de ludis dictū est in p̄. §. Si vo fiāt a clerici. non videt̄ ɔpetē nec licē maxīe si clericus ludat cum laico. z. q. 7. laicos. zȝ. dis. his igit̄. Multo etiā min⁹ cōpetūt religiosis. A. Reqrit̄ etiā q̄ ad sc̄lares honestus mod⁹. ut ꝫ. in pn̄°. & decens cā. Vn. 86. dis. in. c. donare. dic glo. ꝙ nō

est dādū aliqd cithatistis & siꝫbꝫ nisi q̄n sonarēt ad laudē dei uel ob aliā iustam cām. puta recreatiōis. ut qa aliqs est debilis uł infirmus. & ꝙ ex̄ has cās silr̄ nō licet talia sonare uł audire. Hec in glo. Et idē ꝓpter eādē rōnē pōt intelligi & in cātu. B

Vtꝝ īspectio spectaculoꝝ sit pc̄m. R° ꝫm Tho. scd̄a scd̄e. q. 167. Inspectio spectaculoꝝ vitiosa reddit̄ inq̄tū ꝓpt̄ ꝭ hō fit ꝓnus ad vitia lasciuie uel crudelitati p ea q̄ sibi repsentant̄. A Et inq̄tū p hoc retrahit̄ ab vtilibus & bonis. ut ꝫ. curiositas. quo casu q̄nq̄ etiā excoīcatio īminet. Vn de ɔse. dis. i. in. c. q die. dr̄. Qui die solēni ꝑtermisso eccl'ie cōuentu ad spectacula vadit excoīcet̄. B. Et ad ꝭ facit ꝫ. curiositas. §. 3°. et ꝫ. chorea. §. z°.

Vtꝝ liceat vti ludis ī eccl'ia. vide ꝫ. emunitas ecclesie. §. z°. in fi. De choreis vide ꝫ. chorea.

Ludus alee.

Let oīs lud⁹ q īnitit̄ fortune. & oīs talis ē ꝓhibit⁹ ꝫm leges. non tñ si qs certet hasta siue pila iaciēdo currēdo luctādo uel pugnādo. qa ꝭ fiūt cā v̄tuti corꝑis. ff. eo. l. z. A. Et ibi & in l. se. pȝ ꝙ oīs lud⁹ etiā si nō innitat̄ virtibꝫ fortūe est ꝓhibit⁹. nisi īnitat̄ alicui exercitio v̄tuoso & vtili. B. Pro eo aūt q̄d ponit̄ ī ɔuiuio vescēdi cā ꝑmittūt leges ludē familie. ff. eo. l. fi. A Ibi dr̄. Qd in ɔuiuio vescendi cā ponit̄ in eā rē familiā ludē ꝑmittit̄. Et ītelligit̄ de ludo licito & honesto cū debitis circūstātijs d̄ qbꝫ in. c. ꝑcedēti. ī pn̄°. Ista etiā q̄ hic habēt̄ notāt̄ in sū. con. li° z°. ti. 8. q. zȝ. ꝫm glo. Ray. et Hosti. B

Vtrum ludus alee sit peccatū. R°

198

ẜm Ray. Quicūqȝ ludunt alea siue taxill' vel q sūt pricipes seu īspectores ludi sp peccāt. ff. eo. p totū. 7. C. eo. in cōstitutiōe greca. 7 maxīe si sūt clerici. in Auten. ꝺ sanc. epi. §. intdicim⁹. A Ibi etiā ꝺr ꝙ clerici nō ꝺebent accedē ad aliqꝺ spectaculoꝝ causa vidēdi. B 7 ex̄ ꝺe vi. 7 ho. cle. clerici. Et est pnci palit 7 p se pc̄tm̄ auaritie siue rapine. Est etiā cā mltoꝝ pc̄tōꝝ 7 mēdacioꝝ piurioꝝ. blassemiarū. ꝺeceptionū. et h⁹mōi. A . De h lati⁹ ī ꝺca. q. 23. vbi ꝺr ẜm Ray. Q magnū sit h pc̄tm̄ patȝ inť alia ex nouē q̄ in talibꝫ attēdunť. Primū ē ꝺesideriū lucrādi. Ecce cupiꝺitas q̄ radix ē oīuȝ maloꝝ. ut ꝺr. i. ad Thimotħ. vlť. Secūdū ē volūtas spoliādi ꝓximū. Ecce rapina. Terciū est vsura maxīa. s. xii. p. xi. nō solū ī āno uel ī mēse h in eadē ꝺie. ex̄ ꝺe exces. p̄. inť ꝺilectos. Quartū ē mltiplicia mēꝺacia 7 v̄ba ociosa 7 vana. Quintū est blassemia. Ecce hēsis. Sextū ē corruptio multiplex ꝓxīoꝝ q ad ludū īspiciēdū ꝺe ꝯsuetudīe p̄ua ꝯueniūt. Septimū ē scādalū bonoꝝ. Octauū ē cōtempt⁹ ꝓhibitiōis sancte matris ecclie. Glo. ꝺic argumentū ꝙ ẜm mgr̄m huiusmodi ludi sūt ꝓhibiti. ñ tm̄ ꝺissuasi. qꝺ securi⁹ ē ꝺicē. Nonū ē amissio tēporis. i. bonoꝝ q̄ ī illo tpe teneť facē. Con. Hosti. 7 addit septē pc̄tā alia q̄ sūt furtū. qa lusores sepe inopia cogēte ꝺiscūt furari. Itē violētia. Aliqtiēs enī ad h ut aliqs ludat violenť ꝺetieť. ff. ꝺe aleato. solēt. Ecce seruit⁹ īiusta. Itē crimē falsi qꝺ ꝯmittiť in falsis taxillis faciēdis 7 ex certa scīa comodāꝺis siue locādis. Itē hoīcidiū. qa ꝺe luꝺo veniūt ad v̄ba 7 ex his ad v̄bera. tandē ad hoīcidia. Ecce iniuria. Ecce hoīcidia. qbꝫ iudex ex officio suo occurrē ꝺȝ. ut. ff. ꝺ vsufruc. eqssimū. Itē fraus 7 ꝺeceptio. qa q meli⁹ scit ꝺecipe melius crediť ludē. Itē adulatio. Vn̄ ꝺicūt hoīes. Pulcher 7 bon⁹ lusor est ꝺn̄s me⁹. Itē turpis 7 īhonesta vita. B

Utrū lud⁹ alee sit peccatū mortale. Rx̄° ẜm xv. Etiā si hō nō ꝺucit ī ꝯsuetuꝺinē mortaliť peccat. Intellige qn̄ ex auaritia ludit. A . qꝺ sp occurrit cū q̄rať lucrū p modū illicitū qꝺ nil aliud ē q̄ȝ auaritia. ut colligiť ex notatꝭ p Tho. scꝺa scꝺe. q. 118. arti. 4. Grauitas etiā h⁹ pc̄ti ꝯp̄hēdiť aliq̄ten⁹ ex ꝺictꝭ in ꝓxīo. §. p̄cedēti. cum additiōe. B qa 7 auaritia ꝺe se ē pc̄tm̄ mortale. ut s̄. auaritia. §. 2°.

Que pena clericoꝝ ludētiū ad aleas? Rx̄°. De h legiť. 35. ꝺis. c. p̊. vbi ꝺiciť sic. Ep̄s aut p̄sbyť aut ꝺiaconus alee aut ebrietati ꝺeseruiēs. aut ꝺesinat aut certe ꝺāneť. Subdiacon⁹ autē aut lector aut cantor aut ꝺesinat aut coīone p̊ueť. A . Idē ī laico qꝺ ī mīoribꝫ clericis. ut pȝ ī ꝺcō. c. p̊. B . Et nō ꝙ ex ꝺcō canōe colligiť ꝙ si nō ꝺucit ī ꝯsuetuꝺinē nō sustiebit p̄ꝺictā penā. Vn̄ ꝺīc ꝺeseruiēs. Sitr̄ 7 si ꝺuxit ī ꝯsuetuꝺinē 7 vult ꝺesinē. Vn̄ ꝺic. aut ꝺesinat Debȝ tn̄ ī vtroqȝ cāu pnīaȝ agē ꝺ pc̄tō Et ẜm Hosti. idē hodie ī subdiacono qꝺ ī ꝺiacono. ex̄ ꝺ ser. ñ or. miramur. A . Idē ī ꝺcā. q. 23. Et addiť ẜm Ray. ꝙ ex eo qꝺ ī ꝺcō. c. p̊ ꝺr. ꝺāneť 7 coīone p̊ueť. colligiť. ꝙ tale sit pc̄tm̄ mortale 7 graue. B

Utrū q ī ludo alee vicit illi q nō poterat alienare teneať ad restitutionē. Rx̄° ẜm Tho. scꝺa scꝺe. q. 32. Q aliqs lucreť ab eis q rē suā alienare nō p̄nt. illicitū 7 ꝯ ius ꝺīnū ē. Vn̄ q talibꝫ vicit ad restitutiōȝ teneť. 7 h addit Ray. ꝙ tales sūt furiosi. ꝓdigi. mīores. 25. an.

⁊ maxime pupilli. Itē mēte capti. surdi. muti. ceci. ⁊ q morbo ꝑpetuo laborant. qa tales supesse reb⁹ suis nō pn̄t Idem de seruis. de religiosis. ꝯ filijsfa. q nō hn̄t peculiū castrense uel q̄si. Idē de vxore q̄ nō hꝫ res pafernales. ⁊ etiā de admīstratore rerū eccl'iaꝝ q̄ paupeꝝ sūt. Qui ḡ talib⁹ vicit restituē tenet. nō dico illi q amisit. ſ tutori. curatori. dn̄o. mōasterio. pr̄i marito. siue eccl'ie. A .nisi forte cleric⁹ rector eccl'ie eēt correct⁹ ⁊ crederet in debitos vsus expēsur⁹ ſm glo. Ray. ⁊ ī sū. con. eo. ti. q. 25. vbi pꝫ ꝙ cū Ray. con. Hosti. circa dcā in h̄. §. B

Utrū qcūqꝫ traxit aliquē ad ludū teneat restituē qcqd vicit. R̄ ſm Tho. vbi s̄. Restituē tenet. A .s. ei quē attraxit. Un̄ nec de eo p̄ot facē elemosynā ſm eū. Tho. ut ī sū. cō. eo. ti. q. 24. B .Et nota ꝙ ista attractio large ītelligēda ē. s. quocūqꝫ v̂bis ul' factis īduxit eū. cū ille al' nō erat lusur⁹. Itē siue īduxit a p̄ncipio siue ī medio ludi cū ille vellet desistē. ut Aço dicit.

Utrū q fraudulent' ludit teneat restituē. R̄ ſm Tho. vbi s̄. Tenet. A s. ei a q̊ vicit. ut etiā ꝑxīe dcm̄ ē. ⁊ colligit' ex posid in dcā. q. 24. B .Et intellige siue ꝯmisit fraudē an̄. puta qa fingebat se q̄si insciū ꝯ ludo ⁊ q̄si hoīeꝫ q possit decipi cū tn̄ decipe intēdēt. siue ꝯmisit fraudē ī ip̄o ludo. ut ſbmittēdo taxillos falsos siue etiam veros male ⁊ fraudulose iactādo seu mēdacit' dicēdo ꝙ obtinuisset seu male pecuniā numerādo. ⁊ oīa h⁹mōi.

Utrū q vicit ꝓhibēte iure ciuili. A q ꝯ ꝓhibet oēm ludū fortūe. ⁊ etiā nō innitēte exercitio alicui⁹ opis v̂tuosi. ut tactū ē s̄. in p̄n. ⁊ dat repetitionē ei q ꝑpt' ludū ꝓhibitū aliqd soluit et heredib⁹ ei⁹ usqꝫ ad. 50. ānos. ut. l. fi. C. eo. B .teneat' ad restitutionē? R̄ ſm Tho. vbi s̄. Ius qdē ciuile nō obligat oēs ſ eos solos q sūt h⁹mōi legib⁹ subiecti. ⁊ iteꝝ ꝑ dissuetudinē abrogari pn̄t. iō apud eos q sūt h⁹mōi legib⁹ astricti tenēt' inteḡlit' ad restitutionē nisi forte ꝯtria ꝯsuetudo p̄ualeat. aut qs vicerit ei q traxit eū ad ludū ī quo casu nō tenet' restituē. qa ille q amisit nō ē dign⁹ recipe nec p̄ot licite retinē tali iure positiuo durāte. ſ tenet' illud dare ī elemosynas. h' Tho. Porro dcm̄ ius positiuū h̄r. C. eo. l. aleatū. ⁊. ff. eo. l. vld. ī fi. Et idē ꝯsulerē etiā dicto iure positiuo durāte. s. ꝙ ille q attractus fuit nō tenet' restituē. nec tn̄ licite p̄ot tenē ꝑpt' ip̄am turpitudinē tal' lucri. ut in se. §. or̄.

Utrū ille q vicit qn̄ volūtari⁹ cū volūtario lusit teneat' ad restitutionem. R̄. Quidā dicūt ꝙ nō. ſ paupib⁹ est erogāda talis pecunia. ar. 14. q. 5. non sane. Et h' ē opīo Pla. Alij dicūt ꝙ tenet'. ff. eo. l. vld. ī fi. ⁊. C. eo. in ꝯstitutione greca. Et h' est opīo Ber. ut nōt' ex de vi. ⁊ ho. cle. clerici officia. ⁊ etiā Ray. q̄tū ē in ꝓposito casu. s. ī eo q lusit volūtarie. ⁊ ꝑ eadē iura. Sed ut mihi vr̄ vtraqꝫ opīo stat. ⁊ scđa qdē opinio. s. ꝙ teneat' reddē locum hꝫ vbi legib⁹ viuit' impialib⁹ ꝑ quas ⁊ ip̄a opinio ꝓbat'. Ubi v̂o nō sic viuit' uel vbi leges ille abrogate eēnt. vr̄ valē p̄ma opīo. s. ꝙ debeat paupib⁹ erogari. Nā cū lud⁹ sit q̄dā expoliatio nō p̄ot qs ꝑ ip̄m licite aliqd acq̄rē ⁊ sic n̄ p̄ot tenē. ſ nec illi oꝫ reddē. qa ille nō ē dignus rehrē q q̄tū ī se fuit ꝓximū expoliare cōabat'. De factorib⁹ taxillorū scacoꝝ aleaꝝ ⁊ h⁹mōi. vid. ī. negotiatio. §. 7. A .q incipit. Quid ꝯ factorib⁹. Et ad

199

p̄dicta p̄nt reduci q̄ nō̄nt̄ ī ocā.q.24.
in sū:con.li° 2°.ti.8.vbi dr̄ fm Inno.
ī.c.qa pleriqꝫ.ex̄ ꝺ imu.ec. ꝙ attract⁹
nō tenet̄ restituē.intellige illi a q̊ vi-
cit.ut pꝫ s̄.Sꝫ q aliū attraxit tenet̄.qa
dolose fecit. Et simil̄r q lusit modicū
cā recreatiōis nō tenet̄ restituē. intel
lige si lud⁹ erat honest⁹ ꝛ licit⁹.al' Lu-
ce 6°.dr̄.Ve vob̄ q rident nūc.Vn̄ ī ea-
dem.q.24.dr̄ fm Ray.Si dicat qs ꝙ
bona intētiōe uel cā recreatiōis ludat
ad aleas.faciat h̄ sine denarijs aut acci
piat vnū de ludis approbatꝭ. Et glosa
Ray.sup v̂bo recreatiōis dīc argumē
tū ꝙ lud⁹ alee nō ē gnālit̄ ꝓhibit⁹. qa
pōt ludi bono fine.ꝛ iō taxilli ꝛ alee ꝛ
scacheria p̄nt fieri bono fine.Sꝫ ꝺ hoc
dicet̄ sup dcō.§.qd de factoribꝫ.Ex p̄
dictis g̊ pꝫ quō qs teneat̄ restituere q̄
vicit ī ludo. Sꝫ qd si aliqn̄ vicit ꝛ ali-
qn̄ pdidit.an fiet ꝯpēsatio.Pōt disti-
gui vtꝝ fiat lud⁹ cū eadē psona uel di
uersa.Si cū eadē. Aut lud⁹ ē mutat⁹.
ut qa p̊m⁹ fuit licit⁹ ꝛ scꝺus illicit⁹.et
nō fit ꝯpēsatio.qa solutū vni uel etiā
eidē ex dr̄sa cā non liberat a debito ex
alia cā ul' cū altero.C.qn̄ ciui.ac.p̄iu.
cri.l.vna. Aut lud⁹ nō est mutat⁹.ut
qa vterqꝫ erat illicit⁹.s.in q̊ vicit ꝛ p-
didit.ꝛ vr̄ ꝙ debeat fieri ꝯpēsatio.Nā
ꝛ si sit dare casū in q̊ qs n̄ teneat̄ resti-
tuere illi a q̊ vicit rōne parꝭ cause tur-
pitudis pōt tn̄ restituē eidē.ꝛ restitu
endo liberat̄.ut nōt ī sū.con.li° 2°.ti.
8.q.25.ad finē.Et iō pdēdo cū eodē
videt̄ ei restituisse ꝓ ꝯcurrēti q̄ꝫtitate
Si lud⁹ fiat cū diuersa psona non fiat
ꝯpēsatio.qa p interitū rei morosus de
bitor nō liberat̄.l.ī re furtiua.§.p̊.ff.
ꝺ cō.fur.maxīe qn̄ ipemet dedit cām
interitui.ff.de v̂bo.obli.l.si ex legati
cā.vbi ille tenet̄ qui occidit hominē

quem debebat. B

Luxuria. Cū luxu-
ria multi
plex sit.ut dictū est s̄.fornica
tio.§.p̊.q̄ est g̃ui⁹ pct̄m? Rx° fm Tho.
scꝺa scꝺe.q.154. Grauissimū int̄ oīa
pctā luxurie ē vitiū ꝯtra nām.sicut ꝛ
Aug.dīc in li° ꝺ adulterinis ꝯiugijs.
Et h̄ iō.qa trāsgredit̄ illud qꝺ fm na
turā ē determiātū est tāqꝫ p̊ncipiū circa
vsū venereū. Post h̄ ē incest⁹ q est ꝯ
nālem reuerētiā quā debem⁹ psonis
ꝯiūctis. Alie aūt spēs sūt ꝯ rectā rōnē
tn̄ ex suppositiōe nāliū p̊ncipioꝝ. Ma
gis aūt repugnat rōi ꝙ aliqs venereis
vtat̄.nō solū ꝯ illud qꝺ cōuenit proli
generāde.s etiā cū iniuria ꝓximi. ꝛ iō
fornicatio simplex mīma ē int̄ spēs lu
xurie. Adultiū v̂o graui⁹ ē q̄ꝫ stuprū.
qa maior iniuria fit ī abusiōe mulieris
alteri⁹ ptāti subiecte q̄ꝫtū ad vsū gnā-
tionis q̄ꝫ subiecte ad solā custodiam.
Vtrūqꝫ aūt agg̃uat̄ p violētiā.ꝛ ideo
raptus v̂ginis ē g̃uior q̄ꝫ simplex stu-
prū.ꝛ raptus vxorꝭ q̄ꝫ adulteriū.Et ꝺ
tali raptu q̄dā h̄es.ī.raptor 2°.De stu
pro v̂o ꝛ adulterio s̄.fornicatio.§.p̊.
ꝛ s̄.adulteriū. Hec etiā oīa agg̃uant̄
fm rōnē sacrilegij.qn̄.s.psona deo sa
crata rapit̄. A .Et h̄ sacrilegiū g̃ui⁹
ē incestu cū sit ꝯ dīnā reuerētiā. B
Itē int̄ pctā ꝯ nām g̃uissimū est pecca
tū bestialitatꝭ.s.vbi nō seruat̄ debita
spēs.Post h̄ āt ē vitiū sodomiticū vbi
nō seruat̄ debit⁹ sex⁹.Et de h̄ aliqd.ī.
sodomia.P⁹ h̄ aūt pct̄m molliciei.ex
eo ꝙ n̄ fuat̄ debit⁹ mod⁹ concubēdi.
Mag aūt si nō sit debitū vas q̄ꝫ si non
sit debit⁹ modus.Min⁹ aūt int̄ pctā ꝯ
nām ē pct̄m molliciei qꝺ ꝯsistit ī sola
emissiōe semis sine ꝯcubitu ad alterū
Et ꝺ ista mā̃ satꝭ hr̄.32.q.7.adulterij.

Cum quis deflorat virginem solutam teneatur eam ducere vel maritare? R. In foro iudiciali videtur teneri ad alterum predictorum. extra de adul. c. i. Sed secundum glo. hec fuit pena antiqua. hodie vero sic punitur. quod aut ducat eam aut verberatus et a sacris exclusus retrudatur ad penitentiam in monasterio de quo non possit egredi. extra de adul. c. ii. A. Ibi probatur quod hec pena proprie dicta obtinet quando seductor non vult stupratam ducere. quo casu etiam videtur quod teneatur eam dotare. ut eo. ti. c. i. Si autem pater non vult eam ei dare vel ipsa non vult consentire tenetur eam dotare. ut in dicto c. i. quod non corrigitur sed in diverso casu loquitur. ut ex his patet et ex tex. et glo. utriusque c. Et secundum glo. Ray. et in sum. con. li. ii. ti. v. q. vi. glosatores predicta intelligunt de raptore qui seducit. i. seorsum ducit a domo patris et extrahit virginem per violentiam. Sed certe etiam si non inveniatur violentia tenetur seductor ad satisfactionem dampni. ut in c. fi. extra de iniur. B. In foro autem penitentiali sic agendum est secundum xb. Si defloravit ipsam voluntariam non tenetur. quia ille non seduxit eam. Si autem invitam vel seductam iniungendum est ei quod satisfaciat vel opponat cum ea. A s. oppositione que precedat a libera eius voluntate. Alias absolutus non est tutus in conscientia. ar. l. i. §. quo onerande. in fi. ff. quarum re. ac. non dat. B. Similem casum habes. i. matrimonium iiii. §. ii.

Utrum consensus in delectationes. s. cogitationis carnalis absque hoc quod consentiatur in actum sit mortale. R. Sic. ut habes s. delectatio.

Utrum in tactibus et osculis et huiusmodi sit peccatum mortale. R. secundum Tho. secunda secunde. q. 154. Osculum amplexus vel tactus secundum suam rationem non nominant peccatum mortale. quia possunt absque libidine fieri vel propter consuetudinem patrie vel propter aliquam necessitatem vel rationabilem causam. Sed si fiant cum libidinosa delectatione sunt mortalia. Nam et solus consensus in delectationem mortalem mortale. ut in precedenti. §. dicitur. multo magis progressus ad actum est mortale. Addit post secundum Ul. quod etiam aspectus libidinosus mortale est. Math. v. Qui viderit mulierem etc.

Magister pue.

sive doctor pue. coit. Quelibet ecclesia cathedralis debet tenere magistros liberalium artium ad minus gramatice qui clericos et alios pauperes gratis instruat. Et debet magistro assignari proventus unius prebende. Et eodem modo debent facere alie ecclesie quarum sufficiunt facultates. In metropolitana ecclesia debet ulterius esse magister in theologia. et eodem modo recipere proventus. non tamen propter hoc fiat canonicus. A. Sed tamdiu redditus ipsos percipiat quamdiu perstiterit in docendo. Quod si forte de duobus ecclesia metropolitana gravetur. theologo iuxta modum predictum ipsa provideat. gramatico vero in alia ecclesia sue civitatis sive diocesis que sufficere valeat faciat provideri. ut in c. quia nonnullis. extra eo. B. 37. dis. de quibusdam. extra eo. per totum. A. Presertim in c. i. et in dicto c. quia nonnullis. Nota etiam quod a prelatis et capitulis ad theologie studium debent aliqui habiles destinari qui alios postmodum valeant erudire. quibus si proprii proventus ecclesie non sufficiunt. predicti. s. prelati et capitula necessaria ministrabunt. Docentes vero in theologica facultate quamdiu in scolis studuerint et studentes in ipsa integre per annos quinque recipiant de licentia sedis apostolice proventus prebendarum et beneficiorum suorum. non obstante aliqua consuetudine contraria vel statuto. Hec omnia extra eo. super specula. ut in sum. con. li. i. ti. iii. q. i. B. Et de hac etiam materia vide. i. scientia. §. i. et sequentibus.

¶ Utrū aliqs possit recipi in canonicū cū pacto q doceat 7 scolas teneat. R° fm Hosti. Dicūt doctores q nō. al' esset symoniacū. s vacāti pbende bene pōt h onus ānecti. ex̄ d pben. significatū. Con. Ber. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 4. B. In curia romana debēt eē doctores 7 studiū vtriusq iuris. vide. i studiū. §. fi.

¶ Utrū magister possit scolarib collectam imponē ul' exigē. R° fm Hosti. Si mgro ānexū ē sufficiēs bnficiū uel sufficiēs salariū publicū n licet ei exigere. al' symoniā ɔmittēt. qa vendēt obsequū spūale q d ex officio suo tenet facē. ex̄ de symo. nemo. i. q. 3. vēdētes 7. c. nō solū. s tn̄ sponte oblata recipe pōt. Si vō nō sit ānexū tale bnficium uel salariū aut si nō sufficiat ei. pōt accipe collectā p laborib suis. ar. iz. q. z. qcūq. 7. c. eccl'iasticis. 7. c. caritatē Et videt Hosti. īnuere q non solū ab extneis s etiā a clericis eccl'ie possit exigere. nō tn̄ dz exigē a paupe cū ipe potius debeat paupi subuenire. Sz 7 tal' exactio fm xō. nō dz eē coactoria ut q nisi soluāt expellat eos de scolis aut accipiat res eoꝝ. s poti9 inopiā suam eis exponēdo. Et h oīa fm Hosti. intelligēda sūt si magister ē sufficiēs. Q si īsufficiēs ē 7 officiū docēdi assumit nō est ei ex debito puidendū s sibi culpā īputet. ff. ad. l. acql'. idē iuris. Si vō sufficiēs est 7 nō hz puisionē ut dixi etiā si diues ē pōt a diuitib licite accipe. qa nō tenet eis gratis seruire. Sad con. Inno. Ray. 7 Ber. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. z. B

¶ Quid de mgro q festū alicui9 sancti q d de se colēdū ē nō vult ɔcedere ad celebrandū nisi data sibi pecunia? R° fm Ray. Symoniā cōmittit. quia vēdit spūale ad q d tenet. ut i pncipio pcedentis. §. dictū ē. Et p eadē iura et eodē mō si festū nō ē celebrādū 7 ipe vult illud festare nec vult legē nisi data pecunia. A. Idē si diē nō colendū ut alicui9 minoris sancti ɔcedit colēdū pro pecunia. ut in sū. con. eo. ti. q. 3. Et subdit'. Si aūt p data pecunia ɔcedēt mgr scolarib aliq die pro festo cessare a lectiōib siue vacationē aliquā ppt recreationē sicut consueuit fieri ab auctoristis turpe lucrū eēt s n eēt symonia. h ibi. Sz nō videt' rō diuersitatis in h casu a supradictis. B

¶ Doctoris seuitia. s. ī nimis corrigēdo culpe īputat'. qa leuis tm̄ castigatio ei pmissa ē. ff. locati. l. itē q rit'. ex̄ d homici. ad audiētiam. z3. q. 5. c. p. Quid tenēdū ab auditorib diuersoꝝ magistroꝝ q habēt ɔtrias opiones. habet. ī. opio. Utrū act9 doctrine sit ptermittēdus ppt scādalū. vide. ī. scandalū. §. 7. et 8.

Magister

Magister zos. q tū ad licētiam docēdi. Quid g si aliqd exigat' uel pmittat' p licētia docendi? R° fm Hosti. Exactū dz restitui 7 pmissū remitti. ex̄ eo. phibeas. A. Al'i cipit phibem9. B. Symonia tn̄ non ɔmittit' s ɔmittit exigēs crimē ɔcussionis 7 dz dginitatib 7 officijs 7 bnficijs expoliari. ex̄ eo. c. p. 7. c. quāto. A Con. Ray. 7 Goff. ut ī sū. con. li° p. ti. 3. q. 5. B

¶ Quid si ille q hz ptātē ɔcedendi licētiam docēdi ul' legēdi vult legere in ppa psona. nūqd pōt alteri licētiā denegare? R° fm Hosti. Nō pōt eū impedire uel ei denegare etiā si ipse sit valde idoneus. ar. ex̄ de offi. archi. c. vlti. Hoc enī esset in piudiciū auditorū. cū

sepe

sepe qs hēat grāꝫ discēdi ab vno ⁊ nō
ab altero. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.
6. Et sac' h' dr̄ in.c.quāto.ex̄ eo. B
¶ Quid si aliqs obtēta licētia legēdi
velit aliū substituē. nūqd a substitu-
to pōt recipe expēsas quas fecit ī cōui
uījs ⁊ hmōi? Rx° fm xb. Si ɔsuetudo
loci est ꝙ possit aliū substituē. tūc ab
illo pōt recipe expēsas factas q̄i loco ī-
tesse dū tn̄ ille doceat noīe ei⁹. Si autē
totum ius trāsferat in substitutū. nō
debet aliqd recipe etiā ꝓ interesse. nec
pōt etiā in pmo casu pacisci cū substi-
tuto de certa portiōe emolumēti reci-
piēda. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.7.et
8. B .Et multo min⁹ pōt in casu 2°.
¶ Vtrū liceat alicui ꝓ seipso petē licē-
tiam docēdi ī theologia. Rx° fm Tho.
in quolibet. Dicēdū ꝙ sic. Nullā eniꝫ
petit excellentiā ptātis qđ qdē turpe
esset. ꝫ petit solā opportunitatē coīcā-
di id qđ habet. Coīcare aūt sciam quā
qs habet laudabile ē ⁊ ad caritatē pti
nens fm illud Sap̄.7°. Quā sine ficti
one didici ⁊ sine īuidia coīco. ⁊.i. Pet.
4°. Vnusqsqꝫ sicut accepit grām ī alte-
rutrū illā admīstrātes. Pōt tn̄ turpi-
tudinē ɔtinere rōne p̄sūptionis si ille
q non ē idone⁹ petēt docēdi officium.
A .Idē in sū.con.li° 3°. ti.5.q.5. B

Maioritas

fm Ray. p̄ncipalr̄ in q̄tuor cōsistit. Primū qdē
in p̄rogatiua ordīs. ut p̄sbyter maior
est diacono. dis.93. legim⁹. in fi. ex̄ eo.
statuim⁹. Secūdū ē in p̄rogotiua ɔse-
crationis. ut ep̄us maior est p̄sbytero
dis.95. olim. ⁊.c. ep̄s ī ecclīa. Tertiuꝫ
est in p̄rogatiua admīstratiōis. ut ar-
chidiacon⁹ maior ē archip̄sbytero. et
ei subest atqꝫ obedire dꝫ. dis.25. plecđ
Quartū est ī p̄rogatiua antiq̄tađ fm
ꝙ maior est uel q prius fuit ordinat⁹
uel p̄us religionē ingressus uel etiam
ille q p̄cedit alios in etate. dis.75. or-
dinatiōes. ex̄ eo.c.p̊. ex̄ de elec. duduꝫ
p̊. Et addit etiā fm Hosti. quintū .s.
scđm p̄rogatiuā ei⁹ q ordīauit. qa or-
dinat⁹ a supiore īter alios eiusdē ordi
nis magꝭ est honorādus. ex̄ eo. ꝑ tuas.
Ad maioritatē obediētia seqr̄. de qua
hētur.ī. obediētia. ꝑ totū.

Maior pars.

Generaliter qđ fit a maiori pte capi-
tuli seu collegij vires obtinet. 65. dis.
c.p̊. 2°. et 3°. nisi ex alia pte p̄ponderet
auctoritas. ex̄ de elec. dudū. ex̄ đ testi.
ī p̄sentia. Preualet tn̄ qn̄qꝫ minor ps
s. qn̄ aliqd ab eis rōnabile fuerit obie
ctū uel ostēsū. ex̄ eo.c.p̊. Nec oportet
vocari absentes nisi in electiōibꝫ. ut s̄.
electio p̊.§.6°. Silr̄ ī cessatiōe a dīnis.
ut s̄. cessatio a dīnis.§.p̊. A .Con.
Albricus. B

Maledictio.

Vtrū maledictio sit pctm̄ mortale. Rx°
fm Tho. scđa scđe.q.76. Maledictio
de qua nūc loqmur est ꝑ quā ꝓnūciat
malū ꝯ aliquē uł imp̄cando uł ī optā
do. qđ qa scđm se repugnat caritati. ē
pctm̄ mortale. i. Cor. 6°. Neqꝫ male-
dici neqꝫ rapaces regnum dei posside-
būt. ⁊ tāto grauı⁹ quāto p̄sonam cui
maledicim⁹ magꝭ amare ⁊ reuereri te-
nemur. Vn̄ Leuit. 20. Qui maledixe
rit patri suo aut matri morte moriat.
Cōtingit tn̄ eē veniale uel ꝓpt paruı-
tatē mali qđ qs alteri īprecat. uł etiā
ꝓpter affectū ei⁹ q ꝓfert. dum ex leui
motu uel ex ludo aut subreptiōe aliq̄
talia v̄ba profert. qa pctā verborū ma
xime ex affectu pensant.

v

201

Que differētia ē int maledictionē 7 blasfemiā. R. Scdm q̄rūdā vulgare ut in tuscia idē sūt. 7 h etiā ꝓbat p decre. ex eo. statuim⁹. Sed tn̄ ꝓpe loquēdo aliud ē blasfemia q̄n̄. s. verbis A .uel intētiōe. cū etiā sola intētione p̄ctm̄ cōmittat. Vsa. p̄. B .attribuit deo q̄d ei nō ꝯuenit. uel eo. ut dictū ē s̄. blasfemia. A .Tertio cū attribuit creature q̄d appropriatur creatori fm Tho. scda scde. q. 13. arti. p̄. B .Aliud maledictio. s. q̄n aliqs īpcat uel optat alicui malū siue homini siue deo.

Que pena ꝓferend maledictionē ꝫ deū? R. Si qs ꝫ deū ul aliquē sanctū marie beatā v̄ginē talia p̄sūpserit. ꝺꝫ septē diebꝫ dn̄icis p̄ foribꝫ ecclie ī manifesto eē dū missa dicit. ita q̄ vltimo die nec palliū nec calciamenta h̄ corrigiā circa collū habeat. 7 q̄ septem p̄cedentibꝫ ferijs sextis ieiunet in pane 7 aqua. nec ingrediat ecclīam. 7 in q̄libꝫ dictoꝝ dierū tres reficiat paupes. 7 si nō pōt tres saltē duos ul vnū. 7 si non pōt h̄ illud ī penā aliā ꝯmutet. 7 si p̄dicta tenuerit debꝫ ei interdici ingressus ecclie. 7 in obitu ꝺꝫ carē ecclīastica sepultura. Insup tales debēt ꝯdēnari pena pecūiaria. ex eo. statuim⁹. Et h̄ oīa fm Goff. p tribūali fiūt. Ceteꝝ ī iudicio aīe discretus sacerdos molliet hūc rigorē. A .Immo 7 ī foro pnāli etiā hic rigor seruād⁹ ē p̄terq̄ in ꝯdēnatione pene pecūiarie q̄n blasfemia publica ē. fm modū tn̄ positū s̄. ꝯfessor. p̄. in additione magna. B

Vtrū liceat maledicē creature irrōnali. R. Creature irrōnali ꝯtigit maledicē qnqꝫ modis. p̄ mō fm q̄ ordiat ad hoiem p modū subuētiōis. s. q̄a p eas subueniē hūane nccītati. Et h̄ mō deus homini dixit. Maledicta terra in ope tuo. A .Gen. 3. B .ut. s. p eius sterilitatē hō puniret. Et ita etiā ītelligit q̄d habet Deut. 28. Benedicta horrea tua. maledictū horreū tuū. Sic 7 Dauid maledixit mōtes gelboe fm expositionē Greg. 2° fm q̄ ordinat ad hoiem p modū significatiōis. sicut dn̄s maledixit ficulnee ī significationē iudee. Math. 21. 3° fm q̄ ordiatur ad hoiem p modū ꝯtinēt. s. loci ul tēporis. Et sic Iob maledixit diei natiuitatē sue. Iob 3. Et h̄ ꝓpt culpā originalē quā nascēdo ꝯtraxit. 7 ꝓpt penalitates inde sequētes. 7 ꝓpt h̄ etiā potest intelligi Dauid maledixisse montibꝫ gelboe 2. Reg. p̄. ꝓpt cedē p̄ctī q̄ in eis cōtigerat. P̄dictis tribꝫ modis nō ꝯpetit nec licet homini maledicere irrōnali creature. nisi forte speciali dei reuelatiōe. A .Vel nisi ī his nō intēderet odiū creature h̄ detestationē mali culpe ul pene. iux̄ illud Iob 5. Vidi stultum firma radice. 7 maledixi pulchritudini ei⁹ stati. B .4° ꝯtigit maledicē irrōnabilibꝫ rebꝫ inq̄tū sūt creature dei. 7 h̄ est peccatū blasfemie. 5° pōt ꝯtingē maledicē eis fm se cōsideratis. 7 h̄ ē ociosū 7 vanū 7 p ꝯn̄s illicitū. hec sūpta sūt de Tho. scda scde. q. 76.

Malefactor. Si malefactō pōt fugere uel se defendē. vide s̄. accusat⁹. §. pl't.

Maleficiū dicit dupliciter. Vno mō q̄dlibet sortilegium de q̄ agit. C. de male. 7 mathe. p to. de quo etiā multa habēt. ī. sortilegiuꝫ. p totū. 7 de tali maleficio inq̄tū īpedit mr̄imoniū hētur ex̄ de fri. 7 male. 7 s̄. impedimētū 15. in q̄tuor vltimis. §.

Alio mō dr̄ maleficiū q̄dcūq̆ crimen
ut furtū. rapina. hōicidiū. 7 huiusmōi
Dicit̄ etiā q̄i maleficiū q̄n ē nocumē-
tū p̄ter ꝓpositū. ut cū iudex p īperitiā
male iudicat uł cū de domo alicuiꝰ ali-
qd est eiectū qđ nocuit trāseūtibꝫ. ut
in Insti. đ obli. q̄ ex q̄si delic. in pn̄. 7
p totum. Utrum maleficium quod ē
sortilegium possit tolli p aliud malefi
ciū. vide s̄. īpedimētū 15°. §. fi.

Manumissio

Manumissio est datio libertat̄. Nā q̄diu
qs in seruitute ē manui 7 ptāti suppo
situs ē. manumissus vō liberatꝰ est. in
Insti. đ liberti. in pn̄° Et māumissi di
cūtur liberti. de qbꝫ h̄etur s̄. libertꝰ.

¶ Quis pōt māumittē? R°. Māumit
tere pōt dn̄s q ē maior. 20. annis. nisi
ał nō h̄eat admīstrationē. ut furiosus
7 ꝓdigus. Minor vō. 20. manumittē
int̄ viuos nō pōt nisi ex cā. 7 tūc si est
maior. 17. ānis. C. q māumit. nō pn̄t.
l. si mīor. A . coiūcto. §. fi. in Insti.
ex qbꝫ cau. māu. licet. B . Sꝫ in vltīa
volūtate pōt. ex q̊ pōt testari. s. pꝰ. 14.
annū. C. q māumit. nō pn̄t. Auten. ſ
de iure. A . ał incipit. ſ hodie. 7 idē
dr̄ in dcō. §. fi. in Insti. B . Itē ep̄s
pōt māumittē seruos eccłie bene me-
ritos. 12. q. 2. si q̊s. Pōt etiā alios nō
bn̄ meritos dū tn̄ det eccłie ꝓ vno du
os eiusdē meriti 7 peculij. 12. q. 2. ep̄s
q mācipiū. Et ſm xb. itelligi dꝫ q̄ det
de suis bonis ꝓprijs. nō de rebꝫ eccłie
Itē pōt māumittē cā miseratiōis. 12.
q. 2. cū redēptor. qđ ītelligi pōt de be
ne merit̄. Itē abbas non pōt māumit
tere seruū mōasterij nisi đ ɔsensu ep̄i
7 monachorūꝫ. dis. 54. abbati. nisi sit
ɔ̄tria ɔsuetudo. ex̄ de his q̄ fi. a p̄la. ea
noscit̄. Item seruus cōis pluriū māu-
mitti pōt ab vno. ſ dꝫ māumissor ali-
os seruare indēnes. A . Hoc ē q̄ añ
māumissionē dꝫ p̄ciū iustū dare. uł si
recusat̄ recipi dꝫ deponē p publicas p-
sonas cū sigillo apud edē sactā. ut in
l. de q̄ stati. B . C. de cōi ser. ma. l. i.
Et nō q̄ nō valet māumissio ī fraudē
creditorꝝ facta. C. q ad liber. ꝓuo. non
po. A . Meliꝰ. C. q māumit. nō pn̄t.
B . l. i. in Insti. ex cau. q. ma. li. §. p̊.
A . Idē in sū. con. li° 3°. ti. 17. q. 10. ſm
Ray. Ul. 7 Hosti. B

¶ Qualiter fieri debeat māumissio?
R° multꝭ modis. Aliq̄n in eccłia sub
aspectu ep̄i 7 plebis. 7 debet de h̊ fieri
scriptura ad cautelā futuri. C. đ his q
in eccle. ma. l. i. ex̄ de ser. nō ordi. c. p̊.
Itē fit q̄nq̆ corā iudice. 7 dr̄ māumis
sio vindicte. nā vīdicta appellabatur
virga p̄toria cū qua tāgebant̄ a p̄tore
illi q māumittebant̄. A . De h̊ in In-
sti. de libert̄. §. multis. 7 ibi glo. B
Et si qdē māumissio fiat ad h̊ ut ma-
numissus ordinet̄ dꝫ potiꝰ fieri coram
iudice eccłiastico q̄ꝫ corā seculari. ar.
ex̄ de ser. nō ordi. c. p̊. Itē pōt māumis
sio fieri in secreto. ut dicat dn̄s. esto li-
ber. uel int̄ amicos. uel p epistolā. uel
p testamētū uel quālibet vltimā vo-
lūtatem. Itē pōt fieri diebꝫ feriat̄. Itē
tā de die q̄ꝫ de nocte. 7 a ꝓcedēte p vi-
am. A . i. a iudice 7 nō ꝓ tribūali se-
dente. ut in textu de q̊ statim. B . in
Insti. đ liberti. §. multꝭ aūt. Insup ser
ui fiūt liberi p alios modos q̄ꝫ p māu-
missionē. q̊s vid. ī. seruꝰ p̊. §. fi. Prin
ceps q̊q̆ sola volūtate māumittē pōt.
C. de cōi ser. ma. cū apud.

Matrimoniuꝫ

Matrimoniuꝫ p̊ cōiter. qd sit mr̄imoniūꝫ?
R°. Matrimoniū est viri 7 mulieris

202

ꝯiūctio indiuiduā vite ꝯsuetudinem retinēs. 27. q. 2. c. p̊. ex̄ de p̄sūp. illud ⁊ in Insti. de nup. §. 2º. A . In h̄. §. nihil de h̄ videt̄ dici ſ in aliis allegat̄ B . qd̄ Ray. exponēs dic. Viri ⁊ mulier̄ nō viroꝝ ⁊ mulier̄. nec viri ⁊ mulieꝝ. qa nec vnꝰ vir plures vxores nec vna plures viros hr̄e pōt. Cōiūctio. s. aīoꝝ ⁊ m̄rimonialis. Indiuiduā vite ꝯsuetudinē retinēs. h̄ ē ꝙ neut̄ absq̧ ꝯsensu alteriꝰ pōt ꝯtinētiā ꝓfiteri uel orōni vacare. ut h̄. ī. §. vlt̄. in fi. nec se alteri copulare ſ sibi inuicē mutuā fidem seruare. ⁊ debiti redditionē ⁊ mutuā inuicē ī necessariis ut pn̄t subuētionē p̄bere debēt. Et ꝙ dr̄ indiuiduam ꝛc. intelligit̄ ſm xb. de m̄rimonio ꝯsūmato p copulā carnalē. qa an̄ posset separi in casu. ut dr̄ s̄. impedimētū p̊. §. 2º. Itē ītelligit̄ de m̄rimōio fideliū. qa ⁊ m̄rimoniū īfideliū posset separi. ut s̄. impedimētū 9º. p totū. A Idē ī sū. con. liº 3º. ti. 2. q. i. vbi ponūt̄ ⁊ alie diffinitiōes m̄rimonii q̄ pn̄t reduci ad p̄dicta. B

¶ Unde dr̄ m̄rimoniū? Rñº ſm Ray. Dicit̄ quasi matr̄ muniū. i. officiū. qa dat mulieribꝫ eē matres ⁊ iō magis denomiat̄ a m̄re q̄ȝ a patre. qm̄ ī eo plus apparet m̄ris officiū q̄ȝ p̄ris. Idē Tho. Pe. ⁊ Hosti. A . Idē ī dcā. q. i. in sū. con. ti. 2º. B

¶ Utꝝ m̄rimoniū sit sacramētuȝ. Rñº ſm Tho. in 4º. dis. 26. Sacr̄m īportat remediū ꝯ̄ peccatū p sensibilia signa. ⁊ cū h̄ īueniat̄ in m̄rimonio. int̄ sacra ꝯputat̄. A . Et istud remediū est duplex. s. curatiuū ⁊ p̄suatiuū. Primū dat̄ in aliis sacramēt̄. Secūdū ī sacro m̄rimonii ſm Pe. ⁊ in sū. con. liº 3º. ti. 2. q. 2. Magis autē videt̄ dici sacr̄m ex eo ꝙ ē sacre rei signuȝ. i. ꝯiūctiōis xp̄i ⁊ ecclie. ad Eph. 5º. Et ut pȝ ī dicta. q. 2. Pe. addit ꝙ ꝯiūctio exterior est sacramētū tm̄. cōiūctio vō īterior aīoꝝ sacr̄m ⁊ res. effectꝰ gr̄e q̄ ibi ꝯfert̄ res ⁊ nō sacr̄m. ⁊ ē res p̄mo siḡta. Res vō siḡta secūdario ē ꝯiūctio xp̄i ⁊ ecclie. B . Et forma qdē huiꝰ sacramēti sūt v̊ba. A . siue alia signa. ut ī dicta. q. 2. B . quibꝫ ꝯsensus m̄rimonialis exp̄mit̄. ⁊ sicut pn̄ia nō h̄ȝ aliā m̄ām nisi ipos actꝰ sensui subiectos q sunt loco m̄ālis elemēti. sic sacr̄m m̄rimonii h̄ȝ p m̄ā ipsos actꝰ. qa ꝑficit̄ p actū eiꝰ q sacramēto ipso vtit̄. Vn̄ ap̄ls Eph. 5º. dicit. Sacr̄m h̄ magnū ꝛc.

¶ Qn̄ m̄rimoniū fuit institutū? Rñº ſm Tho. in 4º. dis. 26. M̄rimoniū ſm ꝙ ordinat̄ ad ꝓcreationem ꝓlis q̄ erat necessaria etiā p̄cō nō existēte īstitutū fuit an̄ pc̄tm̄ Ade ī h̄ ꝙ hoī mulierem in adiutoriū de costa formauit ⁊ dixit eis. crescite ⁊ multiplicamini ꝛc. Geñ. 2º. A . ꝯiūcto. c. p̊. B . Adam v̊o cū dixit. h̄ nūc os ex ossibꝫ meis ꝛc. v̊ba illa ꝓtulit a deo inspiratꝰ ut intelligēt m̄rimonii institutionē a deo factam. ſ ſm ꝙ m̄rimōiū p̄bet remediū ꝯ̄ vulnꝰ pc̄ti. sic institutum fuit post pc̄tm̄ tp̄e legis nāe. Scd̄m aūt īdeterm̄iatione p̄sonaꝝ īstitutionē habuit in lege Moysi. Et ſm ꝙ rep̄ntat cōiūctionē xp̄i ⁊ ecclie īstitutionē habuit ī noua lege. ⁊ ſm h̄ ē sacr̄m noue legis h̄ Tho. ⁊ de p̄ma ⁊ scd̄a īstitutiōe. 32. q. 2. §. his ita. ⁊ ex̄ d̄ diuor. gaudemꝰ. Nota quod matrimonium ut ordinatur ad procreationem prolis institutum fuit a[nte] peccatum sed ut aut[em] representat coniunctionem[?] xpi institutum in noua lege

¶ Que sūt cāe institutiōis m̄rimōii? Rñº ſm Ray. Due sūt p̄ncipales. s. susceptio sobolis educāde ad cultū dei. Geñ. p̊. crescite ⁊ multiplicamini ꝛc. ⁊ vitatio fornicationis. i. Cor̄. 7º. ꝓpt̄ fornicationē vnusq̄sq̧ h̄eat suā vxorē ⁊ vnaqueq̧ suū virū. ⁊ ista cā solū pꝰ

peccatū extitit. Secūdarie vo multa sūt. ut qnqȝ pacis reformatio. pulchritudo vxoris. diuitie. ⁊ hm̄oi.

¶ Nūqd tenet mr̄imoniū nō factum cā prolis ſ ppt̄ secūdarias cās nūc dictas. puta ppt̄ pulchritudinē diuitias ⁊ hm̄oi? R° fm Ray. Sic. Sufficit. n. q contrahē intēdūt ⁊ cōsentiūt p vba de pn̄ti. 32. q. 2. solet q̄ri. Deut°. 21. Si videris mulierē pulchrā ī medio captiuorū ⁊ amaueris eā volueriſqȝ ī vxorem hr̄e. itroduces eā ī domū tuā ⁊c. Con. Tho. ⁊ Pe.

¶ Quot sūt bona mr̄imonij? R° fm Ray. Sūt pncipalr̄ tria. s. fides. ples ⁊ sacramētū. 27. q. 2. oē. In fide attēdit̄ ne cū alio uel cū alia cōmisceat̄. In ple ut amātet suscipiat̄ ⁊ religiose educet̄ siue informet̄. In sacro ut mr̄imoniū nō sepetur. A. Hec sat̄ colligūt̄ ī dicto. c. oē. B. Licȝ eni fiat interdū sepatio corpalis ut ex cōi cōsensu cā orōnis uel religiōis uel etiā ppt̄ fornicatiōeȝ tn̄ mr̄imoniū inter fideles postqȝ rite cōtractū ⁊ cōsūmatū ē insepabile ē usqȝ ad mortē. ⁊ pdicta tria bona adeo sūt substātialia cōiugio q cōditio cōtra aliqd istoȝ apposita vitiat cōtractū mr̄imōij ex de cōdi. appo. c. fi. De qua mā plene habet̄. ī. mr̄imoniū 5°. §. p.

¶ Utrȝ intētio nō seruādi fidē vitiet mr̄imōiū. R° fm xb. Si aliqs cōtrahit mr̄imoniū nō habēs ppositū seruādi fidē ſ adulterandi. nihilomin⁹ tenet mr̄imoniū. A. Con. Pe. ut ī sū. con. li°. 4°. ti. 2°. q. 54. B. Dū tn̄ h nō deducat̄ in pactum. si aūt deducatur in pactū ut q liceat adulterari ul̄ q psti tuat vxorē. nō cōtrahit̄ mr̄imoniū. ex de cōdi. ap. c. fi. De illis vo q non hn̄t intētionē cōtrahendi hr̄. ī. mr̄imoniū 4°. per totū.

¶ Utrȝ intētio nūqȝ exigēdi debitum vitiet mr̄imoniū. R° fm xb. Credo q cōtrahitur mr̄imōiū. sicut fuit int̄ beataȝ vginē ⁊ Joseph. ⁊ credo etiā si intendat nō solū nō petē ſ etiā negare q teneat mr̄imōiuȝ dūmō h non deducat̄ in pactū qa tūc nō tenet. A. Cū p dicto con. Pe. sed discordat a secūdo dicens q de bono fidei mr̄imōialis duo actus sūt. Un⁹ essentialr̄. s. nō negare cōiugi vsū sui corpis. ⁊ intētio opposita huic mr̄imōiū excludit. Alr̄ accessorius. s. nō exhibē alteri corp⁹ suū. ⁊ intētio huic opposita mr̄imōiū nō excludit. ut ī dcā. q. 54. ⁊ sequētib⁹. B

¶ Utrȝ intētio nō habēdi plem excludat mr̄imōiū. R° fm Pe. Firma intētio prolē euitādi excludit mr̄imōiuȝ. dico maxīe si deducat̄ in pactū. ſ tn̄ intentio nō educādi prolē nō excludit. A. Con. Hug. ⁊ glo. Ray. ut in sum. con. eo. ti. q. 56. B. Sil̄r nec excludit mr̄imoniū desperatio plis. qa adhuc pōt eē mr̄imoniū ī remediū. A. Idē in sū. con. ī dcā. q. 56. B

¶ Utrȝ intētio ducēdi aliā vxorē excludat mr̄imōiū. R° fm Pe. si intendit ducē aliā dimissa ista nō ē mr̄imoniū. qa ⁊ fm xb. talis vr̄ cōtrahē ad tēpus. 32. q. 2. solet q̄ri. A. Et ibi patȝ q ppt̄ h isto casu mr̄imōiū nō valet. Nec obstat q iudei cōtrahūt cū pposito diuertēdi qn̄ voluerīt p libellū repudij. qa h nō deducūt ī pactū q̄uis ex vi cōstitutiōis uel cōsuetudīs ul̄ etiā sola volūtate mutata postea diuertāt sicut ⁊ de eo qui mutata volūtate intrat religionē fm Pe. ⁊ in sū. con. eo. ti. q. 57. B. Si vo ista retēta nihilomin⁹ cū ipa erit mr̄imōiū. A. Idem in dcā. q. 57. B

¶ Utrȝ inter beatā virgineȝ ⁊ Joseph

fuerit pfectū mr̄imoniū. R̄ꝫ° ſm̄ Pe. ī 4°. diſ. 30. Duplex ē pfectio mr̄imonij. vna q̄tū ad eſſe. q̄ qdē fit p cōſenſum ṽbis de pn̄ti expſſū. ⁊ tali pfectiōe matrimoniuꝫ illud pfectū fuit. Alia pfectio q̄tū ad opationē. ⁊ ſic nō fuit pfectū. qa act⁹ ꝓpri⁹ mr̄imonij eſt carnalis copula. in quā ut ibidē dicit Tho. ṽgo nō ↄſenſit explicite ſꝫ implicite a deo certificata. A .i. ſi fuiſſet certificata. ut pꝫ ex ſequētibꝫ. B .Et ſic ṽginitatē ſuā deo ↄmiſiſſe ī libro ſn̄iaꝝ dr̄.

¶ Que dr̄ia eſt int̄ mr̄imoniū legitimū ⁊ ratū? R̄ꝫ° ſm̄ Ray. Mr̄imoniū legitimū ⁊ nō ratū eſt qꝺ legali tm̄ īſtitutiōe uel ꝓuincie moribꝫ int̄ fideles ↄhitur. qꝺ ideo dr̄ nō ratū qa ſine fide fit. Vn̄ Aug⁹. Nō eſt ratū cōiugiuꝫ qꝺ ſine deo ē. Ratū ṽo ⁊ nō legitimū eſt qꝺ int̄ fideles ⁊ legitīas pſonas ſꝫ ſine legitīa ſolēnitate ↄhit̄. Hec diſtīctio ꝓbat̄. 28. q. i. §. Itē illud. ⁊ ex̄ de diuor. quāto. ⁊ c. gaudem⁹.

¶ Quis eſt effect⁹ mr̄imonij? R̄ꝫ° ſm̄ Ray. Effectus ē ꝙ ex q̊ ſemel ē coniugiū int̄ aliq̊s fideles. nūq̄ꝫ deſinit eſſe. etiā ſi alter efficiat̄ h̄eticus. 32. q. 7. c. p̊. et 2°. ex̄ de diuor. c. quāto. Nec maritus pōt dimittē̄ vxorem ſiue efficiat̄ ceca ſiue leproſa ul̄ aliqd tale. nec vxō virū. 32. q. 5. horrēdus. ⁊ c. ſi vxoreꝫ. niſi tm̄ cā fornicatiōis. ⁊ tūc ſi dimittat maneat ſine cōiuge uel reconciliet̄ vxori. 32. q. i. dixit dn̄s. Itē alius effectus ē. qa mulier ptātē ſui corpis non hꝫ ſed vir. ⁊ vir ptātē ſui corpis non hꝫ ſed mulier. ⁊ iō p⁹ copulā carnaleꝫ nec religionē pōt alt̄ eligere īuito alt̄o nec cōtinētiā ꝓfiteri. 33. q. 5. c. p̊. 2°. 3°. et 4°. Eſt ⁊ ali⁹ effect⁹. qa vir cōpellēdus ē reddere debitū vxori lꝫ nūq̄ꝫ cognouerit eā ⁊ eꝯ°. nō obſtante ſupueniēte affinitate. ex̄ de eo q cog. cō. vx. ſue. diſcretionē. ⁊ c. tue. Ille tn̄ cōiūx q de ipā affinitate ē innocēs monēd⁹ eſt ꝙ cōtineat. qꝺ ſi nolit tūc nocēs tenetur ei debitū petitū reddē̄ ſꝫ exigere nūq̄ꝫ pōt. A .ut pꝫ in allegꝭ iuribꝫ. et dꝫ reddi cū timore. uc ī. c. tue. B .Itē vn⁹ cōiugū ſine cōſenſu alteri⁹ nō pōt orare. intellige orōne p̊uata ⁊ tā lōga ꝙ eēt īpeditiua debiti cōiugalis. Sec⁹ de orōne ſolēni ut miſſe tpe a canōibꝫ diffinito. de cōſe. diſ. 2. oīs hō̄. et. 33. q. 2. quos deus. A .⁊ de cōſe. diſ. i. oēs fideles. ⁊ c. miſſas. B

PAtrimoniū 2°.

Qs poſſit cōtrahere. Et p̊ qdē vtꝝ puer poſſit cōtrahē̄. R̄ꝫ° ſm̄ Ray. Etas apta in puero eſt annoꝝ. i4. ⁊ in puella. i2. ex̄ ꝺ deſpō. impu. īpuberes. ⁊ c. cōtinebat̄. ⁊ ſi an̄ cōtrahūt non ē mr̄imoniū. ut hēs s̄. īpedimētū i3°. §. pl't. A .niſi eēnt ꝓximi pubertati. et ita ꝙ malicia ſuppleret etateꝫ. ex̄ ꝺ deſpon. īpu. de illis. Con. Tho. ⁊ Pe. ut in ſū. con. li°. 4°. ti. 2. q. i9. B

¶ Vtꝝ furioſus poſſit ↄhere. R̄ꝫ°. Furioſus uel inſan⁹ dicēdo ṽba mr̄imoniū efficiētia nō ꝓpt̄ h̄ cōtrahit. quia aīo cōſentire non pōt. 32. q. 7. neq̄ꝫ furioſus. Intelligēdū q̄ꝫdiu ē in furore. nā ſi hēat lucida intuualla cōtrahē̄ poteſt. ar. 3. q. 9. indicas. 7. q. i. q̄ꝫuis triſte. A .Idem in ſū. con. eo. ti. q. 26. ſm̄ Ray. B

¶ Vtꝝ ebri⁹ poſſit ↄtrahē̄. R̄ꝫ° ſm̄ xb. Si ita ebri⁹ ſit ꝙ neſcit quid agat non pōt. ſicut ⁊ ꝺ furioſo dictū eſt. niſi qꝺ fecit in ebrietate ratū habuit poſtea. Q̄ꝫ ſi ebrietas nō ſit tanta ꝙ vſū rōnis auferat cōtrahē̄ pōt. ſicut ⁊ dictuꝫ ē s̄. ebrietas. §. 5°. A .Idem ī ſū. con. eo.

ti.q.27.⁊ ſe. B

¶ Nūquid abſentes poſſint ꝑ ꝓcura-
torē ɔtrahē mrīmoīū? R̸ꝫ°. Pn̄t ſicut
Yſaac cū Rebecca.32.q.2.§.cū dicit̄.
Sed nō ē idoneus ꝓcurator niſi ſup h̄
hēat ſpeciale mādatū.nec pōt aliū ſb-
ſtituere niſi ſit ei ſpecialit̄ ɔmiſſū.⁊ ſi
fuerit reuocat⁹ anteq̄ȝ ɔtraxerit licȝ tā
ille q̄ȝ illa cū qua ɔtraxit h̄ ignorauerīt
tn̄ nō tenet mrīmoniū p⁹ea ɔtractuȝ.
ex̄ de ꝓcu.ꝓcurator.li° 6°.

¶ Multi ſūt q nō pn̄t ɔtrahē ꝓpt̄ īpe
dimēta q̄ ſūt int̄ eos. Vide.ī.īpedimē
tū ꝑ cum oībꝫ.c.ſe. An leproſus poſſit
ɔtrahē.vide ſ̄.leproſus.§.ꝑ. A. Ad-
uertēdū etiā q̄ꝫ edictū de mrīmōio cō
trahēdo dr̄.ꝓhibitoriū.i.q̄ꝫ oīſ q nō ꝓ
hibet̄ ɔhē pōt.ex̄ de ſpon.cū apud.ut
nōt̄ ī ſū.con.eo.ti.q.26.ſm Ray. B

¶ Sed nūq̄d abſentes pn̄t cōtrahē ꝑ
ſolas lr̄as? R̸ꝫ° ſm Ray. Si ille uel illa
cui mittūt̄ nulli exꝓmit ɔſenſū ſuum
credo ſine p̄iudicio q̄ꝫ q̄ȝtūcūq̄ȝ ɔſenti
at nō eſt mrīmōiū.ſȝ tūc demū erit qn̄
notificauerit ſiue ſignificando h̄ illi q
miſit lr̄as ſiue alij dicēdo. A. Hoc vi
det̄ poti⁹ fuiſſe dictū glo.Ray.ut patȝ
in ſū.con.eo.ti.q.31.Rō aūt ē ut ⁊ ibi
colligit̄.q̄a ad mrīmoniū ɔſenſus nō
ſufficit niſi fuerit ad extra exp̄ſſus. Fa
cit ex̄ de ſpon.cū apud. B. Vtr̄ qui
cū vna ɔtraxit ſpōſalia poſſit ɔhē ma
trimōiū cū alia.vide.ī.ſpōſalia.§.8°.

Matrimōiū 3°.

quō ɔtrahit̄. Et q̄rit̄ ꝑ Vtrū
ꝑ cōſenſū ɔtrahat̄ mrīmoniū. R̸ꝫ° ſm
Ray. Ex q̄ vir ɔſentit ꝑ v̄ba de pn̄ti ī
mulierē ⁊ illa in virū dicēdo.accipio
te in meā.⁊ accipio te in meū.uel cō-
ſentio in te tāq̄ȝ in vxoreȝ.ſeu alia eq-
pollētia v̄ba.ſtatī eſt mrīmoniū.etiā
ſi conſenſus nō exꝓmatur v̄bis uel ſi-
gnis in his q nō pn̄t dicē ut mut⁹.uel
nō audire ut ſurd⁹. Sine ɔſenſu vero
quecūq̄ȝ alia dicant̄ uel fiāt etiā ſi int̄-
ueniat carnalis copula nō ē mrīmōiū
ex de ſpō.duo.tuas.⁊.c.dudū.⁊ ex̄ de
ſpon.ſi inter.⁊.c.cū apud.⁊ vid̄ ſe.§.

¶ Sȝ vtr̄ ip̄a v̄ba ſint nccīa. R̸ꝫ° ſm
Pe.ſicut dic mgr̄ ſniar̄. Nō ſolū ɔſen
ſus īterior facit mrīmoniū.ſȝ req̄ritur
exp̄ſſio v̄bor̄.q̄a ſacr̄m res ſenſibilis
eſt ⁊ in eo req̄rit̄ ſignū exteri⁹ exp̄ſſū.
Exp̄ſſio aūt h⁹ cōuenieēti⁹ fit ꝑ v̄ba de
pn̄ti. A. Ideo in valētibꝫ loq nccīa
ſūt v̄ba.ex̄ de ſpon.c.tue fraternitatis
ſm Ray.⁊ ut nōt̄ in ſū.con.eo.ti.q.3.
B. Sed ⁊ pōt fieri ꝑ aliū modū ut ꝑ
lr̄as abſentiū.ut dictū ē ſ̄.mrīmōiuȝ
2°.§.pl̄t.uel ꝑ euidētia ſigna pn̄tium
nō valētiū loq.ut ī p̄cedēti.§.dcm̄ ē.

¶ Quid ſi q̄s dicat.volo te de cetero
hr̄e in vxorem.uel volo q̄ꝫ tu ſis mea
vxor ſeu te eē vxorē meā.nūq̄d ɔhit̄
mrīmoniū? R̸ꝫ° ſm xb.In talibꝫ recur
rendū eſt ad intētionē ɔhentiū ⁊ ſm
eā iudicādū. Q̄ ſi de intētiōe cōſtare
nō poſſit vere nec p̄ſūptiue.dicēdū q̄ꝫ
qn̄ h̄ verbū volo coniūgit̄ infinitiuo
verbi ſubſtātiui ut eē.uł v̄bi nō ſigni
ficant̄ actū ſȝ relationem ut hr̄e ſeu te
nere. A. Quia in his videt̄ q̄dam re
latio mariti ad vxorē ⁊ eɔ°.q̄a nō pōt
de iure aliq̄ teneri ꝓ vxore niſi ip̄e te-
neat̄ pro marito ⁊ eɔ°. B. Tunc ꝑ h̄
v̄bū volo poti⁹ dȝ exꝓmi volūtas cō-
comitās q̄ȝ p̄cedēs.vn̄ ꝑ p̄dicta v̄ba p̄
ſumēdū ē mrīmoniū eē ɔctum.ex̄ de
ſpon.ex pte.p̄ſertim qn̄ p̄ceſſit intro-
gatio.ut vis me hr̄e? ⁊ adhuc exp̄ſſi⁹
eſt ſi addit dicēs.de cetero volo. Sec⁹
aūt eēt ſi h̄ v̄bū volo iungeret̄ cū infi-
nitiuo ſignificāte aliquē actū. A. s.

simplicē absq3 relatiōe ut in exēplis q̄
subiūgūt᷑. B .Tūc enī videt᷑ exp̄me
volūtatē p̄cedētē poti⁹ q̄3 ↄcomitantē
ut cū dicit᷑. volo bibere volo comedē.
7 ita si dicat᷑ volo te accipe. A .Nam
aliqs pōt etiā de iure velle aliquā acci
pere 7 illa nō eu3. 7 sic hic est simplex
actus sine relatiōe. B .uel in te ↄsen-
tire tāq3 in meā nō erit mr̄imoniū. A
Idē in sū.con.eo.ti.q.4.7 se. B

¶ Quid si dicat vir. ꝓmitto q̄ sp ꝓpui
debo tibi sicut vxori 7 illa silr̄ respon
det? R° s̄m Hosti. Nisi aliud ꝓtestent᷑
ꝓ mr̄imonio iudicabo. ar. ex̄ de spon.
ex lr̄is. 7 ex̄ de iure iurā. queādmodū.
p̊ tn̄so. in p̄n°. A .Idē ī sū.con.eo.ti.
q.6. B

¶ Quid si dicat vir. ꝓmitto q̄ nō di-
mittā te ꝓ meliori uel peiori? R° s̄m
Hosti. idē qđ ī supiori ꝓxīo. §. dictu3
est. Nā in talibꝫ dubijs ē ꝓ mr̄imōio
iudicādū. ex̄ de sen. 7 re iudi. c. fi. ex̄ đ
testi. lic3 ex quadā. A Idē in sū.con.
eo.ti.q.7. Et addit᷑. Idem si dicat qs.
vis uel placet tibi talis. 7 ipsa r̄ndet.
volo uel placet. B .Tn̄ s̄m ↄsciam in-
tentiōi eoꝝ ē stādū. A .Hoc veꝝ ē si
illud ↄtīgat sine alioꝝ p̄iudicio uł scā
dalo. alr̄ etiā in foro ↄsciē standū ē cōi
significatiōi v̂boꝝ seu iurꝭ īterp̄tatio-
ni. ut in. c. ex lr̄is. p̊. ex̄ de spon. B

¶ Quid de illis q p⁹ datā fidē de con
trahēdo dicūt. bibam⁹ noīe mr̄imōij
uel osculemur nos īuice3. nūqd ↄhit᷑
mr̄imoniū? R° s̄m xv. Credo q̄ non.
nisi h̄ agēdo voluerit recedē a spōsali
bus de futuro 7 ↄtrahē de p̄nti. Nam
q̄ dicūt noīe mr̄imōij ītelligēdū ē ↄ-
hēdi poti⁹ q̄3 ↄtracti cū an̄ actū n̄ sit đ
mr̄imōio s3 de sponsalibꝫ. A .Nisi de
ↄtria intētiōe ↄstet saltē p certa īdicia
s̄m eūdē. ut in sū.con.eo.ti.q.8. B

¶ Quid si nihil actū sit de spōsalibus
s3 simplr̄ vterq3 dicit dicta v̂ba 7 seqtur
osculū de cōi ↄsensu? R° s̄m xv. Cre-
do q̄ si ↄtrahētes p h̄ intēdebāt ↄtra-
here ↄtractū ē. Ad iudicādū aūt đ in-
tentiōe recurrēdū ē ad circūstantias
v̂boꝝ p̄cedētiū 7 subsequētiū 7 huius
modi indicia. Q3 si nulla appareāt nō
credo q̄ sit mr̄imoniū iudicādū. 7 p̄-
serti si vterq3 uel alt᷑ negat se intētiōe3
habuisse ↄtrahēdi. aut si alter ad scđa
vota trāsierit. Con. Hosti. A .Idem
in sū.con.eo.ti.q.9. B

¶ Quis sit ↄsensus ille q reqrit᷑ ī ma
trimōio? R° s̄m Ray. intelligit᷑ de cō
sensu mr̄imonialis societatis ꝓpt᷑ quē
seqtur q̄ eos oportet cohabitare. non
aūt intelligit᷑ p̄ncipalit᷑ de cōsensu co-
habitatiōis. qa tūc int᷑ frēm 7 sorore3
eēt mr̄imoniū. nec etiā de ↄsensu ī car
nalē copulā. qa tūc int᷑ Mariam 7 Io-
seph nō fuisset mr̄imoniū. de q̊ dictu3
est s̄. mr̄imoniū p̊. §. an̄ plr̄. Vn̄ Tho.
in 4°. dis. 28. dic q̄ iste ↄsensus nō est
in carnalē copulā explicite s3 īplicite.
qa ī ↄiugali societate implicat᷑ mutua
potestas coīonis nō tm̄ rerū s3 etiā cor
porū. A .Con. Pe. ut ī sū.con.eo.ti.
q.12. Et qđ dr̄ de coīone rerū intelli-
git᷑ q̊ ad nccīoꝝ subuētionē 7 nō q̊ ad
alia bona. cū nullo iure caueat᷑. B

¶ Vtrꝝ ↄsensus ad tēp⁹ faciat mr̄imo
niū. R° s̄m Pe. Cum insepabilitas sit
essentialis mr̄imonio ut in diffinitiōe
eius ponit᷑. iō ad mr̄imōiū reqrit᷑ con
sensus ad insepabilitatē. 7 si sit ad tē-
pus nō facit mr̄imoniū. 32. q. 2. solet
queri. ex̄ de con. appo. c. vlđ. A .Idē
in sū.con.eo.ti.q.13. B

¶ Pone q̄ qdā in p̄ntia pluriū soroꝝ
dicat eis. ꝓmitto vobis q̄ vnā ex vo-
bis ducā ī vxorē. 7 oēs r̄ndēt. placet.

postea cognoscit vnā.nūqd ē mr̄imo
niū? R̄e° ſm Hosti.Sic.quia ip̄o facto
ꝯsentit.ar.ex̄ ꝺ appella.dilecti.7.c.ut
nostrū. A .Idē ī sū.con.eo.ti.q.18.
Aduertēdū aūt ſm Pe.7 ī sū.con.eo.
ti.q.10.ꝙ in his q̄ sunt alieni iuꝛ suffi
cit ad mr̄imoniū etiā tacit⁹ cōsensus
tūc exp̄ssus v̂bis eoꝝ in quoꝝ sūt po-
testate.ut p3 ī filio seu filiafa.32.q.2.
honorat̄.Con.Tho.7 Inno.7 h̄ clare
h̄r in.c.si infantes.ex̄ ꝺ despon.impu.
li° 6°.Glo.etiā3 Ray.dīc. Quid si vir
dicat.accipio te in meā vxorē 7 muli-
er nihil r̄ndet.nūqd est mr̄imoniū? 7
R̄ndet ꝙ v̂ba in mr̄imōio nō sunt de
substātia mr̄imoniȷ̄ sicut ī baptismo
7 eucharistia.v̂ba tn̄ aut nut⁹ aut alia
indicia sūt necessaria ad h̄ ut cōstet ec
clesie de mr̄imōiali ꝯsensu.vn̄ si puel-
la loq̄ verecūdat̄ 7 tn̄ patit̄ se subarra
ri p annuli īmissionē.uel patit̄ se dota
ri.ipsa taciturnitate 7 patiētia consen
sus ei⁹ exp̄mit̄ q̄uis lingua taceat ſm
Hugo.Et Tho.etiā dīc sufficē in h̄ cāu
ꝙ nō ꝯ̄dicat.Si aūt nulla alia sint in-
dicia de ꝯsensu ei⁹.dīc glo.eius.Non
credo ꝙ p̄sumēdū sit p mr̄imōio ꝓpt̄
illa tm̄.Hosti.q̊ꝗ dīc ꝙ solū ꝯsensum
reqrit ecc̄lia q̊ ad eēntiā mr̄imōnȷ̄.ver
ba aūt reqrit ad h̄ ut ꝯsensus ꝓbetur.
q̊ si deficiāt sufficē debēt signa etiā in
loquēte.Dicit etiā ꝙ si scribāt volūta
tē suā sine v̂bis videt̄ etiā sufficē. B
Quid si omittāt̄ ꝯsuete solēnitates
7 fiat mr̄imoniū clādestīe siue occul-
te? R̄e° ſm Ray.In h̄ cāu non p̄sumit̄
ꝯiugiū ꝫ adulteriū siue fornicatio.30.
q.5.aliter.Nō tn̄ intelligas q̄n possit
eē verū mr̄imōiū.ꝫ canon loq̄t ſm il-
lud qꝺ ecc̄lia p̄sumit. A .Vel q̄a etiā
nō dr̄ legitimū q̊ ad honestatē ſm eū-
dem Ray.7 in sū.con.eo.ti.q.58. B

Addit Pe.dicens ꝙ ꝯsensus clādesti-
nus duplex eē pōt.Vn⁹ q̄ q̄uis fiat si
ne solēnitate ecc̄liastica 7 publica.fit
tn̄ in p̄sentia testiū.7 talis ꝯsensus fa
cit mr̄imoniū 7 veru3 7 p̄sūptū.Ali⁹
q̄ fit sine p̄n̄tia testiū.7 talis q̄uis fa-
ciat mr̄imoniū veru3.nō tn̄ facit p̄sū
ptū.Vn̄ ꝯsulendū est talib9. A .Hoc
fuit dictū Ray.ī sū.con.dcā.q.58. B
ꝙ de nouo 7 publice ꝯtrahāt 7 faciāt
pn̄īam q̄a scādaliçauerūt ecc̄liam.7 p̄
dicti certe exposuerūt se nō paruo pe-
riculo.nā posset alter alteru3 dimittē
q̄n̄ vellet 7 de facto cū alio uel alia cō
trahē 7 sic in adulterio manē.q̄a non
posset ꝓbari p̄mū mr̄imoniū. Idem
Hosti.

PAtrimōiū iiij°.

si fiat cōtra intētione3. Et q̄rit̄
p̄mo.si q̄ ꝯ̄hūt v̂bo ꝫ dissētiūt aīo.nū
qd sit mr̄imoniū? R̄e° ſm xb.Si vtq̄3
uel alter aīo dissentiat nō ē mr̄imōiu3
Si tn̄ de v̂bo cōstiterit.ecc̄lia cōpellet
eos simul eē.cū de intētiōe cōstare nō
possit.vnde nec crederet̄ eis si dicāt se
nō intēdisse.q̄a 7 q̄libet sic posset dicē
7 separent̄.Si tn̄ signis euidētib9 ap-
pareat de simulatiōe ecc̄lia nō iudica-
bit mr̄imoniū eē.uel alȷ̄s v̂bis stabit
q̄si vere dicta sint. Idem Tho.7 Pe.ī
4°.dis.28. A .Hec parti fuerūt dicta
Ray.7 ptim p̄allegatoꝝ doctoꝝ 7 etiā
Al.ut in sū.con.li° 4°.ti.2.q.14. B
Quid si ille q̄ cōtrahit spōsalia uel
etiā cōtrahit v̂bo de p̄n̄ti.7 nō h3 intē
tionē cōtrahēdi ꝫ extorquēdi carnalē
copulā.deīde cognoscit eam.nūqd ē
mr̄imoniū? R̄e°.Presumi p mr̄imōio
debet.ut nōtur ex̄ de spō.tua.7 ita iu-
dicaret̄ in foro iudiciali ꝫ in foro pn̄īe
si ille non ꝓposuit eam ducē nec vnq̄3

205

ↄsensit ī eā nō dʒ ex illo facto m̄rimo-
niū iudicari. qm̄ ex altera parte dolus
affuit ⁊ defuit aīo ↄsensus sine q̊ neq̄-
unt cetera fedus efficē ↄiugale. ut ī di
cto. c. tua. Idem Tho. Pe. ⁊ Al. Et ad-
dūt ꝙ illa ex pte cuiꝰ nō ē dolꝰ excusat̄
a peccato. ſ deceptor si verā vult facē
pniam necesse hʒ illā sine fictiōe ducē
ↄtū in eo est. A .nisi interī ↄtraxeīt
cū alia. qa tenet m̄rimōiū cū secūda h̄
casu ſm doc. coīter. lʒ quidā ↄdixerīt.
ut in sū. con. eo. ti. q. 15. B .uel dare
ei virū sibi ↄueniētē aut alit̄ sibi satis-
facere. Addit tn̄ Tho. ꝙ ad h̄ tenet̄ si
vir sit eq̄lis ↄditiōis cū illa. A .⁊ mul
to plus si inferioris ſm eūdē. ut in sū.
con. eo. ti. q. 14. B .Nā si sit multo
melioris cōditiōis uel aliud signū eui-
dens fraudis apparuerit pōt ꝓbabilr̄ p̄
sumi ꝙ spōsa nō fuerit decepta ſ se de-
cipi finxerit. ⁊ tūc nō tenet̄ ad p̄dicta
ut qdā dicūt. A .Hoc tenet Al. ⁊ ad-
dit. Itē si vnꝰ sit melior fortūa nō ob-
stat qn teneat̄ eā ducē ⁊ in eā cōsenti
re. ut in dcā. q. 14. B .Silem casum
hēs s̄. luxuria. §. 2°.

Quid si talis ꝓtestet̄ corā pluribꝫ
ꝙ qcqd facit nō facit aīo cōtrahēdi. et
postea verbo cōtraxit ⁊ cognouit car-
nalit̄. nūqd iudicabit̄ m̄rimoniū? R°.
ſm xb. Sic. qa recurrēdū ē ad cōem ī-
telligētiā verboꝝ. ⁊ qa īterp̄tatio faci
enda ē ↄtra eū q dolū adhibuit. ⁊ qa
q̄uis ꝓtestationē ꝓbet. potuit tn̄ pꝰ ea
volūtatem mutare. A .Con. Hosti.
ut in sū. con. eo. ti. q. 17. Et h̄ intelligē
dū est qn̄ qs dolose fecit ꝓtestatiōem.
qa tūc fiet ut in p̄cedēti. §. dictū ē. Se
cus si fecit ob iustam cām forte ad eui
tandū scādalū. nec fuit secuta carnalis
copula. qa tūc nō ē m̄rimoniū p defi-
ciente ↄsensū. nec iste ad aliqd tenet̄

cū nō fuerit in dolo. ut pʒ in dcā. q. 17.
Vl. dic ꝙ qn̄ qs ↄtrahēdo m̄rimōium
uel spōsalia aīo decipiēdi tm̄ vtit̄ ver-
bis cōsued dicēdo. accipio uel accipiā
te in vxorem. ⁊ sequit̄ postea carnalis
copula aīo fornicādi ↄ hꝰmōi p̄sūptū
m̄rimoniū nō admittit̄ ꝓbatio in con
trariū. ex̄ de spon. is cui. Qn̄ autē talit̄
cōtrahēs nō vtit̄ forma ↄsueta v̄boꝝ.
ſ dic mutato suo noīe. Johes uł Petrꝰ
desponsat te. sicut cōtigit ī casu. c. tua
nos. ex̄ de spōsa. tūc ↄ hꝰmōi p̄sūptuʒ
m̄rimoniū ꝓpt̄ carnalē copulā subse-
cutā admitti pōt ꝓbatio in ↄtriū ad ꝓ-
bandū fraudē. lʒ difficile sit eā ꝓbare.
qua ꝓbata ꝓnūciabit̄ nullū fuisse m̄ri
moniū ⁊ poterit ad secūda vota trāsi-
re. Nec negatur in illo. c. tua nos. ꝙ d̄
fraude hꝰmōi ↄstare nō possit. ſ dicit̄
tm̄. Qualit̄ tibi cōstiterit nō videmꝰ.
⁊ nō q̄liter cōstare potueīt. h̄ ille. Iste
tn̄ fraudulētꝰ tenet̄ sicut ꝓxīe dictū ē
in. §. p̄cedēti. B

Matrimoniū vº.

s. sub cōditione. Queritur g̊
Vtrū m̄rimoniū factū sub cōditiōe te-
neat? R°. Distinguēdū est d̄ cōditio-
nibꝫ. Nā qdā sūt cōditiōes gnāles. q̄
sp debēt intelligi. ut quas ponit btūs
Jacobꝫ. A .c. 4°. B .ut si deus volue-
rit. ⁊ si vixerimꝰ. ⁊ hec nullū cōtractū
suspēdūt. Quedā v̄o sūt cōditiōes de
his q̄ in m̄rimonio sunt aīo necessarie
⁊ alr̄ impediret̄ m̄rimoniū. ut si es xp̄i
ana. aut nō es affinis. cōsanguinea. et
hꝰmōi. Et iste etiā cōditiōes intelligi
debēt apposite. nec vitiāt cōtractum.
Tertia est aliq̄ conditio de futuro ne-
cessaria. sicut solem oriri cras. Vn̄ si di
cat̄. Cōtraho tecū si sol oriet̄ cras. cō-
tractū ē m̄rimoniū. ut posuit Tho. in

4°. dis. 29. qa talia futura iam sūt pre-
sentia in causis suis. Quarta ē condi-
tio cōtingēs 7 honesta que potest ap-
poni 7 nō apponi. ut si pater meus vo
luerit. aut si dederis mihi cētū. hec si
apponatur suspendit mrimoniū vsq3
in euētū ɔditiōis. A .etiā si fuerit cō
tractū ꝑ vba de p̄senti cū additiōe ali
cui9 dictaꝝ conditionū. ut in. c. super
eo. ex̄ de cōdi. appo. B .nisi interim
consensus de p̄senti uel carnalis copu
la fuerit subsecuta. eo ꝙ tales videnť
recessisse a ɔditione. ex̄ de ɔdi. appo. de
illis. 7. c. sup eo. 7. c. ꝑ tuas. Quita est
cōditio inhonesta ꝉ tñ non est contra
substantiā mrimonij. ut si furtum fe-
ceris uł si hominē interfeceris. hec si ap
ponatur debet haberi ꝓ nō adiecta. et
tenēt sponsalia. siue etiā mrimoniuз.
ex̄ de condi. appo. c. vlt. 7 ſm ꝙ notať
ibidē. A .s. in tex. vbi hꝫ clare diciť.
B .Idē intelligi debet ꝺ ɔditione im
possibili. s. ꝙ habeť ꝓ nō adiecta. ut si
digito celū tetigeris. Sexta est ɔditio
inhonesta 7 ɔtra substātiam 7 contra
bona mrimonij. ut si dicať. Contraho
tecū si generationē prolis euites. qa hꝫ
est cōtra bonū prolis. uel donec inue-
niā aliā digniorē. qa hoc ē cōtra sub-
stantiā inseꝑabilitatis. uel si ꝓ questu
te adulterādū tradis 7 hoc ē ɔtra bo-
nū fidei. 7 tales ɔditiones si apponāť
nihil agiť. A .s. qa ānullant mrimo
niū. ut ī iurib9 de quib9 stati B .zz.
q. 4. inter cetera. 3z. q. z. aliquādo. 7
c. solet queri. ex̄ de ɔdi. appo. c. vlt. Si
tñ postea talis ɔditio remittať 7 seqť
carnalis copula iudicabiť ꝓ mrimōio
Et si tm̄ vn9 ɔiugū ponit talē ɔditio-
nem 7 alter cōtradicit uel tacet iudica
bitur ꝓ mrimonio. ut in dcō. c. aliqñ.
Predicta assumpta sūt de Ray. Tho.

Inno. 7 Hosti. A .Idē in sū. con. li°
4°. ti. 4. q. 15. 7 addiť ſm glo. Ray. ꝙ
si mrimoniū ɔtrahiť sub ɔditiōe que
de necessitate eueniet. ut si dicať. Con
traho tecū si sol erit in cancro ī estate.
credo ꝙ nō est mrimoniū in instanti
anteq3 extet ɔditio. Et si in medio tē-
pore cōtrahēt cū alia teneret mrimo-
niū. sicut notauit Io. p. c. fraternitatis.
ex̄ de frigi. 7 male. Con. Ber. Pe. etiaз
dicit ꝙ qcūq3 cōsensus exꝑmať ꝑ vba
de pñti 7 sub ɔditione futura ꝙ tunc
idem iudiciū ē qꝺ de cōsensu ꝑ verba
de futuro. Con. Inno. 7 Hosti. Qñ g°
conditio futura est necessaria. ut con-
trahā tecū si sol orietur cras. conditio
ꝓ impleta habereť 7 ɔtrahūtur spon-
salia 7 nō mrimoniū. ut ibi. B .De
cōditionib9 spōsaliū vide. ī. sponsalia
§. fi.

Quid si quis significauit patri ab-
senti ꝙ ɔtraxit tale mrimoniū sub cō
ditione si ipsi patri placuerit. 7 anteq3
pater ɔsentiat penitet. sed pater ɔsen-
tit. nūqd erit mrimoniū? R° ſm xb.
Dicendū ꝙ nō. qa nō videť ꝙ debeat
dici ɔsensus nisi duret quousq3 pater
cōsentiat. Tñ anteq3 trāseat ad secūda
vota debet ɔpelli siue induci ut illam
recipiat exq̊ semel in eā cōsenserit sub
ɔditiōe que extitit. ar. ex̄ ꝺ despō. im-
pube. de illis. Idem Hosti. 7 Ber. A
Idē in sū. con. eo. ti. q. 18. B

Quid si qs ɔtrahat spōsalia sub hac
ɔditiōe si ꝑmiserit coituз? R° ſm xb.
Si ɔditio illa ītelligiť ꝺ coitu fornica-
rio ꝓ nō adiecta deb3 hrī cū sit turpis
ex̄ de cōdi. appo. c. fi. 7 sic erit ꝓ mrimo
nio iudicādū. A .s. qa in p̄mo coitu
iudicať mrimoniū p̄suptū. Poti9 enī
videť hortatio. i. ꝙ ꝑmittat eū rē secū
habere. aut modus aut causa. q3 veri

nōis conditio ſm eū. xb. ut in ſū. con.
eo. ti. q. 19. B .Et multo fortiꝰ ſi in-
telligat᷑ de coitu legitimo ⁊ maritali.
⁊ eodē mō ſi dixerit. Cōtrahā tecum
ſi unq̄ƺ ↄtraxero ſi pmiſeris ⁊c. A .s.
tecū coire. ut idē ſit in hoc caſu qꝺ in
pcedēti lꝫ ſit adiectū ſi unq̄ƺ ↄxero. B
¶ Quid ſi dicā accipiā te uel accipio
ſi inueniā te virginē. poſtea ſequatur
coitus nec inuenit᷑ virgo? R° ſm In-
no. Ber. ⁊ Hoſti. Judicādū eſt p mrī-
monio ſicut in pcedenti. §. Et addit
Hoſti. ꝙ lꝫ ſic oporteat iudicari ī foro
iudicij ppter hoc ꝙ nō pn̄t hr̄i alie p-
batiōes. tn̄ in iudicio aīe non eſt mrī-
moniū. ex de condi. appo. de illis. ⁊. c.
ſuper eo. ⁊. c. p tuas. Nā ⁊ bene eſt ꝙ
mulier que in fraudē mentita fuit de-
cepta pmaneat ⁊ viro ſubueniat᷑ qui
forte intēdit bigamiā vitare. A .Et
ſic ↄditio fuit honeſta licꝫ actus inho-
neſtus ſm eūdē Hoſti. ⁊ ī ſū. con. eo.
ti. q. 20. Et ſic ſi pbari poſſit p confeſ-
ſionē ppriā uel alr̄ ꝙ non fuerit virgo.
etiam in foro iudiciali non tenet ma-
trimoniū. B
¶ Que differētia eſt int̄ ↄtrahē mrī-
moniū ſub ↄditione ⁊ ↄtrahē ſub mo-
do? R° ſm xb. Generalit̄ ſciendū ꝙ cō-
tractꝰ q nō fit abſolute ⁊ libere pōt eē
aliqn̄ ſub ↄditiōe. ut dono uel vendo
tibi hoc ſi hoc feceris uel ſi hoc fuerit.
Itē pōt eē ſub modo. ut ſi dicat᷑. dono
uel vendo ut facias hoc uel illud. alio-
quin reuocet᷑ quod donaui ul᷑ vēdidi.
Itē pōt eſſe cū appoſitione cauſe. ut ſi
dicat᷑. qa hoc ⁊ hoc eſt ſiue fuit. Et cō-
ditio qdem fit p ſi. modus p ut. cauſa
p quia. verſꝰ. Scito ꝙ ut modꝰ ē. ſi cō-
ditio. quia cauſa. Et ſi qdem ↄtractus
fiet ſub ↄditiōe nō tenet niſi exiſtēte
cōditione. ſicut ⁊ de mrīmonio dictū

eſt s̄. ī p. §. v. 4°. Si vō fiat ſub modo
ſtatī tenet. ſꝫ ſi nō ſeruat᷑ modus pote-
rit reuocari. Credo ḡ ꝙ lꝫ mrīmoniuꝫ
ſiue ſpōſalia poſſint cōtrahi ſub cōdi-
tione non tn̄ ſub modo. ita ꝙ illo mo-
do nō ſeruato diſſoluat᷑ mrīmoniū ſi-
cut fit in alijs cōtractibꝫ. qa mrīmōiū
rite factū nō diſſoluit᷑. A .nec etiam
ſpōſalia. ut in ſū. con. eo. ti. q. 22. vbi
hec notant᷑. Et dr̄ ſm eūdem xb. ꝙ ex-
quo ſemel cōtracta ſūt mrīmonia uel
ſpōſalia itaꝙ teneāt ipſo iure. nō pn̄t
reuocari ſeu diſſolui p modū non exi-
ſtentē ſiue pactū. B .Matrimoniū
vō factū ex cauſa tenet ſiue cā ſit vera
ſiue falſa. ut cōtraho tecū qa diues es.
uel qa feciſti ſic. niſi qn̄ falſa cauſa cō-
tineret in ſe aliqꝺ impedimētū. ut cō-
traho tecū qa libera es. ⁊ non eēt. A
ſcꝺm diſtinctionē poſitam s̄. impedi-
mentū 2°. et 3°. B
¶ Quid ſi dicat. Accipiā te in vxoreꝫ
uel dabo tibi centū. A .ſi pmiſer̄ uel
ut pmittas me coire tecū. iſta enī ſunt
de caſu iſto. ut pꝫ in ſū. con. eo. ti. q. 23
B .⁊ ſequat᷑ carnal᷑ copula. nūqd pre-
ſumet᷑ pro mrīmonio? R° ſm xb. Nō
credo. Nā cū ille q ſic dixit hēat opti-
oneꝫ ꝙ liberare ſe poſſit vtrūlibet faci-
endo. nō credo pſumptionē inductaꝫ
eſſe a iure ꝙ intelligat᷑ recedē ab opti-
one ppter carnalē copulā. A .Idem
in dicta. q. 23. B
¶ Quid ſi dicat. pmitto ꝙ nūq̄ƺ defi-
ciam tibi ī vita mea. ⁊ ſecuta ē carnal᷑
copula? A .s. ſub pmiſſione nō defi-
ciendi. ut pꝫ ī ſū. con. eo. ti. q. 24. vbi
hec notant᷑. B .R° ſm xb. Nō debet
pſumi p mrīmōio cū ſpōſalia aut mrī-
moniū nō ſoleāt cōtrahi p pmiſſiōes
negatiuas. A .s. hꝰmōi ul᷑ ſiles. ut in
dicta. q. 24. B .niſi forte cōſtaret ꝙ

per hoc intendebant contrahere spon salia.

¶ Quid si dicat. ducã te pꝰ annũ. A s. ut pmittas uel si pmittas me tecum coire. ut in sũ. con. eo. ti. q. 25. vbi hec ponũtur ſm eũ. xv. B. 7 secuta ē carnalis copula? Rᷘ° ſm xv. Credo presumendũ p mrĩmõio qa ppter carnalez copulã subsecutã videt renũciasse dilationi tpis. A. certe hꝰ casu nõ videt renũciasse cũ expsserit clare mrĩmõiũ differẽdũ lʒ sibi cõsentiat p prius ĩ copulã. vñ 7 ut patʒ in dicta. q. 25. dicit idem xv. ꝙ in hꝰmõi casibꝰ qui nõ sũt oĩo expssi in iure nõ est pcipitãda sententia. 7 si post hꝰmõi ꝯctus cõditiõales trãseant ad alia vota solẽniter. forte tutiꝰ est dissimulare aut papã cõsulere ꝙʒ mrĩmoniũ cũ secũda solẽniter cõtractũ dirimere. B

¶ Quid si qs ꝯhat cũ aliqua sub conditiõe. deinde añ euentuʒ ꝯhit cũ alia pure? Rᷘ°. Debet remanẽ cũ scđa etiã si sit cõsanguinea pme. ut s̃. ĩpedimẽtum 13°. §. 5°. A. Et etiã lʒ conditio apposita cum pma postmodũ eueniat ſm glo. Ray. ut in sũ. con. eo. ti. q. 26 7 Con. Hosti. 7 Ber. ut ibi. B

Matrimõiũ vi°.

Pm quo ad debitũ cõiugale. Sciendum ĝ ꝙ cõtracto mrĩmonio mulier nõ habʒ ptãtẽ sui corpis ſ vir. nec vir sui ſ vxor. ut dictũ est s̃. mrĩmõiũ p°. §. fi. Sed an statĩ teneat debitũ reddẽ habet s̃. debitũ cõiugale. §. p°.

¶ Utrũ ꝯctis spõsalibꝰ añ secutas solẽnitates carnalis cõmixtio sit peccatũ. Rᷘ° ſm Tho. in 4°. dis. 28. Si spõsa credens spõsũ velle cõsũmare mrĩmõiuʒ admittit eũ excusat a pctõ. nisi aliqua fraudis signa appareant expresse sicut multũ distand cõditionis. uel ꝙʒtũ ad nobilitatẽ uel ꝙʒtũ ad fortunam. A Quo ad ꝯditiõeʒ fortune Al. sentit ꝯ. ut s̃. mrĩmoniũ 4°. §. p°. in additione. B. uel aliud signũ euidens appareat. Et eodẽ mõ ĩtelligit ꝙ excusat vir si p hoc intẽdebat mrĩmoniũ ꝯsũmare. Sʒ ſm xv. in illis locis vbi ẽ consuetũ ꝙ priꝰ adhibeat nuptialis bñdictio si absqʒ dispensatiõe ecclesie 7 sine iusta causa hoc faciat mortaliter peccat. A Idẽ etiã est in omissiõe aliaꝝ honestarũ 7 cõsuetaꝝ solẽnitatũ ſm eũdem. ut s̃. debitũ cõiugale circa pncipiũ. in additione. B. tñ secũde nuptie nõ solent benedici. ut. ĩ. nuptie. §. 2°. De materia debiti cõiugalis multa habẽt s̃. debitũ cõiugale.

Matrimõiũ vij°.

Pm quãdo accusatur mrĩmoniũ pter aliqđ impedimentũ qđ in eo est uel fuit. Et pmo quidẽ querit. Qui phibentur uel qui pñt matrimoniũ accusare? Rᷘ°. Prohibent generalit omnes extranei ꝙʒdiu sũt aliqui consanguinei. Et est istud speciale ꝙ consanguinei admittantur ad accusationem sicut pater. mater. soror. frater. patruꝰ auũculus. amita. matertera. 7 tota pgenies. 35. q. 6. c. p°. et 2°. A. Ista specialitas nõ videtur respectu accusationis sed testificationis. ut in. c. videt. de quo. ĩ. B. cuius ratio est qa vnusquisqʒ suam genealogiã scire laborat. extra qui matri. accu. possũt. videtur. Consanguineis autem deficientibus admittuntur antiquiores 7 veraciores vicini quibus ea propinquitas nota est. ut in dicto. c. pmo. 35. q. 6. A Idem in sum. con. li° 4°. ti. 20. q. i. vbi etiam additur ꝙ in multis locis hoc

207

hodie nō seruatur qn extranei admit-
tātur ad accusationē etiam existētib⁹
ꝯsanguineis q hoc pn̄t. B .Itē tā ma
ritus q̄ uxor pōt mr̄imoniū accusare.
nec ulla defendūtur longinqtate an-
norū. ex de ꝯsang. ⁊ affi. nō debet. A
Licz olim tā ipsi ꝯiuges q̄ extranei ꝓ-
hiberent ab accusatione tp̄is diutur-
nitate. s. si steterīt simul sine questio-
ne per. 20. uel. 18. annos. ut notatur ī
dicta. q. i. B

¶ Pone q̄ aliqs tp̄e cōtracti mr̄imo-
nij tacuit ⁊ nūc uult accusare. nūquid
potest? R. Si qn̄ bāna uel denūciati-
ones facte fuerūt ip̄e erat ex diocesim
uel alit denūciatio nō potuit ad eū ꝑ-
uenire. puta si nimia infirmitate labo
rans nō erat sane mentis uel ita puer
q̄ nō poterat ꝯprehēdere talia uel alia
causa legitima impeditus erat. eius ac
cusatio debet audiri. alioqn cuz rōna-
bilit presumat q̄ denūciationē publi-
ce factam ipse existens in diocesi non
ignorauerit. tāq̄ suspect⁹ est repellen
dus. nisi iurauerit q̄ postea didicerit q̄
obijcit. ⁊ ad hoc ex malicia nō ꝓcedit.
qa tūc etiā si didicisset ab illis qui tp̄e
denūciationis tacuerūt admitti debz.
qa lz illi non eēnt admittendi quia fu
erūt in culpa iste non debet repelli cū
nō sit culpabilis. ex qui ma. accu. pos.
cum in tua.

¶ Qualit fieri debeat accusatio mr̄i-
monij? R. fm Ray. In p̄dicto casu ī-
prop̄e dr̄ accusatio. qa nō fit īscriptio
in qua accusator obligat se ad talionē
s dicit denūciatio q̄ fit ꝓpt pc̄m̄ in q̄
iūcti male p̄manēt ⁊ pōt fieri etiā sine
scripd. A .dum tn̄ redigat in scripd
in actis iudicialibus. ut in cle. sepe. de
ver. sig. coniūcta cle. dispēdiosam. de
iudi. B .Sed meli⁹ est q̄ fiat ī scripd

ar. ex de testi. spō. lr̄as. ex q ma. ac. pos.
a nobis. Huiusmōi denūciationis for-
ma talis est. Ego talis denūcio vobis
dn̄e ep̄e q̄ mr̄imoniū Petri ⁊ Marie
stare nō pōt. qa sunt in tali gradu cō-
sanguinei. designādo p̄sonas. uel si ē
alia causa ut affinitas ⁊ h⁹modi. ⁊ dat
libellus etiā p̄ti aduerse ut sciat quid
impetit. A .⁊ qd actor ꝓbare velit.
in q̄ libello ꝯtinent grad⁹ ꝯsanguītad
⁊ p̄sone ꝓprijs noīb⁹ designate. fm eū
dem Ray. ut ī sū. con. li° 4°. ti. 21. q. i.
B .quo facto ꝓcedit in lite more soli
to. A .s. q̄ sacr̄m de v̄itate dicēda a
p̄tib⁹ suscipiat. ⁊ examīatio ⁊ ꝓbatio
p̄ ordinē fiant. ut in dcā. q. i. B .Et
nota q̄ in h casu pōt cōtra contumacē
lite nō cōtestata ꝓcedi ad testiuz rece-
ptionē ⁊ diffinitiuā snīaz. ex ut lite nō
cōtes. qm̄ frequent. A .Hoc verū est
ꝯ cōtumacit absentē. Sec⁹ si nō sit cō-
tumax. ut pz in eodē. c. qm̄. B .Sec⁹
aūt esset si fieret accusatio de adulterio
ad thori sep̄ationē. ex ut li. nō cōtes. c.
p̄. ⁊. c. qm̄ frequēter. A .Idē qd in h
§. notat in sū. con. li° 4°. ti. 20. q. 4. ⁊
ti. 21. q. i. B

¶ Qui pn̄t eē testes ī cā mr̄imōiali?
R. fm Ray. Oēs q admittūt ad accu
sationē admittūt ad testificationē. de
qb⁹ dcm̄ ē s. §. p̄. et 2°. Et licz pr̄ ⁊ mr̄
sint idonei testes in h casu vbi agit de
federe mr̄imōij. s. vtrū sit ibi affinitas
ul ꝯsanguītas ul sil'e īpedimētū. ut ex
q ma. accu. pos. vr̄ nobis. tn̄ si de ipso
ꝯtractu agat. i. vtrū mr̄imōiū sit int eos
ꝯtractū. tāq̄ suspecti sunt repellēdi. nisi
ille uel illa uel fili⁹ ul filia cui⁹ coniū-
cta dicit eēt supior ī diuitijs nobilita
te potētia ⁊ honore. qa parētes videt
filiorū ⁊ filiarū incremētuz ⁊ honorem
diligere. extra de testi. super eo. Item

in h᷒ casu p̄dicto pōt eē idē accusatoꝛ ⁊ testis. ar. 35. q. 6. ep̄s ī synodo. ⁊ c. de parētela. ex̄ de testi. cogē. p̄terea. Idē Tho. in 4°. dis. 41. Idē in sū. con. li° 4°. ti. 20. q. 3. Et addit᷑ s̄m glo. Ray. ꝙ in allegatis iuribꝫ nō ꝓbat᷑ ꝙ etiā in causa m̄rimonij qs possit eē accusatoꝛ ⁊ testis. s̄ ī illis dr̄ ꝺ foꝛma iuramēti quā debēt p̄stare ep̄o testes synodales. i. assūpti de coītate ad denūciādū delicta Potest tn̄ dc̄m Ray. ⁊ Tho. verificari ī casu. c. sup eo. 2°. ex̄ de testi. s. qn̄ matrimōio nō cōtracto mat᷑ alterutri⁹ dic̄ esse ꝯsanguītatē int᷑ ꝯiūgendos. quia statur dicto ei⁹ in dubio ⁊ impeditur m̄rimoniū ꝯhendū. B. De impedimentis multa habes s̄. impedimentū p̊. cū se. c.

Matrimōiū viij

Mātrimōiū viij q. ī ꝯtracto m̄rimōio accusat᷑ cōiūx de adultio ⁊ petit᷑ diuoꝛtiū. Queritur ḡ p̄mo. Qui admittūt᷑ ad talē accusationē? R̄ᷓ° s̄m Ray. Licꝫ tā s̄m leges ꝙ̄ s̄m canōes qlibet bone fame admittat᷑ ad accusationeꝫ adulterij cum agit᷑ ad penā legalē ul᷑ canonicā. tn̄ cū agit᷑ ad thoꝛi sepatione nullus admittitur nisi marit⁹ ⁊ vxoꝛ.

¶ Qualit᷑ h⁹mōi accusatio fieri debeat? R̄ᷓ°. Marit⁹ volens vxoꝛē accusare de adulterio ad penā legalē dꝫ īscribē ⁊ ad penā taliōis se obligare. Nec pōt agere p ꝓcuratore s̄ p seipm p̄ntē agē oportet. Sed si coꝛā eccl̄iastico iudice vult agē ad thoꝛi sepatione tenet᷑ scribere ⁊ dare libellū accusatiōis. s̄ non debet se ad penā taliōis obligare. qm̄ siue ꝓbaret qꝺ obiicēt siue non. hr̄et qꝺ vellet. qa separet᷑ ab vxoꝛe. Et pōt marit⁹ agere. ⁊ illa r̄ndere p ꝓcuratorem. A. si necessitas id postulauerit ut in. c. tue. de q̄. ī. B. Qꝫ ⁊ si de crimine fiat accusatio. nō tn̄ est crimīalis s̄ quasi mixta. Probant᷑ oīa p̄dicta expresse ex̄ de ꝓcura. tue.

¶ Utꝝ marit⁹ possit vxoꝛē dimittere ꝓpter adulteriū. R̄ᷓ°. Accusare pōt ⁊ dimittere. Math. 19. Qui dimiserit vxorem excepta cā foꝛnicatiōis ꝛc. Et eodem mō vxoꝛ virū. qa in tali casu nō ad imparia iudicant᷑. 32. q. 7. si qs vxoꝛem. ⁊ q. 5. p̄cepit. ⁊ c. xp̄iana. Nō tn̄ intelligēdū ē ꝙ posset nubē alteri. 32. q. 7. oēs causatiōes. Sed nec eā dimittē pōt in septē casibꝫ. ut hr̄. ī. §. 10. Et ista cā extēdit᷑ ad foꝛnicatiōis suspitionē. s. qn̄ suspitio ē multū violēta ⁊ certa. v̑bi grā. Si ꝓbatū ē ꝙ fuerit solus cū sola nud⁹ cū nuda in eodē lecto aut simul in multis secretis locis ⁊ ī latebris ad h᷒ cōmodis ⁊ hoꝛis electis libere vxoꝛ dimittit᷑. 32. q. i. dixit deo ex̄ de p̄sūp. lr̄is. Itē extēdit᷑ ad vitium sodomiticuꝫ ut p illud possit vxoꝛ dimittere virū ⁊ eꝯ°. 32. q. 7. oēs causationes. ⁊ c. adulterij. A. Est aūt vitiū sodomiticū cū mascul⁹ in masculū ul᷑ femīa in feminā turpitudinē opatur. s̄m glo. Ray. ut in sū. con. li° 4°. ti. 32. q. 2. B. Idē intelligēduꝫ ē de sp̄uali foꝛnicatiōe. ut si marit⁹ uel vxoꝛ incidat in heresim uel iudaismū siue gentilitatē ⁊ trahit ꝯiugē ad infidelitatē. A. Ergo videt᷑ ꝙ si nō trahat ppt᷑ h᷒ pc̄tm̄ nō debeat sepatio fieri. ⁊ p h᷒ vr̄ facere. c. q̄siuit. ex̄ de diuoꝛ. B. In q̄ casu ab illo poterit separi. licꝫ alij nubere nō licebit. 28. q. i. idolatria. ex̄ ꝺ diuoꝛ. q̄siuit. ⁊ c. de illa. ex̄ ꝺ ꝯuer. cōiuga. c. vlt. Immo nec dimittē pōt si se coꝛrigē velit. ut ī. c. de illa. A. Idē qꝺ in h᷒. §. notat᷑ in sū. con. ī dcā. q. 2. s̄m Ray. Pe. ⁊ Tho. B.

¶ Utrū si vir polluat aliquam ex̄ claustra pudoris vxor possit eū dimittere. R̄ẽ. Licȝ ex tali coitu affinitas nō seq̄t̄ tñ vir eque uel magꝫ violat fidē mrimonij ⁊ magꝫ peccat ⁊ iō vr̄ ꝙ dimitti possit. nā cōstat in h̄ casu ꝙ fornicationē cōmisit. ar. 3z. q. 4. meretrices. A Idem in sū. con. eo. ti. q. 4. B

¶ Quid si aliqs tale qd egeīt cū propria vxore? R̄ẽ fm Hugꝫ. ⁊ Lau. Uxor pōt eū dimittē. Sȝ videt̄ intelligendū si ipsa nō fuit in culpa sed violentata uel somno decepta ⁊ hꝰmōi. A. Glo. in. c. oēs causationes. 3z. q. 7. sentit ꝙ ꝓpter hꝰmōi ex̄ordinatiā pollutionē cū vxore vir nō possit dimitti. pōt distīgui. Si vult vir pseuerare ī tali peccato ɔtra piculū salutꝭ qd̄ īminet vxori ꝓpt̄ qd̄ pōt ⁊ dȝ sibi ꝓuidere. ut ex̄ de diuor. gaudemꝰ. possit dimitti. Alr̄ secus. cū in h̄ casu non diuiserit carnē suā in plures. iō non pōt ex h̄ dimitti sicut nec in casu. §. se. B

¶ Quid si alter ɔiugū seip̄m polluit? R̄ẽ fm xb̄. ꝙ nō credit ꝙ possit dimitti. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 4. B

¶ Nūqd ꝓpt̄ solā volūtatē seu intentionē adulterādi possit alt̄ cōiugū alterū dimittē? R̄ẽ fm xb̄. Nō. qa verbū fornicatiōis cuȝ effectu accipiēdū est. ar. de pe. dis. i. h̄ aūt v̄ba. A. Idem ī sū. con. eo. ti. q. 5. B

¶ Utrū vir teneat̄ vxorē adulterā dimittē. R̄ẽ fm Pe. Si fornicatio est occulta nec pōt ꝓbari nō dȝ dimittē. Si v̄o est manifesta distīguēdū est. qa si nō est secuta nec sperat̄ correctio. non licet retinē ne videat̄ peccato ɔsentire Si v̄o sperat̄ correctio licet vxorē retinere. qa ⁊ speratio ad correctionē īdulta est. A. Con. Tho. ut in sū. con. eo. ti. q. 6. B

¶ Utrū vir mulierē adulterātē possit ꝓp̄a auctoritate dimittē. R̄ẽ fm Tho. in 4°. dis. 35. Qn̄ viro ɔstat de fornicatione vxorꝭ pōt auctoritate sua eam dimittē q̄tū ad thorū. s. debitū ei negādo. Nā si cōmisceret̄ ei nō solū incurreret irregularitatē s̄ etiā gnāret sibi impedimētū accusandi. ut dictū est s̄ debitū ɔiugale. §. iz°. q incipit. vtruȝ vir teneat̄. Sed si ei debitū reddat cōpulsus auctoritate eccl̄ie licȝ irregularitatē incurrat nō tñ sibi generat p̄iudiciū accusandi. Si v̄o loq̄mur q̊ ad cohabitationē nō licet viro vxorē dimittē sine iudicio eccl̄ie ⁊ si dimiserit dȝ cogi ad recipiēdū nisi vir in cōtinēti fornicationē ꝓbare possit. ⁊ fm Hosti. si ꝓbat̄ infra octo dies nō restituetur. qbꝫ elapsis si nō ꝓbauerit plena restitutio fiet. ⁊ sic pōt intelligi. 33. q. z ecc̄liastica. A. al̄ incipit historia. B Dicit etiā Hosti. ꝙ si adulteriū sit notoriū ita q iustificationi non sit locus tūc pōt adulterā sua auctōitate dimittere. ex̄ de diuor. significasti. ⁊ multo fortiꝰ debitū denegare. Idē Inno. Sed addit xb̄. ꝙ ⁊ si notoria sit fornicatio mulierꝭ q̄ꝫdiu ip̄a tñ nō recedit a viro nec publice morat̄ cū adultero nō pōt eā dimittē seu expellere auctōitate ꝓpria. qd̄ si feceīt coget̄ eā recipe. s̄ si ipsa publice moret̄ cū adultero nō tenet̄ eā maritꝰ recipe siue eā expulerit siue nō. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 7. ⁊. q. z. B. Sil̄r etiā nō tenet̄ eā recipe si pꝰ q̄ꝫ illā expuleīt adulteret̄ notorie etiā si cū adult̄o nō moret̄. A. Pro h̄ sacꝭ vr̄ facē ex̄ de diuor. significasti. B. Et in h̄ etiā casu pōt ea īuita mōasteriuȝ intrare. nisi etiā ip̄e fuerit fornicatꝰ.

¶ In quibus casibus non possit adultera a viro accusari uel dimitti?

R°. ſm Ray. in ſeptē. Prim⁹ ſi vir con
uicit̄ de fornicatiōe. 32. q. 6. p totum.
ex̄ de diuor. ſignificaſti. 2⁹ ſi ipſe ꝓſti-
tuit eā. ex̄ de eo q cog. cō. vxo. ſue. diſ-
cretioni. A. al̄ incipit diſcretionē. B
3⁹ eſt cū ipa credebat virū defunctū ⁊
nupſit alij. qa marit⁹ rediēs tenet̄ eā
recipe. ut dictū ē ſ̄. īpedimētū 12°. §.
3°. A. q incipit. Quid ſi vxor. B. 4⁹
ſi cognita fuit latent̄ ab aliq̄ quē cre-
debat eē virū ſuū. ar. 34. q. 2. in lectū.
5⁹ ſi fuit vi oppreſſa. 32. q. 5. ꝓpoſito.
Quod ītellige de vi abſoluta. alit̄ non
excuſaret̄. 32. q. 7. oēs cauſationes. 6⁹
qn̄ recōciliauit eā ſibi p⁹ adulteriū ul̄
eā publice adulterātē retinet ī cōſor-
tio maritali. 32. q. 1. c. 2°. et 3°. A. In
his. c. paꝝ videt̄ h̄ ꝓbari. ſ bn̄ in. l. de
qua ſtati. B. C. de adulte. l. crimīe
adulterij. 7⁹ eſt ſi aliq̄ſ infidel̄ cōiugē
repudiauit ⁊ illa nubat alteri. poſtea
vir ꝯuertat̄ ad fidē ſil̄r ⁊ mľier. tenet̄
eā recipe. ex̄ d̄ diuor. gaudem⁹. §. vl̄ti
De h̄ ſ̄. īpedimētū 9°. §. 5°. Con. Tho.
⁊ Pe. ī 4°. diſ. 35. A. Con. etiā Goff.
⁊ Hoſti. ut ī ſū. cō. li° 4°. ti. 12. q. 8. B
¶ Quis ſit effect⁹ accuſatiōis de adul
terio? R°. ſm Ray. Effect⁹ ē ꝙ ſi mari
tus ꝓbet ul̄ illa ꝯfiteat̄ nec excipiat̄ ꝯ̄
eū de aliq̄. 7. caſuū q habēt̄ in p̄cedēti
§. abſoluit̄ a cohabitatiōe ⁊ ſuitute q̄
ei tenebat̄ ⁊ pōt ingredi religioneꝫ ea
īuita. 27. q. 2. agathoſa. Sed tn̄ ꝯtinē
tenet̄ q̄ꝺdiu illa vixerit. Idem Tho. et
Pe. ī 4°. diſ. 36. A. Idē in ſū. con. eo.
ti. q. 9. B
¶ Quid ſi vir ꝓpa auctoritate dimi-
ſit adulterā ⁊ ītrauit monaſteriū. nūq̄
qd pōt ab ea reuocari? R°. ſm Hō. Vi-
detur Hug̃. notaſſe ꝙ ſi vxor publice
morata ſit cū adultero vir etiā an̄ ſen
tētiā pōt intrare mōaſteriū ea īuita. ſ
illa eo īuito nō pōt. Sec⁹ ſi nō publice
moret̄. qa tūc nō pōt an̄ ſnīam. ⁊ ſi in-
greſſus fuerit poterit reuocari. A. s.
q̄ſuqꝫ ꝓbet̄ adulteriū. 27. q. 2. agatho
ſa. Et facit qd̄ dictū ē ſ̄. debitū ꝯiuga
le. ad fi. in additiōe. Et ſi ꝓbet̄ in ꝯti-
nēti nulla fiet reuocatō. ut pōt colligi
ex dictis ſ̄. §. 8°. B
¶ Quid ſi mulier adultera ingreſſa ē
monaſteriū. nūqd vir poterit eā reuo
care? R°. ſm Hō. Eā reuocare pōt. Naꝫ
innocēs pōt īgredi. Adult̄ v̄o ul̄ adul
tera nō pōt ſine licētia alteri⁹. A. ni-
ſi ſit lata ſnīa diuortij. tūc enī ideꝫ iu-
diciū eſt de viro ⁊ muliere. s. ꝙ vterqꝫ
altero īuito pōt intrare religioneꝫ. qa
p ſnīam eccľie vtqꝫ ex toto renūciauit
iuri ſuo ſm Hug̃. ⁊ in ſū. con. li° 4°. ti.
22. q. 14. B. Si tn̄ ē ingreſſa viro ſci
ente ⁊ nō ꝯ̄dicēte ſatꝫ pōt videri data
licētia ⁊ vir tenet̄ ꝯtinē. A. Facit. 27
q. 2. Agathoſa. B
¶ Quid ſi p⁹ latam diuortij ſnīam ⁊
poſtq̄ꝫ vir factus ē ſacerdos uel religi
onē intrauit ꝯſtet eccľiam fuiſſe dece-
ptam. ut puta p falſos teſtes. nūqd re
ſtituet̄? R°. ſm Ray. Etiā ſi ꝓfeſſionē
feciſſet nihilomin⁹ reſtitueret̄ ⁊ tene-
retur redd̄ē debitū nō tn̄ exigē poſſet
Sed in dictis nūc caſib⁹ ſi mulier non
repetit interī virū nō pōt vir repetere
vxorē. qa p̄iudicauit ſibi p ſacri ordi-
nis ſuſceptionē uel religionis īgreſſū.
A. Idē in ſū. con. li° 4°. ti. 19. q. 4. Et
forte ſi mulier petijſſet diuortiuꝫ non
poſſet reuocare. qa videtur renūciaſſe
ſuo iuri per talē petitioneꝫ ſm Hug̃.
ut patꝫ ex dictis in ꝓximo p̄cedēti. §.
Niſi forte ducta fuiſſet ex ꝯſciētia pu
tans affuiſſe impedimētū qd̄ nō erat
qa errans nō videtur conſentire. ff. d̄
iuriſdic. om. iudi. l. ſi p errorē. B

209

¶ Pone q̄ lata ē sñia diuortij ꝓpter adulteriū vxoris p⁹ea vir adulteratur. nūqd mulier poterit eū repetere? R° sm Ray. Nō pōt de rigore iuris. Iudex tñ ex officio suo pōt illū cōpellē. ar. ex̄ de iure iur. tua nos. ex̄ de diuor. ex litteris. Vñ 7.i. Cor. 7. dr̄ de his q mrīmonio iūcti sūt. Precipio nō ego sed dñs vxorē a viro suo non discedē. Q̄ si discesserit manē īnuptam. aut viro suo recōciliari. 7 vir vxorē suā nō dimittat. Vñ 7 sm xb. vxor de canonica eqtate pōt virū repetere. qa exceptione rei iudicate elidit̄ replicatio d' adulterio. Idem Tho. Al. 7 Pe. A. Con. etiā Hosti. ut in sū. con. li° 5°. ti. 22. q. 12. Et q̄ h̄ repetitio possit fieri d' eqtate canōica satis vr̄ ꝓbari in. c. significasti. 7. c. ex litteris. ex̄ de diuor. B

¶ Vtr̄ vir 7 vxor equalit̄ peccēt ꝓpt̄ adulteriū. R° sm Pe. Licꝫ in cā adulterij vir 7 vxor ad eq̄lia iudicent̄. ut s̄ dictū est. qa vtriqꝫ licitū ē alterum dimittē. nō tñ h̄ est ex eq̄li cā siue pctō. nā vno modo mulier pl⁹ peccat. quia peccat ꝯ bonū prolis. s alio mō eq̄lit̄ peccāt. s. ꝯ bonū fidei. Et h̄ ē sufficiēs cā dimissionis. Ideo iuste licet vtriqꝫ dimittē aliū. 3° mō ceteris paribꝫ plus peccat vir ꝓpter p̄dominātiaꝫ rōnis. Idē Tho. in 4°. dis. 35. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. xi. B

¶ Pone q̄ vir ꝓpt̄ fornicationē vxoris sepatus ē p sñiam. mō vult eā recōciliare sibi 7 illa nō vult. nūqd ē cogēda? R° sm Ray. Vir q nō peccauit potest petē cōpelli eā etiā inuitā nō obstāte sñia. qa qd' fauore meo introductū est ī dānū meū retorq̄ri nō debet. C. d' legi. qd' fauore. ar. 32. q. i. nō erit. Idē Tho. Pe. 7 Goff. A. Hec ītelligēda sunt nisi vir p⁹ sñiam fuisset fornicatus. uel nisi mulier mutasset statuꝫ. s. īgrediēdo religionē sm Pe. 7 Tho. ut in sū. con. eo. ti. q. 13. Et facit qd' dictū ē s̄. i. §. qd si mlier. ī additiōe. B

¶ Pone q̄ vir adulterat⁹ ē occulte. s vxor manifeste. nūqd pōt vir illaꝫ accusare 7 sine pctō dimittere? R° scd'm Ray. Credo q̄ nō. qa nō deficit vxori ius excipiēdi s ꝓbādi. ar. 32. q. 6. per totū. Idē Tho. Al. Goff. 7 Hosti. Si tñ vir egisset pñiam 7 vxor monita nollet agē s in adulterio perseuerare sine pctō posset eā p sñiam dimittē. 32. q. i. c. p̊. 2°. 3°. et 4°. Idē Goff. 7 Hosti. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 15. B

¶ Sed vtrū vxor adultera p⁹ pñiam possit repellē virū ab accusatione. R° sm Ray. Credo q̄ nō pōt. qa pñia nō tollit ius accusandi in foro iudiciali. 22. dis. ꝑmū. 33. q. 2. admonē. 6. q. i. q crimē. v°. vidēdū. A. i. ī ꝑncipio. B Idē Tho. Al. Goff. 7 Hosti. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 16. B

¶ Quid si alter ꝯiugū fornicet̄ carnaliter 7 alt' spūaliter. nūqd fiet cōpensatio? R° sm Hosti. Dicas q̄ si accusat̄ qs de spūali fornicatiōe. ut de heresi. 7 excipiat̄ de carnali. s. adulterio. nihilo min⁹ ꝓcedet̄. nisi cōuerti voluerit. qa si cōuerti velit cōpensatio hꝫ locuꝫ. Si v° o fiet accusatio de carnali 7 exceptio de spūali. exceptio admittet̄ 7 sup ipsam exceptionē ꝓmptius procedetur. Hec dixi ꝓpter periculuꝫ heresis siue infidelitatis. A. Ideꝫ in sū. con. eo. ti. q. 17. B

¶ Vtr̄ ꝓpter aliud crimē posset vxor dimitti. R° scd'm Tho. in 4°. dis. 29. Propter alia peccata dimitti non pōt. nec quo ad vinculū nec quo ad actuꝫ. nisi forte ad tēp⁹ velit se subtrahere a cōsortio vxoris p castigationem eius

ſubtrahendo ei ſolatiū preſentie ſue. Nā ⁊ qñ vxor pſtat magnā occaſionē ruine viro ſuo. tūc vir ſubtrahē ſe pōt ab eiꝰ cōuerſatiōe. Idē Al. addēs ꝙ nō oꝫ cohabitare furi aut vſurario. ſi nō vult reſipiſcē ſed ceſſante ſcādalo recōciliari oꝫ. 28. q. i. vxor. A. Et ad dictā ſubtractionē facit illud Mathei. 18. Si dextera tua ſcādaliçauerit te. abſcide eā ⁊c. Vbi dic glo. ꝙ in manu ⁊ in oculo pñt fratres. vxores. ⁊ ꝓping. ⁊ filij intelligi ſm eū. Tho. Pre. dicit etiā ɔcor. Pe. q dic ꝙ qñ diūx ꝑ pctm̄ ſuū eſt ſcādalū pōt dimitti q̊ ad cohabitationē tpalē quſqꝫ corrigatꝰ. ⁊ ceſſante ſcādalo debet fieri reconciliatio. ut in ſū. con. eo. ti. q. 18. B. De mā adulterij q̄dā hēs s̄. adulterium. Itē impedimētū 8°. §. 2°. ⁊ ſe.

Matrimōiū ix°.

M qñ aliquis petitur in viruꝫ uel aliqua in vxorē. Queritꝰ g̊ quō in hac cā ꝓcedēdū ſit. Rñ° ſm Ray. Si mulier petat aliquē tāqꝫ virū uel eꝯ°. vidē dū eſt vtꝝ velit agē petitorio iudicio ul' poſſeſſoīo. i. an mulier dicat aliquē eſſe ſuū maritū qa cōtraxit cū ea ⁊ petit eū ſibi adiudicari in maritū. qđ eſt agē petitorio q̄i agat de ꝓpetate. an eū petat ſibi reſtitui tāqꝫ ab eo fuerit īiuſte dimiſſa. ⁊ hoc ē agē poſſeſſorio. qm̄ petit poſſeſſionem viri ſui. Igitꝰ ſi agat petitorio dicēs aliquē eſſe virū ſuū. et ille negat excipiēdo ꝙ illa nō poſſit eē vxor ꝓpt tale uel tale īpedimētū. ꝓus tractabitꝰ exceptio mariti. qa ea ꝓbata q̄ſtio ꝑncipalis ꝑimitꝰ. erit enī vir abſoluēdus. ex̄ de ordi. cog. c. i. A. Idē in ſū. con. li° 4° ti. 30. q. i. B

¶ Quid ſi agat poſſeſſorio? Rñ° ſcđm Ray. Qñ petit ſibi maritū reſtitui lꝫ maritꝰ obijciat de ɔſanguīitate ul' alio impedimēto. ꝓus debꝫ fieri reſtitutio mulieri q̄ꝫ cognoſcatꝰ de exceptiōe mariti. ex̄ đ diuor. porro. ex̄ đ reſti. ſpo. ex ɔqueſtiōe. ⁊. c. lr̄as. A. Etiā ſi īpedimētū ɔſanguīitatꝭ uel hꝰ. eſſet notoriū. ut ī dcō. c. porro. B. Hoc tñ fallit in quibuſdā caſibꝫ ī qbꝫ reſtitutio nō oꝫ fieri. Primus ē ſi obijciatꝰ mulieri fornicatio publica ⁊ māifeſta. de qua ꝓbato ꝙ ſit notoria ita ꝙ nō poſſit aliqua tergiuerſatiōe celari. nō reſtituetꝰ niſi ipſa ꝓbaret virū adulteriū cōmiſiſſe. qa tūc reſtitui oꝫ etiā ſi fuerit fornicata publice. ex̄ đ diuor. ſignificaſti. Et đ iſto caſu vide s̄. mrīmoniū 8°. §. 8°. et 9°. 2ꝰ caſus eſt ſi obijciatꝰ conſanguinitas. maxīe q̄ diīa lege ꝓhibita ſit ⁊ ꝓbationes offerātꝰ in cōtinēti parate in q̊ caſu oꝫ recipi iuramentū ad cautelā. ne. s. hꝰ obiectio malicioſe fiat. ⁊ tūc fiet qdē reſtitutio q̄ꝫtū ad cohabitationē non tñ q̄ꝫtū ad carnis copulā. ut in dcō. c. lr̄as. 3ꝰ caſus ē ſi obijciatꝰ exceptio rei iudicate. A. s. ſuper diuortio. ut in. c. cām. de q̊. ī. B. Nō enī ē reſtitutio facienda. niſi ꝑ̊ de illa exceptiōe cognoſcatꝰ. ar. ex̄ de offi. dele. ga. cām. 4ꝰ eſt qñ. s. vir petit ſibi reſtitui vxorē ⁊ ipa timet de ſeuitia viri. Debet qdē reſtitui ſufficiēti cautione recepta ꝙ ei malū nō īferat. ex̄ de reſti. ſpo. ex tranſmiſſa. De qua cautione hēs h. ī. §. fi. Et ſi ita capitali odio eā pſequitꝰ ꝙ merito de ipſo diffidat. nec poſſit ei ſufficiēti ſecuritate ꝓuideri. nō ſolū ñ oꝫ reſtitui ſ; ab eo potiꝰ remoueī. ut ī dcō. c. lr̄as. Cō. Tho. ⁊ Pe. Addit vlteriꝰ Ray. In oībꝫ alijs caſibus credo ꝙ mlīeri virꝝ petēti ſit reſtitutio faciēda ⁊ eꝯ°. dūmō ꝓbet ſe ī poſſeſſiōe fuiſſe ⁊ a viro ſpoliatā ſine iud

oꝛdine.qa h̾ duo ꝓbare hꝫ. ex̄ de offi.
dele.ↄsultatiõib9.7 ex̄ q fi.ſint le.cau
ſam.2°. A .Idē ĩ ſũ.con.dcā.q.i. B

Quid ſi mulier ꝓpͣa auctoꝛitate re
ceſſit a viro 7 modo ipſa petit reſtitu-
tionē.nũqd debet reſtitui? Rx° ẜm xb.
Scđm quoſdã non dꝫ reſtitui. Sꝫ ẜm
Vin.debet.Quod credo verũ eē.quia
eo ipſo ꝙ rediēs nõ admittit̾ ē expul-
ſa ut 7 cadat a poſſeſſione.ff.de acqui.
poſ.l.clam poſſidē.ĩ fi.ff.de vi 7 vi ar.
l.i.§.ſiue aũt.Idē Ber.notat ex̄ de di
uor.ſignificaſti.Idē Hugꝰ. niſi ip̄a fu-
erit foꝛnicata publice uel cũ adultero
publice moꝛata.ar.etiã ꝓ hac op̄ione
ex̄ ꝺ iure iur.tua nos. A .Idē in ſũ.
con.eo.ti.q.i. B

Quid ſi is q petit̾ tãq̃ꝫ diũx negat
m̄rimoniũ? Rx° ẜm Ray.Ille qui ꝓpo
nit habet ꝓbare.alioqn ſuccũbit.ex̄ de
cã poſ.7 ꝓp̄e. cũ eccleſia.7 ex̄ de iure
iurando.c.fi.

Pone ꝙ p9 latã ex errore diuoꝛtij
ſn̄iam vir fact9 ē ſacerdos uel religio-
ſus nũqd dꝫ reſtitui vxoꝛi petēti? Ha
bes hũc caſũ s̄.m̄rimoniũ 8°.§.14°. q
incipit.Quid ſi poſt latã ſn̄iam. Qꝫ ſi
vxoꝛ ingreſſa ē monaſteriũ al̾ non in-
greſſura niſi qa credebat diuoꝛtiũ iu-
ſte celebꝛatuꝫ.nũqd cõpta v̄itate põt
virũ ſuũ repetē? Rx° ẜm xb.Nõ.qa fal
ſa cã nõ ĩpedit votũ monachat9.ſicut
etiã de viro dictuꝫ eſt s̄.in p̄dcõ.§.4°.
A .Idē in ſũ.con.eo.ti.q.6. B

Quid ſi religioſ9 ul̾ religioſa petit̾
tãq̃ꝫ cõiũx 7 cõfitet̾ m̄rimoniũ 7 co-
pulã carnalē? Rx° ẜm xb.In h̾ caſu ſtã
dũ erit ↄfeſſioni ut puta mulierꝭ.7 re-
ſtituēda erit viro petēti.Nulli eñi ex
h̾ fit p̄iudiciũ niſi ipſis.nec ē credēdũ
eos immemoꝛes ſaluꝭ ſue.i.q.7.San-
cim9.Aliud tñ eēt dicēdũ ĩ reb9 quas

dediſſet monaſterio.Idē Ber.7 Inno.
in glo.ex̄ de rap. cũ cãm. A .Hoſti.
tñ dĩc ꝙ ſi cõſtat pſonã dĩo tendē ad
ſepationē m̄rimonij ſp̄ualis.s.religi-
onis uel carnalis contra qđ ↄfitet̾ nõ
ſtabit̾ ↄfeſſioni ſue.ut ex̄ de eo q cog.
con.vxorꝭ ſue.ſup eo.Sed ſi cõſtat ꝙ
nullo mõ vellet m̄rimoniũ ſepari tũc
ſtabit̾ ↄfeſſiõi ei9.ut in dcõ.c.cũ cãm.
qa cuilibet credit̾ ↄtra ſe 7 nõ pꝛo ſe.7
ꝙ in dubio tenēdũ ē id qđ in p̄mo lo-
co dictũ eſt.s.ꝙ ſtet̾ eius ↄfeſſioni. ut
in ſũ.con.eo.ti.q.9.Sꝫ certe nõ videt̾
ꝙ debeat ſtari ↄfeſſioni ꝯ̄ m̄rimoniuꝫ
etiã carnale.ut in dcõ.c.ſup eo.7 mul
to min9 ꝯ̄ ſp̄uale cũ ſit fauoꝛabili9.ut
in.c.ex publico.ex̄ de cõuer.ↄiu. niſi
cõſtaret pſonã añ ingreſſũ religionis
fuiſſe traductã.qa tũc crederet̾ ſibi cõ
fitēti copulã intueniſſe.7 iſte ē caſus
dicti.c.cũ cãm.ẜm glo.ibi.Nec mirũ.
qa h̾ caſu etiã ſi mulier negaret crede
retur viro aſſerenti copulã intueniſſe
ex̄ ꝺ deſpon.impu.ↄtinebat̾. B

Qualit̾ ſeu ad qd coniũx ſpoliat9
eſt reſtituēd9? Rx° ẜm Ray.Reſtitui
debet ad oĩa illa de q b9 ꝓbaueĩt ſe ſpo
liatũ.ut gaudeat pacifica poſſeſſiõe 7
plena ſecuritate.3.q.i. reintegranda.
Sed ſi mulier dicat ſe hr̄e ſuſpectũ vi
rum ne foꝛte eã ledat 7 cãm̾ vetiſil̾em
oſtēdat.ad iudicē ſpectat facē ſibi ca-
ueri ſufficiēti cautione ꝙ tractabit eã
bñ ſicut vir debet vxoꝛē 7 ꝙ nõ ledat
eã in pſona uel reb9 7 h9.7 hãc cauti-
onē p̄ſtabit p iuramētũ.32.q.i.de bñ-
dicto. A .Ibi nihil habet̾ de iuramē
to.Sed gloſa ibi dĩc ꝙ ſi mulier nihil
allegat ꝺ ſuſpitione viri ſufficit nuda
ꝓmiſſio.Si aũt dicat eũ ſuſpectũ dꝫ ꝙ
idonea cautio ei p̄ſtet̾.i.fideiuſſoꝛes.
uel pignoꝛa uel etiã iuramētũ ſi foꝛte

illud magis timeat vir. Si vero tãta sit se
uitia viri ut nulla cautio videat̃ suffi-
cere tũc nõ est ei reddẽda s; alicui ho-
neste matrone cõmittẽda. ex̃ de resti.
spo. ex trãsmissa. 7. c. lr̃as. in fi. B. Sz
si mulier nõ cõfidit d' iuramẽto oz p-
stare cautionẽ pignoraticiaz uel fide-
iussoriã s; certa pena. ar. ex̃ ut lite nõ
ctes. qm̃ frequẽter. et. 23. q. 5. pdest.
7. q. 4. si vindicta. De h etiã hr̃ s. h. §.
2°. circa finem.

MEdic9 uel ci-
rurgicus. Preceptũ est medi-
cis ut cũ eos ad ĩfirmos vocari ctige-
rit ipos añ oĩa moneãt 7 ĩducãt q̃ vo
cent medicos aĩa4. ut postq̃ fueĩt in-
firmo de spũali salute puisũ ad corpa-
lis medicine remediũ salubri9 pcedat̃
Si qs aũt medico4 h9mõi cstitutiõis
trãsgressor extiterit. tã diu ab ĩgressu
eccl'ie arceat̃. s. p sñiam s̃m glo. donec
de trãsgressiõe h9mõi satisfecerit cpe-
tent̃. Et s̃m Hosti. ex q̊ dicit p̃cipim9.
trãsgressor mortalit̃ peccat. ex̃ de pe. 7
re. cũ infirmitas. Itẽ ĩ eodẽ. c. sub pe-
na excoĩcatiõis phibet̃ medici ne pro
corpali salute aliqd suadeãt qd' in pe-
riculũ aĩe cuertat̃. Idẽ in sũ. con. li° 3°.
ti. 34. q. 69. ad finẽ. Ubi etiã additur
s̃m Hosti. q̃ cõ statutũ dci. c. cũ ĩfirmi
tas. p̃scribi nõ põt. nec aliq̃ csuetudĩe
tolli. cũ p salute aĩa4 ĩtroductũ sit. B

Quõ se oz hr̃e medic9 ĩ medicinis
cferẽdis? R° s̃m Inno. Diligent̃ attẽ
dere oz ne illas medicias cferat de qbus
s̃m artẽ ei nõ cstat. Nã si dubitatiõez
hz q̃ noceat uel si hr̃e oz. cferẽdo pec-
cat. A. etiã si vehemẽter credat me-
dicinã pfuturã. si tñ cũ h aliqd dubi-
tatiõis hz uel hr̃e debeat ne noceat s̃m
eũ. Inno. 7 in sũ. con. li° 2°. ti. p. q. 35.
B. Quia ĩ tutiorẽ ptem tenẽdũ ẽ. ex̃
de homici. petitio. Securi9 ẽ enĩ relin-
quere hoĩem ĩ manu creatoris sui q̃ me
dicine de q̃ dubitat. Itẽ etiã peccat si
debitas medicias omittat. Id' Hosti.

Quid si ppt̃ defectũ uel corruptio-
nẽ aut sophisticationẽ rerũ ĩ medicĩa
posita4 infirmus incurrit piculũ? R°
s̃m Inno. Si medic9 diligẽtiã quã de-
buit adhibuit in rebus eligẽdis. incul-
pabilis erit. Idẽ Hosti. A. Idẽ in sũ.
con. eo. ti. q. 36. B

Utrũ medic9 teneat̃ poti9 grãd cura
re q̃ pmittẽ mori. R° s̃m Ray. Medi-
cus tenet̃ curã 7 cõsiliũ ĩpendẽ paupi
languido. Mortẽ enĩ lãguẽtibus pbat̃
infligẽ q hãc cũ possit excludẽ nõ ex-
cludit. 83. dis. ĩ p̃n°. Ubi dĩc glo. q̃ me
dicus poti9 oz grãd curare q̃ pmittere
mori nõ solũ paupem s; etiã diuitem.
A. Idẽ ĩ sũ. con. eo. ti. q. 32. ad fi. s̃m
glo. 83. dis. in p̃n°. Ubi etiã dĩc q̃ debz
medic9 curare nõ solũ grãd s; etiã suis
impẽsis etiã diuitẽ q nollet aliqd da-
re p̃us q̃ pmittẽ eũ mori. 7 si cualue-
rit repetet expẽsas. qa vtilit̃ gessit ne-
gociũ ei9. Et si etiã moriat̃ eger. põt re
petere. qa sufficit si vtilit̃ cepit gerẽ lz
euẽtus nõ sit secut9. ff. de nego. ge. sed
an vltro. Nec põt ei obiici q̃ cã pietatis
fecerit sũptus nisi ppĩqu9 eẽt ĩfirmo.
ut. C. eo. alimẽta. Et q̃ medicus põt 7
oz p̃dicta facẽ 7 repetẽ etiã si infirm9
phibuerit. sicut ĩuitũ possum9 extra-
here de domo ruitura. 7 bñficiũ cõfer
re ĩuito. 23. q. 4. ipa pietas. Immo p̃su
mit̃ q̃ infirm9 talia dicẽdo fuerit furi
osus. ff. de cõdi. insti. quidã. B

Utrũ peccet infirmus nõ obediens
medico. R° s̃m Inno. Videtur q̃ non
quia medicus nec prelatus est. nec ho
mo cuius mandatis obedire teneat̃.

tamē bonū est q ei credat tāq perito in arte. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.38. B .Nā ⁊ si infirm⁹ scienſ sumat cibū uel potū nociuū peccat. A .Idē si h faciat ex affectata seu iprobabili igno rantia ſm eū.Inno.ut i sū.con.eo.ti. q.39. B .qa teneť corp⁹ suū ſm deū diligē.Pōt tn̄ dici q si nō credēt mor tiferū q̄uis credēt inde infirmitatem augeri.nō peccat mortalit uel saltem nō ita grauiť. A .i.mortalit uel veni aliter ⁊ pl⁹ uel min⁹ ſm quātitatē no cumēti i qua ostēdiť mod⁹ offensiōis caritad ꝯ quā illud qd agiť est pc̄m mortale ſm omnes theologos.ut nōt Tho.scda scde.q.59.arti.4°. B .Pec cant etiā seruiētes scienter talia mini strātes. A .uel etiā iprobabili igno rātia.ut in dcā.q.39. B .In sanitate tn̄ qn̄ qs nō teneť viuere medicinaliť si sciēt accipet aliqd nociuū vn̄ mors uel ifirmitas veniret peccaret grauiť. A .Et ſm quātitatē nocumēti.ut di ctū est. B .Con.Hosti.

Quid de illo q secat uel fleubotho mat aliquē q inde moriť? Rꝫ° ſm xb. Si perit⁹ erat ⁊ adhibuit debitā dili gentiā nō teneť in aliq.qa poti⁹ casu q ei⁹ culpa mors euenisse psumiť. ar. 23.q.5.de occidēdis. A .Idē in sū. con.eo.ti.q.40. B

Quid si incidēd⁹ nō hꝫ cōsuetā dis positionē neruoꝝ uel venaꝝ. A .uľ si subitus ⁊ insolit⁹ timor uel tremor irruit sup eū.ut in sū.con.eo.ti.q.37. vbi h notanť. B .⁊ incisus a medico moriť? Rꝫ° ſm Inno.Si incisor in hoc nō errauit.ppť suā inexpiētiā.nō pec cat nec fit irregulari.Tn̄ qn̄ in aliq du bitat.poti⁹ debet dimittē q incidere. Idem Hosti.

Utruꝫ physici uel cirurgici possint ad ordines pmoueri. Rꝫ° ſm Ray.Si periti erāt i arte ⁊ nihil de dirigentib⁹ omiserūt ⁊ habēt de h pbabilē cōscie tiam.poterūt pmoueri.aliť non.ex̄ de eta.⁊ qli.ad aures.ff. de va.⁊ ex ord. cog.⁊ si medic⁹. A .aľ incipit medi cus. B .Idē Inno.Hosti.⁊ Goff.Est tn̄ ɔsiliū Hosti.⁊ Goff.q pmouēdi a practica medicine abstineāt ⁊ potissi me cirurgia q adustionē uľ incisionē requirit.cū in nullo vacillare debeat cō sciētia pmouēdi.33.dis.laici. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.35. B

Utrꝫ liceat clerici opari i medicina. A .i.in physica.ut pꝫ i dcā.q.35.vbi h notanť. B Rꝫ° ſm Ray.Si sūt in sacris ordinib⁹ uel etiā i minorib⁹ dū tn̄ sint sufficienť bn̄ficiati nō licet.ni si grad p miserabilib⁹ psonis uel suis ɔsanguineis.Nec tūc vbi posset eē pe riculū qd etiā i claustralib⁹ districti⁹ ē obseruādū.ex̄ ne cle.uľ mo.multa.

Utrꝫ liceat clerici opari in cirurgia. Rꝫ° ſm Ray.Officiū cirurgie qd idu cit adustionē uľ incisionē ē clerici om nib⁹ inťdictū.ex̄ ne cle.uel mo.sniaꝫ. ⁊ de homici.tua nos. A .In his.c.nō vr̄ dici nisi de existētib⁹ i sacri.Sꝫ idē pōt itelligi etiā de exn̄tib⁹ i minorib⁹ qn̄ sūt sufficienť bn̄ficiati.ar.c.i.ex̄ de postu.ut etiā pōt colligi ex posiď i dcā q.35.ſm Ray. B .De clerici ⁊ religio sis audiētib⁹ medicinā.hēs s̄.excoica tio p̄.§.2°.v̄.7°.⁊ ibiď.§.3°.v̄.14°.De seruitorib⁹ quoq infirmoꝝ s̄.homici diū 3°.§.3°.

Mendaciū ē falsa si gnifica tio vocis cū intētione fallēdi 22.q.2.§.ille ergo.Et noīe voci tāq pncipali itelligi dꝫ omne signū.ut scri pture siue etiā nutus.ut h.i.§.6°.

¶ In quo differt mēdaciū a falso? R̄x: falsū dicit qcūq3 aliud q̄3 qd̄ verū est loq̄t. Et h̄ pōt dupliciť cōtingē. Uno mō qn̄ credit dicē verū. 7 si h3 de hoc ꝓbabilē cām. nō peccat uel saltē non mortaliť. qa reā linguā non facit nisi rea mens. zz. q. z. hoīes. Alio mō qn̄ credit dicē falsū 7 ꝯ mentē loq̄t. 7 h̄ ē mēdaciū. ut ī p̄cedēti. §. dictū ē. Nā 7 mētiri dr̄ q̄i ꝯ mentē ire. qn etiā di cēdo vitatē s ꝯ mētē suā. s. qn̄ credit dicē falsitatē 7 sic decipe. erit mendaciū. qa q̄3tū ī eo ē falsū sigt. Hec ē sn̄ia Ray. A. Hoc sad hr̄ ī dcō. c. hoīes. B

¶ Quot sūt gn̄ā mēdacioꝝ? R̄x: Aug⁹ ponit octo genera q̄ plane habēť. zz. q. z. p̄mū. Breuior aūt 7 planior ut dicit Ray. est distinctio. ꝙ mēdacioru3 aliud est ꝑnitiosū. aliud iocosū. 7 aliud officiosū. 7 h̄ hn̄ť. zz. q. z. ne qs.

¶ Utrū mēdaciū sit pcm̄. R̄x: Omne qdē mēdaciū pcm̄ est. zz. q. z. mihi aūt. 7. c. p̄mū. in fi. S3 vtrū sit mortale Dicēdū fm Tho. scd̄a scd̄e. q. cio. Mēdaciū pōt ꝯtriari caritati tripl̄r. p̊ mō fm se. s. ex ipsa falsa significatiōe. Ubi ꝯsiderādū ē circa qd sit ipa falsa significatio. Nā si sit circa res dīnas. ꝯtriať caritati dīne cui⁹ vitatē aliqs tali mēdacio occultat uł corrūpit 7 iō est mortale 7 grauissimū. Silr̄ si sit ꝯ aliquid cui⁹ cognitio ꝑtineat ad hoīs bonum. puta ad ꝑfectionē sciē 7 informatiōe3 morū ꝯtriať caritati ꝓximi. 7 ē mortale. Q2 si sit circa aliqd de quo nō refert vtrū sic uł sic cognoscať. tūc ex tali mēdacio non dānificať ꝓxim⁹. sicut si qs fallať in aliqbꝫ ꝑticularibꝫ ad se nō ꝑtinētibꝫ. 7 tūc nō ē pcm̄ mortale. z° mō pōt ꝯtriari caritati rōne finis intēti. puta si dr̄ in īiuriā dei. qd̄ semꝑ est mortale pcm̄. aut ī nocumētū ꝓximi q̄3tū ad ꝑsonā. diuitias. uel famā. 7 h̄ iterū ē mortale. Q2 si finis ip̄e nō esset ꝯtrius caritati nō ē pcm̄ mōtale. sicut apparet in mēdacio iocoso 7 officioso. 3° mō mēdaciū pōt ꝯtriari caritati per accn̄s rōne scādali uel cuiuscūq3 dāni ꝯsequend. 7 sic erit etiā pcm̄ mortale. S3 qd̄ qdā dicūt ꝙ ꝑfectis viris oē mēdaciū ē pcm̄ mortale irrōnabiliť dr̄. Nulla eni circūstātia aggŭat ī infinitū nisi q̄ trāsfert ī aliā spēm. nō aūt circūstātie ꝑsone.

¶ Accusat⁹ negās vitatem in iudicio qn̄q3 peccat mortalr̄. ut s̄. accusat⁹. §. z°. Silr̄ 7 testis falsū dicēs. ut. ī. testis 3°. §. fi. A. Dic clari⁹ ꝙ testificās falsū peccat mōtalr̄ nisi debita deliberatiōe 7 sollicitudie adhibita putaret se certū eē de eo qd̄ falsū ē fm Tho. ut ī sū. cō. li° p̊. ti. io. q. 4. ad fi. Ubi etiā dr̄ fm Ul. ꝙ oē mēdaciū p̄ter iocosū qd̄ ī iudicio dr̄ d his q̄ ad iudiciū ꝑtinēt ē ꝑnitiosū 7 mōtale. qa sb̄uertit vitatē iudicij qd̄ cedit ī ꝑnicie vniuersitať. B

¶ Utrū mai⁹ pcm̄ sit mētiri vbo q̄3 facto. R̄x° fm Tho. ī q̊lib3. Cū eadē itentio fallēdi sit ī vtroq3 vtq3 eq̄liť peccat Uerbū. n. 7 factū assumūť ut instrm̄ fallēdi. vn̄ nō refert q̄3tū ad pcm̄ vtrū aliqs vbo scripto uel nutu uł q̊cūq3 facto mētiať. sicut nec refert q̄3tū ad homicidiū vtrū qs gladio uł securi interficiat. A. Idē ī sū. con. eo. ti. q. 5. B

¶ Utrū sit licitū mētiri ꝓpť liberatiōnē hoīs a q̊cūq3 ꝑiculo. R̄x° fm Tho. secūda scd̄e. q. cio. Nō. s licet occultare vitatē prudenť sub aliq̄ dissimlatiōe. ut Aug⁹ dic ī li° ꝯ mēdaciū. Et sic etiā Abrahā fecit. ut hr̄ in se. §. A. Idē ī sū. cō. eo. ti. q. 6. 7 facit. zz. q. z. ne qs 7 ex̄ de vsur. sup eo. Ubi dr̄ ꝙ scriptura sacra ꝓhib3 ꝓ alteri⁹ vita mētiri. B

C Quid de Abrahā ⁊ alijs sanctꝭ vete
ris testamēti q videnť mentiti fuisse?
Rᷓ° ꝯm Tho. vbi s̄. Sicut Aug⁹ dicit. in
sacra scriptura inducūť aliq̊ꝝ gesta q̄i
exēpla pfecte v̊tutꝭ de qbꝫ nō est exti-
mandū eos fuisse mētitos. Si qua tn̄
in eoꝝ dictis appareāt q̄ mendacia vi-
deanť. intelligēdū est ea figuralit̉ ⁊ p-
phetice fuisse dcā. Abrahā tn̄ ut Aug⁹
dic in. q. Gen̄. dicens Sarrā eē suā so
rorē. veritatē voluit celare ⁊ nō men
daciū dicē. Soror enī dicit̉ qa filia pa
tris. Gen̄. zo. Vere soror mea est filia
patrꝭ mei ⁊ nō matrꝭ mee. qa. s. ex pte
patrꝭ ei attinebat. Jacob v̊o mystice di
xit se eē Esau pmogenit⁹ Ysaac. qa vi
delicꝫ pmogenita illi⁹ de iure ei debe-
banť. Usus aūt est h̄ modo loquēdi p
spiritū pphetie ad designādū myste
riū. qa vꝫ minor pplus. s. gētiliū sbsti
tuendus erat in locū pmogeniti. s. in
locū iudeoꝝ. Quidā v̊o cōmēdanť in
scriptura nō pptet pfectā v̊tutē ꝫ p-
pter quādā v̊tutꝭ indolē. ⁊ h̄ mō Ju-
dith laudat̉ nō qa mētita est Holofer
ni. ꝫ pptet affectū quē habuit ad salu
tem ppli p q̄ piculis se exposuit. q̄uis
etiā dici possit ꝙ v̊ba ei⁹ v̊itatē habēt
ꝯm mysticū intellectū. A .Idē in sū.
con. eo. ti. q. 7. B

C Utrū mēdaciū obstetricū fuerit di-
gnū aliq̄ remuneratiōe. Rᷓ° ꝯm Tho.
scda scde. q. iio. Mendaciū obstetricū
pōt duplr̄ ꝯsiderari. Uno mō q̄tuꝫ ad
affectū beniuolētie ī iudeos ⁊ reuerē
tiam diīni timorꝭ ⁊ sic debet̉ eis remūe
ratio eterna. Un̄ Jero⁹ exponit ꝙ deus
edificauit illis domos spūales. Alio
mō pōt considerari q̄tū ad exteriorē
actū mēdacij q̊ quidē nō potuerit ei-
nam remūerationē mereri ꝫ forte ali-
quā remūerationē tpalē cui⁹ merito
nō repugnat deformitas illi⁹ mēdacij
sicut repugnabat merito remūeratio-
nis eterne. Et sic ītelligēda sūt verba
Greg. cū dicit ꝙ benignitatꝭ eaꝝ mer
ces q̄ eis potuit ī eterna vita tribui p-
missa culpa mēdacij in trenā ē remu-
nerationē declinata. vn̄ nō ītelligit̉ ꝙ
illo mēdacio mererēť amittē remune
rationē eternā quā iā ex p̄cedēti affe-
ctu meruerāt. Con. Pe. A .Idē ī sū.
con. eo. ti. q. 8. B .De his q pmittūt
aliqd ⁊ nō faciūt vide. ī. pmissio. Et
etiā si iurauerīt. vide s̄. iurare. §. 9°. ⁊
iuramētū p̊. §. 6°. Itē qn̄ qs mētit̉ de
se. vide s̄. iactātia. §. p̊. et z°. et s̄. Iro-
nia. §. p̊. et z°.

Mercator.

Mercatores siue nummularij ⁊ campsores ⁊ hmōi multꝭ ⁊ diuersis ꝯctibꝫ vtūť
siue ī emēdo siue ī recipiēdo pecuniā
ī q̊ꝝ ꝯtractibꝫ facile ꝯtingit eē vsurā.
vn̄ vid. ī. vsura p̄cipue vsura 3°. ⁊ vsu-
ra 6°. ⁊ vid. ī. societas. p totum.

Meretrix.

Precium meretricꝭ dicit̉ illicite acqsitū. Et quid
debeat uel possit inde facē. vide s̄. ele-
mosyna p̊. §. fi. Itē ꝙ nō licet donare
meretrici vid s̄. donatio p̊. §. 3°.

Meritum.

Utrū vn⁹ et idem actus possit eē meritori⁹ ⁊ de-
meritori⁹ siue bonus ⁊ malus. Rᷓ° ꝯm
Tho. scda scde. q. zo. Si accipiat̉ vnus
act⁹ put ē in gnē morꝭ. ī possibile est ꝙ
sit bon⁹ ⁊ mal⁹ bonitate ⁊ malicia mo
rali. Si tn̄ sit vnus vnitate nāe ⁊ non
vnitate moris pōt eē bonus ⁊ malus.
Ambulatio enī ꝯtinua ē vn⁹ act⁹ ꝯm
gen⁹ nature. Pōt tn̄ ꝯtigē ꝙ sint plu-
res ꝯm gen⁹ morꝭ si mutet̉ ambulandꝭ

volūtas. A .i.act⁹ pōt eē ꝑ pte meri torius ⁊ ꝑ pte vitiosus ſm diuersitatem intētionis. ut patz in ſū.con.li° 3° ti.34.q.196. vbi h notāt. B .q est pn cipiū moraliū actuū. Idē pe. De quibusdā opib⁹ meritorijs qd ⁊ quātū p ea fiat deo satisfactio. hēs.ī.satisfactio

Metus. Quid sit met⁹? R°. Met⁹ est instantis uł futuri piculi cā iusta mentis trepidatio. ff.eo.l.i.

Sed nūqd ē met⁹ q cadit in ɔstātē virū? R°. Quadruplex ē.p° vz metus mortis. 2° cruciat⁹ corpis. eꝫ eo.cū dilecti. 3° met⁹ stupri. et 4° seruitutis. ff. eo. nec timorē. A .Et ibi addit ꝙ idē est de metu vinculorꝫ h sec⁹ de metu īfamie seu vexatiōis q. s. nō ɔphēdat sub aliq̄ pdictorꝫ. B .7.l.isti qdē.§. p°. et 2°. A .Ibi dicit ꝙ si dederit ne stuprū patiat vir uel mulier. h edictū locū hꝫ. cū viris bonis iste met⁹ magl ꝙ mortis esse debeat. B .Con.Tho.⁊ Al. addendo ꝙ nō differt vtrꝫ pdicta q̄tuor fiāt siue in psona nostra siue liberorꝫ. A .Hoc habet in dcā.l.isti.in fi. B .siue vxoris. De pdictis q̄tuor sūt dsus. Excusari met⁹ hos posse puta. qa nescis. Stupri siue stat⁹ vbertis atq; necis. A .Idē in ſū.con.li° 4° ti.xi.q.3. B .Quō vis uel met⁹ impediāt mrimoniū hēs s.īpedimētū.x°. Sꝫ vtruꝫ met⁹ excuset a pticipatione excoīcati hēs s. excoīcatio 6°. §. p°. De mā etiaꝫ metus hēs.ī. vis.

Militia. Vtrꝫ sit pctm̄. R° ſm Al. Militia ſm se nō est illicita. h abusus. Qui lꝫ multiplr possit fieri tn̄ in trib⁹ pcipue ɔsistit. p° videlꝫ in ɔcussione innocētū. 2° in exactioue īmoderati salarij. 3° ī exercitio īmoderato uł indebito. puta si fiat ad ostentationē virtū cū nocumēto aliquorꝫ. sicut sūt torneamenta siue pugna singulaꝝ int socios hastaꝝ lāceaꝝ ⁊ h⁹. Sūt tn̄ qdā exercitia eis licita. ut q̄ nulli sūt nociua. sicut cursitatiōes equorꝫ ⁊ versationes. ars pcutiēdi ⁊ defendēdi. ⁊ pijciendi tela. ⁊ h⁹mōi. vn̄ ⁊ Dauid precepit ut docerēt filios isrł arcū. i. artē sagittādi. 2° Regl.p°. A .Ibi h non videt haberi sad. Tn̄ puto ꝙ exercitiū q̄ discit ars bellādi sit licitū secularibus dū tn̄ fiat recta intētiōe ⁊ sine piculo. eꝫ de tornea.c.p°. ⁊ ad hic posita facit c.noli.⁊.c.quid culpat.⁊.c. militare. 23.q.i. B

Miserabilis persona. Miserabiles psone ſm Hosti. sūt. Cecus. pauꝑ. pupillus. vidua. ⁊ huiusmodi.

Missa. An q̄tidie debeat celebrari missa? R° scd̄m Tho. in 4° dis.13. Dicendum ꝙ ſm Inno. quinq; de causis oꝫ q̄tidie celebrari. pma qa oportet sp medicinā paratā eē ɔtra q̄tidiana peccata. scd̄a ut lignū vite sit sp in medio paradisi. tertia ut nobis sp xp̄s vniat sacramētalit. ⁊ nos ei spūalit. quarta ut apud nos sit iugl meōria passionis qnta ut vero agno loco typici q̄tidie vtamur. quē iudei ad vespertā ɔuertē di esuriēt. ſm illud ps. A .s.58. B Couertant ad vesperā ⁊ famem patientur ⁊c. A .Idē ī ſū.con.li° 3° ti.24 q.128. B

¶ Vtrꝫ missa debeat soluꝫ dici in die. R° ſm Tho. vbi s. Coīter loquēdo oꝫ missa dici ī die ⁊ nō in nocte. qa h sacramentū ad tēp⁹ grē ptinet qd̄ p diē significat. ſm illud apli. Ro.13°. Nox

x

p̄cessit dies autē appropīquauit. Dies
āt iudicatᷣ nō solū ab ortu solis ꝫ ex q̊
incipiūt oriri solis signa manifesta p
aliquā aerꝭ illustratiōez. In duab9 aūt
noctib9 missa decātatᷣ ꝑpᷣ p̄uilegiū il-
latū noctiū.s. in nocte natiuitatis qn̄
xp̄s natus ē. ⁊ in nocte resurrectiōis ī
p̄mitiua ecclīa. ut pꝫ ex orōne. Deus q
hāc sacratissimā noctē. Quis h̄ non sp
oporteat obseruari. Et addit hic xv.
Credo ꝙ q scientᷣ celebrat an̄ diē cum
sit ꝯ cōsuetudinē gnālem ecclīe. mor-
talitᷣ peccat. nisi sup h̄ p ep̄m dispēsetᷣ
in casu si aliqs infirmaretᷣ ad mortē ⁊
non possit alitᷣ haberi eucharistia. A
Idē in sū. con. eo. ti. q. 129. Glo. etiam
in. c. fi. ex̄ de p̄uile. li° 6°. dic ꝙ ep̄i iti-
nerātes p̄nt celebrare an̄ ꝯsuetā horā
diei uel facere celebrari ex necessitate
itineris. B

¶ Qua hora debeat missa celebrari?
R° ꝭm Tho. vbi s̄. Solēnis misse cele
bratio trib9 horis instituta ē fieri. s. in
tertia dieb9 festiuis. de ꝯse. dis. i. nocte
In sexta dieb9 ꝓfestis. In nona dieb9
ieiunioꝝ. ꝺ ꝯse. dis. i. solēt. Nā ī missa
recolitᷣ mors xp̄i q quidez hora tertia
crucifixus ē linguis iudeoꝝ. hora sex-
ta manib9 militū. hora nona expirauit
Sꝫ qn̄ fiūt ordīes pōt missa cātari ꝭm
canones etiā p9 nonā. A. Facit de cō
se. di. i. §. in ieiunijs. B. Uel etiā di-
cendū ꝙ ut diligentior fiat p̄paratio
missa differtᷣ quantū differri pōt ante
prandiū. ⁊ iō qn̄ nō ē dies ieiunij cele
bratᷣ intᷣ tertiā ⁊ sextā ī qua hora coītᷣ
comeditᷣ. Sed in dieb9 ieiunij ī nona.
Priuate autē misse dici possūt a mane
vsqꝫ ad tertiā uel etiā vsqꝫ ad nonā in
dieb9 ieiunioꝝ. ꝺ ꝯse. dis. i. necesse. A
Idē in sū. con. dcā. q. 129. Et qꝺ h̄ dr̄
a ꝯ̊su. ut etiā. videtᷣ meli9. cū iurib9 p-
allegatꝭ nihil videatᷣ dici de hore sexta
Puto etiā in talib9 seruādā fore ꝯsue
tudinē nō inhibitā uel q̄ nō sit ꝯ ho-
nestatē seu dīnā reuerentiā. ar. dis. 4.
erit. ⁊ dis. 12. ille autē. B

¶ Quid de illis q nōdū dicꝭ matuti-
nis celebrāt? R° ꝭm xv. mortalitᷣ pec-
cant. cū h̄ sit ꝯ gnālem ⁊ approbatā cō
suetudinē. Idē Hosti. Qui autez cele-
brat anq̄ꝫ dicat p̄mā nō peccat morta
liter. nisi sit ꝯ p̄ceptū uel statutū. A
siue ꝯsuetudinē loci ꝭm eūdē xv. ut ī
sū. con. eo. ti. q. 130. vbi ⁊ additᷣ. Qui
aūt p negligētiā p̄termissa p̄ma dicit
tertiā credo ꝙ sufficit ꝙ caute supple-
at quod dimissū est. ⁊ agat penitentiā
de negligētia. B

¶ Ubi debeat missa celebrari. R° ꝭm
Ray. In ecclīa ꝯsecrata si fieri pōt. uel
saltē in altari ꝯsecrato. uel si nō sit al-
tare ꝯsecratū habeatᷣ saltē altare p̄uu-
lū de q̊ dictū est s̄. altare. §. p̊. Et pōt
etiā celebrari sub diuo. A. i. sub aere
ꝭm glo. in. c. ꝯcedim9. de ꝯse. dis. i. B
vel in tētorijs. ułᷣ etiā in loco exercit9
honesti. dū tn̄ habeatᷣ altare. ut dictū
est ⁊ cetera necessaria. de ꝯse. dis. i. c. p̊
circa fi. ⁊. c. ꝯcedim9. ⁊. c. missaꝝ. Non
tn̄ intelligēdū ꝙ liceat celebrari ī ma-
ri uel flumīb9. ne nutāte naui fiat san
guinis effusio uel sacramēti cōmotio
Introit9 tn̄ misse pōt ibi dici. Hec ꝭm
xv. Et etiā attēdendū ē ꝙ p̄dcā fiant
de p̄missiōe ep̄i. ut in. c. missaꝝ. ⁊ sine
p̄iudicio parrochialis sacerdotꝭ. ut no
tatū ē s̄. altare. §. p̊. A. Idē ī sū. con.
eo. ti. q. 131. B

¶ Utꝝ vno solo p̄sente uel sine lumīe
possit missa celebrari. R° scd̄m Hosti.
Quis ꝭm illud qꝺ habetᷣ de ꝯse. dis. i.
hic q̊qꝫ. duo debeāt eē p̄sentes q sacer-
doti r̄ndeant. tn̄ vn9 sufficit. ar. ex̄. de

v̓bo.sig.quesiuit.p̊ tn̄so.Mulier aūt p̄sbytero in missa mīstrare nō potest. īmo nec pallas nec vestes ꝯtingē.ut s̄ femina.§.2°.Sine lumine v̓o nō licet celebrāe.ex̄ de cele.mis.c.vlt. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.133.7 se. B

¶ Vtꝝ sit melioꝛ missa boni sacerdotis q̄ꝫ mali.R° scd̄m Tho.in 4°.dis.13.De missa possumꝰ loqui duplr̄.Aut q̄ꝫtuꝫ ad id qđ est eēntiale in ea.s.corpꝰ xp̄i 7 sic a q̊cūqꝫ dicat̄ equalit̄ bona ē. uel q̄ꝫtū ad id qđ est ānexū sacro 7 q̄si secūdariū.7 sic missa boni sacerdotis melioꝛ est.qa nō solū hꝫ efficaciā ex opere operato ſ etiā ex deuotōe celebrātis 7 iō ceteris paribꝫ meliꝰ ē audire missam boni sacerdotis.Idē Pe.7 etiā Al.addēs. ꝙ iō dicit̄ ceteris paribꝫ.qa obedientia posset cogē audire missaꝫ mali 7 sic eēt meliꝰ.qa obediētia melioꝛ ē q̄ꝫ victīa. A .Idē ī sū.con.eo.ti.q.134. B .Q̄ si malus sit ꝓpꝛiꝰ sacerdos.an debeat eiꝰ missa audiri h̓ēs s̄.clericus 3°.§.2°. A .Et ibi latiꝰ in additiōe. B .Et an ab eo sacra recipiēda sint h̓ēs.ī.ordinatus p̊.§.3°.

¶ Quid si sacerdos celebrās infra canonē recolit se cōmisisse aliqđ mortale? R° fm Ray.Credo tutioꝛē eē viā ut peniteat 7 doleat ꝙ ita tarde penitet 7 ꝓponat cōfiteri q̄ꝫ cito habuerit opportunitatē 7 sic conficiat 7 sumat. Idē Tho.Pe.7 Al. A .Idē in sū con. li° 3°.ti.30.q.10.Idē putarē etiā si ante canonē qn̄ nō posset sacerdos cōfiteri absqꝫ mā scādali seu suspitiōis ꝓpter eādē rōnē.videlꝫ qa in pnīa dꝫ caueri scādaloça pcti reuelatio.ex̄ de pe.7 re. c.officij. B

¶ Vtꝝ liceat oīo sacerdoti a celebratione abstinē.R° fm Tho.in 4°.dis.13. Licꝫ qdā dixerit ꝙ qui dimittūt celebratione nō peccāt nisi ꝓplm h̓eant ul' ex obedientia teneāt̄.tn̄ qa ut Greg. dic.cū crescūt dona etiā rōnes crescūt donoꝝ.iō cum sacerdoti sit data ptās nobilissima reꝰ negligētie erit.nisi illa vtat̄ ad honoꝛē dei 7 ad salutē suaꝫ 7 alioꝝ viuoꝝ 7 moꝛtuoꝝ. fm illud.i. Pet.4°.vnusqsqꝫ sicut accepit grām ī alterutrū illā admīstrantes ꝛc. Nisi forte ex familiari instinctu spūs scī dimitteret.Vn̄ 7 sacerdotibꝫ p̄ceptū est Hoc facite ī meā ꝯmemoꝛationē.Idē Tho.in.3.pte.q.82.7 addit ꝙ celebrare tenet̄ salteꝫ in p̄cipuis festiuitatibꝫ 7 maxīe etiā in illis diebꝫ in qbꝫ fideles coīcare cōsueuerūt. A .Idē in sū. con.li° 3°.ti.24.q.125. B

¶ Vtꝝ liceat vni plures missas celebrare in die.R° fm Ray.Nō licet.Nā 7 valde felix est q vnā digne celebrat. ex̄ de cele.mis.te referēte.7.c.cōsuluisti.7 de ꝯse.dis.i.sufficit. Excipiūtur isti casus.Vnꝰ ī die natiuitatis dn̄i in q̊ pōt cātare tres.Aliꝰ si necesse fuīt vnā missam dicē de die 7 aliā ꝓ defunctis nec distīguo siue defunctꝰ sit p̄sens siue nō. A .qa in dcō.c.sufficit.vbi h̊ dicit̄ nō distīguit̄. B .nisi sit ꝯ ꝯsuetudinē loci approbatā uel ꝯstitutiōeꝫ Tertiꝰ est ꝓpt̄ nccitatē pegrinoꝝ ꝯmeantiū 7 infirmoꝝ.7 forte ꝓpt̄ nccitatem nuptiaꝝ. A .Vbi tpus laberetur ut in sū.con.eo.ti.q.126.vbi h̊ notāt̄ B .Et ꝓpt̄ aliqđ p̄dictoꝝ nō celebret vltra duas.nec in p̊ma sumat pfusionem.ut s̄.eucharistia 3°.§.i.Con.Hosti.7 addit casū.s.qn̄ ꝓpt̄ raritatē clericoꝝ uel pauptatē eccl'iaꝝ due eccl'ie ꝯmēdant̄ vni. A .Idē in dcā.q.126. 7 in dcō.c.sufficit.subdit̄.Qui v̓o pro pecunijs aut adulationibꝫ sclariū vna die p̄sumūt plures facere missas non

estimo euadē dānationē. B

Utrū debeat celebrari pro puulis de
funct. R° ſm Tho. in 4°. diſ. iz. Pro p
uulis baptiçatis miſſarū ſolēnia cele-
brant nō qa eis pſint ad remiſſionem
alicui⁹ culpe. uel ad augmētū glorie ſ;
ppt alias rōnes. tū ppt ſolaciū viuoꝝ
tū ad oñdēdū puulos ad vnitatē cor-
poris myſtici ptinē. dū idē mod⁹ exe-
quiaꝝ ſeruat in ipſis ꝛ ī aliis. tū ad cō
mēdandū redēptiōis myſteriū qđ in
h ſacro ꝯmēorat p qđ puuli ſine ppo
merito ſalutē eternā conſequūt. A
Idē in ſū. con. eo. ti. q. iz7. B

Quid ſi omittat aliqd de his q̄ ad
ritū celebratiōis ptinēt? R° ſm Tho.
ꝛ Al. ꝛ oēs theologos. Quilibet omit-
tēs aliqd tale puta tēp⁹ debitū. altare
veſtes ꝛ h⁹mōi. nihilomi⁹ cōſecrat ſi
eſt ordinat⁹ ꝛ aſſit ītētio ꝛ debita mā
ꝛ forma. ſ; grauiſſime peccat ſi ſciēter
h faciat. A . Idem in ſū. con. eo. ti.
q. iz5. B

Utrū hymn⁹ angelic⁹. s. gloria ī ex-
celſis deo. uel credo. debeat decantari
qñ miſſa de btā vgine ꝛ de ſpū ſcō uel
de cruce celebrat in pfeſtis dieb. R°
ſm Ray. Nō debet. lz ppa pfatio decā
tetur. ex de cele. miſ. ꝯſiliū. S; huic iu-
ri in mult locis ppt ꝯtriā ꝯſuetudinē
derogatū ē maxie in ſabbato. qa qdā-
modo dies ſolēnis eſt deputat⁹ beate
vgini. A . Hoc vltimū dictū fuit glo.
Ray. Hoſti. q̊q; dic. In talib deuotā
ꝯſuetudinē non reprobam⁹. ut in ſū.
con. eo. ti. q. iz6. ad fi. B

Utrū qlibet teneat audire miſſam.
R° ſm Hoſti. Die dñico qlibet tenet
ex pcepto audire miſſam ꝛ totā ita ꝙ
accipiat bñdictionē ſacerdot. ut đ cō
ſe. diſ. i. miſſas. ꝛ. c. ſe. ꝛ. c. oēs fideles.
niſi excuſent magna nccitate. ut nōt
in dcō. c. miſſas. A . In glo. q ibi loqt
tā de pcepto q; đ ꝯſuetudie. B . Qui
aūt die ſolēni ptermiſſo eccłie cōuētu
ad ſpectacula vadit d; excoīcari. đ cō-
ſe. diſ. i. q die. Et nota ꝙ dieb dñicis
ꝛ feſtiuis īterrogādū ē ſi prochianus
alteri⁹ ibi ſit q cōtēpto ppo ſacerdote
audire ibi velit. ꝛ ſi inuent⁹ fuerit ſta
tim ab eccłia eiciat. ex de proch. c. z°.
A . Et ibi nō glo. ꝙ h nō obtinet qñ
nō fit ex cōtēptu ſ; ex iuſta cā. Et idē
qđ ī h. §. nōt ī ſū. con. eo. ti. q. iz0. B

Utrū ppt miſſam peculiarem ut de
aliq ſancto uel aliā debeat qs dimittē
qn audiat miſſam ppam illi⁹ diei. A
miſſa peculiari idē ē ꝙ miſſa ſpecial de
aliq ſcō ſm Ray. ꝛ in ſū. con. eo. ti. q.
iz6. ꝛ iō p alia miſſa pōt ītelligi đ tri
nitate uel p defunct uel ſilib. ut in. c.
z°. ex de cele. miſ. B . R° ſm xb. Si di
es h; ppam miſſa; quā ꝛ qs al audire
tenet non d; dimitti ppt aliā. ex de ce
le. miſ. c. z°. S; ꝙ qdā laicoꝝ oī die vo
lūt miſſam de trinitate ꝛ đ ſcō Micha
ele ꝛ h⁹mōi. nō debent h facē niſi ſuis
dieb. ut in pallegato. c. A . s. z°. Et
ibi p; ꝙ tā p viuis q; p mortuis vtili-
or miſſa q poſſit dici ē miſſa de die. ꝛ ꝙ
etiā in dieb pfeſtis ppt miſſas peculi
ares ſeu votiuas uel etiā mortuoꝝ nō
d; derogari miſſe de die. vñ ꝛ de laicis
pfatas miſſas reqrētib ibi dr. Si vo-
luerīt ut ſibi miſſe cātent de eodē die
miſſas audiāt p ſalute viuoꝝ ꝛ etiam
mortuoꝝ. Bene tñ puto ꝙ dicte miſſe
votiue ꝛ p defunct poſſint dici in di-
ebus pfeſtis ſi non derogat ex h miſ-
ſe de die. ut in dcō. c. z°. Exiſtimo aūt
aliqs circa pdicta ex ꝯſuetudie excu-
ſari qñ vrgent rōnabili nccitate ꝛ nō
al. ut in. c. fi. ex de ꝯſue. B . De oblati
onib q ad miſſam fiūt hēs. ī. oblatio.

Et ibi etiã.§.si.si ɔfessor possit recipe pecuniã,p missis quas in pnĩa iniũxit Multa alia circa mãm misse pñt colligi s.eucharistia 3°.p totũ.7 facit etiã.ĩ. suffragiũ. A .Aduertẽdũ etiã q sacerdos cũ dicit missam dȝ stare capite discoopto.ut in.c.null⁹ epus.de ɔse.dis.i.vbi dr.Null⁹ epũs aut pſbr seu diacon⁹ ad celebrãda missarũ solẽnia psumat cũ baculo ĩtrare aut velato capite altari dei assistẽ.qm̃ 7 aplus phibet viros velato capite in ecclia orare Et si temẽ psũpserit corone puet. Itẽ q ad euãgeliũ dȝ stari deuote 7 nõ sedendo.ut in.c.aplica.ea.dis.vbi dicit Aplica auctoritate mãdam⁹.dum scã euãgelia in ecclia legũt.ut sacerdotes 7 ceteri oẽs nõ sedẽtes ƀ venerabilit curui 7 in ɔspectu euãgelij stãtes dominica vba intẽte audiant 7 fideliter adorẽt.i.venerent fm glo. B

Mollicies dupliciter dr. Uno modo est spẽs luxurie 7 pctĩ ɔ̃ naturã.d q̃ s.luxuria.§.p̃.ĩ fi. Alio mõ put ẽ ɔ̃riũ vitio ptinacie 7 ɔ̃tuti pseuerãtie.de qb⁹ trib⁹ qd sint.Tho. scda scde.q.138. manifestat sic.Sic Isidorus dic in li° ethimologiaꝝ.Pertinax dr q est ĩprudent tenẽs q̃i ad oĩa tenax.Et h etiã dicit ptinax eo q ĩ pposito suo ad victoriã pseuerat.Et tales phus.7°.ethicoꝝ vocat fortis snĩe 7 pprie snĩe.qa.s.durant in ppa snĩa plus q̃ȝ oportet. Mollis autẽ min⁹ q̃ȝ oportet q a bono de facili recedit 7 nõ pseuerat propt aliq̃ difficilia 7 propt tristicias aliquas causatas ex defectu delectatiõis.ut dic phus.Perseuerãs aũt tenet se in ppa snĩa fm q oȝ.Unde pȝ q pseuerãs laudat sicut ĩ medio existẽs.ptinax aũt vitupat fm excessũ. mollis aũt fm defectũ. B

Monachus Utrũ mõachus possit fieri canonic⁹ secularis.R° fm Hosti.Licȝ qdã dixerint q sic.dicẽdũ tñ cũ Io.q nõ.qa nõ est arandũ cũ boue 7 asino.Nec hoĩes diuerse pfessiõis debent sic esse sil. ex de elec.cũ cãm q̃ int pſbrũ. A .Idẽ in sũ.con.li° p̃.ti.7.q.44. B

Utrũ possit fieri canonic⁹ regularis. R° scdm Tho.scda scde.q.189.Utraqȝ religio.s.monachoꝝ 7 canonicoꝝ regulariũ ordinat ad opa vite ɔteplatiue int q̃ pcipue sũt ea q̃ agunt ĩ diuĩs misterijs ad q̃ ordĩat directe ordo canonicoꝝ regulariũ qb⁹ p se cõpetit q sint clerici religiosi.Sȝ religioni mõachorũ non p se ɔpetit q sint clerici. ut habet.16.q.i.alia cã.Et iõ q̃uis ordo monachoꝝ sit artior obseruãtie.tñ si monachi eẽnt laici liceret eis transire ad ordinẽ canonicoꝝ regulariũ. non aũt eɔ̃.ut.19.q.3.mãdam⁹.Sȝ si mõachi sint clerici sacr misterijs obsequẽtes habẽt id q̃d ẽ canõicoꝝ regulariũ 7 cũ maiori artitudĩe 7 iõ licitũ erit trãsire de ordine canõicoꝝ regulariũ ad ordinẽ mõachoꝝ petita tñ licentia supior 7 nõ eɔ̃.19.q.3.statuim⁹.

Utrũ liceat monacho hr̃e locũ in diuersis mõasterijs.R°.Nullo mõ licet ex de religi.do.c.fi.

Utrũ mõacho possit ɔmitti regimẽ ecclie secular.R° fm Hosti.Dic cum Hug.Ber.7 Goff. A .licȝ alij alit dixerit.ut pȝ in sũ.con.li° 3°.ti.28.q.2. vbi h notat. B .q mõach⁹ potest ab epo pfici in ecclia seculari cũ cõsensu abbad.58.dis.c.p̃.et 2°.16.q.i.sic viue.7.c.se.Et ĩtelligas dcm̃ de ecclesijs q̃ ad monachos pleno iure nõ ptinet.

in q̄b₉ ſine auctoꝛitate ep̄i nō pn̄t mo-
nacho curā ꝯmittē nec mōachū p̄ntā-
re ĩuito ep̄o. Et ſic ĩtellige. 16. q. i. per
totū. ex̄ de capel. mo. c. p̄. Sʒ volūtate
ep̄i h̄ fieri pōt. Qꝫ ſi ep̄s velit ⁊ abbas
nō. hēs s̄. abbas. §. pl̄t. In eccl̄ijs autē
q̄ ad mōchoſ ꝑtinēt mero iure ſufficit
ſola auctoꝛitas abbat̄ ⁊ ꝯuentꝰ. 16. q.
2. viſis. uel etiā ſoliꝰ abbat̄ ſi ad ip̄m
ꝑtinet eccl̄ie ꝑuiſio.

Sʒ vtꝝ monachꝰ ut dictū ē eccl̄ie p̄-
fectus poſſit eē ſine ſocio mōacho. Ho-
ſti. tenet ꝙ ſic. Inno. ꝙ nō. Vterqꝫ hʒ
motiuū ex̄. de ſta. mo. ꝙ dei timoꝛē. iō
dicēdū vr̄ ſicut in dcō. c. dr̄ ꝺ ca[..]ōico
regulari ꝙ dʒ hr̄e ſociū ſi cōmode pōt
fieri. ⁊ h̄ meliꝰ ⁊ tutiꝰ ē. Si vō cōmo-
de nō pōt. tene qꝺ Hoſti. dic. A. Idē
ꝯcludit An. de bu. in dicto. c. ꝙ dei ti-
moꝛē. vbi plene tractat de hac mā. B

Vtꝝ hꝰmōi monachꝰ q factꝰ eſt re-
ctoꝛ alicuiꝰ eccl̄ie ſcl̄aris teneat̃ ad ſta-
tuta ſui oꝛdĩs. Rꝰ. ſm Hoſti. Si tal̄ ec-
cleſia pleno iure ꝑtinet ad monachos
p̄fatꝰ monachꝰ in ea remanet ſubiectꝰ
abbati ⁊ ſuabit oīa ſicut ꝑus p̄ter tria
s. ieiuniū. ſilētiū ⁊ vigilias. q̄ cōmode
ſeruari nō pn̄t in eccl̄ia ſeculari. ar. 43.
diſ. ſit rectoꝛ. ⁊. 16. q. i. nemo pōt. Si
vō eccl̄ia nō ꝑtinet ad monachos ſ; ad
ep̄os. tūc mōachꝰ ĩſtitutꝰ a trib₉ ſub-
ſtātialib₉ nō abſoluit̃ ſimpl̄r. nā ⁊ cō-
tinētiā ſuare tenet̃. Ab obediētia ab-
bat̄ abſoluit̃ qdeʒ ĩꝑio ep̄i ſubijcit̃
q de cetero erit abbas ſuꝰ. Tpalia diſ-
pēſabit rōe cōmiſſe admĩſtratiōis. Et
ſi hʒ ſociū monachū nō excuſat̃ ab eſu
carniū. ex̄ de ſta. mo. ꝙ dei timoꝛē. ni-
ſi ſit infirmꝰ. de ꝯſe. diſ. 5. carnē. ul̄ ni-
ſi ĩꝑante ep̄o q abbas ſuus ē. Si aūt
ſociū nō hʒ pōt ſe his cū q̄b₉ viuit ꝯfō-
mare. 41. diſ. q̄ſqs. ex̄ de ſta. mo. reco-

lētes. §. p̄. In oī tn̄ caſu habitū defer-
re dʒ. nec pōt temerarie dimittē. aliter
eēt excoīcatꝰ. ut s̄. excoīcatio p̄. §. 3°. v.
13°. Qꝫ ſi fiat ep̄s ad qd teneat̃ vide. ĩ.
religio p̄. §. 16°. q incipit. Vtꝝ religio-
ſus factꝰ ep̄s. ⁊. §. ſe. A. Idē qꝺ in h̄
§. notat̃ ĩ ſū. con. eo. ti. q. 3. Dn̄s etiaʒ
An. de bu. ĩ dicto. c. ꝙ dei timoꝛē. dic
ꝙ monachꝰ factꝰ curatꝰ abſoluit̃ ab of-
ficio mōachali. qa dʒ ſe ꝯfoꝛmare offi-
cio cl̄icoꝝ ſeculariū. 41. diſ. q̄ſqs. B

Vtꝝ ex ꝯtractu mōachi obligetur
abbas uel monaſteriū. Rꝰ ſm Inno.
Si monacho ꝯmiſſa ē admĩſtratio ab-
bas ⁊ ꝯuētus tātū obligāt̃ quātū ad-
mĩſtratio ſe extēdit. Si vō nō hʒ admi-
niſtrationē obligat̃ mōachus ſ; nō te-
net̃ ſoluē qa nō habʒ vnde. ex̄ de ſolu.
Odoardꝰ. A. Con. Hoſti. ut in ſū.
con. eo. ti. q. 26. B

Sʒ qd de obligatiōib₉ ſiue ꝑmiſſio-
nib₉ ab aliq̊ factis monacho ul̄ abbati
nūqd acq̄rūt̃ monaſterio? Rꝰ ſm In-
no. ⁊ Hoſti. Ex ꝯtractib₉ initꝭ cū mo-
nacho uel abbate obligat̃ qs mōaſte-
rio. qa pōt mōachꝰ mōaſterio actionē
acq̄rē. nō tn̄ pōt obligare mōaſteriū.
ar. in Inſti. de auc. tu. ĩ pn̄°. Vn̄ q̄uis
abbas ſiue mōaſteriū poſſit agē nō tn̄
tenet̃ rn̄dē niſi ꝺ eo qꝺ ad ip̄m ꝑtinet
Et lʒ oīs ꝯtractꝰ ꝓhibitꝰ ſit mōaſteīo
niſi ĩꝑante abbate. ut. 12. q. i. nō dicat
⁊. 16. q. i. ſūt nōnulli. ⁊. c. de pn̄tiū. h̄
intelligit̃ inq̄tū mōaſteriū obligaret̃
Sʒ obligatio alteriꝰ ad mōaſteriū pōt
ꝑ mōachū acq̄ri. Sil̄r ⁊ poſſeſſio etiam
ꝑ mōachū fugitiuū. ff. de acq. poſ. l. i.
A. Idē in ſū. con. eo. ti. q. 28. B

Quid de reb₉ ablat̄ monacho? Rꝰ
ſm Inno. ⁊ Hoſti. Si res erāt mōaſte-
rij uel etiā alteriꝰ ⁊ monaſteriū ad re-
ſtitutiōeʒ tenebat̃ tūc aget mōaſteriū

Si vo nō erāt ei⁹ nec de eis tenebatur
mōasteriū. tūc aget ille q dn̄s est reꝝ
ita tn̄ ꝙ si tales res erāt deposite apud
mōachū ⁊ abbas videt eas subtrahi ⁊
facile eēt abbati eas liberare satis cre-
dit Inno. ꝙ abbas teneat̄ depositi ī so
lidū ꝓpt dolū. Sȝ si nō vidit nec ꝓhi-
bere potuit nō tenet̄ etiā si monach⁹
eas abstulisset. qa nō ē obligat⁹ ex ei⁹
maleficio. ut in se. §. dr̄. A. Idē ī sū.
con. eo. ti. q. 29. vbi etiā addit̄. Hosti.
tn̄ de pori casu dic ꝙ lȝ abbas vidēdo
res auferri ⁊ nō ꝓhibēdo peccet. nō tn̄
credit ꝙ ꝓpt h̄ ipe uel mōasteriū obli
get̄ ex q̊ fuerūt tm̄ penes ꝑsonā mōa-
chi ⁊ nō penes mōasteriū cōmodate.
ex̄ d̄ depo. c. i. B

Quid de maleficio ꝯmisso ꝑ mona
chū ul̄ abbatē? R̄ᵒ ſm Inno. ⁊ Hosti.
Nō tenet̄ mōasteriū. qa delictū ꝑsone
nō dȝ redūdare ī dānū eccl̄ie. ex̄ de re.
iur. delictū. liᵒ 6ᵒ. nisi quātū ad mōa-
steriū ꝑuenisset ⁊ in ei⁹ vtilitatē ver-
sū fuisset. ar. 10. q. 2. h̄ ius. A. Idē in
sū. con. eo. ti. q. 27. B. De ingressu
mōasterii h̄es. ī. religio 2ᵒ. et 3ᵒ. Itē. ī.
nouiti⁹. ⁊. ī. votū 4ᵒ. Itē de mōachis
q̄tū ad obediētiā. ī. obediētia 4ᵒ. Itē
q̄tū ad religionē. ī. religio. ꝑ totū. De
monacho apostata s̄. apostasia 5ᵒ.

Monialis.

In mōasteriis monialiū nō mēdicātiū non
debēt recipi nisi q̄ p̄nt de ꝓuētib⁹ mo-
nasterii absq3 penuria sustentari. Alit̄
nulla eēt receptio. ex̄ d̄ sta. regu. peri-
culoso. liᵒ 6ᵒ.

Oēs moniales debēt manere sub ꝑ
petua mōasterii clausura. nisi ꝓ tali ⁊
tanto morbo ꝙ non possent cum aliis
absq3 g̃ui ꝑiculo siue scādalo morari.
ex̄ d̄ sta. regu. ꝑiculoso. liᵒ 6ᵒ.

Nō abbatissa ul̄ ꝑorissa dȝ alicui tē
porali dn̄o occasiōe alic⁹ feudi facē ho
magiū uel p̄stare fidelitatꝭ iuramētū
nisi posset facē apud ip̄m ꝙ ꝑ ꝓcurato
rē p̄stet pōt exire cū honesta ⁊ decēti
societate ⁊ p̄stito iuramēto e uestigio
dȝ reuerti ita ꝙ in fraudē residētie ni
hil fiat. ut in p̄dicto. c. ꝑiculoso. d̄ sta.
regu. liᵒ 6ᵒ.

Dn̄i tꝑales nō debēt abbatissas ꝑo
rissas ⁊ alias moniales habētes officia
mōasterioꝝ ꝑmittē litigare corā eis.
ne oporteat illas euagare ꝓ statuēdis
ꝓcuratoribus. A. In tex. alleato nō sic
dicit̄. s̄ ꝙ ip̄i dn̄i ꝑmittāt eas ꝑ ꝓcura
torē in suis curiis litigare ⁊ nō cogant
eas ꝙ ꝑ se litigēt. ne ꝓ ꝯstituēdis ꝓcu
ratoribus ul̄ aliis h⁹modi eas oporteat
euagari. cū sit iuri ꝯ̄triū ꝙ mulieres p̄-
serti religiose ꝑ seipsas litigare cogāt̄.
B. Et si ip̄i dn̄i ꝯ̄fecerit ꝑ suos ordi
narios ꝯpellāt̄. A. s. cēsura eccl̄iasti-
ca. ut in tex. q seq̄t̄. B. ut in dcō. c.
periculoso.

Iniūgit̄ ep̄is ⁊ aliis p̄latꝭ ꝙ negocia
⁊ cās mōialiū. A. s. quas mōiales ip
se h̄nt agē corā ipsis ul̄ in curiis eoꝝ.
ut in dcō. c. ꝑiculoso. B. faciāt corā
ipsis fieri ⁊ tractari ꝑ ꝓcuratorē earū
siue sint homagiū ul̄ fidelitatꝭ iuramē
ta ul̄ qcq̄d aliud. ut ī dcō. c. ꝑiculoso.

Prelati tenēt̄ ex p̄cepto ī oīb⁹ mo-
nasteriis mōialiū etiā exēptis ꝓuidē
de clausura expēsis mōasterii vl̄ de ele
mosynis fideliū. Idē p̄cipit̄ abbatib⁹
⁊ aliis īferioribus p̄latis q̊ ad mōasteīa
sibi subiecta. ut ī dcō. c. ꝑiculoso. Itē
eaꝝ mōasteria etiā exēpta visitari de-
bēt s̄. exēptus. §. fi. Itē nulli inhone-
ste nec etiā honeste ꝑsone dȝ patē ac-
cessus ul̄ ingressus ad mōiales nisi ex
rōnabili ⁊ māifesta cā. ⁊ d̄ illi⁹ ad quē

ptinet licētia spali. ut in dcō. c. A .s. piculoso. B .De electiōe q̄ fieri hꝫ p mōiales habes s̄. electio p̄. §. vlt. Ad mām monialiū pōt ptinē quid possit sup eas abbatissa vid s̄. abbatissa. Itē qd ꝓhibeatur monialibꝫ 7 ceteri feminis s̄. femina.

Mortuus.

De his q īpediunt sepulturā mortui. uel funeri uel morienti iniuriant. vide. ī. sepultura p̄. §. fi.

Utrū liceat spoliare mortuos. R°. Nō licet. imo tales fm leges grauissime puniūtur. ff. d sepul. vio. l. 3. §. aduersus eos. Nā 7 phus 4° ethicoꝝ spoliatores mortuoꝝ latronibꝫ ānumerat. Si mortu⁹ suscitaretur q̄ sacra essent ab eo iterāda. vide. ī. sacrm. §. 5°. De mā mortuoꝝ habes. ī. resuscitat⁹. 7. ī. suffragiū.

Mulier.

Q mulieres siue femine multa nō pnt facē nec etiā ꝯ casi fieri hēs s̄. femīa. Et d mōialibꝫ s̄. mōialis. 7 d mulieꝝ ornatu. ī. ornat⁹.

Multitudo.

Quid fiet cū peccat multitudo vide s̄. correctio p̄. §. fi.

Munus.

Triplex ē genus muneꝝ. Uñ Greg. super illud Ysa. 33°. Qui excutit man⁹ suas ab oī munere dic. Q aut ē mun⁹ a manu. aut ab obsequio. aut a lingua. Mun⁹ a manu ē pecūia. Et noīe pecūie ītelligitur oīs res tpal' siue mobil' siue īmobil'. i. q. 3. p totū. Mun⁹ ab obseqo ē seruit⁹ īdebite impēsa. Mun⁹ a lingua ē fauor. i. q. i. sūt nōnulli. De z°. pleni⁹ hētur. ī. symonia p̄. §. 14° qui incipit. Utrum mun⁹ ab obsequio.

Utrū liceat p mūera ad fidē trahē īfideles. R° fm Ray. Infideles ad fidē trahi pñt ꝓmissiōibꝫ 7 mūeribꝫ. ar. 23 q. 4. ꝯ hō. 7. q. 7. ꝙ aūt. dis. 45. q sincera. 7 etiā p grauiorē exactionē pēsionū in pncipio locatiōis. Nam postea nō licēt. 23. q. 6. iā dō. Sꝫ addit h xb. ꝙ nō iō dāda sunt munera. s. ꝓpt fidem recipiēdā ex pacto. h si vellēt baptiçari nisi timerēt pauptatē int xpianos possint eis dari uel ꝓmitti. Item posset xpian⁹ īfideli dare nō ꝓpt fidē recipiēdā h propt beniuolētiā captādam ut sic facili⁹ eū conuertē posset. 7 h⁹mōi. Ad h facit s̄. iude⁹ 3°. §. p̄.

Utrū aūt liceat p mūera attrahē ad religionē vide s̄. religio z°. §. z°. A Et vtrū iudici liceat recipe mūera a ptibꝫ vide s̄. iudex p̄. §. 4°. B

Mutilare.

Utrū liceat aliquē mutilare hēs s̄. hoīcidiū p̄. § fi. Sīlr an liceat mutilare seipsū s̄. homicidiū 5°. §. fi. Et d mutilati siue a se siue ab alio vide. ī. vitiat⁹ corpe. §. z°.

Mutuū

dr qa de meo fit tuū. A . 7 obligat ad reddendū tantūdē ī genē suo. 7 ꝯsistit ī his q dant ad numeꝝ pōd⁹ ul' mēsurā. ut. l. z. ff. si cer. pe. B .Et ꝯ dari mutuū nihil inde spando vltra sortē alit' eēt vsura vñ vid multa circa h. ī. vsura p totū.

Naufragus.

Quicqd ex naufragio accipitur. siue de ipsa naui. siue de mari siue de litore restituēdū est. ff. eo. l. si qs ex naugio Alit' nulla ꝯsuetudīe statuto ul' pcepto excusatur qs. qa furtū ꝯmittitur.

ff. de acq. re. do. l. q̄ rōne ī fi. C. de furt. l. meū. Quī etiā ſm leges ſi petat̄ īfra annū cōdēnabit̄ ad reſtituendū q̄drupluū ſ p9 ānū in ſimplū. ut in p̄dcā. l. meū. 7. ff. eo. l. i. Scd̄m etiā canōes ſi is q accepit reſ naufragoꝝ etiā eēt ep̄s uel p̄latus aut clericꝰ cȝ deponi. ex̄ de accu. cū dilecti. p̄. Laicꝰ v̄o niſi ſatiſfeceīt cȝ excoīcari. īmo excoīcatꝰ ē. ex̄ de rap. excoīcatiōi. A. Et ibi pȝ q̄ h̄ excoīcatio cōp̄hēdit etiā clīcos. cū tex. in diſtīcte loq̄t̄. B. Hoc intelligas niſi ſint talia nauigia que piraticā tyrānidem exerceāt. uel ſint īimica noī xp̄iano uel p̄ncipi. C. de furt. ī Auten. nauigia. A. Et ibi pȝ q̄ p̄dātes naufragos ſeu vſurpātes dep̄dita ex naufragio debent oīuȝ bonoꝝ publicatione mulctari. Et oīa etiā p̄dcā notāt̄ ī ſū. con. li° 2°. ti. 5. q. 27. B

Quid ſi dn̄i terraꝝ cōponāt cū nautis aliq̄ ab eis recepto ꝓ eo q̄ ſecurant eos q̄ ſi naufragant̄ nihil accipiēt uel accipi p̄mittēt ab eis? R° ſm ho. Cuȝ al̄ deberēt h̄ grat̄ facē nō licet aliquid iſta de cā recip̄e ab eis. A. Et acceptū cȝ reſtitui. cū naute p̄ēſiōeȝ hꝰmōi nō cōſtituerīt ſimpl̄r 7 abſolute ſp̄ōtanei ſ ne deteriora ſuſtinerēt ſm eū. ho. et in ſū. con. eo. ti. q. 28. vbi etiā pȝ q̄ id qđ ſeq̄tur nō vr̄ dictū ho. B. Niſi ſicut ī q̄buſdā locī cōſtituit̄ q̄ q̄cūq̄ accipit aliq̄d de ip̄o mari debeat īde certā moderatā portionē h̄re. Huiuſmōi. n. ſtatutum fit in fauorē naufragorū ad h̄ q̄ hoīes magꝭ ſtudeāt p̄q̄uirē res ipſas 7 p̄mient̄ de labore ſuo. A. Tale ſtatutū ſeu cōſuetudo vr̄ oīo nil valē. cū penitꝰ tollat̄ p̄ Auten. nauigia. C. de furt. 7. c. excoīcatiōi. ex̄ de rap. Vn̄ 7 s̄. ī p̄n°. bn̄ dr̄ q̄ ī h̄ cāu nulla cōſuetudine ſtatuto ul̄ p̄cepto q̄s excuſat̄. B

Negligētia

Negligētia vtruȝ ſit peccatū mortale. R° ſm Tho. ſecūda ſcđe. q. 54. Dupl̄r p̄ōt eē mortale. p̄° mō ex p̄te eiꝰ qđ p̄tmittit̄ p̄ negligētiā. Qđ q̄dē ſi ſit de nccītate ſalutis ſiue ſit actꝰ ſiue circūſtātia erit p̄ctm̄ mortale. Alio mō ex p̄te cāe. Si. n. volūtas ītantū ſit remiſſa circa ea q̄ ſunt dei ut totalit̄ a caritate dei deficiat. tal̄ negligētia eſt p̄ctm̄ mortale. Et h̄ p̄cipue cōtigit q̄n negligētia ſeq̄t̄ ex cōtēptu. alioq̄n ſi negligētia cōtigat ī p̄termiſſiōe alicuiꝰ actꝰ ul̄ circūſtātie que nō ſit de nccītate ſalutī nec h̄ fiat ex cōtēptu ſ alio defectu feruorī q̄ ī p̄editur intēdū ꝓpt̄ aliqđ veniale. tūc negligētia nō ē mortale p̄ctm̄ ſ veniale. A. Idē in ſū. con. li° 3°. ti. 33. q. 230. B. De negligētia iudicī laici 7 quō ſuppleat̄ p̄ iudicē eccl̄iaſticū h̄ēs s̄. iudex 2°. §. 6°. De negligētia cōferēdi bn̄ficia eccleſiaſtica h̄ēs s̄. beneficiuȝ p̄°. §. p̄°. Et ibidē etiā de negligētia eligēdi uel ꝓuidēdi ī eccl̄ia cathedrali ul̄ regulari.

Negociatio.

Negociatio. Que ſūt negocia illicita. 7 q̄ nō? R° ſm Ray. Illicita de ſui nā ſunt illa q̄ ſine p̄ctō fieri nō p̄n̄t. ut vſura. ſymonia. furta. 7 adultia 7 hꝰmōi. Et ſūt h̄ oībꝫ ꝓhibita. 14. q. 4. nec h̄ q̄q̄. i. q. i. recipiunt̄. ī fi. ex̄ de iure iuran. 7 ſi xp̄us. v̄. Quedā. n. ꝓhibēt̄ q̄a p̄ ſe mala ſūt. Quedā v̄o nō ſūt illicita ex ſui nā. ut tutela cura 7 oē exercitiū artiuȝ mechāicaꝝ. ut textorie ſutorie 7 ſil̄iuȝ q̄ nccīa ſūt vſui hūano.

Utrū negocia q̄ d̄ ſe ſūt licita poſſint eē illicita. R° ſm Ray. P̄n̄t fieri illicita multipl̄r. p̄° mō q̄dē ex cā. ut q̄n fierēt ꝓpter auariciā. s. ꝓpter improbaȝ

cupiditatẽ diuitiaꝝ 7 nõ ad nccitatẽ
ſ ad aliũ finẽ malũ. A. Qđ ſpẽ niſi
fiãt ad ſubuẽtionẽ alicuiꝰ rõnabilr ne
ceſſitatꝭ ſue uel ꝓximi 7 nõ ṗncipalit
ꝓpter lucrũ. ut põt colligi ex dictis ꝑ
Tho. ſcđa ſcđe. q. 77. arti. 4°. 7 ꝑ dñm
Pe. de anchorano i. c. ṗ. đ uſurꝭ. li° 6°.
7 ꝑ ea q̃ hñt in ſũ. con. li° 2°. ti. 8. q. i.
ſm glo. Ray. B. Et ſm hoc ꝓhibita
ſunt oĩbꝰ. 47. diſ. oẽs. 7. c. ſicut hi. 2°
ex tpe. ut ſi fiãt diebꝰ feſtiuis ĩ qbꝰ ab
hꝰmõi opibꝰ ceſſandũ ẽ. ut s̃. ferie. §.
7°. et 8°. A. s. q̃ ĩcipit. quibꝰ. 7 ſe. B
Itẽ ex tpe ſicut pñt dici iudicia inho-
neſta q̃ fierẽt đ nocte aut nõ clara die
ex̃ de offi. dele. ꝯſuluit. ff. de ori. iurꝭ. l.
2. §. 7 qa mgr̃atibꝰ. 3° ex pſona. qa cle
ricis 7 religioſis talia ꝓhibita ſunt. 2.
Thimotꝭ. 2°. nemo militãs deo ĩplicat
ſe negocijs ſclarib. Ieroꝰ diſ. 88. Ne-
gociatorẽ clericũ 7 ex inope diuitẽ et
ex ignobili glorioſũ q̃i quandã peſtẽ
fuge. ex̃ ne cle. uel mo. ꝑ totũ. De hac
mã hẽs adhuc. i. §. añpit. 7 pit. Laicis
vero illa ſunt conceſſa. diſ. 86. puenit.
7 Augꝰ. 88. diſ. Fornicari hominibus
ſemꝑ non licet. i. nũq̃. Negociari ali-
qñ licet aliqñ nõ. Ante eni q̃ aliqs ſit
eccl̃iaſticꝰ licet ei negociari. facto iã ec
cleſiaſtico nõ licet. 4° ex loco. qa ĩ loco
ĩhoneſto 7 ſuſpecto nõ dꝫ qs negocia-
ri ſeu ꝯuerſari. ff. đ arbi. l. ſi cũ dieſ. §.
ſi arbitr. 8i. diſ. in oĩbꝰ. 27. q. i. ſi qs ſa
cro. Itẽ qñq̃ ſũt ĩhoneſta ex loco ꝓpt
loci excellẽtiã. puta qñ ĩ eccl̃ia hꝰmõi
fierẽt. q̃ nõ ẽ locꝰ negociatiõis ſ orõis
vñ 7 ipe dñs eiecit ĩde vẽdẽtes 7 emẽ
tes. Math. 2i°. 7 Ioh. 2o. et. i6. q. 8. 7
h̃ diximꝰ. A. Adde q̃ quto negocia-
tio reddit illicita ex mõ. ut ſi fiat cum
mẽdacijs deceptiõibꝰ 7 ſitibꝰ. ut in ſũ.
con. dicta. q. i. vbi h̃ notant ſm Ray.

et Hoſti. 7 Al. B
Negocia q̃dã ſũt q̃ ſine pctõ vix fi
eri pñt. de pe. diſ. 5. negociũ. Et grã ex
ẽpli ponũt qnq̃. s. Cura rei familiarꝭ.
militia. mercatio. ꝓcuratio. 7 admini-
ſtratio. de pe. diſ. 5. q̃litas. 7. c. falſas.
diſ. 25. q̃lis. diſ. 88. cõſequẽs. h̃ Ray.
Sꝫ Hoſti. addit dicꝭ. Adde ſextũ qđ q̃i
ꝑiculoſiꝰ ẽ oĩbꝰ. ſ. aduocatio. Sꝫ 7 ſep-
timũ nõ dimittas. s. epatus officiũ q̊
nihil miſeriꝰ 7 ꝑiculoſiꝰ ſi pfunctorie
agat. 40. diſ. añ oĩa. A. Iſta duo vlti
ma pñt ſub ꝓcuratiõe 7 admĩſtratio-
ne ꝯphẽdi. ut ĩ ſũ. con. eo. ti. q. i8. vbi
etiã addit ſm Ray. q̃ pñialis caute 7
diligẽt dꝫ dirigẽ ĩtẽtos talibꝰ ut recto
fine laborẽt 7 exerceãt officia ſua. B
Utrũ negociatores poſſint licite lu-
cra recipe. Rñ° ſm xb. Cũ laborent pro
oĩbꝰ 7 q̃i cõe negociũ ĩ mercibꝰ gerãt.
pñt moderatũ lucrũ accipe. Secꝰ de ĩ-
moderato. ex̃ de emp. 7 ven. c. ṗ. A
Moderamen aũt hꝰmõi lucri ſm glo.
Ray. 7 in dcã. q. i8. ad arbitriũ boni
viri limitãdũ ẽ. qa nõ eſt determĩatũ
q̃tũ ĩ ſingulr ſolidis aut libris aut mar
chis accipe liceat de lucro. Hoſti. autẽ
ut ibi pꝫ dic q̃ ad h̃ ut mercatões ſine
oĩ fraude officia ſua exerceãt bona fi-
de ꝯſulerẽ talibꝰ q̃ đ licẽtia epĩ ſui ſci
rent quãtũ pñt lucrari in mẽſura bla-
di 7 vini 7 ſilibꝰ. uel quãtũ pro libra
poſſent vltra q̃ emerũt vẽdẽ ĩ recõpẽ
ſationẽ laboꝝ 7 expẽſaꝝ. 7 ſi ſic vẽde-
rẽt ſine mẽdacio. ĩpos crederẽ eẽ ĩ tu-
to q̊ ad peccatuꝫ negociatiõis. ar. ex̃ de
emp. 7 ven. c. ṗ. Hi autẽ q̃ h̃ nõ faciũt.
ſine ꝑiculo vix euadũt B
Quid de artificibꝰ q̃ faciũt uel ven
dunt gladios ſagittas baliſtas aut ve-
nena 7 ſilia? Rñ° ſm Ray. Si ꝓpt h̃ fa-
ciũt ul vẽdũt ut hoĩes hẽant talia ad

abusũ.aut etiã si scient vẽdũt illis seu
donãt q̃s extimãt talibꝫ abusuros mõ
talit peccãt. Et oĩa pc̃tã q̃ ĩde sequũt
eis ĩputant.xi.q.3. pcipue.27.q.2. si
tu abstĩes.5.q.i.votũ.Si aũt tales ne
gociatores dicãt se bonã intẽtionẽ ha
buisse. qa credebãt ꝙ emerẽt ꝓpt lici-
tũ vsũ.uel si nihil sup h̃ cogitabãt seu
ignorabãt ꝙ eẽt illicitũ talia facẽ uel
vendẽ.ĩ oĩbꝫ dicꝫ casibꝫ distĩguo. qa
si ille res pñt eẽ vtiles ut arma ĩ bello
iusto .aurifrigiũ ad ornamẽta eccl̃iasti
ca.q̃dã etiã venẽa ad aliqd medicina-
le uel 9alia nociua. q talia vẽdũt nõ
peccãt nisi forte ꝓbabilr̃ dictaret sibi
9sciã ꝙ emptor rẽ q̃rit ad malũ.Tunc
enĩ nõ oꝫ vẽdẽ.23.q.5.de occidẽdis.
7.5.q.5.nõ oĩs. A .uel nisi exercitio
alicuiꝰ artꝭ indrñt.i.q̃ põt eẽ licita 7 il
licita plures male vterẽt. qa tũc talis
ars efficit illicita 7 extirpãda.vñ Cri
sostimꝰ sup Math.7 ponit Tho. scd̃a
scd̃e.q.169.arti.2°.dicit. Eas solas oꝫ
artes vocare q̃ nutrimentoꝝ 7 eoꝝ q̃
9tinẽt vitã nr̃am sũt tributiue 7 con-
structiue. Si tñ opibꝫ alicuiꝰ artis ut
plẽs male vterẽt q̃uis de se nõ sint illi
cite sũt tñ ꝑ officiũ p̃ncipis d ciuitate
extirpãde ſm documẽta Platonis.h̃
ille.Qd põt ĩtelligi veꝝ nisi tal̃ ars eẽt
circa rẽ oĩo necessariã.puta tab̃nã ho-
spitiũ 7 hꝰmõi.qa tũc nõ ꝓhiberet ꝓ-
pter nccĩtatẽ ſ; alit ꝓuidẽdũ foret 9 ĩ-
cõuenient accidẽtia.83.dis.cõsentire.
B .Si võ ille res ad nullũ vsũ sũt vti
les nisi ad peccãdũ. A .sicut sũt q̃daꝫ
venẽa mortifera 7 ad nullũ bonũ vsũ
vtilia.ut suture supflue ac sũptuose ca
misiaꝝ q̃s p̃cipue faciũt hispani dãtes
ꝓ factura vniꝰ camisie plꝰ in triplũ ul̃
q̃druplũ q̃ꝫ valeat tota camisia 7 silia.
ſm eũdẽ Ray.ĩ ti.de negl.sclaribꝫ.§.
ſ; qd.vbi p̃dicta ponit. B .tũc ĩdubi
tant peccãt faciẽdo.tenẽdo.vẽdendo
seu donãdo aliĩs.21.q.i.c.p̊.ff.d 9hẽ.
emp.ꝙ sepe.§.veneni mali. qa flagi-
tiose rei nec emptio nec mandatũ nec
societas valẽ põt.7 oĩa mala sequẽtia
isti ĩputabũt.qa q occãsionẽ dãni dat
dãnũ dedisse videt.ex̃ de ĩiurꝭ 7 dam.
da.si culpa.Con.Tho.7 Hosti.
¶ Quid de his q faciũt uel vẽdũt or-
namẽta mulieꝝ aut sotulares pictos.
aut vestes cũ ĩmoderata sũptuositate
9sutas? R̃x° ſm Tho.scd̃a scd̃e.q.169.
Quia mulieres licite pñt se ornare.ul̃
ut 9seruẽt decẽtiã statꝰ sui.ul̃ etiã ali-
qd supaddẽ ut placeant viris ꝓpriĩs.
9ñs ẽ ꝙ artifices taliũ ornamẽtoꝝ nõ
peccãt ĩ vsu talis artꝭ.nisi forte inueni
ẽdo aliq̃ curiosa 7 supflua. vñ Crisoꝰ.
dic sup Math.ꝙ ab arte calceatioꝝ et
textoꝝ multa abcidẽ oꝫ. Etenĩ ad lu-
xuriã deduxerũt nccĩtatẽ eiꝰ corrũpẽ
tes artẽ male arti 9miscẽtes. A .Sed
pꝫ p Tho.ĩ loco allegato ꝙ artifices in
tm̃ peccãt ĩ q̃tũ 7 vtẽtes ſm distincti-
onẽ positã ĩ.§.p̃cedenti.Quõ võ pec-
cẽt vtẽtes deo dãte dicet.ĩ.ornatꝰ. B
¶ Quid d factoribꝫ taxilloꝝ.schacoꝝ
aleaꝝ 7 hꝰmõi? R̃x° ſm xb.Quia ludꝰ
taxilloꝝ ut frequẽtiꝰ pc̃m̃ mortale ẽ.
ut dcm̃ ẽ s̃.ludꝰ alee.§.3°.nõ ẽ licitũ
viuẽ d artificio taxilloꝝ.Sꝫ d faciẽti-
bus schacos 7 tabellas q bꝫ frequẽtiꝰ lu
dit ad subleuationẽ tediĩ ul̃ laborꝭ nõ
videt illicitũ.ut s̃.ludꝰ 7 iocꝰ.§.p̊.2°.
et 4°. A .Veꝝ ẽ si sic eẽt ꝙ cũ his sine
pc̃õ luderet qd hodie sic eẽ nõ videt
al̃ idẽ dicẽdũ eẽt d his qd d taxillis ꝓ
pter eãdẽ rõnẽ.ar.ex̃ d v̊.sig̃.ĩtelligẽ
tia.ut 7 põt colligi ex dictꝭ s̃.§.qd de
artificibꝫ.in additiõe. B
¶ Quid de faciẽtibꝫ serta d floribꝫ in

diebꝫ festiuis? R. Nō credo eē excusabiles. qa p̄t piculū qd̓ d̓ facili pōt otingere ex abusu h̓moi q̄ sūt incitamēta vanitatꝭ ⁊ lasciuie violat̓ obseruantia diei sacre ī opando. A .Hucusqꝫ vr̄ fuisse dictū xb. ut in sū.con.eo.ti.q.20. ad fi. Nō aūt qd̓ seqt̓. ꝗ ⁊ illud verū eē puto sane ītellectū. B .lꝫ posset eē labor tā modicꝰ ⁊ sine pcio nec ad lasciuā ītētiōeꝫ ꝗ moderatā recreatiōeꝫ ꝙ nō eēt pctm̄ aut nō mortale. snīa ē xb.

¶ Utrū aliq̄ negociatio sit clericꝭ licita R. ꝭm Ray. Si clicꝰ īdigeat pōt aliq̄ honesto artificio sibi nccīa acqrē. duꝫ tn̄ ppt h̓ nō desit a diuinis officiis. dis. 91. p totū. de cōse. dis. 5. nūqꝫ. ex̄ ne cle. uel mo. c. p̊. Itē pōt recipe possessiōes excolēdas ad quartā ul̓ qntā ptem et h̓moi seu cōducē īpas ad sustētatiōeꝫ suā ⁊ suoꝝ. ar. dis. 86. puenit. ī verbo auaritie cā. A .Et ibi h̓ sentit glo. B Et dis. 91. clericꝰ. Sꝫ con. Hosti. Pōt etiā locare aīalia ut oues ⁊ boues. A Uerū ē si hēat eos de suis decimis ul̓ de successiōe pentū ul̓ aliūde sibi datos ⁊ si etiā hēat multa pascua ⁊ emat pecora ut pascāt̓ ibi ad nccīam sustētatiōnē suā ⁊ suoꝝ ⁊ ī alimētū paupꝝ. Si aūt emat pecora ut tradat ad cremētū ul̓ ut aliqd agat ī fraudē negociatiōis illicitū ē ꝭm glo. Ray. ut ī sū. con. eo. ti. q. 3. B .ad certū fructū dūmō per pactū q al̓ sit licitꝰ ut ⁊ xb. dic. addēs ꝙ etiā pōt emē rē ut eā melioratā carius vēdat ut puta pullū equū nutriēdo. vel si tabulā emat ut faciat ymaginē. Nā ī talibꝫ nō ē negociatio ꝗ artificiū ut nōt̓. 14. q. 4. canonū. A .In glo. B de cōse. dis. 5. nūqꝫ. ex̄ ne cle. ul̓ mo. c. p̊ A .Predcā etiā notāt̓ ī sū. con. liº 2º. ti. 7. q. 41. ⁊ ti. 8. q. 2. ad fi. ⁊. q. se. B

¶ Que pena clicoꝝ q al̓ negociis scīaribꝫ se īmiscēt? R. Debēt excoīcari. ex̄ ne cle. ul̓ mona. sub intermīatiōe. A Istud. c. nō vr̄ ibi hr̄i. verū tn̄ ē ꝙ pro oī pctō mortali a q̄ qs nō vult corrigi pōt excoīcari. xi. q. 3. nemo epoꝝ. Al̓. c. incipit. scd̓m instituta. ⁊ ē ibi. B .et si non se correxerit debent deponi. dis. 91. clericꝰ. ex̄ ne cle. ul̓ mo. ꝗ nec. Ita tn̄ ꝙ religiosi districtiꝰ q̄ꝫ alii puniāt̓. ut ī dcō. c. ꝗ nec. In foro aūt pnīali dꝫ eis īiūgi uel saltē cōsuli ut ea q̄ p̄ formā p̄dictā lucrati sūt studeāt paupibꝫ erogare. 14. q. 5. q hētis. A .Nā ad h̓ nō tenet̓ pcise ꝭm glo. Ray. ut ī sū. cō. eo. ti. q. 5. vbi etiā notāt̓ q ī h̓. §. hn̄t̓. B Circa negocia clicoꝝ plura hn̄t̓ s. clicꝰ 2º. A .Et ibi latiꝰ de bis penis dr̄. B Itē ad mām negociatiōis ptinēt plura q̄ habēt̓ s. emptio. ⁊. ī. vsura 3º.

Neophitus quis dicat̓

R. ꝭm Ray. Neophitꝰ dr̄ nouellꝰ ī fide. a neos qd̓ ē nouū ⁊ phitos qd̓ ē fides. 48. dis. qm̄. Itē neophiti dicūt̓ nouelli ī religiōe. dis. 48. sicut. Idē Hosti. A .Idē ī sū. con. liº 3º. ti. 14. q. i. B

¶ Quare neophiti phibēt̓ ordinari? R. ꝭm Ray. Causa ē duplex. Una cā ē ne īcidāt ī supbiā putantes ꝙ fides xpiana siue religio multū eis īdigeat 48. dis. §. p̊. ⁊. c. qm̄. Alia cā ē qa non sūt expti statꝰ ecclie ul̓ religiōis nec sciunt modos psonaꝝ. Item non ieiunauerūt nec fleuerūt nec pbauerūt nec pbati sūt. ut ī dicto. §. p̊. ⁊. c. quoniā. Unde tales nec ad minores ordīes pmoueri debēt. immo nec tonsurati. ar. 19. q. 3. monasteriis. Sꝫ con. Goff. ⁊ Hosti. A .Idem in sū. con. eo. ti. q. 2. et. 3. B .De neophitis in religione vide. ī. nouiti͛.

Notoriū qd sit ? R̄x° scd̄m Ray.
Notoriū aliud iur̄. aliud fa-
cti. Notoriū iur̄ ē de q̄ qs canōice ē cō
demnat⁹ ul' ī iure ɔfess⁹ ul' legitīe ɔui-
ctus. 15. q. 5. p̄s b2. 7. q. vld. si qs p̄s b2.
7. c. sciscitātib⁹. 2. q. 6. si qs appellat.
A. Al' īcipit. 7 q appellat. B. §. sūt 7
quoꝝ. ex̄ ꝯ coha. cle. 7 mu. vr̄a. 7. c. q̄si
tū. Notoriū v̊o facti ē cū ꝓplus ē testis
7 dissimulatiōi nō ē loc⁹. 61. dis. in sa-
cerdotib⁹. ī fi. ex̄ de coha. cle. 7 muli.
tua. ff. ꝯ ri. nup. l. palā. ī p̄n°. Et h̄ ītel
ligit' siue sit crimē notū oīb⁹ q sūt ī il-
lo loco. s. villa uel ꝓrochia. A. Etiaꝫ
si ī loco nō sūt nisi decē. qa decē hoīes
ꝓplm faciūt. 10. q. 3. vnio. ſm glo. Ray.
ut ī sū. con. li° 3°. ti. 30. q. 15. vbi etiaꝫ h̄
oīa notāt' q̄ 7 h̄ ponūt'. Et nōt glo. in
dcō. c. vnio. s. q̄ decē faciūt plebeꝫ. Et
glo. Ray. vbi s̄. dic q̄ si etiaꝫ ꝓrochia
h̄eat mille ꝓrochianos 7 soluꝫ decē ex
illis g̃ues 7 honeste ꝑsone scādaliçēt'
ꝯ focaria sacerdod pōt dici q̄ ꝓpl's scā-
daliçat'. cū decē hoīes ꝓplm faciant. ut
dictū ē. Hoc glo. Ex q̊ pꝫ q̄ illi sup q̊ ē
tale scādalū ē purgatio īdicēda. ex̄ de
coh̄. cle. 7 mu. tua nos. B. siue maiori
ꝑti. A |. facit. 2. q. 1. ꝯ māifesta. B. Et
tale notoriū iteꝝ sb̄diuidit'. qa aliud ē
notoriū facti act⁹ ɔtinud. ut cū qs te-
net adulterā publice ī domo siue etiaꝫ
ɔcubinā. Aliud ē notoriū facti trāse-
und. ut cū aliqs publice hoīeꝫ int'fecit
Sꝫ 7 ē tertiuꝫ notoriū facti p̄sūpti. ut
si aliqs publice habit⁹ ē ꝓ filio ul' affi-
ne 7 h⁹mōi. In notorio igit' iur̄ exigit'
q̄nq̄ ꝓbatio ɔ̄ negantē. ex̄ de sen. 7 re
iudi. sicut. In notorio v̊o facti nō req
rit' ordo iur̄ q al' etiā regl'arit' obseruā
dus ē. ex̄ de iure iur̄. ad nr̄am. 2°. Eui
dētia nāq̄ ꝑtrati sceler̄ nō īdiget cla
more accusatorū. ex̄ ꝯ accu. euidētia.

Nouitius. Vtꝝ īpu
bes. s. an̄
14. annū. A. s. q̊ ad masculū
q̊ v̊o ad feminā pubertas orī. 12°. 20.
q. 2. puella. 7 s̄. īpubes. B. possit intra
re religionē ut sit ibi nouiti⁹. R̄x°. Tal'
qdē pōt offerri a pentib⁹ si ip̄e ɔsentit
20. q. 1. puelle. Et nihilomi⁹ q̄cito ꝑ-
uenerit ad ꝑfectā etatē. s. ad. 14. ānuꝫ
pōt egredi. 20. q. 3. p̄ns. ex̄ de regu. cū
sim⁹. A. Et ibi h̄ notat glo. B. Q̄ si
talis īpubes ꝓp̄a volūtate intrat. pōt
extrahi a p̄re ul' tutore. 20. q. 2. puella
A. Et ibi addit'. At si ānū 7 diē dissi-
mulādo ɔsenseīt siue tutōes siue pen
tes neq̄ ip̄e neq̄ ip̄a mutāe poteīt dic
glo. vsq̄q̊ ꝑueneīt ad ltīmaꝫ etatē. B
¶ Vtꝝ nouitio īgredīēti religiōeꝫ suf-
ficiat q̄ attigeīt. 14. ānū. R̄x°. Nō suffi-
cit. ſ; oportꝫ q̄ ꝑfecerit. ut exp̄sse h̄etur
ex̄ de regu. ad nr̄am. in tex. 7 glo. 7. c.
significatū. Alit' pōt repeti ut ī p̄cedē-
ti. §. dictū ē. A. Ad p̄dicta vr̄ face. c.
is qui. de re. iur̄. li° 6°.
¶ Sꝫ vtꝝ sufficiat si malicia suppleat
etatē. R̄x° ſm Ray. Sufficit. ex̄ ꝯ regu.
postulasti. Sꝫ h̄ nullo mō ē veꝝ. sicut
exp̄sse nōt'. 20. q. 1. ī sū. q. Et idē pōit
Jo. an. ꝯ regu. eos. ī cle. Qꝫ aūt Ray.
dixit q̄ sufficiebat si malicia suppleret
etatē. veꝝ dixit suo tp̄e. s. q̄n fecit sū-
mā 7 currebat p̊or ɔpilatio decretaliū
ſ; hodie ꝯ ip̄a decretali postulasti. ver
ba illa subtracta sūt. A. Idē dic glo.
in dcō. c. postulasti. B
¶ Qꝫ ē tēp⁹ ꝓbatiōis ī nouitio ? R̄x°.
Sicut ex p̄dictis patꝫ ē. 15⁹. ann⁹. Nā
cum non possit īgredi nisi ɔpleto. 14°.
anno ut in 2°. §. dictuꝫ ē. sequit' q̄ tūc
incipiat annus ꝓbationis. Et hoc etiā
ipsum expresse tradit Jo h̄es. an. extra

219

ꝺe regu. bn̄ficiuꝫ. li° 6°. ⁊. c. is q. eo. li°.
Sed ⁊ h̾ rōnabile ē. qa tēpꝰ ꝓbationis
ꝺat̾ ad ꝓbādū austeritatē religiōis. ut
ex̄ ꝺ regu. ad aplicaꝫ. Int̾ q̄s p̄cipua ē
custodia castitatꝭ quā cōiter loquēdo
non est aptꝰ antea ꝓbare. ⁊ ideo si in-
fra ꝺictuꝫ tempꝰ gestatꝰ fuit habitꝰ q
nec scissura nec colore ꝺistiguit̾ ab ha-
bitu ꝓfessoꝝ nō ꝑpt̾ h̾ iducit tacitā ꝓ-
fessionē. Secꝰ si talis habitꝰ pꝰ ꝺictam
etatē gestatꝰ fuerit qa ꝓfessionē indu
cit. ut i cle. eos. ꝺe regu. A. Satꝭ pro p̄
ꝺictꝭ vr̄ facē. c. i. i pn̄°. ex̄ ꝺ regu. li° 6°. B

Que pena si q̄s an̄ legitimū tēpꝰ ꝓ-
batiōis nouitiꝰ recipiat̾ ad ꝓfessionē?
R̄°. In ordib⁊ mēdicātiū illi q recipēt
icurrerēt triplicē penā. p̄ma ē qa pec-
carēt mortalit̾ eo ꝙ agūt ꝯ̄ id qꝺ p̄ce-
ptū ē in v̄tute obie ⁊ sub pena excōica
tiōis. scꝺa pena ē qa oēs qui recipiūt
sūt suspēsi a receptiōe cuiuscūqꝫ ad ꝓ-
fessiōeꝫ. tertia ē ꝙ a suis fratrib⁊ ꝺebēt
puniri pena q̄ solet iſligi pro culpis ḡ
uib⁊. hn̄t̾ h̾ ex̄ ꝺe regu. nō solū. li° 6°. ⁊
c. ꝯstitutiōeꝫ. Ille q̊qꝫ q sic receptꝰ fuit
lꝫ secularꝭ esse nō possit nō tn̄ ē alligatꝰ
ip̄i ordini ꝑ illā ꝓfessionē. A. In ꝺcō
c. nō solū. sic ꝺr̄. In v̄tute obie sub pe-
na excōicatiōis ꝺistrictiꝰ ihibemꝰ. ne
an̄ ānū ꝓbationis elapsū q ē maxīe in
subsidiū fragilitatꝭ hūane regl̾arit̾ in-
stitutꝰ queēqꝫ ad professionē vr̄i ordīs
seu ad renūciationē seculo faciēdā re-
ciꝑe. nec ꝯstitutū ifra hꝰmōi ānū ali-
q̄tenꝰ ipedire q̊ minꝰ ifra ip̄m ad aliā
religionē quā maluerit transeat. Vel
nisi maior tn̄. 14. ānis excn̄s ꝓfessus fu
erit tacite ul̾ exp̄sse aut euidēt̾ ꝯstet il
lū vitā voluisse mutare qꝺ tn̄ nō p̄su-
mit̾ nisi clara ꝓbatiōe ul̾ ꝯpetētib⁊ idi
ciȷ̄s oñdat̾ oīo ad seculū redire sicut ꝺ
sua voluntate p̄cesserit p̄sumatꝭ. Q. si
forte cōtra ⁊c. Et itelligit̾ q̄s seculo re
nūciare ⁊ vitā voluisse mutare qn̄ bo-
na sua ꝺistribuit pauꝑib⁊. ut nōt glo.
⁊ P̄e. ꝺ ancha. suꝑ ꝺcō. c. nō solū. Vbi
etiā idē ꝺīc Archidi. addēs idē esse si
q̄s qn̄ igredit̾ religionē facit testamē-
tū. ac si ꝺebēt mori ⁊ transferat oīa bo
na sua i heredes ⁊ legatarios ⁊ i pias
cās ⁊ mutat habituꝫ. Et iō v̄ba illa q̄
hn̄t̾ in regula ordīs minorū. Vadāt ⁊
vēdāt ⁊c. nō sic accipienda sūt. ut ex
his volētes igredi religionē cogāt̾ ul̾
etiā iducāt̾ ad ꝺistributionē faciēdaꝫ
ifra ānū ꝓbatiōis. al̾ locū hn̄rent pene
ꝺcī. c. nō solū. Sꝫ ut eis oñdat̾ ꝙ illud
ꝺebēt agē ante ꝓfessioneꝫ oīo si ꝑ p̊us
ꝓp̊o motu nō fecerīt. ⁊ q̄lit̾ i religi-
one ꝺebeāt viuē vꝫ expropꝛiati penitus
tā in spāli q̄ꝫ etiā in cōi. sicut ⁊ accepi
ex collatiōe ꝑitissimoꝝ ꝺoctoꝝ. B. In
aliȷ̄s v̊o ordīb⁊ ꝓfessio exp̄ssa ul̾ tacita
p̄ōt fieri licite ifra annū. ⁊ si fiat exp̄s-
se etiā scl̾ari habitu nō mutato illi re-
ligiōi p̄cise obligat̾ quā ꝓfessus est. Si
v̊o fiat tacite. s. ꝑ susceptionē habitꝰ ꝓ
fessoꝝ tūc ifra ānū nō obligat̾ illi reli
giōi spālit̾ ꝫ gnāl̾r religiōi ꝺūmō reci
piēs sit etatꝭ apte. ⁊ si fuit sciēs ⁊ volū
tariꝰ ⁊ si i illo h̾itu ⁊ volūtate triduo
ꝑseuerat. ex̄ ꝺ regu. ꝯstitutionē. li° 6°.

Pone ꝙ nouitiꝰ apte etatꝭ fuit i aliq̄
religiōe mēdicātiū ꝑ tres mēses pꝰ ea
exiuit ⁊ pꝰ alios tres mēses reītrauit.
nūqd p̄mi tres mēses ꝺebēt cōputari
ad ānū ꝓbatiōis? R̄°. ꝫm Bonicōtruꝫ
ꝺoctorē ꝺecretoꝝ filiū Io. an. i quadā
q̄ōne ꝺisputata. Dicēduꝫ ꝙ nō. Nam
constat ꝙ iura statuerunt annū ad ꝓ-
bāduꝫ regulares austeritates. ut ex̄ ꝺe
regu. ad aplicā. Sed regularꝭ austeri-
tas ꝓ sui maxīa ꝑte in cōtinuatiōe cō-
sistit. Naꝫ aliq̄s posset facilit̾ ieiunare

siue abstinẽ vno die uł mense q forte nõ posset ɔtinuare. iõ ad verã ꝓbatio nẽ ɔtinuatio requirit. Nã alit esset ꝓba tio si qs vno mẽse staret ĩ ordĩe ⁊ vno in seculo ⁊ postea itez vno ĩ ordine ⁊ vno ĩ seculo ⁊ sic facet p ãnũ ⁊ hꝰ mõi. Preterea cũ tex. indefinite loqt̃ dicẽdo austeritates vniuersalr ĩpas ɔphẽdit ut nõ p Hy. de re. iud. in rubca. A. fa cit ex̃ d deci. ad audiẽtiã. B. Ponamꝰ g q ĩtrauit in ianuario ⁊ exiuit in car nispriuio deĩn reintrauit in pasca si p̃ mi mẽses ɔputabũt ei nihil ꝓbauit d q̃dragesima. Et sile dicã de aduẽtu uł de hyeme seu estate. ĩ q bꝫ anni ptibus varie sũt religionis austeritates. Pre terea qñ iura loquũt de annali spacio de ɔtinuo ĩtelligẽdũ ẽ. ut nõt p. d. pa trẽ meũ. de elec. c. p̃. liº 6º. Et est etiaʒ tex. eo. liº 7. c. cupiẽtes. §. certũ. Ad h̃ etiã facit q d nõt. ff. de his q no. ĩfa. l. genero. ⁊. ff. de diuer. ⁊ tẽp. pscrip. sup rubca. Itẽ q iura dicũt q qlibet p̃scri ptio ita ĩpedit̃ p actũ ɔ̃triũ q necesse ẽ aliã inchoari. ut ex̃ de p̃scrip. auditis. cũ siłibꝫ. Preterea casus videt̃ legi q̃ dic q ille seruꝰ dr̃ ẽe veteranꝰ q anno ɔti nuo seruiuit. Ille aũt dr̃ nouicꝰ q nõ seruiuit ãno ɔtinuo. ut. ff. de publi. l. fi. §. q̃tiẽs. B. Nec ẽ ɔ̃. q d nõt p spe. in rubca de sta. regu. Nam errore scri ptoris thema eiꝰ mutatuʒ fuit. Casus enĩ speculatoris ẽ qñ qs ĩtegro ꝓbatio nis ãno in monasterio stetit ⁊ añq̃ ꝓ fessionẽ facẽt exiuit ⁊ pꝰea rediit vtꝝ probatiõis annꝰ sit ei d nouo ɔceden dus. Et tenet q non. Qui casus a nr̃o multũ diuersus ẽ. Et q spe. talẽ casuʒ posueĩt dupłr pʒ. p̃ qa dic ipam q̃nẽ ẽe Bar. brix. ĩ venerabilibꝫ. A. Puto aliquẽ tractatũ fore. B. Et etiã eius ṽba in r̃ndẽdo scribit. cũ tñ ibi Bar.

nihil de nr̃o casu s de nũc dicto loqt̃. zº. qa ipe spe. probat solutionẽ illaꝫ p c. fratnitad. 34. dis. Q d. c. de nr̃o casu nihil penitꝰ dicit.

Utꝝ q vult intrare religionẽ ut sit ibi nouicꝰ. si locꝰ non põt ei ꝓuidẽ de vestibꝫ ⁊ suis necitatibꝫ possit hac oc casiõe tollẽ alteri ut sibi ꝓuideat? R̃. Qui rẽ accipit cuiꝰ nõ est dñs male fa cit. qa furtũ ɔmittit. Mala aũt nõ sũt facieda ɔpesatiõe boni. i. q. i. nõ ẽ pu tanda. 14. q. 5. forte. 32. q. 4. sicut. 22. q. 2. p̃mũ. Uide. ĩ. ꝑculiũ. in fi.

Utꝝ nouicꝰ possit eligi ĩ p̃latũ. R̃. Ad abbatiã uł p̃laturã religiõis eligi nõ põt nisi expsse ꝓfessus. Ad ep̃atuʒ ṽo dũ tñ ał sit idoneꝰ eligi põt. A. Si ue eccłia cathedralis sit secularis siue re gularis. ut in. c. nullꝰ. de q̃. ĩ. B. Et no uicius ⁊ non expsse ꝓfessus. ex̃ d elec. nullus. liº 6º.

Utꝝ nouicꝰ licite possit ordinari. R̃. s̃m Ray. Nec p̃mã tõsurã nec ali quẽ mĩorẽ ordinẽ recipe dʒ donec ꝓ batꝰ sit. ar. 19. q. 3. mõasteriis. h̃ Ray. ⁊ Goff. Sʒ q d in ipo. c. mõasteriis dr̃ q expectãdũ ẽ p biẽniũ. dicit xꝫ. Cre do q exq̃ recepti sũt ad ꝓfessionẽ legi time uł habiti pro ꝓfessis eo ipo habe ant p̃o ꝓbatis ⁊ ordĩes possint recipe. Sed con. Hosti. A. Idẽ in sũ. con. liº 3º. ti. 14. q. 3. B. Q pcutiens nouiciũ excoĩcatꝰ ẽ h̃r̃ s. excoĩcatio zº. §. 21º. q incipit. Quid si ṽberet. De mã etiã nouicioꝝ habet̃ p̃la. ĩ. religio zº. Et si nouicꝰ erat bñficiatꝰ qd fiet d bñficio vid. ĩ. religio zº. §. 21º. q ĩcipit. vtꝝ ep̃i

Nuptie. De t̃pe quo ꝓhibentur nuptie h̃r̃ s. ĩpedimẽtũ 17º. Et de pluribꝫ aliis q̃ ĩpediũt nuptias sed dictũ ẽ s. impedimẽtuʒ p̃. cũ. c. se.

Itē ad nuptias ptinēt ea q̄ dcā sūt s̄. mrimōiū p̊.cū oībꝫ.c.ibi sequētibꝫ.

Utrū nuptie scd̕e sint bn̄dicēde. R̄ꝫ sm Ray. Uir ⁊ mulier trāsiēs ad bigamiā nō debꝫ iterū a p̄sb̄ro bn̄dici.ex̄ de secū.nup.vir aūt. Alit̄ p̄sb̄r q talē bn̄dictionē celebrauerit suspēsus a bn̄ficio ⁊ officio dꝫ ad sedē aplicā mitti.ex̄ de scd̕is nup.c.p̊. Et h̄ intellige sm xb. ⁊ Goff. nisi de ꝯsuetudīe alicuiꝰ eccl̄ie alit̄ obtinēt. qa tūc posset sine piculo bn̄dictio iterari. de pe.dis.3.§.ex psona. A .qa tale statutū forte factū est ad exhortationē ꝯtinētie sm Goff. ut in sū.con.li°.3°.ti.24.q.6. B .Quin etiā sm Tho. ī 4°.dis.42.cū dr̄ ꝙ scd̕e nuptie nō debēt bn̄dici.intelligit̄ qn̄ tā ex pte viri q̄ȝ ex pte mlierꝫ uel saltē ex pte mulierꝫ sūt scd̕e. Si aūt v̂go cōtrahit cū illo q habuit aliā vxorē nihilominꝰ nuptie bn̄dicēt̄. Saluat̄.n. ibi aliq̊ mō significatio. Cō.cū h̄ Ber. A .s.ī dcō.c.vir aūt. vbi nō h̄ simplr̄ tenet.s dic ꝙ cū aliqs ducit v̂ginē bn̄dictio ista iterat̄ sm ꝯsuetudinē q̊rūdam locoꝝ ⁊ h̄ si papa sciat talē ꝯsuetudinē ⁊ tolerat al̄ non valet. Hosti. etiā ut pꝫ ī dcā.q.6.dic ꝙ siue vir siue mulier ī alio mrimōio bn̄dictꝰ ē. nō dꝫ bn̄dictio iterari īmo oīo dimitti.. qa vnꝰ sine alio bn̄dici nō dꝫ. Dic etiā ꝙ duo bigami ꝯh̄ētes 2° q nūq̄ȝ fuert̄ bn̄dicti bn̄dici pn̄t. B .De nubente īfra tēpꝰ luctꝰ s̄. lex.§.9°.v̊.7°.

Obedietia p̊.

Obedietia p̊. coīter an sit v̊tus? R̄ꝫ sm Tho. scd̕a scd̕e.q.104. Est qdē v̊tus moralis cuiꝰ spāle obiectū ē p̄ceptū tacitū uel exp̄ssū. Uoluntas enī supiorꝫ q̄cūq̄ȝ mō īnotescat est q̊dā tacitū p̄ceptū. ⁊ tāto videt̄ obediētia pmptior quanto plus p̄uenit p̄ceptū expressum.

Utrū obīa sit maxīa v̊tutū. R̄ꝫ sm Tho. vbi s̄. Uirtutes theologice.s.q̄ deo sm se īherēt sūt potiores v̊tutibꝫ moralibꝫ qbꝫ aliqd terrenū ꝯtēnit̄ ut deo inhereat̄. Int̄ v̊tutes aūt morales tāto aliq̄ ē potior quāto magis aliqd ꝯtēnit̄ ut deo īhereat̄. Sūt aūt tria genera bonoꝝ q̄ hō pōt cōtēnē ꝓpt̄ deū. quoꝝ īfimū sūt exteīora bona. mediū sūt bona corpis. supmū aūt bona aīe. Inter q̄ q̊dāmō p̄cipuū ē volūtas inq̄ȝtū.s.p volūtatē hō oībꝫ aliis bonis vtit̄. ⁊ iō p se loquēdo laudabilior est obīe v̊tus q̄ ꝓpt̄ deū ꝯtēnit ꝓpam volūtatē q̄ȝ alie v̊tutes morales q̄ ꝓpter deū aliq̄ alia cōtēnūt. Un̄ Gregꝰ. vlt. moraliū. Obīa victimis iure p̄ponit̄. qa p victimas aliena caro p obīam v̂o volūtas ꝓpria mactat̄. A .Hoc etiā dictū trāsūptū ē.8.q.i.sciendū. B

Utrū subditi teneant̄ ī oībꝫ suis supioribꝫ obedire. R̄ꝫ scd̕m Tho. vbi s̄. Duplicit̄ pōt ꝯtingē ꝙ subditꝰ supiori suo nō tenet̄ obedire. p̊ mō ꝓpter p̄ceptū maiorꝫ ptāt̄. vn̄ sup illud Ro.13°. Qui resistūt ptāti ipsi sibi dānationē acqrūt. dic glo. Si qd iusserit curator nūqd faciēdū est si ꝯtra ꝯsulē iubeat. Rursus si qd procōsul iubeat ⁊ aliud impator. nūqd dubitat̄ isto ꝯtēpto illi eē seruiendū. g̊ si aliud impator aliud dn̄s iubeat ꝯtēpto illo obtempandū est deo. ⁊ ad idē facit illud Act.4°. Si iustū est vos potiꝰ audire q̄ȝ deū iudicate. ⁊ dis.8.q̄ ꝯtra mores.xi.q.3.q resistit. ⁊.c.nō semp. Ubi dic glo. ꝙ īferior nō solū obedire nō dꝫ cum p̄ceptū ē iīustū s etiā cū ē inhonestū. 2° mō nō tenet̄ īferior suo supiori obedire si ei aliqd p̄cipiat in q̄ ei nō subdit̄.

Dic enī Seneca.3.º de bn̄fi. Errat ſi qs
eſtimat ſeruitutē ī totū hoīem deſcen
dere. ps.n. melioꝛ excepta ē. coꝛpa ob-
noxia ſunt ⁊ aſcripta dn̄is ſuis. mens
ſui eſt iuris. Et iō in his q̄ ptinēt ad in-
terioꝛē motū volūtatis hō nō tenet hōi
obedire. ſ; in his q̄ exteri⁹ p coꝛp⁹ ſūt
agēda ī qbꝫ tn̄ ſm ea q̄ ad nām coꝛpis
ptinēt hō hōi obedire nō tenet. ſ; ſoli
deo. qa oēs hoīes nā ſūt pares. vn̄ non
tenent ſerui dn̄is nec filij pentibꝫ obe
dire de mrīmōio ꝯhēdo uł v̓ginitate
ſeruāda. aut aliq̊ h⁹mōi. S; in his q̄ p
tinēt ad diſpoſitionē actuū ⁊ rez hūa-
narū tenet ſubdit⁹ ſuo ſupioꝛi obedi-
re ſm rōnē ſupioꝛitatis. ſicut miles du
ci in his q̄ ptinēt ad bellū. ⁊ ſeru⁹ dn̄o
in his q̄ ptinēt ad ſeruilia opa. ⁊ filius
patri in his q̄ ptinēt ad diſciplinā vi-
te ⁊ curā domeſticā. ⁊ ſic de alijs.

¶ Quid ſi dubitat ſubdit⁹ vtꝛ qꝺ p̄-
cipit ſit ꝯ deū uł nō? Rᷣ° ſm Ray. De-
bet obedire. niſi eēt tale ī q̊ nullo mō
excuſaret ig̊rantia. puta ꝯ articulū fi-
dei p̄cepta uel ꝓhibitiōes dei uł ꝯ gnā
le ſtatutū eccłie. Alit enī ī dubijs obe
diēdū ē. ex̄ de tēpo. oꝛ. ad aures. Quī
etiā bonū ſine q̊ pōt eē ſalus dꝫ dimit-
ti ꝓpt obiam. xi. q. 3. qd g̊. A. Ibi dr̄
Aliqn̄ dꝫ p obiam bonū qꝺ agit inter
mitti. B. Con. Tho. ⁊ Goff. A. Dic
ꝙ gnālit qn̄cūq; ſubdit⁹ nō pōt p cō-
uenietē; inq̄ſitionē certificari dꝫ obe-
dire ⁊ obediēdo excuſat etiā; ſi dubi-
tet circa p̄ceptū dei. i. vtꝛ qꝺ ſibi mā-
dat ſit cōtra dei p̄ceptu;. 23. q. i. quid
culpatur. B

¶ Vtꝛ obia in his q̄ quis vult p ſe ſit
meritoꝛia. Rᷣ° ſcꝺm Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q.
104. Si id qꝺ p̄cipit ſit p ſe volitum ⁊
abſq; rōne p̄cepti ſicut accidit ī ꝓſperis
iā ex ꝓpa volūtate tēdit in illud ⁊ nō
videt implē ꝓpt p̄ceptū. S; qn̄ illud
qꝺ p̄cipit nullo mō ē ſcꝺm ſe volitu;
ſicut accidit ī aſperis. tūc oīo ē manife-
ſtū ꝙ nō īplet niſi ꝓpt p̄ceptu;. Et iō
dic Grego⁹ ī moꝛalibꝫ ꝙ obia q̄ habet
aliqd de ſuo ī ꝓſperis nulla ē uel mīoꝛ.
qa. s. volūtas ꝓpa nō videt p̓ncipalr
tendē ad iplēdū p̄ceptū ſ; ad aſſequē-
dū ꝓpriū volitū. In aduerſis aūt uel
difficilibꝫ ē maioꝛ. qa ꝓpa volūtas in
nihil aliud tēdit q̄ ī p̄ceptū. A. Pre-
dicta etiā habēt. 8. q. i. ſciēdū. B. Et
h̓ intelligēdū ē ſm illud qꝺ exterius
apparet. Scꝺm tn̄ iudiciū dei q coꝛda
rimat pōt ꝯtingē ꝙ etiā ī ꝓſperis obia
aliqd de ſuo hn̄s nō ꝓpt h̓ ſit min⁹ lau
dabilis. s. ſi ꝓpa volūtas obediētis nō
min⁹ deuote tēdit ad impletionē p̄ce
pti. Con. M. A. De īobediētia h̓ēs
s̄. inobediētia. B

Obediencia 2.º

s. laicoꝝ. Vtꝛ xp̄iani teneāt
ſclaribꝫ ptātibꝫ obedire. Rᷣ° ſm Tho.
vbi s̄. Dicēdū ꝙ ſic. p fidē. n. xp̄i non
tollit oꝛdo iuſticie ſ; magis firmat. Oꝛ-
do aūt iuſticie reqrit ut īferioꝛes ſuis
ſupioꝛibꝫ obediāt. alr. n. nō poſſet hu
manaꝝ reꝝ ſtat⁹ ſuari. Hāc tn̄ obiam
ītellige ī q̄tū oꝛdo iuſticie reqrit ⁊ iō
ſi n̄ h̓eant iuſtū p̓ncipatū ſ; vſurpatū
uł ſi īiuſta p̄cipiāt nō tenēt eis ſbditi
obedire. niſi foꝛte p accn̄s ꝓpt euitan
dū ſcādalū uel piculū. Con. Pe.

¶ Vtꝛ laici teneāt obedire platis eccle
ſiaſticis. Rᷣ° ſm xx. Laici nō tenēt obe
dire p̄latis eccłiaſticis niſi ī his ad q̊ tu;
obſeruātiā ī baptiſmo ſe obligauerīt.
s. ut teneant verā fidē. s. cū opibꝫ ut
abrenūciēt ſathane ⁊ oībꝫ pompis et
opibꝫ ei⁹. ⁊ p ꝯn̄s q̄tū ad oē pc̄m vi-
tandū ⁊ ſpiritualē bonū ꝓſequendū.

In aliꝭs actibꝫ nō subdūtᷣ eis nisi iq̄tū
ad ista ptinē uel reduci pn̄t. A .Idē
in sū.con. liº 3º. ti.33.q.5.circa finē. Et
facit.xi.q.3.si aūt vob. B

Obedientia 3º.

s. clericoꝝ. Quibꝫ ⁊ q̄lᷣ clerici te
neātᷣ obedire? Rñ. Clerici tpalibꝫ dn̄is
nō sūt subiecti nec eis obedire tenentᷣ
Nā laici nec de clericis nec de rebꝫ eccle
siasticis disponēdi aliqd ꝯmissa ē facul
tas.96.dis.bn̄ qdē.ex̄ de cōsti.ecclia.
Sꝫ p̄latis ecclīasticis īdubitantᷣ ten..ut
papę.⁊ oībꝫ inferioribꝫ p̄latis su.s.Nō
aūt extraneis.qa sicut non valet snīa
nō sui iudicis.ita nec p̄ceptū.ex̄ ꝺ iudi.
at si clerici.7.q.i.qa frater.

Quid si ep̄us mandet sacerdoti ut
excoīcet illū quē ip̄e reputat innocen
tem? Rñ ſm Tho. ī q̄libꝫ. Aut mādatᷣ
sacerdoti sola denūciatio excōicatiōis
aut ip̄a excoīcatio. Si denūciatio certe
tenetᷣ denūciare ex pte ep̄i. Si aūt p̄ci
piat ꝙ eū excoīcet. tūc si est notoriū il
lū eē inocentē dꝫ corā ep̄o illiꝰ īnocē
tiā allegare ⁊ ꝓbare ⁊ si deficiat ī ꝓbā
do dꝫ obedire q̄tūcūqꝫ sciat eiꝰ īnocen
tiā. A .Immo h̄ casu vr̄ ꝙ nō debeat
obedire. sicut pōt colligi ex dictis s. iu
dex p̄.§.xiº. ī additiōe. B .Si vō le
gitīe ꝓbet. non dꝫ obedire s̄ recurrē si
opoꝛtꝫ ad sup̄ioꝛē ptātē. Si aūt sit du
biū obedire tenetᷣ.23.q.i.qd culpatᷣ.

Utrū clericꝰ teneatᷣ obedire ep̄o qui
īponit ei ꝙ vadat romā ꝓ negociꝭs ec
clesie. Rñ ſm Ray. Tenetᷣ. ⁊ non valet
excusatio dicentis ꝙ aliꝭ sint magꝭ ido
nei. qa in talibꝫ legatiōibꝫ nō dꝫ hunc
ordinē seruare. ff. de lega. l. sciēdū.§.
pst. Nec etiā pōt valē excusatio scd̄m
Hosti. ꝓpt̄ curā rei familiaris. qa cōis
vtilitas preferēda ē p̄uate. ex̄ ꝺ postu.
p̄la. bone. p̄. Non tn̄ tenetᷣ obedire
ut ꝓmoueat negocia ꝯ seipsū. ut ī dcā
l. sciēdū.§.si accusatio. A .Facit etiā
c. petitio. ex̄ ꝺ iure iur. Predcā etiam
notātᷣ ī sū.cō. liº 3º. ti.33.q.12.⁊ se. B

Pone ꝙ ep̄s precipiat capellano uł
mādet aliꝭ clerico ut det libros ꝓpos ne
poti ipsiꝰ ep̄i uel ut renūciet bn̄ficio.
qa vult alteri ꝯferre. uł aliqd hꝰmōi.
nūqd tenetᷣ obedire? Rñ ſm Ray. Nō
ptinet h̄ ad ep̄m.7.q.i.qa fratᷣ. Et ad
dit ꝙ nō tenetᷣ clericꝰ ad obiam ꝺ suis
rebꝫ dādis. Intelligas sine cā. ar. ex̄ de
censi. cū apl̄s.§.inhibemꝰ.16.q.i.pre
dicator. Itē addit ꝙ si clericus habēs li
bros ineptꝰ sit ⁊ ep̄us p̄cipit clerico ut
ꝯmodet clerico bone indolis ut ī studio
ad qꝺ ipsū mittit ꝓficiat. tūc obediē
dū videtᷣ. qa nō mouet ipsum carnali
tas s̄ cōis ecclie vtilitas. ar. ī dcō. c. qa
fratᷣ. ⁊ ex̄ de mgr̄is. sup specula. Et h̄
ītelligas si ꝺ bonis ecclīasticis libri sint
acq̄siti. aliᷣ nō. ex̄ de testa. req̄sisti. ⁊ ꝺ
iure pa. cū dilectꝰ.§.nos igitᷣ. A .Idē
in sū.con.eo.ti.q.14. B

Utrū clericꝰ magꝭ debeat obedire ep̄o
suo q̄ꝫ archiep̄o. Rñ ſm Ray. Ep̄o. ni
si in q̄busdā casibꝫ q̄s hēs s. archiep̄s.
§.3º. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.15. B

Obediētia iiijº.

s. religiosoꝝ. Utrū religiosi te
neātᷣ p̄latis ꝓpriꝭs ī oībꝫ obedire. Rñ ſm
Tho. scd̄a scd̄e.q.104. Religiosi ꝓfitētᷣ
obiam q̄tū ad regularē obseruādam
cōuersationē ſm quam p̄latis suis sub
dūtur. ⁊ iō q̄tū ad illa sola obedire te
nētᷣ q̄ pn̄t ad regl̄arē obsuātiā ptinē.
Et ista videtᷣ oīa licita ⁊ honesta ⁊ pos
sibilia q̄ maīfeste nō trahūt ex̄ ꝓpam
ꝓfessiōeꝫ etiā p excessū. puta si p̄cipetᷣ
trāsitꝰ ad aliā religionē etiā artioꝛem

ul' q subdit' offerat se martyrio. In talib' eni obia nō ē nccia. lz qnqz possit eē pfectiōis. In religs vō honestis vī nccia. nā cū alicui dat' iurisdictio seu ptās. ɔnter. 7 oīa illa itelligūt' cōcessa sine qb' ptās explicari nō possit. ff. de iurd. om. iudi. l. z. et ex de offi. dele. ptērea. Patz aūt q multa pnt occurrē q plati videbūt' oportūa ad reglarē obseruātiā q singuli ex subditi diiudicare nō poterūt. 7 forte videbūt' eis ad talē obseruātiā nō oportūa. vn̄ si de eis oportēt platos rōnē subditi reddē apte isurgēt qdaz dubior scrupulosa 7 inexplicabilis pplexitas ad regulari obseruātie 7 recti ei' stat' subuersiōez l. nō dīuz. 7. l. se. ff. d legi. Et ppt hoc tenent' subditi in oīb' pfati obedire. B Et h ē obia sufficiēs ad salutē. Si aūt 7 in alijs obedire voluerit h ptinebit ad cumulū pfectiōis. dum tn̄ illa nō sint ɔ deū aut ɔ pfessionē regularem. qa talis obia eēt illicita. Sic g pōt obediētia tripl'r distigui. vna sufficiēs ad salutē q. s. obedit in his ad q obligat'. Alia pfecta q obedit ī oīb' liciti. Alia indiscreta q etiā ī illiciti obedit. Con. Pe. A. Idem in sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 7. et. 8. B

Utrū monach' teneat' obedire abbati pcipiēti q stet ī scolis. R° Saci lrīs itendē nō ē ɔ vacationē monasticā. s poti' adiuuatiuū ɔtēplatiōis. ut 7 manifestat Tho. scda scde. q. 188. E ideo abbati pcipiēti mōacho q ad h' mōi studeat ipe obedire tenet'. Ire etiā ad studia publica pōt certe 7 dz si abbas pcipiat. Qui etiā sine ei' mādato siue pcepto ire pōt. dū tn̄ vadat de sua licētia 7 ɔsilio 7 ɔuent'. Alit' eēt excoīcatus. ex ne cle. ul' mo. ut piculosa. li° 6°. Et hūc casū pleni' hēs s. excoīcatio p §. 3°. v. 13°. A. Licz h qd pxīe dictū ē fieri possit nō tn̄ expedit. nam ad h q possit monach' in studio publico lrīs saci itendē duo pcipue exigūt'. pmuz ut obediētia cogat'. qa ex se dz sp velle ī claustro manē. z° ut ītētio ei' nō sit ad gloriā s ad sapiam aspirare. qa dic Iero'. Monach' nō doctoris s plāgēti habz officiū q ul' se uel mūdū lugeat. 7 dn̄i pauid' pstolet' aduētum. 16. q. 1. mōach'. sm eū Tho. 7 ī sū. con. eo. ti. q. 10. Et ex his patz q religiosus tenet' obedire circa studiū lz nō ɔtineat' ī regula. Et facit ad id qd pxīe dcm̄ ē. B

Utrū mōach' magi obedire teneat' abbati qz epo. R° sm Ray. Monachi sūt astricti potius obedire abbati. 58. dis. c. p. et z°. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. 15. B. Un̄ nō pōt eps instituē monachū in ecclia seculari īuito abbate. vide s. abbas. §. pl't. Et utrū abbas possit phibē mōacho subdito ne cōfiteat' epo. vide ibidē. §. fi.

Utrū monach' teneat' obedire epo vocāti eū ad ministeriū uel comitatū suū īuito abbate. R° sm Hosti. Puto q nō. s h ē solius pape q quēlibz siue clericū siue monachū pōt ad se vocare A. Etiā ad misteriū. ut ī tex. d q statim. B. 9. q. 3. p pncipalē. Q si ɔsentiēte abbate vocat' sit uel etiā auctoritate pape 7 ibi nō pōt statuta sui ordinis obseruare. cōsulo q si pōt ad claustrū reuertat'. nec piculū suū exponat cōmodis alior. 41. dis. sicut. 7. c. nō ē. 7. c. nos. Si n̄ pōt licētiā obtinē necesse hz obedire. ar. ex de offi. dele. si qn̄. A. Idē ī sū. cō. eo. ti. q. 20. 7 se. Et itellige h nisi mōacho manifeste īmineat saluti piculū. nā tūc ī his sicut 7 ī alijs illiciti nō eēt obediēdū. ut s. ī pn°. B

Magi sūt religiosi astricti suis plati

obedire q̄ꝫ clīci sc̄łares suo ep̄o. Nā re-
ligiosi nō solū renūciauerūt oībꝫ tp̄a-
libꝫ. ſ etiā ꝓp̄e volūtati. iz. q. z. nō di-
cat. ex̄ ꝺ offi. oꝛ. quāto. A. Idē ī sū. cō.
eo. ti. q. zi. ſm Ray. ⁊ Hosti. Et ad-
dūt qꝫ clerici sūt magꝭ astricti obedire
ep̄o qꝫ laici. ar. ⁊i. dis. ꝓuant̄. B

Utrū religiosi teneāt̄ obedire ep̄is.
Rꝯ ſm ꝺ. In his q̄ nō sūt ꝯ deū uł oꝛ-
dinē suū tenent̄. saluis sꝑ ꝓuilegijs et
cōstitutiōibꝫ eoꝝū. ex̄ de symo. ne dei.
vn̄ si p̄cipent p̄lato eoꝝ uł subdito qꝫ
irent ad papā uel regē uel qꝫ recipent
ꝯmissiones cāꝝ ut visitatiōes seu exe-
cutiōes testamētoꝝ ⁊ silia. nō tenent̄
obedire. lꝫ alios clericos possint ep̄i ad
talia cogē. Sūt etiā plures religiosi in
talibꝫ exp̄sse ꝓuilegiati. A. Idē ī sū.
con. eo. ti. q. z3. B. Multa q̄ ad obe-
diētiā ꝑtinē p̄nt s̄. monachus. ⁊. ī. re-
ligio. A. Aduertēdū etiā qꝫ religiosi
nisi sint ꝓuilegiati sicut ceteri clerici
tenēt̄ petē licētiā a ꝓp̄o ep̄o ut possint
oꝛdīari ab alieno. ut in sū. con. eo. ti.
q. zz. Ubi etiaꝫ dr̄ ſm glo. Ray. Nec
approbo qꝺ faciūt quidā q de ꝯuentu
ad ꝯuentū mittūt fratres alterius dio-
cesis modicū ibi moꝛaturos ut sic reci-
piāt oꝛdīes ab ep̄o loci. uł alia q̄ regu-
latiᷓ nō nisi a ꝓp̄o ep̄o sūt recipiēda.
Et subdit̄ ī dicta. q. zz. Nota tn̄ qꝫ ho-
die sup his fratres p̄dicatoꝛes ⁊ mīo-
res ⁊ multi alij sūt ꝓuilegiati. Et ad p̄-
dicta facit. c. cū nullꝰ. ex̄ de tēpo. oꝛdi.
liꝰ 6ꝰ. Itē si cleric⁹ habꝫ plures iudices
q̊rū vtriqꝫ equaliᷓ teneat̄ obedire. vel
si duobꝫ ep̄is ꝓmiserit obiam ⁊ p̄cipi-
ant diuersa. ſm Hosti. ⁊ in sū. con. eo.
ti. q. i6. dicendū qꝫ vtriqꝫ tenet̄ obedi-
re si pōt. aliᷓ obediat ei cui p̄mo iura-
uit. qa p̄mū iuramētū licitū seruādū
est p̄ferri cuꝫ nō possit hr̄e nisi vnū ti-

tulū. nisi foꝛte rōne maioꝛis beneficij
trāslat⁹ intelligat̄. Si aūt ex sufficiēti
dispēsatiōe ītitulat⁹ sit in duobꝫ locis
⁊ sub diuersis p̄lat. tūc obediat ei a q̊
maius bn̄ficiū hꝫ ⁊ q vtili⁹ p̄cipit. ar.
ex̄ de testa. cū in officijs. ⁊. c. relatū. zꝰ
in fi. ⁊ ex̄ de postu. c. fi. Qꝫ si oīa eq̄lia
sint. loc⁹ ē ꝯtificatiōi. ff. ad silł. se. cō.
si qs ī graui. §. si cū oēs. Hec oīa locuꝫ
habēt in oꝛdinarijs iudicibꝫ. Ceteꝝ si
duo sint delegati ꝯ̄tria alicui mādātes
tūc locū hꝫ decre. ex̄ de rescrip. cū ꝯtin-
gat. Ubi dr̄ qꝫ aut is cui mandat̄ aliqd
a talibꝫ nescit int̄ iudices aliquam esse
ꝯtrouersiā ⁊ tūc exequat̄ mādatuꝫ il-
lius q p̄mo mādat. nisi an̄ executionē
innotescat ei de disceptatiōe int̄ se. Re-
ceptis aūt ꝯ̄trijs mādat a diuersis po-
stulet copiam lr̄aꝝ ad vtrosqꝫ iudices
directaꝝ quas papa p̄cipit exhiberi. ⁊
diligent̄ aduertat an secūde lr̄e reuo-
cent p̄mas uel nō. Si p̄me reuocant̄ ꝑ
secūdas obediat secūdis. Sin aūt. obe-
diat p̄mis. Sꝫ si de his clare sibi ꝑ lr̄aꝝ
inspectionē ꝯstare nō pōt. nō oꝫ exeq
h⁹ uł illi⁹ donec ꝑ arbitros int̄ eos h⁹-
mōi ꝯcertatio sopiat̄. Caueat tn̄ ne fin-
gat se certū vbi cert⁹ nō ē. aut dubita-
re vbi dubitāduꝫ nō est. ex hꝫ etiā licꝫ
det̄ doctrina q̄liᷓ is cui mādat̄ se habē
debeat nulla tn̄ ei tribuit̄ ꝑtās. ut int̄
delegatos aut ꝑtes de iurisdictiōe de-
beat iudicare. Itē circa hāc mām ī. c.
fi. ex̄ de sen. ⁊ re iudi. sic dr̄. Duobꝫ iu-
dicibꝫ diuersas sn̄īas ꝓferentibꝫ. si ex
iurisdictiōe oꝛdīaria ꝓcesserunt tenet
pꝛo reo nō actoꝛe sn̄īa. nisi in cā fauo-
rabili. puta mr̄imonio. libertate. dote
seu testamēto. si pꝛo ip̄o fuerit ꝓmul-
gata. Si vō ex delegata ꝑtāte. vtraqꝫ
p̄det sn̄īa ex arbitrio delegāt. Qꝫ si ex
ꝯpꝛomisso. neutra oꝫ hr̄e vigoꝛē. B

Oblatio. Quot sunt
spẽs oblati-
onũ? R̷°. Tres. Prima ē dona
natio alicuiꝰ rei deo uel eccl̃ie grat̃ fa-
cta int̃ viuos. De hac dictũ ē s̃. dona-
tio p̊. p totũ. 7 s̃. ecclesia p̊. §. 6°. Scd̃a
spẽs oblationũ est donatio cā mort̃. d̃
qua s̃. donatio 2°. 7 h̃ etiā aliqñ dicit̃
mortuariũ siue legatũ p aīa. Tertia ē
q̊tidiana 7 vsualis quā faciũt fideles
ad missam 7 hꝰmōi. 7 ista cōius dicit̃
oblatio. A. Hoc fuit dictũ Hosti. ut
pʒ in sũ. con. li° p̊. ti. 15. q. 50. B
¶ Cui debēt dari oblatiões? R̷° scd̃m
Ray. Sacerdoti parrochiali. qa p pec-
catis offerũt̃ p quoꝝ remissiõe ille ex
officio orare tenet̃. Aut si eccl̃ia nõ p-
rochialis dande sunt p̃lato illiꝰ eccl̃ie
10. q. i. qa sacerdotes. 7. c. hāc ɔsuetu-
dinē. 16. q. i. doctos. A. Ray. dic ꝙ
oblationes q̃ fiũt ecclesĳs prochialibꝫ
dande sũt sacerdoti prochiali tm̃. qa
p peccat̃ ꝛc. Vel si alĳ eccl̃ie offerunt̃
p̃lato eiusdē eccl̃ie dāde sũt. Qd̃ ē ve-
rũ nisi cõstiterit donatorē aliud volu
isse f̃m glo. eiꝰ. ut ĩ sũ. cõ. eo. ti. q. 51. B
¶ Utrũ liceat religiosis oblationes re
cipe. R̷° f̃m Tho. scd̃a scd̃e. q. 86. Di-
cendũ ꝙ sic. 7 h̃ tripl̃r. p̊ modo si sint
paupes p dispensationeʒ sacerdotũ ul̃
ordinationē eccl̃ie. 2° mõ si sint mini-
stri altar̃. 7 sic pñt recipe oblationes
spõte factas. 3° mõ si prochie sint eorũ
7 tũc ex debito pñt recipe sicut eccl̃ie
rectores. sicut 7 h̃. ĩ. §. 5°. dicit̃ ĩ fi. A
Idē in sũ. con. eo. ti. q. 52. B
¶ Cũ eṕs celebrat cuiꝰ sũt oblatiões?
R̷° f̃m Hosti. De iure cõi sũt eṕi. quia
sibi offerũt̃ 7 a suis prochianis. Nam
tota sua diocesis prochia intelligit̃. ex̃
de rap. c. p̊. 7 de proch. sup eo. Sʒ si de
ɔsuetudĩe ɔ̃triũ eēt. sequēda ē. duʒ tñ
eṕus consuetā canonicā accipiat. Qz si
eṕs in vno loco nimiā morā ɔtrahēt
7 nimis frequent̃ celebraret aut ĩ alie-
na diocesi secus eēt. ar. ex̃ de deci. sug-
gestũ. Idē in archiepo p̃uinciā visitā
te. ex̃ de censi. romana. §. fi. li° 6°. A
Idē in sũ. con. eo. ti. q. 53. B
¶ Utrũ oblatiões debeant̃ de nccītate
precepti. R̷° f̃m Tho. scd̃a scd̃e. q. 86.
Oblatiões de sui nā hñt ꝙ voluntarie
offerant̃ f̃m illud. Exo. 25°. Ab oĩ qui
offert vltroneꝰ accipiet̃ eas. Põt tñ cõ
tingē ꝙ aliqs teneat̃ ad oblationes q̃-
druplici rõne. p̊mo qdē de p̃cedēti cõ
uentiõe. sicut cũ alicui ɔcedit̃ aliquis
fundus eccl̃ie ut cert̃ tpibꝫ certas ob-
latiões faciat qd̃ tñ hʒ rõnē census. 2°
ꝓpt̃ p̃cedētē deputationē ul̃ ꝓmissio-
nē. sicut cũ aliqs offert donationē int̃
viuos ul̃ relinqt ĩ testamēto eccl̃ie ali-
quā rem mobilē ul̃ ĩmobilē ĩ posteꝝ
soluēdā. 3° ꝓpt̃ eccl̃ie nccītateʒ. puta si
mĩstri seu sacerdotes eccl̃ie nõ h̃eant
vñ sustentent̃. Sed h̃ addit Inno. A
Immo videt̃ potiꝰ Hosti. 7 glo. Ray.
ut in sũ. con. eo. ti. q. 54. B. ꝙ ĩtelli
git̃ nisi 7 ipsi subditi ꝓpt̃ paupt̃atem
sacerdoti subuenire nõ possent. ĩ q̊ ca-
su querat manibꝫ victũ. 91. dis. clericꝰ
victũ. 4° ꝓpt̃ ɔsuetudinē. Tenent̃ enĩ
fideles in aliqbꝫ solēnitatibꝫ ad aliq̃s
oblationes cõsuetas. tñ his duobꝫ vl-
timis casibꝫ remanet oblatio quodā-
modo volũtaria. s. q̃tũ ad quātitateʒ
ul̃ spẽm rei oblate. Con. Ray. 7 Goff.
7 addũt ꝙ prochiani ĩ hac p̃te ad tenē
dā ɔsuetudinē cogi pñt nõ a sacerdo
te sed ab eṕo cuius officium in talibꝫ
implorandum est. ex̃ de symo. ad apo-
stolicā. Idem Tho. A. Idem in dcā
q. 54. Et additur ꝙ. c. omnis xp̃ia-
nus. de conse. dis. i. vbi videtur dici ꝙ

oblatio oīo debeat fieri. ſm Ray. 7 alios intelligit de interiori oblatiōe quā quiſq; tenet oīo facē. uł q̇ loqt̄ de ↄſilio. Hoſti. vō dic q̇ ī pcipuis feſtiuitatib9 tenet̄ q̄ſq; offerre 7 cogi pōt. maxīe cum ſit q̄ſi gnālis ↄſuetudo vbiq; terrarū. Dictū Hoſti. pōt ītelligi verū ſi ꝺ hac ↄſuetudie ↄſtat. 7 ſic ↄcōdat cū eiſ. B

¶ Utrū oblatiōes aliquorū ſint reſpuende. R° ſm Ray. In deteſtatiōe criminis reſpui debēt ab eccłia oblatiōes inſcriptorū. s. notorie diſſidētiū. Item eorū q̄ paupes opprimūt. diſ. 90. oblatiōes. Item raptorū 7 vſurariorū. ex̄ de rap. ſup eo. 7 de vſuꝛ. qa in oīb9. Item meretricū. Silr etiā ei9 q̄ eccłie īmunitatē violaueīt nec emēdare voluerit. 17. q. 4 miror. Itē ppt̄ aliud crimē notoriū 7 horrēdū. A. ar. dcī. c. miror. ſcꝺm Ray. 7 in ſum. con. eo. ti. q. 55. vbi pꝫ. 7 in iurib9 allꝫ. q̇ p̄dcā intelligūt̄ qn̄ crimīa ſūt manifeſta 7 delinquētes emēdari nolūt. B. Silr de q̊libet hētico uel publice excoīcato. A Hoc dictū de hētico publico uel excōicato fuit Hoſti. q̄ etiā addit. Sꝫ p̄ſbri noſtri tpis vix diſcernūt. ut in dicta q. 55. B

¶ Utrū debeāt recipi ab eccłia oblationes iudeorū. R° ſm xb. Si nihil habēt niſi ex vſura. eccłia nō dꝫ recipe. ne videat̄ peccatꝭ eorū coīcare. Et in hͨ caſu loqt̄. c. quāto. de vſuꝛ. A. i. ſm hanc diſtictionē debꝫ limitari. Ibi enī dr̄ q̇ iudei ↄpellēdi ſūt ad ſatiſfactionē eccleſijs p decimis 7 oblatiōib9 debitis. quas a xpianis de domib9 7 poſſeſſionib9 alijs pcipe ↄſueuerāt anq̄; ad iudeos q̊cūq; titulo deueniſſent. B. vbi aūt aliq̄d habēt iuſto titulo. pōt eccleſia ab eis exigere oblatiōes debitas. s. ſm Hoſti. qn̄ poſſeſſiōes ipoꝝ ſūt obligate ad aliq̄s oblatiōes faciēdas p ſeptimo triceſimo āniuerſario 7 h9mōi A. Sꝫ certe iſto caſu nō vr̄ facienda diſtictio vtrū iudei hēant aliq̄d aliud q̄ꝫ de vſura. ſꝫ īdiſtīcte dꝫ eccłia oblationes recipe cū recipiat ſuū. ex̄ ꝺ deci. de terris. Ideo. c. quāto. videt̄ ītelligē dū de alijs oblatiōib9 cū diſtictiōe tn̄ xb. prefata. B

¶ Utrū ſacerdos poſſit recipe pecuniā oblatā p miſſis quas in pnīa iniūxit. R° ſm Hoſti. Nō dꝫ miſſas quas ipſe iniūxit celebrare. qa ſpēs mali ē. ex̄ de vita 7 ho. cle. cū ab omni. Sꝫ uel talia nō īiūgat. uel ſi īiūgit dicat ei q̇ ipas faciat celebrari p aliū. ita tn̄ q̇ nō per vicinū ſacerdotē de q̊ merito ſit ſuſpitio q̇ ille ſacerdos mittet aliū penitentē ad ipm. ſꝫ uel ipe cōfeſſor gratꝭ celebret uel oblatū hac occaſiōe paupib9 eroget. Qui offert alicui religioſo loco uel eccłie oīa bona ſua nūq̄d ītelligūtur futura aut iura 7 actiones. Dic ut. ī. pign9. §. 4°.

Obligatio.

Quot modiſ aliqua tacite obligāt̄. vide. ī. pign9. §. 2°. 7 ibi ꝺ mā obligatꝭ. p to.

Obligatus

ad tōcinia. Utrū illi q̄ obligati ſunt ad tōcinia qa gerūt admīſtrationē alicui9. ut ſūt tutores. pcuratores. 7 h9modi poſſint ordinari. R° ſm Ray. Si exercent h9mōi admīſtratiōes p pſona ſeculari 7 nō miſerabili nō pnt pmoueri. 2i. q. 3. c. p̊. et 2°. ex̄ ne cle. uel mo. c. p̊. et 2°. Si vō exercēt p pſona eccłiaſtica uel etiā ſeculari miſerabili. ut eſt cec9 paup pupill9 7 vidua. pnt pmoueri ſi aliud nō īpediat. diſ. 89. indicatū. 7 diſ. 88. puenit. 7. 16. q. i. mōachi.

¶ Sed qd si officiũ qđ gesserunt finitũ sit ⁊ tñ sũt obligati ad rõciniũ? Rñ° fm Ray. Si nõ moueat̃ eis q̃stio neq̃ mota ẽ. bñ pñt ꝓmoueri. nisi manifestũ sit aliquẽ talẽ teneri de dolo. tunc enĩ eps deberet eũ ex officio suo repellere. sicut ⁊ quẽlibet criminosũ siue infamẽ. 2. q. 7. alieni. 6. q. i. infames. ff. de postu. l. q̃s ꝓhibet. Si võ in ip̃a promotiõe mouet̃ eis q̃stio uel antea mota est. distĩgue. qa si q̃stio moueat̃ de dolo nõ debet ꝓmoueri añ decisam litem. 8i. dis. tãtis. 23. dis. illud. ex eo. c. p°. Tñ debet taxari tẽp° infra qđ q̃stio decidat̃. ar. ex q̃ fi. sint le. latoꝛ. ⁊ quima. accu. pñt. ad h̃. A. Ibi nõ vr̃ hri h̃. c. B. C. de inge. ma. l. diffamari. Si võ q̃stio moueat̃ de culpa tm̃. talis põt ꝓmoueri nõ obstante actoꝛ reclamatiõe. tñ lis postea ꝓcedet sicut ꝑus ⁊ sb̃ eodẽ iudice. ff. de iudi. vbi ceptũ ff. de iud. om. iudi. l. cũ q̃dã. A. Predicta intelligũt̃ de obligaꝛ rõciniis ꝓuate ꝑsone. si võ rei publice de h̃ dicit̃ in sequẽti. §. B

¶ Utꝝ q sũt obligati rei publice possint oꝛdinari. Rñ° Si sunt obligati rei publice ex admĩstratiõe quã gesserũt nõ debẽt ꝓmoueri añ reddita rõcinia dis. 5i. ꝑterea. C. đ epi. ⁊ cle. officiales Sec° si al̃ rei publice sint debitoꝛes. ff de mu. ⁊ ho. l. rescripto. §. debitoꝛes. C. de epi. ⁊ cle. q̃sq̃s emersis. A. Idẽ in sũ. con. li° 3° ti. i6. q. 4. Ubi etiã pꝫ ⁊ in iuribꝫ allegaꝛ q̃ q̃ ad obligatos rõciniis rei publice nõ fit distĩctio vtrũ sit mota q̃stio uel non. B

¶ Utꝝ obligat° ꝑ iuramentũ uel alio modo ad aliq̃d dandũ ul̃ faciẽdũ possit oꝛdinari. Rñ° fm Ray. Bñ põt. ꝫ remanet obligat° sicut ⁊ añ. uel põt scribẽdo uel alia honesta faciẽdo satisfacẽ Nec obstat dis. 53. legẽ. ⁊ dis. 54. quicũq̃. qa illa intelligũt̃ de ꝑpetuo obligaꝛ. puta đ seruis. curialibꝫ. ⁊ h°moi Si tñ obligat° erat ad indecẽtia. puta ad mĩstrãdũ in balneis uel ĩ tabernis uel ad purgandũ cloacas ⁊ h°moi. nõ debet oꝛdĩari donec satisfecerit ul̃ aliũ eque idoneũ supposuerit ad talia. A. Hoc vltimũ dictũ a. õ. si tamẽ ɀc. fuit glo. Ray. ut pꝫ in sũ. con. eo. ti. q. 5. ad fi. Et addit. Sed in trãseũte ad monasteriũ h̃ nõ reqrit̃. h̃ est. qa nõ obstante quacũq̃ obligatiõe đadi ul̃ faciẽdi etiaꝫ iuramẽto firmata põt q̃s libẽ ad religionẽ trãsire. iux̃ facultatẽ suã satisfaciẽdo creditoꝛibꝫ. si h̃ nõ faciat ex leuitate uel volũtate subtrahẽdi debitũ ꝫ ex caritaꝛ feruoꝛe ⁊ sp̃us sancti ĩspiratiõe. Nec facit iste ĩiuriã creditori. Excusat̃ enĩ sp̃us sc̃i auctoĩtate cui nemo resistẽ põt. i9. q. 2. due sũt. ⁊ ex de regu. licꝫ. ut pꝫ ĩ dcã. q. 5. B. Utꝝ obligat° ad rõcinia possit ingredi religionẽ reqre. ĩ. religio 2°. §. 7°.

Occulta. Quõ ⁊ q̃lit̃ talia corrigẽda sũt habet̃ s̃. coꝛrectio 2°. §. 5°. Itẽ reqre. ĩ. reuelatio.

Odium. Utꝝ odiũ ꝑximi sit pc̃m. Rñ° fm Tho. sc̃da sc̃de. q. 34. Debꝫ hõ in fratre odio hr̃e pc̃m. ⁊ oẽ id qđ ꝑtinet ad defectũ diẽ iusticie. ꝫ ipam naturã ⁊ g̃ram fratꝛ non põt aliq̃s hr̃e odio sine pc̃õ. Hoc aũt ip̃m q̃ in fratre odim° culpã ⁊ defectũ boni ꝑtinet ad fratꝛ amoꝛẽ. Eiusdẽ eniꝫ rõnis ẽ q̃ velim° bonũ alicui° ⁊ q̃ odiam° malũ. Un̄ simpl̃r accipiẽdo odiũ fratꝛ ẽ cũ pc̃õ. i. Ioh. 3°. Qui odit fratrẽ suũ homicida ẽ. De dilectiõe sine caritate q̃ ɔtrariat̃ odio hẽs s̃. caritas.

Officiū ecclesie. Multa hēs de hoc s̄. hore. et s̄. missa.

Oleū sanctū siue crisma. In die cene p epi scopos triplex oleū ɔsecrat᷑. Primū et pncipale ē sanctū crisma. s. ex oleo et balsamo ⁊ cū isto bn̄dicūt᷑ fontes baptismales. Itē calix ⁊ patena. Itē ɔsecrat᷑ ecc̄lia ⁊ etiā altare. Itē puer p⁹q̄ȝ baptiçat⁹ ē inūgit᷑ in vertice ⁊ in frōte Itē inūgūt᷑ epi qn̄ cōsecrant᷑ in capite ⁊ in manibꝫ. Itē oēs fideles qn̄ recipiunt sacr̄m ɔfirmatiōis. Et de isto crismate ānuatī renouādo hēs s̄. baptismus z°. § 3°. Secūdū dicit᷑ oleū cathecuminoꝝ siue oleū sanctū siue bn̄dictū. Et isto inūgit᷑ puer q dȝ baptiçari in pectore ⁊ int᷑ scapulas. Itē vngunt᷑ man⁹ ei⁹ q ordinat᷑ sacerdos. Itē inūgit᷑ tam ecc̄lia q̄ȝ altare an̄ crismationē ⁊ consecrationē. Itē inūgunt᷑ reges ⁊ pncipes ī brachio siue ī humero. Tertiū est oleū infirmoꝝ q̊ inūgunt᷑ infirmi in morꝰ articulo. De qua vnctiōe hētur. ī. vnctio extrema p totū. Predicta oīa habēt᷑ sūmatī ex̄ d̄ sacra vnc. c. vnico. ⁊ in pōtificali romane curie.

¶ Sȝ nūqd pn̄t hec olea alio tp̄e cōsecrari? R°. Oleū sanctuȝ siue crisma in die cene dn̄i cōfici dȝ. ut nōt̄ de conse. dis. 4. oī tp̄e. ⁊ ex̄ de sen. exco. qm̄. li°. 6°. De aliis aūt nō inuenio ꝓhibitū.

¶ Quid si oleū nō cōsecratū apponat᷑ oleo consecrato? R°. Totū efficit᷑ cōsecratū. ex̄ de ɔse. eccle. uel al. qd̄ in dubiis. sicut ⁊ de aqua bn̄dicta dictū est s̄. aqua bn̄dicta. A. Et ibi de hoc in addirione B

Opinio. Utrū auditores diuersorū magistroꝝ tenētiū diuersas opīones excusent᷑ a pctō si opiniones mgr̄oꝝ suoꝝ teneāt. R° fm Tho. in q̊libet. Si diuerse opīones doctorū sacre scripture nō ptineāt ad fidem ⁊ bonos mores. absq̄ȝ piculo auditores vtrāq̄ȝ opīonē seq pn̄t. Hic enī hȝ locū qd̄ aplus dic. Ro. 14°. vnusquisq̄ȝ ī suo sensu habūdet. In his v̊o q̄ ptinēt ad fidē ⁊ bonos mores null⁹ excusat᷑ si seq̄tur erroneā opīonē alicui⁹ mgr̄i In talibꝫ enī ignorātia nō excusat. A nisi qs intēdat tenē qd̄ tenet ecc̄lia et q̄rat diligēter noscē veritatē. 24. q. 3. dixit aplus. B. alioqn īmunes fuissent a pctō q secuti sunt opīonē Arrii. Nestorii. ⁊ alioꝝ hēsiarchaꝝ. nec pn̄t excusationē hr̄e ꝓpt simplicitatē si in talibꝫ opīonē erroneā sequantur. In talibꝫ enī dubiis nō est de facili pstandus assensus. ꝭ poti⁹ ut dic Aug⁹. 3°. de doc. xp̄iana. consulere dȝ qs regulā fidei quā de scripture planioribꝫ locꝭ et ecc̄lie auctoritate pcipit. Qui g̊ assentit opīoni alicui⁹ mgr̄i ꝯ manifestum scripture testīoniū siue ꝯ id qd̄ publice tenetur fm ecc̄lie auctoritatē non pōt ab errorꝭ vitio excusari. Con. Monal. xv. ⁊ Wl. A. s. qn̄ error est ꝯ manifestaȝ sn̄īam scripture uel ecc̄lie. In dubiis v̊o dic Monal. q̄ non gnātur aliqd̄ p̄iudiciū v̊itati. cū int᷑ diuersas opīones a mgr̄is approbatꝭ scripturis autenticꝭ ānotatas illaȝ qs āplectitur q̄ sibi magꝭ videt᷑ ɔsona rōni. Et con. glo. Ray. ⁊ Wl. ut in sū. con. li° 3°. ti. 33. q. 18. B. Hosti. addit q̄ qn̄ sunt diuersa iura ⁊ opīones. s. nō ꝯ deū ⁊ bonos mores. hūanior sn̄ia ē p̄ferēda. s. ceterꝭ paribꝫ. ex̄ de trāsac. c. fi. A. facit

ff. de legi. l. benigni⁹. A. Alit̃ v̄o stan dū est illi q meliori innitit̃ r̄oni. ex̃ de ferijs. capellanus.

ORatio qd sit? R̄e° ſm Ray. ⁊ Hosti. Oratio ē pius affect⁹ mētis ī deū tēdēs. ⁊ plerūq; ne aīus pigritet̃ in vocē p̄rūpens. A. uel ſm eosdem. Oratio ē ɔgeries vocū ad aliqd impetrādū ī deū tēdētiū. ut in sū. con. li° 3°. ti. 34. q. cxi. Et de cetero cū allegabit̃ sūma in dubio ītelliget̃ de p̄fata sūma ɔfessoꝝ. B. vel ſm Hug. d̃ scō vic. Oratio ē deuotio qdā ex ɔpūctiōe p̄cedēs. vl' ſm Damas. Oratio ē petitio decētiū a deo. Et ſm Tho. ī 4°. dis. 15. hec diffinitio Damas. verissime essentiā orōnis declarat. A. Idē in dicta q. cxi. B

Quare deū oram⁹? R̄e° scd̃m Tho. scd̃a scd̃e. q. 83. Deū oram⁹ nō ut diuinā dispositionē īmutem⁹ ſ; ut īpetremus qd̃ de⁹ disposuit p orōnes scōꝝ eē implēdū ut. s. hoīes postulādo mereant̃ accipe qd̃ eis oīpotēs de⁹ āte secula disposuit donare. ut Greg⁹ dic p̊ dialogoꝝ. Non ḡ p̄ces nr̄as deo porrigim⁹ ut ei nr̄as īdigētias māifestem⁹ ſ; ut nos ipsi ɔsiderem⁹ in his ad diuinū auxiliū eē recurrēdū. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. iiz. B

Utꝝ aliq̄ orō dirigenda sit ad scōs. R̄e° ſm Tho. vbi s̄. Sanctis porrigitur orō nō tāq; p ip̄os īplēda ſ; ut eoꝝ merit̄ ⁊ p̄cib; orōnes sortiāt̃ effectū. Un̄ a scā trinitate petim⁹ ut nr̄i misereat̃. ab alijs v̄o scīs ut orēt p̄ nob̄. A. Et idē ē d̃ āgelis. ut ī sū. cō. eo. ti. q. iij. B

Utꝝ orō debeat eē vocal'. R̄e° scd̃m Tho. scd̃a scd̃e. q. 83. Cōis oratio est q̄ p mīstros eccl'ie in p̄sona toti⁹ p̄pl'i offert̃. Et iō oꝫ q talis orō īnotescat toti p̄pl'o p q̊ offert̃. Qd̃ nō posset fieri nisi eēt vocalis. Orō v̂o que offert̃ a singulari p̄sona siue p̄ se siue p̄ alijs orāte. nō ē de nccītate q sit vocalis. Adiūgit̃ tn̄ vox tali orōni triplici r̄ōe. p̄mo qdē ad excitādū ītериorē deuotionē q̄ mens orand̄ eleuat̃ in deū. q̄a p exteriora signa siue vocū siue etiā alioꝝ fc̄ōtū mēs hoīs mouet̃ ſm app̄hēsionē ⁊ p ɔn̄s ſm affectionē. vn̄ Aug⁹ dīc ad p̄bam q v̂bis ⁊ alijs signis ad augendū sanctū desideriū nos ip̄os acri⁹ excitem⁹. Et iō in singulari orōne ī tātū est vocib; ⁊ h⁹mōi signis vtēdū ī q̄tū p̄ficit ad excitādū mentē. Que si p h̄ distrahat̃ uel q̄litercūq; īpediat̃ est a talib; cessandū. Qd̃ p̄cipue cōtigit ī illis q̊ꝝ mēs sine signis h⁹mōi ē sufficient̃ ad deuotionē parata. Un̄ in p̊s. Tibi dixit cor meū. exq̄siuit te facies mea. Et d̃ Anna legit̃ p̊ Reg. p̊. q loq̄bat̃ in corde suo. 2° adiungit̃ vocalis orō q̄i ad redditionem debiti ut. s. hō deo seruiat ſm totum illud qd̃ ex deo hꝫ. i. nō solū mēte ſ; etiā ore. Osee vl't. Oēm aufer iniqtatē ⁊ accipe bonū et reddem⁹ vitulos labioꝝ nr̄oꝝ. 3° adiūgit̃ ex q̄dā redūdātia ab aīa ad corpus ⁊ ex vehemēti affectiōe. p̊s. Dilatatū ē cor meū ⁊ exul. līgua mea. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. iij. B

Utꝝ attētio mēt̄ in orōne sit necessaria. R̄e° ſm Tho. vbi s̄. Necessarium aliqd dr̄ dupl'r. Uno mō p̄pt̃ qd̃ meli⁹ p̄uenit̃ ad finē. ⁊ sic attentio absolute nccīa est orōni. Alio mō dr̄ sine q̊ res nō pōt ɔsequi suū effectū. Est autē triplex effect⁹ orōnis. Prim⁹ qdē ē merēri. Et ad hūc effectū nō ex nccītate req̄rit̃ q attētio assit orōni p totū. ſ; vis p̄me intētiōis totā orōnē meritoriaꝫ reddit. A. Hoc verꝫ ē nisi qs studiose

p

ſeu ex notabili negligētia mētē diſtra
hat. tūc enī nec meret̃ nec īpetrat ſed
poti⁹ peccat. ex̃ de cele. miſ. dolentes.
B .Secūd⁹ effect⁹ orōnis ē īpetrare. ⁊
ad hūc etiā effectū ſufficit ꝑma ītētio
quā deus ꝑncipalr̃ attēdit. A .Si aūt
ꝑma intētio deſit. orō neqꝫ meretoria
ē neqꝫ īpetratiua. Jllā enī orōnē deus
nō audit cui ille q orat nō intēdit. ut
dic̄ Greg⁹. ut ī ſū. con. eo. ti. q. iiǒ. B
Terti⁹ effect⁹ ē quedā ſpūalis mentis
refectio. ⁊ ad hūc de nccitate reqrit̃ in
orōne attētio. i. Cor. 14°. Si orem lin-
gua mēs mea ſine fructu ē. Eſt autē
triplex attētio q̄ orōni vocali pōt ad-
hiberi. Vna qua attēdit̃ ad v̄ba ne qs
in eis erret. Secunda qua attendit̃ ad
ſenſū v̄boꝝ. Tertia qua attendit̃ ad fi-
nē orōnis. s. ad deū ⁊ ad rē ꝓ q̄ orat̃. q̄
qdē maxīe eſt nccīa. ⁊ hāc etiā idiote
pn̄t hr̄e. Et qn̄qꝫ in tātū habūdat hec
attētio ut etiā alioꝝ oīuꝫ mēs obliui-
ſcat̃. ſicut dic̄ Hugo de ſcō victore. A
Jdē in ocā. q. iiǒ. B

Vtꝝ ī orōne euagatio mentꝭ ſit pec-
catum. R̄ᷓ ſm Tho. ſcd̄a ſcd̄e. q. 83. Si
qs ex ꝓpoſito in orōne mente euaget̃
pctm̄ eſt ⁊ īpedit orōnis fructū. Et ꝯ
hoc dic̄ Aug⁹ ī regula. Pſalmis ⁊ hym
nis cū oratꝭ deuꝫ hoc verſet̃ ī corde qđ
ꝓfert̃ in ore. Jtē ꝯ hoc ꝑcipit̃ clericꝭ ꝙ
officiū dīnū q̄tū eis deus dederit ſtu-
dioſe celebrēt pit̃ ⁊ deuote. ex̃ de cele.
miſ. dolentes. Euagatio v̄o q̄ fit ꝑt ī-
tentionē. orōnis fructū nō tollit. Vn̄
Baſili⁹ dic̄. Si debilitatus a pctō fixe
neqs orare. q̄tū potes teip̄m exhibeas
⁊ de⁹ ignoſcet eo ꝙ nō ex negligentia
ſꝫ ex fragilitate nō potes ut oꝫ aſſiſtere
corā deo. A .Jdē ī ſū. con. in ocā. q.
iiǒ. Et addit̃ circa finē ꝙ ī orōnibꝫ ad
quas obligamur ex voto uel ex pn̄iali
īiūctiōe uel ex ſtatuto eccl̄ie. tenemur
repellē nō ſolū cogitatiōes vanas ſed
etiaꝫ bonas tn̄ īꝑtinētes. vn̄ dic̄ Ber.
ſuꝑ Cantꝭ. Spūs ſcūs illa hora. ſ. orōis
gratū nō recipit qcqd aliud q̄ qđ de-
bes obtulerꝭ neglecto eo qđ debes. B

Vtꝝ oratio debeat eē diuturna uel
etiā ꝯtinua. R̄ᷓ ſm Tho. vbi ſ̄. Oratio
ſm ſe ꝯſiderata non pōt eē ꝯtinua. qa
oꝫ etiā alijs opibꝫ occupari. Sed ſicut
dic̄ Aug⁹ ad probā. idō ꝑ certa īterual-
la horaꝝ ⁊ tēpoꝝ deū oram⁹ ut in illis
rerū ſignis noſipos moneam⁹. q̄tūqꝫ
in hoc deſiderio ꝓfecerim⁹ nobiſipſis
īnoteſcam⁹. ⁊ ad hoc agēdū nos acti⁹
excitem⁹. Vniuſcuiuſqꝫ aūt rei quāti-
tas oꝫ eē ꝓportionata fini ſicut quāti-
tas potionis ſanitati. Vn̄ ꝯn̄s ē ut orō
tātū duret quātū ē vtile ad excitādū
interiorꝭ deſiderij feruorē. Cū v̄o hāc
mēſurā excedit ita ꝙ ſine tedio dura-
re nō poſſit nō ē vlteri⁹ orō ꝓtēdēda.
Vn̄ Aug⁹ dic̄ ad ꝓbam. Dicūt̃ fratres
in egypto crebras qdē hr̄e orōnes ſed
eas tā breuiſſimas ⁊ rapti q̄dāmō ia-
culatas ne illa vigilāt̃ erecta q̄ oranti
plurimū nccīa ē ꝑ ꝓductiores moras
euaneſcat atqꝫ hebetet̃ intētio. Ac ꝑ h̄
etiā ipi ſatꝭ ondūt hāc intētionē ſicut
nō eē ꝓtēdendā ſi ꝑdurare nō pōt. ita
ſi ꝑdurauerit nō cito eē rūpendaꝫ. Et
ſicut h̄ ē attēdēdū in orōne ſingulari
ꝑ ꝯpationē ad ītētionē orantꝭ. ita etiā
in orōne cōi ꝑ ꝯpationē ad ꝑplī deuo-
tionē. Q aūt ꝺn̄s dic̄ Luc. 18°. Oportꝫ
ſꝑ orare. ⁊ Apl̄s. i. ad Theſal. 5°. Sine ī
termiſſiōe orate. intelligēdū eſt ꝙ ali-
qs ꝯtinue oret ꝓpt̃ ꝯtinuitatē deſide-
rij ſiue affectū caritatꝭ ex q̄ ꝓcedit orō
q in nob̄ oꝫ eē ꝯtinu⁹. uel qa nō inter-
mittat qn ſtatutꝭ tpibꝫ oret. uel etiam
ꝓpt̃ affectū q p⁹ orōnē remanet ī ipſo

orãte aut ĩ alio quẽ ipse suis bñficijs
ꝓuocat ut ꝑ se oret. Et h̄ nota etiam il
lud Iero. Nõ ẽ ꝟbis tm̄ s3 corde orãd⁹
deus. Quaꝓpt̄ melior ẽ septem psal-
moꝝ decantatio cũ cordis puritate et
spũali hilaritate q̃3 toti⁹ psalterij mo-
dulatio cũ anxietate cordis atq3 tristi
cia. ꝺ ꝯse. dis. 5. nõ mediocrit̄. A. Idẽ
in sũ. con. eo. ti. q. 116. B
Utrũ deus exaudiat pctõres orãtes
R° ſm Tho. scda scde. q. 83. Si pctõr
aliqd petit inq̃3tũ pctõr. i. ſm deside-
riũ pct̄ĩ hic a deo nõ exaudit̄ ad mise-
ricordiã s3 qñq3 audit̄ ad vindictã dũ
deus ꝑmittit pctõre3 ampli⁹ ruere in
pctã. Deus enĩ q̃dã negat ꝓpiti⁹ que
ꝯcedit irat⁹ ut Aug⁹ dic. Orõnem ꝟo
pctõris ex bono nãe desideĩo ꝓcedẽtẽ
deus audit. nõ q̃i ex iusticia. qa pctõr
h̄ modo non meret̄ s3 ex pura mĩsicor
dia. obseruad tñ q̃tuor ꝯditiõib9 que
cõĩter reqrũt̄ ad orõnẽ q̃ d3 exauditi
s. ut ꝑ se petat nccĩa. s. ad salutẽ pie 7
ꝑseuerant̄. Alias etiã ꝯditiões orõnis
hẽs h̄ in. §. q ẽ iuxta ꝓxĩe se. A. Idẽ
in sũ. eo. ti. q. 118. B
Utrũ orõ cadat sub p̄cepto. R° ſm
Ul. Ad orõnẽ qdẽ mẽtalẽ. A. 7 etiã
vocalẽ ſm eũdẽ. ut p3 ĩ sũ. eo. ti. q. 119.
vbi h̄ notãt̄. B. hõ tenet̄ ex iure nãli
qꝺ dictat hoĩ q̄ disponat se ad ea sine
qb9 nõ ẽ sal⁹. A. Que dispositio nõ ẽ si
ne orõe ut ibidẽ. B. Et ad h̄ ius acce
dit auctoĩtas xp̄i dicend Luc. 18°. O3
sp̄ orare. Sup q̊ Criso⁹ dic. Oport3 ne
cessitatẽ dic. A. H̄ ꝯtinet̄ sub illo p̄ce-
pto. Memẽto ut diẽ sabbati sanctifi-
ces ut ibi. B. Ad vocalẽ ꝟo orõnem
seu cũ cãtu non tenet̄ qs ex p̄cepto di
uino. A. s. q̊ ad determĩatũ modum
orãdi. ut ibidẽ. qꝺ ĩtelligi d3 q̊ ad q̃3ti
tatẽ, al' bñ determĩat̄. qa dicẽ debem⁹
pater nr̄ 7c. Math. 6°. 7 Luc. xi°. Io
oẽs xp̄iani debẽt orõnẽ hãc dñicã sci-
re 7 dicẽ. de ꝯse. dis. 4. vos añ oia. B
S3 ex statuto eccl'ie q̃ missas 7 horas ca
nonicas ĩdixit mĩstris eccl'ie uel etia3
ex iniũctiõe ꝯfessor̄ pro satisfactione
pnĩe. Con. Tho. ĩ 4°. dis. 15. addẽs q̄ 7
oib9 coĩter etiã non mĩstris videt̄ ab
eccl'ia determĩatũ tẽpus statutũ eẽ. cũ
ex canonũ statut̄ teneant̄ dieb9 festi-
uis diuis officijs interesse. ut mĩstris ꝑ
ꝓplo orantib9 suã intẽtionẽ ꝯforment
A. Idẽ in sũ. eo. ti. q. 119. B. Põt ad
hoc ptinẽ s. missa. §. plr. 7 s. hore.
Quot sũt ꝯditiões quas orõ d3 ha-
bere? R° ſm Ray. 7 Hosti. Xiij. Pri-
ma ẽ q̄ sit fidelis. Nã sine fide impossi
bile ẽ placẽ deo. 7 scĩ p fidẽ adepti sũt
repromissiones. ad Heb. xi°. Secũda
ut sit secura seu ꝯfidẽs. Iacobi p̊. Po-
stul3 ĩ fide nihil hesitãs. Tertiõ sit hũil'
Eccl. 35°. Orõ hũiliant̄ se nubes pene-
trabit. 7 de ꝯse. dis. 5. nõ mediocriter
Quarto sit discreta. Math. 20. Nescit̄
qd petat̄. Iac. 4°. Petit̄ 7 nõ accipitis
eo q̄ male petat̄. Quĩto deuota. i. po-
tius corde q̃3 ore. p̊ Reg. p̊. Anna loq̃
bat̄ in corde suo 7 vox penit⁹ nõ audi
ebat̄. Aug⁹. Quid ꝓdest strepit⁹ labi-
orũ si mutũ ẽ cor. Sexto verecũda. ut
in publicano q nõ audebat oculos ad
celum leuare. Luc. 18°. Septĩo secreta
Math. 6°. Tu aũt cũ orauer̄ 7c. Isido-
rus. Orõ p̊uat̄ loc̄ opportuni⁹ fundit̄
Octauo pura. Aug⁹ sup p̊s. Orõnis
pure magna ẽ ꝟtus 7 velut fidelis nũ
cius mãdatũ pagit 7 penetrat q̊ caro
nõ puenit. Itẽ Iohes os aureũ. Non
põt quisq3 grãm vite celestis accipe ni
si purgat⁹ fuerit ab omni sorde. ꝺ pe.
dis. i. nõ põt. Nono lacrimosa. Isa. 38°.
Audiui orõnẽ tuam 7 vidi lacrimas

y z

226

tuas. Et glo. Augꝰ. sup Thob. 4°. Orõ
deū lenit. lachrymā cogit. h̄ vngit. illa
pūgit. Decimo sit attēta. ut h̄. s̄. §. 5°.
dictū ē. Undecīo feruida. ps. Depca-
tus sū fa. tuā in toto corde meo. Duo-
decimo oposa. Thob. 12°. Bona est orõ
cū ieiunio ⁊ elemosyna. Et sup illud
Trenoꝝ 3°. Leuemꝰ corda nr̄a cū ma-
nibꝫ nr̄is. dic Gregꝰ. Cor cū manibus
ad deū leuat q orõne ꝫ suā opibꝫ robo-
rat. Decimotertio assidua. exēplo illiꝰ
qui panes ab amico petebat. Luc. xi°.
Et apl̄i pseuerātes in orõne spm̄ scm̄
acceperūt. Act. 2°. A. Idē in sū. eo. ti.
q. 20. Et in. q. se. dr̄ ꝙ q̄tuor sūt ↄdi-
tiones qbꝫ ↄcurrētibꝫ orõ sp̄ ē efficax
ad ipetrandū. quas põit glo. Luc. xi°.
sup ista pabola. Quis vr̄m hēbit ami
cū ⁊c. videlꝫ ut petat pie. pro se. pseue
rāter. ⁊ ad salutē. Et expõit Ul. dicēs
Pie. s. ut petēs nõ ponat obstaculum
gr̄e. ⁊ h̄ obstaculū ē indispositio petē-
tis ad illud qđ petit. Pro se. qa meito
ↄdigni vnꝰ alti gr̄am nõ meret. cum
vix sibi sufficiat ꝓpū meritu ꝫ ꝺm illđ
Math. 25. Ne forte non sufficiat nob
⁊ vobis. Ad salutē. qa ꝓ aliis ad salu-
tē nõ ptinētibꝫ deꝰ nõ exaudit. Perse
uerant. At ille si pseuerauerit pulsans
⁊c. Luc. xi°. Et subdit. Tamē deus ex
abūdātia pietađ exaudit frequēt etiā
cū nõ oēs he ↄditiões cõcurrūt. ꝫ his
ↄcurrētibꝫ nūq̄ ē inefficax orõ. B
Utrū in orõne sit aliqd determīate
petendū. R̄. ꝺm snīaꝫ Tho. scđa scđe.
q. 83. Si loq̄mur de bonis spūalibꝫ ut
de ṽtutibꝫ gr̄a ⁊ gloria. qbꝫ nec hõ põt
male vti nec de se malū euētū pn̄t hr̄e
talia sci absolute petūt. ꝺm illud ps.
Oñde faciē tuā ⁊ salui erimꝰ. Et iteꝝ.
Deduc me in semita mā. tu. Sꝫ si loq̄-
mur de tpalibꝫ. dicendū ꝺm Augꝰ. ad

probā. de orādo deuꝫ. Hoc licet orare
qđ licet desiderare. Tpalia auteꝫ licet
desiderare. nõ qdē pncipalr ut ī eis fi-
nē cõstituamꝰ ꝫ sicut q̄daꝫ āminicula
qbꝫ adiuuamur ad tēdēdū ī beatitu-
dinē inq̄tū p ea vita sustētat. ⁊ īq̄tū
nobis organice deseruiūt ad actū ṽtu
tū. ut ⁊ phus dic p̊ ethicoꝝ. Et iõ pro
tpalibꝫ licet orare. q̄ qdē ex q̊ nõ pnci
palit petimꝰ ꝫ in ordie ad aliud. eo te-
nore a deo petimꝰ ꝺm ꝙ expediunt ad
salutē. Alit tpalia determīate a deo pe
tere nõ oꝫ. qa pn̄t malū euentū hr̄e. ⁊
eis hõ põt bene ⁊ male vti. Uñ Ualeriꝰ
dic. Nos plerūq̄ id vođ expetimꝰ qđ
nõ īpetrasse meliꝰ foret. Et con. Ray.
⁊ Hosti. Et addunt ꝙ dñs ⁊ mgr̄ oīa
petēda ↄclusit in. 7. petitionibꝫ cū do
cuit nos orare pr̄ nr̄ ⁊c. B
Quõ ordinat petitiões ī orõne do
minica? R̄°. ꝺm Tho. vbi s̄. Orõ dñica
pfectissima ē. Et ꝺm Augꝰ. si recte ora
mus nõ aliud dicē possumꝰ. Nā pmo
ponūt ea p q̄ in nobisipis fiduciā ex-
citamꝰ. s. ↄsideratio caritađ eiꝰ ad nos
qa bonū nr̄m vult. Ideo dicimꝰ pr̄ nr̄
Et ↄsideratio excellētie q̄ põt. iõ dr̄. q
es in celis. Deīde sequūt. 7. petitiões
⁊ eo ordīe q̄ petēde sūt. Prima ptinet
ad dilectionē dei q̄ deū in seipo diligi
mus cū dr̄. sanctificet nomen tuuꝫ. i.
sanctū ab oībꝫ hēat. qđ ptinet ad glo-
riā dei ī hoībꝫ ꝓpagādā. Secūda pti-
net ad dilectionē q̄ diligimꝰ nos cum
dr̄. adueniat regnuꝫ tuū. i. p quā peti
mus ad gloriā regni eiꝰ puenire. Ter
tia petitio p quā petit directe id q̄ be
atitudinē meremur. cū dr̄. fiat volun
tas tua sicut in celo ⁊ in terra. Quarta
p quā petit illud q̊ īstrumētalit iuua-
mur ad merēdū. cū dr̄. pa. no. q̄ti. da
no. hodie. siue hoc ītelligatur de pane

sacramētali cui⁹ q̊tidian⁹ vsus ꝑficit hoī. in q̄ etiā ītelligunt̄ oīa alia sacra. siue etiā intelligat̄ de pane corꝑali. ut ꝑ panē intelligat̄ oīs sufficiētia vict⁹. Quīta ē remotio ei⁹ qđ eēt īpedimentū ꝑme petitiōis. qa directe excludit a regno. s. pc̄tm̄. vn̄ dr̄. Dimitte nob̄ debita nr̄a sicut ⁊ nos di. debi. nostꝛ. Sexta est remotio ei⁹ qđ nos īpedit a secūda petitiōe. s. ab obseruātia diuine volūtatꝭ. cū dicim⁹. Et ne nos īdu. in temp. ꝑ qđ nō petim⁹ ne tēptemur. ſꝫ ut a tēptatiōe nō vīcamur. qđ ē in tēptationē induci. Septima ē remotio penalitatꝭ pn̄tis q̄ est īpeditiua tertie petitiōis. s. sufficiētie circa vitam. vn̄ dr̄. Sꝫ libera nos a malo. A. Pn̄t et alie expositiones orōnis dn̄ice poni ſꝫ ꝑpt breuitatē omittūt̄. Ad rōnem tn̄ horaꝝ canōicaꝝ sciēdu; ſm̄ Vl. ⁊ ī sū. con. eo. ti. q. izz. ꝙ iō hore canōice diuidunt̄ in septē tp̄a. qa in his diuersa saluatorꝭ mysteria gesta sūt. Nā in nocte nascit̄. orat ꝑnoctās in orōne. ꝑditiose tradit̄. capit̄ ut latro cū gladiꝭ ⁊ fustibꝫ. oēm patiētiā exhibet gladiu; ꝓhibēdo. ꝓditorē ⁊ alios hostes suos caritatiue āmonendo. auriculaꝫ abcisam sanādo. volūtarie se pati ostēdēdo. ea q̄ instabāt ꝑdicendo. ad locū ꝓditioni ꝯgruū se trāsferēdo. hostibus obuiā procedēdo. eos solo v̄bo soletenus ꝓsternendo. seip̄m eis indicādo. opprobriꝭ falsoꝝ testium saturat̄. alapis a seruis cedit̄. ⁊ ut falsus ꝓpha puerili ludo illudit̄ ⁊ cōspuit̄. a discipul̄ deserit̄. a Petro negat̄ ⁊ ꝓtinus oculo mīsericordie ītuet̄. corp⁹ ei⁹ ī sepulchro q̄escit. aīa in inferno. Mane qđ ē hora ꝑma ī ꝯciliū iudeoꝝ ducit̄. falsa testimonia ꝯ̄ eū q̄runt̄. extorta ab ip̄o ꝓfessio d̄itatꝭ blassemia iudicat̄. vincit̄ cū falsis accusatōribꝫ. Pilato tradit̄. ⁊ ſm̄ quorūdā opīonē; resurgit. Hora tertia accusatur. Herodi mittit̄. ab ip̄o ⁊ suo exercitu sp̄nit̄ a q̊ etiā illusus ī veste alba ad examē Pilati remittit̄. clamoribꝫ iudeoꝝ crucifigit̄. a Pilato flagellat̄. sp̄m scm̄ mittit. Hora sexta iudicat̄. ꝯdēnat̄. cōspuit̄. illudit̄. spinis coronat̄. arūdine cedit̄. crucē sibi baiulās egredit̄. felle ⁊ aceto potat̄. cum sceleratꝭ ꝯputat̄. blassemat̄. irridet̄. tenebris corꝑalibꝫ occasus veri solis ondi tur. Hora nona matrē consolat̄. clamās morit̄. velū tēpli scidit̄. terra mouet̄. petre diuidūt̄. monumēta aperiunt̄. cēturio ꝯfitet̄. aliꝭ sua pectora tūdentes reuertūt̄. Hora vespertina lancea latus ei⁹ ꝑforat̄. ex vulnē sanguis cū aqua egredit̄. Sero qđ ē hora ꝯpletoriꝭ cenat cū ap̄lis cenā legaleꝫ. instituit sacr̄alem. lauat pedes ap̄loꝝ ⁊ extergit lintheo. ap̄lis ꝑdicat. ꝓ eis patrē orat. ad locū ꝓditionis ꝓꝑat. tristiciā suā manifestat discipul̄. trinam orōnem emittit. fact⁹ ī agonia guttas sudorꝭ sanguinei defluenꝭ ī terrā fundit. de cruce deponit̄. aromatibꝫ ꝯdit̄. īuoluit̄ syndone. sepulchrū lapide ꝑgrādi claudit̄. signat̄. custodit̄. vallat̄

Oratoriū.

Utꝝ liceat cuilibet in domo ꝓpria hr̄e oratoriū ꝑuatū. R̄ꝫ. Oratoriū ī forma ecclesie nō licet hr̄e absq̄ auctoītate ep̄i A. Si v̊o nō fit ī forma eccl̄ie bn̄ licet hr̄e cuilibet fideli. ut ī sū. con. li° 3°. ti. 24. q. i48. B. nec ibi missa celebrati nisi de ꝯsensu ep̄i ⁊ ꝓpt nccītateꝫ. ⁊ ꝙ nō fiat inde ꝑiudiciū enorme eccl̄ie ꝑrochiali. Cleric⁹ aūt q̄ sine auctoītate ep̄i ī tali oratorio celebrauerit dꝫ deponi. de ꝯse. dis. i. vnicuiq̄ꝫ ⁊ c. clericos.

7.c.si qs. A .Idē in sū.con.li° 3°.ti.
28.q.148.Ubi etiā dr̄ ƀm glo. Ray.
ꝙ ɔcessa licētia edificādi mōasteriū i
telligit᷑ 7 ɔcessa edificādi oratoria op
portuna infra septa ei⁹. Et in alkato.c.
si qs. dr̄ ꝙ in p̄cipuis solēnitatibꝫ nō
oʒ in p̄dictis p̄uatis oratorijs celebrari
nisi de ɔsensu epi. Qđ videt᷑ intelligē
dū qn̄ maior vrget necc̄itas ꝙ̄ in alijs
tpibꝫ i qbꝫ etiā sine licētia epi 7 iusta
cā nō oʒ in talibꝫ locis celebrari ut p̄
tactū ē. Iteʒ in dcā.q.148.dr̄ ꝙ qlibet
pōt auctoritate ꝓpa facē hospitale ad
recipiendū paupes sine oratorio tn̄. ƀ
talis loc⁹ nō gaudet libtate eccl̄iastica
7 emi 7 vendi pōt.

Ordo p̊

ORdo p̊ coīter quid sit! R̄e° scđm mgr̄m sn̄iarū 7 Tho. i 4°. dis.
25. Ordo ē signaculū qđdā in q̊ sp̄ualꝭ
ptās tradit᷑ ordīato ad officiū. A. hec
diffinitio fuit Hugꝭ. de scō vic. Et ƀm
Pe. ibi act⁹ exterior dr̄ signaculū ƀ exe
cutio illi⁹ ptātis dr̄ officiū. ut i sū.con.
li° 3°. ti. 22.q.1. B

Utrꝝ p̄ma tōsura siue corona sit or
do. R̄e°. Si loq̄mur de ordīe inq̄ꝫtū ē sa
cramētū 7 imp̄mit caracterē. isto mō
tōsura nō ē ordo. qa nec sacr̄m ē nec ī
p̄mit caracterē. Et h̄ ē sn̄ia Tho. in 4°.
dis. 24. Et ꝓpt h̄ iura int᷑ ordies non
posuer̄t tōsurā. 32. dis. seriatī. 77. dis.
illud. 93. dis. a subdiacono. Si v̊o loq̄
mur de ordīe n̄ ut ē sacr̄m ƀ largo mō
ꝓ deputatiōe ad dīnū cultū. sic ƀm eū
dem ordo ē. 7 ita nomīat᷑ ex̄ đ eta. 7 q̄.
cū ɔtigat. Sʒ ꝙ ibi dic Ber. ꝙ ē idē qđ
psalmistat⁹ nō ē sic. ut in se. §. pʒ. A
Nō ē ḡ p̄ma tōsura ꝓpe ordo ƀ dispo
sitio ad ordīes. ut i sū. cō. eo. ti. q. 2. B

Utrꝝ psalmistat⁹ sit ordo. R̄e° scđm
Tho. in 4°. dis. 24. In decretis dis. 21.
cleros. psalmistat⁹ 2⁹ ab hostiario int᷑
ordīes ponit᷑. nō ꝙ sit sp̄alis ordo ƀ qa
ē officiū ordini. s. lectoratui ānexū. 23
dis. psalmista. Nā qa psalmi cū cantu
ꝓnūciant᷑ iō lector dr̄ psalmista 7 can
tor qđ ē qđdā officiū int᷑ ordīes. A
Con. Pe. ut i sū. eo. ti. q. 3. B

Quot sūt ordīes! R̄e° ƀm sn̄iaʒ Tho.
in 4°. dis. 24. Si ꝓp̊e accipiam⁹ ordies
inq̄ꝫtū sūt sacr̄a septē sūt. q̄tuor. s. mi
nores. ut hostiari⁹. lector. acolit⁹. 7 ex
orcista. 7 tres sacri. s. subdiacon⁹. dia
con⁹ 7 p̄sbyter. Si v̊o largo mō suma
mus addet᷑ mīoribꝫ p̄ma tonsura siue
psalmistat⁹ ut qdā dicūt. Et de h̄ hēs
in p̄cedētibꝫ duobꝫ. §. Sacris v̊o ad
det᷑ ep̄atus. q tn̄ vtrꝝ sit ordo hēs i se.
§. A .Hoc coīter tenēt oēs theologi
s. ꝙ ordīes ꝓp̊e sūt tm̄ septē. ut in sū.
con. eo. ti. q. 4. B

Utrꝝ ep̄atus sit ordo. R̄e° ƀm Tho.
in 4°. dis. 24. Ordo pōt accipi duplr̄.
Uno mō ƀm ꝙ ē sacr̄m. 7 sic oīs ordo
ordinat᷑ ad sacr̄m eucharistie. Un̄ cuʒ
ep̄s nō hēat q̄ꝫtuʒ ad h̄ ptātē supioreʒ
sacerdote ep̄at⁹ nō ē ordo. Alio modo
pōt ɔsiderari ordo ƀm ꝙ ē officiū q̊d
dam respectu q̄rūdā actionū sacraꝝ.
Et sic cū ep̄s hēat ptātē in actiōibꝫ ie
rarchicis respectu corpis mystici sup̄
sacerdotē ep̄at⁹ erit ordo. Et isto mō
loquūt᷑ qn̄q꞉ iura. ut cū dr̄ ꝙ non pōt
ɔmittē ea q̊ sūt ep̄alis ordis nisi ep̄o.
ex̄ de ɔse. eccle. aqua. A .Et sic ordo
aliqn̄ accipit᷑ ꝓ sacro aliqn̄ ꝓ gradu di
gnitatis. ut 7 pʒ i sū. con. eo. ti. q. 3. Hoc
coīter tenēt oēs theologi. s. ꝙ ordīes
ꝓp̊e sūt tm̄ septē. ut i sū. eo. ti. q. 4. B

Utrꝝ ordo sit vnū sacr̄m. R̄e° scđm
Pe. Unū ē nō vnitate indiuisibilitatis
sicut pūct⁹. nec ɔtinuitatis sicut linea.
nec pfectiōe vni⁹ forme sicut corpus

aiatū. ſ; eſt vnū pfectōe vniꝰ finis. qa
cū ↄſtituat̄ ex diuerſis ordībꝰ ſpālibꝰ
oēs ordināt̄ ad vnū actū. s. ↄſecratio
nis eucharistie. A .Sicut etiā domꝰ
dr̄ vna ſm eūdē. ut ī ſū. eo. ti. q. 5. B
¶ Utrū in ordīe cōferat̄ grā. R° ſcd̄m
Tho. 7 Pe. in 4°. diſ. 24. In ordīe cō-
fert̄ grā gratū faciēs q̄ nccīa ē nō ſolū
ad digne ſuſcipiendū ſacr̄m ſ; etiā ad
digne miſtrādū. A .Idē in ſū. con.
eo. ti. q. 9. B
¶ Utrū ordo liberet a fortuna ſeruili.
R° ſm Ray. Nō ſolū epālis dignitas
ſ; etiā ſacerdotal̄ liberat a cōditiōe uel
a fortūa ſeruili uel aſcripticia. diſ. 54.
ſi ſeruꝰ ſciēte. Et ſm canōes etiā a cu-
riali fortūa ſiue vīculo. qa ut dictū ē
liberat a ſeruili q̄ fortior ē. di. 54. fre-
quēs. 7. c. ex ātiquis. Un̄ q̄tū ad h̄ nō
tenet illud. c. ſi ſeruꝰ ſciente. A .quia
illud. c. eſt q̄dā lex q̄ reuocat̄ p ius ca
nonicū ſm glo. ibi p rōnē p̄tactā. B
Uerūtn̄ curialis nō dꝫ ordīari. ut. ī. or
dinādꝰ. §. 15°. A .s. q incipit. 15°. B
¶ Utrū votū caſtitad ſit ānexū ordini
ſacro. R° ſm xb. Nō. ut pꝫ in grecis q
nō tenent̄ ad cōtinētiā nec apud nos
illi q inuitd vxoribꝰ ordinant̄. A .Ta
les tn̄ nō pn̄t debitū exigē licꝫ teneāt̄
reddē. ut ſ. īpedimētū xi°. §. p̄. ī addi
tione. B .Sꝫ tale votū ānexū ē ordini
ex ↄſtitutiōe eccl̄ie ꝓpt honeſtatē ſa-
cri ordīs. ſicut Hug. notauit. 28. diſ.
in pn°. A .Cō. Tho. ſcd̄a ſcd̄e. q. 88. B
¶ Quot mōis ordīatio dr̄ ſymōiaca?
R° ſm Ray. q̄tuor mōis. Naꝫ alia ex
pte ordīatord tm̄. Alia ex pte ordinā-
di tm̄. alia ex pte vtriuſqꝫ. alia ex neu
triuſqꝫ pte. vide. ī. ſymonia p̄. §. 6°.

ORdo 2° q̊ ad rituꝫ et
tēpꝰ. Utruꝫ
neceſſe ſit inſtrumētū in ordi
natiōe exhibitū corpalit̄ tāgi. R° ſm
Tho. in 4°. diſ. 24. Quidā dicūt ↄta-
ctū inſtrumētoꝝ māliū ab eo q ſuſci-
pit ſacr̄m nō eē de nccitate ſacri ſ; ſolā
porrectionē. Tn̄ ipa v̄ba forme videt̄
oñdē q ↄtactꝰ māe ſit de eēntia ſacri.
qa dr̄. accipe h̄ uel illud ₵c. A .Pri-
mā opīonē ſeqt̄ Al. quā etiam nō oīo
reprobat Tho. licꝫ ſcd̄a videat̄ ſibi tu-
tior. ut pꝫ ī ſū. con. li° 3°. ti. 23. q. xi. vbi
etiā pꝫ q Hoſti. multum diſcrepat ab
his. Jō h̄ paſſus penitꝰ videt̄ ābiguus
ꝓptea ps tutior ē eligēda. ex̄ d hoī. pe
titio. 7 de p̄ſby. nō bap. veniēs. ibi. nō
ītelligit̄ iteratū qd̄ ābigit̄ eē factū. B
¶ Utrū pluteſ ordīes eodē die poſſint
ↄferri. R° ſm Ray. Uno die nō debēt
ↄferri vni oēs mīores niſi h̄ obtineat
de ↄſuetudīe eccl̄ie. Itē vnꝰ ordo ſacer
cū minoribꝰ ul̄ duo ſacri nullo mō cō-
ferūt̄ eodē die vni. diſ. 77. ī ſingulis.
7. c. qcūqꝫ. ex̄ de eo q fur. or. ſuſ. cū hic
lator. ex̄ de tēp. or. l̄ras. 7. c. dilectꝰ. Et
de pena epi q ↄ̄ h̄ ordīat hēs. ī. ordina
tor. §. 3°. Ille v̄o q furtiue ↄ̄ p̄dictā for
mā ordineꝫ recipit dꝫ deponi. diſ. 77.
ſubdiaconꝰ. ex̄ de eo q fur. ordīes ſuſ.
īnotuit. Si tn̄ recepd iux̄ ↄſuetudineꝫ
patrie q̄tuor mīoribꝰ ordinibꝰ ſubdia
conatū eadē die furtiue recipiat. pōt p
mitti miſericordit̄ ī mīoribꝰ tm̄ mini
ſtrare. Et ſi intrauerīt religionē 7 vita
moreſqꝫ eiꝰ exegerīt abbas ſi voluerit
in aliȷs ordinibꝰ poterit diſpēſare. ut ī
dcō. c. cū. h. Et idē ſm Hoſti. ſi duos
ſacros ordīes ſimul recepit. A .Idē ī
ſū. con. eo. ti. q. iꝫ. B .Sꝫ ſi lata fuiſſet
p̊us excoīcatiōis ſnīa ↄ̄ ſic recipiētes
A .i. fuiſſet inhibitū ne ſic ordines re
cipent̄ ſub pena excoīcatiōis. ut ī dcō
c. īnotuit. B .7 nihilominꝰ recepint
nō poterit cū eis diſpēſati niſi p papā

ut in dcō.c.innotuit. A .h vr̄ sentire Goff.7 Hosti.q absolute dicūt q̄ qui p⁹ intermīationē anathemad ordīat᷑. nō pōt cū eo dispēsari nisi p papā nisi q̊ ad miores ordīes in qb⁹ h casu pōt dispēsare etiā ep̄us ꝑm Hosti.7 in sū. eo.ti.q.14.Sȝ hec vident᷑ intelligēda ꝑm distictionē Ray.q dīc ut pȝ in dicta.q.14.q̄ si qs ꝯ ꝓhibitionē factam sub pena excoīcatiōis clādestine recepit duos ordīes sil᷑ tūc nō poterit cū eo in executiōe ordinū etiā si religionē ītrauerit dispēsari nisi de licētia pape. dcō.c.īnotuit.Si vō aliqs recepit furtiue ordinē sacrū uel nō sacrū distingue.qa aut fuit ꝓhibit⁹ sub intermīatiōe anathemad aut nō. In p̊ casu poterit ꝯdigna satisfactiōe p̄missa cuȝ eo ut in suscepd mīstret ordīb⁹ ep̄s dispēsare.7 si intrauerit religionē etiā in suscipiēdis postq̄ȝ aliquāto tp̄e fuerit in ea laudabilit᷑ ꝯuersat⁹.In 2° aūt casu poterit cū tali etiā in seculo remanēte p⁹ ꝯdignā satisfactionē tā ī suscepd q̄ȝ in suscipiēdis ordinib⁹ dispensare.ex̄ de eo q fur.or.suſ.c.p̊ .h ibi. Et dr̄ qs ꝓprie furtiue ordinē suscipe q ꝯ ꝯsciē tiam sui ep̄i 7 sine examīatione ꝓmouetur ꝑm glo.ex̄ ð eo q fur.or.suſ.c.p̊ B .Et addit Hosti. q̄ etiā papa de facili nō dispēsat.De dispensatiōe cū ordinad ab alieno ep̄o 7 h⁹mōi hēs.ī .ordinat⁹ p̄.§.anp̄ l᷑. B

Utrū ī ordine faciēdū sit scrutiniū. R° ꝑm Hosti.Circa h faciendū est duplex scrutiniū.Unū an̄ ordinationem qð diligent᷑ faciēdū est.ex̄ de elec.nihil est.§.epi.Et incipit in feria quarta p̄cedēte sabbatū ordinationis 7 durat vsq̄ȝ ad dictū sabbatū.p archidiaconū qdeȝ de iure cōi.ex̄ ð offi.archi. ad hec.7.c.ut nostrū. A .Olim ep̄us eligebat scrutatores seu examīatores 24.diſ.qn̄.Et notat᷑ in sū.eo.ti.q.17. ꝑm Goff.Sȝ ut h dr̄ 7 etiā ibi hodie ð iure spectat examīatio ad archidiaconū. B .Qui hēbit diligent᷑ inqrē de vita ordinādi.de genere.de patria.de etate.de titulo ad quē ordinat᷑.ð loco in q̊ ꝯuersat᷑.de sciā.de fide.7 de alijs q̄ ꝯtinent᷑ in regula ap̄lica.de qb⁹ dr̄.ī ordinād⁹ q̄i p totū. Et sic in sabbato q ꝓbati sūt ep̄o p̄ntent᷑.38.diſ.qn̄. Istud.c.poti⁹ est.24.diſ. B .Aliud scrutiniū fit ī ipsa ordīatiōe qn̄ ordinādi ep̄o p̄ntant᷑ an̄ altare cū archidiacon⁹ dīc.Postulat scā mat᷑ eccl̄ia ⁊c. 7 ordinatore īterrogāte. Scis illos eē dignos.Et r̄ndet.Q̄tū hūana fragilitas ⁊c.Et qdē p̄ntator in tali r̄nsione nō peccat dū t̄n ꝯ ꝯsciam nō loquat᷑. ex̄ de scru.ī or.fa.c.vno. Aliogn ꝯ.28 q.i.§.p̊. A .Meli⁹ facit dcm̄.c.vnicū B .Nā quē nescit indignū dȝ p̄sumē dignū.ex̄ de p̄sūp.dudū.Q̄ si archidiaconū remordeat cōsciā de aliq̊ q non sit dign⁹ tūc anteq̄ȝ veniat᷑ ad ordinationē secreto studeat ep̄o denūciare. ex̄ de scru.in or.fa.c.p̊.Et si ep̄s nolit desistē archidiacon⁹ dȝ se subtrahē et si nō pōt sine scādalo dȝ illa v̊ba dicē tāq̄ȝ mīster eccl̄ie q̄ n̄ iudicat ð occulto sed nullo mō crimē l̄ris dȝ publicare Con.Inno. A .Idē ī dcā.q.17.7 se. B

Quid si sine examīatiōe qs ē ordinat⁹? R° ꝑm Hosti. Si sit notus 7 dignus nō peccat᷑.qa tales nō sūt examinādi.ar.24.diſ.null⁹. A .Fallit h in ep̄o ꝯsecrando q q̄ȝuis sit not⁹ t̄n examinat᷑.23.diſ.q ep̄s.ꝑm Goff.7 in sū. con.eo.ti.q.19.Sȝ si indign⁹ sit depōi dȝ. B .ex̄ de corpo.viti.exposuisti.Si vō sit ignot⁹ q̄ȝuis dign⁹ deponēd⁹ est 24.diſ.c.vlt.7 multo forti⁹ si īdign⁹

50.dis.ex penitentibꝫ. A .Idem in dicta.q.19. B

Quid si in examinatiōe crimē suū nō exposuit? R° ſm Hosti. Ordinandus tenet̄ ꝯfiteri crimīa seu īpedimēta notoria iuris uel facti. nisi fuerit cū eo dispēsatū. dis.50.ex penitētibꝫ. Itē tenet̄ ꝓdere grauia seu enormia. s. que etiā post pniaꝫ executionē impediūt. ut hoīcidiū symōia in ordīe 7 hꝰ mōi. A .Etiā si sint secreta. ut in.c.q̄situ̅. ex̄ de tēpo.or. B .Alia v̄o que nō impediūt non tenet̄. ex̄ de temp.or.c.fi. Si v̄o fraudulent̄ defectꝰ subticet nō habebit executionē ordīs sic suscepti. ex̄ de renūci. nisi cuꝫ ꝑdem.§.ꝑsone. Si v̄o ꝯfitet̄ 7 dispenset̄ cū eo securus erit ſm Inno. ut vlteriꝰ nō accusetur. Alit̄ secus.34.dis.c.vld. A .Potius videt̄.24.dis.c.fi. B .Si nō dispēset̄ 7 nihilominꝰ ordinet̄ nō debet ordiatus in illo ordine admitti. 81.dis.si qs sane. Con. Goff. A .Idē ī dcā.q.19. B

Quibꝫ tpibꝫ debēt ordīes ꝯferri? R° ſm Ray. Ordines generalit̄ ꝯferri pn̄t in sex tēporibꝫ anni. s. In sabbato quatuor temporꝝ. Et in sabbato ante dominicā de passiōe. Et ī sabbato scō pasce. dis.75.c.vld. ex̄ ꝺ tēp.or. de eo. Papa v̄o pōt ꝯferre subdiaconatū in diebꝫ dn̄icis. 7 in aliꝭs p̄cipuis festiuitatibꝫ. Itē in dn̄icis diebꝫ solēnibꝫ qlibet ep̄us pōt conferre minores aliqbꝫ ita tamē ꝙ nō multis ne videat̄ generalē ordinationē facere. ut notat̄ in dicto.c.de eo. Con. Hosti. 7 Goff. 7 aliꝭ. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.30. B

Quare sacri ordīes semp sūt conferendi in sabbato? R° ſm Hosti. quia sabbatū significat requiē. 7 qui trāsit ad clericatū irreuocabilit̄ p susceptionē sacri ordīs trāsit ꝺ labore secularium negociorꝝ ad vacandū spūalibus. dis.88. fornicari. Et ap̄lus. 2. Thimot. 2°. Nemo militās deo īplicat se negociꝭs secularibꝫ. Con. Inno. 7 Goff. A .Cō. etiā Vl. ut in dicta.q.30. B

Utrꝝ aliquo modo ordīes sacri possint ꝯferri in dn̄ica. R° ſm Ray. Si in sabbato ordinationū tam ordinās q̄ꝫ ordinādus cōtinuaret ieiuniū nec comederet nisi forte celebrando. tūc in mane sequenti dn̄ice posset sacer ordo ꝯferri. quia tūc mane diei dn̄ice intelligit̄ trahi ad sabbatū ꝓpter ꝯtinuationē ieiuniꝭ. Et idē intelligendū est de nocte ante diē pasce si tūc celebraret̄ ut erat mos antiquitꝰ. A .s.ꝙ in dcā nocte possint ordīationes fieri 7 non in aliꝭs noctibꝫ ſm Inno. in.c.l̄ras. ex̄ de temp.or. B .Porro talē cōtinuationē ieiuniꝭ nō expedit facere nisi in necessitate. Con. Hosti. 7 Inno. 7 aliꝭ. A .Hec parti fuerūt dicta Ray. 7 partim aliorꝝ. ut pꝫ in dicta.q.30. vbi etiā dr̄ ſm glo. Ray. ꝙ cōtinuatio ieiuniꝭ sic dꝫ ītelligi ꝙ die sabbati 7 nocte sequenti nihil comedat̄ uel sumat̄ ul̄ bibatur. Et ſm Inno. in dicto.c.l̄ras. celebrans die sabbati non debet sumere nisi corpꝰ et sanguinē. B

Que pena eorꝝ q extra statuta tēpora sacrū ordinē susceperūt? R°. Nō debent ꝑmitti in susceptis ordinibꝫ ministrare. ex̄ de tempo.or.c.2°. Tn̄ caracterēꝫ susceperūt. Et ep̄s imposita eis ꝑmo penitētia ꝯpetenti sustinere poterit ut postea in susceptis ordinibus ministrent. ex̄ de tēpo.or. ꝯsultationi. Et ſm Inno. Ber. 7 Ab. q addit. ꝙ secꝰ est in ordinibꝫ suscipiēdis. A .Idē in sū.con.eo.ti.q.33. Si tn̄ ante mīstrent habes s̄. dispēsatio.§.6°. v̄.9°. Ordinatores vero debent priuari auctoritate

y 5

229

ordinādi.ut in eo.c.2°. B
¶ Quid si aliqd omittat̄ in ordinati-
one de forma? R° fm Ray. Si aliqd
omittat̄ qđ sit de substātia. aut etiā si
dubitet̄ vtrū sit de substātia tota ordi
natio deb3 iterari qī nihil sit factū. Ni
hil enī intelligit̄ iteratū qđ nescit̄ esse
factū. de ɔse. dis. i. solēnitates. Si aūt
omissū est id de quo expssum ē q̄ non
est de substātia nō oʒ ordīatio iterari
sed quod omissū est debet statuto tpe
caute suppleri. ex̄ de sacra. ite. c. psbr. 7
c. p̄. Con. Inno. A. Idē ī sū. con. eo.
ti. q. 34. B. De eo q̄ scient̄ ordinem
iterat hēs s̄. dispēsatio. §. 7°.
¶ Que sūt illa q̄ nō sūt de substātia?
R° fm Ray. Expssuȝ ē q̄ de substātia
nō est ipsuȝ temp⁹ ordinationū. ex̄ de
temp. or. sane. Itē nec etas ordinandi
dis. 77. subdiacon⁹. 7. c. in veteri. Iteȝ
nec vnctio. ex̄ de sacra vnc. c. p̄. circa fi
nem. 7 de sacra. nō ite. c. p̄. Itē q̄ ordi
nandus in psbyterū uel diaconū reci-
piat impositionē manus epi. A. s. ta
ctu corpali. ut in. c. vlt. de quo statim
B. ex̄ de sacra vnc. ite. c. vlt. Itē q̄ or
do recipiat̄ a ppo epo uel q̄ nō recipi-
at qs oēs ordines simul sed seruat̄ de-
bitis intersticijs. ex̄ de tēpo. or. q̄ trās
lationē. 7. c. lrās. 7. 9. q. 2. Lugdunē
sis. Con. Hosti. 7 fm eūdē Hosti. 7 eti
am Hug. 7 xb. non est de substātia q̄
ordinās 7 ordinādus sint ieiuni. A
Hoc coīter tenēt doc. licȝ Ray. de hoc
dubitauerit. ut pȝ in sū. eo. ti. q. 34. B
Sūt alia de qbꝫ nescit̄ vtrū sint de sub-
stātia uel nō. ut missa. de qua etiā Ho
sti. dic dubiū. A. In dcā. q. 34. B
Tamē in minoribꝫ ordinibꝫ non videt̄
dubiū q̄ missa nō est de substātia. A
Forte hoc pōt intelligi ex ɔsuetudine.
que est optīa legū īterpres. ff. de legi.

si de interptatiōe. Iteȝ ad materiā ad-
uertendū fm Inno. 7 in dicta. q. 34. q̄
cū in ordinatiōe alicui⁹ in diaconū ul̄
sacerdotē omissa est manus īpositio 7
postea supplet̄. dicunt̄ etiā omnes orō
nes que pcipiunt̄ dici qñ fit man⁹ im
positio. qa ipi man⁹ impositioni adhe
rent. Et de man⁹ impositiōe fit mētio
in orōnibus. Item dicit q̄ vbi diuisi 7
diuersi sunt act⁹ non est iterandū sed
supplendū. sicut in ordinatiōe sacerdo
tis alius actus est tenere man⁹ sup ca-
put. ali⁹ dare ei calicem 7 patenā. q̄rū
si aliquod defuerit legitime factū non
erit postea iterandū. Quidā tñ dicūt
q̄ hec duo. s. de calice 7 de patena non
sūt supplenda. quia nō sūt de substan-
tia. tamē securi⁹ est supplere. Itē si ps
alicui⁹ orōnis omissa esset. a capite in-
choanda foret. Tamē in ordibus mul
te orōnes possūt esse que nō sūt de sub
stātia ordinis. vnde si talis ordo legi-
time collatus eēt non pͥpter hoc reite
raretur. Itē si tm̄ vna man⁹ inūcta est
postea solius alterius manus inūctio
supplēda est. 7 vbi in orōnibꝫ dicitur
manus in plurali dicet̄ man⁹ in singu
lari. Et si facta esset vnctio in aliquo
7 nō dicta orō uel ecōuerso. repetēdū
erit vtrūq3. qa actus non sūt diuisi cū
in orōnibꝫ fiat mētio de vnctiōe. Iteȝ
quod omissū est debet suppleri p eū q
ordinauit. Quod si fieri nō pōt p aliū
suppleri pōt. Itē si epus in ordinando
ex infirmitate deficiat p eū postea uel
p aliū ichoabit̄ vbi ipse dimiserat nisi
sint aliqua coherētia. ut vnctio 7 orō
ut dictū ē. ul̄ nisi vn⁹ sit actus. ut patȝ
in forma ɔsecrationis eucharistie 7 in
forma baptismi. cui⁹ pte iā dicta si de
ficiat minister p aliū reincipit̄ forma
in baptismo 7 ī missa ab illo loco. qui

pridie ꝶc. Con. Hosti. Itē q̄ dictū ē
omissū caute suppleri. Hosti. i. c. p̄sby
ter. ex̄ de sacra. ite. vbi ⁊ Inno. ponit p̄
dicta. ut ⁊ pꝫ in dicta. q. 34. expōit ꝙ fi
at suppletio tēpore ordinatiōis ⁊ veni
at patiēs defectū q̄i mīstrans epo. nec
erit intētio epi nec ipsi⁹ ꝙ orōnes sup
ipsū iterenť. ⁊ cum venerit eps ad id
q̄ omissū ē suppleat. ⁊ pōt fieri vltīo
post alios eiusdē ordīs ut mag̅ celeť.
Pōt etiā epus ei dicere. Uade ⁊ porta
mihi librū uel aliā rem q̄i credant cir
cūstantes ꝙ ppter mandatū sibi īiun
ctū imposuerit manū. uł etiā in capel
la sua paucis ⁊ bonis secretarijs voca-
tis p̄uatim poterit ordines celebrare.
Quousqꝫ aūt h̄ supplementū recepit
executionē suscepti ordinis nō h̄ebit
52. dis. sollicitudo. ⁊ ex̄ de sacra. ite. c.
p̊. ⁊ ibi glo. ⁊ in dcā. q. 34. B

ORdo 3ᶜ quo ad cara-
cterē. Utrū in
quolibet ordine imp̄mať spe
cialis caracter. ⁊ an caracter vni⁹ or-
dinis p̄supponat caracterē alteri⁹ or-
dinis. Rꝫ° s̄m Tho. in 4°. dis. 24. In q̊-
libet ordīe sicut confertur specialis po
testas ita imp̄mitur specialis caracter
nec caracter vni⁹ ordinis p̄suppōit ca-
racterē alteri⁹ ordīs. Nā recepto ordi
ne posteriori ⁊ p̄termisso p̄cedēti. nō
ppter h̄ debet reordīari in ipso poste-
riori. ex̄. de cleri. p sal. pmo. c. vnico.
Con. theologi omnes. A. Idē ī sū.
con. li° 3°. ti. 22. q. 6. B.

Utrū ante caracterē ordīs p̄exigať
caracter baptismi ⁊ cōfirmatiōis. Rꝫ°
s̄m Tho. vbi s̄. Caracter baptismi p̄ex
igitur de nccītate. qa est fundamētū
oīū sacramētorū. ex̄ de p̄sby. nō bap.
c. p̊. ⁊ c. veniēs. Sꝫ caracter ꝯfirmati-
onis nō p̄exigitur de nccītate qn̄ sine
illo recipiat qs caracterem ordinis. tn̄
de ꝯgruo p̄exigiť. Con. Pe. ⁊ alij. A
Idē in sū. eo. ti. q. 7. B

In quo actu imp̄miť caracter ī sin-
gulis ordinibꝫ. Rꝫ° s̄m sn̄iam Tho. in
4°. dis. 24. et. 25. Sacerdotalis caracť
imp̄miť qn̄ datur ei ab epo calix cum
vino ⁊ patena cum pane ⁊ sub debita
forma v̊borū. quia tūc cōfertur ei ptās
ad p̄ncipalē ei⁹ actū q est ꝯsecrare cor
pus ⁊ sanguinē xp̄i. A. Pe. aūt dic.
ꝙ in ordine sacerdotali imp̄miť cara-
cter in impositiōe man⁹ q̄ est organū
organorū ⁊ organū ꝯsecratiōis ⁊ mini
stratiōis sacrorū. ut in sū. con. eo. ti. q.
10. B. Diacono v̊o imp̄miť in datio-
ne libri euāgeliorū. tūc enī ei dať ptās
legēdi euāgelia in ecclesia q̄ est eius
secūdari⁹ actus in quo includiť p̄nci-
palis. s. dispēsatio sacramēti eo modo
quo diciť s̄. diacon⁹. Subdiacono v̊o
in porrectiōe calicis vacui. A. s. cō
secrati s̄m Pe. ⁊ Al. ⁊ in dcā. q. 10. B
qa habet portare vasa dn̄ici corporis
⁊ sanguīs. Acolito in acceptiōe vrceo
li ⁊ candelabri. s̄ p̄cipue vrceoli. quia
eius est p̄parare vinū ⁊ aquā ad mini
steriū. ⁊ accipit h̄ ab archidiacono. nō
ꝙ archidiacon⁹ cōferat sacr̄m ordinis
qui ꝯferť virtute v̊borū que dicit eps
A. Scd̄m Al. ⁊ Pe. mag̅ videť imp̄-
mi caracter cū dať cādelabrū q̄ꝫ in da-
tione vrceoli. Itē dicit Pe. ꝙ in tradi-
tione quā facit archidiacon⁹ fit ptād
collate exp̄ssio. ut in dicta. q. 10. B
Exorciste cū recipit librū exorcismo
rū. Eius enī officiū ē exorcismos me-
morie ꝯmēdare. ⁊ man⁹ sup cathecu-
mīos ⁊ energumīos ponere. A. Ener
gumin⁹ est demoniac⁹ s̄m catholicon
B. Lectori cū dať liber pphār. qa ei⁹
officiū ē pphetias legē ⁊ cathecumīos

230

p̄ma erudimēta fidei docere. Hostia-
rio cū offerunt̄ ei claues ostiorū eccl̄ie.
qa ei⁹ officiū est dignos ad sacramēta
recipe 7 indignos excludē. Hec sūpta
sūt breuiter ptim de Tho. vbi s̄. 7 pti
ex canone di∫.23. A .s.in.c. subdia-
conus.cū mult̄ alīs se. Et p̄dict̄ quo
ad exorcistā lectorē 7 Hostiariū.con.
Pe.ut in dcā.q.10. B
¶ Sed nūq d laic⁹ q oīo nescit lr̄as re-
cipit caracterem si ordinet̄? R̄e° scd̄m
Ray. Credo q̄ recipet. qa ex q̄ baptiça-
tus est susceptibilis ē cuiuslibet sacra-
mēti.cū baptism⁹ sit ianua oīu3 sacra-
mentoꝝ.32. di∫. veꝝ. circa fi. Et facit
ad h̄.1.q.2. ventū.v̄.sed dicit̄. A .Me-
lius in.c.veniēs.ex̄ de p̄sby.non bap.
B .Hoc tñ nullo modo debet fieri.33.
di∫.omnes. S3 qd̄ ibi dicit̄ q̄ substātia
sacerdotīj sūt eloqa dina. nō ītelligit̄
q̄ sit de substātia ordīs sed de substā-
tia executiōis. Idē Hosti. A .Idē in
sū.li° 3°.ti.5.q.3. Aduertendū etia3 q̄
laicus q nullū h3 ordinem posset oībꝫ
alīs p̄termissis recipe ordinē sacerdo-
talē f̄m theologos coīter. l3 Hug. di-
xerit q̄ non p̄ōt recipe nisi h̄eat ad mi-
nus p̄mā tonsura3 .ut in sū. con. li° 3°.
ti.22.q.41. B
¶ Utrū q coact⁹ ordinat̄ recipiat cara-
cterē. R̄e° f̄m Ray. Si coactio fuit cōdi-
tionalis ut p aliquā cōminationē uel
cruciatu3 vtiq3 recipit caracterem.ar.
di∫.74.vbi ista.5.di∫.de iudeis.1.q.1.
q̄ quidā. Nā in tali casu voluntas est
saltē indirecta de qua Aug⁹. voluit fa-
cere qa voluit viuē. A .15.q.1.merito
B .Sed si coactio fuit absoluta. ut si
oīo īuit⁹ violēt teneat̄ sub mānu ordīa-
toris nullū recipit ordine3. ut d̄ bapti-
çato p3 s̄.baptism⁹ 4°.§.3°. Cō.Hosti.
7 Goff. A .Idē in sū.eo.ti.q.49. B
Sed an talis teneat̄ cōtinē 7 an retineat
p̄uilegiū cl̄icale. h̄ēs.ī.ordīat⁹ p̄.§.8°.

ORdinandus.

Quales debeāt esse ordinādi
quibꝫ regimē aīaꝝ cōmitti debet ostē-
dit apl̄s.1.Thimot.3°. vbi ponit trede-
cim capitula dicēs. Primo o3 ep̄m eē
irreprehensibile3.2° vni⁹ vxoris virū.3°
sobriū.7.ī. dic nō vinolentū.4° pru-
dentem.5° pudicū. 6° ornatu3.7° ho-
spitalem.8° doctorē.9° nō pcussorem.
x° nō litigiosū.xi° nō cupidū. 12° do-
mui sue bene p̄positū. 13° parū.ī.sub-
dit.nō neophitū. Hāc eandē regulam
tradit ad Titū p̄.lic3 aliquātulū vari-
entur v̄ba. Et lic3 apostol⁹ videat̄ di-
ctam regulā in ep̄is posuisse.extendē-
da tamē est ad omnes ordinādos. ut
pbat Aug⁹.di∫.34.cognoscamus. A
al̄ cognoscim⁹. B .Et Ambrosi⁹ di∫.
81.apl̄us. A .Hoc videt̄ poti⁹ dictu3
Aug̃.qui ibi signat̄. Et idē qd̄ h̄ nōt̄
in sū.li° 3°.ti.p̄.q.1. B .Sūt 7 alia.x.
impedimēta ordinandoꝝ iure positi-
uo inducta. que 7 si addant̄ ad p̄dcā
tredecī capitula erūt viginti tria que
requirunt̄ circa ordinādos. vnde 14° q̄
nō sit solēniter penitens.15° nō curia-
lis.16° nō rōcinīs obligatus.17° non
seruus.18° nō corpe vitiatus.19° non
illegitime natus.20.non qui distulit
baptiçari vsq3 ad egritudinē mortalē
21° non pegrinus uel ignotus.22° nō
minor in etate.23° nō femina. De his
nūc p ordinē est dicendū.
¶ Primū ergo capitulū apl̄ice regule
est q̄ ordinādus irreprehensibilis sit.
Qd̄ ad titū dicit sine crimine.non est
intelligendū de quolibet crimīe. Alit̄
null⁹ posset ordinari. quia nemo sine
crimine viuit. Uñ Ieronim⁹ exponit

irrephēsibilē.i.nō obnoxiū rephēsiōi A .i.ɔdēnationi.ut in.§.nūc aūt.ꝺ quo.ī.7 notat in sū.li° 3°.ti.z.q.i.vbi notāt que in h̃.§.ponūt. B .Nā res pene ɔtra nām est ut sine pc̄tō aliquis sit. Sꝫ talis eligat cui⁹ cōpatione ceteri grex dicant. de h̃ dis.z5.§.nūc aūt. Potest tn̄ intelligi sine crimīe indispēsabili uel etiā sine crimīe qꝺ requirit dispēsationē 7 nō est adhuc dispēsatū De qua mā̃ hēs s̃.dispensatio.§.7°.7 8°. A .īmo.§.p̊.p totū. B .Vel sine crimīe enormi. de quo vide s̃.crimen §.z°.et s̃.enormia.§.p̊. A .Breuit intelligit de crimīe digno cōdēnatiōe ut dictū est.s.qꝺ impedit ꝓmouendū uel deijcit iā ꝓmotū.quod aliqn̄ recipit dispensationē 7 aliqn̄ nō. ut patet s̃.dispensatio p totū. B

¶ z° ordinādus sit vni⁹ vxoris.quod est intelligēdū negatiue.i.nō pluriū s.q̄ nūq̄ꝫ habuerit duas vxores.dis. 8z.ꝓposuisti.Nam nisi sic exponeret seq̄ret q̄ virgines 7 q nūq̄ꝫ habuissent vxorē n possent ꝓmoueri qꝺ eēt absurdū. A .Idē ī sū.li° 3°.ti.3°.q.i.ƒm Ray. Vl.7 Host. B .De mā̃ ei⁹ q plures hūit vxōes 7 dr̄ bigam⁹ hēs s̃.bigamia p to.

¶ 3° ordinādus sit sobri⁹ 7 non vinolent⁹.Et qdē q̄re sobrietas cibi 7 pot⁹ requirit in ordinādo.hēs .ī.sobrietas §.p̊.et z°.

¶ 4° ordinād⁹ sit prudēs.Debꝫ.n.habere triplicē prudētiā.s.sacre scripture.36.dis.p totū.Itē seculariū lraꝝ. A s.inq̄tū expediūt ad salutē 7 nō vltra ut in.§ ƀ ecōtra.de q̊.ī. B .37.dis.legim⁹.§.sed e ɔ̄.7.c.se.Itē seculariū negocioꝝ. A .s.inq̄tū ad saluteꝫ expediūt.al' sec⁹.qa nemo militās deo ꝛc̄.ex̃ ne cle.uel mo.c.p̊. B .39.dis.p to. De ista mā̃ plene habet.ī.scia p totū.

7 s̃.discere.7 s̃.mgr̄.p̊.et z°.

¶ 5° sit pudicus ut moribꝫ 7 vbis pudicitiā īdesinent ondat.Vn̄ Cant.p̊. gene spōse.i.p̄dicatores.turturi ɔparantur aui.s.caste.Nā vēcūdia ingenuos ꝓdit natales.ut ait Amb°. 86.dis.non satis. A .Idē ī sū.con.li° 3°.ti.7.ī pn̊. B .De mā̃ pudicitie hēt sad.ī.pudicitia. A .Et q̊ ad clericoꝝ pudicitiā specialit s̃.cleric⁹ p̊.et z°.p totū. B

¶ 6° q̄ sit ornat⁹ ornamēto īteriori 7 exteriori.de q̊ dcm̄ ē s̃. cleric⁹ p̊.§.z°.

¶ 7° q̄ sit hospitalis.Iero⁹.Dom⁹ clericoꝝ oibꝫ debēt esse cōes.16.q.i.qm̄. Nā hospitalitad hortator eē nō poteit q domū ꝓpriā hospitibꝫ clauserit.4z. dis.§.p̊.Itē qa pietas hospitalitad remunerat eternalit.Math.z5.Hospes erā 7 n̄ col.me.Itē remūerat tpalit.i. Thimod.4°.Exerce teipm ad pietatē. Et seqt.Pietas ad oīa valet ꝓmissiōeꝫ hn̄s vite q̄ nūc est 7 future.Vn̄ Abrahā 7 Loth hospitales erāt 7 āgelos recipe meruerūt. A .ut in dcō.§.p̊.4z dis. B .Et ad istam hospitalitatē pōt etiā reduci elemosyna.de q̄ hēs s̃. elemosyna p̊.et z°.et s̃.cleric⁹ 4°.§.5°.

¶ 8°.s.q̄ doceat.Vn̄ 7 dic doctorem. Vbi sciēdū q̄ doctrina ordinādoꝝ dꝫ in duobꝫ cōsistē.s.in disciplina correctionis.de q̄ dictū est s̃.correctio p̊.p totū.Iteꝫ in sermone p̄dicatiōis.de q̄ dicit.ī.p̄dicator p totū.

¶ 9° q̄ nō sit pcussor. de q̄ mā̃ vide.ī. pcutē.Cōcedit aūt mgr̄is 7 officialibꝫ clericis 7 p̄latis aliq̄lis verberatio minorū.ut s̃.excoīcatio z°.§.z°.et 7°.

¶ x° nō litigiosus.Et qdeꝫ qd sit litigiū 7 quale pc̄m̄ 7 q̄re litigiosus ꝓhibetur ordinari.hētur s̃.litigiū p totū.

¶ xi° nō cupidus id est auarus.Nam talis ordinari nō debet.Et est duplex

rō.pma est qa cupiditas ē radix oīuʒ malorū.i.Thimoth.6°.ex̄ de consti.naʒ ɔcupiscentiā.7.47.dis.vitū.7.c.bonorū.Secūda est qa mens eius cupiditate astricta semp aurū 7 redditus cōputat.gratius intuet aurū q̄ solem.44 dis.sicut hi.3.q.5.accusatores.De auaritia quoqʒ vide s̄.auaritia.7 s̄.negotiatio.§.2°.

12° sit domui sue.i.familie bn̄ p̄positus s.q eam honeste regat 7 eam a vitiis ad v̄tutes verbo 7 exēplo trahat.47.dis.§.necesse. Sed q̄re spālit in ordināndo h̄ reqrit̄. Rx° fm Ray.Duplex ē ratio.Una qa nō habʒ frontē rephendendi alios q suos negligit corrigē.ut in p̄dicto.§.necesse.Alia rō.qa presumit̄ vehement̄ ɔtra eū d̄ crimie negligentie q̄d adeo magnuʒ est q etiā depositionē inducit.81.dis.dictū.Si tñ sine culpa sua familia mala eēt nō imputaret̄ ei.47.dis.sicut hi. A .Potius in dcō.§.necesse. B .in fi.7.c.q̄tūlibet. A Idē in sū.con.li° 3°.ti.13.q.2. fm Ray.7 addit.Itē postq̄ pmotus fuerit ad epatū dʒ eē bn̄ p̄positus domui sue id est eccl'ie sue.qa non debʒ plura eccīastica bn̄ficia 7 maxie que curam habēt aīaʒ annexā vni q̄tūlibet exercitate psone vno tpe cōmittere s̄ singula singulis.89.dis.singula.7.q.i.in apibus. B

13° nō neophitus. Quis dicat̄ neophitus in fide 7 q̄re phibet̄ ordinari. hēs s̄.neophitus.Sit 7 neophitus in religione s̄.nouitius.§.plt. A .potius videtur.§.vld. B .

14° nō solēniter penitēs.quia tales nō debēt ordinari.dis.50.ex peniten. tibus.7.38.dis.illitteratos. A .In h.c. nihil videt̄ de h̄ haberi. B .Et de tali pnīa hētur.ī.penitētia 3°.Sʒ quare tales nō debent ordinari? Rx° fm Ray. Quadruplex est rō.Prima qa nō sūt digni recipe vasa sacramētoꝝ q dudū fuerūt vasa vitioꝝ.dis.50.illud. Licʒ enī pc̄m deletū sit p pnīam remanet tñ cicatrix.s.irregularitas q̄ ipsū ipedit.i.q.i.ventuʒ. Secūda est timor ne iterū labat̄.q quidē timor de ɔsuetudine pstina surgit.61.dis.in sacerdotibus.in fi.Tertia est scādalū ppl'i.Cū enī talis pnīa nō imponat̄ nisi p vulgatissimo crimie.ut qa totā cōmouit vrbem.26.q.6.c.fi.nō posset tal' sine alioꝝ scādalo ministrare.40.dis.de his vo.Quarta ē qa nō habēt frontē rephendēdi alios cū ipse sibi tacitus respōderet eadē se ɔmisisse uel maiora.25.dis.pmū.42.dis.§.p.Idē Tho.in 4°. dis.14. A Idem in sū.li° 3°.ti.15.q.1. B .Pōt aūt cū eis dispēsari in minoribus pꝑter necītatem uel vtilitateʒ ecclesie.dis.50.placuit.Et h̄ p epm exq̄ nō ē ei phibitū.ex̄ d̄ sen.ex.nup.Sed si absqʒ dispēsatiōe scient̄ ordinat aut indiscrete dispēsat dʒ puari potestate ordinādi ut in dicto.c.ex penitētibus. A .Idē in sū.eo.ti.q.2. B

15° nō curialis.Ubi sciendū q curialis fm Ray.tripl'r dicit̄.Primo mō large dicūt̄ curiales illi q quacūqʒ cōditiōe obligati sūt curie alicuius publice potestatis siue sint milites siue aduocati siue iudices siue officiales siue etiā histriones. 7 breuit̄ qcūqʒ hn̄tes officiū honestū uel inhonestuʒ dūmō curie obligati sint. 2° stricte dicūt̄ curiales q curāt 7 gerūt honesta curie officia.ut decutiōes iudices 7 similes.3° strictius dicūt̄ q in cā sanguis sūt officiales.7 q dū ptātibus obediunt sanguinē humanū effuderūt. 7 dicunt̄ isti curiales a cruore.Alii dicunt̄ a curia.

Oēs aūt curiales indistīcte ₰m Ray. ꝓhibent ordinari nisi p̄us sint absoluti a curia. dis. 51. c. 2°. et 3°. Sed postq̄ a curia sūt absoluti distīgue. qa si exercuerūt seua ut officiales uel milites q sanguinē hūanū effuderīt. siue turpia ⁊ inhonesta ut histriōes. nō p̄nt ꝓmoueri. dis. 51. c. p̊. et 3°. et. 46. dis. clīcus versus clericū. ⁊ de ɔse. dis. 2. ꝓ dilectione. Si v̊o honesta officia exercuerūt ut iudices aduocati tabelliones ⁊ huiusmōi in cā ciuili siue pecuniaria admittūt̄. dis. 61. osius. S₃ in cā sanguīs repellunt̄. ut s̄. hoīcidiu₃ 4°. §. p̊. Sūt aūt ₰m Ray. tres p̄ncipales cāe quare curiales ordīari ꝓhibent̄. Prima ē qa quidā ex p̄dicti frequent̄ irregularitatē ɔtrahūt ex officio suo. Secūda ē qa tales q̄nq₃ repetūt̄ ⁊ sic eccłia ꝑturbat̄. Tertia qa p̄sumit̄ ɔtra eos q̄ nō trāsieant ad clericatū voto religiōis ₰ ut fugiāt rōcinia dñoꝝ suoru₃. dis. 51. c. p̊. 2°. et 3°. 53. dis. legē. Idē Goff. ⁊ Hosti. A. Idē ī sū. cō. li° 3°. ti. 16. q. i. 2. ⁊. 3. B

¶ 16° nō rōciniis obligat⁹. sicut sunt tutores curatores ꝓcuratores ⁊ h⁹mōi De quib₉ an sint ordinādi vide s̄. obligatus ꝑ totum.

¶ 17° nō seruus. de qua mā habes. ī. seruus 2°. per totum.

¶ 18° nō corpore vitiatus. de quib₉. ī. vitiat⁹ corpe. Et nota h̄ q̄ quicūq₃ h₃ hūc defectū q̄ nō pōt bibē vinū nō d₃ ordinari. ut nōt̄. 2. q. 7. ipsi apłi. A In glo. B . qa talis mīstrās coīcare debet. de conse. dis. i. ep̄s deo. ⁊ de ɔse. dis. 2. pacta.

¶ 19° nō fili⁹ sacerdotꝫ nec al' illegitiē natus. s̄. illegitim⁹ ꝑ totū.

¶ 20. nō q distulit baptismu₃. Nā si quis adult⁹ san⁹ distulit baptiçari et postea in egritudīe timore morꝫ se baptiçari fecerit ꝓmoueri non pōt. Et cā est. qa p̄sumit̄ non vere cōtritus. Nā non ex volūtate sed ex necessitate videtur recepisse baptismū. dis. 57. si qs. de pe. dis. 7. null⁹. Aliā cām addit Vl. s. ut ꝑ hanc penā hoīes inducerēt̄ nō negligere suā salutē. Talis tn̄ pōt promoueri duob₉ casib₉. p̄mus si post baptismū fides ⁊ vita eius ꝓbabilis apparuerit. 2⁹ si raritas clericoꝝ hoc exegerit. ut in dicto. c. si qs. Sed cu₃ baptism⁹ tollat omne pc̄m̄ ⁊ sequelam peccati. ut dis. 26. deinde. ⁊. c. vna. q̄re nō tollit irregularitatē istam ? R̄ ₰m Ray. Quia baptism⁹ ita dilat⁹ inducit eā. vn̄ non pōt eam tollere. quia idem nō opatur ɔtrarios effectus. ar. ex̄ de baptismo. maiores. vltra mediū v̊. ₰ hec tāq₃ incōpossibilia. ⁊. 26. dis. deinde. Sec⁹ tamē est d̄ illo q distulit eucharistiā vsq₃ ad talē egritudinem. qa ꝓpter hoc nō repellit̄ ab ordīe. dis. 50. is v̊o. Et ē rō diuersitatꝫ. qa baptismus vix uel nūq₃ pōt differri sine culpa ⁊ etiā sine ꝑiculo. sed coīo q̄nq₃ differtur sine culpa. s. ex reuerentia. dis. 5. c. ad eius. ⁊ de pe. dis. 5. c. p̊. v̊. paueat. ⁊ de ɔse. dis. 2. quotidie. ⁊. c. ut qꝫ paras. A . Idē ī sū. li° 3°. ti. 20. q. i. 2. et. 3. ₰m Ray. ⁊ Vl. B

¶ 21° nō pegrinus ⁊ ignotus. de q b₉ vide. ī. ordinatio. §. 6°. et 7°. et. ī. peregrinus 2°. ꝑ totum.

¶ 22° nō minor in etate. Vbi sciēdū q̄ a septimo āno. A . s. cōpleto sicut ī. dicit̄ de anno. 12°. ⁊ colligit̄ ex tex. et glo. c. in singulis. de quo. ī. B . vsq₃ ad. 12. poterit recipe primā tonsurā et minores ordīes p̄ter acolitatu₃ quem p⁹. 12. tm̄ recipiet. dis. 77. in singulis. Subdiaconatu₃ v̊o recipe pōt in. 18°. Diaconatū in 20. p̄sbyteratu₃ in 25°.

232

ut in cle. generalē. de eta. 7 quali. 7 sufficit attigisse pdictū tempus. ar. ex de elec. cū in cūctis. A. Et notat glo. in dicta cle. generalē. B. Sed epatū nō nisi post cōpletū. 30. annū. ut in dicto c. cū in cūctis. A. Aduertendū etiā q si psona puecte etatis vult ordiari. non statim ppter cōplementū etad dz ad oēs ordines puehi. sed scdm Ray. 7 Hosti. 7 in sū. con. dicta. q. iz. p septem annos pōt recipe omnes ordines hoc modo. In duobꝫ pmis ānis recipiat quatuor minores. Reliqs quinqꝫ annis omnes alios. 77. dis. qcūqꝫ. Dispēsatiue ppter necessitatē ecclesie posset laicus omnes ordines recipe p annū 7 dimidiū. Monachus vo p annū. 67. dis. monachus. B

zz° non femina. de quo habes s̄. femina. §. p̊.

Ordinator si-

ue ordinās. Quid si eps non baptiçatos ordinat. vide s̄. baptism⁹ 4°. §. fi.

Que pena ordinātis aliquē infra etatē? Re°. Primo qdē q in ei⁹ cōtūelia ille q sic ordinat⁹ fuit dz suspēdi ab executiōe illi⁹ ordīs usqꝫ ad legitimā etatem. 7 ipse ordinās dz suspēdi a collatione ordinū 7 cōpelli puidere taliter ordinato in bnficio cōpetēti. ex de tēp. or. uel nō est. A. Idē i sū. li° 3°. ti. zz. q. iz. fm Ray. Et con. glo. in cle. generalē. de eta. 7 qli. B. De etate autem quā ordinādus dz hre vide s̄. ordinādus. §. plt. A. qui incipit. zz°. B Et hic. i. §. 8°.

Que pena ei⁹ q minores ordines cū subdiaconatu uel duos sacros ordīes sil' cōfert? Re°. Si h fecit ex certa scīa dz deponi. 51. dis. q in aliq. Si vo ex negligētia dz puari ptāte cōferēdi talē ordinem. dis. 36. q ecclīasticis. i. q. i. si qui epi. ex de tēp. or. lr̄as. 7. c. dilect⁹. A Idē in sū. eo. ti. q. 16. B

Utrū eps scient' ordinās īdignū peccet mortalit'. Re° fm Tho. in 4°. dis. z4 Sic. qa infidelis ē dn̄o suo cōmittēs īdigno ei⁹ mīsteriū pcipue cū h ṽgat ī detrimētū ecclīe 7 honoris dīni qui p bonos mīstros pmouet'. Et si nō pnt tot boni inueniri mīstri meli⁹ ē habē paucos mīstros bonos q̄ multos malos. z3. dis. tales. ex de eta. 7 qli. cū sit ars. Con. Al. A. Idē in sū. eo. ti. q. z3. vbi etiā addit' fm eūdē Al. q absqꝫ oī dubio qcūqꝫ īdignū scient' pmouet ad sacros ordines uel ad qdcūqꝫ bnficiū ecclīasticū mortalit' peccat. Nec excusat nobilitas ut mal⁹ pmoueat'. qa quāto nobilior tāto est nociuior. Nec puto inqt sufficē q nescit eū esse malū s necessariū ē ad euitandū pctm scire eū eē bonū p talē rōnē qualē possibile est hri de hoie. Et si dr' q al' nō eēt ita vtilis. oio nihil valet. qa oīs vtilitas tpalis spūali est postponēda. Itē indignus dr' duplr. s. cōtrie 7 puatiue. Cōtrarie q cōtriū hz dignitati. 7 ille nullo modo ē pmouēd⁹. Priuatiue q puat' cōdecētibꝫ dignitati nō tn̄ hz cōtriū. Et in talibꝫ ppt' nccītatē aliquaꝝ ecclīaꝝ q̄ indigent lr̄atis 7 defensoribꝫ posset dispensari ut a cōi hret de ecclīa donec addisceret. Sz puto q sine pctō mortali nō posset ei cōferri cura uel pbēda sed expēse p eo possent fieri de ecclesia uel de bnficio ecclīe quod alteri interī cōmitteret'. hec ille. B

A quo possint 7 debeāt ordīes cōferri? Re° fm Ray. Presbyteri 7 oēs inferiores regularit' debēt ordinari a suis epis. 67. dis. c. vno. et. z4. dis. epus.

Sed qđ dr̄ in ꝑdicto.c.ꝙ oꝫ adesse assēsus suoꝝ clericoꝝ ſm Hosti. eo ipso ꝙ nō ꝯdicūt ꝯsentire ꝑsumūt̄. A .Idē in sū.eo.ti.q.26. B

¶ Utꝝ alienꝰ eps̄ possit ordīare alienū clericū. R̄ᷓ. Nullū oꝫ ordīare ꝑter licētiā supioꝛis epi ipsiꝰ. Et ītelligit̄ supior in hͦ casu eps de cuiꝰ diocesi iste q ordīari vult ē oriūdꝰ uel in cuiꝰ diocesi bn̄ficiū eccl'iasticuꝫ hꝫ uel vbi hꝫ domiciliū lꝫ alibi natus fueīt. Inferiores aūt ꝑlati siue religiosi siue aliȷ nō pn̄t talē licētiā dare nisi hn̄t a sede apl'ica ꝙ possent subditos suos a q̊ voluerint epo facē ordīari. Itē nō pōt taleꝫ licētiā dare officialis epi ſꝫ epo ī remotis agēte vicariꝰ eiꝰ in spūalibꝫ gn̄alis uel sede vacāte capitulū seu is ad quē tūc admīstratio spūaliū ꝑtinet pn̄t licētiā dare. Religiosi q̊qꝫ q a suis ꝑlatꝭ sūt in nō exemptꝭ ꝑoratibꝫ deputati ꝑores ⁊ eoꝝ socij pn̄t a locoꝝ diocesanis ꝙdiu ibi morant̄ licite ordinari lꝫ nō sint ꝺ ipoꝝ diocesibꝫ oriūdi. Et hͦ oīa ex̄ de tēpo.or.cū nullꝰ.liͦ 6ͦ. Quicūqꝫ aūt alienū sine licētia sciēt seu affectata ignorātia ordīaueīt ꝑ annū a collatione ordinū ē suspēsus ⁊ interī clerici sui absqꝫ ipsiꝰ licētia pn̄t a vicinis epis ordīes recipe. A .postq̄ꝫ sui epi ī hͦ casu fuerit suspēsio manifesta.ut in.c. ꝺ q̊ stati. B .ex̄ de tēp.or.eos.liͦ 6ͦ. Et ꝑ istā decretalē reprobata ē opīo dicētiū ꝙ qs ordīare poterat alienū ſꝫ spe ratihabitionis. De ordinatꝭ ab alieno vide.ī.ordinatꝰ ꝑ.§.anp̄lt. Qn̄ auteꝫ ordinās alienū teneat̄ ordīato ꝓuidē de bn̄ficio vide s̄. bn̄ficiū ꝑ.§.7ͦ. De ordinatiōe vͦo vltramōtanoꝝ ab epis italianis hēs in se.§.

¶ Utꝝ eps̄ italie possit ordīare vltramōtanū clericū. R̄ᷓ. Nō. nisi hēat licētiam a papa uł ab epo vn̄ est oriūdus uel in cuiꝰ diocesi ē bn̄ficiatꝰ ⁊ ꝑ patētes ipsiꝰ epi lr̄as ꝯtinētes cām rōnabilem q̄re ipm nolit uel nō possit ordīare. Et q ꝯ hͦ ordīati fuerīt suspēsi sunt absqꝫ spe dispēsatiōis. A .Etiā a sede apl'ica obtinende. ut in.c.sepe.de q̊.ī. vbi etiā addit̄. Oībꝫ nr̄is pn̄iarijs inhibemꝰ districte ne absqꝫ nr̄a licentia spāli cum talit̄ ordinatꝭ dispēsent vel suas eis tradāt lr̄as ꝑ quas cū ipis debeat dispēsari. B .Et ordinātes debēt ꝯdigne puniri.ex̄ ꝺ tēp.or.sepe.liͦ 6ͦ.

¶ Que sūt ꝑsone qbꝫ ordīatores ꝓhibent̄ ꝯferre tōsurā clericalē? R̄ᷓ. Nullus eps̄ uel qs aliꝰ oꝫ ipam ꝯferre īfanti nisi forte religionē īttaret. A .s.de ꝯsensu parētū uel tutoꝝ ⁊ nō al'.ut s̄. nouitiꝰ.in ꝑnͦ. B .nec illr̄ato.nec hoī diocesis aliene sine licētia. A .s.legitima.de q̄ s̄.§.5ͦ. B .nec ꝯiugato nisi volēti religionē intrare aut ad sacros ordīes ꝓmoueri.s.qn̄ ꝺ iure pōt.ut.ī. ordīatio cōiugatoꝝ.§.2ͦ. Et q ꝯtrafecerit ꝑ ānū suspēsus ē a collatiōe tōsure tm̄.ex̄ de tēp.or.nullꝰ.liͦ 6ͦ.

¶ Utꝝ eps̄ q resignauit ep̄atuꝫ possit ordīes ꝯferre. R̄ᷓ. Si renūciauit loco tm̄.pōt ordīes ꝯferre sicut an̄ si roget̄ a ꝓꝑo loci epo. Si vͦo renūciauit loco ⁊ dignitati pōt nihilomīꝰ oēs mīores ꝯferre ſꝫ sacros nō pōt. Et qcūqꝫ ab eo scient̄ recepit minores sine licētia sui epi ꝺ iure cōi debēt deponi.7.q.i.eps̄ in diocesi.7.9.q.2.ep̄m. Dispēsatiue tn̄ pōt in ordībꝫ deseruire. Si vͦo a tali recepit sacros ordīes scient̄ nō recipit executionē. Si vͦo ignorāt̄ poteīt eps̄ cū eo dispēsare. nisi ignorantia fuerit crassa ⁊ supina. ex̄ de ordi. ab eo q renūci.c.ꝑ. Utꝝ aūt abbates possint ordines conferre. habes s̄.abbas.§.ꝑ.

233

A .Ideȝ quod in h̄.§.notat̄ in sū.li°
3°.ti.22.q.26.scd̄m Ray.et Hosti.
Ibi etiā addit̄ ꝑm Inno.ꝙ abbas exor
cistatū ⁊ acolitatū cōferre nō pōt nisi
h̄ hēat ex ꝓuilegio.Itē ibi dr̄ ꝙ p̄sbyt̄
pōt ↄferre psalmistatū.23.dis.psalmi
sta.q̄a psalmistat⁹ nō ē ꝓprie ordo ut
ibi dr̄.⁊ s̄.ordo p̄.§.2°. B

Utrū ep̄us possit ↄpellere clericū ad
suscipiēdos ordīes.R̄° ꝑm Ray.Si or
do sit ānex⁹ b̄nficio uel dignitati quā
hȝ.ut puta si electum in archidiaconū
vult cogē ad diaconatū.aut decanum
archip̄sbyterū abbateȝ uel p̄positum
vult cogē ut fiant p̄sbyteri.pōt p sub-
tractionē illi⁹ b̄nficij cogē.dis.60.in-
nouam⁹.⁊ ex̄ de elec.cū in cūctis.⁊ de
eta.⁊ q̄li.c.p̄.Quī etiā si elect⁹ ad regi
mē ꝓchialis ecclie nō fiat sacerdos
infra ānū ip̄o iure ꝓuat⁹ est illa.ex̄ de
elec.licȝ canon.⁊.c.cū ex eo.li° 6°.⁊ s̄.
ecclia 2°.§.p̄.Fallit tn̄ si ex iusta cā re
mā̄serit.dcō.c.cū ex eo.in fi. A .De
hoc dcm̄ ē s̄.absolutio p̄.§.2°.v̂.2⁹ ē.
in additiōe. B .Silr̄ fallit ꝓpt̄ iustā
cām in ꝓus dictis.ut puta si postq̄ȝ ar
chip̄sbyt̄ uel abbas ⁊ h⁹mōi cōfirma
tus fuit ⁊ an̄ ordīationē fact⁹ ē irregu
laris sine culpa ut q̄a ꝑdidit manū uel
oculū.Un̄ ⁊ in dcō.c.cū ī cūctis.dr̄.si
canōes nō obsistāt.Sec⁹ si ↄtraxit im
pedimētū culpa sua.in q̄ casu ꝓuand⁹
est.Et in h̄ casu loq̄t̄ dcm̄.c.i.de eta.⁊
quali.Idē Hosti.⁊ Goff. A .⁊ etiam
Ul.ut in sū.eo.ti.q.48. B

Quid si talis ordo sit ānexus illi di
gnitati ul̄ b̄nficio qd̄ obtinet? R̄° ꝑm
Ray.Nō dȝ ep̄s eū inuitū cogē ad or-
dinē.alit̄ puniēdus est.dis.74.c.p̄.et
2°.et.c.vbi ista.Nisi h̄ exigat nccitas
uel vtilitas ecclie ut q̄a indiget mīstris
⁊ nulli alij ul̄ pauci sūt idonei.q̄a tūc
cogē pōt.ita ꝙ si se excuset rōe crimis
qd̄ dic se ↄmisisse dȝ ep̄s ꝓmouē alios
⁊ illū remouē a b̄nficio qd̄ obtīet nisi
alit̄ eēt valde vtilis ul̄ necessari⁹.ex̄ de
eta.⁊ q̄li.q̄ris.Et ita intelligi pōt.74.
dis.ↄsuluit.Si v̂o excuset se rōne alte
ri⁹ īpedimēti nō ꝓueniend ex delicto
suo ut infirmitas ⁊ h⁹mōi.nō dȝ cogi
al̄ appellare posset sicut ⁊ tutor dat⁹. A
s.qn̄ ei⁹ iusta excusatio nō admitteret̄
ut in.l.de q̄ stati. B .ff.q n̄ app.sit.l.i.
§.si q̄s tutor.Si aūt excuset se sola vo
lūtate absq̄ȝ alia cā dȝ ↄpelli p subtra-
ctionē officij ⁊ b̄nficij.dis.74.c.3°.⁊ 4°.
⁊ in p̄dicto.c.q̄ris.Idē Hosti.⁊ Goff.
A .Silr̄ ⁊ Ul.ut ī dcā.q.48.vbi etiā
addit̄ ꝑm eosdē ꝙ dr̄ exigē vtilitas ec
clesie qn̄ ecclia idiget aliq̄bꝫ mīstris ⁊
sūt alij idonei in ecclia p̄ter istū quem
ep̄us vult ↄpellē.Necessitas aūt ē qn̄
ecclia īdiget mīstris ⁊ null⁹ ali⁹ ī eccle
sia est idone⁹. B

Pone ꝙ vtilitas exigit ꝙ aliq̄s ordi
net̄ ꝟ ep̄us nō ex hac cā ꝟ ex odio ↄpel
lit istū ut ordinē recipiat.nūq̄d tenet̄
obedire? R̄° ꝑm Ray.credo ꝙ sic.Licȝ
enī ep̄us peccet sic p̄cipiēdo iste tamē
obedire dȝ ex q̄ nō est malū qd̄ p̄cipit̄
īmo iustū ⁊ vtile ecclie.ar.xi.q.3.q̄d
ergo.23.q.i.quid culpat̄.in fi.33.q.5.
mā̄ifestū.Idē Hosti.⁊ Goff. A .Idē
in sū.eo.ti.q.53.Et aduertēdū ꝙ sine
iusta cā coact⁹ ad ordīes p metū q̄ ca
deret in ↄstantē nō tenet̄ ↄtinē scd̄m
Io.⁊ glo.Ray.Alij v̂o dicūt ꝙ tenet̄.
ar.45.dis.de iudeis.ut in sū.eo.ti.q.
50.Et hoc vltimū tuti⁹ est.de q̄ etiā ī.
ordinat⁹ p̄.§.5°. B

Quid si cl̄ic⁹ vult ꝓmoueri ⁊ ep̄s n̄
vult? R̄° ꝑm Ray.Si cl̄ic⁹ hȝ ius petē
di ordīes forte rōne b̄nficij cui ordo ē
annexus.ep̄us non pōt eum ꝓhibere

q̃uis sciat pc̃m̃ ei⁹ occultũ. Et ita põt intelligi ex̃ de tẽp. or. ex tenore. Si vo nõ h̃z ius petẽdi nõ tenet̃ epus eũ ordinare. Porro regulari nullo mõ dz ordinari ꝯ volũtatẽ sui p̃lati. ex̃ de tẽp. or. ad aures. Idẽ Goff. Hosti. 7 Ber. A. Et etiã gl'. Ray. ut ĩ sũ. e. ti. q. 52. B

¶ Quid si sciam ep̃m meũ hẽticũ uel scismaticũ occultũ 7 ꝯpellit me ad ordines? R̃° s̃m Goff. Nõ debeo obedire s̃ poti⁹ p̃mittẽ me excoĩcari q̃z a tali recipe. ex̃ de sen. exco. ĩq̃sitioni. Tales enĩ ꝯferre non p̃nt ordĩs executionez quã nõ h̃nt. i. q. 7. daibertũ. Et idem si sciã p̃latũ meũ suspẽsũ excoĩcatũ uł interdictũ. Quid tñ si a tali ordĩat⁹ sũ. vide. ĩ. ordinat⁹ p̊. §. pl't. A. Idẽ ĩ sũ. e. ti. q. 54. vbi h̃r id q̃d ĩ isto. §. dr̃. B

¶ Quid de illo q̃ scit ep̃m suũ symoniacũ 7 tñ p̃cipit ei q̃ recipiat ordĩes ab eo? R̃° scd̃m Tho. scd̃a scd̃e. q. 100. Nullo mõ dz obedire siue manifesta siue occulta sit symõia dũmõ ip̃e sciat Et h̃ ĩtellige si ep̃s ẽ symoniac⁹ ĩ ordine suscepto. ĩmo poti⁹ dz p̃mittẽ se excõicari. ar. ex̃ d̃ sen. exco. inq̃sitiõi. Q2 si ig̊rabat eũ eẽ symoniacũ cũ tñ esset q̃tũcũq̃z sit occultũ 7 iste ignoret non recipit executionẽ s̃ indiget dispẽsatione 7 h̃ in detestationẽ crimĩs. i. q. i. si q̃s a symoniaci. Idez Hosti. 7 Ray. Addit Tho. q̃ si ep̃us symõiac⁹ est ex alia cã põt ab eo recipe ordĩes dũmõ sit occultũ. q̃a nõ ẽ suĩ p̃esus q̊ ad alios s̃ solum q̊ ad seip̃m. Addit Hosti. q̃ si possũ obtinẽ ut ordinet ab alio debeo facẽ. A. Hodie idẽ dicẽdũ ẽ de oĩ symoniaco q̃d d̃ excoĩcato cũ oĩs q̃ quomodolibz dãdo uel recipiẽdo ꝯmiseĩt symoniã uel ei⁹ mediator extiterit excoĩcationẽ incurrat papalẽ. i. cui⁹ absolutio pape reseruat̃. ut in extrauaganti Eugenij quarti q̃ incipit. cũ detestabile. B. Quib⁹ clerici dz p̃ ordinatorez de b̃nficio p̃uideri vide s̃. b̃nficiuz p̊. §. 7°. Et de ordinato ad titulũ p̃rimonij sui ibi. §. 8°.

ORdinatus p̊

coĩt. Querit̃ p̊. Quid si aliq̃s in pc̃õ mortali existẽs fueĩt ordĩat⁹? R̃° s̃m Ray. Siue sit occultũ siue manifestũ ille q̃ cũ h̃ recipit ordinẽ uł q̃cũq̃z alia sacra mortalit̃ peccat. dis. 40. multi. dis. 25. illud. xi. q. 3. audi. Idez Tho. in 4°. dis. 24. A. Con. etiã Pe. ut in sũ. li° 3°. ti. 22. q. 22. B

¶ Utrũ ordĩat⁹ existẽs ĩ pc̃õ mortali possit sine pc̃õ vti ordĩe suscepto. R̃° s̃m Tho. ĩ 4°. dis. 24. Nõ põt. Nã facit ꝯ illud p̃ceptũ. Deut°. 16. Iuste q̃d iustũ ẽ exeq̃ris. Indigne enĩ sacrũ ptractat. nec ĩ h̃ aliq̃s põt dispẽsare. q̃a ẽ d̃ iure nãli ut hõ scã scẽ ptractet. Uñ tał q̊tiẽs actũ alicui⁹ ordinis facit peccat mortalit̃ sicut q̃ tãgit res sacras q̃ĩ suo officio vtẽs. Sec⁹ aũt eẽt si aliq̃ nccĩtate sacrũ aliq̃d ꝯtingẽt uel exeq̃ret̃ ĩ illo casu in q̊ etiã laici licẽt. puta si baptiçaret in articulo nccĩtatis uel corp⁹ xp̃i de terra colligẽt. Con. ĩ oĩb⁹ Al. 7 etiã Ray. A. Idẽ in sũ. eo. ti. q. 24. 7 se. Ubi s̃m eũ. Tho. dr̃ q̃ totiẽs talis mortalit̃ peccat q̊tiẽs h⁹mõi actũ facit. Et addit Al. Q2 si dr̃ h̃ eẽ valde g̃ue. R̃°: q̃ lata via ẽ q̃ ducit ad infernũ 7 multi sũt q̃ vadũt p̃ eã. Math. 7°. B. Sz an teneat̃ eẽ ꝯfessus vid̃ s̃. ꝯfessio 2°. §. 5°.

¶ Utrũ a tali liceat recipe sacr̃a. R̃° s̃m Tho. vbi s̃. Tenet̃ hõ recipe a mĩstro etiam in pc̃õ mortali ex̃ñte q̃zdiu ab eccl'ia tolerat̃. q̃a adhuc ẽ ei obligatus nec etiã debẽt tales ĩ officijs euitari. ut s̃. clericus 3°. §. 2°. Tñ ut ibidẽ subdit

234

Tho. nõ eẽt tutũ ꝙ qs p̃ter neccitað ar
ticulũ talẽ mĩstrũ ĩducẽt ad aliqd sui
ordĩs exequẽdũ durãte ↄsciã ꝙ ille es
set in pctõ mortali quã tñ deponẽ pos
set. qa ĩ instãti hõ a dĩna grã emẽdat.
Dicit etiã idẽ Tho. in 4°. dis. 13. ꝙ a no
torio ↄcubinario nõ ẽ recipiẽda cõĩo
eucharistie. siue sit notoriũ qa ↄuict⁹
est. siue p ↄfessionẽ in iure factã. siue
p talẽ euidẽtiã facti ꝙ nulla põt tergi
uersatiõe celari. Ab aliis aũt occultis
ↄcubinariis recipi põt. A. Idẽ in sũ.
eo. ti. q. 24. ad fi. Et lati⁹ de his s̃. cle-
ricus 3°. §. p̊. in additiõe. 7 s̃. confessor
2°. §. 3°. circa fi. additiõis. B

¶ Quõ dicit̃ qs furtiue ordiat⁹? R°
fm Hosti. Tripl'r. p̊ mõ cũ qs sine ↄsci
entia ꝓprii epi 7 sine examiatiõe pro-
mouet̃. 64. dis. ex̃ cõsciam. 24. dis. qñ
epus. In q̊ casu nõ ꝓsunt lr̃e archidia
coni. A. s. ut p ipsas possit ordĩari si-
ne ↄsensu epi. ut in tex. q̃ seqtur. B
ut ex̃ de offi. archidi. significasti. 2° or
dinatur furtiue si p̃ter ↄsciam epi eo-
dem die recipit oẽs minores uel aliq̊s
simul 7 subdiaconatũ uel duos sacros
ex̃ de eo q̃ fur. or. sus. cũ. h. 7. c. ĩnotuit
de q̊ hẽs s̃. ordo 2°. §. 2°. A. Etiam si
qs recipiat minores cũ subdiaconatu
ul' duos sacros cũ ↄsensu epi. Nã 7 h̃
cãu dr̃ furtiue recipe fm eũ. Hosti. ut
in sũ. eo. ti. q. 15. B. 3° qñ gradu omis
so saltũ facit. de q̊ dr̃. ĩ. ordinat⁹ 2°. p
to. A. Idẽ in dcã. q. 15. Et addit̃ fm
eũdẽ ꝙ ĩ his casib⁹ nec suo supiori obe
diens excusatur. ut ex̃ de tẽp. or. dile-
ctus. tñ supior pl⁹ delinqt. B

¶ De illis q̃ existẽtes excoĩcati recipi
unt ordĩes reqre s̃. excoĩcatio p̊. §. 20
q̃ ĩcipit. qd de illis. Quedã etiã crimi
na nõ solũ impediũt ordinãdũ ƀ etiã
ordĩatũ deiiciũt. d' qb⁹ s̃. crimẽ. §. 2°.

¶ Utrũ coacte ordinat⁹ teneat̃ ad ca-
stitatẽ. R°. Si coactio fuit absoluta ñ
est dubiũ ꝙ nõ tenetur. qa nec ẽ ordi-
nat⁹. ut dictũ ẽ s̃. ordo 3°. §. fi. Si fuit
ↄditiõalis puta p aliquẽ metũ. distin
gue fm Ray. qa si talis fuit met⁹ qui
posset cadẽ in ↄstantẽ virũ non tene
tur. ex̃ q d' me. cã. platũ. 7. c. cũ dilect⁹
Cõtinẽtia enĩ nõ debet̃ nisi volũtaria
dis. 31. ante triẽniũ. 20. q. 3. pñs. Et h̃
ĩtellige ꝙ si añ hẽbat vxorẽ poteĩt illa
vti sine pctõ. ƀ si nõ hẽbat ↄtinẽ tene
tur. ar. dis. 35. de iudeis. Itẽ tenet̃ cõti
nere si nõ fuit talis met⁹. Idẽ Goff. et
Hosti. A. Et h̃ vidẽtur vera 7 colligi
ex iurib⁹ allegað 7 ex posið in sũ. eo. ti.
q. 50. 7 se. l3 nõ clare. Et dictũ ẽ s̃. ordi
nator. §. xi°. in additiõe. B

¶ Sed nũqd talis. s. ordinat⁹ p metũ
q̃ potuit cadẽ in cõstantẽ virũ vtetur
p̊uilegio clicali? Dicendũ fm Ray. ꝙ
sic. si al' vult viuẽ clicalit̃. nisi trãsiret
ad actũ penit⁹ ↄ̃triũ. A. puta si effici-
atur bigam⁹. ut s̃ in. c. q d' seqt̃. B. dis.
84. q̃ sqs. Et tñ si hẽat vxorẽ poteĩt il
la vti ut in p̃cedẽti. §. dictũ est. Si tñ
ipsa vellet ↄtinẽ 7 ipse nollet nõ h3 p̊-
uilegiũ cleĩcale. Si v̊o ip̃e vellet 7 illa
nõ. certe h3 si ut dixi al' viuẽt clericalr
ar. 27. q. 2. multorũ. A. Idẽ3 ĩ sũ. eo.
ti. q. 51. B. Et h̃ oʒ supplẽ. s. ꝙ si vxor
fuit vnica 7 v̊go tũc h3 p̊uilegiũ clica-
le. ƀ tm̃ in duob⁹ casib⁹ q̊s hẽs s̃. cleri
cus 3°. §. fi. B

¶ Quid de ordĩað ab alieno epo sine
licẽtia ꝓprii? R° fm Ray. Priuãt̃ exe
cutiõe. A. s. ipo iure. Nã ut p3 in sũ.
eo. ti. q. 35. ipam executionẽ nõ recipi
unt. ut in. c. ꝙ trãslationẽ. de tẽpo. or.
fm eũdẽ Ray. Melius facit. 71. dis. c.
si quis. Ubi dicitur ꝙ irrita sit huius-
modi ordinatio. Non obstat dictum

c.q trãslationē. vbi dr̄ q̄ sic ordinat⁹ nō sit suspēsus uel suspēdend⁹. Ibi interdicēda ē ei ordis executio. q̄a nō intelligit̄ d̄ interdictiōe dispositiua h̄ ē q̄a nō suspēsū suspēdat. s̄ intelligit̄ de interdictiōe ⁊ snīa declaratoria ⁊ executiua videlʒ q̄ declarat sic ordinatū a iure suspēsū ⁊ exeq̄t̄ iur̄ dispositionē. Et vr̄ sentire Jo. mo. i. c. eos. de tēpo. or. li⁹ 6°. B .Poterit tn̄ ep̄s dispēsare 9. q. 2. Lugdunensis. ex̄ de tēpo. or. q̄ trāslationē. Sʒ ⁊ q̄ licētia reqrit̄ ⁊ que pena ordināt̄ sine licētia. hētur s̄. ordinator. §. 6°. et 7°.

Quid de ordinad ab heretic ul' scismatic excoīcad deposit ⁊ h⁹mōi? R̄ṅ. A talib⁹ nō oʒ q̄s recipe. ut dictū est s̄ ordīator. §. pl't. Si tn̄ aliquē ordinēt tenēdū ut dic Ray. q̄ oēs tales vera cōferāt sacra dūmō ī forma eccl'ie ɔferāt. i. q. i. dn̄s declarauit. ⁊ c. nō nocet de ɔse. dis. 4. nō in nobis. Peccant tn̄ mortalit̄ tā dātes q̄ȝ suscipiētes ab eis q̄cūqȝ sacramēta nisi baptismū ī extrema necitate. Idē Tho. scd̄a scd̄e. q. 39. ⁊ Pe. ⁊ Goff. A .Idē ī sū. li° p̄. ti. 5°. q. 16. vbi etiā pʒ s̄m eosdē q̄ dcī hētici ⁊ siles n̄ ɔferūt ordis executiōeʒ. B

Sʒ nūqd sic ordīati poterūt mīstrare? R̄ṅ s̄m Ray. Si sūt ordiati a tali q̄ suscepit vltimā man⁹ ipositionē in ecclesia. A .i. ordinē ep̄alē. B .⁊ nūc ē heretic⁹ uel excoīcat⁹ ⁊ h⁹mōi. dicendū q̄ siue isti ordīati sciebāt siue ignorabāt tolerāt̄ dispēsatiue in ordib⁹ susceptis mīstrare. Ad supiores v̄o non debēt pmoueri nisi eēt necitas magna ⁊ conuersatio scā. 9. q. i. c. p̄. et 2°. et 3°. Si vero ordiati fuerit a tali q̄ recepit vltimā man⁹ ipositionē ex̄ eccl'iam et ipsi scient̄ a tali ordies receperit nūq̄ȝ tolerant̄. Si ignorant̄. tolerāt̄. A .dū modo pbauerit ignorātiā s̄m Ray. et Goff. ⁊ in dcā. q. 16. p. c. q̄d stati seq̄r̄. B .9. q. i. ordiatiōes. Con. Goff. Sʒ p̄ quē poterit dispēsari vid̄. i. scisma. §. 7°. A .Aduertēdū s̄m Inno. in. c. innotuit. ex̄ de eo q̄ fur. or. sus. q̄ de q̄libet viro noto bone fame q̄ vbi cōuersat̄ hētur p ordinato. ⁊ sic longo tp̄e hacten⁹ ut ordinat⁹ habit⁹ ē. credē de beo eū bn̄ ordinatū nec cogit̄ al' pbare Hec eni sūt sufficiētia argumīta sue ordinatiōis. ar. ex̄ de cle. pere. c. int̄. ⁊ c. se. 9. q. 2. Lugdunēsis. ⁊ nōt̄ in sū. eo. ti. q. 35. ⁊ eo. li° ti. 21. q. 4. ad fi. B

Ordinatus 2°.

Ordinatus p saltū. Quid de ordiād p saltū? R̄ṅ s̄m Ray. Ordies ordinate recipi debēt s̄m q̄ nūerati sūt s̄. ordo p̄. § 4°. dis. 59. si officia. ⁊ dis. 77. c. p̄. Si tn̄ p saltū aliquis pmoueat̄. i. q̄ aliq̄ ordine ptermisso ad supiorē ascēdat. recipit q̄dē caractērē tn̄ de rigore oʒ deponi etiā si nō ex malitia s̄ ex ignorantia aut negligētia aliquē ordinē ptermisit. Sʒ tn̄ ex dispēsatiōe ep̄i ad ordinē ptermissū poterit pmoueri ⁊ interī ab executiōe supiorī ordis erit suspensus. dis. 48. sicut olim. dis. 52. sollicitudo. ex̄ d̄ cle. p sal. pro. c. vnico. Et eodē modo poterit cū eo dispēsari si interim mīstrauerit ī illo ordie credēs q̄ fuisset gradatī pmot⁹. ut in. c. vnico. ex̄ d̄ cle. p sal. pmo. Q̄ si talis p saltū pmotus sit scient̄ ⁊ in ordie sic suscepto sine dispēsatiōe mīstrauerit n̄ pōt dispēsari q̄ vlteri⁹ ascēdat nisi p papā. Sʒ ī ordine suscepto adhuc pōt dispensari p ep̄m. sicut cum nō ordinato mīstrā te. ut dicit̄. ī. ordinatus 3°. §. p̄. In hac sentētia Hosti. ⁊ Jo. satis conueniūt. A .Hec partim fuerunt dicta Ray.

235

⁊ pti glo. eius ⁊ pti Hosti. in sūma sua
Sꝫ in glo. dic simplr̄ ꝙ cū ꝓmoto p sal
tū scient solꝰ papa dispēsat. ut patꝫ in
sū. eo. ti. q. 40. ad fi. Et h̄ ultimū vr̄ ꝓ
babiliꝰ. cū iura allegata nō loquāt̄ ni-
si de ꝓmotꝪ p saltum ex ignorātia seu
negligentia. B

¶ Sꝫ nūqd laicꝰ q nullū hꝫ ordinem
possit recipe sacerdotiū oībꝰ aliis p̄ter
missis? R̄ḋ ꝼm Ray. Pōt dūmō sit ba
ptiçatꝰ. Idē Tho. Pe. ⁊ Hosti. A. licꝫ
Hugo. dixerit ɔ̄triū ꝙ nō pōt recipe ni
si saltē habuerit ṗmā tōsurā. ut in sū.
eo. ti. q. 41. B

¶ Quid si clericꝰ p̄termisso aliq̊ ordi
ne ɔsecret̄ ī epm̄? R̄ḋ ꝼm Ray. Dicūt
fere oēs doc. ꝙ nullo mō pōt esse ep̄us
nisi sit sacerdos. qa ordo sacerdotal' ē
q̄i substātiale fūdamētū ordīs ep̄alis
Con. Goff. Sꝫ ⁊ Hosti. q vr̄ alit̄ sētire
A. s. ꝙ ordo ep̄alis ɔferat̄ etiā nō sa-
cerdoti ꝟ nō executio. B. Con. ī h̄ ꝙ
talis ep̄s nō hr̄et executiōeꝫ nec aliqd
ɔferret nisi postq̄ꝫ sacerdos factꝰ esset.
ex̄ de exces. pla. ex lr̄is. Si v̊o p̄termi-
sit aliū ordinem a sacerdotali. sentiūt
fere oēs ꝙ ep̄s est ⁊ ɔferre pōt oēs or-
dines p̄ter illū quē non accepit. i. q. i.
gr̄a. 7. i. q. 7. Daibertū. Addit Hosti.
ꝙ talis ep̄s executionē de iure nō hꝫ.
etiā q̊ ad ordīes q̊s suscepit. A. Idem
in sū. eo. ti. q. 43. B

Ordinatus 3°.

negatiue. s. q nō ē ordinatus
⁊ tn̄ aliqd tale exercet. Quid ğ de tali
bus? R̄ḋ ꝼm Ray. Laici q nullū ordi-
nē hn̄tes diuū officiū exercēt īdebite
nisi cessare velint debēt excoīcari. A
Et nūq̄ꝫ ordīari. ut ex̄ d̄ cle. nō or. mi.
c. p̊. vbi dr̄. Si qs baptiçauerit uel ali-
quod diuū officiū exercuerit nō ordi-
natus ꝓpt̄ temeritatē abiiciat̄ d̄ eccl̄ia
⁊ nūq̄ꝫ ordinet̄. B. Pn̄t tn̄ licite facē
officia mīoꝝ ordinū q̄ꝫuis ad h̄ nō ha
beāt officiū. sicut in domo nō ɔsecrata
pōt dici missa lꝫ ɔsecratio ad h̄ ordīet̄
ut in ea missa dicat̄. Clerici v̊o q exer-
cent officiū illiꝰ ordīs quē nō hn̄t sūt
deponēdi uel ꝑpetuo suspēdēdi ab or-
dine quē hēbant nisi postq̄ꝫ iux̄ ꝓuisi-
onē epi biēnio uel triēnio suspēsi fue-
rint misicordit̄ tolerent̄. Nūq̄ꝫ tn̄ pn̄t
ulteriꝰ ꝓmoueri. ex̄ d̄ cle. nō or. mi. c.
p̊. et 2°. ar. xi. q. 3. ṗuilegiū. 25. q. 2. sic
decet. Nec cū tali pōt dispēsari ꝙ ascen
dat ulteriꝰ nisi p papā ꝼm Ray. Goff.
⁊ Io. Hosti. tn̄ tenuit ī sūma ꝙ ep̄s po
test dispēsare ꝟ in glo. reuocauit. A
Immo ⁊ ī sūma sua videt̄ Hosti. cum
Ray. ɔcordare. ut in sū. li° 3°. ti. 22. q.
44. Sꝫ ut ibi pꝫ qdā dicūt ꝙ h̄ cāu pōt
ep̄s dispēsare cū ei nō exp̄sse ꝓhibeat̄.
Sꝫ certe ex̄ eo. c. 2°. dr̄ ꝙ tal' ad ulterio
res ordīes nō poteīt ꝓmoueri. Et glo.
ibi dic. sine dispēsatiōe. ⁊ nō declarat
p quē dispēset̄. Sꝫ glo. Ray. ut pꝫ ī dcā
q. 44. dic p̄dictū rigorē debē ītelligi
de illis q mētiūt̄ se ꝓmotos ad ordīes
ad q̊s reuera promoti nō sūt. uel qui
tāq̄ꝫ scismatici ingerūt se officio ordīs
quē nō hn̄t. sicut rex Osias vsurpauit
sibi officiuꝫ sacerdotꝪ. Nec credo istuꝫ
rigorē extēdēdū eē ad clericos mīorū
ordinū ul' q in missis nouis mīstrāt ī
officio subdiaconatꝰ cā cuiusdā gau-
dii ⁊ solēnitatꝪ faciēde nō mētiētes de
ordībꝫ suis cū fere oēs assistētes sciāt
v̊itatē. Tales tn̄ grauit̄ peccāt hꝰmōi
etiā sine malitia attēptando. Equitas
istius glo. non videt̄ aliq̊ iure ꝓbari
cum. c. p̊. et 2°. ex̄ eo. ad illationeꝫ de-
clarate in eis pene videant̄ solū pōde-
rare ꝙ quis vtat̄ ordine non suo. B

De bn̄ficio aūt mīficordie agenduȝ ē cū eo. A .siue sit in sacris siue in minoribꝫ ſm glo. Ray. ⁊ ī ocā. q. 44. B ne sustētatiōe puat⁹ ad seculi negocia reuertat̄. Salubrit̄ aūt sibi ꝓuidebit si ad religionē trāsierit. Habet̄ hec in p̄ dicto. c. z°. de cle. nō ordi. mi.

¶ Quid si qs exercet tale officiū non ad deceptioneȝ ſ ex ludo cā festi? R° ſm Hosti. Certe lud⁹ noxi⁹ ī culpa ē. Vn̄ talis peccat qdē ⁊ tenet̄ penitē. 15. q. 1. §. illud ī fi. Nō tn̄ credo ꝙ īcurrat pdictas penas. qa volūtas ⁊ ꝓpositūȝ distīguūt maleficia. ex̄ d̄ sen. exco. cū volūtate. A .Idē ī ocā. q. 44. ad fi. B

¶ Sed qd si cleric⁹ q ē in mīoribꝫ ordinibꝫ tm̄ legat ep̄lam ī missa? R° ſm xb. Licitū est ex q̊ sine solēnitate h̄ facit. ut nōt̄ ex̄ de vita ⁊ ho. cle. ut qsq̧. Et ſm Inno. ītelligēdū ē qn̄ ibi nō ē subdiacon⁹. Nec dȝ talis cantare solēniter ⁊ cū ornamentis subdiaconi. z3. dis. subdiacon⁹. 74. dis. si q clici. Con. Hosti. A .q dic ꝙ ꝓpt nccitatē. s. qn̄ deest subdiacon⁹ cui h̄ possit īiūgi sufficit ꝙ talis nō teneat manipulū ī manu sua. ut in sū. eo. ti. q. 45. B

ORdinatio cōiugatoꝝ.

Quid si marit⁹ accipit ordinē sacrū īuita uel nesciēte vxore? R°. Mortalit̄ peccat ſm Tho. A Hoc videt̄ poti⁹ fuisse dictuȝ Al. ut in sū. li° p̊. ti. 8. q. 59. vbi hec notāt̄. B Sȝ ut dic Ray. nō fit ꝓpt h̄ p̄iudiciuȝ vxori ſ ille tenebit̄ ei ad redditiōeȝ debiti nō aūt poterit exigē. z8. dis. diaconi. z5. q. z multoꝝ. A .Vxor etiā nō tenet̄ ei debitū reddē ſm Tho. ut ī dicta. q. 59. B .Qd̄ veꝝ ē ſm xb. etiam si fact⁹ sit ep̄s seu religiosus. A .uel etiā papa ſm eūdē. ut ī ocā. q. 59. B nisi illa posset īduci ad ɔtinētiā. Debȝ ḡ restitui vxori. nec dȝ ferre aut coronā aut habitū clicalē cū scādalo vxoris Sȝ si pōt sine ei⁹ scādalo deferre tenet̄ A .ſm Pe. ⁊ in ocā. q. 59. B .Et ſm Inno. talis si p⁹ mortē vxoris ɔtrahat cū alia nō tenet mr̄imōiuȝ. A .Idem in dicta. q. 59. B

¶ Quid si marit⁹ sit ordinat⁹ cōsentiēte vxore ul' sciēte ⁊ nō ɔ̄dicēte? R° ſm Ray. Si cleric⁹ ē de eccl'ia occidentali factū ē vxori p̄iudiciū ita ꝙ oportebit eā de cetero ɔtinē: ⁊ etiā mortuo viro nō poterit cū alio ɔtrahē. z8. dis. qa sūt culpe. ⁊ duobꝫ. c. se. ⁊ 3z. dis. seriatim. A .Et ī his iuribꝫ pȝ ꝙ si contraxerit postea mr̄imōiuȝ etiā mortuo viro nō valebit. ⁊ nōt̄ ī ocā. q. 59. ſm Ray. ⁊ ſm q̊sdā ingt ꝓpt votū qd̄ vr̄ solēnicasse ex p̄sona viri. Et huic rōni cōsentit Al. ut ibi. Alij dicūt ꝙ p ɔstitutionē eccl'ie q̄ dirimit mr̄imoniū ɔ̄ eā ɔtractū. ⁊ subdit Ray. Licȝ aliq dixerīt ꝙ ista vxor ꝓmoti ad sacros ordines teneat̄ īttrare religionē. Ego tn̄ credo cū Io. Lau. ⁊ Tan. ꝙ nō tenet̄ ſ sufficit si in seculo caste viuat. qd̄ ⁊ dȝ ꝓmittē. Tho. etiā dic ꝙ nō tenet̄ religionē intrare si sibi nō timeat de periculo castitatis. Con. Al. ⁊ Hosti. ⁊ hoc fallit scd̄m Ray. in vxore eius qui ꝓmouendus est in ep̄m. qa non dȝ eligi nisi vxor īttret religionē. ex̄ d̄ ɔuer. ɔiu. ɔiugat⁹. ⁊ c. sane. Itē cleric⁹ oriētalis ut cōīus ⁊ ꝓbabili⁹ dr̄ sine cōsensu vxoris promoueri non debet. ut in dicta. q. 59. B

¶ Qui duxit vxorē vilē mulierē. puta ancillā uel ioculatricē uel aliquam ex illis q̄ publicis spectaculis mācipāt̄ licȝ virginē. repellit̄ ab ordine. dis. 34. si qs viduā. z°.

Sed qd si marit⁹ an̄ carnalē copulā facit se ad sacros ordines ordiari? R̄ñ. Nō ꝑpt h̄ dissoluit̄ m̄rimoniū qđ ꝑus fuerat ꝯtractū ꝟ marit⁹ sic ordinatus recipiēs alit̄ q̄ȝ a sacris canōibꝫ ꝯcedat̄ etiā p⁹ mortē vxoris nō poterit ministrare ī illo ordīe nec ascendē ad alios. nec aliqđ bn̄ficiū uł officiū ecclīasticū obtinē. ut ī ex̄ua. Jo. xx. q̄ incipit. Antiq̄ A. Oli aūt in h̄ casu aliq̄ dixerunt q̄ m̄rimoniū dissoluebat̄. Alij q̄ nō. Et finalit̄ dixit Hosti. ꝯsulas papam. ut in sū. eo. ti. q. 60. B. De mā ista aliqua h̄es s̄. ī pedimētū xi°. §. p̄. et z°.

Ornatus. De ornatu bono clericoꝝ h̄es s̄. cleric⁹ p̄. §. z°. De ornatu v̄o mulieꝝ nūc dicēdū ē.

Utrꝫ mulieres possint se licite ornare. R̄ñ scđm Tho. secūda scđe. q. 169. Circa ornatū mulieꝝ attēdēda sūt ea q̄ coiter circa exteriorē cultū dicūt̄. s. q̄ nō sint p̄ter ꝯsuetudīnē aut nō ex inordiato affectu ⁊ h⁹modi q̄ h̄es explicite. ī. vestis. §. p̄. Et h̄ mō pōt mulier licite opam dare q̄ viro suo placeat ne p ei⁹ ꝯtēptū in adulteriū labat̄. Un̄ dr̄. i. Cor. 7°. Mulier q̄ nupta est cogitat q̄ mūdi sūt quō placeat viro. Et iō si mulier coiugata ad h̄ se ornet ut viro suo placeat pōt h̄ facē sine peccato. A. Hoc veꝝ q̄n marit⁹ appare̅t pron⁹ ad adulteriū uel nollet reddere debitū. ⁊ cū tali ornatu verisilr̄ ꝫ p̄dicta incōueniētia ꝑuideret̄. ał cessante cā cessat effect⁹. ex̄ de appel. cū cessante Jteȝ cū h̄ req̄rit̄ q̄ ex tali ornatu nulli verisilr̄ det̄ peccādi occasio. ał sine peccato ꝑditiōis h̄ fieri n̄ posset. qa ve illi ꝑ quē scandaluꝫ venit. Math. 18. Nec debem⁹ iuuare ꝓximū nisi inq̄tū possum⁹ sine pc̄ō. xx. q. z. faciat. Jtē qa nō sūt faciēda mala ut veniant bona. Ro. 3°. Jtē inexcusabiles sūt mulieres se ornātes cū videant h̄ viris suis minime placere. ⁊ forti⁹ si ab ip̄is ꝓhibeantur. Patꝫ eni q̄ tūc si īmoderate se ornāt h̄ faciāt ex sup̄bia siue ex libidine. ⁊ pc̄m̄ oiūꝫ h̄ntiū īcitamēta libidinis ex tali ornatu redundat in p̄dictas ꝟm Ul. ⁊ ī sū. li° 3°. ti. 34. q. z84. B

Utrꝫ ī illicito ornatu sit mortale peccatū. R̄ñ ꝟm Tho. vbi s̄. Muliebris cultus de se viros ad lasciuiam prouocat ꝓuerb. 8°. Mulier occurrit illi ornatu meretricio p̄parata ad capiēdas aīas. Et iō ille mulieres q̄ viros nō h̄nt nec intēdūt h̄re nō p̄nt absq̄ pc̄ō appetē placē viroꝝ aspectibꝫ ad ꝯcupiscēdū. qa h̄ est dare eis incētiuū peccādi. Et si quidē hac ītētione se ornēt ut alios ꝓuocēt mortalit̄ peccant. Si aūt ex q̄dam leuitate uel etiā ex vanitate ꝑpt̄ quādā iactātiā nō sp̄ ē pc̄m̄ mortale ꝟ q̄nq̄ veniale. Et eadē rō ē q̄tuꝫ ad h̄ de viris. A. Hoc clari⁹ patebit ex infra dicēdis. B

Quid de mulieribꝫ se colorātibꝫ et alia figmēta adhibētibꝫ? R̄ñ ꝟm Tho. scđa scđe. q. 169. H⁹mōi fictiōes non p̄nt eē sine peccato nō tn̄ sp̄ est mortale ꝟ solū q̄n fit ꝑpt̄ lasciuiā uel ī dei cōtemptū. A. Aduertēdū q̄ nisi aliud exp̄sse appareat. ip̄o facto p̄sumit̄ intētio lasciuie ⁊ diui ꝯtēptus. Cū. n. act⁹ in se sit adulterine fallacie ⁊ īhonest⁹ ut dic Aug⁹. in. c. fucare. de ꝯse. di. 5. nō pōt in se p̄tendē nisi lasciuiā ⁊ mētis īhonestatē adeo q̄ mulieri ꝯtiū asserēti nō crederet̄. Ait eni Aug⁹. Non dicađ vos aīos h̄re pudicos si h̄ēđ oculos īpudicos. qa īpudic⁹ ocul⁹ īpudici cordis ē nūci⁹. 3z. q. 5. nec solo. Jtē cū act⁹ ī se ꝯtineat quādā īpugnatiōꝫ

diuini opis. ut dicit Cyprian⁹ in li° de habitu v̄ginū. Et cū mulieɋ cult⁹ maxime talis ꝓuocet alios ad libidinē3. iux illud ꝓuer. 7. Ecce mulier ꝛc. 7 notat Tho. sc̄da sc̄de. q. 169. arti. 2°. quō eē pōt sine dīno ɔtēptu cū nō curet illas aīas ꝑdere quas xp̄s suo ꝓprio redemit sanguīe? Et iō hic nō solū simplex ɔtēptus ɔphendit̄ ꝫ etiā talis ut videat̄ ꝑsona in deū man⁹ īferre cum sui ꝑditiōe. Vn̄ Cipan⁹ ubi s̄. dic. Nō v̄gines tm̄ aut viduas ꝫ 7 nuptas puta etiā oēs oīo feminas admonēdas q̄ opus dei 7 facturam ei⁹ 7 plasma adulterare nullo mō debeant adhibito flauo colore uel nigro pulue̅ uel rubore. aut q̄libet liniamēta natiua corrū pente medicamīe. Et subdit. Man⁹ deo īferūt qn̄ illud qd̄ ille formauit reformare ɔtēdūt. Impugnatio ē ista dīni opis ꝑuaricatio v̄itaꝫ. deū vidē nō poteris qn̄ oculi tibi nō sūt q̄s deus fecit ꝫ quos diabol⁹ infecit. de inimico tuo tēta cū illo pariť arsura. Et ꝓptea aliŋ int̄ q̄s videt̄ fuisse Alex. de ales. assert in his 7 sīilib⁹ inesse mortale pc̄m̄. Sꝫ forte possēt aliq̄ a mortali excusari qn̄ aliqd tale paruū facēt solū ex quadā3 subita leuitate sine alioꝝ scādalo siue ꝑiculo. B. Sciēdū tn̄ q̄ aliud ē fingē pulchritudinē 7 aliud ē occultare turpitudinē ex aliq̄ cā ꝓuenientē. puta ꝑ egritudinē 7 h⁹mōi. Hoc eni ē licitū. q̄a s̄m ap̄lm. i. Cor. 12°. q̄ putam⁹ igbiliora mēbra esse corpis his abūdātiorem honorē circūdam⁹. A. Ad p̄dictoꝝ aūt pleniorē intelligētiā vlteri⁹ aliqd uel breuit̄ tāgēdū ē de mā ornatus tā mulieꝝ q̄ viroꝝ 7 tā vestiū3 q̄ aliaꝝ reꝝ. ꝑ videlic3 q̄lit̄ pōt discerni ornat⁹ illicit⁹. 2° q̄le pc̄m̄ sit in eius vsu. 3° si circa ipsū aliqs pōt excusari.

Quo ad p̄mū ꝫ dico q̄ pōt discerni multipliciť. ꝑ rōne intētiōis vtenď ut si intētio eēt ad pōpā uel lasciuiā 7 huiusmōi. q̄a cū mala intētiōe nil pōt eē licitū uel sine pc̄ō. 86. dis. non sad. ex de sen. exco. cū volūtate. Iō vitiosum etiā esset si qs q̄reret ꝑ cultū supfluū3 vestiū delicias cū vestis ordīet̄ ad corporis fomētū sc̄dm Tho. sc̄da sc̄de. q. 169. arti. 2°.

2° rōne ꝓfessionis cl̄icalis. ut si clerici deferrēt ornatū seu habitū nō cōdecentē honestati cl̄icali. de q̄ in. c. clerici officia. ex de vi. 7 ho. cle. Itē rōe ꝓfessiōis regulaꝛ. ut si religiosi seu religiose ferrēt ornatū seu habitū nō ɔuenientē ꝓfessiōi in q̄ si nō modicū excedūt etiā mortaliť peccāt. s̄m Vl. 7 i su. li° 3°. ti. 34. q. 284. Quo casu qn̄q3 etiā excoīcationē īcurrūt videl3 cū mutāt formā 7 temē sue ꝓfessiōis habitū dimittūt. ex ne cle. uł mo. ut picłosa. li° 6°.

3° rōne inhonestaꝫ. Nihil enī inhonestū pōt eē licitū. cū honestas sit vna de trib⁹ ꝑtib⁹ ꝑncipalib⁹ iusticie. ff. de iusti. 7 iure. l. iusticia. §. iuꝛ ꝑcepta. vn̄ 7 vnū de excludētib⁹ de regno dei est īpudicitia. Ad Gal. 5°. Ad inhonestatē aūt oīs trāsformatio nāe ꝑtinet q̄a q̄cqd agit̄ ɔtra ordinē nāe magnā in se cōtinet inhonestatē. 32. q. 7. adulteŋ. Vt si qs uł si qua ex habitu uł ornatu velit appatē maior seu pulchrior q̄ a nā fuerit ɔpositus. qd̄ maxīe solet ɔtingē in fucatiōib⁹ seu coloratiōib⁹ faciei 7 capilloꝝ. qd̄ ꝑnit⁹ inhonestū 7 illicitū est. de cōse. dis. 5. fucare. 7 in excessiua altitudīe planellaꝝ ꝯ illud Math. 6°. nō potes adijcē ad staturā3 tuā cubitū vnū. Itē ad inhonestatē ꝑtinet apte q̄ ex deformitate habit⁹ viri ostēdāt vereda 7 mulieres hūeros

i

seu pectora. Itē q̧ mulieres īcedāt ca-
pite discoopto. Vñ. i. Cor. xi°. dr̄. De-
bet mulier velamē hr̄e sup caput suū.
Et Aug⁹. in ep̄la ad possidiū. 7 ponit̄ ī
dcō arti. z°. dicit. Capillos nudare fe-
minas quas 7 caput velare ap̄ls iubet
nec maritatas decet. Dicit tñ ibi glo. q̧
pñt aliq̄ excusari a pc̄tō qñ h̄ ñ fieret
ex aliq̄ vanitate ẜ ꝓpt̄ ɔtrariā ɔsuetu
dinē q̄uis talis ɔsuetudo nō sit lauda
bilis. qđ pōt ītelligi veꝝ qñ occasione
ɔsuetudīs nō posset omittē sine repu-
tabili scādalo. 7 h̄ agēdo nulli dat oc-
casionē scandali. Al̄r irrōnabil̄ ɔsuetu-
do nō excusat. ff. de legi. qđ nō rōne.
Immo potius grauat. ex̄ de cōsue. c. fi.
Forti⁹ aūt ad inhonestatē ꝑtinet si in
capite mulierꝫ appareat aliqd īpudici-
tie ul̄ elatiōis ostēsiuū cū in ea debeat
apparē oīs honestas 7 hūilitas in cui⁹
signū ei coma data ē ꝓpt̄ qđ eā āputa
re sub anathemate ꝓhibet̄. 30. dis̄. que
cūq̧. vbi dicit̄. Quecūq̧ mulier religi
oni iudicās ɔuenire comā sibi āputa-
uerit quā de⁹ ad velamē ei⁹ 7 ad mēo
riam subiectiōis illi dedit tāq̧ soluēs
ius subiectiōis anathema sit. Si ḡ ana
thema dr̄ ɔ̄ faciētes h̄ etiā sub p̄textu
religiōis cū tñ nō ītrēt religionē. q̄to
vehemētius ɔ̄ facientes sub signo qđ
ei directo ɔ̄triat̄ videl3 supbie seu īho-
nestatꝫ sicut ē capite discoopto 7 reue
lata facie 7 frōte incedē. 7 sicut aliq̄ fa
ciūt mitras sibi seu alia elationē desi-
gnātia uel īhonestatē seu ad libidinē
ꝓuocātia apponē. Itē inhonestū ē q̧ fe
mina vtat̄ veste virili uel eɔ°. Deut°.
zz°. Nō īduet̄ mulier veste virili nec
vir vtet̄ veste feminea. Abhomīabilis
enī apud deū ē q facit h̄. Et gnālit̄ q̄li
tercūq̧ ī habitu seu ornatu aliqd appa
reat inhonestatꝫ. cū nihil inhonestum

possit eē licitū. ff. de ɔdi. insti. l. filius.
vbi dr̄. Que facta ledūt pietatē extia-
tionē uel verecūdiā nr̄am. 7 ut gnāl̄r
dixerī q̄ ɔtra bonos mores fiūt nec fa
cere nos posse credēdū ē.

C 4° rōne supfluitatꝫ. Nam vsus sup-
fluus ē oīo vitiosus. Vñ ad Gal̄. 5°. int̄
alia excludentia a regno dei cū fuisset
dictū de fornicatione ponit̄ luxuria.
vbi dic glo. i. q̄libet supfluitas. Nā 7 ī
dcō arti. z°. dic Tho. q̧ ꝓhibet̄ ornat⁹
supfluus īpudicus 7 īuerecūd⁹. Sup-
fluus aūt attēdi pōt tripl̄r. p̊ mō respe
ctu nūeri. ut cū qs vtit̄ seu īutilit̄ reti
net vestimēta seu alia ornam̄ta vltra
nūerū q̊ rōnabilit̄ īdiget. ɔ̄ quos. 47.
dis̄. sicut hi. dic Amb°. Nudorū indu-
mētū est qđ tu recludis 7 qs tam īiu-
stus ⁊c. z° respectu forme ut si forma
est excessiue lōga seu lata. qđ in mulꝫ
pōt apparē 7 p̄serti in vestib9 mulieꝝ
caudatꝫ in qb9 apparet vitiū nō solum
māifeste supfluitatꝫ ẜ etiā īhonestatꝫ.
Nā ad inhonestatē 7 mollitiē ꝑtinet
q̧ qs trahat vestimentū p terrā scđm
ph̄m. 7 notat Tho. secūda scđe. q. 169.
arti. p̊. 3° respectu p̄ciositatꝫ. ut cum qs
vtit̄ maiori p̄ciositate q̄ ɔueniat sibi.
qa maiori dignitati maior cōpetit or-
natus. ex̄ de vi. 7 ho. cle. clerici officia.
7 nōt Tho. in dcō arti. p̊. Ex q̊ pat3 q̧
maior ornat⁹ ɔpetit ad cultū dinu3 q̄
ad quēcūq̧ aliū vsū cū nulla sit maiō
dignitas q̄ dīna. Et tñ etiā ī cultu di-
uino d3 ornat⁹ eē moderatior q̄ olī fu
erit ꝓpt̄ exēplū xp̄i q nos hec despicē
docuit. Vñ. 1z. q. z. gloria. dicit Iero⁹
Neq̧ mihi aliqs oppōat diues ī iudea
tēplū mensam 7 lucernas ⁊c. ex auro
fabrifacta. Tūc hec ꝓbabāt̄ a dño qñ
sacerdos hostias īmolabat 7 sanguis
pecudū erat remissio pc̄tōꝝ. q̄q̧ h̄ oīa

p̄cesserit in figura. Nūc vō cū paupta-
tem domus sue paup dn̄s dedicauerit
portem⁹ crucē ⁊ delicias lutū putem⁹
Moderat⁹ g̊ ornat⁹ ad cultū diuī req
rit ⁊ multo moderatior ad quemcūq3
vsū, pphanū etiā impatorꝫ. cum nulla
sit ↄpatio impatorꝫ terreni ad celeste3
Minor aūt cōpetit regi q̄3 impatori et
minor duci q̄3 regi ⁊ sic de singul' g̃da-
tim. Que si bn̄ ↄsiderent valde mode
ratus ↄpetit inferioribꝫ.
¶ 5° rōne curiositatꝫ. Vn̄ ⁊ Tho. i dcō
arti. 2°. dicit ꝙ artifices ornamētoru3
peccāt īueniēdo supflua ⁊ curiosa. Cu
riositas aūt intelligit' qn̄ nimia sollici
tudo seu diligētia erga ornatū habet'.
Vn̄ Tho. in dcō arti. p̊ dic ꝙ inordia-
tio affect⁹ circa ornatū ↄtigit qn̄ nimi
am sollicitudinē qs apponit ad exteīo
rem vestiū cultū etia3 si nō sit aliq̄ in-
ordinatio respectu finis. Facit. c. psi-
moniā. 4i. dis. ibi. p̄ter corpis diligen
tiā. Et pōt ista curiositas dep̄hendi p̊
respectu forme. ut qn̄ ī ipa forma ostē
dit' curiositas. Vn̄ ī sūma de vitijs dr̄
ꝙ ī forma rep̄hēsibilia sūt corrugatio
⁊ incisio. Facit dictu3. c. psimoniā. ibi
Dissolutos aūt ⁊ ↄfractos vestibꝫ ⁊ ī-
cessu nō recipim⁹. maxīe qm̄ in talibꝫ
adest qn̄q3 vitiosa, pdigalitas quā ⁊ le
ges detestant' ⁊ eqparant furori. ff. de
cura. fu. l. i. In dcā etiā sū. ponit' exem
plū de sotularibꝫ rostratꝫ uel pforatꝫ. ⁊
idē in similibꝫ multꝫ. 2° dep̄hendit' re
spectu artificꝫ. ut qn̄ circa vestē seu or-
natū multū laborat cu3 nulla uel pua
vtilitate rei. Vn̄ Ray. li° 2°. ti. de negꝫ.
secularibꝫ dic ꝙ ad nullū vsū sūt vti-
les nisi ad peccandū sutute supflue ac
sūptuose camisiaꝝ quas p̄cipue faciūt
hispani dantes, p sutura vni⁹ camisie
plus in duplū uł triplū q̄3 valeat tota

camisia. ⁊ sirīca. Et subdit ꝙ peccāt fa-
ciētes vendētes seu al' alienātes seu te
nētes p̄dicta. Et sacꝫ int' p̄dicta videt'
posse ↄputari racamaturas sūptuosio
res ⁊ inutiliores, ppt' idētitatē ⁊ maio
ritatē rōnis. ff. de legi. l. nō pn̄t. 3° ex p
te vtentꝫ qn̄ ad ornatū seu habitū ma-
iorē sollicitudinē adhibet q̄3 expediat
ut dic Tho. in dcō arti. p̊. qꝺ māifeste
dep̄hendit' qn̄ circa h̄ pl⁹ sollicitat' q̄3
circa ea q̄ sūt salutis. ꝯ illud Math. 6°.
p̊mū q̄rite regnū dei.
¶ 6° rōne scādali. Nā dn̄s dic Math
18°. Ve illi p quē scandalū venit. Vn̄
⁊ abstinē debem⁹ etiā a licitꝫ, ppt' salu-
tem, pximi ne videl3 ei det' occasio scā-
dali al' sum⁹ ex caritatē. Ro. 14°. ibi. Si
, ppt' cibū frat' tu⁹ scādaliçat' ⁊c. Vnde
Tho. dic scꝺa scꝺe. q. 44. arti. 8°. ꝙ tē-
poralia q̄ sūt nostri dominij sūt dimit
tēda ad tollēdu3 scādalū, pximi qn̄, p-
cedit ex īfirmitate uel ignorātia. Om
nino g̊ o3 ꝙ in vsu ornatus remoueat'
scādalū a, pxīo. Vn̄ ⁊ Alex. de ales sup
2° sen. dic ꝙ licet f̄m nobilitatē psone
ↄsuetudinē terre ⁊ dignitatē officij se
ornare p̄ciosis vestibꝫ ita tn̄ ꝙ absit li
bido ī volūtate ⁊ scādalū in exteriori
ope. Hoc aūt scādalū pōt ↄtigē dupli
citer. Primo si ex ornatu aliqs īducit'
ad pc̄m̄ puta ad vtendū sibi ornamēto
qꝺ sibi non ↄpetit siue ad aliud pc̄m̄
p̄serti ad carnalē ↄcupiscētia3 siue or-
natus viri inducat mulierē siue orna-
tus mulierꝫ īducat virū. qꝺ frequēti⁹
ↄtigit ex q̄dā hūana fragilitate. Eccꝫ.
19°. Vinū ⁊ mulieres apostatare faciūt
etiā sapiētes. Et iō cū psona aduertit
ex suo ornatu aliquē seu aliquā īduci
ad scādalu3 pc̄tī o3 oīo ab illo abstinē
Cōstat aūt ꝙ ornatus ⁊ pulchritudo
mulierꝫ facilit' allicit ad ↄcupiscētiam

ut in dcā auctoritate Eccl. vinū ꝛc. Et
pꝫ ꝑ expientiā. Exēplū habet̄ 2° Reg
xi°. in Dauid taꝫ pfecto viro q ex solo
visu Betsabee induct⁹ ē ad adulteriū
Et ꝓpt̄ h̄ dic Tho. in dcō arti. 2°. ꝙ cir
ca ornatū mulieꝝ eadē sūt attēdēda q̄
coīter dcā sūt circa exteriorē cultum.
Insuꝑ ⁊ quoddā aliud spāle. s. ꝙ mu
lierꝫ cult⁹ viros ad lasciuiā ꝓuocat. Et
iō etiā ex h̄ solo muleres oīo deberent
abstinē ab ornatu aut illo vti cū mul-
to moderamīe ⁊ honestate ⁊ tremore
ne orto scādalo ex eaꝝ occasione dicat̄
illis. Ve vobis. 2° mō accidit scādalū
qn̄ ꝑ ornatū ſm verisilem ɔiecturam
extremis nccītatibꝫ pauperū derogat̄
Hoc enī casu detrahit̄ etiā ornatui ec-
clesiastico ita ut etiam sacra vasa ɔmi-
nuant̄ ⁊ expēdant̄ in h⁹mōi nccītates
ut pꝫ. 86. dis. cōpatiamur. et. 12. q. 2.
aurū. Forti⁹ ḡ detrahi dꝫ ornatui pro-
phano lꝫ al̄ de se nullā aliā hr̄et illici-
tatē. Tenet̄ enī ex nccītate qſqꝫ subue
nire existētibꝫ in talibꝫ īdigētiis de su
pfluo nccītatꝫ nāe licꝫ nō eēt supfluuꝫ
respectu ɔdecētie. ut ꝓbat̄ in p̄allegatꝫ
c. vbi dr̄. Ornamēta ɔdecētia ornatui
eccl̄iastico debē in h⁹mōi nccītates ex
pēdi. ⁊ nōt Ricar. sup. 15. dis. q̄rti sen.

7° rōne ɔsuetudīs. ut si qs ɔsidera
ta ɔditiōe sua excedit ī ornatu metas
ɔsuetudīs bonoꝝ int̄ q̊s cōuersat̄. 41.
dis. c. p̊. Nō tn̄ qs excusat̄ sequēdo cō
suetudinē loci nō rōnabilē. qa illa di-
ci nō pōt ɔsuetudo bonoꝝ de qua dr̄ ī
dcō. c. p̊. Nā ɔsuetudo irrōnabil̄ non
excusat. s̄ grauat ut in. c. fi. ex̄ d̄ ɔsue.
Et sꝫ dicit̄ irrōnabil̄ si intueniat ali-
qd̄ de p̄fatꝫ incōueniētibꝫ. ut ex p̄dicꝫ
clare colligi pōt.

8° rōne defect⁹ cause. ut qa ex nulla
rōnabili cā qs mouet̄ ad vsū ornatus
sed ex sola ɔplacētia volūtatꝫ. In h̄ enī
ip̄o videt̄ ⁊ ordini nāe ɔtrariari ⁊ cre
atori iīuriari. Vn̄ Boeti⁹ li° 2°. ꝓsa. 5.
de cōsolatiōe dic. Sic rerū versa ē con
ditio ut dinū merito rōnis aial nō ali
ter sibi splendere nisi inaīate supelle-
ctilis possessiōe videat̄. ⁊ alia suis qdē
cōtēta sūt. vos aūt deo mēte cōsiles a
rebꝫ infimis excellentꝫ nāe ornamēta
captatꝫ. nec intelligitꝫ quātaꝫ cōditori
vr̄o faciatꝫ iniuriā. Itē h̄ ip̄o videt̄ seq
vitia ⁊ ɔ̄triari virtuti. Unde Greg⁹. ait
omel̄. 24. Sūt nōnulli q cultū subti-
liū p̄ciosarūqꝫ vestiū putāt nō eē pec-
catū. Q̄ si videlꝫ culpa nō esset neq̄qꝫ
sermo dei tā vigilant̄ exp̄mēt ꝙ diues
q torq̄bat̄ apud īferos bysso ⁊ purpu-
ra indut⁹ fuisset. Nemo q̄ppe vestimē
ta p̄cipua nisi ob inanē gloriaꝫ querit
videlꝫ ut honorabiliō ceterꝫ eē videat̄
Res ip̄a testat̄ qa nemo vult ibi p̄cio-
sis vestibꝫ indui vbi ab aliis nō posset
videri. Quā culpā possum⁹ melius ex
diuerso colligē. qa si abiectio vilis ve
stimēti v̊tus nō eēt euāgelista vigilā-
ter de Johāne nō dicēt Marci p̊. Erat
indut⁹ pilis cameloꝝ.

Quo ad secūdū p̄ncipale videlicꝫ
Quale pc̄m̄ sit in vsu illiciti ornatus
Dicēduꝫ ꝙ si fiat ītētiōe deliberata ꝓ-
pter cōplacētiā libidinosam sui ul̄ al-
teri⁹. clarū est ꝙ ē pc̄m̄ mortale cū cō
sensus etiā in solā delectationē pecca-
ti mortalis sit mortale. ut s̄. delectatio
Si aūt ex q̄dā vanitate uel leuitate ꝓ-
pter iactātiā quandā qs vtat̄ ornatu.
nō sꝑ peccat mortalit̄ s̄ qn̄qꝫ venialit̄
ſm Tho. scd̄a scd̄e. q. 169. arti. 2°. Ad
horū clariorē intelligētiā dicēdū ꝙ in
tali vsu illicito dupl̄r pōt cōtingē pec
catū veniale. p̊ qn̄ vitiū ē in sola intē-
tiōe ⁊ h̄ intētio non ē deliberata. nam

sine deliberato ꝯsensu non deuenit ad
tõez mortalis. Vñ ⁊ Tho. scda scde. q.
162. arti. 5°. dic ꝙ supbia ſm gen⁹ suū
ē mortale. Sicut tñ ⁊ ĩ aliis q̄ ex suo ge
nere sūt mortalia puta fornicatiõe vł
adulterio sūt aliq mot⁹ q sūt pctā ve-
nialia ꝓpt eoꝝ impfectionē q̄a. s. pue
niūt iudiciū rõnis ⁊ sūt pter ei⁹ cõsen
sū. ita etiā circa supbiaꝫ accidit ꝙ aliq
motus supbie sūt pctā venialia dū eis
rõ nõ ꝯsentit. 2° rõne puitatis rei. Naꝫ
qđ modicū est rõ apprehēdit q̄i nihil
ut notat Tho. scda scde. q. 46. arti. 6°.
nisi in isto modico adesset magna mē
tis libido. Nā talis libido etiā in par-
uis inducit mortale. ut nõt Bona. 16.
dis. q̄rti sniaꝝ. Extra p̄dictos g° cāus ĩ
tali vsu illicito videt̃ includi mortale
ꝓpt multa mala ⁊ pctā q̄ solēt illi ac-
cidē ⁊ saltē nūq̄ꝫ deest vitiuꝫ supbie q̄
est appetit⁹ honoris seu ꝓpe excellētie.
ut pꝫ 2° sniaꝝ. dis. 42. c. ex supbia. cõ
iūcto dcõ Gregorij. in dcā omel. 24. ibi.
Nemo qppe vestimēta p̄cipua ⁊c. Et
expsse hr̃. 21. q. 4. oĩs. vbi dr̃. Omne
qppe qđ nõ ꝓpt necitatē suā ſ3 ꝓpt ve
nustatē accipit̃ elationis hꝫ calūniam
queādmodū magn⁹ ait Basili⁹. Et ut
ex p̄dictis pꝫ. supbia ſm gen⁹ suuꝫ est
mortale. Itē q̄a si in tali ornatu adest
sūptuositas includit̃ in illo magna in
iusticia ⁊ auaritia. Vñ. 47. dis. c. sicut
hi. dic Amb°. Quis tā ĩiust⁹ ⁊ tā aua-
rus q̄ꝫ q multoꝝ alimēta nõ suū vsum
ſ3 abūdantiā ⁊ delicias facit. Auaritia
aūt magna pctm̄ est mortale. ut pꝫ s̄.
auaritia. Immo radix ē oĩuꝫ maloruꝫ
i. Thimoth. vlt. ⁊ ꝯputat̃ ꝓ idolatria.
Eph. 5°. Itē ĩiusticia ex suo gnē impor
tat pctm̄ mortale. ut nõt Tho. scda se
cūde. q. 59. arti. 4°. Et ꝓpt p̄dcā ⁊ alia
talis illicit⁹ vsus singularit̃ deū ad irā
ꝓuocat. Isa. 3°. ibi. Pro eo ꝙ eleuate sūt
⁊c. Et Sophonie p°. ibi. Visitabo sup
p̄ncipes ⁊ sup filios regis ⁊ sup oēs q ĩ
duti sūt veste pegrina. Et p̄dicta ma-
xime obtinēt q̄n vtentes a tali illicito
vsu nollēt desistē. cū ꝯtēpt⁹ ⁊ vilipen
sio etiā venialiuꝫ sit mortale pctm̄. ut
dic glo. de pe. dis. i. in. c. tres sūt. sup v̂
bo opprimēt. Et põt colligi ex p̄dictis p
Bona. sup. 16. dis. q̄rti sniaꝝ.

¶ Quo ad tertium p̄ncipale videlꝫ si
circa p̄fatū vsum possit aliqs excusari
videt̃ dicēdū ꝙ si vtēs in illo nõ dele-
ctat̃ nec possit illū omittē absq̄ꝫ nota-
bili scādalo q̄ dempto omittēt. ⁊ si in
illo vsu nõ apparet aliqd inhonestum
nec ex illo dat̃ alteri scādalū mali exē-
pli uel alteri⁹ pctī ꝙ possit excusari ex-
emplo btē Cecilie q̄ desup auro textis
vestib⁹ vtebat̃ quas tñ penit⁹ cõtēne-
bat ut ex ei⁹ pꝫ historia. ⁊ exēplo simi
liū. Et facit ex̄ de re. iur. c. qđ nõ est. ⁊
ſm h° dꝫ ĩtelligi dcm̄ Io. an. ĩ. c. ea q̄. đ
re. iur. in 6°. in nouella. B

PActum.

Pacta q̄ faci-
unt p̄ores vł guardiani cõ
uētuales religiosoꝝ mēdi-
cantiū de suoꝝ ꝯuētuū assensu cū p̄la-
tis uel psonis eccłiaꝝ in illis locis vbi
habitāt debēt ppetuo ſuari nõ obstā-
te ꝙ nõ fuerit assensus mgr̄i vł mīstri
ꝓuicialis aut gnālis. aut ꝙ sedes apłi-
ca q̄ ad fratres mĩores auctoritatē nõ
p̄stiterit. ex̄ de pac. q̄a ex eo. li° 6°. Pa
ctū pr̄i factuꝫ a filia dū nuptui tradēt̃
⁊c. vid s̄. dos. § 3°. Qꝫ etiā nudo pacto
obligat̃ qs ſm deuꝫ. s̄. lex. § x°. v. 2°.
⁊ ĩ ꝓmissio. Pactū de n̄ recipiēdo ad
sepulturā. vide. ĩ. sepultura p°. § 3°.

PAlla

dicit̃ line⁹ pān⁹ cõ
secrat⁹ q extendit̃

sup altare 7 sup quo extēdit̃ corpale. Et d palla aliq̄d dc̄m ē s. consecratio ve stiū. §. p̄. Sist 7 de corpali s. corpale.

Palliū ut h sumit̃ ē spe ciale ornamētū archiepoꝝ in q̄ plenitudo po tificalis officij cōfert̃. ex̄ eo. nisi. Debz aūt palliū peti a papa ĩfra tres mēses a tpe cōsecratiōis siue cōfirmatiōis si ante fuerat consecrat⁹. Alit̃ si accuset̃ po test remoueri. dis. 100. qm̄. Et dz peti cū instātia. dis. 100. p̄sca. Et dz petēs p̄ stare sacr̄m fidelitatis 7 obediētie Ro mane eccl̄ie. dis. 100. optatū. ex̄ d elec. significasti. Itē in datiōe pallij dz dari nouū p̄uilegiū uel antiquū innouari. dis. 100. bonis. 7. c. scriptoꝝ. Item rece pto pallio 7 nō an̄ pōt se archiep̄m no mīare. ex̄ eo. nisi. Nec an̄ pōt cōciliū cōuocare. cōficē crisma. dedicare basi licas. ordinare cl̄icos. seu epos cōsecra re. ex̄ de elec. qd sicut. §. plt. Itē archi ep̄s nō pōt palliū suū alteri commodare. q͂a palliū p̄sonā ei⁹ nō trāsit. Vn̄ 7 dz cū eo sepeliri. ex̄ eo. ad h. 7. c. ex tuaꝝ. Itē solus Roman⁹ pontifex sp̄ 7 vbiq̄ vtit̃ pallio. Ceteri aūt ĩfra missaꝝ sole nia ĩ qualibz eccl̄ia sue p̄uĩcie. Nō aūt si egrediat̃ eccl̄iā ut in p̄cessiōe. ex̄ eo. c. p̄. Et h in dieb⁹ ĩ q̄b⁹ cōcedit̃ in suo p̄uilegio. Alit̃ nō pōt. s bn̄ pōt q̄nq̄ si ne pallio celebrare. ex̄ eo. c. fi. A. Ibi dicit̃. Respōdem⁹ q̄ tā in tua q̄ in ali ena diocesi potes absq̄ pallio ul̃ sanda lis celebrare q̄ vtiq̄ in tua diocesi non sp̄ debes celebrare cū pallio s dieb⁹ ill̃ dūtaxat q̄ in eccl̄ia tua p̄uilegijs sunt exp̄ssi. Et idē q̄d ĩ h. c. nōt̃ in sū. li° 3°. ti. 26. q. 36. s̄m Ray. Et addit q̄ papa sp̄ 7 vbiq̄ pōt pallio vti ĩ signū plēitu dinis ptād. B. P̄triarche an possint dare palliū. vide. ĩ. p̄triarcha. §. 2°.

Papa debz eligi a duab⁹ ptib⁹ cardinalium Alit̃ q̄ geret̃ se p̄ papa excōi catus ē. ut s. excoĩcatio p̄. §. 2°. v. 4°. Et plura noua circa electiōnē pape et reclusiōnē cardĩaliū. ex̄ de elec. vbi pe riculū. li° 6°. Et q̄ ĩ illa cōstitutiōe col legiū cardinaliū nullā pōt facē disp̄e sationē seu ĩnouatiōnē 7 q̄dā alia cir ca h. in cle. ne romani. de elec. A q̄ aūt 7 vbi debeat cōsecrati h̄ēs s. consecra tio epoꝝ. §. plt 7 vlt.

Papa ē sūm⁹ int̃ oēs. Ipse enĩ habz plenitudinē ptād. Alij ptē sollicitudi nis. 2. q. 6. de cetero. et. c. q̄ se scit. Vn̄ cū dn̄s ap̄lis dicēt ut laxarēt retia soli Petro dixit. duc in altuz. Luc. 5°. Itez ei soli dixit ut piscaret̃ hamo. Math. 18°. p̄ quē p̄eminēs iurisdictio signifi cat̃. 23. q. 1. nō turbat̃. 7. c. ē aliud. Itē soli Petro dictū ē. tu es Petr⁹ xx. 21. dis. q̄uis. Iō sp̄alit̃ ip̄e est vicari⁹ Ihu xp̄i. 7 quodāmō maior hoīe mior deo ex̄ de trāsla. int̃ corpalia. A. Idē ĩ sū. li° 3°. ti. 27. in pn̄°. B

Quot sūt cāus q̄ ad solū papā pti nēt? R° s̄m Ray. Sūt multi. de quib⁹ etiā plures. A. imo oēs s̄m eū. Ray. ut pz in sū. eo. ti. q. 1. B. nō transeūt cū gnāli mandato s req̄rūt sp̄ale. dis. 17. huic soli sedi. ex̄ de transla. licz. 7 de offi. le. q̄ trāslatiōez. ut q̄stio fidei. 24 q. 1. q̄tiēs. dis. 12. p̄cep͠t. Itez trāslatio epi uel electi s. cōfirmati. ex̄ de trāsla. int̃ corpalia. 7 de offi. le. c. 3°. et 4°. Itez depositio epi. 3. q. 6. q̄uis. 7. c. duduz. Acceptatio renūciatiōis ep̄i uel electi s. cōfirmati. 6. q. 3. deniq̄. ex̄ d trāsla. int̃ corpalia. ex̄ d regu. licz. Exemptio epoꝝ. 16. q. 1. frat. Itē restitutio depo sitoꝝ ab ordine. 2. q. 6. ideo p̄. et 2°. et etiā s. ep̄us. §. 6°. A. Adde idem in

remoto ab officio ex eo q̄ hētic tradi-
dit eccl'iastica sacra uel eos tradidit ec
clesiastice sepulture uel oblatiōes seu
elemosynas recipit eoꝝ ſm glo. Ray.
⁊ in dcā. q. i. B. Itē iudicialis diffi-
nitio seu īterp̄tatio p̄uilegioꝝ suoꝝ.
ex̄ de iudi. cū venissent. Et idē ſm Ho
sti. si dubitet̄ de rescripto ap̄lico ita q̄
ab alio p̄ viā rōnis. A. i. iud' q̄d dispo
nit de validitate uel īualiditate rescri
ptoꝝ. ut ex̄ de rescrip. p̄ totū. B. sol-
ui nō possit. ut ex̄ d' offi. dele. c. 2°. Idē
ſm Inno. de īterp̄tatiōe statuti facti p̄
legatū cui⁹ iurisdictio finita ē nec ali-
qs ei successit. Et idē de dispēsatiōe in
casib⁹ q̄ p̄ eadē statuta pape reseruāt̄
A. Ad h̄ est argumētū ex̄ de offi. del'.
c. fi. B. Itē mutatio sedis ep̄alis. 7. q.
i. tp̄is. Itē ꝯstituē alicubi de nouo se-
dem ep̄alem. 16. q. i. felix. ⁊ ar. d' cōse.
dis. i. de locoꝝ. Itē subijcē vnū ep̄atu
alteri. uel vnū in duos diuidē. seu du
os insimul vnire. Hos cāus hēs. 16. q.
i. et tp̄is. ex̄ de excel. p̄la. sicut vnire. ⁊
d' offi. dele. q̄d trāslationē. Itē ꝯmuta
tio voti Ierosolymitani. ex̄ d' voto. ex
multa. Sil'r de q̄busdā alijs vot' de q̄-
bus vide. ī. votū 5°. §. 2°. Itē solus pa
pa pōt ꝯcedē ut qs veniat ꝯ̄ licitū iu-
ramētū. ex̄ d' iure iur'. veniētes. ul' eti
am de q̄ dubitat̄ an sit licitū. ex̄ d' elec.
venerabilē. q̄d intelligit̄ ſm xp̄. solū ī
arduis. Al' vide s̄. iuramētū p̊. §. pl't.
A. Et ibi p̄z q̄ h̄ h̄z locū q̄n fit ꝯmu-
tatio in meli⁹. ⁊ q̄ q̄n ē dubiū vtꝝ iu-
ramētū sit licitū etiā ep̄s pōt dispensa
re. B. Solus dispēsat cū irregularib⁹
s. in crimib⁹ maiorib⁹ adulterio. ex̄ de
iudi. at si clerici. Et circa h̄ vide s̄. dis-
pēsatio. §. 6°. 7°. et 8°. A. Et ibi clari⁹
de h̄. B. Solus pōt ꝯciliū gn̄ale cele
brare. dis. 17. p̄ totū. 2. q. 6. ideo. Sol⁹

pōt ꝯdere canonē gn̄alē. 26. q. i. si g̊.
circa mediū. C. de legi. l. i. Sol⁹ pōt p̄-
sonā eccl'iasticā iure suo p̄uare. A. h̄
veꝝ circa collationē b̄nficioꝝ uel vo-
cationē p̄sonaꝝ eccl'iasticaꝝ ad sui uel
alioꝝ obseqū ꝓpt̄ publicā vtilitatem
uel in sib̄ p̄tinētib⁹ ad regimē eccle-
siaꝝ. p̄ cōi vtilitate. ut p̄z p̄ iura. ī. alle-
gata. B. 9. q. 3. p̄ p̄ncipalē. dis. 19. in
memoriā. ex̄ de ꝯces. p̄ben. c. q̄a. Sol⁹
pōt ꝯcedē p̄bendā uel eccl'iam nō va-
cantē. ex̄ de conces. p̄ben. nulla. ⁊ de re
scrip. eā te. A. Et l3 h̄ legat⁹ etiā a la-
tere missus nō possit pōt tn̄ sibi retinē
p̄ vacantē eccl'iam etiā si eccl'ia ista pa
tronū hēat eccl'iasticū. Sec⁹ si secularē
ex̄ de iure pa. cū dilect⁹. Et de offi. le.
dilect⁹. ſm Hosti. et in sū. li° 3°. ti. 27.
q. i. B. Legat⁹ aūt etiā habēs plena
riā legationē h̄ nō pōt in q̄buscūq3 p̄-
sonatib⁹ debeat qs p̄ electionē assumi
ex̄ d' offi. le. deliberatiōe. li° 6°. A. Ibi
dicit̄. Deliberatiōe ꝓuida duxim⁹ in-
hibendū ne aliqs ap̄lice sedis legatus
q̄ntūcūq3 legationē obtinē plenariā di
noscat̄ cathedrales uel regulares aut
collegiatas eccl'ias seu ip̄aꝝ eccl'iaꝝ ca
thedraliū dignitates ad quas hi q̄ p̄fi
ciunt̄ eisdē maiores ī eoꝝ capitulis p⁹
ep̄os existētes hn̄t p̄ viā electiōis as
sumi. siue ordīationi. collatiōi. ꝓuisiōi
electiōi aut dispositiōi quocūq3 reser-
uet. nec de ipsis ordinādis. ꝯferēdis.
disponēdis se aliquaten⁹ intromittat
neq3 aliq̄d quomin⁹ ad q̊s p̄tinet eligē
aut postulare libē valeāt cū vacabūt.
obstaculū quolib3 inponāt. decernē-
tes q̄cq̄d ꝯ̄ h̄ actū extiterit eoipso irri
tū sit ⁊ inane. B. Sol⁹ pōt excoīcatū
a se absoluē. ex̄ de elec. venerabilē. Et
vide de h̄ s̄. absolutio p̊. §. 3°. v. 3°. So-
lus potest absoluere excoicatum a suo

240

delegato qa nolebat obedire sniē dif-
finitiue. si steterit in excoīcatiōe p an
nū. ex̄ ꝺ offi. dele. q̄renti. A .Idē ē de
excoīcato a legato uł delegato cuiꝰ iu-
risdictio expirauit ⁊ nullꝰ successit. ut
in dcō. c. q̄renti. ex̄ de offi. or. pastoralˀ
B .Solꝰ ꝯgnoscit appellatiōe penitus
remota. 9. q. 3. cūcta. ⁊ c. aliorꝝ. Solus
cognoscit de causis ad eū delat̄ p appel
lationē uel relationē. ex̄ ꝺ offi. le. licꝫ.
A .Est aūt relatio cuꝫ iudex cām in-
structā remittit ad papā ut eā diffini
at si uoluerit. ⁊ pendēte hꝰmōi relatio
ne nō valet ꝓcessus iudic̄ q retulit. ut
in dcō. c. lꝫ. ⁊ notat̄ ī dcā. q. i. ꝭm glo.
Ray. B .Solꝰ ordinat illū ad supio-
res quē ordīauit subdiaconū. ex̄ de tē
po. or. cū in distribuēdis. Solꝰ ꝯcedit
palliū. dis. 100. palliū. uł ꝭm xᵭ. etiam
aliȷ̄ q ꝯcedēdi hn̄t ṗuilegiū. ut patri-
arche. vide. ī. p̄riarcha. Iteꝫ solꝰ semp
⁊ vbiqꝫ pallio vtit̄. ex̄ de vsu palliȷ̄. ad
honorē. Itē solꝰ dispēsat cū bigamo.
34. dis. lector. ex̄ de biga. nup. Vide de
hoc s̄. bigamia. §. pl̄t. Solꝰ dispēsat cū
illegitimo q̄tū ad ordīes sacros ⁊ bn̄-
ficiū cū cura uel psonatu. ex̄ de fi. p̄sb.
is q. liᵒ 6ᵒ. Silr̄ cuꝫ mīore ꝙ ꝓmoueat̄
ad curā aīaꝝ uel dignitates. nisi q̄tuꝫ
ꝑmittit̄ epis. s̄. dignitas. §. 3ᵒ. Silr̄ de
eo q nō est in sacr̄. uel alit̄ ē de iure in-
dignꝰ. A .s. positiuo. secꝰ si de iure di
uino sup q̄ nō dat̄ p hoīem dispēsatio
B .ut ꝓmoueat̄ in epm̄. at. ex̄ ꝺ elec.
dudū. §. fi. ⁊ C. de cri. sacri. l. disputa
ri. Solꝰ dispēsat ut qs hēat plura bn̄fi
cia cū cura uel plures dignitates seu p
sonatꝰ. etiā si curā nō hēant. aut etiaꝫ
in eadē eccl̄ia. A .s. ꝙ qs possit habē
plura bn̄ficia uł dignitates ī illa. ut in
iurib9 de qb9 statī. B .Ex̄ de p̄ben. de
multa. ⁊ de ꝯsue. cōsuetudineꝫ. liᵒ 6ᵒ.

Solus pōt cōferre ordinē subdiacona
lē die dn̄ico ⁊ aliȷ̄s p̄cipuis festis. ut s̄
ordo 2ᵒ. §. 6ᵒ. Solū ad eum appellat̄
omissis mediȷ̄s. 2. q. 6. c. 3ᵒ. 4ᵒ. et 5ᵒ. ⁊ c.
de cetero. et. 2. q. 6. metropolitanum.
xi. q. 3. ꝑuenit. A .h. c. ꝑuenit. nō vr̄
ibi hr̄i. B .Addit Hosti. ꝙ legatꝰ vr̄
hr̄e idē ṗuilegiū. ex̄ de offi. le. c. ṗ. qꝺ
obtinet tm̄ de cōsuetudīe ut dicit. A
Hoc tm̄. nō ponit Hosti. ꝭ dicit ꝙ hoc
obtinet ꝺ ꝯsuetudīe qcqd aliȷ̄ scribāt
ut in dcā. q. i. in sū. liᵒ 3ᵒ. ti. 27. ⁊ sic in
nuit ꝙ obtinet de iure ⁊ cōsuetudine
Et facit. 2. q. 6. de cetero. ⁊ in. c. ṗ. ex̄
de offi. dele. B .Silr̄ p̄riarcha vide. ī.
p̄riarcha. §. 2ᵒ. Itē maiora negocia ad
papā sūt referēda. 2. q. 6. oīs opp̄ssus
Et iste casus multos obtinet. ut dispē
satione in symonia. vide. ī. symōia 6ᵒ.
⁊ in. 7. §. vltīs. Itē in hoīcidio volun
tario. 50. dis. miror. A .uel etiā culpo
so. ea. dis. c. hi qui. B .Et cū illo qui
excoīcatus celebrauit. ut s̄. excoīcatio
ṗ. §. 32ᵒ. q incipit. Quis ē effectꝰ. circa
finē. Et silr̄ cū illo q excoīcatꝰ recipit
ordines. ut s̄. excoīcatio ṗ. §. 20. q ici
pit. Quid de illis. Addit etiaꝫ Hosti.
alios cāus. ut ꝙ supplet defectuꝫ regis
vacāte regno. ex̄ ꝺ elec. cū int̄ vniuer-
sas. in fi. ⁊ ex̄ ꝺ sup. ne. p̄la. grandi. liᵒ
6ᵒ. Itē defectū impator̄. ex̄ de fo. ꝯpe.
licet. §. ṗ. Itē electum impatorē cōfir
mat uel cassat. uel etiā impatorē depo
nit. ex̄ de elec. venerabilē. ⁊ ꝺ sen. ⁊ re
iudi. ad aplice. Et qn̄cūqꝫ etiā ṗnceps
secular̄ fuerit īutilˀ ⁊ negligēs circa re
gimē ⁊ iusticiā pōt p papā deponi. 17.
q. 4. si qs deinceps. xi. q. 3. nullꝰ. 22. q.
5. p̄ceptū. Vn̄ ⁊ Zacharias papa depo
suit Lodouicū regeꝫ francoꝝ. 15. q. 6.
alius. ⁊ Inno. terciꝰ Ottonē. ut in dcō
c. venerabilē. Et Inno. q̄rtꝰ Federicū

ut in dcō. c. ad apl̄ice. A. Idē in sū. li°
p̊. ti. 5. q. 13. B. Itē sol⁹ absoluit illos
excōicatos d̄ qb⁹ dcm̄ ē s̄. absolutio p̊
§. 3°. Itē sol⁹ electiōez nōdū fcām pnū
ciat nullā si fiat. ex̄ d̄ elec. inotuit. Itē
sol⁹ hz canōiçare scōs. ut s̄. canōiçatio
Itez qđ valet facit nō valē 7 eō°. ex̄ de
excess. p̄la. tāta. 7 de ɔcess. p̄ben. ɔstitu-
tus. Itē nulli legi subiacet. decet tn̄ eū
iura seruare. ex̄ de sup. ne. p̄la. licz. xi.
q. i. puenit. Snīa ei⁹ facit ius. ex̄ d̄ sen.
7 de iudi. in causis. Itē pōt monachuz
tam ɔ volūtatē suā q̄z abbatis de mona
sterio extrahē 7 alicui p̄lato uel pnci-
pi in sociū assignare uel secū tenere. 9.
q. 3. c. fi. et dis. 8. que ɔ mores. xi. q. 3.
qui resistit. A. Vez est p ecclīastica
vtilitate. ut in dcō. c. fi. 9. q. 3. B. Itē
in mr̄imōio in mult̄ casib⁹ ipē tm̄ dis
pēsare pōt. ut in gradib⁹ phibitis 7 hu-
iusmōi. A. s. impedimentis de iure po
sitiuo sup quo papa habz plenā ptātē
25. q. i. §. si ergo. B. ex̄ de testi. spo.
lr̄as. ex̄ de ɔsan. 7 affi. non debet. Item
ordinat eodē die quo ɔsecrat̄. extra de
elec. qđ sicut. §. p̄terea. A. Poti⁹ in
§. sup eo. B. Itē solus pōt clericū de-
positū ul' degradatū restituē. ut s̄. eps
§. 6°. Multa alia ad papā tm̄ ptinētia
in varijs casib⁹ pticulari poterit īueni-
re. A. Hec 7 alia notāt̄ in sū. li° 3°. ti.
27. q. i. Int̄ que est f̄m Hosti. q̄ papa
nō pōt iudicari ab aliq̊ nisi de heresi.
40. dis. si papa. ul' nisi submittat se iu-
risdictiōi alteri⁹. 2. q. 7. nos si incōpe-
teńt. Itē f̄m Hugu. q̄ papa pōt cōcedē
simplici sacerdoti q̄ ɔfirmet 7 q̄ cris-
ma ɔficiat 7 oēs ordines cōferat p̄ter
ep̄alem quē nō hz 7 virgines ɔsecret.
Et q̄ posset ɔcedē diacono q̄ cōferret
diaconatū 7 mīores ordines. Et cuili
bet habēti ordinē posset ɔcedē q̄ ɔfer-
ret illū ordinē. Et q̄ posset etiā ɔcedē
laico q̄ ɔsecret v̊gines. si tn̄ talis cōse-
cratio posset fieri sine missa. al' non. Sz
f̄m glo. Ray. tuti⁹ est dicē q̄ ea q̄ sunt
ordinis nō pōt alijs demādare q̄ n̄ ha
bent ordinē qui exigit̄ ad exequendū
id qđ demandat̄. s̄ ea que sūt iurisdi-
ctiōis potest. Tho. v̊o dic q̄ pbabili⁹
dicit̄ q̄ papa pōt cōmittē sacerdoti q̄
ɔfirmet s̄ nō inferiori. qa h̄ ptinet ad
pfectionē corpis mystici sup qđ habz
papa plenitudinē ptātis. Sed nō pos
set simplici sacerdoti ɔmittē q̄ aliquē
ordinaret in sacerdotē. qa sacerdotiuz
ptinet ad corp⁹ xp̄i verū. respectu cui⁹
non ē maior ptās epi q̄z sacerdotis. pos-
set aūt cōmittē sacerdoti simplici con
ferre miores. Cō. Pe. ut in dcā. q. i. B
Utrū papa possit tollē leges ciuiles.
R° f̄m Io. an. Ubi papa nō hz tpalem
iurisdictionē nō pōt tollē legē quo ad
forū ciuile. nisi in his in quib⁹ vertit̄
piculū aīe. cū ptātes distincte sint. 96.
dis. cū ad verū. 7 dis. io. qm̄. ex̄ qui fi.
sint le. cām. 2°. In his aūt in qb⁹ picu-
lū aie vertit̄ q̊ ad vtrūqz forū tollit le-
gē pbat̄ ex̄ de iudi. nouit. 7 de rescrip.
c. fi. 7 de scđis nup. c. pl̄t 7 vlt. 7 d̄ fo.
ɔpe. c. vlt. li° 6°. 7 de iure iur. c. 2°. li°
6°. 7 de excep. c. 2°. li° 6°. 7 d̄ sen. exco.
decernim⁹. li° 6°. Nā ī his leges sacros
canones imitari non dedignant̄. ex̄ de
iudi. clerici. 7 ī Auten. ut clerici apud
pprios ep̄os. ad fi. A. coll̄. 6. B
Utrū papa possit absoluē aliquē ab
obligatione qua tenet̄ hōi. R° f̄m In
no. Potest facere h̄ de plenitudine po
testatis. ar. 9. q. 3. p pncipalē. C. d̄ q̄dri.
p̄scrip. bene a zenone. C. d̄ p̄ci. impa.
offe. l. quotiēs. Idem Hosti. 7 Ber. A
Hoc verū ex causa 7 in ptinētib⁹ ad of
ficiū eius. ut patet in iurib⁹ allegatis.

Al' secus. ff. de iusti. et iure. l. iusticia. §. iuris pcepta. B

¶ Papa etiã ante coronationez suam potest exercere officiũ suũ. Et qui hac occasione lrãs eius impugnaret excõicatus est. ut ĩ extra. Benedicti. xi. que incipit. Quia nõnulli. Casus in quibꝰ papa raro uel nũq̃ dispẽsat habent̃ s. dispensatio. §. antepñ. A. qui incipit Sunt alij. B

Paraferna. A. al' parafernũ ẜm Catholicon. B. Paraferna est qcqd hꝫ mulier pter dotez et dicit̃ a para qđ est iuxta et ferna qđ est dos. qĩ iuxta dotez. lꝫ in quibusdã regionibꝰ talia nõ habeãt locum. vbi ẜm ꝯsuetudinem vir omnia ĩmobilia mulierꝫ recipit in dotem et oĩa mobilia sũt coĩa. Habꝫ aũt paraferna puilegiũ ad instar dotis. Sicut enĩ vxor hꝫ oĩa bona mariti tacite obligata ꝓ dote. sic et ꝓ rebꝰ pafernalibꝰ marito datis nisi p speciale et expssam obligationẽ sibi ꝓuiderit quia tũc alij videt̃ renũciare C. de pac. con. l. fi. A. Idem in sũ. li. 4. ti. 25. q. 3. ẜm Ray. et glo. eius. B. Quin etiã ẜm Hosti. si pafernalia ĩferant̃ in domo viri eo sciente ꝯuenitur maritus depositi uel mandati nisi dominiũ translatũ fuerit in maritũ. A Quod nõ psumit̃ nisi expsse appareat ẜm eũdẽ Hosti. et in dcã. q. 3. B. quia tũc agetur ꝯditiõe certi uel sine causa uel ob cãm. A. Ista sunt noĩa iurꝫ q patũ faciũt ad forũ pñiale et ĩportant in effectu q2 qs habet ius petendi actione psonali. i. iuris quod respicit obligationẽ psone et non rei. B. De parafernalibꝰ nõ debꝫ se maritꝰ intromittere muliere inuita q̃uis bonuꝫ videret̃ ut sicut mulier seipam viro ꝯmittit sic et cõmitteret res suas. C. de pac. con. l. hac lege. A. Idẽ ĩ dcã. q. 3. B

Parentes. Utrũ filij teneant̃ alere parentes. R̃. Filij locupletes tenent̃ nutrire parẽtes egenos sicut pentes locupletes tenent̃ filios. Et noĩe parentũ et filioꝝ siue liberoꝝ intellige omnes ascẽdentes et descẽdẽtes. in Auten. ut lice. ma. et auie. §. illud quoq̃. coll. 8. Cessat tñ hec obligatio ẜm Hosti. si illi pñt sustẽtari de bonis ꝓprijs uel de suo artificio. A. Nã h̃ obligatio alendi non cadit nisi circa indigẽtes. dcõ. §. illud. B. Et de hoc etiã s. familia. §. p̃. et s. expositꝰ. Utrũ aũt opera pietatꝫ in parẽtes possint ptermitti occasione religionis req̃re. i. religio. §. 3.

Paricida. ꝓprie dr̃ q parẽtez occidit qĩ parẽticida. Sed tñ lex q̃ punit paricidas locũ hꝫ in oĩbus ascẽdentibꝰ et descẽdentibꝰ ĩ infinitũ. Item locũ hꝫ in vxore. viro. nutu. genero. vitrico. socero. patruo. auũculo. amita. ꝯsobrino. patruele. prono. nouerca. sponsa. pre et mre sponsi et spõse Et silr̃ intelligas si femĩa pdictas psonas ꝯiũctas occideit ul' ab eis occidat̃ Itẽ q emit venenũ ut h̃ fieret. ff. eo. l. i. 3. et. 4. A. In dcã. l. i. dr̃. Et q emit venenũ ut pri daret q̃uis date nõ potuerit. B. Silr̃ oẽs ꝯscij tenet̃. ff. eo. l. vtr̃.

¶ Que ẽ pena paricide? R̃. Scdm leges ẽ ut p̃ vgis cedat̃. deinde sacco corij ꝯsutꝰ cũ cane et gallo gallinatio vipera et symia in mari iactet̃ uel ĩ amnẽ ꝓximũ ut oĩuꝫ elemẽtoꝝ vsu careat. et celũ supstiti et terra mortuo auferat̃. et si mare uel amnis nõ sit ꝓximꝰ. bestijs subijcit̃. C. eo. l. i. ff. eo. l. pñt.

P**arochianus** alien⁹ in festis de missa eijcie͂dus est. ut s. missa. §. plt.

P**aterfamilias** debet regere ꝛ educare familiã suã. ut s. familia. §. p. ꝛ s. exposit⁹ ꝛ s. parẽtes.

P**atientia** qd sit? R° ẜm Tho. scd̃a scd̃e. q. 136. Sicut dicit Aug⁹ in li° de patiẽtia. Patiẽtia est qua equo aĩo mala toleram⁹ ne aĩo iniquo bona deseram⁹ p que ad meliora pueniamus. De qua etiã dicit Jac. p. Patientia opus pfectum habet. Et Greg⁹. in omel. Patientia est radix ꝛ custos omniũ virtutũ.

¶ Utrũ iniurie semp sint patient̃ sustinende. R° ẜm Tho. scd̃a scd̃e. q. 108. Mali tolerandi sũt a bonis ĩ hoc ꝙ ab eis iĩurias ꝓprias patient̃ sustinẽt ẜm ꝙ oportet. Un̄ sup illud Cant. 2°. Sic liliũ inter spinas. dicit glo. Nõ fuit bonus q malos tolerare nõ potuit. Non aũt tolerãt eos ut sustineãt iniurias dei ꝛ ꝓximoꝝ. Un̄ Criso⁹ sup Math. In iniurijs ꝓprijs esse quẽpiã patientem laudabile est. iniurias aũt dei dissimulare nimis est impiũ. Hoc tñ ĩtelligendu; est qñ iĩuria illata psone ad solam psonam ptinet. Tũc enĩ patienter sustinendũ est. Quãdo aũt redundat in iĩuriã dei uel eccl̃ie tũc debet aliqs ꝓpriã iniuriã vlcisci. ut pat; de Helia qui fecit descendẽ ignẽ sup eos q venerãt ad ipm capiendũ. 4°. Regl̃ p. Silr̃ Helise⁹ maledixit pueris ipsum irridentib⁹. 4°. Regl̃. 2°. Et Siluester papa excoĩcauit eos q ipsũ in exilium miserũt. ut. 23. q. 4. Guillisarius. Huiusmodi enĩ pcepta patientie ĩtelligẽda sũt ẜm pparationẽ animi. ut Aug⁹ dicit in li° de sermone dñi in monte.

¶ Utrũ pcutiẽti vnã maxillã; sp altera sit pbenda. R° ẜm Ul. Aug⁹ ĩ epl̃a de puero Centurionis dicit ꝙ pcepta patiẽtie magl̃ sũt ad pparationem cordis ꝙ̃ ad opus quod in apto fit. ut ĩ secreto teneat̃ animi patiẽtia. In manifesto aũt id fiat quod eis videt̃ ꝓdesse quib⁹ bene velle debem⁹. Un̄ ꝛ dñs se pcutientẽ rephendit. Joh. 18°. et Paulus pcussus in facie dixit. pcutiet te deus paries dealbate. Act. 23°. Si autẽ h̃ nõ ꝓdest tũc pcutienti vnã maxillam q̃tũ ad animi ꝓmptitudinẽ exhibenda est altera. nec resistendũ est malo. quia p patientiã psecutores deo lucrari possum⁹. Ad mãm patiẽtie ptinere potest s. ira. ꝛ s. contumelia. §. fi. et. ĩ. vindicatio.

P**atriarcha** et pmas sunt diuersa noĩa. sed coĩter idem sunt in te. 99. dis. puincie. Proprie tñ dicunt̃ patriarche quatuor pncipales. s. Constãtinopolitan⁹. Alexandrin⁹. Antiocen⁹ ꝛ Hierosolymitanus. Et ẜm ordinẽ hic positũ est etia; eoꝝ maioritas. ut ex̃ de piuile. antiq. Alij võ ppe dicunt̃ pmates. ut Aglegiẽsis. Gradẽsis. Cantuariẽsis. ꝛ h⁹moĩ A Idẽ ĩ sũ. li° 3°. ti. 27. q. 2. ẜm Ray. ꝛ glo. eius. B

¶ Quot sunt piuilegia quatuor pncipaliũ patriarchaꝝ? R°. Quatuor sũt. Primũ est qa postq̃ receperũt palliu; a sede apl̃ica ɔferũt palliũ metropolinis qui sũt sub eis. Scd̃m est ꝙ recipiunt fidelitad ꝛ obediẽtie iuramẽtũ p se ꝛ p Romana eccl̃ia. Tertiũ est ꝙ faciũt añ se vbiq; cruce; deferri nisi vbi

i 6

papa fuerit aut eius legatus vtens in-
signiis papalibꝫ. A .i.apostolice lega
tionis.ut in decō.c.ātiqua. B .Et nisi
in vrbe Romana. Quartū est qa ap-
pellatr̄ ad ipos omissis mediis.hec oīa
habentr̄.ex̄ de p̄uile.antiqua.in tex.et
glo.p̄cipue Inno. A.Con.glo.Ray.
ut in decā.q.z.Sed ut ibi p3 aliqui di-
cūt q̄ ecclīa Constātinopolitana hab3
vltra alios patriarchatꝰ duo spālia p̄-
uilegia similia Romane ecclīe. videl3
q̄ deponit ep̄os suos sicut 7 Romana
ecclīa.ar.3.q.5.qa suspecti.Itē qa ap
pellatur ad ipam sicut ad Romanam
omissis mediis.7 h̄ dicūt velle canonē
illū.renouātes.zz. dis.vbi 7 h̄ sentit
glo.7 ibi etiā dic idē de Alexandrino.
ponit tn̄ sub dubio. Sed in decā.q.z.
dr̄ s̄m Hugō.q̄ Alexandrinꝰ nō pōt de
ponere ep̄os inconsulto papa nisi sup
hoc habeat p̄uilegiū speciale. B
Sed q̄ iurisdictio patriarche siue pri-
matis ī subditos suffraganeoꝝ suoꝝ?
R̄o s̄m Ray.Habent iurisdictionē in
octo casibꝫ.Primꝰ est cum appellatr̄ ad
eos.dis.99.p̄uincie. zꝰ cū vacat ecclīa
metropolitana 7 postulatr̄ p̄mas q̄ dis
ponat d̄ rebꝫ ad metropolitanū ptinē
tibꝫ.s.custodiēdis. ex̄ de offi.ordi.p̄-
senti.li° 6°. 3ꝰ ex ↄsuetudine uel p̄uile
gio. A .s.pōt agē qd̄ sibi ex his cōce-
ditur.ut in.c.ↄquestus.de quo.ī. B
Hos duos casus hēs.9.q.3.cōquestꝰ.
4ꝰ cū sup arduo negocio dubitatr̄ nec
pōt in p̄uinciali ↄcilio termīari.tūc.n.
metropolitanꝰ debet p̄matem cōsulē.
dis.18.de ↄciliis. A .Hoc.c.nō videtr̄
ibi hri.Idē tn̄ nōr̄ in sū.eo.ti.q.3. B
5ꝰ cū metropolitanus ē negligēs uł re
missus pōt supplē defectū eius. 9.q.3.
cū simꝰ.6ꝰ cū aliqs conquereretr̄ de ar-
chiep̄o p̄mas eēt iudex.xi.q.i.si clericꝰ
7ꝰ si subditꝰ metropolitani conqueratr̄
p̄mati q̄ iniuste ipm excoīcauit.7 pri-
mas remittat eū ad metropolitanū ut
absoluat.7 ille nō posset absolutionē3
obtinē.poterit absoluē patriarcha ita
q̄ p̄cipiat ei q̄ metropolitano satisfaci
at.Alr̄ reducet eū in eandē sn̄iam. A
nisi ↄstiterit eū iniuste excoīcatū.ut in
c.de quo statī. B .ex̄ de offi.or.ad re
p̄mendā.8ꝰ est q̄ si archiep̄s uł ep̄us
fecit mandatū illicitū uł iniustū.7 sub-
ditus appellauit ad papā.pōt patriar-
cha declarare q̄ subditꝰ legitīe appella
uit.ar.ex̄ de appel.sollicitudinem. A
Idem in dicta.q.3. B

PAtronus siue ius patronatus.

Ius patronatꝰ s̄m Hosti.
est ptās repn̄tādi instituēdū ad bn̄fi-
ciū ecclīasticū. A .s.simplex 7 vacās
s̄m Ray.et in sū.li° p̄.ti.p̄.q.80.vbi
notantr̄ hec oīa q̄ in isto p̄n° ponūtr̄ s̄m
Ray.Goff.Inno.Hosti.7 Ber. B .et
p̄uenit ut Goff.dic d̄ ecclīe fundatio-
ne.dotatiōe.soli collatione.16.q.7.fi-
liis.7.c.qcūq3.Vn̄ versus.Patronū3
faciūt dos edificatio fundꝰ. Et ius pa
tronatꝰ s̄m diuersas regiones diuersi-
mode noīatur.Qn̄q3 dr̄ aduocatio.ex̄
eo.qa clerici.Qn̄q3 vicednātus uł cu-
stodia siue guardia.ex̄ eo.p̄terea.7.c.
qm̄.Qn̄q3 dicitr̄ ius frequētatiōis uel
p̄cessiōis.16.q.7.pie mente.7.c.frigē
tius.Hec enī oīa p̄ eode3 supponūt. ex̄
de sta.mo.in singulis.§.fi.
¶ Quod ius cōpetit patrono ecclīe?
R̄o. Quadruplex ius cōpetit ei.Vnde
versus.Patrono debetur honoꝛ onus
emolumentū.P̄ntet presit defendat
alatr̄ egenus.Primū ḡ est q̄ ipse hab3
p̄sentare instituēdū ad p̄bendas siue
ecclīas nō collegiatas.ex̄ eo.fere p to.

In collegia ad võ non electiõi faciẽde ſ
iã facte poſtulat̃ aſſenſus p̃roni. A .7
etiã faciẽde qñ ſibi ẽ ↄceſſũ ab ep̃o in
fundatiõe eccľie ſi p̃ron⁹ ẽ clic⁹. Si võ
laicus a papa. ut in. c. ꝺ q̊ ſtatĩ. ↄiũcta
glo. B .ex̃ eo. nobis. Secũduꝫ ẽ ꝙ q̃i
p̉ncipalis p̉mus in ꝓceſſiõe ĩcedit. 16.
q. 7. pie mend. 7. c. frigẽtius. A .In
his iuribꝯ nõ vr̃ ꝩ bñ ꝓbari. ſ facit di
ctũ. c. nobis. B .Tertiũ ẽ ꝙ defenſoꝛ
eſt p̃cipu⁹ eccľie. 7 ideo tenet̃ eã defen
dere ab oĩbꝯ opp̃ſſoꝛibꝯ. 16. q. 7. filijs.
Quartũ ẽ ꝙ ſi vergat ad inopiã alẽd⁹
eſt de bonis eccľie. ut in dcõ. c. filijs. 7
c. qcũqꝫ. Itẽ in ipſa fundatiõe põt p̃ro
nus laic⁹ de ↄſenſu ep̃i certũ cenſũ te-
nere. ex̃ eo. p̃terea. 2°. Sed vltra nihil
dꝫ exigẽ nec in aliq̊ grauis eẽ. ex̃ ꝺ ſta.
mo. in ſingulis. §. fi. Sꝫ qñ p̃ron⁹ ẽ lo
cus religioſus ut ſi aliq monachi in ꝓ-
pꝛio ſolo et ꝓpꝛijs expenſis eccleſiam
edificauerũt. habent in eo oĩa tpalia
ſicut ep̃s oĩa ſpũalia. ut. 16. q. 2. ſane.
7. c. ſtatutũ. ex̃ de p̉uile. cuꝫ 7 plãtare.
§. in eccľijs. 7 de capel. mo. c. p̊. 7 hñt
nihilominꝰ ius pñtandi. ex̃ ꝺ ſup. ne.
p̃la. ſicut. A .Predcã etiã tãgũt̃ ĩ ſũ.
eo. ti. q. 8i. ẜm Hoſti. 7 Goff. B
Sed infra qꝺ tẽp⁹ dꝫ pñtare patro-
nus? Re°. Si ẽ patron⁹ laic⁹ tenet̃ infra
q̃tuoꝛ mẽſes. ſi ẽ eccľia uel mõaſteriũ
tenet̃ ĩfra ſex mẽſes etiã ſi ius p̃rona-
tus habueĩt ex collatiõe laici. ex̃ eo. ſi
laic⁹. li° 6°. Alit̃ ep̃s oꝛdĩabit de eccľia
ar. ex̃ eo. c. 3°. 7. c. cũ ꝓpter.
Quid ſi p̃ron⁹ pñtet p̊ vnũ 7 p⁹ea
aliũ? Re°. Si p̃ron⁹ eſt laic⁹ iudicio ep̃i
reliq̃t̃ quẽ velit acceptare. A .Verũ ẽ
ſi 2° pñtat⁹ eſt eq̃ idone⁹ cũ p̊. ut in. c.
cũ aduocat⁹. de q̊. ĩ. B .Si ẽ collegiuꝫ
uel eccľiaſtica pſona variare nõ põt. ſ
p̉m⁹ p̃ferẽdus eſt. ex̃. eo. cũ aduocat⁹

Quid ſi vn⁹ conſtruat eccľiam 7 ei
plures ſuccedant. nũq̃d oẽs erũt p̃ro-
ni? Re°. Ius p̃ronat⁹ apud quẽlibet he-
redũ eſt in ſolidũ. etiã ſi ex equalibus
ꝑtibꝯ ſint hẽdes. 7 cõpetit cuilibet pa-
trono q̊ ad omnes effect⁹ p̃ter ſacerdo
tis p̃ſentationẽ q̃ eſt ita apud omnes
coĩter ꝙ apud nullũ ſingularit̃. ex̃ eo.
c. p̊. et 2°. A .Et etiã p̃ter cenſũ q de-
betur ex iure patronat⁹. cũ oĩa debita
7 credita diuiſibilia debeant diuidi ꝓ
hẽditarijs poꝛtiõibꝯ. C. de acqren. hẽ.
l. ꝓ hereditarijs. B
Quid ſi patroni ſint plures 7 non
ↄcoꝛdãt in p̃ſentando? Re°. Ille debꝫ p̃
fici qui maioꝛibꝯ iuuat̃ meritĩ 7 a plu-
ribꝯ eligit̃. ex̃ eo. qm̃. Q᷑ ſi numer⁹ eſt
equalis recurrendũ eſt ad merita. 63.
diſ. ſi foꝛte. Si oĩa ſint equalia poteſt
ep̃us dicere ꝙ ↄcoꝛdẽt 7 iteꝝ p̃ſentẽt.
79. diſ. ſi duo. Si võ non ↄcoꝛdant lo-
cus eſt gratificationi. ex̃ de elec. vene-
rabilẽ. §. obiectioni. v̊. ꝙ aũt. Sed ſi
neuter põt poni ſine ſcãdalo. tũc ep̃s
eccľiam oꝛdinabit ꝓut viderit melius
expedire. ut in dcõ. c. qm̃. A .Idem
ẜm Hoſti. ut in ſũ. li° p̊. ti. p̊. q. 85. 7
addit ꝙ ſi ep̃s talẽ eccľiam oꝛdinare ñ
poteſt tũc eccľiam interdicẽ debet 7 re
liq̃as extrahẽ in patronoꝝ verecũdiã
7 ruboꝛẽ. ex̃ eo. c. p̊. et 2°. et ẜm Inno.
Ber. 7 eũ. Hoſti. intelligẽdũ eſt de re-
liquijs que ſũt extra altare in capſis.
al̃ nõ liceret. Q᷑ ſi nec ſic pñt ↄpeſci uel
ad ↄcoꝛdiã reuocari tũc putat recurrẽ
dũ ad bꝛachiũ ſcľare. ex̃ ꝺ offi. oꝛ. c. p̊.
ut ĩ dcã. q. 85. Et ꝩ ĩtelligẽda ſũt niſi
ex his mai⁹ ſcãdalũ oꝛiret̃. tũc. n. omit
tẽda foꝛent. 50. diſ. ut ↄſtitueret̃. 7 in-
terĩ durãte diſcoꝛdia ponetur ab ep̃o
in eccleſia iconomus appellatione ceſ-
ſante. qui eius fructus aut expendet

243

in vtilitatē ecclie. aut instituēdo fidelit reseruabit. ex̄ de offi. oz. cū vos. B

¶ Nūqd patroni inter se pn̄t pacisci ut alternis vicibꝫ pn̄tēt? R. ſm Ber. Sic. ar. ff. de vsufruc. l. quotiēs. §. p̊. 7 in cle. plures. ex̄ eo. A. Et ibi h̄ clare habet. B. Idē Hosti. Sed Inno. non placet. qd̄ pōt intelligi ꝙ honesti⁹ eēt si ɔcordarēt semp.

¶ Quid si inter pn̄tantes sit q̄stio qs sit patron⁹? R. Si nō fuerit finita infra terminū de q̊ dictū est s̄. §. 3. ep̄us instituat saluo iure ei⁹ q vicerit. ex̄ eo. si vō. 7. c. qm̄ in qbusdā. A. In dcō c. si vō. t. ꝙ ille q euicerit dꝫ īstitutuꝫ ab ep̄o repn̄tare. B

¶ Quid si patron⁹ pn̄tat nō idoneuꝫ seu indignū? R. Si patron⁹ sit collegiū siue psona eccliastica puatus est p ea vice iure pn̄tādi. ex̄ de elec. cū in cū ctis. ex̄ de sup. ne. p̄la. sicut. Silr etiaꝫ ſm quosdā si patron⁹ laicus sit. puat⁹ est iure pn̄tandi p ea vice 7 deuolutū est ad supiorē. uel salteꝫ puari dꝫ. 7 tn̄ ut addit Inno. bn̄ facit ep̄s si interim remittat puisionē laico patrono. A Hosti. dic simpliciť h̄ casu ꝙ patron⁹ laicus est ipso iure puatus sicut et clericus. Dicit tn̄ ꝙ ep̄s pōt ei reconcedē rep̄sentationem. ut in sū. eo. ti. q. 88. Glo. vō i. c. cū vos. ex̄ de offi. oz. dic ꝙ non ē puatus uel puand⁹. qa laicus ē min⁹ exptus circa eccliastica. et qa hꝫ min⁹ tēp⁹ ad pn̄tandū q̄ȝ cleric⁹. Vn̄ ꝺ 7 laicus in pn̄tando variare pōt. s nō clericus. ex̄ eo. cū aūt. B

¶ Vtrꝫ patron⁹ possit pn̄tare seipsuꝫ. R. Non. q̄tūcūqꝫ sit idone⁹. ex̄ eo. per nostras. 8. q. i. ī scriptur. Si tn̄ plures sint patroni bn̄ pn̄t vnū de se pn̄tare. ar. ex̄ ꝺ elec. cū ī iure. A. Ideꝫ in sū. eo. ti. q. 89. ſm Hosti. Goff. 7 Ber. B

¶ Vtrꝫ pater possit filiū uel nepotem pn̄tare. R. ſm Hosti. Pōt dūmō sit idone⁹. qn poti⁹ videť pn̄tand⁹ q̄ȝ ali⁹ ar. ex̄ de cohabi. cle. 7 mu. c. p̊. 7 ex̄ de censi. cū apl̄s. §. inhibem⁹. Con. Goff. Inno. 7 Ber. A. Idē ī sū. e. ti. q. 90. B

¶ Quid si vacāte ecclia ep̄s vocat patronū 7 ɔfert ei? R. ſm Hosti. Si nō habuit originē a se sed ep̄s motu pp̄o ɔtulit ei. credo ꝙ possit ɔsentire volūtati p̄lati. ar. ex̄ de elec. cuꝫ in iure. A lꝫ aliq ɔ̄dixerit. ut i sū. eo. ti. q. 91. B

¶ Vtrꝫ ius p̄ronat⁹ sit sp̄ūale. R. Ius patronat⁹ directe nō diciť ius sp̄ūale eo ꝙ cadit in laicū. Tn̄ ſm qd pōt dici sp̄ūale eo ꝙ p ip̄m p̄stať via ad consequendū sp̄ūale beneficiū. ideo etiam vocať annexū sp̄ūali. ex̄ eo. de iure. et de iudi. quanto.

¶ Qualiť ius patronat⁹ transferať in aliū. R. ſm Hosti. Quatuoz modis. p̊ quidē per successionē hereditariaꝫ ut habeť s̄. §. 5. 2° ex pmutatione. qa cū alio sp̄ūali pmutari pōt. 16. q. 7. nemini. ex̄ de reꝝ pmu. ad q̄ōnes. 7. c. fi. 3° ex donatiōe. Et qdē si ius p̄ronat⁹ donať laico requiriť consensus ep̄i. ex̄ eo. p̄terea. maxime qn̄ dubitať ne fiat in fraudē 7 trāsferať in potētioreꝫ. ut ibi innuiť. Si vō doneť clerico nō requiriť ɔsensus ep̄i. ex̄ eo. ex insinuatione. c. illud. 7. c. significasti. A. Hoc videť veꝝ qn̄ ecclia vacat. aliť videť ꝙ sine ɔsensu ep̄i nō possit donari etiā psone eccliastice. ut in dcō. c. illud. B. 4° ex vēditione. qa licꝫ nō possit vendi specialiť. ex̄ eo. ꝺ iure. tn̄ trāsit cū vniuersitate. nisi de ipso specialiť excipiať. ex̄ eo. ex l̄ris. 7. c. cū scꝺm. Silr trāsit cuꝫ vniuersitate in conductiōe ad firmaꝫ siue ad pensionē. ut in eo. c. ex l̄ris. A Idē in sū. eo. ti. q. 84. B

Vtrū possit pignori obligari. Rñ°. De
hꝰ sūt opiōes. Quidā dicūt ꝙ pōt ob
ligari cū vniuersitate. verior tñ videt̄
opinio Inno. ꝙ nec simplr̄ nec cū vni
uersitate pōt pignori obligari. A. In
dicta. q. 84. referūtur de hoc opiōes
nullā pferēdo. Sed forte dictū Inno.
pōt verificari ex eo ꝙ creditor nō pōt
vti re pignorata. nec debitor qñ trans
tulit in creditorē. ⁊ sic cū neuter possit
p̄sentare fieret detrimētuꝫ ecclesie qđ
non debet eē. dcō. c. cū scđm. B

Vtrū possit in feudū dari. Rñ°. Cum
vniuersitate dari pōt. ex eo. cuꝫ scđm.
Sed specialit̄ ⁊ expresse ſm Hosti. nō
potest. qa feudū reqrit homagiuꝫ. qđ
est rei tpalis. A. Idem in sū. dcā. q.
84. B. Si ecclesia hꝫ patronū vtruꝫ
ↄferri possit p legatū. vide s̄. legatꝰ. §.
3°. De his q de nouo vsurpant sibi ius
patronatꝰ vacantiū ecclīaꝝ vide s̄. ec-
clesia p̊. §. antepl̄t.

Peccatum p̊.

Peccatum p̊. coiter. Vtrū volūtas ⁊ opꝰ ex-
terius sit vnū pctm̄. Rñ° ſm Pe. Si lo
quamur de volūtate ⁊ ope put sūt cō
iūcta ut causa ⁊ effectꝰ sic sūt vnū pec
catū formalit̄ licꝫ plura mālit̄er. quia
vna est rō deordinādi licꝫ plura deor-
diata. Sꝫ vō loqmur put sūt sepata. ut
puta ſm aliud ⁊ aliud tēpꝰ sūt diuer-
sa pctā. qa diuerse auersiōes ⁊ cōuer-
siōes. A. Idē ī sū. li° 3°. ti. 34. q. 197. B

Quomodo vnū pctm̄ sit grauiꝰ al-
tero? Rñ°. Si loqmur de pctīs eiusdem
generis inuenit̄ vnuꝫ pctm̄ grauiꝰ alio
ſm gradū trāsgressionis. ut māifestū
est de pctīs luxurie s̄. luxuria. §. p̊. et
eodē modo de alijs. Si vō loqmur de
pctīs diuersoꝝ generū erit vnū pctm̄
grauius alio pcipue ſm diuersitatem
obiectoꝝ. s. ſm ꝙ ē ↄ aliquid p̄ncipa-
lius uel minꝰ p̄ncipale. Vñ hoīcidiuꝫ
quod est ↄ substantiā hoīs est grauiꝰ
pctō qđ ē circa res exteiores sicut fur
tum. ⁊ similit̄ grauius ꝙꝫ hoīcidiuꝫ est
pctm̄ quod īmediate ↄ deū ↄmittitur
sicut infidelitas blasfemia ⁊ hꝰ modi.
ut ponit Tho. p̄ma scđe. q. 73. Et ideꝫ
haberi pōt. 33. q. 2. si qd veriꝰ. vbi dr̄
ꝙ homicidiū est grauiꝰ ꝙꝫ adulteriū ⁊
17. q. 4. sicut qui. vbi dr̄ ꝙ sacrilegiuꝫ
est maiꝰ pctm̄ ꝙꝫ fornicatio. A. Con.
Ray. ut in sū. eo. ti. q. 200. B

Scđm quid vnū pctm̄ possit esse ḡ
uius ⁊ leuiꝰ? Rñ° ſm Ray. Primo qdē
ex circūstātijs. Nā ⁊ circūstātia qñqꝫ
talis est ꝙ non solū aggrauat sed etiā
in aliā spēm trahit sicut fornicatio cū
fit cū ↄiugata dicit̄ adulteriū. Sꝫ et 2°
aggrauat̄ pctm̄ ex psona. puta inhone
stas in clerico grauiꝰ puniēda est ꝙꝫ in
laico. ar. extra de vi. ⁊ hone. cle. ut cle-
ricorū. Et de hꝰ etiā dicit̄ in se. §. Item
aggrauat̄ 3° ex actu ip̄ius. Idē enī pec
catū malū est in ↄsensu. peius in facto
pessimū in ↄsuetudine. de quo Augꝰ.
Peccati sūt tres differētie. s. in corde
in facto. ⁊ in ↄsuetudine. de pe. dis. 2.
sicut. Iteꝫ aggrauat̄ 4° ex motiuo. qa
ut ait Gregꝰ. Pctm̄ tribꝰ modis ↄmit
titur. Nā aut ex ignorātia aut ex infir
mitate aut studio ppetrat̄. Et grauiꝰ
qdem infirmitate ꝙꝫ ignorātia. ſꝫ mul
to grauiꝰ studio ꝙꝫ infirmitate peccat̄
de pe. dis. 2. sciendū. A. Ambrosius
aūt dic ꝙ grauissime peccat qui igno-
rat. sed illud exponit̄. i. piculosissime.
quia specialis penitētia non agitur de
pctō quod ignorat̄ ſm Ray. ⁊ in dcā
q. 200. vbi etiam subdit̄. Non obstat
etiā dictū Clement. 32. q. 7. c. qd. vbi
dicit̄. Quid in omnibꝰ pctīs grauius

244

est adulterio. qa ī eo ꝙ dicit quid. nō
infert negationē sed raritatem quasi
dicat. de facili nō inuenit᷑. Vel expone
grauiꝰ. i. cōius. B
[Q]Vtrū magnitudo peccanti aggrauet
pctm̄. R͛° s̄m Tho. prima scd̄e. q. 74.
Pctm̄ qn̄q₃ fit ex surreptiōe ꝓueniēs
ex infirmitate hūane nature. Et tale
pctm̄ minꝰ imputat᷑ ei q est maior in
virtute eo ꝙ minꝰ negligit huiusmōi
pctā reprimē que tamē oīo subterfu-
gere infirmitas hūana nō sinit. Pctā
vero que ex deliberatiōe ꝓcedūt tāto
magis alicui imputant᷑ quāto maior ē
Et h̄ ꝓpter quatuor. p̄ quia maiores
faciliꝰ possunt resistere pctō. cū exce-
dant in sciētia ⁊ virtute. Unde Luc.
12°. Seruus sciēs voluntatē dn̄i sui et
non faciēs plagis vapulabit mult. 2°
ꝓpter ingratitudinē. qa omne bonū
quo quis magnificat᷑ est dei bn̄ficium
cui homo fit ingratꝰ peccādo. ⁊ q̄tum
ad h̄ quelibet maioritas etiā in tēpo-
ralibꝫ bonis pctm̄ aggrauat. 3° ꝓpter
specialē repugnātiā actus pcti ad ma
gnitudinē ꝑsone. sicut si pnceps iusti
ciā violet q ponit᷑ iusticie custos. etiā
si sacerdos fornicet᷑ qui castitatem vo
uit ⁊ alios ad hoc hortari debꝫ. 4° ꝓpt᷑
exemplū siue scandalū. qa ut Gregꝰ.
dicit in pastorali. In exēplū culpa ve-
hement᷑ extendit᷑ qn̄ ꝓ reuerētia ordi
nis pctōr honorat᷑. Ad pluriū etiā no
ticiā ꝑueniūt magnorū pctā ⁊ magis
ea homīes indigne ferūt. A. Idē in
sū. eo. ti. q. 201. B. Vtrū idem actus
possit eē pctm̄ ⁊ meritū h̄es s̄. meritū
De septē vitiis ⁊ q̄ ex eis oriūt᷑ h̄es. ī.
vitiū. De pctō etiā s̄. crimen.

PEccatum 2°.

s. mortale. Que sūt pctā mor
talia? R͛° s̄m Ray. In p̄mis notare po
tes esse pctā mortalia omnes trāsgres
siones decalogi. Itē quedā enumerāt᷑
ab apostolo. Ro. p̄. de qbꝫ in fine sub-
dit. ꝙ qui talia agūt digni sūt morte.
Et plura īmo oīa reducunt᷑ ad decalo
gū. ut idolatria. vitiū ꝯ naturā. iniq-
tas. malicia. fornicatio. auaritia. nequi
tia. inuidia. homicidiū. cōtētio. dolus
malignitas. susurratio. detractio. con-
tūelia. sup̄bia. elatio. inuētio malorū.
inobediētia. īsipiētia. incōpositio. Et
subdit de his q̄ sine affectione ⁊ absq₃
federe ⁊ sine misericordia fiūt. Et seqt᷑.
Qui talia agūt digni sūt morte. Item
Gal. 5°. Manifesta sūt opa carnis que
sunt fornicatio. īmūdicia. īpudicitia.
luxuria. auaritia q̄ est idolorū seruitꝰ.
veneficia. inimicitie. cōtentiōes. emu
latiōes. rixe. dissensiōes. secte. īuidie.
homicidia. ebrietates. ꝯmessatiōes. et
his similia. Et seqt᷑. Qui talia agūt re-
gnū dei nō consequent᷑. Augꝰ. etiā di-
cit sic. Mortalia sūt sacrilegiū. homici
diū. adulteriū. fornicatio. falsū testīo-
niū. rapina. furtū. sup̄bia. īuidia aua-
ritia. ⁊ si multo tp̄e teneat᷑ iracūdia. ⁊
ebrietas si assidua sit. Quicūq₃ aliqd
de istis in se dn̄ari pmiserit etn̄o igne
cruciabit᷑. h̄ Augꝰ. dis. 25. §. crimis.
A. Idem in sū. li° 3°. ti. 34°. q. 199. B
Sed in oībꝫ p̄dictis attēdendū est qd
dic Tho. scd̄a scd̄e. q. 35. ꝙ mortale pec
catū dicit᷑ quod tollit spiritualē vitā
anime q̄ est ꝑ caritatē. Unde illud pec
catū ex suo genere est mortale qd s̄m
ꝓpriā rōnem contrariat᷑ caritati. A
Idē dic Nicolaꝰ de lira. sup. 7. Math.
B. Sed tamē in omnibꝫ peccatis que
sunt scd̄m genus suū mortalia cōside
randū ē ꝙ nō sūt mortalia nisi qn̄ suā
ꝑfectionē ꝯsequūt᷑. s. in ꝯsensu rōnis

Vñ si sit inchoatio pcĩ in sola sensua-
litate ⁊ nõ ꝑtingat usqꝫ ad ꝯsensũ rõis
ꝓpter impfectionẽ actꝰ. est pctm̃ ve-
niale. sicut in genere adulterij cõcupi
scentia q̃ ꝯsistit ĩ sola sensualitate est
pctm̃ veniale. Si tñ ꝑuenit᷑ vsqꝫ ad cõ
sensũ rõnis ẽ pctm̃ mortale. Et idẽ de
ꝑmis motibꝫ ire uel ĩuidie q ĩueniũt᷑
qñqꝫ etiã in viris ꝑfectis ⁊ sunt pctã
venialia. ut Tho. subdit ibi. q. 36. A
Facit. 6. dis. testiũ. al᷑. sed pẽsandũ. B
Sed tñ h̃ in singul᷑ pctĩs hẽs plenꝰ de
clarata. Quedã enĩ q̃ sũt venialia hẽs
in se. c. s. pctm̃ 3°. Vtrũ ꝑ ꝯfessionẽ gnã-
lem mortalia deleant᷑. hẽs s̃. ꝯfessio p̊.
§. 12°. q ĩcipit. Vtrũ ꝑ gnãlẽ. Et plura
etiã de pctĩs de qbꝫ tenet᷑ qs ꝯfiteri s̃.
ꝯfessio ꝑ totũ. 7. ĩ. pnĩa p̊.

Peccatum 3°.

s. vẽiale. Que dicũt᷑ pctã ve-
nialia? R° ſm Augꝰ. dis. 25. §. al᷑. vbi
sic dic. Que aũt sint minuta pctã licꝫ
oĩbꝫ nota sint. tñ qa longũ esset ut oĩa
replicent᷑ opus ẽ ut ex eis aliq̃ noĩemꝰ
Quotiẽs aliqs ĩ cibo uel in potu plus
accipit q̃ꝫ necesse ẽ ad minuta pctã no
uerit ꝑtinẽ. Quotiẽs plus loqt᷑ q̃ꝫ oꝫ.
plus tacet q̃ꝫ expedit. Quotiẽs paupeꝫ
ĩportune petentẽ exasperat. Quotiẽs
cũ sit corpe sanꝰ alijs ieiunãtibꝫ pran-
dere voluerit. aut somno deditꝰ tardiꝰ
ad eccliam surgit. aut q̊tiẽs excepto fi
lioꝶ desiderio vxorẽ suã cognouerit.
Quotiẽs in carcẽ positos tardiꝰ reqsi-
erit. infirmos tardiꝰ visitauerit. ⁊ dis-
cordes ad ꝯcordiã reuocare neglexerĩt
A. Hoc ẽ in p̄lato mortale ſm glo. in
§. al᷑. p. c. p̄cipimꝰ. 90. dis. B. Si plus
aut ꝓximũ aut vxorẽ aut filiũ aut ser
uũ exasperauerit. si amplꝰ blanditꝰ fue
rit q̃ꝫ oꝫ. Si cuiqꝫ maiori ꝑsone ex volũ
tate aut ex necessitate adulari voluerĩt
Si paupibꝫ esuriẽtibꝫ sibi nimiũ deli-
ciosa uel sũptuosa ꝯuiuia p̄parauerit.
A. Istud sibi videt᷑ nõ hrĩ in tex. sed
potiꝰ additũ hic ẽ. B. Si se aut in ec
clesia aut ex̄ eccliam fabulis ociosis de
quibꝫ in die iudicij rõ reddẽda ẽ occu
pauerit. Si dũ iocantes. A. h̃ iocãtes
nõ videt᷑ de tex. B. incaute iuramꝰ ⁊
cũ h̃ ꝑ aliquã necessitatẽ ĩplere nõ po-
terimꝰ vtiqꝫ ꝑiuremꝰ. ⁊ cũ oĩ facilita-
te uel temeritate maledicimꝰ. h̃ Augꝰ
Plura de his in spãlibꝫ suis loci mani
festant᷑. A. Et in his põt appar̃e q̃ h̃
qñqꝫ sũt mortalia. ⁊ p̄dcã sunt exẽpla
venialis pcĩ. diffinitio aũt videt᷑ ista
Veniale ẽ qđ nõ aggrauat vsqꝫ ad rea
tũ ꝑpetue dãnatiõis. 2° sen. dis. 42. c.
veniale. B

Vtrũ pctm̃ veniale possit fieri mor-
tale. R° ſm Pe. Idẽ actꝰ nũero q ẽ ve
nialis nõ põt fieri mortal᷑. ſ idẽ in spẽ
põt. ⁊ sic intelligit᷑ v̊bũ Augꝰ. q̃ nihil
ẽ adeo veniale qđ nõ possit fieri mor-
tale. dis. 25. §. hinc etiã. A. al᷑ incipit
crimĩs. B. Et qđ ĩ li° sñiaꝶ dr̃ q̃ ve-
nialia mltiplicata ita pñt obruẽ sicut
vnũ mortale. ĩtelligit᷑ ꝑ occasionẽ. qa
assuetudo venialiũ cadẽ facit in mor-
tale. A. Circa hoc Bona. sup 4° sen.
dis. 16. sic dic. videlꝫ q̃ triplex ẽ genꝰ
venialis pcĩ. Quoddã enĩ ẽ ex surre
ptiõe ⁊ iõ veniale qa vitari nõ potest.
Quoddã ex cogitatiõe siue volũtate
sine ꝯsensu ⁊ iõ vẽiale qa plene nõ cõ
sentit hõ ĩ cogitatiõe ut đ mliere. ul᷑ de
lectatione circa ꝯsensũ ĩ delectationẽ.
Quoddã ẽ vẽiale cuꝫ rõne ⁊ ꝯsensu. ſ
tñ iõ ẽ veniale qa nõ ẽ deordĩatio ꝯ̃ p
ceptũ ut ebrietas ⁊ mendaciũ iocosũ.
Cũ igit᷑ q̃rit᷑ vtrũ veniale fiat mortale.
Si ĩtelligat᷑ q̃ h̃ culpa ꝑ eẽntiã fiat illa

245

nulla est questio. qa h̄ est impossibile.
Si intelligat̄ q̄ illud qd̄ al' erat vēiale
possit eē mortale ut mēdaciū iocosum
7 ebrietas. dico q̄ quoddā nō fit mor-
tale quoddā fit mortale p̄ ɔplacētiam
Primū igit̄ veniale qd̄ ɔmittit̄ p̄ sur-
reptionē sp̄ ē veniale. Secūdū 2° mō
veniale. s. p̄ delectationē citra ɔsensū
fit mortale p̄ ɔplacētiā s̄m q̄ placitū
dr̄ ɔsensus plen⁹. Tertiū veniale qd̄ ē
p̄ delectationē citra deū pōt fieri mor-
tale p̄ libidinē magnā sicut mēdaciū
iocosū. Et h̄ fit mortale p̄ placitū s̄m
q̄ placitū dr̄ ɔgetata volūtas. 7 qa ite-
ratio act⁹ disponit ad libidinē 7 ɔpla-
centiā. hīc est q̄ Aug⁹ dic in pluribus
loc̄ q̄ venialia plura obruūt non p̄ se
s̄ qa disponūt ad libidinē nō dispōne
ncc̄itat̄ s̄ ɔpnitat̄. h̄ ille. Est aūt aduer
tendū q̄ ɔgetata volūtas 7 libido h̄ in-
telligit̄ qn̄ notabilis negligētia adhi-
bet̄ circa venialiū resistētiā. qa dū no
bis adest sufficiēs tēp⁹ deliberādi te-
nemur mot⁹ vēiales repmē s̄m Alex.
de ales. 7 etiā alios. ut p̄ȝ s̄. ebrietas in
p̄n°. in additiōe. Hoc etiā p̄ȝ p̄ glo. 25.
dis. §. crimis. Ubi dic q̄ assiduitas et
ɔtēptus vitādi venialia efficit̄ culpa
mortalis. 7 de pe. dis. 1. c. tres. sup v̄bo
opp̄mēt dicit. Cōtempt⁹ vēialiū 7 vi
lipensio pc̄t̄m ē mortale. Et sup v̄bo
tres sūt. dicit. Si qs ɔtēnit venialia p̄-
pter ɔtēptū eoꝝ ɔstituit̄ dign⁹ morte
eterna. Itē aduertēdū p̄ut dic Bona.
vbi s̄. q̄ pc̄t̄m veniale occurrēs p̄ mē-
tis surreptionē nō pōt effici mortale.
Et h̄ verū ē q̄tū in se. cū ɔsensū delibe
ratū hr̄e nō possit. Pōt tn̄ effici mor-
tale in sua origīe 7 accidēte. sicut ī sih̄
p̄ȝ de nocturna pollutiōe q̄ l3 in se hr̄e
nō possit mortale pc̄t̄m pōt tn̄ hr̄e in
origīe uel accidēte. i. si an̄ uel p⁹ place

ret alicui pollutiōis carnal' delectatio.
ut pōt colligi ex notad̄ ī sū. li° 3°. ti. 24.
q. 74. Et eodē mō si qs p̄ mend̄ surre
ptionē ɔmittēt q̄cq̄ȝ de sp̄e pc̄ti morta
lis. ut est deū blasfemare ul' aliud. l3 h̄
ī se nō videat̄ mortale pōt tn̄ ī sua ori-
gine pc̄t̄m mortale hr̄e si forte p̄cedat
a mēte ad h̄ disposita uel ex notabili ī
curia 7 negligētia qn̄ si vellet posset cō
mode p̄uidē ne illud occurrēt. Un̄ nō
p̄uidēdo videt̄ malitiose peccare. cuȝ
lata culpa equipet̄ malitie. ex̄ d̄ cōsti.
ut aīaꝝ. li° 6°. Pōt etiā pc̄t̄m p̄ surre-
ptionē occurrēs hr̄e mortalē culpā in
suo accn̄te. videl3 cōplacētia 7 ī pnīa.
cōplacētia. i. qn̄ alicui placēt pc̄t̄m cō
missū an̄ uel post cōmissionē. ut s̄. de
nocturna pollutiōe p̄tactū est. p̄ ipe-
nitētiā v̄o qn̄ eoꝝ pnīa cōtēneret̄. d̄ q̄
in se. §. dicet̄. B. Un⁹ aūt actus quō
possit eē bon⁹ uel mal⁹ vide s̄. meritū
Utrū teneamur penitē d̄ venialib⁹.
R̄° s̄m Tho. in 4°. dis. 16. Cuȝ dr̄ aliqs
ad aliqd teneri q̄dam necessitas īpor-
tat̄. Necessitas aūt ē duplex. Una ab-
soluta. et s̄m hanc tenet̄ facere ea sine
quib⁹ nō est sal⁹. Et h̄ mō nō tenet̄ qs
ad pc̄ti venialis pnīam. qa morteȝ ex
h̄ nō incurrit nisi forte ex cōtēptu di-
mittat. Alia necessitas ē ex suppositiōe
alicui⁹ finis sicut dr̄ aliqd esse necessa
riū sine q̄ nō possum⁹ finē intentū ɔse
qui. Et h̄ mō necessariū est q̄ hō de ve
nialib⁹ peniteat si ei remitti debeāt in
hac vita. Et s̄m h̄ nō p̄prie dr̄ teneri
aliqs ad aliqd. Et iō dicendū q̄ hō nō
tenet̄ ad pnīam venialiū nisi large su
mendo. Idē Pe. A. Sup h̄ passu Bo
na. sup dis. 16. quarti snīaꝝ. sic dicit.
Notandū q̄ sicut tactū est tria sūt ge-
nera vēialiū. Quedā ex surreptiōe. 7
d̄ his nō tenemur penitē nisi d̄ ɔgruo

Quedaꝫ ex volũtate cui ſi conſentiatᷣ
incidit homo in mortale. Et de talibꝫ
teneť hõ penitẽ nõ ſimplr̃ ꝫ in caſu.s.
ꝓ loco ⁊ tpe qñ recogitat ea ne ſi ↄſen
tiat cadat. Quedã ſũt venialia q̃ p ſui
multiplicationẽ augẽt libidineꝫ ſicut
ea in q̃ eſt ↄſenſus ꝫ deordinatio ĩ deũ
Et de talibꝫ dico ꝙ teneť hõ penitẽ ne
multipliceťᷣ ⁊ hõ piculo ⁊ diſcrimĩ cõ
mittat ſe. h̃ ille. Aduertẽdũ ꝙ qñ ĩ ali
quo cãu doc. videť dicẽ ꝙ ď aliq̃ vẽiali
nõ teneamur penitẽ. videť ĩtelligẽdũ
niſi eiꝰ pnĩa omittaťᷣ ex cõtẽptu. ut s̃.
dic Tho. Et videť fieri ex cõtẽptu qñ
ſaltẽ in gnẽ nõ vult qs dolere ď oĩ dei
offenſa et forte de maioribꝫ venialibꝫ
de qbꝫ põt recordari in ſpẽ. Tal̃ enĩ ĩpe
nitẽtia ĩpedit mortaliũ pctõꝝ ĩdulgẽ
tiã etiã in baptiſmo. Vñ Alex. de ales
ſup 2° ſnĩaꝝ. diſ. 36. q. 10. que incipit.
Octauo q̃riť. dicit. Cõcedimꝰ ꝙ ĩ eo q
recipit grãm baptiſmalẽ ſi nõ fictꝰ ac-
cedit deleť oĩs culpa tã venial̃ q̃ꝫ mor-
talis. Sꝫ dicimꝰ ꝙ ad h̃ ꝙ fictꝰ nõ acce
dat poſtq̃ꝫ adultꝰ ẽ exigiť ꝙ ↄterať de
pctĩs mortalibꝫ quoꝝ hꝫ memoriã. ⁊
etiã venialibꝫ ſalteꝫ in gnẽ dolendo ꝙ
ĩpe fecit aut hꝫ aliq ď veniale. Si. n. nõ
ita facẽt dicimꝰ ꝙ fictꝰ accedẽt ⁊ non
recipet grãꝫ baptiſmalẽ. Et eadẽ diſ.
q. xi. q̃ incipit. Queriť poſtea. dic ꝙ oꝫ
dolẽ de mortali ⁊ ď vẽialibꝫ ſaltẽ ĩ ge-
nere ⁊ etiã forte de maioribꝫ vẽialibꝫ
ĩ ſpãli ſi hẽat illoꝝ memoriã. ut ſicut
multiplicãť pctã multiplicenť dolões
de illis. h̃ ille. Et ſi h̃ obtinet circa re-
miſſionẽ pctõꝝ baptiſmalẽ. fortius ⁊
erga ſacrm̃ pnĩe p qď difficiliꝰ q̃ꝫ p ba-
ptiſma remittũť pctã. ut pꝫ p Aug. ĩ
li° de pnĩa ⁊ de re. diſ. 7. c. nullus. B
Vtꝝ aũt teneamur ad ↄfeſſionẽ vẽia-
liũ habeť s̃. ↄfeſſio 2°. §. 7°.

Vtꝝ pctm̃ vẽiale poſſit remitti ſine
mortali. Rñ° ſm Tho. in 4°. diſ. 16. Re-
moto priori remoueť poſteriꝰ nec poſte
riꝰ reſtituiť niſi priori reſtituto. Feruor
aũt caritaťᷣ cui vẽiale opponiť ẽ poſte-
rior ĩpa caritate. vñ q̃ꝫdiu caritas non
reſtituiť. s. p dimiſſioneꝫ pctĩ mortal̃
nec feruor caritaťᷣ repari põt. ĩ qua re-
paratiõe ↄſiſtit vẽialis pctĩ dimiſſio.
⁊ ſic nõ dimittiť ei cui mortale nõ di-
mittiť. Idẽ Pe. A. Hoc veꝝ q̃ꝫtũ ẽ ex
pte feruoꝛ. ꝫ p ſolutioneꝫ pene bñ re-
mittiť vẽiale ſine mortali. ut nõt Sco
tus diſ. 15. q̃rti ſnĩaꝝ. B

Vtꝝ vnũ vẽiale poſſit dimitti ſine
alio. Rñ° ſm Tho. vbi s̃. Sic. qa venia-
lia nõ hñt ↄnexionẽ ad inuicẽ ex pte
auerſiõis ſicut mortalia. qa ĩ eis nulla
eſt auerſio a deo. nec etiaꝫ ex pte ↄuer-
ſionis. ut per ſe patet.

Vtꝝ vẽiale poſſit dimitti volũtate
manẽte ad illud. Rñ° ſm Tho. ĩ 4°. diſ.
16. Nõ põt tolli culpa niſi reordieť vo
lũtas q̃ reordĩari nõ põt q̃ꝫdiu ĩ ĩpa de
ordĩatiõe manet. aliť eẽnt duo oppoſi
ta ſil̃. ⁊ iõ nullo mõ vẽiale dimitti põt
q̃ꝫdiu volũtas ad illud mãet. Idẽ Pe.

Vtꝝ ad remiſſionẽ venialis reqrať
ↄtritio. Rñ° ſm Tho. vbi s̃. Pctm̃ vẽi-
ale ut dcm̃ ẽ s̃. in pcedẽti. §. nõ remit-
tiť q̃ꝫdiu volũtas manet ĩ illo. Ipm ãt
recedẽ volũtaťᷣ ab eo qď prius volebat
ẽ diſplicẽ ei qď voluit ⁊ tal̃ diſplicẽtia
qñ ẽ grã ĩformata dr̃ dolor ↄtritiõis ⁊
iõ vẽiale ſine ↄtritiõe nõ dimittiť. Sꝫ
ſciẽdũ ꝙ ↄtritio põt accipi tripl̃r. s. ul̃
habitu. uel actu. ul̃ medio mõ. Habi-
tu qdẽ cõtritio nõ ſufficit ad pctĩ ve-
nialis dimiſſionẽ. qa tũc qcũqꝫ habẽt
habitũ v̓tuťᷣ pnĩe cuiꝰ actꝰ ẽ q̃libet cõ
tritio ↄſecutꝰ eẽt pctĩ vẽialis dimiſſio
nẽ ⁊ ſic ĩpm vẽiale cũ grã eẽ nõ poſſet

246

Nec iterum requirit quod semper sit actualis contritio quia sequeretur quod peccatum quod aliquis in memoria uel in cogitatione non habet remitti non posset. Et ideo dicendum quod requiritur contritio medio modo quando scilicet si actu peccatum non displiceat explicite displicet tamen implicite. quia uirtute actus quem agit sequeretur displicentia explicite peccati venialis si cogitatio ad illud ferretur. Idem Pe.

¶ Quot modis venialia dimittuntur? Respondeo. Octo modis. primo quidem per dignam communionem. de conse. dis. 2. cum omne crimen. et c. si quotienscumque. et ut quidam addunt per extremam vnctionem. extra de sacra vnc. c. vnico. versu. de penitentia. Item per aque benedicte aspersionem de conse. dis. 3. aquam sale. 3° per elemosynarum largitionem. de pe. dis. 1. quobrem. et c. medicina. dis. 3. sane. Addunt quidam per iniuriarum remissionem que est elemosyna spiritualis. Luce. 6°. Dimittite et dimittetur vobis. 4° per orationem precipue dominicam. de pe. dis. 3. de quotidianis. 5° per confessionem generalem. ut supra. confessio prima. §. xi°. 6° per episcopalem benedictionem et secundum quosdam etiam per sacerdotalem. i. q. i. multi. in fi. 7° per deuotam pectoris tunsionem. de pe. dis. i. tres actiones 8° per cordis contritionem. ut in precedenti. §. dictum est. De his sunt versus. Confiteor tundo conspergor conteror oro. Signor edo dono per hec venialia pono. Et non solum per ista specialiter numerata sed etiam per quelibet bonum opus delentur. ut in predicto. c. medicina. versu. redime te opibus tuis. Et sicut dicit Tho. plura uel pauciora venialia per predicta remittuntur. secundum quod per hec maior uel minor feruor concitatur qui de pluribus uel paucioribus saltem implicite contritionem contineat Unde non oportet quod per hec omnia venialia dimittantur. A. Idem in sum. li° 3°. ti. 34. q. 158. B

PEculium.

Quia contingit quod filii familias habent aliquando aliquid suum quod dicitur peculium. de hoc nunc est dicendum. Est siquidem quadruplex. Quoddam est quod dicitur castrense videlicet quod filiofamilias occasione militie a parentibus uel aliis donatur uel ipse in militia acquirit. Quasi castrense est quod filiusfamilias ex aduocatione uel alio officio publico percepit. et similiter quod obuenit presbyteris et clericis de officio suo. et in quolibet dictorum peculio pater nihil iuris habet quin potius ipse filius in eo paterfamilias censetur. ff. ad macedo. l. i. §. vlti. et l. 2. et C. de inoffi. testa. l. fi. Profecticium autem est quod ex rebus patris uel earum occasione aduenit ut fructus siue lucrum. Et in huiusmodi peculio nihil iuris habet filius sed pater plenam proprietatem habet ut insti. per quas perso. no. acq. §. primo. Aduenticium uero est quod ex alia quacumque causa filio aduenit siue a matre siue ab extranea persona siue de aliis operationibus seu laboribus suis Et in hoc peculio seruatur filiis proprietas. et si pater premoriatur filii est. sed viuente patre habet in eo pater plenum vsufructum ita quod de eo nec testari potest filius. ut extra de sepul. licet pater. li° 6°. A. Predicta fuerunt glo. Ray. ut in sum. li° 2° ti. 8. q. 31. ad fi. Sed sanctus puto quod si quid filio aduenerit partim ex rebus patris et partim ex labore uel aliunde debeat dici partim profecticium et partim aduenticium. quia quod ius est de toto quo ad totum idem etiam de parte quo ad partem. ff. de rei ven. l. que de tota. B Porro in bonis que pater habet multo minus habet filius aliquam potestatem nisi quia dos alii. ut supra. expositus. et supra. familia. A. Uerum est si non potest se alere. ut supra. parentes. B. vnde si preter voluntatem patris acciperet. rem alienam contractaret. et sic furtum committeret.

PEdagium et gui

dagium quid sit? Respondeo secundum xb. Pedagia dicuntur que dantur a transeuntibus in locis constitutis a principe. Guidagia uero que dantur pro conductu per terram alicuius

ut secuti⁹ vadãt. A .Hoc dic glo.ĩ.c.
sup qbusdã.ex̃ de v̂.sig̃.vbi etiã dicit
ꝙ salinaria dicũt q̃ dant ꝓ sale. B .H
solus p̄nceps ꝛ nõ ꝑticulařl ciuitas po
test ɔstituẽ. A .H pꝫ in dcõ.c. sup q-
busdã.vbi dr̃.Duxim⁹ declarandũ il
la eẽ pedagia.guidagia.salinaria ĩter-
dicta q̃ non appareẽt Impatoꝝ uel Re-
gũ ul' lateran.ɔcilĳ largitiõe ɔcessa.ul'
ex antiq̃ ɔsuetudĩe a tpe cui⁹ nõ extat
memoria ĩtroducta.Hosti.tñ ut pꝫ in
sum.li° z°.ti.5.q.z9.sentit ꝙ sol⁹ rex
Romãoꝝ possit illa ɔstituẽ.ꝛ idẽ sen-
tit de rege Frãcie q nõ recognoscit in
tẽporalibꝫ supiorẽ.ex̃ q fi.sint le.p ve
nerabilẽ.§.insup.Et h ĩtelligit si ppl's
sibi eãdẽ ptãtẽ dederit q̃ ĩpatori data
ẽ.ff.de ori.iur.l.z.Inno.v̂o ut ibidẽ
patꝫ.dic simpl'r ꝙ reges pñt imponẽ
noua pedagia.Peccãt tñ si hoc faciũt
sine iusta ca.ꝛ h videt̃ magis verificari
ex dcõ.c.sup qbusdã.ibi.imperatorũ
uel regũ ꝛc. B
Utꝝ pedagia ul' guidagia possint li
cite peti.R° ƀm Ray.Si pedagiũ ẽ an
tiquũ ꝛ fuit ĩpositũ ab his q potuerũt
ut p̄ncipibꝫ uel regibꝫ ꝛ ꝑserti aucto-
ritate eccl'ie ac etiã ex iusta cã ut ꝓ de-
fensiõe trãseũtiũ uel nauigãtiũ ul' pa-
trie ꝛ h⁹mõi.ꝛ recipiẽs facit id ꝓpt qd
fuit ĩpositũ sine scrupulo ɔsciẽ põt re-
cipe.ꝛ eodẽ mõ si nescit a qbꝫ fuit ĩsti
tutũ putat tñ ab illis q poterãt ꝛ ex p̄
dicd causis. A .verũ ẽ si adest ɔsuetu
do cui⁹ initĳ nõ extat memoria.al' sec⁹
ut in dcõ.c.sup qbusdã. B .Itẽ si iste
recipiẽs nõ laborat mõ nec facit expẽ-
sas qa nõ ẽ nccẽ.parat⁹ tñ ẽ si nccẽ eẽt
labores ꝛ expẽsas ĩpendẽ nõ solũ quas
tũc accipet ƀ etiã p̄us acceptas ꝛ ãpli⁹
si oportẽt. A .s.ꝙ nũc accipiat.ut pꝫ
peñ.Ray.ꝛ in dcã.q.z9. B .Si vo
pedagiuꝫ sit nouũ nõ põt aliqs ab ad-
ueniẽtibꝫ uel trãseũtibꝫ aliqd accipe
nisi certũ sit illud a p̄ncipe ul' rege sta-
tutũ ꝓpt ĩminentẽ nccitateꝫ.Probat̃
h.z4.q.3.si qs romipetas.ex̃ de treu.
ꝛ pa.ĩnouam⁹.ff.de publi.l.vectiga-
lia.ex̃ de cẽsi.ꝑuenit.v̂.oportꝫ q ppe.et
c.cũ apl's.§.ꝓhibem⁹.iz.q.z.nob.n.
circa fi.v̂.si qd forte.ff.loca.ex cõdu-
cto.§.vno.Si ɔ formã p̄dictã aliqd
acceptũ est restituẽdũ puto illi a q̊ ac-
ceptũ ẽ.Si sciri nõ põt ĩ pias cãs.Cõ.
Ul.ꝛ Inno. A .Idẽ in dcã.q.z9.vbi
etiã pꝫ Hosti.dicẽ ꝙ si dñs terre q re-
cipit pedagiũ nõ defendat soluentẽ in
rebꝫ ꝛ ꝑsona ꝓ posse suo licꝫ nõ teneat̃
ad restitutionẽ pedagĳ nisi ɔstaret ꝙ
hac de cã institutũ esset tenet̃ tñ ad sa
tisfactionẽ plenariã qd plus ẽ.ꝛ etiaꝫ
si inueniat̃ in defectu iusticie.z3.q.z.
dominus. B
Utꝝ mercatores seu trãseũtes tene
ant̃ soluere pedagiũ.R° ƀm Ray.Te-
nent̃ soluẽ ꝛ antiquũ ꝛ nouũ seruata
forma dcã in p̄cedẽti.§.ꝛ nõ soluẽdo
furtũ ɔmittũt ƀ ad penã taxatã nõ te-
nent̃ ĩ foro ɔsciẽ nisi postq̃ꝫ fuissent ĩn
snĩalit̃ cõdẽnati. Q si petitor pedagĳ
nõ illud faciat ꝓpt qd fuit ĩstitutũ cũ
necesse sit tũc trãseũtes pñt pedagiuꝫ
negare.Nã cã cessante in recipiẽte ces
sat obligatio ĩ dãte.16.dis.§.his om-
nibꝫ.ex̃ de iure iur.ꝑuenit.Uel tales
pñt sup h adire iudicẽ.qd tuti⁹ vr̃. A
Primã tñ partẽ sentit Ray.verã eẽ d
iure.subdens.Caueãt tñ sp mẽdaciuꝫ
ut in dcã.q.z9.Itẽ qd s̃.dictũ ẽ de pe-
na fuit dictuꝫ glo.Ray.ꝛ idẽ dic in oĩ
casu in q̊ pena eẽt ĩponẽda.Con.Tho.
ꝛ Ul.ꝛ glo.iz.q.z.fratnitas.ꝛ notat̃
in sũ.eo.ti.q.30. B
Nũqd x̄piani tenent̃ soluẽ pedagia

247

sarracenis? R° ƒm Ray. Si trāseāt p
terras eoꝝ tpe treuge 7 ipsi sarraceni
defendūt eos a latronibꝫ 7 hꝰmōi. xpi
ani tenent̄ eis ƒm statutū 7 pactum 7
subtrahēdo tenerēt̄ ad restitutionē.
Nā fides hosti seruāda ē. 23. q. 1. in-
nocens. 23. q. i. noli. Addit tñ xb. q̄ de
pacto si intueniat planū est. Sꝫ de sta-
tuto ē distīguendū. Nam p statuta il
loꝝ q p vim occupauerūt 7 tenēt ter-
ram q̄ aliqñ fuit xpianoꝝ cū ipsi sint
male fidei possessores nō obligāt̄ fide-
les nisi spōte ɔsenserīt uel subiecerint
se hꝰmōi statutī. Secꝰ dicerem de illis
sarracenis q nō sūt violēti possessores
terraꝝ quas tenēt. qa ab hꝰmōi peda-
giis fraudari nō debēt ab aliq̊ etiā xpi
ano trāseūte. Si vō trāseāt tpe guerre
aut qñcūqꝫ cū mercibꝫ ꝓhibitī non te-
nent̄ eis ad pedagia. A Idē in sū. eo.
ti. q. 31. vbi 7 addit̄. Hosti. tñ dic. Non
puto q̄ xpiani teneāt̄ ad soluenduꝫ h̄
paganis. veꝝ si volūt hr̄e cōmoditatē
terre sarracenoꝝ opoꝛꝫ q̄ soluant. qa
nec alit̄ sarraceni ipoꝝ trāsitū sustine
rēt. H̄ dictū pōt ītelligi ƒm distīctionē
dicti xb. Poꝛtātes etiaꝫ dictas merces
ꝓhibitas alit̄ puniēdi sūt ƒm Ray. 7 ī
dicta. q. 31. Et de pena hꝰ. ī. sarracenus
§. p̊. B

Nūqd q faciūt poꝛtari bladū uł vi-
nū ad vsū suū uł familie teneāt̄ ad pe
dagiū? R° ƒm Hosti. Nō. si etiā ɔsue-
tudo sit in ɔ̄triū qa irrōnabił est 7 non
tenēda. qa pedagiū nō ē dādū nisi de
rebꝫ q̄ cā negociatiōis deferunt̄. C. de
vecti. 7 ɔmis. l. vniuersi. Con. Ber. A
Idē in sū. eo. ti. q. 33. In dcā aūt. l. vni-
uersi. dr̄ sic. Vniuersi ꝓuīciales ꝓ his
rebꝫ quas ad vsū ꝓpriū uel ad fiscū in
ferūt uel exercēdi iurī gratia deferunt
nullū vectigal a statiōariis exigat̄. Ea

vō q̄ ex̄ p̄dictas cās uel negociationis
grā poꝛtant̄ solite p̄statiōi subiugamꝰ
Et subdit̄ pena capitał ɔ̄ alit̄ exigētes
Et in hac. l. etiā pꝫ q̄ pedagiū siue ve-
ctigal pōt exigi etiaꝫ ꝓ rebꝫ q̄ nō dese-
rūt̄ cā negociatōis nisi ī pticularit̄ ex-
cepū. Et q ꝺ h̄ dr̄ de nō soluēdo peda-
gio de ptinētibꝫ ad victū vr̄ veꝝ q̊ ad
foꝛēses. Incole eni bñ vidēt̄ teneri de
fructibꝫ terraꝝ q supponūt̄ ad susten-
tandū onera loci. Et h̄ rō suadet 7 cō-
suetudo ītērptat̄ q̄ ē optīa legū inter-
pꝛes. ff. de legi. si ꝺ interp̄tatiōe. Secꝰ
aūt de rebꝫ quas emerēt. qa tūc in eis
h̄ casu nō vr̄ diuersa rō cū foꝛēsibꝫ ni-
si emerēt̄ res subiecta pedagio de qua
pedagiū solutū nō foꝛet. qa trāsit cum
onē suo sicut pꝫ ꝺ emptiōe rerū inde-
cimataꝝ. s̄. decime 2°. §. 3°. B

Vtꝝ laicꝰ a clericī possit exigē peda
giū. R°. Ecclīastice psone ad pedagia
7 guidagia penitꝰ nō tenēt̄. nec etiam
ꝓ rebꝫ suis quas non cā negociatiōis
deferūt uel deferri faciūt. 7 inhibet̄ ne
ab eis talia exigāt̄ ɔ̄tria ɔsuetudīe non
obstāte. alit̄ q talia exigūt suo noīe uł
alieno si sunt psone singulares sūt ex-
coīcate ipo facto. si collegiū uł vniuer
sitas castrū uel ciuitas ipo facto subīj
cit̄ interdicto. nec a p̄dictī absolui pñt
nisi plene restituāt 7 de trāsgressione
satisfecerīt. ex̄ de censi. q̄ꝫq̄ꝫ. li° 6°.

Pena p̊

.s. iudicialis aut dīna. In foꝛo iudiciali pena triplicī ge
neris infligi solet. Et p̄mū qdē genꝰ ē
pena spūalis in qua q̄i pambulū solet
p̄mitti increpatio. dis. 84. ꝓuenit. 7 h̄
pōt dici p̄ma spūał pena. Scd̄a spūalis
pena ē cēsura ecclīastica. s. excōicatio
intdcm̄ uł suspēsio. ex̄ de v̊. sig. q̄rēti.
Tertia ē pena īfamie ꝺ q̄ vid̄ s̄. īfamis

Quarta ē pena depositionis.dis.50.si
eps.7 de hac s̃.degradatio.Est aliud
gen⁹ pene.s.corpalis.pma qdez solet
eē ieiunij siue abstinētie q̄ solet qn̄qꝫ ī
fligi incarceratꝫ p eoꝝ sceleribꝫ.de hac
pōt intelligi dis.90.si qs ↄtristatus.7
27.q.i.si hō esses.Secūda ē ṽberatio-
nis.23.q.5.circūceliões.de q̄ habet̃.ī.
pcutere.§.fi.7 s̃.excoicatio 2°.§.2°.7
7°.Tertia est seruitud.de qua.ī.raptor
2°.§.2°.7 s̃.fornicatio.§.fi.Quarta ē
publica tiōis oīuꝫ bonoꝝ.dis.63.adri
anus.ī fi.A .Hoc.c.modicū vr̃ facere
B .Et de hac s̃.heretic⁹ p̊.§.8°.Qui-
ta exilij.dis.63.ī synodo.in fi.Et hoc
exiliū pōt eē triplex.Primū ī loco cer
to.ut cū qs intrudit̃ in mōasterio.ex̃
de adul.puenit.Secūdū a loco certo.
qn̄ qs ab aliq̊ loco phibet̃.2.q.i.in p̄
mis.Tertiū ab oī loco.ut cuꝫ intdicit̃
penitētibꝫ qbusdā ne morent̃ in aliq̊
loco vltra vnū uł duos dies.d̃ pe.dis.
6.sacerdos.Tertiū gen⁹ pene est pena
pecūiaria q̄ infert̃ aliqn̄ p īiuria illata
psone uel loco.de qua s̃.emūitas eccle
sie.§.fi.Aliqn̄ p satisfactiōe illati dā-
ni ut p furto uel rapina.ut s̃.furtū.§
3°.7.ī.raptor p̊.§.p̊.Sunt 7 alie pene
sanguīs fm leges ut morꝫ detrūcatio-
nis uł etiā deportatiōis 7 h⁹ mōi.de q-
bus ptrāseūdū ē ad pn̄s. A .De his
penis lati⁹ notat̃ in sū.li° 3°.ti.32.q.i.
scd̃m Ray. B

¶ Quis pōt penā īfligē? R° fm Ray.
Generalr̃ iudices q pn̄t punire subdi
tos iux̃ q̄litatē culpaꝝ 7 null⁹ ali⁹.16.
q.i.c.p̊.33.q.2.§.in h̊.Nā iurisdictio
sine coertōe saltē modica nulla ē.ex̃ d̃
offi.dele.c.pastoral.et.c.ex lr̃is.Hoc
tn̄ scias q maiōes penas ut decapitare
q̄tū ad forū sclare nō pn̄t infligē nisi
illi iudices q dicūt̃ hr̃e merū impiuꝫ.
Silr̃ q̄tū ad forū ecclīasticū deponē n̄
pōt nisi eps ad quē ptinēt maiora ne-
gocia.dis.25.plectis. A .Idē in sū.
eo.ti.q.4. B.

¶ Que sūt illa q̄ excusant a pena siue
etiā a culpa? R° fm Ray.Generaliter
sūt septē.Nā p̊ qdē excusat menꝫ ali-
enatio.Dicit̃ aūt hō alienate menꝫ tri
plicit̃.s.p stuporē.7 h̊ mō Aug⁹.excu
sare videt̃ Loth.q voluit filias suas p
stituē ut hospites liberaret.dis.14.q
ait.Itē p furorē.15.q.i.aliqs.7.c.illa
cauēda.3.q.9.indicas.Itē p ebrietatē
15.q.i.inebriauerūt.Et ītelligas si ex
toto sint alienate menꝫ.alit̃ nō excu-
sarent̃ a toto ꝫ a tāto.vide s̃.ebrietas
§.4°.2° excusat coactio q̄ si absoluta
fuerit excusat a toto.si ↄditionata ex-
cusat a tāto.dis.50.p̄sbyteros.3° excu
sat deceptio.si forte aliqs dolo alteri⁹
decept⁹ p errorē pbabilē fecit aliquid
uel omisit.15.q.6.si sacerdotibꝫ.34.q.
2.in lectū.ff.de iure iurꝫ.si eū.Hoc tn̄
fallit in his q̄ nō licet ignorare ut que
sūt ↄ fidē uel exp̄ssa dei p̄cepta.22.q.
2.in ipsaꝝ.16.q.i.si cupis.Vn̄ de h̊.i.
Corꝫ.14°.Si qs ignorat ignorabit̃.4°
excusat qn̄qꝫ multitudo nō qdē a pec
cato ꝫ releuat aliqualit̃ a pena.vide s̃.
correctio p̊.§.5°.Silr̃ 7 ↄsuetudo fm
Inno.qn̄qꝫ excusat a pena tpali ꝫ nō a
culpa uel a pena eterna.5° excusat etas
qn̄qꝫ qdē a toto ut si nō est doli capax
15.q.i.illud relatū.qn̄qꝫ ṽo nō a toto.
ut si ē doli capax.ex̃ de delic.pue.c.p̊.
Alie ṽo etates fm eaꝝ varietatez atte-
nuāt pctā 7 penas.ar.86.dis.tāta.6°
excusat casus.ut s̃.hoīcidiū 3°.§.p̊.7°
excusat iocatio.15.q.i.illud relatū.A
Et ibi pꝫ p glo.q h̊ ē veꝝ si ioc⁹ nō sit
noxi⁹.Nā lud⁹ noxi⁹ in culpa ē.ar.ff.
ad.l.acql.l.nā ludus. B

248

Quō varietas criminū inducit va-
rietatē penaꝝ? Rꝫ°. Aut facta puniūť.
ut cedes ⁊ furta. Aut dicta. sicut cōui-
tia ⁊ iniq̄ aduocatiōes. Aut scripta. s.
falsa uel famosi libelli. s. infamatoꝛij.
Aut ꝯsilia sicut cōiurationes uel cuꝫ qs
est cōsci⁹ cū latronibꝫ ⁊ suadet uel fa-
uet eis. Hec aūt q̄tuoꝛ genera septem
modis sūt ꝯsiderāda. Et ꝑ qdē ꝯside
randa ē cā sicut v̄bera q̄ si illata sunt a
mg̃ro uel pente īpunita sūt. q̄ꝛ videť
facta emēdatiōis aīo. ſ; cū fiūt ꝑ iram
ab extraneo certe puniūť. 2° ꝯsiderā-
da est ꝑsona. ⁊ h̄ dupľr. s. illi⁹ q fecit ⁊
illi⁹ q passus est. Aliť enī puniūť serui
q̄ꝫ liberi. ⁊ aliť q sūt ꝯtra dn̄m suū uel
parentē q̄ꝫ q ꝯ extraneū. sicut ⁊ aliť q
est ꝯ aliquē q est in magistratu publi
co ⁊ aliť qui ꝯ ꝑuatū. Et ad hāc ꝯside
rationē de ꝑsona ꝑtinet etiā etas faci-
entis ⁊ ei⁹ q passus ē. 3° ꝯsiderādus ē
locus. Nā idē act⁹ si fiat in q̄libet loco
erit furtū ⁊ nō puniēdū capite. Si ī ec
clesia erit sacrilegiū ⁊ capite puniēdū
4° ꝯsiderādū ē tēp⁹. Nā ꝑ hoc discer-
ni solebāt emāsores a fugitiuis. Emā
soꝛ enī erat q ꝓꝑa volūtate diu euaga
tus postea ad castra reuertebať. Fugi
tiuus v̄o q recedebat aīo nō reuerten
di. Itē tēp⁹ discernit effractoꝛē seu fu-
rem diurnuꝫ a nocturno. Et dr̄ effra-
ctoꝛ q carcerē effrīgit ut euadat inde.
uel alia loca ut inde aliquid surripiat.
Et nocturn⁹ qdē fur uľ effractoꝛ acri⁹
puniri debet. 5° est ꝯsiderāda facti q̄-
litas ꝑ quā atroci⁹ uel leui⁹ ē puniēd⁹
ut furta manifesta q̄ acri⁹ puniūť q̄ꝫ n̄
manifesta. Itē ꝑ h̄ discerniť rixa a cras
satura. Nā rixa ē qdā ꝯflictus altcan
tiū. crassatura v̄o est violentia illata a
latronibꝫ. ut in nemoꝛibꝫ ⁊ h⁹mōi. Itē
ꝑ h̄ discernūť expilationes a furti. Et
dicit expilatio subtractio reruꝫ hēdi-
tariaꝝ anq̄ꝫ hēditas adeať. Naꝫ in eis
nō dr̄ ꝓꝑꝛie furtū qđ fit īuito dn̄o cū
hēditas nō habeat dn̄m. Itē ꝑ hoc dis
cerniť petulātia. i. qđ fit ꝑ quandā las
ciuiā qđ dr̄ h̄ petulātia ab eo qđ fit ꝑ
violētiā. 6° ꝯsiderať quātitas ꝑ quaꝫ
discerniť fur ab abigeo. ut q suē vnū
surripuerit ut fur coercebiť. q v̄o gre-
gem ut abige⁹. A .Decē oues ⁊ qnq̄ꝫ
uel q̄tuoꝛ poꝛci faciūt gregeꝫ. ff. de abi
geis. l. fi. B 7° expectať euentus. i. si
res habuit effectū. ut si qs etiā demēs
nisus est aliqd ꝯtra aliuꝫ ⁊ res habuit
effectū ꝯdēnabiť. A .Sed nō ꝑsona
demēs. Nā lꝫ. l. aut facta. de q̄. ī. dicat
q̄ꝛ euent⁹ cōsiderať etiā ī demētissimo
puto intelligēdā q̄ ad diligētioꝛē ꝓui
sionē ⁊ nō q̄ ad punitionē. cuꝫ demēs
nō puniať etiā si occideīt matrē. ff. de
offi. ꝑsi. diuus. B Q̄ꝛ si res nō habu
it effectū nō ꝯdēnabiť nisi in qbusdā
atrocibꝫ. s. q̄ ad aliquē actū extrīsecū
ꝓcedūt. ut si qs occidēdi cā cū telo sit
deꝑhēsus. Pꝛobāť oīa ꝑdcā. ff. de pe. l.
aut facta. ⁊ đ pe. dis. i. aut facta. A. Idē
qđ in h̄. §. ⁊ ī ꝑcedēti. nōť in sū. eo. ti.
q. 7. vbi etiā ad finē ponūť expositio-
nes dcōꝝ vocabuloꝝ ſm glo. Ray. B

Utꝝ deus alicui penaꝫ inferat sine
culpa. Rꝫ° scđm Tho. scđa scđe. q. 108.
Pena ſm q̄ hꝫ ꝓꝑꝛiā rōnē pene nō in-
fertur a deo sine culpa. Sꝫ pena inq̄ꝫtū
est medicīa nō solū sanatiua pcti ꝑte
riti ſ; etiā ꝑseruatiua a futuro ⁊ ꝓmo
tiua ī aliud bonū. ſm eā intduꝫ puniť
aliqs sine culpa sicut in medicīa. quia
qn̄q̄ꝫ infert nocumētū ī mīoꝛibꝫ ⁊ me-
lioꝛibꝫ auxiliū ꝑstat. Et q̄ꝛ bona spūa
lia sūt maxīa. bona autē tpalia sūt mi
nima. iō qn̄q̄ꝫ puniť aliqs in tpalibus
bonis absq̄ꝫ culpa. cuiusmōi sūt plures

pene

pene vite p̄senti diuinit⁹ iflicte ad hu
miliationē uel ꝓbationē. Nō aūt pu-
nitur qs in spūalibꝫ bonis sine culpa ī
p̄senti. ꝫ nec etiā in futuro vbi pene n̄
sūt medicine sed ꝯsequūt̃ spūalem dā
nationē. A .Idē in sū.eo.ti.q.8. B
¶ De penis ⁊ flagellis a deo illatis sic
Aug⁹.loqt̃.⁊ habet̃ 4° sniaꝝ.dis.15.
Quīqꝫ modis flagella ꝯtingūt. Vel ut
iustis ꝑ patientiā merita augeant̃ .ut
Iob. Vel ad custodiā v̄tutū ne supbia
temptet. ut in Paulo. Vel ad corrigē-
da pctā. ut Marie lepra. Vel ad gloriā
dei māifestādā. ut d̄ ceco nato. Vel ad
initiū pene. ut Herodi. q̃ten⁹ hic vide
atur qd ī inferno sequat̃. A .Idē nōt̃
ī sū.eo.ti.q.9. De Paulo hēt̃.2.Cori.
12°. Et de Maria. Numeri.12°. Et d̄ ce
co. Ioh.9°. Et d̄ Herode Actuū.12°. B
¶ Utrꝫ aliqs ꝭm iudiciū hūanū debe-
at puniri sine culpa. R̄°ꝭm Tho. scd̄a
scd̄e.q.108. Nō dꝫ puniri pena flagelli
ut occidat̃ mutilet̃ ul' verberet̃ sed pe-
na dāni. Punit̃ etiā aliqs ꝭm hūanuꝫ
iudiciū sine culpa sua. ꝫ nō sine causa
Et h̄ tripl'r. p̊ mō ex h̄ ꝙ aliqs hō red-
dit̃ inept⁹ ad aliq̄d bonuꝫ habēdū uel
assequēdū .sicut ꝓpt̃ vitiū lepre aliqs
amouet̃ ab admīstratiōe eccl'ie. ⁊ ꝓpt̃
bigamiā uel iudiciū sanguīs aliqs īpe
ditur a sacris ordinibꝫ. 2° qa bonū in q̊
dānificat̃ nō ē ꝓpriū bonū ꝫ cōe. sicut
ꝙ aliq̃ eccl'ia habeat ep̄atum ꝑtinet ad
bonū toti⁹ ciuitatis. nō aūt ad bonū cle-
ricoꝝ tm̄. 3° qa bonū vni⁹ dependet ex
bono alteri⁹. sicut in crimīe lese maie-
statis fili⁹ amittit hēditatē ꝓ pctō pa
rentis. ⁊ punit̃ etiā pena infamie. 6.q.
1. si qs cū militibꝫ. A .Con. Vl. ut in
sū.eo.ti.q.8. Vbi etiā addit̃ ꝭm Ray.
ꝙ pena excoīcatiōis nūq̃ꝫ debeat aliqs
puniri pro delicto alterius. 24.q.3. si

heres. Pena v̄o interdicti sepe punit̃
familia. ciuitas uel etiā tota ꝓuīcia ꝓ
delicto dn̄i. ⁊ h̄ ꝓpter magnitudineꝫ
peccati. ⁊ qa alit̃ nō posset ꝯpelli ad sa-
tisfactioneꝫ. ex̄ de spon. non est nobis.
Aliq̄n etiā remouet̃ familia ab altaris
oblatiōibꝫ ꝓ pctō dn̄i.17.q.4. miror.
B .De ista mā tractās Ray. specificat
sic. Punit̃ aliqs licite sine culpa ꝫ non
sine cā. Vn̄ versus. Pauꝑtas odiuꝫ fa-
uor vitiū scelus ⁊ ordo. Personas spo
liant ⁊ loca iure suo. Pauꝑtas. nā ꝓpt̃
pauꝑtatē siue paucitatē eccl'ia q̄ ꝯsue-
uit hr̄e ep̄m ꝑdit ip̄m.16.q.1. ⁊ temp⁹
Itē ꝓpt̃ odiū. s. ciuiū puta qa occide-
rūt duos ep̄os. uel ex alia enormi cā ꝑ
dit eccl'ia ep̄m.25.q.2. ita nos. Itē ꝓ-
pter fauorē. ut ciuitati Constātinopo
litane quā Constātin⁹ ꝯstituit q̄i no-
uā Romā ꝯferēs se ad eā datū ē ut ec-
clesia Constātinopolitana hr̄et p̊muꝫ
locū p⁹ Romanā. dis.22. renouātes.
A .Et hūc locū amisit Alexandrina.
ꝭm eūdē. ⁊ in sū.eo.ti.q.9. vbi notāt̃
⁊ oīa que in isto. §. ponūt̃. B .Itē ꝓpt̃
vitiū. ut puta lepre amouet̃ p̄lat⁹ ab
admīstratiōe. ex̄ de cle. egro. tua nos.
Debēt tn̄ iuxta facultates ecclesie sibi
necessaria mīstrari. A .ut pꝫ ibidē. s.
in. c. allegato. B .Item ꝓpt̃ scelus. ut
ꝓpter scelus patris ul' dn̄i familia q̄nqꝫ
spoliat̃ bonis tꝑalibꝫ. Itē ordo. Nā ꝓ
pctō monachi ul' monache dꝫ peccās
retrudi in arti⁹ monasteriū. ⁊ sic p̊mū
monasteriū res quas illi⁹ occasiōe fue
rat ꝯsecutū ꝑdit saltē ad temp⁹. ut s̄.
apostasia. 5°. §. p̊.
¶ Sed q̄lit̃ q̄nqꝫ vn⁹ ꝑcutit̃ ul' punit̃
ꝓ pctō alteri⁹? R̄° ꝭm Tho. vbi s̄. Pe
na spūali non punit̃ aliqs ꝓ pctō alte
rius. qa pena spūalis ꝑtinet ad aīam.
ꝭm quā q̄libet ē liber sui. Pena tamē

z

249

tpali vn⁹ qñq; punit̃ p pctõ alterius triplici rõne. Primo qdẽ qa vn⁹ hõ tẽporalit̃ est res alteri⁹. 7 ita in penã ei⁹ etiã ipse punit̃. sicut filij sũt fm corp⁹ quedã res pris. 7 serui qdã res dñoꝝ. 2° mõ inq̃tũ pctm vni⁹ deriuat̃ ad alterũ. 7 hõ ul' p imitationẽ. sicut filij imitant̃ pctã parentũ 7 serui pctã dñoꝝ ut audaci⁹ peccẽt. Uel p modũ meriti sicut pctã subditoꝝ merent̃ peccatorẽ platũ. fm illud Job. 34. Qui regnare facit hoiẽ ypocritã ppt̃ pctã ppli. siue etiã p aliquẽ ɔsensũ siue dissimulationẽ. Sic enĩ interdũ boni sil' puniũt cũ malis. qa eoꝝ pctã nõ redarguerẽt. ut Aug⁹. dĩc p̃ de ciui. dei. 3° ad ɔmẽdandam vnitatẽ hũane societatꝭ ex q̃ vn⁹ hõ dꝫ p alio sollicit⁹ eẽ ne peccet. 7 ad detestationeꝫ pctĩ dñ. s. pena vni⁹ redũdat in oẽs q̃i oẽs sint vnũ corpus. ut Aug⁹. dĩc de pctõ Achor. A. Ideꝫ in sũ. eo. ti. q. 8. B. Ex p̃dictis patet q̃re puuli sodomoꝝ puniti sũt. A. ut pꝫ Gen. 19°. B. tũ qa erãt res parentũ 7 in eis pentes puniebãt̃. tũ etiam qa hĩ eoꝝ bonũ cessit ne si reseruarẽt̃ eẽnt imitatores paterne malitie 7 sic grauiores penas mererent̃. A. Idẽ ĩ sũ. eo. ti. q. 9. Et addit̃ q̃ simil't in detestationẽ pctĩ 7 in pũitionẽ hoĩuꝫ occisa sũt qñq; 7 iussa int̃fici aĩalia eorũ. ut pꝫ p̃ Reg. 15°. 7. ĩ. subdit̃ fm Ray. Ex p̃dictis patẽt cause q̃re dñs aliqñ sine culpa puniuit 7 punit creaturas aliq̃s tã rõnales q̃ȝ irrõnales ut in talibus q̃ tibi dubia fuerĩt. qa iudicia dei abyss⁹ multa. Dic cũ aplõ. O altitudo diuitiaꝝ sapiẽtie 7 sciẽ dei ꝛc. Ro. xi°. Itẽ cũ Aug°. Si rõne pfunditatẽ iudicij dei penetrare ñ possum⁹. mãifestissime tñ scim⁹ veꝝ eẽ qd̃ dixit 7 iustũ eẽ qd̃ fecit ꝛc. B. Q. pena excoĩcatiõis nõ possit puniri vn⁹ p alio habes s̃. excoĩcatio p̃. §. 8°. in fi. Sꝫ intdictũ qñq; põt poni ppt̃ pctm soli⁹ dñi. ut s̃. intdictũ p̃. §. 3°.

Utrꝫ postq̃ q̃s est semel punitus p aliquo crimĩe debeat ei alia pena infligi. R° fm Ray. Non. qa deus nõ iudicabit bis in idipsũ. Nau. 2°. Et nemo dꝫ duplici ɔtritione cõteri. ex̃ de iudi. at si. Multotiẽs tñ p eadem culpa imponit̃ multiplex pena sil' in eodẽ iudicio. Nã 7 tũc oẽs ille pene accipiũt̃ p vna qñ aliq̃ p se sufficiẽs non fuisset. Sed in diuersis iudicijs nõ licet bis ĩ idipm iudicare ut dictũ ẽ nisi forsitã cresceret ɔtũacia. ex̃ ut lite nõ contes. qm frequẽter. in fi. A. Immo ĩ diuersis 7 in eodẽ iudicio ĩponunt̃ interdũ plures pene qñ est delictũ graue. sicut patꝫ in blassemia dei uel scõꝝ pro qua d̃ iure canõico ĩponit̃ pena psonalis 7 pecuniaria in foro iudiciali 7 pniali. ex̃ de maledi. statuim⁹. 7 de iure ciuili vltimũ supplicium. in Auten. ut non luxu. ɔ nãm. coll. 6. Et oẽs pene pñt imponi. ut dĩc dñs An. d̃ bu. in dicto c. statuim⁹. Et hic fuit sensus Ray. ut pꝫ in sũ. eo. ti. q. xi. B.

Quis ordo in penis tenendus sit? R°. Si procedit̃ ɔ aliquẽ p crimine et crimẽ est tale qd̃ inducat suspẽsioneꝫ debet suspẽdi. uel si inducit depositionẽ debet deponi. Et tũc qdẽ si corrigibilis apparuerit nõ procedit̃ amplius nisi in falsario lraꝝ aplĩce sedis. qa ille ipso iure excoĩcat⁹ est. 7 dꝫ deponi et tradi iudici seculari. ut dictũ est s̃. excoĩcatio 3°. §. p̃. A. Si võ deposit⁹ sit incorrigibilis debꝫ p̃ excoĩcari minori. deinde excoĩcatiõe maiori exĩde tradi curie seculari ut deputet̃ in exiliũ uel aliã penã. ut in. c. cũ nõ ab hoĩe. d̃ q̃. ĩ.

⁊ in sũ. eo. ti. q. iz. ẜm Ray. B .Ubi
vo qs punit̃ ꝓ ɔtũacia. ꝑ deb; suspẽdi
p⁹modũ crescẽte ɔtũacia d; excõicari
deĩde deponi. z3. q. 4. forte. Notant̃ h̃
ex̃ ꝺ iudi. cũ nõ ab hoĩe. A .In glo. B
Utꝝ iudex possit penã relaxare di-
minuere uł augere. sad habet̃ s̃. iudex
ꝑ. §. 9°. x°. et xi°. S; hic spãlit̃ q̃rit̃ vtꝝ
possit penã; cõmutare. R° ẜm Hosti.
Crimĩe ꝓbato si certa pena repit̃ in iu
re illa infligẽda ẽ nõ mollior neq; du-
rior. Alioqn iudex esset infamis. C. de
vi pu. uel pua. l. seruos. in fi. nisi ut s̃.
dicit̃ iudex ꝑ. §. 9°. et x°. A .s. nisi sit
iudex q possit sup iura dispẽsare. quia
tũc posset ⁊ penã ɔmutare. ut ⁊ nõt̃ in
sũ. eo. ti. q. i4. B .Q. si plures pene ta
xate sũt ⁊ arbitrio iudicis pena relicta
deb; illã imponẽ q̃ magis timet̃. ex̃ ut
lite nõ cõtes. qm̃ frequent. in fi. Si vo
certa pena statuta nõ ẽ ꝟ iudici ɔmit-
tit̃. deb; eq̃tate seruata sp in hũaniorẽ
partẽ declinare. ex̃ de trãsac. ex pte.
Utꝝ q ɔmittit furtũ uł h⁹mõi sup
quib⁹ statuta ẽ grauis pena pecũiaria
uel forte alia. teneat̃ soluere penã illã.
R° ẜm Ray. Siue pena illa fuerit sta-
tuta p quãcũq; lege; siue p canões nõ
ẽ iniũgedũ ĩ foro pniãli q̃ soluat nisi
fuerit ɔdẽnat⁹ ad illã. Alioqn sufficit
q̃ soluat interesse. Uel si fuerit ĩiuria sa-
tisfaciat ad arbitrium boni viri. Con.
Tho. scda scde. q. 6z. A .De h̃ dictũ
est etiã s̃. pedagiũ. §. z°. ⁊ ibi lati⁹ ĩ ad
ditiõe. B .Quid fiet cũ peccat mul-
titudo vide s̃. correctio ꝑ. §. 5°. Et de
quatuor causis dissimulãdi ibidẽ. §.
6°. Cui applicabit̃ pena ꝓpt̃ violenta;
man⁹ iniectionẽ in clericũ vide s̃. ab-
solutio 4°. §. z°. B

Pena z°. .s. que ꝓueĩt
pti lese a ledẽ

te siue nõ seruãte pactũ. Et querit̃ ꝑ.
Utꝝ dñi qb⁹ dãna illata sũt uel mili-
tes ⁊ h⁹mõi possint licite tenere emẽ-
das quas ꝓ dãnis sibi illatis capiũt cu;
pena sit multo maior q̃; dãnũ illatum
R° ẜm Jo. Tam dñs q̃; milites ⁊ etia;
eccłiastice psone retinere pñt illas pe-
nas quas leuãt ẜm ɔsuetudines legiti
mas ⁊ statuta regionis. nec peccãt qñ
in hac pte subest cã ⁊ seruat̃ iuris ordo
⁊ nõ fit ꝓpter cupiditatẽ ꝟ ꝓpt̃ çelum
iusticie. Nec obstat q̃ pena excedit dã
nũ. qa h⁹mõi pene nõ solũ ꝓpt̃ inter-
esse statute sũt ꝟ etiã ꝓpter crimĩa co-
ercẽda. Sũt tñ tẽpande pensatis circũ-
stantijs nec laxãde habene in talibus
Securi⁹ tñ eẽt h⁹mõi excessũ emende
in pios vsus erogare. A .Idẽ in sũ.
li° 3°. ti. 3z. q. i3. B
Pone q̃ iudex mãdat aliqd facien
dũ uel dandũ alicui in certo termĩo ⁊
alit̃ imponit certã penã. nũqd iste ꝓ q̊
mãdatũ siue iudicatũ est poterit post
terminũ illã penã petẽ? R° ẜm Hosti.
Licite potest peti etiã si excedat inter-
esse. Con. Inno. Sed ⁊ Hosti. addit di
cẽs q̃ etiã religiosi pñt talẽ penã petẽ
siue ɔsistat in pecunia siue in alio. i. q.
7. q̃tiẽs. qn etiã penã a iure inducta;.
iz. q. z. eps q mãcipiu;. Clerici tñ be-
nigni⁹ q̃; laici se hrẽ debẽt. Sed ⁊ si ps
fecit qꝺ potuit ut adimplẽt mãdatu;
iudicis ⁊ pauptate uel impotẽtia pressa
nõ potuit totũ implẽ lic; mero iure te
neat̃ ad penã in solidũ. tñ de benigni-
tate canõica nihil vltra q̃; intersit exi-
gẽdũ ẽ. Et sic ĩtelligas ex̃ ꝺ penis. suã.
Et de hac mã habet̃. ĩ. restitutio 3°. §.
fi. A .Idẽ qꝺ in h̃. §. notat̃ in sũ. eo.
ti. q. z. vbi etiã dicit̃ idẽ de penis ɔuẽ
tionalib⁹ dũmõ nõ sint apposite ĩ frau
dem vsuraꝝ. Et p̄dcã intelligẽda sũt

nisi caritas in aliq̄ casu aliud suaderet
q̄a tp̄alia q̄ sūt nr̄i iur̄ dimittenda sūt
ad tollēdū scandalū p̄xi⁊ 7 ꝓpt̄ salutē
ei⁹ f̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 44. arti. 8°. B

❡ Quid si pena fuit cōditiōalis. s. de
ↄsensu ptiū apposita in ↄtractu ex̄ iu-
diciū? R̄ᵒ f̄m xv. Si pena apposita ē lo
co int̄esse. peti pōt quanti int̄est. ff. de
ac. emp. 7 ven. p̄dia. Si aūt apponat̄ ī
fraudē vsurar̄ nō pōt peti. ex̄ de emp.
7 ven. ad nr̄am. Con. Ber. 7 Inno. Et
de hac mā̄. ī. vsura p̊. §. 22°. q incipit.
Quid si pena. A. Et si nō ē apposita ī
fraudē vsurar̄ pōt peti etiā vltra int̄-
esse. ut ī dcā. l. p̄dia. 7 notat̄ in sū. dcā
q. 2. f̄m eū. xv. de quo etiā dictū ē in
§. p̄cedenti. B

❡ Sed nūq̄d soluta pena iudiciali uł
etiā ↄuētionali stabit adhuc sentētia
uel ↄtract⁹? R̄ᵒ f̄m Hosti. Nō stabit.
nisi ī ↄpromisso uel pacto exp̄sse dcm̄
sit ꝙ pena soluta rata remaneat sn̄ia 7
h⁹mōi. C. ꝺ trāsac. l. cū ꝓponas. Idem
Ber. 7 xv. Idē nōt glo. ī dcō. c. dilecti.
ex̄ de arbi. q̊ ad sn̄iam arbitri. 7 idē in
sū. eo. ti. q. 3. q̊ ad sn̄iam arbitri 7 q̊ ad
ↄtract⁹. vbi 7 addit̄ f̄m glo. Ray. Vel
distīgue vtr̄ apponat̄ pena ꝓ ↄtūacia
7 tūc peti possit pena 7 res. aut loco in
teresse. 7 tūc tm̄ agat̄ ad int̄esse. h̄ ibi.
In dubio aūt p̄sumet̄ posita loco īter-
esse. ar. l. benigni⁹. ff. de legi. 7 sic p̄ce-
det distīctio s̄. posita. B. In penis be
nignior ē īterp̄tatio facienda. ar. ex̄ ꝺ
re. iur̄. in penis. li° 6°. De penis q̄ appo
nūt̄ ī spōsalib⁹ 7 nō seq̄t̄ m̄rimōiū q̄re
ī. spōsalia. §. 12°. q īcipit. q̄d de penis.

Penitentia q̊

Penitentia q̊ p̊ coīter. Et p̊ q̄rit̄ q̄d ē? R̄ᵒ f̄m
Amb°. Pn̄ia ē mala p̄terita plangē et
plāgenda iter̄ nō ↄmittē. de pe. dis. 3.
in p̄n°. Con. Greg⁹ dicēs. Penitē ē an̄
acta pctā flere 7 flenda iter̄ non ↄmit
tere. Et sic dicūt Tho. 7 Pe. in 4°. dis.
14. Diffinitiōes iste date sūt p effectus
pn̄ie q̄ diffinit̄ p duplicē actū. vnū q
est respectu pcti p̄teriti. s. p̄terita ma-
la plāgere. alter̄ respectu futuri. s. plā
genda nō ↄmittē. p̄m⁹ est in re. 2⁹ ī ꝓ
posito. i. ut ꝓponat talia de cetero non
ↄmittē. Accipit̄ aūt h̄ fletus cōit̄ siue
ꝓ interiori siue ꝓ exteīori. Et he diffi-
nitiōes f̄m Tho. ↄpletissime sunt. Et
ad has reducūt̄ alie. ut diffinitō Aug.
A. q̄ habet̄ in li° de pn̄ia. 7 de pe. dis.
3. c. pn̄ia. B. Pn̄ia est q̄dā dolentꝭ vi-
dicta puniēs in se q̄ꝺ dolet cōmisisse.
Et alia diffinitio Amb°. Pn̄ia ē dolor
cordis 7 amaritudo aīe ꝓ malis q̄ q̄sq̄
ↄmisit. Et dr̄ pn̄ia q̄i pene tētio. s. ad
puniēdū illicita q̄ sūt ↄmissa. A. Idē
in sū. li° 3° ti. 34. q. i. Predicte aūt dif-
finitiōes sūt poti⁹ f̄m effect⁹ q̄ f̄m eēn
tiā. Scd̄m enī essentiā videt̄ sic posse
diffiniri. Pn̄ia ē vnū de sacramentꝭ ec diff.ᵘ sm. esse
clesie q̊ bn̄ dispositꝭ sp̄ remittunt̄ pctā tiam
Probat̄ ex̄ ꝺ sū. tri. 7 fi. ca. c. p̊. §. sacra
mētū. vbi dr̄. Et si p⁹ susceptionē ba-
ptismi q̄sq̄ ꝓlapsus fueīt in pctm̄. per
verā sp̄ pōt pn̄iam repari. B

❡ Vtr̄ de q̊libet pctō possit agi pn̄ia.
R̄ᵒ f̄m Pe. Hec ē differētia sp̄us vniti
carni 7 sep̄ati. q̄a ille ē susceptibił pn̄ie
iste nō f̄m Damascenū. Hinc ē ꝙ ꝺ oī
pctō ↄmisso a sp̄ū in carne exn̄ti dū in
carne est pōt agē pn̄iam. p⁹ sep̄atione
nō pōt. A. Idē in sū. eo. ti. q. 2. vbi et
addit̄ f̄m eūdē. Sūt tn̄ pctā q̄dā de q-
bus difficili⁹ agit̄ pn̄ia q̄. s. nō cōmit-
tunt̄ ex fragilitate uel ignorantia ob-
nubilate rōnis p carnē ꝫ ex malitia. et
iō in his difficili⁹ agit̄ pn̄ia. Et sic ītel
ligit̄ illud Math. 12°. Qui peccauerit ī

spm̄ sanctū nō remittet̄ ei ꝫc.i.vix re
mittetur. B

¶ Utrū ꝺ q̊lib; pctō ꝺebeat eē ꝑpetua
pnīa. R° ꝭm Pe. Pnīa pctī exterioꝛ n̄
oꝫ ꝙ sit ꝑpetua. ꝫ pnīa interioꝛ ꝺꝫ eē ꝑ
petua saltē q̃tū ad habitū sicut ꝺe con
tritiōe ꝺictū ē s̄.ꝯtritio.§.9°. A .Idē
in sū.eo.ti.q.3. B

¶ Utrū vere penitēs possit p⁹ea moꝛ-
talit̄ peccare. R°. Posset videri ꝙ non
Nā si peccet videt̄ ꝙ nō fuerit vere pe-
nitēs. Inanis est enī pnīa quā sequēs
culpa ꝯmaculat.7 multa silīa ꝺe qbus
quedā ꝺixim⁹ hic in p̊.§.Et oīa q̄ ha
bent̄ ꝺe pe.ꝺis.3.circa ṗncipiū.Sꝫ ipsa
oīa nō ad ꝺiuersa tpa ꝫ ad idē tēpus q̊
qs penitet sūt referēda.ut cōsiderādo
lrām ibi patꝫ.Et ī hoc con.Ray. mgr̄
sniarū.Tho.7 Pe. A .Idem in sū. eo.
ti.q.4. B

¶ Quot sūt actiones pnīe? R° scꝺm
Ray.Tres.ṗma q̄ fit an̄ baptismū.ut
si baptiçand⁹ adult⁹ sit. A .i.ꝺoli ca-
pax.ut in.c.tres.ꝺe q̃.ī.vbi soli ꝑuuli
excipiūt̄ q peccare non pn̄t. B .Qui
nisi peniteat nouā vitā inchoare non
pōt.Sed si peniteat 7 baptiçet̄ non te
net̄ ad exterioꝛē pnīam.ut s̄.ꝯfessio p̊
§.ātepl't.Sꝫ 7 ab hac pnīa ꝑuuli sūt ī-
munes sicut etiā a pctō.Secūda actio
pnīe est q̄ fit p⁹ baptismū ꝺe moꝛtali-
bus.Tertia q̄ fit ꝺe venialib⁹.ꝺ pe.ꝺis.
i.tres sūt. A .Idē in sū.eo.ti.q.6. B

¶ Utrū an̄ baptismū req̄rat̄ pnīa. R°
ꝭm Pe. Pnīa potest accipi ꝺupl't.vno
mō ꝓut ē sacr̄m.7 sic nō p̄cedit baptis
mū ꝫ sequit̄.qa baptism⁹ ianua ē 7 fū
ꝺamētū oīuꝫ sacramētoꝝ.Alio mō ꝓ-
ut est v̊tus.7 tūc ꝺistinguēdū ē.qa in
q̃tū ē virtus foꝛmata nō req̄rit̄.qa sic
culpa in tali nō remitteret̄ v̊tute bap
tismi.ꝫ inq̃tū ē v̊tus infoꝛmis.i.q̄dā
pctī ꝺetestatio q̃uis nō sufficiēs cū ꝓ-
posito emēdādi.req̄rit̄ ut cā remouēs
ꝓhibēs.qa volūtate remanēte ad pec
catū nō eēt hō susceptibil' gr̄e. A .Idē
in sū.li° 3°.ti.34.q.144. Ad h̄ etiā facit
qꝺ notat̄ ꝭm eū.Pe.7 Tho.in sū.li°3°.
ti.24.q.15. B

¶ Utrū pnīa tollat totū reatū.i.omnē
obligationē ad penam. R° ꝭm Pe. Si
cut q hoīeꝫ ita 7 q ꝺeū offendit peccat
ꝺupl't.p̊ qdē ꝯtra eq̄litatē amicitie in
q̃tū ꝺebitū effectū non īpendit. 2° ꝯ̃
eq̄litatē iusticie inq̃tū rē uel honoꝛeꝫ
uel obsequiū subtrahit. Opoꝛtet ergo
vtrūqꝫ restituē.Et qa restituta amici
tia nō est ꝓpt̄ h̄ restituta res ablata.iō
p⁹ remissionē culpe remanet reat⁹ pe-
ne.Idē Tho.in 4°.ꝺis.20.ut.ī.pnīa 2°.
§.4°. A .Idē ī sū.li° 3°.ti.34.q.7. B

¶ Quot sūt spēs pnīe? R° ꝭm Ray.
Tres.Naꝫ alia est solēnis.alia publica
alia ṗuata.Solēnis est q̄ fit ī capite q̄
ꝺragesime cuꝫ solēnitate q̄ habet̄ ꝺis.
50.in capite.Publica v̊o est q̄ fit pub
lice ꝫ sine p̄dicta solēnitate.Et ꝺe his
ꝺuab⁹ ꝺicem⁹.ī.pnīa 3°.Priuata v̊o q̄
secreto in ꝯfessiōe imponit̄.ꝺe qua.ī.
pnīa 2°.ꝑ totū. A .Pnīa ṗuata poti⁹
videt̄ ꝺici illa q̄ q̊tidie fit singulariter
cū qs pctā sua soli sacerdoti ꝯfitet̄ ꝭm
Ray.7 Hosti.7 in sū.eo. ti.q.15.Et ꝺe
istis specieb⁹ pnīe notat̄ etiā in sum.
eo.ti.q.8. B

¶ Utrū pnīa h̄eat ꝑtes.7 que sūt? R°
ꝭm Pe.Tres sūt ꝑtes pnīe.s. cōtritio
coꝛꝺis.ꝯfessio oꝛis.7 satisfactō opis.Et
sūt iste q̄i ꝑtes integrales ꝭm ꝑfectuꝫ
esse pnīe.Nā licꝫ in ꝯtritiōe ꝺimittat̄
pctm̄ oꝫ tn̄ ꝯfessionē 7 satisfactionem
eē saltē in ꝓposito.Unde ꝺe his ꝑtib⁹
Criso⁹.Perfecta pnīa cogit pctōꝛē oīa
sufferre.in coꝛꝺe ꝯtritio.ī oꝛe ꝯfessio.

in ope tota hũilitas. Hec ē fructifera pnīa. de pe. dis.i. pfecta. Con. Tho. et Ray. A. Idē in sũ. eo. ti. q. 16. B. De ɔtritiōe hēs s̃. ɔtritio. De ɔfessiōe s̃. cōfessio. De satisfactiōe. ī. satisfactio.

¶ Utrū pctā que p verā pnīam sũt dimissa redeāt qñ qs iterū relabit in peccatũ. R° ſm Tho. in 4°. dis. 22. Aliqd pōt redire dupl̄r. Vel ī se. 7 sic pctā dimissa nullo mō redeũt q̄tũ ad maculam 7 p ɔñs nec q̄tuʒ ad reatũ. Vel in suo effectu. 7 h̄ modo pctā dimissa redeũt inq̄tũ ex pctīs dimissis aliqd in sequentib' relinqt. Ex h̄ enī q hō deũ p pctm̄ offendit p' remissionē pcedētiũ pctōꝝ quandā deformitatē ingratitudīs act' sequend pctī acqrit. et iō dicit' coīter q redeũt q̄tuʒ ad ingratitudinē. Con. Pe. Hosti. 7 alij. A. Idē in sũ. eo. ti. q. 143. ſm theologos coīt'. Et addit' ſm eosdē q licʒ pctm̄ sequēs aggrauet' ex ingtitudīe remissiōis priorũ pctōꝝ nō tñ est ita graue sicut oīa pterita simul. B

peccata dimissa dicuntur redire quantum ad ingratitudinem quantum aut. ad maculam non

¶ Utrū reqrat' pnīa de pctīs p ignorātiā ɔmissis. R°. Si ignorātia ē talis q excuset nō tenet'. al' sic. De h̄ s̃. ignorantia. §. p̊. et 2°. A. Idē ī sũ. eo. ti. q. 146 B. Et vtrū d' venialib' s̃. pctm̄ 3°. §. 2°.

¶ Utrū reqrat' pnīa de pctīs oblitꝯ. R° ſm Pe. Si hō pctm̄ ita ē oblit' q nullo mō recordet'. n tenet' ad pnīaʒ. nisi ī generali. Sed tñ dʒ p posse laborare ut recordet'. 7 si recordari pōt tenet'. Deletur etiā p ɔfessionē gnālem. ut s̃. cōfessio p̊. §. 12°. q incipit. vtrū p generalem. A. Idē in sũ. eo. ti. q. 147. Et h̄ casu dʒ qs penitere nō solũ de pctīs oblitis in genere ſ etiā de ipsa negligētia ex qua oblitus ē in spē ſm Tho. 7 ī sũ. eo. ti. q. 19. B

¶ Utrū debeat eē pnīa d' pctō origīali R° ſm Pe. Pnīa nō ē nisi de aliq̊ actu pprio 7 volũtario. Origiale aũt non ē factũ ppriũ. īmo nec volũtariũ volũtate. s. existēte in ipso ſ ī altero. Et iō de eo nō reqrit' pnīa. Reqrit' tñ displicētia in adulto ɔsiderāte illud. Idem Tho. in 4°. dis. 17. A. Idē in sũ. eo. ti. q. 148. B

¶ Utrū aliqs in fine vite possit penitē R°. Diuina grā nulli se subtrahit facienti qd in se est. Uñ hō q̄diu hʒ vsũ liberi arbitrij pōt se ad grāʒ preparare dolendo de pterito 7 pponēdo cauē d' futuro. Uñ 7 de pe. dis. 7. in p̊n°. dr̄. Tēpus pnīe est vsq ad vltimũ articuluʒ vite. Uñ 7 Leo papa. Nemo ē desperandus in h̄ corpe constitut'. qa nōnũq̄ qd diffidētia etad differt' ɔsilio maturiore pficit'. A. Hoc habet' de pe. dis. 7. c. p̊. B. Sed tñ piculosũ 7 dubiũ ē q illud vltimũ tēp' expectet'. Unde 7 ibidē subdit' sicut Aug' scribit. Si qs posit' in vltima nccītate sue egritudinis pnīam accipit. fateor. nō negam' qd petit ſ nō psumim' qa bñ hīc exit. Pnīam dare possũ. securitatē aũt dare nō possũ. Et seqt'. ī. Null' expectet qñ peccare nō pōt. Et iterũ. Quē sero penitet oʒ nō solũ deũ timē iudicē ſ 7 iustũ diligē. nō tm̄ penā timeat ſ anxietur p gloria. Et multa silia ibideʒ. A Hec habent' de pe. dis. 7. si qs positus. 7. c. null'. Et ideʒ qd in h̄. §. notat' in sũ. eo. ti. q. 159. ſm Tho. 7 Pe. Et additur ſm Al. 7 Ray. q tatũ ē q ex caritate qs in extremis peniteat. B. Et in tali casu qlibet sacerdos pōt absoluere. ut s̃. absolutio p̊. §. fi. A. Et ibi de h̄ lati' in additiōe. B. 7 absolutio 2°. §. 2°. 7 s̃. cōfessio 3°. §. 4°. v̂. 7° tpe. Et de h̄ casu hēs. ī. pnīa 2°. §. pl̄t. Nec tali ē pnīa īponēda ſ innotescēda. 26.

q.7.c.p̊. A .Et ibi ſubdit᷑.Et cū ami
corū orōnibꝫ ⁊ elemoſynaꝝ ſtudijs pō
dus pn̄ie ſubleuādū ſi forte migraue-
rit.ne obligati ⁊ a cōione ⁊ ꝯſortio ve
nie fiant alieni.a q̄ piculo ſi diuinitus
erept⁹ cōualuerit pn̄ie modū a ſacer-
dote ſibi īpoſitū diligent᷑ obſeruet. B
¶ Quid ē in pn̄ia ſacramētū.qd res?
R̄ꝫ° ſm Tho.⁊ Pe.in 4°. diſ.zi. In ſa-
cramēto pn̄ie exterior pn̄ia ē ſacr̄m ut
ſignū tm̄.s.īterioꝛ pn̄ie. Et ē ibi act⁹
penitenꝭ q̄ſi mat̄le. Act⁹ aūt ſacerdotis
s.abſolutio q̄ſi formale. Pn̄ia v̊o inte-
rior ſeu ꝯtritio,put iniūgit᷑ pn̄ie exte-
riori ſaltē in,ppoſito ē ps ſacramēti.⁊
eſt res ⁊ ſignū. A .Nō aūt,put ē act⁹
v̊tuꝭ p ſe ſm eoſdē.⁊ ī ſū.eo.ti.q.179.
vbi h̄ notant᷑. B .Res qdē pn̄ie exte
rioꝛ eſt ſignū remiſſiōis pctōꝝ.remiſ
ſio aūt pctōꝝ eſt res tm̄.Sꝫ ad cō.Ray.
Pn̄ia v̊o non valet niſi reſtituat᷑ abla
tum.ut.ī.reſtitutio p̊.§.fi.

Penitentia z°.

s.illud qꝺ ſacerdos īponit pe
nitēti ī ꝯfeſſiōe.Quid ḡ cū ſacerdos di
cat pn̄itēti in ꝯfeſſiōe.qcqd boni feceꝛ
ſit tibi ī remiſſiōꝫ pctōꝝ? R̄ꝫ° ſm Tho.
in quodā q̊libet.Hic eſt q̄druplici cō
ſideratiōe vtendū.p̊ enī ꝯſiderādū ē
ꝙ pctōr eſt debitor ſatiſfactiōis duplr̄
Vno mō ex iniūctione ſacerdoꝭ.Alio
mō ex ipſo pctō cōmiſſo.Vñ ſi cōtin-
gat ꝙ ſacerdos minorē ſatiſfactionem
imponat q̄ꝫ reqrat culpa reſiduū exſol
uet aut hic aut ī purgatorio.Si v̊o ma
iorē iniūgat nihilomi⁹ penitēs tenet᷑
facē qꝺ ſibi iniūctū eſt.ſi adſit facul
tas.z° ꝯſiderandū ē ꝙ opus quod qs
facit ex iniūctione ſacerdoꝭ duplicit᷑
valet penitēti.Vno mō.s.ex nā opis
iniūcti.Alio mō ex vi clauiū.ita ꝙ ex
his ampli⁹ valet ad expiādū pctā q̄ꝫ ſi
,ppꝛio arbitrio idē facēt.3° ꝯſiderāduꝫ
eſt ꝙ ſatiſfactio ad duo valet.s.ad ex-
piationē culpe p̄terite.⁊ ad cautelā fu
ture.4° ꝯſiderādū eſt ꝙ ſacerdos pōt
penitēti ſatiſfactionē iniūgere.uel ex
,ppꝛio arbitrio uel ex cōſilio alieno.et
ita etiā arbitrio ipſi⁹ penitenꝭ.ut ſi di
cat ſacerdos.Facias h̄ ſi potes ⁊ ſi non
potes facias h̄.Sicꝫ videt᷑ cuꝫ ſacerdos
dicit.qcqd boni feceꝛ ſit tibi in remiſ
ſionē pctōꝝ.qa.s.grauis pn̄ia eſſet ei
iniūgēda q̄ tn̄ ei indicari debet.Et di
cendo p̄dicta v̊ba illa q̄ penitēs p̄ter
iniūctionē exp̄ſſam facit accipiūt ma-
iorē vim expiatiōis culpe p̄terite ex il
la generali iniūctiōe.vñ p̄dicta v̊ba
laudabilit᷑ ſolēt dici.Et q̄ꝫtū ad h̄ ſatiſ
factio ē ſacramētalis inq̄ꝫtū v̊tute cla-
uiū eſt culpe ꝯmiſſe expiatiua.lꝫ non
hēat maiorē vim ad remediū ꝯ culpā
futurā. A .Idē in ſū.li° 3°.ti.34.q.iio
Et eadē rōe Ray.et Hoſti.ut ⁊ ponit᷑
eodē ti.q.108.dicūt ꝙ caut⁹ ⁊ diſcret⁹
ſacerdos p⁹ iniūctā pn̄iam dicat peni
tēti ꝙ oīa bona q̄ fecerit ⁊ oīa mala q̄
ſuſtinuerit ei,pficiāt ad ſalutē.⁊,p pe
nitētia hec oīa iniūgat. B
¶ Que pn̄ia eſt,p pctīs ſingulis iniū
genda? R̄ꝫ°. Pro q̊libet pctō mortali
eēt regularit᷑ ſeptēnis pn̄ia iniūgēda.
33.q.z.Hoc ip̄m.et.§.ſe.zz.q.1.p̄di-
candū. A .Ibi h̄ notat᷑ in glo.Et ut
notat᷑ in ſū.eo.ti.q.125.h⁹ rei duplex
eſt rō.Vna qa p̄cipit dn̄s Nūeri.1z°
Mariā ſororē Aaron lepra pcuſſaꝫ po-
ni extra caſtra p ſeptē dies.ut ī dcō.c.
h̄ ip̄m.Et ſic accipit᷑ dies,p āno.Alia
v̊o rō eſt.ut ſicut p pctm̄ ſeptiformeꝫ
ſpūs ſancti grām amiſit.ita p ſeptēnē
pn̄iam grām recupet.Et iſta pn̄ia vi-
det᷑ agēda ut plurimū ī ieiunijs.ut.3z

q.z.§.h qꝫꝗꝫ. ⁊ ex̄ ꝺ furt.ſi qs ꝓpt. B
Et iſta ſeptēnis pn̄ia magis uel minus aſpera debet imponi ꝓut maioritas uł minoritas criminis ⁊ circūſtātiaꝝ expoſcunt. qa apud deū magis valet mortificatio vitioꝝ q̄ꝫ abſtinētia ciboꝝ. ꝺ pe. diſ. i. menſurā. A. Et iō magis ꝯtrito minor pn̄ia eſt iniūgēda. ut ibi. B. Sꝫ hodie oēs pn̄ie ſacerdotū arbitrio taxāde ſūt ꝯſideratū circūſtātijs pſonaꝝ et ꝯditionū. z6. q. 7. tpa. ⁊ ꝺcō. c. mēſuram. ex̄ eo. deus qui. A. Con. glo. in ꝺcō. c. tpa. s. ꝙ hodie pn̄ie ſūt arbitrarie. ⁊ notat dn̄s An. de bu. in ꝺcō. c. ſi quis ꝓpter. Et notat̄ etiā in ſū. eo. ti. q. iz5. vbi etiā notant̄ multiplices penitētie q̄ ſpālibꝫ pc̄tis ſūt ſtatute. B
Sacerdos ſp debꝫ iniūgere pn̄iaꝫ ꝑ ꝯtrariū pc̄tō. ut ſupbo iniūgat hūileꝫ orōnē. auaro elemoſynaꝝ largitioneꝫ accidioſo pegrinationē ſeu laborē. guloſo abſtinētiā. luxurioſo carnis macerationē ⁊ q̄nq̄ꝫ loci mutationem. ut diſ. 8i. valet. 15. q. i. mulier. Tamen ſp cauē debꝫ ne ꝑ pn̄iam quā iniūgit alteri p̄iudiciū faciat. ut viro in p̄iudiciū vxoris. ⁊ familie aut ſeruo in p̄iudiciuꝫ dn̄i ⁊ hꝰmōi. A. uł ꝙ ex pn̄ia ſequat̄ aliqꝺ ſcādalū ſeu piculū ſpūale uł corporale. ar. c. officij. ex̄ de pe. ⁊ re. Et ꝑſerti ut ſit pn̄ia q̄ diſſimilit̄ fiat. ne penitēs nouis laqueiſ inuoluat̄. qa omittēdo pn̄iam mortaliter peccaret ſcꝺm Scotū. 15. diſ. q̄rti ſn̄iaꝝ. B
Utrū penitēs ꝯpleta pn̄ia ſit totalr̄ abſolutꝰ. Rñ° ſcꝺm Tho. in 4°. diſ. zo. Siue ſacerdos pn̄iam iniūgat diſcrete. ſiue nō. ſemꝑ remanet reatꝰ ad penaꝫ eiuſdē quātitatū. Et iō ſi eā hic nō implet. in purgatorio exiget̄. Nō tñ ſeqt̄ ꝙ ꝓpt hoc ꝯfeſſor peccet ſp ſi minoreꝫ pn̄iaꝫ iniūgit. tū qa nō pōt determiate quātitatē pene ꝯgnoſcē. tū quia q̄nq̄ꝫ etiā ex induſtria minorē penā iponeſ plꝰ ꝓdeſt penitēti q forte magnitudine pene poſſet a pn̄ia pagēda ipediri. Et iō cōfeſſor negligit minꝰ dānuꝫ ut maiꝰ euitet. et iteꝝ qa paulati ꝯfortat̄ i penitēte diuinꝰ amor ad plura pn̄ie opa pagēda. Con. Pe. s̄. pn̄ia ꝑ. §. 7°.
Utrū ſacerdos poſſit ꝯmutare pn̄iaꝫ quā iniūxit. Rñ° ſm Ray. Credo breuit̄ ꝙ ſic. dū tñ diſcrete ⁊ ꝓpt cāꝫ ⁊ circa ſbditos ſuos. alit̄ n̄. diſ. 8z. p̄ſbyt. Et h̄ exponēs xv. dic ꝙ ille idē q iniūxit aut ſucceſſor eiꝰ aut ſupior ſi ē ordinarius iudex penitentū pn̄t pn̄iam cōmutare uel relaxare. Si v̊o ſit aliꝰ confeſſor a quo ꝯmutatio petitur. quia de pari ambo curā vniꝰ habēt uł duo ep̄i in quoꝝ ep̄atibꝫ penitēs domiciliū hꝫ hic dicendū ꝙ ſi pn̄ia fuit publica requiri debet ꝯſenſus p̄mi qui dedit eaꝫ ne ſcandaliȝet̄. Dico ſi de facili poſſit requiri ⁊ maxime ſi penitēs iā publice inchoauit pn̄iam. Qꝫ ſi non de facili poſſet requiri aut ſi pn̄ia fuit occulta poterit ſecūdꝰ cōfeſſor ꝯmutare uel relaxare. A. Idē in ſū. eo. ti. q. i33. vbi etiā addit̄ ſcꝺm eū. xv. ꝙ q̊ ad dictam relaxationē ⁊ ꝯmutationē archiep̄us videt̄ ordinariꝰ q̊ ad forū pn̄iale ſubditoꝝ ſuffraganei ſui. Et pꝫ ꝑ hoc qa archiep̄s ꝑ ꝓuinciā ſuā remiſſiōis litteras ꝯcedere pōt generales. ex̄ de pe. ⁊ re. noſtro. Certum eſt aūt ꝙ nullus ep̄s pōt facere remiſſionē niſi ſubditiſ ſuis. ⁊ alijs de volūtate p̄latoꝝ ſuorū. ex̄ de pe. ⁊ re. ꝙ aūt. Ergo ſubditi ſuffraganeorū quo ad hoc ſūt ſubditi archiep̄i q̄ꝫuis ipſe quo ad forū ꝯtentioſum non ſit ordinariꝰ niſi in caſibꝫ expreſſis a iure. hec ille. Idem quoq̄ꝫ videtur quo ad forum pn̄iale ut non ſit

ordinati⁹ nisi in expressis cū nō possit
cōfessiones subditorū suffraganeorū
suorū audire nisi dū visitat ꝓuinciam.
ut in .c. ꝑpetuo. ex̄ de cēsi. li° 6°. B

Utrū inferior possit relaxare pniām
iniūctā a superiore. R° ꝭm xv. Si pnīa
iniūcta est in tali casu ꝺ quo ab initio
poterat inferior pniām iniūgere. pote
rit 7 relaxare 7 ↄmutare nisi superior re
seruauerit sibi talē relaxationē uel cō
mutationē. ar. ad h̄. 50. dis. accedēs.
et. 33. q. 2. latorem. 7 in glosis vtriusqꝫ
capli. Si vō pnīa iniūcta est in casu re
seruato superiori non poterit inferior re-
laxare uel ↄmutare absqꝫ licentia eius
qui iniūxit nisi vrgeat necessitas aut
suadeat vtilitas. Piū est enī interp̄ta-
ri ꝙ superior in his casib⁹ cōcesserit infe
rioribus ptātem ↄmutādi uel relaxādi
A. Idē in sū. eo. ti. q. 134. Aduertēdū
tn̄ ꝙ qn̄cūqꝫ alius sacerdos ab eo q in
iniūxit pniām vult facē istā ↄmutati
onē ul' relaxationē videt' ꝙ nō debeat
facere nisi examīata causa ꝓpter quā
pnīa iniūcta ē penitēti. ut dicit Ray.
ut 7 patꝫ in p̄cedenti. §. ne sequēs mi
nus bn̄ factū tollat p̄cedens matuti⁹
gestū. Propt' qꝺ non videt' posse fieri
nisi fiat noua ↄfessio uel general' si pe-
nitētia ↄcernit oīa pctā. uel ꝑticulari
si respicit ꝑticulare pcm̄. nisi forte sit
euidens penitentē nō posse facere iīū-
ctam sibi pniām. B

Quid si qs dicit se penitē sed non
vult subire on⁹ pnīe. dicens se tenerū
et h⁹moī? R° ꝭm Ray. Sacerdos debꝫ
talē inducē sicut pōt ut paratus sit ad
implendā pniām. A. qa al' sine ista
dispositiōe nō videt' in statu salut'. cū
ad h̄ obliget'. ex̄ de pe. 7 re. omnis. B
Ostēdēdo magnitudiē pctōꝝ 7 quā-
ta bona amisit ꝓpter illa. que oīa recu
perabit p pniām. 7 finalit' cū volunta
te sua imponat ei talē pniām quā ve-
risimilit' possit portare ne deteri⁹ ↄtin
gat ei pniām violādo. Ad h̄ aūt preci
pue laboret ut pctōꝝ causas 7 peccan-
di occasiōes remoueat. qa scꝺm Augꝰ.
Satisfacere ē pctōꝝ causas excidē nec
eoꝝ suggestionib⁹ aditū indulgē. Et
si sacerdos nō pōt gaudere de oīmoda
eius purgatiōe. gaudeat tn̄ quia ipm
liberatū a gehēna ad purgatoriū mit-
tit. Et sicut dīc Hosti. nullaten⁹ debꝫ
sacerdos ꝑmittē pctōrē desperatū re-
cedere. 26. q. 6. si p̄sbyter. Sed poti⁹
imponat vnū pat' noster uel aliqd le-
ue. Et ꝙ alia bona q̄ fecerit 7 mala que
tolerauerit sint ei ī pnīa. A. Hoc di-
ctum xv. sed poti⁹ fuit Ray. Et sbdit.
Ostēdat tn̄ ei ꝙ id qꝺ min⁹ agit h̄ cō-
plebit in purgatorio. ut in sū. eo. ti. q.
135. vbi h̄ notant'. B. Con. Tho. in 4°.
dis. 19. A. Con. etiā glo. Ray. Et ad-
dit. Cōsulo ꝙ ad vitandā īobediētiā
7 trāsgressionē talib⁹ nulla aut parua
satisfactio iniūgat' sub p̄cepto 7 ꝙ ↄce
datur eis ꝙ liceat ieiuniū sibi iniūctū
uel orōnes aut elemosynas aut q̄cūqꝫ
alia sibi iniūcta redimē cū voluerit.
Con. Inno. ut in dcā. q. 135. ad fi. B

Quid si sacerdos credit ꝙ confitēs
nō faciat pniām vide s̄. ↄfessor 2°. §.
p̊. A. 7 ibi lati⁹ in additiōe. B. Aut
qd de illo qui nō vult 7 dīc se nō posse
abstinē a pctō vide s̄. ↄfessio p̊. §. 2°.

Quid de penitētib⁹ in extremis ul'
etiā in sanitate 7 nō cōplent h̄ pniā?
R° ꝭm Ray. Tanta posset eē ↄtritio ꝙ
sufficeret ad delendā oēm penā ita ꝙ
aliqs talis stati euolaret ad celū. ut pꝫ
de latrone Luc. 24°. Si tn̄ min⁹ suffi-
ciens est ↄtritio uel pnīa. purgabitur
igne purgatorij. Un̄ 7 de talibus dicit

Aug⁹. Et si ꝯuersus vita viuat ⁊ non moriat̃. tñ nõ ꝑmittim⁹ ꝙ euadat omnẽ penã. Nã prius est purgand⁹ igne purgatiõis q in aliud seculũ distulit fructũ ꝯuersiõis. ď pe. dis. 7. c. vlt. circa fi. A. Poti⁹ videt̃ in. §. fi. B. Et eãdẽ sniam ponit Greg⁹. 25. dis. qlis. De qõne ista hẽs etiã s̃. pnĩa p̃. §. plr. De purgatorio quoq; ĩ. purgatoriũ. A. Idẽ in sũ. eo. ti. q. 162. B

Utrũ pena mortis diminuat aliqd de pena ꝓ pc̃õ debita. R̃ñ ẽm Tho. in 4. dis. 20. Mors nãlis ẽ pena cõsequens originale pc̃m ⁊ qĩ iam in nãm versa Et iõ ꝑ mortẽ nãlem nõ purgat̃ aliqd de pc̃õ actuali. Sꝫ ꝑ illatã mortem bñ põt purgari. Uñ si aliqs mortẽ illatã patient̃ sustineat etiã si ꝓ aliis criminibꝰ sit illata valet ad diminutionem pene ⁊ ad liberationem etiã a tota pena ẽm quantitatẽ culpe ⁊ patientie ⁊ ꝯtritiõis. A. Idẽ ĩ sũ. eo. ti. q. 163. B

Ad p̃dictã mãm pnĩe põt ꝑtinẽ. ĩ. satisfactio ꝑ totũ. Et de sacerdote qui ꝓ missis iniũctis pecuniã recipet. vide s̃. obligatio. §. fi.

Penitentia 3.

Penitentia s. de penitẽtia solẽni ⁊ ď publica. Et quidẽ pnĩa solẽnis nõ ẽ hodie in vsu. Et iõ breuit̃ sciẽdũ ꝙ debꝫ fieri cũ illa solẽnitate ⁊ modo q habet̃. dis. 50. in capite. ⁊ imponit̃ tm̃ ab epõ uł de ei⁹ mãdato. A. s. ab alio inferiore sacerdote. ut in sũ. li⁹ 3. ti. 34. q. 8. vbi hꝫ notant̃ ẽm Ray. ⁊ Hosti. B. Et dꝫ imponi ꝓ crimĩe publico ⁊ vulgatissimo qď totã vrbem uel aliũ locũ ꝯmouerit. 26. q. 6. c. vlt. Itẽ nõ dꝫ imponi clerico nisi deposito. qa nec laicus qui semel egit eã debꝫ postea ꝓmoueri. nec clericus debꝫ postea ministrare. dis. 50. ꝯfirmandũ. ⁊. c. illud. ⁊. c. alienũ. ⁊. c. ex penitẽtibꝰ. Et de hꝫ dictũ est s̃. ordinandus. §. 14.

Utrũ aliqs possit cogi ad solẽnẽ penitẽtiã. R̃ñ ẽm Ray. Si crimẽ sit magnũ ⁊ publicũ ⁊ scãdalũ mouerit potest qs cogi ad solẽnẽ pniam. Sꝫ ꝓ occulto crimĩe si penitẽs voluerit ĩponi põt. alit̃ nõ. ar. de ꝯse. dis. 3. de penitentibꝰ. A. Idẽ in dicta. q. 8. ẽm Hugꝰ. et Tho. B

Utrũ solẽnis pnĩa possit iterari. R̃ñ ẽm Ray. Nõ. de pe. dis. 3. reperiunt̃. Sꝫ alia quelibet pnĩa siue publica siuẽ priuata põt ⁊ debꝫ iterari qtiẽs hõ peccat de pe. dis. 3. septies. ⁊. c. adhuc instãt. Quare aũt pnĩa solẽnis nõ iterat̃ assignat Tho. in 4. dis. 14. tres rões. Prima ne ex iteratiõe vilescat. Secũda qa figura ẽ expulsionis hõis de paradiso que tm̃ semel facta est. Tertia est qa solẽnizatio pnĩe est qĩ quedã ꝓfessio ꝑpetuo pniam seruandi. Et iõ iteratio solẽnitati obsistit. A. Idem ĩ sũ. eo. ti. q. 10. vbi etiã addit̃ ẽm glo. Ray. ⁊ Pe. ꝙ penitentia solẽnis iteratur si est consuetudo. B

Utrũ qñ imponit̃ pnĩa publica ĩtelligat̃ pc̃ti reuelatio. R̃ñ ẽm Tho. in 4. dis. 14. Non reuelat̃ ꝓpter hꝫ q̃uis suspitio oriat̃ illũ aliqd enorme ꝯmisisse. Non enĩ culpa ꝓ certo scit̃ ex pena qa ⁊ qñq; aliqs facit pnĩã ꝓ alio sicut legit̃ in vitis patrũ de quodã q ut sociũ suũ ad pniam ꝓuocaret ĩ pe cũ eo pniam egit. A. Idẽ in dc̃ã. q. 8. B

Sed que est pnĩa publica? R̃ñ ẽm Ray. Publica dr̃ qñq; illa solẽnis ď q̃ iam hic dictũ est s̃. §. p̃. ⁊ sequẽtib⁹. Sed ⁊ ꝓprie illa dr̃ publica q̃ fit ĩ publico non tñ cũ p̃dicta solẽnitate. ut cũ iniũgit̃ peregrinatio ꝑ mundũ cum

baculo cubitali 7 cū scapulari 7 hꝰ mo
di. Posset hanc īponē qlibet sacerdos
prochiano suo. A .nisi ꝯsuetudo con
traria sit in aliqua ecclia. ut in sū. eo.
ti. q. iz. ſm eūdē q etiā addidit. Item
nō debet imponi clerico nisi deposito.
nec ꝯ; imponi nisi ꝑ crimīe enormi et
manifesto. Et con. Hosti. 7 Goff. Tho.
vo dic ꝙ talis pnīa publica ſ non solē
nis etiā clerico posset īponi qñ crimē
ē publicū. Et con. glo. z8. dis. ꝑsbyr.
7 ex̄ de pe. 7 re. quesitū. B

¶ Ubi p sedem aplicā imponit̄ pnīa
publica? R̄. ſm xv. ourā. Penitētiā
publicā sedes aplica nō inducit nisi ī
eo loco vbi est curia Romana. 7 tunc
tm̄ ꝑ enormibꝫ. Penitētiarij. n. pape
faciūt tales denudatos triduo aut plꝰ
aut minꝰ incedē p omnes ecclias ciui
tatis vbi ē curia. 7 postea remittūt ad
suos epos ut ꝯsiderad circūstātijs eis
indicēt pnīam salutarem. l; quidā ti
baldi ꝑ questu fingāt sibi tales pnīas
a sede aplica iniūctas falsas pnīatioꝝ
lr̄as ostēdētes. A. Idē ī ocā. q. iz. B

¶ Que causa est ꝙ detur aliqua pnīa
publica? R̄. ſm Tho. i 4°. dis. 14. Qua
druplex ē cā. p° ut pc̄m publicū pub
licā hēat medicinā. z° qa maxīa ꝯfusī
one est dignꝰ q grauissimū scelꝰ ꝯmisit
3° ut sit alijs ad terrorē. 4° ut sit exem
plū penitēdi 7 nō desperādi eis qui g
uibꝫ detinēt̄. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 13. B

¶ Utrū ꝑ quolibet pc̄ō manifesto te
neat̄ homo maifestare pnīam. R̄. ſm
Al. Nō oꝫ. sed q scādalizauit in cōi te
net̄ qdē ad ꝯfusionē boni exēpli ita ꝙ
ꝑsumi debeat eū ꝯ ꝑterid pnīaꝫ egisse
7 sufficit. A. Idē in sū. eo. ti. q. 14. B

Penitētia iiij°.

s. impedita uel falsa. Que sūt
īpeditiua pnīe? R̄. ſm Hosti. 7 Ray.
Multa sūt. ſ int̄ alia q̄tuor pncipalir.
s. pudor. timor. spes. 7 desperatio. Pri
mū igit̄ impedimētū ē pudor ꝯfitēdi
de quo dictū est s. ꝯfessio p. §. pit. Se
cūdū īpedimētū ē timor. s. cū quis ti
met ne possit ferre pnīam. Cōtra quē
sūt tria remedia ꝯsiderāda. s. ꝑsentis
pene modicitas. leuitas 7 breuitas. Et
ecōtra future pene īmensitas. acerbi
tas 7 eternitas. Tertiū īpedimētū est
spes. Et h̄ est triplex. s. spes diu viuē
di. A. Et ꝯtra istā 7 sequētes sunt au
ctoritates q̄ subdūt̄. B .i. Tess. 5°.
Dies dn̄i sicut fur in nocte ita veniet.
Itē spes tpales diuitias acq̄rēdi. Luc
iz°. Anima mea requiesce bibe 7 come
de 7c. Itē spes mīsericordiā cōsequēdi.
Cōtra illud Eccl. 5°. Ne dicas misera
tio dei magna est. multitudīs pc̄ōꝝ
meoꝝ miserebit̄. Mīsericordia enī 7 ira
ab illo cito ꝓximat. Quartū īpedimē
tū est desperatio. 7 hec ē duplex. s. de
speratio venie. sicut dixit Cayn. Gen.
4°. Maior est iniq̄tas mea q̄; ut veniā
merear. ꝯ qd est illud ps. Misericordia
enī eiꝰ sup oīa opa eiꝰ. A. Et iterū.
Misericordia dn̄i plena est terra. ps
3z°. cū mult̄ similibꝫ. B. Itēꝫ despa
tio pseuerātie. ꝯtra qd est illud vbuꝫ
dn̄i. Math. 18°. Nō dico tibi usq; septi
es ſ vsq; septuagies septies. de pe. dis.
3. septies. 7. c. adhuc instāt. Pnt etiaꝫ
7 alia impedimēta assignari. Primū ē
alleuiatio culpe ꝓpe. Secūdū ē aggra
uatio culpe aliene 7 maxīe maiorum.
Tertiū ē multitudo peccatū. A. S;
non minꝰ ardebūt q cū mult̄ ardebūt
z. q. i. multi. in fi. B. Quartū ē ꝯsue
tudo peccandi. Quintū elatio cordis.
Ultimū delectatio pc̄ī. A. De his ī
pedimēt̄ latiꝰ dicit̄ in sū. eo. ti. q. 19.

26

254

B .Que q̄dē q̄a nō ad casus ſ; ad ꝑsuasiōes ptinēt pdicatoribꝰ derelinq̄

¶ Que ſit pn̄ia falſa? R°. Falſa dicit̄ cum ſpretis pluribꝰ de vno ſolo pn̄ia agit̄. aut cum ſic agit̄ de vno ut nō diſcedatur ab alio. Unde ⁊ ſcriptum eſt. Qui totā legē obſeruauerit offendat aūt in vno factꝰ eſt oīuz reus. Iac. 2°. s. q̄tū ad vitā eternā. Sicut enī ſi peccatis oībꝰ eſſet inuolutus. ita ſi in vno tm̄ maneat eterne vite ianuā nō itrabit. Habent̄ h̄ de pe. diſ. 5. c. fi.

PErcutere

ſiue v̄berare vtꝝ liceat. R° ſm Tho. ſc̄da ſc̄de. q. 65. Nocumentū alicui inferre nō licet niſi p modū pene, ꝑpt̄ malitiā Nullus aūt iuſte punit aliquē niſi ſit eius iuriſdictiōi ſubiectꝰ. ⁊ ideo v̄berare aliquē non licet niſi habenti poteſtatē aliquam ſup illū. Et quia filius ſubdit̄ poteſtati patris ⁊ ſeruꝰ ptāti domini. licite pōt pater v̄berare filium ⁊ dn̄s ſeruū cauſa correctiōis ⁊ diſcipline. A. Idē in ſū. li° 3°. ti. 10. q. 2. Iſta aūt correctio ⁊ ꝑcuſſio deb; eſſe moderata. ex̄ de ſen. exco. cū volūtate. §. fi. ⁊ s̄. correctio p̊. in pn̄°. Itē ep̄us nullū deb; ſuis manibꝰ v̄berare. 86. diſ. nō liceat. B. Eādē q̄ōnē ptractat Ray. ⁊ q̄i eodē modo determīat dicens ſic. Q; ꝑcuſſio ſiue verberatio fit aliq̄n ex malitia uel odio. Et h̄ eſt pct̄m mortale. ⁊ in clerico inducit depoſitionē. 45. diſ. c. p̊. et. c. ep̄m. Qn̄q; v̊o fit ex caritate ut cauſa correctiōis. Et h̄ in oībꝰ h̄ntibꝰ ptātē ē licita in ſuos ſubditos 35. diſ. an̄ oīa. 45. diſ. cum btūs. Ep̄s tn̄ neminē deb; ſuis manibꝰ v̄berare. 86. diſ. non liceat. ſ; pōt p aliū. 5. q. 5. illi qui. Et ſi v̄berandꝰ ē clericus non deb; eū v̄berare p laicū. Al̄t tā ep̄us q̄; v̄berās incidēt in excoīcationē. ex̄ de ſen. exco. vniuerſitatē. ut dictuz eſt s̄. excoīcatio 2°. §. 2°. niſi clericꝰ eſſet incorrigibil̄. ut ibi dicit̄. A. Idē in ſū. eo. ti. q. i. B

¶ Qua de cā clericꝰ corrigendꝰ poſſit verberari? R° ſm Ray. Pueri in mīotibꝰ ordinibꝰ etiā ꝓ minoribꝰ culpis licite v̄berant̄. maiores v̄berari nō debent niſi ꝓ maioribꝰ crimībꝰ. diſ. 45. cū btūs. Porro regulares ſm regulas ſuas ſubiiciunt̄ v̄beribꝰ etiā ꝓ leuibꝰ culpis. ar. extra de appella. rep̄henſibilis. in fi. ex̄ de ſymo. p tuas. ex̄ de accu. qualit̄. in fi. Sed nō uſq; ad ſanguinē ut s̄. diſciplina. De mā ꝑcutientiū clericos ſati habet̄ s̄. excoīcatio 2°. Quō ꝑcutienti vnā maxillā p̄benda ſit altera s̄. patiētia. §. fi.

PEregrinus p̊

coīter. Ad quē ptinet defenſio pegrinoꝝ? R° ſm Ray. Omnes pegrini defendi debent ab eccl̄ia. ⁊ quicūq; eos in rebus ul̄ pſonis offenderit niſi admonitꝰ ſatiſfecerit excoīcet̄. 24. q. 3. ſi quis romipetas. ⁊ duobꝰ. c. ſe. ex̄ de treu. ⁊ pace. innouamꝰ. ex̄ de pegrinātibꝰ. ꝯquerēte. A. Idē in ſū. li° p̊. ti. 8. q. 87. B

¶ Quid de rebꝰ pegrinorū qui moriunt̄ in via? R° ſm Hoſti. Quicūq; accepit peccat mortalit̄ niſi ea intētione accipiat ut reſtituat heredi. nec excuſatur aliq̄s ſtatuto. ꝯſuetudine. uel p̄cepto. ſicut de naufragis dictum eſt s̄. naufragus. A. Idem in ſū. li° 2°. ti. 5. q. 27. B

PEregrinꝰ 2°

q̄tū ad clericos. Qui dicunt̄ clerici pegrini? R° ſm Ray. Peregrini

clerici pn̄t large appellari oēs qui non
sunt de ep̄atu ordinand. Nā null⁹ tal'
siue cleric⁹ siue laicus pōt recipi a tali
ep̄o ad dignitatē uel ordines uel alia
eccl'iastica sacramēta. dis. 71. p totū. et
spālit' in. c. p̄matus. ex̄ d' proch. c. 2°. et
3°. A . Huic tn̄ iuri derogatū est hodie
p ɔtrariā ɔsuetudinē cū q̊tidie cleici
vni⁹ diocesis bn̄ficient' ab ep̄is aliarū
diocesū sine litter' dimissorijs sui ep̄i.
fm glo. Ray. 7 Wl. ut in sū. li° 3°. ti. 21.
q. i. B . Sed de ordib⁹ h̄es s̄. ordina-
tor. §. 6°. et 7°. Institui v̊o bene pn̄t in
eccl'ijs etiā extranei ep̄i 7 ab abbatib⁹
uel inferiorib⁹ p̄latis de cōsensu 7 dis-
pensatiōe ip̄ius ep̄i. A . Cū lr̄is tamē
sui ep̄i. ut in iurib⁹ s̄. allegat'. B . Al'
non. ex̄ eo. c. fi. 7 ex̄ de insti. ad decorē.
Quare pegrini 7 ignoti repellunt'
a p̄motione? R° fm Ray. Duplex est
causa. Una qa nō licet ep̄o ponē falcē
in messem alienā subditū alteri⁹ ordi-
nādo. 71. dis. p totū. 6. q. 3. c. fi. Scd'a
causa ē qa tales qn̄q; solēt eē crimīosi.
infames. irregulares. uel excōicati. et
qn̄q; mētiunt' se h̄re ordīes cū nō ha-
beāt uel plures h̄re q̄ habeāt. dis. 98.
afros. 19. q. 2. due. Et nō q clericus ha
bēs eccl'iam nec pegrinari pōt sine licē
tia ep̄i. de ɔse. dis. 5. non oz. ex̄ de voto
magne. A . Con. Hosti. 7 Wl. ut in sū.
eo. ti. q. 2. B
Qn̄ clerici pegrini debeant ad cele
brandū admitti? R° fm Ray. Si tales
ignoti clerici volūt publice celebrare
pp'lo admittūt' cū qnq; sigillis ep̄orū.
98. dis. c. p̄. et 2°. ex̄ eo. c. p̄. et h' si sigil
la sūt ignota. A . Et h' casu tales pere
grini debēt ī suspēsione aliquanto tpe
h̄ri in q̊ pleni⁹ de actib⁹ ip̄orū pateat.
ex̄ eo. c. p̄. B . Al' sufficēt sigillum sui
ep̄i tm̄. dis. 71. p̄matus. 19. q. 2. due. 7
multo magis sufficēt ap̄lice sedis man-
datū. ex̄ de cle. nō resi. tue. A . Meli⁹
in. c. fratnitati. eo. ti. B . Si v̊o vellēt
in secreto ex deuotione celebrare tole
rari pn̄t. ex̄ eo. tue. Et ē rō fm Hosti.
qa ī publica celebratiōe posset eū mo-
uere ad celebrandū gl'ia hūana uel lu-
crū. Sec⁹ si in secreto. Itē qa in publi-
co cōe malū posset incidē. s. si nō ordi-
natus celebraret s; in secreto nō v̊tit' ī
periculū nisi soli⁹ celebrant'. A . Idē
in sū. eo. ti. q. 3. B
Sed q̄re recipiunt' tales cū qnq; si-
gillis ignot' cū ignota nō faciāt fidē?
R° fm Ray. Quia nō ita de facili pos-
set ɔmitti falsitas in quīq; sicut ī vno.
Et addit Joh. q nisi aliqualis noticia
habeat' de sigillis non ē eis credendū.
A . Con. Wl. 7 Hosti. ut in sū. eo. ti. q.
4. B . Sed 7 addit Ray. Cū sigillis
sufficeret vnus testis. A . Hoc fuit di
ctū Hosti. q etiā addit q sufficēt etiā
si haberet' noticia vnius de quinq; si-
gillis. ut in dcā. q. 4. B . Ita tamē q
scd'm Inno. 7 Hosti. si ex receptiōe ta
liū clericorū fieret preiudiciū 7 dam-
nū alicui. A . s. magnū. ut in dicta. q.
4. B . non deberet credi etiam qnq;
sigillis nisi aliter p̄baretur. Sed viato
rem transeuntē nō oportet ita subtil'r
examinare. 42. dis. quiescamus. A
Hoc dictū a v̊. sed viatorē. fuit Inno.
qui 7 addit q si clericus nō querit al-
terius patrimoniū 7 al' sit bone vite.
7 habeat quinq; sigilla ep̄orū licʒ igno
ta. si aliq̄ noticia h̄eat' p famā uel alio
mō de ep̄is ul' terr' eorū. lʒ al' n̄ sint suf-
ficiētes p̄batiōes. tn̄ ī pn̄ti casu tales
credere posse admitti. ut ī dcā. q. 4. B
Quid si talis amisit litteras? R°.
Si probet per duos testes ordinatio-
nem suam et conuersationem. A

255

Et etiā licentiā sui epi scđm Ray. ut ĩ sū. eo. ti. q. 5. Et addit ꝙ alͥ ei nō crederet. etiā si ꝓprio iuramento firmaret. Et con. Ul. ⁊ Hosti. ut ibi. B .recipi pōt. ex̄ eo. tue. in Auten. đ fide instru. §. si vō. coll'. 6. ⁊. C. de fide ĩstru. ĩ excedēdis. Et si nō existāt testes de ordinatiōe qa forte longū tēpus ē. ħ ɔstet ꝙ sp̄ se gessit ut p̄sbyter admitti poterit. ar. ff. ad macedo. l. 3. ⁊ ex̄ de p̄sby. nō bap. c. 2°. et 3°. A. hoc dictū a v̄. Et si. fuit Hosti. ut in dcā. q. 4. ad fi. B

Quales debēt eē lr̄e q̄ dant' clericis ꝑegrinis? Rᷠ° ſm Hosti. Ad h̄ ꝙ suscipiant' in executione ordinuʒ debēt lr̄e ɔtinē hanc clausulā uel silem. Quem gradatī ad talē ordinē ꝓmouim⁹. 73. dis'. In noīe p̄ris. ⁊. c. se. Et he lr̄e ɔmēdaticie vocant' seu testĩoniales. ex̄ eo. tue. Si vō ordīes vult recip̄e nccē est ꝙ hēat a suo ep̄o licētiā exp̄ssam ꝑ modū q̄ ħabet' s. ordinator. §. 6°. et 7°. A. Idē in sū. eo. ti. q. 7. Et aduertēdū ꝙ si aliq abbates. archidiaconi. ulͥ alij inferiores p̄lati h̄nt ius instituēdi in aliqƀ eccl'ijs ⁊ instituūt clericos alterius ep̄atus nō valet h⁹mōi ĩstitutio. Immo ep̄s diocesan⁹ pōt eū remouere nisi cū talit' instituto voluerit dispēsare. ex̄ eo. c. fi. ſm Ray. ⁊ Hosti. ⁊ in sū. eo. ti. q. 6. B

Ep̄i ⁊ sup̄iores silr̄ abbates ⁊ p̄ores ⁊ ceteri p̄sidētes monasterijs ꝗ apud ap̄licā sedē ꝓmouent'. ɔfirmant'. cōsecrant' ⁊ b̄ndicūt'. nō accedāt ad ɔmissas eccl'ias sine lr̄is ap̄licis ɔtinētiƀ ꝓmotionē. cōfirmationē. ɔsecrationem seu b̄ndictionē. nec accipiāt dignitas ad ministrationes ⁊ nemo eis pateat nisi ostēdāt. Alͥqͥqd ipsi faciūt est irritū ⁊ ipsi nihil ꝑcipiēt de ꝓuentiƀ. et illi ꝗ eos recipiūt uel eis obediunt. sūt suspensi a b̄nficijs eccl'iasticis. Et idem ꝑ oīa si dicti p̄lati recederēt de curia nō p̄stito iuramēto fidelitatis. ut ĩ extrauagāti Bonifacij octaui. q̄ ĩcipit. Iniūcte.

Periuriū qd sit? Rᷠ° ſm mgr̄m sn̄iaꝝ ⁊ Ray. Periuriū ē mēdaciū iuramēto firmatū. Sed ⁊ Tho. scđa scđe. q. 98. dic̄ ꝙ falsitas ē de rōe ꝑiurij. addēs ꝙ sicut dic̄ Iero⁹. qđcūqȝ illoꝝ triū defuerit. s. v̄itas. iusticia. ulͥ iudiciū ꝑiuriū est. A. 22. q. 2. aīaduertendū. B. Nō tn̄ eodeʒ ordīe ħ p̊ quidē ⁊ p̄ncipalr̄ qn̄ deest v̄itas. scđario aūt qn̄ deest iusticia. Quicūqȝ enĩ iurat illicitū ex h̄ ipso falsitatē incurrit. qa obligat⁹ ē ad ɔ̄triū faciēdū. 3° qn̄ deest iudiciuʒ. qa cū ĩd s̄crete iurat ex h̄ ip̄o ꝑiculo se ɔmittit falsitatē incurrēdi. A. Idē ĩ sū. li° p̊. ti. 9. q. 20. B

Quot modis ɔmittit' falsitas in iuramēto assertorio? Rᷠ° ſm Aug'. Triƀ modis ē ibi falsitas ⁊ ɔmittit' ꝑiuriuʒ. Prim⁹ est cū qs iurādo loqtur falsum sine intētiōe fallēdi qa ipse fallit' ⁊ credit dicē v̄ū. 2⁹ cū loqt' falsū ⁊ cū intētiōe fallēdi. qa ⁊ ip̄e falsum putat. 3⁹ qn̄ loquit' veꝝ cū intētione tn̄ fallēdi. qa credit eē falsū. 22. q. 2. hoīes. A. Idē in sū. eo. ti. q. 21.

Quot modis ɔmittit' falsitas siue ꝑiuriū ĩ iuramēto ꝓmissorio? Rᷠ° ſm Ray. Triƀ modis. Prim⁹ cū qs iurat se factuꝝ uel dictuꝝ aliqd illicitū uel inhonestū. 2⁹ qn̄ ⁊ si iurat aliqđ licitū tn̄ absqȝ necessitate ħ cuʒ solēnitate. 3⁹ qn̄ hoc ipsū facit ⁊ sine solēnitate. ut ĩ iuramēt̄ q̊tidianis ex quadā mala cōsuetudīe. ut ꝑ deū ibo cras ad eccl'iam. ulͥ aliqd silͥe. ulͥ etiā cū h⁹mōi iuram̄ta fiūt ex ioco. In omniƀ p̄dict̄ stati cū iurat ꝑiurat. 22. q. 4. qui sacramēto.

Sꝫ intellige large. ut ī ꝓ. §. dictū ē. A
Idē in dcā. q. zi. Et ad pdicta facit ꝓ
dictū. c. aīaduertēdū. zz. q. z. B
¶ Utrū piuriū sit pc̄m mortale. Rº
ſm Tho. ſcda ſcde. q. 98. Ex ſuo gene
re pc̄m ē mortale. qa importat ɔtem
ptū dei. nec excuſat a pc̄ō mortali nō
implēs etiā qd coact⁹ iurauit. Poteſt
tñ p auctoritatē pape ab obligatiōe iu
ramēti abſolui pſerti ſi coact⁹ fuit tali
metu q cadē poſſet in ɔſtātē virū. A
De hoc ſ. iurare. §. 14º. ⁊ ſ. iuramētuꝫ
ꝓ. §. pl't. cū additiōe. B . Minor tñ
pnīa imponit tali. Item nō excuſat a
mortali pc̄ō q iocoſe piurat. qa non
euitat diuinā irreuerētiā īmo q̄tū ad
aliqd magis auget. Sil't ⁊ ille q ex lap-
ſu lingue iurat. ſi qdem aduertat ſe iu
rare ⁊ falſū eſſe qd iurat nō excuſat a
pc̄ō mortali ſicut nec a dei ɔtēptu. Si
aūt h̄ nō aduertat nō videt hr̄e intē-
tionem iurandi ⁊ iō a crimine piurij
excuſat. A . Idem in ſū. eo. ti. q. zz.
vbi etiā addit ꝙ cum male iurat. quia
q̄uis verū ſit ſine cā tñ iurat. nō ſemp
ē mortale ſm Tho. Nā ſicut dic Ray.
Si iurat in cōi ſermōe aliqd licitū. pu
ta. cras ibo ad ecc'iam uł h⁹mōi. ſicut
fit in q̄tidianis iuramentis ex quadā le
uitate veīale ē. z5. diſ. §. crimīs. Qd
pōt intelligi qñ iſta leuitas ꝓcedit ex
ſurreptiōe nō ꝓcedēte ex notabili ne-
gligētia. Al' ſec⁹ cū ſit ɔ̄ ſecūdū decalo
gi preceptū. ut notat Nicolaus de lira
ſup Exo d. zo. Et ſatis facit dictuꝫ. c.
aīaduertēdū. Subdit aūt Ray. Si vo
licitū ſine cā iurat ſ cū ſolēnitate ⁊ in-
diſcrete mortale eſt. B
¶ Utrū excuſet a pc̄ō mortali qñ iu-
ratur falſū qd credit eē verū. Rº ſcd̄m
Pe. Qñ iurat falſū iuramento aſſerto
rio ⁊ iurās credit verū. ſi qdem adhi-
buit debitā diligētiā nō eſt mortale.
Sil't ⁊ qñ iuramētū fuit ꝓmiſſoriuꝫ ſi
ꝓpter legitimū impedimētuꝫ omittit
īpleri excuſat ſaltē a mortali. A . Idē
in dcā. q. zz. B . Sed qd faciet q ꝓpt
metū iurauit ſe aliqd daturū uł facturū
vide ſ. iurare. §. 15º. q īcipit. qd de eo.
¶ Utrū piuriū ſit grauius pc̄m q̄ hoīci
diū. Rº ſm Tho. in q̄libet. Sicut ap'ls
dicit ad Heb. 6º. hoīes p maiores ſuos
iurāt ⁊ oīs ɔtrouerſie eorū finis ē iura
mentū. Fruſtra aūt in cā homicidij cō
trouerſie finis eēt iuramētū ſi homici
diū eēt grauius q̄ piuriū. Preſumeret
enī ꝙ q maiorē culpā. ſ. hoīcidij ɔmi-
ſit nō vereret minorē. ſ. piurij incur-
rere. Unde ex h̄ ipo ꝙ in cā cuiuſlibet
pc̄i defert iuramentū manifeſte oſtē
dit ꝙ piuriū ꝓ maxīo pc̄ō dꝫ haberi.
Neqꝫ imerito. qa piurare nomē dei be
nedicti videt q̄dam negatio noīs di-
uini. Unde ſecūdū locū poſt idolatriā
pc̄m piurij tenet. ut ex ordine ꝑcep-
torū patꝫ. Sed ⁊ apud gētiles iuſiurā-
dū erat honoratiſſimū. ut dr̄ circa pn-
cipiū Metaph. Sꝫ ꝙ hoīcidiū grauius
punit in eccl'ia. rō eſt qa grau⁹ nocu-
mentū interdū hoībꝫ iminet etiā ex
minori culpa. tñ ſm iudiciū dei mai⁹
pc̄m grau⁹ punit. A . Idē in ſū. eo.
ti. q. zꝫ. B
¶ Utrū peccet qui ab aliquo exigit iu
ramentū. Rº ſm Tho. ſcda ſcde. q. 88
Qui exigit iuramētuꝫ ut pſona ꝓuata
⁊ h̄ facit qa neſcit ſ dubitat de vitate
ſm ꝙ Aug⁹. dic nō peccat. ſ tñ ex hūa
na tēptatione. i. ex infirmitate hūane
nature ꝓcedit. Si autem ſcit uel ꝓba-
biliter credit eum falſum iuraturū ⁊
cogit iurare homicida eſt. Nam ſcd̄m
Aug. Ille de ſuo periurio interemit ſe
Sed iſte manū inficiētis impſſit. A

256

Ad ħ.zz.q.z.ille qui.7.c.se.vbi hēt
hoc dictū Augꝰ. B .Si aūt aliqs exi-
gat iuramētū tāq̄ ꝑsona publica ſm
q̄ exigit ordo iuris nō videt̄ eē i culpa
siue sciat verū iuratuꝝ siue falsū.quia
non videt̄ ipse exigē ſ ille ad cuiꝰ in-
stantiā exigit. A .Con.ꝑdictis Ray.
7 glo.eiꝰ.ut in sū.eo.ti.q.z4. B

¶ Que ē pena piurij? R̄o scd̄m Ray.
Debet ſm canones grauis imponi pe-
nitentia.cū circūspectis circūstantijs
magꝭ uel minꝰ aspera est īponēda. A
s.nō minor q̄ ꝓ hoīcidio spōte cōmis-
so.zz.q.i.ꝑdicandū. B .Item piuri
sūt infames.6.q.i.infames.7.c.qcūq̄
zz.q.4.si qs ꝯuictus. A .Ibi etiā ꝯ
causantes piuriū dr̄.Si qs ꝯuictus fu
erit alios ad falsa testīonia uel piuria
traxisse ul' quacūq̄ corruptiōe pecūie
sollicitasse ipe quidē vsq̄ ad exitum
vite nō coīcet.Hij vo qui ei in piurio
ꝯsensisse ꝓbant̄ ab omni testīonio sūt
remouēdi.7 ſm legē īfamia notabūt̄.
Et ſm Tho.scd̄a scd̄e.q.98.arti.3°.in
iuramēto assertorio qs nō efficit̄ infa-
mis ip̄o iure ſ solū ꝑ snīaꝫ diffinitiuā
ꝯtra iurantē latā in causa accusatiōis.
Frangēs vo iuramentū ꝓmissoriū so-
lēnit̄ factū ipso iure fit infamis.qa in
potestate ipiꝰ manet postq̄ iurauit ut
det suo iuramēto v̄itatē.qđ nō ꝯtigit
in iuramento assertorio.Goff.aūt vr̄
sentire q̄ piurꝰ indifferent̄ sit ip̄o iure
infamis.ut ī sū.eo.ti.q.z5.Cōtra qđ
ē.c.testīoniū.ex̄ de testi.Unde dictū
Tho.vr̄ ꝓbabiliꝰ. B .Nec ampliꝰ ad
testīoniū dꝫ admitti.ut dcō.c.qcūq̄ 7
zz.q.5.puuli.nō obstāte q̄ egerit pe
nitētiā.ex̄ de testi.testimoniū. A .In
dicto.c.qcūq̄.sic dr̄.Quicūq̄ sciēs se
piurauerit.40.dies in pane 7 aqua et
septē sequētes annos peniteat.7 nūq̄
sit sine pnīa.7 nūq̄ in testīoniū recipi
atur.coīonē tñ post hoc recipiat.Item
Hosti.dic q̄ ex q̄ semel ꝓbatū est piu-
riū ꝯ aliquē etiā in moduꝫ exceptiōis
repellit eū a testionio semp.etiā ī alio
iudicio.lꝫ glo.Ray.videat̄ aliud sensis
se.ut in dicta.q.z5.Sꝫ ꝓ dicto Hosti.
fac faciūt iura ꝑallegata. B .Et hoc
veꝝ de piurio falsitat.i.qñ qs falsū iu
rauerit.Secꝰ de piurio rōne deficient
iusticie seu iudicij.i.qñ qs iurauit in-
iustū seu sine causa.qa ex h̄ non vr̄ re
pelli a testionio.ex̄ de testi.co.c.fi.

¶ Quō solēnitates adhibite aggūāt
piuriū? R̄o ſm Ray.Quicūq̄ iurat ꝑ
deū multū obligat̄.Qui vo ꝑ deū 7 ꝑ
euāgelia magꝭ obligat̄.et adhuc magꝭ
q istis adiūgit scōꝝ reliqas.Et ita cre
scentibꝰ solēnitatibꝰ crescit obligatio
Et sicut dic Tho.scd̄a scd̄e.q.98.ḡui-
us pctm̄ ē si aliqs solēnit̄ iurās ꝑ euā
geliū piuret q̄ si ꝑ deū ī cōi sermōe ꝑ-
iurat.tū ꝓpt̄ scādalū.tū ꝓpt̄ maiorē
deliberationē qbꝰ aliq̄lit̄ hīcinde posi
tis grauiꝰ ē si qs ꝑ deū iurās piuret q̄
ꝑ euāgeliū.Idē Pe.7 Inno. A .Idē in
sū.eo.ti.q.27. B

¶ Quid si aliqs audit aliquē piurare
vide s̄.iurare.§.17°.q incipit.Quid si
qs audit.Et multa ibi ad hāc maꝫ ꝑti
nētia.Sift s̄.iuramētū p̊.et z°.ꝑ totū.

Permutatio.

Qualit̄ fieri possit ꝑmutatio
de bn̄ficijs ecclīastic? R̄o ſm Ray.Be
neficia ecclīastica nō pñt ad inuicē ꝑ-
mutari auctoritate uel pactione ptiū
sine symonia.Sed ep̄s si vtile eē vide
rit pōt ex officio suo trāsferre ꝑsonas
7 facē ꝑmutationē.ita tñ q̄ ptibꝰ int̄
se non licet đ hoc pacisci 7 tractare.ut
Inno.ponit.ſ totū exponāt 7 reliquāt

in manu supiori. A. Dicit etiã Inno. q talia possunt esse obsa ad epm. Cum ego nõ possim secure in ecclia mea cõmorari uel pficere. s. ppt diuersitatẽ lingue uel alia iusta de cã. supplico ut de mea pbenda uel ecclia alij puideat 7 mihi puideat in alia. Credim9 etiã q possit ei dicẽ. 7 tali meli9 cõpeteret mea ecclia 7 mihi sua. ex de pben. inter cetera. Con. Hosti. Glo. aũt Ray. dic. q ptes pñt sine pctõ sibi iuicẽ itimare volũtates suas. Sed pmũ tuti9 est sm Wl. ut in sũ. li° p. ti. i. q. 6. Sed 7 secũdũ sustineri põt qñ talis intimatio fit sine pacto qa necubi videt phibitum B. Permutatio vo possessionũ p se ñ est inhibita. qa dat ibi tpale p tpali. ex de rer pmu. ad qões. Ita tñ q si altera ps ppondẽt poterit pecunia refũdi ut sic ad equalitatẽ pmutationis puenia. Sed h nota q h pmutatio ẽ quedam aliẽatio. ut ex de re. ec. alie. nulli. Et ideo seruãd9 ẽ modus qui dicit s. alienatio. §. p.

¶ Quãdo duo volẽtes sua bñficia pmutare libere 7 sine fraude resignant in manu epi. non pñt impediri p illos qui habẽt lras aplicas d bñficiis vacaturis. ex de rer pmu. licz. li° 6°. Et si talia bñficia ɔferant alijs nõ valet. ut in cle. ne ɔcessione. ex eo.

Perplexitas

alia iuris. alia facti. ut Ray. ponit. Perplexitas iuris est cũ aliqs circa illud qd sibi occurrit faciendũ uel nõ inuenit diuersas auctoritates sibi iuicem oppugnãtes. Hec pplexitas p peritorũ ɔsiliũ 7 sriorũ ɔcordiã reformãda est. A. De h lati9 s. cõfessor z°. §. fi. in additiõe. B. Alia est pplexitas facti qñ ut ait Greg9. diabol9 suggestione sua plerosq ita peccare facit. quatenus si pctm fortasse fugere appetãt sine alio pctõ nõ euadãt. 13. dis. nerui. Et datur ibi ɔsiliũ q tũc min9 malum eligat. i. qd al sm se consideratũ esset min9 pctm. Nã vitate inspecta nõ potest aliqs esse pplexus. i. neccitate astrictus ad aliqd malũ. Unde Aug9. Vasis ire nũq deus reddẽt interitũ si spõtaneũ nõ iueniret hõ hre pctm. z3. q. 4. Nabuchodonosor. Itez Aug9. Usq adeo pctm volũtariũ malũ ẽ ut nullo mõ sit malũ nisi sit volũtariũ. 15. q. i. §. p. circa fi. Con. Tho. i 4°. dis. 39. Similit 7 oẽs theologi. A. Idẽ i sũ. li° 3°. ti. 30. q. 9. B. Si sacerdos celebrans recolit se ɔmisisse aliqd mortale. vide s. missa. §. 8°. Et de tenẽtib opiones diuersorũ mgrorũ s. opio. §. p.

Personatus.

vide s. dignitas. §. p.

Pertinacia

ẽ oppositũ vitio molliciei et vtuti pseuerãtie. de quib habet s. mollicies.

Pignus

qd sit? Rx. sm Hostiẽ. est obligatio rei licite p debito facta. Fit aũt ad maiorẽ securitatẽ. qa tuti9 est pignori incũbere q agere in psonã. ut in Insti. d obli. q ex deli. nas. §. furti. Unde qñ trãsit in ptãtez creditoris dicit pignus. sed si remanet apud debitorẽ dicit ypotheca. s qtuz ad actionẽ nõ differũt. A. Idem in sũ. li° z°. ti. 7. q. 77. B

¶ Quot modis intelligant aliqua tacite pignori obligata? Rx° sm Hosti. Multis modis. Nam si quis tibi dotẽ pro aliqua promiserit omnia bona sua tacite obligant. Item pro restituẽda

251

dote vxori oīa bona mariti obligātur
tacite etiā si extrane⁹.s.q mulierē nō
habet in ptāte dotē ɔfert.C.de rei vx.
ac.l.vnica.De h̄ vid' s̄.dos.§.2°.et xi°
q incipit.Quid si maritus.Itē oīa bo
na ɔductoꝝ īuecta ⁊ illata ī rustico p̄-
dio sciēte dn̄o nisi ad tēpus inferant̄
tacite obligata sūt dn̄o ꝓ pensione.In
vrbano aūt nō distinguo vtꝝ dn̄s sci-
at uel nesciat.C.de locato.l.certi.Itē
bona tutoꝝ ⁊ curatoꝝ tacite obligant̄
minoribꝫ ꝓ eoꝝ officio aut si nō admi
nistrauerūt.C.de admi.tu.l.ꝓ officio
Itē bona patrꝭ tacite obligant̄ filijs ꝓ
rebꝫ aduēticijs ⁊ p̄cijs eaꝝ.ut.C.d' bo
nis q̄ liberꝭ.l.cū oportet.Itē bona ma-
tris cōuolanꝭ ad scd'as nuptias sūt fi-
lijs p̄oris mr̄imonij tacite obligata ut
eis restituat que a p̄ori marito lucrata
fuit.C.de scd'is nup.l.hac edictali.§.
plr. A .Et ibi pꝫ q̄ h̄ restitutio facien
da est saltē post mortē matrꝭ cū interī
ipsa h̄eat vsufructū. B .Itē bona de-
functi tacite obligant̄ ꝓ legatꝭ ⁊ fidei-
cōmissis.C.coīa de le.l.i. A .Idē ī sū.
eo.ti.q.74. B

Que res pignori obligari pn̄t uel
non? R̄° fm Hosti.Obligari pn̄t tam
res p̄sentes q̄ꝫ future.ut fruct⁹ pendē-
tes.part⁹ ancillaꝝ.fetus pecoꝝ.⁊ ea q̄
nascent̄.ff.eo.⁊ que nōdū.Itē res cor-
porales ⁊ īcorpales.ut cautiōes ⁊ etiā
noīa debitoꝝ.ff.eo.cū ɔuenit.Itē vsu
fruct⁹.ff.eo.si is.Itē seruitutes rusti-
ce.ut.s.q̄ꝫdiu pecūia soluta nō sit his
seruitutibꝫ creditor vtat̄.Et si īfra cer
tū diē nō fuerit reddita creditori ven
dere vicino valeat.ff.eo.sed an vie.Sꝫ
hic caue ab vsura.sicut dr̄.ī.§.7°. A
Et ibi pꝫ q̄ q̄ ad vsū talis ɔuētio non
valet qa est feneraticia.licꝫ lex pmise-
rit in dcā.l.sed an. B .Vrbane autē
seruitutes nō debēt sic pignorari.Et
rō ē ne ex varietate vsus vtentiū edi-
ficia destruant̄ ⁊ inutilia fiant.ff.eo.si
is.§.fi.Pignori aūt obligari non pn̄t
ut Goff.refert.res sacre ut vasa ⁊ orna
mēta.ut.C.de sacrosanc.ec.l.sancim⁹
nemini. A .nisi etiā supflua vasa ha-
beat ⁊ debitū vrgeat. B .Et ibi exci-
pit̄ cā redemptiōis captiuorū.ut ꝓ ea
possint pignorari.ut in textu q sequit̄
A .Neqꝫ aliūde ex rebꝫ mobilibꝫ solui
possit.ut in tex.q sequit̄. B .10.q.2.
hoc ius.Vel nisi in alijs causis necessa
rijs in quibꝫ res eccl'ie alienari pn̄t.12.
q.2.aurū.vide s̄.alienatio.§.p̄.Sed
nec res eccl'ie pn̄t pignori obligari.In
Auten.de alie.⁊ emphi.§.et q̄m.coll'.
9.Itē liberi hoīs nulla ē obligatio.qa
ɔtraria ē libertati.ex̄ eo.c.2°.C.de ac.
⁊ obli.l.obes.C.q̄ res pigno.l.q filios
in Auten.ut nulli iudi.§.qa v̂o.coll'.
9.In casibꝫ tn̄ tenet obligatō liberi ho
minis.ut ī redempto ab hostibꝫ.C.de
capti.⁊ postli.reuer.l.fi. A .vbi pꝫ q̄
talis remanet obligatus q̊usqꝫ satisfe-
cerit ꝓ p̄cio sue redēptiōis saltē serui-
tio qnquēnij. B .Itē ob necc̄itatē fa-
mis pater filiū obligare pōt.C.de pri.
qui fi.dis.l.2.et s̄.emptio.§.fi. A .⁊
ibi de h̄ in additiōe.Et idē qd' in h̄.§.
notat̄ in sū.eo.ti.q.75. B

An si qs res suas obligat ītelligant̄
futura? R̄°.De p̄sentibꝫ ⁊ futurꝭ sen-
sisse p̄sumit̄.C.q̄ res pig.ob.pn̄t.l.fi.
Sed intelligit̄ exceptū omne illud qd'
spālit̄ obligatur⁹ non erat.ut vestes
supellectilia q̄ in vsu h̄ebat ⁊ silia.C.
q̄ res pig.ob.pn̄t.l.i. A .Addita.l.ob
ligatiōe.cū sequētibꝫ.ff.de pigno.Idē
etiā notat̄ in sū.eo.ti.q.75. B .Sed
bene intelligunt̄ obligata iura ⁊ acti-
ones.C.de senten.pa.l.si ademptis.

7.l.casus. Si vō dicat mobilia 7 imo-
bilia 7 se mouētia. nō ob h intelligūt
actiōes 7 nōīa siue credita. C. de pto.
pigno. l. i. Idē dicēdū de his q offerūt
eccľie oīa bona sua. Itē qui obligat in-
strumēta: 7 de agris 7 de oībꝫ q ibi ɔti
nēť sensisse vr. C. q res pi. ob. pn̄t. l. z.
¶ Q̄diu pign⁹ remanet obligatū? Re°.
Q̄diu etiā vn⁹ denari⁹ remanet ad sol
uendū. C. de distra. pigno. l. q̄diu. A
Idē in ocā. q. 75. ī fi. 7 in ocā. l. q̄diu.
patꝫ ꝙ pign⁹ pōt etiā vēdi lꝫ maior ps
pciȷ ɓ nō integra fuisset soluta. B
¶ Utrū ecclīastici reddit⁹ siue stipen-
dia possint pig̊rari uľ obligari. Re° fm
Inno. Nō pn̄t obligari spāli ɔuētiōe
ɓ a iudice ꝓ debito canōici 7 ex cā iudi
cati pn̄t obligari. ar. C. ꝺ excep. rei iu.
stipēdia. ff. de re iudi. ɔmodis. Idem
Ber. ex̄ de fideiuſ. ꝑuenit. Uide s̄. loca
tio. §. vlť. A. Idē qꝺ hic hr̄tur ī sū.
eo. ti. q. 76. Et videť ītelligendū qn̄
aliūde non pōt debitꝰ satisfieri. Alr̄ nec
etiā ꝑ iudicē videnť posse obligari. ut
in ocā. l. stipēdia. B
¶ Utrū vti pig̊re sibi obligato sit vsu
ra. Re° fm Tho. scꝺa scꝺe. q. 78. Si pi-
gnus sit res aliq̄ cui⁹ vsus ꝓcio estima
ri pōt debꝫ ille qui mutuauit ɔputare
vsū illi⁹ rei in estimationē ei⁹ qꝺ mu-
tuauit. alioqn idē est ac si pecuniā ac-
cipet ꝓ mutuo. qꝺ ē vsurariū. nisi for-
te eēt talis res cui⁹ vsus sine ꝓcio solet
cōcedi inť amicos. sicut pꝫ de libro cō
modato. A. Idē in sū eo. ti. q. 77. B
Et h ītellige ꝙ sit vsura si vtať pig̊re
ɔsentiēte debitore. Si vō eo nolēte eēt
furtū. ff. de furť. l. pignore.
¶ Quid de expēsis factis a creditore
in pignore? Re° fm Ray. Creditor pōt
exigē uľ ɔpēsare nō solū expēsas quas
fecerit colligēdo fruct⁹ sed etiaꝫ quas
fecit bona fide circa rē pignoratā. pu-
ta colēdo fundū uel pascēdo iumētū.
7 h nisi fuerit īmoderate. A. uel etiā
tante ꝙ eaꝝ occasiōe debitor nō possit
rem redimere. ut in. l. de qua stati. Et
idem qꝺ hic. notať ī sū. eo. ti. q. 79. B
ff. de pigno. ac. l. si sernos. Sꝫ fructus
quos ꝑcepit uel ꝑcipe debuit cōputa-
bit in sortem. C. de pigno. ac. l. z. et ex̄
eo. cum contra.
¶ Quid si pign⁹ periȷt uľ deteriorať?
Re°. Si sine culpa creditorꝭ periȷt uľ de-
terioratū est nō teneť. Et nihilomin⁹
debitor teneť soluē debitū nisi actum
sit ꝙ amissio pignorꝭ liberet debitoreꝫ
Si vō culpa creditorꝭ. teneť creditor.
C. de pigno. ac. l. z. 4. et. 5. A. Idē in
sū. eo. ti. q. 80. B
¶ Quid aget creditor habēs pignus
si parat⁹ cōputare fruct⁹ in sortē petit
residuū debiti? Re° fm Ray. Pōt qdē
pecuniā mutuatā ꝑ actioneꝫ ꝑsonaleꝫ
petē. C. de pig̊. ac. l. q̄uis. 7. l. distractꝭ
Itē pōt pignus alteri pig̊rare. C. si pi
gnus pig̊ri. l. 1. et. z. Sed nūqd possit
pign⁹ vendē hēs in se. §. A. Idē qꝺ
hic notať in sū. eo. ti. q. 78. B
¶ Utrū creditor cui nō soluiť possit pi
gnus vēdē. Re° fm Ray. Si pactū fu-
it ꝙ possit vēdē certo tp̄e uľ modo uel
ꝑsone uľ ꝓcio debet creditor denūcia-
re debitori 7 p⁹ea poterit vēdē fm for
mā ɔuentā 7 nō aliť. Si vō pactū fuit
de nō vēdēdo nō poteīt vendē nisi p⁹
trinā denūciationē factaꝫ debitori ut
soluat. 7 si nō soluat p⁹ea poteīt vēdē
Sꝫ si vendēt ante teneret furti. Si vō
nullū pactū fuit sufficit vna denūcia-
tio. 7 p⁹ea elapso biēnio. A. s. a denū
ciatiōe uel a sn̄ia iudiciali numerādo
ut in. l. fi. de qua. ī. B. poteīt fieri vē-
ditio. Probanť hec. ff. de pigno. acti.

l.si ꝯuenit ꝺ distrahēdo.C.ꝺ iure do. īpetra.l.fi. A .Idē in dcā.q.78. B

¶ Quid si pignore vendito creditor minus accepit ꝙ̄ erat debitum? R° Si hoc vēdidit bona fide pōt agē ad residuū. Et si plus accepit tenet̃ restituē debitori. C.de iure do.īpetra.l.fi. A Idē in sū.eo.ti.q.81. B

¶ Cui ⁊ ꝯ̄ quē datur actio ꝑsecutiua pigñris siue ypothecaria. R° ſm Hosti. Datur creditori ꝯ̄ quēlibꝫ possessorē. ff.eo.l.pignorū.⁊.l.debitorē. ita qdē ꝙ si possessor hꝫ titulum lucratiuū tūc creditor hꝫ electionē vtrū agat ꝑsonalit̃ ꝯ̄ debitorē uł ypothecarie ꝯ̄ possidētem.C.eo.distractis.⁊.l.ꝑsecutionē. Et idē si hꝫ titulū onerosū si fuit fraudis ꝯscius.s.qa sciebat rē aliis obligatam. Sꝫ si nō fuit fraudis ꝯsci⁹ nō pōt creditor ꝯ̄ eū agere q̊usqꝫ egerit ꝯ̄ debitorē ⁊ fideiussorem ⁊ mandatorē.⁊ postea agi poterit ꝯ̄ pignorū possessores. A .Idē in sū.eo.ti.q.82. B

¶ Cui ⁊ ꝯ̄ quē dat̃ actio pigñraticia? R° ſm Ray. Pōt agē debitor uel hēs ei⁹ ꝯ̄ creditorē uel heredē ei⁹ uł aliū si forte creditor rē sibi pignoratā in aliū trāstulit. nā ⁊ iste possessor tenet̃ ꝯputare in sortē nō solū fruct⁹ quos ipe ꝑcepit ſ etiā oēs quos anteriores ꝑceperūt a tpe ṗmi ꝯtract⁹.⁊ sic soluto residuo restituē dꝫ pignus.ex̄ eo.cū ꝯ̄. A Idē in dcā.q.82. B. De pigñratiōibꝫ q̄ vocant̃ repsalie vide.ī.repsalie.

PIgnorata.

Pitrate oēs ter in anno ab ore sūmi pōtificis excoīcant̃ ut Hosti.refert.⁊ ita ē. A .Idē etiam notat dñs An.ꝺ bu.cū Io.an.in.c.ex coīcationi.ex̄ de raptoribꝫ. B

PLacere.

Vtrū velle placere sit pctm̄ vide s̄.adulatio.§.pñ.

POllutio.

Vtrū per pollutionē ī somnis amittat̃ v̄ginitas R° ſm Al. Nō.eo ꝙ volūtas ⁊ deliberatio nō īmediate voluptati coit⁹ ꝯiūgātur. A .nisi sequat̃ placitū. Vn̄ ut notat̃ in sū.li° 3°.ti.3.q.22. Vl.dic ꝙ si placet delectatio pollutiōis nocturne ante uel p⁹ credo ꝙ v̄ginitas ē amissa Idē credo ꝺ eo q cām huic pollutioni dat in vigilia ꝑ ꝯsensū ī turpē delectationē uel actū. qa tūc h̄ duo ꝯiūgunt̃ in rōne vni⁹ pcti. Et sicut pollutio cōsequēs p̄missorū alterū ī vigilia corrūperet v̄ginitatē. sic est ⁊ hic. Sꝫ si ꝑ venialē negligētiā circa delectatiōes carnales uel repletionē cibi siue pot⁹ uł ꝑ aliud sile ei⁹ detur occasio p̄ter intētionē. nō credo v̄ginitatē amitti. Et addit Vl. dicēs Pollutionē āt appellam⁹ eā solā q̄ est ꝑ emissionē seminis. Hoc aūt ideo dixi qa triplex humor de mēbris genitalibꝫ fluit.s. semen vrina ⁊ humor silis semini q est medi⁹ int̃ semen ⁊ vrinā. ⁊ distillat īterdū ꝓpt̃ solū tactū femīe uel ꝓpt̃ auditū aliq̊rū turpiū. Sed ꝑ solā semīs resolutionē amittit̃ virginitas. qa ipa sola supplet locū coit⁹ uel ꝯplet ei⁹ delectationē. h̄ ibi. B .Vtrū pollutio nocturna īpediat coīonē vide s̄.coīcare.§.5°.

¶ Vtrū pollutio q̄ in somnis īcipit ⁊ ī vigilia termīat̃ sit pctm̄. R° ſm Tho. in 4°.dis.9. Pollutio q̄tū ad rōnē meriti uel demeriti magis iudicat̃ ſm ṗncipiū q ꝺ est ī dormiēdo ꝙ̄ ſm finē q ē in vigilādo. qa corpal̃ mot⁹ nō ꝑtinet ad meritū uł demeritū. nisi ſm ꝙ a volūtate causat̃. Ex q̊.n.excitat⁹ ē motus in dormiēdo nō subiacet volūtati vigilantis vlterius nec reputat̃ euigilasse

quisq; pfecte vsũ liberi arbitrij recupa uerit. Pōt tñ ɔtingē q in ipsa vigilatione pc̃m oriat̃ si qdē pollutio placeat p delectationē. qđ qdē erit veniale pc̃m si talis placētia sit ex surreptiōe mortale aũt si sit cũ deliberato ɔsensu pcipue cũ appetitu futuri. Ipsa autem post placētia nō facit pteritā pollutio nē pc̃m. Q si placeat ut nãe exoneratio uel alleuiatio pc̃m nō credit̃. A Idē in sũ. li° 3°. ti. 24. q. 74. Et aduertendũ q pollutio nocturna in se non hʒ pc̃m cũ non subiaceat iudicio seu ptāti rōnis. Pōt aũt hr̃e in sua origie mortale uel veniale ƀm q̃litatē rei vñ orit̃. s. cogitatiōis seu crapule. ut colligit̃ ex dicđ p Tho. scđa scđe. q. 154. arti. 5°. Itē 7 in suo accñte. s. p ɔplacētiam ut ptactũ est.

Populus. Quot homines faciũt populũ? R̷. Decē. 10. q. 3. vnio. A. Ibi h̷ nōt glo. B. sicut duo faciũt ɔgregationem. ex̃ de elec. c. p̃. 7 tres collegiũ. ff. de v̄. sig. Neratius. et tñ retinet̃ i vno. ff. qđ cuiusq; vniuer. no. l. sicut mũicipiũ. x. aũt aut. 20. faciũt turbā. ff. vi bo. rap. l. fi. §. p̃. A Immo. l. ptor. 2°. §. p̃. Et ibi dr̃ q. x. uel. 20. faciũt turbam. B. Quatuor aũt uel quīq; porci ul' decē oues faciũt gregē. ff. de abigeis. l. oues. A. Idē i sũ. li° 3°. ti. 30. q. 15. vbi etiā ex h̷ arguit̃ q pōt dici populũ scādaliçari qñ. x. g̃. ues 7 honesti d' pplo scandaliçant̃. licʒ in pplo sint etiā mille. B

Portio canōica. De portōe canōica circa sepulturas vide. i. sepultura 3°. Item de portiōe legitima filiorũ 7 heredũ vide s. legitima p totum.

Postulatio qd sit? R̷° ƀm Hosti. licʒ Goff. dicat q postl'atio ē grē petitio. at. ex̃ eo. bone Tu dic q postulatio ē alicui⁹ psone q̃ eligi phibet̃ nō ppt vitiũ ƀ ppt defectũ q tñ postl'atũ ñ oio ĩhabilē reddit ad puidēdũ ecclie ɔcors 7 certa capl'i petitio. A. Idē i sũ. li° 3°. ti. 26°. q. 13. B

Quis sit postulād⁹ uel nō? R̷° ƀm Hosti. In pmis qdeʒ nō pōt postulari crimiosus puta piur⁹ hoīcida uel inobediēs. Tales eni nec eligi nec postulari pñt. ex̃ eo. c. p̃. et 2°. Itē nō pfessus tacite uel expsse nō postulat̃ in regula tēplatũ sicut nec eligit̃. ex̃ de elec. cuʒ cām. 7. c. cũ ad nostrā. nisi nccitate istāte qa tũc posset dũmō i regula fuerit ɔpetent̃ instruct⁹. sicut pōt colligi ex̃ d' elec. cũ monasteriũ. 7. c. officij. §. fi. Itē nō postulat̃ epilēticus sicut nec eligit̃. ex̃ de elec. cũ int̃ canonicos. nisi forte sit liberat⁹ ita q iā p annũ fuit liber. 33. dis. coīter. A. Et ibi pʒ q si tal' ceciderit cũ clamoribꝫ seu vexatiōibꝫ. i ppetuũ nō admittit̃. B. Itē nec mutilat⁹ qa tal' oio ĩhabilis ē. ex̃ d' corpo. viti. ex posuisti. De hoc. i. vitiat⁹ corpore. §. 2°. 7 ibidē de muld' vitijs corporalibꝫ p totũ. Itē nec bigam⁹ ul' irregulari. qa talia 7 siꝑia oio ĩhabilē reddũt. Q si tal' defect⁹ ē q nō reddit oio ĩhabilē admittit̃ postulatio. iō postl'ari pōt si defect⁹ sit ĩ etate. ex̃ eo. A. s. de elec. B. cũ nobis oli. §. plt 7 vl'a. Itē si defect⁹ sit in ordibꝫ. Naʒ ad oēs dignitates hñtes curā postulād⁹ est q nō est in sacri. ex̃ de elec. dudũ. p̃. §. fi. ex̃ de eta. 7 q̃li. a muld'. Itē si sit defect⁹ in natalibꝫ. ex̃ d' elec. ĩnotuit. Itē si sit eps. ex̃ eo. c. fi. Et si tal' eligeret̃ nō valeret. ut ibi hr̃. A. Idē i ocā. q. 13. B

259

Utrum̄ cleric⁹ aliene diocesis sit postu
land⁹ uel possit eligi. R° s̄m Ber. ex̄ d̄
elec. ⁊ si vnanimit̄. A .B. c. nō videt̄
ibi h̄ri. B .Quis clerici nō possint di
mittē eccl̄ias suas sine ɔsensu ep̄orum̄ su
orū. nihilomi⁹ eligi p̄nt siue ī sua siue
in aliena diocesi. ex̄ de elec. cū int̄ cano
nicos. A .Hoc notat glo. in. c. īnotuit
ex̄ de tenū. et addit q̄ si ep̄s malitiose
denegauerit licētiā ɔpellēd⁹ erit p̄ suū
sup̄iorē. ex̄ d̄ iure pa. nullus. Et idem
notat̄ in dcā. q. 13. B

Utrum̄ religiosus debeat postulari uł
eligi. R°. Diuerse fuerūt hacten⁹ opīo
nes. Hodie tenet̄ indistīcte q̄ siue in
suo monasteīo siue extra siue etiā ad
ep̄alem dignitatē eligi debet. ut nōt̄ p̄
Jo. an. ex̄ de elec. null⁹. li° 6°. A .Et in
dcō. c. null⁹. videt̄ exp̄sse colligi. vbi
etiā dr̄ q̄ null⁹ pōt eligi in p̄latum̄ reli-
gionis nisi fuerit exp̄sse ꝓfessus. B

Si aliqs eligat postulādo uł postu-
andū uł in postulādū uel postulet eli
gēdo uł eligēdū uel ī eligēdū ⁊ h⁹mōi
hēs s̄. electio p̄. §. 18°. q incipit. In oī.

A quo sit aliqs postuland⁹? R°. Si
sit ep̄s a papa postuland⁹ ē. ex̄ eo. c. fi.
Si v̄o patiat̄ defectū in ordīe uel etate
deb̄ postulari ab eo q in hac p̄te disp̄ē
sare pōt. Vn̄ si aliqs. 20. ānorum̄ postule
tur ad dignitatē sine cura. ab ep̄o pōt
postulari. Si cū cura. a papa. ut s̄. dis-
pensatio. §. pl̄t. ⁊ fi. Si v̄o sit defectus
qa est cleric⁹ aliene diocesis uel subest
alteri ut religiosus ⁊ h⁹mōi. non om̄ q̄
postulet̄ s̄ eligi pōt. ut dictum̄ ē s̄. §. 3°.
et 4°. A .Ad hoc pōt reduci qđ notat̄
in sū. eo. ti. q. 13. B

Quis pōt postulare? R° s̄m Hosti.
Qui ⁊ eligē pōt. ex̄ eo. bone. 2°. §. cete
rū. ⁊ p̄ totū. ex̄ de elec. īnotuit. ⁊ valet
siue admittit̄ postulatio si ɔcors fueīt
s. si ab oīb̄ fiat. uel saltē si due p̄tes cō
sentiūt. qa tūc idē est ac si oēs ɔcorda
rent. al̄ non facile admittit̄. ex̄ de elec.
scriptū. §. fi. nec reqrit̄ forma cōcilij.
ex̄ d̄ elec. qa ꝓpt̄. s. ut fiat p̄ modū scru
tinij ⁊ formatiōis decreti. A .i. scđm
formā dicti. c. qa ꝓpter. B .q̄uis s̄m
quosdā reqrat̄ ⁊ tuti⁹ sit. A .Ad h̄ fa
cit qđ habet̄ in sū. eo. ti. q. 15. ⁊ se. B

Quis ē effect⁹ postulatiōis? R°. qa
postulatiōe admissa tāq̄ rite facta po-
terit postulat⁹ ɔfirmari ac si elect⁹ fu-
isset. ex̄ de elec. cū monasteriū. A .⁊
sic seruat curia ad vitandū circuitū. ⁊
nos seruare debem⁹. lz de ordīe iuris vi
deat̄ ut p̄ postulationem̄ p̄ qs habilitet̄
ut possit eligi. exinde cōfirmari scđm
Goff. ⁊ Hosti. ⁊ in sū. eo. ti. q. 17. p̄. c.
īnotuit. in fi. ex̄ de elec. vbi non videt̄
bn̄ ꝓbari q̄ talis sit ordo iuris. B

Utrum̄ p̄ postulationē aliqđ ius acq-
ratur postulato. R° s̄m Jo. an. sup̄ 6°.
Si postulatio ɔcors fuerit uł saltem a
duab̄ p̄tib̄ facta. p̄ēdet qdē a grā ge-
nerali. s̄ tn̄ s̄m q̊sdā peti pōt ɔfirmatō
ex̄ d̄ elec. cū monasteriū. ⁊ c. officij. §.
fi. Et si talē admiseīt sup̄ior dicet̄ facē
grām. si nō admiseīt facit iiuriā. ff. de
aqua q̊ti. ⁊ esti. §. pl̄t. Si aūt nō sit fa-
cta ī ɔcordia uł a duab̄ p̄tib̄ s̄ ex cā.
tūc dep̄ēdet a grā sp̄āli. ex̄ eo. postula-
tionē. ⁊ c. bone. A .ut p̄z in sū. eo. ti.
q. 18. Hosti. dic. Quicqd alij dixerint
sic distīguo. aut duo postulāt̄ aut vn⁹
postulat̄ ⁊ ali⁹ eligit̄. Si duo postulāt̄
aut in alterū ɔueniūt due p̄tes capitl̄i
⁊ postulatio fit ex cā. puta ꝓpt̄ vrgen
tē nccītatē aut euidētē vtilitatē eccl̄ie
aut alterum̄ istorum̄ deficit. In p̄ cāu acqrit̄
ius postulātib⁹ adeo q̄ etiā ɔfirmatio
peti pōt. ar. ex̄ de elec. cū monasteriū.
sed nō acqrit̄ ius postulato nisi fuerit

supiori postulatio pn̄tata.tūc eniȝ ius
sibi acqret̄.Nō tn̄ aget postulat⁹ ne p̄-
sūptuose se īgerē videat̄.ar.ex̄ de elec.
qualit̄.vez in modū denūciatiōis for
te admittet̄ ob vtilitatē eccl'ie.ar.ex̄ ꝺ
elec.publicato. Q; si neut̄ duoꝝ postu
latoꝝ hȝ duas ptes ul'hȝ ſ nō fit ex cā.
nō iuri ſ grē innitit̄.Si aūt vn⁹ eligit̄
7 ali⁹ postulat̄ 7 in postulatū due ptes
ꝯueniūt 7 fit ex cā.pfert̄ postulatio 7
vincit electionē.ex̄ de elec.scriptum.
Q; si vn⁹ de duabꝫ ptibꝫ deficiat ul'cā
nō subest elect⁹ obtinet.ut in dicto.c.
scriptū.Et hͦ vera si psone sint idonee
alioqn psona idonea electa ꝯ̄ psonam
postulatā min⁹ idoneā q̄uis duas p-
tes hēat obtinebit.ex̄ de elec. dudū p̊
§.fi.7 dcō.c.scriptū. B

¶ Utꝝ postulātes variare possint.R̄c°
fm Hosti.Variare pn̄t re integra.s.q̊
usq; miserit p ꝯfirmatiōe petēda. Ali-
qui tn̄ dicūt ꝙ nō.sicut de electiōe.ut
s̄.electio p̊.§.15°.q incipit Publicato
Si tn̄ postulātes 7 supior a q̊ postulat̄
ꝯcordarēt possent resilire nō obstāte
ꝯtradictione postulati. A .Idē ī sū.
eo.ti.q.10.et.19. B

¶ Postulati a papa q patiunt̄ in ordi
nibꝫ uel etate defectū tenent̄ ī magna
pte seruare ꝯstitutioneȝ ex̄ de elec.cu-
piētes.ꝺ q̄ dictū ē s̄.electio p̊.§.4°. A
Hoc pbat̄ in dcō.c.cupiētes.ad fi.vbi
etiā pȝ ꝙ idē ē de oībꝫ aliis postulatꝭ p̄
terq; ꝺ his q sūt alligati aliis eccl'iis.B

¶ Utꝝ eps postulat⁹ debeat ꝯsentire.
R̄c° fm Jo.an.li° 6°.Eps postulat⁹ ad
aliaȝ eccl'iam sic dȝ respōdē.Nec ꝯsen-
tio nec dissentio.ſ in hoc volūtati dn̄i
Pape me suppono. ad h̄.8.q.i.in scri-
ptuꝭ. A .Hoc videt̄ sat pbari ī dcō
c.cupientes.ad fi. B

¶ Postulatio siue postulare fm iuri-
stas est desideriū suū siue amici sui in
iure apud euȝ q iurisdictioni p̄est ex-
ponere uel alteri⁹ desiderio ꝯdicē.ff.ꝺ
postu.l.i.Et de ista postulatiōe habes
multa.3.q.7.§.tria.

PRebenda.

Quid sit pre
benda siue canonia? R̄c° scd̄m
Hosti.Prebēda ē ius pcipiēdi puētus
in eccl'ia ꝯpetēs tāq; vni de collegio.7
nascit̄ ex canonia sicut filia.qa ex q̊ ali
qs hȝ canoniā dȝ hr̄e 7 p̄bendā.ex̄ eo.
c.relatū.Prebēda igit̄ ppe consistit in
fructuū pceptiōe.Canonia aūt ī iure
alicui⁹ q in canonicū recept⁹ est ad qꝺ
ius postea ptinet p̄benda. stall⁹ ī cho-
ro.vox in capitulo.ut in dcō.c.relatū
A .Idē in sū.li° 3°.ti.13.q.17. B .Di-
gnitas v̊o quid sit vide s̄. dignitas.7
ibi.quid psonatus.

¶ Utꝝ in receptiōe canonicoꝝ 7 col-
latiōe p̄bendaꝝ absentes canonici vo
candi sint.R̄c°.Si cōmode fieri valeat
vocādi sūt nisi cōsuetudo habeat eos
ad talia nō vocari.al'qꝺ in eoꝝ absen-
tia fieret eis instātibꝫ irritari debȝ.ex̄
eo.cū in ecclesiis.li° 6°.

PReceptum.

vid s̄.obediētia p̊.2°.3°.et 4°.c.

PRedicator.

Sciendū ꝙ officiū p̄dicatiōis
oībꝫ laicꝭ ē intdictū.ex̄ de h̄ēti.sicut ī
vno.Itē nō dȝ admitti ad p̄dicādū q
dic̄ se p visionē missū a deo nisi pbet.
sicut 7 Moyses pbauit miracl'o.ꝺ ꝯse.
dis.2.reuera. Sed tn̄ sufficit ad pba-
tiōeȝ bonoꝝ testīoniū.Vn̄ neq; cleric⁹
admittit̄ nisi mittat̄.ex̄ ꝺ h̄ēti.cū ex ī
iūcto.§.p̊.Epi v̊o vbiq; p̄dicare pn̄t
nisi ab alieno ep̄o ī ei⁹ diocesi phibeat̄

260

Nullus ali⁹ pōt nisi ab apl'ica sede uel
ab epō loci hāc hēat ptātem. extra de
hereti. excoīcam⁹. §. qa vō. Et si p̄di-
cat in mortali pctō mortalit' peccat. ut
ponit Tho. in 4°. dis. 19. Sed an teneat'
esse ɔfessus vide s̄. ɔfessio 2°. §. 5°. A
Et ibi lati⁹ in additiōe. Et idē qđ in h
pncipio notat' in sum. li° p̄. ti. 5°. q. 19.
fm Hosti. B

Officiū p̄dicatoꝝ est p̄cipuū ī eccle
sia dei. extra de heretic. cū ex iniūcto.
Et mult' p̄uilegijs dotat'. extra de sta.
regu. q dei timorē. extra de exces. p̄la.
nimis. p̄. et 2°. A. In his capl'is d' spe
cialit' de p̄uilegijs p̄dicatoꝝ 7 minoꝝ
qa p̄dicatoꝝ ordo 7 fratrū mīoꝝ tāqꝫ
fideles clypei orthodoxe fidei spāli sūt
hodie p̄uilegio decorati fm Hosti. 7 i
dicta. q. 19. B

Predicator dꝫ hr̄e tria p̄cipua. p̄ ut
sit interi⁹ caritate ardēs. i. Cor. 13°. Si
linguis hoīuꝫ loquar 7 angeloꝝ carita
tem aūt nō habeā fact⁹ sū velut es so-
nās aut cymbalū tīniēs. 2° ut sit exte
rius vita lucēs. Greg⁹ in omel. de decē
virginib᷒. Cui⁹ vita despicit' restat ut
ei⁹ p̄dicatio contēnat'. 3. q. 7. §. porro.
Nā qui bn̄ p̄dicat 7 male viuit. deū in
struit quō eū ɔdēnare debeat. 40. dis.
multi. xi. q. 3. p̄cipue. 3° ut sit ad actuꝫ
p̄dicādi ɔpetēs. In q̄ q̄tuor sūt ei attē
denda. p̄mū ē temp⁹. s. aptū. Vn̄ sup
illud. 2. Timoth. 4°. p̄dica verbū ista
oportune īportune. ait Greg⁹. Dictu-
rus īportūe p̄misit oportūe. qa apud
auditoꝝ mentes īpa sua vilitate se de-
struit si hr̄e oportunitatē īportunitas
nescit. 44. dis. sic rector. in fi. Secūdū
est loc⁹. qa fieri dꝫ p̄dicatio ul' in eccle
sia uel in alio publico 7 honesto loco.
nō aūt in p̄uat' loc' uel domib᷒ 7 p̄ oc-
culta cōuēticula laicoꝝ. ne forte oriat'
suspitio heresis. 30. dis. si qs ex̄. Math.
x°. Quod in aure audistis p̄dicate sup
tecta. ex̄ de hereti. cū ex iniūcto. circa
pncipiū. Tertiū est q̄litas audientiū.
Nā sapientib᷒ 7 doctis alta 7 p̄funda
p̄dicare pōt. simplicib᷒ vō pauca 7 pla
na. i. Cor. 2°. Sapiētiā loqmur int' p-
fectos. Et. i. Cor. 3°. Lac vobis potum
dedi non escam. Non enī poterat' 7c.
Itē infidelib᷒ secreta fidei nō sūt p̄di-
canda nisi forte signa appareret q vel
lent ɔuerti. 7 tūc cū cautela. 42. dis. in
mandat'. Quartū est q̄litas dicēdorū
s. ut vtilia doceat. Ysa. 48°. Ego dn̄s
docens te vtilia. Nō itaqꝫ fabulas aut
grāmaticalia 7 h⁹mōi. 86. dis. cū mul
ta. A. Hec vident' fuisse dicta Ray.
ut ī sū. li° 3°. ti. 9. q. i. B. De questu-
arijs p̄dicātib᷒ vide. ī. q̄stuarij. Quō
p̄dicatores possint cū excoīcatis ptici-
pare 7 ab eis recipe vide s̄. excoīcatio
6°. §. 3°. 7 cum raptoribus. ī. restitutio
5°. §. fi.

PRedo

dicit' qcūqꝫ ali
os p̄dat' iiuste
Et possum⁹ q̄ꝫtū ad pn̄s q̄tu-
or modos ponere. In primis quidem
dicunt' p̄dones q viatores expoliāt re
bus suis. ut d' s̄. latro. 2° d' p̄do mi-
les q̄n accipit 7 tollit a personis vltra
stipēdia sibi ɔstituta. 18. q. i. militare.
3° sūt p̄dones p̄lati q ut p̄curationem
īpēdāt legato uel siles expēsas faciant
plus extorquēt a subdit' q̄ꝫ soluāt. ex̄
de īmu. ec. qa pleriqꝫ. 4° d' p̄do iudex
siue officialis pecunias indebite acci-
piens. C. ad. l. iul. repe. oēs. h Hosti.

Que pena p̄donis? R° fm Ray.
Eadē pena est p̄donis q̄ 7 raptor'. cuꝫ
vterqꝫ raptor sit. Et iō quos par faci-
nus coinqnat pena dꝫ simil' comitari.
15. q. 3. sane. vide. ī. raptor p̄. §. p̄.

platus

PRelatus q̄lis eē debeat collige ex regula apl̄ica quã hēs s̄.ordinãdus.§.p̊.Itē plura ptinētia ad p̄latos s̄.epus.7 s̄.correctio p̊.7 s̄.obediētia p totū.

PResbyter. q̄re.ī sacerdos.Itē s̄.cōfessor 7 ɔfessio p totū.Itē etiã s̄.eucharistia 3°.Itē etiã s̄.missa.

PRescriptio qd sit? R̷°.Prescriptio uel vsucapio ē acqsitio dominij p ɔtinuationē possessionis tpis a lege diffiniti.ff.de vsucapi.l.3.Et ꝓprie qdē p̄scriptio est in īmobilibꝫ.ut in domo 7 in agro.Habꝫ etiã locū in rebꝫ incorpalibꝫ.ut in seruitutibꝫ actionibꝫ 7 hꝰmodi.ex̄ de cã pos.7 ꝓpe.cū eccl̄ia.16.q.3.quas actiones.Vsucapio v̊o est de mobilibꝫ 7 cōplet' triēnio.s̄ p̄scriptio reqrit maius tēpus.ut iã dicet'. A .Ad p̄dicta facit in Insti.de vsucapi.in pn°. B .Al' v̊o qcqd de p̄scriptiōe dicit' 7 de vsucapione intelligi debet.

¶ Que res p̄scribi pn̄t ul' q̄ non pn̄t? R̷°.Generalit' oēs res 7 oē ius p̄scribi p̄ōt.ex̄ eo.ad aures.C.de p̄scrip.30.ul' 40.an.sicut in rem.Excipiūt' quedã.In p̄mis qdē in crimībꝫ nullo tpe prescribit' s̄ potiꝰ ex diuturnitate tpis augent'.ex̄ de symo.cū in eccl̄ie.34.q.5.q̄d deo.Itē nō p̄scribit' ɔtra obediētiam visitationē 7 ɔtra ꝓcurationē que rōne visitatiōis debent'.ex̄ eo.cū non liceat.7.c.cū ex officij.ex̄ de censi.cum instãtia.Et talia qdē nō p̄scribit subditus.qa ea debꝫ p̄lato.Aliꝰ tn̄ p̄ōt talia p̄scribē.ut puta abbas uel aliꝰ p̄latus p̄scribit ɔ̄ ep̄m circa subditos eiꝰ.

Et sicut dicit Inno.in h̊ casu l3 subditus aliqualr̄ p̄scribat nō p̄scribit noīe suo sed potiꝰ noīe alteriꝰ cui de subiectione respōdet.ut in dcō.c.cū ex officij.Itē eccl̄ie 7 cetera sacra uel religiosa loca.decime.p̄mitie.7 oblatiōes.nullo iure pn̄t a laic' p̄scribi uel possideri.16.q.3.§.p̄ōt.ex̄ d̄ p̄scrip.cãm q̄.7.c.si diligēti.Et de h̊ s̄.decime 3°.§.xi°.q incipit.vtrꝫ decime p̄scribi.Item nō p̄ōt p̄scribi limes ul' q̄d adhēt limiti epatuū ul' ꝓrochiarꝫ.16.q.3 lic3.7.c.inter.ex̄ d̄ ꝓroch.sup eo.Rō est ne termini ep̄atuū uel ꝓrochiarꝫ ɔfundant'. A .Q̄d bn̄ colligit' ex iuribꝫ allegatis B .Limes tn̄ p̄diorꝫ p̄ōt p̄scribi.16.q.4.volumꝰ.ex̄ eo.quia.Itē nec liber hō p̄ōt p̄scribi.16.q.3.§.p̄ōt.Itē res publice q̄ sūt in vsu ꝑp̄li Romani uel aliarꝫ ciuitatū.ut vie.platee.pontes.aq̄ductus 7 hꝰmōi nō p̄scribunt'.Intellige nec ī toto nec in pte.ff.de vsucap.vsucapionē.C.de opi.publi.l.p̄scriptio. A .In dcã.l.vsucapionē.dicit'.Vsucapionē recipiūt maxīe res corpales excepti' rebꝫ sacr' scīs public' ꝑp̄li Romani 7 ciuitatū.Itē liber' hoībꝫ. B .Itē publice functiōes siue ciuilis canon q s.solui debꝫ rei publice ꝓ agris nō prescribunt' a colonis.ut in dcō.§.potest.Itē possessiōes agrorꝫ nō p̄scribūt' a colonis.C.de p̄scrip.30.uel 40.an.male agit'.Itē res furtiue uel vi possesse seu etiã q̄ nascunt' ex eis nō p̄scribunt' aut vsucapiūt'.ut in Insti.de vsucapi.§.furtiue. A .Idē q̄d in h̊.§.notat' ī su.li° 2°.ti.5.q.124.s̄m Ray.7 Hosti. B

¶ Que sūt sp̄es p̄scriptiōis? R̷° scd̄m Ray.Omissis mult' alijs due sūt.Vna est eni lōgi tpis.ut.10.ãnorꝫ int' p̄sentes uel.20.int' absentes.7 intelligunt' pn̄tes q sūt in eadē ꝓuincia.sed hodie

debēt intelligi in ciuitate ꝼm Ac. ut notat. C. de p̄scrip. lon. tēp. cū in lōgi. A In glo. q̄ etiā assignat rōnez. qa hodie singule ciuitates habēt sua regimīa sicut olī singule ꝓuīcie. B. De re vo n̄ differt vbicūqꝫ sit. ut in eadē. l. Alia p̄scriptio ē lōgissimi tpis. ut. 30. uel. 40 annoꝝ. 7 h̄ locū h; int laicos uel puatas psonas. 16. q. 3. §. pōt. Cōtra ecclesias vo quascūqꝫ necessaria ē p̄scriptio 40. ānoꝝ siue puata psona siue ecclia ꝯtra eccliam p̄scribat. 16. q. 3. quas actiones. A. Et ibi subdit. Usucapiōe triēnij p̄scriptiōe suū locū hn̄tibꝰ. B Et. q. 4. nec decēnij. Excipit Romana ecclia ꝯ quā nō p̄scribit nisi spacio cētū annoꝝ. 16. q. 3. nemo. ex eo. cū nob. A. Idē in sū. eo. ti. q. 125. nisi ꝙ ibi notat ꝼm Hosti. glo. Ray. 7 Ul. ꝙ pn̄tes intelligunt q sūt ī eadē ꝓuincia. B

❡ Quid si possedi rē tuā te pn̄te p. 5. annos 7 demū te absente p alios. 5? Rꝰ. Nō est ꝯpleta p̄scriptio. ꝫ sicut duplicat decenniū vbi nullo tpe fuisti p̄sens. sic te absente dꝫ duplicari qcqd de decennio restabat. ut. C. de p̄scrip. lon. tēp. Auten. ꝙ si qbusdā. A. Idē in dicta. q. 125. ꝼm eūdē Hosti. B

❡ Utrū ī p̄scriptiōe reqrat bona fides Rꝰ. Sic ꝼm canōes. Scd̄m autē leges reqrit bona fides in p̄scriptiōe. 10. uel 20. ānoꝝ. C. de p̄scrip. lon. tēp. in Auten. male fidei. A. Ibi dr̄. Male fidei possessore alienante cessat vsucapio et lōgi tpis p̄scriptio si verꝰ dn̄s ignorat ius suū 7 alienationē factā. Spectat g̊ 30. ānoꝝ defensio. B. Sed ī p̄scriptiōe 30. uel. 40. ānoꝝ non reqrit. 16. q. 3. §. pōt. 7 ex eo. vigilāti. C. d̄ p̄scrip. 30. uł 40. an. cū notissimi. 7. l. si qs ēptiōis. nisi velis dicē leges ī pas ēē correctas. ex eo. c. vlti. qd̄ pōt papa facē ꝓpt piculum aīe. ut s̄. papa. §. pñt. A. Potius videt an̄ pñt. Et sic est dītas ꝙ dicte leges sunt correcte scd̄m Ray. Hosti. et Inno. 7 Ber. ut nōt in sū. eo. ti. q. 130. B. Et reqrit bona fides non solū ab initio ꝫ etiā in q̄libet pte p̄scriptiōis. ut in dcō. c. vlti. 7. c. vigilāti. ex de re. iuri. possessor. liº 6º. Sꝫ ꝼm leges vbi reqrebat bona fides sufficiebat tm̄ eam ab initio habuisse. ut in dcō. §. pōt. et in dcā. l. cū notissimi. q ut dixi ꝓpt periculū aīaꝝ nō hn̄t locū. Hec nōt Io. an. sup dicta regula. A. Et h̄ satis expresse colligit in dcō. c. fi. vbi dr̄. Diffinimꝰ ut nulla valeat absqꝫ bona fide p̄scriptio tā canōica q̄ȝ ciuilis. cū gnāliter sit oī ꝯstitutiōi atqꝫ cōsuetudini derogādū q̄ absqꝫ pcc̄ō mortali nō potest obseruari. Un̄ oꝫ ut qui p̄scribit ī nulla pte tpis rei hēat ꝯsciētiaȝ lesam aliene. Et si aliq doctores videant dicere ꝙ p̄scribat debitū spacio. 40. ānorū etiā ab eo q sciebat se debitorē. pōt intelligi veꝝ qn̄ ex hac scīa nō ꝯstituitur male fidei. puta qa ex rōnabili cā cogitabat creditorē sibi remisisse non petēdo p tā longū tēpꝰ cū potuisset petere si voluisset. Sꝫ ī dubio remittē nō p̄sumit nisi ex amicitia uel pentela uł alia ꝯiectura aliud ōndat. cum nemo estimet rē suā iactare. ff. de ꝓba. cū de indebito. Itē iuris ignorātia non facit aliquē bone fidei possessorē. ut si quis credat pupillū uł illū q curatorē habꝫ posse rē suaȝ alienare sine auctoritate tutoris aut curatoris. ff. de vsucap. nūqꝫ. ꝼm Ray. glo. eiꝰ. 7 Ul. 7 in sū. eo. ti. q. 126. Itē mala fides vēditoris seu pncipalis auctoris nocet q̊ ad p̄scriptionem 10. uel. 20. ānoꝝ. ut in Auten. male fidei. C. d̄ p̄scrip. lō. tēp. Itē qn̄ res fuit furto seu vi possessa nisi pꝰea redierit ī

liberā ptātē dñi. Al' aūt mala fides au
ctoris nō nocet p̄scribenti. in Insti. de
vsucap. §. furtiue. cū sequētib⁹. ⁊ nōt
in dicta. q. 126. Itē si qs hēat cōsciam
dubiā nō videt' bone fidei. qa hᵉ est bo
na fides ut recipiēs credat tradētē eē
dñm uel hr̄e ꝓbabilit' ius alienādi. s.
ꝙ sit ꝓcurator uel tutor. ff. de v̄. sig̃. l.
bone fidei. ⁊ nōt' in dcā. q. 126. ⁊ glo.
in. c. si diligēti. ex̄ eo. nisi fuisset dubiū
scrupulosū ⁊ nō rōnabile. qa si ei non
cōsentiat' nō obsistit bone fidei. ex̄ de
sen. exco. inqsitioni. B

¶ Utrū ille q cōpleta p̄scriptiōe īcipit
hr̄e malā fidē teneat' restituē. R̄ᵒ ꝫm
Hosti. Si ex oī pte p̄scriptiōis habuit
bonā fidē iā res illa facta ē sua ð bn̄fi
cio iuř. Unde tūc nō ē dicēdū ꝙ hēat
cōsciām rei aliene ꝫ tm̄ rei q̄ fuit alie-
na. Idē Ber. Io. an. ⁊ q̄i oēs. A. ut pꝫ
in sū. eo. ti. q. 131. B. Si tn̄ qs hr̄et cō-
sciētiā in ꝯtriū ⁊ non posset eā depone
teneret' ad restitutionē. A. Hoc fuit
dictū Ray. ut pꝫ in dcā. q. 131. B

¶ Sed qs dr̄ possessor bone fidei? R̄ᵒ.
Bona fides intelligit' cuꝫ aliqs credit
tradentē eē dñm uel hr̄e ius distrahē
di lꝫ erret in facto. ff. de v̄ sig̃. l. bone fi
dei. Et hᵉ bona fides p̄sumit' nisi ꝓbet'
ꝯtriū. ar. ff. de ꝓba. veri⁹. Qn̄qꝫ tn̄ p̄su
mitur ꝯtriū ꝑpt' denūciationē. C. ð rei
ven. si fundū. uel qa mercatur ꝯ leges
C. ð agri. ⁊ censi. l. queādmodū. liᵒ xiᵒ.
uł si emit a ꝓcuratore meo p collusio-
nē uł qa emit a ꝓdigo uł luxu͠ioso cui
bonis intdictū ē. ff. p emptore. q fun-
dū. §. q sciēs. ⁊. l. si qs. A. Et ibi dr̄
ꝙ emēs ab eo q stati in malos vsus cō
sūptur⁹ est p̄sumit' male fidei. nec ibi
distinguit' vtrū sit ei intdicta admini-
stratio bonoꝝ uel nō. B. Notāt' hᵉ ex̄
eo. si diligēti. Idē Io. an. A. Hec ītel-

ligēda sūt ꝫm ea q̄ ante ꝓximū. §. po-
sita sūt in additiōe. B

¶ Utrū in p̄scriptiōe reqrat' iust⁹ titu
lus. R̄ᵒ. Si ius cōe uł p̄sūptio nō est ꝯ
possessorē sufficit bona fides. al' necesse
est allegare titulū ⁊ ꝓbari. nisi alleget'
p̄scriptio tāti tpis cui⁹ ꝯtrij nō sit me-
moria. ex̄ eo. epm. liᵒ 6ᵒ.

¶ Utrū in p̄scriptiōe reqrat' possessio.
R̄ᵒ. Sic. ⁊ debꝫ eē ꝯtinua. qa si ītertū-
patur possessio intrupta est p̄scriptio.
16. q. 3. §. pōt. ex̄ eo. illud. Sed si fiat ī
terruptio ciuił. s. p lit̄ ꝯtestationē nō
currit āmodo p̄scriptio. qa p̄sumit' ti-
tubare ⁊ malā fidē hr̄e. Hec Io. an. ex̄
de re. iuř. sine possessiōe. liᵒ 6ᵒ. A. hoc
ꝓbat' in dcō. §. pōt. 16. q. 3. B

¶ Qualit' intrūpat' possessio nālit'?
R̄ᵒ ꝫm Ray. p occupationeꝫ aque siue
flumīs occupanť fundū. Itē p violen
tā deiectionē. uel etiā si res sit a posses-
sore furto sublata. ff. de vsucapi. nālit'.
Itē si quocūqꝫ mō amisit possessioneꝫ.
seu animū deserēdi habuit. ff. ð serui.
vr. predi. si edes. §. p̄. Con. Inno. A
Con. etiā Ul. ut in sū. eo. ti. q. 127. ad
fi. vbi etiā dr̄ ꝫm glo. Ray. ꝙ solo aīo
pōt qs desinē possidē lꝫ non possit solo
aīo acqrē possessionē. B

¶ Quō p̄scriptio intrūpat' ciuilit'? R̄ᵒ
ꝫm Ray. In iudicio trib⁹ modis. p̄ᵒ mō
p libellū p̄ncipi oblatū. Et hᵉ valet tm̄
in qbusdā actiōib⁹ que ānales vocāt'.
qa p⁹ ānū nō pn̄t moueri. sicut ē actio
īiuriaꝝ ⁊ q̄dam alie. in Insti. de ꝑpe.
⁊ tēpo. ac. circa p̄ncipiū. Per tale ḡ ob
lationē libelli ꝑpetuant'. 2ᵒ p q̄relam
iudici factā ⁊ ꝯuētionē rei. Et hᵉ valet
in oīb⁹ actiōib⁹. C. ð p̄scrip. 30. uł 40.
ānoꝝ. sicut in tē. Itē in oīb⁹ actiōib⁹
intrūpit' p̄scriptio p lit̄ ꝯtes. C. de pre
scrip. 30. uel 40. annoꝝ. l. fi. A. Itē 3ᵒ

32

262

p̲ litis ↄtes.⁊ h̔ in oi̇bꝫ actiõibꝫ valet.ut dc̄a.l.fi.que p̲ Ray.ad h̔ allegat᷑.⁊ ad secūdū allegat᷑.l.sicut in rē.C. de pre-scrip.30.uel 40.ānoꝝ.Et ad p̊muꝫ fa cit.l.z.C.qñ libel.p̊n.ob.⁊ idē p̲ oīa dīc in q̄i litis ↄtestatiõe.i.qñ aliq̲s ↄuē tus ī iudicio sup̲ rebꝫ īmobilibꝫ quas possidet noīe alieno noīat dn̄m in iu-dicio.⁊ reportat inducijs in q̲bꝫ denū ciet dn̄o ut veniat aut mittat. ip̄o q̊q̲ꝫ nihilominꝰ dn̄o legitimis edictis vo-cato a iudice nō ↄpareat idē dn̄s.tūc enī lis est q̄i ↄtestata ꝯ̄ eū q̄ꝫtū ad int-ruptiõeꝫ p̄scriptiõis.ex̄ ut lite nō ↄtes. q̄m.⁊ notatur in sū.eo.ti.q.iz7.scd̄m Ray.⁊ glo.eiꝰ. B .Extra iudiciū v̊o īnterrūpit᷑ q̲nq̲ꝫ modis.p̊ mō p̲ vsura rū solutionē p̲ quā intrūpit᷑ p̄scriptio que currē videbat᷑ cōtra creditorē nō petentē debitū.C.de p̄scrip.30.ul᷑ 40. an.cū notissimi.z° mō intrūpit᷑ p̲ se-cūdā cautionē qñ debitor facit nouā cautionē.ut in dicta.l.cū notissimi.3° p̲ ptestationē.ut qñ q̲s iusto metu ul᷑ alia cā impeditꝰ nō pōt rē suā petē.et ptestat᷑ corā iudice ordinario ul᷑ coraꝫ publicis p̲sonis.ex̄ de offi.or.pastoral᷑ ex̄ de appel.si iustꝰ.16.q.3.§.si pōt. A .In dicto.c.si iustus.dicit᷑ q̲ pre-fata ptestatio quando non pōt haberi iudex potest fieri coram bonis viris. nec distiguit᷑ vtrū sint p̲sone publice uel nō. B .4° p̲ denūciationē factam colono.ex̄.ut lite nō ↄte.c.q̄m.C.vbi ī rē actio ex pe.pōt.l.z. A .Ista denūci atio fit p̲ citatiõeꝫ factā ꝯ parēdo iuri corā iudice sup̲ re quam possidet noīe alieno s̄m glo.Ray.ut in dc̄a.q.iz7. vbi ⁊ oīa q̄ in isto.§. habēt᷑ notāt᷑ s̄m Ray.Ul.⁊ Inno. B .5° p̲ synodalem pclamationeꝫ.ut puta aliq̲s sacerdos pclamat in synodo gn̄ali uel puīciali

q̲ aliꝰ sacerdos tenet rem ecclīe sue.ex̄ eo.sanctorum.

In quibꝫ casibꝫ nō currit p̄scriptio licꝫ nō intrūpat᷑? R̄° s̄m Ray.In sep-tem.p̊ est tp̲e p̄lati qui male alienauit rem ecclīe.Nā q̄ꝫdiu ip̄e viuit. A .et tenet ecclīam s̄m eū.Ray.ut in sū.eo. ti.q.iz8. B .nō currit p̄scriptio ꝯ̄ ec clesiā .ut nōt᷑.16.q.3.si sacerdotes.z° toto tp̲e vacatiõis ecclīe que petē hꝫ. 3° si p̄latus eiꝰ hereticꝰ fuerit.De his duobꝫ ex̄ eo.c.p̊.⁊.c.audit.4° tp̲e scis mat.ex̄ eo.cū nobis. A .Ibi dr̄ de p̄-scriptiõe q̄ nō currit ꝯ̄ Romanā eccle siam tp̲e scismat. B .5° tp̲e excoīcati-onis ipsiꝰ p̄lati nisi sit negligēs ī petē-do absolutionē.ex̄ de cōces.pben.q̲a. 6° ꝯ̄ eū q̲ est in etate pupillari.C.in q̲ bus cāis nō ē neces.l.fi. A .Ibi gn̄alr̄ dr̄ de oībꝫ minoribꝫ ut ꝯ̄ eos non cur-rat p̄scriptio nisi.30.uel.40.ānoꝝ.Sꝫ in.l.sicut in rē.C.de p̄scrip.30.uel.40 an.dr̄ q̲ ꝯ̄ pupillū nulla currit p̄scri-ptio. B .7° qñ q̲s iusta cā īpeditꝰ nō pōt agere.ex̄ de appel.ex rōne.ff.q̲bus ex cau.ma.l.q̲ quidē.⁊.l.nō enī. A Ibi dr̄.Nō enī negligentibꝫ subuenit᷑ s̄ nccītate rerū impeditis. B .16.q.3. porro.ex̄ de elec.ne p̲ defectu.De hoc vide.ī.§.plt. A .Idē ī dc̄a.q.iz8. B

Utrū currat p̄scriptio ꝯ̄ eū q̲ aliq̲d diu soluit sine cā.R̄°.Nō currit s̄ pōt retinē q̄d nō de iure p̄stitit etiā si diu illud soluerit.C.de agri.⁊ cēsi.l.litibꝫ ex̄ de censi.puenit.16.q.3.clerici.⁊.c. si ep̄s. A .Idē nōt glo.10.q.3.c.q̲a. Notat᷑ etiā in dc̄a.q.iz8.ad fi. B

An currat p̄scriptio ꝯ̄ eū q̲ nō pōt agere? R̄°.Regularit᷑ non currit nisi postq̄ꝫ q̲s agē pōt iure nō impediēte. Un̄ ↄtra filiūfamilias nō currit p̄scri-ptio in rebꝫ aduēticijs.nisi ex q̊ fuerit

liberat⁹ a patria ptāte. nec mulieri in dote nisi soluto mr̄imōio ul' vito vergente ad inopiā. nec creditori nisi existēte debiti petēdi ↄditiōe uel adueniente die. Probant' h̄. C. d' ānali excep. l. i. ⁊. §. fi. ⁊. C. de iure do. l. in reb9. §. oīs. ⁊. C. de p̄scrip. 30. uel. 40. an. l. cuȝ notissimi. §. illud aūt. Ex quo nota ꝙ si credidi tibi centū usq3 ad decē ānos nō incipit currere p̄scriptio ꝯ me nisi p⁹ illos decē annos. A . Hoc habet' i dicto. §. illud. Et idē qd' in h̄. §. notat' in sū. eo. ti. q. 129. ſm Ray. B

PResumptio

triplicit' dicit'. Primo mō circa aliū ſm ꝙ iuriste coīter sumūt quā ⁊ Goff. diffinit sic. Presūptio ē alicuius facti dubij qn̄q3 plena qn̄q3 semiplena ꝓbatio. Et de hac hēs s̄. coīcare §. 18°. q incipit. Vtꝝ corp⁹ xp̄i debeat dari suspectis. ⁊ s̄. cleric⁹ 3°. §. fi. et s̄. mr̄imoniū 8°. §. 3°. ex̄ eo. p totū. A Et quale pc̄tm̄ possit circa h̄ occurrē. pat3 p Nico. de lira sup. 7°. Math. vbi dic. Sciēdū ꝙ aliqs pōt p̄sumē seu iudicare malū de ꝓx̄io multiplicit'. Vno mō ex euidētia facti. ut cū aliqs iudicat aliquē hōicidā qa vidit eū interficē hoīem. Et h̄ nullū est pc̄tm̄. Alio mō ex signis euidētib9. ut si aliqs iudicat fornicatoreȝ aliquē qa vidit eū nudū cū nuda. solū cū sola. Et h̄ similit' nullū est pc̄tm̄. 3° mō ex signis leuib9. Et in h̄ iudicio ē triplex grad⁹. Prim⁹ ē qn̄ ex leuib9 signis aliqs incipit dubitare de bonitate fratr̄. Et h̄ ē pc̄tm̄ veniale qa ꝓcedit ex hūana infirmitate. ⁊ hoc nō vocat' iudiciū. s. ꝓpe ſ suspitio. 2⁹ gradus ē qn̄ ex talib9 signis firmiter tenet in aīo ꝙ frater sit malus. Et h̄ ꝓpe dicit' iudiciū. qa iudiciū importat sn̄iam. Et h̄ est pc̄tm̄ mortale si malū qd' iudicat de fratre ex leuib9 signis sit d' genere pc̄ti mortalis. Pc̄tm̄ enī mortale ē qd' ꝯriat' caritati. Q2 aūt aliqs p̄dicto mō iudicet frēm ē ꝯ caritatē fraternā. 3⁹ grad⁹ est qn̄ ex leuib9 signis nō soluȝ p̄dicto mō iudicat sed etiā ꝓcedit ad punitionē fratr̄ sic d' facto. Et h̄ est graui⁹ qa nō solū est ꝯ caritatē ſ etiā ꝯ iusticie eq̄tatē. Et de talib9 intelligit' illud v̄bū. Nolite iudicare ⁊c̄. B . 2° mō dicit' p̄sūptio circa seip̄m. s. qn̄ aliqs vltra rōnē de seipso p̄sumit. De qua q̄dē Tho. sc̄da sc̄de. q. 130. dic ꝙ opponit' magnanimitati ſm excessū. ⁊ etiā p3 p ph̄m 4° ethicoꝝ. vbi dic ꝙ p̄sūptuosi ꝓpt' exteriorē fortunā fiūt despectores ⁊ iniuriatores aliorū. Et tal' p̄sūptio ut ibidē dic Tho. sine dubio pc̄tm̄ ē q̄i ꝯ nālem ordinē existēs. s. ut qs assumat ad agendū ea q̄ p̄ferunt' sue v̄tuti. qd' ptinet ad rōnem p̄sumptiōis sicut ip̄m nomē manifestat. Huic g̊ p̄sūptiōi ſm defectuȝ opponit' pusillanimitas. de qua habet' i. pusillanimitas. et int' h̄ vitia media v̄tus est magnanimitas. 3° modo dicit' presūptio circa deum. s. inordīata de deo spes. De qua Tho. sc̄da sc̄de. q. 21 dic sic. Sicut falsū est ꝙ de⁹ penitētib9 nō indulgeat uel ꝙ peccātes ad pn̄iaȝ nō ↄuertat. ita ⁊ falsū ē ꝙ in pc̄tō pseuerātib9 veniam ↄcedat ⁊ a bono ope cessantib9 gloriā largiat'. Cui extimationi ↄformit' se hab3 p̄sumptiōis motus ⁊ ideo ē pc̄tm̄ min⁹ tn̄ q̄3 desp̄atio quāto mag' ꝓpriū ē deo misereri ⁊ pcere q̄3 punire. Et h̄ p̄sūptio opponitur v̄tuti spei ⁊ vitio desp̄atiōis. de qua s̄. desperatio.

PRimas.

Quere s̄. patriarcha.

PRimitie. Primitia ſm Ray. eſt pars frugum ſiue fructuū dño offerēda. A. Idē in ſū. li° p̄. ti. 15. q. 46. B

Utrū hoīes teneant' ad ſoluendū p̄mitias. Rñ° ſcdm Tho. ſcda ſcde. q. 86. Primitie ptinent ad ius nāle. s. ut hō ex reb9 ſibi datis a deo aliqd exhibeat ad ei9 honorē. Sz qͫ talib9 pſonis. s. ſacerdotib9 exhibeant' aut de pmis fructib9 aut in tali quātitate. A. s. ſcdm modū in veteri teſtamēto determinatū. de quo ſequit'. B. h quidē fuit ī lege veteri iure dīno determinatuz. ī noua aūt lege diffinit' p determiatioēz eccl'ie ex qua hoīes obligant' ut pmitias ſoluāt ſm ɔſuetudinē patrie 7 īdigentiā miſtroꝝ eccl'ie. A. Con. Ray. ut in ſū. eo. ti. q. 47. B. Et qd ɔcludi etiā pōt quib9 dāde ſint. s. hiis q b9 eſt ɔſuetū 7 qui eis magis indigēt. A In ſū. eo. ti. q. 48. dr ſm Ray. 7 hoſti. qͫ pmitie dāde ſūt ſacerdoti prochiali Sed Goff. dic qͫ diuidēde ſūt ſicut decime ut ibi. de q̄ s̄. decime 3°. Hec pñt intelligi niſi aliud appareat de ɔſuetudine ut p̄tactū ē ſm Tho. B. Et eodē modo pz quota ps ſit dāda. Nā et ſm Inno. ex quo nō īuenit' expſſū de quātitate relinqt' arbitrio dand. niſi ɔſuetudo aliud inducat. Vn̄ 7 addit Ray. qͫ ſi eccl'ia eēt tenuis nec hr̄et ſacerdoſ vn̄ poſſet ſuſtētari ampli9 dandū eēt. A. i. ɔſuetudo eēt eligēda p quā amplī9 ſoluit'. uel ſaltem media qn̄ varie ſūt ɔſuetudīes ſm eūdē. ut in ſū. eo. ti. q. 49. B. ar. 10. q. 2. §. his. Ubi aūt nō eſt ɔſuetudo qͫ pmitie ſoluant' 7 eſt obtēta a tpe de q nō ē memoria. non ſoluentes ſm eū. excuſant'. A Hoc veꝝ ſcdm eūdē ſi h9mōi ɔſuetudo ſit ſine ɔtradictione obtenta. ut in dicta. q. 49. B

PRinceps. Quō princeps 7 qcūqz dns ſeculari ſubſit pape habet' s̄. papa. §. 3°. circa fi. Et de mā principis vide s̄. dns.

PRiuilegium quid ſit? Rñ°. Priuilegiū eſt p̄uatū ius ɔtra ius cōe indultū. Nā niſi aliqd īdulgēt nō eēt p̄uilegiū. ex̄ d̄ v̄. ſigl. abbate. ex̄ eo. ī his. A. Idē ī ſū. li° 2°. ti. 5. q. 159. ſm hoſti. 7 Goff. B

Utrū aliqd pſit p̄uilegiū qd ɔtinet ius cōe. Rñ°. Tale p̄uilegiū qnqz ɔcedit' ex̄ de pcura. qa in cauſis. 7 nō eſt fruſtra. h poti9 dat' multū ex cauſis. p̄ qa magis ſolet timeri qd ſpālit' phibet' q̄ꝫ qd gnālit'. 23. diſ. q̄ꝫ. A. hoſti. cui9 fuerūt dicta q in hoc. §. habent'. ut pz in ſū. eo. ti. q. 60. in hoc ſic dic. Magis cōſueuit timeri qd ſpālit' cauet' q̄ꝫ qd gnālit' indulget'. B. Itez multi qnqz ſciūt p̄uilegia talia 7 ignorāt iura. Itē cū frequent' iura male obſeruent' ipſa p p̄uilegia īnouāt'. ex̄ d̄ treu. 7 pa. c. 2°.

Quis poſſit ɔcedē priuilegiū? Rñ°. Quicūqz pōt legē facē 7 in qb9 pōt. poteſt 7 p̄uilegiū indulgē. ut papa ī ſpiritualib9. 7 qnqz etiā ī tpalib9 ut ī terris ſue tpalis iuriſdictionis. uel qn̄ iuriſdictio ad eū deuolueret'. ut dicit' s̄. papa. §. 4°. circa fi. Et nō h ſm Ber. qͫ eccl'ia Romana ſiue papa nūqꝫ ɔſueuit aliquē ɔtra ſe p̄uilegiare. ar. C. de ſacroſanc. ec. iubem9 nullā. 7 ar. ex̄ d̄ pſcrip. cū ex officij. Qd eſt ɔ eos q dicūt uel poti9 fingūt ſe hr̄e p̄uilegia qͫ poſſint iudicare de reſcriptis pape. et qͫ abſqꝫ eoꝝ approbatiōe nō ſit pcedēdū ſm reſcripta pape 7 h9mōi. Item pōt

cōcedere ꝑuilegiū imꝑator in tpalibꝰ ſ nūq̄ in ſpūalibꝰ qa de eis nil pōt ſtatuere. 96. diſ. bn̄ quidē. Itē pōt cōcedere puilegiū eps. ex̄ de reli. do. cōſtitutꝰ. ex̄ de ceſi. cū venerabil. 16. q. 2. viſis. ex̄ eo. cū oli. 2°. trāſo ꝓ. dū tn̄ faciat volūtatē ſui capli. ex̄ d iure pa. paſtoralis. ex̄ de exceſ. prela. ſicut vnire. Multo fortiꝰ patriarcha. ex̄ de cle. nō reſi. cū ad ſ. A .hoc fuit dictū Hoſti. q ⁊ addit. Et breuit intelligi poteſt ꝙ qcūq̄ pōt ↄſtitutionē facere. ⁊ qtenus ⁊ in qbꝰ pōt. ⁊ puilegiū ⁊ idulgētiā pōt dare. Et idē qd in ſ. §. notat ī ſū. eo. ti. q. 162. ſcdm eundē Hoſti. ⁊ Ber. ⁊ Goff. B .Quis aūt poſſit legē facē dequo ſ. lex. §. ꝓ. et 2°.

Quis poſſit puilegiū īterptari: Rꝰ ſm Hoſti. Si vba ſūt obſcura ſiue ambigua tūc eiꝰ ē interptati cuiꝰ ē ↄdere ⁊ interī negociū ſuſpendet. ex̄ de ſen. exco. int alia. ex̄ de iudi. cū veniſſent. Si vo nō ſint vba obſcura uel ābigua tūc dꝫ diligent tenor ↄſiderati. ex̄ eo. porro. ⁊ c. recepimꝰ. Et potiꝰ inſiſtendū eſt intētioni puilegii ꝙ vbis. 1. q. 1. marchio. 38. diſ. ſedulo. ex̄ de v. ſigſ. intelligētia. ⁊ c. in his. Et qātū fieri pōt latiſſime ē īterptandū. ex̄ de dona. cū dilectꝰ. ff. de cōſti. pnci. bn̄ficia. niſi p iudicet iuri alieno. qa tūc reducit ad ius cōe. ex̄ de cōſue. cū dilectꝰ. §. pſt. ⁊ ſi. dū tn̄ aliqd operet. ut ſ. §. ꝓ. Con. Inno. Ber. ⁊ Goff. A .Idē in ſū. eo. ti. q. 163. B

Utꝝ puilegiū amittat p actū ↄtiū uel nō credo. ⁊ in quāto tpe. Rꝰ. Multi circa hoc dixerunt multa. Vn̄ Ber. ex̄ de cōſti. cū acceſſiſſent. poſt multas opiones recitatas cōcludit ſic. Meliꝰ videt dicēdū ꝙ ſicut ſūt diuerſa puilegia ⁊ in diuerſis caſibꝰ cōceſſa. ſic qdlibet puilegiū locū hēat in ſuo caſu. ſicut in pſcriptiōe ī qua diuerſa tpa reqrunt. vide ſ. pſcriptio. A .Dic ꝙ puilegiū amittit aliqn̄ p actū ↄtiū. quo cāu ſi ſit cōceſſū ī fauorē pſonaꝝ amittit etiā p vnicū actū. ex̄ d ↄſti. cū acceſſiſſent. vbi dr̄ d qbuſdā canonicis qbꝰ fuerat cōceſſū ne tenerent hr̄e pmiceriū. Q ſi poſtmodū pmiceriū elegerit nō pnt ampliꝰ vti dicta cōceſſiōe. Si vo ſit cōceſſū in fauorē eccliē. puta ſi alicui religioni ſiue mōaſterio ſit conceſſū ꝙ nō teneat ſoluē decias. tūc nō amittit puilegiū niſi plarꝰ tanto tpe ↄtrauerit ꝙ pſcriptio ſit cōpleta ſaltē lapſu 30. annoꝝ. ex̄ de puile. ſi de terra ⁊ c. accedētibꝰ. lꝫ al pſcriptio non currat ↄ ecciam niſi. 40. ānis. qa cū puilegiū ↄ ius cōe cōcedat citiꝰ amittit. Nam de facili res ad nām eiꝰ reuertit ſm Hoſti. ⁊ in ſū. liº ꝓ. ti. 15. q. 14. Itē pditur p ↄtriam ſnīam. p pſcriptionē. p renūciationē. p reuocationē ⁊ p abuſionē. xi. q. 3. puilegiū. Et de his plenius notat p Hoſti. ut pꝫ in ſū. dcā. q. 14. et liº 2°. ti. 5. q. 164. B

Sed qd cū aliqs allegat et oſtēdit puilegiū ſ nō ſeruat ei: Rꝰ ſm Hoſti. Non dꝫ iſti īputari. ff. comodati. l. ad eos. nō obſtāte ſi obiciat ꝙ non fuit vſus uel ꝙ ↄtiū factū eſt. Quō enim vtet puilegio q vti non pmittit. Niſi forte ſi ſnīa ferret ↄ eū ⁊ nō appellaret ex̄ de ſen. ⁊ re iudi. ſuborta. Sꝫ ille qui ſe opponit puniedꝰ ē. ex̄ eo. dilecti. A Idē in ſū. liº 2°. ti. 5. q. 165. B

Qn̄ puilegiū dꝫ reuocari: Rꝰ ſm Hoſti. Nō decet ꝙ reuocet ſine cā. ſed cū cā pōt ⁊ dꝫ reuocari. utputa ſi aliqbus religioſis cōceſſū ſit puilegiū de nō dandis decimis. ppt eoꝝ pauptatē deinde ditati ſunt. ita ꝙ etiam dando

decimas pñt cõmode sustētari. ⁊ non
qñdo enormit͛ ledunt͛ ꝑrochiales ec-
clesie. deb; cessare priuilegiū. Et sic in
tellige ex͛ de deci. suggestum. ⁊ c. nup.
Itē si qs nō seruat priuilegia supioris
ↄcessa subdit͛. etiā ipsi⁹ priuilegiū me
rito reuocat͛. ex͛ eo. dilecti. S; nota h ꝙ
si supior ex certa sciā ↄfirmauit priui-
legiū ↄcessū ab inferiori nō poterit re-
uocari p⁹ea p inferiorē. 25. q. 2. priui
legia. p̊. et 2°. ⁊ c. sequētibꝫ. A. Idem ī
sū. eo. ti. q. 164. ſm Hosti. q ⁊ addit.
Ideo Imꝑator uel rex priuilegiū ↄces
sum eccl͞ie etiā p dñm papā quē ↄstat
supiorē eē oībꝫ ex certa sciā ↄfirmatū
nō poterit reuocare. B. De ꝑuilegiis
exēptiōis ⁊ de ipis exempti hēs plura
s̄. exemptus.

PRobatio. Per q̄ aliqua ꝓbant͛. R° ſm Ber. Sicut per
testes ⁊ instrumēta ꝓbant͛ aliqua. ita
etiā scriptura antiq̄ꝝ librorꝝ facit fidē
ex͛ eo. cū cām. ex͛ ꝺ ꝑscip. ad audiētiā.
Itē si repiat͛ scriptura i aliq̄ colūna uł
lapide ei stat͛. 24. q. 2. sane. 2°. S; ad
h Hosti. sic addit. Caue tñ tibi. qa nō
oīa talia faciunt plenā fidē s; illa tm̄ q̄
sub fideli custodia remanent. cetera
admīcula ꝑstant nō ꝓbationem. A.
Idē in sū. li° 2°. ti. 5. q. 177. vbi ⁊ addit͛
ꝙ dicta custodia deb; eē etia; publica
ſm eūdē Hosti. B.

PRofessio. De mā ꝓfessio-
nis q̄re s̄. nouiti⁹ ⁊ ī. religio 4°.

PRomissio. quid ꝺ illo
q aliqd ꝓmisit ⁊ p⁹ea non fa-
cit? R° ſm Tho. scꝺa scꝺe. q. iio. Si il-
le q ꝓmittit aliqd h; aīu; faciēdi qꝺ ꝓ
mittit nō mentit͛. qa non loqt͛ ↄ illud
qꝺ gerit in mēte. Si vo nō facit qꝺ ꝓ-
misit tūc videt͛ īfidelit͛ agē p h ꝙ ani-
mū mutat. Pōt tñ excusari ex duobꝫ.
Vno mō si ꝓmisit illud qꝺ ē maīfeste
illicitū. qa ꝓmittēdo peccauit. mutan
do aūt ꝓpositū bñ facit. A. Facit. 22
q. 4. in malis. B. Alio mō si sūt mu-
tate ↄditiōes ꝑsonaꝝ ⁊ negocioꝝ. Vt
enī dīc Seneca ī li° de bñficiis. ad h ꝙ
hō teneat͛ facē qꝺ ꝓmisit reqrit͛ ꝙ oīa
īmutata ꝑmaneāt. Vñ ⁊ apłus nō est
mentit⁹ nō implēs qꝺ ꝓmisit cum nō
iuit corinthū. 2. Cor. p̊. ⁊ h ꝓpt īpe-
dimēta q̄ supuenerūt. Et nō ſm Ber.
ꝙ ex nudo pacto siue ꝓmissiōe oritur
actio lic; ſm leges sit ↄ. Et ꝙ mortalit͛
peccat recedens a pacto. notat͛ h ex͛ de
pac. c. p̊. A. in glo. Et ad h facit qꝺ
notat Tho. scꝺa scꝺe. q. iio. arti. 4°. vi-
delic; ꝙ oē mēdaciū qꝺ venit ↄ hono-
rē dei uł dānū ꝓximi ꝑniciosū dicit͛ ⁊
mortale. B. In altnatiuis ꝓmissiōibꝫ
⁊ debit͛ electio ē debitoꝝ ⁊ sufficit alte
rū adimpleri. ī Insti. ꝺ act. §. ꝑterea.
ex͛ de re. iuꝝ. in altnatiuis. li° 6°.

PRudētia carnis vtꝝ sit pc̄tm̄. R° ſm Tho.
scꝺa scꝺe. q. 59. Prudētia carnis ꝓpe
dr̄ qñ aliqs bona carnis h; ut vltimu;
finē vite sue. Hoc aūt maīfestū ē ꝙ est
pc̄tm̄. qa p h deordinat͛ circa finē vlti
mū q ñ ↄsistit ī bonis corꝑis s; aīe. Vñ
ad Ro. 8°. Prudētia carnis īimica est
deo. Et si qdē prudētia carnis accipi-
atur ſm absolutā prudētie rōnē ita. s.
ꝙ in cura carnis ↄstituat͛ vltim⁹ finis
toti⁹ vite. sic ē pc̄tm̄ mortale. A. qa
prudētia ꝓpe ē circa ea q̄ sūt ad finem
toti⁹ vite studiosa inq̄sitio. ut pōt col
ligi p eūdē Tho. ⁊ in sū. li° 3°. ti. 34. q.
231. vbi notāt͛ oīa q̄ in h. c. habent͛. B

Si vō accipiat̄ ꝰm rōnē pticulare prudentie. sic est pctm̄ veniale. Cōtingit enī qñq; ꝙ aliqs inordinate afficit̄ ad aliqd dlectabile carnis absq; h ꝙ auertat̄ a deo p pctm̄ mortale. Vn̄ nō ɔstituit finē toti⁹ vite in delectatiōe carnis. Et sic hr̄e studiū ad hāc delectationē assequendā est pctm̄ veniale. Si vō aliqs curā carnis referat in finē honestū. puta cū aliqs studet ɔmestioni ꝓpt corpis sustētationē nō vocat̄ prudētia carnis. qa sic vtit̄ hō cura carnis ut ad finē pducat̄. Notādū etiā ꝙ sub prudētia carnis ɔprehēdit̄ etiā prudentia h⁹ seculi. qa etiā exteriores res mūdi appetim⁹ ꝓpter carnē.

P Vbes. Req̄re s̄. impubes.

P Vblice hone statis iusticia vide s̄. impedimentum 13°.

P Vdicitia. Sicut ponit Tho. scda scde. q. 151. nomen pudicitie a pudore sumit̄ in q̄ verecūdia significat̄. Et ideo oꝫ ꝙ pudicitia ꝓpe sit circa illa de qb⁹ hoīes magis verecūdant̄. Maxīe autē verecūdant̄ de actib⁹ venereis. ut dic Aug⁹. 14°. de ciuitate dei. Vn̄ neq; act⁹ ɔiugalis verecūdia caret. 7 h ideo. qa mot⁹ mēbrorū illoꝝ imꝑio rōnis nō subdit̄. Verecūdat̄ aūt hō nō solū de illa mixtione venerea s; etiā de qbuscūq; signis ei⁹. ut dic phs 2° rhetorice. Et iō pudicitia attēdit̄ circa venerea 7 p̄cipue circa signa venereoꝝ. sicut sūt aspect⁹ impudici. oscula. tact⁹. Et qa h magis solent dephendi. iō pudicitia magis respicit h⁹mōi exteriora signa. Castitas aūt magis respicit ipam venereā ɔmixtionē. Interdū tn̄ vnū ꝓ alio ponit̄.

P Vnitio. Sine culpa nisi sb sit cā non est aliqs puniend⁹ ex de re. iud. sine culpa. li° 6°. De pūitiōe quā hab; facē platus q̄re s̄. correctio p. Itē s̄. disciplina. Itē s̄. pena p. Itē de punitiōe an sit dimittēda ꝓpt scādalū vide. i. scandalū. §. 6°.

P Vrgatio qd est? R° ꝰm Ray. Est de obiecto crimine innocētie ostēsio. s. p iuramentū uel alio debito mō ꝰm Goff. 7 hab; duas spēs. Vna dr̄ purgatio canonica. Alia dr̄ vulgaris. Canonica fit qñq; p solum iuramentū ipsi⁹ diffamati. qñq; etiam p iuramētū testiū ɔpurgātiū. s. 7 iurantiū ꝙ credūt illū verū iurasse 7 innoxiū esse. Et ista purgatio approbat̄ tāq; bona. 2. q. 5. fere p totū. Vulgaris vō purgatio est q̄ a vulgo inuēta ē. ut ferri candenti. aque feruēti seu etiā frigide. duelli. 7 h⁹mōi. Hec in totū reꝓbata est tāq; a diabolo inuēta. 2. q. 5. mennā. 7. c. ɔsuluisti. 7. c. monomachiā. Et est ɔ illud Deut°. 6°. Math. 4°. et Luc. 4°. Non tēptabis dn̄m deū tuū. ut in. c. monomachiā. ī fi. et. 22. q. 2. querit̄. Et de ista mā hēs s̄. duellū. §. pl't. A. Idē in sū. li° 3°. ti. 31. q. i. et. 2. ꝰm Ray. et glo. ei⁹. B

¶ Sed qñ est indicēda purgatio? R°. Qñ qs est publice infamat⁹ de crimīe et ɔuinci nō pōt seu etiā nō excusat̄. ex de pur. cano. nos int̄ alia. A. uel etiā ꝓpt aliā crimīs vehemētē suspitionē ut in. c. int̄ sollicitudīes. ex eo. de quo ī. §. fi. B

¶ S; cū q̄t psonis oꝫ fieri purgatio? R° ꝰm Ray. Numerus cōpurgatorū taxabit̄ arbitrio boni iudicis. Qñq; n.

265

maioꝛ qn̄q; minoꝛ numer⁹ taxādus ē
fm ꝙ infamia uel crimē sūt magis uel
min⁹ grauia. z. q. 5. p̄sbyter. 7. c. om
nibꝫ. in fi. Vn̄ Inno. indixit cuidā de-
cano purgationē cū. 14. sui oꝛdis. ex̄ ꝺ
purga. cano. int̄ sollicitudines. 7 cuidā
ep̄o īdixit purgationē cū duobꝫ abba
tibus tm̄. ex̄ de pur. ca. cū in iuuētute
Et ad hē ex̄ de accu. cū. p. A. Idē ī sū.
eo. ti. q. 8. B

Quales debēt eē ꝯpurgatoꝛes? Rx°.
Si pn̄t hr̄i aliq eiusdē oꝛdīs uel digni
tatis hr̄i debēt. ex̄ de purga. ca. int̄ sol-
licitudīes. Al' si hr̄i nō possint puta qa
illi sūt inimici cu; alijs inferioꝝ oꝛdīs
uel etiā cū laicis posset qs se purgare.
z. q. 5. si legitīe. 7. c. oībꝫ. ī fi. ex̄ ꝺ pur
ga. cano. cū in iuuētute. dis. 8i. clerici.
Debēt tn̄ eē viri catholici. A. 7 vita
ꝓbati. ut in c. int̄ sollicitudīes. de q̊. ī.
B. 7 q ꝯuersationē 7 vitā ei⁹ etiam
trāsacto tp̄e nouerīt. A. nō solū in p̄
senti ut in tex. q seqt̄. B. ut in dicto
c. int̄ sollicitudines. 7. c. se. Quin etiā
cū mulieribꝫ religiosis 7 honestis pos-
set qs se purgare. 18. q. z. in decima.
in fi. A. Idē in dcā. q. 8. B

Coꝛam quibꝫ d; fieri purgatio? Rx°.
Si aliqs est infamat⁹ apud ppl'm deb;
se purgare in publico. Si apud cleru;
coꝛā clero. Si in vtroq; casu coꝛā iudi
ce. z3. dis. illud. zz. q. 5. de crimīe. A
Idē in dicta. q. 8. B

Que foꝛma iuramēti in purgatiōe?
Rx°. Foꝛma talis erit. Ego. N. iuro ꝙ
nō feci tale qd ꝑ me. nec mādaui. nec
ꝯsiliū nec fauoꝛē nec auctoꝛitatē dedi
dis. 50. si qs viduā. z. q. 5. auditū. ex̄
de purga. cano. q̄tiēs. 7. c. fi. Pōt etiā
addi. Nec ratum habui ꝙ meo noīe fa
ctū fuerit. ex̄ de testi. spo. cū ad sedē.
ff. de vi 7 vi arma. l. 3. §. cū ꝓcur. A

Quidā etiā addūt. nec sciui. uel si sci-
ui ꝓhibere nō potui. ut in dicta. q. 8.
vbi notant̄ oīa q̄ in isto. §. habent̄. B
Compurgatoꝛes v̊o iurabūt sic. Iuro
siue iuram⁹ ꝙ credim⁹ verū esse illud
qꝺ ipse iurauit. ex̄ eo. q̊tiens. Vel bre-
ui⁹ fm Goff. Infamat⁹ iurabit se īmu
nem a crimine de q̊ infamat̄. A. Hec
foꝛma expsse repꝛobat̄ ex̄ eo. c. fi. Ideo
ꝑ̇ma melioꝛ est. B. Et cōpurgatoꝛes
iurabūt se credē illū veꝝ iurasse.

Quid si infamat⁹ defecerīt in purga
tiōe? Rx°. Puniet̄ tāq; ꝯuict⁹. ex̄ de ac-
cusa. cū. p. 7 ex̄ de symo. de hō. et. c. in-
sinuatū. Si v̊o purgationē rite fecerit
iudex sine moꝛa 7 difficultate d; suspē
sionē si foꝛte facta fuerit relaxare 7 eū
ab infamia crimīs absoluē. A. Et eū
boni testīonij ānūciare. ut in. c. qꝺ se-
quit̄. B. ex̄ de pur. cano. ex tuaꝝ.

Quid si purgatio nō fuit rite facta?
Rx°. Si nō fuit facta coꝛā suo iudice ul'
etiā coꝛā eo. ꝟ fuit facta purgatio vul
garis etiā si infamat⁹ absolut⁹ fueīt. ni
hilomin⁹ tenebit̄ iteꝝ canōice se pur-
gare. ex̄ de pur. ca. ex tuaꝝ. 7. c. cū di-
lectis. A. Idē in dcā. q. 8. fm Ray. B

Vtꝝ purgatio sꝑ sit recipiēda qn̄ ī-
famat⁹ offert eā. Rx° fm Ray. Duo ca-
sus sūt in quibꝫ nō d; recipi. Vnus est
qn̄ crimē est notoꝛiū. Alter ē qn̄ est ac
cusatoꝛ 7 offert ꝓbationē. ex̄ ꝺ purga.
cano. c. z°. et. c. cū dilectis. A. Hoc
fuit dictū Ray. ut p; in dcā. q. 8. ꝑ di-
ctū. c. cū dilectis. siue. c. z. qꝺ ad hō ni-
hil facē videt̄. B

Vtꝝ iudex possit indicere purgati-
onē ei quē suspectū h; ip̄e tm̄. Rx°. Nō
nisi foꝛte accusat⁹ fueīt 7 remaneat su
spect⁹ suo ep̄o aut sacerdotibꝫ aut ho-
nestis viris. z. q. 5. oībꝫ. A. s. qn̄ ex
ipso ꝓcessu lic; delictum non sit plene

ꝓbatū.tn̄ accusat⁹ remanet suspectus etiā soli iudici.ut patȝ ī sū.eo.ti.q.9. vbi h̄ notanť ꝭm Ray.Et facit ex̄ eo. int sollicitudines. B

PUrgatoriū.

Ignis purgatorij etiā si eternus nō sit.miro tn̄ modo grauis ē.Excellit.n.oēm penā quā aliqs vnq̄ȝ passus ē in hac vita. Nūq̄ȝ in carne tanta pena inuēta est lȝ mirabilia martyres passi sint tormēta.⁊ multi nequiť quāta sepe sustinuerunt supplicia.h̄ de pe. dis.7.c.fi. A .Poti⁹ videť.§.pit. B Et q̄si eadē.25.dis.qualis.in fi. A Coniūcto.c.q in aliud. B

Que crimia purgant in purgatoīo ℞°. Nō capitalia ꝫ minuta.25.dis.§. al'ea.7.c.qualis hinc.Itē illa pc̄tā d' q bus nō fit sufficiēs pnīa.ut s̄.pnīa p̊. §.7°.⁊ pnia 2°.§.4°. A .Clari⁹.In purgatorio purganť pc̄tā d' sui nā venialia uel q̄ sūt facta venialia p pnīaȝ vetam si de eis nō est plene satisfactū.de pe.dis.7.§.fi. B

Utrū̄ existētes ī purgatorio possint iuuari ab existētib⁹ ī h̄ seculo. ℞° ꝭm Pe.Sic.ut pȝ 2° Mach.12°.Sancta ⁊ salubris est cogitatio ꝓ defunctis exorare ut a pc̄tis soluanť.Nam ⁊ aplus.i. Cor.12°.loqť de corpe mystico ad sīitudinē corpis hūani. A .Corp⁹ mysticū dr̄ ecclīa Ro.12°.ibi.Multi vnū corpus ꝛc. B .In corpe vō hūano nā p vnū membrū supplet indigentiam alterius.Ergo cū gratia sit potentior q̄ȝ natura in corpe mystico vnū mēbruȝ potest supplere indigentiam alterius. Et hinc est q̄ suffragia membrorū ecclesie pn̄t ꝓdesse mēbris indigentib⁹. Quia vō p mortē non desinūt esse mēbra eiusdē corpis suffragia viuorū possūt ꝓdesse etiā defunct'.Un̄ Aug⁹.Nō est negandū spem defunctorū pietate suorū viuētiū posse releuari.Cō.Tho. in 4°.dis.45.A .Idē ī sū.li° 3°.ti.34.q. 164.B.Et d' hac mā vid.ī.suffragiū.

PUrificatio p⁹ partū.

Utrū ꝓpter partū debeāt mulieres abstinē ab īgressu ecclie.℞°. Si intrare volūt ecclīaȝ ad agēdū gratias nō peccāt nec sūt ꝓhibēde. Si tn̄ ex veneratiōe volūt aliq̄ȝtulū abstinē deuotio earū n̄ ē īprobāda.ex̄ eo.c.vno

Utrū vir cognoscēs vxorē an̄ purificationē p⁹ partū peccet mortaliť.℞° ꝭm xo.Nō credo.licȝ videať d.5.dis. ad eius.33.q.4.si cā.32.q.4.origo.et q.7.nō solū.Oīa illa capl'a loquūť de honestate ⁊ ꝯsilio.Sed q vxori debitū reddit his tpib⁹ nō peccat ꝫ tamen de honestate ⁊ ꝯsilio nō debȝ reddere nisi timeať fornicatio sicut notať dcō c.ad ei⁹. A .in glo.q̄ dicit q̄ iō his tēporib⁹ ꝓhibeť vsus mr̄imōialis.quia ex tali coitu nascunť filij morbosi ⁊ leprosi. Itē dic q̄ si mulier petit a viro debitū tpe mēstrui uel purificationis nō dȝ reddē nisi timeať de fornicatiōe Et sic īnuit q̄ dictū Aug.nō sit de ꝯsilio ꝫ de debito.Puto q̄ pōt distingui inť exactū ⁊ exigentē ꝭm q̄ p̄dictū est de tpe solēnitatū ⁊ ieiuniorū.s̄.debitū ꝯiugale.§.6°.cū additiōib⁹. B

PUsillaitas vtrū sit pc̄tm̄.

℞° ꝭm Tho.scd'a scd'e q.133.Sicut p p̄sūptionē aliqs excedit ꝓportionē sue potētie dū nitiť ad maiora q̄ȝ possit.ita ⁊ pusillanim⁹ deficit a ꝓportiōe sue potētie dū recusat in illud tendere qd' est sue potētie ꝯmēsuratū.Et iō sicut p̄sūptio ē pc̄tm̄ ita et

pusillanimitas. q̄a est ɔ̄nālez ordinē quo vnaq̄eq; res nāliter inclinat̄ ad exequēdam actionē cōmensuratā sue potētie. Inde est ꝙ seruus accepta pe, cunia dn̄i sui fodit in terrā neq; operatus est ex ea ꝓpt̄ quendā pusillanimitad timorē punit̄ a dn̄o. ut hr̄ Math. 25°. et Luc. 19°. De p̄sūptione habet̄ s̄. presumptio.

QVarta

QVarta multiplex ē. s. falcidia. trebellianica ⁊ legitiā siue debita filijs iure nature q̄ est redacta ad tertiā. De his trib; habet̄ s̄. legitima. §. p̊. Est ⁊ quarta de funeralib; quā debēt predicatores ⁊ mīores de sepultur̄ apud eos. ut. ī. sepultura 3°. §. p̊.

QVestuarij.

QVestores qui discurrūt pro elemosynis ꝓhibēt̄ admitti nisi exhibeant veras litteras ap̄licas uel diocesani. A . Littere aūt ap̄lice acceptari nō debēt ꝑus ꝙ fuerit ꝑ diocesanū diligent̄ examīate. ut in cle. abusionib;. ex̄ de pe. ⁊ re. B . ⁊ nihil ꝓponāt nisi quod in litter̄ ɔtinet̄. Et ponit̄ forma litteraꝝ ex̄ de pe. ⁊ re. cū ex eo. B

¶ Questuarij tales debēt eē modesti ⁊ discreti ⁊ ne in tabernis aut alijs incōgruis locis hospitent̄. nec faciāt incōgruas expēsas nec assumāt habitū falſe religiōis. ex̄ de pe. ⁊ re. cū ex eo.

¶ Ad questuarios nullaten⁹ ꝑtinet p̄dicare ſ; tm̄ caritatiua subsidia petē. et indulgentiā si quā habent exponē. ex̄ de hereti. ut officiū. li° 6°. ⁊ in cle. abusiōib;. de peni. Et si ꝑ eos impediret̄ officiū inq̄sitoꝝ pn̄t ⁊ debent ab ipsis ɔpesci ⁊ remoueri a p̄dicatione. ut in dicto. c. ut officiū.

¶ Questores nō debent ɔcedē indulgentias motu suo d̾ facto, nec dispēsare sup vot̄. nec absoluē a piurijs homicidijs ⁊ alijs pctīs ɔfitētes sibi. A . Et sic videt̄ eis penit⁹ interdictū officiū audiēdaꝝ ɔfessionū. Sed forte h̄ intelligit̄ de grauiorib; ⁊ reseruat̄. sicut p; in exēplis posit̄. ⁊ ꝑ rōnē dicte cle. abusionib;. s. ne auctoritas clauiū veīat in ɔtemptū. B . Nec male ablata incerta data sibi aliqua pecunie quātitate remittē. Nec tertiā aut quartā ꝑtē ⁊ h⁹mōi de iniūctis penitētijs relaxare. Nec aīam ut mendacit̄ asserunt de purgatorio trahē. Nec plenā pctōꝝ remissionē indulgere. Nec a pena et culpa absoluē. Et oīa priuilegia sup p̄dictis ul' aliquo p̄dictoꝝ reuocata sūt ut in cle. abusionib;. de pe.

RAptor p̊.

RAptor p̊. s. q̄n ꝑ violētiam q̄s rapit res alienas. Cui⁹ pena ē ſm leges ꝙ si agat̄ infra ānū ciuilit̄ punit̄ in quadruplū cōputata. s. ipsa re. Post annū vō in simplum. ff. vi bo. rap. l. i. et. 2. Et ad istā penā raptor quidē tenetur solū postq̄ ɔdēnatus ē. ut ponit Tho. scd'a scd'e. q. 62. A . De h̄ lati⁹ est dictū s̄. pedagiū. §. 2°. cū additiōe. B . Si vō agat̄ criminalit̄ tūc ꝓpter vim sine armis punit̄ in tertiā ꝑtem bonoꝝ ⁊ fit infamis. ff. de vi pu. l. i. p̊ tn̄so. ⁊. l. fi. Et de h̄ vide s̄. infamis. Si aūt cū armis. punit̄ deportatiōe. s. q̄a deportabatur in insulā ⁊ ꝑdebat oīa bona sua ut in Insti. de pub. iudi. §. Itē lex iulia. de vi. Scd'm canōes vō raptor multiplicit̄ punit̄. Et p̄ma pena est q̄a excoīcatur. s. ab illo ep̄o in cuius ep̄atu

rapinā fecit. ex͂ eo. c. p̊. 6. q. 3. placuit. Itē denegat̃ ei pnīa nisi restituat abla ta. uel plenā securitatē de reddēdo fa- ciat si hēat unde possit. Si uo cū hrēt unde posset distulit accipe pnīa; usq; ad mortē. 7 sic non pōt satisfacē. si pe tat pnīa; dabit̃ ei 7 etiā viaticū. Si uo decedit ī penitēs. tūc 7 viaticū 7 sepul tura denegabit̃. ex͂ eo. sup eo. 7. c. in lit teris. Q si non hēat unde reddat. nec hēdes nec ꝓping volūt satisfacē. ipse tñ ↄtrit⁹ facit qđ pōt licz tarde. nō pua bit pnīa 7 viatico s; tñ sepultura dene gabit̃. qđ statutū ē ad terrorē aliorū. Presbyteri uo qui ↄ̄ pdicta fecerīt se- peliēdo ī pm 7 h⁹mōi debēt deponi ab officio 7 bñficio. ut in dcō. c. sup eo. Sed tñ de occultis raptorib; fm Inno. nō deb; talis rigor seruari. ar. ex͂ eo. in lr̃is. A. In dcō. c. sup eo. sic dr̃. Statu im⁹ ut qcūq; ex his qui violent̃ surre- xerint in rapinā siue ecclīaꝝ violatio- nem manifeste fuerit dephēsus. nisi p̊ us ablata restituat si poterit. ul' emen dandi plenā 7 firmā securitatē feceīt pnīe bñficiū ei penit⁹ deneget̃. Si uo usq; ad obitū in ↄtūacia sua durauerit 7 in extremis posit⁹ remediū pnīe po- stulauerit humilit̃. si emēdationē uel emēdandi securitatē p̄stiterit. ei pnīa 7 sepultura ecclesiastica ↄcedat̃. Qui autē in sanitate obstinata mēte nō pe nituerit uel emēdauerit. 7 in morte se curitate; prestare nequerit. solēnitas penitētie parum prodesse videt̃ sicut credim⁹. Sed de pctō ↄtrito viaticum nō negetur. ita tamē q̊ null⁹ clericoꝝ sepulture eius intersit nec eius elemo synam p̄sumat accipe. Q si qui cleri- corū uel p̄sbyteroꝝ contra hoc in vita uel in morte penitētias date uel sepul ture interesse ul' eoꝝ elemosynas accipe

temptauerint seu h⁹mōi rapine ꝑtici- pes inuēti fuerīt. ordinis sui dānū ir- recuꝑabilit̃ patiant̃ 7 eccliastico bñfi cio careant. h ibi. Et h. c. intelligit̃ de publico raptore. ut 7 notat̃ in sū. li° p̊. ti. 16. q. 6. vbi etiā subiūgit̃ fm Goff. q̊ si dictus raptor in morte satisfacere non pōt. ↄtrito viaticū cōcedit̃ sed se pultura denegat̃. ut dicit decre. super eo. Si uo in morte ↄstitut⁹ satisfacere ꝓmittit si ↄualescat. 7 ante satisfactio nem decesserit. nō denegabit̃ sepultu- ra. sed heredes ad satisfactionē ↄpellē tur. ex͂ de rapto. in lr̃is. Et q̊ hoc casu sepultura negat̃ q̃uis viaticū ↄcedat̃ fit ad terrorē uel fit ad cōuersionē he- redū qui nolūt satisfacere ut p hoc ad satisfactionē īducātur ut dicūt Goff. 7 Ray. Et addit Ray. Vel dic hāc cō- stitutionē localē esse. Videtur. n. iure nouo q̊ si qs esset etiā ꝓ h⁹mōi crimi- nib; excoīcat⁹. 7 dū in extremis agēt iuxta formā ecclesie esset absolut⁹. nō deberet cimiteriū; 7 alia ei suffragia ec clesiastica denegari. sed ei⁹ heredes et ꝓpinqui ad quos bona ꝑueniūt ipsi⁹ ut ꝓ eo satisfaciant sūt ecclesiastica cē sura ↄpellēdi. ex͂ de sepul. c. parrochia no. Hosti. in sū. dicit simplicit̃ q̊ ei se- pultura denegatur. ut dicit decre. sup eo. licz viaticū concedatur quod mai⁹ est. Et hoc fit ad terrorem 7 ꝓpter ino bedientiam 7 ↄtumaciam sua in qua longo tempore stetit. Si uo super hoc nūq; fuit admonit⁹. ul' fuit admonit⁹ sed modico tpe ↄtumax stetit. absolu tus ꝑ ꝓpriū sacerdotē erit sepeliēdus. 7 hēdes ↄpellēdi sūt satisfacē iuxta fa cultates defuncti. ut ex͂ de rapto. ī lit- teris. Quasi idē dicit ī pe Hosti. ī glo. sup dcō. c. sup eo. h ibi. B. De pena etiā raptorū vide s. furtū. §. 3°

267

Utrum rapina sit grauius pctm q̃ furtum. R̷ꝫ. ſm Tho. ſcđa ſcđe. q. 66. Sic. Nã violẽtia eſt magis ꝯ voluntatẽ q̃ cõtra ignorãtiã. Itẽ qa p rapinã non ſolũ infert̃ alicui dãnuꝫ in rebꝫ ſed etiã ĩgit in quandã pſone iiuriã. Q autez hoĩes minꝰ verecũdant̃ de rapina q̃ d furto ex h̄ eſt q hoĩes ſenſibilibꝫ inhetẽtes magis gloriant̃ de ṽtute exteriori que magis manifeſtat̃ in rapina q̃ de ṽtute iteriori que tollit̃ p pctm̃. Et iõ minꝰ verecũdant̃ de rapina. Ad mãm raptoꝝ ptinẽ põt s̃. latro. et s̃. naufragiũ. ⁊ s̃. pirrata. ⁊ s̃. predo. ⁊. ĩ. reſtitutio p totũ. Nõ licet rape a ſarracenis tpe treuge. ĩ. treuga.

Raptor 2ᵒ s. pſonarũ. Raptor dr̃ non ſolũ rerũ ut in pcedenti. c. ſ etiã pſonaruꝫ. ⁊ ſicut ab illo dicit̃ rapina ita ⁊ ab iſto dr̃ raptꝰ. ⁊ cõmittit̃ qñ puella violent̃ rapit̃ ut in ppetuũ teneat̃. uel etiã qñ non ipſa ſed vſus eiꝰ violẽt̃ rapit̃. 36. q. i. §. ex hac. Itẽ raptꝰ non ſolũ ꝯmittit̃ in ṽgine ſ etiã large ſũptus in vidua ⁊ ſanctimoniali. 36. q. z. raptores. ⁊. c. ſi quis nõ dicam. Et de hac mã h̄es s̃. luxuria. §. p̃. A. De iſto raptu clarius dictũ eſt s̃. fornicatio in pncipio. cum additione. B

Que pena raptoris. R̷ꝫ. Scđm leges pena ẽ ut capite puniat̃. Et ſi ĩgenuã rapuit eiꝰ ſ bſtãtia rapte applicet̃. Secꝰ ſi ancillã ul' libertã. qa tunc decapitat̃ qdem ſ nõ pdit ſubſtãtiã. Et intelligit̃ ſi rapuit mulierẽ honeſtã. Secꝰ ſi meretricem qa ſm leges nõ punit̃. ut C. de adul. l. que adulteriũ. A. Non punit̃. s. pdicta pena. Ab aliis aũt penis nõ repit̃ ĩmunis. B. Itẽ nõ diſtĩguit̃ vtꝝ volentẽ qs rapiat aut inuitã ſponſam, ppam aut alienã. ꝯiugatã ul' nõ ꝯiugatã. Itẽ non põt puella rapta ꝯtrahẽ cũ raptore. Itẽ oẽs fautores raptoꝝ capite puniũt̃. Probant̃ hec oĩa C. de rap. vir. raptores. Scđm canões ṽo alit̃ puniũt̃. Nam raptor efficit̃ ſeruus rapte. niſi velit ſe redimẽ. 36. q. i. de raptoribꝫ. A. Et ibi pꝫ q ſi mulier volũtarie rapta eſt. raptor obligat̃ patri ipſiꝰ rapte ad pdicta. s. ad ſeruiendũ uel ad ſe redimendũ. B. Hec aũt pena põt infligi in foro iudiciali nõ ãt in pniali. Itẽ raptor dꝫ excoĩcari cum fautoribꝫ ſuis. 36. q. z. c. p̃. et 4ᵒ. Itez ſi rapta velit cõtrahẽ cũ raptore. põt. ex eo. accedẽs. Itẽ nõ intelligit̃ raptor ſi rapuit ſponſam, ppam 36. q. i. lex illia. et. q. z. de puellis. ⁊. c. ſi quis virginẽ. ex eo. cũ cauſam. Itez raptus nõ eſt vbi puella ꝯſentit. ut in dcõ. c. cũ cauſam. A. s. qñ prius ꝯſentit in mr̃imoniũ licꝫ ꝯ volũtatẽ parentũ. ut ibi Secus ſi ꝯſentit ſolũ rapine. qa tũc bñ dicit̃ raptus. ⁊ punit̃ raptor. dcõ. c. de raptoribꝫ. ⁊ s̃. tactũ eſt. B. An q deflorat virginez teneat̃ eam ducere uel maritare h̄es s̃. luxuria. §. z. A. Aduertendũ etiã ſcđm leges q raptores filioꝝ ſeu ſeducẽtes filios a patribꝫ ſi ſũt nobiles dãnant̃ in metallũ. Si nõ ſũt nobiles aut ſi pluries h̄ ꝯmiſerunt dãnant̃ ad mortẽ. Et ſeruꝰ uel libertꝰ ſubiicitur beſtiis. C. de plagiariis. l. fi. ⁊ ibi glo. B

Ratiociniis obligati vide s̃. obligatꝰ.

Recõciliatio eccleſie vide s̃. conſecratio 2ᵒ. §. 4ᵒ. Itẽ de recõciliatiõe cimiterii. s̃. cõſecratio 4ᵒ. §. 2ᵒ.

Religio ꝑ cōit. vtꝝ liceat nouam religionē adīuenire. Rᷤ. Nullo modo. ex̄ ꝺe reli. ꝺo. religionū. liᵒ 6ᵒ. A. qa q religionē aſſumē cupit ꝺeƀ vnā ꝺe approbatꝭ accipe. extra ꝺe reli. ꝺo. c. fi. B

¶ Vtꝝ illi qui ꝯſtruūt hoſpitalia mutant habitū. accipiūt certū ſignū. aliquā etiā hoſpitalitatē exercēt. tn̄ hn̄t vxores ⁊ ꝓpriū. ſint aliq̊ mō ꝺicēꝺi religioſi ſeu ꝑſone eccl̄iaſtice. Rᷤ. Si hoc fit ſine auctoītate epi tūc nullo modo ꝺebēt ꝺici eccl̄iaſtice ꝑſone nec religioſi. 93. ꝺiſ. nulla. A. Nō obſtāte ꝯſuetuꝺīe ꝯ̄tria. qa oīo irrōnabilꝭ eſt ſcꝺm Hoſti. et in ſū. liᵒ 3ᵒ. ti. 28. q. 24. B
Si aūt fiat auctoꝛitate epi tunc locus qꝺem religioſus cēſet̄. ex̄ ꝺe reli. ꝺo. c. 3ᵒ et 4ᵒ. Perſone quoqꝫ ſi ꝓmittāt obeꝺientiā ⁊ caſte viuē cū vxoꝛe ⁊ ea moꝛtua aliā nō ꝺucē ⁊ ꝓpriū nō hr̄e. ꝑſone eccl̄iaſtice ſūt ⁊ quoꝺāmō religioſi ꝺici pn̄t. Nec obſtat ꝙ vxoꝛē aliquis talis hēat. Nā ⁊ intelligit̄ caſte viuē. 31. ꝺiſ. Nicena. A. Etiā ſi vtat̄ mr̄imonio ꝺūmō honeſte. ut ex eo. c. patꝫ B. Itē non obſtat ꝙ q̄i ꝓpriū hꝫ. qa illuꝺ pōt hr̄e rōne aꝺmiſtratiōis. nō tn̄ ꝓpe religioſus ꝺici pōt niſi ꝓmittat aliquā approbatā regulam. ex̄ ꝺe reli. ꝺo. c. fi. Nec pōt tali ꝯmitti aꝺmīſtratio ſpūaliū ſi laicꝰ eſt. A. Nec in hoc vr̄ excuſare epi auctoꝛitas ſm Hoſti. q ⁊ aꝺꝺit. Cōſulimꝰ etiā epis ut talibꝫ quo aꝺ oēs ꝺ̄ vna ꝺioceſi vnifoꝛmem habitū ⁊ regulā certā traꝺāt. Cōſulimus etiā ꝙ eis graue nō erit ſicut creꝺimꝰ ꝙ librā piperis uel cere uel aliuꝫ certū cenſū ī ſignū ſubiectiōis ſibi teneāt ⁊ ut eoꝝ ꝓtectio euiꝺētiꝰ eluceſcat. ut in ꝺcā. q. 24. B

¶ Vtꝝ occaſiōe religiōis p̄termittenꝺa ſint pietatꝭ officia ī ꝑentes. Rᷤ ſm Tho. in q̊libet. Alit̄ ꝺicēꝺuꝫ ē ꝺe illo q nōꝺū religionē intrauit. ⁊ alit̄ ꝺe illo q in religiōe iā ꝓfeſſus ē. Qui enī nōꝺū intrauit ſi viꝺeat pr̄em ſuū in magna nccītate ⁊ cui ꝑ aliū ſubueniri nō poſſit. nō ꝺꝫ religionē intrare ſ ꝺꝫ miniſtrare ꝑentibꝫ maxīe ſi abſqꝫ ꝑiculo pc̄ī poſſit in ſeculo remanere. Si v̊o ꝑ aliū poſſit ꝑentibꝫ ſuis mīſtrari. pōt ſi vult religionē ītrare. Vn̄ Criſoꝰ exponēs illuꝺ Math. 8ᵒ. ⁊ Luc. 9ᵒ. Dimitte moꝛtuos ſepelire moꝛtuos ſuos ꝺic̄ ꝙ malū eſt abꝺucē hoīem a ſpūalibꝫ ⁊ maxie cū fuerint q mīſteriū ꝑentū cōpleāt. Extabant enī aliq q ꝯplere poſſent illiꝰ funerꝭ ſepulturaꝫ. Poſtq̄ꝫ v̊o iam aliqs ē in religiōe ꝓfeſſus moꝛtuꝰ eſt mūꝺo. Vn̄ ꝑ ſpūalē moꝛtē ꝺeobligatur a cura īpenꝺēꝺa parētibꝫ. ſicut etiā ꝺeobligaret̄ ꝑ moꝛtē coꝛꝑaleꝫ. Et iō nō peccat nec ꝯ̄ p̄ceptū ꝺei agit ſi in clauſtro remāeat ſꝫ p̄cepto p̄lati ꝑentū mīſtratiōe p̄tmiſſa. Etenī factꝰ eſt īpotēs aꝺ reꝺꝺēꝺū ꝺebitū miniſteriū abſqꝫ ꝓpa culpa. Deƀ tn̄ q̄ꝫtū pōt ſalua oꝛꝺīſ ſui obeꝺiētia ſatagē ut ꝑ ſe uꝉ ꝑ aliū ſuis ꝑentibꝫ ſubueīat̄ ſi ī nccītate fuerint. Iꝺē etiā Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 189. A. Iꝺē ī ſū. eo. ti. q. 12. Et iꝺē nōt Nico. ꝺe lira ſup. 15ᵒ. Math. B

¶ Scꝺm qꝺ attēꝺit̄ ḡꝺꝰ ꝺiuerſaꝝ religionū? Rᷤ ſm Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 188. Sūmū ḡꝺū ī religiōibꝫ tenent q oꝛꝺināt̄ aꝺ ꝺocēꝺū ſiue aꝺ p̄ꝺicāꝺū. A. ſꝫ veꝝ ceterꝭ equalit̄ cōputatꝭ. Alꝉ ſecꝰ. ut patꝫ in ſtatu clerici ſecularꝭ et curati q oꝛꝺinat̄ aꝺ p̄ꝺicanꝺū. ex̄ ꝺe cele. miſ. ſane. §. ſacerꝺos. ⁊ tn̄ ſtatus eiꝰ mīoꝛ eſt ſtatu regulariū etiā aꝺ p̄ꝺicāꝺum nō ꝺeputatoꝝ. 19. q. 2. ꝺue ſunt. in fi.

261

Et idē qđ h notat̄ ī sū. eo. ti. q. zi. B
Secūdū tenēt illi q ordināt̄ ad ꝯtem-
plationē. Tertiū illi q occupant̄ circa
exteriores actiōes. In singulis aūt ho
rū graduū pōt attendi ꝑeminētia sm
ꝙ vna religio ordinat̄ ad altiorē actū
in eodē genere. sicut int̄ opa vite acti-
ue poti⁹ est redimē captiuos ꝙ̄ recipe
hospites. ⁊ in opib⁹ ꝯtēplatiue potior
est orō ꝙ̄ lectio. Pōt etiā attēdi ꝑemi
nētia si vna eaꝝ ad plura horū ordiet̄
ꝙ̄ alia. uel si ꝯueniētiora statuta hēat
ad finē ꝓpositū ꝯsequendū. Utꝝ aūt
pfectior sit religio solitarioꝝ ꝙ̄ in soci
etate viuētiū vide s. heremita. §. p̊.

Utꝝ religiosus peccet mortaliter
trāsgrediēdo ea que sūt in regula. R̄
sm Tho. scđa scđe. q. 186. Uotū ꝓfessi
onis respicit ꝑncipalit̄ tria. s. paupta
tem ꝯtinētiā ⁊ obediētiā. ⁊ horū trās
gressio obligat ad mortale. Alioꝝ aūt
trāsgressio nō obligat nisi uel ꝓpt ꝯtē
ptū regule qa h directe ꝯtriat̄ ꝓfessiōi
p quā vouit aliqs regularē vitam. A
qa. s. religiosus nō tenetur esse pfect⁹
sed ad pfectionē tendē. cui ꝯtriat̄ pfe-
ctionis ꝯtēptus sm eundē Tho. scđa
scđe. q. 186. arti. 9°. B. uel ꝓpt ꝑcep
tū siue a ꝑlato oreten⁹ factū siue in re-
gula expssū. qa h esset facere ꝯ obediē
tie votū. Nō aūt q ꝓfitetur vouet ser
uare oīa que sūt in regula ꝫ vouet re-
gularē vitā q̄ eēntialit̄ ꝯsistit in trib⁹
ꝑdictis. Uñ ⁊ in qbusdam religiōib⁹
cauti⁹ aliq ꝓfitent̄ nō quidē regulā. ꝫ
viuere sm regulā. i. intendere ad h ꝙ
aliqs mores suos informet sm regula
sicut sm quoddā exēplar. Et h tollit̄
p ꝯtemptū. In qbusdā aūt religiōib⁹
adhuc cauti⁹ ꝓfitētur obedientiā sm
regulā. ita ꝙ ꝓfessiōi nō ꝯtriatur nisi
illud qđ est ꝯ ꝑceptū regule. Trāsgres
sio v̊o aliorū obligat solū ad pctm̄ ve
niale. qa talia sūt quedā dispositiōes
ad ꝑncipalia vota. In aliqua tñ religi
one. s. fratrū ꝑdicatoꝝ talis trāsgres-
sio uel omissio constitutionū ipoꝝ ex
suo genere non obligat ad culpā neq̄
mortalē neq̄ venialē ꝫ solū ad penam
taxatā. qa p hūc modū ad talia obser
uāda obligant̄ q tñ possent uel venia
liter uel mortalit̄ peccare ex negligen
tia uel libidīe siue ꝯtēptu. A. Con.
Ul. ut in sū. li° 3°. ti. 33. q. 25. B

Utꝝ religiosus eodē genere pctī g̃-
uius peccet ꝙ̄ sclaris. R̄ sm Tho. vbi
s. Pctm̄ religiosi pōt eē g̃ui⁹ pctō scla
riū eiusdē spēi triplicit̄. Primo si sit ꝯ
votū religiōis puta si religiosus forni
cetur uel furetur. qa fornicādo facit ꝯ
votū ꝯtinētie. ⁊ furādo facit ꝯ votū
pauptatꝭ. z° mō si ex ꝯtēptu peccet qa
ex h videtur eē magꝭ ingrat⁹ diuinis of
ficiis uel bñficiis qb⁹ ē sublimatus ad
statū pfectiōis. sicut apl's dic̄ Heb. x°.
Quāto fidelis grauiora meretur supplicia
ex h ꝙ peccādo filiū dei ꝯculcat p ꝯtē
ptū. Uñ ⁊ dñs ꝯq̄ritur Iere. xi°. Quid
est ꝙ dilectus me⁹ in domo mea facit
scelera multa? 3° mō pctm̄ religiosi po
test eē g̃ui⁹ propt̄ scādalū. qa ad vitā
ei⁹ plures respiciūt. Si v̊o religiosus
nō ex ꝯtēptu ꝫ ex īfirmitate uł ig̊ran-
tia aliqđ pctm̄ qđ non ē ꝯ votū sue ꝓ
fessionis ꝯmittit absq̄ scādalo. puta ī
occulto. leui⁹ peccat ī eodē gnē pctī ꝙ̄
sclaris. qa pctm̄ ei⁹ si sit leue absorbet̄
ex multꝭ bonis q̄ facit. ⁊ si sit mortale.
facili⁹ ab eo resurgit. p̊ qdē ꝓpt intēti
onē quā h̄z erectā ad deū. q. ⁊. si ad ho-
rā intcipiat̄ de facili ad pstinā repat̄.
Itē scit delicta corrigē. iuuat̄ etiā a so
ciis ad resurgēdū. sm illud Ecclīastes
4°. Si vn⁹ ceciderit ab altero fulciet̄.

Ve soli. quia si ceciderit non hƺ subleuantē. A. Idē in sū. eo. ti. q. 26. B

¶ Quid ꝯsulendū eiectis ⁊ fugitiuis q non pn̄t ipetrare recōciliationē ꝺm formā decre. ex̄ ꝺ regu. c. fi. A. Ibi dr̄ ꝙ debēt tales reqri ⁊ ad reuertēdū cōpelli ⁊ sic forti9 recipi. salua tn̄ ordinis disciplina. i. ꝺm ꝯueniētiā regule. ⁊ sic pn̄t subijci discipline ⁊ coertioni. B nec īueniūt religionē ī qua recipiant? R° ꝺm Ray. Tenent viuē regularit ⁊ honeste tā apostate ꝙ eiecti. A. Hoc dictū videt poti9 fuisse glo. Ray. ut pƺ in sū. li° 3°. ti. 28. q. 2. vbi dic h̄ glo. B

¶ Quid de his q̄ lucrat monach9 fugitiu9 seu apostata? R°. Totū mōasterio suo lucrat. 18. q. 2. abbates. ⁊ sicut Inno. dicit. etiā si vetante mōasterio acqrit. ff. de acq. re. do. etiā. Sƺ ꝺm eūdem si mōach9 sit eiect9 ea q̄ lucrat nulli acqrit nec valet ꝯtractus ei9. Et addit. Posset tn̄ dici ꝙ acqrit epō a cui9 iurisdictiōe non ē absolut9. Vide etiā hūc casū s̄. apostasia 5°. §. 2°. A. ⁊ ibi de h̄ clari9 dictū est. B

¶ Utrū piculū sit religiosis siue mōachis si ab abbate negligat cura ecclīarū ⁊ pſonarū ptinētiū ad eū. R° ꝺm Tho. ī quolibet. Null9 pōt exigē aut recipe carnalia aliorū maxīe pcia pctōrū nisi spūalia semīet pdicādo ul orando uel salutē eorū a qb9 recipit p viribus pcurādo. Dico ḡ ꝙ totū claustrū sicut recipit sic tenet refūdē. Si ḡ ꝯstat eis ꝙ cura negligat debēt supplicare abbati ⁊ debēt eū monē in capitulo. ⁊ si videant ꝙ remediū nō apponat debent appellare ꝯ abbatē sicut ꝯ aduersariū veritat. Et si eēt mihi notum aliqꝺ tale monasteriū nō auderē cōsulē ꝙ aliqs in tali eligēt monachatū. A. Idē in sū. li° 3°. ti. 28. q. 23. B

¶ Utrū aliquis religiosus possit pesse pluribus locis. R°. Nulli religiosi ul monachi pn̄t pesse pluribus priorātib9. Itē nec pluribus ecclesijs curā aīarū hn̄tib9. etiā si eadē cura nō p ipos ꝺ p psbyteros ad eorū pn̄tationē p epōs istitutos habeat exerceri nisi auctoritate sedis aplice. uel si vn9 ex eis ab alio depēdeat uel ad īuicē sint ānexi. Et qcūqƺ talē prioratū ul talē ecclīam obtinēs recepit aliū. primo priuat9 ē ipso iure ⁊ stati tenet dimittē. ⁊ p eū ad quē ptinet libere ꝯferat. ⁊ nisi dimittat fit ineligibilis. ⁊ ab vtroqƺ penit9 repelli dƺ ex̄ de pben. cū singula. li° 6°. Circa hoc plura vide s̄. bn̄ficiū p̄. §. 4°.

¶ Prioratus uel eccl̄ie aut admīstrationes seu officia vni9 mōasterij ꝯsueta p eiusdē mōachos gubnari non debent ꝯmitti monachis alteri9 mōasterij sine licētia pape. Et ꝯ h̄ ordinātes sūt priuati ptāte puidēdi de ipsis. A s. ea vice. ⁊ de ipsis p diocesanū si exēpta nō fuerit. aliogn p sedē aplicā ordinet. ut ī dicto. c. cū singula. B. Et recipiētes sūt īeligibiles ipo iure. ex̄ ꝺ pben. cū singula. §. fi. li° 4°.

¶ Utrū religiosi succedāt in bonis parentū ⁊ h9mōi. R°. Sic. īmo plꝰ ꝙ parentes nō pn̄t eos exhēdare ꝗuis duƺ laici fuerāt in cām ingratitudīs īcidissent. C. de episco. ⁊ cleric. deo nobis. 19. q. 3. c. fi.

¶ Religiosis pcipit in vtute obedientie ⁊ sub intermīatiōe maledictionis eterne ne in sermōib. suis plan detrahant uel retrahāt aliqs ab ecclīarū suarū frequētia. uel indulgētias indiscretas pnūcient. ⁊ ne retrahāt testatores a restitutiōib9 debit. aut legat matricib9 ecclesijs faciendis. nec legata uel debita aut male ablata incerta sibi uel

ſui oꝛdĩs fratribꝫ uel ꝯuẽtibꝫ in alioꝝ ꝑiudiciũ fieri uel erogari ꝓcurẽt. nec abſoluãt queq̃ꝫ ĩ caſibꝫ reſeruatꝪ pape uel ep̃o ⁊ plura hꝰmõi. ut in cle. religioſi. de ꝑuile. A. Ibi enĩ ponũt̃ etiam aliq̃ ꝺ qbꝫ dictũ ẽ s̃. abſolutio ꝑ. §. 2°. v̂. 2ꝰ ẽ de religioſis. Et addit̃ ꝙ ipi religioſi nõ ꝑſumãt ꝑſonas eccl̃iaſticas ꝑſtrĩ coꝛã iudicibꝫ delegatꝪ a papa ſuam ꝯ̃ eos iuſticiã ꝓſequẽtes vexare ĩdebite aut ad loca plura ⁊ ꝑſtrĩ multũ remota ꝯuenire. Si q aũt de vetitꝪ aliqd ibi attẽptare ꝑſũpſerint. ꝑ duos mẽſes ſubiaceãt penis q̃ ſcꝫm eoꝝ regulã uel ſtatuta ꝓ q̃uibꝫ culpis eis ꝯſueuerũt ĩponi. ſuꝑ quibꝫ abſqꝫ maĩfeſta neceſſitate cũ eis non valeat diſpẽſari Ceteꝝ ꝑlati eoꝝ niſi de his q̃ occaſiõe ꝑmiſſoꝝ exceſſuũ ad eos quoq̃ mõ ꝑuenerit eccleſĳs aut ꝑſonis eccl̃iaſticꝪ dãnificatꝪ uel leſis ſatiſfactionẽ plenariã exhibuerit ĩfra mẽſem poſtqꝫ ſuꝑ h̃ fuerit req̃ſiti. ſuſpẽſionẽ vſqꝫ ad ſatiſfactionẽ debitã eoipſo incurrũt nõ obſtantibꝫ ſtatutꝪ aut ꝑuilegĳs cuiuſcũqꝫ tenorꝪ exiſtãt.

¶ Religioſi mẽdicãtes ſi recipiãt loca noua uel ãtiqua dimittãt ſũt excõicati. ut s̃. excoĩcatio ꝑ. §. 4°. v̂. decimꝰ A. Et ibi de h̃ plenꝰ in additiõe. B Sil̃r etiã ſũt excoĩcati religioſi q vbicũqꝫ temeratie dimittũt habitũ ul̃ accedũt ad ſtudia ſine licẽtia. ut s̃. excõicatio ꝑ. §. 3°. v̂. 13°.

¶ Utrũ cũ religioſis poſſit diſpẽſari in voto ꝯtinẽtie. R° ſcꝫm Tho. ſc̃da ſc̃de. q. 88. Uotũ ꝯtinẽtie nõ ẽ eẽntialit̃ annexũ oꝛdini ſacto ſ; ex ſtatuto eccl̃ie. Uñ ꝑ eccl̃iam videt̃ ꝙ poſſit diſpẽſari Sed debitũ ꝯtinẽtie ẽ eẽntiale ſtatui religionis ꝑ quã hõ abrenũciat ſeculo totalit̃ dei ſeruitio mãcipatꝰ. qꝺ ñ p̃ot ſimul ſtare cũ m̃rimõio in q̃ ĩcũbit neceſſitas ꝓcurãde vxorꝪ ⁊ ꝓlis. ⁊ familie. ⁊ rerũ q̃ ad h̃ req̃rũt̃. Uñ dic apl̃s i. CorꝪ. 7°. Qui ẽ cũ vxoꝛe ſollicitꝰ ẽ q̃ ſũt mũdi quõ placeat vxoꝛi. ⁊ diuiſus eſt. Uñ nomẽ monachi ꝑ oppoſitũ ad diuiſionẽ ꝑdictã ab vnitate ſumit̃. A Dicit̃ enĩ a monos qꝺ eſt vnũ q̃ſi vnicus ⁊ ſolitariꝰ. 16. q. i. ſi cupis. B. Et ideo ĩ voto ſolẽniçato ꝑ ꝓfeſſionẽ religiõis nõ p̃ot ꝑ eccl̃iam diſpẽſari. Et rationẽ aſſignat decretal̃. qa caſtitas eſt ãnexa regule mõachali. ex̃ de ſta. mo. cũ ad mõaſteriũ. ĩ fi. A. Con. Al. Sꝫ Inno. ⁊ Hoſti. ⁊ multi alĳ dicũt ꝙ ꝓpter reputabilẽ cãꝫ bñ poſſet papa diſpẽſare. Sꝫ ⁊ ip̃e Tho. in ſcripto dic. ꝙ illi ꝓbabilꝰ dicunt q aſſerũt ꝙ ſi cõis vtilitas totꝰ eccl̃ie uel vnꝰ regni ul̃ ꝓuĩcie expoſceret poſſet papa ĩ voto ꝯtinẽtie ⁊ religiõiſ diſpẽſare q̃ñtũcũqꝫ eẽt ſolẽniçatũ. ut ĩ ſũ. li° ꝑ. ti. 8. q. 72. B

¶ Utrũ religioſus factꝰ ep̃s abſoluat a voto pauꝑtatꝪ ⁊ obedientie. R° ſcꝺm Tho. vbi s̃. Sicut nõ abſoluit̃ a voto ꝯtinẽtie ita nec a voto pauꝑtatꝪ. qa nihil oꝫ hr̃e tãq̃ꝫ ꝓpꝛiũ ſ; ſicut diſpẽſatoꝛ oĩuꝫ bonoꝝ eccl̃ie. Sil̃r non abſoluit a voto obediẽtie ſ; ꝑ accñs nõ tenet̃ obedire ſi ſuꝑioꝛẽ non hẽat. ſicut ⁊ abbas mõaſterĳ q tñ nõ eſt a voto obedientie abſolutus.

¶ Utrũ religioſus factꝰ ep̃s teneat̃ ad obſeruantias regulares. R° ſcꝫm Tho. ſc̃da ſc̃de. q. 185. Si qua ſũt ĩ regl̃aribꝫ obſeruãtĳs que nõ impediãt pontificalẹ officiũ ſ; magꝪ valeãt ad ꝑfectiõis cuſtodiã ſicut eſt ꝯtinẽtia pauꝑtas ⁊ hꝰmodi. ad hec remanet obligatꝰ. ⁊ ꝑ ꝯñs ad poꝛtãdũ habituꝫ ſue religiõis q ẽ hꝰmodi obligatiõis ſignũ. Si qua vo ſũt que officio põtificali repugnẽt

sicut est solitudo.silentiū.⁊ alique ab
stinentie vł vigilie graues ex quibus
impotēs corpe redderet̃ ad exequēdū
pontificale officiū.ad hᵒ mōi nō tenet̃
In aliis tñ pōt dispēsatiōe vti ſm ꝙ re
quirit necitas psone uel officii ⁊ cōdi
tio hoīuȝ cū qbꝰ viuit p modū ꝗ etiaȝ
plati religionū ī talibꝰ secū dispēsant.
A .Con.Hosti.ut in sū.liᵒ.3ᵒ.ti.28.
q.4. B .Vtrū aūt religiosus factꝰ re
ctor alicuiꝰ eccłie teneat̃ ad statuta sui
ordinis vide s̄.monachꝰ.§.6ᵒ.
Vtrū religiosus possit eē iudex. Rᵒ.
Simplex religiosus iudex esse nō pōt.
ut notat̃.ff.de iudi.l.cuȝ ptor. A .In
glo.ꝗ etiā idē dic de ꝯuersis. B .Sed
nec pōt p cōpromissū recipe arbitriū.
qa nō deb3 eē disceptator forensiū ne
gocior.16.q.1.monachi.7.c.de psen
tiū.7.C.de epi.⁊ cle.repetita.Sȝ ar
bitrator seu amicabilis ꝯpositor eē po
test.in Auten.ut diff.iu.§.si vo cōti
gerit.coll.9.xi.q.3.iniustū.Et h̄ intel
lige de impio sui plati.ut in dcō.c.mo
nachi.⁊ ex̄ de postu.c.2ᵒ.Hec est snia
Io.dutan.⁊ Hosti. A .Con.Albri.B
Vtrū religiosus possit exercē officiū
tabellionatus hēs.ī.tabellio.§.fi.Et
vtrū possit eē testis.ī.testis 3ᵒ.§.9ᵒ.
Vtrū religiosus possit esse executor
testamētor.Rᵒ.Si ē ordis minor nō
pōt esse executor testamtor h̄ pōt ꝯsu
lere.ut in cle.exiui.§.verū etiā.de ver.
sig.Si etiā est alteriᵒ ordis nō pōt nisi
sup h̄ petita licētia ⁊ obtenta.ut ex̄ de
testa.religiosus.liᵒ 6ᵒ.Talis ꝗq3 etiaȝ
si sit exemptꝰ vł platus tenet̃ reddere
rōnē ordinario ⁊ ordinatiᵒ tenet̃ exi
gere .ut in cle.religiosus de testa.
Quid de ꝯuentibꝰ quarūdā mulie
rū ꝗ canonice appellant̃ nec sūt ꝓfesse
⁊ habēt ꝓpriū imo ⁊ mrimoniū ꝯtra
here pnt.nūqd dicende sūt religiose?
Rᵒ ſm Inno.⁊ Ber.Nō.imo earū sta
tus sed reprobat̃.18.q.2.pniciosum.
nisi forte aliud ostēdāt.Debēt quoq3
p ordinarios visitari auctoritate ppa
uel si exēpte sūt auctoritate papali.ut
in cle.de statu mo.⁊ ca.attendentes.
circa fi. A .Ibi etiā p3 ꝙ statꝰ dictarū
canōicarū nō est approbatꝰ. B .Erāt
etiā ꝗdam alie ꝗ dicebant̃ beghine as
sumētes certū habitū nulli ꝓmittētes
obediētiā nec renūciātes ꝓpriis neq3
regulā habētes.lic3 religiosis qbusdā
spāliter adhērent.Iste beghine ⁊ oēs
assumētes statū earū ⁊ religiosi qui fo
uent eas in statu beghinagii sūt excō
cati.ut s̄.excōicatio p.§.4ᵒ.v.6ᵒ.Sed
h̄ nō includit beghinas seu vestitas d̄
pnīa btī dominici ī Lumbardie ⁊ Tu
scie ptibꝰ ꝯstitutas.ut p3 in declarati
one Ioh.22.ꝗ icipit.Cū de mulieribꝰ
Ad mām aūt religiōis pōt facē s̄.mo
nachus.⁊ s̄.monialis.Si religiosus
uel religiosa petit̃ tāq3 cōiux.reqre s̄.
mrimoniū 9ᵒ.§.pst. A .Et ibi de h̄ la
tius in additiōe. B

Religio 2ᵒ ꝗ ad ingressum

Vtrū de ingressu religiōis ha
benda sit magna deliberatio. Rᵒ ſm
Tho.scda scde.q.vlt.Diuturna deli
beratio ⁊ multor ꝯsilia req̃rūt̃ in ma
gnis dubiis ut phs dic 3ᵒ ethicor.In
his aūt ꝗ sūt certa ⁊ determiāta nō re
quirit̃ ꝯsiliū.Circa ingressū aūt religi
onis tria pnt ꝯsiderari.p̄ qdem ipse
ingressus religionis ſm se.Et sic cer
tum est ꝙ est melius bonuȝ.Et q de h̄
dubitat ꝗtū in se est derogat xpo q h̄
ꝯsiliū dedit.Vn̄ Augᵒ ī liᵒ d̄ vbis dni
Vocat te oriēs.i.xps ⁊ tu attendis ad
occidentē.i.hoīem mortalē ⁊ errāte

ꝑtentē.2º mō pōt ꝯſiderari religiōis ingreſſus ꝑ ꝯpatione ad vires eiꝰ q ingreſſurꝰ ē. Et ſic nō eſt locus dubitationi. qꝛ illi qui religionē ingrediūtᷣ nō ꝯfidūt de ſua ỽtute ſꝫ de diuina ſm illud Yſa. 40. Qui ſperāt in dn̄o mutabunt fortitudinem. aſſument pennas ſicut aquile. current ⁊ non laborabūt ambulabunt ⁊ non deficient. Si tamē ſit aliquod ſpeciale impedimentū puta infirmitas corpalis uel onera debitoꝝ uel aliqd hꝰmōi. in his reqritᷣ deliberatio ⁊ ꝯſiliū cū his de qbꝫ ſperatᷣ ꝙ ꝓſint ⁊ nō impediant. Unde dr̄ in Ecclesiaſtico. 37º. Cū viro irreligioſo tracta de ſanctitate ⁊ cū iniuſto de iuſticia Quaſi dicat nō. Unde ſeqtᷣ. Nō attendas his in omni ꝯſilio ſꝫ cum viro ſancto aſſiduꝰ eſto. In quibꝫ tn̄ nō eſt diuturna deliberatio habēda. Un̄ Jeroꝰ in ep̄la ad Paulinū. Feſtina queſo te ⁊ herenti in ſalo nauicule funē magis p̄cide ꝙ ſolue. 3º aūt pōt ꝯſiderari modus intrādi religionē ⁊ quā religiōeꝫ aliqs ingredi debeat. ⁊ ꝺ talibꝫ pōt haberi cōſiliū cū his qui non impediāt. Utꝝ aūt impubes poſſit ingredi religionē hēs ſ̄. nouitiꝰ. §. p̊. et 2º.

¶ Utꝝ aliqs debeat inducere alios ad religiōis ingreſſū. Rͦ ſcꝺm Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 189. Inducētes alios ad religionē nō ſolū nō peccāt ſꝫ ⁊ magnū premiū merentᷣ. Dicitᷣ enī Jac. 5. Qui cōuerti fecerit pctōrem ab errore vie ſue liberabit aīam ſuā a morte ⁊ opit multitudinē pctōꝝ. et Danielis. 12º. Qui ad iuſticiā erudiūt multos erūt quaſi ſtelle in ꝑpetuas eťnitates. Poſſet tn̄ ꝯtingē circa hꝰmōi inductionē triplex inordinatio. p̊ ſi quis violent aliū ad religionē cogēt. qꝺ ꝓhibetᷣ. 20 q. 3. p̄ſens. 2º ſi qs ſymoniace aliuꝫ ad religionē trahat muneribꝫ datꝪ. i. q. 2. ꝙ pio. Nec tn̄ ad hͦ ꝑtinet ſi aliquis alicui paupi neceſſaria miſtret in ſeculo nutriens eū ad religionē. uel ſi ſine pacto aliqua munuſcula tribuat ad familiaritatē captādā. 3º ſi mēdacijs eū alliciat. Imminet enī ſic inducto periculū ne cū ſe deceptū inuenerit retrocedat. ⁊ ſic fiūt nouiſſima hoīs illiꝰ peiora p̊oribꝫ. Math. 12º.

¶ Utꝝ adultꝰ ingreſſus religionē poſſit ad ſeculū redire. Rͦ. Qͣdiu ē nouitius in ꝓbatiōe poſitus redire pōt libere infra annū p̄terꝙ in tribꝫ caſibꝫ. primus eſt ſi ſcient recepit habitum qui dari ꝓfitentibꝫ ꝯſueuit. qꝺ habꝫ locū in illis religionibꝫ in quibꝫ habitꝰ nouitioꝝ eſt diſtinctꝰ ab habitu ꝓfeſſoꝝ qꝛ ꝑ talē ſuſceptionē intelligitᷣ tacite ꝓfeſſus. A. Et idē qn̄ habitꝰ nouitiorū eſt indiſtinctꝰ ⁊ illū geſtauerit ꝑ annū integrū. ut in. c. p̊. ꝺ regu. liͦ 6º. B. 2º ſi fecerit ꝓfeſſionē. 3º ſi euident apparet ꝙ talis abſolute voluerit vitā mutare. qꝺ tn̄ nō p̄ſumitᷣ niſi clara ꝓbatiōe uel ꝯpetētibꝫ indicijs oſtēdatᷣ. A. Et hͦ caſu cū qs voluerit vitā abſolute mutare aſſumēdo habitū etiā nouitij videtᷣ tacite ꝓfeſſus ⁊ obligatus religioni in genere. ex̄ de regu. ꝯſulti. Et iō ſi pꝰea ꝯtrahat mr̄imoniū n̄ valet ſm Goff. ⁊ Inno. ibidē. vbi etiā cū Inno. trāſit dn̄s An. de bu. ī dcō. c. cōſulti. Et hͦ videtᷣ doctoꝝ coīs ſn̄ia. niſi forte ingrediens ad vnā ⁊ ad nullam aliā religionem ſe obligare intēderet. Naꝫ hͦ caſu ſi ex aliqua rōnabili cā nō poſſit ī intenta religiōe ꝑſiſtere nulli obligatur. ⁊ mr̄imoniū contrahē pōt prout notat dn̄s Pe. de ancharano. in c. ꝯſtitutionē. de regu. liͦ 6º. Qn̄ autem quis p̄ſumatᷣ vitam voluiſſe abſolute

mutare uel seculo renūciare dictū ē s. nouiti⁹.§.4°. in additiōe. Et in eodē §.clari⁹ tangit̄ id qđ ī h.§.ponit̄. B Sed in p̄dictis casib⁹ distigue.qa si aliqđ p̄dictoꝝ triū fecerit in aliq̄ religiōe mēdicātiū nō erit ꝓpt̄ h illi ordini obligat⁹ ſ gnālit̄ alicui ordini.ex̄ đ regu. nō solū.li° 6°. In aliis vo ordinib⁹ ꝛc. ut s.nouiti⁹.§.5°. circa mediū.

Utrū seru⁹ ingredi possit uel recipi ī religionē. R°. Non pōt ingredi nec recipi siue sciat̄ ꝙ sit seru⁹ siue si ē psona incognita ⁊ nesciat̄ vtrū sit seru⁹ uł liber. Et si ingressus fuerit ⁊ infra trienniū petit̄ a dn̄o suo deb; reddi cum oib⁹ que attulit fide tn̄ accepta de īpunitate ipsi⁹. P⁹ trieniū do repeti non pōt nisi eēt tā lōge ꝙ īueniri nō posset 17.q.2.si qs incognit⁹. Et erit dictū tēpus a tp̄e scie dn̄i.ar. in dcō.c.si qs incognit⁹. A .Hug. aūt dicit a tp̄e ingressus.ſ Laur. Ioh.⁊ alii pleriq; doctores dicūt a tp̄e scie.ut in sū.con.li° p̄.ti.8.q.64.vbi notāt̄ etiā oīa q̄ in h §.habent̄ ſm Ray.⁊ glo. Ubi etiā idē dicūt de obligat̄ ad rōcinia rei publice. B .Et h itellige vera eē in oī genere seruoꝝ etiā si sint coloni originarii siue ascripticii.de qb⁹ h̄r.ī.fu⁹ p̄.§.4°.

Quid si seru⁹ ingressus mōasteriū recipit̄ ad ꝓfessiōe; añ dictū terminū R° ſm Ray. Credo ꝙ deb; remanē in ordie ⁊ monasteriū d; satisfacē dn̄o. qa fuit in culpa recipiēdo.ar.dis.54. si seru⁹. Ul. dic ꝙ si erat incognit⁹ ⁊ ꝓbabat forte p falsos testes ꝙ eēt liber. d; restitui dn̄o si petat.ex̄ đ ser.nō or. c.de seruoꝝ.Con.Hosti. A .Et idem ſm eosdē est si tal̄ dolose ītrauit religionē sciēs se seruū. Sec⁹ si bona fide putabat se liberū.ut in sū.eo.ti.q.65. B

Quid si talis p⁹ factā ꝓfessionē fuerit dn̄o restitut⁹ ⁊ p⁹ea māumissus sit nūqd tenet̄ redire ad mōasteriū? R° ſm Ub. Sic. qa q̄tū in eo fuit mōach⁹ fuit. A .Idē in sū.eo.ti.q.66. B

Utrū obligati ad rōcinia possint ingredi uel recipi ī religionē. R°. Si sūt obligati ad rōcinia rei publice nō sūt recipiēdi.dis.53.lege. Sed si obligati sūt ad rōcinia puatoꝝ honestu; est ꝙ pus đ rōciniis se expediāt. A .Nō āt est necessariū ſm glo.Ray.⁊ ī dcā.q. 64.B .Utrū aūt sic obligati possint ordinari.vide s.obligat⁹ p totū.

Utrū ille q est obligat⁹ ad aliqd soluēdū possit ingredi religionē. R° ſm Ray. Ingredi pōt nō obstāte obligatiōe uel iuramēto dūmō nō ex voluntate uł intētiōe subtrahēdi debitū hoc faciat ſ ex caritate feruore. Nec facit iniuriā creditori.qa excusat̄ auctoritate spūs sancti cui nemo resistē pōt.19.q. 2.due.ex̄ de regu.⁊ trāse.lic;. S; mōasteriū tenet̄ satisfacē de his q̄ ipse detulit monasterio.19.q.3.si q̄ mulier.C.đ epi.⁊ cle.deo nob.§.p̄.Q2 si nihil detulit mōasterio qa nihil hēbat .inanis ē actio quā excludit ī opia debitoris.14. q.6.si res.ff.de dolo.nā is. Si tn̄ p⁹ ingressū religiōis occasiōe ei⁹ mōasteriū aliqua acqrēt puta p successionē hēditariā uel donationē seu ex testamēto. teneret̄ monasteriū quātū illud esset. ar.in dcō.c.si qua mulier.Con. Inno. Hosti.⁊ Tho.scđa scđe.q.vld. Poterit etiā ut ait Ray.in mōasterio existens scribē uł aliud honestū op⁹ facē ad liberandū se dūmō non negligat ꝓpt̄ h diuinū officiū.dis.19.cleric⁹.et.21.q. 1.clericus. Et deducent̄ expēse ſm q̄sdam ne sit onerosus mōasterio.16.q. 6.de lapsis. S; addit Inno.ꝙ aliq ad- dūt n̄ deducēdas expēsas.qa ex q̄ altari-

271

ſeruit de altari viuē dꝫ.12.q.i. ex his.
Et h̾ ꝓbabiliꝰ vr̄ dūmō nō ī pediat̾ in
aliq̄ ab obſeruātia regulari. A .i.ab
obſequijs regule ⁊ religiōis q̄ bꝫ eſt ſꝑ
aſtrictꝰ. Ideo ad p̄dictā ſolutionē nō
tenet̾ ſm̄ Ul. ⁊ in ſū.liº 3º. ti.16.q.5.B
Quid ſi ſit obligatꝰ ad aliq̄d faciē-
dū? Rº. ſm̄ Hoſti. Nihilominꝰ ī gredi
pōt ⁊ ꝑficiat qđ ꝓmiſit. Et ſi h̾ nō pōt
ſaltē ꝑficiat ꝑ aliū niſi manꝰ eiꝰ ſpālit̾
electa eēt. q2 tūc nō licebit ei ꝑ aliū fa
cere niſi de licētia eiꝰ cui ꝓmiſit. ar. C.
đ cadu. tol. l. i. §. ne aūt. ex̄ đ offi. dele.
c. fi. Pōt etiaꝫ ſatiſfacere ei cui ꝓmiſit
ſiue de bonis q̄ cōtulit mōaſterio ſiue
oꝑando aliq̄d ut ei ſatiſfaciat. De hoc
vide in p̄cedēti. §. A .Et ibi tactuꝫ ē
ꝙ ad hꝰmōi oꝑationem nō tenet̾ niſi
forte ꝓpt̾ vitādū ſcādalū qn̄ occurrēt
Et ſic intelligi pōt qđ hic dr̄. B
Utꝝ rector q̄ iurauit regē ciuitatē
ꝑ annū. ſiue magiſter q̄ iurauit legē.
uel capellanꝰ q̄ iurauit ſeruire in capel
lania poſſit ingredi religionē. Rº ſm̄
Ray. Sic. Non enī iuramētū violat q̄
illud in meliꝰ ꝯmutat. ex̄ de iure iur.
ꝑuenit. Ideꝫ Inno. ⁊ Goff. Hoſti. q̄q̄
idē. Sed addit. Conſulo ꝙ ꝑ̇us ī pleat
qđ ꝓmiſit. ex̄ de iure iur. debitores. h̾
enī tutꝰ eēt niſi ab illo uel illis q̄bꝫ iu
rauit poſſit licētiā obtinē. A. Hoc ꝯſi
liū nō videt̾ bonū ꝑ qđ ingreſſus reli
gionis retardat̾. Et in. c. debitores. nō
inducit̾ aliqđ impedimētū uel retar-
datio boni. ſ ſolū dr̄ ꝙ q̄ iurauerīt ſol-
uere vſuras ſoluāt. Nec etiam obſtat
c. ꝯmiſſū. ex̄ de ſpōſa. vbi ꝯſulit̾ ꝙ qui
iurauit ꝯ̄hēre mr̄imoniū ꝑ vba de p̄-
ſenti ꝑ̇us ꝯ̄hat ⁊ exīde ingrediat̾ reli-
gionē. q2 ꝑ talē ꝯtractū non retardat̾
religiōis ī greſſus ſm̄ glo. Ray. ⁊ ī ſū.
eo. ti. q. 6. vbi h̾ oīa notāt̾. B .Utrū
ꝓpt̾ obſeq̄a parētūꝫ debeat q̄s retrahi
ab ingreſſu religiōis hēs ſ̄. religio p̊. §
3º. Et vtꝝ cōiugatꝰ poſſit ingredi vide
ī. votū 4º. §. p̊.
Utꝝ ep̄i archidiaconi uel p̄ſbyteri
curati poſſint ingredi religionem. Rº
ſm̄ Tho. ſcđa ſcđe. q. vlt. Obligatio
voti ꝑpetui ad vacandū diuinis obſe
quijs ꝯpetit ꝓp̄e ep̄is ⁊ religioſis. pre-
ſbyteri aūt curati ⁊ archidiaconi non
obligant̾ voto ꝑpetuo ⁊ ſolēni ad cu-
ram aīaꝝ retinēdā ſicut ad h̾ obligāt̾
ep̄i. Unde ep̄i p̄ſulatū deſerē non p̄nt
abſq3 auctoritate Romani pōtific. ex̄
de regu. licꝫ. Archidiaconi aūt ⁊ p̄ſby-
teri curati p̄nt libere abrenūciare ep̄o
curā eis ꝯmiſſam abſq3 licētia pape q̄
ſolus pōt in votꝭ ꝑpetuis diſpēſare. A
Et etiā ep̄i niſi in caſibꝫ ꝑticulariť ex-
ceptꝭ. ut. ī. votū 5º. §. p̊. B .Un̄ maīfe-
ſtū ē ꝙ archidiacōis ⁊ p̄ſbyterꝭ curatiſ
licet ad religionē trāſire etiā ep̄o ꝯ̄di-
cente. ut. 19. q. 2. due ſūt. Bn̄ficia auteꝫ
alicuꝰ taliū toto tꝑe ꝓbatiōis non de
bēt alteri ꝯferri niſi de ipſiꝰ ꝯſenſu uel
niſi ꝯſtet ꝙ voluerit abſolute mutare
vitā uel ꝓfeſſionē fecerīt uel habitū ꝓ-
feſſoꝝ ſcient̾ recepit. ſ īterī ſeruiet̾ be
neficio ꝑ aliū cui de portiōe ꝯgrua ip-
ſius bn̄ficij ꝓuidebit̾. ex̄ de regu. bn̄fi
ciū liº 6º. Utꝝ excōīcati poſſint īgredi
ul̾ recipi ī religionē viđ ſ̄. abſolutōꝫ º.
§. fi. A. ⁊ ibi đ h̾ plenꝰ ī additiōe. B
Utꝝ illi q̄ nō ſūt exercitati in obſer
uātia p̄ceptoꝝ debeāt īgredi religiōeꝫ
Rº ſm̄ Tho. vbi ſ̄. Sic. Nā ⁊ dn̄s Ma
theū publicanū q̄ in obſeruātia p̄cep
torū exercitatꝰ nō erat vocauit ad ꝯſi
liorū obſeruantiā. ut patꝫ Luc. 5º. In-
gredi enī religionem non ſolum expe
dit his qui ſūt exercitati in preceptis
ut ad maiorem ꝑfectionem ꝑueniant

ſed etiā his qui non ſunt exercitati ut
facilius pctā vitēt ut patz.qa p vigilias
ieiuniū 7 obedictiā tollūt occaſiones
pctōꝝ 7 luxurie gule 7 huiuſmōi.

¶ Ingreſſi mōaſteria ſe 7 ſua dedicāt
deo. Oīa enī eoꝝ bona mōaſterio ītel-
ligunt eſſe collata. C. de epi. 7 cle. A
īmo ď ſa. ſanc. ec. B .in Auten. īgreſ
ſi. 7. 19. q. 3. qa ingrediētibꝫ. Hoc tñ ī
multis locis nō ſeruat ď ɔſuetudīe ī qbꝫ
ex quo qs ingreſſus ē ꝓping eius bona im-
mobilia occupāt niſi quātenus de illis de-
dit mōaſterio ſm ɔſuetudinē regiōis
Idē fit alicubi etiaz circa mobilia. Et
ſm Ray. dicta cōſuetudo valet ſi ē ap
probata uel obtēta p. 40. ānos. Nam
minori tpe nō currit ɔ eccliam pſcrip
tio. A .Talis ɔſuetudo nullatenus vr
valere cū derogat ingreſſui religionis
ſpoliādo īgredientē bonis ſuis. 7 ſic ē
irrōnabilis 7 inualida. ex de cōſue. c. fi.
niſi forte qñ ꝓping eēnt honeſti 7 egē
tes 7 mōaſteriū nō īdigeret. B

¶ Utrū p religiōis ingreſſuz cōſequat
qs remiſſiōez oīuz pctōꝝ. R° ſm Tho.
ſcda ſcde. q. vlti. Rōnabilit dici pōt q
ſic. ſicut p aſſūptionē crucis. Si eni ali-
qbꝫ elemoſynis facit hō pōt ſtati ſatiſ-
facere de pctis ſuis ſm illud Danielis
4°. Pctā tua elemoſynis redime. mul
to magis in ſatiſfactiōe ꝓ oībꝫ pctīs ſuf
ficit q aliqs totalit ſe diuinis officijs
mācipet p religiōis ingreſſū q excedit
oē genus ſatiſfactiōis etiā publice pnīe
ut habet. 33. q. 2. admonē. ſicut etiā ho
locauſtū excedit ſacrificiuz. ut Gregorius
dic. Un̄ in vita patrū legit q eādē gra
tiā ɔſequūt ingrediētes religiōez quā
ɔſequūt baptiçati. Si tñ p ingreſſum
nō abſolueret ab oī reatu pene nihilo
minus īgreſſus religiōis vtilior eſſet q̄
pegrinatio terre ſancte ad ꝓmotionē

in bonū qď ꝑponderat abſolutioni a
pena. A .Hoc latius tetigi in quadriga li°
p°. ti. 49. §. 2z°. B

¶ Quid de eo q dolo inductus ītrauit
religionē? R° ſm Ray. Nō pōt allega
re deceptionē cuius ɔditio melior facta
ē. ex qď met9 cā. cū dilectus. 7 de ɔuer.
ɔiuga. ex pte. 7. c. veniens. A .Con.
Hoſti. 7 addit q idē ē etiā ſi qs ex fal-
ſa cā intrauit. ut ſi putauit ſpōſam ſu-
am leproſam 7 non erat. ex de cōuer.
ɔiuga. ex parte 2°. 7 notat in ſū. li° 3°.
ti. 28. q. 10. B

¶ Quid ſi qs ingrediat religionē ſub
ɔditione aliqua? R° ſm ꝯb. Si ponat
ɔditio ɔ ſubſtātiā religiōis puta q li
ceat ei tenere ꝓpriū. A .uel etiā vſu-
fructū ſm eūdē ꝯb. 7 ī ſū. li° p°. ti. 8. q.
18. B .nō valet monachatus. Bene tñ
pōt aliqua tenē ad vſū de ɔſenſu plati
Si vō ɔditio apponat ɔ aliquā pticu-
larē auſteritatē. utputa ut liceat ei co-
medere carnes. tūc ſi ſcit hō cōtineri in
regula uel ɔſtitutiōe quā ꝓfitet tenet.
Secus ſi neſcit id ī eis ɔtineri. A .Sup
his vltimis a v°. ſi vō 7. ī. nil videt ꝯb.
dixiſſe. Sz ut pz in dcā. q. 18. Inno. ait
q ſi ad ingrediētē diceret. tu debes ꝓ-
fiteri regulā btī Augꝰ. et bñ potes co-
medē carnes. 7 ī illa eccia eēnt ɔſtitu
tiōes q nō comederent carnes bñ poſ
ſet comedē carnes. cū nec hō regula ha
beat neqz vllis cōſtitutio. nec ei poſſet
aliqd īputari niſi eēt ſcādalū. Et tunc
poſſet ad aliuz locū mutari. Sz Hoſti.
dic q hō caſu licebit pdicto carnes co-
medē niſi forſitā ei ɔſtaret de ɔſuetu-
dine uel ɔſtitutiōe illius mōaſterij. uel
hō notoriū eēt oībꝫ. Itez ſm Inno. ſecus
eſt ſi diceret ſibi. Profitere regulā btī
benedicti. Nam cū ſm eam oēs gene-
raliter abſtinere debeant a carnibus

272

fatuitati ei⁹ imputādū ē si credat ei q ꝓmittebat sibi ꝙ licēt ɔmedē carnes. Con. Hosti. Addit p⁹ea Inno. Alij dicūt ꝙ ex q̊ submittit se obediētie alic⁹ nō obstātibꝫ talibꝫ ꝓmissionibꝫ tenet̄ seruare regulā ⁊ ɔstitutiōes ei⁹. iz. q. i. non dicat. Et h̄ videt̄ veri⁹ cū vnusq̄sq̄ debeat se ɔformare bonis moribꝫ eorū cū qbꝫ ɔuersat̄. 25. dis. §. al' aūt. v̂. quotiēscūq̄. B

Quid si aliqs vidēs aliqd mōasteriū vbi monachi splēdide viuūt cogitat. hūc ordinē bn̄ possū sustinē. ⁊ sic ingredit̄? R̄c° ƒm Ray. Dico indistincte ꝙ si fecerit ꝓfessionē nō pōt ad seculū redire. qn poti⁹ si erat peritus ⁊ sciebat ea q̄ seruāda erāt intelligit̄ se obligasse nō ad id qd fiebat sed qd fieri debebat. Ideꝫ si erat simplex ⁊ fuit ei explanata regula ⁊ ɔditiōes ordinis ⁊ ꝓfessus fuit. Si v̂o nō fuit ei exposita austeritas regule. tūc si solū ad illā vitā intēdebat se obligare nō ad supiorem ⁊ h̄ exp̄ssit. nō coget̄ ibi manē ꝫ transibit ad aliū ordineꝫ quē sustinē possit. Si v̂o nō exp̄ssit debꝫ remanē nec pōt allegare dolū. ut s̄. in. §. a n̄plt. dictū ē. A. Con. p̄dict Hosti. Et addit ꝙ tal' cogend⁹ ē ut uel ꝓfessionē ab initio institutā in eodē loco faciat ⁊ religionē seruet uel locū exeat ⁊ penit⁹ dimittat in q̊ nec abusus ɔtrius nec numer⁹ defendit ānoꝝ. ex̄ de elec. cū cām q̄ int̄ p̄sbyterū. Et si oēs deficiāt alij inducāt̄ alteri⁹ religiōis. ex̄ ne cle. uel mo. relatū. Et si illi similit̄ deficiāt tūc loc⁹ mutata institutiōe auctoritate ordinarij pōt p seculares clericos retineri. Et sic pōt intelligi ex̄ de reli. do. inter q̄tuor. Itē Ray. addit. Vel dic indistincte ꝙ talis dꝫ remanē. qa dol⁹ alioꝝ uel simplicitas vouentꝫ nō excusant in talibꝫ

Et dic glo. ei⁹ ꝙ h̄ bn̄ ꝓbat̄. zo. q. 3. cōstituit. ut in sū. eo. ti. q. 17. Sꝫ certe nō videt̄ ꝙ votū se extendat vltra intētionē pure ⁊ simpl'r vouēt. ut ī. c. exijt. de v̂. sig. li° 6°. B

Religio 3° q̊ ad votū ingrediendi. Vtrū pueri p̄nt se voto obligare ad ingressū religionis. R̄c° ƒm Tho. scda scde. q. vlt. Votum simplex ɔsistit in sola ꝓmissiōe cū interiore ment deliberatiōe. Et h̄ votū hꝫ efficaciā ex iure diuino q̄ tn̄ dupl'r tolli pōt. Vno mō p defectū deliberatiōis. ut patꝫ in furiosis q̊ꝝ vota nō sūt obligatoīa. ut ex̄ de regu. sicut tenor. Et eadem rō est de pueris q nōdū h̄nt debitū vsū rōnis p quē sint doli capaces. quē quidē pueri h̄nt ut frequēti⁹ circa. 14. annū. Puelle v̂o circa. iz. q dicūt̄ āni pubertat. In quibusdā aūt anticipat̄ ⁊ in qbusdā retardat̄ ƒm diuersaꝫ dispositiōeꝫ nāe. Alio mō īpedit̄ efficacia simplic voti si qs deo voueat illud qd nō est ꝓpe ptāt. puta si seru⁹ etiā rōis vsuꝫ h̄ns vouet se religionem ingredi aut etiā ordinē ignorāte dn̄o. dis. 54 c. si seruus. Et qa puer uel puella īfra pubertat ānos nālit̄ sūt in ptāte p̄ris q̄tū ad dispositionē sue vite poterit p̄r eoꝝ votū reuocare ul' acceptare si sibi placuerit. ut exp̄sse dr̄ de muliere Numeri. 30. Sic igit̄ si puer an̄ tēp⁹ pubertat votū emittat nō obligat̄. Si tn̄ an̄ h̄eat vsum rōnis obligat̄ qdem q̄tuꝫ in se est ex suo voto. ꝫ pōt reuocari p auctoritatē p̄ris. qa ordinatio legis q̄ vn⁹ hō subdit̄ alteri respicit illud qd ī pluribꝫ accidit. Si v̂o annos pubtat excedat nō pōt reuocari auctoritate parentū. Et si nōdū h̄ret plene vsū rōis nō obligaret̄ q̊ ad deū. A. Idē in sū.

li°. 3°. ti. 28. q. xi. Et adde ẜm Ray. ⁊ ī
sū. li°. p°. ti. 8. q. 30. ꝙ si īpubes doli tñ
capax emittit aliud votū q̃ȝ cōtinētie
videt̃ ꝙ sit obligat⁹ nisi pr̄ statī cū au
dierit reuocet. 32. q. 2. mulier. Et idē
ē de iuramēto ẜm glo. eius. ⁊ Tho. Et
idē dic glo. de voto ꝯtinētie ⁊ ꝯ voto
circa ingressū religiōis. qa non pōt re-
uocari nisi statī reuocet̃. i. ipa die. ar.
ꝯtueri. 30. vbi dr̄. Et ī alterū diē distu
lerit sniam. Itē dic glo. ꝙ si īpubes do
li tñ capax vouerit se seruatuꝝ ꝯtinē-
tiā ⁊ īgressuꝝ religionē. cū venerit ad
etatē uel cū mortu⁹ fuerit pr̄. pōt pr̄ il
lud irritare ꝯdicēdo statim ẜm cōem
opīonē. licȝ Hugȝ. dixerit ꝙ nō pōt. Sȝ
dictū Hugȝ. sad pōt verificari nisi vo-
tū īpuberd ex iusta cā fuerit dispēsatū.
Vñ ut ibidē pȝ. Inno. dic. Credimus
ꝙ etiā īpubes si doli capax sit ⁊ votuȝ
fecerit abstinētie uel pegrinatiōis uel
aliud. ꝙ dȝ illud adīplē postq̃ȝ patriā
ptātē exiuit. qa potuit se obligare deo
sicut ⁊ diabolo. ex̄ de delic. pu. c. p°. Tñ
cum talib⁹ est facile dispensandū ⁊ cō
mutandū. qa lȝ in aliq̊ sint capaces nō
tñ multa cognoscūt cum sint inexpti.
Con. Hosti. Itē ut ibi pȝ Ray. dic ꝙ si
īpubes intrat religionē pōt extrahi a
pr̄e uel tutore īfra ānū ⁊ diē a tpe scie
ẜm glo. ei⁹. Idē Goff. ⁊ Hosti. 20. q.
2. c. p°. et 2°. ⁊ ar. 17. q. 2. si qs incogni
tus. ⁊ ex̄ de ꝯces. pben. qa diuersitatē.
Si vō ponat̃ in religiōe ab alio. puta a
pr̄e uł tutore. si ipe ñ ꝯsentit pōt egre-
di qñ voluerit usq̃ȝ ad etatē legitimā.
20. q. i. puelle. et. q. 3. pn̄s. Si aūt ꝯsen
tit lȝ ꝯsensus ille q̄ fit añ ānos. s. pub-
tatis ñ teneat. exire tñ nō pōt pusq̃ȝ pue
niat ad etatē legitiāȝ. 20. q. i. illud. ad
instar carnalis mr̄imonij. ex̄ de despō.
īpu. de illis. p°. Sed q̃ȝcito puenerit ad

etatē pfectā pōt egredi. 20. q. 3. pn̄s.
ex̄ de regu. cū sim⁹. Itē ut patet ibidē
Inno. dic ꝙ si īpubes de ꝯsensu pentū
uel tutoꝝ tacito uel expsso intrauerit
religionē. eū vlteri⁹ reuocare nō pote-
rūt. ex̄ ꝯ regu. significatū. ⁊ ꝙ si impu
bes vnū tm̄ pentē hēat. ille sol⁹ eū of-
ferre pōt. ⁊ si hēat tutores alios q̃ȝ pen
tes. tñ pentes inuitis tutorib⁹ eū pn̄t of
ferre. Idē etiā credūt aliq̄ ⁊ si sit auus
q̄ hēat filiū aut nepotē in ptāte. ꝙ pat̃
īuito auo eū poterit offerre ⁊ nō eꝯ°. qa
in his spūalib⁹ ius nāe pfert̃ positiuo
uel ciuili. ut ī dcā. q. 30. B. Ceteꝝ de
voto solēnis pfessiōis dicet̃ in se. c.

Utꝝ liceat aliq̊s se voto obligare ad
religiōis ingressū. R° ẜm Tho. vbi s̄.
Unū ⁊ idē op⁹ voto factū laudabili⁹ ē
q̃ȝ si sine voto fiat. ut dr̄. ī. votū p°. §.
xi°. q incipit. vtꝝ meli⁹. Et iō obligati
voto ad ingressū religiōis ẜm se ē lau-
dabile. A. Idē in sū. li°. 3°. ti. 28. q. 6.
Tñ nisi hꝯ fiat cū maturitate pōt esse cā
discrīmis. vñ ab īductiōe taliū voto-
rū ⁊ filiū p que renūciet̃ seculo īfra an
nū pbatiōis fratres mēdicātes diō de
bēt abstinē. ut in. c. nō solū. ⁊. c. se. ꝯ
regu. li°. 6°. B

Utꝝ q̄ vouit īgredi religionē tene-
atur. R° ẜm Tho. vbi s̄. Votū ē pmis-
sio deo facta ꝯ his q̄ ad deū ptinēt. Ut
aūt dicit Greg⁹. in epła ad Bonifaciū.
Si int̃ hoies solēt bone fidei ꝯtractus
nulla rōne dissolui q̃ȝto magȝ pollicita
tio quā qs cū deo pepigit solui sine vi
dicta ñ poterit. Et iō ad īplēdū illud
qꝯ homo vouit ex nccītate tenet̃. Vñ
glo. sup illud p̊s. vouete ⁊ reddite. di
cit. Vouē volēti ꝯsulit̃. ß p⁹ voti pmis
sionē redditio necessāio exigit̃. Tenet̃
g̊ qs ex nccītate implē votū dūmō sit
aliq̄d qꝯ ad deū ptineat. Maīfestū est

273

aūt ꝙ ingressus religiōis maxime ad deū ptinet. qa p h hō totalit se mancipat oīnis obsequijs. Vñ relinqt ꝙ tenet ingredi. s. fm ꝙ se obligare ītēdit ita. s. ꝙ si se intēdit absolute obligare tenet ꝗcitiꝰ poterit legitīo impedimēto cessante. Si aūt ad certū tēpꝰ ul sub certa ꝯditiōe. tenet adueniente tpe et ꝯditiōe exñte. A. Idē ī sū. e. ti. q. 7. B

¶ Quid si illi nolūt eū recipe? R° fm Tho. scda scde. q. 88. Si quidē intētio sua fuit se obligare ad religiōis ingressū pncipalit. 7 ex ꝯñti elegit hanc religionē uel hūc locū qui sibi magis ꝯgruētē. tenet si ibi recipi nō pōt aliā religionē ītrare. Si aūt pncipalit intēdit se obligare ad hāc religionē uel ad hunc locū ꝓpt spālem ꝯplacētiā hꝰ religionis ul loci illiꝰ. nō tenet aliā religiōez intrare si illi nolūt eū recipe. Eandez sniam ponit idē Tho. eo. li°. q. vlt. A Si aūt incidit ī impossibilitatē implēdi votū ex ꝓpa culpa. tenet facē quod pōt. 7 insup pniam agē de culpa pterita. Si aūt dubitat quā intētionē habuit. deb; tutiorē viā eligē fm eūdez Tho. 7 Pe. ut in sū. li° p. ti. 8. q. 5. Et ad pdicta facit qd positū est s. religio 2°. §. 2°. in additiōe. B

¶ Utrū ille q vouit vnā determīatam religionē intrare licite possit īduci ad aliam. R° scdm Tho. scda scde. q. vlt. Quia in maiori intelligit minꝰ. ideo ille q obligatꝰ ē voto uel iuramēto ad ingressū religiōis minoris pōt licite induci ad h ꝙ ad maiorē religionē transeat. nisi sit aliqd spāle qd īpediat. puta infirmitas uel etiā spes maioris ꝓfectus in minori religione. Ille vo q obligat voto ul iuramēto ad ingressū maioris religiōis nō pōt licite induci ad minorem religionem nisi ex aliq̄ euidenti cā 7 cū dispēsatiōe supioris. Si tñ ingrediat et ꝓfiteatur vide. ī. religio 5°. §. 3°.

¶ Utrū ille q vouit īgredi religionem teneat ibi ppetuo remanere. R°. scdm Tho. vbi s. Si vouēs intēdit se obligare nō solū ad ingressū religiōis s ad ppetuo remanēdū. tenet ppetuo remanere. Si aūt intēdit se obligare ad ingressū cā expiendi cū libtate remanēdi uel nō remanēdi. manifestū ē ꝙ remanē nō tenet. Si aūt ī vouēdo de h nihil cogitauit videtur obligari ad ingressū fm formā iuris cōis q̄ ē ut ingredietibꝫ detur annꝰ ꝓbatiōis. Vñ non tenet ibi ppetuo remanē. Si tñ tali intētione intraret ut statī exiret. nō vr satisfactū voto. qa in vouēdo h nō intēdebat. 7 iō tenet ut saltē velit experiri an ei expediat manē. A. Idē ī sū. li° 3°. ti. 28. q. 9. vbi 7 addit fm Inno. ꝙ cū qs in vouēdo nō distīguit cui regule se deuoueat. intelligit se vouē regule illiꝰ in cuiꝰ manibꝫ facit ꝓmissioonē. ar. c. ꝙ dei timorē. ex de sta. mo. vbi etiā h notat Inno.

Religio iiij° q̄ ad ꝓfessionē.

Utrū īpuberes possint ꝓfessionē facē. R° fm Tho. scda scde. q. vlt. Professio ē solēne votū qd facit eē monachū ul religiosū. qd qdez subdit ordinatiōi ecclie ꝓpt solēnitatē quā hꝫ annexā. Et qa ecclia respicit illud qd ī pluribꝫ ē. ꝓfessio añ tēpꝰ pubertatis facta ꝗtūcūq aliqs hēat vsuz rōnis plenū uel sit doli capax nō habz suū effectū ut faciat ꝓfitentē iā eē religiosū. A. Idē in sū. li° 3°. ti. 28. q. xi. Bj. Adde h qd dr s. nouitiꝰ. §. p. et 2°.

¶ Que ē ꝓfessio expssa 7 q̄ tacita siue psūpta? R°. Professio expssa ē que fit

ĩ manu abbatꝭ siue p̄lati recipientꝭ eã. uel in manu eiꝰ quē p̄latꝰ ad h̾ mittit ex̄ de regu. ⁊ trãse. ad aplĩcam. Tacita ṽo fit p susceptionē habitꝰ ꝓfessoꝝ. Itē si maĩfeste ōndit ꝙ velit vitã mutare. Itē si gestat habitũ etiã nouitiorũ pannũ vbi nō ē distĩctꝰ ĩ colore uł scissura. vide h̾ s̄. nouitiꝰ. §. 4°. A. Et de h̾ dictũ ē clariꝰ s̄. religio 2°. §. 2°. cũ additiōibꝰ. B. Si aũt ꝓfessio fiat ĩfra annũ vide ibidē. §. 5°.

¶ Utrũ ille q fecit ꝓfessionē tacitã teneat̾ ad oēs obseruãtias regulares. R̷° ſm Tho. in 4°. dis. 38. In oĩ casu tenet̾ ad tria vota religionis p̄ncipalia. ſ ad alias obseruãtias quaꝝ trãsgressio ex dissimulatiōe p̄latoꝝ ĩducit̾. q dũ videntes nō corrigũt ĩdulgē videt̾. n̄ vr̄ obligari p̄cipue si sit simplex q talia discernē sufficient̾ nesciat. Con. Al. A. h̾ vident̾ vera q̊ ad illa q̄ p̄latꝰ pōt dispēsare. Al̾ videt̾ obligari q̊ ad oēs regulares obseruãtias. ut s̄. religio 2°. §. fi. cũ additionibꝰ. B

RELIGIO V°. q̊ ad trãsitum ad aliã. Utrũ liceat trãsire d̾ vna religiōe ad aliã. R̷° ſm Tho. scd̾a scd̾e q. vlti. Trãsire de vna religiōe ad aliã nisi ꝓpt̾ magnã vtilitatē uel nc̄citatē nō est laudabile. tum qa ex h̾ plerũq; scãdaliçant̾ illi q relinquũt̾. tũ etiam qa faciliꝰ aliqs ꝓficit in religione quã ↄsueuit ꝙ in illa quã nō ↄsueuit ceteris paribꝰ. Ũn ĩ collatiōibꝰ patrũ Abbas Nestoriꝰ dĩc vnicuiq; vtile ꝙ ſm ꝓpositũ qd̾ elegit sũmo studio ac diligētia ad op̾is incepti p̾fectionē p̾ueni re festinet. ⁊ nequaꝗ̄ a sua quã semel elegit ꝓfessiōe discedat. Et postea rōe assignãs dĩc. Impossibile naq; ē vnũ eũdēq; hoiem simul vniuersꝭ v̊tutibꝰ fulciri. quas si qs volueīt simul attemptare in id eũ incidē necesse est. ut dũ oēm seqt̾ nullã integre consequat̾. Diuerse enĩ religiōes p̄eminēt ſm diuersa v̊tutũ op̾a. Pōt tñ aliqs de vna religiōe laudabilit̾ trãsire ad aliã triplici ex cã. p̊ qdē ex zelo p̾fectioꝛꝭ religiōis in qua nō attendit̾ excellētia ſm solã artitudinē vite. ſ p̄ncipalit̾ ſm illud ad qd̾ religio ordinat̾ ⁊ ↄ̄nter ſm discretionē obseruãtiaꝝ fini ꝓportionatarũ. ut s̄. religio p̊. §. 4°. Et in h̾ casu ꝓpt̾ humilitatē d; qs petē licētiã. que tñ ei negari nō pōt dũmō ↄstet religionē illã artioꝛē eē. Si ṽo d̾ h̾ ꝓbabilit̾ dubitet̾. est in h̾ sup̾ioꝛꝭ iudiciũ reqrē dũ. ex̄ de regu. ⁊ trãse. lic;. Q2 si nō petita licētia trãsiuit nō pōt repeti scd̾m xv. A. Hoc veꝝ si trãsiuit in casu licito lic; nō seruato mō. Secꝰ si ĩ casu illicito. qa tũc posset repeti. ar. c. fi. ex̄ de regu. B. maxīe si ꝓfessionē in hac secũda regula fecit. 2° ꝓpt̾ declinationē religiōis a debita ꝓfessiōe. puta si ĩ aliqua religiōe artioꝛi incipiãt ĩpĩ remissius viuē. laudabilit̾ trãsit aliqs ad religionē etiã mitioꝛē si meliꝰ obseruet̾. Et ĩ h̾ casu etiã reqrit̾ sup̾ioꝛꝭ iudiciũ. 3° ṽo ꝓpt̾ infirmitatē uel debilitatē ex qua interdũ ꝓuenit ꝙ nō pōt aliqs artioꝛis religiōis statuta seruare q posset statuta seruare latioꝛꝭ. Et in h̾ casu dispēsatio est necessaria. A. Idē ĩ sũ. eo. ti. q. 15. B

¶ Utrũ religiosus semp̾ possit trãsire ad artioꝛē religionem. R̷° ſm Inno. Etiã si ↄstet eã eē artioꝛē tñ nō poterit trãsire si ex suo trãsitu p̊oꝛ religio incurrat grauē iacturã uel infamiã. ar. ex̄ de regu. ⁊ trãse. lic;. xi. q. 3. si qs ṽo. Nã ⁊ ipse nō deb; eē cã scãdali. ex̄ de renũ. nisi cũ p̊dē. S; cōem utilitatē

q̄ est ut nō fiat iactura illi ꝯgregatiōi
debꝫ ꝑferre ꝑuate q̄ est ut sit in artiori
religiōe. A .Idē in ꝺcā.q.15. B .Ab
bas q̊qꝫ q īmediate subest pape nō po
test trāsire sine licētia pape.ex̄ ꝺ ꝯsue.
cū venerabil'. A .Con. Albri. B

¶ Utrū q iaꝫ ꝓfessus ē in latiori tenea
tur ad votuꝫ qꝺ fecerat de artiori. R°.
Remanē pōt in latiori.qa p scꝺm vo-
tū solēne derogatum est p̊ qꝺ fuit sim
plex.tn̄ ꝓ voto p̊ nō ꝯpleto erit ei pe-
nitētia īponēda.ex̄ de regu.7 trāse.c.
qui post votū.li° 6°.

¶ Pone ꝙ aliqs regulař īpetrauit li-
cētiā trāseūdi ad artiorē religionē p⁹-
ea penitet eū.nūqd ꝑmi tenent' eū re-
cipe.R° ꝺm xb.Si nō inuenit artiorē
religionē vbi recipiat'.uel si non pote
rat sustinē austeritatē illius 7 reuerti
vult an̄ factā ꝓfessionē.nō pōt repelli
p̄textu ꝑoris licētie uel renūciatiōis.
cū facta fuerit ex cā.s.ut trāsiret ad ar
tiorē religionē 7 cā secuta nō sit.Sec⁹
si ꝓfessionē feceīt in secūda. A .Con.
Albri. B

¶ Quid si abbas 7 cōuent⁹ licētiaue-
rint aliquē simpl'r 7 ip̄e renūciat sim-
plicit' nō ex aliq̄ cā nisi forte ex odio?
R° ꝺm xb.Nō valet licētia.qa hꝺ ē da-
re licētiā vagādi.Tn̄ ꝺm Augl.repelli
pōt q nō vult ferre penā de culpa quā
forte ꝯmisit. A .Con. Albri. B

¶ Utrū bona q̄ monach⁹ contulit suo
monasterio sequant' eū si trāseat ad se
cundū monasteriū.R° ꝺm Hosti. Si
exeat an̄ ꝓfessionē nō ē dubiū ꝙ cum
reb⁹ suis pōt exire.ex̄ de regu.7 trāse.
statuim⁹.Intellige nisi ea absolute 7 ir
reuocabilit' donasset. Sꝫ si post ꝓfessi-
onē 7 sine licētia trāsit ad aliud mōa-
steriū res sue ꝑmo monasterio rema-
nēt.7 q ip̄m recipit īputet sibi. Si vō

cū licētia uel etiā inuitus ex aliqua cā
vadat ad secūdū monasteriū.tūc vsu-
fruct⁹ rerū quas cōtulit debet' secūdo
monasterio q̄ꝫdiu vixerit ne ei existat
onerosus.Sic intellige.16.q.6.cogno
uim⁹. A .Poti⁹.c.de lapsis. B .Et
17.q.i.si qs rapuerit. A .Idē ī sū.eo.
ti.q.25.ꝺm Hosti.q etiā addit.Si vō
sit secular' q relīqt ꝯsortiuꝫ spūale seu
religionē uel eccl'iam.indistīcte bona
sua recuꝑat. ut apte īnuit' ex̄ de cle.cō
iuga.ꝙ a re.in fi.Et subdit.Uel dic ad
saluādas opīones maiorū ꝙ bona ip-
sū tacite sequūt'.Si aūt ex ꝓfesse cōtulit
se 7 sua 7 est pauꝑ q nō habꝫ vnde vi-
uat.tūc de benignitate canōica sine ꝯ-
dictione cuiuscūqꝫ bona recuꝑat.ar.
86.dis.nō satl.17.q.4.qcūqꝫ.Si al' su-
stētari pōt non recuꝑat.sicut nec si de
disset sine se.17.q.4.sunt q opes.Et hꝺ
nisi grā fiat uel nisi aliq̄ ꝯditio apposi-
ta fuisset.ex̄ de ꝯdi.appo.veꝝ.Et sub-
dit' in ꝺcā.q.26.Possūt hꝺ ītelligi qn̄
aliqs ingredit' eccl'iaꝫ secularē tāq̄ꝫ cō-
uersus.Nā si tāq̄ꝫ canonic⁹ nō seqrēt'
ip̄m bona tacite.Et sic etiaꝫ tenet con
suetudo. B

¶ Religiosi mēdicātes si transeūt ad
ordines nō mēdicātiū etiaꝫ de licētia
pape nō hn̄t vocē uel locū in capitulo
etiā si ab aliȷs eis ꝯcedat'.nec pn̄t hr̄e
ꝑoratū.nec aliquā admīstratiōnē uel
quecūqꝫ officia etiā ānua.nec tāq̄ꝫ vi-
cariȷ uel mīstri uel loca eoꝝ tenentes.
nec pn̄t qꝺcūqꝫ aīaꝝ regimē exercere.
A .nec ꝑ se nec ꝑ aliȷs.Et qcqd con-
trariū attēptatū fuerit est irritūꝫ ipso
iure quouis ꝑuilegio non obstāte.ut
in tex.qui sequit'. B .Ex̄ de regu.7
transe.ut ꝓfessores.ī cle.sicut 7 tactū
est s̄.electio p̊.§.27.q incipit.Quis
non potest.

Reliquie 7 cor/

pora sanctoꝝ. Antique relige
nō debēt ex̄ capsam ostēdi nec exponi
venales. Inuentas vō de nouo nemo
deb; publice venerari nisi auctoritate
Romani pōtificꝫ fuerit approbate. 7 p̄
lati nō pmittāt q̄ illi q accedūt ad eo-
rū ecclās cā venerationis decipiant fal
sis figmēcꝫ. sicut q̄nq; occasiōe quest⁹
fieri ꝯsueuit. Habent h̄ ex̄ eo. cū ex eo
7 de ꝯse. dis. i. placuit. Et nota q̄ reli-
quias emē ul' vendē ꝑm Ray. A .Po
ti⁹ ꝑm glo. ei⁹. ut in loco de q̊ stati. B
7 Goff. symoniacū ē. A .Idē qđ h̄ no
tat' in sū. li° 7. ti. 14. q. 22. B

¶ Utꝝ sanctoꝝ relige possint furtiue
subtrahi ut honorabili⁹ reponant'. R°
ꝑm xv. Nō. Nā sacrilegiū ē q̊tiens au
fert' sacrū de sacro. A .s. etiā nō sacrū
ut in. c. de q̊ stati. B .27. q. 4. q̄sqs.
A .Con. Vl. ut in sū. eo. ti. q. 23. B

¶ Cui⁹ auctoritate reliquie seu corpa
sanctoꝝ de loco ad locū sūt trāsferēda
R°. Nō sūt trāsferēda sine ꝯsilio p̄nci
pis. s. pape uel sine licētia epoꝝ 7 san-
cte synodi. de ꝯse. dis. i. corpa. A .Al'
incipit de loco. B . Et h̄ sicut notatur
ibi veꝝ ē cū corp⁹ traditū ē sepulture
ppetue. C. de reli. l. vlē. nisi necītas ī-
mineat. 7 tūc sufficit auctoītas p̄sidis
prouīcie. C. de reli. l. i. Si aūt nō ē tra
ditū ppetue sepulture. bn̄ p̄nt trāsfer
ri sine alicui⁹ auctoritate. C. de reli. ꝫ
necdū. Et nō q̄ p̄allegate leges de om
nib; corpib; loq̄ vident'. A .Et ita ē
v̂itas qa loquūt' dicte leges đ oīb; cor
porib; gnālit'. Et idē qđ in h̄. §. notat'
ī sū. eo. ti. q. 24. De istis etiā reliquijs
tactū est s̄. canonicatio. B

¶ Utꝝ liceat portare religas ad collū.
R° ꝑm Tho. scđa scđe. q. 96. Eadē rō ē
sicut de v̂bis scrip̄cꝫ. qa si portent' ex fi
ducia dei 7 sanctoꝝ q̄ꝝ sūt relige non
erit illicitū. Si aūt circa h̄ attenderet'
ad aliqđ vanū puta q̄ vas eēt triāgu-
lare 7 h⁹moī qđ nō ptinet ad reueren
tiā dei 7 sanctoꝝ eēt supstitiosū et illi
citū. De v̂bis autē scripcꝫ hēs. ī. sortile
giū. 2°. §. 3°.

Renūciatio p̊

coīter qd sit? R°. Renūciatio
est iuꝛ proprij spōtanea refutatio. Nā
iuri alieno renūciari non pōt. Itē si re
nūciatio nō eēt spōtanea ꝫ coacta non
obesset repetē volēti. ex̄ eo. sup h̄. A
Hoc fuit dictū Hosti. ut p; in sū. li° 3°.
ti. 26. q. 23. B

¶ Ex quib; causis petēda ul' admittē
da sit renūtiatio epatus? R°. Due sūt
cāe pbabiles siue apparētes. ꝫ n̄ sūt suf
ficiētes. Prima ē propt' frugē meliorꝫ
vite. i. religiōis. Secūda est cā prope
hūilitacꝫ. He due cause nō fuerūt accē
ptate ex̄ de renū. nisi cū pdem. in p̄n°.
Sūt alie cause sufficiētes sex ut ibi dr.
Prima ē cōscīa crimīs. s. talis p qđ ip
sius officij executio etiā p⁹ pactam pe
nitētiā īpedit'. Secūda ē debilitas cor
poris ex infirmitate ul' senectute. s. p
quā īpotēs redderet' ad exequēdū of
ficiū pastorale. Tertia ē defectus sciē.
Q̄q; aūt desiderāda sit eminēs scīa in
pastore. est tn̄ ꝯpetēs tolerāda. Quar
ta ē malitia plebis. nō q̄ pro qualibet
culpa debeat gregē deserē ne mercena
rio ꝯparet' q videt lupū venientē 7 di
mittit oues 7 fugit. Sed de supiorꝫ licē
tia tūc demū pōt nō tā timide fugē q̄
puide decliāre cū oues ꝯuertūt' in lu-
pos. 7 q debuerāt hūilit' obedire iam
irreuocabilit' ꝯdicūt. Quīta est graue
scandalū. cū alit' sedari nō pōt licitū ē

275

epo p̄etē cessionē ne plus tpalē hono-
rem q̄z eternā videat affectare salutē.
Sz de h̄ vide. ī. scandalū. Sexta ē pso-
ne irregularitas. ut puta si sit bigam⁹
aliq̄ mō de qb⁹ s̄. bigamia. Nō tñ ꝑpt
qualib3 irregulaītatē deb3 ei dari licē
tia. ut si nō sit nat⁹ de legitīo mrimo-
nio si ē occultum 7 ille laudabilit̄ suū
īpleat officiū. A . Dūmō nō sit natus
de adulterio ul' de scorto. Nā tales oīo
remouent̄. ut in dcō. c. nisi. 7 ibi glo.
B . Si vō ꝑpt alias cās petat eps licē-
tiā renūciādi nō d3 ɔcedi. ut in dcō. c.
nisi cū ꝓdem. A . Predcā etiā notant̄
in sū. eo. ti. q. 34. B

Quis effect⁹ renūciatiōis? R̄. Effe-
ctus ē ut q renūciauit ad id cui renū-
ciauit regressū non h̄eat nisi ex nouo
iure ɔcesso uel ātiquo restituto. ex̄ eo.
cū inter. 7. c. ex trāsmissa. 7. c. cū in p̄-
sentia. 7. c. sane. Et q semel renūciauit
epatui ꝑpt ɔsciam crimis āmodo nō
poterit eligi nec postulari. Sec⁹ si ꝑpt
malitiā plebis. ex̄ eo. p⁹ translatione.
Renūciāti aūt ē ɔpetēs ꝓuisio facien
da ne in vituperiū misterij defectū in
tpalib⁹ patiat̄. ex̄ eo. ad supplicatiōe3.
In qua ꝓuisione dignitad 7 scīe rō ha
bēda ē. ex̄ de p̄ben. de multa. ad fi. Si-
milit̄ 7 quātitad reddituū bn̄ficij cui
resignat. ex̄ de vita 7 ho. cle. qm̄. 7 d̄ p̄
ben. nisi essent. 12. q. 2. bone rei. ex̄ de
dona. apl̄ice. §. plt. 7 vl'd. A . Idē in
sū. eo. ti. q. 35. s̄m Hosti. B

Renūciatio 2°

Qualit̄ deb3 fieri renūciatio
officij uel bn̄ficij eccl'iastici? R̄. Deb3
eē volūtaria. Nā inuit⁹ nō ɔpellit̄ re
nūciare. 7. q. 1. q̄zuis. ex̄ qd me. cau. ad
audiētiā. Itē d3 fieri pure 7 absolute.
ex̄ de offi. dele. ex pte. Nā si qs renūci

et alicui bn̄ficio seu rei spūali aliq̄ da-
to uel ꝓmisso symonia eēt. A . Nam
sp symōia ɔmittit̄ nisi renūciatio pu-
re fiat s̄m Hosti. 7 in sū. li° 3°. ti. 26. q.
32. vbi h̄ notāt̄ s̄m eūdē. B . Q̄ si nō
ꝓcedat datio uel ꝓmissio s̄ solū ītētio
esset symōia mētalis q̄ p pn̄ia3 abolet̄.
ex̄ de symo. mādato. vide. ī. symonia
2°. §. 4°. A . Ibi pa3 de h̄ videt̄ dici.
B . Itē d3 fieri ɔuenient̄ ī scripd. 7. q.
1. §. ecce. 7. c. q̄liter. A . Allegata iura
loquūt̄ in renūciatiōe epat⁹ q d3 fieri
in scripd. Forte in alijs scriptura nō ē
necessaria. Et h̄ videt̄ inui in dcā. q.
32. B . Et d3 fieri in manu illi⁹ a q̄ ha
bet̄ institutio uel ɔfirmatio. ex̄ eo. ad-
monet. Fallit tñ in epo q nō pōt renū
ciare nisi ī manu pape. ex̄ eo. nisi cum
ꝓdē. in fi. Silr̄ nec elect⁹ eps postq̄z fu
erit ɔfirmat⁹. ex̄ de trāsla. int̄ corpalia
Nec itrusus. ut. ī. §. plt. A . Silr̄ 7 ab
bas imediate ꝑtinens ad Romanā ec
clesia3 nō pōt renūciare sine licētia se-
dis apl̄ice spāli s̄m Ray. Qui etiā ad
dit q̄ si al' renūciatio fiat tenet in p̄iu-
dicium renūciand. s̄ nō ī p̄iudiciū eccl'ie
uel p̄lati in cui⁹ manu debuit renūcia
re. Itē dīc q̄ pōt qs simplici bn̄ficio re
nūciare sicut vult. Et glo. ei⁹ dīc q̄ h̄
pōt ad min⁹ de ɔsuetudīe. Sz ꝓus dcm̄
est magl regulare. s. q̄ fiat in manu ei⁹
cui⁹ est institutē. ut ī sū. eo. ti. q. 33. vbi
etiā addit̄ s̄m Hosti. q̄ cū renūciatur
alicui iuri renūciatio faciēda ē aduer-
sario uel seruo publico seu alteri reci-
piēti noīe aduersarij. B

Quō renūciat̄ iuri scripto? R̄. Tal'
renūciatio ex certa scīa facienda est.
Ideoq̄z si talis renūciās ius ignorat ē
ei notificandu3. ar. in Auten. quō d3
epos. §. igit̄ ordināc⁹. coll. 1. Nec enī
pōt quis renūciare ei qd ignorat. ff. de

inoffi.testa.l.si mater. A .Idē in ocā q.32.ẜm Hosti. B

Quō qs renūciat iuri expsse.⁊ quō tacite? R̸x°. Expsse cū dīc. Quietū clamo ius tale. uel silia.ex̄ ꝺ deci.ex mul tiplici. A .Hoc ver̄ qñ qs renunciat qꝺ sibi debet̄.ut pꝫ in tex.allegato. B Tacite vō cū facit cōpositionē. A .s. su᷑ iure qꝺ sibi ꝯpetebat.Nā ꝯponē do videt̄ iuri suo renūciare ẜm formā ꝯpositiōis.ut in.c.de q̄ stati. B .ex̄ ꝺ elec.cū int̄.p̊.Itē tacite renūciat faciē do ꝯ̄.ut exhibēdo honorē illi cui⁹ ele ctiōi ꝯ̄dixerat.ex̄ de his q̄ fi.a ma.pte ca.ex or᷑.Silr̄ recipiēdo aliquid ex te stamto qꝺ ipugnabat.ff.ꝺ inof.testa. si ꝓponas.ex̄ de sen.⁊ re iudi.quod ad ꝯsultationē.Vel si petēd legatu aduo catus uel procurator fuit.ff. de inoffi. testa.l.fi. A .Idē i ocā.q.32. B

Utrū clericus q impetrauit bñficiū si subiiciat se mīsicordie canōicoꝝ itelli gat̄ renūciasse.R̸x°. Nō.ex̄ eo. veniēs. Qui etiā si reddat eis lr̄as suas ⁊ ipsi sint īmisericordes oꝫ talis officio iudi cis restitui.ex̄ eo.sane.Nā deceptis et nō decipiētibꝫ iura subueniūt.ex̄ ꝺ reꝝ pmu.cuꝫ vniuersoꝝ. Sed si renūciet lr̄is ꝓ certa pēsiōe ꝓuat̄ pēsione ⁊ lr̄is. ex̄ ꝺ rescrip.ad audiētiā. A .Con.Al bri.⁊ facit qꝺ notat̄ i sū.eo.ti.q.30. B

Pone q̄ eps nō bñ intrauit ꝟ ꝑ sy moniā ⁊ hm̄oī.quō renūciabit instā te morte? R̸x° scd̄m Hosti.Renūciabit mēte ⁊ i manu archiepi si pōt.al̄ in ma nu simplici sacerdoti sub hac ꝯditiōe. si pape placuerit.⁊ si ꝯualuerit vadat q̄citi⁹ pōt ad eū et pateat ei.ar.ex̄ de sen.exco.ñ dubiū.⁊.c.ea noscit̄.§.fi. Sꝫ ⁊ caueat ne morā ꝑstet ⁊ fructus si bi approꝑet ꝟ fidelit̄ custodiat ul̄ i vti litate eccl̄ie expēdat.ar.ex̄ de offi.or. cū vos.⁊ ꝺ offi.or.c.pñti.li° 6°. Al̄ ad restitutionē oīuꝫ tenet̄.ex̄ de ꝑben.di lecto.§.fi.Tñ talis ẜm Hosti.de licen tia ꝓprii ꝯfessoris quē sibi pōt eligere. A .Hoc videt̄ verū si legitie fuerit ordi natus.al̄ cū ab initio nō habuerit exe cutionē sui ordīs nō videt̄ q̄ possit si bi eligē ꝯfessorē tanq̄ eps.ar.l.nō du biū.C.de legi. B .poterit vite necessa ria stricte recipe.ar.86.dis.non satis.⁊ c.pasce.Talis etiā si titulū nō hēat tñ possessionē quā de facto hꝫ nō debꝫ di mittē sine licētia pape.ꝟ a fructibꝫ oꝫ abstinē.ex̄ eo.p⁹ trāslationeꝫ.§.3°. A Con.Inno.q ⁊ addit. Et idē i oībus suspēsis siue ab hoīe siue a iure dici po test.ut in sū.eo.ti.q.33.ad fi. B

Utrū qs possit renūciare ꝑ aliuꝫ.R̸x° ẜm Hosti.Pōt ꝑ aliū hñteꝫ ipāle mā datū.ex̄ de offi.dele.cū olim.§.qa vō. Idē videt̄ si hꝫ gnālē admīstrationē. ff.de ꝓcura.l.cui libera. A .Immo in cipit ꝓcurator.vbi dr̄.Procurator cui libera gnālit̄ admīstratio rerū ꝯmissa est pōt exigē.nouare.aliud ꝓ alio per mutare. B .Sec⁹ si tm̄ gnālis ꝓcura tor eēt.ex̄ de ꝑbe.dilecto.p̊ cñlo.⁊ de reli.do.c.plr̄. A .Meli⁹ videt̄ facē.l. mādato.ff.de ꝓcura.Et idē qꝺ in R.§ notat̄ in sū.eo.ti.q.31.ad fi. B .Et an tal̄ ꝓcurator reuocari possit vide.i. in se.c.§.fi.

Renūciatio 3°

Quis pōt renūciare? R̸x° ẜm Hosti.Renūciare pōt is ad queꝫ illud qꝺ renūciat̄ ꝑtinet.ex̄ de regu.ad apo stolicā.⁊.c.statuim⁹. A .Iōē in sum. li° 3°. ti.26.q.31. B

Utrū papa possit renūciare.R̸x°. Pōt libere resignare ⁊ maxīe cū se insuffi cientē agnoscit ad regēdū vniuersalē

ecclesiā.ex̄ eo.qm̄.li° 6°.
Utrū clericus possit renūciare foro
suo. R°. Renūciatio faciēda ē auctori
tate illorū quorū interest.ex̄ ꝺ offi.archi.
ad h̄.§.fi. Ideo clericꝰ nō pōt renūcia
re foro suo sine ꝯsensu epī.qa ex h̄ pre
iudicaret ipsi epō.ex̄ ꝺ foro ꝯpe.signi
ficasti.aliogn qlibꝫ clericꝰ de uno epa
tu posset sibi ꝯstituē iudicē ī alio epa-
tu.ff.ꝺ iudi.l.i. Et de h̄ vide s̄.iudex
p̄.§.2°. Eadē rōe nō pōt clericꝰ renū-
ciare p̄uilegio illi.17.q.4.si qs suadē
te.Nā ⁊ si actionē īiuriarū remittē pos
sit q̄tū ad ꝓpriā psonā.23.q.4.si is.
iniuriā tn̄ eccl̄ie siue collegij sui in pso
na sua illatā remittē nō pōt.ex̄ de sen.
exco.cū desideres.§.fi. A .ꝯiūcto.c.
ꝯtigit p̄.eo.ti. B
Que pena si clericꝰ ita renūciet foro
suo ꝙ rn̄deat corā iudice sclari? R°. Si
cā ciuilis sit cadit a cā.alioquī suū lo-
cū amittit.ex̄ de fo.ꝯpe.si diligēti. A
Ibi dr̄. Et si ꝓ eis lata sit snīa locū suū
amittāt.⁊ h̄ in crimīali actiōe. In ciui
li v̄o pdāt qꝺ euicerit si locū suū ma-
luerit obtinē. B . In crimīali v̄o lo-
cū amittit.⁊ si nō hꝫ locū siue dignita
tem pōt alit̄ extraordiarie pūiri. Et sic pꝫ
ꝙ pōt tacite renūciare q̄tū ad dānum
suū.xi.q.3.placuit. Sꝫ ⁊ multo magꝭ
puniēdꝰ ē si expsse ꝯsentiat ⁊ rn̄deat.
Si v̄o trahat̄ ad iudicē sclarē vide s̄.
iudex p̄.§.pl̄t. A .ꝯiūctis additiōi-
bus. Et idē qꝺ in h̄.§.notat̄ in sū.eo.
ti.q.25.f̄m Hosti. B
Qn̄ aliqs expectat p̄mā p̄bendam
ꝓxīe vacaturā in aliq̄ eccl̄ia si aliꝰ obti
nēs p̄bendā tenuē fraudulent̄ renun
ciet ut expectāti p̄cludat̄ via ad pīgui
orē q̄ sperat̄ vacare.nō īpedit p̄mū ex
pectātē. Et si p̄benda pīguis pꝰea va-
cans ꝯferat̄ isti q renūciauit p̄uat̄ ip̄e
utraqꝫ.ex̄ eo.si te.li° 6°. A .Ibi tr̄ ꝙ
de dicta fraude dꝫ saltē p aliquas pro-
babiles ꝯiecturas appārē.ut qa dicte
renūciatiōis tp̄e is q p̄bendā ul̄ digni
tatē pīguiorē hēbat infirmitate graui
detinebat̄ ul̄ aliqd aliud īmiebat ꝓpt̄
qꝺ illiꝰ p̄benda uel dignitas vacare in
ꝓxīo ꝓbabilit̄ credebat̄. Et subditur.
Ceterū si p̄dcō r̄nūciāti hꝰmōi p̄bēda
uel dignitas forsitā pīguior ꝯferat̄ eo
ip̄o dicta fraus ītelligat̄ eē ꝓbata ⁊ idē
renūciās oīo careat habita ⁊ ābita. B
Utrū renūciās possit penitē. R° f̄m
Hosti. Si qs mittat nūciū ad supiorē
ut cedat. penitē pōt q̄diu res ē ītegra
ex̄ eo.lecte. Secꝰ si non ē integra.ex̄ de
elec.in causis.§.uld. A .Idē in sū.eo.
ti.q.31. Et videt̄ ꝙ res nō sit ītegra qn̄
supiori exposita renūciatiōe cepit co-
gitare sup acceptatiōe.ar.dicti.§.uld
B .Sꝫ et si talē ꝓcuratorē ignorantē
A .s.ꝯstitutū ad renūciandū.ut pꝫ ī
tex.allegato. B .reuocauerit tenebit
nihilominꝰ cessio facta anteq̄ꝫ reuoca
tio pueniat ad eū. nisi malitiose fuerit
factū qn pueneīt ad eū. ut in cle.cuꝫ
illusio.ex̄ de renū. A .ibi dr̄. Si quis
ad cedēdū pōtificali uel alij cuilibꝫ di
gnitati uel bn̄ficio ꝓcuratorē spōte ac
libere ꝯstituerit ⁊ ip̄m ignorātē post-
modū duxerit quōlibꝫ reuocandū te
neat cessio facta p eū anq̄ꝫ ad ipsiꝰ uel
illius in cuiꝰ manibꝫ cessio fuerat faci-
enda noticiā reuocatio hꝰmōi dedu-
cta sit nisi forte p ip̄os aut alios mali-
tiose factū fuerit q̄ minꝰ ad eos ul̄ eorū
alterū an̄ cessionē potuerit reuocatio
puenisse. B .Qui v̄o īpetrauerit licē
tiā cedēdi cogēdus ē. A .s.cedē.ut ī
c.qꝺ seqt̄. B .ex̄ eo.quidā.

Renunciatio iiij°

Que pn̄t renūciari. Utrū hn̄s vocē in electiōe possit renūciare? R. s̄. electio p̊. §. 9°. A. Et idē qd ibi notat in sū. li° 3°. ti. 26. q. 26. fm Hosti. B

¶ Utrū debitor possit renūciare pbationi solutiōis p testes ⁊ huiusmōi. A Istud h⁹mōi nō ponit Hosti. ut pz in sū. eo. ti. q. 27. vbi h̄ notant. B. R°. Licz qdā dicāt q valet renūciatio. tn̄ fm Hosti. nō videt verū. qa ius pbandi p testes ppt cōem vtilitatē īductū est. Un̄ vsus testiū frequēs ⁊ necessarius ē. ff. de testi. l. i. tn̄so p̊. Ergo tali iuri renūciari non pōt. ar. ff. de postu. quos ptor.

¶ Utrū renūciatio iuris possit fieri ī futurū. R° fm Hosti. Si lex iā ē. A. s. ex qua ius alicui orit cui renūciat. B pōt p futuro renūciari. Al' nō. qa qd non ē renūciari nō pōt. ff. de pac. tres fratres. ff. de ɔtrahen. emp. ⁊ ven. l. in lege. A. Idē in sū. eo. ti. q. 28. B

¶ Quid si qs renūciat oi iuri sibi cōpetēti ⁊ ɔpetituro sibi ⁊ lr̄is īpetratis ⁊ īpetrādis? R° fm Hosti. Quo ad futurū si gnālis sit renūciatio nō valet. ut in pcedēti. §. dictū ē. ex de ɔsti. cū accessissent. Si vo spālis in qbusdā iuribus ⁊ sequat gnālis renūciatio valet. A. i. si qbusdā specificatis subseqt renūciatiōis clausula gnālis. ut ī sū. eo. ti. q. 29. vbi h̄ notāt. B. C. qn̄ mulier tu. offi. fun. pōt. l. fi. circa mediū. ⁊ ī Auten. ut li. ma. ⁊ aue. ibi posita.

¶ In sūma nota. fm Hosti. q renūciari pn̄t oia iura ɔpetētia circa seruitutes. etiā si ānalia sint. ex de sepul. ī pn̄tia. ⁊ d deci. ex multiplici. A. Hosti. dic q pn̄t renūciari iura etiā nō scripta p ura circa seruitutes cōpetētia. Et si hetiā ānalia sint ī futurū renūciari pn̄t. ut in ocō. c. in pn̄tia. ⁊. c. ex multiplici. ut in sū. eo. ti. q. 30. vbi h̄ nō. B. Itē iura cōpetētia circa bn̄ficia sicut ⁊ ipa bn̄ficia renūciari pn̄t. ut dictū est s̄. renūciatio 2°. §. p̊. ⁊ renūciatio 4°. §. p̊. Ite oia iura ɔpetētia p aliqua instrumēta sicut etiā ipsa īstrumēta renūciātur. C. de fide instru. l. 3. ex de pac. cū pdem.

REpresalie.

Dicūtur represalie qn̄ aliqs oriūdus de vna terra spoliatur uel dānificatur ab oriūdo de alia terra. ul' etiā si debitū n̄ soluitur ei tūc datur ptās isti spoliato q satisfaciat sibi ɔ quelibz de terra illa vnde ē ille spoliator uel debitor.

¶ Queritur g̊ vtrū sint licite. R°. Et si iniq sint ⁊ legibus phibite tanq̄ nāli eqtati ɔtrarie qa ali⁹ p alio grauatur. nihilomin⁹ spālit phibetur ne concedātur uel extendatur. A. s. p interp̄tationē cū fuerīt gnālit cōcesse nō expressis psonis ecclīasticis. ut in. c. et si. de q. i. B. ɔtra psonas ecclīasticas ul' bona ipaz ptextu cuiuscūqz ɔsuetudinis. Et qui ɔtrafecerint nisi reuocauerint ītra ānū. A. s. a tpe cōcessiōis ul' extēsionis. ut ibi. B. si psone sint singulares sūt excoīcate. si vniuersitas ē interdicta. ex de iniur. ⁊ dāno dato. ⁊ si pignorātiōes. li° 6°.

¶ Sz pone q aliqs expoliat⁹ portat litteras ciuitati seu ad ciuitatē vbi māet expoliās ⁊ petit iusticiā nec fit ei. nūqd in h̄ casu pōt ɔcedi rep̄salia. Videt q sic. qa h̄ mō nō g̊uatur ali⁹ p alio. s poti⁹ punitur rector ul' ciuitas ī suis ciuibus ppt negligētiā. Un̄. 23. q. 2. c. dominus deus. or q gens ul' ciuitas plectēda est. q vīdicare neglexit qd a suis ciuibus īprobe factū ē. uel reddē qd per iniuriā ablatuz est. Sad vr̄ cōcordare

277

Tho. scda scde. q. 40. et Io. an. sup dicto. c. et si pignorationes. ita tñ quod etiam in hoc casu ad clericos non extendatur. et quod sibi de rebus nõ auctoritate ppa sed iudicis satisfaciat. ut idem Io. dic. A Io. an. in dicto. c. et si pigratiões. in nouella dic fm Archid. et etiã. xv. q. intelligitur de auctoritate iudicis spoliati pcedente p sniã sup negligẽtia et defectu iusticie. Scdm alios aũt de auctoritate iudicis spoliãtis seu iusticiã facẽ negligentis. Et subdit fm Guido. quod pmũ dictũ põt itelligi verum qñ nõ põt hri recursus ad iudicẽ spoliãtis seu iusticiã facẽ negligentis. quod dicit raro posse otingere. B

Residentia.

s. clericorum in suis ecclesijs. Ubi nõ quod q hz bñficiũ cũ cura tenetur ad residentia ex de elec. licz canõ. li. 6. Sil't et q hz qcũqz alia bñficia qbus hoc opetat ex statuto uel puilegio seu osuetudie approbata. ut Inno. ponit ex de cle. non resi. clericos. Et addit. Intellige oẽ bñficiũ residẽtiã reqrere nisi õtriũ ostet. Et eãdem qsi sniam ponit Hosti. diffusius. dicens quod qlibet cleric9 tenetur residere. ex eo. c. fi. siue magnũ sit bñficiũ ut epatus. 7. q. i. puenit. et dz crisma oficere. ordines celebrare et quolibz die dñico dinis officijs intesse. de ose. dis. 3. eps. nisi iusta cã ĩpediat ut ibi dr. Silr etiã si modicũ sit bñficiũ. ut ex eo. oqrẽte. Et dz bñficiat9 intesse matutinis et vesperis. alr si ĩcorrigibilis sit deponitur. 92 dis. c. fi. Et vide s. clericus p. §. fi. A Idẽ quod hic notatur in sum. li. p. ti. 7. q. 27. vbi et additur scdm Hosti. quod is cui tãqz bñ merito assignantur pẽsiones aliquae seu stipẽdia ad residẽtiã nõ tenetur. Talis tñ ad ãtidota obligatur. et si offendit ecclãm a qua tenetur bñficiũ. tãqz ingratus puatur. B

¶ Utrum qs ex cõsuetudie possit recipe fructus bñficij ĩ absentia. R. fm Hosti. Põt. ut ex de cõsti. cũ oẽs. A. Et ibi hoc notat glo. q etiã dic quod secus ẽ de iure cõi. Sz et puto hoc intelligẽdũ inqntũ p hãc osuetudinẽ nõ derogetur diuo cultui uel alr nõ sit irrõnabilis. Alr secus. ex de osue. c. fi. B. Sz talis osuetudo õrio statuto tolli põt. ut si ecclĩa sit ministris destituta ita tñ quod pbẽda absentis assignetur subrogato. ex eo. cũ dilectus. Sed si tale statutũ facerẽt canõici ppter ppria cõmoda. puta ut inter se diuidant illud quod absens osueuit accipe ñ valet. ex de osue. cũ oẽs. A. Idem in dcã. q. 26. B

¶ Quõ cleric9 in bñficio debeat residere? R. fm Hosti. Residere debet in ppria psona seruiẽdo eccl'ie. ex eo. quia nõnulli. 7. c. se. Et dz seruire in suo ordine. ex de fi. psby. pposuit. Parũ enim esset sui pñtiã exhibẽ et curam pprie ecclesie negligere. A. Idem in sũ. eo. ti. q. 27. vbi et additur fm eũdẽ. Et hoc est õ prauã cõsuetudinẽ quarũdã ecclesiarum q reputãt canõicos residentes ex q pñtes sũt. lz nõ intrẽt ecclĩam. B

¶ Utrum nõ residens possit excusari ex aliqbus causis. R. Excusatur p qdẽ si iusta sit cã sue absentie. ut ppter inimicitias uel aliqd huiusmõi. ex eo. inter qtuor. Et tũc tenetur p vicariũ deseruire. ut s. cleric9 p. §. fi. Et idẽ itellige si pñs sit sed sine sua culpa ĩpotens sit fact9 aut infirm9. ex e. cũ dilect9. 7. q. i. pñtiũ. 2° si de licẽtia plati cã rõnabili sit absens. ex eo. relatũ. ex de elec. licz canõ. li. 6. Alr etiã sine licẽtia plati pegrinari nõ põt. de ose. dis. 5. non oportet. ex de voto. magne. §. verum. 3° si heat ecclesiã prochialẽ põt ex dispẽsatiõe epi ex

in studio p septē ānos.ut s̄. ecclīa z°.
§.z°.4° si hr̄et sup hͦ spāle ꝑuilegiuꝫ.
habet᷑ etiā absens ꝓ residēte. ut hēs ī
§.se. A .Ad illud quod habet᷑ hͦ 7 in
§.se.facit qꝺ nōt᷑ in sū. ꝺcā.q.z7. B
Sūt 7 alie cause in qbꝫ nō residēs
habet᷑ ꝓ residēte. ꝑma ē si sit in serui-
tio pape. ex̄ eo. cū dilectꝰ. Secūda est
si vnꝰ uel duo ex canonicꝭ sint in serui
tio ꝓpꝛij epi. ex̄ eo. ꝺ cetero. 7. c. ad au
dientiā. Sed eps suffraganeꝰ si moꝛet᷑
cū archiepo non videt᷑ residē. ar. ex̄ de
offi. oꝛdi. pastoꝛalis. Et nota ꝙ q est ī
seruitio pape uel epi sui recipit qdem
fructꝰ bn̄ficij ꝑter victualia siue q̊ti-
dianas distributiōes q nō solēt absen
tibꝫ dari. ut in ꝺcō. c. de cetero. 7 ex̄ de
ꝑben. licꝫ. 7 ex̄ de cle. nō resi. c. ꝑ. li° 6°.
Et de hͦ vide s̄. bn̄ficiū z°. §. pst. A
Potiꝰ videt᷑. §. fi. B .Tertia est si se
nō absentat in fraudē ſ eccl̄ie sue iura
fidelit᷑ ꝓsequit᷑. ex̄ eo. ex pte. In qbus
casibꝫ possit qs ꝑ vicariū deseruire. vi-
de s̄. clericꝰ ꝑ. §. fi. 7. ī. vicariꝰ. §. ꝑ.

Res inter alios

acta ꝛc. vide. ī. sn̄ia. §. 9°. et x°.

Restitutio rei

aliene ꝑ cōiter. Utꝝ qs tenea-
tur stati restituē. R᷑° ſm Tho. scda se-
cūde. q. 6z. Sicut accipe rē alienā ē ꝯ
iusticiā. ita 7 detinē eā. qa p hͦ ꝙ aliqs
detinet rē alienā īuito dn̄o īpedit euꝫ
ab vsu rei sue 7 facit ei īiuriā. Manife
stū est aūt ꝙ nec p modicū tēpꝰ licet ī
pctō moꝛari ſ qlibet tenet᷑ stati pctm̄
deserē. ſm illud Eccl. zi. Quasi a facie
colubꝛi fuge pctm̄. Et iō tenet᷑ qlibet
stati restituē uel petē dilationeꝫ ab eo
qui pōt vsum rei ꝯcedē. Con. Ray. A
Ista petitio dilatiōis uel remissiōis fa-
ciēda est p se uel p aliū qn̄ debitoꝛ est
īpotens ad soluendū ſm eūdē Tho. se-
cūda scꝺe. q. 6z. arti. 8°. Et hͦ nisi ex ip
sa petitione seq̄ret᷑ reuelatio pcti seu
aliud scādalū. ar. c. officij. ex̄ de pe. et
re. Et ad ꝑdictoꝝ clarioꝛē intelligētiā
distinguēdū ē. qa aut debitoꝛ ē potēs
restituē aut nō. ꝑ casu tenet᷑ stati resti
tuere ut dictū ē. z° casu. aut ē īpotens
oīo. aut nō oīo. Si oīo. excusat᷑. qa im-
possibiliū nulla est obligatio. ff. de re.
iuꝛ. l. īpossibiliū. 7 iō sufficit hͦ casu ꝙ
ꝓponat restituē cuꝫ poterit. 14. q. 6. si
res. Si nō oīo tūc tenet᷑ stati restituē
id qꝺ pōt. Et ſm Ray. in ti. de rapto.
§. foꝛma. ista potētia vr̄ considerāda
usqꝫ ad mēdicitatē suā 7 sue familie re
seruata sibi solū extrema nccītate. Et
idē nō. in sū. li° z°. ti. 5. q. 86. Sꝫ certe
nō solū extrema ſ etiā magna nccītas
videt᷑ excusare a restitutiōe. ex̄ ꝺ fur.
c. si qs ꝓpt. vbi dr̄ ꝙ si qs ꝓpt nccīta-
tem famis furatꝰ fuerit. aut restituat
aut tres ebdomadas pn̄iteat. Et sic nō
cogit᷑ precise restituē. Et illud. c. ītel
ligit᷑ in nccītate etiā nō extrema scꝺm
glo. 7 Inno. ibi. Unde ad clariꝰ hoc in
telligēdū iteꝝ subdistīguendū est. ꝙ
aut debitoꝛ ē in articulo extreme ne-
cessitatꝭ. aut nō. ꝑ casu nō tenet᷑ ad re-
stitutionē. qa in extrema nccītate oīa
sūt coīa. l. i. §. cū in eadē. ff. ad. l. rodi.
de iac. Unde 7 sup 4° sn̄iaꝝ. dis. 15. dic
Scotꝰ ꝙ si detinēs rē alienā ē in extre
ma nccītate. 7 ille cuiꝰ ē res nō. ſ habꝫ
aliqua citra nccītateꝫ extremā dicimꝰ
ꝙ ista res ē detinendꝭ iure poli quo in
extreme nccītatis articulo ad ꝓuiden
dū nccītati nature via oībus extrema
necessitate detendꝭ ē cōcessa. ex̄ de ver.
sigꝭ. exijt qui seminat. li° 6°. Si ambo
sūt in extrema nccītate si ꝑus dominꝰ

deuenit ad eā deb3 reddi dn̄o duplici iure. tū qa prius suū. tū qa iam ex ista sua necessitate factū ē suū. Si vo pus deuenit detinēs factū est suū. 7 tūc domino postea deueniēti ad istam necessitatē nō deb3 reddi. qa cessauit dominiū eius in re ista 7 factū ē alteri9 iure poli. Si ambo simul deueniāt dicim9 q deb3 reddi dn̄o. qa nūq cecidit a dominio. Pro h facit qa duob9 occurrentibus p̄ualet qd est poti9. ff. de sta. ho. l. queritur. Et subiūgit Scot9. Si detentor deueniat ad pinguiorē fortunā tenetur restituere qn̄ occupauit cessante extrema necitate. Sed si nūq ante extremā necitatem occupasset. tūc iuste simpliciter occupasset. s. rem suā nec ad aliquā tenetur restitutionē. hec ille. Tutius videtur q si deueniat ad potētiam restituat sicut 7 qui cessit bonis. C. de his qui po. ce. bo. l. i. Non tn̄ tenetur nisi inqtū facere pōt. l. 3. ff. d cessi. bo. Et in hoc vltimo casu intelligitur facere posse deducto ne egeat. ff. de re. iud. l. i condēnatiōe. 2° casu qn̄ debitor non est in articulo necitatis extreme. aut restitutio est incerta aut certa. Si īcerta ut qa nō inuenitur creditor uel ei9 heres restitutio faciēda ē pauperib9. extra d vsur. cū tu. Et tūc debitor impotens poterit se libere ponē in manu epi ad quē ptinet puisio pauperū. 7 ep̄us si viderit sm deū expedire poterit ei relaxare debitū ut paupi in totu3 uel in ptem uel p̄bere ei dilationē ut paulatim eroget paupib9. ut 7 ponitur in dcā q. 86. in sū. li° 2°. ti. 5. ad fi. Sed in eo q loquitur ibi de penitētiario ut possit h facere. pōt intelligi si ipse penitētiari9 habeat sup hoc auctoritatē ab ep̄o. alr per se nō pōt quia iure nō cauetur. Ideo dn̄s An. d bu. in dicto. c. cū tu. in. i. q. dicit penitētiariū hoc non posse. Sed 7 quādo apud debitorē aliqd relaxatur ab ep̄o uel ab alio habēte ab ipo auctoritatē debet orare uel alia bona facere p his quorū ille res sunt uel qbus debētur. 7 inqtū veniat ad facultate3 p illis facere elemosynas. ut si nō pōt facere qd debet saltē faciat qd pōt. sicut dic Tho. scda scde. q. 62. arti. 2°. ī eo qui non pōt mēbrū abscisū uel sublatam famā restituere. qa debet in pecunia uel alio mō quo pōt recōpensare. Si restitutio est certa. i. qa scitur siue pōt sciri pticularis psona cui deb3 fieri. tūc si debitor ē in tāta necessitate 7 creditor in tāta facultate q debitori teneretur p elemosynā subuenire. debitor nō tenetur ad restitutionē. Nā hoc casu ipe creditor teneretur retro reddē. Vn̄ 48. dis. sicut hi. sup vbo inuadere dic glo. q pn̄t paupes cogē diuites ad eis pstandū nō per viā actionis s denūciationis ad ecctiam q pōt diuites cogē ad hoc agendū. Itē gnāliter debitor n̄ tenetur ad restitutionē eo casu quo creditor rōnabiliter deberet nolle sibi fieri restitutionē ut dic Scot9 sup 4°. sniarū dis. 15. vbi subiūgens exēpla dic. Debet enī velle quilib3 restitutionē sibi non fieri qn̄ est in p̄iudiciū cōitatis uel recipientis restitutionē. qa d3 velle bonū suū 7 bonū cōe. Deb3 etiā velle nō fieri restitutionē qn̄ eēt in diffamationē restituentis. qa deb3 magis velle famā pximi q illud modicū suū statim Consilr d3 magis velle q vitetur magnu3 īcōmodū pximi restituentis q3 modicū incōmodū suū uel nullum in illa modica dilatione restituentis. Ex his seqtur q qn̄ esset restitutio dānosa rei publice uel ei cui fit uel diffamatiua restituentis uel nimis notabiliter dānosa non

tenet̃ ad ſtatī reſtituendū. ſed ſufficit
ꝙ ſtatim ex affectu reſtituat. 7 ꝙ actu
reſtituat ceſſantibꝫ incōueniētijs hic-
inde. Et ex p̄dictis etiam ſubinfert.
Quādo ablatio fuit occulta tūc nō te
netur ablatoꝛ ſe ꝓdere. nec ꝑ ꝯſequēs
ꝑ ſeipm̄ reſtituere ſ; per aliā ꝑſonam
ſecretam 7 fidelē. 7 expedit ꝙ ꝑ cōfeſ
ſoꝛem. qa ſibi eſt crimen detectū; per
ꝯfeſſionē. 7 de eius fidelitate ꝙ reſti-
tuat fidei ſue ꝯmiſſū ſatis debet credi.
Patet igitur hic differri reſtitutionē;
quouſq; voluntas talis ꝑſone 7 oppoꝛ-
tunitas habeat̃. hec ille. B

Cui reſtituenda eſt res furtiua uel
rapta ſeu al' male accepta? R̄° ſm̄ Ray
Ei cui res ſubtracta fuit etiam ſi non
ſit dn̄s rei. ſ; ſua interſit ex cauſa hone
ſta rem non eſſe ſubreptā. ut puta qa
habebat in ea ius pignoꝛis uel vſum
aut aliquod huiuſmōi. ff. de furt. l. is
cuius. Si v̄o ip̄e cui nūc res ablata eſt
furatus fuerat eā. non ſibi ſed domīo
erit reſtituenda. uel ille cui p̄oꝛ fur ul'
raptoꝛ ſubripuerat ſi ſua ut dictū; eſt
intererat ex cauſa honeſta. Et fiat cau
te q̄ʒtū poteſt ꝑ religioſū 7 huiuſmōi.
ita ꝙ nulli ꝑſona furis pꝛodatur. Itaq;
regulariť reſtitutio ſpoliati faciēda ē.
3. q. i. reintegrādā. 7 fere ꝑ totā q̄onē
7 ex̄ de reſti. ſpo. fere per totū. Fallit
tamē quādo non tm̄ iſte male accepit
ſed alius ei turpiť dedit. d' quo facien
dum eſt ut dictū eſt s̄. elemoſyna p̊.
§. fi. A. Et ibi lat' in additione. B
Et hic. ī. §. antepl't. A. Et ibi de h' di-
cetur. Et ad maioꝛē hui'. §. declarati-
onē pōt generaliť dici ꝙ reſtitutio fa-
cienda eſt p̄ncipalibꝫ ul' eoꝝ heredibꝫ
ſi inueniuntur. al' paupibꝫ. ex̄ de viuri.
cū tu. Sed in hoc clari' diſtīguendo
dicendū eſt. ꝙ aut quis obligat̃ rōne

turpis receptiōis in q̄ ꝑticipauit etiā
dans. aut al'. p̊ caſu non tenet̃ reſtituē
danti. qa in pari cā turpitudinis poti-
oꝛ eſt ꝯditio poſſidentꝭ. ff. de cōdi. ob
turp̄e cām. l. ſi ob turpem. §. poꝛꝛo. et
C. eo. l. z. Et ideo h' caſu cū reſtitutio
nō fiat ꝑſone p̄ncipali saltē debet fieri
pauperibꝫ tāq; ſi nō inueniret̃ p̄ncipa
lis uel ei' heres. ꝑ dictum. c. cum tu.
Fallit in accepto per ſymoniā. qa deb;
reſtitui illi eccl'ie in cui' iniuria accep
tum eſt. ex̄ de ſymo. c. de hoc. Itē etiā;
non erogatur paupibꝫ quādo turpiť
acceptum ipſo iure applicaret̃ fiſco ul'
p̄uato. quia de alieno non poteſt fieri
elemoſyna. i. q. i. non eſt putāda. Et
hoc etiā notat̃ in ſū. li° z°. ti. 8. q. 3z.
Et excepto h' caſu cū; res applicaretur
ipſo iure fiſco uel p̄uato. lic; turpiť ac
cipiens nō cogat̃ reſtituē turpit dāti.
tn̄ ſi vellet poſſet reſtituē eidē danti.
Nam iure nullo ꝓhibet̃ hoc. Et pene
ſūt reſtringende. de pe. diſ. i. c. pene.
7 in. c. odia. de re. iur. li° 6°. Et notat̃
in ſū. li° z°. ti. 8. q. z5. ad finē. Eſt etiā
caſus in quo lic; dans nō fuerit in tur
pitudīe ꝑticeps. non tamē ei ſ; paupe
ribꝫ fit reſtitutio. qa dans ex obligati
one dedit lic; accipiens turpiť recepit
videlic; quādo iude' uel pagan' fue-
rit aliquid lucrat' a x̄pianis occaſiōe
officij publici. Illud enim debet ꝯuer
ti in vſus pauperū; x̄pianoꝛum ſcd̄m
ꝓuidentiā dioceſani ep̄i. ex̄ de iudeis.
cum ſit. z° caſu quando obligatio eſt
aliunde q̄ʒ ex dicta turpi cauſa diſtin-
guēdū eſt. Aut non inueniūt̃ credito
res ſeu eoꝝ heredes. 7 de h' dicet̃. ī. re-
ſtitutio 6°. Aut iueniūt̃. 7 tūc aut ob-
ligatio eſt ꝑſonalis. 7 d' hoc dicetur. ī.
reſtitutio z°. Aut obligatio eſt realis.
ut qa hab; qs rem aliena. 7 tūc ſi hab;

279

a nullo uel saltē a dño clarū est. qa sp
dño ē restituenda. ff. ꝺ rei ven. p totū
et. C. eo. qa cuiq; dandū ē qꝺ suū est.
ff. de iusti. ⁊ iure. l. iusticia. §. iurꝫ pce-
pta. Sed si habueīt ab aliq̊ alio titulo
trāslatiuo puta p donationē uel vēdi-
tionē uel silem. silr restitutio fit dño
rei grat. C. de furt. l. in ciuile; Si vō
habuit titulo nō trāslatiuo puta in cō
modatū uel locatū uel etiā sine titulo
forte qa sustulit. illi videt restituēda
a quo habuit. C. locati. l. si qs ꝯducti-
onis. Ubi dr̄ ꝙ ꝯductor deb; dño loca-
tori rem reddē. lic; dicat se dn̄m. ⁊ pꝰ
ea agē de dominio. S; hꝫ d; intelligi qn̄
nō ꝯstat de dominio nec poterat in cō
tinēti pbari. Al' bn̄ audiret mouēs q̄-
stionē de dominio. ff. depositi. l. bona
fides. vbi dicit ꝙ qn̄ fur deposuit rem
apud dn̄m dicte rei dn̄s nō cogit red-
dere. Cogit ergo in hꝫ casu habēs rē ill
restituē a quo habuit nisi stati; possit
de suo dominio pbare. adeo ꝙ si etiā a
fure ul' p̄done qs habuit tn̄ d; ei resti-
tuere qn̄ habuit cām ab eo. ut pat; in
dicta. l. bona fides. Sed si nō habuit
cām ab eo puta qa ei p furtū uel rapi-
nam abstulit tūc qn̄ p furtū puto ꝙ n̄
debeat furi p̄ori restitui. qa nullꝰ ma-
le fidei possessor hꝫ casu h; ius repetēdi
Nā; ei datur actio furti cuiꝰ intest ex
honesta causa. ff. de furt. l. cuiꝰ īterest
⁊. l. is cuiꝰ interest. Itē nemo debet ex
improbitate sua ꝯsequi actionē. ff. de
furt. l. itaq;. §. p̊. Est tn̄ casus in q̊ fur
actionē furti hab;. ff. ꝺ fur. l. q vas. §
si ego. vbi dr̄. Si ego poliēda vestimē
ta tibi locauero ⁊ tu ticio ꝯmodauer
ticioq; furtū factū sit. tibi datur actio
furti. qa tua intest cū mihi tenear red
dere. ⁊ mihi aduersus te dat actio qa
furtū fecer ticio ꝯmodādo. Hoc itaq;

casu fur aduersus furē actionē hab;.
hꝫ ibi. Et hꝫ ideo ē quia a p̄ncipio habu
it rem de volūtate dn̄i eā sibi locādo.
ppt quod interat eiꝰ etia; ex honesta
causa. Al' secꝰ. ut p; ex p̄dict. Quādo
aūt p rapinā qs rē abstulit a fure ul' p̄
done. tūc dr̄ ei restituēda. qa etiā p̄do
ē restituendus. ex̄ de resti. spo. c. in lit
teris. Immo nec dño licet rape rē suā
nisi in casu de q̊ s̄. bellum p̊. §. p̊. et 2̊.
Al' pdit ius suū. Et nō dn̄s tenetur ad
extimationē rapte rei regularit. C. dn̄
vi. l. si qs in tantā. Qui g furatus est
furi uel p̄doni non tenetur furi s; dño
uel alij habēti ius in re restituē. Secus
est in raptore. S; in quocūq; cāu dcm̄
e st debere furi uel p̄doni fieri restitu-
tionē. si cōcurrat dn̄s in repetitiōe d;
dño potiꝰ restitui. dicta. l. bona fides.
Immo etiā si dn̄s non repeteret qa ig̊
raret qs hr̄et. deb; q hab; dño denūci-
are ut ip̄am recipiat. ex̄ de furt. q cum
fure. dūmō fiat sine piculo fur. zz. q.
5. hoc videtur. vbi dr̄ ꝙ pctā pximi
eis reuelāda sūt qui pn̄t pdesse ⁊ non
obesse. Et quod dictū est de dño ꝯcur
rente ad repetitionē cū fure idem ē de
omni alio p̄tendēte aliquod ius hone
stū. qa sp illi facienda est restitutio q
fouet maiꝰ ius. dcā. l. bona fides. ⁊ est
ar. in. l. querit. ff. de sta. ho. Et iō qui
vicerit filio uel seruo pecuniā tenetur
restituē patri uel dño cuiꝰ ē. ff. ꝺ alea.
l. fi. Immo filij etiā tenent restituē pa
tri res que spectāt ad eos iure ppetad
sed vsufructꝰ ad parētes qꝺ ē reglare.
Fallit in castrēsi ul' q̄i castrēsi peculio.
Itē in bn̄ficialibꝫ. ut in. c. si annū. 14.
ex̄ ꝺ iudi. li. 6. qa eas non pn̄t admi-
nistrare uel obligare. ⁊ minus aliena-
re. C. de bonis que liberis. l. fi. §. filij
aūt familias. Et assignatur ratio ibi.

Meliꝰ ē enī coartare iuueniles calores
ne cupiditati dediti tristē exitū senti-
ant q eos pꝰ dispersū expectat primo-
niū. Propt̄ qđ ī oībꝫ his casibꝫ videt̄
patri restitutionē fieri debē. Et idē vi
detur eadē rōne in oībꝫ siꝯlibꝫ. ut si qs
accepit rē a pupillo restituat tutori.
Sed cui restituent̄ res eccl̄ie? Dicēdū
ꝙ p̄lato si nō ē in culpa. Si vō est ī cul
pa ut q̄a res eccl̄ie ip̄e dissipauit. uł ex
carnali affectu ⁊ nō iusta cā donauit.
qđ facē nō pōt. cū ep̄us ⁊ qlibꝫ p̄latus
rerū eccl̄ie sit ꝓcurator ⁊ nō dn̄s. ⁊ cō-
ditionē eccl̄ie meliorare pōt. deteiorē
vō facē nō debꝫ. ex̄ đ dona. c. fratnita-
tem. tūc ꝓpt̄ ꝑticipiū culpe non vr̄ ꝙ
debeat seītromittē. ex̄ de cle. cōiu. di-
uersis. Et iō fiet restitutio successori
eius. dcō. c. fraternitatē. Vel si adhuc
nō ē successor expēdat̄ in vtilitatē ec-
clesie. ex̄ de symo. đ h̄. Hoc etiā notur
in sū. liᵒ 2º. ti. 5. q. 18. vbi ⁊ de talibus
dicit̄. Sꝫ cui fiet restitutio? Et subdit̄
dicit Ray. Credo ꝙ auctoritate iudicꝭ
penitētialis debeat fieri eccl̄ie cui sic ī-
iuriose ablatū est. ita ꝙ illi eidē cui de
dit nisi cū turpit̄ dedit. tūc. n. nō sibi
ꝫ successori suo poterit fieri uł supiori.
ut dic Hosti. uel in vtilitatē eccl̄ie cō-
uertet̄ uł etiā eiusdē loci paupibꝫ si h̄
expedire videbit̄ erogeт̄. ar. 17. q. 4.
si qs in atrio. Hoc vltimū. s. ꝙ det̄ pau
peribꝫ dic glo. Ray. ꝙ meliꝰ ē cū indi-
gent paupes uel satꝭ habundet eccl̄ia.
Alioqn meliꝰ ē ꝙ in vtilitatē ecclesie
paupis ꝯuertat̄. Idē Vl. Sađ cō. Tho.
scđa scđe. q. 62. arti. 5º. et arti. vltio.
Qđ aūt h̄ dic Ray. đ auctoritate iudi
cis pn̄ialis glo. dic. Si tn̄ sup talibꝫ di
sp̄eландis h̄eat ptātem. h̄ ibi. Et ad p̄-
dicta attēdāt accipiētes a clericꝭ de re
bus eccl̄ie cū nō īdigeāt uel nō cōuer-
tant̄ in vtilitatē eccl̄ie uł nō alia iusta
rōne. ꝫ potiꝰ occasiōe ꝯsanguinitatꝭ uł
amicitie q̄a tenent̄ ad restitutionē. ut
et Tho. ponit dicto arti. 5º. Et multo
fortiꝰ si accipiāt ex cā turpi. ut ex mē-
tricio ludo uel alia quacūqꝫ turpi cā.
ut et notat̄ in sū. liᵒ 2º. ti. 5. dcā. q. 18.
Qn̄qꝫ tn̄ licꝫ dn̄s ꝯcurrat ī repetitione
nō p̄fert̄ si qs forte habuit rē ab eo q
etiā ꝯ dn̄m h̄ret actionem. puta quia
est vsufructuariꝰ. Nā magꝭ eius inter
est h̄re rē qꝫ dn̄i. q̄a dn̄s hꝫ ꝓpetatē q̄
cōsistit ī nudo iure dn̄ est p se sepata
⁊ vsufructuariꝰ hꝫ ius vtēdi ⁊ fruēdi
ff. de vsufruc. p totū. ⁊. C. ⁊ Insti. eo.
ti. Immo etiā si ip̄e dn̄s sustulisset te-
neret̄ furti. ff. de furtꝭ. l. cū res. §. si bo-
na fide. Itē si eēt q posset rē retinē rō-
ne impēsaꝝ factaꝝ in ea. ff. đ furtꝭ. l. si
is q cōmodasset. Ibi dr̄ ꝙ si dn̄s fura-
tus ē rem cōmodatario. i. ei cui cōmo
dauit. nō tenet̄ furti nisi cōmodatariꝰ
potuisset rē retinē rōne īpensaꝝ in re
factaꝝ. Idē ē si rem h̄ret obligatā ꝓpt̄
eandē rōnē. Itē qđ dictū ē de re aliēa
restituēda dn̄o. idē p oīa intelligēdū
est de re affectata. puta que p vim cō-
pulsiuā alteri data ē. Nā illi ē restitu-
enda q vim passus est. ff. qđ me. cā. l.
metū. §. cū aūt. B

¶ Vtrꝫ qs absoluat̄ a restitutiōe si is
cui debebat̄ remisit siue donauit? R̄ň.
Absoluit̄ si est psona q̄ donare posset.
đ quo vide s̄. donatio p̄. §. 2º. Que do
natio postqꝫ facta ē postea ex peniten-
tia nō reuocat̄. ut Ray. ponit. De hac
etiā qōne vide. ī. restitutio 3º. §. pl't.
A . Et intellige h̄ si remissio fiat libe-
ra voluntate creditorꝭ. al' non valeret.
ut. ī. §. pl't. ⁊ dictū est s̄. bellū p̄. §. x.
in additione. B

¶ Quid si psona cui debebat restitui

280

ꝺefuncta eſt? R° ſm Ray. Reſtitutio
faciēda ē hēdib9. Sꝫ h̄ diſtingue. qa ſi
heres ē aliqs in toto vl' in pte. tūc fiet
ei reſtitutio ſicut ɔtīgit in toto uel in
pte. Si aūt heres īſtitut9 eſt in aliqua
ꝺetermīata quātitate. puta in centuꝫ
uel etiā i ꝺomo ⁊ nō pl9 tūc reſtitutio
nō ꝺꝫ fieri hēdi. A .qa ſcript9 heres ī
certa quātitate vl' reb9 pticularib9 nō
eſt heres ſ3 poti9 legatari9. C. ꝺe here.
inſti. l. quotiēs. B .ſed illi vl' illis q-
bus teſtatoꝛ religt diſpoſitiōeꝫ reſidu
oꝛū bonoꝝ. A .i. veris heredib9 vl' ex
ecutoꝛib9 a teſtatoꝛe ꝺeputatꝰ ſm diſ-
poſitionē teſtantꝰ cui9 volūtas oīo ſer
uanda eſt. 13. q. 2. vltima. B
Vtꝝ qs teneat' reſtituē rē cū fructi
bus. R° ſm Ray. Quilibet male fidei
poſſeſſoꝛ tenet' reſtituē rē cū oīb9 fru-
ctib9 pceptꝰ ⁊ q̊s ip̄e ꝺn̄s percepiſſet ſi
poſſediſſet. ex̄ ꝺe reſti. ſpo. grauis. ff. ꝺ
ɔdi. fur. in re. ff. ꝺe rei ven. ſi nauis. §
gnālit. Et ītellige fruct9 q ſupſūt ꝺe-
ꝺuctis expēſis illis q̄ fiūt gr̄a fructuū
q̄rendoꝝ ɔgregādoꝝ ⁊ cōſeruandoꝛū
que ꝺeducūt' taꝫ a male fidei q̄ꝫ a bone
fidei poſſeſſoꝛe. ff. ꝺe peti. heredi. l. ſi
a patre. §. vlꝰ. Poſſeſſoꝛ autē bone fi-
ꝺei non tenetur ꝺe fructib9 quos per-
cepit q̄ꝫdiu fuit bone fidei poſſeſſoꝛ ſi
iā ɔſūpti ſūt. ſ3 ꝺe extātib9 tenet'. C. ꝺ
rei ven. l. certū. A .Hic latius ē diſtī-
guenduꝫ. Aut qs obligat' ad reſtituti-
onē rei aliene. aut alteri ꝺebite. Si enī
rei aliene tūc ſi eſt male fidei poſſeſſoꝛ
qui ſtatī ꝺicit' male fidei cū ſciuerit rē
ad aliū ptinere. ex̄ ꝺe p̄ſcrip. c. fi. tene r
oēs fruct9 reſtituē. C. ꝺ rei vē. l. cert ū
Sꝫ h̄ iteꝝ diſtīguit'. Nā ſi tal' poſſeſſ oꝛ
nō habuit titulū. claꝝ eſt q̄ tenet o ēs
reſtituē nō ſolū pceptos ſ3 etiā q pci pi
petuerīt p ꝺn̄m rei ſi rē habuiſſet. ff .ꝺ
re. iurꝰ. l. gnālit'. Si vō habuit tituluꝫ
puta ꝺonatiōis vl' vēditiōis vl' aliū ſo
lū tenet' ꝺe pceptꝰ. l. ſi fundū. C. ꝺe rei
ven. Fallit qn̄ titul9 ē habit9 p metuꝫ.
qa tūc etiā tenet' ꝺe p̄cipiēdis. l. ſed et
part9. ff. qꝺ me. cā. vbi glo. addit etiā
tres alios caſus videlꝫ qn̄ titul9 habet'
ɔ̄ in tꝺicta legū. l. quēadmodū. C. ꝺe
agri. ⁊ cen. li° xi°. Itē qn̄ h̄r in fraudeꝫ
creditoꝝ. Itē qn̄ emit' res fiſci ſine ſo-
lēnitate. Qꝫ ſi ē bone fidei poſſeſſoꝛ nō
facit ſuos fruct9 nāles. videlꝫ q naſcūt'
ſine īduſtria hoīuꝫ. ut poma ⁊ ſilia. ⁊
illos tenet' reſtituē. nō tn̄ vltra q̄ꝫ ex il
lis ſit fact9 locupletioꝛ. l. vtꝝ. ff. ꝺe pe.
here. Fruct9 vō īduſtriales. i. pueniē
tes ex induſtria hoīs nō tenet' reſtitu
ere niſi extātes. ſ3 p9 litē ɔtꝰ. oēs. q̄ſi p
ɔteſtationē ſit ɔſtitut9 male fidei. ꝺi-
cta. l. certū. Putarē tn̄ q̄ ſi habuit iu-
ſtā cāꝫ litigādi q̄ nō teneat' niſi iq̄ꝫtuꝫ
fact9 ſit locupletioꝛ. ⁊ videt' pbari in
l. illud. ff. ꝺe peti. here. vbi exp̄ſſe ꝺr̄ q̄
ɔuent9 ꝺe hereditate nō tenet' ꝺe reb9
pditꝰ p9 acceptū iudiciuꝫ ſi habuit iu-
ſtam cām litigādi. Et ꝺ iſtis fructib9
eſt plena ⁊ mgr̄a glo. in. l. ex ꝺiuerſo.
in p̄n°. ff. ꝺ rei ven. Si alteri ꝺebite. ꝺi
cendū eſt q̄ ſi ꝺebet' mihi res que non
fuit mea. puta qa fuit vēdita vl' pmiſ-
ſa p9 ceptū iudiciū. i. ɔteſtationē litis
ꝺebēt' cū re oēs acceſſiōes. i. fruct9 ac ſi
illo tpe fuiſſet res mihi tradita. ff. ſi
cer. pe. l. cū fund9. Sed ſi mihi ꝺebeat'
res q̄ fuit mea ⁊ ad aliū ſine cā puenit
puta ſolui rē quā eſtimabaꝫ me ꝺebē
cū nō ꝺeberē. tunc ſimul cū re ꝺebent'
oēs acceſſiōes. i. fruct9 ⁊ alia q̄ ip̄i rei a
p̄ncipio quo fuit ꝺata euenerūt. ff. ꝺ
condi. inde. l. indebiti. in p̄ncipio. In
oīb9 autē ſciendū eſt q̄ bone fidei poſ
ſeſſoꝛ nūq̄ꝫ tenetur vltra q̄ꝫ ſit factus

locupletioꝛ.ᴅcã.l.vtꝝ ꝺ ṗeti.here. B
Et nota ꝙ q ſolū vſū rei furat⁹ fuit nō
ſufficit ſi reſtituat rē ꝫ tenet̃ etiam ad
extimationē vſus. Con. Hoſti. ⁊ Vl.
Et eodē mō tenet̃ qs reſtituē ᴅāna ſi
qua ᴅn̄s rei ꝓpt̃ ei⁹ abſentiā paſſus fu
it.12.q.2.ſi qs ᴅe eccleſiis. De q̊ vide
ī.vſura p̂.§.16°.q īcipit. Vtruꝫ vſure
poſſint.et.§.26°.q īcipit. Sed nūqd
eſt vſura.⁊.ī.vſura 6°.§.pit. A .Ad
p̄dictoꝝ ītelligētiā ſciēdū ꝙ intereſſe
qꝺ alicui ᴅebet̃ ꝯſiderat̃ aliq̄n reſpcū
lucri ceſſant.aliq̄n reſpcū ᴅāni emer-
gent.p̂ caſu extīatio nō ᴅꝫ ᴅeduci ī in
finitū. ꝫ vbi rei p̄ncipalis ē extīatio.
inteſſe nō ᴅꝫ excedē ᴅuplū rei p̄ncipa
lis.ꝫ vbi ē incerta fit extimatio ad ar
bitriū boni iudic.adeo ꝙ in īmenſuꝫ
nō ꝓcedat.l.vna.C.ᴅe ſen.q̄.p eo qꝺ
inteſt ꝓfe.2°.cāu videlicꝫ reſpcū ᴅāni
emergent ſi venit inteſſe rōne omiſſi-
onis ꝯſiderat̃ ſolū inteſſe intrīſecū.ff.
ᴅe act.emp.l.ſi ſterilis.§.cū ꝑ vendi
toꝛē.vbi ᴅr̄ ꝙ ſi frumētū uel ſiſe non
ſit ᴅatū emptoꝛi ſuo tp̄e nō veīet exti
matio.qa aīalia ſūt moꝛtua ex eo ꝙ n̄
habuit bladū ſuo tp̄e.Nā illud inter-
eſſe extrīſecū ē a re.ꝫ bn̄ veniet ut ᴅet̃
maius p̄ciū quo res valuit a tp̄e q̊ ᴅe-
buit ᴅari.qa h̄ eſt inteſſe intrīſecū qꝺ
ꝯcernit rē ⁊ venit ex ip̄a re.Extrīſecū
v̊o qꝺ nō ex re venit ꝫ ꝓpt̃ rem.ut in
exēplo p̄poſito.Predicta aūt puto ve
ra ſi ᴅānū occurrit creditoꝛi ex ſimpli
ci omiſſiōe ᴅebitor.ut ſi creditoꝛ erat
incurſur⁹ ᴅānū etiā ſi ᴅebitoꝛ nihil ſi-
bi ꝓmiſiſſet qa non hēbat quō aliūde
ſibi ꝓuidēt. Sec⁹ ſi cū omiſſiōe adue-
nit etiā cōmiſſio ut qa creditoꝛ alit̃ ſi-
bi ꝓuidiſſet ut nō moꝛerēt̃ aīalia eius
ſi nō fuiſſet ᴅecept⁹ ꝓmiſſiōe ᴅebitor.
Hoc enī caſu inteſſe venit rōne ꝯmiſ-
ſionis.i.falſe ꝓmiſſiōis.⁊ iō ᴅebet̃ int̃
eſſe etiā extrīſecū ut ſtatī patebit pre-
ſertim in foꝛo conſcīe vbi qs tenetur
ꝓximo ſatiſfacere oē ᴅamnū qꝺ eius
culpa uel ᴅolo ꝓxim⁹ īcurrit.ut in.c.
ſi culpa.ex̃ ᴅe iniuriis.Propterea h̄ ca
ſu ſaluo melioꝛi iudicio tenet̃ etiaꝫ ᴅe
moꝛte aīaliū.Si v̊o rōne ꝯmiſſiōis ᴅe
betur inteſſe ꝯputat̃ inteſſe etiā intrī-
ſecū.ff.ᴅe ac.emp.l.Julian⁹.ī p̄n°.vbi
ᴅr̄ ꝙ ᴅās tignū vitiatū tenebit̃ etiā ꝺ
ruina dom⁹.Et ſic illa extīatio ꝯſide-
rat̃ hoc caſu etiā multo vltra ᴅuplum
rei p̄ncipalis.nō tn̄ in infinitū.lꝫ eniꝫ
veniat ruina ᴅom⁹.nō veniet ſi foꝛte
opoꝛtuit ip̄m ꝓpt̃ hoc ꝑ multos ānos
uel vſqꝫ in tēp⁹ vite ꝯducē ᴅomū.Fa
cit.ff.ꝺ ſer.coꝛꝛup.l.in h̄ iudiciū.⁊.l.
neratius.vbi coꝛꝛūptoꝛ ſerui tenet̃ n̄
ſolū ᴅe ſeruo ꝫ etiaꝫ ᴅe oīb⁹ reb⁹ quas
ſeru⁹ tūc fugiēs tulit.nō ᴅe aliis quas
poſtea ſucceſſiue furat⁹ fuerit. B
Quid ſi in ip̄a re furtiua fecit quis
expēſas? R̄°ꝫm xv̊.In foꝛo p̄nīe ſi ex-
pēſas fecit ad ꝯſeruationē rei ut paſcē-
ᴅo equū.ſiue ad opoꝛtunā melioꝛati-
onē.ut puta curando aīal moꝛboſū ul̃
nutriēdo poꝛcū ⁊ h⁹modi ᴅeducē eas
pōt ex q̊ ſatiſfacit al̃ integralit̃ ᴅamnū
paſſo.Idē Vl. A .In foꝛo aūt iudici-
ali ᴅicte impēſe nō ꝯputant̃.ut in ſū.
li°.2°.ti.5.q.75.vbi h̄ notant̃. Ad ple
nioꝛē āt mãe ītelligētiā.vtꝝ qs poſſit
petere ſūpt⁹ factos in re aliena.Dicē-
ᴅum eſt ꝙ aut fecit nomīe ᴅn̄i rei.aut
noīe ꝓpꝛio.i.tāqꝫ in re ſua.p̂ caſu cla-
rū ē ꝙ pōt ꝯputare.Nā vtilit̃ geſſit ne
gociū ᴅn̄i.l.1.et.2.ff.ꝺ negl.ge.⁊ ꝑ to
tū.In tātū ꝙ ſi ᴅn̄s tollat rē p⁹ qꝫ ſol-
uat ſūptus ꝯmittit furtū.ff.ᴅe furt.l.
ſi is qui comodaſſet.2° caſu q̄n fecit
tāqꝫ ī re ꝓpꝛia clarū ē ꝙ ꝑ viā petitōis

nullo mō pōt computare. l. si in area. ff. de odi. inde. § p viaʒ retētiōis qnqʒ sic. ut ibi. Uñ distīguēdū ē. qa si fuit male fidei possessor a pn°. nullo modo pōt oputare. l. ex argēto. ff. ď odi. fur. ⁊ in Insti. de re. diui. §. ex diuerso. ni si respectu fructuū. Nā ut dīc glo. ī. c. grauis. ex ď resti. spo. fruct⁹ dicūt qui supsūt deductis expēsis q̄ fiūt gra fructuū q̄rendoꝝ colligēdoꝝ ⁊ oseruandorū tā ī bone fidei possessore q̄ ī male fidei. etiā pdonibꝰ. ff. de peti. here. si a dño. §. fruct⁹. ⁊ l. plane. ī fi. ⁊ C. de fruc. ⁊ lit̄ expen. l. i. Nā null⁹ cāus inuenire pōt q h̄ gen⁹ deductiōis ipe diat. ff. famil. hercis. fund⁹ q. p̄ tnso. in fi. ⁊ ff. so. ma. fruct⁹. Fruct⁹ enī intelligūt deducē necessariis expēsis. ff. de op. seruo. l. fruct⁹. Si vō a pncipio fuit bone fidei pōt soluʒ tollē qđ fecit sine lesiōe rei. ff. ď rei ven. l. Julianus scribit. l. si in area. Ita tñ q̄ si dñs vellet date pciū illaꝝ rerū. ut si vellet tollere illud in q̄ tm̄ nocēt ⁊ sibi nō prodesset nō ē pmittēd⁹. qa nō ē cedēduʒ malitiis. ff. de rei ven. l. ī fundo. Glo. tñ ī Insti. de reꝝ diui. § littere. dīc q̄ q scripsit in paginis alienis bona fide etiā reddito libro hʒ actiōeʒ ī factuʒ ď dñm paginatū. ff. de rei ven. in tē. Sʒ glo. Jo. eo. ti. §. ex diuerso. dīc q̄ non dat̄ ei actio p. l. si in area. ff. de odi. inde bi. Istud secūdū pōt itelligi ď subtilitate iur̄. p̄mū aūt de eqtate ⁊ in foro pnīe. qa nō ē equū aliquē locupletari cū alteri⁹ dāno. ut in. c. locupletari. de re. iur̄. li° 6°. Et sine culpa ⁊ cā rōnabili nō oʒ qs puari labore suo. ut in. c. sine culpa. eo. ti. Et si dñs rei nō sit potens uel si h̄ peligat satisfiat sibi de re sua. ar. ī Insti. de reꝝ diui. §. si qs ī aliena. Iteʒ male fidei possessor nō tenet̄ de fructibꝰ q pcipi potuerīt ex melioramēto qđ ipe fecit in re. ff. ď rei ven. l. ceteꝝ. Sʒ si sp fuit bone fidei. i. qñ habuit rē ⁊ qñ edificauit si dñs rei ē potens pōt rē retinē donec sibi satisfiat ď sūptibꝰ. Si dñs ē ipotēs pōt solū tollē quod fecit scđm modū pdictuʒ. dicta l. in fundo. B

❡ Quid si res rapta reddit̄ deteriorata? Rᵒ. fm Ray. Nō liberabit̄ raptor. ut ď deposito dictū ē s. de deposītū. §. 7°. A. h̄ clari⁹ dr̄ ī. l. ī re. ff. ď odi. fur. B

❡ Quid si res rapta perit? Rᵒ. scđm Ray. Quocūqʒ cāu pierit raptor tenet̄ ad restitutionē. qa fuit ī mora restituendi. ⁊ tenet̄ pstate extiationē ei⁹ fm illud tēp⁹ in q̄ plus valuit. Q̄ si nō fuit in mora. ut qa obtulit rē dño loco ⁊ tpe debito. ⁊ dñs neglexit accipe non tenebit̄ de casu. ff. ď odi. fur. l. ī re. A Ibi h̄ clare dr̄. ⁊ notat̄ etiā ī dcā. q. 7ꝰ in sū. li° 2°. ti. 5. B. Et q̄ de raptore dicta sūt itellige etiā de fure q̄cūqʒ. A s. q̄ ad restitutionē. ut ī dcā. q. 7ꝰ. B Et vterqʒ etiā p⁹ restitutionē dāni tenet̄ pētē remissionē de iiuria saltē per aliquā inpositā psonaʒ suppresso uel expsso noīe furis fm q̄ q̄litas negocii patit̄. A. s. cauēdo sp reuelationē peccati ⁊ scādalū. ex̄ de pe. ⁊ re. officii. B

❡ Quid si plures fuert̄ raptores? Rᵒ. fm Ray. Si vadāt simul q̄i sit vn⁹ exercit⁹ qlibʒ tenet̄ ī solidū. Nā ⁊ qlibet iuuat alios ⁊ facit eos fortiores. ad hoc ex̄ de hoīci. sicut dignū. Hoc dico fm xb. qñ vn⁹ sine alio nō fecisset. Al' qlibet tenet̄ p dāno qđ intulit. Si vō nō iuerūt siml' ʒ qlibʒ p se fecit dānū qlibet tenet̄ p eo qđ itulit. Similē casuʒ vide. ī. restitutio 3°. §. p̄. A. Et ī eodem. c. de h̄ dicetur. B

❡ Quid si qs furatus fuit rē qñ plus

ualuit.et mō restituit qñ min⁹ ualet?
R̄ꝫ° ſm Al. in 4°. Nō satisfecit nisi lu-
crū tpis in q̊ plus ualuit apponat. A
De h̄ dictū ē s̄.§.6°. B

Qualit̄ restituet q ī pediuit aliquē
a ꝯsecutione alicui⁹ bñficij? R̄ꝫ° scd̄m
Tho. scd̄a scd̄e. q.62. Aut ī pediuit eū
iuste ut si intēdens honorē dei uł uti-
litatē eccl̄ie ꝓcuret ꝙ det̄ alicui digni-
ori. ⁊ tūc ī nullo tenet̄. Aut ipediuit ī-
iuste. utputa si intēdebat ei⁹ nocumē
tū ꝓpt̄ dānū odiū uł vīdictā ⁊ huius
modi. ⁊ tūc si ī pediuit ne det̄ digno.
dico añq̄ꝫ firmatū sit ꝙ detur ei tenet̄
qdē ad aliquā recōpēsationē pēsatꝫ cō
ditionibꝫ ꝑsonaꝝ ⁊ negocij. A. ſm
arbitriū sapientꝫ. ut in sū. eo. ti. q.77.
ubi h̄ notāt̄. B. Nō tñ tenet̄ ad eq̄le
qa ille nōdū fuerat adept⁹. ⁊ poterat
multiplicit̄ impediri. Si v̊o ī pedit ne
detur p⁹q̄ꝫ iā determīatū ē ꝙ det̄ ꝓcu
rās ī debite reuocari tenet̄ ad restitu-
tionē eq̄lis ſm suā facultatē. Et idem
iudiciū de eo q ī pedit aliquē a cōsecu-
tiōe cuiuscūq̄ꝫ munerꝫ qd̄ honeste reci
peret. Con. Pe. A. Con. etiā Ul. ut ī
dcā. q.77. B

Qualit̄ satisfiet ꝓ his q̄ restitui nō
pñt ut mutilatio mēbri. stupꝝ ⁊ silia?
R̄ꝫ° ſm Ul. In his in qbꝫ dānū neq̄ꝫ ī
se neq̄ꝫ in equalēti restitui pōt satisfiet
ꝑ recōpēsa tionē faciendā arbitrio bo-
ni uiri. Idē Tho. scd̄a scd̄e. q.62. ⁊ in
4°. dis.15. A. Con. etiā Pe. ut in sū.
eo. ti. q.80. B

Qualit̄ restituet q semīa alic⁹ agri
effodit. uł q dānificauit aliū eo ꝙ suo
tp̄e nō soluit? R̄ꝫ° ſm Ul. Predicti nō
tenent̄ ad restituēdū totalit̄ dānū. qa
dubiū ē q̄lit̄ fruct⁹ agri ꝓfecissent. uel
an mercator dānū uel lucꝝ ī mercati-
one habuisset. ſꝫ restituet tātū quātū
fruct⁹ agri ī illo dubio vēdi potuissent
uel quātū mercator ī illo dubio lucrū
suū vēdidisset. Con. Tho. scd̄a scd̄e. q.
62. A. Idē in sū. eo. ti. q.81. B

Utꝝ qs teneat̄ restituē q̄cq̄d illici-
te acq̄siuit. R̄ꝫ° ſm Tho. scd̄a scd̄e. q.
62. Circa illicitā acq̄sitionē ⁊ datiōeꝫ
distīguēdū est. Aliqñ enī ipa datio ē
illicita ⁊ ꝯ̄ legē sicut pꝫ ī eo q symoni-
ace aliqd dedit. ⁊ talis meret̄ amittere
qd̄ dedit. vñ non dꝫ ei restitutio fieri.
Et qa etiā ille ꝯ̄ legē accepit nō debet
sibi retinere ſꝫ dꝫ ī pios usus ꝯuertē. A
Immo dꝫ dari illi eccl̄ie in cui⁹ īiuriaꝫ
accepta ē. ex̄ de symo. de hoc. B. Alio
mō aliqs illicite dat qa ꝓpt̄ rē illicitaꝫ
dat. lꝫ ipsa datio nō sit illicita. sicut cū
qs dat mētrici ꝓpt̄ fornicationē. Vñ ⁊
mulier pōt sibi retinē qd̄ ei datū ē. ⁊ si
suꝑflue aliqd ꝑ fraudē uel dolū extor
sisset. tenet̄ eidē restituere. De hac mā
hr̄ s̄. elemosyna p̊.§. fi. A. Et ibi me
lius ī additiōe. Sꝫ de hac mā lati⁹ dicē
dū est videlꝫ ꝙ aut illicita acq̄sitio fit
cū īiuria ꝓximi ⁊ ꝯ̄ ei⁹ uoluntatē. aut
cū ei⁹ volūtate. p̊ casu qs ī distīcte te-
net̄ restituē dānificato. ut ex̄ d̄ iniurꝫ.
c. fi. Ad h̄ enī ꝑtinet q̄cq̄d fuerit acq̄si
tū ꝑ furtū uel rapinā uel ꝑ violētiam
seu ꝑ fraudē ⁊ h⁹ mōi. Et ſm Inno. in
c. qa plerīq̄ꝫ. ex̄ de īmu. ec. h̄ cāu tenet̄
qs ad restitutionē siue sit debituꝫ iure
nāli ⁊ ciuili siue iure nāli tm̄ quale est
qd̄ debet̄ seruo. ⁊ iō inde nō faciat ele-
mosynā ſꝫ restituat. Si aūt sit debituꝫ
iure ciuili tm̄. ut si legatū d̄ q̊ potui de
trahē falcidiā. i. potui diminuē ſm le-
gem illā. integꝝ solui credens heredi
tatē sufficere ad omnia. non tenet̄ le-
gatarius mihi restituere. Et subdit.
Quidā tñ dicūt ꝯ̄triuꝫ. Ista secūda est
vera saltē ī foro iudiciali ⁊ etiā ꝑnīali

cū lata fuerit sniā. qa h casu error facti
causat repetitionē licȝ nō error iuris. C.
ad. l. falci. error. Sȝ notandū est dictū
Inno. p foro pniāli si sniā nō fuerit in
ƺtriū lata iudicialit. Itē dic q ꝯdēna-
tus ad aliqd iiuste non tenet spōte da
te licȝ snie parē debeat. 2° casu distin-
guēdū ē q aut illicita acqsitio ē respe-
ctu cāe aut respectu psone. Si respcū
cause. puta qa ex cā turpi. dicendū q
aut turpitudo est ex pte accipend tm̄.
aut ex pte vtriusqȝ. Si ex pte accipiēt
tm̄. puta si recepit aliqd ut delictū nō
faciat uł ut id faciat ad qd tenet. puta
ut rē inuētam restituat. Et clarꝝ est q
h casu tenet recipiēs restituē danti. l.
i. et. 2. ff. de ꝯdi. ob tur. cām. Si turpi
tudo ē ex pte vtriusqȝ. puta si dat ad
corrūpendū iudicē nō tenet restituē
danti. qa in pari cā turpitudis potior
ē ꝯditio possidend. ff. de ꝯdi. ob tur.
cām. l. si ob turpē. §. porro. 7. C. eo. l.
2. Sed h cāu an 7 qn̄ 7 cui restituē te-
neat ē magl dubiū. Et p vr q sp tene-
atur restituē. ff. de offi. psi. l. illicitas.
in pn°. ubi dr. Itē ne qs iniquū dānuȝ
aut lucꝝ sentiat. pses puīcie puideat.
Ad idē. ff. de calū. l. in hēdē. vbi dr q
ꝯuenit illicita lucra ab oīb extorqri.
Et in foro iudiciali 7 ciuili dȝ dari fis-
co. C. de mō mulc. l. mulctarꝝ. Sȝ in fo
ro canōico uł pniāli dȝ erogari paupi-
bus. 14. q. 5. non sane. ad finē. 7 ex de
vsuris cū tu. etiā si ex mētricio accipiat
Nec obstat qd dr Deut°. 16°. ut nō of-
ferat merces pstibuli ī domo dei. qa il
lud ītelligit q ad oblationē altaris uel
sacrificij publicā. non q ad puatā ele-
mosynā. ut dicit Tho. scda scde. q. 32.
arti. 7°. Acqsitū tn̄ p symoniā dȝ resti-
tui illi ecctie in cui iniuriā acceptū ē.
ex de symo. c. de h. Cōtra pdicta facit
qd dr ī. l. 4. §. p. ff. d ꝯdi. ob tur. cām.
vbi dr q meretrix licȝ turpit faciat q
sit mētrix. non tn̄ turpit accipit qd ei
dat etiā ex mētricio. Tho. in dcō arti.
7°. distiguit q qn̄ lex phibet dationeȝ
7 acceptionē. tūc debȝ oīo acceptuȝ ex
turpi cā restitui. ut pȝ in symōia 7 ī eo
qd dat iudici ad corrūpendū. 7 ī ludo
phibito. 7 ī multis silibꝰ. Si vo lex nō
phibet dationē lȝ phibeat cām dandi
tūc nō cogit qs ad restitutionē. ut pȝ
ī lucro meretricis. d q dictū ē. Dicit. n.
q pōt retineri 7 de eo elemosyna fieri
Sȝ certe qtiēs aliqd phibet. 7 oē illud
intelligit phibitū qd sequit ex eo uel
ob id. C. de legi. l. nō dubiū. Et iō cuȝ
lex phibet aliqd g 7 solutionē uł rece-
ptionē ex illa uel ob illā. 7 tāto magis
quāto ista solutio uł receptio nō solū
est qd ꝯsequēs. imo 7 cā pncipał rē p-
hibitā inducēs. qa sine ea turpitudo
disilt nō fieret. Iō pncipalis cā phibi-
tionis stat in illa datiōe uel receptiōe
ex qbꝰ causat res turpis. Et iō cuȝ lex
aliqd simplr phibet videt phibē 7 da
tionē 7 receptionē ex illa uel ob illam
Secꝰ si nō simplr phibet licȝ illud no-
tet infamia sicut mētriciū 7 silia. Et h
sentit glo. Ray. in ti. de rapto. §. h gd
de focarijs. sup vbo tenēt restituē. vbi
dic. Quid de oībꝰ illis q turpit acqui-
rūt aliqd. nūqd pñt sibi illud in aliq
casu retinē? Et subdit. R°. Ubi trāsla
tū est dominiū in accipientē 7 nō ꝯpe
tit repetitio illi cuiꝰ fuit res illa. disti-
gui pōt. qa ī illis q sūt phibita qa ma-
la. quedā sūt q nō puniūt a iure ciuili
ī forma iudicij nisi pena īfamie ut hy-
striona tꝰ 7 exercitiū eorꝝ q pugnāt in
arena uł duello uł ope meretriciū solu
tarū. Et in talibꝰ turpit acquisita res
retineri potest ad vsum acquirentis.

Quedā sūt q̄ puniūt a iure p corpalē
penā uel p extorsionē turpiū lucroꝝ.
et talit acquisita retineri nō debēt ad
vsū acqrend nisi ei cōcedat a pniātio
suo tāq̄ alij paupi ꝫ debēt ī pios vsus
erogari. nisi forte restituta sint iā illis
a qbꝰ sūt habita. uel nisi q hꝫ restituē
velit eis a qbꝰ habuit. ad qꝺ tn̄ nō te-
net. Et restō hꝰmōi ī foro pniāli iudi
cāda est ꝓ pte satisfactionis. Et iō ibi
late pꝫ officiū penitētiarij. et ibi forte
pōt dispēsare sicut ⁊ ī limitādo tpe pe-
nitētie. ⁊ mēsura ieiunioꝝ. In illis aūt
q̄ sūt mala qa ꝓhibita sicut sūt tornea
mēta. negociatio clerici. lucꝝ aduoca
tiōis uel medicine in casibꝰ nō ꝯcessis
emē bladū ul vinū ut postea cari⁹ vē-
datur. facē serta de floribꝰ ad vēdēdū
q̊ꝝ vsus ē frequēti⁹ ad lasciuiā ⁊ siīa.
⁊ his causis acqsita retineri nō pnt..
Et subdit. Licꝫ aūt hꝰ distīctio videat
ꝓbabilis. qa tn̄ pene restrigēde sūt. ⁊
q nimis emūgit elicit sanguinē. veri⁹
credo q̄ licꝫ ī pdict casibꝰ bonū sit ⁊ sa
lubre q̄ penitēs inducat in foro pniā-
li ad erogandū ī pios vsus talit acqsi-
ta. nō est tn̄ ꝯpellēd⁹ nisi velit. nec iu
dicādus nō eē ī statu saluādorū si nō
velit hꝰmōi pniām accipe. nisi ī casibꝰ
a iure expſſis. ut in symonia ꝺ qua ex
pressū est q̄ pecūia symōiaca est resti-
tuēda eccl'ie in cui⁹ ignominia est acce
pta. licꝫ ⁊ hꝰ posset intelligi qn̄ recepta
ē de bonis eiusdeꝫ eccl'ie uel qn̄ de hoc
agit in foro cāꝝ. Silr qn̄ qs aliqd reci
pit ut faciat dānū uel iniuriā uel calū
niā alij. qa tūc nō ille q dedit repetit ꝫ
ille ꝯ quē datū est. ff. de calū. l. gnālit
§. illud. Qꝺ tn̄ intelligit qn̄ agit ī for
ma iudicij. quā seueritatē nō oꝫ obser
uari in foro pniāli. Glo. tn̄ eade in ti.
de rapto. §. 12°. circa pedagia sup vbo
tenet. n. in fi. ait q̄ tuti⁹ ē dicē q̄ pecu
nia ex pacto symōiaco accepta retīeri
nō possit etiā in foro pniāli. licꝫ secus
sit si absq̄ pacto fuerit accepta. ar. a ꝯ
rio sensu. ex̄ de symo. mādato. hꝰ ille.
Ex hac glo. ⁊ ex supdict pōt colligi q̄
acqsitū ex turpi cā qs iudicialit tenet
restituē nisi illa cā nō fuerit simplr ꝓ-
hibita. ꝫ solū a lege īfamia notata. In
foro aūt pniāli qn̄ restitutio nō ē faci-
enda certe psone. de ꝯsilio ē q̄ oīa illi-
cite acquisita erogent in pios vsus. de
nccītate aūt nō ē. nisi iudicialis cōdē-
natio facta fuerit. uel nisi inq̄ꝫtū ꝯfes-
sori videat. Nā in foro pniāli qs resti
tuere ꝓximo nō tenet. nisi inq̄ꝫtū ipm
dānificauerit seu condēnat⁹ fuerit ut
sepe postēsū ē. Et nōt glo. 12. q. 2. fra
ternitas. Deo aūt satisfacē debꝫ ꝓ tur-
pi cā ꝫm arbitriū cōfessoris. 26. q. 7.
turpia. Et qa Sap̄. xi° dr̄. Per q̄ pec-
cat qs p hꝰ ⁊ torquet. īuēs q̄ qs oꝫ pu
niri ī illo ī q̊ deliqt. iō cū ī receptione
ob turpē cām fuerit de⁹ offensus cui⁹
occasiōe deuentū ē ad pc̄m̄. ꝯueniēs
est q̄ sacerdos inq̄ꝫtū ꝫm deū pōt facē
iniūgat penitēti q̄ oē acceptuꝫ ex tur-
pi cā eroget in pios vsus ut sic satisfa-
ciat deo in q̊ offendit. nisi penitēs ꝯsti
tut⁹ fueīt in magna nccītate. Et peni-
tēs oꝫ se ꝓparare ad restituēdū ⁊ faciē
dū qcqd ꝯfessori ꝫm deū visuꝫ fuerit.
qa ad hꝰ obligat. ex̄ de pe. ⁊ re. oīs. Itē
etiā in foro pniāli qs tenet restituere
qn̄ ius hꝰ spālit expmit. ut in vsura ul
symōia ⁊ siīibꝰ. ut in ludis aleaꝝ. tax-
illorū. ⁊ siīiuꝫ ꝓhibitoꝝ. ut s. lud⁹ alee
§. 5°. usq̄ ad finē. Iteꝫ ꝫm Inno. in. c.
qa pleriq̄. ex̄ de īmu. eccle. in glo. sua.
vsu. hypocrita autē. Hypocrita q sub
forma boni xp̄iani cum nō sit accipit
elemosynas tenet ad restitutionem.

283

Et subiūgit q̄ forte nō tenet̄ restituē
illi q dedit. qa ↄsecut⁹ est mercedē suā
Puto q̄ h̄ sit notabile dictū. 7 q̄ lʒ nō
fiat restitutio illi q dedit. tn̄ si datū ē
ul' acceptū aliqua spāli cā 7 exp̄ssa. pu
ta in calicē uel altare ul' in subuētiōeʒ
alicui⁹ hospitalis uel qd̄cūqʒ aliud. in
illā cām dʒ fieri restitutio. qa nil tam
equū est q̄ꝫ q̄ res trāsferant̄ ſm volū-
tatē dn̄i i paꝝ. in Insti. de acq. re. do. §
p traditionē. Et sic caueāt sibi oēs cle
rici. laici. religiosi. hēmite. 7 quicūqʒ
alij q ondūt bonā vitā ut recipiāt ele-
mosynas. Sʒ qd si p cā honesta 7 ihone
sta dat̄ res idiuisibil'. puta fuit⁹ vie. ul'
alia. uel bos. equ⁹. 7 silia. an i toto res
debeat adiudicari cāe honeste an ihone
ste. cū i diuisibilibꝫ nā potētior solet
ad se attrahē min⁹ potēs. ff. de sta. ho.
l. querit̄. Hāc qōnē tāgit glo. in. l. 3. ff.
de ↄdi. ob turpē cām. nec determinat.
Et lʒ multa possent allegari hincinde
tn̄ ppt breuitatem saluo meliori iudi-
cio dico q̄ res data p pte adiudicabit̄
cāe honeste 7 p pte cāe inhoneste. qa
licʒ in se sit idiuisibilis tn̄ ē diuisibilis
p reductionē ad extimationē pecunie
ar. ff. fini. regū. l. i. §. p̊. 7. l. se. ubi po
nit̄ casus i ponēdis finibꝫ. ut si nō pos
sint bn̄ poni tollat̄ d̄ terra vni⁹ 7 detur
alteri data extīatione illi a q̊ t̄ra tollit̄
Et sic in casu proposito poterit res da-
ta retineri si adimpleta est cā honesta
ppt quā data ē. 7 ps p̄cij ↄcernend i-
honestā cām erogabit̄ ſm ea q̄ supius
tacta sūt. Qn̄ aūt illicita acq̄sitio ē re-
spectu psone. h̄ ↄtīgit uel qa aliqd ac-
cipit̄ ab eo q nō pōt dare. uel qa aliqd
datur ei q nō pōt recipe. pmū ↄtingit
nō solū cū aliqd accipit̄ a nō vero do-
mino. ſ etiā a rei dn̄o cui denegata est
admīstratio seu aliēatio bonoꝝ suoꝝ.

de quibꝫ dictum ē s̄. donatio p̊. §. p̊.
7 ibidē. §. 9°. ponit̄ an clerici possint
donare. Itē regularit̄ null⁹ pōt donare
uel p donationē recipe ultra qngētos
solidos nisi precedat certa insinuatio
Fallit in aliqbꝫ casibꝫ de qbꝫ dictū ē s̄.
ecclesia p̊. §. 4°. cū additiōe. Et solid⁹
in legibꝫ capit̄ pro aureo. ut i Insti. d̄
pena teme. liti. §. fi. 7 ibi glo. Itē re-
gularit̄ nō valet donatio int̄ cōiuges.
7 int̄ prēm 7 filiū q est in ei⁹ ptāte. ut
s̄. donatio p̊. §. 5°. cū sequentibꝫ. Itē re
gularit̄ filiusfamil' non pōt donare uel
admīstrare nisi sint res castrēsis pecu
lij uel quasi. de q̊ s̄. elemosyna 2°. §. 3°.
7 s̄. peculiū. Itē null⁹ pōt aliqd dare i
fraudē creditoꝝ suoꝝ. al' recipiens ab
eo tenet̄ ad restitutionē cū distīctiōe
qa aut recipit titulo lucratiuo aut one
roso. Si lucratiuo 7 creditores fraudā
tur. oīo tenet̄ ad restitutionē. ff. q̄ in
frau. cre. l. q aūt. §. simiqʒ modo. Et vr̄
intelligēdū h̄ qn̄ fraus intueniebat tē
pore donatiōis. Sec⁹ si postea. quia fa
ctū legitime retractari nō dʒ. licʒ cāus
postea eueniat a q̊ nō potuit inchoari.
ex̄ de re. iur. factū legitime. li° 6°. Nisi
forte qs accepisset acquisitū ex delicto
puta ex vsura. Tūc eni qn̄cūqʒ vsura-
rius efficit̄ non soluēdo talis obligat̄
ad restitutionē. licʒ a p̄ncipio nō rece-
perit i fraudē creditoꝝ. qa nō ē equū
ut ex dolo alicui⁹ alter ↄmodū sentiat
cū dāno tertij. l. fi. in p̄n°. ff. de eo per
quē factū erit. 7 qa locupletari qs nō
debʒ cū iactura aliena. ex̄ de re. iuri. lo
cupletari. li° 6°. Et ita vr̄ eē de mente
dn̄i An. de bu. in. c. cum tu. ad fi. ex̄ de
vsuris. Et p̄dicta faciūt q̄ cum iudei
coīter viuant ex vsuris nec sint poten
tes restituere accipiētes per donatio-
nem uel alio titulo lucratiuo aliquid

ab eis teneant̄ ad accepti restitutionē
faciēdā illis a qb⁊ iude⁹ accepit vsuras
etiā si aliqd ab eis acceptū sit ꝓ pena.
ut s̄. iudeus p̊. §. 6°. et 7°. Si v̊o titulo
oneroso qspiā aliqd accepit ab eo qui
nō ē soluēdo. puta qa emit ul' habuit
ꝓpt opas suas ul' p pmutatiōe; ul' aliā
onerosa; cā;. nō tenet̄ ad restitutionē
nisi sciueīt ill' fieri ī fraudē creditoꝝ
ff. q̄ ī frau. cre. l. ait p̄toꝛ. §. ꝙ ait p̄toꝛ.
Et dr̄ scire si creditores sūt sibi ꝓtesta
ti ꝙ fit ī fraudē eoꝝ. dcā. l. ait p̄toꝛ. §.
si qs pnceps. Ite; qn̄ alienauit sic oīa
bona sua. Ex illa. n. vniuersali aliena-
tiōe fraus p̄sumit̄. ff. eo. l. oēs. §. luti⁹
Itē etia; qn̄ euident̄ h̄ appareēt. ut qa
scit aliquē īpotentē restituē ⁊ aliquid
vendē uel emē ad ludū. luxuriā. gulo
sitatē. uel alit̄ inutilit̄ ꝯsumēdū. ⁊ sic ī
fraudē creditoꝝ cū efficiat̄ minus po-
tens ad soluēdū. Itē illi creditores tm̄
pn̄t p̄dicta reuocare in quoꝝ fraude;
facta sūt. Nō aūt alij creditores q p⁹-
ea facti sūt nisi ex pecunia ipoꝝ eēt p̄-
oꝛib⁊ satisfactū. dcā. l. ait pretoꝛ. §. ita
demū. Ex his colligit̄ ꝙ cū iudei cōit̄
ꝓpt vsuras nō sint soluēdo. accipiens
aliqd ab eis etiā titulo oneroso. puta
locatiōe venditiōe uel sili ex q̊ maīfe-
ste fiūt īpotētiores ad satisfaciēdū. te
net̄ restituē illis a qb⁊ accepte sūt vsu-
re. sicut cōtīgit in vēdēte eis gallinas
uel alia ad gulositatē ptinētia. uel pul
chra vestimēta ⁊ alia silia ad pōposita
tē. uel q ad talia locāt sibi opas ul' ad
tadēdū ul' ad poliēdū. Et gnālit̄ quo
cūq; modo ab eis aliqd accipiat̄ ex q̊
maīfeste fiāt impotētiores ad restitu-
endū. lic; etiā titulo oneroso. hoc fit ī
fraudē creditoꝝ. ⁊ p ꝯn̄s accipiens te-
net̄ ad restituendū. ut pōt ex p̄dictis
colligi. Itē aduertēdū ꝙ ex p̄dict̄ acci

pientib⁊ ⁊ nō valētib⁊ alienare aliqui
tenent̄ ad restitutionē stati. Aliq p re
stitutiōe; ī integꝝ. Statī tenēt̄ q rē ac
cepērūt cui⁹ alienatio īpo iure non va
luit. ut si marit⁹ alienet fundū dotalē.
uel in qbuscūq; casib⁊ ius ꝓhibet alie-
nationē. de qb⁊ aliqd ꝓxime tactū est
maxīe si qs accipit a minore. 25. ānis
dono rē īmobilē uel etiā p vēditione;
sine iur̄ solēnitate puta sine tutor̄ uel
curator̄ auctoritate uel sine iudic̄ de-
creto. i. auctoritate. Nā tenet̄ statī ad
restitutionē ſm Inno. in. c. qa pleriq;
de īmu. ec. v̊. si aūt ex donatiōe. Idem
pōt dici in ēptore rei ecc̄iastice qn̄ nō
intuenit debita solēnitas. tūc enī con
tract⁹ nō valet. d' q̊ s̄. alienatio. Et oēs
isti tenēt̄ ad restitutionē rei cū fructi
bus oīb⁊. de q̊ s̄. §. 4°. cū additiōe. qa
qui ꝯ iura mercat̄ bonā fidē non p̄su-
mit̄ hr̄e. ex̄ de re. iur̄. q ꝯ. li° 6°. Nisi
sit forte psona q̄ excuset̄ iur̄ igrantia.
ut mīoꝛ. mulier. rustic⁹. ⁊ miles. ff. de
ꝓba. l. cū de īdebito. §. si aūt is q. Per
restitutionē ī integꝝ tenēt̄ aliq qn̄ cō
tract⁹ ē solēnit̄ celebrat⁹. ſ3 ex p̄uilegio
ecc̄ie uel mīor̄ res pōt ab eis tolli p in
integꝝ restitutionē qa allegāt se ī ali-
quo lesos. Et h̄ casu q rem talit̄ habu
erūt nō tenēt̄ restituē nisi obtenta re-
stitutiōe ī integrū ab ecc̄ia uel mīore
ſm Inno. in dcō. c. qa pleriq;. v̊. ſ3 qd
dices in eo. vbi dic nō teneri eos ad re
stitutionē nisi in cōtrahēdo vsi fuerīt
malitia. uel facta restitutiōe ut dictu;
est. Adde. Vel nisi intuenerit nō pua
deceptio etiā sine malitia. ut s̄. ēptio.
§. 2°. 2° rōne psone succedit obligatio
ad restitutionē quādo ei aliqd datur
cui dari ꝓhibet̄. Et d' h̄ aliq casus sup
nōti sūt. sicut d' donatiōe int̄ ꝯiuges ⁊
int̄ prēm ⁊ filiū sub ei⁹ ptāte ꝯstitutū

Nūc alij ponēdi sūt videlȝ rōne etatis
⁊ officij. Rōne etatꝭ puta si soluat̄ debi
tū pupillo sine tutorꝭ auctoītate ⁊ iu-
dicis decreto. Tūc enī res nō efficitur
pupilli nec liberat̄ debitor. et tenet̄ rē
illā iterū soluē si pupillꝰ rē solutā ma-
le ↄsūpserit uel furto amiserit. Tamē
si pupillꝰ rē illā hȝ uel ex illa sit factus
locupletior ⁊ petit adhuc debitū p ex-
ceptionē doli mali submoueri poterit
in Insti. p quas pso. nob acq. §. plt.
Idē ꝓpt eandē rōnē putatē in furioso
Rōne officij iura ꝓhibēt aliqbꝫ dari.
ut rectoribꝫ ⁊ iudicibꝫ. ꝺ q̊ s̄. iudex p̊.
§. 3°. cū additiōibꝫ. Insup q aliqd dat
iudici uel aduersario. puta ꝓcuratori
uel aduocato aduerse ptis amittit cāȝ
C. de pena iudi. q ma. iu. l. i. Sȝ hē in-
telligēdū nisi euidēt̄ ↄstiterit quēpiā
aliqd dedisse ne īiusticiā patiat̄ uel ut
iusticiā ↄsequat̄. Tūc enī etiā datum
pōt repetē ⁊ nullā penā īcurrit. 14. q.
5. c. nō sane. ⁊ ibi glo. Minoribꝫ tñ of-
ficialibꝫ q sūt in auxiliū rectorū ⁊ iudi-
cū pñt dona dari. ⁊ ip̄i etiā pñt ꝓ iusto
bñficio p̄stito aliqd extorqre. dcō. c.
nō sane. ad fi. Qꝺ glo. dīc verū nisi sit
eis certū salariū ↄstitutū. qa tūc si ali-
quid vltra petierīt crimīe ↄcussiōis te
nent̄ ⁊ ad penā q̈drupli. Itē ep̄o ul̄ al
teri p̄lato visitāti seu eorū familiaribꝫ
nil pōt dari p̄ter ꝓcurationē. ut. ī. visi
tatio. §. p̊. ⁊ 2°. Silr̄ nec sarracenis seu
īfidelibꝫ uel hereticꝭ in dispēdiū xp̄ia
norū. ut. ī. sarracenꝰ. §. p̊. et in ꝓcessu
annali curie. B

Quid de illis q ponūt se in manus
creditorū ꝫ nō intendūt restituē. īmo
sperāt ꝙ ꝓ nihilo uel de modico geta-
bunt̄. al̄ nō ponerēt se ! Rꝫ° ꝭm fratreȝ
Egidiū in qlibet. Tales qdē a pc̄ō ra
pine nō sūt absoluti. qa pc̄m̄ p pn̄iaȝ
⁊ cōfessionē dimittitur. Sed vtrū sint
absoluti a debito restituēdi distigue.
qa si creditor ꝓp̄a volūtate dimisit. ñ
tenetur amplꝰ restituē. Secꝰ si decep
tus uel coactus. ul̄ qa putauit se nūq̄
aliqd posse hr̄e. De hac etiā qōne hēs
s̄. §. 3°. A. Ad p̄dicta faciūt q̄ hñtur
in sū. li° 2°. ti. 5. q. 25. et. q. 87. Et qꝺ
nōt dn̄s Pe. de anchazano. in. c. q̄q̄.
de vsurꝭ. li° 6°. B. An q male recipiūt
a psonis ecc̄liasticꝭ teneant̄ ad restitu-
tionē ⁊ cui. vide s̄. cleticꝰ 4°. §. fi. A
Et ibi ī additiōe. B. Vtrū restitutio
sit ps satisfactiōis vide. ī. satisfactio. §
9°. Ad mām etiā restitutionis facit. ī.
vsura 6°. p totū.

Restitutio 2°

s. qñ debitor nō ē soluendo.
Vbi sciēdū ꝭm Ray. ꝙ si simplr̄ ñ pōt
soluē doleat ⁊ ꝓponat restituē q̄cito
poterit. 14. q. 6. si res. C. ꝺ cessi. bo. l. i.
Quid si is q tenet̄ restituē pluribꝫ
nō pōt absq̄ magno detrimēto sue fa-
milie ! Rꝫ° ꝭm Ray. Cōsulendū est ꝙ
petat dilationē ⁊ assignet eis certā p-
tem de redditibꝫ suis. Q si denegēt di
lationē ⁊ velīt ꝙ cedat bonis. tenetur
absq̄ dilatiōe etiā si oportēt ip̄m men
dicare. Vñ nō dico habito respectu ne
egeat. Nā ↄ h nōtur ex̄ de vsurꝭ. cū tu.
Tñ ut Vl. addit. sine culpa pōt accipe
vite necessaria. s. extrema. In hac. q.
con. Tho. scꝺa scꝺe. q. 62. dicens sic.
Si nō pōt stati soluē ab īstāti restitu-
tione liberatꝰ ē ꝓpt impotētiā sicut ⁊
totalit̄ a restitutiōe absoluit̄ si oio est
īpotēs. Debȝ tñ remissionē ul̄ dilatio-
nē petē ab eo cui dȝ p se ul̄ p intpositā
personā. Idē esset si qs obligaret̄ etiā
vni. Et de hoc satꝭ dictū ē s̄. restitutio
p̊. in p̄ncipio. B

Quid cū debitori petēti dilationē₃ alius creditor vult dare. alius non sed vult ꝙ cedat bonis? R℞° ſm Ray. Stādū est maiori pti. Et intellige maiorē ptem vbi ē maius ⁊ fortius debitū. vñ si vni creditori plus q̄₃ reliqs oībꝰ debeatur stādu₃ ē volūtati illius de dāda dilatiōe ul' petēda cessione. Si vō par sit debitū. stādū ē maiori nūero creditorū. Si oīa sint paria eligēda ē clementior snīa. s. ꝙ dilatio detur. C. ꝺ cessi. bo. l. fi. A ⁊ ibi addit'. Nulla dr̄ia int' ypothecarios ⁊ alios creditores q̄tu₃ ad hāc electionē obseruāda. Et ibi dr̄ de dilatiōe qnquēnali. ⁊ h̄ obtinet in foro iudiciali. Quo vō ad pniale dcm̄ ē s. restitutio p̄. in pn°. ī additiōe. B

Quid si qs tenet' pluribꝰ ⁊ non pōt satisfacē oībꝰ. ſm quē ordinē restituet? R℞°. Primo qdē si tenetur ex furto ul' rapina ⁊ res furtiua extat. istā restituet. qa nūq̄₃ fuit sua. A . Idē est q̄lit' cūq̄₃ hēat rē alienā. qa sp dn̄o ipius restituēda ē. ff. ⁊ C. ꝺ rei ven. p totum. Idē etiā si habuit rē q̄ fuit alterius. ⁊ ab eo sine iusta cā abdicata ē. puta p metū uel alit'. qa sic illi restituenda e. ff. qꝺ me. cā. l. metū. §. cū autē. B . 2° restituet oībꝰ creditoībꝰ hn̄tibꝰ pigñra uel ypothecas p̄usq̄₃ hn̄tibꝰ actiōes psonales. C. q po. in pig. ha. l. eos. 3° restituet alijs qbꝰ deb₃ quocūq̄₃ mō. A Et h̄ ſm ordinē de q̄ ī duobꝰ. §. se. B

Sz q̄ ordīe restituet' hn̄tibꝰ pign̄ra uel ypothecas? R℞°. Siue habeāt pignus spāle siue oīa bona obligata ut ī īstrumentꝰ solet dici dz eis restitui h̄ ordīe. ꝙ q p̄or ē tpe potior ē ī iure. C. q po. ī pig. l. si decreto. ⁊ l. si fūdū. ⁊ l. diuersis. Excipiunt' q̄dam psone p̄uilegiate. Nā mulier ī dote p̄or ē oībꝰ hn̄tibꝰ tacitā ypothecā etiā si hēant p̄us. preterq̄₃ filijs prioꝝ m̄rimonij agētibꝰ de dote ɔtra nouercas. C. q po. in pig. l. assiduis. Itē p̄fert' creditoribꝰ de q̄rū pecunia ipe res empte uel refecte sūt. Nō aūt p̄fert' mutuātibꝰ ad militiā. ⁊ fisco. C. q po. in pig. in Auten. q̄ iure. A . Et ibi p₃ ꝙ mutuate ad militiā ē qn̄ ex pecunia mutuata militia ēpta ē ⁊ h̄ in scriptꝰ pbato q̄ ad hāc mā₃. Itē ibi de fisco nil dr̄. s₃ de eo dr̄ in. l. q̄uis. C. de p̄uile. fis. B . Nā tales creditores oībꝰ alijs p̄ferūt'. A . Nō aūt p̄ferunt' habētibꝰ p̄orē ypothecā etiā tacitā. dcā. l. q̄uis. B . Itē q expēdit ī funerādo testatorē p̄fert' cuilib₃ hn̄ti tacitā ypothecā. ff. de reli. l. pſt. ⁊ l. at si qs. §. p̄. Forte aūt nō ē idē in hn̄tibꝰ expssam. ut azo dic. A . h̄ dic cū vbo forte. ut p₃ in glo. l. pſt. ff. ꝺ reli. Et bn̄ dic forte. qa videt' apte ɔtriari dcā. l. pſt. q̄ indistīcte loquēdo dic. Impēsa funerꝰ sp ex hereditate deducet'. q̄ etiā oē creditū solet p̄cedē cū bona soluendo nō sint. B . Et de mā pignorꝰ vide s. pignus.

Quo ordīe restituet' qꝺ debetur ex alijs causis. A . i. ex actiōībꝰ psonalibus. qa de realibꝰ dictū est s. pxio. §. B . R℞° ſm 𝔥𝔬. Si debet' ex cā p̄uilegiata. ut ī deposito illud p̄ restituēdū ē. ff. depositi. l. si hoīe₃. Si vō ex alijs causis tūc siue ex cōtractu siue ex maleficio uel q̄si. eq̄lit' debet'. ita tn̄ ꝙ si aliqs amplius vigilauit in petēdo illi p̄ restituēdū ē. Alit' vō soluet' p rata. ut. ff. q̄ in frau. cre. l. pupillus. A . Et ibi p₃ ꝙ si debitor p se nō exactus in iudicio uel extra ḡtificauerit alicui creditoru₃. illud qꝺ datū ē reuocat'. ⁊ diuidat' int' creditores p rata. ⁊ notat' in sū. con. eo. ti. q. 90. B . Et in h̄ vltio casu iure qdē poli ⁊ si nō iure fori excusatet' ut

285

credit debitor si pietate motus gratificaret plurimū īdigēti. A .Idē ī dcā.q.90. Et ad hu9 mãe declaratione distinguēdū ē. vtrū debitor sit obligat9 pncipalit actiōe reali. 7 d hʒ dictū ē s.restitutio p.§.p.ī additiōe. An vo sit obligatus pncipalit actiōe psonali. et tūc aut ē soluēdo. aut nō. p casu dz. put tenetur omnib9 creditoribus soluere. 7 potest soluere non solū creditori suo. sed etiam creditori creditoris sui. qa intelligit facere meliorē conditionez eius 7 vtilit gessisse negociū. nisi forte suus creditor phibuisset sibi. ff. mandati. l. si p te. vbi dr q si qs gerit negociū alteri9 dno phibēte nullā hʒ actionē ɔtra dnm. Fallit in casu in q etiā si phibeat pōt solui creditori creditoris. videlʒ qn secūd9 debitor ē debitor ex eadē cā ex qua 7 creditor. puta vnus ɔduxit domū quā 7 ipe locauit. Naʒ secūd9 ɔductor pōt soluē pmo locatori. ut. l. solutū. §. solutā. ff. de pig. ac. 2° cāu qn nō ē soluēdo 7 hʒ plures creditores qb9 oīb9 nō pōt satisfacē tunc dʒ satisfacē fm ordinē dictuʒ hic. 7 in §. pcedēti. Sciēdū tn q hʒ mā. s. qbus creditorib9 debeat pus satisfieri lʒ aliqten9 pateat p pdicta. tn in legib9 longa ē 7 magis ptinet ad forū iudiciale q creditores int se disceptēt an debeāt pferri qʒ ad pnīale ubi de cōscīa agit debitoris cui debeat restituē. Naʒ ipse ad ɔsciam tuēdā nō debʒ alicui creditorū ppt affectionē ul amicitiā tpalem seu carnalē in piudiciū alioꝝ soluē. ff. q ī frau. cre. l. pupill9. Sʒ iqtū ipe cognoscit p debʒ dare qbus magis tenet. 7 sic excusat nisi crasse 7 supine igrauerit. ex de cle. exco. mi. aplice. qd ɔphēdit fm qualitatē psone 7 loci. ff. de iuris et fac. igno. l. regula. §. s iuris. videlʒ vtrū potuerit esse perit9 p se uel habē copiā peritorū. B

¶ Heres debitoris tenet eo ordīe q ipe debitor. s q ordīe teneat ad legata hēs s. hēditas. §. 6°. A .Et ibi pʒ q iste ordo ē ut p9 satisfiat creditorib9 d fūcti. B

Restitutio 3°

R q̄tuʒ ad fautores raptorum. Quid g de his q sequūt raptores ad pdam? R° fm Ray. Si illi q sequūt uel associāt raptores sciūt uel existimant eos rapinā facē ppt eoꝝ seqlā siue ɔsiliū siue exhortationē. ita q al nō eēnt facturi. qlibʒ eoꝝ tenet in soliduʒ. Si vo ppt suā seqlā uel ɔsiliū nō pl9 fecerūt qʒ al eēnt facturi. tūc tenent tm de his q inde habuert ul expēderūt 7 de dāno qd ipsi uel aliq d familia ipsorū fecerūt directe uel occasionalit. ar. ad hāc distinctionē. ex de sen. 7 re iu. cuʒ I. 7 a. 7 ex de eta. 7 qli. tuam. 7 de sen. exco. int alia. xi. q. 3. qm multos. Idē Tho. scda scde. q. 62. A .Con. etiam Wl. 7 Hosti. qui 7 addit. q si credit q etiā sine suo adiutorio uel instigatiōe dānū fecissent s nō tantuʒ. tenet ad id qd pbabilit credit eos pl9 fecisse ppt suā instigationē ul adiutoriū. ut ī sū. li° 2°. ti. 5. q. 64. B .Et sile s. restitutio p. §. 9°. Itē multo forti9 tenēt ī solidū defensores 7 receptatores ipsorū. Silr 7 mādatores. ul si eoꝝ noīe facta ē rapina 7 ipsi ratā habuert. xi. q. 3. q ɔsentit. 7 c. se. ex de resti. spo. cū ad sedem. ī fi. A .Con. cū Ray. in pdictis Tho. 7 Wl. ut in pdcā. q. 64. Et d hac mā lati9 habes in. §. se. B

¶ Quot modis aliq sūt fautores raptorū ita q teneant ad restitutiōeʒ? R° fm Tho. scda scde. q. 62. Illi sūt q his vsib9 ɔtinent. Iussio. ɔsiliū. ɔsensus.

palpo.recursus.Participãs.mut⁹.nõ obstans.nõ manifestãs.Eosdẽ etiam vsus ponit xv.quoꝝ expositio ſm eũ-dem Tho.Al.7 xv.7 alios talis ẽ.Jus-sio.i.ille q iussit.q pncipalit tenet ad restitutionẽ totius.Et intellige qñ ex sua iussiõe secuta ẽ ablatio rei uel noĩe suo factã ratã habuit.al' non. A.Te net etiã qñ dissuasit ul' ꝓbabilit credit ex sua iussiõe secutã eẽ ablationẽ.ut ĩ di cta.q.64. B.Consiliũ.Hoc iteꝝ in-telligẽdũ qñ ex hẽ uel credit ꝓbabilit dãnũ secutũ.Tũc enĩ tenet in solidũ. al' nõ.Consensus.s.coopatiõis.Si.n. tãtũ cooper ꝙ sine eo ñ poterat dãnũ fieri.tenet in solidũ.Si aũt sine eo fu isset.factũ restituat q̃tũ nocuit p se ul' p suos.aut q̃tũ d' rebꝫ illis habuit uel expedit. A.Idẽ in dcã.q.64.Et ad-ditur.Collige etiã ex h ꝙ si plures dã nũ faciũt sil.7 tñ vn⁹ sine alio uel plu res sine isto fecissent.ꝙ tenet soluẽ ꝓ rata.i.ꝓ portiõe sua.s.q̃tũ ꝯtingit eũ de dãno vniuerso.si nõ põt distingui dãnũ qd' ipe ĩtulit ab eo qd' alij ĩtule-rũt ſm Ray.7 glo.ei⁹.7 Vl.7 Inno.7 Hosti.Et addũt ꝙ in h tñ extimatio hñda ẽ.ut q strẽnuior ẽ 7 q timorem maiorẽ ĩcussit hostibꝫ in pl⁹ teneatur. Itẽ dicũt ꝙ si qs vadit cũ raptoribꝫ et furibꝫ 7 nõ coopat eis ad aliqd' dãnuꝫ faciẽdũ.nõ vr̃ teneri ĩ aliq̊ si nihil re-ceperit de rebꝫ ablatꝭ.Caueat tñ ꝯsciẽ siue in h si parat⁹ erat defendẽ si forsi-tan illi spoliãdi res suas a p̃donibꝫ de fendẽ voluissent.7 ꝓpt sua pñtiã 7 so cioꝝ ei⁹ nõ audebãt resistẽ spoliãtibꝫ uel domos suas incẽdẽtibꝫ.qa sic non põt liber eẽ a restitutione.Item dicũt Inno.7 Hosti.ꝙ si aliq etiã nõ aĩo le-dendi uel defendẽdi ledẽtes vadãt cũ alijs.imo etiã si aĩo pacificãdi vadũt

nõ excusãt nisi significẽt aduersarijs. qa alit aduersarij timore eoꝝ nõ aude rẽt res suas defendẽ.Vñ idẽ ẽ ac si iu-uarẽt. B.Palpo.i.adulator laudãs raptorẽ q̃i strẽnuũ.Et qdeꝫ si ex h se-cutũ ẽ dãnũ.in solidũ tenet. A.Al' nõ tenetur nisi inq̃tũ dãnificauit.Et idẽ p oppositũ ĩtelligas ĩ detractore ul' vituperatore.ut in dcã.q.64. B.Re-cursus.i.receptator.Naꝫ q recipit la-trones 7 tuet eos uel rẽ raptaꝫ dolose celat ita ꝙ ĩpedit restitutio.ĩ solidum tenet.Participãs.s.in crimĩe furti ul' rapine sociãdo eos.sicut in p̊.§.dictũ ẽ.Sꝫ pticipãs ĩ re accepta illud solũ te net restituẽ qd' scient emit ul' recepit. Si aũt igrant.dic ut.ĩ.restitutio 4°.p totũ.Mut⁹.i.q videt furtũ fieri 7 do-lose tacet cũ posset ĩpedire.Hic aũt ñ tenetur restituẽ nisi ex officio ad h te neatur.Nõ obstãs.i.q posset obsistẽ 7 nõ facit.Et de h eodẽ mõ dicẽdũ si-cut de muto. A.s.ꝙ ad restitutioneꝫ tenetur qñ hꝫ ex officio.sicut sũt pnci pes 7 rectores q ex officio tenẽtur iu-sticiã ꝯseruare.qa reddit⁹ q̊s hñt sũt stipẽdia ad h ĩstituta ut iusticiã ꝯser-uent in terra.vñ tenẽtur restituẽ ſm Tho.Vl.7 glo.Ray.ut in dcã.q.64. B.Nõ manifestans.i.q scit ubi res rapta uel furata ẽ 7 nõ indicat etiã cũ de h intrrogatur. A.s.seruato ordĩe euãgelico seu al' ſm formã iurꝭ.Alit ñ tenet tñdere.ut s̃.correctio 2°.§.4°. B.Hic sil' nõ tenetur restituẽ nisi ex officio ad h teneatur.Sꝫ tñ vr̃ teneri ex̃ de fur.q cũ fure. A.h.c.loqt q̊ ad pctm̃.ut pꝫ ĩ dcã.q.64.vbi h oĩa no-tãtur.Posset etiã qs h casu teneri ad restitutionẽ qñ legitĩe ꝓduct⁹ ĩ testẽ occultat vitatẽ.qa tũc tenetur ex offi cio maĩfestare.7 iõ nõ manifestando

5 2

286

restituē tenetur. ut. ī. restis 3°. §. vtrū homo. 7. §. fi. B

¶ Sȝ qd si vn⁹ dictoꝝ satisfecerit nūqd alij liberabūt? R° ſm Ray. Si vn⁹ satisfecerit integralit̄ de oī dāno 7 expēsis 7 incōmodo siue interesse. oēs alij liberāt̄. qa nō tenet̄ dānificato. Nam bona fides nō patit̄ ut idē debitū bis exigat̄. ff. de re. iur. l. bona fides. Idem Hosti. 7 Tho. Addit vlteri⁹ Ray. dicēs sic. Ille cui sic satisfit credo ꝙ pōt 7 debȝ q̄ȝtū ad iudiciū aīe cedē actioneȝ illi q totū soluit. nō qdē ut ab vno totū exigat nisi forte a p̄ncipali. ſ ꝓ ptibus petat a singul̄. Sȝ q̄ȝtū ad foꝝ ɔtētiosū nō tenet̄ cedē. Nā qua frōte pōt petē cessionē q ex culpa sua dānat̄. ff. ꝺ admi. tu. l. si plures. z°. et. ff. ꝺ tute. 7 ra. dist. ra. l. i. §. nūc tractem⁹. Tn̄ 7 sicut Hosti. dic. siue sit facta cessio siue nō. alij q nihil soluerūt tenēt̄ ex ɔsciā ad releuadū illū q in soliduȝ satisfecit qlibet ꝓ suis ptib⁹. Nam soluēs vtilit̄ gessit eoꝝ negociū. Vn̄ tenēt̄ hr̄e ratū 7 ei satisfacē. ar. ff. de nego. ges. l. cum pecuniā. 7. l. pōponi⁹. ī fi. 7. l. soluēdo. Tho. q̊qȝ scd̄a scd̄e. q. 6z. q̄i declarans dic ꝙ si ille q fuit p̄ncipal̄. ut puta p̄cipiēs soluit. oēs illi liberati sūt q fuerūt ab eo ad dānū faciēdū īducti. A . nisi illi q aliqd habuissent ꝺ rapīa. ut dicet̄ in. §. se. B. Si vō ali⁹ restituit. tūc illi q sūt p̄ncipales 7 illi ad q̊s res deuenit. tenēt̄ restituē illi q restituit. A Idē etiā ī sū. li° z°. ti. 5. q. 65. B. Et vr̄ ītelligēdū ꝙ si isti tales nō restituant ei. ceteri tenētur ꝓ partib⁹ suis ut pri⁹ dictū ē restituere.

¶ Quid si spoliat⁹ liberalit̄ remittit restitutionē? R° ſm Inno. Si dimittit p̄ncipali ut raptori uel p̄cipiēti. liberat⁹ e ɔsiliator. 7 h⁹mōi. qa liberatus ē is q p̄ncipalit̄ tenebat̄ 7 q res habuerat. ſ si dimittat ɔsiliatori nō credo liberatos alios eē ad q̊s res puenerūt. nisi exp̄sse ītellexerit eos liberare Neqȝ etiā illū q rapinā fecit etiaȝ si de rapina nihil habuerit. qa de iure nāli 7 dīno cōueniēs ē ꝙ sublato p̄ncipali tollat̄ accessoriū. 7 nō e ɔ̄trio. ex. ꝺ ɔsti. translato. Immo pl⁹ ꝙ 7 si liberalit̄ absolueret̄ p̄ncipalis. nō ꝓpt h̊ absolut⁹ eēt ɔsiliari⁹ si aliqd ad eū puenit de rapina. nisi ali⁹ ꝓ eo satisfecisset. 7 tunc iste ɔsiliari⁹ in casu aīe. A . i. in foro ɔsciē 7 nō ī foro iudiciali. ut in dcā. q. 65. vbi h̊ notāt̄. B . tenet̄ ei q satisfecit ꝓ eo. A . etiā si satisfaciens fuisset p̄ncipal̄ in rapina. non aūt offenso. qa ei iam satisfactū ē ſm eūdē Inno. 7 in dicta. q. 65. B

¶ Nūqd in restitutiōe pōt a p̄dict̄ oībus exigi pena. ut de rapina 7 ꝺ oī furto maīfesto pena q̄drupli. 7 ꝺ alio furto pena dupli? R° ſm Tho. scd̄a scd̄e. q. 6z. H⁹mōi pene nō debent̄ p⁹q̄ȝ fuerint adiudicate. in q̊ cāu pena vnius ut Ray. ponit nō liberat aliū. iz. q. z. cū deuotissimā. De h̊ cāu hēs s̄. pena p̊. §. pr̄. A . q īcipit. vtꝝ q ɔmittit. De h̊ etiā s̄. pedagiū. §. z°. 7 ibi latius in additiōe. B

Restitutio iiij°

s. q̄ȝtū ad emētes. Quid ꝺ his q scient̄ emerūt de rapīa ul̄ furto? R° ſm Ray. Si h̊ sciebat qs aut ꝓbabilit̄ credebat 7 emit cupiditate acqrendi sibi. s. ut hr̄et ul̄ vēdēt alteri sicut vellet. īdistīcte tenet̄ ad restitutōeȝ. neqȝ liberat̄ alienādo alteri. uel si res pereat morte ul̄ q̊cūqȝ casu. ul̄ si ei aufterat̄ Et rō ē qa ipe furtū ɔmisit rē alienā īuito dn̄o ɔtractādo. ff. ꝺ furt. l. i. Fur

aũt ſp ẽ in moꝛa.ut.ff.ꝺ ꝯdi.fur.l.ſi ꝑ
fure.§.cõditio.7.l.pſt.Vñ neqꝫ ꝑciuꝫ
qꝺ ꝺederit põt repetẽ ab illo cuiꝰ res ẽ
A .Facit.l.in ciuilẽ.C.ꝺ fur. B .7 te
net̃ reſtituẽ oẽm vtilitateꝫ ut ſ̃.reſti-
tutio ꝓ.§.5°.Et ſi reſtituit rẽ ꝺeterio
rem q̃ꝫ ad ipm puenit nõ liberat̃.Et ſi
in aliq̃ tpe medio res fuit melioꝛ etiaꝫ
foꝛte pꝰq̃ꝫ vẽdidit alteri tenet̃ ad exti-
mationẽ pluriũ.ff.ꝺe condi.fur.l.i te
furtiua.ff.ꝺe fur.l.q inuẽta.ff.cõmo
ꝺati.l.ſi ut certo.§.ſed intdũ.C.ꝺ rei
ven.l.certũ.Et idẽ itelligo ꝺe ſecũdo
7 tertio 7 vltĩo ẽptoꝛe male fidei.ff.ꝺe
mino.ß vbi. A .Pꝛedicꝺ con.Hoſti.
et Vl.et addit Vl.ꝙ ſi res reſtituitur
ſufficit ꝙ ſit adeo bona ſicut erat quã
ꝺo ablata fuit.Si aũt rẽ nõ hꝫ faciẽda
ẽ extĩatio ſm tpus in q̊ plꝰ valuit.ut ĩ
ſũ.eo.ti.q.69.Qꝺ põt itelligi veꝝ ni
ſi medio tpe res plꝰ valuerit.7 illo tẽ-
poꝛe intfuerit ꝺñi rẽ ſibi redditã fuiſ-
ſe.qa foꝛte vẽdidiſſet uel vſus fuiſſet.
ex cuiꝰ carẽtia opoꝛtuit eũ aliã emere
Nã tũc tenet̃ ad oẽ inteſſe ꝺñi ſm eũ-
ꝺem Vl.7 in ꝺcã.q.69.7 iõ nõ libera
ret̃ ꝺãdo rem eiuſdẽ bonitaꝺ q̃lis erat
tpe q̊ abſtulit. B

Quid qñ qs emit bona fide.s.cum
volũtate reſtituẽdi ? R° ſm Ray.Si
emit q̃i vtilit̃ gerẽs negociuꝫ illiꝰ cui
fuerat ablata res quã ipe videbat pe-
rire.põt a ſpoliato petẽ id qꝺ ꝺedit ꝓ
ipa re.7 qcqd expẽdit ad ꝯſeruatiõeꝫ
eiꝰ.niſi cũ re illa aliqd lucratus fuiſſet
qa tũc ꝺiſcõputaret̃ vſqꝫ ad quãtitatẽ
expẽſaꝝ.Et bꝛeuit̃ ꝺicendo qcqd ſibi
adeſt ex illa re tenet̃ reſtituẽ.ut penſi
onẽ 7 mercedẽ.7 fructꝰ 7 ſilia.7 qcqd
ſibi abeſt põt repetẽ.Et rõ ẽ qa vtilit̃
geſſit negociũ expoliati. A .Hoc veꝝ
qñ negociũ vtilit̃ geſtũ eſt.puta quia
ꝺiſimilit̃ expoliatꝰ rẽ nõ erat rehabitu
rus.7 redẽpta ẽ paruo ꝑcio.alit̃ ceſſat
cã huiꝰ repetitiõis 7 ꝯñt̃ effectꝰ.ex̃ ꝺe
appel.cũ ceſſante. B .Et h̃ põt eſſe ſi
res ſine culpa ſua peat ul' amittat̃.Sꝫ
licꝫ ĩ iudicio aĩe credat̃ tali ẽptoꝛi.ĩ iu
ꝺicio tñ ꝯtẽtioſo nõ crederetur ei niſi
publice h̃ ꝓteſtaret̃.ar.ff.ꝺe negl.geſ.
l.nenſeniꝰ.C.ꝺe fur.l.z.ex̃ ut eccle.be
nefi.c.vnico.Et ſi tal' ẽptoꝛ pꝰq̃ꝫ fecit
ꝺiligent̃ ingri non potuit ĩuenire cuiꝰ
eẽt res illa.qcqd res illa valet ultra id
qꝺ iſti ẽptoꝛi ꝺebet̃ ꝺãdũ ẽ ꝓ aĩa illiꝰ
cuiꝰ res fuit.7 ſic liberatꝰ erit. A .Et
ꝺic Ray.Cõſulo ꝙ hoc publice fiat ut
euitet̃ oĩs ſuſpicio.ut ĩ ſũ.eo.ti.q.72.
vbi h̃ notãt̃. B .qa ĩ h̃ etiã vtilit̃ geſ-
ſit negociũ illiꝰ.ar.12.q.2.q̃tuoꝛ.cir-
ca fi.Sad con.Hoſti.Vl.7 xv. A .Tñ
ſi talis ẽptoꝛ paup eẽt h̃ cãu qñ nõ in-
uenit̃ ꝺñs rei ſibi res relinqui poſſet a
ꝑlato ſicut alij paupi ſm Vl.7 Hoſti.
ut in ꝺcã.q.72. B

Quid qñ qs hẽbat conſcĩam ꝙ res
quã emit venderet̃ iuſte.7 nũc cõpit
rẽ fuiſſe vitioſam.s.ex furto ul' rapĩa ?
R° ſm Ray.Si temẽ credebat ul' ig̊ra
bat ig̊rãtia craſſa 7 ſupina ul' ex negli
gentia nihil ſup h̃ cogitabat.tenet̃ ad
reſtitutionẽ. A .s.ſicut male fidei poſ
ſeſſoꝛ.qa lata culpa eqpat̃ ꝺolo.ex̃ ꝺe
cõſti.ut aĩaꝝ.li° 6°. B .Si v̊o emit bo
na fide.tũc etiã pꝰq̃ꝫ cõpit rẽ vitioſaꝫ
fuiſſe poteĩt expẽſas retinere quas exi
ſtẽs ĩ bona fide fecit circa rẽ ꝯſeruan-
ꝺã ul' melioꝛãdã.7 nõ tenet̃ ꝺ fructibꝯ
tpe bone fidei pceptꝺ.ex̃ ꝺ ĩ inte.reſti.
reqſiuit.ex̃ ꝺe re.ec.nõ alie.ad nr̃am.
ff.ꝺe acqrẽ.re.ꝺo.bone fidei.Tenetur
tñ ꝺ fructibꝯ illis q ñ eſſent adhuc cõ
ſũpti ß extarẽt.ex q̊ ĩcipit hr̃e malã fi-
ꝺem.Con.Hoſti.Vl.7 xv. A .De hiſ

sũptibꝫ ⁊ fructibꝫ dictũ ē s̄. restitutio p̊. §. 4°. et 5°. B. Itē ſm Ray. ⁊ Hosti. si durãte bona fide res pijt. non tenet̃ qa nõ erat ĩ mora. Silr̃ si alienauit. qa nõ dolo desijt possidẽ. ⁊ p̄ciũ ex re furtiua redactũ nõ ē furtiuũ. ff. de fur. q vas. §. fi. extra ꝺ alie. iudi. mu. cã fac. c. p̊. A. Idẽ ĩ sũ. eo. ti. q. 74. ad fi. Tñ restituet̃ p̄ciũ q̊ possessor factus ē locupletior si dñs rẽ ꝯseq nõ p̄ot. qa p̄ciũ succedit loco rei. ff. ꝺ peti. hẽ. si ⁊ rẽ. B

¶ Sꝫ nũqd ille q emit bona fide. s. credens rẽ nõ eẽ furtiuã. si p⁹ea ĩueniat rẽ eẽ alienã p̄ot petere a dño p̄ciũ? R°. Certe nõ. C. ꝺ fur. l. ĩ ciuilẽ. Sꝫ agat ꝯ̄ vẽditorẽ de euictiõe. A. Et si p plures emptores successiue res transierit vn⁹ aget ꝯ̄ aliũ. ff. de mĩo. l. ꝭ vbi. B

Restitutio v°

Restitutio v° q̊ ad edẽtes ⁊ recipiẽtes de rapina. Vbi sciẽdũ ſm Ray. ꝙ q recipiunt dono. p̄cise tenẽt̃ ad restitutionẽ. Intellige ſm Hosti. nisi cõsũpsissent anq̃ ĩtelligerẽt fuisse de rapia. C. ꝺ rei ven. l. certũ. A. Hoc enĩ cãu nõ tenẽtur nisi ĩq̃tũ facti fuissent locupletiores. ff. de peti. here. l. vtrũ. B

¶ Quid de vxore ⁊ familia q̄ sciẽt comedit ⁊ bibit ⁊ ĩduit de talibꝫ? R° ſm Ray. Tenẽt̃ de oĩbꝫ q̄ sic ꝯsumũt. nisi in cãu. s. cũ agũt cãm spoliatoꝝ monẽdo ⁊ ĩducẽdo ipm raptorẽ ad restitutionẽ faciẽdã. tũc enĩ nõ tenẽt̃. Naꝫ q alteri⁹ negociũ gerit vtilit̃ etiã ĩg̊rãd ⁊ absentd. licite recipit expẽsas siue secuta fuerit vtilitas siue nõ. ff. de negl. gesd. l. z. et. l. põponi⁹. ⁊ l. ꝭ an vltro. Et h̄ ĩtelligo ꝓ eo t̄pe q̊ circa taliũ correctiõeꝫ laborauert̃. nõ ꝙ vxor ⁊ familia possit viuẽ toto ãno de rapd rebꝫ ꝓ vna ãmonitiõe ul̃ duabꝫ. ꝭ q̃diu continue instat opportunis horis. Sad con. Hosti. Vl. ⁊ xb. A. Sad p̄ot ꝯph̄edi p iura ⁊ doctores ꝙ talibꝫ rebꝫ nec familie nec cuiq̃ alteri licet vti. nisi ĩ casu extreme nccitãd. ut ĩ sũ. li° z°. ti. 5. q. 68. ul̃ nisi inq̃tũ v̂isimilr̃ qs gerẽt vtilit̃ negociũ eoꝝ q̊ꝝ sũt res ⁊ n̄ alit̃ ff. de negl. gesl. l. ꝭ an vltro. Iõ supradicta p̄dicatio nõ excusaret qñ v̂isimilr̃ nõ ꝓdesset ipis dñis rerũ. B

¶ Vñ viuet vxor ⁊ familia raptoris? R° ſm Ray. Si ibi sũt aliq̃ de iusto p̄cio p̄ot de illis ꝯsumẽ ⁊ expẽdẽ. si non sũt alia. aliũde sibi victuꝫ q̄rat. uel ab amicd aut ꝯsanguineis. ul̃ opando uel etiã elemosyna q̄rẽdo. Et ideꝫ dico si etiã aliq̃ sũt ibi de iusto. ꝭ uel ita sunt mixta ꝙ nõ pñt discerni. ul̃ si pñt marit⁹ nõ pmittit. A. De istis rebꝫ pmixtis Vl. dĩc ꝙ non solũ vxor his licite p̄ot vti. ꝭ etiã qcũq̃ ali⁹ cui vir aliqd de suo daret. nisi p h̊ fieret nõ soluẽdo Et idẽ dĩc glo. Ray. dũ tñ in mẽte habeat viuẽ de licite acqsitd. ut in dcã. q. 68. Sꝫ nisi nccĩtas cogat dictuꝫ Ray. tuti⁹ videt̃. qa ĩ dubio tutior ps ē eligẽda. ex̃ de hõici. petitio. B. Q̃ si nullo de p̄dicd mõis victũ ĩuenire p̄ot restat triplex auxiliũ. Primũ si p̄ot hr̃e de dote ul̃ spõsalitio. s. donatiõe ei fcã ꝓpt̃ nuptias inde viuat. Secunduꝫ ut denũciet talibꝫ q pñt ꝓdesse. ul̃ etiã si ꝓbari p̄ot denũciet ep̄o. ut ꝯpellat euꝫ pascẽ vxorẽ de iusto. z. q. i. si peccauerit. zz. q. 5. h̊ videt̃. ex̃ de iure iuran. queãdmodũ. ⁊ ex̃ ꝺ pig̊. ex lr̃is. ⁊ ex̃ ꝺ dona. ꝓpt̃ nup. p vestras. Tertiũ auxiliũ ē. ut si eẽt ĩ arto posita tũc ĩ nccĩtate posset etiã de rapina viuẽ. qa necessitas nõ hꝫ legẽ. de conse. dis. i. sicut. et dis. 5. discipulos. A. Et ibi p; ꝙ ĩtelligit̃ ꝺ nccĩtate extrema. s. qñ aliũde

nō pōt honeste hr̄e vnde viuat. Et pꝫ etiā ex notad ī ocā. q. 68. vbi etiā hec oīa ponūt̄. B. Quicqd aūt sic expen dit doleat aīo. ⁊ ꝓponat q̄citi⁹ poterit restituē. ⁊ vtat̄ parci⁹. s. ad solā neces sitatē. Posset etiā viuē ipsa ⁊ qlibꝫ ali us cui raptor daret de p̄cio rerū rapta rū quas vēdidisset. qa p̄ciū rei furtiue nō ē furtiuū. ut s̄. restitutio 4ᵒ. §. pl't. Hoc dico si marit⁹ al'est soluēdo. Sec⁹ si nō ē soluēdo aut p h̄ fieret nō soluē do. A. uel postmodū efficiat̄ non sol uendo. ut pōt colligi ex dicd s̄. restitu tio p̄. §. 13ᵒ. ī additiōe. v. itē null⁹. B

Utrū fratres p̄dicatores q vadūt ad raptores ut eos īducāt ad pnīā ⁊ resti tutiōeꝫ possint ɔmedē d̄ rapīa. Rᵒ. fm Ray. Siue īducāt eos ī p̄dicatiōe ge neralī siue ī psuasiōe sp̄ali excusantur maxīe si apud alios nō possint ɔmode īuenire. ex̄ de sen. exco. cum volūtate. Et h̄ intellige cū moderamine. ⁊ si sit spes de illoꝝ correctiōe. Itē si ꝓpt eoꝝ expēsas raptoribꝫ nō subtrahat̄ facul tas restituēdi nec ī toto nec in pte. ar. z. q. 6. anterioꝝ. §. illud. Con. Hosti. A. Idē vr̄ etiā si raptores efficiāt̄ ali quātulū īpotētes qn̄ visit̄ p ip̄as ad monitiōes vtilit̄ gerit̄ negociū dn̄orū reꝝ. ocō. c. cū volūtate. ⁊ facit s̄. §. p̄. B

Restitutio vi⁰

s. incertoꝝ ⁊ h⁹mōi. Si expo liati ignorant̄ ul' nō īueniūt̄. tūc scđm Ray. distribuūt̄ ī pias causas ī loco ul' saltē in diocesi vbi rapina facta ē. d̄ cō silio illi⁹ epi uel saltē capellani. ar. dis. 87. diuine. ⁊ dis. 88. eps. et. iz. q. z. cōcesso. ⁊. c. q̄tuor. 6. q. 3. c. fi. ex̄ d̄ rap. c. p̄. Et scias h̄ fm xv. q nō oꝫ q resti tutio fiat ī ocō loco nisi cōmode fieri possit. al' sufficit alibi fieri. Cō. Hosti.

Tho. vo scđa scđe. q. 62. dic sic. Si ille cui oꝫ fieri restitutio sit oīo ignot⁹. oꝫ hō restituē fm q pōt. s. dādo elemosy nas ꝓ salute ipsi⁹ siue sit mortuus siue viu⁹ p̄missa tn̄ diligēti inq̄sitiōe de p sona ei⁹. Et si mortu⁹ sit oꝫ restitui hē di q ɔputat̄ q̄si vna psona cū ipso. Si vo sit multū distās oꝫ sibi transmitti qđ ei debet̄. ⁊ p̄cipue si sit res magni valoris ⁊ possit cōmode trāsmitti. Alio qn oꝫ in aliq̊ loco tute deponi ut ꝓ eo oseruet̄. ⁊ sic d. āo significare. h̄ Tho. Addit xv. q h̄ p̄sande sūt circūstātie ⁊ q tā modica posset eē quātitas. ⁊ tā larg⁹ ⁊ tā diues ille cui debēt restitui q nō oporteret ei mitti. A. Pro p̄dcōꝝ meliori ītelligētia duo vidēda sunt. Primū cui faciēda ē restitutio qn̄ nō inuenit̄ p̄ncipalis cui debet̄. Secūduꝫ vbi oꝫ fieri siue inueniat̄ siue non. Ad p̄mū dicēdū q oꝫ p̄mitti diligēs inq sitio. ut dic Tho. Et si non pōt īueniri detur ei⁹ hēdibꝫ si pn̄t inueniri. Q. si nec hēdes diligent̄ inq̄siti īueniūt̄ ero get̄ in paupes. ex̄ de viur. c. cū tu. Et int̄ paupes p̄eligēdi sūt paupiores. Inter equalit̄ paupes iustiores. Nā ⁊ si oībꝫ debet̄ misericordia. iusto āpli⁹ ut dic Amb. in liᵒ d̄ offi. ⁊. 86. dis. nō satis. Et. 16. q. i. c. fi. dic Iero⁹. q ī paupib⁹ nō tā paupertas q̄ religio attēdēda est. Qui aūt dicant̄ magi paupes hr̄. C. de epi. ⁊ cle. si qs ad declinādā. §. fi. vbi loquēdo qbꝫ def̄ hēditas qn̄ paupes ī distictē sūt scripti hēdes. dicit̄. Quis paupior ē illis hoībꝫ q inopia tēti ⁊ in xenonē repositi. i. hospitale. a xenos qđ ē pegrinū. qa ibi recipiūt̄ paupes ⁊ pegrini. Sequit̄. ⁊ suis corpibꝫ labo rātes necessariū victū sibi non pn̄t af ferre. Et. ī. Si aūt āpliores in ciuitate xenones ul' ꝓthochia sūt. Prothochiū

288

idē ē qđ xenon.a. ptbos qđ ē p̄mū q̄si p̄m⁹.i. venerabil' loc⁹. Seq̄t. Ne incerta videat' pecuniaꝝ datio. tūc ei ptbochio uel xenoni q paupioꝛ eē dinoscit' easdē res ul' pecunias assignari. h̄ videlic; discutiendo reuerēdissimo locoꝝ antistite uel sub eo ꝯstitutꝫ clericꝫ. Si aūt null⁹ sit xenon. tūc ꝯm đ captiuis sancionē p tpe iconom⁹ sacrosancte ecclesie ul' eps hereditatē accipiat. ⁊ sine falcidie rōne paupib; q ī ciuitate sunt ul' penit⁹ mēdicātes ul' alia sustētatiōe egētes eedē; pecūie distribuāt'. Et. ī. In oīb; aūt h⁹modi casib; celestes iracūdias sacrosanctaꝝ rerū admīstratores expectēt si qualecūq; lucrum ex h⁹mōi gubnatiōib; sibi acqsierīt. ul' si h̄ ꝯmitti ab alio ꝯsenserīt ⁊ nō grauissima pena ⁊ intminatiōe qđ p̄pterā factū ē studeāt corrigē. Quo ad secūdū sciendū q̄ glo. in. c. cu; tu. ex̄ de vsurꝫ. sup v̄. supstitib;. dīc q̄ vsurari⁹ d; remittē rē ei a quo accepit sūptib; illius cui mittit. ⁊ si sūpt⁹ excedit valorē rei deb; dari paupib;. ⁊ si ignorat vbi sit ille cui d; restituē nō tenet' ingrendo vagari. ff. de ope. liber. l. qđ nisi. in fi. Hosti. ut ⁊ ibi refert dn̄s An. đ bu. dicit q̄ īmo d; rē mittere suis sūptib; cū sit male fidei possessoꝛ. Aliq tn̄ theologi dicūt debere ꝯsiderari circūstātias rei ⁊ q̄litatꝫ psone cui d; fieri restitutō ⁊ itinerꝫ ppt sūpt⁹. Nā dicūt q̄ res posset eē tā modica ⁊ psona cui d; fieri restitutio ita diues q̄ nō eēt necc̄ē ipsam mittē ad eū. ſ posset tribui paupib;. S; si res ē magni valorꝫ ⁊ nō possit cōmode mitti. deponat' in loco tuto ⁊ denūciet' dn̄o si pōt. ut ⁊ p̄tactū est. Sed ad hoꝝ ītelligētiā puto lati⁹ ⁊ clarius dicēdū. Aut scit' psona creditorꝫ aut n̄. Si scit'. claꝝ ē q̄ d; restitui ī loco ī quo

int' ptes fuerat ꝯuentū. qa nil ē tā cōgruū hūane fidei q̄ꝫ ꝯuēta seruare. ff. de pac. l. i. Si v̄o sup h̄ nihil ē ꝯuētu; tūc si res ē remota a loco ex defectu debitorꝫ. puta ip̄am trāsferēdo. claꝝ ē q̄ tenet' eā suis sūptib; mittē ad creditorē. ff. ad exhibē. l. ſ si hēditas. §. quo aūt loco. q. §. est clauis h⁹ matie. Ibi enī dr̄ q̄ si qs petit rē quā h; ali⁹ exhiberi. i. p̄ntari ī iudicio ut videat' an sit sua uel ppt aliā cām. q̄ d; ip̄am exhibere ī loco in q̊ petit' sūptib; petētꝫ nisi data opa reus trāstulerit a loco. tūc enī deb; eā re⁹ suis sūptib; ī loco exhibere vbi petit'. Ex q̊ bn̄ colligit' qđ dictū ē videl; q̄ deb; debitoꝛ remittē suis sūptib; qn̄ res fueīt suo facto remota a loco. Et ita ītelligat' dictū Hosti. s̄. recitatū. Verūtn̄ si h̄ nō posset tute facē ppt periculū itinerꝫ ⁊ tēpoꝛū. bn̄ interī excusat' inq̄ꝫtū durat piculū ⁊ n̄ vltra. ex̄ de dolo ⁊ cōtu. cū dilecti. vbi dr̄ q̄ iussus venire ad papā excusatur dū impedit'. ⁊ nō al'. Et ita pōt ītelligi qđ dicūt s̄. theologi. Qđ aūt dicūt de deposito ē ꝯsiliū nō necc̄itas. qa nullo iure h̄ cauet'. Si v̄o nō ē piculū in mittendo ſ debitoꝛi ē difficile ppt paupʼtatē uel ppt magnos sūpt⁹. p h̄ nō vr̄ excusari. qa difficultas dissolutiōis obligatiōis nō liberat debitorē. l. ꝯtinu⁹ §. illud. ff. de v̄bo. ob. Et dānū qđ qs sua culpa sentit d; sibi nō alijs imputari. ex̄ de re. iurꝫ. c. dānū. li° 6°. ⁊. ff. đ re. iurꝫ. l. qđ qs. Et iusti⁹ patit' culposus q̄ꝫ innocens. nisi forte debitoꝛ esset ita paup ⁊ creditoꝛ ita diues q̄ merito cā elemosyne deberet ei remittere. ut pōt colligi ex dictꝫ s̄. restitutio p̊. ī principio. ī additiōe. Et ꝯm h̄ etiā pōt ītelligi qđ s̄. dicūt theologi videl; q̄ deb; hri respect⁹ ad q̄litatē psonaꝝ. Al' non

videret̃ curandũ ꝙ res mittenda esset
modici valoꝝ. Nã dãnũ passo etiã mi
nimũ dãnũ restaurãdũ ẽ. ff. de dam.
infec. l. si ꝓpetari⁹. Nec obstat qđ dr̃ ĩ
l. scio. ff. đ mino. videlꝫ ꝙ lex nõ curat
de mĩmis. qa ibi loqt̃ qñ venit̃ ꝑ ius
spãle restõnis in integrũ ꝯ ius cõe. ul'
qñ ꝑ illa mĩma ꝑiudicaret̃ maioribus
eiusdẽ ꝑsone. Nõ tñ putarẽ ꝙ res ita
scrupulose sit accipienda ut debeat ex
pẽdi valde excedẽs ꝓciũ ꝓ remittẽda
re valde ꝑua. ff. đ excu. tu. l. ß hec. vbi
dr̃. Sꝫ ħ nimiũ scrupulosa sũt nec ad-
mittẽda. Nũqꝫ. n. scrupulositates ma
gne sũt admittende ut ibi dr̃. adeo ꝙ
nec larga nec scrupulosa intꝑtatio ha
beat̃. qa nõ ꝺꝫ creditor velle magnuꝫ
debitoꝝ dispẽdiũ ꝓ parua sua vtilita-
te. ut dictũ ẽ s̃. restitutio ꝑ. in ꝑn°. in
additiõe. Et ꝭm ħ põt ĩtelligi qđ s̃. di
cũt theologi debẽ ꝯsiderari quãtitatẽ
rei ⁊ distantiã itineꝝ. Sꝑ tñ puto ꝙ lꝫ
qs distribuerit alienũ pauꝑibꝫ. si ap-
pareat dñs ꝯgruo loco ⁊ tꝑe debeat ip
si restitui. ⁊ ħ qñ debitor nõ adhibuit
debitã diligẽtiã ad ĩueniẽdũ dñm rei
seu creditorẽ. Al' nõ. qa bona fides nõ
patit̃ ut semel exactũ iteꝝ exigat̃. ex̃ đ
re. iuꝝ. bona fides. li° 6°. Et sine culpa
regularit̃ nõ ẽ qs puniẽd⁹. ut ĩ. c. sine
culpa. de re. iuꝝ. li° 6°. Ideo ꝯ quosdã
q rapta erogauerũt ex culpa pauꝑibꝫ
dr̃ ex̃ de hõici. sicut dignũ. §. eos. Nõ
enĩ aliena cũ ipa potuissent eis quorũ
fuerũt restituẽ debuerũt pauꝑibꝫ ero
gare. Sꝫ si in trãslatiõe rei restituẽde
nõ intueniat culpa debitoꝝ. tũc aut ñ
intuenit factũ creditoꝝ. aut sic. ꝑ casu
si res ꝯcernit ꝯmoditatẽ creditoꝝ. pu
ta deposuit qs apud aliquẽ res suas. ħ
cãu non tenet̃ debitor illas remittere
nisi sumptibꝫ creditoꝝ. ff. deposi. l. si

in asia. Sꝫ si res ꝯcernit cõmoditateꝫ
debitoꝝ. puta qa res est sibi cõmoda-
ta debꝫ suis sũptibꝫ remittẽ. ut q sentit
cõmodũ sentiat ⁊ onus. ut nõt glo. in
dcã. l. si in asia. Sꝫ si res ꝯcernit cõmo
ditatẽ vtriusqꝫ ut in locatiõe. puto ꝙ
sũptibꝫ vtriusqꝫ debꝫ remitti. qa quod
obtinet de toto q̊ ad totũ idẽ de ꝑte q̊
ad ꝑtem. ff. đ rei ven. l. q̃ de tota. Et si
intuenit factum creditoꝝ. qa forte se
trãstulit ad aliũ locũ. vr̃ ꝙ res debeat
mitti sũptibꝫ ipi⁹ creditoris. ar. l. ꝙ ni
si. §. fi. ff. de oꝑ. liber. vbi dr̃ ꝙ libert⁹
q est in ꝓuĩcia tenetur ire Romã ad ꝓ
standas oꝑas patrono si ibi morat̃ ut
bonus patfamil'. Nõ aũt si cepit vaga-
ri ꝑ mũdũ. Et interĩ dũ vadit Romã
dies oꝑaꝝ pereunt ꝓrono. Et sic vr̃ ꝙ
sũptu suo portent̃ sibi oꝑe. Et in istis
sũptibꝫ nõ ꝯputant̃ sũptus ciboꝝ ap-
portandi ß aliꝭ. nisi forte apportãs si nõ
impediret̃ in portãdo lucraret̃ sibi sũ
ptus. ut ꝓbat̃ in dcõ. §. quo aũt. ⁊ in
l. sed si hereditas. ff. ad exhibẽ. Et hec
locum hñt qñ debitor fuit bone fidei
possessor. q qñ tenet̃ remittẽ rem vr̃ ꝙ
debeat facẽ sũptus saltẽ vsqꝫ ad locum
vbi ꝑus habitabat creditor. qa in eo
nõ grauat̃ ß exinde nõ ꝓpt̃ cãm ꝓxĩe
dictam. Si vͦo sit male fidei possessor.
tũc ⁊ ipe tenet̃ rem vsqꝫ ad locũ vnde
habuit reportare. Exinde vͦo si intest
creditoris poti⁹ apportasse illas sil' cuꝫ
aliꝭ rebꝫ suis usqꝫ ad locũ ad quẽ trãs
tulit domiciliũ. tenet̃ debitor ad illud
intesse ex q̊ eũ dãnificauit ĩ illo. Et iõ
forte tantũ erit intesse ꝙ oportebit ip
sũ rẽ remittẽ sũptibꝫ suis uel portare.
Sꝫ si creditoꝝ nõ intest. nõ tenet̃ vlte
ri⁹ portare q̃ ad locũ vbi rẽ accepit.
nisi sũptibꝫ creditoꝝ ut ꝓtactũ est. Si
vͦo creditor ñ solũ recessit a loco ß etiã

diuersimode cepit vagari. tūc n̄ tenet
sibi rē mittē. dcā. l. q̄ nisi. §. fi. Et f̄m
p̄dicta pōt intelligi glo. Ber. dicētis q̄
vsurari9 dʒ mittē rem sūptibꝰ credito
ris. 7 q̄ nō tenet creditorē vagādo in
quirē. Sʒ si nescit̄ psona cui dʒ fieri re
stitutō. aliq theologi dicūt rē debē di
stribui paupibꝰ ī loco vbi dānū datū
est uel saltē ī diocesi d̄ auctoritate ep̄i
illi9 uel saltē capellani ut 7 p̄tactū est.
Sʒ certe auctoritas capellani nō suffi-
cit. ut notat dn̄s An. d̄ bu. in. c. cū tu.
ex̄ de vsur. Et auctoītas ep̄i nō est ne
cessaria. ut. ī. §. se. Q̄ vō restitutio fi
eri debeat ī tali loco vbi dānū datuʒ ē
nullo iure vr̄ pbari. s; simplr̄ dicūt iu
ra q̄ fiat erogatio ī paupes. dcō. c. cuʒ
tu. 7 ex̄ de homi. sicut dignū. cū siīibꝰ.
Nō obstat. c. i. ex̄ de rap. qa ibi psona
cui debebat fieri restitutio sciebat̄ 7 ī-
stabat apud ep̄m. Al'ep̄us non fuisset
mot9 ad excoīcandū ex officio suo ni-
si ad petitionē ptis. ex̄ d̄ elec. īnotuit.
ad fi. 7. ff. de dā. infec. l. 4. §. hoc aūt.
Vn̄ nō mirū si restitutio fit ī loco vbi
est dānū datū. cū ibi sit p̄ncipalis cui
restitutio fieri dʒ. ut s̄. dictū ē. Bn̄ aūt
eēt de ɔsilio q̄ in loco eodē fieret. tum
qa videt̄ equū q̄ res publica hēat cō-
moditatē ex bonis psonaꝝ suaꝝ. tum
qa nōnūq̄ ī talibꝰ locis forsitan fieret
distributio illis psonis a quibꝰ res ac-
cepte sūt. Et ita tenet dn̄s An. de bu. ī
dicto. c. cū tu. B

¶ Sʒ nūq d ē de necītate salutis q̄ talis
restitutio fiat auctoritate supioris. Rn̄o.
Hec qō disputata fuit p dn̄m Guido-
nem de abasio. arch. bonon̄. doctorem
decretoꝝ. 7 notat̄ peūdeʒ. i4. q. i. c. p̊.
7 dic sic. Ray. dic q̄ si nō iueniunt sic
spoliati uel etiā ignorant̄. tūc de consi
lio 7 auctoritate ecclie siue supioris pe-
nitētiarij distribuant̄ in pias cās ꝛc.
ut in p̄cedenti. §. hēs. Sʒ Hosti. dic q̄
restitutio male ablatoꝝ ē vn9 d̄ casibꝰ
ptinētibꝰ ad ep̄m. ut pʒ f̄m eūdē. ex̄ d̄
iudeis. cū sit. C. de epi. 7 cle. nulli. C.
coīa d̄ suc. in Auten. oēs. Ad idē ex̄ de
testa. tua. §. p̊. in Auten. de eccle. ti. si
aūt. coll. 9. Et satis late ista psequit̄ ex̄
de vsur. cū tu. 7 in p̄dicta decre. de iu-
deis. cū sit. 7 in sū. sua de pnīa. §. vlt.
circa fi. Et facit ad h̄. iz. q. z. p̄cipim9
Tu dic hanc sniām eē verā in h̄ casu 7
in alijs qn̄ null9 deputat9 ē q h̄ exeqt̄.
iz. q. z. de laicis. in fi. 7 notat̄ ex̄ de v̊.
sigl. cum tibi. in glo. q̄ incipit. nō ītel-
ligas. Naʒ vbi certa psona a testatore
deputata ē illa dʒ exeq. ut in p̄dicto. c.
de laicis. 7. C. de epi. 7 cle. nulli. 7 ex̄
de testa. tua. 7. c. iohānes. 7 ī Auten.
de eccle. ti. §. si qs. Immo credo q̄ ip̄e
raptor bona incerta que debēt paupe-
ribꝰ dari pōt dare sine licētia ep̄i ul' al-
terius iudicis ecclīastici. ut satis colli
gitur ex̄ de vsur. cum tu. §. p̊. v̂. uel de
his. Et h̄ etiā innuit̄ clare ex̄ de homi.
sicut dignū. §. eos. in glo. qa nō. Nec
obstat ex̄ de iudeis. cū sit. Nam illa de
cretal' loquit̄ nō de xp̄iano s; de iudeo
cui9 auctoritas 7 dispēsatio merito su-
specta habet̄ ab ecclia quo ad paupes
xp̄ianos. 7 iō iuste dic f̄m puidētiam
diocesani ꝛc. q̄ suspicio cessat in fideli
xp̄iano. 7 sic nō dubito q̄ ep̄s nō habʒ
se intromittē de talibꝰ nisi in defectū.
Idē rn̄det dn̄s Symon de fauilla. ca-
pellan9 dn̄i pape. 7 auditor dn̄i portu
ensis. Tho. etiā nihil dic de auctorita-
te ep̄i. ut pʒ in p̄cedēti. §. A. Qd' hic
dicit̄ satis veꝝ videt̄. cū iura q̄ dicunt
hāc distributionē debere fieri paupe-
ribꝰ sicut ē dictū. c. cū tu. 7 ex̄ de homici.
sicut dignū. 7 similia. nullam faciant

mētionē de ista auctoritate epi. Et ad c. cū sit. sad bn̄ responsū videt̄. Nō obstāt etiā alia in ɔtrariū allegata. qa in ipsis nō dr̄ ꝙ requirat̄ auctoritas epi. ſ ꝙ epi debēt ꝓcurare ꝙ fiāt hmodi distributiōes in pias cās. non tn̄ ꝙ non possint sine eoꝝ auctoritate fieri. Immo in aliqb iurib expsse dr̄ ꝙ epus tūc se interponet cū null ē executor. uł si est qd deb nō adimplet. ut in pall. l. nulli. ⁊ in. §. sin aūt ꝓ redēptiōe captiuoꝝ. ⁊ in. c. tua. ex̄ de testa. Possett tn̄ circa pdicta dici ꝙ si distributio ē bn̄ facta paupib. tūc nō videt̄ qa defuerit auctoritas epi. S si sit facta alit̄ et intuenit dolus uel lata culpa. puta dedit suis ɔsanguineis uł amicis q nihil uel parū indigebant. uel etiā scient ⁊ dolose elegit n̄ eligēdos. ꝙ tūc eps potest se intromittē ꝙ iteꝝ fiat legitime. Nā ad ei officiū spectat ꝓut dictū ē. Nec dr̄ factū qd alit̄ factū ē ꝙ debuit ex̄ de re. iud. q ex timore. Et dictū est de lata culpa uel dolo. qa ſm Inno. in c. sicut dignū. ex̄ d homi. alia culpa in foro pn̄iali non attat ad restitutionē Sed de ħ latius dicet̄ in se. c. Itē puto ꝙ si qs male distribuēt non excusaret̄ qa intuenerit auctoritas epi. Nā eps nō hab se intromittere negocio huic nisi ꝙ bn̄ fiat distributio ut dictū est. Ideo ābo celestes īcurrerēt iracūdias C. de epis. ⁊ cleri. si qs ad declinandā. ad fi. A

Restitutio vij

Ut materia hec meli intelligētie memorieq imp̄mat̄. aliqua ordinatie sūmatieq videnda sūt. videl. Qui teneant̄ ad restōnē. z°. quātū teneant̄ restituē. 3°. cui. 4°. qn̄. 5°. vbi. 6°. qb modis tollit̄ restituēdi obligatio

Ad p̄mū dicēdū ꝙ ad restitutionē aliq obligant̄ rōne illicite acqsitionis Et ista illicita acqsitio aliqn̄ ē respcū cause. aliqn̄ respcū psone que non pōt dare seu nō pōt recipe. p̄sertim cū hoc ɔtingit in fraudē creditorū. Et de his dictū ē s̄. restitutio p̄. §. 13°. in additione. Aliq obligant̄ ad restitutionē ratiōe dānificatiōis. Ista autē dānificatio aliqn̄ ɔtingit p omissionē. aliqn̄ p omissionē. Per ɔmissionē vo tollēdo deuastādo seu īpediēdo. Tollēdo aūt plerūq ɔ̄ oēm volūtatē dn̄i rerū. Plerūq ɔtra liberā volūtatē. Si ɔ̄ omnē volūtatē intdū clam. ⁊ ħ est furtu. de quo dictū ē s̄. furtū. Interdu palā. ⁊ ħ est rapina. d̄ q̄ s̄. raptor p̄. Et ista rapina aliqn̄ est manifesta sicut patet in aggressorib itinerū. Aliqn̄ cooperta sub velamīe belli iusti cū sit iniustū. de quo s̄ bellū p̄ z° et 3°. vel p̄textu iuste sn̄īe cū sit iniusta. d̄ q̄ s̄. iudex p̄. § 4°. p̄sertim sub colore repsaliaꝝ. de qbus s̄. repsalie. uel collectaꝝ seu talliatū. de quib s̄. dn̄s. ⁊ ī. tallia. Aut sub colore pedagioꝝ siue vectigaliu. de q̄ s̄. pedagiū. Intdu vo aliqs accipit rē alteri nō ɔ̄ oēm volūtatē ei. ſ ɔ̄ liberā volūtatē. ⁊ ħ p vim ɔpulsiuā uł q̄i Uis cōpulsiua est cū qs p metu cogit̄ aliqd dare. tūc enī accipiēs cogit̄ restituere. ut. ff. qd met cā. ꝑ totū. S nūqd ois metus causet hāc restitutionē videt̄ ꝙ non. qa vani timoꝛ nulla est excusatio. ff. d re. iud. vani. Facit etia ff. qd me. cā. l. metū. vbi dr̄ non debē attendi metū vani hoīs. sed q merito in hoīe ɔstantissimo cadat. In ɔtrariū facit qa etiā si null intueniat metus. sed solū ob timorē reuerētie aliqd det̄ cōtra volūtatē dand. datur repetitio. l. i. §. que onerāde. ad fi. ff. quaꝝ rerū

actio nō dat᷑. Ergo multo magꝭ qn̄ in-
teruenit metus qualiscūqꝫ. qa metus
magꝭ ꝯtrariat᷑ volūtati dand. ⁊ demō
strat maiorē turpitudinē ⁊ delictū in
accipiēte. Vn̄ qn̄cūqꝫ non adest oīo li-
bera volūtas dn̄i rerū seu creditorꝭ. rē
accipiēs seu debitū non soluens. semꝑ
remanet obligatꝰ ad restitutioneꝫ. ut
⁊ patꝫ s̄. restitutio p̊. §. pſt. cū additi-
one. Ad ꝯtrariū pōt dici ꝙ aut ꝯditio
metuentꝭ non fit deterior. ⁊ si non ad-
est iustus metꝰ ei non subuenit᷑. ex̄ de
his que vi. c. pſt. vbi dicit᷑ ꝺ religiosis
quibusdā q iurauerūt trāsire ad arti-
orē religionē nō ꝑ iustū metū. licꝫ ali
quātulū circūuenti fuerit. qbus non
subuenit᷑. qa eoꝝ cōditio non fit dete
rior. Et hanc rōnem sentit ibi glo. Si
aūt metuentꝭ cōditio fieret deterior.
tūc si habet᷑ respectꝰ ad p̄sūptiōeꝫ. etiā
veꝝ est ꝙ ei nō subuenit᷑. Nam cū ne-
mo p̄sumat᷑ facile iactare suū. ff. de ꝓ-
ba. l. cū indebito. p̄sumit᷑ ꝙ qn̄ nō int̄
uenit iustus metus. potiꝰ sponte q̄ꝫ co
acte dederit. Et isto casu loquūt᷑ iura
que reqrūt metū qui caderet in ꝯstan
tem. Si v̊o loquamur ꝺ voluntatꝭ ve-
ritate. puta qa ꝯstat de volūtate ꝯ̄ria
dandꝭ. tūc oīo quocūqꝫ metu ductꝰ fu-
erit recipiens ad restitutioneꝫ tenet᷑.
ut satꝭ colligit᷑ ex p̄dictis. Et si affueit
metus q caderet in ꝯstantē. nō soluꝫ
tenet᷑ recipiēs restituē. ꝫ etiaꝫ quicūqꝫ
alius ad quē dicta res ꝑuenerit quo-
cūqꝫ titulo etiaꝫ oneroso. qa hec actio
in rē scripta ē ⁊ trāsit res affecta. ff. qꝺ
me. cā. l. metū. §. cū aūt. Iteꝫ in hꝯ cāu
metus dꝫ iudicari ſm ꝯditionē ꝑsone
vnde alit᷑ iudicat᷑ in muliere q̄ꝫ ī viro.
ut notat glo. ī. c. cū locū. ex̄ ꝺ spon. ⁊ ꝑ
ꝯn̄s alit in hoīe duro ⁊ forti. ⁊ alit᷑ in
fragili ⁊ molli. ut ī sū. liͦ 4ͦ. ti. xi. q. 3.

Quasi cōpulsiua vis est qn̄ nullus
interuenit metus. sed ꝯtra voluntatē
dantis aliquid extorquet᷑. puta ob re
uerentiā. ut si patronꝰ petit aliqd a li-
berto. qꝺ libertꝰ ꝯcedit non volūtate
mera sed ob reuerentiā ex quo nō au-
det negare. Nam patronꝰ tūc tenetur
ad restitutionē. dicta. l. i. §. que one-
rande. ad fi. ff. quaꝝ reꝝ actio nō dat᷑.
vbi etiam dicit glo. ideꝫ esse in vxore
⁊ marito. ⁊ ꝙ vxor pōt reuocare ven-
ditionē factam ob reuerentiā mariti.
uel etiā renūciationē iuris ypothece.
Et idē dicit in clerico q renūciauit p̄-
bende ob reuerētiā epī ut ip̄am renū
ciationē possit reuocare. Idē putarem
in dn̄o seu rectore uel officialibꝫ ⁊ sub
ditis. ⁊ idē in similibꝫ. Et sic quecūqꝫ
modo possumꝰ compḣendē nō esse de
mera volūtate cōcedentꝭ ad nos deue
nire qꝺ alꝭ nobis non debet᷑. iniuste te
nemꝰ ⁊ ad restitutionē obligamur. ut
satis ex p̄dictis colligi potest.

Sed quid si quis cōcedit de suo ali-
cui ob solam importunitatē petentꝭ ⁊
non ob reuerentiā uel aliam causam?
Rꝫ. Videt᷑ ꝙ ⁊ isto cāu teneat᷑ recipiēs
ad restitutionē cū nō habeat ex mera
volūtate cōcedentꝭ. In contrariū facit
quia aliud est in ꝯcedendo nō habere
merā voluntatē. ⁊ aliud ꝙ ex pꝰ facto
efficiatur volēs qui ī ꝑ̄ncipio fuit no-
lens. sicut Luc. xiͦ. legit᷑ de amico qui
ab alio amico habuit panes ꝓpter im
portunitateꝫ petendi. qui non potuit
habere in p̄ma petitiōe. Potest tn̄ di-
stīgui ꝙ si donās ex post facto efficia-
tur mere volūtatis. donatio fit iusta.
quia vult cū donat. quod satis est. Sꝫ
si nec tēpore dationis est mere volūta
tis. sed ideo dat ut tollat a se ingetudi
nem īportune petentꝭ. recipiens tenet᷑

ad restitutionē.⁊ hoc presumit᷑ in du
bio.pro quo facit.C.de peti.bo.subla.
l.i.li°.x°. vbi prohibet᷑ ne petant᷑ a pn̄
cipio bona dānatorum que sūt fisco ac-
quisita. Et si aliqs obtinuerit sibi cō-
cedi non valet concessio.quia p̄sumit᷑
per importunitatē obtenta. Ad idem
ex̄ de rescrip.c.fi.li°.6°. Fallit in paupe
importune petēte ab eo qui pōt ei sub
uenire.quia tunc non datur repetitio
immo debet dās puniri de tardatiōe.
⁊ ita loquit᷑ quod ponitur Luc.xi°. et
Math.25°. Sed quid si cōcedit aliqs
alteri de suo quia sperat sibi seruiri in
aliquo ab eo cui concedit? R°. hāc cō-
cessionē esse licitam. Sed si accipiēs in
telligit sibi concessū ex illa causa ⁊ pos
sit sibi honeste seruire ⁊ nolit.puto q̄
teneatur ad restitutionē. quia deficit
causa ɔcessionis ⁊ incipit habere ɔtra
volūtatē ɔcedentis. Non obstat.l.si
repetenti.C.de ɔdi.dato.ob cām.vbi
ɔditio in corde retenta nō inducit re-
petitionē.qa aliud est de iure poli vbi
iudicatur secretū consciētie.⁊ aliud de
iure fori vbi regulari᷑ nō iudicatur de
intrinsecis.ex̄ de symo.c.fi. Al᷑ quilibꝫ
posset dicere. Cogitaui talē causam.et
lites fierent infinite. Propterea aliud
iudicatur de iure poli.17.q.4.c.fi. Vel
etiā quo ad ius fori pōt dici q̄ loquit᷑
quādo cōditio non apparebat. Secus
si apparēt verbis uel alio mō.ff.si cer.
pe.l.certū.vbi dicit᷑ nō interesse an p-
priis noībus res demōstret᷑.an ex cir-
cūstantiis. Et ideo si recipiēs non de
seruiret uel non posset deseruire in eo
qd dans sperabat.si a pn̄cipio sciebat
ɔditionē inesse.tenet᷑ ad integrā resti
tutionē sicut si causa esset expressa. ut
patet ex p̄dict. Sed si nō intellexit cō
ditionē inesse nisi post cōsūptam rem

datam.nō tenet᷑ nisi inq̄ntū ex ipsa fa-
ctus sit locupletior.ff.de peti.here.l.
vtrū. Itē aduertendū q̄ in oī casu in
quo s̄ dictū ē dari repetitionē quādo
quis dedit rem suā.pterq̄ in casu iu-
sti metus.impedit᷑ repetitio si solutio
sit facta ī causam piā ut puta dotis.ff.
de condi.indebi.l.cum is.§.si mulier.
vbi dicitur q̄ si mulier soluit qd cre-
debat se debere ⁊ nō debebat.si soluit
in causa dotis impeditur repetitio p-
pter pietatē. Hoc puto intelligendū
quādo dolus nō fuit ex parte recipiē-
tis. quia non potest aliqs licite retinere
quod dolose lucratur.ff.de re.iud.l.
non fraudant᷑.§.nemo.⁊.ff.de dolo.
per totū. Item nisi esset eadem uel ma
ior causa pietatis apud dantē.tūc enī
ex parte dantis essent due ratiōes.s.
causa pietat.⁊ quia suo errore spolia-
tus est.⁊ ex parte accipientis vna tm̄.
Et due cause p̄ualent vni.in Insti.de
adop.§.sed hodie.vbi dicit᷑ q̄ dat⁹ in
adoptionē non trāsit in ei⁹ potestatē
sed si detur auo materno.sic.qa in eo
concurrunt iura cōsanguinitat ⁊ ad-
optiōis. Itē notādū q̄ aliqn̄ non da-
tur repetitio subtracti ul᷑ ablati. ut in
l.i.in pn̄cipio.ff.de alea.videlꝫ qn̄ de
domo vbi retinet᷑ illicit⁹ ludus tēpore
quo ludit᷑ quis aliquid subtraxerit ul᷑
rapuerit. Nam dn̄m domus pōt etiā
tūc impune verberare. ut ibi. Hoc tn̄
nemini cōsulerē q̄ facēt. qa ⁊ si apud
leges sit īmunis.nō tn̄ apud illū qui
Math.5°. dixit. Si qs dixerit fratri suo
fatue ⁊c. Item hoc casu licꝫ nō teneat᷑
restituē illi cui subtraxerit. nō tn̄ pōt
ipse retinere.cum ex turpi causa habu
erit ⁊ ɔtra omnē volūtatē domini rei.
Unde si nō restituat ei.tenet᷑ saltē ero
gare pauperib⁹.ex̄ de vsur.cū tu. nisi

291

forte dicat̃ q pōt sibi retinē auctorita
te legis in penā lusoris.
Error etiā dantis cū excludat eius
liberam volūtatē regularit̃ obligat ac
cipiētē ad restitutionē. cū 7 ipe dans
possit repetē. Circa quod distiguēdū
est. aut datū erat oīo indebitū. 7 tunc
omnis error īducit repetitionē. Et ita
indistincte intelligat̃. l. cuiꝰ p errorē.
ff. d re. iud. Aut ē oīo debitū. 7 tūc nul
lus error causat repetitionē. ff. de odi.
inde. l. repetitio nulla. Aut qd dat̃ est
debituꝫ non oī iure sed iure ciuili tm̄.
puta qa debebat̃ per stipulationē eli
sam p pactū de nō petendo. qd pactū
quādo est nudū solū tollit vinculum
naturale qd erat in stipulatiōe 7 non
ciuile. ff. de pac. l. si vnus. §. pactꝰ. Et
hoc casu eodē modo oīs error inducit
repetitionē. dicta. l. cuiꝰ. 7 sic accipiēs
tenet̃ ad restitutionē. Aut qd datur ē
debitū iure nāli. s non ciuili. puta qn̄
in testamēto relinquit̃ legatuꝫ qd di
minuit̃ p. l. falcidiā. s. qn̄ facta sūt tot
legata uel fideicōmissa q quarta pars
hereditatꝫ apud heredē nō remanet.
7 hoc cāu si soluēs errat in facto puta
qa credit bona hereditatꝫ esse amplio
ra repetit. Inno. tn̄ hoc casu dicit reci
pientē nō teneri ad restitutionē in fo
ro ↄsciē. sed d hoc dictū ē s̄. restitutio
p̊. §. iꝫ.º in additiōe. in pn.º Aut dans
errat in iure. ut qa credit se obligatuꝫ
ad soluēdū oīa legata licꝫ quarta pars
hereditatꝫ apud eum non remaneat. 7
tūc solutū nō pōt repetē nec recipiens
tenet̃ ad restitutioneꝫ. C. ad. l. falci. l.
error. Predicta tn̄ fallūt quādo aliqd
solutū fuerit in cām pietatꝫ. ut patꝫ s̄.
ꝓxīo. §. circa fi. Cōtingit etiā dānifi
catio nō solū tollēdo. de quo dictū est
sed etiā deuastando. Et qualitcūqꝫ qs

sic dānificauerit ꝓximū uel occasionē
damni dederit. ad restitutionē tenet̃.
ut ex̄ de iniur. c. si culpa. vbi dicit̃. Si
culpa tua datū est dānū uel iniuria it
rogata. uel aliꝭs irrogantibꝫ opē forte
tulisti. aut h̄ imperitia tua seu negligen
tia euenerūt. iure sup his satisfacē te
oportꝫ. nec ignorātia te excusat si scire
debuisti ex facto tuo īiuriaꝫ v̂isimilit̃
posse contingē uel iacturā. Qꝫ si aīalia
tua nocuisse ꝓponas. nihilominꝰ ad sa
tisfactionē tener. nisi ea dando passis
damnū velis liberare teipsuꝫ. quod tn̄
ad liberationē non ꝓficit si fera aīalia
uel que cōsueuerūt nocere fuissent. 7
quā debueras non curasti diligentiaꝫ
adhibere. Sane licꝫ qui occasioneꝫ dā
ni dat damnū videat̃ dedisse. secus tn̄
est de illo dicendū qui ut non accidēt
de cōtingētibꝫ nihil omisit. Et aduer
tendū q licꝫ in foro iudiciali qs tenea
tur ad restitutionē ꝓpt dānū illatum
etiā ex leuissima culpa. ut. ff. ad. l. aqᷝ
l. in lege acquilia. etiā leuissima. tn̄ in
foro pnīali s̄m Inno. in. c. sicut dignū
§. eos. ex̄ de homi. ad finē magne glo.
qs non tenetur ad restitutionē nisi ex
dolo uel lata culpa. ponens exemplū.
ut si qs ꝓijceret ignē in domū plenam
stupa. Et idē videt̃ ibi tenē dn̄s An.
de bu. nisi forte p̄cessērit ↄdēnatio. ut
s̄. restitutio ꝫ.º §. fi.
Predcā aūt dānificatio pōt ↄtingē
aut circa res. aut circa corpꝰ. aut famā
aut mores. Si circa res. tūc dānificās
tenetur satisfacere pro rebꝫ 7 in rebus
omne damnū illatū. dicto. c. si culpa.
ex̄ de iniur. Si circa corpus. aut p v̂be
ra seu per vulnera. uel p mortem. pri
mo cāu dānificans tenetur ad omnes
expensas factas in medicinis 7 me
dicis. et ad extimationem operatum

gbꝫ dãnificat⁹ caruit uel eſt cariturꝰ.
Nõ aũt fiet extĩatio cicatricũ ⁊ defor-
mitatꝫ corpis.qa liberũ corp⁹ nõ reci-
pit extĩationẽ.ff.ſi qua.pau.fe.di.l.
ex h.⁊ ꝺ his q deiec.ul'effu.l.i.⁊.l.fi.
⁊ in.c.p̊.ex̃ ꝺ iniurꝫ.qꝺ ad lr̃am extra
ctũ ẽ ab Exo.zi.ibi.Si rixati fuerint
viri ⁊c.z° cãu qñ hõ ẽ mortu⁹ ſi ẽ ſu⁹
idẽ dicer̃ qꝺ ꝺ rebꝫ aliĵſ.ꝙ fiat extima
tio ſm valorẽ ſerui.ff.ad.l.acq̃l.l.z.ĩ
p̊n°.Si ẽ liber hõ.qa liberꝝ corp⁹ nõ re
cipit extĩationẽ ut dictũ ẽ.taxar̃ pena
gnquagĩta aureoꝝ.ff.ꝺ his q deiec.ul'
effu.l.i.⁊ h nõ concernit intẽſſe ſ ſolũ
penã.ut nõt glo.ĩ dcõ.c.p̊.de ĩiurꝫ.Et
loqr̃ eo caſu qñ ſine dolo hõicidiuꝫ fa-
ctũ ẽ.Naꝫ alir̃ corpalir̃ hõicida punir̃
lege cornelia ꝺ ſicca.ut pꝫ.ff.ad.l.cor.
de ſicca.p totũ.Et qm̃ illa taxatio gn-
q̃gĩta aureoꝝ ẽ pena.nõ debet̃ in foro
coſciẽ niſi p̃ceſſerit ꝯdẽnatio.ut s̃.re-
ſtitutio z°.§.fi.Verũtñ ſi aliq̊ꝝ inteſt
tenebit̃ eis hõicida ad inteſſe multo
magꝭ q̃ vulnerãs.ne al' peius ppetrãs
videat̃ melioꝛꝭ ꝯditiõis s̃.l.non frau-
dar̃.§.nemo.ff.ꝺ re.iurꝫ.⁊ ut etiaꝫ ſa-
tiſfiat dãnificatꝫ ſicut decet.ex̃ de ĩiurꝫ.
c.fi.Et qm̃ dãnũ illatuꝫ ẽ ex ꝯmiſſiõe
fiet extĩatio etiã inteſſe extrĩſeci.ff.de
ac.emp.l.iulian⁹.ĩ p̊n°.Et ſic hõicida
tenebit̃ alere filios occiſi.⁊ aliĵs ſubue
nire gbꝫ occiſus viſiꝰ poterat ⁊ tene-
bar̃ ſubuenire ⁊ ſubueniebat.et h ſm
arbitriũ boni viri.ut s̃.reſtitutio p̊.§
xi°.et iz°.Si dãnificatio ẽ circa famaꝫ
multo magꝭ ei⁹ dꝫ fieri reſtitutio q̃ te
rũ ſublataꝝ.qa fama p̃põderat rebus
ff.ꝺ re.iurꝫ.l.ſi in duabꝫ.de q̊ s̃.detra-
ctio.§.4°.cũ additiõe.Si circa mores
dicẽdũ ꝙ corrũpẽs alioꝝ vitã facto di
cto uel exẽplo ad reſtõneꝫ magꝭ tenet̃
q̃ diffamator.cũ ſine fama poſſim⁹ ſal

uari.ſ nõ ſine bona vita uel ꝯſcia.iz.
q.i.nolo.⁊ plus q̃ ali⁹ gcũqꝫ dãnifica
tor.inq̃tũ aĩa incõpabilir̃ p̃ponderat
oĩbꝫ tpalibꝫ etiã corpalibꝫ.z4.q.4.ſi
habes.Vñ et.6.q.6.ex merito.dicir̃.
Deteriores ſũt q vitã moreſqꝫ bonoꝝ
corrũpũt his q ſubas alioꝝ p̃diaqꝫ di-
ripiũt.Ideo talis corrũpẽs iuxta poſſe
ad bonos mores reducẽ tenet̃ q̊s cor-
rupit.⁊ ſi aliud nõ põt ſaltẽ oret.⁊ ora
ri faciat.⁊ alia bona q̃ põt agat tã p pe
nitẽtia q̃ ut ſup h ĩpetret diuinã graꝫ
Qñqꝫ etiã tenet̃ ad pecuniaꝝ inteſſe.
puta ſi ſeductorie uel violent̃ aliquaꝫ
ſtuprauit.ex̃ de adul.c.p̊.ut ſi ex h in
currit aliqꝺ pecuniariũ dãnũ.ul' etiã
p recõpẽſatiõe ĩiurie.ut in ſiꝉi ꝺ fama
dic Tho.ſcꝺa ſcꝺe.q.6z.arti.z°.Sꝫ h
recõpẽſatio cũ ſit pena nõ debet̃ ĩ foro
cõſciẽ niſi p̃ceſſerit cõdẽnatio.ut ſepe
oſtẽſũ ẽ.3° dãnificatio irrogat̃ ĩpedi
endo.ut cũ qſ ĩiuſte ĩpedit aliquẽ a cõ
ſecutiõe alicui⁹ iuſti emolumẽti.nam
tenet̃ ad oẽ inteſſe dãnificati.ut pꝫ s̃.
reſtitutio p̊.§.x°.Et ad p̃dicta debẽt
attendẽ q q̃tidie pcurant ne officia ul'
bñficia aliĵs dent̃ uel ppr̃ odiũ uel ut
ipi impediẽtes ſeu eoꝝ amici ea obti-
neãt.licꝫ qñqꝫ ſint min⁹ idonei q̃ ipſi
impediti.Itẽ ĩpediẽtes iuſta munera
uel elemoſynas fieri forte vitupando
pſonas uel alio mõ.ul' ĩpediẽtes cõui-
uamina artificibꝫ uel aliĵs vñ poſſint
viuẽ.⁊ ſiꝉia faciẽtes de quibꝫ nullã fa
ciũt ꝯſciam.Et ſi ĩpediẽs ne qs ꝯſeq̃r̃
cõmodũ tenet̃ ad reſtõneꝫ.poti⁹ tenet̃
ĩpediẽs ne qs cõſequar̃ ſuũ.Vñ.i4.q.
6.ſi res.Aug⁹ ait.Illud euidẽtiſſime
dixerim eũ q p hoĩe ad h interuenit ne
male ablata reſtituat.⁊ q ad ſe ꝯfugiẽ
tem q̃tũ honeſte põt ad reddẽdũ non
cõpellit.ſociũ eſſe fraudis ⁊ criminis.

Nã misericordi⁹ opam nrãm talibus subtrahim⁹ q̃ꝫ ĩpendim⁹. Et ad h̃ attẽdant oẽs aduocati. ⁊ ꝓcuratores. ⁊ officiales. curiales. ⁊ ciues ĩpediẽtes aliquos a ꝯsecutiõe iusticie. qa tenẽt̃ ad restitutionẽ dãnũ passo. Nõ obstat p̃dicť q̃ nõ videt̃ dãnũ pati q ĩpedit̃ a lucro. ff. d' dã. ĩfec. l. ꝓcul⁹. qa ibi loqt̃ q̊ ad eũ ad quẽ ptinebat tale lucꝝ. qa de suo põt facẽ qcqd vult. Secus q̊ ad tertiũ ad quẽ nõ ptinet. ut sať ex p̃dictis põt patẽ. Et si p̃dicta obtinẽt ĩ tẽporalib; forti⁹ in spũalib; inq̃ꝫtũ sunt p̃ciosiora. Vñ nõ solũ ĩpediens cõmodũ spũale obligat̃. ſ etiã q nõ adiuuat ad illud ꝯsequẽdũ etiã inimicũ. Vñ ĩ omel'. ferie. 3. dñice. 3. ĩ q̃dragesima loquẽdo de cõuiciante Aug⁹. ait. Tu vides frẽm tuũ pire ⁊ negligis. peior es tacẽdo q̃ꝫ ille ꝯuiciando. Qñ g̊ in nos aliqs peccat. magnaꝫ curã h̃eam⁹ non ꝓ nobis. Gloriosũ ẽ enĩ ĩiurias obliuisci. ſ obliuiscẽ iniuriã tuam nõ vuln⁹ frĩs tui. Et ex his pꝫ q̃ ĩpediẽs aliquẽ a seruitio dei uel ingressu religiõis tenetur deo cui subtraxit aĩaꝫ illã. eccłie cui subtraxit militẽ p̃liantẽ. Potuisset enĩ forte multũ ꝓfuisse eccłie v̊bo ⁊ exẽplo. Tenet̃ etiã ĩpedito cui abstulit regnũ celoꝝ. Nã iux̃ Ber. ĩ meditatiõib; . ad religionẽ vocari est ab inferni porta reuocari ⁊ ad portaꝫ paradisi adduci. Tenet̃ ⁊ religiõi cui subtraxit cõmilitonẽ ad intesse spũale ⁊ tpale. Et iõ obligat̃ reducẽ subtractũ ad eũ statũ vnde eũ retraxit. ⁊ si non põt tenetur cũ ꝯtritiõe satisfacẽ deo ⁊ eccłie ⁊ ĩpedito ⁊ religiõi etiã ad intesse pecuniariũ. quãtũ ſm extĩationẽ verisimilẽ dubij euẽt⁹ põt discrete extimari q̃ ꝓfuisset religiõi ſm ꝯditionẽ psone ut in sili pꝫ s̃. restitutio p̊. §. 12°.

Est etiã sciẽdũ q̃ ad restitutionem tenet̃ nõ solũ dãnificãs ꝓximũ p̃dictĩ modis. s. tollẽdo deuastãdo uel ĩpediendo p seip̃m. ſ etiã q dãnificauerit p aliũ. ut si qs mãdaret dãnificari. q̊ cãu tenet̃ ⁊ mãdans ⁊ mãdatari⁹. ff. de iniurĩ. l. nõ solũ. §. si mãdato. ĩmo etiaꝫ si adĩplens excedat fines mãdati tenetur ad oĩa rõne ꝯsequẽtie. ut ĩ. c. fi. ex̃ d' homi. li° 6°. vbi dr̃ q̃ mãdãs aliquẽ v̊berari lꝫ ꝓhibuerit mutilari uł occidi tñ tenet̃ si mutilet̃ uł occidat̃ ⁊ efficit̃ irregularĩ. qa poterat cogitare illud sequi. Et facit ad multa. Et nõ solũ mãdãs ſ ⁊ ratificãs maleficiũ factũ noĩe suo. tenet̃ nõ tm̃ ad pctm̃ sed etiã ad oĩa alia. ex̃ de sen. exco. cũ quis. li° 6°. vbi ratificãs v̊berationẽ clerici factaꝫ noĩe suo excoĩcationẽ ĩcurrit ac si mãdasset. Sec⁹ si nõ fuisset facta noĩe ratificãtĩ. qa tũc licꝫ peccet ratificãdo. nõ tñ ẽ excoĩcat⁹. ut ibi. Iteꝫ tenet̃ qs de oĩ dãno dato ab alio seu alijs qđ sine ipõ factũ nõ fuisset. ut s̃. restitutio 3°. in pñ°. 7. §. p̊.

Et ñ solũ ad restõnẽ qs obligat̃ cõmittẽdo ut dcm̃ ẽ. ſ etiã omittẽdo. cũ distĩctiõe. q̃ aut qs obligat̃ solo intuitu pietatĩ ad aliqd faciẽdũ. aut aliqua spẽ oligatiõis. p̊ casu licꝫ qs omittẽdo peccet nõ tñ tenet̃ ad aliquã restõneꝫ ut si qs nõ tribuat elemosynã ĩdigẽti Math. 25°. Nã h̃ cãu nõ obligat̃ quis aliq̃ obligatiõe q̊ ad hoĩes. qa ille cui dꝫ fieri posset aliqd directe petẽ. Vñ lꝫ qs ex pietate teneat̃ ĩq̃ꝫtũ põt defendẽ ꝓximũ. 23. q. 3. nõ ĩferẽda. tñ ꝓ ista defensiõe põt p̃ciũ accipe. ff. q' me. cau. l. metuꝫ. §. ſ licꝫ. Qđ nõ esset si ad hec apud hoĩes efficacit̃ obligaret̃. Nam accipiens p̃cium ut faciat id ad quod obligatur. puta ut restituat rem sibi

cõmodatã uel aliqd aliud ad restitu-
tiõe3 dicti pcij tenet᷑. qa turpit᷑ accepit
ff. de cdi. ob turpẽ cãm. l. fi. Quo ad
secũdũ casũ sciendũ ꝙ triplex est spẽs
obligationis. vedelic3 naturalis tm̃. ci
uilis tm̃. ⁊ nãlis ⁊ ciuilis simul. Nãlis
est q̃ ex ipsa nã cõis est oĩbꝫ hoĩbꝫ. pu
ta ꝙ qs obligetur ex ꝓmissiõe. Nã nil
tam ꝯgruũ humane fidei q̃ꝫ ꝯuẽta ser
uare. ff. de pac. l. i. in pn̂°. Ciuilis ẽ que
nõ a nã sed ab hoĩbꝫ ad moralẽ vita3
inuẽta est. puta ut qs obliget᷑ post bi-
enniũ ex cyrographo a se facto l3 nihil
accepit. Naturalis ⁊ ciuilis qñ in vno
actu vtreq3 ꝯcurrũt. ut in stipulatiõe
Nam ibi est nãlis q̃ ꝯsistit in cõsensu
partiũ ⁊ ꝯuentiõe. Inest ⁊ ciuilis respe
ctu solẽnitatꝫ a ciuili iure introducte.
Et de his obligatiõibꝫ ⁊ viribꝫ eaꝝ hr̃
in Insti. de obliga. ⁊ ibi in pn̂°. p glo.
Aut g̊ quis ẽ obligatꝰ nãli tm̃. aut ciui
li tm̃. aut vtraq3.

Si naturali tm̃ qs obligatiõe tenet᷑
ex omissione tenet᷑. ⁊ debet illud dare
seu facere ad qđ obligat᷑. sicut ẽ quod
debetur seruo scđm Inno. in. c. qa ple
riq3. ex᷑ de ĩmu. eccle. vbi multa de hac
mã ponit. Hoc enĩ cãu nõ põt hr̃e ser-
uus quo ad se nisi naturalẽ. qa qđ atti
net ad ius ciuile seruꝰ ꝓ nihilo reputa
tur. ff. de re. iur. l. qđ attinet. Itẽ deb3
h̊ dñs seruo. puta qa ꝓmisit sibi. Na3
si dñs nõ ꝓmisisset uel al᷑ debuisset. nõ
deberet᷑ seruo sed ipsi dño. cũ oĩa acq-
sita p seruũ acqrãt᷑ ipsi dño. in Insti.
p quas pso. nobis acq. §. p̊. Et ex hoc
dicto Inno. põt colligi ꝙ q̊ ad forũ pe-
nitẽtiale potiꝰ attẽdimꝰ nãlem eqtatẽ
q̃ꝫ iuris hũani seu ciuilis subtilitatem
Et ideo qñ qs nudis v̂bis ꝓmittit ali
quid dare uel facere lic3 de iure ciuili
nõ obliget᷑. ff. đ pac. l. iur. gentiũ. §. ꝭ

nulla. ⁊. C. eo. l. legẽ. tñ q̊ ad forũ pe-
nitẽtiale tenet᷑ implere ꝓmissũ. quia q̊
ad obseruantiã int᷑ simplicẽ loqlam ⁊
iuramentũ nõ facit deꝰ differẽtiã. zz.
q. 5. iuramẽti. Et facit ex᷑ de pac. c. p̊.
Sed ut meliꝰ ĩtelligat᷑ qñ nãlis eqtas
in foro pñie p̄ualeat ciuili iuri distin-
guendũ ẽ. ꝙ aut ius ciuile non obstat
naturali. ut in casu ꝓposito. Lic3 eni3
non adhibeat ius ciuile vinculũ suu3
int᷑ obligatione3 serui ⁊ dñi ut seruus
possit a dño petere. tñ non obstat nãli
Unde si dñs soluat seruo ia3 libero fa-
cto nõ põt repetẽ. ff. de cõdi. inde. l. si
qđ dñs. Et tũc p̄ualet equitas natura
lis ut p̄tactũ est. Aut ius ciuile obstat
naturali. Et si quidem ex cã. preualet
ius ciuile. Et p̂ncipes pñt ex causa cõ-
tra ius nãle statuẽ. ut notat Inno. ĩ di
cto. c. qa pleriq3. circa mediu3 magne
glo. v̂. Secꝰ aũt in aliȷs. ⁊ ponit exem
plũ in p̄scriptionibꝫ. Et hoc veꝝ nisi
ius ciuile ꝯtrariet᷑ etiã iuri dino. quia
tunc lic3 causa iuris ciuilis esset suffici
ens q̊ ad gubernatiõe3 tp̱aliũ. tñ ex eo
ꝙ obstaret eterne saluti p̄ualet ius nã
le quod concordat cũ diuino. quia ge-
neralit᷑ oĩ ꝯstitutiõi ⁊ cõsuetudini de-
rogandũ ẽ q̃ absq3 pctõ mortali nõ po
test obseruari. ex᷑ de p̄scrip. §. fi. Pro-
pterea l3 ius ciuile ñ reqrat bonã fidẽ
ĩ p̄scriptiõibꝫ nisi ĩ p̂ncipio. tñ ius ca-
nonicũ ⁊ diuinũ reqrit p totũ tẽpus.
dcõ. c. fi. Sine cã aũt ñ põt ius ciuile ꝯ᷑
nãle. ĩ Insti. đ iure na. gẽ. ⁊ ci. §. ꝭ nã-
lia. Et iõ nec hõ nec hũana cõstitutio
posset statuẽ ꝙ qs posset tollẽ alienu3.
aut nõ reddẽ. aut non seruare licitas
ꝯuẽtiões. nisi ex iusta cã ⁊ vrgẽti. q̃ ñ
veniret ꝯ᷑ ius diuinũ ⁊ detrimentum
salutis. puta si fieret ad puniendũ de-
lictũ alicuius. uel propter vtilitatem

publicā uł ne īpediret̄ meliora. Quia
coīs vtilitas dʒ ꝑuate ꝑferri. ⁊ maior
vtilitas minori. ex̄ de postu. bone. ꝑ.
¶ Si vō qs ciuili tm̄ iure obliget̄. pu
ta ꝑ cyrographū uel aliā autēticā scri
pturā ī qua ꝯfitet̄ se recepisse qđ n̄ re-
cepit. ⁊ sic nulla eqtate nāli tenet̄. tūc
in foro ꝯsciē nō obligat̄ ſm Inno. ī. c.
qa pleriqʒ. ex̄ de īmu. eccle. Idē dicit
ibi Inno. qn̄ qs obligaret̄ ex snīa iiu-
sta. qa tūc etiā nulla rōne nāli tenet̄.
Nec his casib9 ius ciuile obstat nāli ꝫ
tm̄ ꝑpt īgratiā facti h̄ statuit. Si enī
apparēt pecuniā n̄ eē nūeratā uł snīa3
iiustā. puta ꝑ ꝯfessiōe3 aduersarij etiā
ī foro ciuili nō cogēt̄. ut ibi nōt Inno.
Verūtn̄ dubietate facti instāte si cogēt̄
ꝑ iudicē soluē dʒ parē ut ⁊ ibi đ dic.
¶ Si aūt aliqs obliget̄ iure nāli ⁊ ciui
li. tenet̄ facē oīo illđ ad qđ obligat̄. et
si omittit facē. tenet̄ ad intesse pti siue
obliget̄ ex ꝯuētiōe solēni. ff. đ re iudi.
l. si qs ab alio. §. fi. vbi colligit̄ regła. ꝙ
ꝓmittēs aliqd facē si n̄ faciat succedit
obligatio ad intesse. siue ex ꝯtctu reali
ut ēptione vēditiōe locatiōe cōducti-
one mādato societate ꝯmodato. ff. de
ac. ēp. l. i. in ꝑn°. vbi pʒ ꝙ vēditor nō
tradēs rē vēditā tenet̄ ad intesse. Utꝝ
aūt ꝑcise cogat̄ tradē rē vēditā. licʒ sit
magna q̄stio int̄ doctores. ut nōt̄ ī di
cta. l. i. vbi etiā disputat̄ per glo. puto
tn̄ ꝙ sic si velit emptor ⁊ maxīe ī foro
pniali in q̊ qs obligat̄ etiā ex sola nāli
obligatiōe. ut s̄. §. 9°. Que nālis obli-
gatio orit̄ etiā ex nuda ꝓmissiōe. ff. de
pac. l. i. ⁊ nihilomin9 obligat̄ etiā ad ī-
teresse qđ eēt vltra rē. C. đ sen. q̄ ꝓ eo
qđ intest ꝓfe. l. vna. Itē si qs detiet rē
alienā obligat̄ ex omissione ut oīo co-
gat̄ reddē. ff. de rei ven. l. q restituē.
Itē ex omissiōe obligat̄ qs rōne assum

pte seu ꝯmisse sibi cure admīstratiōis
alicui9. C. đ nego. ge. l. tutori. vbi dr̄
ꝙ tutor ⁊ curator tenentur omnia ne
gocia sibi cōmissorū gerere. ⁊. C. mā-
dati. l. in re mandata. vbi dicit̄ ꝙ om-
ne ꝯmissū ⁊ neglectū in re quā qs ac-
cepit ī curā suā nō ē culpa vacuū. Et
iō oēs dn̄i tenēt̄ de oīb9 dānis ꝯmissis
ꝑ eoꝝ subditos nō tm̄ eoꝝ ꝯsensu sed
etiā negligētia. Idē de officialib9 ⁊ re-
ctorib9 ꝓuīciaꝝ ciuitatū ⁊ locoꝝ. Idē ī
oī gubernatore familie. ut maritus ꝓ
vxore. ⁊ pr̄ ꝓ filijs. ⁊ dn̄s ꝓ seruis si eo
rū intueniat negligētia. qa tenent̄ ex
officio curā hr̄e. Nā etiā cōsentire vr̄
errāti q ad resecanda q̄ corrigi debent
nō occurrit. 83. dis. cōsentire. Et facit
23. q. 4. duo ista. Facit etiā. C. đ iudi.
l. sancim9. vbi dr̄ ꝙ iudex tenet̄ ad re
ficiēdas expensas pti si omisit qđ erat
sui officij. videlʒ ꝯdēnare alterā ptem
in expēsis. Ꝭ n̄ g̊ attēdāt dn̄i ⁊ alij re-
ctores locoꝝ ꝙ nō solū tenēt̄ de hōici-
dijs ⁊ furtī ⁊ rapinis ⁊ alijs malis que
sub eoꝝ iurisdictiōe fiūt si fiāt ex eoꝝ
malitia. de qb9 Ysa. ꝑ. dr̄. Pricipes tui
īfideles socij furū. ꝫ etiā si fiāt ex eoꝝ
negligētia lʒ igrant̄. Pro ꝑdictī etiā fa
cit qđ hr̄ in Insti. de obli. q̄ ex q̄i deli.
§. ꝑ. vbi dr̄ ꝙ dn̄s dom9 seu habitator
tenet̄ đ his q̄ habitātes ī illa domo cū
ipo deiecerūt ex̄ domū si ex h̄ aliquem
dānificauerīt. Idē dr̄. ff. đ his q deiec.
uel effu. l. i. §. ꝑ. Itē ad h̄. qa dr̄ iiusti
ciaꝝ pticeps q secū socios iiustos deti
net seu officiales. ī Auten. ut iudi. sine
quoq̊ suf. §. eos. v̂. ⁊ nō solū ipi. coll.
2. Ex his oib9 pʒ ꝙ ꝑsidētes alioꝝ re-
gimini seu gubernatiōi nō solū tenēt̄
đ ꝯmissis ꝑ subditos qb9 ꝯsenserūt. ꝫ
etiā si fuerit negligētes. Immo quod
plus ē tenent̄ etiā de damno dato per

eoꝝ aīalia bruta si ꝑcessit eorū culpa.
alˀ sufficit illa dare. ff. si qua. pau. fe. di
caˀ. l. i. §. p̊. 7 exˀ de iniuꝛ 7 dā. da. c.
fi. Itē ꝓ seruis dn̄i si nō fuerīt ī culpa.
tenenˀ aut dare seruos ꝓ noxa. aut re-
ficere dānū. Pro filijs aūt pr̄ ī nihilo
teneˀ. ꝫ filiꝰ castigaˀ. in Insti. ꝺ noxa.
ac. §. fi. Sꝫ hꝫ erit drīa inˀ filiū 7 seruū
7 bruta aīalia. qa in bruꝺ ꝑsumiˀ dn̄s
culposus. si aīalia sic ɔsueuer̄t facē. et
nō ꝓbaˀ ꝗ dn̄s adhibuerit debitā dili
gētiā. dcō. c. fi. ꝺ iniuꝺ. Sꝫ in filio 7
seruo nō ꝑsumiˀ culpa pr̄is 7 dn̄i. nisi
ꝓberˀ. puta qa fuerūt sciētes 7 nō ꝓhi
buerūt cū potuer̄t. ff. ad. l. acqli. l. in le
ge acqlia. etiā leuissima. 7. l. le. Et est
rō. qa aīalia cōsueuerūt magꝭ sub fre-
no teneri. serui aūt nō tātū. 7 minꝰ fi
lij. Veꝝtn̄ ꝑsumiˀ culpa pr̄is 7 dn̄i. si
filiꝰ uel seruꝰ dat dānū ī eodē loco ī q̊
hītat simul cū eis ut ꝑtactū est. videlꝫ
qn̄ ꝓijcit exˀ domū ī qua simul habitāt
Silˀr 7 dn̄s admīstrator seu rector lo-
coꝝ vr̄ ī dubio culposus ex delictis cō
missis a secū habitantibꝰ officialibꝰ 7
seruitoribꝰ. dcō. §. eos. ī Auten. Et p̄
dicta faciūt ꝗ fauētes vsurarijs ulˀ etiā
nō ꝓhibētes vsuras exerceri ulˀ nō cō-
pellentes ip̄as restitui cū possint 7 ha-
beant ex officio. teneāˀ ad restitutiōeꝫ
q̊ ꝺ etiā drˀ. ī. vsura 6°. §. qd de regibꝰ.
Itē faciūt ꝗ abscōdētes uel nō exhibē
tes instrumēta ulˀ publicas scripturas
alioꝝ. ulˀ cōes libros rōnū. teneāˀ ad
inter̄esse ptis maxīe si ex officio ad hꝫ te-
nebanˀ. ut notarij 7 iudices. C. ꝺ edē.
l. is apud quē. Itē argentarij. i. cāpso
tes 7 faciētes cōes rōnes. Et hꝫ oīa pro
banˀ. ff. ꝺ eden. l. argētarij. ī p̊n°. 7. §.
cū autem.

¶ Hucusqꝫ dictū ē q obligāˀ ad resti
tutionē. Nūc dicēdū ē quātū teneāˀ
restituē. Et dico ꝗ qlibꝫ teneˀ restitu
ere qcqd hꝫ ꝺ alieno siue q ꝺ ad alium
spectat 7 qcqd alteri debꝫ siue ex ɔ̄ctu
uel q̄i. siue ex delicto uel q̄i. siue ex te-
stamēto uel ex q̄cūqꝫ alia cā honesta.
14. q. 6. si res. ff. ꝺ iusti. 7 iure. l. iusti
cia. §. iuꝺ ꝑcepta. siue obligeˀ iure nā
li 7 ciuili. siue nāli tm̄. 7 qn̄qꝫ etiā ob
ligaˀ ciuili tm̄. puta ꝓpˀ sn̄iaꝫ. ut s̄. §.
9°. 7 se. Itē nō solū obligaˀ ad p̊ncipa
le debitū. ꝫ etiā ad totū ɔ̄s videlꝫ ad
restitutionē rei cū fructibꝰ. ꝺ q̊ s̄. resti
tutio p̊. §. 4°. ī additiōe. Et vtꝝ possit
ɔputare expēsas factas ī re hr̄ s̄. resti-
tutio p̊. §. 5°. cū additiōe. Itē teneˀ ad
oē inter̄esse creditoꝝ. ꝺ q̊ s̄. restitutio p̊
§. 4°. ī additiōe. v̊. ad ꝑdictoꝝ. Itē te-
neˀ ad oē dānū nō solū q ꝺ ip̄e dedit ꝑ
se uel ꝑ aliū ꝫ etiā q ꝺ datū est ab alijs
occasiōe sui. ita ꝗ sine ip̄o v̂isilˀr nō fu
isset datū. de q̊ s̄. restō 3°. ī p̊n°. 7. §. p̊.
cū additiōe. Teneˀ etiā ad oē damnū
datū a subditiꝺ ob eiꝰ negligētiā. de q̊ s̄
§. xi°. v̊. itē ex omissiōe.

¶ Cui aūt faciēda sit restitutio. Disti
guēdū ē. ꝗ aut īueniūˀ creditores uel
eoꝝ hēdes. aut nō. p̊ cāu aut obligatō
ē realis. 7 de hꝫ dictū ē s̄. restō p̊. §. p̊. ī
additiōe. vbi silˀr drˀ qn̄ aliqd receptū
ē ex turpi cā. Aut obligatio ē ꝑsonalˀ
Et de hꝫ hēs s̄. restitutio 2°. §. plˀr. ī ad
ditiōe. 2° casu qn̄ nō īueniūˀ credito-
res uel eoꝝ hēdes qd sit agēdū dictuꝫ
est s̄. restō 6°. ī p̊n°. 7. §. p̊. cū additiōe

¶ Qn̄ v̊o restō faciēda sit. de hꝫ dictū
ē s̄. restitutio p̊. in p̊n°. ī additiōe. Itē
vbi debeat fieri vide s̄. restitutio 6°. ī
p̊n°. ī additiōe. v̊. q̊ ad secūdū. A

Restitutio viij°

s. quibus modis restituendi
obligatio tollatur. Et dicendum ꝗ

q̃tuoꝛ modis p̃ncipalit̃.videlȝ absolu
tiõe.solutiõe ul' q̃i.rei ĩteritu.⁊ cessiõe
Quo ad absolutiõeȝ sciẽdũ ẽ ꝙ suf
ficit debitoꝛi ꝙ sit absolut⁹ a creditoꝛe
cui bonoꝝ suoꝝ nõ ẽ inť dicta admini
stratio.sicut mĩoꝛib⁹ furiosis ⁊ ꝓdigl.
Nã ĩ re ꝓp̃a qlibȝ ẽ moderatoꝛ ⁊ arbiť
C.man.l.ĩ re mãdata.Et sufficit debi
toꝛi satisfacẽ ſm volũtatẽ creditoꝝ.l.
inť cãs.§.abesse.ff.man.Nõ tñ ĩtelli
giť satisfecisse si vn⁹ ꝓmittit creditoꝛi
soluẽ ꝓ debitoꝛe etiã ꝯ volũtate credi
toꝛis.ſ; vterqȝ ẽ obligatus nisi exp̃sse
agať ut noueť obligatio de p̃oꝛe debi
toꝛe ĩ ꝓmissoꝛẽ.C.ꝺ noua.l.fi.Et ista
absolutio dȝ ꝓcedẽ de mera volũtate
creditoꝝ.Al' nõ valet.ut s̃.restitutio
p̊.§.plt.cũ additiõe.Et iõ in.c.q̃ꝙ.
de vsuꝝ.li° 6°.dñs Pe.de ancha.dicit
ſm Dy.ꝙ ad h̃ ꝙ ꝓsit absolutio seu re
missio reqriť ꝙ pecũia sit parata resti
tutioni.i.ꝙ debitoꝛ sit parat⁹ satisfacẽ
ſm ꝙ obligať ⁊ creditoꝛ ex mera volũ
tate remittat.Et si veraciť creditoꝛ ex
libera volũtate remittit valet absolu
tio.lȝ etiã debitoꝛ nõ habuerit debitã
dispositionẽ ad restituẽdũ.qa ĩ trãsla
tiõe dñij reꝝ seu circa ĩp̃as res attẽdiť
pl⁹ volũtas dñi eaꝝ q̃ȝ alteri⁹.ĩ Insti.
de fur.§.placuit.vbi dr̃ ꝙ accipiẽs rẽ
alienã.licȝ putauerit dñm nõ ꝑmissuꝝ
si tñ ꝑmittat.furtũ nõ ꝯmittit.nec ad
restitutionẽ teneť.nec dñs põt ꝑtere
obstãte sibi sua volũtate.ff.de fur.l.
inť oẽs.§.plt.ſ; tñ debitoꝛ tenetur de
pctõ ꝓpť malã intẽtionẽ.ut etiã põt
colligi s̃.restitutio p̊.§.plt.

Sȝ nũqd ꝯsiliũ etiã vl'e põt remittẽ
qꝺ debeť singulari ꝑsone ꝯ ei⁹ volũta
tẽ.R̃e° ſm Inno.ĩ.c.nr̃a.ex̃ de iiuꝝ.ꝙ
sic si debeť iure ciuili tm̃.ut ex statuto
ul' alio h⁹mõi.Sec⁹ si debeť iure nãli.
qꝺ põt ĩtelligi nisi ex cã.Ex cã enĩ ius
ciuile põt ꝯ ius nãle.ut nõt idẽ Inno.
ĩ.c.q ĩ eccl'iaꝝ.ex̃ de ꝯsti.⁊ glo.ĩ.l.fi.
C.si ꝯ ius ul' vti.pub.vbi etiam tenet
ꝙ publica vtilitas sit licita cã ut tolla
tur qꝺ alteri debeť etiã iure nãli.de q̊
etiã s̃.restitutõ 7°.§.9°.v̂.Sȝ ut meli⁹
Et faciũt ad multa ⁊ maxie in restitu
tiõe dãnoꝝ datoꝝ in bellis ciuilib⁹ ul'
inť terrã ⁊ terrã inuicẽ.Vtꝝ coitates
sup his valeãt disponẽ ⁊ remittẽ.Et
vr̃ ꝙ sic si publica suadet vtilitas.pu
ta ne careret cõmodo pacꝭ.Verũtñ q̊
cãu talis remissio fieret ex malitia uel
ꝑtinacia aduersarioꝝ qa nolũt dãna
resarcire nec iuri stare ſ; poti⁹ bellare.
nõl ꝓdesset ĩ ꝯsciã illaȝ extoꝛquẽtibus
ut ⁊ ꝓxĩe tactũ ẽ.Vñ tuti⁹ vr̃ ⁊ oꝛdĩa
tius ⁊ magne vtilitatis ꝙ vniuersitas
vtriusqȝ sexus ꝑ p̃sidẽtes solẽniť ꝯuo
ceť ad p̃dicatiõeȝ ul' alio ꝯgruo loco ⁊
tp̃e ⁊ ꝯpetẽti ťmino ⁊ vn⁹ ꝓponat si ꝑ
sone dicte vniuersitatꝭ inuicẽ seu ꝑso
nis alteri⁹ vniuersitatꝭ cũ qb⁹ bellũ ha
buerũt seu discoꝛdiaȝ.spõte ⁊ libẽ re
mittunt oẽm ĩiuriã dãnũ ⁊ inťesse.⁊
oẽ illud in q̊ ĩ p̃teritũ usqȝ ad pñs sibi
obligareť p̃terqȝ occasiõe ꝯtus ul' q̃i.
seu relictoꝝ in vltĩa volũtate.cũ qua
dã tñ rõnabili ⁊ pia modificatione.vi
delicȝ ꝙ ĩcerta plene remittãť.ita tñ ꝙ
debitoꝛes qb⁹ fit remissio iux̃ ꝯmodã
eoꝝ facultatẽ ſm ꝯsciãs eoꝝ de dictꝭ ĩ
certꝭ erogẽt in pias cãs.Certa v̂o vsqȝ
ad aliquã ꝑuã quãtitatẽ sic remittãť
Illa v̂o q̃ sũt maioꝝ quãtitatꝭ ĩpotẽti
bus remittanť q̊usqȝ cõmode poterũt
restituẽ.ita tñ ꝙ creditoꝛes nõ sint in
eq̃li ul' maioꝛi ĩdigẽtia q̃ȝ ĩp̃i debitoꝛes
Ceteri v̂o qui pñt cõmode restituẽ re
stituant.Et si qdeȝ ad p̃dicta oẽs ex
p̃esse consentiant bene est.Si vero

aliq dissẽtiãt. q̊ ad illos nõ valebit re
missio. ff. ꝺ rei vẽ. l. q̄ de tota. nec etiaꝫ
q̊ ad eos q bonoꝝ suoꝝ admĩstratiõeꝫ
nõ hñt. ut sũt mioꝛes ⁊ fatui ⁊ siles. ni
si foꝛte maĩfesta ⁊ reputabil' cã publi
ce vtilitatꝭ aliud exigat. Propt̃ h̓ eniꝫ
ipi rectoꝛes vniuersitatꝭ remissionẽ fa
cere posse videt̃ ut ⁊ p̄ostẽsũ ẽ. Si aũt
de aliqb; dubitat̃ vtꝝ ꝯsenserit. p̄fige
tur ꝑ rectoꝛes cert⁹ termĩ⁹ infra que q
nolut ꝯsentire exp̄mãt clare ĩtẽtione
suã cuidã ad h̓ deputato ut redigãt̃ ĩ
scriptꝭ ⁊ maĩfestẽt̃ vniuersitati ut scia
tur respcũ q̊ꝝ nõ valet remissio. ⁊ qui
ĩfra t̃minũ non ꝯ̄dixerit nisi rõnabili
cã excusetur. h̃ri dꝫ ꝓ ꝯsentiẽte. ar. c.
2°. ex̃ de ꝯfes. li° 6°. vbi dr̃ ꝙ nõ c̃ndẽs
positiõib; p⁹ admõitiõeꝫ sibi factã h̃r
ꝓ cõfesso. Et si p̄dcã diligent. attẽdãt̃
⁊ negociũ bñ ducat̃. exonerãt ꝯscĩas a
multiplicib; ⁊ g̃uib; onerib; petẽdaꝝ
ĩdulgẽtiaꝝ ⁊ restitutionũ faciẽdarũ.
Vtꝝ aũt dñi q habuerũt ĩuicẽ guerrã
possint ꝯpositionẽ uel remissionẽ facẽ
de dãnis datꝭ subditꝭ eoꝝ hẽs s̃. belluꝫ
p̊. §. x°. cũ additiõe.

Tollitur etiã obligatio solutiõe ul'
q̄i solutiõe. Et q̊ ad solutionẽ sciẽduꝫ
e ꝙ solutio dꝫ fieri cõgruo loco ⁊ tp̄e.
C. ꝺ solu. l. obligatiõe. Itẽ dꝫ fieri rei
q̄ debetur. Alia enĩ ĩuito creditoꝛe sol
ui nõ p̄ot. ĩ Insti. qb; mo. tol. obli. in
p̊n°. nisi res illa nõ posset p̄stari. tunc
enĩ dꝫ solui extĩatio. ff. ꝺ ꝯdi. fur. l. in
re furtiua. Itẽ reddi dꝫ res nõ deteĩo-
rata. l. 3. §. si reddita. ff. cõmo. Ibi eniꝫ
dr̃ ꝙ nõ vr̃ res reddita q̄ deterioꝛata
redditur. Immo si eẽt res furto ul' sili
mõ sublata dꝫ reddi cũ oĩ melioꝛamẽ
to q̈ melioꝛata ẽ etiã ꝑ ip̄m male fidei
possessoꝛẽ ac si eã melioꝛasset dñs. ff. ꝺ
ꝯdi. fur. l. ex argẽto. vbi dr̃ sic. ꝙ si ex

argẽto furtĩ sublato fiãt ꝑ furẽ pocula
seu vascula. fiet extĩatio ꝯtra furẽ. nõ
simplr̃ argẽti s̓ poculoꝝ licꝫ sint facta
ꝑ furẽ. Itẽ si qs furat⁹ ẽ seruũ pueruꝫ
fiet extimatio adolescentꝭ. licꝫ creuerit
apud furẽ ipsi⁹ sũptib;. Et hoc facit ꝯ̄
furãtẽ aĩalia. ut debeat illa reddẽ s̓m
maioꝛẽ extĩationẽ q̈ vnq̄ꝫ fuerint. dcã
l. ex argẽto. Et hoc ĩ foꝛo iudiciali. In
foꝛo v̊o pnĩali sufficẽ vr̃ ꝙ restituat̃ ꝓ
ximo oẽ intesse. ut s̃. restitutio p̊. §. 5°.
nisi secuta fueĩt sñia ꝯ̄ debitoꝛẽ. ut s̃.
restitutio 3°. §. fi. uel nisi res sic melio-
rata deueneĩt legitĩe ad man⁹ dñi. tũc
enĩ vr̃ ꝙ nõ obliget̃ etiaꝫ ĩ foꝛo pnĩali
ad restitutionẽ sũptuũ ĩ re factoꝝ cuꝫ
ip̄e debitoꝛ nõ possit ab eo petẽ. Nam
dolo facit q petit qꝺ ncc̃e hꝫ restituere
ut ĩ. c. dolo. ex̃ ꝺ re. iurꝭ. li° 6°. In iudi-
ciali etiã foꝛo fallit qꝺ dictũ ẽ q̊ ad bo
ne fidei possessoꝛẽ q ñ dꝫ remanẽ ĩ dã-
no. s̓ solũ tenet̃ inq̄ꝫtũ ẽ fact⁹ locuple-
tioꝛ. ff. de peti. hẽ. l. vtꝝ. nisi respcũ p̄-
cij pncipal' qꝺ nõ p̄ot repetẽ a dño rei
quã emit ab alio. ut s̃. restitutio 4°. §.
fi. Qñ v̊o pecũia debet̃ tũc nõ sufficit
pteꝫ soluẽ. qa ip̄am creditoꝛ iuste p̄ot
refutare. Nã pticularꝭ solutio solet nõ
ꝑuo incõmodo afficẽ creditoꝛẽ. ff. fa-
mil'. hercis. l. plane. nisi qñ debitoꝛ nõ
putaret se pl⁹ debẽ q̄ꝫ qꝺ offert. Cogit̃
enĩ tũc creditõ oblatũ accip̄e. ff. si cer.
pe. l. qdã extĩauerũt. Itẽ aĩaduerten-
dũ ꝙ si etiã alt' soluit ꝓ debitoꝛe lꝫ ĩui-
to liberat eũ. Nã ĩgrantꝭ ⁊ ĩuiti ꝯditi-
onẽ melioꝛẽ facẽ licet. ff. de neg. gest. l.
soluẽdo. Qualit̃ aũt dꝫ satisfieri ꝓ vul
nere uel hoĩcidio siue dãno fame siue
moꝝ. dcm̃ ẽ s̃. restitutio 7°. §. 5°. Itẽ si
p̊ncipal' ul' aliqs eoꝝ q tenet soluerit ĩ
totũ. vtꝝ ceteri libererur ⁊ q̄lit̃. vide
s̃. restitutio 3°. §. 2°. cũ se.

¶ Quasi solutiōe vō fit satisfactio qn̄
creditoꝛ non vult acceptare qđ offer-
tur legitīe ꝯgruo loco ⁊ tpe⁊ ſm mo-
dū dcm̄ s̄. §. ꝓximo. Tūc enī si qđ offer
tur. ꝯsignetur⁊ deponatur ī ede sacra
uel apud aliū quē iudex adit⁹ detmīa
uerit. liberatur debitoꝛ ac si soluisset.
dūmō tale depositū n̄ reaccipiat. C. đ
solu. l. obsignatiōe. ⁊ đ vsuꝛ. l. acceptā
¶ Sꝫ qd si debitoꝛ nō pōt soluē seu re
stituere. nūqd tenet᷑ petē a creditoꝛe
veniā seu dilationē? Rx°. Vr̄ ꝙ sic. ut s̄
restitutio .2°. §. p̄. Sꝫ dic lati⁹ ſm glo.
Ray. ⁊ in sū. li°. 2°. ti. 5. q. 24. ꝙ dāni
ficās ꝓximū tenetur petē veniā ꝑ seip
sū si pōt ⁊ audet. uel si nō audet ꝑ int-
positā ꝑsonā. q̄ dꝫ subticē nomē⁊ cir-
cūstātias ꝑsone ꝓ q̄ intcedit si timeat᷑
ꝑiculū seu scandalū. Offendēs enī dꝫ
recōciliari offenso. Math. 5°. Sꝫ si ille
q dānificat⁹ ē nescit h̄ nec sciuit. licꝫ tu
ti⁹ sit petē veniā mō p̄dicto qn̄ satissa
cere nō pōt. nō tn̄ tenet᷑. qa nō ē ī mo-
ra ī h̄ cāu q̊ ad dīnū iudiciū. Hoc etiā
obseruādū credo eē vbi aliqs debitoꝛ
ē alteri⁹ ex ꝯctu ul᷑ qi ꝯctu. Et silr̄ di
stīguēdū ē h̄ etiā obseruādū ī regula
ribꝫ q recolūt se eē debitoꝛes alicui ex
eo qđ fecer̄t ī seculo. h̄ ibi. Puto ꝙ qn̄
aliqs dānificauit ꝓximū ⁊ scitur a dā
nificato ꝑsona dānificās. sꝑ q̄ꝫtuꝫ pōt
fieri dꝫ recōciliari ꝓxim⁹. Math. 5°. Et
h̄ petēdo veniā ul᷑ q̄buscūqꝫ aliis licitꝭ
mōis ꝑ se ul᷑ ꝑ mediā ꝑsonā ſm ꝙ pōt
sine ꝑiculo fieri. ut ⁊ dic glo. Ray. etiā
p⁹ satisfactionē dāni. Petē vō dilatio
nē ul᷑ remissionē debiti. silr̄ puto ꝙ sit
nccē in q̄ꝫtū ꝑtineat ad recōciliationeꝫ
ꝓximi cū p̄dictꝭ circūstātiis iq̄ꝫtū pos-
sit cōmode ⁊ sine scādalo fieri. Al᷑ cre
do ꝙ sit đ ꝯsilio nō aūt đ nccitate q̊ ad
impotētes satisfacē. qa sat ipa ipoten

tia excusant᷑. ff. đ re. iurꝭ. l. īpossibiliū.
et. 14. q. 6. si res.
¶ Rei intitu tollit᷑ etiā obligatio. đ q̊
aliqd dictuꝫ ē s̄. restitutio p̄. §. 7°. Sꝫ
lati⁹ distīguēdū ē ꝙ aut qs obligat᷑ in
gnē. aut in spē. Si in gnē puta qa debꝫ
aliquā quātitatē uel bouem uel asinū
seu aliud aīal. nō h̄ ul᷑ illud. ſ in gnē.
tūc licꝫ oēs res debitorꝭ ꝑeant igne uel
alio mō. tn̄ remanet obligat⁹. l. incen-
diū. C. si cer. pe. vbi dr̄ ꝙ icēdiū reruꝫ
debitorꝭ nō liberat ipm ab ere alieno.
Et ē rō. qa h̄ cāu non aliq̄ res ſ ꝑsona
ipsa ē obligata. Et q̄si vulgatīt apud
ipos iuristas dr̄. Gen⁹ ꝑire nō pōt. ꝓ-
pter qđ in gnē obligat⁹ rei intitu non
liberat᷑. dcā. l. incēdiū. Qđ verꝫ ē nisi
p̄cedēt obsignatio debite facta q̄ habꝫ
locū solutiōis. de q̊ s̄. §. 4°. Qn̄ aūt de
bitoꝛ obligat᷑ in spe puta ad hāc rē uel
ad illā. sꝑ liberat᷑ rei intitu. nisi fuerit ī
moꝛa uel nisi causauerit interitū. ff. de
vbo. obli. l. si ex legati cā. vbi dr̄ ꝙ de
bens hoīeꝫ ex legato ul᷑ ꝓmissiōe⁊ mo
riat᷑ anq̄ꝫ petat᷑ ab ipo. liberat᷑ nisi ip-
sū occiderit. In moꝛa aūt sꝑ intelligit᷑
obligat⁹ ex delicto. ff. đ ꝯdi. fur. l. ī re
furtiua. §. p̄. Si vō qs obligat᷑ ex con
tractu. aut ē adiectū tēp⁹. aut non. p̊
casu tpe trāsacto stati debitoꝛ ē in mo
ra. qa tēp⁹ intꝑellat etiā si admonitus
nō fuerit. ut. l. magnā. C. de ꝯtrahen. et
ꝯmit. stipu. ⁊ in. c. fi. ex̄ de locato. Et
aduerte ꝙ lꝫ iusta cā subsistēte excuse
tur si nō ipleat tpe ꝓmisso. tn̄ si nō im
plet q̄ꝫciti⁹ pōt p⁹ deficiētē cām īpedi
mēti. itelligit᷑ in moꝛa. ff. de arbi. l. cel
sus. §. p̄. vbi dr̄ ꝙ iussus ab arbitro ut
det certo die. excusat᷑ si die illa fuerit ī
peditus. dūmodo cessante iusto impe
dimento det q̄ꝫcitius potest. Ad idem
ex̄ de dolo⁊ contuma. cuꝫ dilecti. vbi

iussus venire ad papã nõ excusatᷣ licȝ
fuerit ĩpedit⁹ tpe cõstituto si p⁹ea cessante
ĩpedimẽto nõ venit. z° casu qñ
tẽp⁹ nõ ẽ adiectũ nõ dr̃ debitor ĩ mora
nisi cũ fuerit intpellat⁹ uel ab eo debitũ
petitũ. ocã. l. si ex legati. Et ista ĩ
terpellatio dȝ fieri congruo loco 7 tpe
ff. de v̂bo. obli. l. ɔtinu⁹. §. cũ ita. vbi
dr̃ ꝙ a ꝓmittẽte dare ephesi nõ põt peti
anteq̃ȝ illuc potueĩt accedẽ qñ ꝓmissor
est Rome.

Sȝ qd qñ qs obligatᷣ qa habȝ rẽ alienã? R°. Videtᷣ idẽ ꝙ qñ qs obligatur
ex ɔ̃ctu ad spẽm. p ocãm. l. si ex legati
ff. de v̂bo. obli. videlȝ ꝙ nõ sit ĩ mora
añ intpellatõnẽ. 7 h° qñ habuit a ṗncipio
rem bona fide. al' obligaretᷣ ex delicto
7 eẽt sp in mora. ut in ꝓxĩo. §. ꝓdictũ
ẽ. Sȝ si a ṗncipio habuit bona fidẽ
nõ videtᷣ in mora añ intpellationẽ. qa
ocã. l. si ex legati. loqᷣ etiã in legato ĩ
q̊ debetᷣ res aliena. Sȝ põt dici ꝙ saltem
de iure dĩno 7 canõico 7 in foro pñiali
qñcũqȝ habueĩt sciam rei aliene 7 non
reddat q̃ꝗciti⁹ põt. dicatᷣ in mora. quia
ɔstituitᷣ in mala fide. ex̃ de p̃scrip. c. fi.
Et in mala fide nõ licet uel p momentũ
morari. qa oẽ qđ nõ ẽ ex fide pctm̃
ẽ. ocõ. c. fi. Et qcqd fit ɔ̃ ɔsciam edificat
ad gehẽnã. ex̃ đ symo. c. p tuas. z°.
Nã 7 si tenetᷣ qs indicare dño rẽ suam
etiã qñ ali⁹ hȝ ne ĩpam pdat. ex̃ đ fur.
q cũ fure. q̃to magꝭ tenetᷣ indicare et
dare qñ ĩpe hȝ 7 scit dñm ei⁹. p̃sertim
qñ dñs rei ĩpediretᷣ ab intpellatiõe ul'
petitiõe ꝓpt pauptatẽ ul' aliã cãȝ. nisi
forte possessor habuerit iustã cãm retinẽdi
ꝓpt. s. sũptus q̊s ĩ re bona fide
fecit. ff. de fur. l. si is q rẽ cõmodasset.
uel si iusto errore putauerit rẽ suã. q̊
casu etiã p petitionẽ nõ ɔstituitᷣ ĩ mora.
ff. đ peti. here. l. illud. Itẽ aduertẽ
dũ ꝙ añ interitũ rei mora sp purgari
põt. Purgatio aũt dȝ fieri p oblatiõeȝ
rei integre. 7 q̃litat nõ vitiate. 7 congruo
loco 7 tpe. ut s̃. §. 4°. Itẽȝ nõ ꝙ
sp vltĩa mora nocet. ff. đ peri. 7 ɔmo.
rei ven. l. illud. vbi dr̃ ꝙ si vẽditor fuit
in mora dãdi vinũ vẽditũ. 7 exinde
obtulerit 7 ẽptor fuit in mora recipiẽdi.
mora nocet eptori 7 nõ vẽditori. 7
idẽ ecõtra eẽt. qa ut ibi ɔcluditᷣ semp
vltima mora nocet.

Sȝ an morosus teneatᷣ de re pdita si
eodẽ mõ fuisset pitura apud eũ cui debebatᷣ? R°. Vr̃ ꝙ nõ si ex ɔtractu debebatur.
ff. ad. l. rodi. đ iac. l. fi. §. fi. vbi
dr̃ ꝙ si nauta cum sciret dñm nolle posuit
res in naui deteriori q̃ȝ cõuenerat
7 perierĩt. tenetur. nisi forte 7 illa nauis
melior in qua erãt ponende simul
perierit. Licȝ enĩ nauta deliq̃rit qa fecit
ɔtra ɔuẽta. ex q̊ tñ dñs ꝓpt h° nõ ẽ
dãnificat⁹ cũ res oĩo periture erãt nõ
tenetur. Sȝ si res debebatur ex delicto
vr̃ ɔcludi cõitᷣ p iuristas ꝙ tenetur. p
l. inuito. ff. de vi 7 vi ar. vbi dr̃ ꝙ si res
pereat cãu fortuito. tenetᷣ q eã abstulit
etiã si res pereat sine sua culpa. qa a
ṗncipio fuit ĩ mora. Idẽ ꝓbatur eo. ti.
l. i. §. rectissime. Sȝ aduertendũ ꝙ aliud
ẽ dicẽ etiã si res eẽnt apud creditorẽ
eodẽ mõ periture. 7 aliud etiã si perieũt
sine culpa debitoꝝ. Põt enĩ eẽ ꝙ
licȝ culpa debitoꝝ nõ intueneĩt. nõ tñ
fuissent apud creditorẽ eodẽ mõ piture.
ĩmo etiã ɔsideratᷣ qa forte añq̃ȝ pijssent
creditor vendẽ potuisset. Iõ debitor
tenetᷣ etiã si fuissent apud creditorẽ
piture. l. cũ res. §. fi. ff. đ lega. p̊. vbi
dr̃ ꝙ si fũd⁹ legat⁹ peat casmate tñ debitor
tenetᷣ. qa legatari⁹ potuit vendẽ.
Idẽ dr̃ ĩ. l. itẽ si v̂beratũ. §. fi. ff. de rei
ven. 7 h° in dubio seruaretur p h° iura.

Sed si oio apparet q creditor nō potuisset eas vendē uel ex eis vtilitatē aliquā hr̄e añ pditionē ut in reb9 ī naui posit de qb9 dictū est. nullo mō tenet respectu interesse cū nullū sit. 7 delictū alit puniet penis legalib9. Ec sic pñt ocordari opiones ut debitor morosus teneat etiā si res eodē modo fuissent apud creditorē perituree nō tm̄ in delicto s etiā in aliis obligatiōib9. dcā. l. cū res. nisi oio appareat q creditor eā nō poterat vendē uel aliā vtilitatē ex ea cape añ illi9 pditionē. Nec fiat q̄ ad h oria int delicta 7 otract9. 7 maxie in foro pniali. vbi regularit osiderat solū interesse 7 non pena. ut notat glo. iz. q. z. fraternitas.

¶ Cessiōe quoq obligatio tollit. qa qñ aliqs ē impotēs soluē. nō oz carcerari uel aliis penis subiici. s bonoꝝ cessione pōt a debito pecuniario liberari. C. q bo. ce. pos. l. i. 7 nōt glo. ex de solu. c. odoardus. vbi dr̄ etiā q īpotēs soluere nō oz excoicari ppt debitū. imo si fuerit excoicat9 deb3 sine difficultate absolui recepta idonea cautione satisfaciēdi si ad pinguiorē fortunā venerit. S3 sciēdū ē q nemo pōt liberari p cessionē nisi p in iudicio uel ex agno uerit debitū uel fuerit odēnat9. Non enī pōt dicē. nihil debeo. s si debetē cedo bonis 7 nō potes a me petē. ff. d ces. bo. l. plt. Pōt añt qs cedē nō tm̄ pñtialit s etiā p nūciū 7 p eplaꝫ. ff. eo. l. fi. Et ē effect9 cessiōis ut nō possit cedēs postea oueniri nisi inq̄tū facē pōt. ff. eo. l. is q. Et itelligit facē posse deducto ne egeat. Regulare ē enī ut q̄tiens qs nō pōt oueniri nisi inq̄tū facē pōt ex bnficio legi intelligitur deducto ne egeat. ff. de re. iud. l. i. odēnatiōe.

Sed nūqd cedēs debeat cauē de soluēdo si ad pinguiorē fortunā peruenit? R. Videt q sic. ex de solu. odoard9. put ibi vr̄ intellige glo. q ille tex. loqt in cedēte. Sed certe tex. ille vr̄ simplr loq in eo q ppt impotētiā ñ pōt soluē ut nō excoicetur. et si fuerit excoicat9 absoluatur cū cautiōe q soluat cuꝫ potetit. nec aliud dic de cessiōe. Unde nō vr̄ q cedēs teneatur cauē. qa iure cautū nō repitur ut memini. Et pōt dici q ibi glo. nō asserit q tex. ille loqtur ī cedente. s q ibi inueniūt aliq̄ sifia cedenti. videl3 debiti recognitio 7 ñ plena solutio. s. q̄usq soluē possit. q̄ oia occurrūt in cedēte ut postensū est.

¶ Itē an cedēs debeat pati aliquā penam? R. Nō. nec carcerē nec aliqueꝫ cruciatū corpalē seu vitupiū. C. q bo. ce. pñt. l. fi. in pn. Et iō valde rephēdende sūt osuetudies aliqꝝ ciuitatū 7 terraꝝ qb9 paupes bonis cedentes aliquē cruciatū seu vitupatiōnē patiūt. Nā ista ē q̄dā frustratoria 7 irrōnabilis 7 inhūana seuitia. ut dic Aug9. 14. q. 6. si res. Et iō nulla osuetudine uel lege pōt firmari. Nā lex deb3 eē iusta 7 sancta. dis. 4. c. erit autē.

¶ S3 nūqd cedēti tollētur oia bona? R. Nec p cessionē nec p quācūq aliā exactionē debitori auferēda sūt vestimēta a dorso seu a lecto 7 qb9 necessario vtitur ipe 7 familia ei9. Vñ Exod. zz. dr̄. Si pignus a pxio tuo accepis vestimētū ei9 añ solis occasū redde ei. Ipsū ē enī solū q̄ opitur idumētū carnis ei9. nec h3 aliud in q̄ dormiat. Si clamauerit ad me exaudiā eū qa misericors sū. Et ex his ostat q officiales 7 exactores in talib9 nō debet facē exactiōes. qa ɔ legē dei ē. Iō grauit peccāt 7 tenētur pxio satisfacē si otrafaciūt. Et istud cessiōis remediuꝫ videtur de

melio

melio2ibꝫ qꝺ ꝺari poſſit his q ſup̃ mo
ꝺū ſūt obligati.ſicut ſūt tyrãni.capi-
tanei.⁊ ſtipẽdiarij.qa poſtea licite poſ
ſūt retinẽ ſufficiẽtia ſibi ⁊ familie ſue
licꝫ eẽnt in ĩmenſū obligati.Sꝫ exĩde
ſup̃ tenent̃ ad reſtõnē ſm eoꝝ cõmo
ꝺã facultatẽ.ut s̃.§.9°. Et ſi qdẽ ſunt
crediṫo2eſ certi.ceſſio ꝺꝫ fieri ĩ manibꝫ
eoꝝ.ut pꝫ s̃.§.9°. al'cū ſit reſtitutio fa
ciẽda paupibꝫ quoꝝ ꝓuiſio ptinet ad
ep̃m.ut s̃. reſtitutio 6°.§.p̃.ceſſio fi-
et in manibꝫ ep̃i.

¶ Quid ſi ꝺebito2 velit poti⁹ qnquen
nales ĩducias q̃ꝫ cedẽ bonis.⁊ credito-
res ĩuicẽ ꝺiſco2dãt? R̃. Attendẽda ẽ
ſnĩa maioꝝ ptis creditoꝝ.nõ nũero p
ſonaꝝ.ſꝫ quãtitate ꝺebiti.⁊ ſi in oĩbus
ſint equales attẽdit̃ ſnĩa hũanio2 vi-
ꝺelicꝫ ꝯcedẽtiũ inducias.C.qui bo.ce.
pñt.l.fi.De q̊ etiã s̃.reſtõ z°.§.z°.Sꝫ
in.l.maio2ẽ.ff.ꝺ pac.vr̃ ꝙ p̊ ꝯſideret̃
ꝺignitaſ creditoꝝ q̃ꝫ hũanio2 ſnĩa.Po
teſt ꝺici ꝙ q̊ ad h̊ iſti ſūt ꝺignio2es q ĩ
humanio2ẽ ptẽ ꝺeclinãt.Iõ in ꝺcã.l.
fi.nõ fit mẽtio ꝺe ꝺignitate.Naꝫ neqꝫ
facultates neqꝫ ꝺignitas ita ſufficiẽs ẽ
ad fidem ſicut bona electio ⁊ benigni
mo2es.ff.ꝺe tuto.⁊ cura.l.ſcire oꝫ.§.
cū reliquis.Et ita intelligit̃ ꝺcã.l.ma
io2ẽ.ut ſnĩa ꝺignioꝝ p̃ferat̃ niſi ĩueni
atur valde ĩhũana.Sꝫ ſatꝫ videt̃ inhu-
mana qñ vult ꝺebito2ẽ poti⁹ oĩbꝫ bo-
nis expoliare q̃ꝫ qnquẽnales p̃bere in
ꝺucias.ꝺcã.l.fi.C.q bo.ce.pñt.Sec⁹ ĩ
remiſſiõe ptis ꝺebiti ꝺ qua loqt̃ ꝺcã.l.
maio2ẽ.qa ẽ mai⁹ p̃iudiciũ q̃ꝫ ſolã ꝯce
ꝺere ꝺilatiõẽ.Iõ q̊ ad illud nõ vr̃ ſen
tẽtia eoꝝ tã ĩhũana.Poſſet tñ eẽ tãta
pauptas ꝺebitoꝝ ⁊ facultas credito2is
ꝙ in h̊ quoqꝫ ꝺep̃hẽderet̃ magna ĩhu-
manitas eoꝝ.⁊ ſic ꝺebẽt p̃ferri etiam
tũc ſnĩa benignioꝝ poti⁹ q̃ꝫ ꝺignio2uꝫ

uel ꝺitioꝝ.qa neqꝫ facultates ⁊c.ꝺcã
l.ſcire.maxĩe cũ in cãu nccĩtatꝫ poſſint
paupes cogẽ ꝺiuites ad ſibi ſubueniẽ
ꝺū.ut nõt glo.47.ꝺiſ.ſicut hi. Et ſm
p̃dicta põt ĩtelligi mã ꝺcẽ.l.fi.⁊.l.ma
io2ẽ.qa benigni⁹ leges ĩterp̃tãde ſunt
q̊ volũtas eaꝝ ſeruet̃.ff.ꝺ legi.l.beni-
gni⁹.Itẽ in ꝺcã.l.maio2ẽ.cũ aliqbꝫ ſe
quẽtibꝫ.necnõ cũ.l.iurꝫ gẽtiũ.§.fi.pꝫ
ꝙ maior ps creditoꝝ habita ꝯputati-
one maio2itatꝫ ſm moduꝫ p̃dictũ põt
remittẽ ptẽ ꝺebiti ex cã.videlꝫ qñ ꝺe-
bito2 nõ ẽ ſoluẽdo.Nã h̊ venit ĩ vtili
tatẽ oĩuꝫ.ut ꝺĩc ibi glo.qa fo2te nihil
hr̃ent ſi nõ fieret remiſſio.Põt addi
p p̃dicta.ul' etiã qa qñqꝫ poſſent in cõ-
ſpectu ꝺei ul' hoĩuꝫ rep̃hendi ꝺ crude-
litate qꝺ pei⁹ eſt.qa quã ꝯmutationẽ
ꝺabit hõ ꝓ aĩa ſua.Math.16°. Et p̃di-
cta faciũt an ciuitas ul' maio2 ps coĩta
tis poſſit remittẽ ꝺãna ciuitatꝫ ſue.ꝺe
quo s̃.§.z°.

¶ Sꝫ an obligatus ex maleficio ut ex
furto ul' rapina poſſit liberari ceſſiõe?
R̃. Videt̃ ꝙ nõ ꝺ iure ciuili.ſꝫ loco pe
cunie quã non põt ſoluẽ ſuſtineat pe-
nã co2palẽ.l.fi.ff.ꝺ in ius vocan.vbi
ꝺr̃ ꝙ libert⁹ q ſine venia.i.licẽtia iuꝺi
cis vocauit pronũ ĩ ius ĩcidit in penã
qnq̊ginta aureoꝝ.quã ſi nõ põt ſoluẽ
luit.i.ſoluit in co2pe.Et h̊ vr̃ poni ꝓ
gnãli regula ĩ oĩ cãu q̊ aliqd ꝺebet̃ ex
ꝺelicto.l.i.§.⁊ gnãlit̃.ff.ꝺ penis.Et h̊
iꝺẽ vr̃ ſentire glo.etiã ꝺ iure canõico.
in.c.nõ ſatis.86.ꝺiſ.Et idem in.c.ſi
res.14.q.6.P2o q̊ vr̃ facẽ qꝺ ibi ꝺicit
tex.videlicꝫ pcĩ ĩ q res male ablata eſt
penas luit.Sꝫ h̊ videt̃ exp̃ſſe ibi rep2o
bari.vbi ꝺr̃ ꝙ nõ ꝺꝫ fruſtra hõ ſeuire
in hoĩeꝫ p penã co2palẽ qñ nõ põt ſol-
uere.Et loqt̃ etiã qñ qs obligat̃ ex ꝺe
licto ut ibi pꝫ.Poſſet tñ ꝺici ꝙ ſi agit̃

rõne cõmodi ꝑuati.ut cū qs petit rem sibi furto uel alio mõ sublatā.uel etiā penā ex maleficio.7 cõuentus debitor nõ sit soluēdo.satis liberet᷑ cessiõe.ne frustra hõ in hoīem seuiat.ut ibi dicit᷑ Sꝫ si ageret᷑ de publico cõmodo. puta quia fieret accusatio ꝺ maleficio.uꝉ iudex ex officio ad illum puniendū procedēt.tūc bñ si non põt soluere in ere luit in corpe.Et ita intelligit᷑ glo.in p̄dictis locis.Nā publice vtilitati interest ut delicta nõ remaneāt īpunita.ex de sen.exco.ut fame.ne facilitas venie incētiuū tribuat delinquēdi.23.q.4.est iniusta. B

Resuscitatus.

Posito ꝙ aliqs resuscitaretur que sacra essent ab eo iterāda vide.ī.sacr̄m.§.5°. De Samuele resuscitato vide.ī.sortilegiū p̊.§.7°.in fi.

Reuelatio.

Qñ ex cõicatio fit ɔtra eū uel eos q sciunt furtū nisi reuelēt.cui tenēt᷑ reuelare? Rͦ ꝯm Hosti.Nõ tenent᷑ reuelare dānū passo.ꝟ p̄lato eccl̄ie.35.q.6.epus ī synodo.Sed neqꝫ illi reuelare publice dꝫ si sol⁹ reuelator scit.ut s̄.crimē.§.3°. Utrꝫ aliqs teneat᷑ reuelare credita uel debita sibi ī secreto ɔmissa.vide s̄.cõfessionis celatio.§.pl̄t.7 in eo.c.multa ꝺ reuelatiõe ɔfessiõis.Utrꝫ familia siue subditi teneāt᷑ reuelare dño eorꝫ q sibi dānū fecit vide s̄.familia.§.fi.

Rigor.

Vide s̄.ius.§.p̄mo.

Rixa

vtrum sit mortale pctm̄.Rͦ ꝯm Tho secūda secūde.q.41. Sicut ɔtētio importat quādā ɔdictionē ī vbis.ita rixa dicit quādā inuasionē in factis. Unde sup illud Gal.5°.vbi rixa ponit᷑ int᷑ opa carnis.dīc glo.ꝙ rixe sunt qñ ex ira aliq inuicē se ꝑcutiūt.Et iõ rixa videt᷑ quoddā ꝑuatū bellū qꝺ int᷑ priuatas ꝑsonas agit᷑ nõ ex aliqua publica auctoritate.ꝟ magꝭ ex īordinata volūtate.Et ideo rixa sꝑ īportat pctm̄. Et in eo qdē qui alterꝫ īuadit īiuste ē mortale pctm̄.In eo aūt q se defendit põt eē sine peccato.7 qñqꝫ cū veniali. qñqꝫ etiā cū mortali scđm diuersū modū se defendēdi.Nā si solo aīo repellēdi iniuriā 7 cū debita moderatione se defendit nõ ē pctm̄.nec põt ꝓprie dici rixa ex pte ei⁹.Si võ cū aīo vīdicte uꝉ odij.uel cū excessu debite moderationis se defendat sꝑ ē pctm̄.ꝟ veniale quidem qñ aliqs mot⁹ odij uꝉ vindicte se īmiscet.uel cū rõ. A .i.hõ ex deliberatiõe rõnis.ut põt colligi ex dictꝭ eiusdē Tho. B .nõ multū excedit moderatā defensionē. Mortale aūt qñ obstīato aīo ɔ aggredientē insurgit ad eū occidendū uel grauit᷑ ledendū. A .Idē in sū.li° 3°.ti.34.q.227. B

Sacerdos.

Qualit᷑ sacerdotes dicātur ligare 7 soluere? Rͦ ꝯm Ray. Trib⁹ modis. p̊ ligāt 7 soluūt.i.ondūt aliquē ligatū uel solutū esse a deo.Vñ Luc.17°. dñs leprosos p⁹ ip̄e ꝑ se mūdauit.deiñ ad sacerdotes misit quorū iudicio ostenderent᷑ mūdati.Itē Lazarū ꝑus suscitauit.deinde mādauit discipulis suscitatū soluē.Ioh.xi°. Nam 7 si qs apud deū solutus sit.tñ in facie ecclesie non absolut⁹ habet᷑ nisi ꝑ iudiciuꝫ sacerdotis.de pe.dis.i.quantūlibet.2° ligant cū satisfactionē penitētib⁹ imponūt. uel soluūt cū de ea aliqđ dimittūt.uel

p eā purgatos ad sacramētoꝝ coīonē admittunt. de pe. dis. i. multiplex. 3° p excoīcationē uel absolutiōe. ꝺ qua satis dictū ē s. excoīcatio. 7 s. absolutio. Siīa hēs s. clauis. §. vlt. A. et ibi de h dictū est. B

¶ Utrū quēcūqꝫ sacerdos ligat uel soluit liget uel soluat deus. R° ſm Ray. Illa auctoritas. qꝺcūqꝫ ligauerit super terrā 7 solueris ꝛc. nō simplr intelligēda est. ſ tūc demū cū sacerdos iuste ligat uel soluit. Nam iudiciū triplex ē. pmū dei quo. s. deus mūdat aīā in cōtritione. Secūdū ē sacerdotis. q auctoritate clauiū ligat uel soluit. Tertiū ē iudiciū curie celestis. s. approbātis. Itaqꝫ quodcūqꝫ ligaueris ꝛc. exponitur sic. Iuste uel claue nō errante. erit ligatū 7 in celis. s. p approbatiōe. xi. q. 3. tūc vera. et. 24. q. i. manet. A. Idē ī sū. li° 3°. ti. 34. q. 178. B. De mā hac s. penitētia 2°. et s. ꝯfessio 3°.

¶ Que sūt ptinentia ad officiū sacerdotis? R°. Principale eoꝝ officiū est missam celebrare seu eucharistiā ꝯsecrare. ut s. eucharistia 3°. §. 2°. Et pter hec etiā ut ponit Ray. pnt baptiçare predicare. pnīas dare. pplōqꝫ dare simplicē benedictionē. dis. 95. ecce. Sꝫ tn̄ cū celebrant pnte epo. debēt ei īnuere ut bn̄dicat si velit. 7 si nolit bn̄dicat p̄sbyter. Dico cū bn̄dictione sine alia solēnitate. 7 sic loquit̄ dictū. c. ecce. Et de hoc s. bn̄dictio. A. Et ibi de hoc plenꝰ in additiōe. B. Itē sacerdos habꝫ ꝯferre infirmis extremā vnctionē. 95. dis. §. sed 7 illud. Un̄ Iac. vlt. Infirmat̄ quis in vobis ꝛc. Item pōt in nccītate. s. absente epo recōciliare solēniter penitentē. 26. q. 6. c. vltimo. Al̄ nō. 26. q. 6. c. p̊. A. Licꝫ p̄dicta ptineant ad officiū sacerdotale non tn̄ oēs sacerdotes pnt p̄dicare. ſ solū qui ad h officiū fuerīt instituti. ex̄ de here. cū ex iniūcto. Itē nec sacrā ministrare nisi quibꝫ data ē cura aīaꝝ uel quibꝫ ꝯmissū est ab habētibꝫ curā ut in cle. religiosi. de p̊uil. B. Sacerdotalis ordo liberat a fortūa seruili ul̄ ascripticia. ut s. ordo p̊. §. anplt. Ad mām q̈qꝫ sacerdotis facit s. eucharistia 3°. 7 s. coīcare. 7 s. ꝯfessio 3°. Itē cōfessionis celatio. Item ꝯfessor p̊ et 2°. Item missa. Item ordo. cū oībꝫ ibi tractatis Item penitētia 2°.

Sacramentū

quid est? R°. quatuor diffinitiones inueniūt̄. Una est mgr̄i snīarū sic. Sacramentū ē sacre rei signū. Altera est Augꝰ. de doctrina xp̄iana. Sacramentū ē īuisibilis grē visibilis forma Et huic addit magister snīarū sic. ut eiꝰ siītudinē gerat 7 cā existat. Tertia est eiusdē Augꝰ. Sacramentū ē illud ī quo sub tegumēto reꝝ visibiliū dīna v̊tus secretiꝰ salutē opatur. Quarta ē Hugꝰ. de sancto victore in li° de sacramentis sic. Sacr̄m ē māle elementū extrinsecꝰ oculis suppositū. ex institutione signās. ex siītudine repsentans. ex sanctificatiōe aliquā īuisibilē grāꝫ conferēs. Et ſm Tho. 7 Pe. in 4°. dis. i. in sacramentis aliud ē sacr̄m tm̄. ut ē in baptismo ablutio sub forma v̊boꝝ. aliud ē sacr̄m 7 res sacramēti. ut ī baptismo caracter. tertiū qꝺ est res 7 n̄ sacr̄m. ut grā siue vltimꝰ effectꝰ sacri. A. Idē in sū. li° 3°. ti. 24. q. i. Et idē ē sacr̄m 7 res qꝺ signū 7 signatū. cū sacramētū sit sacre rei signū ut p̄tactū est. B. Et qdē de subā cuiuslibꝫ sacramēti noue legis necessario sūt tria. s. mā ut elemētū. forma. s. v̊bi. 7 ītētio

mīstri copulās formā materie. Nam ſm Aug. Accedit vbū ad elemētū͛ 7 fit sacrm .i.q.i. detrahe. A .Reqrit͛ etiā intētio sacrm īstituend.s. xpi. ut s͞. eucharistia p̄. §. 7°. ī additione. B

Que sūt sacra necitad? R° ſm Ray. qnq͛. videlic͛ baptism⁹. ɔfirmatio. eucharistia. pnīa. 7 extrema vnctio. Et dicunt͛ esse necessitad. qa sūt in ꝑcepto 7 tenet͛ qlibet ad ea suscipiēda ꝓ loco 7 tpe. Reliqua duo sacra sūt volūtad s. ordo 7 mrimoniū. Et de his oībus habet͛ pleni⁹ in suis ꝓpriis vocabulis A .Idē in sū.eo.ti.q.4. B

Quis est effectus sacramētoꝝ? R° ſm Ray. Ut talia sint cuilib͛ qualis ipse accedit .i.q.i. dn̄s declarauit. Naꝫ 7 sancta malis obesse pn̄t. de ɔse. dis. z. et sancta .i. Cor. xi°. Qui manducat 7 bibit indigne ꝛc. A .Apertī⁹ dic ꝙ bonis sūt ad salutē 7 male credētib⁹ ad ꝑditionē. ut in sū.eo.ti.q.5. B

Utrū sacra debeāt ɔferri pctorib⁹? R° Non. 95. dis. illud. Hoc ſm Ray. ītelligēdū est de pctīs manifestis. Naꝫ ꝓpt͛ occulta pctā non pn̄t alicui sacra negari nisi ꝑ āmonitionē secretam uł publicā factā in gnāli. de cōse. dis. z. nō ꝓhibeat. A .Idē in sū. dcā.q.5. B Existens aūt in pctō mortali siue occulto siue maīfesto mortalit͛ peccat recipiēdo sacra. dis. 40. multi. dis. 25. illud. A .Istud. c. nō videt͛ ibi hri. ſ habetur. 95. dis. B .xi.q.3. audi. A Con. Tho. 7 Pe. ut ī sū. li° 3°. ti. zz.q. z. ad fi. B .Silr͛ 7 mīster sacri existēs in pctō mortali tractās sacra ī suo ordine mortalit͛ peccat. ut s͞. ordinat⁹ p̄. §. z°. et vide .ī. §. pls͛. in fi.

Utrū sacra pn̄t iterari. R°. Tria sacramēta nō pn̄t iterari. s. baptismus. ordo 7 ɔfirmatio .i.q.i. ꝙ quidam. de ɔse. dis. 5. dictū. 7. c. ꝯ hoīe. Nulli. n. sacro faciēda ē iniuria. q̄ dicit͛ fieri qn̄ non iteradū iterat͛. q̄si pma collatio n̄ valuerit .i.q.i. sacra. de conse. dis. 3. c. ostendit͛. In collatiōe enī cuiuslib͛ p̄dictoꝝ triū impmit͛ caracter aīe q̄ etiam p⁹ mortē non pōt ab ea separi. Un̄ etiā si qs resuscitaret͛ nō eēt rebaptiçādus aut recōfirmād⁹ aut reordinād⁹. Sec⁹ in aliis q̄tuor sacramend. 3z.q.z licite. et .i.q.i. ꝙ quidā. A .Idē ī sū. li° 3°. ti. 24.q.6. B .Unde 7 Hug. notauit ꝙ Lazar⁹ p⁹ suā resuscitationē n̄ potuisset repetē vxorē suaꝫ. nec illa illum. Sꝫ si vellēt iūgi oportēt ꝙ cōtraherent de nouo. Et sic iterari pōt mrimoniuꝫ. eucharistia. pnīa. 7 extrema vnctio. ut 7 hic in singulis eoꝝ locis dr͛ A .Idē in sū.eo.ti.q.51. Et addit͛ ꝙ talis ɔtrahēs p⁹ resurrectione nō eēt bigam⁹. qa non diuideret carnē suam ꝓpt͛ h͛ in duas ſm eundē Hug. Con. Pe. ut patꝫ ibi. B

Quid cuꝫ dubitat͛ an aliqs recepit baptismū uel aliud sacrm? R°. Debet iterari sub ɔditiōe uel ꝑ silem moduꝫ q̄ dictus ē de baptismo s͞. baptism⁹ 4°. §. antepls͛. Nā nō ītelligit͛ iteratū qꝺ nesciturr eē factū. de ɔse. dis. i. solēnitates. 7 de ɔse. dis. 4. si nulla. ex̄ ꝺ psby. nō bap. veniēs. A .Idē in sū.eo.ti.q. 38. qn̄ dubitat͛ etiā circa aliqꝺ substātialiū sacri. videlꝫ de forma. uel mā. uł intētiōe mīstri. ſm Tho. 7 Ray. B

A quib⁹ mīstris sacra sint ɔferēda uel recipiēda? R°. Sacrm ɔfirmatiōis a solo epo 7 supra ɔferri pōt. ꝺ conse. dis. 5. man⁹. 7. c. nouissime. 7. c. ut ieiuniū. Silr͛ 7 sacrm ordinis saltē sacri A .Nā nō sacros ɔfert qnq͛ etiam abbas. ut s͞. abbas. in pn̄. B .ut s͞. ordinator. §. 5°. Siliter 7 pnīa solēnis. nisi

aliud nccītas inducat.diſ.50.i capite. 26.q.6.c.fi.Alia vͦo ſacramēta a ſacerdotibꝰ conferri pn̄t.⁊ nō refert a quo ſacr̄a ꝯficiant̄ uel cōferant̄.s.bono uł malo.etiā excoīcato uel degradato uł heretico.dūmodo in forma eccłie. A s.quo ad eſſentiā ſacr̄i.ſed bn̄ refert qͦ ad effectū.ut in iuribꝰ allegatꝫ.⁊ h̄ ſequtur. B .Peccāt tn̄ qui indigne cōficiūt.⁊ qui recipiūt ab hereticꝫ.degradatis.ſymoniacꝫ.uel ſciſmaticꝫ.excōicatis.ſeu notorijs fornicatoribꝰ.p̄ter baptiſmū in articulo mortꝫ.diſ.32.§.verꝫ.i.q.i.ſacr̄a.⁊.c.ſicut ficti. A .Jmmo in articulo mortꝫ dū deſūt alij.etiam a notorijs fornicatoribꝰ coīo recipi pōt.⁊ per ꝯn̄s etiā pn̄ia.ſed a p̄ciſis ab eccłia ſolus baptiſmꝰ.32.diſ.§.porro.Et de hoc aliqd clariꝰ s̄.clericꝰ 3ͦ.§ pͦ.in additiōe. B

Quod ſacr̄m ſit excellentiꝰ? Rͦ. Baptiſmus excedit alia rōne efficacie.de conſe.diſ.4.p baptiſmū.Naꝫ virtute eius dimittūt̄ oīa pc̄tā quo ad culpaꝫ ⁊ quo ad penā.neqꝫ eſt neceſſaria alia penitētia. A .Facit de pe.diſ.7.nullus. B .Jtē quia etiā ē fundamentuꝫ alioꝝ ſacr̄oꝝ.ex̄ de p̄ſby.nō bap.veniens.Eucharistia aūt excedit rōne dignitatꝫ ⁊ ſanctitatꝫ.de ꝯſe.diſ.2.nihil. Confirmatio aūt excedit rōne cōferētis.quia confert̄ a ſolo ep̄o ſicut etiaꝫ ſacer ordo.ut in p̄cedēti.§.dicit̄.Matrimoniū vͦo excedit rōne ſignificationis.quia ſignificat ꝯiūctionē xp̄i ad eccłiam p vnionē dīne ⁊ humane nāe ex̄ de biga.debitū.Vn̄ vͦſus.Maior in effectu baptiſmꝰ.corpus in eſſe.Coniugiū ſigno.maiori criſma miſtro. A Jdem in ſū.eo.ti.q.138.ſm Ray.⁊ glo. et Tho. B

Sacrilegium

quid ſit? Rͦ. Sacrilegiū eſt ſacre rei violatio uł vſurpatio. Et dicit̄ ſacrilegiū q̄ſi ſacriledīū.i.ſacrū ledēs. A .Jdē in ſū.liͦ pͦ.ti.13.q.i.ſm Ray. ⁊ Tho. B .uel ſacrū legēs.i.furās uł diripiens.

Quibꝰ modis ꝯmittit̄ ſacrilegiuꝫ? Rͦ ſm Ray.Cōmittit̄ qn̄qꝫ rōne pſone.ut cū qſ vͦberat clericū uł rapit monialē.Qn̄qꝫ rōne loci.ut cū violat immunitatē eccłie uł cimiterij.Qn̄qꝫ rōne rei.ut cū res ſacra uel ſacro vſui deputata vſurpat̄.Et h̄ ſubdiuidit̄ ſic. Sacrilegiū ꝯmittit̄ auferēdo ſacrū de ſacro.uel non ſacrū de ſacro.uel ſacrū de nō ſacro.17.q.4.qſqs.Large tn̄ qs dicit̄ ꝯmittē ſacrilegiū etiā multiplr̄. Vt trāſgreſſor iurꝫ publici qđ ꝯſiſtit ī ſacris ſacerdotibꝰ ⁊ mḡratibus.diſ.i. ius publicū.Jtē q articulos fidei ⁊ p̄cepta uł ꝓhibitiōes dei negligendo uel neſciēdo violat ⁊ offendit.Qđ intelligendū ē ſm Tho.qn̄ legē dei īpugnat ut hēticꝰ ⁊ blaſſemꝰ.q qdeꝫ ex h̄ ꝙ deo nō credit īcurrit infidelitatꝫ pc̄tm̄.Et ex h̄ nō.ꝙ q dīne legis vͦba ꝑuertit ſacrilegiū īcurrit. A .Hoc verꝫ ſm acceptionē ſpālē.gnālit̄ tn̄ loquēdo pōt īntelligi de oī pc̄tō ſm Vl.⁊ in ſū.eo.ti. q.2. B .Jtē q diſputat de iudicio p̄ncipis uł iudicat.⁊ h̄ niſi euident̄ cōſtaret illud eē ꝯ̄ deū.Et dico diſputat reuocādo in dubiū.Secꝰ ſi ꝓpt maioreꝫ diſcuſſionē. A .i.intelligētiā.Et hoc fuit dictū glo.Ray.ut in dcā.q.2. B Jteꝫ q publica officia cōmittit iudeis. De p̄dictꝫ caſibꝰ.17.q.4.§.q aūt.⁊.c. nemini.⁊.c.cōſtituit.Jtē q quācūqꝫ rē eccłie retinuerit uel accepit ꝯ̄ eiꝰ volūtatē.21.q.2.nulli liceat igͦrare. A

299

Con. p̄dicā Tho. ⁊ Ul. ī dcā. q. z. B

¶ Scd̄m quā sp̄em sacrilegiū ē maius pctm̄? R̄. scd̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 99. Tāto sacrilegiū ē ḡuius quāto res sacra ī quā peccat̄ maiorē obtīet scītatē. Un̄ si sacrilegiū ↄmittat̄ ꝯ̄ psonā uel sacꝝ locū. ḡuius est ↄtra psonā q̄ ↄtra sacrū locū. qa scītas loci ordinat̄ ad scītatē hoīs. Itē h̄ tāto sūt ḡuiora quāto psona uel locus sūt sanctiora. Si vō sacrilegiū ↄmittat̄ circa alias res sacras. tūc diuersos h̄z gradus s̄m diuersitatē sacrarū reꝝ. int̄ q̄s sūmū ḡduz obtinēt ipa sacra q̄bꝫ hō scīficat̄. q̄ruz p̄cipuū ē eucharistie sacr̄m qđ cōtīet ipm̄ xp̄m. ⁊ iō sacrilegiū qđ ꝯ̄ h̄ sacr̄m cōmittit̄ ḡuissimū ē int̄ oīa. Post sacra aūt secūduz locū tenēt vasa cōsecrata ad sacroꝝ susceptiōez ⁊ ip̄e ymagīes sacre ⁊ scōꝝ relige. in q̄bꝫ q̄dāmō ip̄e psone scōꝝ venerant̄ ul̄ dehonorāt̄. dein̄ ea q̄ ptinēt ad ornamētū ecclīe ul̄ mīstroꝝ. deīde ea q̄ sūt deputata ad mīstroꝝ sustētationē siue sint mobilia siue īmobilia.

¶ Que pena sacrilegij? R̄. Si īiuria atrox fiat psone ecclīastice. s̄m leges ē pena decapitatio. C. đ epi. ⁊ cle. si q̄s ī h̄. Al̄ vō iudicī arbitrio reſuat̄ p q̄litate psone. rei. tp̄is. ⁊ loci. ff. ad. l. iul̄. pecu. l. lege. §. p̄. et. l. sacrilegij. A. Punit̄ etiā sacrilegus vltīo supplicio s̄m leges. qn̄. s. facit ꝯ̄ legē ↄfugiētiū ad ecclīaz. ut s̄. emūitas ↄfugiētiū. §. z°. B. Secū dū canōes duplex ē pēa. Una sp̄ūal̄. s. excoīcatio. Nā p sacrilegio ī psonā ecclesiasticā cōmisso ē maior excoīcatio ip̄o iure. A. 17. q. 4. si q̄s suadente. ⁊ ex̄ đ sen. exco. nō dubiū. B. Pro sacrilegio vō ī rebꝫ ē minor excoīcatio. A. facit. 17. q. 4. si q̄s domū. ibi. Donec ī ↄuētu āmonitus legitīe satisfaciat sciat se coīone eē p̄uatū. Si vō p⁹ secūdā, et tertiā ↄuētōez corā ep̄o satisfacē detrectauerit. sacrilegij p̄iculo ab oībꝫ obnoxius teneat̄. ita ut s̄m apl̄m nemini fideliū misceat̄. B. Et ī aliq̄bꝫ casibꝫ etiam maior. ut cū q̄s īcēdit ul̄ frāgit. ut s̄. absolutio p̄. §. z°. v̄. z⁹ est de eo. ⁊ s̄. excoīcatō 4°. Alia ē pena pecūiaria. 17. q. 4. si q̄s in atrio. ⁊. c. si q̄s ↄtūax. ⁊. c. q̄sq̄s īuent⁹. ⁊. c. si q̄s deīceps. A. Idē nō. ī sū. eo. ti. q. 4. s̄m Ray. Tho. ⁊ Ul. B. In q̄bꝫ. c. diuerse ponūt̄ pene pecuniarie q̄ s̄m quātitatē crimīs ⁊ locorū ↄsuetudīes īfligēde sūt. A. h̄ fuit dictū glo. Ray. ut in dcā. q. 4. vbi etiam dicit̄ s̄m Ul. q̄ h̄ pena pecuniaria hic ē arbitraria. B

Sagittarius.

Utrum liceat vti arte sagittarioꝝ uel balistarioꝝ. R̄. Possūt xp̄iani h̄ officiū exercē ꝯ̄ paganos ⁊ fidei psecutores. ꝯ̄ xp̄ianos aūt ⁊ catholicos nō. ex̄ eo. c. vnico. Dicūt tn̄ q̄dā q̄ ī bello iusto possit licite h̄ officiū exerceri etiaz ꝯ̄ xp̄ianos. qa ī tali bello ut dic Augus. vtꝝ apte q̄s pugnet an ex īsidijs nihil ad iusticiā interest. z3. q. z. dn̄s. ⁊. q. 8. ⁊ p̄dē. A. Idē ī sū. li° z°. ti. 4. q. i. s̄m Ray. Goff. Hosti. ⁊ Ber. q̄ vident̄ hoc tenere q̄ in bello iusto liceat vti balistis etiā ꝯ̄ xp̄ianos. B

¶ Que ē pena exercētiū artē ipaz mō p̄hibito? R̄. Pēa eoꝝ ē q̄ sb̄ anathēate p̄hibēt̄. ex̄ eo. c. vnico. ī fi. Et dicūt q̄dā q̄ vbicūq̄ exp̄mit̄ tal̄ forma v̄borū. s. sub anathēate ul̄ sub pena excoīcatiōis. ē canō late sn̄ie. ⁊ excoīcatus ē q̄ ꝯ̄ fecerit. dis. 63. salōnitane. Alij dicūt q̄ huiusmōi v̄ba nō hn̄t vim nisi ↄmīationis. ut. C. ↄmīatiōes epl̄as. l. i. Et h̄ opio v̄ior ē. Un̄ nō sūt excoīcati s̄ excoīcādi. A. De h̄ dcm̄ ē s̄. excoīcatio

p̊.§.4°. in additione. B .De facientibus ⁊ vēdentibus balistas vide s̄. negociatio.§.5°.

SAnctoꝝ corpora. vide s̄. reliquie ⁊ corpa sanctorum.

SAracenus.

Saraceni dicunt̄ q nec nouū nec vetꝰ recipiūt testamētū.q non ab agar ancilla Abrahe ꝺ qua orti sūt voluerūt se noīare.ſ₃ potiꝰ a Sara vxore libera saracenos se appellauerunt. Et int̄ eos sūt qdā samaritani a Samaria ciuitate ⁊ ꝓuīcia.q recepert̄ solū qnq₃ libros Moysi.alios respuert̄. A .ħ fuit dictū Ray.ut ī sū.li°. p̊.ti.4.q.z.B

¶ Xp̄iani q deferūt saracenis ꝓhibita uł eis fauēt ꝯ xp̄ianos excoīcati sūt ut ħēs s̄.absolutio p̊.§.3°. circa fi. Et adde ꝙ tales xp̄iani si capiāt̄ fiūt fui capiētiū.ex̄ ꝺ iudeis. ita q̊ trūdaȝ.7.c. ad liberādā. Et nō ħ ꝙ Nico.4ꝰ. in q̄ dā exua.q̄ icipit. Oliȝ cāȝ ī gnāli. statuit ⁊ īnouauit.ꝙ nulli arma.equos.ferrū.lignamīa.victualia.⁊ alia quecūq₃ mercimōia ī Alexādriā uł alia loca saracenoꝝ t̄re egypti deferre uł mittere seu de suis portibꝫ ut eis deferāt̄ extrahere uł extrahi ꝑmittē.aut eis ał auxiliū uł fauorē p̄stare p̄sumāt.ał sint excoīcati ī ꝑo fc̄ō.nec pn̄t absolui nisi tātū de bonis ꝓpriis in t̄re sc̄ē subsidiuȝ ꝯuertēdū exoluerit quātū ad ꝑtes p̄dictas detulerit uł miserit aut deferri uł ꝺ suis portibꝫ deferēdū eis extrahi ꝑmiserit. Et nihilominꝰ si capiūt̄ fiāt serui capiētiū. Et siłe statuit de oībus terris Soldano subiectis. Et addit ꝙ p̄ter penas p̄dcās sint ꝑpetuo īfames ⁊ ītestabiles.ita ꝙ nec testari valeāt. nec aliqd ex alieno testamēto ꝑcipe. nec ex testamēto uł ab intestato succedere.nec admitti ad publica officia. ⁊ oēs actꝰ legitimi sint eis penitꝰ intdicti.⁊ ꝙ pꝰq₃ de ħ ꝯstiteīt debēt publice denūciari. ⁊ oīa eorū bona ad fiscuȝ deuolui.ħ ī p̄dicta decre. Que tn̄ ītelligebat̄ reuocata ꝑ ꝓhemiū sexti.ſ₃ tn̄ pꝰ factū sextū īfra ānū papa Bonifacius īnouauit eā ī q̈dā extrauag.q̄ icipit. Cōtra illos.Pꝰ ħ Clemēs qntꝰ etiā innouauit.⁊ pape absolutionē p̄terq₃ in mortꝭ articulo reſuauit in extrauag.que incipit. Multa mentꝭ. De treug obseruādis etiā saracenis. vide.ī. treuga.

¶ Vtrꝝ titꝰ gētiliū siue paganoꝝ sint tolerādi.R°. ſm Tho. sc̄da sc̄de.q.10. Licȝ ecc̄lia titꝰ ⁊ festa iudeoꝝ agi toleret.titꝰ tn̄ gentiliuȝ nō toleraret. nisi forte ꝓpt̄ scādalū vitādū.uł scisma.siue dissidiū.uł hꝰmōi malū sint aliqn̄ ad tēpꝰ talerādi titꝰ paganoꝝ uł etiaȝ hereticoꝝ. A .⁊ sic aliqn̄ ecc̄lia tolerauit.ut in sū.eo.ti.q.15. B

¶ Vtrꝝ liceat furari xp̄ianos q detinēt̄ a saracenis.uł liceat eis xp̄ianis detēd furari aliqd saracenis.ħēs s̄.furtū.§. plt.⁊ vlt. Quō etiā debeāt ad fidē induci regre s̄.iudeꝰ 3°. §.p̊. Itē ꝺ seruis saracenoꝝ dic sicut ꝺ seruis iudeoꝝ s̄. iudeꝰ z°. ꝑ totū. A .qa aliȷ̄ īfideles ⁊ hēretici ꝓhibēt̄ hr̄e ſuos xp̄ianos sicut ⁊ iudei.C.ne xp̄ia.mā.ī rub° ⁊ ī nig̊. B

¶ Saraceni in terrꝭ xp̄ianoꝝ nō sūt ꝑmittēdi facē publicā īuocatiōeȝ de nomīe Machometi.neq₃ ꝑegrīatiōes ad aliquē ī ꝑoꝝ tanq₃ ad sanctū.ut in cle. cedit.ex̄.eo. Vtrꝝ aūt liceat vti habitu īfideliū vide s̄.apostasia z°. §.fi.

SAtisfactio Pōt itelligi dupłr. Vno mō q̄ fit hōi.s.

cũ ſatiſfit ei de eo qđ qs illi tenet̃. ⁊ de
hac ſufficiãt q̃ dcã ſũt s̃. reſtitutio per
totũ. ⁊ h. i. §. 9°. Alia ē ſatiſfactio qua
ſatiſfit deo de pc̄tis. ⁊ de hac nũc dicē-
dum eſt.

Quid eſt ſatiſfactio? ℞° ſm Augꝰ.
Satiſfactio ē cãs pc̄tōꝝ excidē ⁊ earũ
ſuggeſtiōibꝰ aditũ nō indulgē. A . B
hr̃ de pe. diſ. 3. ſatiſfactio. B . Scđm
v̂o Anſel. li° 3°. cur deus hō. Satiſfacē
ē deo honorē debitũ reddē. Iſtas diſ-
finitiōes exponēs Pe. in 4°. diſ. 15. dic
ſic. Satiſfactio curat pc̄tã p̄terita recō
pēſando. ⁊ p̄ſeruat a futuris cauēdo.
Et iō pactũ p̄mũ diffinitur ab Anſel
mo. cũ dic. deo honorē debitũ. s. qui ꝑ
pc̄tm̄ ablatꝰ fuerat reddē. Sed ꝑ actũ
ſecũdũ diffinit̃ ab Augꝰ. s. cauſas exci
dere ⁊c. ꝑ q̃ fit p̄ſeruatio a futuris. Et
vocat cãs. s. ītrīſecas radices ex pc̄tō
relictas. Suggeſtiōes v̂o vocat oppor
tunitates extrīſecas. ut tempus. locũ.
⁊ hꝰmōi. A . Idē in ſũ. li° 3°. ti. 34°. q.
101. Ricar. v̂o. 15. diſ. 4. ſen. ſic dicit.
Satiſfactio ē ꝓ illata īiuria volũtaria
recōpēſatio ſm iuſticie eq̄litatē cũ ꝓ-
poſito nō ɔmittēdi nouã iniuriã. Vo
lũtaria dr̃. qa al' non ē ex caritate nec
meritoria. de pe. diſ. 7. nullꝰ. Scđm iu
ſticie eq̄litatē dr̃. qa niſi fiat ſm debi-
tũ iuſticie nō ē ad vitã valida. de pe.
diſ. 5. falſas. ⁊ c. frēs. Cũ ꝓpoſito ⁊c.
dicit̃. qa al' nō eſt pnīa ſ; deriſio. de pe.
diſ. 3. irriſor. B

Utꝝ hō poſſit ſatiſfacē de vno pc̄tō
ſine alio. ℞° ſm Tho. ī 4°. diſ. 15. Nō.
Nã oꝫ ꝙ talis ſit modꝰ ſatiſfactiōis q
ɔpetat ad tollendã offenſam. Offenſe
aũt ablatio ē amicitie reſtitutio. Et iō
ſi aliqd ſit qđ amicitie reſtitutiōeꝫ īpe
diat etiaꝫ apud hoīes ſatiſfactio eē nō
pōt. Cũ g° qđlibet pc̄tm̄ impediat ami
citiã caritatꝭ q̃ ē hoīs ad deũ. īpoſſibile
eſt ꝙ hō đ vno pc̄tō ſatiſfaciat alio re-
tēto. ſicut nec hoī ſatiſfacēt q ꝓ alapa
ſibi data ſe ei ꝓſternēt. ⁊ aliã ſimul da
ret. A . Cō. Pe. ut ī ſũ. eo. ti. q. 102. B

Utrũ ſatiſfactio fieri debeat ꝑ opa
penalia. ℞° ſm Pe. in 4°. ſen. diſ. 15.
Sic. qa ꝑ talia opa fit ſolutio emende
debite ꝓ offenſa p̄terita ⁊ fit p̄ſeruatō
a futura offenſa. Pene enī medicine q̃
dã ſũt. ut dic phs 2° ethicoꝝ. Et qdeꝫ
qñ pena ſatiſfactoria īdicit̃ ꝓpt emen
dã culpe p̄terite. ſic maiori culpe ma-
ior debet̃ pena. Qñ v̂o indicit̃ ꝓpt cau
telã culpe future. ſic aliqñ etiaꝫ miori
culpe maior īponit̃ pena. utputa in iu
uene fornicãte q̃ꝫ in ſene. Quis enī ſe-
nex magꝭ peccet. tñ iuuenis īdiget for
tiori retrahēte. Idē Tho. ea. diſ. A
Idē in ſũ. eo. ti. q. 103. ⁊ ſe. B

In qbꝰ opibꝰ ɔſiſtit ſatiſfactio? ℞°
ſm Ray. ī tribꝰ. s. in orōne. ieiunio. ⁊
elemoſyna. In p̊ ɔ̄ ſupbiã. In 2° ɔ̄ car
nis ɔcupiſcētiã. In 3° ɔ̄ auariciã. Un̄
Thob. 12°. Bona ē orō cũ ieiunio ⁊ ele-
moſyna. Et ut ait Pe. ad has reducũt̃
oēs alie ſatiſfactiōes. Nã vigilie pere-
grinatiōes. diſcipline. abſtinentia. ⁊
oīa opa carnē affligētia reducũt̃ ad ie
iuniũ. Opa aũt miſericordie corpalis
ad elemoſynaꝫ. Opa v̂o miſericordie
ſpũalis ad orōnē. A . Meliꝰ dicēt opa
ſpũalia. Hec. n. reducũt̃ ad orōnē ſm
Pe. ⁊ ī ſũ. eo. ti. q. 105. vbi h̄ oīa notãt̃
B . Et ꝑ ieiuniũ ordinat̃ hō ī ſeipo. ꝑ
elemoſynã ad ꝓximũ. ꝑ orōnē ad deũ
Item fit ſatiſfactio de bonis exteriori-
bus ꝑ elemoſynã. de bonis corpis per
ieiuniũ. de bonis aīe ꝑ orōnē. A . Ad
dit Ray. Pōt etiã dici ꝙ ſatiſfactio cō
ſiſtit ī duobꝰ. s. ī largitiōe elemoſyne.
⁊ carnis maceratione. Et tũc ſm glo.

eius sub carnis maceratiōe ꝯphendit
etiā oratio. ut ſin dcā. q. 105. B
Qualit elemosynaꝝ largitio sit sa-
tisfactoria? Rᵒ ſm Tho. in 4ᵒ. dis. 15.
Illaꝝ elemosynaꝝ largitio ad quā qs
al tenet nō ē ps satisfactiōis ſ pambu
lum ad ipā. Ille vō elemosyne ad q̄s
qs al nō tenet pn̄t esse satisfactorie cū
sint opa bona et penalia. qd exigit ad
opꝰ satisfactoriū. A. Idē in sū. eo. ti.
q. 106. Bonauētura vō sup eadē dis.
15. dic ꝙ h ē veꝝ de rigore iusticie. qa
non videt satisfactoriū id ad qd qs al
tenet. ſ credit ꝙ dīne mificordie beni
gnitas tāta ē ꝙ totū acceptat 7 q̄si pro
nihilo saluat nos. B
Utꝝ flagella qbꝫ a dño in hac vita
flagellamur sint satisfactoria. Rᵒ ſm
Tho. in 4ᵒ. dis. 19. Si flagella fiāt aliq
mō ipsiꝰ patiend inq̄tū. s. ea acceptat
ad purgationē pctōꝝ eis vtēs patiet.
sic rōnē satisfactiōis accipiūt. Si autē
patiēs eis p impatiētiā oīo dissentiat.
tūc nō efficiūt aliq mō ipsiꝰ. 7 iō non
hn̄t rōnē satisfactiōis. ſ vindicatiōis
tm̄. A. Idē in sū. eo. ti. q. 109. B
Quid sit magis satisfactoriū an ele-
mosyna uel orō uel ieiuniū? Rᵒ scd̄m
Tho. vbi s̄. Elemosyna īcludit ī se ora
tionē 7 ieiuniū duplici rōne. pᵒ qa ele
mosyna eū cui dat ꝯstituit debitorem
ad orādū. 7 ieiunādū. 7 ad alia bona
q̄ pōt faciendū ꝓ eo q dedit. 2ᵒ qa ele-
mosyna ꝓpt deū data ē q̄i q̄dā oblatō
deo sacta. Un̄ phs dic 4ᵒ. ethicoꝝ ꝙ do
na hn̄t aliqd sile deo sacratū. Oblatio
aūt ipa deo facta vim orōnis hꝫ. Item
inq̄tū bona exteriora ad corpis cōser-
uationē ordināt. subtractio exterioꝝ
bonoꝝ p elyā q̄si v̄tute ꝯtiet ieiuniū
q̄ macerat corpus. Silr etiā orō v̄tute
ꝯtinet ieiuniū. qa extēsio intellectꝰ ad
deū debilitatē corpis parit. Un̄ elemo
syna ꝯpletiꝰ habꝫ vim satisfactiōis q̄
orō. 7 orō q̄ ieiuniū. Et iō dr. i. Thi-
mot. 4ᵒ. Corpalis exercitatio ad mo-
dicū vtilis ē. pietas aūt ad oīa valet.
Et ꝓpt h elya magis indicit ut vtlis me
dicina pctī q̄ alia. Luc. xiᵒ. Date ele-
mosynā 7 oīa mūda sūt vob. Daniel
4ᵒ. Pctā tua elemosynis redime. Et
Thob. 4ᵒ. Elemosyna ab oī pctō libe-
rat. A. Idē i sū. eo. ti. q. 124. B
Utꝝ restitutio sit ps satisfactiōis.
Rᵒ ſm Pe. in 4ᵒ. dis. 15. Aliqd pōt dici
ps satisfactionis duplr. Uno mō oē il-
lud qd ad debitā satisfactionē exigit.
7 sic restitutio ē ps satisfactiōis. Alio
mō illud solū in q̄ ꝯsistit satisfactio. 7
sic restitutio non ē ps satisfactiōis. qa
restitutio dic tm̄ cessationē ab iīuria.
ſ est fundamētū 7 q̄i pambulū ad sa-
tisfactionē. A. Idē ī sū. e. ti. q. 124. B
Utꝝ vnꝰ ꝓ alio possit satisfacē. Rᵒ
ſm Pe. vbi s̄. Duplex ē effectꝰ satisfa-
ctiōis. Unꝰ solutio debiti pctōꝝ pce
dentiū. Alr excisio cāꝝ pctōꝝ sequen-
tiū. Et qdē q̄ ad hūc secūdū effectū cō
stat ꝙ vnꝰ ꝓ alio nō pōt satisfacē. Qr̄tū
vō ad pmū distiguedū ē. qa si qs īpo-
tens ē p se satisfacē tūc aliꝰ q ē ī carita
te pōt ꝓ eo satisfacē. sicut etiā cōfiteri
ut s̄. ꝯfessio pᵒ. §. 6ᵒ. Si vō ē potēs tūc
oꝫ ꝙ ipemet satisfaciat ꝓ seipo. Pōt tn̄
iuuari p aliū. Et addit h Tho. ꝙ etiā
si sit potēs aliꝰ posset ꝓ eo satisfacē. sed
nō ē pmittēdū ut aliqs ꝓ alio satisfaci
at nisi defectꝰ aliqs appareat ī penitēte
ul corpalis p quē īpotēs sit ad sustinē
dū. ul spūalis p quē non sit ꝓmptꝰ ad
portandū pniā. A. Et h cāu ei pnia
nō vr ꝓdesse nisi aīū paratū habuerit
ad faciēdū qd sibi a sacerdote in pnia
iuste fuerit iīūctū. qa ad h obligatur.

ex̄ de pe. ⁊ re. oīs. Nam pfecta pnīa co
git pctōrē oīa libent̄ sufferre. ꝺ pe. diſ.
i. pfecta. Jō clarioꝛ vr̄ snīa Pe. q̄ etiaꝫ
ponit̄ simul cū dcō Tho. ī sū. eo. ti. q.
129. Nā nccē ē ꝙ hō recognoscat pecca
tū suū saltē p aliquē actū satisfactiōis
exterioꝝ. al̄ nō videt̄ ī vitate dolē. Vn̄
⁊ Johel. 2°. dic dn̄s. Cōuertimi ad me
ī toto coꝛde vr̄o. ī ieiunio. ⁊ fletu. ⁊ plā
ctu ⁊c̄. Ad h̄ etiā facit de pe. diſ. i. non
sufficit. Vn̄ ⁊ Ricar. sup 4°. sen. diſ. 15
dic. ꝙ ī lege cōi f̄m oēs nūq̄ȝ dimittit̄
actuale pctm̄ moꝛtale sine aliq̄ satisfa
ctiōe. qa sp ad h̄ reqrit̄ actꝰ penitēdi. ī
q̄ pncipalioꝛ ps satisfactiōis ꝯsistit. ⁊
ꝙ de lege cōi ꝓ moꝛtali actuali cū satis
factiōe meriti xp̄i requirit̄ aliq̄ satisfa
ctio penitend. nō ꝓpt̄ impfectiōeꝫ me
riti xp̄i. ſ; qa deꝰ vult. ⁊ ꝓpt̄ sui bono
rem ⁊ nr̄m bonū ut ꝓ his q̄ voluntate
ꝓpa ꝯmittimꝰ uel omittimꝰ. volūtate
ꝓpa satisfactionē aliquā faciamꝰ. Iteꝫ
Scotꝰ sup. 15. diſ. 4. sen. idē sentit sub
dens. Si arguis. Cōtritio pōt delē qd
cūq̄ȝ pctm̄. igit̄ ꝓ nullo coꝛrn̄det alia
satisfactio ꝓpa. Nō seqt̄. qa ꝯtritio in
cludit aliquā satisfactiōeꝫ saltē ī voto
⁊ licꝫ qn̄q̄ȝ sit intēsa ita ꝙ sufficiat ⁊ sa
tisfaciat ꝓ tota pena. p̄ceptū tn̄ ꝺ pena
īfligēda nō ē irrōnabile. qa cōtritio n̄
est nisi satisfactio pticulaꝝ. p̄cepta vō
gnālia dant̄ ꝓpt̄ remedia gnālia. ⁊ f̄m
illas ꝯditiōes q̄ inueniūt̄ in hoīb; ut
in pluribꝰ.

Vtꝝ satisfactio possit fieri p opa ex̄
caritatē facta. Rꝰ f̄m Tho. ⁊ Pe. vbi
s̄. Nō. nā satisfactio ē amotio offense
⁊ restitutio amicicie. Hoc aūt nō pōt
fieri sine grā ⁊ caritate. Vn̄. i. Coꝝ. 13°.
Si distribuero ī cibos pauperū oēs fa
cultates ⁊c̄. caritatē aūt non habuero
nihil mihi ꝓdest. Talia enī opa nō sūt
accepta deo. ⁊ lꝫ hō nō hēat certitudi
nē ꝙ sit in caritate. ⁊ p ꝯn̄s certꝰ eē nō
possit de satisfactiōe ꝓpt̄ qd dr̄ Ecci.
5° De ꝓpiciatu pctōꝝ noli eē sine me
tu. tn̄ sufficit certitudo ꝓbabil̄ ꝯiectu
re. A . Nā gl̄ia nr̄a h̄ ē testīoniū con
sciē nr̄e. 2. Coꝝ. p̄. Et idē qd h̄ notat̄
in sū. eo. ti. q. 130. Et addit Pe. ꝙ satis
factio etiā nō pōt fieri p opa in carita
te īchoata ſ; nō pfecta. qa nō pōt eē ali
qd opꝰ meritoꝛiū sine intētiōe bona.
Hic aūt bona intētio nō cōtinuat̄ nec
f̄m actū nec f̄m habitū. Iteꝫ qa illud
qd fit in pctō opus moꝛtuū est. ut in
sū. eo. ti. q. 131. B

Vtꝝ satisfactionē īiūctā ſ; in pctō
moꝛtali expletam nccē sit iterare. Rꝰ
f̄m Tho. vbi s̄. Aliq̄ satisfactiōes sunt
ex qb; manet aliqs effectꝰ ī satisfaciē
tib; etiā pꝰq̄ȝ actꝰ satisfactiōis trāsijt.
sicut ex ieiunio manet coꝛpis debilita
tio. ⁊ ex elemosynis largitis substan
tie diminutio. ⁊ sic de silib;. Et tales
satisfactiōes in pctīs facte nō oꝫ ꝙ ite
rent̄. qa ad illud qd de eis manet p pe
nitētiā sequētē accepte sūt. Satisfacti
ones aūt q̄ nō relīquūt aliquē effectū
in satisfaciēte pꝰq̄ȝ actꝰ trāsijt oꝫ ꝙ ite
rent̄. sicut de oꝛōne ⁊ silib;. Actꝰ auteꝫ
īterioꝛ. A . i. doloꝛ de pctīs. B . q to
talit̄ trāsijt nullo mō viuificat̄. ſ; oꝫ ꝙ
iteret̄. Idē Al. Addit aūt xb. ꝙ talis te
net̄ ad suscipiēdā postea pnīaꝫ siue sa
tisfactionē. nō tn̄ ē ei īponēda postea
pnīa tāta quāta si nulla fuisset īposita
qa p̄sumēdū ē ꝙ ꝓpt̄ illa īiūcta q̄ fecit
licꝫ ex̄ caritatē dn̄s maioꝛē ꝯtritiōeꝫ ei
dederit. A . Iste xb. vr̄ sentire ꝙ pnīa
in pctō moꝛtali facta sit īdifferent̄ ite
rāda. ſ; ꝙ ꝓpt̄ rōnē ab eo dictaꝫ possit
diminui. Pe. etiā vr̄ sentire ꝙ silr̄ sit
iterāda. ut in sū. eo. ti. q. 132. vbi scd̄m

eũ dicit̃ ꝙ satisfactio ĩ mortali peccato
facta ꝑ sequentẽ pñiam nõ incipit va
lere. qa talia opa a caritate nõ sũt elici
ta nec impata. ⁊ iõ ab ea nõ viuificãt̃.
Idẽ Ricar. 15. dis. 4. sen. q etiã non vr̃
approbare quo ad h̃ oriam qualitatis
rerũ de qbꝫ fit satisfactio dicens. ꝙ cũ
deus bonorũ operũ nr̃orꝫ non egeat.
opa hoĩs nõ acceptat tãq̃ꝫ remunerati
one digna ul' satisfactoria nisi acceptet
opantẽ. Unde ⁊ Gen̄. 4°. pus dicitur.
Respexit dñs ad Abel. ⁊ postea subiũ
git̃. ⁊ ad munera ei⁹. demõstrãdo acce
ptionẽ munerꝝ ex acceptiõe ꝑsone. et
reprobationẽ ex ei⁹ reprobatione. ut
etiã dicit Aug⁹. in li° de pñia. ⁊ de pe.
dis. 5. cõsideret. ibi. Semp offerat deo
mentẽ ⁊c. Ad h̃ etiã. i. Cor. 13°. ibi. Et
si distribuero in cibos pauperũ oẽs fa
cultates meas ⁊c. Scot⁹ võ sup eadeꝫ
dis. dic ꝙ ista sñia videt̃ nimis dura ꝯ
pctõres. ⁊ occasio maiorꝫ obstinatiõis
Si enĩ iste hodie vere penitẽs ⁊ humi
lit̃ recipiẽs satisfactionẽ puta ieiuniũ
triũ dierꝝ cras recidiuet ĩ mortale. ⁊ ꝺ
illo nõ penitẽs secũdo die ieiunat qa
sibi impositũ est. si dicat qs ꝙ ieiuniũ
istud secũde diei nõ est aliqua satisfa-
ctio exterior. magna occasio ẽ inducẽ-
di istũ iam lapsũ ut secũda die nõ ieiu
net. ⁊ ꝑ ꝯsequẽs ad nouũ pctm̃ morta
le. qa trãsgrediẽdo pñiam illã a sacer
dote receptã videt̃ peccare mortaliter
cũ sit trãsgressio precepti ecclie ⁊ vica-
rij dei in isto actu. Ex h̃ posset formari
talis rõ. Si p⁹ lapsũ ⁊ añ pñiaꝫ nouã
nõ exequit̃ satisfactionẽ ꝑstinã sibi ĩ-
positã peccat mortalit̃ nouo peccato.
Igit̃ si exequit̃ bñ facit. qa facit actum
obediẽtie. Sꝫ h̃ non facit nisi inq̃ꝫtũ il
lud ẽ sibi impositũ ut ꝑs satisfactiõis.
g̊. Dico igit̃ sine ꝑiudicio ꝙ qui semel
vere penitet ⁊ recipit pñiam uel satis-
factionẽ cõdignã sibi impositã ab ec-
clesia claue nõ errãte. q̃ꝫtũcũq̃ꝫ postea
recidiuet. nũq̃ꝫ tenebit̃ nisi ad illã vni
cam satisfactionẽ implendã. ⁊ si eam
impleat in caritate melius est. qa non
tm̃ soluit penã ꝫ etiã meret̃ grãm. Sꝫ
si impleat eã volũtarie ex̃ caritatẽ. sol
uit penã sed nõ meret̃ grãm. Si auteꝫ
ipsa ab eo extra caritatẽ exigat̃. soluit̃
quidẽ pena licꝫ ipse non soluat. ⁊ in p̊
quidẽ est satisfactio simpl'r. qa recõci
liãs ⁊ placãs. In 2° aũt est satisfactio
qa volũtaria redditio. ꝫ nõ simplicit̃.
qa nec recõciliãs nec placãs. In 3° aũt
est satisfactio vltra quã non exigit̃ vl
terior pena. Ex 2° sequit̃ ꝙ si magnã
ꝑtem satisfactiõis ĩposite qs fecit ex̃ ca
ritateꝫ. nõ ẽ iterato ĩponẽda pñia seu
satisfactio pro ꝑmo pctõ de quo peni-
tentiã expleuit in pctõ mortali ⁊ post
iterũ penitet. qa de pctõ satisfecit lꝫ ex̃
caritatẽ. ꝫ tm̃ de nouis peccatis que fue
rũt cã. qa illa satisfactio fuit mortua.
Et si arguas. Fuit mortua. g̊ non satis
factio. Nõ sequit̃ nisi ꝙ nõ est recõci-
lians ⁊ placãs ĩ amiciciã. Et si arguas
Igit̃ nõ satisfactio. nõ sequit̃. qa suffi-
cit deo ꝙ aliqs volũtarie soluat penaꝫ
debitã ad punitionẽ pctĩ ꝯmissi. lꝫ nõ
reconciliet̃ in amicicia. quod patet in
actibus humanis. Si enĩ alicui offen-
se in regẽ correspondeat ꝑcise ꝭm legẽ
abcisio manus. si isti etiã ĩuito abscin
datur man⁹ satis patitur ⁊ regi satisfit
sufficient̃. qa ꝭm iusticiã nõ ab eo exi
gere vult vlteriorẽ penã. ⁊ tñ nõ reci-
pit eũ in grãm ⁊ in amiciciaꝫ. Multo
igit̃ magis posset sufficẽ pro punitione
culpe si aliqs debitã sibi infligẽt penã
licꝫ nõ ad grãm ul' amicitiã iudicis of
fensi. Ex 3° mẽbro posset dici ꝙ talis si

ꝑpt̃ nouū peccatuꝫ in qd̓ recidiuauit
dānetur anteq̃ȝ totā pniāȝ cōpleuisset
punietur in inferno tpaliter pena cor-
respondēte illi q̄ non fuit hic soluta. ⁊
post aliqd̓ tēpꝰ nō puniet̃ aliqua pena
ꝓ illis pctīs ꝓ quibꝫ fuit pnīa illa īpo-
sita sicut ⁊ de veniali. quia moriens in
pctō veniali simul cū mortali non pu
nietur eternalit̃ ꝓ veniali. ut dicet̃. ī.
Et eodē mō in ꝓposito. Ex quo. n. ſm
plenā iusticiā punitiuā semel ē impo
sita pena tpalis isti d̓ pctō ꝓ quo vere
penituit. nūq̃ȝ isti ꝓ isto pctō debetur
nisi pena tpalis. ⁊ illa soluta nulla alia
Hec Scotꝰ. Ad cōcordiā oīuȝ pōt dici.
ꝙ aut satisfaciendū ē ꝓximo aut deo.
p̃ cāu in quocūq̃ȝ statu fuerit facta suf
ficit. Nō enī interest ꝓximi cuiꝰ meriti
fuerit satisfaciens. Propterea ⁊ bona fi-
des nō patit̃ ut bis ab eodē idē debitū
exigat̃. ff. de re. iur. bona fides. 2° cāu
dicēduȝ ꝙ satisfactio pnīalis respectu
quātitatis posita ē in arbitrio sacerdotis
ut s̃. pnia 2°. §. p̊. Unde post aliqualē
pniam sine qua regularit̃ oīo fieri nō
pōt. ut s̃. §. 9°. cū additiōe. a volūtate
cōfessoris depēdet vtrū satisfactio ex̃ ca
ritatē facta debeat iterari uel nō. ⁊ si d̓
eius volūtate cōstat stamꝰ illi. ꝙ si nō
cōstat recurrimꝰ ad cōiecturas. Un̄ si
iniūcta pnīa nō relinqt post se aliquē
effectū. sicut est orō. nō ꝓsumit̃ impo
sita ad satisfactionē pene. ſ ad īpetra-
tionē recōciliatiōis seu grē remissiue
que hrī non pōt nisi ꝑ opa facta in ca-
ritate. Jō hꝰmodi pnia debȝ tāq̃ȝ inua
lida q̊ ad hʒ iterari. Silr̃ vr̃ iterāda qn̄
pctm̄ ānullat effectū īiūcte pnīe. sicut
⁊ visitare loca indulgentie ad que in-
utilit̃ accedit q est extra caritatē. Jō il
luc accedē videt̃ talit̃ iniūctuȝ ut n̄ sit
inutile sed ex eo sequat̃ effectꝰ. nisi cō
staret sacerdotē illud iniūxisse potius
ad penā ꝑegrinatiōis q̃ȝ indulgētie ac
q̄sitioneȝ. Si v̊o iniūcta pnīa relinqt
post se aliqueȝ effectū rerū seu corꝑis
diminutiuū. ꝓsumit̃ īiūcta ad satisfa
ctionē pene q̄ pōt etiā ex̃ caritatē fieri
ut dic Scotꝰ. Ideo nō est necē iterari
ſm eūdē. ⁊ Tho. nisi pnīa hꝰmōi eēt
valde ꝑua respectu ꝑsone penitentis et
pctōꝝ ab ea cōmissoꝝ. Nā tā parua pe
nitētia nō videt̃ iniūcta ad satisfacti-
onē pene ſ ad impetrationē grē remis
siue que extra caritatē haberi nō pōt.
Propterea illā necesse est iterari scd̓m
Ricar. Et sic doctores cōcordāt. Et ex
his pōt colligi ꝙ ad vitādū dictas am
biguitates debȝ prudens sacerdos pe-
nitēti aliquam iniūgere satisfactioneȝ
quā statī exequat̃ v̊isimilr̃ ī statu grē
⁊ exinde quo ad reliquā satisfactiōeȝ
quā successiue agere debȝ. ⁊ ei declara
re vtrū debeat illā iterare si ex̃ caritateȝ
egerit. Et licȝ in aliquo cāu satisfactio
iterari debeat si extra caritatē fiat pre-
tactū est. tamē hoc ⁊ quodcūq̃ȝ aliud
bonū etiā extra caritatē factū valet et
vtile est ad multa. de pe. dis. 5. falsas.
⁊ notat Ricar. 4° sen. dis. 15. B. Et
nota ꝙ non est in pctō mortali qui est
contritus. ut s̃. cōtritio. §. plt. Multa
que pertinēt ad satisfactioneȝ vide s̃.
elemosyna. Itē ieiuniū. Item oratio.
Item penitentia 2°.

Scandalum

quid sit? R° scd̓m Tho. scd̓a
scd̓e. q. 43. Sicut Hieronymꝰ dic sup
illud Math. 15°. Scis quia pharisei au
dito verbo hoc scandalizati sūt. quod
greci scandalū dicunt. nos offensionē
uel iniuriā uel impactioneȝ pedis pos-
sumꝰ dicere. Contingit enī quādoq̃ȝ

ꝙ aliqs obex ponit᷑ alicui in via corpo
rali cui ĩpingẽs disponit᷑ ad ruinã. et
talis obex dicit᷑ scandalũ. Et silr̃ in
ꝓcessu vie spũalis cõtingit aliquẽ dis-
poni ad ruinã spũalez ꝑ dictũ uł factũ
alteri⁹ inq̃ʒtũ. s. aliqs sua admonitiõe
uel inductiõe aut exẽplo trahit alteꝝ
ad peccandũ. ⁊ h̾ ꝓpe dicit᷑ scandalũ.
Nihil autẽ ſm ꝓp̃am rõnem disponit
ad spũalẽ ruinã. nisi qđ habet aliquez
defectũ rectitudĩs. qa id qđ est ꝑfecte
rectũ magꝭ munit hoiem cõtra casũ q̃ʒ
ad ruinã inducat. Et ideo cõuenient᷑
dicit᷑ ꝙ scandalũ est dictũ uel factum
min⁹ rectũ p̃bens alteri occasionẽ ru-
ine. Et hec diffinitio sumitur ex glo.
Math. 18°. A . Eandẽ diffinitionẽ po
nit Nico. de lira. sup ꝑ̊s. 49°. B . Scã-
dalũ tamẽ aliqñ sumit᷑ large ꝓ quoli-
bet impedimẽto. Math. 16°. Scãdalũ
mihi es.

Utꝝ scãdalũ sit pctm̃. Rñ° ſm Tho.
vbi s̃. Duplex ẽ scandalũ. s. passiuũ ĩ
eo q scãdaliçat᷑. ⁊ istud ſꝑ ẽ pctm̃. Nõ
enĩ scandaliçat᷑ nisi inq̃ʒtũ aliq̃lr̃ ruit
spũali ruina q̃ est pctm̃. Aliud ẽ scan-
dalũ actiuũ. s. qđ ẽ in eo q scãdaliçat.
⁊ h̾ est etiã semꝑ pctm̃. qa uel op⁹ qđ
facit pctm̃ ẽ. uł etiã si nõ ẽ pctm̃. saltez
hab; pcti siue mali sp̃em. iõ dimitten-
dũ est ꝓpter ꝓximi caritatem ex qua
vnusq̃sq; conat᷑ saluti ꝓximi ꝓuidere.
Et sic q nõ dimittit ꝯtra caritatẽ agit.
A . Vn̄ ⁊. i. ad Thessał. vlt̃. dr̃. Ab oĩ
specie mali abstĩete vos. Et facit ex̃ de
vita ⁊ ho. cle. cũ ab omni. B . Sʒ tñ
scandalũ patiend̾ põt eẽ sine pctõ agẽ
tis. utputa cũ aliqs scandaliçat᷑ đ his
que aliqs bñ facit. ⁊ que sp̃em mali ñ
habẽt. A . qa h̾ casu nõ ẽ scãdalũ acti
uũ sed passiuũ. s. qa nõ ꝓcedit ex fcõ
agend̾. ſ ex passiõe ⁊ culpa patiend̾. de

quo Math. 15°. circa scãdaliçatos pha-
riseos dicit᷑. Sinite illos qa ceci sũt ꝛc.
Et non solũ a pctõ uel a sp̃e pctĩ absti-
nẽdũ ẽ ad remouẽdũ scãdalũ. ſ qñq;
etiã a licitis. ut patʒ in sequẽtibꝫ. B
Itẽ scãdalũ agend̾ potest esse sine pctõ
patiend̾. ut cũ quis ĩducit aliuz verbo
uel facto ad pctm̃. Iste qdez q̃ʒtũ est de
se scandaliçat. sed si alius non cõsentit
immunis est a peccato.

Utrum scandalum sit speciale pec-
catum. Rñ° scđm Tho. scđa scđe. q. 43.
Scandalum passiuũ. s. in eo qui scan-
daliçatur non potest esse speciale pec-
catuz. quia ex dicto uel facto alterius
aliquem ruere contingit scđm quod-
cũq; genus peccati. nec ipsa sumptio
occasionis dat specialem rationez pec-
cati. Scandalum vero actiuũ. s. in eo
qui scandaliçat potest sumi dupliciť.
s. per se et per accidens. Per accidens
quidez quando est preter intentionez
agentis. utputa quãdo aliquis facto
suo uel verbo inordinato non intẽdit
alteri dare occasionem ruine. sed solũ
satisfacere sue voluntati. ⁊ sic scanda-
lum non est speciale peccatũ. quia qđ
est per accidens non ꝯstituit speciem
sed est circũstantia aggrauans. s. qđ
in publico fit. Per se vero est scanda-
lum actiuũ quando aliquis inordina
to suo dicto uel facto intẽdit aliũ tra-
here ad peccatum. ⁊ sic ex intentione
specialis finis sortitur rationem speci
alis peccati. Finis enim dat speciem ĩ
moralibus. A . Idem in sum. li° 3°.
ti. 30. q. 3. Et. §. precedens habet᷑ eo.
ti. q. 2. B

Utꝝ scãdalũ sit pctm̃ mortale. Rñ°
ſm Tho. vbi s̃. Scandalũ passiuũ põt
esse veniale quasi habens impactiõnẽ
tm̃. puta cum aliquis ex inordinato

303

dicto uel facto alteri⁹ cōmouet̄ motu pcti venial̄. Qn̄q; vō ē pct̄m mortale q̄si habēs cū impactiōe ruinā. puta cū aliqs ex iordiato dcō ul̄ facto alteri⁹ pcedit ad pct̄m mortale. Scādalū autē actiuū si sit p accn̄s. pōt eē qn̄q; veniale. puta cū aliqs ul̄ actu; pcti venialis ɔmittit. uel actū q nō est fm se pct̄m. ꝭ hab; aliquā spēm mali cū aliq̄ leui ī-discretiōe. Qn̄q; vō est pct̄m mortale siue qa cōmittit actū pcti mortal̄. siue qa ɔtēnit salutē proximi. ut pro ea cō seruāda nō ptermittat facē qꝺ sibi libuerit. Si vō sit p se. puta cū itēdit in ducē aliū ad peccādū. si qde; intēdit inducē ad peccādū mortalit̄. est pct̄m mortale. ꝛ silr̄ si itēdat iducē ad peccādū venialit̄ p actū pcti mortal̄. Si vō intēdat iducē ad pct̄m veniale p actū pcti venialis ē pct̄m veniale. A. Idē in sū. eo. ti. q. z. B

Utꝝ bona spūalia sint propt̄ scādalū dimittēda. R̄ꝰ fm Tho. vbi s̄. Que dā bona spūalia sūt ꝺ nccītate salut̄ q̄ ptermitti non pn̄t sine pctō mortali. Manifestū ē aūt q̄ null⁹ debet peccare mortalit̄ ut alteri⁹ pct̄m ipediat. quia qlib; plus tenet̄ sibi q̄; alteri. ꝛ iō ea q̄ sūt de nccītate salut̄ ptermitti non debēt propt̄ scādalū vitādū. In aliis aūt spūalib⁹ bonis q̄ nō sūt de nccītate salut̄ videt̄ distiguēdū. qa scādalu; qꝺ ex eis aliqn̄ ořit̄. qn̄q; ex malicia procedit. cū. s. aliq volūt h⁹mōi bona spiritualia ipedire scādalū ɔcitādo. ꝛ hꝫ ē scādalū pharisæoꝝ q de doctrina xp̄i scādaliçabant̄. qꝺ esse cōtēnendū xp̄s docet. Math. 15. Qn̄ vō scandalū procedit ex infirmitate uel igͣrantia. ꝛ h⁹modi scādalū ē pusilloꝝ. ppt̄ qꝺ spūalia opa sūt occultāda uel intꝺū etiam differēda vbi piculū nō iminet q̄usq;

reddita rōne h⁹mōi scādalū cesset. Si aūt p⁹ redditā rōnē duret. iā videt̄ q̄ q inde scādalū sumit nō ex ignorātia ꝭ poti⁹ ex malicia procedat. ꝛ sic propt̄ ipm nō sūt spūalia bona dimittenda. A. Con. Pe. ut i sū. eo. ti. q. 5. B

Utꝝ punitio pctōꝝ sit propt̄ scādalū dimittēda. R̄ꝰ fm Tho. scꝺa scꝺe. q. 43. Penaꝝ inflictio intātū h; rōnē iusticie inq̄tu; p eas pctā cohibent̄. Si aūt p inflictionē penaꝝ manifestū sit pluta ꝛ maiora pctā sequi. tūc penarū inflictio nō ɔtinebit̄ sub iusticia. ꝛ i hꝫ casu a pctōꝝ punitiōe cessandū est. ut dic Aug⁹. A. Hoc dcm̄ habet̄ dis. 50. ut constitueretur. B

Utꝝ a sacra doctrina propt̄ scādalū cessandū sit. R̄ꝰ fm Tho. vbi s̄. Circa doctrinā duo cōsideranda sūt. s. veritas q̄ docet̄. ꝛ ipse actus docēdi. quoꝝ pmū ē de nccītate salut̄. ut. s. ɔtrū veritati nō doceat ꝭ vitatē fm ɔgruētia; tpis ꝛ psonaꝝ proponat ille cui icūbit docēdi officiū. Et iō propt̄ nullū scandalū qꝺ seq videat̄ d; hō ptermissa veritate falsitatē dicē. A. Facit. zz. q. z. ne qs. cū duob⁹. c. se. ꝛ ex̄ de vsur. sup eo. B. S; ipe act⁹ docēdi int̄ elemosynas spūales ɔputat̄. de qb⁹ in se. §. dr. A. s. vtꝝ propt̄ scādalū sint dimittēde. A doctrina aūt qs etiā si hēat ex officio excusat̄ qn̄ propt̄ indispositionē audiētiū inutilis eēt. Dicit̄. n. Eccl. 3z. vbi ñ es audit⁹ ñ effūdas fmonē. Ad Betiā. xi. q. 3. qn̄. ꝛ nōt in dcā. q. 5. B

Utꝝ ipletio ɔsilioꝝ. largitio elyaꝝ ꝛ h⁹mōi opa misicordie sint ptermittēda propt̄ scandalū. R̄ꝰ fm Tho. vbi s̄. Quādo talia nō sūt de nccītate salutis. lic; propt̄ scādalū non sint simplr̄ dimittēda. sūt tn̄ interdu; occultāda ꝛ differenda propt̄ scandalū pusilloꝝ

q̊usq; reddita rōne scādalū cesset. A
.Nō tn̄ deb; qs facilis eē ad credēdū q̄
alij scādaliçent᷑ de bono ope. nec facile
ꝓpt᷑ metū scādali d; a bono cessare. cū
debeat p̄sumē ꝺ alijs poti⁹ q̄ sint boni
q̄ mali. Durāte tn̄ ꝯsciā q̄ alij scādali
çent᷑ ex illo bono. nō d; facē ꝯ ꝯsciam
ſm glo. Ray. ⁊ ī dcā. q. 5. B .Qn̄ āt
ꝯsilioꝝ obseruatio ⁊ īpletio opū mise
ricordie sūt de nccītate salutꝭ. ut p; in
his q iā vouerīt ꝯsilia. ⁊ ī his qbꝫ ex de
bito īminet defectibꝫ alioꝝ subuenire
uel in tpalibꝫ. puta pascēdo esurientē.
uel in spūalibꝫ. puta docēdo ig̊rantē. ⁊
h̄ siue fiāt h⁹mōi debita ꝓpt᷑ īiūctū of
ficiū. ut p; in p̄latꝭ. siue ꝓpt᷑ nccītatē
indigētꝭ. tūc eadē rō est ꝺ h⁹mōi sicut
de alijs q̄ sūt de nccītate salutꝭ. ꝺ qbus
s̄. dcm̄ ē. §. 5°. A .Idē ī dcā. q. 5. B
Vtꝝ correctio fratna sit ꝓpt᷑ scāda-
lū dimittēda. R° ſm Tho. scꝺa scꝺe.
q. 43. Correctio fratna ordīat᷑ ad emē-
dationē frīs. ⁊ iō ītātū ꝯputāda ē int᷑
spūalia bona inq̄ztū h̄ ꝯseq pōt. qꝺ nō
ꝯtīgit si ex correctiōe frat᷑ scādaliçet᷑. ⁊
iō si ꝓpt᷑ scādalū correctio dimittat᷑. n̄
dimittit᷑ spūale bonū. A .De h̄ latius
s̄. correctio 2°. p totū. B
Vtꝝ pctm̄ veniale sit ꝯmittēdū ꝓ-
pter vitādū scādalū. R° ſm Tho. vbi
s̄. Pctm̄ veniale ꝓpt᷑ vitādū scādalu;
nūq̄ ē faciēdū. Si enī faciēdū ē iā nō
eēt pctm̄. Nā ⁊ ꝯtingit aliqd ꝓpt᷑ ali-
quā circūstātiā n̄ eē pctm̄. qꝺ illa cir-
cūstātia sublata esset pctm̄ veniale. si-
cut v̊bū ociosū ē pctm̄ veniale quādo
absq; vtilitate dicit᷑. Si aūt ex cā rōna
bili ꝓferat᷑. nō ē ociosū neq; pctm̄ sim
plicit᷑. A .Dic clari⁹ q̄ nullū peccatu;
etiā veniale faciēdū ē ꝓpt᷑ vitādū scā
dalū. S; bn̄ ꝯtīgit interdū q̄ aliqd qꝺ
eēt de se pctm̄ si fiat ꝓpt᷑ vitādū scāda
lū. nullū ē pctm̄. ut ē ī exēplo ꝓposito
et p; p eūdē Tho. cui con. Pe. ⁊ Ray.
ut in dcā. q. 5. B
Vtꝝ tpalia sint ꝓpt᷑ scādalū dimit-
tēda. R° ſm Tho. vbi s̄. Distīguēdū
est. qa si tpalia sint nob̄ ad cōseruādū
ꝯmissa. sicut bona eccl̄ie ꝯmittūt᷑ p̄la-
tis. ⁊ bona cōia rei publice ꝯmittunt᷑
rectoribꝫ. taliū ꝯseruatio sicut ⁊ depo-
sitoꝝ īminet his qbꝫ ꝯmissa sūt ex ne-
cessitate. ⁊ iō non sūt ꝓpt᷑ scandalū di-
mittēda. sicut nec alia q̄ sūt de nccīta-
te salutꝭ. Vn̄ ⁊ btūs Tho. cantuariēsis
repetijt res eccl̄ie cū scādalo regis. Si
v̊o tpalia sūt talia quoꝝ nos sum⁹ dn̄i
dimittē ea tribuendo si penes nos ha-
beam⁹. uel nō repetēdo si apud alios
sint ꝓpt᷑ scādalū qn̄q; debem⁹ qn̄q; n̄.
Si enī ex h̄ scādalū oriat᷑ propt᷑ ig̊ran
tiā uel propt᷑ infirmitatē alioꝝ. qꝺ di-
xim⁹ eē scādalū pusilloꝝ. tūc uel tota
lit᷑ dimittēda sūt tpalia. uel alit᷑ scāda
lū sedandū. s. p aliquā admonitionē.
A .Vn̄ Aug⁹. li° ꝺ sermōe dn̄i ī mōte
dic. Dandū ē qꝺ nec alteri nec tibi no
ceat q̄ztū ab hoie credi pōt. ⁊ cū nega-
ueris qꝺ petit indicāda ē ei iusticia. ⁊
meli⁹ ei aliqd dabis cū iniuste petentē
correxeris. ut in sū. eo. ti. q. 6. vbi h̄ oīa
notant᷑. B .Si v̊o scādalū oriatur ex
malicia qꝺ ē scādalū pharisеoꝝ. tunc
ꝓpt᷑ eos q sic scādalū ꝯcitāt nō sūt tē-
poralia dimittēda. qa h̄ etiā nocēt bo-
no cōi eo q̄ daret᷑ malis occasio rapiē-
di. ⁊ nocēt ipsis rapiētibꝫ. qa retinēdo
aliena in pctō remanerēt. A .H̄ verū
nisi in aliq̊ casu spāli caritas aliud sua
deret. s. propt᷑ bonū pacis. ut pōt colli
gi ex dictꝭ s̄. bellū p̊. §. x°. nisi extrema
nccītas īminēt. Vn̄ ut ⁊ notat᷑ in dcā
q. 6. glo. Ray. dic. Si status meus uel
familie mee nō ē ī tuto si careā re mea

304

puta qa paup̲ sum ⁊ indigeo. ⁊ ero in
p̲iculo incidēdi in ī patiētiā aut mur-
muratione ꝯ̄ deū. nō teneoꝛ rem meā
dare. aut a repetitiōe cessare. cū debeā
pl⁹ me diligē ⁊ meos q̄ʒ ex̄neuʒ. ꝓpt̄ h̄
enī excusat̄ q̄ idigēs ab alio accipit ad
vsurā. Si aūt ī tuto sit stat⁹ me⁹ ⁊ fa-
milie mee. credo ꝙ debeā dare rē peti-
tā ꝓpt̄ h⁹mōi scādalū vitādū si credo
eū te illa bn̄ vsuꝝ. al̄ nō. qa esset dare
gladiū ī manu furiosi. B

¶ Vtꝝ cibꝰ sit dimittēd⁹ ꝓpt̄ scādalū
R̄ᵒ f̄m Tho. vbi s̄. Cibus nō ē totalit̄
dimittēd⁹ ꝓpt̄ scādalū. qa sumē cibū
est de nccitate salut̄. ꝫ talis cibꝰ bn̄ est
ꝓpt̄ scandalū dimittēdus. f̄m illud. i.
Cor̄. 8ᵒ. Nō mādūcabo carnē in et̄nū
ne frēʒ meū scādaliçem. A . Facit ad
p̄dicta quod dc̄m̄ est in. §. p̄cedēti. in
additione. B

¶ Vtꝝ debeam⁹ ꝓpt̄ scandalū vitare
iudiciū. R̄ᵒ f̄m Tho. scd̄a scd̄e. q. 43.
Sic dr̄ Math. 5ᵒ. volēti tecuʒ ī iudicio
ꝯtēdē ⁊ tunicā tuā tollē. dimitte ei et
palliū. Qd̄ ut dic Aug⁹. intelligēdū ē
f̄m p̄parationē aī. ut. s. hō sit paratus
p̄us pati iniuriā ul̄ fraudē. q̄ʒ iudiciuʒ
subire si h̄ expediat. q̄nq̄ʒ tn̄ non expe
dit. ut ī. §. xiᵒ. dc̄m̄ ē. Et sil̄r ē ītelligē-
dū illud apl̄i. i. Cor̄. 6ᵒ. Jā q̄dē oīo de-
lictū ē ī vob̄ ꝙ iudicia habet̄ int̄ vos.
Quare n̄ mag̅ ī iuriaʒ accipit̄! Quare
nō mag̅ fraudē patimini!

¶ Vtrū ꝓpt̄ scādalū dimittenda sint
ista t̄palia bona q̄ sūt debita ꝓ sp̄ūali-
bus. R̄ᵒ f̄m Tho. vbi s̄. Distīguēdū ē
qa aut tale scādalū ꝓcedit ex igr̄antia
siue īfirmitate alioꝝ. aut ex malicia.
Et si q̄dē ex igr̄ātia. tūc p̄nt nō accipi
uel differri. ut s̄. §. xᵒ. dc̄m̄ ē. q̄ īcipit.
Vtꝝ t̄palia. Vn̄ apl̄s semināns sp̄ūalia.
t̄palia stipēdia nō accepit. ne offendi-
culū daret euāgelio xp̄i. ut pʒ. i. Cor̄.
9ᵒ. Vitabat enī scandalū qd̄ ꝓcedebat
ex igr̄ātia gētiliū q̄ h̄ non ꝯsueuerāt.
Et iō ad tēp⁹ abstinēdū erat ut pri⁹ ī-
struerent̄ h̄ eē debitū. Et ex sil̄i causa
eccl̄ia abstīet a decimis exigēdis ī terr̄
in q̄bꝰ nō ē cōsuetū decimas solui. Si
v̄o scādalū ꝓcedat ex malicia. agēduʒ
est ut in dc̄ō. §. xᵒ. s̄. dicit̄.

¶ Pone ꝙ aliq̄s hʒ bonā ꝯsc̄iaʒ apud
deū. multi tn̄ de eo scādaliçant̄ hoīes.
vtrū sufficiat. R̄ᵒ f̄m Ray. Posset vi-
deri ꝙ sic. 2. Cor̄. p̄ᵒ. Gl̄ia n̄ra h̄ ē testi-
moniū ꝯsc̄ie n̄re. Itē. xi. q. 3. senti. Di-
cas tn̄ ꝙ q̄ʒtuʒ in se ē q̄libʒ dʒ niti satis-
facē alijs ītētiōeʒ suā ostēdēdo. ⁊ cām
⁊ spēm mali remouēdo. Nobis enim
nccīa ē vita n̄ra. alijs fama. xi. q. 3. nō
sūt. Si aūt ipi nolūt recip̲e satisfactio
nē parati sp̲ rep̄hēdē ⁊ nō imitari. do-
lere debēt ꝙ illi peccāt. ⁊ sufficit. xi. q.
3. int̄ v̄ba. A . Et ibi pʒ ꝙ ꝓ nob̄ de ta-
libꝰ debem⁹ gaudē. Dicit̄ enī ibi ꝙ si ī
ꝯsc̄ia n̄ra nō īueniat̄ malū qd̄ de nob̄
hoīes loquūt̄. ī magnā debem⁹ leticiā
ꝓsilire. Et idē qd̄ h̄ nōt̄ in sū. eo. ti. q.
7. B . Et h̄ idē hēs s̄. fama. §. p̄ᵒ.

Scientia est studiū clericoꝝ.

Q̄ clericus dʒ hr̄e sc̄iam sacre
scripture ⁊ aliaꝝ l̄raꝝ ⁊ negocioꝝ. ut s̄
ordinād⁹. §. 4ᵒ. Et sacrā q̄dē scriptu-
rā debēt scire clerici ad subditoꝝ aīas
informādas. 36. dis. c. 2ᵒ. §. ecce. ⁊ c. si
q̄s vult. Scl̄ares v̄o sc̄ias debent scire
ad eruditionē ut possint discernē veꝝ
a falso ⁊ p̲ eas hr̄e aditū ad sc̄iam pie-
tat̄. nō aūt ad voluptatem ⁊ delectati
onē. 37. dis. §. cū ḡ. Propt̄ h̄ statutum
est ut in certis ecclesijs habeatur do-
ctor ⁊ theologie et artium liberaliuʒ.
ut s̄. magister p̄ᵒ. §. p̄ᵒ. Et intelligas

de artib9 liberalib9.s.grāmatica pͥnci-
palit᷑.7 etiā3 dyaletica.7 rhetorica.qa
ille spālit᷑ erudiūt hoīes ad sciā3 pie-
tatis. Secus de arismetrica.musica et
astrologia.qa ille l3 ī se ɔtineāt vitatē
nō tn̄ ducūt ad pietatē.dis.37.si qs. A
Ibi nil dr̄ de rhetorica. B .Et tn̄ sciās
nūc dictas.qn etiā3 poeticas pn̄t aliq
qn̄q3 nō solū licite ꝯ etiā meritorie stu
dere.ut.s.errores gētiliū legēdo dete-
stent᷑.7 vtilia q̄ ī eis īueniūt᷑ ad adiu-
toriū sacre eruditiōis ɔuertāt.37.dis.
turbat.7.c.si qd veri.Nam 7 si qs ad
uersus mathēaticos velit scribē impe
rit9 matheseos.risui patebit.37.dis.q
de mēsa.Paul9 q̊q3 aplus aliq̄ philoso
phorū 7 poetaꝝ suis scriptꝭ indidit.ut
in dcō.c.turbat.Vn̄.i.Cor.15°. Menā
dri phi sniam ponit dicēs.Corrūpūt
bonos mores colloqa mala.Et ad Ti-
tum p̊ Epiminedis poete v̂siculū īdu
cit.Cretēses sp mēdaces.male bestie.
vētris pigri.Et ɔ̃ athenienses dispu-
tās Aratti poete testīonio vtit᷑ dicens
ꝺ deo.Ipsius enī 7 gen9 sum9.Act.17°.
Hiero9 etiā vsus ē v̂sib9 virgilij.ꝺ ɔse.
dis.5.nunq̄3. 7 auctoritate Galieni et
Ypocrat.de cōse.dis.5.ne tales.Item
Aug9 v̂sib9 Lucani.26.q.5.nec miꝝ.
circa pͥncipiū. A .Hec vera nisi ex stu
dio haꝝ sciaꝝ p̄termittāt᷑ vtiliora.qa
nō mediocrit᷑ errat q min9 bonū p̄fert
maiori bono.Et idē qꝺ h nōt᷑ ī sū.li°
3°.ti.5.q.i.ꝯm Ray.7 Vl. B .Debet
etiā cleric9 siue p̄lat9 hr̄e sciām negoci
orū tpaliū.ut hic.ī.§.4°.

Utrum clerici possint audire leges
aut phisicā.Re°.Pn̄t verūtn̄ nō cā cu-
piditaꝭ uł voluptaꝭ.ar.37.dis.c.p̊.et
c.legim9.p̊.et 2°.et.c.ideo.nisi sint de
illis de qb9 dcm̄ ē s̄.excoīcatō p̊.§.2°.
v̂.6°.7.§.3°.v̂.14°. A.Idē ī dcā.q.i. B

Quātā sciam d3 hr̄e psona eccłiasti
ca?Re°.Quilib3 p̄lat9 d3 hr̄e sciām lr̄a-
ture.7 si n̄ eminētē saltē ɔpetētē.Alit᷑
pōt remoueri.ex̄ de eta.7 q̄li.q̄3uis.7
ex̄ de renūcꝭ.nisi.ex̄ ꝺ elec.cū nob oli3.
Scia āt ɔpetēs vocat᷑ q̄ nccīa ē ad exe
cutionē cuiuscūq3 ordinis.sicut sacer
dos inq̄3tū deputat9 ē ad celebrādū di
uinū officiū tenet᷑ scire tātū ꝺ grāma-
tica ꝙ sciat v̂ba ɔgrue pferre 7 accētu-
are.7 ꝙ ītelligat saltē ad lr̄a3 ea q̄ legit
Inq̄3tū v̊o ē mīster sacroꝝ tenet᷑ scire
q̄ sit debita mā cuiuslib3 sacrī.7 modū
rite dispēsandi ea.Inq̄3tu3 v̊o ē doctor
tenet᷑ scire saltē rudimēta 7 articłos fi
dei p dilectiōe3 opanꝭ. A .i.fidē 7 opa
fidei.qa fides si nō h3 opa mortua ē ī
semetipa.Iacꝭ.2°.Et sic tenet᷑ scire pti-
nētia ad salutē.s.q̄ d3 agē.a qb9 debe-
mus cauē.7 quō a pctīs debem9 resur
gē. B .Inq̄3tū v̊o ē iudex cōscie tenet᷑
scire distīguē int᷑ leprā 7 nō leprā pec
catoꝝ.Con.Tho.ī 4°.dis.24.addēs ꝙ
ad epōs ptinet scire etiā ea q̄ difficul-
tatē in lege dei faciūt uel facē pn̄t. A
Idē nōt᷑ in sū.eo.ti.q.2.ꝯm Vl.Ray.
Pe.Al.7 Tho.vbi etiā pōt colligi ꝙ id
q ꝺ dr̄ de sacerdote h3 locū etiā in alijs
clericꝭ ut debeāt scire ptinētia ad offi-
ciū suū.7 sic saltē scire grāmaticam 7
cetā.ut dcm̄ ē inq̄3tū ad eos ptīet ꝯm
grad9 eoꝝ.De scīa aūt ɔfessoꝝ dcm̄ ē s̄
ɔfessor 2°.§.3°.ī additiōe.S3 7 scłares
tenēt᷑ scire ad eoꝝ salutē ptinētia 7 ha
bē ɔpetētē noticiā mysterioꝝ salutꝭ 7
articuloꝝ fidei.7 sacroꝝ eccłie.ut s̄.fi-
des.7 eoꝝ q̄ eis ānectūt᷑.s.opū fidei.ut
dcm̄ ē s̄.videl3 q̄ agē debēt.ad q̄ ptīet
noticia p̄ceptoꝝ coīu3. A qb9 debēt ca
uē ad q̄ ptīet noticia pctōꝝ saltē gnā-
liū.7 quō debeāt a pctīs resurgē.ad q̄
ptinet noticia debite pnīe 7 ɔfessionis

305

Si vo neglexerit qs h scire fm ɔmoditatē ⁊ ɔditiōez suā. hz ɔ̄ se illud. i. Cor. 14º. Si qs igrat igrabit. Et ad h facit qd notat Alex. de ales sup 2º sniatuz. dis. 39. q. 20. q̄ icipit. Octauo q̄rit. B

¶ Utrū p̄latus debeat hr̄e sciaz tpaliū rez. R. Sic. nā debēt p̄lati subditi nō solū spūalia s etiam carnalia subsidia mīstrare. exēplo xp̄i q turbas sequentes nō solū vbo. s etiā vtute sanabat. ⁊ corpalib alimētī reficiebat. Et ut h plene pficē possint oz eos hr̄e solertiaz scl'ariū negociorū. ut eorūz cautela ⁊ ecclesie seruent indēnes. ⁊ cuiq; nccīa p suo mō submīstrent. dis. 39. p totū. Et nō q̄ lz qs ppt hoz simplicitatē repellat ab obtinēdo bn̄ficio. nō tn̄ deijcit ab obtēto s dat ei coadiutor. 7. q. 1. qa frat. ex̄ d elec. cū in cūctis. Sec⁹ aūt in lr̄atura. qa si nō hēat saltē ɔpetētē pōt remoueri. ut ī p̄cedēti. §. dr̄. A. Idē ī dcā. q. 2. fm Ul. Hosti. ⁊ Ray. B

¶ Utrū magis expediat īsistē scie theologie. ul' intendē saluti aīaz. R. scdm Tho. ī q̄libet. Hec duo ad īuicē ɔpari pn̄t dupl'r. s. absolute ⁊ ī aliq cāu. Est g ɔsiderādū q ī aliq artificio melior ē q disponit d artificio. ⁊ dr̄ architector q̄ aliqs manualis q ope exeqt scdm q ei ab illo disponit. Un ī edificijs ɔstruendis maiori mercede ɔducit q de edificio disponit q̄uis nihil manib opet q̄ manuales artifices q dolāt ligna et incidūt lapides. In edificio aūt spūali sūt q̄i manuales opatī q pticularit īsistūt cure aīaz. puta sacra mīstrādo ul' aliud h⁹mōi pticularit agēdo. s q̄i p̄ncipales artifices sūt ep̄i q impant ⁊ disponūt q̄lit p̄dcī officiū suū exeq debeant. ppt qd ep̄i. i. supintēdētes dicūt. Sil'r ⁊ theologie doctores sūt q̄si p̄ncipales artifices q ingrūt ⁊ docent q̄lit alij debeāt pcurare curā. Simpl'r igit meli⁹ ē docere sacrā scripturā. ⁊ magis meritoriū si bona ītētiōe agat q̄ impēdere pticularē curā saluti hui⁹ ⁊ illi⁹. Un ⁊ apl's de se dic. 1. Cor. 3º. Nō misit me xp̄s baptiçare s euāgeliçare. q̄uis baptiçare sit op⁹ maxīe cōferēs saluti aīaz. Et. 2. Thimot. 2º. dic h. A. s. vba. ut ibi pz doctrine ap'lice. B. Cōmēda fidelib q idonei erūt ⁊ alios docere. Ipsa enī rō demōstrat q meli⁹ est erudire d ptinētib ad salutē eos q in se ⁊ i alijs pficē pn̄t q̄ simplices q ī se tm̄ pn̄t pficē. In aliq tn̄ casu nccītate īminēte debēt etiā ep̄i ⁊ doctores intmisso ppo officio pticularit ītendē cure aīaz. A. Idē in sū. eo. ti. q. 4. B De mā sciētie s. discere. ⁊ s. mgr̄. p. et 2º. et. ī. studiū.

Scisma scdm Hosti. Goff. ⁊ Ray. ē ab vnitate seu ab vniuersitate fidei illicit⁹ discess⁹. Et dr̄ a scissura q̄ p ip̄m fit. 24. q. 1. scisma. A. Quo āt ad gnālē acceptiōez. scisma ē dissensio eoz int q̄s vnitas eē debz fm eosdem. ut in sū. con. lī p. ti. 6. q. 1. B

¶ Que ē dr̄ia int scisma ⁊ hēsim? R. fm Ray. Hēsis ī p̄ncipio sui hz puersū dei dogma. qd nō hz scisma. s ī fine cō fingit aliquā hēsim ut recte videatur ab eccl'ia recessisse. 24. q. 3. int hēsim. Posset igit dici q talis ē dr̄ia qualis ē int dispositionē ⁊ habitū. A. i. inter cām ⁊ causatū. dcō. c. int hēsim. Uel talis est dr̄ia q̄lis ē int gen⁹ ⁊ spēm. qa oīs hētic⁹ ē scismatic⁹ ⁊ nō eɔ. ut h in fi. ⁊ ī sū. con. eo. ti. q. 2. vbi h notant. B. Primo. n. dr̄ scisma. s cū ptinacit ī hesit sue secte asserēs nō eē obediēdū Romane eccl'ie. ē hēsis. qa peccat ī illo articl'o. scām eccl'iaz catholicā. Oīs. n.

hĕtic⁹ ē ſciſmatic⁹ ſ; nō ecõ. Idē Goff.
Utrū ſciſmatic⁹ ul' hĕtic⁹ hēat aliquā
ptātē ſpūalē. R̄ꝫ° ſm Tho. ſcđa ſcđe. q.
39. Duplex ē ptās ſpūalis. Una qdem
ſacr̄alis. alia iuriſdictiōalis. Sacr̄alis
qdē ptās ē q̄ p aliquā ɔſecratiōe; con
fert. ꝛ talis ſm ſuā eſſentiā remāet in
hoīe q̄diu viuit ſiue ī ſciſma ſiue ī hē-
ſim labat. qđ p; ex h̄ q̄ rediēs ad eccle
ſiā nō iteꝝ ɔſecrat'. ſ; tñ tales vſū ptāt
amittūt. ita q̄ ñ licet eis ſua ptāte vti.
Si tñ vſi fuerīt. effectū hñt ī ſacr̄alibꝫ
qa ī his hō nō opat' niſi ſicut īſtrumē.
tū dei. Uñ effect⁹ ſacrales ñ excludūt'
ꝑpt culpā quācūq; ɔferēt ſacr̄m. Po-
teſtas aūt iuriſdictiōalis eſt q̄ ex ſim-
plici īiūctiōe hoīs ɔfert'. ꝛ iō nō īmo-
bilit' adhēt. ꝛ in ſciſmatic ꝛ hĕtic nō
māet. Uñ nec pñt abſoluē nec excoīca
re. aut indulgētias facē. aut aliud h⁹-
modi. ꝛ ſi fecerīt nihil eſt actū. 7. q. i.
nouacian⁹. A. Idē ī ſū. eo. ti. q. 3. B
Qualit' ſciſmatici puniūt'? R̄ꝫ° ſm
Ray. A deo qdē legūt' multiplr' pūiri
ut Dathan ꝛ Abiron q hyatu terre ab
ſorpti ſt. Nūeri. 16°. Itē. x. trībꝫ q̄ Ie-
roboam adheſerīt date ſūt ī diſpſionē
3°. Regꝫ. 12°. et. 13°. A. ɔiūctis ſequēti-
bus. B. ꝛ aliis mult exēplis. Ab hoīe
quoq; ſiue a iudice puniūt' p excoīcati
onē. ul' depoſitionē. 23. diſ. ī noīe dñi.
ex̄ eo. c. 2°. Itē puniūt' pecūialit'. ar. 23
q. 7. q̄ aūt. Itē ſi ncce ē manu etiā mi
litari ſiue armata. 17. diſ. nec licuit. xi.
q. i. petim⁹. Et de his penis etia; tāgit
Tho. ſcđa ſcđe. q. 39. A. Idē ī ſū. con.
eo. ti. q. 4. B
Qđ ſit grauī⁹ pctm̄. ſciſma ul' here
ſis? R̄ꝫ° ſm Tho. ſcđa ſcđe. q. 39. Heſis
ſimplr' ē grauī⁹ pctm̄. qa ē pctm̄ ɔ̄ ip-
ſū deū ſm q̄ ī ſe ē pma v̂itas cui fides
īnitit'. Sciſma aūt ē ɔ̄ eccliaſtica; vni-
tatē q̄ ē min⁹ q̄; ipē de⁹. Ex aliq̄ tñ cir
cūſtātia ɔtigē poſſet q̄ aliqs ſciſmati-
cus grauī⁹ peccaret q̄; īfidelis aliqs. ꝛ
h̄ ꝑpt maiorē ɔtēptū. ul' ꝑpt mai⁹ pi-
culū qđ inducit. uel ꝑpt aliqđ h⁹mōi
A. Idē in ſū. eo. ti. q. 5. B
Qualit' redeūtes a ſciſmate ſūt reci
piēdi? R̄ꝫ°. Sciſmatic⁹ volēs redire d;
abiurare ſciſma ꝛ ſatiſfacē ad mādatū
eccl'e. ꝛ d; recipi cū man⁹ īpoſitiōe. A
id ē eccliaſtica ptāte p quam d; a pctō
ſciſmatꝫ ꝛ penis ex eo ſequētibꝫ abſol
ui. ut pōt colligi ex iuribꝫ allegatꝫ. B
ut accipiāt ſpm̄ ſcm̄ q ex̄ eccliā; nō eſt
nec dari pōt. 24. q. i. dicim⁹. ꝛ. c. pu-
denda. ꝛ. c. ſciſma. Et ſi qs recōciliat⁹
dicat ſecū circa ordīes diſpēſatū. ꝑbar'
d; ab eo q pōt diſpēſare. ut ex̄ eo. c. fi.
A. Idē ī ſū. e. ti. q. 6. ſm Ray. ꝛ goff. B
Quis pōt diſpenſare cū ordinatꝫ ab
hĕtico ſciſmatico ul' excoīcato? R̄ꝫ° ſm
Hoſti. Si ſciēt' a tali ordinē receperūt
tūc ſol⁹ papa diſpēſat. Si v̂o ex igran-
tia nō tñ ſupina. tūc p diſcretū p̄latu;
cū talibꝫ poteīt diſpenſari. ex̄ de or. ab
epō q re. c. p̄. et 2°. Sz ī epātu ſol⁹ papa
diſpēſat. ex̄ đ elec. qa diligentia. Et de
ſic ordīatꝫ hēs ŝ. ordīat⁹ p̄. §. pſt. ꝛ fi.
A. Idē qđ ī h̄. §. nōt' ī ſū. e. ti. q. 7. B
Alienatiōes facte a ſciſmaticꝫ ñ valēt.
ut ŝ. alieātio. §. pſt. ꝛ q īnitit' eis ē ex-
coīcat⁹. ut ŝ. excoīcatio p̄. §. 2°. ī fine.

SEcretoꝝ reue

latio. vide ŝ. reuelatio. ꝛ. ī. te-
ſtis 3°. §. xi°.

SEditio

Utrū ſit mor-
tale peccatū.
R̄ꝫ° ſm Tho. ſcđa ſcđe. q. 42.
Seditio ꝑpe opponit' vnitati multitu
dinis. s. ꝑpli. ciuitatis. uel regni. ꝛ ſic
opponitur iuſticie ꝛ cōmuni bono. A

306

ga ꝭm Augꝰ.in liº de ciuitate dei.ꝓꝑlm
determināt sapiētes nō esse cetū mul-
titudīs sed cetū iurꝭ ꝯsensu.⁊ vtilitatꝭ
coīs sociatū.ut ī sū.liº 3º.ti.34.q.228.
vbi hͤ notanť.B .Et idō ex suo gnē est
pctm̄ mortale.⁊ tāto grauiꝰ quāto bo
nū cōe quod īpugnať p seditionē; est
maius q̄ȝ bonuȝ p̄uatū quod īpugnať
p rixam.Peccatū aūt seditiōis p̄ ⁊ p̄n
cipalit̄ ptinet ad eos q seditionē ꝓcu-
rant.2º aūt ad eos q illos sequūť per-
turbātes bonū cōe.Illi v̄o qui bonum
cōe defendūt eis resistētes.nō sunt di
cendi seditiosi.sicut nec illi q se defen-
dunt dicunť rixosi.

Sententia. Q̄nq; dr̄ sen
tentia lata a iure.q̄nq; a iudi-
ce.A iure q̄n est de hͦ factū statutū ab
eo qui condē pōt.ꝺ quibꝰ hēs s̄.lex.§
2º.Sententia v̄o a iudice est.q̄n aliqs
iudex iudicat inť ptes.uľ q̄n excoīcat.
ut ꝓpť ꝯtumaciā ⁊ hꝰmōi.Sīlr etiam
dicit̄ a iudice fieri.q̄n non p modū cō
stitutiōis ꝭ ī odiū alicuiꝰ mali iam cō-
missi fertur excoīcatio siue gn̄alis siue
sp̄alis.Et sīliter dico etiā si fiat ī odiū
ꝯmittentiū in futuro.dū tn̄ nō inten
dat facē ꝑpetuā cōstitutionē. A .uel
pticularē.Nam si intendat facere sen-
tentiā respectu pticulariū psonarum.
aut etiā generaleȝ ꝭ non ꝑpetuā.dicit̄
esse iudicis ꝭm glo.Ray.⁊ in sū.liº 3º.
ti.33.q.86.vbi hec notanť.Et p̄dictis
con.Albricꝰ.Sed videť q̄ sn̄ia tūc di-
catur iudicꝭ quando seruať ꝓcessus et
ordo iudiciariꝰ.⁊ nō aliter.alꝭ sentētia
esset iniusta ⁊ iudex puniendus.ex̄ de
sen.exco.sacro.⁊ eo.ti.cū medicīalis.
liº 6º. B

Que est sn̄ia inťlocutoria ? Rͦº ꝭm
Ray.Est illa que nō sup p̄ncipali sed
sup aliis q̄ōnibꝰ ꝓfertur.s inter p̄nci
piū cause ⁊ finē.⁊ est ꝺ aliquo teste re
pellēdo uel recipiēdo.de dilatiōe dan
da uel non.Vel pōt dici interlocuto-
ria.q̄a inter ptes loquēdo proferť sine
scripture solēnitate. ar.ex̄ eo.et si.liº
6º.Bene tn̄ debet redigi in scriptꝭ.sed
nō est ꝓpť hoc necesse q̄ describtio re-
citetur. A .i.in scriptꝭ proferať. ut in
sū.eo.ti.q.27.vbi hͤ notanť ꝭm Ray.
⁊ glo.eiꝰ. B .ex̄ eo.q̄m̄. A .Hoc.c.
habeť in ti.de ꝓba. B

Que est sn̄ia diffinitiua ? Rͦº scꝺm
Ray.Diffinitiua sn̄ia est q̄n princi-
palis questio diffiniť.ff.ꝺ re iudi.l.i.
Et debet proferri ab ip̄o iudice ⁊ non
ab alio.aliter non valet.nisi iudex sit
ep̄us qui pōt p aliū recitare ad instar
illustriū.C.de sen.ex peri.reci.l.2.et
in Auten.ut ab illustri.⁊ q sup eaȝ di-
gni sūt.§.sancimꝰ igiť.colľ.5.ex̄ eo.⁊
si.liº 6º. A .Istud.c.⁊ si.bn̄ facit.alia
v̄o iura allegata s̄.parū faciūt. B

Vtrū sn̄ia diffinitiua sine scripto va
leat in aliq̄ casu. Rͦº Sūt casus in qbꝰ
valet ꝭm Jo.an.videlȝ q̄n breues sunt
cause.⁊ maxime viliū psonaruȝ.⁊ pōt
dici breuis duorū aureorū.ff.de dolo.l.
adest.⁊ l.p̄ce.in fi. A .Iste leges nō
videnť ibi hr̄i.Et de istis causis breui
bus viliū psonarū dicit̄ in Auten.nisi.
de qua.ī.Et ꝭm Ray.⁊ in sū.eo.ti.q.
28.cause modice siue breues dicūtur
trecentorū aureorū uel qngentorū soli-
dorū.Sed meliꝰ videť qꝺ sequiť.s.ut
attendať ꝯsuetudo.q̄ si nō apparet re-
linquať iudicis arbitrio.p iura.ī.alle
gata. B .Inspiciať autem qualitas p
sonarū.⁊ relinquať arbitrio iudicis.ff.
de iure deliberā.l.i.extra de offi.dele-
ga.de causis.uel inspiciatur consuetu
do loci uel fori.xi.diſ.consuetudinis.

Itē valet cū eps ī cā ciuili int̃ clericos iudicat.xi.q.i.si quis cum clerico.et C.de.sen.ex peri.reci.in Auten.nisi. Item cū p̄ses deposito officio cōuenit̃ ut reddat admīstrationez.in Auten. ut iudi.sine quoq̃ suffra.§.necc̄itatez. coll̃.z. A .Ibi nō videt̃ h̃ clare dici. tn̄ idē ponit Albric⁹. B .Itē cū papa p se pnūciat.valet enī.licz non tulerit eā ī scripī.Ipse enī solut⁹ ē legib⁹.C. de legi.digna vox.Itē f̃m q̊sdā valet si lata sit ī cā matrimoniali.ex̃ d̄ testi. Albric⁹. A .Et ibi bn̄ videt̃ h̃ pbari Et idē ē ī oīb⁹ causis in qb⁹ pcedit̃ de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij.ut in cle.sepe.de v̂bo.sig. B

❡ Sentētia dz ferri sedēdo.Itē in loco publico ⁊ honesto.3.q.3.§.spaciū. in fi.ff.de arbi.si cū dies.§.si arbiter. Itē debz ferri de die ⁊ non in tenebris. ut s̄.iurisdictio.in fi.Itē nec dieb⁹ feriatis.maxīe solēnib⁹ ⁊ festiuis.ut s̄. ferie.§.z°.Itē nō debet ferri p venalitatē.z.q.6.§.diffinitiua.Hec ⁊ multa alia reqrunt̃ in snīa.quorū si aliqd̄ amissū fuerit nō valebit. A .Et d̄ his multa ponūt̃ in p̄dicto.c.diffinitiua. cū sequēti. B

❡ Utrū snīa a nō suo iudice lata teneat.R̃°.est nulla.ex̃ de iudi.at si clerici. nisi in cā recōuentiōis.3.q.8.cuius in agendo.ex̃ de mutu.peti.c.p̊.et z°.Itez tenet snīa cū qs laicus ex certa scia cōsentit in iudicē nō suū.ff.de iuri.om. iudi.l.si p errorē. A .diūcta.l.est receptū.eo.ti. B .ex̃ de fo.cpe.significasti.Sed h̃ nō hz locū in clericī.qui nō pn̄t in aliū iudicē ɔsentire.nisi sit psona eccl̃iastica.⁊ q̄ iurisdictionē ordīariā hēat.⁊ de volūtate sui epī.ut in dicto.c.significasti.De hac mā hēs s̄.iudex p̊.§.z°.et.§.pl̃t.vel etiam nisi in cā recōuentiōis.Nā ⁊ si cleric⁹ ɔueniat laicū corā iudice laico.⁊ ille laicus recōueniat clericū ciuilit̃.si ferat̃ snīa ɔtra clericū.bn̄ tenet.qa suus iudex ē p recōuentionē.ex̃ de mu.peti.c.p̊.et z°.et.3.q.8.§.cui⁹ ī agēdo.C.d̄ sen.⁊ inter.om.iu.cū papinian⁹.⁊ ī Auten. ⁊ cōsequēter.Crimīalit̃ v̂o laic⁹ clericū ɔuenire nō posset corā iudice seclari.xi.q.i.c.p̊.et z°.nec recōuenire pōt qa in crimīe nō admittit̃ recōuentio. 3.q.xi.negāda.⁊ nō relatiōe criminū s̄ inocētia re⁹ purgat̃.ff.de pub.iudi. l.is qui. A .Quasi idem notat̃ in sū. li°.3°.ti.33.q.28.ad finē. B

❡ Quid si sūt duo iudices ⁊ pferunt diuersas snīas? R̃°.Si pcesserūt ex iurisdictiōe ordinaria.tenet p reo.⁊ n̄ p actore nisi in cā fauorabili.puta matrimōio.dote.ul̃ libertate.siue testamēto si p his fuerit lata.Si v̂o pcesserūt ex ptāte delegata.pēdet ex arbitrio delegantī.Qz si ex cōpromisso.neutra dz hre vigorē.ex̃ de sen.⁊ re iu.duob⁹.

❡ Quis effect⁹ est snīe? R̃° f̃m Ray. Effectus ei⁹ ē multiplex.Prim⁹ est q̄ p veritate accipit̃ q̄tum ad illos inter quos lata ē.Et intellige postq̄ transiuit in rē iudicatā.s.qa ab ea appellari nō possit.qd̄ est p⁹ decē dies.ff.de re. iudī.res iudicata.Itē effect⁹ snīe est q̄ in actionib⁹ psonalib⁹ mandetur executioni infra quatuor menses.extra d̄ offi.delega.querenti.⁊ ex̃ eo.qd̄ ad cōsultationē.tn̄ tēp⁹ ipsuz nō pōt artari ⁊ prorogari causa cognita.ut in p̄allegato.c.quod ad cōsultationē.⁊.ff.de re iudi.l.z.In actionib⁹ v̂o realib⁹ cū res certa petita est.puta liber.equus. ager.domus.debet mandari executioni statim post decem dies qui cōcessi sunt ad appellandū.⁊ hoc si res sit in

307

pn̄tia.ī Insti.ď offi.iudi.ī pn°. Et idē debet fieri in actiōe criminali. Nec.n. in talib⁊ est executio differēda.z.q.i. sicut. Fallit tn̄ in quatuor casib⁊. Primo.s.cum pnceps ex vindicta seueri⁹ fert sentētiā.quia tūc differt̄ executio ad min⁹ per.30.dies.ut locus possit eē misericordie.ul' si res exigit etiā penitētie.xi.q.3.cū apud.in fi.C.de pe. si vindicari. Itez cum sentētia lata est in mulierē pregnantē. Naz differtur vsq; ad temp⁹ partus.ff.de re.iud.l. pregnand. A .Hec lex nō est ibi.sed ff.de pe. B .Item si capitalis snīa est lata in seruū differt̄ executio quousq; reddiderit rōcinia admīstratiōis quā gessit.C.de bo.pscrip.l.1. Item cū qs est cōfessus de crimine.C.ď custo.reo. l.z.vbi dicit̄ q reus ɔfessus de crimīe in iure retrudat̄ in carcerē.⁊ postmodū reductus apud acta audiat̄.ut.s. confessionē iteret. Sunt ⁊ alij plures effectus sentētie quos nō psequor.qa poti⁹ad forum ɔtentiosū ptinet. A Idē in sū.eo.ti.q.30. B

Utrū snīa lata int̄ aliquos p̄iudicet alijs. R°. Regulariter nec snīa nec res inter alios acta uel iudicata p̄iudicat alijs.ex̄ de fide instru.int̄ dilectos.et ex̄ eo.c.q̄uis.C.res int̄ alios acta.per totū. Fallit tn̄ in multis casib⁊.s.cū cāe sūt ɔnexe.8i.dis.tantis.3.q.6.h° qppe ex̄ ď accusa.ad petitionē.ex̄ de purga. cano.c.plt. A .Exemplū pōt poni ī casu de quo in fine.§.dicit̄. Alit̄ autez licz sententia sup vna causa lata .puta sup āmotione alicui⁹ a beneficio faciat psumptionē in alia videlicz sup collatione dicti bn̄ficij alteri facta.nō tn̄ p̄iudicat alteri.si ille cui facta est collatio uel similis nesciuerit cām agitari. cum regula sit in ɔtrariū.ut pz in pncipio.§.nec rō aliud suadeat.nec ī iuribus allegatis ɔtrariū videat̄ pbari. B Itē in cā libertatis.ff.de sta.homi.l.ingenuū. Item in cā filiatiōis.ff.de libe. agno.l.i.in fi.⁊.l.z.et.3.in pn°. Item fallit si actio uel defensio pmo loco ptineat ad aliquē.⁊ ipe scient̄ patiat̄ sequentē experiri ď re ista.qa intelligit̄ iuri suo renūciare.ut si debitor passus sit experiri creditorē de pprietate pignoris.qui succubuit.si debitor p⁹ea vellet agere obstabit ei res iudicata. vel etiā eɔ°. creditor passus sit debitorem agē.ff.de re iudi.sepe.ex̄ eo.c.plt. vbi hec oīa notant̄. A .s.ī glo.in qbus etiā locis notatur ⁊ id quod in sequēti.§.habet̄. B

Utrū snīa lata int̄ alios alteri prosit. R°. Regularit̄ nec snīa nec alia res int̄ alios acta alteri pdest. Sed fallit quia pdest in certis casib⁊.p° qdez in q̄rela inofficiosi testamēti.ff.ď inoffi.testa. l.papinianus.§.meminisse. A .Ibi snīa lata ɔ̄ agentē de inofficioso testamento pdest fisco cui acq̄rit̄ qď dicto agenti relictū fuerat ex eodē testamēto. B .Itē in re indiuisibili.ff.si ser. vendi.l.loci.§.si fund⁹. A .Ibi dicit̄ q snīa lata p vno dn̄orū alicui⁹ fundi sup seruitute fundo debita pdest etiā alijs. B .Itē in re cōi cū pupillo.ff. queadmo.serui.amit.l.si cōem. A Ibi dr̄ q hn̄ti cū pupillo cōem fundū cui debet̄ seruit⁹ vie n̄ obest p̄scriptio qa nō vsi fuerīt pupill⁹ ⁊ ipe.⁊ h° ppt̄ puilegiū pupilli. B .z.q.6.§.diffinitiua.v.qnq; plures. A .Poti⁹ incipit qn̄ vnā. B .ex̄ ď appel.c.plt. A .Ibi dr̄ Una snīa pluribus ɔdēnatis.si vn⁹ solus ad appellatiōis bn̄ficiū conuolauerit. illius victoria iure cōi ceteris suffragat̄ si cōi iure inuenitur. Idem negocium

⁊ eadem causa defensionis existit. B
Itē pdest vbi res est cōis cū fisco. C. de coi. re. alie. l. z. A. Ibi de h patū dicit. sed posset dici p argumentū idē qd de pupillo habet in dcā. l. si cōem. sed ibi nō dicit de snīa. h de pscriptiōe ut patuit. B. Notat h ex e. c. plt. A s. in glo. ⁊ debēt intelligi cū pdicis mo dificatiōibꝫ. B

Quibꝫ auxilijs subleuat snīa? Rẻ. Quatuor. Subleuat enī qnq; per appellationē q debet fieri infra decē dies tpe late snīe. z. q. 6. c. p. et. c. anteriorū. z° p supplicationē. ut cū lata est a pncipe. uel ab alio a quo nō licet appellare. 35. q. 9. vtinā. ⁊. c. snīam. 3° p qrelā falsi. ut si dicat lata p falsos testes. uel alias falsas pbatiōes. ex de testi. sicut nobis. ex d pcurl. in nra. ⁊ de pba. lic; C. de fal. l. qrela. A. vbi dr. Querela falsi tpalibꝫ pscriptiōibꝫ nō excludat nisi. zo. annoꝝ exceptiōe. sicut cetera quoq; fere crimīa. Sed ut p; i sū. eo. ti. q. 31. glo. Ray. dic q in h sm qsdam tria exigunt. s. corruptio in testibus. falsitas in attestationibꝫ. ⁊ q iudex secutꝰ fuerit in snīa falsitatē attestationū. Jo. tñ notauit ex de pba. lic; cām. q sicut sufficit pbare īstrumētū eē falsū. ut. C. si ex fal. instru. l. plt. in fi. ita ⁊ testes. cū par sit fides testiū ⁊ instrumētoꝝ. h ibi. Veriꝰ videt q sufficiūt duo. videlic; falsitas testiū. ⁊ q ex falsis eoꝝ testimonijs iudex fuerit motus ad snīandū. dcā. l. plt. C. si ex fal. instru. vbi dicit. Falsam qdem testationē qua diuersa ps in iudicio aduersus te vsa est ut pponis. solito more arguere nō phiberis. h causa iudicati in irritū nō reuocat. nisi pbare poteris eū q iudicauerat secutū eiꝰ instrumēti fidē. qd falsū eē ostiterit aduersus te pnūciasse. Et idē etiam ē de instrumentis ut pat; ex eade; l. ⁊ eodē ti. l. fi. vbi dicit. Judicati executio solet suspendi. ⁊ soluti dati repetitio. si falsis instrumentis circūuentā eē religionē iudicantis crimīe postea falsi illato manifestis pbatiōibꝫ fuerit ostensū. B Itē 4° p in integrū restitutionē. ex de in inte. resti. per totū. A. Idē qd in h. §. notat in dcā. q. 31. sm Ray. B

Sepultura p

coīter. Sepultura sm Goff. quādoq; accipit p ipso officio qd impendit corpibus sepeliēdis. Et de hac intelligit q vendi nō pōt. ex d symo. nō satis. i;. q. z. pcipiēdū. i. q. i. dictū. z° quādoq; sepultura dicit ipsa terra que si ē de cimiterio. uel fuit ibi aliqs sepultus. ite; vendi non potest. ff. de rei vendi. que religiosis. 3° qnq; dicit ipsa tūba. A. i. archa marmorea ul lapidea. ut in sū. li° p. ti. 16. q. i. B. ⁊ illa vendi potest si nullus in ea sepultus sit. Alioquin locus factus ē religiosus ⁊ vēdi nō potest. ff. d reli. ⁊ sūp. fu. l. z. i;. q. z. questa. ⁊. c. postq. 4° dicit qnq; terra pura q deputāda ē ad vsū sepulture. ⁊ hec vendi potest. iz. q. z. aurum. A. Con. Inno. ⁊ Hosti. Et addit Inno. q si vas aliquod lapideū uel ligneū p aliquo sepeliēdo est factum potest vendi. nisi sit factū sacrū per pontificē. ul ad hoc specialit deputatū. ex de religi. domi. ad hec. Lic; enī in aliquo loco sit sepultus aliquis sine pontificis auctoritate. nō credimꝰ locū sacrum scd̄m canones. lic; secus sit scd̄m leges. ff. de reli. l. z. Si aute; loca predicta sint sacra ul ad hoc deputata p epm. vendē nō licet. ex eo. abolende. ⁊ notat in dicta. q. i. B

308

Quid ē ius sepulture. R° fm Ray. Ius sepulture ē qđ ꝯpetit eccłie ad sepeliēdū aliq̊s in cimiterio suo. ⁊ ꝓuenit ex pōtificis assignatione. ar. 13. q. i. ecclesias. Cōpetit autē gn̄alit̄ ecclesijs ꝑrochialib⁹ ⁊ etiā illis q̄b⁹ a iure uł ꝓuilegio ꝯcessū ē. nō aūt alijs. A. Cō. Inno. q etiaȝ dic ꝙ nō oīs eccłia hȝ cimiteriū. ſ3 ille tm̄ q̄ hn̄t ꝓp̄łm uł q̄ hn̄t ex ꝓuilegio. ut in sū. eo. ti. q. z. B

Utrū alibi q̄ȝ apud eccłiam possit eē sepultura. R° fm Inno. Cimiteriū uł quecūq̄ȝ sepulture debēt eē circa ecclesiā. 17. q. 4. sicut. S3 tn̄ bn̄ pōt cimiteriū aliq̄ȝtulū eē remotū ab eccłia. non tn̄ credim⁹ ꝙ alicui loco etiā religioso hospitali uł h⁹mōi possit accedē sepultura. nisi hēat eccłiaȝ. Itē ī vno cimiterio multe eccłie pn̄t hr̄e ius sepeliēdi ꝑrochiāos suos. A. Idē ſi dcā. q. z. B

Utrū pactū ꝑiudicet sepulture. R°. Pactū qđ fit cū rectore ꝑrochiał ecclesie de nō recipiēdo aliquos uel certos ꝑrochianos ei⁹ ad sepulturā. seruari dȝ etiā ab his q̄b⁹ a sede aplīca sepultura libera est ꝯcessa. ⁊ licȝ illi apud eos elegerint sepeliri. ex̄ de pac. pactū. li° 6°.

Ubi dȝ sepeliri q decedit nłła sepultura electa? R° fm Io. an. sup. c. aīaꝝ de sepul. li° 6°. Sepeliri dȝ ī sepulchro parentū exemplo p̄riarchaꝝ. 13. q. z. Ebron. ex̄ eo. nos īstituta. ⁊ c. fratnitatē. uł in ꝑrochiali eccłia si ꝯsuetudo sit. A. Immo de iure cōi q̄s dȝ reglariter sepeliri in eccłia ꝑrochiali. nisi cōsuetudo repugnet q̄ seruāda foret fm Ray. ⁊ Inno. ⁊ in sū. eo. ti. q. io. uł nisi sepultura maioꝝ suoꝝ sit alibi. ex̄ eo. si q̄s. li° 6°. B. Q si talis sit alienigēa uel viator. dȝ sepeliri apud eccłiam in cui⁹ ꝑrochia mortu⁹ est. 13. q. i. eccłias. uel in eccłia cathedrali si sit ꝯsuetudo 15. q. i. c. p̊. A. Inno. aūt dic simpłr ꝙ talis viator dȝ sepeliri ī eccłia cathedrali. Hosti. v̊o ait. ꝙ si de facili ⁊ sine fetore portari posset. cū suis ꝑentibus eēt tumulād⁹. ar. ex̄ eo. c. p̊. ⁊ c. fratnitatē. nisi ꝯ̄tria ꝯsuetudo appareēt. S3 ut dic Inno. ex̄ eo. c. p̊. h̄ oīa discreto iudici ꝯmittant̄. B. Clerici quoq̄ȝ si n̄ eligāt sepulturā. sepeliri debēt ī eccłia vbi sūt clerici. A. Idē in dcā. q. io. fm Inno. Religiosi v̊o debent sepeliri apud locū sue religiōis vbi moriunt̄. 16. q. i. c. p̊. B. Itē q hȝ domiciliū ī ciuitate uł castro ⁊ q̄n̄q̄ȝ ad villā ruralē se trāsfert cā recreatiōis uel ut ruralia exerceat. ⁊ nō electa sepultura decedit nō dȝ sepeliri in eccłia dicte ville sed ī sua ꝑrochiali. uł poti⁹ in ea in qua maiorū suoꝝ antiq̊ruȝ ab antiq̊ exístit sepultura. dūmō absq̄ȝ ꝑiculo ad ip̄am valeat deportari. Mulier q̄ plures viros habuit si sepulturā nō eligat ē cuȝ viro vltimo cui⁹ domiciliū ⁊ honoreȝ retinet tumulanda. ex̄ eo. is q. A. Ał incipit. si quis. B. li° 6°.

Quid de his q recipiunt alienuȝ ad sepulturā in casu nō ꝯcesso? R°. Tenētur ad restitutionē corꝑis si ꝑetatur. Itē tenent̄ restituē q̄cq̄d occasiōe illi⁹ ꝑceꝑerūt. uel q̄ ꝑcipi potuerūt. A. s. de iure. ⁊ h̄ rōne male fidei fm glo. in c. cū liberū. ex̄ eo. ⁊ nōt̄ in sū. eo. ti. q. iz. B. ex̄ eo. fratnitateȝ. in fi. ⁊ c. ex ꝑte. p̊. ⁊ c. cū liberū. ⁊ c. cū in ꝑ̄sentia ⁊ ex̄ eo. c. aīaꝝ. li° 6°.

Quis tenet̄ facē expēsas sepulture? R°. Heres tenet̄ ⁊ ab ipso ꝑeti pn̄t. q̄a videt̄ q̄si contractū cū defuncto. A. Hoc hētur. ff. de reli. l. i. B. Et đ hac mā vide s̄. restitutio z°. §. 5°. circa fi. Itē si mulier hȝ dotē de ip̄a dote debēt fieri expēse funerł. si non hēat. tūc ad

ipm

ip̄m maritū ꝑtinet. ff. de reli. ⁊ sump. fune. l. i. ⁊ l. si qs. A. Meli⁹ in l. ꝙ si nulla. eo. ti. vbi p₃ ꝙ ad h̄ p̊ tenet̄ hēs vxoris emācipate si hēat prēm. ꝙ si n̄ hēat hēdē. tenet̄ pr̄. ꝙ si p̄dicti nō suꝑsint uel nō sint potētes. tenet̄ marit⁹ inq̄ʒtū facē pōt. tenet̄ etiā pn̄cipaliter marit⁹ ad h̄ vsq₃ ad quātitatē lucrate dotis. ita tn̄ ꝙ si mulier hēat alia bona in hēditate. puta ducentū. maritus tenet̄ tātū ꝓ rata dotis ꝑueniend ad eū q̄ forte fuit ī centū. ⁊ sic pro tertia ꝑte sūptuū. ⁊ heres ꝓ duab⁹ ꝑtib⁹. ff. eo. l. Neratī⁹. cū multis sequētib⁹. Et idem qd̄ in h̄. §. notat̄ in sū. eo. ti. q. 30. ꝭm Hosti. B

Quid de his q morietē molestant. sepulturā īpediūt. aut funeri īiuriāt̄? R̄. Qui ad domū moribūdi accedit ⁊ ip̄m uel alios molestat. uel rebus eius signa ponit. cadit ab actiōe. ⁊ ī tātūdē odēnat̄ heredib⁹ defuncti. ⁊ publicat̄ tertia ꝑs bonoꝝ ei⁹. ⁊ est infamis. Et idē in eo q circa funus peccat. C. de sepul. vio. in Auten. Item q domū. A. Ibi dicit̄. Itē q domū moribūdi accesserit. ip̄m aliosue q eiusdē familie sūt molestās. aut reb⁹ ei⁹ non seruato legali officio signacula īponit. ab actiōe p⁹ mortē illi⁹ cadat. et alteꝝ tantūde₃ exigat̄ ab hēdib⁹ īiuriati. publicanda tertia ꝑte bonoꝝ. ipso q̊q₃ infamia notato. Et eisdē penis subiaceat q eo morietē circa fun⁹ peccat ⁊ exequias ꝓhibet. B. Nec d₃ īpediri sepultura p̄textu debiti uel cuiuscūq₃ obligatiōis. C. de sepul. vio. l. cū sit. A. Et ibi p₃ ꝙ quecūq₃ ꝓmissio siue obligatio fuerit extorta ꝑ tale īpedimētū nulla ē. nec fcā ofessio. ⁊ data pignora debēt reddi. ⁊ īpediēs punit̄ pena qn̄q̄ginta librarū auri. q si nō pōt soluē puniat̄ in corpe

B. Nec deb₃ inferri molestia īfra nouem dies ab obitu. al̄ ꝓ tūc est inutile ut ibi in Auten. sed nec ante. A. Ibi dr̄. Sed nec an̄ nouē dies ab obitu numerādos vlla ꝓrsus fiat molestia aduersus quēlib₃ ex ꝑsonis defuncti. Si qua enī cautio. si quid sil̄e fiat. inutile erit. Et idē qd̄ in h̄. §. notat̄ in sū. eo. ti. q. 30. ꝭm Azo. ⁊ Hosti. B. Bn̄ tn̄ impediret̄ sepultura in multis casib⁹ aīe de quib⁹ hēs. ī. sepultura 4°. Vtꝝ liceat spoliare mortuos s̄. mortu⁹. §. 2°.

Sepultura 2°

S. q̄ʒtū ad electionē. Precipit̄ vniuersis clericis secularib⁹ ⁊ religiosis A. cuiuscūq₃ stat⁹ uel conditiōis existant. ut in. c. aīaꝝ. de q̊. ī. B. sub intermīatiōe maledictiōis etne. ne īducant aliquos ad vouēdū. iurādū fide intꝑposita. seu al̄ ꝓmittēdū ut apud eorū eccl̄ias eligāt sepulturā. uel iā electam vlteri⁹ nō īmutēt. Alit̄ talis electio irrita ē. ⁊ qui sic elegerit. nec pn̄t sepeliri apud eccl̄ias sic electas. nec eligere alibi. ꝭ oīo sūt sepeliēdi apud ecclesias apud quas fuissent sepeliēdi si non elegissent sepulturā. ex̄ de sepul. aīaꝝ. li° 6°. Cui constitutiōi supaddit̄ ꝙ qui otrariū fecerit sit excoīcat⁹ ⁊ nō possit absolui nisi a papa. uel in mortis articulo. ut s̄. absolutio p̊. §. 3°. v̊. 4°. A. Meli⁹ de hoc dicit̄ in cle. cupientes. ad fi. de pe. B. Itē religiosi ul̄ clerici qui p̄dictos in suis eccl̄ijs ul̄ cimiterijs p̄sūpserint sepelire. tenent̄ ad restitutionē corpoꝝ si petant̄. ⁊ etiā oīu₃ q̄ occasiōe sepulture illoꝝ ꝑuenerīt quōlibet ad eosdē faciēda₃ integralit̄ infra decē dies. quā nisi fecerint. eccl̄ie ipse apud quas sepulti fuerint ⁊ cimiteria earūdē ex tūc sint ⁊ tamdiu maneant

intēdicte donec facta fuerit restitutio pdictoꝝ. ut in dcō. c. aīaꝝ. Sec⁹ autē videt̃ dicendū qñ qs ꝓpo motu voueret uel iuraret ī tali loco eligere sepulturā. qa ſm Hosti. tūc tenet̃ seruare. nisi ex cā noua post orta. ut qa fact⁹ ē epus uel religiosus. ul̃ loc⁹ ille q̄si dissipatus ē. ar. ex̃ d̄ reli. do. int̃ q̄tuor. A Cō. Ray. ut ī sū. li° p̄. ti. 16. q. 24. B

Eligere qs pōt sepulturam dimissa antiqua etiā in loco min⁹ religioso. ex̃ eo. cū qs. li° 6°.

Vtrū religiosi possint eligē sepulturā. R̃°. Nō. ſ sūt apud sua monasteria tumulādi. Pn̄t tn̄ eligē si qn̄ moriūt̃ eēnt adeo remoti q̄ cōmode portari n̄ possent ad illa. ex̃ eo. religiosi. li° 6°

Vtrū pattes possint filijs eligē sepulturā. R̃°. Pn̄t eos sepelire vbi voluerint si sint infra ānos pubertatis. s. 14. ꝯpletos. 7 ꝯsuetudo terre id h̄eat. Al̃ nō. A. Sꝫ sūt cū suis maiorib⁹ uel in ꝓchiali eccl̃ia tumulādi. ut in. c. licꝫ de quo. ī. B. Ipsi tn̄ filij eligē nō pn̄t nisi p⁹ dictū tempus. Tūc eni pn̄t etiā absq; p̄ris assensu. ita tn̄ q̄ si sūt filijfa mil̃. nō pn̄t sine ei⁹ assensu relinquere aliq̄d ꝓ aīa sua. nisi h̄eant peculiū castrēse uel q̄si. ex̃ eo. licꝫ. li° 6°.

Quid si ꝓpri⁹ sacerdos corpus eius q alibi elegerat sepeliri violēt rapuit? R̃° ſm Hosti. Amittit ius q̄d in eius mortuario habꝫ. 7 ossa restituet. ex̃ eo. c. cū libertū. Idē si aliqs conuent⁹ tot⁹ uel maior ps ei⁹ ħ fecerit. Sec⁹ credere si minor ps uel sol⁹ p̄lat⁹ ħ fecisset. A Idē in sū. eo. ti. q. 14. B

Vtrū possit fieri pactio pecuniaria sup electiōe sepulture. R̃° ſm Hosti. Quicq̄d t̄pale ꝓmittit̃ uel dat̃ ut talis electio fiat. oīo rep̄bat̃. qa symoniacū esset. i. q. 2. q̄ pio. ex̃ de pac. c. fi. A Idē in sū. eo. ti. q. 24. ad finē. B

Quid si qs mādat corp⁹ suū nō sepeliri? R̃°. Nō ē adīplēdū. ff. de cōdi. insti. l. q̄dā. 7 nōt̃. zi. dis̃. nūc aūt. A in glo. Et idē nōt̃ in sū. eo. ti. q. fi. B

Sepultura 3°

s. q̄ ad canonicā portionem.

Quādo qs eligit alibi sepulturam. de oīb⁹ q̄ illi loco dimittit debet sua ꝓchialis eccl̃ia h̄re canonicā portionē. que varia est ſm cōsuetudies. Alicubi eni ē medietas. alicubi tertia. alicubi quarta. 7 iō ꝯsuetudini est standū. ex̃ eo. certificati. A. Ibi d̃r attendendū laudabilē ꝯsuetudinē regiōis ī soluēdo. uel medietatē uel tertiā uel quartam. B. Et si ꝯsuetudo ibi nō appareat dic Hosti. spectādā eē ꝯsuetudinē metropolitane eccl̃ie. Et si nec illa appareat spectāda ē ꝯsuetudo vicinaꝝ Et si varia sit. tūc ſm Goff. quarta debetur. In hac eni magr̃i iura cōcordare vident̃. ex̃ eo. in nostra. A. Idē notat̃ in sū. li° p̄. ti. 16. q. 16. 7 se. B. Si aūt eēt cōsuetudo q̄ nil detur. h̄es. ī. §. 4°. Tn̄ de his q eligūt sepulturā apud fratres p̄dicatores ul̃ mīores determinatū ē q̄ tenent̃ eccl̃ie ꝓchiali dare q̄rtā nō solū de oīb⁹ funerib⁹. ſ etiā de quibuscūq; 7 quōcūq; relictis. 7 ad quoscūq; certos vsus. 7 de quib⁹ quarta dari nō ꝯsueuerit ul̃ alit̃ de iure nō deberetur. Itē d̄ oīb⁹ datis. A. s. etiā sine testamēto. ut pꝫ i cle. dudū. d̄ qua. ī. id ē de q̄litercūq; donad ħ casu. B. ī morte uel mortꝭ articulo. in īfirmitate datis de qua decesserit fratribus ipsis ul̃ alijs ꝓ ipsis. ex̃ eo. dudū. in cle.

Qñ aliqs cui⁹ maiores solēt ab antiquo in aliqua eccl̃ia sepeliri. ea dimissa eligit alibi sepulturā. vtrū canonica

portio debeat̄ eccl̄ie dimisse? Re°. Non.
s̄ poti⁹ illi eccl̄ie in qua ↄsueuit audire
diña 7 recipe sacr̄a. ex̄ eo. cū qs. li° 6°.

¶ Quid si ī vna solet audire diña 7 ī
alia recipe sacr̄a? Re°. Videt̄ ꝙ portio
canōica debebit̄ ei vbi ↄsueuit recipe
sacr̄a. ex̄ eo. c. p̊. A. Hoc veri⁹ videt̄.
ar. c. cū qs. ex̄ eo. li° 6°. 7 cle. dudū. ꝺ se
pul. vbi dr̄ istā portionē dandā pro-
chialib⁹ eccl̄ijs 7 nō alijs. lic3 ꝺ hoc va
rie opīones olī fuerīt q̄ recitant̄ in sū.
eo. ti. q. 18. B

¶ Quid si ↄsuetudo est ꝙ nihil det̄ ꝓ
canōica portiōe? Re° ẜm Ray. Credo
ꝙ nō valet. qa est ↄtra rōnē 7 natura
lem eqtatē. ex̄ eo. nos instituta. 7. c. re
latū. 7. c. certificati. Tn̄ ẜm Hosti. hec
ↄsuetudo bn̄ posset p̄scribi si titul⁹ ꝓ-
baret̄. A. Iste titul⁹ pōt eē̄ facta remis
sio ob bn̄ficiū eccl̄ie impensū. uel aliā
rōnabilē cām. dū tn̄ eccl̄ia ex alijs bo-
nis possit sustētari. Al̄ cōsuetudo non
eēt rōnabilis. ar. c. statuto. §. religio-
sos. de deci. li° 6°. Et h̄ casu obtinet di
ctū Ray. cui etiā cōcordat Goff. ut in
sū. eo. ti. q. 17. B

¶ De quib⁹ reb⁹ debet dari canonica
portio? Re° ẜm Ray. Nō tm̄ de oblati-
onib⁹ cereis 7 alijs h⁹modi. q̄ eccl̄ia in
qua qs sepelit̄ recipit in die funeri. sed
etiā de alijs q̄ defunct⁹ ꝓ aīa sua illi ec
clesie reliq̄t. ex̄ eo. in nr̄a. Con. Hosti.
7 addit h̄ intelligēdū de his que relin
quūt̄ occasiōe eccl̄ie siue loci. Secus si
intuitu ꝑsone q̄uis eccl̄iastice. dūmō
nō in fraudē fiat. A. Et p̄sumit̄ fieri
intuitu ꝑsone si relinq̄t̄ siue dat̄ a pro
pinquis. Sec⁹ si ab extraneis. ex̄ de te
sta. rq̄esisti. B. Itē dic intelligendu3
eē tā de mobilib⁹ q̄3 de īmobilib⁹. Ex
cipiūt̄ ornamēta eccl̄ie. 7 pecunia pro
eis data. ul̄ ꝓ fabrica. āniuersario. sep

timo. trigesimo. 7 alia ad ꝑpetuū cul-
tū diuinū legata. de q̄b⁹ canonica por
tio deduci nō deb3. nisi factū fuerit in
fraudē. ut eps si ē cōsuetudo. seu pro
chialis eccl̄ia defraudaret̄. ex̄ de testa.
c. fi. A. Idē in sū. eo. ti. q. 19. ẜm Ray.
7 glo. 7 Hosti. B. Insup de his que
testator siue moriēs relinq̄t q̄buscūq3
alijs eccl̄ijs. uel ꝑsonis ī cōi. ut paupe
rib⁹. nullā portionē3 hēbit prochialis
eccl̄ia. ut Inno. dic ex̄ eo. relatū. qa ca-
nonica portio nō est p̄stāda nisi ab ec-
clesijs ī quib⁹ sepelit̄. ul̄ ad quā trāsit
se conuertēdo. uel alio mō. Con. xv.
7 Hosti. A. Con. etiā Ray. lic3 Ala.
videat̄ sensisse ꝙ de oīb⁹ relictis q̄bus-
cūq3 ecclesijs alijs debeat dari canōica
portio. s̄ nō de relictis paupib⁹. uel con
sanguineis. ul̄ amicis etiā ꝓ salute aīe
sue. ut in sū. eo. ti. q. 15. Et de isto trās
itu dic. ut. ī. §. 9°. B. Et nō ꝙ ut dic
Inno. ꝙ ab ista canōica portiōe dāda
prochialib⁹ nō sūt de iure exēpta mo-
nasteria ul̄ alia loca q̄ al̄ sūt exempta.
ex̄ eo. ī nr̄a. 7 de testa. reqsisti. 7. c. of-
ficij. Itē nō ꝙ ẜm Hosti. lic3 petitio ca
nonice portiōis ↄpetat sacerdoti pro-
chiali. tn̄ si ip̄e est negligēs in petēdo
ep̄us poterit petē ꝓ illo. ex̄ ꝺ succes. ab
inte. c. fi. A. Hoc vltimū dictu3 fuit
poti⁹ Inno. ut p3 p eū ex̄ eo. relatum.
vbi etiā dic gnāliť. ꝙ ep̄us ꝓ ecclesijs
sibi subiectis pōt agē. ut hr̄ in sū. eo. ti.
q. 15. vbi h̄ notant̄. Et addit̄ ẜm eūdē
Inno. ꝙ eccl̄ia vbi qs habuit eccl̄iasti-
cā 7 paternā sepulturā. nō deb3 habē
aliquā portionē. īmo ipsa deb3 prochi
alib⁹ eccl̄ijs. ex̄ eo. c. p̊. Itē Inno. ī dcō
c. relatū. dic. Nota ꝙ sicut canonicam
portionē pcipit eccl̄ia prochialis de re
lictis ꝓ sepultura. ita credim⁹ ꝙ reci-
piat 7 de oblatis ꝓ alijs sacramētis. sicut

ꝓ bn̄dictiōibꝫ nubētiū. ⁊ ꝓ penitētijs
⁊ ꝓ extrema vnctiōe. ⁊ alijs hꝰmodi.
cū sit eadē rō. s. qa dignꝰ ē opariꝰ mer
cede sua. ex̄ eo. c. p̊. Sed certe non vr̄
eadē rō. qa h̄ portio datᷣ ꝓ admīstrati
one sacroꝝ. ut in dcō. c. p̊. ⁊ iō ipis ad
mīstrātibꝫ debetᷣ. ⁊ nō ab ipsis de ip̄a
admīstratiōe. Et ꝓpterea dcm̄ Inno.
non approbat ꝯsuetudo q̄ est optīa le
gū interpres. ff. de legi. l. si de interp-
tatione. B
Quid si moritᷣ rex uel dux nel alia
ꝑsona q̄ ꝑ anni circulū in diuersis ec-
clesijs audiebat dīna ⁊ percipiebat sa-
cramēta. q̄si hn̄s duo uel plura domi-
cilia in qbꝫ se ꝑiter collocabat ⁊ elegit
sepulturā in alio loco. cui ecclie dabitᷣ
canonica portio? R̄e°. Ecclesie domici-
lioꝝ diuident eam intᷣ se. ar. ex̄ de deci.
qm̄. ⁊ exp̄sse hr̄ ex̄ eo. cū qs. li° 6°. A
Ibi pꝫ ꝙ h̄ verū ē qn̄ cōstat ꝙ equalitᷣ
h̄ebat domiciliū in pluribꝫ locis. In du
bio aūt dū apparet ꝙ aliqs taliū mul-
tū fuerit vagatꝰ. ut patꝫ in dcā. q. 15.
Inno. dīc ꝙ ep̄s data ꝓ sepultura sua
debꝫ accipe ⁊ suā ꝑtē dare ecclie vbi se
pelitᷣ. ⁊ de residuo dꝫ ꝑtes facere intᷣ ec
clesias vbi ꝑ circulū āni ꝑcipiebat ec-
clesiastica sacr̄a. qa tales magnates nō
morātᷣ ī vno loco. ar. ex̄ de deci. qm̄. B
Quid de qbusdam regiōibꝫ vbi de
oībꝫ mobilibꝫ q̄ defūctꝰ pōt ī testamē
to relinquē siue legare ecclesia exigit
tertiā ꝑtē. ⁊ moriēti iniūgit sacerdos
ꝙ reuelet oīa mobilia sua sicut fieri di
citᷣ in Britania mīori? R̄e° ſm xx. Nō
credo ꝙ h̄ ꝯsuetudo p̄iudicare debeat
iuri cōi. nisi legitime fuerit p̄scripta. ⁊
ꝯ̄dictorio iudicio obtēta. A. ut ī sū.
eo. ti. q. 20. vbi h̄ notātᷣ. B. uel etiā
auctoītate sedis ap̄lice ꝯfirmata. Nec
archiep̄oꝝ uel ep̄oꝝ illiꝰ loci ꝯstituti-
onē ad h̄ sufficē. nisi assit volūtas uel
ꝯsensus subditoꝝ q̊s tāgit. Et idē cre
do de p̄dicto p̄cepto. s. ꝙ nō tenētᷣ mo
rientes in h̄ casu eis obedire. nisi in di
ctis casibus.
Pone ꝙ defunctꝰ ecclie sue reliquit
decē ⁊ alteri ecclie in qua elegit sepul-
turā reliqt mille uel castꝝ. nūqd p̄ma
ecclia dꝫ eē ꝯtēta illis decem. R̄e° scd̄m
Ray. Si defunctꝰ legauit h̄ mō ꝙ illis
eēt ꝯtēta. ⁊ sacerdos sciuit cōditionē
⁊ recepit legatū. videtᷣ renūciasse iuri
suo. ⁊ iā nō poterit vlteriꝰ petē aliquā
portionē. Sꝫ v̊o defunctꝰ absolute reli
quit ⁊ ipse absolute recepit. poterit ni
hilominꝰ de ceteris portionē vēdicare.
ex̄ de testa. officij. uel saltē aget ad sup
plemētū ꝯputatis illis decē. A. s. qn
exp̄ssit testator ꝙ ecclia eēt illis ꝯtēta.
⁊ fecit in fraudē modicā quātitatē le
gando. Alᷣ qn̄ ē adiecta talis cōditio.
recipiēdo sibi p̄iudicaret. Qn̄ v̊o lega
tū absolute factū ē. petitᷣ ⁊ integrū le-
gatū ⁊ canonica portio. nisi de mēte te
statoris aliud apparēt. ut satis colligitᷣ in
dcō. c. officij. ⁊ etiā ex dictis Hosti. ut ī
sū. eo. ti. q. 21. ubi h̄ notātᷣ. B. sicut
filiꝰ institutꝰ in ꝑte mīori q̄ꝫ legitima
pōt agē tm̄ ad supplemētū. C. de īoffi.
testa. si quādo. §. illud. ⁊ l. oīo. ⁊ ex̄ de
emp. ⁊ ven. cū dilecti.
Quid si qs elegit sepulturā in ꝓp̄a
ecclesia ⁊ ei nihil legauit. ⁊ alijs eccl̄ijs
multa legauerit. nūqd poterit h̄ eccle
sia petē aliquā portionē? R̄e° ſm Ray.
Si ē cōsuetudo ꝙ eligētes sepulturā ī
ꝓpria ecclia sꝑ aliqd relinquūt. pōt ec
clesia illud petē ab h̄edibꝫ. nō iure ac-
tionis. nec differēdo ꝓpt̄ h̄ sepulturā
sed iplorādo suꝑioris officiū. ex̄ de sy-
monia. ad ap̄licā. Si v̊o n̄ ē cōsuetudo
nihil pōt petē. ſꝫ solis funeralibꝫ debet

esse occta. Nā tenet ex officio ipm sepelire. ex̄ de symo. nō sat. 7.c.cū in ecclesia. Posset qq̄ in h casu iplorari officiū iudicis aduersus hēdes si dephendatur dolus testatoris uel hēdū. Silr aduersus rectores aliaꝝ ecclīaꝝ. si 7 illoꝝ dolus dephendat. A. Nā 7 circa talia dolus ē puniēd9. ex̄ de testa. officij. 7 ex̄ eo. in nr̄a. fm eū. Ray. Et fm glo. ei9 videt q pma facie dol9 sit psumēdus. cū alijs ecclesijs multa legauerit 7 nihil ppe prochie reliqrit. ut i sū. eo. ti. q. 12. B

Pone q aliquis eligit sepulturam apud aliquā religionē. postea itrat in ipam 7 decedit. nūqd loc9 religiōis tenebit ecclie illi9 ad canōicā portionē? R° fm Ray. Dico q si trāsit in infirmitate d qua morit tenet. ex̄ eo. d his Sec9 si trāsit in sanitate. aut etiā in infirmitate de qua nō morit. Cō. Hosti. A. Idē in sū. eo. ti. q. 25. B

Quid de leprosis intrātib9 domos leprosoꝝ. nūqd sacerdos prochial pōt de eis morientib9 petē canonicā portionē? R° fm xb. Credo q nō. qa par iudiciū ē ac si trāsierit sani ad religionē nisi forte ex ipsa lepra moriantur. A Multi. n. moriūt cū lepra b nō ex lep. fm eū. xb. 7 in sū. eo. ti. q. 26. vbi hec notāt. B. In hac tn̄ pte tenēda ē consuetudo regiōis.

Quid si aliqs recipiat in confratrē alicui9 loci religiosi. nō tn̄ oblatis suis bonis sed sibi retentis. A. q ad ius proprietatis. sec9 si oblata ppetate retinet sibi vsufructū in vita. qa tūc bn̄ gaudet puilegio religiōis. ut in. c. ut puilegia. de quo. i. B. 7 ibi eligat sepulturā? R° fm Goff. Nō liberat a canonica portiōe. sicut nec eximit ab epali iurisdictiōe etiam si ipsi religiosi sint exempti. ex̄ de puile. cū 7 plātare. §. d cōfratrib9. 7. c. ut puilegia. Idē Hosti. A. Idē in sū. eo. ti. q. 27. B

Quid si qs ingressus religionē decedat in tpe nouiciatus? R° fm Goff. Puto canonicā portionē ecclie porri n̄ deberi. Quis. n. exire potuerit. non tn̄ exiuit b in religiōe decessit. 7 h sufficit q ad quarte retētionē. ex̄ eo. d his. A Con. Hosti. ut in sū. eo. ti. q. 28. B

Quid si infirm9 in vna prochia faciat se deferri ad aliā 7 ibi moriat? R° fm Ray. Prima ecclīa nō ppt h puat canonica portione. ar. ex̄. de his. A Idē in sū. eo. ti. q. 29. B

Sepultura iiij°

s. qn phibeat. Prohibent in cimiterio sepeliri oēs hetici. ex̄ de hetic. sicut. Et de h s. hetic9 2°. §. 2° etiaꝫ si post mortē appareat de hēsi. 24. q. 2. sane, pfert. Silr etiā phibent pagani. 7 iudei. de ose. dis. i. ecclīam. 7. c. se. A Et ibi p3 q idē est de oib9 ifidelib9. B Itē gnālit oēs excōicati. 24. q. 2. sane qd sup. ex̄ de puil. epoꝝ. li° 6°. Etiam excōicat9 minori. ar. in dcō. c. sane. Et itelligēdū fm xb. de excōicad minori si notorie sic excōicati sūt. Itē idē de excōicato etiā iiuste. ut notat ex̄ d testi. spol. lras. in glo. circa finē. Itē phibēt q in torneamēd moriunt. Et exponit Hosti. etiam si qs ibi letale vuln9 accepit licꝫ postea supuixerit. q q̄uis peniteat 7 ei eucharistia nō neget. carebit tn̄ ecclīastica sepultura. ex̄ d tornea. c. p. Hoc tn̄ itellige d illo q venit cā exercēdi se i torneamēto. nō d alijs. ex̄ d tornea. c. 2°. Nā 7 fm xb. intelligit taꝫ de militib9 q̄ de armigeris eoꝝ q ibideꝫ in armis se exercēt. Secus de illis q illuc vadūt cā curiositad. ut ad videdū

73

311

uel quacũq alia cã. Itē ꝓhibent illi q
se occidũt. i3. q. z. quibꝫ. z3. q. 5. placu
it. Et h intelligendũ ẜm xꝺ. si pemert
se ex desperatiõe uel iracũdia. Sec9 si
ex furore uel a casu. Vñ sicut dĩc Ber.
ex eo. ex pte. Si qs ꝓpt fugã se p̄cipita
ret ĩ aquã. qa sic credit se euadē posse
nõ ĩputat ei si ꝯtrariũ eueniat. 7 h cũ
ꝓ bono 7 licito h faciat. ar. i3. dis. nerui
z3. q. 5. de occidēdis. Con. Hosti. Itē
qñq interdicit sepultura gnãlit. ut oĩbꝫ
de tali loco. s. tpe interdicti. ut s̄. interdi-
ctũ 4°. §. 3°. Itez manifesti vsurarij. ex
de vsur. qa. 7 eo. ti. q̄q. li° 6°. Itez q-
cũq p̄sbyterũ tutorē in testamēto re-
liquerit. zi. q. 3. cyprianus. et. 88. dis.
neq apud. Sed ut dĩc ibi glo. istud ho
die nõ habet locũ. Itē blasfem9 dei. ex
de male. c. fi. A. Et ibi pꝫ q h ve℞ est
qñ maledic9 recusat agē statutam sibi
pnĩam. 7 nõ al. B. Itē monach9 ꝓ-
priũ habēs. ex de sta. mo. sup quodã.
Et gnãlit null9 notori9 de mortali pec
cato sepeliēd9 ē. i3. q. z. qbꝫ. 7. c. nõ exi
stimem9. 7. c. obeũtibꝫ. Et h locũ hñt
si tales nõ sũt ecclie recõciliati. Naz si
recõciliati essent. uel certa pnĩe signa
apparerēt sepeliendi sũt. 8 heredes te-
nent satisfacē ꝓ eis. ex eo. prochiano.
nisi fuerit raptor. de q̄ s̄. raptor p̊. §.
z. A. 7 ibi lati9 in additiõe. B. uel
occisus in torneamēto. ut dictũ ē. A
uel etiã excoĩcatus. qa in excoĩcatione
mortu9 non debꝫ ecclastica sepultura
sepeliri anteq fuerit absolut9. lꝫ signa
pnĩe in eo apparuerit. ex de sen. exco.
a nobis. z°. B. Itē nõ ē sepeliēd9 qui
saltē semel in ãno nõ cõfitet. ex de pe.
dis. Et h ĩtellige nisi in articulo mort
existēs signa ꝯtritiõis ostēderit. Ad
quod ꝓbãdũ ẜm oēs in h casu sufficit
vn9 testis. z6. q. 6. q recedũt. 7. c. se. A

Et ibi h notat glo. qa ex eo nulli p̄iu-
diciuꝫ generat p. c. placuit. et. c. cum
itaq. de con. dis. 4. Nã iura h allegata
nõ faciũt. Predicta etiaꝫ oĩa notãt in
sũ. li° p̊. ti. 16. q. 3. B
Quid si tales q dicti sũt sepulti fu
erũt? R°. Si corpa eoruꝫ discerni pñt.
exhumãdi sũt. alit nõ. ex eo. sacri. 7 ec
clesia siue cimiteriũ ē reconciliãdũ. ex
de ꝯse. ec. uel altar. cõsuluisti. A. Et
ibi pꝫ q h fieri debꝫ aspsione aque so-
lēnit bñdicte. sicut in dedicatiõe eccle
sie fieri cõsueuit. Et bñdictio aq̄ 7 re
cõciliatio dꝫ fieri p epm. eo. ti. c. aqua
Et si fuerit infidelis sepult9 debēt etiã
tigna 7 parietes radi. de cõse. dis. i. ec-
clesiã. B. Occulti tñ pctõres sepeliē
di sũt nisi forte eēt aliqs excoĩcat9. uł
heretic9. qa cui nõ coĩcam9 viuo. nec
mortuo coĩcare debem9. ut s̄. excoĩca
tio 6°. §. fi. A. Idē qd in h. §. notat ĩ
dcã. q. 3. ẜm Hosti. Ray. 7 Goff. B
Quid fiet si dubitet de cadauē vtr̄
fuerit xp̄iani. uł pagani. uł excoĩcati?
R°. Videt in meliorē ptem interp̄tan
dũ. nisi aliq ꝓbabilitas eēt d opposito
ut ex eo. sacri. i3. q. z. nõ extimem9. de
ꝯse. dis. i. ecclesiã. A. Idē in sũ. eo.
ti. q. 4. B
Vtr̄ suspēsi 7 h9modi sint sepelien
di. R°. Sepeliēdi sũt dũ tñ penituerĩt
i3. q. z. c. fi. verũtñ ad deponendũ eos
de patibulis reqrit licētia iudic secla-
ris. ne iusticia ꝯtēni videat. ff. d cad9.
punito. l. i. et. z. Sed 7 ipam licētiã iu
dex denegare nõ debꝫ in h casu. A. h
ꝓbat. ff. de cadaue. punito. l. fi. vbi dr
q corpa taliũ dãda sũt cuilibꝫ petenti
ad sepulturã. Pñt tñ qñq ex cã dene
gari. ut ob magnũ aliqd delictũ. puta
lese maiestat. ff. eo. l. i. B. Naz 7 cor
pus xp̄i talibꝫ dat. ut s̄. coĩcare. §. fi.

De raptoribus quibus etiam penitentibus quandoque negatur ecclesiastica sepultura habes supra rapto. p. §. p. A. et ibi latius in additione. B

Utrum mulier pregnans defuncta debeat sepeliri. R° secundum Hosti. Si est certum quod partus mortuus sit. tunc mulier cum partu sepelietur. Si vero certum est quod vivit uel dubitatur de hoc. tunc mulier debet prius scindi. et si partus vivus sit debet baptizari. si mortuus. extra cimiterium sepeliri. A. Idem in summa. eo. ti. q. 7. B

Servus

Servus proprie coiter. Multis modis efficiuntur servi. Nam quidam statim cum nascuntur servi sunt. ut qui de matre ancilla nascuntur. Hoc tamen vide plenius. i. §. 3°. Quidam vero sunt iure gentium. ut qui in bello iusto capiuntur. Quidam fiunt iure civili ut qui maior. 20. annis passus est se venundari ad precium participandum. Et de hoc habetur. i. §. 4°. De his tribus modis habetur Insti. de iure pso. §. servi aut. Item sunt aliqui servi quia ius civile eos in penam subiicit servituti. ut libertus propter ingratitudinem. ut supra libertus. §. 2°. Item iure canonico raptor mulieris efficitur servus rapte. ut supra raptor 2°. §. 2°. Item deferentes auxilium saracenis efficiuntur servi capientium eos. ut dictum est supra saracenus. §. 2°.

Sunt alii servi magis largo modo dicti. ut ascripticii sive originarii quod idem est s. quidam homines qui ita ascripti sunt terris colendis quod non possunt a cultura recedere sine dominorum voluntate. nec possunt vendi sine gleba. nec gleba sine illis. Et dicuntur ascripticii. quia ascripti sive deputati sunt ad culturam. et originarii quia a sua origine tales sunt. Hi etiam servi quandoque coloni dicuntur. Isti tales non sunt proprie servi. A. Idem in summa. li° p. ti. 8. q. 64. secundum glo. Ray. B nec repelli debent a legitimis actibus. nisi quod ad ordines non debent admitti. ut notatur extra de iudeis. multorum. A. in glo. B. Et dis. 54. qs aut leges. A. ibi hoc habetur in tex. et glo. Et hi originarii bene possunt ordinari de voluntate dominorum. ut notatur glo. in deco. c. multorum. p. c. si qs obligatus. 54. dis. Item quandoque etiam contra voluntatem s. in ipsis possessionibus. ea. dis. si servus 2°. ubi dicitur. Ascripticios vero in ipsis possessionibus clericos et preter voluntatem dominorum fieri permittimus. ita tamen ut clerici facti impositam sibi agriculturam adimpleat. B

Cuius parentis conditionem filius debeat sequi. R° secundum Tho. in 4°. dis. 36. Secundum leges civiles partus sequitur ventrem. et hoc rationabiliter. quia plus habet a patre complementum formale. sed a matre substantiam corporis. Servitus autem est conditio corporalis. cum servus sit quasi instrumentum domini in operando. et ideo proles in libertate et servitute sequitur matrem. sed in aliis que pertinent ad dignitatem que est forma rei sequitur patrem. sicut in honoribus muneribus. municipiis. et nobilitate. et aliis huiusmodi. Et huic concordant canones. et lex Moysi. ut patet Exo. 21°. In quibusdam tamen terris que iure civili non reguntur partus sequitur deteriorem conditionem. ut si pater sit servus quamvis uxor sit libera. erunt filii servi. non tamen si post pactum matrimonium pater se in servum dedit nolente uxore. et sic si fiat eo°. Si autem utrumque sit servilis conditionis et pertineant ad diversos dominos. tunc dividunt filios si plures sunt. uel si unus tantum. unus alteri recompensabit de precio et accipiet natum in sui servitium. Tamen non est credibile quod talis consuetudo possit esse ita rationabilis sicut illud quod multorum sapientum diuturno studio determinatum est. A. Co. Pe. ut in summa. li° 3°. ti. 17. q. 8. B. Et nota quod secundum leges sive mater fuerit libera solum quando concepit. uel solum quando peperit uel etiam medio tempore. sufficit ad libertatem prolis. ut. ff. de sta. ho. l. et servorum. B

¶ Qualit̃ liber hō qui patit̃ se venū-
dari fit seru⁹? R̃ᵒ. Sex reqrūt̃. Primū
ꝙ sit maior.zo.ānis.C.de libe.cau.si
ministeriū. Secūdū ꝙ intēdat ꝑciū
ꝑticipare.C.de libe.cā.nō iō.Tertiū
ꝙ in ꝓitate ꝑticipet.ff.q.ad liber.pro.
nō licet.l.i.Quartū ꝙ ēptor credat ip
sū seruū eē.ff.de libe.cā.l.liberis.§.si
qs sciēs. Quintū ut ille q vendit̃ sciat
ꝯditionē suā.ff.qb⁹ ad lib.pro.non li
cet.l.qui se. A .Hec lex nō videt̃ ibi
hr̃i. B .Sextū ꝙ venditor sciat ipm
eē liberū.ff.qb⁹ ad liber.pro.nō licet.
l.4. A .In hac.l.paꝝ videt̃ h̃ probari
Predicta tn̄ sex reqsita notant̃ etiā in
sū.liᵒ 4ᵒ.ti.4ᵒ. q.16.ꝯm Hosti.Goff.7
Azo. B .Si aliqđ istoꝝ deficiat iure
cōi in ingenuitatē reuocat̃. Q̃ si nihil
deficiat.7 si p⁹ea manumittat̃. non fit
ingenu⁹ ꝫ libert⁹.ff.de sta.ho.hō liber
nisi reddat dn̄o ꝑciū.ff.si īge.manu.
l.z.tn̄so ꝑ. Quod tn̄ ꝑciū dn̄s īuitus
nō cogit̃ recipe ꝯm q̊sdā. A .7 in dcā
l.z.videt̃ hoc tenere glo. B

¶ Qualit̃ serui efficiāt̃ liberi? R̃ᵒ ꝯm
Hosti. Multis modis. Uno mō p ma-
numissionē.vide s̃.māumissio.§.fi.
Itē fit aliqs liber si eū languidū dn̄s
exposuit.uel ei alimēta negauit.ut s̃.
expositus. Itē qn̄ aliqs vēdit ancillā
ne ꝓstituat̃.7 emptor facit ꝯ̃.fit libera
Itē si seru⁹ pileat⁹ incedit an̄ cadauer
dn̄i dū defert̃ ad sepulturā. Itē si p⁹ꝙ̃
lata est sn̄ia ꝯ̃ illū q dicebat̃ seru⁹ dn̄s
p⁹ea pro ipso ꝑciū recipiat. Itē si dn̄s
ancillā ī m̄rimonio collocauit scribēs
ꝓ ea dotē. Itē si seruū appellauit filiū
actis intuenientib⁹ quasi in figura iu
diciꝫ. Itē si dedit seruo instrumētū p
qđ eius seruit⁹ probat̃.7 aliꝫ casib⁹ q
habent̃.C.ex q.cau.ser.pre.liber.ac.
p totū. A .Ibi de ꝑdict̃ causis paꝝ
videt̃ dici.ꝫ ponūt̃ alie cause ex qbus
serui ꝑueniūt ad libertatē.7 alie etiā
ponūt̃.ff.q sine ma.ad liber.ꝑue. per
totū. Sꝫ h̃ paꝝ faciūt ad forū pn̄iale.
B .Itē si iude⁹ xp̄ianū mācipiū eme
rit.ut s̃.iude⁹ zᵒ.§.ꝑ.7 ex̃ de iudeis.c.
fi. De seruis iudeoꝝ 7 saracenoꝝ vide
s̃.iude⁹ zᵒ.§.ꝑ. A .cōiūctis additiōi
bus. B .Et qa seru⁹ māumissus dr̃ li
bertus. Facit ad h̃ s̃.libert⁹.p totū.

SEruus zᵒ q̃tum ad or-dinationē.

Null⁹ seru⁹ siue ꝑ
uati siue eccl̃ie ordinari deb3.nisi pus
manumittat̃. dis.54.c.ꝑ.zᵒ.et 3ᵒ. Et
rō ē seruilis vtilitas atq̧ clericalis di-
gnitas.dis.54.admittūt̃.ex̃ de ser.nō
ordi.de seruoꝝ. A .Alia rō ē qa deb3
eē īmunis ab aliꝫ q dīne militie ē ag-
gregand⁹.ut a castris dn̄icis nulla ne
cessitate abstrahat̃.54.dis.c.ꝑ. B .Et
h̃ intellige veꝝ in oī genere seruoꝝ.de
quib⁹ etiā ꝓhēs s̃.seru⁹ ꝑ.§.zᵒ. A .Et
ibi de hoc dictū est. B

¶ Utꝝ seru⁹ eccl̃ie liberat⁹ possit ordi
nari retēto iure ꝑronat⁹. R̃ᵒ ꝯm Ray.
Sic dico retēto iure quo ad h̃ ꝙ nō in
iuriet̃ eccl̃ie.nec accuset illā.nec testi-
ficetur ꝯ̃ eā.dis.54.q ex famulis. A
Hoc.c.paꝝ facit q̊ ad hoc.sed bn̄ faci-
unt iura.ī.allegata. B .Immo etiā
si simpl̃r fuerit manumissus tenet̃ ad
ꝑdicta.alit̃ reuocat̃ in seruitutē.iz.q.
z.diaconi.7.c.ep̄s q mācipiū.et.c.li-
berti.7.c.octaua.ex̃ eo.ti.de famulis.
Dicūt etiā quidā ꝙ tenet̃ quo ad ali-
as honestas opas lic3 non sint nomīa-
tim imposite.ut in dcō.c.diaconi.et
sil̃ib⁹. A .Hec iura sad̃ vident̃ ad h̃
facere. B .nō tn̄ tenet̃ seruire eccl̃ie p
petuo in officio clericali.nisi exp̄sse di
ctū sit in ip̄a māumissiōe.7 ordiatiōe.

ex̃ eo. libẽti⁹. Et posito q̃ fuerit ex p̃ssũ nõ tñ reuocabit̃ in seruitutẽ si ñ vult ĩ illa ecclia seruire ĩ diuinis officijs. nisi admonit⁹ pduraret in ɔtũacia. ex̃ eo. null⁹ cleric⁹. A . Idẽ in sũ. li° 3°. ti. 17. q. i. De bonis aũt libertoꝝ eccl̃ie vide s. libertus. §. fi. B

Utꝝ seruus priuati liberatus possit ordinari retento iure patronat⁹? R° scd̃m Ray. Non debet ordinari. nisi prius cõsecut⁹ fuerit a dño plenã libertatẽ. ita q̃ non teneat̃ p̃stare patrono opas. nec fabriles q̃ ɔsistũt in faciẽdo nec obsequales q̃ ɔsistũt in nõ faciẽdo. dis. 54. c. p°. et 2°. et. c. qcũq3. 7. c. vlti. A . Con. Ul. ut in dcã. q. i. B . Sed vtꝝ dñs possit in tali liberto retinere operas spũales. Dicẽdũ ẜm Hosti. ut vitet̃ omne ɔtiũ. q̃ h° on⁹ erit ĩponendũ in ipsa mãumissiõe añ ordĩationẽ 7 sic in ipa ordinatiõe poterit on⁹ iam impositũ declarari. ex̃ de elec. significasti. ad fi. 7 ex̃ d̃ p̃ben. significatũ. Et si talit̃ ordinat⁹ nõ seruierit poterit degradari. 54. dis. freq̃uẽs. 7. c. quicũq3. ex̃ eo. null⁹. Si tñ factus fuerit sacerdos nõ fiet seru⁹ dñi olim sui. Idẽ Goff. 7 Inno. A . Si v̂o nõ sit fact⁹ sacerdos videt̃ q̃ possit in seruitute3 etiã p̃uati reuocari si nõ seruierit in diuinis prout tenet̃. ar. hic a ɔtrio sensu. Facit in ar. etiã dictũ. c. freq̃uẽs. adhibita tñ moderatiõe d̃ qua in. §. se. Et idẽ etiã qd̃ h° notat̃ in sũ. eo. ti. q. 2. B

Quid si seru⁹ fuerit ordinatus nõ accepta libertate? R° ẜm Ray. Si fuit ordinat⁹ dño sciẽte 7 non ɔdicẽte. eo ipso ingenu⁹ fit. dis. 54. si seru⁹ sciẽte Et h° veꝝ ẽ ad quoscũq3 ordĩes fuerit ordinat⁹. Idẽ Goff. 7 Inno. Si v̂o domino ignorãte uel sciẽte 7 ɔdicẽte. A Hic ut p3 in sũ. eo. ti. q. 3. distinguẽdũ est. quia aut ordinatore ul' p̃sentatore sciente ɔditionẽ ordinãdi ordinat⁹ ẽ. aut nesciẽte. In p° casu ordinat⁹ remanebit in ordĩe. & ordinator ul' p̃ñtator deb3 ɔdẽnari dño in duplũ. dis. 54. si seru⁹ absente dño. 7 hoc si alt' tm̃ sciuit Si v̂o ambo sciuerũt. dabit vnũ p̃sentator. 7 aliũ ordĩator. Sed si neut' habet vnde soluat. poterit dñs sibi postulare illũ restitui. ar. dis. 54. ex antiqs. In 2° cãu cũ ordinat⁹ ẽ ordinatore ul' p̃ñtatore ignorãte ɔditionẽ ei⁹. fit qd̃ sequit̃. B . tũc si ordinat⁹ ẽ in sacerdotem remanebit in eode3 ordine. peculio si qd̃ hab3 dño restituto. Q3 si non hab3 peculiũ. nec ẽ q̃ redimat ip̃m. d3 suo dño reddi ad seruiendũ ei in seruitijs q̃ ordinẽ suũ deceãt. ut horis canonicis missa 7 h⁹mõi. 54. dis. freq̃uẽs Q3 si cõtumax h° renuat. deponi d3. ex̃ eo. null⁹. in fi. Si v̂o ordinat⁹ ẽ in diaconũ. dabit p se vicariũ. 7 ip̃e remanebit in ordine. Al' reuocabit̃ in seruitutem nisi aliqs vellet eũ redimẽ. 7 ide3 intellige de subdiacono. ex̃ eo. miramur. In alijs ordinib9 absolute in seruitutẽ reuocabit̃. 54. dis. nulli. 7. c. ex antiquis. Satis con. Goff. 7 Inno. A Con. etiã Pe. ut in dcã. q. 3. B

Infra qd̃ temp⁹ possit dñs seruũ ordinatũ reuocare? R° ẜm Ray. Reuocare poterit infra annu3 a tp̃e scientie dñi. ar. 17. q. 2. si quis incognit⁹. A Coniũcto. c. si seruus sciente. 54. dis. B . Idẽ Goff. Hosti. 7 Pe. A . Hugl. aũt dicit q̃ cõputat̃ a tp̃e ordinatiõis in fauorẽ ordinis. ut in sũ. eo. ti. q. 6. Sed prius dictũ veri⁹ videt̃. ar. dicti c. si qs incognit⁹. B . Et rõ quare clericus nõ põt repeti vltra annũ. cũ seruus ingressus religione3 possit repeti infra trienniũ est ista. qa cleric⁹ cõiter

publice mãet. monach⁹ võ secrete. A Hec rõ fuit Inno. ut patz in dicta. q. 6 B. Et pdictũ pũctũ de religiõe hẽs s. religio 2°. §. 4°. et 5°.

¶ Pone q seru⁹ qui ordinat⁹ fuit re-stitutus ẽ dño suo. nũqd licebit dño man⁹ inijcere in eũ? R° sm Inno. Nõ al' incidẽt in canonẽ. 17. q. 4. si qs sua-dente. Sed nec tali seruo licebit cõtra-here mrimoniũ ppt votuz qd intelli-gitur fecisse in susceptiõe ordĩs sacri. ex de con. diu. quidã. 84. dis. cũ in p-terito. 7 phibend⁹ erit p epm. ar. 96. dis. si imperator. Alijs aũt puilegijs cle-ricalibꝫ nõ gaudebit. ex de cle. coniu. Jo hãnes. 7. c. se. Idẽ in oĩ genere suoꝝ. 54. dis. frequẽs. A. Inno. clari⁹ loqr sic. Idẽ dicim⁹ i originarijs 7 ascripti cijs. 7 ĩ oibꝫ qui cõditiõe seruili. ul' rõ-cinio. uel cyrocinio sunt obligati. 54. dis. frequẽs. Idẽ etiã in libertis si ali-quod obsequiũ patron⁹ sibi retinuit. 54. dis. qcũqz. Idẽ etiã in obligatis fun-ctionibꝫ. i. publicis officijs. 51. dis. pter ea. 7 in dicta. q. 6. B

¶ Sꝫ qualit seru⁹ ordinat⁹ siue cõsecra-tus redditr dño. cũ alia res cõsecrata n reddatr. ut. 14. q. vlti. cõperim⁹. R°. Du-plex est rõ. Una qa in rebꝫ alijs 7 ma-xime inaĩatis que sole cõsecrãtr null⁹ ẽ dolus. sed in hoĩe sic. Alia. qa in rebꝫ inaĩatis consecratio ẽ in supficie. 7 iõ non debẽt a manu pphana tractari. in hoĩe võ est aĩa que tangi nõ põt. 32. q. 7. licite. Con. Goff. 7 Hosti. A. 7 Ul 7 Pe. Et fuit pncipale dictũ Ray. ut in sũ. eo. ti. q. 7. B

Eruus 3° quo ad matri-

moniũ. Utrũ seruus sine cõsen-su dñi possit mrimoniũ cõtrahere. R° sm Tho. in 4°. dis. 16. Sicut seru⁹ non subditr dño. qn libere comedere 7 dor-mire possit. 7 alia h⁹modi facẽ que ad necessitatẽ corpis ptinẽt sm naturaꝫ. ita etiã non subditr ei qtũ ad h q non possit libere mrimoniũ cõtrahẽ etiã eo nesciẽte aut contradicẽte. Unñ 7 si dñs oppositũ preciperet non teneretr ei obe-dire. nec de cõtrahẽdo. nec etiã de cõti-nẽdo. qa in vtroqꝫ sui iuris est 7 tenet mrimoniũ. Debent tñ nihilomin⁹ de-bita seruitia dñis exhiberi. ex de cõiu. ser. c. p°. A. Con. Pe. 7 Al. 7 Ray. et glo. ut in sũ. li° 4°. ti. 4. q. 8. et se. B

¶ Pone q dñs aliqd pcipit seruo cõ-iugato 7 eodẽ tpe vxor petit debituꝫ uel ecõ°. R° sm Ray. Credo q si cõtra-xerit seru⁹ dño sciẽte. debet reddẽ de-bitũ. qm cũ dñs concessit pncipale. s. mrimoniũ intelligitr cõcessisse accesso-ria. ex de offi. del. pterea. in fi. Si vero cõtraxit ignorãte ul' cõtradicẽte dño. dñi mandatũ debet implẽ. nisi pbabi-liter timeat periculũ adulterij ex dila-tiõe. uel nisi magnũ fiat piudiciũ vxo-ri. Con. Tho. Pe. Inno. 7 Hosti. Ad-dit qqꝫ Tho. q oꝫ diuersas circũstan-tias attendẽ. ut ex his consideretr cui magis uel poti⁹ in tali uel tali casu sit obediendũ. Idem Hosti. Et vide. ĩ. § vlti. A. Idẽ in sũ. eo. ti. q. 10. B

¶ Quid si cõiuges. s. serui habent di-uersos dños diuersarũ regionũ. ita q nõ possunt cõuenire ad officiũ cõiuga-le? R° sm Goff. ut euitetr fornicatiõis-mã cogetur p ecclĩam alter dñoꝝ ven-dere alteri volẽti emẽ. uel si neutr vult emere cogantr vendẽ cuilibꝫ extraneo in prouĩcia conserui. uel venalẽ expo-nere. 7 si null⁹ appareat emptor emat ecclĩa. ar. 54. dis. fraternitatẽ. A. Idẽ in sũ. eo. ti. q. 12. B

¶ Quid si dñs seruũ cõiugatuꝫ vult

vendere in remotã regionẽ? R° ſm
xv. Prohibẽda ẽ talis venditio ꝗ cogi
debꝫ dñs alij vendẽ eũ bonas ꝯditiões
afferẽti. Intereſt.n. rei publice ne qs
re ſua male vtat̃. in Inſti. de his q ſui
uel alie. iur ſũt. §. plt. Con. Tho. Pe.
⁊ Inno. A .licꝫ Ala. aliud dixerit. ut
in ſũ. eo. ti. q. xi. vbi etiã pꝫ ꝙ p̄dictis
con. etiã Hoſti. dicens ꝙ p̄dicta obti-
nent qñ ambo ſũt ſerui. Et id qd ſeqt̃
nõ fuit Hoſti. ſed Pe. ut ibi. B .Sed
⁊ Hoſti. addit ꝙ ſi mr̃imoniũ fuerit
factũ ſine licẽtia dñi. ⁊ nõ habꝫ ĩ alio
loco iuſtũ emptorẽ. poſſet eũ vendere
in remotã. alit̃ non debꝫ hº facere.

Utrũ ſeruit⁹ poſſit venire p⁹ mr̃imo
niũ. R° ſm Tho. ⁊ Pe. ſic. Uir. n. lꝫ ſit
in ptãte vxoris in his q̃ ptinẽt ad red
ditionẽ debiti. ĩ alijs oĩbus eſt ſui iuris
Unde in redditiõe debiti per hoc non
debet p̄iudiciũ vxori fieri. ſi forte dñs
p̄cipet aliqd eadẽ hora. qa magis eſſet
obediẽdũ vxori q̃ꝫ dño. Uxor tñ ſine
ꝯſenſu viri ſe in ancillã vendẽ nõ poſ
ſet. qa vir caput eſt mulieris. Con. Al.
A .Idẽ in ſũ. eo. ti. q. ıꝫ. B .Et vide
s̃. §. z°. Utrũ ſeru⁹ q fuerat ordinatus
⁊ nũc eſt reſtitut⁹ poſſit cõtrahẽ mr̃i-
moniũ. vide s̃. ſeru⁹ z°. §. p̊. Quõ cõ-
ditio ſeruitutis impediat mr̃imonium
hẽs s̃. mr̃imoniũ 4°.

Symonia p̊ cõit̃ Sy-
monia eſt ſtudioſa voluntas
emẽdi uel vendendi aliqd ſpũale uel
ſpũali annexũ. Sic diffinit̃ a Tho. in
4° ſen. diſ. z5. et in ſcda ſcde. diſ. 100.
Siſtr ⁊ ab alijs. A .s. theologis ⁊ iuri
ſtis coĩter. ut in ſũ. li° p̊. ti. p̊. q. i. Et
facit. i. q. i. q ſtudet. B .Et qd dicit̃
ſpũale intellige ut ordines ⁊ alia ſacr̃a
Quod aũt dicit̃ ſpũali ãnexũ. ĩtellige
ut quedã que nõ ſũt ita ꝓprie ſpũalia
ſed ſũt ſpũalibꝫ adiũcta ⁊ quaſi alliga
ta. ut eſt ius p̄ronatus ⁊ h⁹ modi. Q ſi
nõ addas. ſpũali annexũ. ſufficit ſm
Ray. A .Nã ⁊ ãnexa ſpũalibꝫ largo
modo dicunt̃ ſpũalia. ut in dicta. q. i.
⁊ hic ſequit̃. B .qa oĩa talia pñt intel
ligi ꝑ id quod dicit̃. aliqd ſpũale. Et
nota ꝙ noĩe emptiõis uel venditiõis
intelligit̃ oĩs ꝯtract⁹ nõ gratuit⁹. p̄ter
ꝑmutationẽ. A .Idẽ in dcã. q. i. ⁊ fa-
cit. i. q. i. ſũt nõnulli. B .de qua s̃. ꝑ-
mutatio. A .Ibi patꝫ qñ in talibꝫ poſ
ſit fieri ꝑmutatio. ⁊ qualit̃. B .Unde
nec trãſactio põt fieri ſup ſpũalibꝫ. ex̃
de trãſac. ſup eo. De trãſactiõe vide. ĩ
trãſactio. §. z°. A .Et ibi patꝫ q̃liter
poſſit fieri in ſpũalib⁹. Et adde ſcdm
Tho. ſcda ſcde. q. 100. arti. p̊. ꝙ volun
tas dicit̃. qa iuſticia ⁊ oẽs ptes ei⁹ ⁊ ꝑ
ꝯſequẽs oĩa oppoſita ſũt in voluntate
ſicut in ſubiecto. ⁊ iõ ꝯuenient̃ ſymo
nia ꝑ volũtatẽ diffinit̃. Facit. ff. de iu-
ſti. ⁊ iure. l. iuſticia. Utrũ aũt ꝑ ſolam
volũtatẽ cõmittat̃ ſymonia tanget̃. ĩ.
§. 3°. Itẽ dicit̃ ſtudioſa ſcdm Tho. in
dicto arti. p̊. ad deſignãdũ electionẽ
que p̄ncipalit̃ ptinet ad ṽtutẽ ⁊ vitiũ
⁊ talis electio ſufficit etiã ſi ſit ex vo-
lũtate non libenti uel etiã coacta. ex̃
eo. Matheus. ⁊ ibi glo. niſi forte ſit co
actio p̄ciſa. ex̃ quod me. cau. c. ſactis.
Et ſubbit Tho. ibidẽ. Non autẽ oĩs
q peccat electiõe peccat in ſpm̃ ſanctũ
ſed ſolũ qui peccatũ eligit ꝑ ꝯtemptũ
eorũ ꝑ que hoĩes ſolẽt retrahi a peccan
do. Dicit̃ ergo ſtudioſa qñ ex ipſa vo-
luntatis electiõe ꝓgredit̃ ad exteriorẽ
actũ. ut in ſũ. eo. ti. q. 5. Hoſti. aũt cla
rius diffinit ſic. Symonia ẽ ſpũaliũ
uel annexorũ ſpũalibꝫ p̄cedente pacto
ꝓmiſſionis. ꝯditionis. modi. ſeruitij.

precū. uel cuiuſuis tp̄alis receptio uel
donatio. ut in ſū. eo. ti. q. i. B

C Utrū̄ ſymonia ſit hereſis. R° ſcd̓m
Tho. in 4°. diſ. 25. Symoniaci nō ſūt
ꝓprie ⁊ p̄ ſe loquēdo hētici. cū nō ha-
beant aliquā falſam opinionē. ſed di-
cunt̄ heretici ꝓpter ſimilitudinē act9
quia ita operant̄ ac ſi extimarēt donū
ſpūs ſancti pecunia poſſideri. que exti
matio eēt heretica. A . et qa etiam in
p̄mo auctore Symone ex mala radice
infidelitat̄ pullulauit. cui dictū ē. Ex
timaſti donum dei pecunia poſſideri.
Act. 8°. ſm̄ Ul. ⁊ in ſū. eo. ti. q. 2. B
Un̄ Gregl̄. in regiſtro dic̄. Cū omnis
auaricia ſit idolorū̄ ſeruitus. q̄ſq̄s hāc
in eccl̄iaſticiſ dignitatib9 dandis nō p̄-
cauet. infidelitat̄ p̄ditioni ſubiicitur.
etiā ſi fidē quā negligit tenere videat̄
i. q. i. cū oīs. Et iterū̄ dicit ꝙ impia he-
reſis macedonij tolerabilior eſt q̄̄ ſy-
monia. i. q. i. eos. A . Et ibi patꝫ ꝙ h̄
nō fuit dictū Gregl̄. ſed Tharaſij con
ſtātinopolitani ep̄i. B . Et cetera cri
mina in cōparatione ſymoniace here
ſis q̄ſi p̄ nihilo reputant̄. i. q. vlt̄. c. fi.
Pn̄t quoq̄ ꝓprie ⁊ p̄ aliū modū q̄daꝫ
ſymoniaci dici heretici. s. tenētes quē
dam errorē eiuſdeꝫ Symonis q̄ dixit
ꝙ mūdus iſte nō erat creatus a deo. ſ
a q̄dā ſup̄na v̂tute. ut dic̄ Iſidorus 9°
ethimologiarū̄. A . Idē ī dcā. q. 2. B

C Quare ſymoniaci potius dicunt̄ a
Symone qui voluit emē donū dei q̄̄
gyezite a Gyezi q̄ vendidit donū dei?
R°. Quia magl̄ cōpleta fuit rō huius
pc̄ti in Symone q̄̄ ī Gyezi. Nā Gyezi
ſolū vendidit donū dei. at Symon et
emere voluit ⁊ vendē intēdit. i. q. i.
ſaluator. Con. Tho. ſcd̓a ſcd̓e. q. 100.
Cō. etiā Pe. ⁊ Ul. ut in ſū. eo. ti. q. 4.

Utrū̄ ſola volūtas faciat hoīeꝫ ſymo
niacū. R° ſm̄ Ray. ⁊ alios tā iuriſtas
q̄̄ theologos. Quedaꝫ ſūt ꝓhibita q̄a
ſymoniaca. ut emere uł vendē ſac̄ra ⁊
h9modi. ⁊ in iſtis ſufficit ſola volūtaſ
Et intellige ſm̄ Pe. q̊ ad forū diuinū.
ſed quo ad forum hūanū ſi in nulluꝫ
actū exiuit neq̄ faciēdi neq̄ paciſcēdi
nō diceret̄ ſymōiac9. ⁊ ſufficit ꝙ peni
teat. Quedā ſūt ſymoniaca q̄a ꝓhibi-
ta. s. p̄ ꝯſtitutionē eccl̄ie. ut cū quis re
nūciat eccleſie ut detur alteri. puta ne
poti ſuo. Silr̄ ſm̄ Goff. vendendo vi
cariā. caſtaldionatū. aduocatiaꝫ. ico-
nomatū ⁊ h9mōi. ex̄ eo. ad nr̄am. i. q.
i. ſi quis ep̄s. 2. q. 3. ſaluator. ⁊ ī his.
non ſufficit ſola volūtas ſiue appetit9
quidā. niſi ꝓcedāt in actū. ex̄ de offi.
del̄. ex parte. p̊. A . Idē in ſū. eo. ti. q.
5. B . Sed ⁊ hoc intellige. ꝙ ſi volun
tas deliberata hic fuit. ita ꝙ per eū nō
ſtetit. iterū̄ eſt ſymonia in foro dino.
ſed nō in humano. ⁊ ſic tale pc̄t̄m per
pnīam aboletur. ex̄ eo. mandato. A
In h̄ etiā videt̄ con. glo. Ray. ut in di
c̄ta. q. 5. Et hoc verū videt̄. quia etiaꝫ
circa talia puta erga bn̄ficia ſola inten
tio cōſtituit culpabilē apud deū. lꝫ nō
quo ad iudicialeꝫ punitionē eccl̄ie. ex̄
eo. tua. Symonia tamē mētalis tm̄ ſo
la pnīa abolet̄. nec obligat ad reſtitu-
tionē acceptorū̄. dicto. c. mandato. Se
cus in vſuris in q̄bus etiā ſola intētio
vſuraria obligat ad reſtitutionē in fo
ro pnīali. ut ⁊ notat glo. in dcō. c. mā
dato. ⁊ facit ex̄ de vſuri̅. conſuluit. Rō
autē p̄ōt eſſe. quia in vſura ledit̄ deus
⁊ homo. deo ſatiſſit p̄ pnīam. homini
v̂o p̄ reſtitutionē. In ſymonia v̂o ſim
plicis intentionis non ledit̄ pars que
ſponte ⁊ ſine coactione preſtat. immo
potius ipſa ledit deū turpit̄ agendo.
nec leditur eccleſia ꝑmilitans. que tm̄

iudicat ꝺ manifestis. dicto. c. tua. sed
solus deus. cui ꝑ solam satisfit pniam
ex̄ eo. c. fi. B

¶ Utrum ad hoc ꝙ committat̄ symonia req̄ratur ꝙ sit expssum pactū. R̄ꝰ. Nō. nā
⁊ Gyezi symoniacꝰ fuit. licꝫ pactū aliquod nō fecerit. notat̄ ex̄ eo. sup specula. A. Hoc. c. habet̄ in ti. de magistris. Et dic hoc verū quo ad forū diuinū. secus quo ad iudiciale. ex̄ eo. c. fi.
et patet ex dictis in. §. p̄cedenti. nisi
interuenirет exactio. ex̄ eo. sicut ꝓ certo. B. Sed de symonia mētali vide
s̄. renūciatio ii°. §. p̊.

¶ Quot modis cōmittit̄ symonia?
R̄ꝰ s̄m Ray. Una diuisio ē ꝑ munera
que dantur. Nam aut datur munꝰ a
manu. aut ab obsequio. aut a lingua.
de quibꝫ habes s̄. munꝰ. §. p̊. Alia diuisio ex p̄te cōmittentiū sic. Symoniaca ordinatio uel alia hꝰmodi spiritualiū datio. aut est ex parte conferentis tm̄. ut quādo cōferens mihi aliquod
spirituale recipit tēporale me ignorāte. Aut ex p̄te recipientis tm̄. ut si ego
recipiā sacr̄m nō quidē dādo aliquid
cōferenti sed alicui suo ꝯsiliario. Aut
ex parte vtriusqꝫ. s. qn̄ ordinandꝰ dat
aliq̄d ordināti. Aliqn̄ ex p̄te neutrꝰ.
ut si amicus meus me ignorāte det aliquid amico siue consiliario ep̄i. ut me
ordinet. ep̄o etiā ignorāte. i. q. i. statuimꝰ. 7. c. si quis a symoniacis. A. Idē
in sū. eo. ti. q. 7. B

¶ Utrum sit symonia si aliq̄d gratis det̄
pro sp̄ualibꝫ uel recipiat̄. R̄ꝰ. Si penitus spōte offeratur. nō est symonia. i.
q. i. quicq̄d inuisibilis. Ubi nota s̄m
xꝰ. ꝙ si hec ꝑpositio ꝓ. notaret ap p̄ciatione seu ꝯmutationē. sic nūqꝫ tēporale est dandū pro spirituali. nec ecōtrario. Si autē notet causam finalem.
ut sit sensus. Iste dedit denariū pro sacramento. i. propter reuerentiā sacramenti. licite pōt fieri. Et eodēꝫ quoqꝫ
modo si notet cām efficientem. ut sit
sensus. dedit ꝓ sacramēto. i. pro deuotione quā habuit ad sacramētuꝫ. fieri
potest. A. Con. Ul. ut in sū. eo. ti. q.
10. B. Si autē dubitetur vtrum gratis
uel corrupta intētione datum sit. tria
sūt precipue attēdenda. s. dantis ⁊ recipientis qualitas. videlicꝫ an a paupe diuiti uel ecōuerso. Item muneris quātitas. ut si res magni uel modici sit p̄cij. Itē donationis tempꝰ. an. s. instāte necessitate uel al' ꝯferatur. Et scd̄m
hec habenda est p̄sumptio ꝓ uel ꝯtra
ex̄ eo. ⁊ si qōnes. Sꝫ hec intelligēda sūt ī
foro cāꝝ. In foro aūt ꝯsciē intentio attendit̄ non presūptio. A. Idē in ꝺcā
q. 10. s̄m Ray. Ul. ⁊ Hosti. B

¶ Utrum liceat aliq̄d recipe ꝓ opibꝫ spiritualibꝫ. R̄ꝰ s̄m Ray. ꝓ illis opibꝫ ad
q̄ q̄s nō tenet̄ ex officio recipe licet. ut
puta sacerdos pōt locare opas suas q
al' nō hꝫ vn̄ sibi ꝓuideat. ar. 12. q. 2. caritatē. Idē Hosti. A. certe. c. caritatē
nō facit. q̄a loq̄t̄ tm̄ q̊ ad ꝓcurationeꝫ
recipiēdā a visitātibꝫ. nō ex locatiōe
ul' alia ꝯuētiōe s; ex mera iuris dispōne
Et iō in sp̄ualibꝫ in q̄bꝫ dꝫ cessare oīs
pactio ⁊ ꝯuētio. ex̄ de pac. c. fi. non hꝫ
locū locatio ul' ꝯductio. Un̄ ī ti. de symōia. §. Itē nūquid. sup v̄bo locare.
glo. Ray. ait. Quidaꝫ dicūt ꝙ si sacerdos ītēdat locare ul' vēdē laborē suuꝫ
nō ip̄m officiū uel sacr̄m. licitū ē. al' n̄.
Ego credo inq̄t ꝙ n̄ hꝫ locū ī talibꝫ locatio ul' ꝯductio cū lex sclaris nō dixerit
eē locationē ul' ꝯductionē qn̄ mensor
agrorūꝫ aliq̄d recipit a dn̄is eoꝝ ꝓ eis
mēsurādis. s; q̄d dat̄ appellauit honoariū. ff. si mē. fal. mo. di. l. 2. §. p̊. vbi dr̄.

Non crediderūt veteres int̃ tales ꝑso-nas locationē ⁊ ꝯductionē esse sed potius operā bn̄ficij loco ꝓberi. Et id q̄d datur ei ad remunerādū dari. ⁊ inde honorariū appellari. Dic g̊ ꝙ sacerdos siue indigeat siue nō. pōt ei dari pecunia in sumpt⁹ ipsi⁹ sacerdotꝫ nō in munera sacerdotij. i. officij sacerdotal' q̄d impēdit. sicut dīc Hieronym⁹ ꝙ decem panes. crustula ⁊ vas mellis si data fuerint ꝓphete. magꝪ in sūptus ꝙ in munera ꝓphetie reputāda sūt. i. q. i. iudices. Cū ergo dicit̃. sacerdos recipit ꝓ officiādo eccl'iam ad tēpus. li. ꝓ. denotat cām adminiculatiuā non appreciatiuā sacramēti uel officij q̄d impēdit. ul' laboris quo laborat in ipso officio. q̄d nec vēdi deb3 nec locari. sicut nec ip̄m officiū. qa quisqꝫ horū alterū vendit sine quo neqꝫ alterꝝ ꝓuenit neutrū inuenditū derelinqt. i. q. i. si qs obiecerit De h̃ etiā dicit̃. i. §. vtrꝝ sacerdos. B

Utrꝝ cū ep̄s ꝯsecrat ul' visitat possit recipe ꝓcurationē. Rn̄° ſm Ray. Pōt. ex̃. eo. cū sit. io. q. 3. relatū. ex̃ d̄ ꝑscrip. cū ex officij. nō dico ꝓpter laborē. sed ut Ber. dīc. qa talis ꝓcuratio a iure ꝑmissa est. imo etiā si eccl'ia ꝓpter paupꝑtatē ꝓcurare non posset ep̄m. ipse suis sūptibus ꝯsecrabit eccl'iam. io. q. 3. cauēdū. hec Ber. ⁊ Hosti. Circa visitationem vide. ī. visitatio. §. ꝑ. et 2°. A Hoc quod ibi dicit̃ notat glo. ī dcō. c. cū sit. Nota etiā in sū. eo. ti. q. io. B

Utrꝝ tp̄alia possint dari ꝓ vita eterna uel ꝓ remissiōe pctōꝝ. Rn̄°. Possūt ꝑ modū elemosyne. Daniel' 4°. Peccata tua elemosynis redime. Et ītellige ſm Tho. ⁊ Pe. in 4°. dis. 25. ꝙ cū dicit̃ vita eterna ul' remissio pctōꝝ emi. est locutio metaphorica. quia ipsū meritū accipit̃ ꝓ emptiōe. Deo enī ex ꝑcio nostro nihil pōt accrescē. A. Idē in dicta. q. io. B

Utrꝝ tp̄alia possint dari ꝓ redimenda vexatiōe in sp̄ualibꝫ. Rn̄°. Sic. extra eo. dilectus fili⁹. et. i. q. 3. quesitū. ex̃ de magistris. ꝓhibeas. Sed h̃ sup iure sp̄uali tūc solū habebit locū. cū ꝓ certo cōstat redimēti de iure suo. al' non. hec Tho. scd̄a scd̄e. q. ioo. arti. pl't. et vlt̃. A. ⁊ etiā glo. Ray. ut in dcā. q. io. B. Unde ⁊ si ꝓbenda mea me ꝑ iniuriā remoto alij data sit ⁊ ego recupero aliq̄ dato. nō puto eē symoniā.

Utrꝝ encenia inducāt symoniā. Rn̄°. Si nō extēdant̃ ad quātitatē munerꝝ ⁊ fiant sine pacto et sine aliqua corrupta intētione. non inducūt symoniā. al' etiā ī modico ꝯmittit̃. i. q. i. duces. A. al' incipit iudices. Et h̃ fuit dictū Hosti. ut in sū. eo. ti. q. xi. B

Utrꝝ mun⁹ ab obsequio inducat symoniā. Rn̄° ſm Ul. Si obsequiū de se sit illicitū. nullo mō licet absqꝫ vitio symonie. Sil'r si obsequiū sit licitū nō licet ip̄m impēdere ꝓ aliquo sp̄uali. si illud ꝓ. dicat cām ꝑncipalit̃ mouentē Sed si nō dicat cām ꝑncipalit̃ mouentem ſ; secūdariā. puta excitatiuā effectus ei⁹ q dare habet aliqd sp̄uale: ⁊ p⁹ ea confert illud respiciēs ꝑncipalit̃ ad deū ⁊ ad merita ꝑsone que ꝑ talia obsequia ⁊ per alia bona concurrūt. hoc modo potest dari sp̄uale. puta alicui qui in seruitiū ecclesie uel prelati iuit Romā uel h⁹modi. Porro si obseqū esset pure sp̄uale quod esset impositū beneficio. A. s. per cōstitutionē an ipsius beneficij collationē. non autē per pactū scd̄m eundē Ul. ⁊ in sū. eo. ti. q. iz. vbi etiam patꝫ ꝙ ꝑdictis con. Goffre. Ray. et glo. B. tunc indubitanter et ex pacto potest conferri

bñficiū. ita q̄ ille ꝓmittat tale obſeqū utputa de celebrādo talē ꝛ talē miſſaꝫ ꝛ ſimilia. ex̄ de ꝑben. ſignificatum. A Tho. etiā ꝛ Pe. dicūt q̄ in hꝰmōi obſequijs honeſtis ſeruiētibꝫ ad dignitatem pſone reſpectꝰ dꝫ haberi. Nam ex ip̄a deuotiōe obſequij dignus reddit̄ eccl̄iaſtico bñficio. Et addit. Tho. Si aūt inhoneſtū ſit ſeruitiū uł ad carnalia ordinatum. puta ſeruiuit ꝑlato ad vtilitatē ɔſanguineoꝝ ſuoꝝ uł p̄rimonij ſui. uel aliqd hꝰmōi. eſſet munꝰ ab obſeqo ꝛ ſymoniacū. ut in dcā. q. iz. ad ſi. B

Quid ſi vnꝰ ſacerdos dicat alteri: tu celebrabis hodie ꝓ me. ꝛ ego cras ꝓ te! Rꝫ ſm xō. Non ē ſymonia. ſ; licitū eſt maxīe ex cā. qn̄ nullū ꝑciū ſiue tēporalis merces interuenit. A. Idem in ſū. eo. ti. q. iȝ. B

Quid ſit munꝰ a lingua in quo cōmittit̄ ſymōia! Rꝫ ſm Tho. ſcda ſcde q. ioo. et in 4°. diſ. z5. Munꝰ a lingua dicit̄ uel ip̄a laus ꝑtinens ad fauorem hūanū q. s. ſub ꝑcio cadit. uel etiā ꝑces ex qbꝫ acqrit̄ fauor hūanꝰ. aut cōtrariū euitat̄. ut qn̄ ꝑces armate ſunt. Sed de ꝑcibꝫ hēs ſtatim in ſe. §. A Idē in ſū. eo. ti. q. i4. B

Utrū ꝑces īducāt ſymoniā. Rꝫ. ſm Tho. ſcda ſcde. q. ioo. Si aliqs ꝑncipalit̄ ad ꝑces intēdat. ſymoniā ɔmittit. Et videt̄ ꝑncipalit̄ ad h̄ intendē q̄ ꝑces ꝓ indigno exaudit. Un̄ ip̄m factū eſt ſymoniacū. ut. i. q. i. de ordinatiōibus. ꝛ. c. ſūt nōnulli. Si vō porrigant̄ ꝑces ꝓ digno. factū nō ē ſymoniacuꝫ. ſed ſymonia pōt eē in intentiōe. s. qn̄ habet̄ reſpectꝰ nō ad dignitatē pſone ſ; ad fauorē hūanū. ex̄ d̄ eta. ꝛ q̄li. tuā i. q. i. latorē. Un̄ debꝫ penitē d̄ itētiōe corrupta. ut in. c. ſūt nonnulli. ꝛ ex̄ de eta. ꝛ quali. tuā. ꝛ ex̄ eo. mādato. A Con. Ul. ut in dcā. q. i4. B

Utrū aliqs porrigēdo ꝑces ꝓ ſeipſo cōmittat ſymoniā. Rꝫ ſm Ray. Non pōt petere eccl̄iam uel dignitatem uel aliud bñficiū hn̄s curā aīaꝝ q̄ntūcūq; ſit dignꝰ. i. q. i. ordinationes. 8. q. i. in ſcriptꝰ. ex̄ de iure patro. ꝑ nr̄as. Bñficiū vō ſimplex ſi indiget ꝛ ſentit ſe dignū pōt petē abſq; metu ſymonie. ex̄ eo. tua nos. ꝛ at. ex̄ de reſcrip. ad aures ex̄ de ꝑben. cuꝫ ſcdm. Con. Tho. ſcda ſcde. q. ioo. et etiā in 4°. diſ. z5. Silu̇ ꝛ Hoſti. ꝛ Coff. Quidā tn̄ dicūt q̄ licet rogare etiā ſi bñficiuꝫ hēat curam aīaꝝ. A. Hoc fuit dictū glo. Ray. dicens q̄ pōt aliqs ꝓ ſe petē bñficiū etiā habēs curā aīaꝝ ſi dignꝰ ſit. exemplo Yſaie. q dixit. c. 6°. ecce ego. mitte me Con. cū h̄ Ul. ut in ſū. eo. ti. q. i4. Sed certe tutiꝰ videt̄ ꝑmū dictū ꝑ iura allegata. Nā ꝓpheta nō petijt aliquam curā aīaꝝ uel dignitatē. ſ; reqſitꝰ a domino exhibuit ſe officio ꝑdicandi. ut patꝫ in dcō. c. 6°. B. Si īdiget aut ſi n̄ indiget. etiā ſi petat ſimplex bñficiuꝫ peccat ſm Ray. ꝛ Tho. ut in ꝑdcā decre. ad aures. i. q. z. clericos. iz. q. i. illi aūt. A. ut pꝫ ī dcā. q. i4. glo. Ray. ī h̄ iteꝝ ɔ̄dicit. Un̄ ait. Hoc iteꝝ duꝝ ē. et credo q̄ ex q̊ aliqs ꝓmotꝰ eſt ad ſacros ordines. cū hꝰmōi ordīatio titulū eccleſiaſticū reqrat pōt petē bñficiuꝫ eccleſiaſticū. lꝫ habūdet ī tpalibꝫ. ꝛ iura q̄ mḡr adducit ad ꝓbādū ɔ̄triū loquūtur ſm ſtatū ꝑmitiue eccl̄ie qn̄ exiles erāt redditꝰ. ꝛ diſtribuebat̄ d̄ facultatibus eccl̄ie ꝓut cuiq; opꝰ erat. Et cō. cū eo Ul. quia nemo cogit̄ ſuis ſtipendijs militare. Si tamē dignitatem uel curam aīaꝝ pro ſe petat tāta ꝑſūptiōe que eū tali bñficio reddat indignum

316

symonia est. qa p̄ces sūt pro indigno. h̄ibi. Veri⁹ videt̄ dictū Ray. ⁊ Tho.
Nam Hieronym⁹ q̄ loquit̄ ī allegato
c. clericos. i. q. i. nō fuit in p̄mitiua ec
clesia. et multo min⁹ Prosper q̄ idem
dicit ea. q. c. pastor. Et stipēdiū celestꝭ
militie nō debꝫ eē tpale nisi inq̄ātū cō
dictet necessarie sustētatiōis. Clericis
enī ɔuenit dicē. ps mea dn̄s. ex̄ de pre
ben. cū scd̄m. q̄si dicat̄ p̄miū laboris
mei nō sit terrenū ꝫ celeste. B

Que symonia sit grauior? R̄x° f̄m
xb. Quis in munē a manu ⁊ a lingua
⁊ ab obseqo cōmittat̄ symonia. tn̄ qa
mun⁹ a manu magis ꝑꝑe ē ꝑciū q̄ꝫ a lī-
gua uel ab obseqo. iō illa symonia est
mai⁹ pc̄tm̄. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 15. B

Vtꝝ liceat vendē vasa sacra. aut ve
stes. aquā bn̄dictā ⁊ h⁹mōi. R̄x° scd̄m
Vl. Oīa sacr̄alia ad aliquē effectū spi-
ritualē ordinata vendi nō pn̄t. ut aq̄
bn̄dicta. ⁊ h⁹mōi ꝑ quam venialia di
mittunt̄. sicut etiā nec rōne materie
pōt vēdi sacr̄m. i. q. i. placuit. 2°. et 3°.
Sed ⁊ illa q̄ ꝑticipatiue sunt spūalia.
ut calix ⁊ h⁹mōi ante ɔsecrationē sim
plicit̄ vendi pn̄t. p⁹ consecrationē v̄o
h⁹mōi vasa vēdi pn̄t alteri eccl̄ie in ea
dem forma. A. dūmō intētio solum
referat̄ ad tpale ⁊ nō spūale. al' eēt sy-
monia f̄m eū. Vl. ut in sū. eo. ti. q. 16.
vbi h̄ notant̄. B. sed laico calix vēdi
nō pōt. nisi cōflatus. 10. q. 2. §. h̄ ius.
qa sacra nō debēt tractari manib⁹ lai-
corū. De cimiterio v̄o vide s̄. sepultu
ra p̊. §. p̊. B

Vtꝝ spūalia possint redimi. R̄x° f̄m
Ray. Sicut nō debēt vēdi uel emi. ita
nō debēt redimi. ex̄ de symo. q̄relam.
nec aliquo dato uel ꝓmisso uel retēto
possideri. Intellige f̄m xb. q̄ non pn̄t
redimi aliq̄ dato uel ꝓmisso ei q̄ iuste
possidet. ex̄ eo. q̄relā. Nā aliq̄ dato ei
q̄ iniuste possidet ab eo cui debēt̄ redi
mi pn̄t. sicut ⁊ redimūt̄ decime de ma
nu militū iniuste eas detinentiū. vide
s̄. decime 5°. §. pl̄t. Ceteꝝ vtꝝ sup spi-
ritualib⁹ possit trāsigi. vide. ī. transa-
ctio. §. 2°. Et vtꝝ ꝑmutari. s̄. ꝑmuta
tio. §. p̊. et 2°. A. Predicta etiā notā
tur in sū. eo. ti. q. 17. B

Quid de sacerdote q̄ nō vult dare
licētiā alteri sacerdoti ut bn̄dicat nu-
ptias nisi ꝓ pecunia? R̄x° f̄m xb. Si nō
intēdit vendē licētiā bn̄dictiōis. sed
ꝓuidere sibi de portiōe oblationū eū
ɔtingēte. nō est symonia. Si tn̄ ex cer
ta scīa maiorē exigat sūmā q̄ꝫ p̄sumat̄
debere valere portio ip̄m ɔtingēs. me
rito p̄sumi pōt q̄ ip̄am licētiā vendē
voluit. A. h̄ etiā p̄sumit̄ quādo ver
ba istud sonant. puta si dicat se velle
tantū ꝓ licētia bn̄dicendi. ⁊ h⁹modi.
qa in dubio nō recedim⁹ a significati-
one v̄borū. ff. de lega. 3°. l. non alit̄. Si
vult ḡ hoc euitare clare exp̄mat de vē
ditione seu locatione ꝓuentus tm̄. B
Et nota hic q̄ pro ip̄a bn̄dictiōe nihil
ab aliquo exigi potest. ex̄ eo. cum ī ec-
clesia. De sacerdote qui nō vult dare
licentiā confitēdi alteri nisi pro pecu-
nia. s̄. confessio p̊. §. fi. A. Et ibi pa
tet q̄ symoniā cōmittit. quod ⁊ nota
simul cū supradictꝭ. ī sū. eo. ti. q. 36. B

Vtrum pro absolutione ab excoīca
tione possit exigi pecūia. R̄x° f̄m Tho.
scd̄a scd̄e. q. 100. In absolutiōe tali nō
debet exigi pecunia tanq̄ꝫ preciū abso
lutionis. quia hoc esset symoniacū. ꝫ
quasi pena culpe precedentꝭ pro qua
fuit excoīcatus. Idē Pe. ⁊ Hosti. A
Dicit enim Hosti. ex̄ eo. ad aures. q̄ in
Frācia ⁊ ī q̄busdā alijs regiōib⁹ ɔsue
tudo ē uel statutū q̄ excoīcat⁹ q̄ mōit⁹

patere noluit sed excoĩcari expectauit ꝓpter hãc ↄtumaciã anteꝗ̃ absoluat̃ ꝑ quolibꝫ mẽse ꝑ quo excoĩcat⁹ extiterit certã debeat dare pecunie quãtitatem. Et hãc ↄsuetudinẽ dĩc rõnabilẽ ⁊ seruandaꝫ. ut in sũ. eo. ti. q. 37. Qđ intelligẽdũ videt̃ qñ talis exactio nõ venit ad man⁹ seu vtilitatẽ exigẽd. al̃ hr̃et spẽm mali. ⁊ iõ ab ea s abstinẽdũ. ex̃ de vi. ⁊ ho. cle. cũ ab oĩ. Et ꝓptea ħ casu absolutio debẽt p̃cedẽ exactiõeꝫ. Vñ ⁊ idẽ Hosti. in sua sũma dĩc. ꝙ excoĩcat⁹ dꝫ absolui libẽ. ⁊ eo absoluto põt cogi ad satisfaciẽduꝫ de pena. ſ añ nõ põt exigi. cũ nec ꝑ illo fuerit excoĩcatus. Et sic ĩtellige inq̇t ex̃ de symo. ad ap̃licam. ⁊. c. ad aures. ut in dcã. q. 37. Et videt̃ casus formalis ĩ dcõ. c. ad aures. Et sic pñt cõcordari opĩones q̃ sup ħ ibidẽ referũt̃. B. Et idẽ intelligendũ de suspẽsiõe ⁊ interdicto. Nã si daret̃ aliq̇d ꝑ p̃cio absolutiõis siue restitutiõis symonia eẽt ex p̃te vtriusqꝫ ar. i. q. i. nullus. ex̃ eo. nemo. Q si huiusmodi sñĩe fuerãt ĩiuste ꝓlate. ⁊ det̃ pecunia ꝑ absolutiõe siue relaxatione notauit Hug̃. 16. q. 7. decimas. ꝙ nõ est symonia ex p̃te dant̃. eo ꝙ dãs nullũ ius acq̇rit. ſ dat ut acq̇situꝫ sine vexatiõe retineat. ar. i. q. i. quesitũ. Sad con. Hosti. A. Idẽ in sũ. eo. ti. q. 46. vbi ⁊ addit̃ ſm glo. Ray. ꝙ si ecclesia mea uel p̃benda me remoto aliĩ fuerit assignata. si ꝑ p̃cio eã recup̃o uel redimo. symonia ẽ. siue iuste siue iniuste amotus fuerim ⁊ ali⁹ institut⁹. qđ intelligẽdũ ẽ qñ amotio facta ẽ seruato iuris ordĩe licꝫ ĩiuste p̃ sñiam q̃ transiuit in rẽ iudicatã. al̃ bñ licet redimere vexationẽ. ex̃ eo. dilect⁹ fili⁹. R. ⁊ pꝫ s̃ §. io. B. Vtrũ aũt ꝑ baptismo liceat aliq̇d dare vide s̃. baptism⁹ 3°. §. 3°.

Null⁹ cleric⁹ dꝫ p̃ce uel p̃cio uel fauore celare ep̃o pc̃tm̃ publicũ p̃rochiani sui. uel etiã min⁹ digne penitẽtem recõciliare. ⁊ ei de ħ testĩoniũ ferre uł digne penitentẽ repellẽ. alit̃ symoniã ↄmittit. ex̃ eo. nemo. A. Scđm Inno. ⁊ in sũ. eo. ti. q. 38. nõ ꝓprie ſ similitudinarie dr̃ symoniac⁹ q̇ celat propt̃ grãꝫ crimẽ alteri⁹. puniẽdus ẽ enĩ ut symoniacus. Qđ intelligi põt nisi ip̃a celatio eẽt annexa sp̃uali officio. forte q̇đ q̇s hꝫ ab ep̃o ad denũciãdũ delicta uel si͂le. q̇a tũc censeret̃ vendẽ ip̃m officiũ ⁊ ↄñter esset vera symonia. i. q. 3. si q̇s obiecerit. B. Et gnãlit̃ ſm Tho. scđa scđe. q. ioo. illa sp̃ualia ad q̃ q̇s tenet̃ ex officio non põt vendẽ. Vñ nec pro dispẽsatiõe nec ꝑ correctiõe subditoꝝ uel ꝙ q̇s desistat a corrigendo põt aliquid recipi. A. Con. Pe. ut in dicta q. 38. B

Quid si dat̃ aliq̇d sup̃iori ut seruet iusticiã in sp̃ualibꝫ? Rñ° ſm Ray. Symõia ẽ. Et addit xb. Idẽ credo si agat̃ sup̃ t̃palibꝫ ex q̊ p̃sona ẽ eccl̃iastica. q̃ rõne eccl̃iastice iurisdictiõis tenet̃ ad tale ius reddẽdũ. Sꝫ si sit iudex laic⁹ ⁊ sup̃ re t̃pali. nõ erit symonia. lꝫ al̃ grauiter peccet. s̃. iudex p̊. §. 7°. A. Con. Vl. ut in dcã. q. 38. B

Vtrꝝ sacerdos possit celebrare. uł exequias uel alia officia facẽ pro pecũia. Rñ° ſm Ray. Si tenet̃ ad ħ. tũc exigẽ aliq̇d symoniacũ ẽ. i. q. i. vẽdẽtes. Si nõ tenet̃ ⁊ deficit ei sũpt⁹. põt accipe. i. q. i. duces. Nam ⁊ op̃as suas locare põt. siue ad diẽ siue ad ãnũ. ex̃ ne p̃la. vi. suas. c. vlt. A. Ibi ħ non probat̃. Nã ibi dr̃ de locatiõe redditũ ⁊ non operaꝝ sp̃ualiũ. ut ibi notat glo. ⁊ addit ꝙ nullꝫ spirituale locatur. Et de hoc latius s̃. §. 7°. in additione. B

317

Q; si sūpt⁹ hab; et ad h̄ nō tenet᷑. aut
deb; facē grat̄. aut cessare. al' vr̄ facere
ex auaricia. Et lic; forte qn̄ nō tenet᷑
ad illa nō eēt symonia. eo ꝙ nō debet
suis stipēdijs militare. 12. q. 2. c aritā-
tem. ex eo. cū sit. tn̄ turpe ē lucꝝ qn̄ fit
ex auaricia. uel si in sūpt⁹ recipit etiā;
si diues sit ⁊ nō fit ex auaricia. saltē h;
spēm mali. Et in quolib; p̄dictoꝝ ītel
ligas ꝙ ipse grat̄ d; cātare ul' officiare
lic; aliqd recipiat ꝑ sūptib⁹ sicut dicit
Aug⁹. ꝙ apl'i gratuitū panem accipie
bāt ab illis quib⁹ gratuitā p̄dicatiōe;
impēdebāt. Sat̄ con. Tho. scda scde.
q. 100. A. Predcā meli⁹ pn̄t intelligi
p ea q̄ notat glo. Ray. in ti. de symōia
§. queritᷣ. sup v̄bo statutū. vbi sic dic.
Licet ne dare pecuniam ul' recipe pro
h⁹mōi obsequijs. aut ꝑ intessendo ex
treme vnctiōi. Ite; qd de illis q dant
t eddit⁹ uel recipiūt ꝓpt faciēda āni-
uersaria. Itē qd d̄ illis q dant sacerdo
tib⁹ diuitib⁹ ul' paupib⁹ ꝑ faciēdo an-
nuali uel tricenario uel anniuersario.
uel celebrādo missam d̄ spū sancto ul'
aliā. uel q dat denarios clerict̄ ꝑ dicen
dis psalterijs ī exequijs mortuoꝝ. uel
al'. ul' q dant elyas paupib⁹ ut orent ꝑ
eis. cū talis orō sit spūalis: ⁊ h⁹mōi ele
mosyna sit corpalis? R̄e°. In oīb⁹ talib⁹
casib⁹ dare uel accipe tpale ꝑ spūali sy
monia ē. siue detur ꝑ sacro siue ꝑ offi-
cio siue ꝑ labore h⁹mōi officij uel orō-
nis. fm ꝙ h̄ p̄positio ꝑ. denotat appre-
ciationē. Sed si denotaret cām moti-
uam nō p̄mā uel p̄ncipalē s̄ remotā ⁊
occasionalē. licitū ē dare ⁊ accipe tēpo
rale ꝑ spūali. Vn̄ si qs dat pecuniā col
legio alicui ꝑ generāda deuotiōe ⁊ di-
lectiōe ī ipso collegio ut ex illa deuoti
one exaudiatᷣ in petitiōe quā petit ꝙ
frēs intsint exequijs mortui ul' extre-

me vnctiōi morient̄. ⁊ illi h̄ faciūt ex
dilectiōe ⁊ deuotiōe in eis talitᷣ gnāta
aut ꝑ deuotiōe ipsi⁹ dāt̄. sic licet dare
⁊ accipe tpale ꝑ spūali fm ꝙ li ꝑ. deno
tat cām motiuā remotā ⁊ nō ꝓpīquā
Propīqua cā est dilectio uel deuotio
gnāta ex dato. al' forsitan nō gnānda.
Nec est sil'e ꝙ nō possū dare pecuniam
ep̄o ut me diligat ⁊ ex dilectiōe me be
neficiet uel ordinet. ⁊ h̄ iō qa dilectio
q̄ ep̄s aliquē diligit lic; sit spūalis n̄ tn̄
est cā ꝓpt quā debeāt talia ꝯferri. sed
poti⁹ deb; attēdi meritū ⁊ dignitas p-
sone. Sed bn̄ est cā sufficiēs h⁹mōi di
lectio qua etiā diligitᷣ pctōr spūaliter
ut debeat orari ꝑ eo. cū etiā h̄ cōcedat
dn̄s vbi dic. Facite vobis amicos de
māmona iniqtat̄ ut recipiāt vos ꝛc.
Luc. 16°. i. ut orent ꝑ vobis recipien-
dis. Ex quo p; ꝙ licet dare pecuniam
pro acqrenda deuotiōe hoīu; spūaliū
⁊ pauperū ut p h̄ moueantᷣ ⁊ teneantᷣ
orare. Pecūia tn̄ data pro h⁹mōi ami
cicia acquirēda que spūalis est nō est
pensanda a dante uel accipiēte. ut di-
ctū est. ut datū s̄ ut fruct⁹. fm ꝙ dicit
apl'us ad Phil'. 4°. Nō quero datū sed
fructū. qa nō attendo p̄ncipalitᷣ pecu
niā datā. s̄ caritatē ⁊ deuotionē ul' pie
tatē ex qua datur. propter quam sola
elemosyna ē fructuosa. Et ideo tn̄sio
est ad oēs qōnes s̄. positas de illis qui
officiāt pro denarijs ⁊ ceter̄. ꝙ si li ꝑ.
denotat appreciationē uel cām p̄mam
motiuā uel finalē. illicitū est. Si autē
cām adminiculantē. licitū est ut talia
recipiāt in sūptus officiātiū. nō in of-
ficioru; p̄cio. hec ibi. Et con. p̄dictis
Tho. Pe. ⁊ Ul. ⁊ alij theologi. ut ī sū.
eo. ti. q. 42. Et ex p̄dictis pōt colligi
ꝙ nō ē tutū cui īcūbit facē officiari al
tare uel capellā. cōducē ad h̄ clericos

pactis ⁊ ꝯuētionib⁹. ꝟ ꝯstituē aliquē redditū q̄ detur officiātib⁹. ut in. c. significatū. ⁊ ibi glo. ex̄ de p̄ben. B

¶ Utrū cōmittat symoniā q̄ debitori suo dat aliqd spūale ut recupet quod suū ē. R̄ñ° fm Tho. in 4°. dis. 25. Absq̄ dubio symoniā ꝯmittit. Idē Ul. A Idē in sū. eo. ti. q. 65. B

¶ Utrū cū aliq̄ p̄tēdētes religiōē siue scitatē petūt a sacerdotib⁹ q̄ ꝓcurent eis pecuniā in p̄rochia sua ita q̄ sacerdos hēat etiā inde certā ptē sit symonia. R̄ñ° fm Tho. in q̄libet. Cū psuasio sacerdotꝫ sit res spūalis. ⁊ credat̄ ei q̄a sacerdos ē. iō si in tali casu pactū interueniat. symonia ē respectu sacerdotꝫ. ⁊ sacrilegiū respectu taliū religiosoꝝ q̄a est defraudatio elemosynaꝝ respectu illoꝝ q̄ dant. Unde ⁊ si ē vnū peccatū q̄tū ad actū. est tñ multiplex q̄tū ad reatū. ⁊ tā etiam ip̄e sacerdos q̄ ip̄i recipiētes. s. q̄ sacerdotib⁹ tribuūt ul' relaxāt. tenēt̄ de symōia. A. ⁊ etiā ad restitutionē. ut p̄ fm eū. Tho. ⁊ in sū. eo. ti. q. 66. Et cui debeat fieri restitutio isto casu pōt patē ex dictꝫ s̄. restitutio p̊. §. 13°. in additiōe. ꝟ. Itē scd̄m Inno. B

¶ Utrū laicus q̄ recipit pecuniā ut ecclesie restituat decimā quā tenebat cōmittat symoniā. R̄ñ° fm Hosti. Si laicus nō vult decimā dimittē nisi ꝓ pecunia. symoniā ꝯmittit ex pte sui. sed eccl'ia bñ pōt redimē. ut s̄. decime 5°. § 5°. A. Idē in sū. eo. ti. q. 68. Sꝫ i dcō §. 5°. ꝯtriū dicit xb. ꝟ solutio ibi patet in additiōe. B

¶ Mediatores symōie symōiaci sūt. i. q. i. si q̄s ep̄s. A. ibi dr̄. Si q̄s mediator ī tā turpib⁹ ⁊ nephādis datꝫ ul' acceptꝫ extiterit. si q̄dē cleric⁹ fuerit. a ꝓp̄o gdu cadat. si vō laic⁹ anathēatiçet. B

¶ Utrū papa possit ꝯmittē symoniā. R̄ñ° fm Tho. scd̄a scd̄e. q. 100. Papa potest sicut ⁊ q̄lib; ali⁹. ⁊ tāto graui⁹ q̄to in altiori gradu cōsistit. Res. n. eccl'ie nō sūt ei⁹ ut dñi. ꝟ ut dispensatorꝫ. Unñ si ꝓ aliq̄ re spūali recipet pecuniam aliquā de redditib⁹ alic⁹ eccl'ie. symoniacus eēt. Silr̄ si ꝓ re spūali recipet pecuniā ab aliq̄ laico nō de reb⁹ eccl'ie. A Con. Ul. ut in sū. eo. ti. q. 67. Qd̄ intelligēdū videt̄ q̊ ad illa circa q̄ ꝯmittitur symonia lege dīna. Secus si lege tm̄ eccl'iastica cui papa nō subiicit̄ nisi de equo. C. de legi. l. digna vox. B

¶ Prelat⁹ q̄ ꝯmittit vices suas ꝓ pecunia. symoniac⁹ ē. vide. ī. vicari⁹. §. 3°.

Symonia 2°

s. spālit̄ quo'ad ordines. Symonia q̄nq; ꝯmittit̄ ex pte ordinatorꝫ Aliq̄n ex pte ordinati. ut s̄. symonia p̊. §. 6°.

¶ Utrū si aliq̄s ꝓ mea ordinatiōe ul' ꝓmotiōe pecuniā offerat. nūq̄d ego dicat symoniac⁹. R̄ñ°. Si a p̊ncipio ꝯtradixi. nō obest mihi. ex̄ eo. sicut tuis. § pst. ⁊ ex̄ de homicꝫ. Petr⁹. A. H̄ verū fm Inno. ut in sū. li° p̊. ti. p̊. q. 8. si pecunia data ē p⁹ electionē ꝓ cōfirmatione. de q̊ loq̄t̄. c. sicut tuis. Sec⁹ si daretur ꝓ electiōe etiā ꝓhibēte me. nisi fieret ab īimico. Con. U in. Hosti. ⁊ glo. Ray. ut ibi. Idē ⁊ si q̄s recepisset ordinē p symoniā ꝯmissam cū ip̄o ordinatore. tūc enī sic ordīat⁹ licꝫ ignorantet uel etiā cū ꝯtradictiōe. nō recipet executionē. q̄a h̄ idē ꝯtingēt etiā si in ei⁹ ordinatiōe nulla ꝯmissa fuisset symonia. dum alias eius ordinator fuisset symoniacus in collatione ordinum. Naꝫ q̄ semel symoniace contulit ordinem de cetero executionem dare non

318

poterit q̄ꝫtūcūq̄ꝫ occultū ſit. ⁊ q̄ꝫtūcūq̄ꝫ
recipiēs ignoꝛet. i. q. i. ſi qs a ſymonia
cis. ſm Hoſti. ⁊ in dicta. q. 8. Hodie
etiā videt̄ idē in collatiōe bn̄ficij. cuꝫ
ſymoniace ꝯferēs etiā bn̄ficiū uel offi
ciū eccl̄iaſticū ip̄o facto excoīcationeꝫ
incurrat. ⁊ qd̄ agit̄ nullū ſit. ut in ex̄
uaḡ. Martini q̄nti. q̄ icipit. Multe. ⁊
in alia Eugenij quarti. q̄ icipit. Cū de
teſtabile. Itaq̄ꝫ diſtīctiōes q̄ in h̄. §. fi-
unt. nō habēt locū niſi qn̄ ſymonia fu
iſſet cōmiſſa cuꝫ alio q̄ꝫ cū collatoꝛe oꝛ-
dinis ſeu bn̄ficij. B. Sec⁹ ſi ſciui ⁊ cō
ſenſi. qa tūc q̄ꝫtūcūq̄ꝫ occultū ſit. renū
ciare teneoꝛ. Si v̄o h̄ fit me penitus ig̊
rāte. puta qa amic⁹ meus pecuniā de-
dit. tūc licꝫ ego nō ſim ſymoniacus. te
neoꝛ tn̄ renūciare. ex̄ eo. ſymoniace. et
c. de regularib⁹. ⁊. c. nobis. Q̄ ſi īimi-
cus me⁹ dedit pecuniā volēs q̄ ex h̊ ꝓ
motio mea iudicaret̄ ſymoniaca. ⁊ ſic
impediret̄. nō ꝯmittit̄ ſymonia q̊ ad
me. nec mihi nocet. ne ille ex dolo ſuo
repoꝛtet qd̄ intēdit. ut in. c. ſicut tuis.
⁊ in. c. nobis. p̊ rn̄ſo. A. Tn̄ ⁊ h̄ caſu
qn̄ inimic⁹ aliqd daret ī p̄iudiciū me-
um ⁊ h̄ ſcirē anteq̄ꝫ ep̄s vocaret me. et
cōſtaret mihi q̄ nō me vocaret niſi ꝓ-
pter mun⁹ illud. recip̄e nō deberē. ſm
glo. Ray. ⁊ in dcā. q. 8. Et ad h̄ etiaꝫ
facit qd̄ nōt̄ in ſū. eo. ti. q. 27. vbi ſm
Ray. dr̄ ⁊ glo. q̄ ſi aliqs ſcit uel credit
ſibi collatū oꝛdinē uel bn̄ficiū p̄ncipa
lit̄ ꝓpt̄ obſeq̄a ſeu p̄ces carnales a ſe ul̄
ab alio int̄poſitas. ſi al̄ erat dign⁹. reſi
gnare no tenet̄. ſ; debꝫ penitē de ītēti-
one coꝛrupta. ex̄ eo. mādato. Si vero
erat īdign⁹ reſignare tenet̄. qa tūc hu-
iuſmōi p̄ces ſeu obſeq̄a ſuccedūt loco
p̄cij. i. q. i. ſt̄ nōnulli. ⁊ cō. Vl. ut ibi. B

Quid ſi qs etiā ſine pecunia obten
tur⁹ erat oꝛdinē ul̄ bn̄ficiū et tn̄ pecu-
nia data fuit? R̄ñ ſm Inno. Si ali⁹ de-
dit pecuniā. dn̄ tn̄ nō oꝛdīatoꝛi. non ē
ſymonia. ar. i. q. 6. §. vlt̄. Si aūt ipſe
oꝛdinat⁹ dedit. ſymoniac⁹ ē. A. etiaꝫ
ſi ſine pecunia habitur⁹ erat oꝛdinem
uel bn̄ficiū ſm eū. Inno. ⁊ in ſū. eo. ti.
q. 8. Qd̄ intellige niſi gratis aliqd da
retur. ut ſ̄. ſymonia p̊. §. 6°. B. ar. i.
q. 2. q̄ꝫ pio. ⁊. q. 3. ſi qs obiecerit. ⁊. c.
vlt̄. ⁊. q. 6. c. p̊.

Quid ſi pecuniā ꝓ me neſciēte pꝛo
miſſam p⁹ea ſolui? R̄ñ. Sicut ſymoni-
acus debeo iudicari. qa ī maleficijs ra-
tihabitio retro trahit̄ ⁊ mādato ꝯpat̄
ſicut nōt̄ ex̄ eo. ſicut tuis. A. In glo.
B. In hac tn̄ ſymonia ſm Tancre. ⁊
xb. ep̄s p̄ōt diſp̄ēſare. A. Idē in ſū. eo.
ti. q. 9. tn̄ hodie ſi aliqd datum fuiſſet
collatoꝛi null⁹ poſſet diſp̄ēſare niſi pa
pa. uel ſi eēt datū etiā alteri qn̄ ſine il
la datiōe nō fuiſſet al̄ habitur⁹ oꝛdinē
ul̄ bn̄ficiū. ut pꝫ ex p̄all̄. ex̄uagātib⁹. B

Quid de his q̄ p̄ hypocriſim dū p̄-
tenderēt ſp̄ēm ſcītatꝭ ꝓmoti ſūt ad oꝛ
dines ⁊ bn̄ficia nulla int̄poſita cōditi
one uel pacto? R̄ñ ſm Ray. Nō tenēt̄
reſignare. ſ; ſolū ad agendū pn̄iam. ex̄
eo. mandato. A. Hoc verū niſi al̄ non
ſit idone⁹. tūc. n. renūciare tenet̄. i. q.
i. ſi qs neq̄ꝫ. B. Tho. ſcd̄a ſcd̄e. q. 100.
dīc hypocritā non eſſe ſymoniacū. A
Hoc verū q̊ ad eccl̄iam. Sec⁹ q̊ ad deū.
cū hypocrita ex ſp̄ūalib⁹ q̄rat hūanuꝫ
fauoꝛē. ⁊ ſic ſymoniā mētalē ꝯmittat
i. q. i. ſūt nōnulli. Et idē qd̄ h̄ notat̄ in
ſū. eo. ti. q. 61. B

Vtꝝ ab oꝛdinādo uel eligendo ali
qua cautio uel ꝓmiſſio peti poſſit. R̄ñ
ſcd̄m Ray. Ante oꝛdinationē ſeu etiaꝫ
electioneꝫ ab eo qui eligendus eſt nul
la cautio uel pꝛomiſſio peti poteſt. ⁊ ſi
p̄ſtetur ſymonia ē. quia videt̄ facere

ad h̄ ut eligat̄. 8. q. 3. talia. S; p⁹ electi
onē bn̄ pōt. qa tūc nihil spectat ab eis.
dū tn̄ nō fiat ex p̄cedēti pactiōe. 8. q.
3. Attaldus. A. Idē in sū. eo. ti. q. 18.
s̄m Ray. 7 glo. 7 Hosti. S; ut ibi pat;
aliq dixerūt q̄ supior pōt exigē cauti
onē etiā an̄ electionē. quia auctoritas
supioꝝ tollit vitiū. S; p̄mu; dictū ve-
tius videt̄. qa p hāc cautionē videret̄
osentire electiōi ꝯ se faciēde. 7 iō talis
electio tanq̄ ābitiosa eēt irritāda. ex̄ de
elec. cū post petitā. B

¶ Quid si aliqs nō hn̄s titulu; rogat
aliquē p̄sbyterū ut p̄ntet eū ad titulū
ecclie sue. 7 p̄mittit ei q̄ nūq̄ in ipa ec
clesia petet aliqd. 7 sic ordiat̄. R̄ᷓ s̄m
Ray. Symoniā omittit. 7 nisi cum eo
fuerit dispēsatū. nec ad supiores ordi-
nes de; ascendē nec ī suscepto s̄m rigo-
rem canonū ministrare. ex̄ de symo. per
tuas. 3°. Nec excusat̄ p ignorātiā iuris
ut ibidē colligit̄. Et sol⁹ papa dispēsa-
bit cū eo. qa symoniac⁹ ē in ordie. tn̄ ī
ordinibꝫ ante rite suscept̄ poterit s̄m
xꝫ. p epm̄ dispēsari. A. Idē in sū. eo.
ti. q. 70. B. Ceteꝝ ordinator p̄dcō
mō est suspēsus a collatiōe ordinū. si-
milit̄ 7 p̄ntator ab executiōe. ex̄ eo. si
qs ordinauerit. A. ibi dr̄. Si qs ordi
nauerit seu ad ordinē p̄sentauerit ali-
quē. p̄missionē uel iuramentū ab illo
recipiēs q̄ sup p̄uisiōe sua nō ingetet
eūdē. ordinator a collatiōe. p̄sentator
vō ab executiōe ordinū p trienniū. et
ordinat⁹ ab ordine sic suscepto. donec
dispēsationē sup h̄ p sedē aplicam ob-
tinere meruerit nouerint se suspēsos.
B. Quid de illo q scit epm̄ suū symo
niacū q tn̄ p̄cipit ei q̄ recipiat ordines
ab eo. vide s̄. ordinator. §. plt.

Symonia 3°

q̄tū ad beneficia seu etia; dignitates.
de quo plura potes colligere in prece-
denti. c.

¶ Nūc querit̄. Quid si qs habēs lr̄as
sup p̄uisiōe alicui⁹ bn̄ficij recipiat ali
quā pensionē uel aliq ꝯ bn̄ficiū ut re-
nūciet lr̄is. R̄ᷓ s̄m Hosti. Si ex pacti-
one p̄tiū p aliquo tp̄ali fiat h⁹mōi re
nūciatio. symōiacū ē. Si vō ex officio
iudic̄ uel bonis viris mediātibꝫ pure
renūciet. 7 ex altera p̄te aliquid tp̄ale
detur ei. nō ē symoniacū. ut colligitur
ex̄ de renūc. sane. 7. c. veniens. 7 ex̄ de
pac. cū p̄dem. A. Ide; Hosti. addit.
Ubi vō assignat̄ bn̄ficiu; sp̄uale. ita q̄
etiā ex pacto renūciet dictis lr̄is. nō ē
symoniacū. ex̄ de rescrip. ad audiētiā
2°. qa ad h̄ tenet̄ 7 tacite inest. Con.
Inno. ut in sū. li°. p̄. ti. p̄. q. 20. B

¶ Utꝝ resignare aliqd sp̄uale p pecu
nia uel ex pacto sit symoniacū. R̄ᷓ s̄m
Goff. Sic. ex̄ eo. q̄relā. 7 ex̄ de testi. ve
niēs. Date enī intelligit̄ q qꝯ sibi ope
tit remittit. 8. q. 3. talia. Ide; Hosti. et
facit ad h̄ s̄. symonia p̄. §. 4°. A. Ide;
in sū. eo. ti. q. 19. Et h̄ intellige s̄m dcā
in. §. p̄cedēti. cū additiōe. B

¶ Utꝝ qn̄ recipit̄ monach⁹ uel cano-
nicus uel osecrat̄ eps 7 h⁹mōi. possint
exigi q̄dam ex osuetudie. R̄ᷓ s̄m Ul.
Si obtinet̄ aliqd tale p exactiōe; iudi
cij uel p violētiā uel p pactū siue ante
siue postea symonia ē nulla osuetudi
ne obstāte. ex̄ eo. c. p̄. 7. c. sicut p certo
Si vō spōte offerat̄ rōne osuetudis uł
caritatꝭ etiā si fuerūt excitati p sp̄uale
bn̄ficiū nō ē symonia. i. q. 2. q̄ pro. et
2. Cor. 9°. Nō ex tristicia aut ex neces
sitate. Et l; illi q solent hoc recipe non
possint h̄ exigere ex osuetudie. tamē
p̄nt monē illos ut bonas osuetudies
seruent. non autem debent eos artare

319

p ſubtractionē ſacroꝝ ⁊ h⁹mōi. ſ; tñ p
ſupiorē cogēdi ſūt. ex eo. ad aplicam.
Satis con. Tho. ſcda ſcde. q. 100. Pe.
Hoſti. ⁊ Inno. Et ſilem qōnē determi
nās idē Tho. in q̊libet. dic ſic. Cum ī
diſpēſatiōe ſacroꝝ ſeu alioꝝ ſpūaliuꝫ
aliq̄ recipiūt᷑ ut ſymonia euitetur tria
ſūt neceſſaria. Primo ut h̄ fiat ɔceſſi-
one iur̄ dīni uł hūani aut ſaltē pie cō-
ſuetudīs. 2° ut ſit pia intētio ⁊ nō cor
rupta. 3° ut ſit forma honeſta. s. ut nō
reqrant᷑ ante pñ officij exhibitiōeꝫ ne
pactū intuenire videat᷑. ſ; expleto offi
cio poterūt exigi. Si g̊ iſta tria ɔueni
ant. ſecure recipiat archidiacon⁹ para
frenū p inſtallatiōe abbat̄ ⁊ h⁹modi.
⁊ ſilit᷑ ſi gratis offerat᷑. A. Ideꝫ in ſū.
eo. ti. q. 31. B

Vtꝝ poſſint recipi nūmi criſmales.
A. i. q̄ p criſmate dant᷑. B. R°. Non
excuſant᷑ a crimīe ſymonie. et illi qui
rei nomē ⁊ tēp⁹ ſolutiōis mutātes nū
mos quoſ p̊ criſmales eo q̄ p criſmate
ſiue criſmatiōe darent᷑. 2° paſcales. A
Idē ſūt qd criſmales. ſic dicti. qa ɔſue
uerūt recipi in paſca tpe criſmatiōis.
ut in. c. ī. alł. B. et 3° ɔſuetudinē me-
die q̄dragēſime nūcupāt. A. qa h̄ tē-
pore q̄dragēſime hos denarios exige-
bāt ante criſmatiōis tēp⁹ ad palliādū
ſymoniā. ut in. c. qd ſequit᷑. B. ex eo.
in tantū.

Quid ſi aliqs dignus pmoueri dat
aliqd ianitori ut eū pmittat īntrare ad
epm ad petēdū ɔfirmationē electiōis
uel aliqd h⁹mōi? R° ſm hō. Nō ē ſy-
monia ſi nō det corrupta intētiōe. ut
s. p interceſſionē illoꝝ qbꝫ dat cōſeqt᷑
qd intēdit. Et idē credo ſi det aliqd fa
milie epi ne videat᷑ auar⁹. et ut facili⁹
hēat acceſſū. aut etiaꝫ de largitate lau-
detur. licꝫ talia poſſint fieri cum pctō
ut ſi fiāt cauſa iactātie uel inanis glo-
rie. A. Idē in ſū. eo. ti. q. 35. B

Quid ſi aliqs det alicui laico aliqd
ut nō moleſtet uł impediat electionē
R° ſm Ray. Si nōdū erat ei ius q̄ſitū
qa. s. nō erat elect⁹. credo ſymoniā cō
miſſam. Sec⁹ ſi poſtq̄ elect⁹ fuiſſet. ex
eo. dilect⁹. Idē Tho. ſcda ſcde. q. 100.
Et vide s̄. ſymonia p̊. §. xi° qui īcipit
vtꝝ tpalia poſſint dari p redimēda ꝛc.
A. Idē in ſū. eo. ti. q. 44. vbi ⁊ addit᷑
ſm glo. Ray. q̄ ſi aliqs nullū ius hn̄s
in electiōe impediret ſimplr̄ ne fieret
electio aliq̄. poſſet caplm redimē vexa
tionē ſuā. Sec⁹ ſi impediret ne de iſto
fieret. B

Quid ſi cleric⁹ q vult recipi ī cano
nicū alicui⁹ ecclie det illi bona ſua? R°
ſm Inno. Si largiat᷑ cū ɔditiōe uel pa
cto ut recipiat᷑ in canōicū. ⁊ illa retine
at p p̄benda. ſymonia eſt. Si v̊o pura
intētiōe deuotiōis offerēs rogat q̄ ad
mittat᷑ ⁊ q̄ bona oblata liceat ſibi hr̄e
p p̄benda. ⁊ clerici pura intentiōe cō-
ſentiāt nō ē ſymōia. Q; ſi dās tali in-
tētione ducat᷑ pncipalit᷑ ut p tpalia ha
beat ſpūalia ⁊ illi alit᷑ nō recipent euꝫ.
ex vtraq; pte ē ſymonia. ſ; tñ mētalis.
Con. Hoſti. A. De p̄dict̄ ē caſus for
malis in. c. tua nos. ex eo. qd ⁊ notat᷑ ī
ſū. eo. ti. q. 48. B. De p̄bēdis aūt q̄s
de nouo ɔſtituit qs in eccl̄ijs pōt reti-
nere ius patronat⁹ in ppetuū uł ad tē
pus. ut ipe uł hēdes ei⁹ pn̄tent quem
volūt ad ipſas ſm hō. A. h̄ verū tpe
ɔſtitutiōis de ɔſenſu epi ⁊ fratꝝ ſi ibi
ſūt aliq. alr̄ nō poſſet tale ius retinē ſm
eū. hō. ⁊ in ſū. eo. ti. q. 53. B

Quid ſi in fundatione ipſius eccle
ſie fiat talis cōſtitutio. Quicūq; dede-
rit tantum in redditibus uel tantam
quātitateꝫ q̄ poſſint emi poſſeſſiones

taliū redditū recipiatᷣ in canonicū. ⁊ quod dederit hēat ꝓ ꝑbenda. nūqd ē ꝯstitutio licita? R° ſm xb. Si fiat ita ꝙ nō duret in ꝑpetuū ſ ad tēpꝰ. nec fiat in fraudē ſymonie. ⁊ ea ſit intentio ꝯſtituend ꝙ nō ꝓ reb dādis ſ ꝑncipalit ꝓpt cultū diuī augmētanduꝫ ⁊ ꝓpter deuotionē dand recipiatᷣ ad ſpūalia tolerari pōt. dū tn̄ ille q recipitᷣ ſit dignꝰ. A. Idē in ſū. eo. ti. q. 53. B

Quid cum dicūt ſibi aliq canonici maiores. Canonizemꝰ nepotes nr̄os. Placeat tibi de meo. ⁊ mihi placebit d tuo. uel de eo q dicit. Nūqꝫ me viuēte fiat aliqs canonicꝰ in iſta eccl̄ia. niſi fiat talis ꝓ quo rogaui? R° ſm Ray. Symonia ꝯmittitᷣ in vtroqꝫ cāu. Naꝫ canon dic. Abſit oīs pactio. Ceſſet oīs ꝯuentio. i. q. 2. q̄ꝫ pio. Idē Vl. A. Idē in ſū. eo. ti. q. 62. B

Quid ſi dicat vnꝰ canonicus alteri. tu fuiſti exauditus in vna petitione ⁊ ego debeo exaudiri ī alia? R° ſm Ray Si ꝑces ſūt ſpūales nō eſt ſymōia. ar. 63. diſ. qa ſancta. Si aūt ꝑces ſūt carnales uel ex pacto quondā facto uel nūc faciēdo ſymonia ē. Con. Vl. ut in ſū. eo. ti. q. 63. Que aūt dicantᷣ ꝑces carnales hr̄ ſ. ſymonia ꝑ. §. 15°.

Quid de his q ꝯſanguineis ſuis cōferūt bn̄ficia ꝑncipalitᷣ ꝓpt conſanguinitatē? R° ſm Tho. ſcda ſcde. q. 100. Talis collatio illicita ē nō tn̄ ſymonyaca. qa nihil recipit. Si tn̄ aliqs det beneficiū alicui h pacto uel intētiōe. ut exinde ſuis conſanguineis ꝓuideat ē manifeſta ſymonia. ar. ex̄ eo. nemo. et addit xb. ꝙ ſi qs cōſanguineo ſuo bn̄ficiū ꝯfert ut ipe ꝯferēs magnificetur uel fiat potētior. uel ut parētela eiꝰ exaltetᷣ ⁊ hꝰmōi. ſymonia eſt. qa reſpicit tpalē vtilitatem. A. Idem in ſum. eo. ti. q. 63. B

Quid ſi ꝓ pecunia recipiatᷣ aliq ſ ad ſeruiēdū in hoſpitali ⁊ hꝰmōi? R° ſm xb. Si in ꝑdictꝰ caſib ꝯſequatᷣ aliquis aliqd ius ſpūale. ſymonia ē. Si aūt nō ꝯſequatᷣ ſ recipitᷣ ad h ſolū ut ſeruiat. nō ē ſymonia. licꝫ alꝛ turpe ſit dare uel accipe ꝓ talib. A. Idem in ſū. eo. ti. q. 75. B

Quid de illis q emūt victuꝫ vnius monachi ad totā vitā ſuā? R° ſm xb. Nō ē ſymoniacū. exq̊ ēptor no ꝯſeqtᷣ aliqd ſpūale. A. Idē in ſū. eo. ti. q. 76. vbi etiā additᷣ ſm eūdē. nō tn̄ ē ſecuꝝ emē niſi ꝓbabilr dubitetᷣ cuiꝰ ꝯditio melior ſit. s. vēdēt aut emend. B

Vtꝝ ſacerdos poſſit vēdere officiū portādi aquā bn̄dictā ꝑ ꝑrochiā. R° ſm xb. Si talis ſacerdos hēat de cōſuetudine ꝙ tale officiū poſſit retinē ⁊ etiam ꝑ aliū exercē ⁊ ꝓuentꝰ accipe. non eſt ſymonia ſi illud ꝯmittat ad firmā alꝛ ſymonia ē. uel ſaltē turpe lucꝝ. A s. qn̄ nō cōſueuit ex eo hr̄e ꝓuentū. q̊ caſu ē vera ſymonia. cū vēdatᷣ officiuꝫ ſpūale. Et idē qn̄ ꝯſueuit hr̄e ꝓuētuꝫ ⁊ vendit nō ꝓuētū ſ officiū. ut poteſt colligi ex dictis ſ. ſymonia ꝑ. §. 2° cū additiōe. B

Vtꝝ q dat pecuniā ut eligatᷣ in ipaſtorē ul in rectorē alicuiꝰ ciuitatꝭ ꝯmittat ſymoniā. R° ſm Hoſti. Symoniā ꝯmittit. qa ptās ſpūalis ē. A. Idē in ſū. eo. ti. q. 79. Et h veꝝ eſt inq̄ꝫtū oīs ptās deſcēdit a deo. Ro. 13°. Sꝫ tn̄ ptās deputata ꝑncipalr ad regimē terrenorū magꝭ terrena q̄ꝫ ſpūalis vocatᷣ. ⁊ differt a ſpūali. 96. diſ. cū ad verū. Iō verꝰ vr̄ qd ſeqtᷣ. B. Sꝫ veriꝰ ē ꝙ ē turpe lucrū nō ſymōia. qa ptās tr̄ena n̄ ē qd ſpūale. ut. ī. ſortilegiū ꝑ. §. xi°. qui incipit. vtꝝ diuinatio ſortiū. v. Quarto.

Symonia iiij°

quo ad fructus bñficiorum.

Quid de epis q ecclesias ↄferūt retēd
sibi fructibꝫ uel aliqua eorū pte? Rº
fm Ray. Distīgue cū Inno. Nā si ille
q dat bñficiū anteq̃ daret non pcipie
bat pueut9. h ex datiōe bñficij cōseqt̃
eos. nō ē dubiū intuenire symoniā.
Si vo añ datione bñficij pcipiebat p
uent9. pōt qdē retinē. ex iusta cā 7 ne
cessaria. A. dūmō ex rōnabili cā p̊ h
statuerit. ut in. c. ut nostrū. de q. i. De
bent tñ p̄lati statutū tale facē de ↄsen
su capli fm Ray. Hosti. Goff. 7 Ber.
ut in sū. li° p̊. ti. p̊. q. 69. B. h nō pōt
tenē si ↄueniat cū eo q recipit bñficiū
seu cū alio mediatore. ut cōcesso bñfi
cio ip̄e retineat sibi puentus. ex̄. ut ec
cle. bñfi. sine dimi. ↄfe. ut nr̄m. in fi. 7
ex̄ de censi. phibem9. i. q. 3. si qs p̄ben
das. Sed h nō q p̄lati nō pn̄t retinere
bona eccliaꝝ vacātiū. nisi ut dr̄ s̄. bñ
ficiū 2°. §. p̊. A. Ibi dr̄ q ista retētio
nō pōt fieri sine iusta cā. ut dictū est.
Dicit tñ Goff. q p̄lat9 ñ pōt sic retinē
fruct9 oīū bñficioꝝ sil'. nisi h p indul
gētiā obtinēt. ex̄ d̄ v̊. sigl. tua nob. Sꝫ
Hosti. dic q eadē rōne qua de vno bñ
ficio h fieri pōt posset silr̄ fieri ex cā de
duobꝫ aut pluribꝫ. ut in dcā. q. 69. B

¶ Utrū cleric9 possit vendē ad tēpus
fruct9 bñficij sui. Rº. Licitū ē ad tēp9
modicū. ex̄ ne p̄la. vi. su. c. fi. Sꝫ ad to
tū tēp9 quo vēditor tenet bñficiū nō
est phibitū. nec tñ ē honestū. Et ītel
ligēdū sp ita q nihil spūale intueīat.
ex̄ de reꝝ pmu. ad qōnes. Pōt tñ grad
ei curā aiaꝝ cōmittē. ut. i. §. plt. A
Idē in sum. li° p̊. ti. 2. q. 2. fm Ray. 7
glo. B. vide s̄. locatio. §. fi. A. Ibi
tangit' aliqd spāle erga ↄcessionē red
dituū locoꝝ religiosoꝝ. B

¶ Utrū liceat clerico eccliā suā locarē
i totū. Rº. Si loco tibi eccliam. 7 tu cū
sis p̄sbyter locas opas tuas ut ibi offi
cies nō habitur9 ibi alit' aliquā iurisdi
ctionē. nō ↄmittis symoniā. ar. 12. q.
2. caritatē. Et nō q fm xb. nō hꝫ h lo
cū locatio 7 ↄductio. h dꝫ facere p̄sbyt
gratis officiū. 7 ille grad expēsas pui
dere. A. De h dictū ē s̄. symonia p̊. §
7°. et. § 24°. ī additiōibꝫ. B. Porro
sicut ait Goff. si locatio fiat vltra tēp9
vite locand nō valet vltra. qa cleric9 ī
bñficio ↄpatur vsufructuario q. s. nō
est nisi vsq ad vitā. 16. q. 6. illud. ita
tñ q fm Inno. si locatio facta fuit no
mīe ecclie 7 vtilit'. successor tenet' ad il
lam. ex̄ d̄ solu. c. p̊. 10. q. 2. h ius. et. 12.
q. 2. qcūq suffragio. Si aūt locatio fcā
est noīe ipsi9 cui9 ē ecclia 7 nō intēde
bat eccliam obligare. ñ tenet' successor
A. nec etiā hēs locatorꝭ fm eū. Inno.
7 in dcā. q. 2. B. Q si cōductor siue
ēptor iā aliqd soluerat. tūc fm Hosti.
tenet' successor hr̄e ratū inq̃tū pecūia
versa ē in vtilitatē ecclie. ut in dcō. c.
p̊. Nota etiā h. q lꝫ rector ecclie possit
qñq locare eā vltra tēp9 vite. nūq po
test h canonic9. dico vltra vitā suā lo
care p̄bendā. A. h fuit dictū Inno.
dicēd q p̄dictas locatiōes pōt facē mi
nister seu p̄lat9 ecclie. ita q successor te
neat' hr̄e ratū fm p̄dictā formā. Sꝫ in
canōico p̄bendario sec9 dicim9. qa ille
nūq pōt locare p̄bendā suā vltra tēp9
vite sue. lꝫ d̄ illa possit agē 7 ↄueniri si
cut legitim9 admīstrator. ut i dcā. q. 2
B. Ad istā māꝫ facit s̄. locatio. §. plt.

¶ Pone q p̄lat9 vēdidit oēs obuenti
ones ecclie. qd erit d̄ eo q d̄ puenit ex
iurisdictiōe? Rº fm Hosti. Cōmoduꝫ
iurisdictiōis trāsit cū alijs. nisi fuerit

exce

excepta iurisdictio.p se tñ iurisdictio vendi nõ põt nec debz. A .Idẽ in sũ. liº p̃.ti.z.q.3. B

¶ Utrũ rector eccl'ie p̃sbyteri quos ipse cõducit uel illis quibꝫ locat fructus eccl'ie possit ɔmittẽ curã aiarũ. R̃º fm Hosti. Puto ꝙ sic. dum tñ grat' 7 sine pactiõe aliq̃ 7 intueniẽte auctoritate epi. ex̃ de offi. vica. ad h. Videt' etiã ꝙ sine epi auctoritate.s. iminẽte pfecti- one necessaria possit cõmitti ad modicũ temp⁹.s.p vnũ uel paucos dies. s nõ diu. io.q.i.p totũ. qa neqꝫ pegrinari põt sine licẽtia epi. de ɔse. dis. 5. nõ oportet. ex̃ de voto. magne. A .Idez in sũ.eo.ti.q.4. B

¶ Utrũ plati possint vices suas sub annuo censu ɔcedẽ. aut etiã possint q̃taz recipe. vide.i. vicari⁹.§.ante pl't.

Symonia vº

circa funera. Utrũ si aliqd det' p exequijs mortuorũ ɔmittat' symõia R̃º fm Goff. 7 Hosti. pro h⁹mõi nihil debz exigi. sed pie debẽt ɔsuetudines obseruari. ex̃ eo. ad nr̃am. 7. c. cũ i ecclesie. A .facta pus gratis collatiõe. Al' symonia eẽt. dcõ. c. cũ in eccl'ie. B

¶ Quid si apud eccl'iam sint diuersa cimiteria 7 taxet' p quãta pecunia qs ponat' in tali cimiterio? R̃º fm Hosti. Symonia ẽ. ex̃ eo. audiuim⁹. 7. c. sicut Et eodẽ modo si p pecunia crux specialis portet' ad fun⁹. ut in dcõ. c. audi- uim⁹. A .Idẽ in sũ. liº p̃.ti.p̃.q.33. B

¶ Quid si clerici ɔsueuerũt hr̃e lectũ uel pannos. equũ uel h⁹mõi de mori- ente. 7 ante portationẽ faciũt pactuz de redimẽdo? R̃º fm Hosti. Quia hec tpalia sũt. licitũ ẽ. Sed si nollẽt sepelire corp⁹ nisi fiat eis cautio de redimendo talia. symõia ẽ. A .fm Burcardũ.

ut in sũ.eo.ti.q.34. B .Sed in talibꝫ pus sepeliat' corp⁹ 7 postea agat' cõtra heredes uel detẽtores. ex̃ eo. ad aplicã A .Idẽ in dcã.q.34. B

¶ Quid cũ datur pecunia clericis ut vigilent sup defuncto uel dicãt psalteria? R̃º fm Hosti. Si recipiãt pecuniã ut vigilent licz ad vigilias sequat' orõ non ẽ symonia. Si aũt de legẽdo psal- teriũ pactũ faciãt. symonia ẽ. A .Idẽ in sũ.eo.ti.q.40. B

¶ Quid de pcessiõibꝫ quas faciũt ali- que collegiate eccl'ie in exequijs mor- tuorũ data ul' pmissa aliq̃ pecunia siue quacũqꝫ re tpali al' nõ facturi? R̃º fm Ray. Si tenent' ad h⁹mõi pcessiões ex officio. sic exigẽ aliqd symonia ẽ. i.q. 3. vẽdentes. Si v̂o nõ tenent'. dic ut s̃. symonia p̃.§.25º. q incipit. vtrũ sacerdos possit celebrare. A .7 ibi de hoc latius in additiõe. B

¶ Utrũ licitũ sit statuẽ ꝙ pcessio fiat p pecunia. R̃º fm Ray. Si statutũ fa- ctũ sit p v̂ba affirmatiua. puta ꝙcũqꝫ reliq̃rit collegio decẽ. hẽat pcessionez. 7 al' ad eã nõ tenebant'. nõ ẽ symonia Si aũt statutũ factuz sit p v̂ba negati- ua. ut ꝙ nulli fiat pcessio nisi reliq̃rit tantũ. symonia ẽ. qa tollit officiũ pie- tatis.s. ꝙ pcessio nõ fiat grat' uel p minori sũma. ar. ex̃ d' iure iuran. sicut. p̃. et zº. Con. Tho. scd'a secũde.q.100. Et qd' etiã in p̃cedẽti.§. dr̃. A .Predict' con. etiã Ul. ut in sũ.eo.ti.q.41. B Silr' intelligẽdũ ẽ vtrũ liceat clerici recipere pecuniam ut intersint exequijs seu etiã extreme vnctioni. A .Facit qd' notat' in sũ.eo.ti.q.42. B

¶ Quid si dent' uel relinquãt' annui redditus p faciẽdo anniuersario ul' p septimo siue p tricenario. uel celebrando aut orando? R̃º fm Hosti. In oibꝫ

talibꝫ distīguendū ē. qa si detur tpale
ꝓ spūali tanq̄ʒ appreciatio ei⁹. symōia
est. Si vō nō detur tāq̄ʒ pncipale pciū
sed inductiuū deuotiōis ꝓ elemosyna
licitū ē. ⁊ idē in oībꝫ siḿibꝫ qōnibꝫ. A
De his dic clarius. Nā Inno. in. c. qm̄
enormis. ex̄. ne p̄la. vi. suas. dic. ꝙ me
ritoriū ē ↄstituē in aliq̄ ecclīa reddit⁹
aliq̊s ut ibi fiat anniuersariū alicuius
⁊ illa ↄstitutio pōt fieri ꝑ illos q debēt
facē anniuersariū. ex̄. de p̄ben. signifi-
catū. Sed donatori redditum̄ nō licet
cōstituē. nec sub ↄditiōe reddit⁹ date
qa donatori nō licet ↄditiōes spūales
apponē sed tpales. ut redēptionē cap-
tiuoꝝ. io. q. z. hius. iz. q. z. aurū.
Sed Hosti. sup eo. c. qm̄. non placet.
h̄ snīa. dicēti ꝙ sic infiniti eēnt symo-
niaci. Dicit etiaʒ ꝙ honus pōt ipsi rei
seu fundo sine redditibꝫ imponi. Et
subdit. Tuti⁹ tn̄ esset ꝙ ita dicēt. Re-
linquo tali ecclīe. x. libras sup tali do-
mo. uel ducētas libras ad emēdas. x.
libras ānuas. int̄ illos tm̄ q āniuersa-
rio meo interfuerūt ⁊ officiauerīt scd̄m
ↄsuetudinē ecclīe diuidendas. ⁊ rogo
p̄latū siue capitulū uel ↄuētū p̄dcē ec
clesie ut āniuersariū meū faciat. ut in
dicta. q. 4z.

Symonia vj°

q̄ ad religionē. Quid fiet qn̄
in aliqua religiōe plures sunt recepti
uel recepte symoniace? R̄° ꝭm Ray.
Si symonia fuit ↄmissa ipsis sciētibꝫ.
debēt d̄ suo mōasterio expelli sine spe
restitutiōis. ⁊ debēt ad agēdā pnīam
ꝑpetuā in locū artiori regule retrudi.
ex̄ eo. qm̄ symoniaca. Et si nō inuenit̄
artior regula debēt mutari ī aliud mo
nasteriū eiusdē regule. Qd̄ si n̄ pōt cō
mode fieri. fiat saltē ad tēp⁹. ar. di. dis.

valet. ⁊ postea recipiatur de nouo. Si
aūt symonia fuit ↄmissa ipsis ignorā-
tibꝫ. sufficit ꝙ renūciēt loco. ⁊ p⁹ea po
terūt recipi de nouo mutad tn̄ p̓oribꝫ
locis. ex̄ eo. ex insinuatiōe. Idē Tho.
scd̄a scd̄e. q. 100. Et intelligūt Ray. et
xb. ꝙ p̄dict⁹ rigor seruand⁹ ē etiā ī oc
cultis symoniad ⁊ in foro pnīali. lʒ nō
cōstet de crimīe ꝑ inq̄sitionē uel ī for-
ma iudicij. ar. in dcō. c. qm̄ symōiaca.
qd̄ nihil loq̄t̄ de accusatiōe uł inq̄siti-
one. Sʒ cū talibꝫ ꝭm Ray. pōt dici ꝙ ī
fauorē religiōis eps pōt dispēsare ⁊ ī
ordine ⁊ in loco. A .s. religionis ut
ibi remaneāt vbi recepti sūt. ⁊ ī ordi-
ne. s. ipsius loci videlicʒ p̊ uel z°. ⁊ hu
iusmodi. uel etiā in ordine. s. clericali
ut h̄eant ei⁹ executionē. ut pōt colligi
ex posid in sū. li° p̊. ti. p̊. q. z8. B. Si-
milit̄ pōt dispēsare caplm̄ uel p̄latus
eoꝝ. dū tn̄ ipsi nō fuerint pticipes sy-
monie. qa cū ex h̄ sint puniēdi. nō de
bent ex eodē facto p̓uilegiū obtinere.
īmo vident̄ amisisse ptātem recipiēdi
talē. ⁊ alij q nō peccauerūt acq̄siuisse.
ar. ex̄ de elec. bone. A . Wl. aūt dicit
ꝙ cū oībꝫ p̄dicd a p̓ncipio capli potest
eps dispēsare. ut in sū. eo. ti. q. z8. vbi
h̄ notant̄. Sʒ p̓mū dictū veri⁹ videt̄ ꝑ
c. qm̄ symōiaca. ex̄ eo. B . Et nō h̄ ꝭm
Wl. ꝙ si monasteriū ē ita tenue ꝙ non
sufficit suis expēsis. pn̄t in recipiendo
h̄re intētionē recipiēdi tpalia. ⁊ etiaʒ
oblad spūalibꝫ grad pn̄t exp̓mē ⁊ pa-
cisci de determīata sūma tpaliū. Satis
con. Tho. scd̄a scd̄e. q. 100. Ray. ⁊ xb.
dicētes. ꝙ si recipiēdus ꝓmittat annu
atim ī vita sua tantū ꝓ expēsis suis. n̄
est illicitū. Idē Hosti. ⁊ Goff. Et qd̄
videt̄ ↄtriū ex̄ eo. qm̄ symoniaca. ibi.
sub pauptad p̄textu. intelligit̄ scd̄m
Ray. cū h̄ dicebant ī fraudē. uel scd̄m

Hosti. qn̄ nō grat̄ offerūť spūalia. ita
s. ꝙ postea dicať ei ꝙ ferat secū neces-
saria. ꝭ poti⁹ qn̄ recipientes faciūt cer
tū pactum de spūalib⁹ ad tpalia. A
Utrūq; veꝛ ē uel qn̄ ficte petūť tpalia
a nō indigētib⁹. qa hͦ casu cessat cā lici
te petitionis. s. necessitas. uel qn̄ non
grat̄ offerūť spūalia. Un̄ ⁊ Inno. dicit
ꝙ n̄ licet aliquē recipe sub ista forma.
Recipim⁹ te in frēm si detulerī vn̄ vi-
uas. qa bona eccl̄ie nō sufficiūt nisi no
bis. Et qꝺ sequiť nō ē dictū Inno. ꝭ
Ray. ut p; in sū. eo. ti. q. 49. B. Un̄
ꝭm Inno. cōsulendū ē ingrediētibus
ꝙ q̄ dant sine pacto dent. ⁊ p̄ncipaliť
ꝑpter deū. ar. 16. q. 6. de lapsis.
¶ Quid si is q p symoniam alienam
ignorās ingressus ē religionē uľ etia;
obtinuit bn̄ficiū. et postq̄; sciuit non
stati; renūciauit. A. ꝭ ministrauit ī
ordine suscepto. ⁊ aliu; suscepit. ut in
sū. eo. ti. q. 29. B. R̄x° ꝭm xb. Credo
ꝙ ep̄s pōt dispēsare. qa l; grauiť pecca
uerit tn̄ ꝭm ꝺitatē nō ē symoniac⁹. A
Hodie nō videť ꝙ ep̄s possit dispensa
re q̊ ad ordinatos symoniace lic; igno
ranť. ut s̄. symonia 2°. §. p̄. ī additiōe
B. Non tn̄ credo ꝙ abbas uel capľm
possit cū talib⁹ dispēsare. nec recolo hͦ
eis eē cōcessū. A. Idē ī dcā. q. 29. B
¶ Quid de mōasteriis vbi nō fit pa-
ctū sed taxatū ē quātū īgrediēs debet
dare? R̄x° ꝭm Hosti. Talis taxatio reꝓ
bať ex̄ eo. sicut ꝑ certo. ⁊. c. in tm̄. in fi.
Et idē si fiat pactū de obseruādo con
suetudinē. qa symoniacū ē. ex̄ eo. ve-
niēs. Idē etiā si receptio fiat gratis. ⁊
postea ꝯpellať ad seruādā ꝯsuetudīe;
ex̄ eo. audiuim⁹. et. c. Jacob⁹. A. Hoc
veꝛ qn̄ cōpelliť ab ipsis recipientib⁹
quib⁹ nihil dandu; ē qn̄ reqrūt ut de-
bitū etiā rōne ꝯsuetudīs. ꝭ tn̄ ꝑ supe-
riores bn̄ possent ꝯpelli ad laudabilis
ꝯsuetudīs obseruantiā. ut p; s̄. symo
nia 3°. §. 3°. ⁊ in sū. eo. ti. q. 31. Ubi etiā
additť ꝭm Ray. ⁊ alios. ꝙ in h⁹mōi sp
a spē mali abstinēdū ē. B. Si aute;
absq; ꝯditiōe ⁊ ꝯpulsione dať grat̄ qꝺ
cōsuetū ē. nō ē symonia. ꝭ de intētiōe
deus iudicat. A. Idē qꝺ in hͦ. §. nōť
in sū. eo. ti. q. 51. B. Pōt aūt p̄dicta
taxatio locū hr̄e. ut s̄. symōia 3°. §. 8°.
¶ S; nūqd postq̄; puella grat̄ ē ī mo
nasterio recepta. ⁊ sūt paupes. an pr̄
teneať ad aliqd. R̄x° ꝭm Hosti. Agere
pn̄t ꝯtra prēm ꝓ alimēt̄ filie. vel si pr̄
decessit agāt ad ptē sue hēditat̄. ut in
Auten. de sanc. epi. §. nullā. coll. 9. A
Idē in sū. eo. ti. q. 52. B
¶ Pone ꝙ aliqs timens nō recipi di-
xit abbati. si velleī me recipe darē vo
bis bona mea. abbas habito ꝯsilio re-
cepit eū ⁊ ille dat sua? R̄x° ꝭm xb. Cre
do ꝙ siue intuitu illi⁹ ꝓmissiōis fueīt
recept⁹ siue nō. symonia ē saltē ex pte
offerent̄. sicut notat Tancre. ex̄ eo. no
bis. Et con. Ber. ⁊ Hosti. Nec pōt re
manē in illo mōasterio. nec data repe
tere. cū sit in turpi cā. A. Tn̄ qn̄ dās
ingrediť aliā religionē debent ei data
reddi. ex̄ eo. veniēs. B. Teneť tn̄ ad
aliud trāsire si ad religionē se obliga-
uit. ar. ex̄ de regu. porrectū. A. Idem
qꝺ in hͦ. §. nōť in sū. eo. ti. q. 55. B
¶ Quid si recipiētes exp̄sserūt ꝯditi
onē de dandis. ⁊ ille timens repelli si
ꝯtradicēt tacuit. ꝓponēs nihil dare. ⁊
sic ingressus ē. nūqd pōt ibi remanē?
R̄x° ꝭm xb. Credo ꝙ nō. qa cū nō ꝯ̄di-
xerit illicite petitiōi taciturnitas eius
ꝓ ꝯsensu habēda ē etiā in foro pn̄ali.
A. Idē in sū. eo. ti. q. 56. B
¶ Quid si interponať ꝯditio ex vtraq;
pte. ⁊ anteq̄; recipiať uel acceptetur

recipi vtraq; ps reuocat cōditionē. 7 sic gratis recipit? R° fm xv. Credo q li cet. dū tn̄ intētio non sit corrupta. Si aūt ante reuocationē iā fuisset recept⁹ aut pmissa receptio. eoipso fact⁹ ē in dign⁹ tali monasterio. A. Idē in sū. eo. ti. q. 57. B

Quid si conuēt⁹ aliqs pmittit alicui q p⁹ biēniū recipiēt eū si interim didicerit artē illaz. uel si studuerit in scolis. 7 ex tūc recipiēt eū & nolūt euz induere usq; ad pdicta? R° scdm xv. Nō credo symoniā cōmitti. qa pinde est ac si dicerēt. recipim⁹ te induendū tali tpe. dū tn̄ interim reddas te idoneū addiscēdo tale artificiū uel talem sciētiā. Con. Vl. A. Idē in sū. eo. ti. q. 58. B

Quid de seruiēte regulariuz q non vult eis seruire nisi pmittat ei q post certū temp⁹ recipiant ipm 7 sic pmittant? R° fm xv. Symonia est. qa oīs pactio 7 cōuētio tpaliū cessare d3. i. q. 2. q; pio. A. Cō. Vl. ut ī dcā. q. 58. B

Quid si qs amic⁹ medi⁹ pcurat q filius alicui⁹ magni recipiat gratis in aliquo monasterio. 7 p⁹ea iste amic⁹ sollicitat illū magnū q det alqd mōasterio. nūqd licet? R° fm xv. Si dict⁹ amicus nō al pcurasset illū recipi. nisi qa sperabat eū datuz aliqd mōasterio uel etiam si nō sperauit & tn̄ nūc petit aliqd dari p receptiōe illi⁹. symōia ē. Si vo alit sollicitat eū q sit deuotus sicut 7 eē deb3 illi monasterio. 7 dilectione orta ex receptiōe filij ōferat aliqd mōasterio. nō ē symonia. A. & tolerari pōt. dū tn̄ intētio nō sit corrupta fm eū. xv. 7 in sū. eo. ti. q. 60. B

Quid de monachis q dāt aliqd abbatib; p habēdis pōrati b; et h⁹mōi? R° fm xv. Symōia ē qn̄cūq; est ibi aliquid spūale si p. notat appreciationē; uel cām pximā 7 pncipalem. A. siue detur de reb; monasterij seu pōrat⁹ ul' aliūde. fm eū. xv. 7 in sū. eo. ti. q. 72. B. Et idē si darēt epo pecuniā ne te moueant a pōratib;. A. Idē in sū. eo. ti. q. 73. B

Quid de cōfratnitatib; ī qb; statutū est q null⁹ recipiat nisi pmittat ul' iuret se datuz ānuati tātū? R°. Quia h⁹mōi cōfratnitates nō pōt vere dici q sint religiōes. & quedā ōgregatiōes ad bn̄ faciēdū. nō h3 hic locū symōia. qn poti⁹ si datio tpaliū ab eis īponit p faciēda elemosyna. ut p alēdis paupertib;. redimēdis captiuis 7 h⁹mōi. laudabile est. 7 tales confratnitates bone sūt. 42. dis. si qs despicit. 7 at. 24. q. 2. sane. Et silit si o3 q semel in anno uel mēse ōueniāt ad tractanduz de salute aīe. 7 de agēdis. 7 ppt h fiāt expēse. iustū ē q ponāt int se aliquā quātitatez. Ideoq; ppt pdictas cās pdictū statutū videt licitū 7 bonū. Tn̄ ad oēm ambiguitatē tollēdaz fm Vl. tuti⁹ eēt q statutū h⁹mōi fieret sub forma affirmatiua. sicut dictū ē s. symonia 5°. §. plt. A. Tn̄ fm glo. Ray. nullaten⁹ ē licitū q tale statutuz fiat sub v̄bis negatiuis. ut in sū. eo. ti. q. 43. B. S3 iuramētū non apponat fm Ray. ppter periculū piurij.

Symonia vij°

de pena 7 dispēsatiōe. Que pena eius q symoniace ordinat⁹ fuerit? R° fm Ray. Nō recipit executionē. & est ipo iure suspēsus quo ad se 7 q ad alios. etiā si occultū sit. ex de symo. tāta. 32. dis. §. ver. Et sic intelligit. i. q. i. reperiūt. Et h qa caracterē h3 furtiuū. Et nō est solū suspēsus ab ordine

quē symoniace suscepit ſm Vl. ß etiā
ab actib⁹ oīuȝ alioꝝ. Idē Inno. ⁊ ad-
dit ꝙ etiā in tꝑalib⁹. ⁊ ꝑ ↄ̄ns ꝑdit ad-
ministrationē. 81. dis. eos. Idē dȝ pu
niri depositiōe ⁊ infamia si de crimīe
ↄstiterit. 15. q. 3. sane. ex̄ de accusa. inq
sitiōis. Itē nō pōt repetē pecuniā quā
dedit. eo ꝙ turpit̄ dedit. 14. q. 5. nō sa-
ne. A. Idē ī sū. li° p̊. ti. p̊. q. 21. B
Que pena ei⁹ q ordinē uel bn̄ficiū
ↄtulit symoniace. aut etiā eius q fuit
mediator? R° ſm Ray. Si est manife-
stū. ipo iure suspēsus ē etiā q̊ ad alios
ex̄ eo. accusatū. 32. dis. §. verꝝ. Si vero
est occultū. suspēsus ē q̊ ad se tm̄. sicut
⁊ qlibet criminosus. nō tn̄ q̊ ad alios.
ar. ex̄ eo. ⁊ si qōnes. ⁊ c. veniēs. ⁊ c.
ex tue. Et qd importet̄ ꝑ suspēsionem
vide. ī. suspēsus ꝑ totū. A. Cō. Inno.
ut in dcā. q. 21. B
Que pena ei⁹ q recipit simplex bn̄
ficiū symoniace? R° ſm Ray. In pri-
mis ꝙ ē suspēsus eo modo q̊ in ꝓcedē-
ti ꝓximo. §. dictū ē. Itē tenet̄ renun
ciare bn̄ficio ⁊ restituē oēs fruct⁹ per
ceptos ⁊ qui ꝑcipi potuissent. 14. q. 6.
si res. ex̄ d' resti. spol. grauis. ⁊ ut dcm̄
est s̄. restitutio p̊. §. 5°. nisi illos quos
expēdisset in vtilitatē ecclīe. Nā et q
de ꝑdandi aīo accessit ad negocia mea
habȝ ↄ̄ me actionē. ⁊ licȝ nō hēat ī id
qd sibi abest. habȝ tn̄ in id in q̊ ego lo
cupletior fact⁹ sū. ff. de negl. ges. si pu-
pilli. §. sed ⁊ si qs. Et eodeȝ mō tenet̄
ad restitutionē ille q nō ↄmisit symo
niā. tn̄ ali⁹ ꝓ eo sciēte ⁊ ↄsentiēte ↄmi
sit. uel si ꝑus ignorauit ⁊ p⁹ea qn̄ sci-
uit nō statī renūciauit. Talis tn̄ nō te
netur de illis fructib⁹ q̊s ꝑcepit q̄diu
fuit bone fidei possessor q ⁊ iā ↄsūpti
sūt. ß de extātib⁹ tm̄. C. de rei ven. l.
certū. sicut dictū ē s̄. restitutō p̊. §. 5°.

A. Et ibi ⁊ in. §. se. de his fructib⁹ et
sūptib⁹ dicet̄ lati⁹ in additione. B
Con. sacl Goff. Hosti. ⁊ Tho. A. Cō.
⁊ Vl. in dcā. q. 21. B. Item q̄uis sy
moniac⁹ in bn̄ficio si occultū ē nō sit
suspēsus ipo iure ß suspēdend⁹. 1. q. 3.
c. p̊. 2°. et 3°. tn̄ rōne illi⁹ bn̄ficij symo-
niace q̄siti non ministrabit sine pctō.
neq̄ spūalit̄ neq̄ tꝑalit̄. A. Sed ab
alijs bn̄ficijs nō symoniace q̄sitis nō
erit suspēsus ſm Inno. in dcā. q. 21. B
Sȝ si notoriū est. ipo facto ē suspēsus
ab actib⁹ oīuȝ ordinū ⁊ ab admīstrati
one spūaliuȝ. ut Inno. dīc. sicut de sy-
moniaco in ordīe. ut in p̊. §. dictū est
A. Idē ī dcā. q. 21. vbi ⁊ addit̄. Ray.
dicit de symoniaco etiaȝ in bn̄ficio ꝙ
punit̄ pena depositiōis. s. ab ordine ⁊
bn̄ficio. ⁊ infamia. sicut symoniac⁹ in
ordine. ex̄ de accusa. inqsitiōis. Jo. tn̄
intelligit illud de depositiōe nō ab or-
dine ß a bn̄ficio crimīe ꝓbato ī modū
denūciatiōis uel inqsitiōis. qa si ī mo
dū accusatiōis deponeret̄ ab ordine ⁊
bn̄ficio. sicut ꝓ alijs crimīb⁹ reglarit̄.
Cū Jo. videt̄ ↄcordare Goff. Et est rō
depositiōis a bn̄ficio ſm eū. qa nō pos
set agē pn̄iam bn̄ficio ul' dignitate re
tenta. ut. 13. dis. nerui. B
Que pena eius q recipit bn̄ficiū cū
cura uel dignitate symōiace? R° ſm
Goff. Pret̄ nūc dcās penas in ꝓxīo. §
idē iudiciū est de eo sicut de illo q reci
pit symoniace ordinē. s. ꝙ suspēsus ē
⁊ quo ad se ⁊ q̊ ad alios. Cū g̊ executi
onē nō hēat. qcqd agit saltē de illo of
ficio. suspensus agit. ⁊ aīas decipit. ex̄
de elec. dudū Rothomagensis. Et de
ista mā hēs s̄. ↄfessio 3°. §. fi. A. Pre
dictis con. Vl. ut in sū. eo. ti. q. 22. B
Utrꝝ symoniac⁹ in ordine suspēsus
sit q̄tū ad ea q̄ sūt iurisdictionis? R°

ꝼm xv. Cū pene nō sint extēdēde. ille q symoniace recipit aliquē ordinē suspensus ē q̄tū ad ea q̄ sūt ordinis. sed nō q̄tū ad ea q̄ sūt iurisdictiōis. Vn̄ si al' hēbat iurisdictionē. ⁊ nūc hꝫ. ⁊ pōt suspēdere. excoīcare. ⁊ ab excoīcatiōe absoluē. ⁊ hmōi. A. Idē in sū. eo. ti. q. 21. Sꝫ tn̄ hodie circa h̄ multa sūt innouata. cū oīs symoniac⁹ sit excoīcatus. ut. ī. in h̄. c. patebit. B

¶ Quid agendū sit de pecūia symōiace accepta? R̄ꝫ° ꝼm xv. A. ut pꝫ in sū. eo. ti. q. 23. videt' potius ꝼm Ray. B Debꝫ restitui illi eccl'ie in cui⁹ ɔtūeliā data ē. ex̄ eo. de h̄ aūt. ar. 17. q. 4. si qs ī atrio. et. 27. q. i. si qs rapuerit. Et hoc cū pecunia dat' alicui. puta p̄lato soli. uel aliīs cuicūqꝫ. ita ꝙ eccl'ia nō ē in culpa. Si tn̄ ille q dedit sit fact⁹ h̄ mō irregularis. assignāda ē pecūia alteri monasterio ad qđ oꝫ eū transire. ut eo viuente hēat vsū illi⁹. ar. 16. q. 6. de lapsis. ⁊ in dcō. c. si qs rapuerit. Postea restituet' pori eccl'ie siue mōasterio. A Immo videt' ꝙ restitutio sit facienda illi q dedit. ex̄ eo. veniēs. R̄ndꝫ Ray. Quidā dicūt dispensatiue illud fuisse factū. Aliīs distiguūt. qbꝫ assentio ꝙ si remanet ī seculo ille q dedit pecuniā. nō ē ei restitutio faciēda. ſ eccl'ie. ut s̄ dictū ē. Si v̄o trāseat ad religionē uel iā est p̄sona religiosa ⁊ transeat de illo mōasterio ad aliud. oꝫ restitui pecūia simpl'r ⁊ possessiōes saltē q̊ ad vsufructū illi mōasterio qđ īgredit'. ut sicut habꝫ onus ita hēat etiā emolumētuꝫ. dcō. c. de lapsis. Inno. aūt dic ꝙ si dās pecuniā intraret religionē. de mīa bonū eēt reddē ei. dcō. c. veniens. Et sic sentit Inno. ꝙ h̄. c. nō loquat' de iuris nccītate. ſ đ benignitate. ⁊ idē v̄r etiā sentire Hosti. ut ī dcā. q. 23. Sꝫ glo. in dcō. c. de h̄. ex̄ eo. sentit ꝙ. c. veniēs. loquat' etiā de nccītate iur̄ in suo cāu. s. qn̄ totū collegiū fuit in culpa. Sec⁹ si solus p̄latus ul' aliīs p̄ticulares. qa tūc nō fit restitutio ei q dedit etiā si īgrediat' religionē. ſꝫ dat' religiōi ad quaꝫ trāsit solū q̊ ad vsufructum. ne sit illi onerosus. Itē addit Hosti. ꝙ si donās errauit ī iure subuenit' ei ⁊ restitutio fiet illi. ex̄ eo. veniens. Et idē si adeo pau p̄ est ꝙ nō habꝫ vnde viuat. ut in dicta. q. 23. B

¶ Quid si ip̄m monasteriū ul' eccl'ia fuit ī culpa. ut si qs dedit monasterio pecuniaꝫ ut recipiat'. R̄ꝫ° ꝼm Ber. Ei oꝫ restitui q dedit ut cū ea ī aliud monasteriū ītret. ne sit onerosus secūdo mōasterio. ar. 16. q. 6. đ lapsis. et. 27. q. i. si qs rapuerit. ex̄ eo. veniēs. Nec eccl'ia ul' monasteriū oꝫ cū tali fraude eē in lucro. nec ex eodē facto oꝫ cōseq penā ⁊ p̄miū. ff. đ negl. gest. siue hēditaria. h̄ Ber. ex̄ eo. đ h̄ aūt. A. h̄ melius pōt patē ex dicł in p̄cedēti. §. B

¶ Quid si aliquis dedit pecuniā p̄ habēdo ordīe? R̄ꝫ° ꝼm xv. Si ip̄e non habebat b̄n̄ficiū eccl'iasticuꝫ. oꝫ illa pecunia cedere illi cathedrali eccl'ie in cui⁹ ignominiā data ē. Idē Vl. dic. Si v̄o hēbat titulū alic⁹ b̄n̄ficiīs ad quē debebat gradł ordīari. illi b̄n̄ficio restituēda est ꝼm eū. Vl. A. Idē in dcā. q. 23 ad fi. B

¶ Utrꝫ cū symoniacł possit dispēsari. R̄ꝫ°. Qn̄ symōia interuenit ex p̄te ordiatorł ⁊ ordiati. nō dispēsat'. ut s̄. dispēsatio. §. 7°. ⁊ đ aliīs vide in. §. sequētibꝫ

¶ Quis possit dispēsare cū ordinatis symōiace? R̄ꝫ° ꝼm Ray. Si crimē p̄petratū ē nesciētibꝫ ordinatł. tunc postq̄ simplicit' renūciauerit executiōi ordinis. pōt ep̄s dispensare. ex̄ eo. đ symo.

nisi si pecunia ipi epo fuisset data. tūc enī nō posset dispēsare ꝓpt turpitudinē suā. ſ papa. i. q. i. erga. 7. c. si quis neq3. et. q. 5. pn̄tiū. Posset aūt successor illi⁹ uel ali⁹ ordinari⁹ ei⁹. utpote si hr̄et domiciliū ul' bn̄ficiū ī alio ep̄atu A . uel etiā archiep̄s. qa h' cāu posset dispēsare ſm Ray. ut in sū. eo. ti. q. 25 Sed h' ē ve⁊ ſm glo. ei⁹. 7 Vl. qn̄ h' h3 ex ɔsuetudine. ut in sū. eo. ti. q. 26. B Con. Inno. Hosti. Goff. A . Idem ī ocā. q. 25. B . Silr̄ cū illo q scienter suscepit ordinē symōiace nō tn̄ ministrat. posset ep̄s dispēsare ī ordib⁊ rite an̄ suscept. nō aūt ī illo quē symōiace suscepit. nec etiā ꝙ recipiat alios ordines an̄ dispensationē. qa ꝓmot⁹ eēt ꝑ saltū. A . Con. Albric⁹. Et ꝓ h' vr̄ facē ex̄ eo. si quis ordinauerit. ibi. ab ordine sic suscepto. B

Quis pōt dispēsare cū illis q recipiunt simplex bn̄ficiū ꝑ symoniam? R̄ᵒ ſm Ray. Si igr̄ātib⁊ ip̄is factū sit pōt ep̄s dispēsare. ut etiā d' nouo ɔferatur eis idē bn̄ficiū p⁹q3 ei pure ac simplr̄ renūciauerit. ex̄ eo. de symōiace. ex̄ de elec. si alicui⁹. Itē ꝙ possint mīstrare ī ordib⁊ an̄ 7 p⁹ bn̄ficiū suscept. A . h' nō vr̄ dcm̄ Ray. qa nec in his necessaria ē dispēsatio. cū tales n̄ sint symōiaci. ut p3 ꝑ eū. Ray. 7 Inno. ut ī ocā. q. 26. B . h' aūt itellige si etiā ep̄s igr̄auerit. nā si scient' ɔtulisset. nō ip̄e ſ superior posset dispēsare. ar. i. q. 5. c. p̊. ex̄ de cle. ɔiu. diuersis fallacijs. Si vō bn̄ficiati scīētib⁊ sol⁹ papa pōt. ex̄. eo. d' regularib⁊. Idē Tho. 7 Vl. Et ſm xb. intelligit' h' ꝙ cū talib⁊ nō possit dispēsari nisi ꝑ papa3 nec ī illo bn̄ficio nec in alio si remanēt in seculo. Con. Tan. ex̄ eo. nob. Silr̄ 7 Hosti. A . Idē ī ocā q. 26. B

In mult' casib⁊ symonie ſm Ray. pōt ep̄s dispēsare p⁹ legitimā pn̄īa3. p̊ videl3 cū illo q bn̄ficiū seu ordinē cōtulit symōiace uel q fuit mediator symonie dū tn̄ sit occultū. Itē cū eo q īterposuit p̄ces carnales etiā ꝓ non digno nulla tn̄ intueniēte ɔditione uel pacto. 7 h' pōt si ip̄e ep̄s ab h' pc̄tō sit īmunis. Alioqn metropolitan⁹. Intellige ſm xb. qn̄ talia de ɔsuetudīe ɔpetūt ei. Itē pōt ep̄s dispēsare ī symōia q̄ cōmittit' circa exeqas defūcto⁊. Item in ɔsecratiōe cimiterij 7 sacro⁊ vaso⁊ In bn̄dictiōe vestiū. In vēditiōe crismat. Aque bn̄dicte ul' salis. aut panis bn̄dicti. In bn̄dictiōib⁊ nubētiū. In oīb⁊ his ep̄s nō est ꝓhibit⁹. iō pōt. ar. ex̄ d' sen. exco. nuꝑ. A . Predcā etia3 notāt' ī sū. eo. ti. q. 26. ſm Ray. 7 glo. Vl. Hosti. 7 Goff. Et addit' ſm Ray. ꝙ ep̄s pōt etiā dispēsare cū illo q ordinē symōiace recepit 7 nō mīstrauit in rite an̄ suscept. Itē cū eo q recepit symōiace bn̄ficiū p⁹q3 resignauit in executiōe ordinū. 7 ſm glo. eius tā susceptoꝝ an̄ bn̄ficiū q3 p⁹. nō aūt ut recipiat nouos ordīes nisi forte intraret religiōe, 7 symōia eēt occulta. sec⁹ si manifesta. Est aūt occulta symōia de q̄ nō ɔstat ꝑ sn̄īa3 ul' ɔfessionē in iure factā aut ꝑ rei euidētiā q̄ nulla possit tergiuersatiōe celari scd̄m dicta3 glo. B Inno. etiā dīc ꝙ symōiaci ī bn̄dictiōibus 7 h⁹mōi si occulti sūt l3 sint suspēsi q̊ ad se sicut alij criminosi. tn̄ p⁹ penitētiā licite celebrāt. ſ bn̄ficiū q d' symōiace habitū ē nullo mō retineri potest. A . Inno. gn̄alit' loqt' de oīb⁊ symoniaci in bn̄ficio. ut ī ocā. q. 26. Tn̄ hodie aliud ē. ut patebit in fine h⁹. c. Itē dīc Inno. ꝙ igr̄āter symōiace promot⁹ ex dispensatiōe epi remanet in

illis ordinibꝫ .in aliis aūt ordībꝫ ul' be
neficiis nō symoniace habitꝫ etiā sine
dispēsatione manebit. ⁊ noua bn̄ficia
acqret. Nouos aūt ordines nō pōt ha
bere nisi p̄ dispēset' cū eo in ordine sy-
moniace quesito. cū al' esset ꝓmotus p
saltum. B

Quid si aliqs ꝓbabil'r credit sibi eē
collatū bn̄ficiū ul' ordinē ꝓpt obseqa
uel ꝓpt p̄ces carnales a se uel ab alio
interpositas? R'o ꝭm Ray. Si alit' erat ī-
dign⁹ oꝫ resignare. qa p̄ces succedunt
loco p̄cii. Si v̄o dign⁹. nō tenet' ꝭ suffi
cit penitē de mala intentiōe. i. q. i. sūt
nonnulli. ex̄ de eta. ⁊ q̄li. tuā. ⁊ ex̄ eo.
mādato. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 27. B

Utrū ep̄s possit dispēsare cū eo q est
symōiac⁹ ī dignitate. R'o ꝭm Inno. nō
ex̄ eo. nobis. Immo etiā cum nullo sy
moniaco scient' pōt ep̄s dispēsare ꝙ ꝓ-
moueri possit ad dignitatē etiā ꝓ qua
nō fecerit symōiam. i. q. i. erga. Idem
Hosti. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 26. ad fi.
Et addit Inno. ꝙ ep̄s pōt dispēsare in
simplici bn̄ficio cū eo q illud recepit
ignorant'. i. nesciēs symoniā intueniſ
se. ut in alia eccl'ia obtineat bn̄ficiū. et
etiā in eadē. B

Utrū ep̄s possit dispensare cū electo
symōiace ꝙ p⁹ea eligat'. R'o. Si electio
reprobata ē ꝓpt symoniā etiā quam
elect⁹ ignorauit nec p⁹ea ratū habuit.
nihilomin⁹ nō pōt ep̄s illa vice dispē-
sare. Sec⁹ de simplici bn̄ficio. s. qđ nō
ē dignitas. si ignorant' recipiat'. qa p⁹
resignationē eps dispensare pōt ut ei
ɔferat'. ex̄ đ elec. si alicui⁹. ut etiā hr̄ s.
§. x°. q īcipit. qs potest dispēsare. A
Circa mām istā hodie multa īnouata
sūt. ut pꝫ in ex̄ua. q̄ dr̄ Martini qnti.
facta in ɔcilio Constātiēsi. q̄ incipit.
Multe. vbi dr̄. Sacro approbante ɔci
lio declaramus. ꝙ ordinati symōiace
ab executiōe suoꝝ ordinū sint ip̄o iu
re suspēsi. Electiōes aūt postulatiōes
ɔfirmatiōes ⁊ q̄uis ꝓuisiōes symōia-
ce eccl'iaꝝ monasterioꝝ ⁊ dignitatū p
sonatuū officioꝝ ⁊ bn̄ficioꝝ q̊rūcūqꝫ
deinceps facte nulle sint ip̄o iure. nul
lūqꝫ p illas ius cuiq̄ꝫ acqrat'. nec ꝓmo
ti ɔfirmati aut ꝓuisi faciāt fruct⁹ suos
ꝭ ad illoꝝ restitutiōeꝫ tāq̄ꝫ īiuste abla
toꝝ teneāt'. Statuētes insup ꝙ dātes
⁊ recipiētes ip̄o facto sn̄iaꝫ excōīcatio
nis incurrāt. etiā si pontificali aut car
dinalat⁹ p̄fulgeāt dignitate. Itē ī alia
q̄ dicit' eiusdē facta Mātue āno 2°. sui
pōtificat⁹. ⁊ incipit. Dānabile. sic hr̄.
Innouam⁹ ⁊ đ nouo ɔfirmam⁹ excōī
catiōis suspēsiōis ac ꝓuatiōis ⁊ intdi-
cti sn̄ias ⁊ alias censuras dudū a sum-
mis pōtificibꝫ ꝯ symōiacos latas ac ꝓ
mulgatas. quas ip̄o facto īcurrē volu
mus oēm occultū ul' manifestū symo
niacū vbicūqꝫ symoniā cōmiserit. cu-
iuscūqꝫ stat⁹ uel ɔditiōis grad⁹ uel p̄-
eminētie uel dignitatꝭ existat etiam si
cardinalatus ep̄ali seu alia q̄uis eccl'ia
stica ul' tp̄ali etiā maxima p̄fulgeat di
gnitate. dictarūqꝫ sn̄iaꝝ excōīcatiōis
suspēsiōis ꝓuatiōis ⁊ intdicti aliarūqꝫ
cēsuraꝝ ⁊ penaꝝ absolutionē seu rela
xatiōꝫ nobis ⁊ successoribꝫ nr̄is p̄terq̄ꝫ
in mortꝭ articulo spāli' reseruamus.
nō obstātibꝫ qbuscūqꝫ ɔmissiōibꝫ in-
dultis ⁊ facultatibꝫ absoluēdi de casi-
bus nobis ⁊ successoribꝫ nr̄is spālit' re
seruatꝭ cuicūqꝫ ⁊ cuiuscūqꝫ stat⁹ grad⁹
ɔditiōis ⁊ dignitatꝭ existat sub q̄cūqꝫ
forma v̊boꝝ gn̄āli' ul' spāli' factis aut
faciēdis ɔcessis uel ī posteꝝ ɔcedēdis
Quas ɔmissiōes ⁊ facultates h⁹modi
q̄ꝫtū ad detestabile crimē symōie et pe
nas inde sequētes reuocam⁹ ⁊ cassam⁹

cassasq; hr̄e volum⁹. nisi spālit de ab-
solutiōe ⁊ a pc̄tō symonie ī ɔmissiōbꝫ
⁊ facultatibꝫ p̄dicti expssam faciam⁹
mētionez. Statuim⁹ q̊q; ⁊ p̄cipim⁹ ut
oīs cuiuscūq; stat⁹ ɔditiōis p̄eminen-
tie uel dignitatis existat. q sciuerit ali-
quē p⁹ hāc ɔstitutiōez ɔmisisse symo
niam. īfra duos dies nāles p⁹q̄; ad sui
noticiā deuētū extiterit. teneat̄ si pn̄s
fueīt ī Romana curia nob̄ uł aplice se
dis camerario aut suo vicegerēti. ⁊ tūc
ī vni⁹ uł duoꝝ testiū pn̄tia reuelare sb̄
eiusdē excoīcatiōis supēsiōis aliisq; cē
suris ⁊ penis qbꝫ ut p̄fert̄ ipm auctorē
symōie eē volum⁹ inodatū. q̄s dict⁹
nō reuelans ut p̄dicit̄ seu tegēs symo
niā. tāq̄; eiusdē fautor sceleris incur-
rat. cui⁹ absolutiōez nob̄ ⁊ successoribꝫ
nr̄is spālit̄ reseruam⁹. decernētes ex
nūc irritū ⁊ īane si sec⁹ sup his a q̊cūq;
q̄uis auctoritate scient̄ vł ignorātɔti-
gerit attēptari. ħ ibi. Itē in alia Euge
nii quarti. q̄ īcipit. Cū detestabile. vbi
dr̄. Nos p̄decessoꝝ nr̄oꝝ Romanoꝝ
pōtificū vestigiis īherēdo ac etiā oēs
⁊ singulas excoīcatiōis suspēsiōis p-
uatiōis ⁊ interdicti snīas cēsuras atq; pe
nas dudū a pōtificibꝫ p̄dictis ⁊ ꝓ tali-
bus reputati ɔ̄ symoniacos quōlibꝫ la
tas ɔ̄ illos cuiuscūq; grad⁹ stat⁹ ordīs
cōditiōis vel p̄eminētie fuerit. etiā si
cardinalat⁹ patriarchali epāli regali
reginali uł alia q̄uis eccłiastica uł mū
dana dignitate p̄fulgeāt. eoꝝ quēlibꝫ
tā manifestū q̄; occultū ipso fcō incur
rere volum⁹. ɔfirmari ⁊ innouari au-
ctoritate aplica declaram⁹. q̄ oēs illi q
symōiace ordinati fuerīt. a suis sint or
dinibꝫ suspēsi. Per electiōes vō postu
latiōes ɔfirmatiōes seu q̄suis alias ꝓ-
uisiones q̄s symōie labe fieri ɔtigerit
⁊ q̄ viribꝫ oīo careāt in eccłiis moaste

riis dignitatibꝫ psonatibꝫ officiis ec-
clesiastici qbusuis bn̄ficiis aut aliquo
eoꝝ ius nullaten⁹ acqrat̄. nec inde fa
ciat aliqs fruct⁹ suos. ħ ad illoꝝ oīuz q̄
pcepit restitutiōez sub aīe sue piculo
sit astrict⁹. Statuētes p̄terea q̄ vniuer
si ⁊ singuli etiaꝫ p̄missa dignitate p̄di
ti qui quōlibꝫ dando uel recipiēdo sy
moniā ɔmiserīt. aut q̄ illa fiat media
tores extiterīt seu ꝓcurauerīt. snīaꝫ ex
coīcatiōis īcurrāt. a qua nisi a Roma
no pōtifice ꝓ tpe existēte n̄ possint ab
solui p̄terq̄; ī morti articulo ɔstituti.
Et ut h⁹ mōi labis ɔtagiū frequēti⁹ re
p̄mat̄. oībꝫ ⁊ singulis eccłiastici secula
ribusq; psonis cuiuscūq; dignitatis gd⁹
ordinis seu ɔditiōis fuerit. in virtute
scē obediētie districte īiūgim⁹ ut eos
oēs quos symoniā h⁹ mōi ɔmisisse uł
ꝓcurasse aut in ea mediatores eē sciue
riut. pōtifici p̄dicto uel eius camerarīo
aut cui idē pōtifex duxerit ɔmittēduꝫ
p se uł p alios reuelare q̄;citi⁹ nō omit
tant. Qđ si nō fecerīt absolui nō vale
ant donec p̄dicta reuelent. Datū Ro-
me apud sanctū Grisogonū ⁊c. pōtifi
catus nostri anno quarto.

Simulatio.

Utruꝫ simulatio sit pc̄m̄. R̄ꝫ°
ɓm Tho. scđa scđe. q. cxi. Simulatio
ꝓp̄e mēdaciū est in exterioꝝ factoꝝ si
gnis ɔsistēs. Nō refert aūt vtꝝ qs mē
tiatur v̊bo uel q̊cūq; alio fcō. Un̄ cum
omne mēdaciū sit pc̄m̄ ɔn̄s est q̄ oīs
simulatio pc̄m̄ sit. Tn̄ sicut dic Aug⁹
in li° de q̄ōnibꝫ euāgelii. nō sp qcqd si
mulam⁹ aut fingim⁹. mēdaciū ē. ħ qn̄
id qđ dicim⁹ nihil significat. A .s.
vtile. lꝫ significet inutile. zz. q. 5. c. q̄-
cūq;. B .tūc ē mēdaciū. Qn̄ vō fictio
nr̄a refert̄ ad aliquā significatiōez. nō

ē mendaciū. ꝭ aliq̄ figura ꝟitad. Et ita
dn̄s finxit se lōgi⁹ ire ad aliqd figura-
te signādū. Addit W. ꝙ sicut licet fal-
lere aliquē in duplicitate ꝟboꝝ ꝓpter
aliquā sui uel ꝓximi vtilitatē. ita licet
⁊ ꝑ opus intētiōe vtilitad cōsequētis
ad talē simulatiōeȝ. sicut ⁊ Dauid mu
tauit faciē suā corā Achis rege Geth.
p̊ Regl. zi. A. Satis facit. c. vtileȝ. zz.
q. z. B

Utrū aliqs peccet simulādo scītatē.
Rꝫ° ſm Tho. in quolibȝ. Duplex est si-
mulatio. Quedā fit ab aliq̄ ut iniqtas
sua pallietꝰ ⁊ ip̄e bon⁹ puteꝰ. ⁊ h̄ ē pec
catū. A. ⁊ tāto graui⁹ quāto magis
ista simulatio cedēt in dānū ꝓximi tē
porale uł spūale ſm Tho. ⁊ in sū. li° 3°.
ti. 34°. q. z54. B. Alia q̄ fit ad dei ho
norē ⁊ ꝓximorū edificationē corā ex-
traneis ut ip̄i magł edificentꝰ. ⁊ iste nō
peccat ꝭ meretꝰ. A. Idē in sū. eo. ti.
q. z54. B. De hypocrisi q̄ est quedā
simulatio. ī. hypocrisis.

Utrū sit simulatio qn̄ aliquis occul
tat pctm̄ suū. Rꝫ° scdm̄ Tho. vbi s̄. Si
cut aliqs ꝟbo mentitꝰ qn̄ significat qd
non ē. nō aūt qn̄ tacet qd est. qd ⁊ ali
qn̄ licet. Ita etiā simulatio ē qn̄ aliqs
ꝑ exteriora signa fcōꝝ uel reꝝ signifi-
cat aliqd qd nō ē. Nō aūt si aliqs pre
ꝰmittat significare qd ē. Un̄ aliqs pōt
peccatū suū occultare absqȝ simulati-
one ⁊ laudabilr. s. ne alij in scādalizētꝰ

Sobrietas.

Quare sobrie-
tas cibi reqritꝰ in ordinando
siue ī clerico? Rꝫ° ſm Ray. Quia sicut
ebrietas sic ⁊ vorax citas ꝓhibetꝰ ab apo
stolo. Ro. 13°. Nō in cōmessatiōibꝫ et
ebrietatibꝫ. Itē qa ventꝯ ingluuies lu
xuriā ꝓuocat. Un̄. 44. dis. §. p̊. Vent
⁊ genitalia sibimet vicina sūt. ut ex vi
cinitate mēbroꝝ ītelligatꝰ ꝯfederatio
vitioꝝ. Itē qa ingluuies oē bonū op⁹
dissoluit. A. ut pȝ in dcō. §. p̊. B. 4°.
Regl. 65°. Nabuzardan p̄nceps coquo
rū destruxit muros hyerusalē. A. h̄
etiā hr̄ in dcō. §. p̊. B. Item varios
morbos generat. ꝭ tꝑantia ꝓcurat so-
spitatē ⁊ hilaritatē. d ꝯse. dis. 5. nihil
Itē qa pinguis venter ut ait Hierony
mus crassū sensū generat. cū ecōtra sa
cerdotalis sensus debeat eē vigil ⁊ te-
nuis. de ꝯse. dis. 5. ne tales. Et ad istā
mām pōt facē s̄. gula.

Quare sobrietas pot⁹ reqritꝰ in or-
dinādo siue in clerico? Rꝫ° ſm Ray.
Quia ex vino frequēter seqtꝰ ebrietas
ex̄ d iure iuran. ⁊ si xp̄s. Ebrietas aūt
est fomes ⁊ nutrix oīuȝ vitioꝝ. dis. 35
ante oīa. Itē qa vinolētia tollit mūdi
ciam. nā incitatiua ē libidinis. Hiero
nym⁹. Venter mero estuās cito dispu
mat in libidinē. dis. 35. §. p̊. Itē qa im
pedit oēm sapientiā. Et de h̄ ⁊ etiā de
p̄us nūc dcō habetꝰ ꝓuerb. zo. Luxu-
riosa res ē vinū ⁊ tumultuosa ebrie-
tas. Quicūqȝ his delectatꝰ nō erit sapi
ens. Hec aūt duo. s. mūdicia ⁊ sapiētia
maxīe necessaria sūt dei ministro. qa
ambulans in via īmaculata hic mihi
mīstrabit. ⁊ qa accept⁹ ē regi mīster ī
telligēs. Et d materia ebrietad habes
s̄. ebrietas.

Societas p̊.

Uttū liceat
ꝯmittē pecuniā mercatori uł
artifici ꝑ modū societad ⁊ inde lucruȝ
accipe. Rꝫ° ſm Tho. scda scde. q. 78. Il
le q sic cōmittit pecuniā suā nō trans-
fert dominiū in illū sicut in mutuo. ꝭ
remanet ei⁹. ita ꝙ cū piculo ipsi⁹ mer
cator de ea negociatꝰ uel artifex opatꝰ.
ideo licite potest petere ptē lucri inde

ꝓueniend tanq̄ꝫ de re sua. hec Tho. vn̄
sicut dic Goff. Si vis dare pecuniā tu
am in societate sine pc̄tō. pone tu pe-
cuniā ⁊ alius operā ꝑsonalem. q͡a ple-
rūqꝫ qd pecunie deest ꝑ opam supplet.
ut. ff. ꝓ socio. l. 5. §. p̄. ⁊ coīced picula
lucra ⁊ dāna. Con. Hosti. ⁊ notat. 14
q. 3. c. plerīqꝫ. A .s. in glo. Et de hoc ē
tex. in. l. i. C. ꝓ socio. et insti. eo. §. 2°.
Qd intelligi debꝫ qn̄ negociatio ē lici
ta. ⁊ nō al'. ex̄ de dona. int vir ⁊ vxo. ꝑ
vestras. B .ut si dicat' sic. Do tibi cē
tum ⁊ tu pones industriā ⁊ laborē tuū
In fine āni facta rōne ego accipiā illa
centū ⁊ tu p̄ciuꝫ ꝑsone tue siue indu-
strie qd ponim⁹ esse siue valere alia cē
tum. post hō qcqd superit de lucro acci
piā ego medietatē occasione pecunie
mee. ⁊ tu aliā medietatē occasiōe ꝑso
ne tue. A .Hoc nullaten⁹ videt' verū
q͡a sic nisi lucrū eēt vltra centū ꝓ cen-
tenario qd nūqꝫ uel rarissime ↄtingit
q ponit pecuniā nihil vnqꝫ lucraret'. ẜ
semꝑ de sorte ꝑderet. lꝫ reuera adesset
lucr̄. Vn̄ quidā doctor dict⁹ dn̄s An-
gelus de pusio. dic ꝙ salua meliori de
termīatiōe hō sibi ver̄ non videt'. neqꝫ
de iure ciuili canōico uel diuino. Naꝫ
opa hoīs nihil aliud ē q̄ꝫ diurnū offi-
ciū. l. i. ff. d op. lib. Immo opa hoīs dr
eē fruct⁹ hoīs. l. 3. cū duab' se. ff. d op.
seruor̄. Ille ḡ qui in societate operaꝫ
tm̄ ponit n̄ dr aliqd cōsistēs ī sorte uł
ī capitali ponē. ẜ solū fructū ꝑsone sue
q fruct⁹ aut vsufruct⁹ ꝑsone corr̄ndet
fructui aut cōmoditati illor̄ centū q̄
in societate posui. Pro quib' bn̄ facit
qd dic tex. ī. l. cū duob'. §. si ī coeūda
ff. ꝓ socio. dū dic ꝙ p̄ciū ope est vela-
mentū artis. Et hāc snīam secutus est
Bal. licꝫ p̄dictas leges nō alleget in. l.
i. in. 2. q. C. ꝓ socio. Et sic intelligi dꝫ

qd dictū est videlicꝫ ꝙ sepe opa alicu-
ius ꝓ pecunia valet. in Insti. eo. §. 2°.
id est ꝓ cōmoditate ⁊ vsufructu dicte
pecunie. Et iō ↄcludo ꝙ de dict. 300.
ego q. 100. posui an̄ ꝑtem. 100. detrahā
et. 200. q̄ remanēt tanqꝫ lucr̄ int nos
diuidi debēt. ⁊ ita ut ex p̄dict apparet
videt' eē de intētiōe sci Tho. de aqno.
Nec me in ↄtriū moueret si qs diceret
ꝓfingam⁹ illū q ponit opas industria-
les si locare vellet opas suas ꝓ merce-
de certa q̊libet āno recipet. 100. uł. 50.
nec subiaceret piculo alicui⁹ casus for
tuiti q euenire posset in mercātijs aut
in reb' illi⁹ art. quare nō ē ↄueniēs ꝙ
saltē hō casu tanqꝫ dictā mercedē in so
cietate posuerit si illā anteferat de illis
30. sicut alter antefert illa. 100. q̄ posu-
it rōne equitad seruāde. Quia rn̄deo
p̊ ꝙ illā mercedeꝫ quā hr̄e posset non
dicit' ponere a p̊ncipio sicut ille qui po
nit illa. 100. cū merces illa sibi nō debe
atur a p̊ncipio locatiōis ẜm glo. in. l.
edem. C. locati. Ex quo sequit' scda
rn̄sio. videlꝫ ꝙ illa merces ē fruct⁹ sue
industrie ⁊ operar̄. īmo recte intuēti
quo ad eū non est illa merces nisi opa
sua ⁊ industria. cū in eius recōpensati
one detur. ⁊ iō licꝫ ex opa mercedē cō
sequat'. tn̄ ex mercede ope nulluꝫ fru-
ctū dicit' ↄsequi neqꝫ ↄsequi pōt. quia
singulis dieb' opa p̄stat' cū sit diurnū
officiū. Et sicut vsure vsurar̄ nō debē
tur aliquo iure. ut. l. fi. C. de vsur. ita
fruct⁹ mercedis ope deberi n̄ pōt. Nec
etiā obstat ꝙ mercedē habꝫ sine peri-
culo qn̄ opas locaret. licꝫ qn̄ opas ī so-
cietate ponit de piculo timeat'. q͡a pl⁹
potest lucrari q̄ꝫ eēt merces quā habē
posset locādo opas suas. B .Posset
etiā fieri aliud pactū ꝙ ego acciperem
quartā ꝑtē lucri ⁊ tu tres alias. uł eo°.

86

326

tu quartā ⁊ ego tres ſm ꝙ ꝯuenitem⁹ ꝙ tua induſtria extimari debēt. ut pꝫ in Inſti. de ſocie. §. ṗ. ⁊ ſiliṫ ꝓ rata di uidatˀ dānū. A. h̄ verū ſi mō ille qui plus ferre debꝫ aliqd plus ſocietati cō tulerit uel pecunie uł ope uel īduſtrie qđ rñdeat illi pluri qđ de ſocietate fer re debꝫ. l. ſi nō fuerit. in pn°. et. l. quid enī. ff. ꝓ ſocio. Arbitrio ḡ boni viri ex timabitˀ an illud pl⁹ qđ in ſocietate po nit corrñdeat illi pluri qđ de ſocietate ꝑcipit. Nec alia certior doctrina tradi pōt ſed arbitrio boni viri ⁊ ad ꝓpriaꝫ ꝯſciām remittēdū ē. cū in hac actione ꝓ ſocio q̄ bone fidei ē arbitriū boni vi ri ſequēdū ſit. l. in ꝓpoſita. ff. ꝓ ſocio. Si aūt vn⁹ plus altero nō ꝯferret tale pactū etiā đ iure ciuili nō valeret ſm Azo. quē Accur. ſeqˀ in ꝯcā. l. ſi nō fu erit. Licꝫ aliq alitˀ dixerit tñ h̄ opinio Azo. tanq̄ꝫ equior ⁊ iuſtior ſequēda ē ꝑ ꝯcām. l. ſi nō fuerit. in pn°. ⁊. l. quid enī. ſm p̄fatū dñm Angelū. A. Poſ ſet etiā fieri nō exp̄ſſa p̄dicta extima tiōe ꝑſone ſ ꝯmittēdo diſcretiōi ipſi⁹ q recipit pecuniā ut aſſignet ꝑtē lucri uel dāni q̄tū ſibi videtˀ iuſtū. ⁊ p⁹ea ſi eēt aliqs exceſſus uel defect⁹. ꝯcorditˀ ſibi remitteret. A. In h̄ tñ caſu ſibi caueat ille cui⁹ arbitrio remiſſū eſt ut iuſte ⁊ eque partiatˀ. ei pl⁹ de lucro aſ ſignando q plus in ſocietate poſuit. alˀ nedū in foro ꝯſcīe teneretˀ. ſ etiā de iu re ciuili. Et ſi iniq ꝑtes faceret ad arbi triū boni viri reduci poſſent. ff. ꝓ ſoci. l. ſi ſocietatē. ſm eūdē dñꝫ Angelū. B

Sed ecce negociator q pecuniā reci pit ad tractandū dīc ei q dat eaꝫ. Ego volo in fine ꝓ induſtria ⁊ labore meo zo. firma hr̄e. ⁊ nolo in eis ſentire ali quod dānū. nūquid licet? R°. licet. ſ iſte nō eſt ꝯtract⁹ ſocietat. ſ locatiōis qa negociator ille locat opas ſuas pro illo p̄cio. et iſto mō nihil ſentiet etiaꝫ de lucro. Poſſet aūt ⁊ pactū facē ꝙ nō ſolū deberet hr̄e p̄dicta. zo. ſine vllo dāno. ſ etiā talē uel talē ꝑteꝫ de lucro ⁊ nullā de dāno. qđ qdē recipet non ut ſoci⁹. ſ rōne opis ſiue ſui ſalarij. ut dictū ē de tali locatiōe ſ̄. locatio. §. 5°. ⁊ ſequētib⁹. A. h̄ intellige niſi dānū ꝯtīgat culpa ipſi⁹ opas ponent uł eorꝫ quorꝫ opa vtitˀ. l. itē queritˀ. ⁊. l. ſi mer ces. §. q colūnā. ff. locati. ⁊ tangitur ī dicto. §. 5°. B

¶ Quid ſi do pecuniā mercatori in ſo cietate ⁊ ꝯuenio ſecū ꝙ dabit mihi cer tam ꝑtē de lucro ⁊ nihil dico đ dāno? R°. Debꝫ intelligi eadē ꝑs de dāno. ut Inſti. đ ſocie. §. illud. A. ⁊ ibi pꝫ ꝙ idē ē eꝫ videlicꝫ qñ tm̄ exp̄ſſa ē ꝑs dāni. qa eadē ītelligitˀ tacite etiā đ lucro. B

SOcietas z°

Q̄tū ad aliq̄ alia ad materiaꝫ p̄cedent. c. ꝑtinētia. Primo igitˀ q̄ro. Quid ſi capitale pecunie poſite in ſoci etate ſit caſu ꝑditū. an in dubio ſit dā nū cōe uł tm̄ illius q pecuniā poſuit? Rñdet glo. in. l. ſi nō fuerit. §. ṗ. ff. ꝓ ſocio. ꝙ in dubio nō ē cōe. ⁊ ſic erit il lius tm̄ q pecuniā poſuit. Glo. tñ ī. l. i. C. ꝓ ſocio. dīc ꝯtriū. s. ꝙ ſit dānū cōe ꝓ p̄ma opiōne ꝙ nō ſit cōe. facit ſcđm dñm Angelū ꝙ ille q capitale ponit ñ dicitˀ coīcare capitale ſ fructū ei⁹ ſicut ⁊ ille q opam ponit dr̄ ſolū fructū per ſone ſue coīcare. ut ſ̄. ſocietas ṗ. ī pn°. in additiōe magna. Itē qa ſatis hꝫ ille de dāno q opas poſuit ſi opas ꝑdidit. abſqꝫ eo ꝙ teneatˀ ad ꝑtem capitalis ꝑ diti. Dicit tñ Pe. quē refert Cy. in. l. i. C. ꝓ ſoci. ꝙ aut capitale ſtatī ē ꝑditū caſu fortuito anteq̄ꝫ altˀ ſocius opertas

poneret. 7 dānū erit cōe. aut p⁹ opas p̄
stitas 7 pditas. 7 tunc dānū erit illius
tm̄ q pecuniā posuit. sed enī hʒ ille de
dāno q opas pdidit. Et hāc opinionē
Cy. ibi dic eē equiorē. De iuris tn̄ ci-
uilis rigore licʒ statī pereat. si tn̄ perit
ex cā societatꝭ. dānū videt̃ esse cōe. l. si
id qđ. §. p̄. ff. p soc. ſm dn̄m Angelū
Et addit. Opio tn̄ ꝑe. quaʒ seqt̃ Cy.
mihi magꝭ placet ꝑsertī in foro ꝯsciē.
cū cōuenire videat̃ arbitrio boni viri
qđ in h̄ iudicio ōsatur. l. in ꝓposita. ff.
p so. ita tn̄ ꝙ si qsi in pncipio societatꝭ
totū capitale eēt pditū 7 modice ope
ꝑstite. tūc adhuc putarē ꝙ pro aliqua
pte ille q opas ponit pticipare debeat
de piculo capitalis postq̄ rōne dci ca-
pitalis etiā pticipatur⁹ erat de lucro.
ar. dicte. l. si nō fuerit. in pn̄. 7. l. quid
enī. ff. pro soc. Ja. vō de are. dic indi-
stincte dānū debē eē cōe. Bal vō ait. tu
dic ꝙ q̄ten⁹ ē cōe lucꝝ eaten⁹ dʒ eē cōe
7 dānū 7 nō aliť. et h̄ videt̃ veri⁹. qa
equali pte dānū cū lucro debʒ ꝯcurrē.
ut Insti. eo. §. illud. Nec aliud dānū
videt̃ posse ꝯtingē ī hac societate cōi-
candū int̃ ptes nisi erga capitale. Naʒ
si ille q ponit opas pdit eaꝝ fructū. si
milit̃ 7 alt̃ pdit fructū pecunie q̄ ad ī-
uicem ꝯferunt̃. ut s̄. societas p̄. in pn̄.
in additiōe scđa. Quod 7 notat reue-
rend⁹ pat̃ sanct⁹ Bernardin⁹ đ Senis
in suis ꝯtractib⁹ ut mihi videt̃ ſmōe
39. Itē ſm p̄fatū dn̄m Angelū. si con
suetudo aliq̄ apparēt circa pdictā soci
etatē q̄ non repugnaret rōni 7 eqtati
esset seruāda. Vn̄ si ꝯsuetudo foret ꝙ
piculū capitalis in dubio sit cōe. qa il
lud qđ est in ꝯsuetudine videt̃ actuʒ
int̃ ptes. l. si pus. §. placuit. alt̃ incipit
recte. ff. de aq̄ plu. arcen. tūc dicerē ꝙ
piculū sit cōe p⁹q̄ h̄ pōt fieri p pactuʒ
exꝑssum. ut tenet glo. 14. q. 3. pleriq;.
Itē ſm eūdē. si tale dānū capitalis p-
cederet dolo uel culpa alicui⁹ sociorū
illi⁹ soli⁹ erit piculū cū soci⁹ de dolo 7
culpa teneat̃. ut. l. sociū. ff. pro socio.
In qua culpa ꝯphendit̃ nō solū lata s̄
etiā leuis. non aūt leuissima. Sufficit
enī ꝙ soci⁹ talē diligētiā adhibeat q̄lē
in proprijs adhibē ꝯsueuit. ar. dcē. l.
sociū. Nā 7 si exꝑsse qs in se piculū su
scepisset. nō tn̄ intelligit̃ de illo qđ ve
nit ex culpa ꝯsocij. ut. l. pšt. C. đ nau-
tico feno. Collige ḡ ꝙ si apparet pactū
uel ꝯsuetudo n̄ irrōnabilis h̄ seruāda
sūt. Q2 si nō apparet in dubio dānū ca
pitalis erit pro ea pte pro q̄ erat 7 lu-
crū. nisi intueniret dolus uel culpa cō
socij. qa tūc illi⁹ tm̄ erit.

Sʒ nūqd dānuʒ psone opas ponēt
dʒ inuicē cōicari? R̄. Videt̃ ꝙ nō. ut
ff. eo. l. sociū. §. soci⁹. vbi dr̄. soci⁹ cuʒ
resistēt coīb⁹ seruis venalib⁹ ad fugā
erūpentib⁹ vulnerat⁹ ē impēsam quā
ī curād: se fecerit nō ꝯsecutuꝝ. qa id n̄
ī societate q̄uis ppt̃ societatē īpēsū sit
qđ idistincte pōt ītelligi veꝝ qn̄ h̄ dā-
nū ꝯtigit culpa psone. alt̃ vr̄ sed equuʒ
ꝙ sicut ipe pticipat de dāno capitalis
ita 7 alt̃ pticipet aliqđ de dāno psone
qđ euenit ppt̃ societatē. cū 7 societas
etiā pticulariū reꝝ ius qđdā fratnita
tis hēat. ut. l. veꝝ. in pn̄. ff. eo.

Quid si finito tpe societatꝭ n̄ repit̃
nisi capitale. an dictū capitale pecūie
sit cōe. uel tm̄ illi⁹ q posuit? R̄. Circa h̄
diuersi diuersimode sentire videt̃. nā
glo. in. l. i. C. eo. videt̃ sentire ꝙ eq̄lit̃
diuidi debeat. nisi aliud sit p pactum
declaratū aut p ꝯsuetudinē introdu-
ctū. Prefat⁹ vō dn̄s Angel⁹ sentit ꝙ q̄
ten⁹ opas ꝑstās pticipat de dāno capi
talis eaten⁹ 7 ipi⁹ capital̃ ptē sortiat̃.

327

ſed certe h̄ iure ꝓbari nō videt᷑. Unde tu dic ſcḋm Jaco. de are. ꝙ nō ſolū de cō ſuetudīe ſ; etiā ꝯ iure eſt ꝙ capitale h̄ caſu ſit ſaluū. Quare enī ſociꝰ meꝰ ipſius capitalis ptē dꝫ hr̄e. Et ſi dicas ꝙ ponit operā. R̄ꝫ ꝙ p̄ciū opere intelligit᷑ eſſe correſp̄n̄dens int᷑ vſurio pecunie. nō aūt ip̄i ſorti. Et ſad facit qḋ dictuꝫ eſt ī additiōe ſcḋa ſ̄. ſocietas p̄. in p̄n°. Proinde ſi vnꝰ ponit cōmoditatē ope eqdē ⁊ alter ponit cōmoditateꝫ pecunie. non ꝓp̄etatē. Finge enī ꝙ vnꝰ ponit in ſocietate mille milia. alter operā tm̄. tūc h̄ nulla p̄ōt eē ꝓportio niſi de cōmoditate ope reſpcū cōmoditad pecunie. nō aūt de ip̄a totali ſorte. ⁊ ita etiā ſentit Bal. qḋ ⁊ notat p̄fatꝰ reuerendꝰ pat᷑ vbi ſ̄. nup coronatꝰ in celis ac miraculis p orbem coruſcans.

Utrꝝ vnꝰ ſociorꝝ poſſit paciſci ut duas ptes lucri ⁊ vnā dāni ferat ⁊ alius ecōtra duas dāni ⁊ vnā lucri? R̄ꝫ ſcḋm dictū dn̄m Angelū ꝙ nō. qa vnꝰ ſociorū non p̄ōt plus de lucro pticipare q̄ꝫ de dāno. nedū de iure dīno ⁊ canōico ſ; etiā ciuili. ut. l. mutiꝰ. ff. eo. ſiſit᷑ non valet pactuꝫ. ꝙ deducto dāno vnꝰ habeat duas ptes lucri alter v̊o vnā. niſi ille q plus hꝫ de lucro tantūdeꝫ plꝰ pecunie ope aut īduſtrie in ſocietate poſuerit. ut. l. ſi nō fuerit. in p̄n°. et ī glo. ff. eo. Et multo minꝰ valet pactuꝫ. ut vnꝰ tm̄ lucret᷑ alter tm̄ dānuꝫ ſentiat. eēt enī nequiſſimū genꝰ ſocietad. que leonina appellat᷑. dcā. l. ſi nō fuerit. ad fi. Quod verꝝ eſt niſi ille q tm̄ operas ponit aliqd certū ꝓ ſua opera vellet ſine dāno. quia hoc poſſet non tanq̄ꝫ ſociꝰ ſ; tāq̄ꝫ locator. ut ſ̄. ſocietas p̊. §. p̊.

Sed an poſſit paciſci ꝙ capitale ſit ſaluū? R̄ꝫ. De iure canōico ⁊ ī foro cōſciētie nō p̄ōt ſcḋm dn̄m Angelū. et ita ſentit glo. in. c. pleriqꝫ. 14. q. 3. de iure aūt ciuili ſūt opīones. Nā Bal. in. l. i. C. eo. q. 9. tenet ꝙ tale pactū nō valet neqꝫ ex forma ꝯtractꝰ neqꝫ ex eiꝰ nā. iō dīc ꝙ ſapit vſurariā prauitatē. Hoſti. aūt in ſua ſūma ī ti. de vſurd. §. an aliq̊ caſu. tenet ꝙ ꝯ iure ciuili talis ſocietaſ valet magꝭ ex vi pacti q̄ꝫ ex nā ꝯtractꝰ Sed dictū Bal. videt᷑ veriꝰ. ut ex p̄cedentibꝫ colligi p̄ōt etiaꝫ in ꝓximo. §. Scḋm omnes aūt h̄ pactū nō ē equuꝫ nec in iudicio aīe ſeruandū. ut nōt dominꝰ Anto. de bu. in. c. fi. ex̄ de vſurd.

Sed qd ſi vterqꝫ ſociorꝝ ponit pecuniā ⁊ operā. ſ; vnꝰ ponit maiorē q̄ꝫtitatem q̄ꝫ alter? R̄ꝫ ſcḋm dn̄m Angelum. Siue ſit factū pactū ꝓ quota pte quis lucrū ⁊ dānū ſentiat ſiue nō. nō ſoluꝫ in foro ꝯſciētie. ſ; etiā de iure ciuili cōſiderādū ē quis eorꝝ in effectu plus in ſocietate poſuerit. ut ille maiorē ptem accipiat. licꝫ enī ex vna pte maior fuerit ſūma. poſſet tn̄ tanta eſſe induſtria alteriꝰ ꝙ excederet illū qui maiorē cōtulit ſūmā. ut ſi ſolus nauiget. pegrinetur. pericula ſuſtineat. dcā. l. ſi non fuerit. in p̄n°. et. l. qd enī. ff. eo.

Sed vtrꝝ ille q tm̄ operas ponit qn̄ ꝓficiſcit᷑ cauſa ſocietatis debeat habē expenſas de corpe ſocietad? R̄ꝫ ſcḋm dominū Ange. Jaco. de are. ⁊ Cy. dicūt ī l. i. C. eo. ꝙ ſic. qa lucꝝ nō dicit᷑ niſi deductis expenſis. ff. eo. l. mutiꝰ. qḋ ītelligit Bal. in dcā. l. i. excepd expēſis q̄s facturꝰ eēt domi. quia ille nō debent fieri de corpe ſocietad. at. l. ſed ⁊ ſi lege. §. qḋ autē. ff. de peti. here. Putarē tamē in hoc ſeruandā eē ꝯſuetudineꝫ etiā in foro ꝯſcie. cū ſit optima legum interpres. ff. de legi. ſi de interp̄tatiōe cū ⁊ tacite videat᷑ actum qḋ fieri conſueuit. ut. l. licꝫ. C. locati.

Sed p quibus ptibus tenet ad solutoem pensiois fundici uel apothece conducte socii ex disparibus partibus? Rx° sm dnm Angelu. Locati tenet pro eqlibus ptibus. int se aut tenet p rata societatis. 7 ita diuide debent dictu debitu mercedis sicut diuidut pncipale. 7 sm dcas dispares ptes. qd 7 tenet Bal. i. l. i. C. eo. vbi etia dic q sm dcas ptes dispares diuidi qq3 debet suppellectila 7 massaricie societatis. Qd sequedu di iure vr cu conueniat arbitrio boni viri. qd in h contractu maxie adesse d3. l. i. pposita. ff. eo.

Quid vo si pditu e capitale an finitu tep9 societatis. nuqd ille q posuit tenet iteru pone? Rx° sm dn3 Angelu3 q n. 7 ten3 glo. i dca. l. si no fuerit. §. p. ff. eo. 7 i dca. l. i. C. eo. A. De societate vo seu locatioe aialiu dicet. i. vsura z°. B

Sodomia.

Si qs contra nam peccauerit. si cleric9 e. deponi deb3. uel si apparet corrigibil deb3 tradi religioi ad ppetua pnia3 pagenda. Si laic9. excoicari. 7 a cetu fideliu usq3 ad condigna satisffactione fieri alienus. ex de exces. pla. clerici. A. scdm leges aut tales vltimo supplicio condenat. qa ppt h pctm de9 iratus mittit pestilentias. fames. 7 terre mot9. i Auten. ut no lux. contra nam. coll. 6. B. 7 h vitiu3 maius e q3 si qs cognoscet carnalit matre. 32. q. 7. adulterij. 7 de h 7 alijs speciebus luxurie s. luxuria. §. p.

Sollicitudo.

Vtru sit licitu sollicitudie3 de tpalibus gere. Rx° sm Tho. scda scde. q. 55. Sollicitudo tpaliu tripliciter pot ee illicita. p mo ex pte ei9 de q sollicitamur. ut si tpalia taq3 fine qram9. Vn Aug9 dic in li° de opibus monachoru. cu dns dic. nolite solliciti ee zc. h dic ut no ista ituea nt. 7 ppt ista faciat qcqd i euagelij pdicatioe face iubet. z° mo pot ee tpaliu sollicitudo illicita ppter supfluu studiu3 qd apponit ad tpalia pcurada. ppt qd ho a spualibus qbus pncipalit inseruire deb3 retrahit. 7 io dr Math. 13°. q sollicitudo seculi suffocat vbu dei. 3° mo ex pte timoris supflui. qn. s. aliqs timet ne facied o qd debet necessaria sibi deficiat. A. plus i se q3 in dno confidedo. B. qd dns tripliciter excludit. p. ppt maiora bnficia hoi p̄stita diuinitus pret sua sollicitudine. s. corp9 7 aiam. z° ppt subuetione qua de9 aialibus 7 plantis subuenit absq3 humano ope. 3° ex diuina puidetia ppter cui9 ignorantia getes circa bona tpalia qrenda pncipalit sollicitant. Et io co cludit q pncipalit sollicitudo nra d3 ee de spualibus bonis sperates q etia teporalia nob pueniet ad necessitate3 si fecerim9 qd debem9. vn dr Math. 6° Primu qrite regnu dei 7 iusticia eius 7 h oia adijcient vobis. De hac materia aliqd hes s. eps. §. plt.

Sortilegiu p.

s. ars diuinandi. Differt aute a pphetia. qa pphetia accipit in bono 7 fit gratis. sortilegiu aute in malo. et fit coiter pro pecunia. i. q. i. duces. al' iudices. 7. c. se.

Quot sut genera diuinationis? Rx° sm Tho. scda scde. q. 95. Ois diuinatio vtit aliq demonu auxilio. qd qde uel expsse iplorat. ul' pter petitione3 hois se occulte demo ingerit ad pnunciadu3 qda futura q hoibus sut ignota eis aut cognita. Vn triplex e diuinatiois gen9. pmu est p manifesta demonu iuocatione. qd ptinet ad nigromanticos.

secūdū ꝑ solā cōsiderationē dispōnis
uel motꝰ alteriꝰ rei. qđ ptinet ad augu
res. tertiū est dū facimꝰ aliqd ut mani
festet᷑ aliqđ occultū. qđ ptinet ad sor
tes. Sub q̊libet aūt istoꝝ multa cōti-
nent᷑ de qb; in sequētib;. §. dr̄. ⁊ etiaꝫ
habent᷑. 26. q. 4. igit᷑ genꝰ. et. q. 5. nec
mirum.

¶ Quot modis fit dīnatio ꝑ demonū
inuocationē? Rᷤ° ꝭm Tho. vbi s̄. De-
mones expſſe ĩuocati solēt futura pre
nūciare multiplicit᷑. Qn̄q; qdē p̄stigi
osis qbusdā apparitionib; se aspectui
uel auditui hoĩuꝫ ingerētes ad p̄nūci
andū futura. ⁊ h̄ spēs vocat᷑ p̄stigiuꝫ.
Qn̄q; aūt ꝑ somnia. ⁊ h̄ vocat᷑ dīnatō
somnioꝝ. Qn̄q; aūt ꝑ mortuoꝝ aliq̊ꝝ
apparitionē uel locutionē. ⁊ hec vocat᷑
nigromātia. qa ut dic Isidorus in li°
ethimologiaꝝ. nigron grece mortuꝰ.
manchia v̊o dīnatio nūcupat᷑. qa qui
busdā p̄cantatiōib; adhibito sanguĩe
vident᷑ resuscitari mortui. dīnare ⁊ ad
īterrogata r̄ndere. Qn̄q; v̊o futura p̄-
nūciāt ꝑ homines viuos. sicut in arre
pticijs patet. ⁊ hec est dīnatio per phi
tones. ut Isidorus dicit. qa a phitone
appollini sūt dicti. qui dicebat᷑ auctor
diuinādi. Quandoq; vero futura p̄-
nūciant ꝑ aliq̄s figuras vel signa q̄ in
reb; inaĩatꝭ apparēt. q̄ qdē si appareāt
in aliq̊ corꝑe terrestri puta vngue uel
ferro uel lapide polito. vocat᷑ geomā-
tia. Si aūt ĩ aqua idromātia. Si ĩ aere
aerimātia. Si in igne pyromātia. Si
aūt in visceribus aĩaliū ĩmolatoꝝ ĩ aris
demonū. vocat᷑ aurispiciū.

¶ Quot modis fit ista dīnatio đ qua
dictū ē in 2°. §. q̄ fit ꝑ cōsiderationeꝫ
dispōnis uel motus alteriꝰ rei? Rᷤ° ꝭm
Tho. vbi s̄. Fit multiplicit᷑. Nā si cone
tur aliq̄s p̄noscē futura ex cōsiderati-
one situs uel motꝰ siderū. h̄ ptinet ad
astrologos. q etiā genitaliaci dicūt᷑ ꝓ
pter ꝯsiderat iōes nataliū dieꝝ. Si v̊o
ꝑ motꝰ uel voces auiū siue q̊rūdā aĩa
liū siue ꝑ sternutatiōes hoĩuꝫ uel mē-
broꝝ saltꝰ. he ptinēt gnāli᷑ ad augu-
riū. ⁊ dr̄ a garritu auiū sicut aurispi-
ciū ab inspectiōe auiū. quaꝝ p̄mū pti
net ad aures. secūdū ad oculos. In aui
bus enĩ hꝰmōi p̄cipue ꝯsiderati solēt
Si v̊o hꝰmodi consideratio fiat circa
v̊ba hoĩuꝫ alia intētiōe dicta. q̄ qs re-
torquet ad futuꝝ qđ vult p̄noscē. vo
catur omen. Si aūt ꝯsiderent᷑ aliq̄ di-
spositiōes figuraꝝ in aliqb; corꝑibus
visui occurrētes erit alia diuinatiōis
spēs. Nā ex liniamētꝭ manuū ꝯsidera
tis diuinatio ciromantia vocat᷑. ciros
enĩ grece dr̄ manꝰ latine. Dīnatio v̊o
ex quibusdaꝫ figuris in spatula alicuiꝰ
aĩalis vocat᷑ spatulamantia.

¶ Quot mōis fit ista dīnatio de q̄ di
ctū ē s̄. in 2°. §. s. que ptinet ad sortes
Rᷤ° ꝭm Tho. scđa scđe. q. 95. Hec diui-
natio fit ex ꝯsideratiōe eoꝝ q̄ eueniūt
ex qbusdā q̄ ab hoĩb; seriose fiunt ad
aliqd occultū ingrēdū. ⁊ h̄ multiplr̄.
Fit. n. qn̄q; ꝑ ꝓtractiōeꝫ pūctoꝝ. qđ ꝑ
tinet ad artē geomātie. Qn̄q; ꝑ ꝯside
rationē figuraꝝ q̄ ꝓueniūt ex plūbo
liq̄facto in aqua ꝓiectū. Qn̄q; ꝑ q̄sdā
cedulas scriptas uel nō scriptas in oc
culto positas dū ꝯsiderat᷑ qs quā acci-
piat. Silr̄ in festucis ineq̄lib; ꝓpositꝭ qs
maiorē uel minorē accipiat. uel etiam
ex taxilloꝝ ꝓiectione qs plura pūcta
ꝓiciat. uel etiā dū ꝯsiderat᷑ qd apiēti
librū occurrat q̄ oĩa sortiū nomē hn̄t.

¶ Utrꝝ omnis dīnatio siue suꝑstitio
sit illicita. Rᷤ° scđm Ray. Omnis diui
natio ꝓhibita est a deo ⁊ scā ecclesia.
cū enĩ futura q̄ soliꝰ dei sūt aliq̄ ꝑ hoc

inuenite laborãt diuinitati iuxta creaturi attribuunt. Ysa. 41. Annunciate nobis que futura sunt in futurum et sciemus quod dii estis vos. Item Leuit. 19. Non augurabimini nec obseruabitis somnia. Et ibidem 20. Anima que declinauerit ad magos et ariolos et secuta fuerit eos ponam faciem meam contra illam et interficiam illam de medio populi mei etc. et multa similia. et sicut dicit Aug. vanitas artium magicarum ex traditione malorum angelorum in toto terrarum orbe plurimis seculis inualuit: et per inuentiones eorum inuenta sunt auruspicia augurationes et ea que dicuntur oracula et nigromantia. 26. q. 2. Qui sine saluatore. et similiter de prohibitione talium. 26 q. 5. per totum. et q. 7. non licet. et in quarto. c. se. ex eo. per totum. Et similiter ad genus superstitionis pertinent omnes ligature et remedia que medicorum quoque disciplina condemnat siue in verbis siue in caracteribus siue in quibuscunque rebus suspendendis. uel ligandis. uel soluendis. sicut in aures. uel anuli in digitis. Item si iunctis ambulantibus amicis lapis aut puer interuenerit medius. Item redire ad lectum si dum se calceat sternutauerit. Redire ad domum si procedens offenderit. Hec et multa huiusmodi. 26. q. 2. illud. Item non sunt obseruandi dies egyptiaci. aut kalende Ianuarii. aut menses uel dies. aut lune solisque cursus et huiusmodi. 26. q. 7. non obserued. Non tamen condenantur rustici qui seruant tempora ad seminandum uel ad incidendum arbores et huiusmodi. que naturalem habent rationem. similiter et phisici circa medicinas et minutiones faciendas. et huiusmodi. Nam illud dicitur superstitiosum et prohibitum quod non habet auctoritatem a natura seu scriptura diuina uel ecclesiastica seu sanctorum patrum. 2. q. 5. consuluisti.

Queritur hic specialiter vtrum diuinatio per inuocationem demonum sit illicita. Respondeo secundum Tho. vbi supra. sic. Deut. 18. Non inueniatur in te qui ariolos sciscitetur nec phitones consulat. et huiusmodi. Duplex est causa. Prima quia per inuocationem demonum fit pactum expressum cum demone. et hoc est omnino illicitum. Unde contra quosdam dicitur Ysa. 28. dixistis percussimus fedus cum morte et cum inferno fecimus pactum. et adhuc grauius esset si sacrificium et reuerentia demoni inuocato exhiberetur. Secunda propter periculum consequens. demon enim qui intendit perditionem hominum de huiusmodi suis responsis etiam si aliquando vera dicat intendit homines assuescere ad hoc ut ei credatur. et sic intendit perducere in aliquid quod sit saluti humane nociuum. Unde Athanasius exponens illud Luc. 4. increpauit illum dominus. obmutesce. dicit quod quamuis vera fateretur demon. compescebat tamen xpus eius sermonem ne simul cum veritate iniquitatem promulgaret. ut nos etiam assuefaciat ne curemus de talibus loqui etiam si vera videantur. Nephas enim est ut cum assit nobis scriptura diuina a diabolo instruamur. De eo autem quod Saul phitonissam consuluit que diuinauit. i. Reg. 28. dicit Aug. ad Simplicianum. Non est absurdum credere aliqua dispensatione permissum fuisse ut non dominante arte magica uel potentia sed dispensatione occulta que phitonissam et Saulem latebat se ostenderet spiritus iusti aspectibus regis diuina eum sententia percussurus. uel non vere spiritus Samuelis a requie sua excitatus est. sed aliquod fantasma et illusio imaginaria diaboli machinationibus facta quam scriptura Samuelem appellat sicut solent ymagines rerum suarum nominibus appellari. 26. q. 5. nec mirum. A. et ibi post quod Aug. videtur firmare hanc sententiam videlicet quod Samuelis apparitio potius fuerit prestigiosa seu fantastica et diabolica illusio. B

Utrum diuinatio per astra sit licita. Respondeo secundum Tho. vbi sup. duplices effectus subtrahuntur

329

causalitati celestiū corpoꝝ. p̊ qdē oēs
effect⁹ p accn̄s ꝯtingētes. siue in reb⁹
hūanis. siue ī reb⁹ nālib⁹. qa ut ꝓbat᷑
6° metaph̄. ens p accn̄s non hab3 cā3
⁊ p̄cipue nālē. ut ꝙ lapide cadēte fiat
terre mot⁹. uel ꝙ hoīe fodiēte īueniat᷑
thesaur⁹. 2° aūt subtrahit᷑ causalitati
celestiū corpoꝝ act⁹ liberi arbitrij. pn̄t
tn̄ celestia dispositiue īclinare inq̄ꝫtu3
īp̄mūt in corp⁹ hūanū. ſ3 tn̄ ex h̄ nulla
nccitas libero arbitrio īponit᷑. Si qs g̊
ꝯsideratiōe astroꝝ vtat᷑ ad p̄dcā duo
s. ad cognoscēdū futura casualia siue
fortuita. aut etiā ad cognoscēdū p cer
titudīe3 futura opa hoīu3. ꝓcedit hoc
ex falsa ⁊ vana opīone hoīu3. ⁊ tūc ope
ratio demonis se īmiscet. vn̄ erit dīna
tio illicita. A . Vn̄ ⁊ Aug⁹ ī li° ꝺ doc.
xp̄ia. ⁊. 26. q. 2. illud. dic. Neq3 ab h̄
gnē supstitionis pniciose segregandi
sūt q olim genitaliaci ꝓpt᷑ nataliū ꝯsi
deratiōes dieꝝ. nūc aūt mathematici
vocant᷑. Nā ⁊ ipsi q̄ꝫuis verā stellaru3
positionē cū qs nascit᷑ cōsequūt᷑ ⁊ ali-
qn̄ puestigāt. tn̄ ꝙ inde conāt᷑ uel acti
ones nr̄as uel actionū euēt⁹ pducē ni
mis errāt. iō xp̄ianis penit⁹ ꝓhibet᷑ in
suis opib⁹ obseruare lune uel stellarū
cursus. 26. q. 5. nō licet. imo h̄ agere
idolatria reputat᷑. eadē cā. q. 2. c. illos
et. c. se. B . Si v̊o aliqs vtit᷑ ꝯsidera-
tiōe astroꝝ ad p̄cognoscēdū futura q̄
ex celestib⁹ corpib⁹ causant᷑. puta sicci
tates ul' pluuias ⁊ h⁹mōi n̄ eēt illicitū

Vtꝝ diuinatio q̄ fit p somnia sit il-
licita. R° ſm Tho. ubi s̄. si quis vtat᷑
somnijs ad p̄cognoscendū futura ſm
ꝙ somnia ꝓcedūt ex reuelatiōe dīna.
ut somnia Pharaōis. ul' ſm ꝙ ꝓcedūt
ex nāli cā ītrīseca. ut cū habūdās hu-
more frigido somniat ꝙ sit ī aqua uel
niue. siue extrinseca ut ex aere. uel im

pressione celesti q̄ꝫtū se pōt v̊tus talis
extēdē. nō erit illicita talis dīnatio. A
qa ē demonstratio q̄dā cāꝝ nāliū ſm
phisicos. B . Si aūt dīnatio h⁹modi
causet᷑ ex reuelatiōe demonū cū qbus
pacta hn̄t᷑ exp̄ssa qa ad h̄ inuocant᷑. ul'
tacita qa h⁹mōi dīnatio extēdit᷑ ad id
ad qꝺ nō pōt se extēdē. A . s. ſm nā3
uel ex indubitata reuelatiōe dīna. ut
p̄tactū ē. B . erit dīnatio illicita et
supstitiosa.

Vtru3 dīnatio p auguria sit licita.
R° ſm Tho. vbi s̄. Ex motu ul' garri-
tu auiū futura agnosci nō pn̄t sicut ex
causis. ſ3 inq̄ꝫtū sūt effect⁹ aliqꝝ cāꝝ q̄
etiā sūt causantes futuros euētus. Cā
aūt opatiōis oīu3 brutoꝝ aīaliū est in
stīctus qdā q̊ mouent᷑ in modū nāe.
⁊ hic instīct⁹ ex duplici cā pōt ꝓcedē.
vno qdē mō ex cā celesti corpali. ⁊ ſm
h̄ nihil ꝓhibet eoꝝ opatiōes esse futu
roꝝ signa inq̄ꝫtū ꝯformant᷑ dispōnib⁹
corporū celestiū ⁊ aeris ꝯtinent̄ ex q̊
ꝓueniūt aliq futuri euēt⁹. In h̄ tamē
duo ꝯsiderari o3 p̊ qdē ut h⁹mōi ope
ratiōes nō extēdāt᷑ nisi ad p̄cognoscē
dū illa futura q̄ causant᷑ p motu3 cele-
stiū corpoꝝ ꝓut s̄. in. §. q ē īmediate
an̄ ꝓximū p̄cedentē dcm̄ ē. 2° ut non
extēdant᷑ nisi ad ea que aliq̄lit᷑ pn̄t ad
h⁹mōi aīalia ptinē. Cōsequūt᷑. n. p ce-
lestia corpa cognitionē quādā nālem
ad ea q̄ eoꝝ vite sunt necessaria. sicut
mutatiōes q̄ fiūt p pluuias ⁊ vētos ⁊
h⁹mōi. Alio mō instinct⁹ h⁹mōi cau-
sant᷑ ex cā spūali. s. uel ex deo. ut pat3
in colūba sup xp̄m descēdēte. ⁊ in cor
uo q pauit Heliā. ⁊ in pisce q obsorbu
it ⁊ eiecit Ionā. uel etiā ex demōib⁹ q
vtūt᷑ h⁹mōi opatiōib⁹ brutoꝝ ad im-
plicandas animas vanis operibus et
opinionib⁹. ⁊ isto mō nō sūt licita. A

ga nō sūt ex causis nālib⁹ uł indubita
ta reuelatiōe dīna. ut pōt colligi ex di
ctis s̄. §. 8°. B .7 eadē rōē ꝺ oīb⁹ alijs
h⁹mōi. Qꝺ aūt Joseph ait. Gen̄. 44°.
ꝙ nō eēt ei silis ī augurīēdi sciā. ītelli-
gendū ē ſm Aug. ꝙ h̄ ioco dixit refe-
rens ad id qꝺ vulg⁹ de eo opinabat̄. 7
sic etiā dispēsator ei⁹ locut⁹ ē. A .Idē
in sū. li° p̊. ti. xi. q. 7. B

Vtrū dīnatio p omina sit licita. R° ſm Tho. vbi s̄. Omen dicit̄ qn̄ verba
aliq̄ alia intētiōe dicta retorquent̄ ad
futuꝝ. ut s̄. in. §. 3°. dcm̄ ē. h⁹mōi aūt
v̂ba 7 si nō subdant̄ disp̄ōni stellarū.
disponūt̄ tn̄ qn̄qꝫ qdē ſm dīnā p̄uidē
tiā. ut recitatio somnij quam audiuit
Gedeon. Judic. 7°. et v̂ba puelle q̄ at-
tendit Elyezer seruus Abrahe. Gen̄.
24°. 7 sic licet. A .h̄ verū qn̄ de dīna
reuelatiōe non dubitat̄. ut s̄. §. 8°. ta-
ctū est. B .Fit etiā hoc qn̄qꝫ ſm opati
onē demonū. 7 sic est illicitū.

Vtrū diuinatio sortiū sit licita. R° ſm Tho. vbi s̄. Sortes p̄p̄e dicunt̄ cū
aliqd fit ut p ei⁹ euentū aliqꝺ occultū
īnotescat. 7 qdē si querat̄ p sortes qd
cui sit exhibēdū. vocat̄ diuisoria sors.
Si aūt querat̄ qd agē oporteat. vocat̄
ꝯsultoria. Si v̂o querat̄ qd sit futurū
vocat̄ diuinatoria. Itaqꝫ si euent⁹ sor-
tiū expectet̄ ex fortūa qꝺ locū hꝫ solū
in diuisoria. non videt̄ hr̄e pcc̄m. nisi
forte vitiū nccītad. sicut aliq nō valē-
tes concordit̄ aliqd diuidē. velint vti
sortib⁹ exponētes fortune qs quā ptē
accipiat. Si v̂o euent⁹ sortiū expectet̄
ex spūali cā. qn̄qꝫ qdē expectat̄ ex de-
mōib⁹. sicut legit̄ Ezech. 21°. ꝙ rex ba
bylonie stetit in biuio in capite duaꝝ
viarū dīnationē querēs 7 ꝯmiscēs sa
gittas introgauit idola 7 exta ꝯsuluit
7 h̄ ē illicitū. Qn̄qꝫ v̂o expectat̄ a deo.
sicut illud p̄uerb. 16°. Sortes mittūt̄ ī
sinū sed a dn̄o tpant̄. et talis sors ſm
se nō ē mala. ut Aug⁹ dīc. Pōt tn̄ in h̄
quadruplex pcc̄m incidere. p̊ si absqꝫ
nccītate ad sortes recurrat̄. h̄. n. ad dei
tēptationē videt̄ ptinē. 2° si qs etiāꝫ ī
nccītate absqꝫ reuerentia sortib⁹ vtat̄.
īmo cū magna deliberatiōe 7 p̄missa
orōne dꝫ fieri exēplo aplōꝝ ī electiōe
Mathie. Act. p̊. 3° si dīna oracula ad
terrena negocia ꝯuertāt̄. ut dīc Aug⁹
ad Januariū. 4° si in electiōib⁹ eccl̄ia
sticis q̄ ex spūs scī inspiratiōe fieri de-
bent. aliq sortib⁹ vtant̄. sec⁹ aūt est in
tpalib⁹ dignitatibus q̄ ad trena dispo
nēda ordināt̄. in q̊ꝝ electiōe plerūqꝫ
hoīes vtunt̄ sortib⁹. sicut 7 in tpaliuꝫ
rerū diuisiōe. Si g̊ nccītas īmineat. li
citū ē cū debita reuerētia sortib⁹ dīnū
iudiciū īplorare. sicut tpe psecutiōis
qs fugiat ne morte oīuꝫ deserat̄ eccl̄ia.
sorte queri pōt. ut dīc Aug⁹. in epl̄a ad
Honoratū. 7 cui danda sit elemosyna
cū duo eque indigētes occurrūt ceteris
parib⁹ 7 vtriqꝫ dari nō pōt. sorte iuste
querit̄. ut dicit Aug⁹. p̊. de doc. xp̄ia.
īmo etiā dīc ꝙ p litib⁹ dirimēdis licet
vti sortib⁹. 26. q. 2. sors. Ideꝫ Hosti.
7 intellige ī his q̄ tpalia sūt. 7 de sorte
simplici sine alia supstitiōe. A .In p̄-
dictis con. etiā Goff. ut in sū. li° p̊. ti.
xi. q. 8. B

Quid de dīnantib⁹ uel etiā īuesti-
gantib⁹ occulta. ut furta 7 h⁹mōi per
inspectionē astrolabij aut īscriptiōes
uel inspectioneꝫ in libris? R° ſm xb.
Nullo mō licet. ꝗ supstitiosū ē. ex eo.
ex tuaꝝ. A .Hic tex. bn̄ facit. Et con.
Goff. 7 Hosti. licꝫ Ray. aliud videat̄
sensisse. ut in sū. eo. ti. q. 17. B .7 re-
ducit̄ ad diuinationē p astra. de qua
dictū est in. §. 8° aut etiam ad sortes.

de quib9 in p̄cedēti. §. hr̄. A . h9mōi
enī inqſitiões furtoꝝ 7 ſiliuȝ nullate-
nus licite reduci pn̄t ad inqſitioneȝ p
aſtra ſeu p ſortes. ut ſati ex p̄cedētib9
pōt patere. B

¶ Quō frequēt̄ eueniāt ea q̄ diuini p̄di
cūt? R° ſm Ray. q ſic dic. Aug9. hāc
qōnē ſoluit dicēs h̄ fieri pmiſſu dei ut
illi q h̄ audiūt 7 vidēt pbent̄ in q̄li fi
de ſint. Vn̄ Deut°. iȝ°. Si ſurrexerit in
medio tui ppheta aut q ſomniū dicat
ſe vidiſſe. 7 p̄dixerit ſignū atqȝ porten
tū 7 venerit qd locut9 ē. 7 dixerit tibi.
eam9 7 ſeq̄mur deos alienos q̄s igno-
ras 7 ſeruiam9 eis. nō audias v̂ba pro
phete aut ſomniatorꝫ. qa tēptat vos
deus veſter. ut fiat palā vtꝝ diligatis
eū an nō. z6. q. 5. nec miꝝ. Tho. etiaȝ
vbi ſ̄. dic. ꝙ hoc ꝙ a p̄ncipio hoīes in
iſtis obſeruatiōib9 aliqd expti ſūt ca-
ſu accidit. ſ9 p9modū cū hoīes īcipiūt
h9modi obſeruatiōib9 aīuȝ implicare
multa ſm h9mōi obſuatiões eueniūt
p deceptiões demonū. ut his obſeruā
tijs hoīes implicati curioſiores fiāt 7
magꝫ ſe inſerāt multiplicib9 laqueis p
nicioſi errorꝫ. ut Aug9. dic ī z°. de doc.
xp̄ia. A . Idē ī ſū. eo. ti. q. zz. B

¶ Vtꝝ liceat reqrē a moriēte ut reue
let ſtatū ſuū p9 mortē. R° ſm Tho. in
q̊lib3. Nulla īordinatio videt̄ ſi qs re-
qrat a moriēte cognoſcē ſtatū ei9 poſt
mortē ſubijciēdo tn̄ hoc dīno iudicio
Vn̄ nulla rō videt̄ q̄re hoc debeat dici
pctm̄ niſi forte ex dubitatiōe fidei de
futuro ſtatu q̄ſi tēptādo inqrat. A
Idē in ſū. eo. ti. q. z3. B . De pena di
uinatoꝝ. ī. ſortilegiū z°. §. plt. De iuē
tiōe maleficij p iudiciū ferri candenꝫ
aut aq̄ bulienꝫ. ſ̄. duellū. §. plt. in fi.

Sortilegiū z°

q̊tū ad ſupſtitioſas obſeruātiaſ. Et p̂
querit̄. Vtruȝ liceat vti arte notoria.
R° ſm Tho. ſcda ſcde. q. 96. Ars no-
toria oīo eſt illicita 7 a xp̄iano fugiē-
da. Hec ē arſ p quā quidā nitūt̄ ſciam
acqrē. ſ; oīo inefficax ē. 7 fiūt ibi q̄daȝ
pacta īplicita cū demone. A . Idē in
ſū. li° p̊. ti. xi°. q. io. B

¶ Vtꝝ obſeruatiões q̄ fiūt ad ſanita-
tē 7 h9mōi ſint licite. R° ſm Tho. vbi
ſ̄. In his q̄ fiūt ad aliq̊s effect9 corpa-
les īducēdos. ꝯſiderandū ē vtꝝ nālit
videant̄ poſſe tales effect9 cauſare. et
ſic nō erit illicitū. Si aūt nālit̄ n̄ vide-
ant̄ tales effect9 cauſare poſſe. ꝯn̄s eſt
ꝙ ptineāt ad p̄dicta pacta cū demoni
bus. ut p3 p Augꝫ. zi°. de ciui. dei. Hoc
aūt apparet ſpālit̄ cū adhibent̄ aliq ca
racteres. uel noīa ignota. uel alie que
cūqȝ varie obſeruatiões q̄s manifeſtū
ē nālē efficaciā nō hr̄e. 7 talia ſp ſunt
ſupſtitioſa 7 illicita. Si tn̄ ut dic Ray.
aliqs colligat herbā medicīalē cū ſim
bolo uel orōe dn̄ica. ul' ſcribit h̄ ī char
ta ut ponat ſup īfirmū. ut ſic ī his tm̄
deus honoret̄. nō reprobat̄. dūmō nul
la alia ſupſtitioſa obſeruātia īmiſceat̄
z5. q. 5. nō licet. 7. q. 7. nō obſeruetꝫ.
Idē in ſū. eo. ti. q. xi. B

¶ Vtꝝ ſuſpēdē dīna v̂ba circa colluȝ
ſit peccatuȝ. R° ſcdm Tho. ſcda ſcde.
q. 96. In oībus adiurationib9 uel ſcri
pturꝫ h9mōi duo cauēda ſūt. p̊ qdem
qd ſit qd pferr̄ uel ſcribit̄. qa ſi ſit ali-
quid ad inuocationē demonū ptinēs
ē manifeſte ſupſtitioſū 7 illicitū. Si-
milit̄ ſi ꝯtineat ignota noīa. ſ. ne ſub
illis aliqd illicitū lateat. ſicut Criſo9.
dic. ꝙ multi cōfingūt aliqua nomina
hebraica angeloꝝ. 7 ſcribūt 7 alligāt
que non intelligentibus metuēda vi-
dent̄. Silit̄ ne aliqd falſitatꝫ cōtineat.

qa sic ei⁹ effect⁹ non posset expectati a deo q nō ē testis falsitad. 2° aūt cauendū ē ne cū v̂bis sacris ɔtineant ibi aliqua vana. puta aliq caracteres inscripti p̄ter signū crucī. Similit nec spes habeat in modo scribēdi. aut ligandi. aut in quacūq; vanitate q̄ ad diuinaȝ reuerētiā non ptineat. qa h̄ iudicaret supstitiosū. Vn̄. 26. q. 5. nō liceat. dr̄ Nō liceat nec in colligēdo herbas medicinales facē aliq̄s obseruātias. aut incātatiōes. Et s̄m xv. nō reprobant breuia in qb; scribūt verba euāgelica tm̄. s; si credat q̄ min⁹ hēant efficacie si scribant alio tp̄e q̄; dū in eccl̄ia euāgeliū legit. supstitiosū est. Silr̄ si scribant caracteres ⁊ noīa inusitata quasi noīa dei ineffabilia. ⁊ in qb; dicit. quicūq; portauerit sup se istud breue ⁊c. A .s. nō piclitabit sic uel sic. aut illud ul' illud bonū sibi ɔtiget. s̄m eū. xv. ⁊ ī sū. eo. ti. q. 13. vbi h̄ notant. B .reprobanda sūt. ⁊ peccāt q scribūt aut portant. aut donāt. aut vēdūt. aut portāda docent. nisi adeo fuerint simplices q̄ ignorantia debeat eos excusare. que etiā nō excusat si sup h̄ fuerīt moniti uel instructi. A .Tales enī graui pereūt pditiōe. Vn̄ Aug⁹. 25. q. 7. non obserued. loquēdo de h⁹mōi supstitionib; ⁊ diuinatiōib; ait. Qui aūt talibus credūt. aut ad eoꝝ domū euntes. aut suis domib; introducūt ⁊ interrogant. sciāt se fidē xp̄ianā ⁊ baptismuȝ puaricasse. ⁊ paganū ⁊ apostatā .i. retro abeuntē ⁊ dei inimicū irā dei ḡuit in eternū incurrisse. nisi eccl̄iastica penitētia emēdatus deo recōciliet. Dic enī ap̄ls. i. Cor. x°. ⁊ Col. 3°. Siue manducad siue bibid siue aliq̄d aliud facitis. in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i facite. in q̄ viuim⁹ mouemur ⁊ sum⁹. B

Quid de ymaginib; quas faciunt astronomi? R° s̄m Tho. vbi s̄. Illicitū est. ⁊ ex ope demonū h̄nt effectū. cui⁹ signū est. qa necesse ē eis inscribi quosdā caracteres q nāliter ad nihil opant. Vn̄ fiunt ibi tacita pacta cū demonib;. ⁊ fiūt ibi exp̄sse inuocatiōes demonū. A .Idē in sū. eo. ti. q. 12. B

Quid de incātatiōib; serpētū ⁊ aīaliū? R° s̄m Tho. vbi s̄. Si respect⁹ habeatur solū ad v̂ba sacra. ⁊ ad v̂tutem diuinā. non erit illicitū. S; plerūq; tales incātatiōes h̄nt illicitas obseruantias. ⁊ p demōes sortiūt effectū. ⁊ p̄cipue in serpētib;. qa serpens fuit p̄muȝ instrumentū demonis ad hoīem decipiendū. Vn̄ sup illud p̄s. Sicut aspidis surde ⁊c. dic glo. Notandū q̄ non laudat a scriptura q̄ncūq; dat in scriptura silr̄tudo. ut pȝ de iniq̄ iudice q rogantē viduam exaudiuit. A .Ideȝ in sū. eo. ti. q. 15. B

Quid de incantātib; infirmos uel pueros? R° s̄m xv. Si nihil supstitiosū dicant uel faciāt. nec mandāt dici uel fieri. s; tm̄ vtant licid p̄cib;. ⁊ etiā adiuratiōib; sicut p passioneȝ ⁊ crucē ⁊ silr̄a. nō peccant. nisi talia fecerīt p⁹ p̄hibitionē ab eccl̄ia sibi factam. A tūc enī mortalit peccatēt. ut colligit ex dicd eiusdē xv. ⁊ in sū. eo. ti. q. 14. B .Sūt enī p̄hibēda p̄pt multa supstitiosa q̄ ibi solēt īmisceri. nisi fieret p aliquē discretū viꝝ ⁊ deuotū q funderet orōnem non super pomū ul' cingulū sed sup infirmū man⁹ imponēs A .dūmodo iste deuotus siue vir siue mulier sit excellentis vite ⁊ p̄bate discretionis. Huiusmōi enī non est p̄hibendus a talib;. nisi forte timeat q̄ ad exēplū illoꝝ īdiscreti ⁊ supstitiosi carmīatiōis sibi vsurpent abusū. s̄m eū.

xv.et in dicta.q.14.vbi hec notant. B
Sed videt concordare Tho.scda scde.q.
96.De his aut q reliqas scoru portat
ad collu et hmoi.dic ut s.relige.§.fi.
¶ Quid de sacerdotibus q ca doloris al-
tare exuut vestibus sacris. aut ymagies
lugubri veste operiut.aut consueta lu
minaria subtrahut? Re°. Talia fieri pe-
nitus phibent.26.q.5.qcuqz.Et nisi
facies purgauerit se pnia debz deponi
A .Hoc veru sm Ray.et in su. eo.ti.
q.18.qn aliquid pdictoru fieret ppter
odiu puatu.Si aut ppt cam coem.bn
licet.qd et tenet csuetudo eccle q im
minetibus tribulatioibus solet cantare.
Deus venerut getes etc.et in signu tri
sticie die veneris sancta altaria spoliat
et hoc est qd sequit. B .nisi forte facet
qa metuit ctaminatione sacroru ul sub
uersione fidei.uel obsidione et hmoi
Na in tali facto plus humilitas qz dolo
sitas declarat.ut in dco.c.qcuqz. Cete
ru qa aliq in aggrauatione cessatiois
a diuinis ymagines psternut vrticis et
spinis supponut.penit reprobant.ex
de offi.ordi.si canonici.li° 6°. Et hoc hr
s.cessatio a dinis.§.3°.
¶ Quid de sacerdotibus qui p viuis qs
odiut scient cantat missam defunctoru.
uel in medio eccle ponut feretru et fa-
ciut officiu mortuoru ut illi citius mori-
ant? Re°. Si fuerit tales detecti deponi
debet.et ad ageda pniaz ta sacerdos qz
q incitauit debet ergastulo ppetui exi
lij relegari.26.q.5.qcuqz. A .Ide in
su.e.ti.q.20.sm Ray.q et addit q ide
et si alia siria fiat.lz hoc in.c.allato no di
catur. Et sic etia in delicto pcedit ad
siria.qn est eade ro. Na intellectus legis
capit ex ipsius rone.ut in.c.intelligen-
tia.ex de vbo.sigs.et.l.quod dictu.ff.
de pactis. B

¶ Quid de qbusda mulieribus q dicut
uel credut se nocte cu Dyana dea pa-
ganoru uel cu Herodiade et inumera
multitudine mulieru equitare sup q s-
dam bestias et inumera spacia trasire.
et hmodi. Et q ab eis alique creatu-
re possint in melius mutari aut trasfor-
mari? Re° scdm Ray. A maligno spu
mentibus fideliu talia fantasmata itro
gant. Nam diabolus trasformans se in
diuersaru spes psonaru.mente qua ca-
ptiua tenet multipliciter deludit. Nec
debz aliqs in tanta venire stulticia ut
credat q hec q in somnis et spiritu tm
fiut.in corpe fiant. Alr infidelis e et pa
gano deterior. Hec et multa de hac ma
teria.26.q.5.epi. A .et ibi hec oia
clarius habentur. B
¶ Que pena sortilegoru? Re°. Diuina
tores et malefici sm leges capite plecti
debent. et si accedant domu alterius de-
bent cremari. Ite bona eoru debet oia
publicari.C.de male.l.nullus.et.l.ne
mo.et.l.culpa. A .In dicta.l.nullus
dicit. Nullus aruspex. nullus sacerdos
nullus illoru qui huic ritui assolet mi-
nistrare limen alterius accedat. nec ob
altera cam.sed hmodi hois amicicia
qzuis vetus repellat.concremando il-
lo aruspice qui ad domu alienam ac-
cesserit.et illo in insulam deportando
post ademptione bonoru qui eu euoca
uerit suasionibus uel pmijs.accusatore
huius criminis non delatore ee.sed et
dignu magis premio arbitramur. Et i
l.nemo.dicit. Nemo aruspice consu
lat aut mathematicu. Nemo ariolu.
auguru.et vatu praua cfessio cotices-
cat.Caldei et magi ac ceteri qs malefi
cos ob facinoru magnitudine vulgus
appellat.nec ad hac pte aliqd moliat
sileat ois ppetuo diuinandi curiositas.

Etenī suppliciū capitꝪ fert gladio vlto
re ꝓstratus qcūqȝ nr̄is iussis obsequȝ
denegauerit. In. l. aūt culpa. dr̄. Cul-
pa similis ē tam ꝓhibita discē q̄ȝ docē.
B . Sȝ ꝭm canones si qdē pc̄t̄m occul
tū sit imponit̄ pn̄ia. 40. dieꝝ. ex̄ eo. c.
p̊. Si v̊o notoriū. eucharistia denegat̄
de ɔse. dis. z. ꝓ dilectiōe. Itē si sit cleri
cus deponēdus ē. ⁊ in monasterio de-
trudendꝰ. Si laicus excoīcandus. A
h̔ veꝝ si pn̄iaȝ agē renuit ꝭm Hosti. ⁊
in sū. eo. ti. q. z3. B . z6. q. 5. non oȝ.
⁊. c. si qs ep̄s. ⁊. c. aliquāti. ⁊. q. ⁊. ad-
moneāt. A . Ibi dr̄. Admoneāt fide
les sacerdotes ꝑplos suos ut nouerint
magicas artes incātatiōesqȝ qbuslibȝ
īfirmitatibꝫ hoīuȝ nihil posse remediꝭ
ɔferre. nō aīalibꝫ languētibꝫ claudicā
tibusue uł etiā moribūdis qcq̄ȝ mede
ri. ꝭ hec eē laq̄os ⁊ insidias antiq hostꝭ
qbꝫ ille pfidus genꝰ hūanū decipe ni-
titur. Et si qs h̔ exercuerit. si clericꝰ ē.
degradet̄. si laicꝰ. anathematiçet̄. B
Sȝ ⁊ crescēte ɔtūacia crescē debȝ ⁊ pe-
na. ut carceret̄ ⁊ hꝰmōi. Iteȝ si seruus
sit debȝ v̂berib꞉ castigari. z6. q. 5. con
tra idoloꝝ. Ep̄s etiā oēs tales turpit̄
dehonestatos de ꝓchia sua oȝ eiicē.
ut. z6. q. 5. ep̄i. Tales etiā infames sūt
Simil̄r ⁊ q ad eos ɔcurrūt. Vn̄ nec ad
accusatiōeȝ debēt admitti. z. q. 8. qsqꝭ
A . Idē in dcā. q. z3. ꝭm Hosti. Item
crimē sortilegiꝭ ē cāus ep̄alis. a q̊ mīo
res sacerdotes sine eoruȝ licētia absol-
uere nō pn̄t. z6. q. 6. c. p̊. Et eadē rōe
idē vr̄ de aliis supstitiōib꞉ dū malici-
ose uł pꝰ admōitiōeȝ aliqs ī illis deliq̄
rit. Et facit qꝺ tactū ē s̄. cōfessor p̊. in
ꝑncipio. v̊. 5° sortilegi. B . nec ad te-
stimoniū. ex̄ de testi. testimoniū. De
infamib꞉ hēs s̄. infamis.
¶ Sȝ nūqd efficit̄ irregularꝭ qui talia
facit ⁊ maxīe enormia. ut q sacrificat
deo nūmoꝝ. i. diabolo ut diues fiat. uł
q de eccl̄ie sacramēꝭ ut de crismate. et
oleo sancto. aut aqua baptismi. aut de
corꝑe xp̄i sortilegiū facit? R° ꝭm xv.
Si talia notoria sint. generāt irregula
ritatē. ⁊ indigēt dispēsatiōe. Si v̊o oc
culta. nō. q̄ȝuis ꝭm q̊sdā idē sit si sint
occulta. A . Vn̄ ⁊ in tali dubio cōsu-
lendū ē talib꞉ ꝙ petāt dispēsationē. n̄
tn̄ est p̄cise dicēdū eis. ꝙ alr̄ non sit eis
salus. ⁊ absoluēdi sūt a pc̄tō si penite
ant. ꝭm eū. xv. ut in sū. eo. ti. q. z5. B

Spectacula.

De spectaculis. cātu ⁊ cytha-
ris. ⁊ hꝰmōi. s̄. ludꝰ ⁊ iocus. §. 3°. ⁊ se
quētib꞉. ⁊ s̄. corea.

Sponsalia. quid sint?

R°. Sunt futuraꝝ nuptiaꝝ ꝓ-
missio. ff. eo. l. i. ⁊. 30. q. 5. nr̄ates. Et di
cunt̄ spōsalia a spōdendo. i. ꝓmitten-
do. A . Idē in sū. li° 4°. ti. p̊. q. i. scꝺm
Ray. Goff. Tho. Pe. ⁊ Al. B
¶ Quō ɔhunt̄ spōsalia? R°. Quatuō
modis. Aliqn̄ qdē nuda ꝓmissiōe. ut
cū dic vir. accipiā te ī meā vxorē. ⁊ il-
la rn̄det. accipiā te ī meū virū. uel alia
eqpollētia. ut ducā te ī vxorē. ⁊ hꝰmo
di. Et ista sūt ꝓꝑe spōsalia q̄ p v̂ba de
futuro fiūt. Si v̊o fiāt p v̂ba ꝺ pn̄ti. ut
si dicat̄. Accipio te. uł aliquid hꝰmōi.
erit veꝝ mr̄imoniū. ut s̄. mr̄imoniuȝ
3°. §. p̊. ⁊ q̄tuor se. Itē z° ɔhūt̄ spōsalia
datꝭ arris spōsaliciis. sicut hr̄ s̄. arra.
A . 8. qn̄ cū arris ɔcurrit etiā ꝓmissio
sine q̄ n̄ fiūt spōsalia. ff. eo. l. i. B . Itē
3° p ānuli subarratiōeȝ eodē mō sicut
de qbuscūq̄ȝ arris spōsaliciis dr̄. ꝭ sine
subarratiōe ānuli si alit̄ adiūgat̄ ɔsen
sus expssꝰ de pn̄ti scm̄ ē mr̄imōiuȝ. A

332

Et hec ē dr̄ia inter hūc casū ⁊ p̄cedentem. s. q̄ ibi de futuro. h̄ de p̄nti sp̄osalia ɔtrahūt̄ scd̄m locoꝝ cōsuetudinē. Possent tn̄ ⁊ ꝑ annulū ɔtrahi de futuro si v̂ba ɔsensus exp̄ssiua h̄ sonarēt. Ideo h̄ dicit̄ idē esse de ānuli subarratione q̄d de aliis arris. B. Itē 4° contrahūt̄ sponsalia nō solū ꝓmissiōe. ut in p̄mo modo dictū ē. s̄ etiā si apponit̄ iuramētū. ex̄ eo. de illis. 7. c. p̄terea. A. Idē in sū. eo. ti. q. 2. B

¶ Quid si q̄s accepta manu mulieris dicat. Do tibi fidē de te in vxorē accipiendo. ⁊ illa nihil r̄ndet. nūq̄d sic cōtracta sūt sp̄osalia? R̄° s̄m xb. Reuera nō p̄nt ɔtrahi ex altera parte tm̄. nec claudicare p̄nt. Ille tn̄ q̄ talit̄ dedit fidem tenet̄ eā ducē si illa voluerit. Si aūt noluerit nō est ɔpellēda. nisi aliq̊ modo ostēderit mulier acceptare q̄d agebat̄. puta si añ fidē datā tractabat̄ inter eos de sp̄osalibꝫ uł m̄rimonio. et ipsa req̄sita sp̄ōte manū dedit ad fidē recipiēdā ⁊ hꝰmōi. tūc enī eēnt ɔtracta sp̄osalia. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 3. B

¶ In qua etate p̄nt ɔtrahi? R̄°. Post septēniū. q̄a tūc placere īcipiūt. ⁊ ex tūc valēt. ex̄ eo. l̄ras. ⁊ ex̄ de desp̄o. impube. si infantes. li° 6°. Si vero ambo uel alter sint minores septēnio. ⁊ contrahāt sp̄osalia ipsi uel parentes ꝓ eis. nihil agit̄ nisi pꝰ ratificēt. ut s̄. īpedimentū 13°. §. antep̄lt. A. Idē in sum. eo. ti. q. 4. s̄m Ray. B. Q̄ si nō plene ɔpleuerit septē annos. dicēdū s̄m Tho. in 4°. dis. 27. Si multū appropinquāt ad tempꝰ septēnii tenēt sp̄osalia Hec aūt appropinquatio determinanda est s̄m ɔditionē ɔtrahentiū. cū in q̄busdā citiꝰ in q̄busdā v̂o tardiꝰ ꝓueniat intētio siue ɔplacētia nuptiaꝝ. Con. Hosti. A. ⁊ etiā Inno. ut in sū. eo. ti. q. 5. B. tn̄ exp̄sse nō h̄r̄ q̄ tempus septennii p̄ueniri possit. A. Pe. v̂o innuit q̄ tēpꝰ septēnii in sp̄osalibꝫ p̄ueniri nō possit. licꝫ in m̄rimōio tēpus. 12. uel. 14. annoꝝ q̄n̄q̄ p̄ueniat̄. ut in dicta. q. 5. Et huic iura magꝭ cōcordare vident̄. B. Et nota h̄ q̄ si alter fuit maior septēnio alter minor. lꝫ sp̄osalia nō tenuerīt etiā ex p̄te maioris q̄a claudicare nō debent. tn̄ q̄a iste maior ex p̄te sua fidē dedit. tenet̄ expectare minorē si forte velit in eodē ꝓposito p̄durare. ⁊ si nō expectat. tenet̄ agē pniam d̄ fide mētita. A. Hoc habet̄ in ar. ex̄ d̄ desp̄o. impu. c. d̄ illis. p̊. vbi dicit̄. De illis q̄ infra ānos aptos m̄rimonii sp̄osalia contrahūt. siue vterq̄ siue alter reclamet anteq̄ ad ānos aptos m̄rimoniis p̄uenerint ⁊ postulēt separi. nō sūt vllatenꝰ audiēdi. Si v̂o alter istoꝝ ad ānos pubertatis p̄ueneīt infra eosdē ānos altero existēte cum sp̄osalia ɔtrahunt̄. si is q̄ minoris est etatis cū ad annos illos p̄ueneīt reclamauerit. nec in alteꝝ voluerit cōsentire. iudicio eccl̄ie poterunt ab inuicem separi. Mulier autē que postq̄ annos nubiles attigerit. ei qui nondū ad annos aptos m̄rimoniis venerat nupserit. cū in eū semel ɔsenserit. ampliꝰ n̄ poterit dissentire. nisi ipse cui nupsit postq̄ ad etatē legitimā p̄uenerit ī eā suū negauerit p̄stare consensū. B

¶ Vtꝝ sp̄osalia possint ɔtrahi int̄ absentes. ut p̄ nūciū uel litteras. R̄° s̄m Hosti. P̄nt. si absens h̄ sciat. ut q̄a nūciū misit uel de sua ɔsc̄ia fit. uł postea ratū habꝫ. ff. de sponsa. l. vlti. 32. q. 2. honorant̄. ex̄ d̄ m̄ri. ɔtrac. ɔ̄ int̄dic. ec. c. 2°. A. Idē in sū. eo. ti. q. 13. B. De sp̄osalibꝫ factis a parētibꝫ ꝓ filiis vide s̄. impedimētū 13°. §. fi.

quid si

¶ Quid si absens misit nũciũ uel ꝓcuratorẽ ad ɔtrahẽduꝫ spõsalia ⁊. pᵒ ea reuocat? Rꝫᵒ ꝼm Hosti. Si reuocatio puenit ad ꝓcuratorẽ anq̃ puella ɔsentiat. nihil pᵒ ea agit᷑. ar. ex̃ de ꝓcu. ĩ nr̃a. ⁊. c. mãdato. Immo etiã si reuocatio puẽit ad ꝓcuratorẽ pᵒq̃ puella ɔsensit. ꝭ tñ ꝓcurator ante reuocatus fuerat. nihil actũ ẽ scꝺm eũ. Hosti. A. qa deest cõsensus. Et facit. c. ꝓcurator. ex̃ de ꝓcu. liᵒ 6ᵒ. Sꝫ si de mãdato ꝓcuratoris ⁊ ɔsensu mulieris subsecuto fiat fides. sed de dissensu seu pn̄ia nõ liq̃at stabit eccl̃ia ꝓ spõsalibꝫ qa nõ iudicat de occultis. ex̃ de symo. sicut tuis. scꝺm. eũ Hosti. ⁊ in sũ. eo. ti. q. 14. B. Ceterum de mr̃imonio p ꝓcuratoreꝫ habes s̃. mr̃imoniũ 2ᵒ. §. 4ᵒ.

¶ Quid si qs añ pubertatẽ ɔ̃hit mr̃imoniũ? Rꝫᵒ. Spõsalia eẽ intelligũt᷑. ut s̃. impedimentũ 13ᵒ. §. plt.

Nũqd illi q ɔtraxerũt spõsalia tenẽt᷑ ɔ̃hẽ mr̃imoniũ? Rꝫᵒ. Si spõsalia tenuerũt. ut qa ĩ etate debita ɔtracta fuerũt tenent᷑ ɔ̃here sil᷑. nec põt alt᷑ eoꝝ ɔ̃here cũ alia ꝑsona. ⁊ si ɔtraxerit tenet qdeꝫ secundũ mr̃imoniũ. ex̃ eo. sicut. ꝭ agẽ debet pn̄iam de fide mẽtita. A. In dicto. c. sicut. pꝫ ꝙ h̾ veꝝ ẽ qñ secundum mr̃imoniuꝫ ɔtractũ ẽ saltẽ p verba de p̃nti. Secus si tm̃ p verba de futuro. qa tũc debẽt seruari p̉ma spõsalia. ⁊ agi pn̄ia de secũdis. ut ibi. B. ⁊ multo mag̃ si p̉us intueuerat iuramentũ. ex̃ eo. ex lr̃is. 2ᵒ. ⁊. c. sicut. ⁊. c. si inter.

¶ Sꝫ vtꝝ ille q nõ vult debeat cogi p censurã ecclesiasticã. Rꝫᵒ. Prius ⁊ p̃ncipalus dꝫ moneri. ut ex̃ eo. reqsiuit. demũ põt cogi. ut in p̄dicto. c. ex lr̃is. Et intellige nisi ꝓbabilit᷑ timeat᷑ difficilis exitus. puta vxoricidiũ uel hᵒmõi. ut ĩ dcõ. c. reqsiuit. Et sic exponũt ⁊ ĩtelligũt p̄dcãs decre. q̃si oẽs doc. Tho. etiaꝫ ĩ 4ᵒ. dis. 27. dic ꝙ in spõsalibꝫ nõ soluẽs ꝓmissũ peccat mortalit᷑. nisi legitimuꝫ ĩpedimentũ ĩteruen iat. A. De h̾. ĩ. §. In quibus casibꝫ. B. ⁊ iniungenda ẽ pn̄ia ꝓ pctõ lꝫ ĩ foro ɔtẽtioso nõ ɔpellat᷑. qa mr̃imõia coacta ɔsueuerũt malos exitus h̾re. A. Hoc dictũ Tho. intelligendũ ẽ ꝼm p̄cedẽtia. ut colligi potest ex iuribꝫ p̄allegatis. B

¶ Quid si iurasti mihi dare vnã de filiabꝫ tuis non nominatim? Rꝫᵒ scꝺm Hosti. Dare qdẽ teneris. ꝭ quãcũqꝫ des libaberis qa ꝓmissoris ẽ electio. sicut ĩ aliis ꝓmissiõibꝫ. ut s̃. ꝓmissio. §. 2ᵒ. Et si oẽs moriant᷑ p̄ter vnã ad illã dandã teneris. ar. ff. de eo qꝺ cer. lo. da. oꝫ. l. 3. §. q stichũ. Sꝫ si vnã mihi obtuleris ⁊ ego nõ accepto eã. libatus es etiã a iuramento. ar. ff. de ɔdi. inde. cũ is. Qꝫ si vnã ex ill᷑ carnalit᷑ cognoui nullã aliã h̾re potero. qa cũ oĩbꝫ ɔtracta ẽ affinitas. ut s̃. ĩpedimentũ. 14ᵒ. §. p̊. ⁊. 2ᵒ. Immo qꝺ plus ẽ si ɔtẽplatiõe p̄cedẽtis ɔtractus facta fuit ɔmixtio. esset factũ mr̃imoniũ. A. uel si nõ ẽ mr̃imoniũ saltẽ sum cogẽdus ɔsentire. scꝺm eũdẽ Hosti. p iura q̃ sequũt᷑. B. ut s̃. mr̃imoniuꝫ 4ᵒ. §. 2ᵒ. ⁊ ex̃ de eo qui dux. in ma. significauit. ⁊. c. veniẽs. A. Cum oĩbꝫ p̄dictis con. Goff. ut ĩ sũ. con. eo. ti. q. 8. cũ se. B

¶ Quid si iurasti mihi dare vnã det᷑minatã filiã tuã. ⁊ si illã h̾re nõ posseꝫ ꝓmisisti mihi dare aliã? Rꝫᵒ ꝼm Hosti. Teneris dare p̉mã. ⁊ ad h̾ laborare bona fide. ex̃ de spõ. ad audientiã. Qꝺ si nõ potes tũc distĩguendũ ẽ. ꝙ si p̉ma cõsensit spõsalibus exp̄sse uel tacite. ut puta qa vel ip̄a p̃nte ⁊ nõ ɔtradicente ɔtracta fuerũt spõsalia. ul᷑ ip̄a pᵒ modũ ratificãte. sororẽ suã h̾re nõ possũ. qa

cū p̄ma ɔtraxi spōsalia.ut ī.c.ad audiē
tiā.etiā si illa p̄ma spōsalia forte ꝓpter
cōsanguinitatē aliquā cū illa p̄ma nō
tenuisset.ut s̄.īpedim̄tū.iꝫ°.§.3.Si v̂o
p̄ma nullatenus ɔsensetit spōsalibꝫ.te
neris ad secundā.ex̄ ꝺ spon.ex lr̄is.z°.
⁊ ꝺe testi.spo.ex pte. A .Idē in sū.eo.
ti.q.iz. B

Quid si spōsalibꝫ appositū sit tēpus
īfra qꝺ ꝺebeat fieri mr̄imōiū! Rꝫ°.Elap
so tp̄e ille ꝑ quē nō stetit īpune nubit
ꝫ aliꝫ ꝺat̄ pn̄ia ꝺ fide mētita.ex̄ eo.sicut
A .Iꝺ ī sū.eo.ti.q.zz.ꝭm.Hosti. B

Quid ꝺ penis q̄ intꝺū apponūt̄ spō
salibꝫ! Rꝫ° ꝭm Ray.Licꝫ spōsalia ɔtrahi
possint sub ɔditiōe ꝓmisse pecunie.nō
tn̄ pōt pecunia ꝓmitti ī moꝺū pene.⁊ si
ꝓmissa fuerit nō tenet ꝓmissio.nec pe
ti pōt.ut si ꝺicat̄.Nisi tecū ɔtraxero ꝺa
bo tibi cētū marchas.Nā ɔiugia ꝺebēt
eē liba.ex̄ eo.reqsiuit. ⁊.c.gēma.Ideꝫ
Tho.ī 4°.ꝺis.z7.Nota tn̄ ꝙ arre spon
salitie ꝺate ab ea pte q̄ cām p̄stat ꝙ nu
ptie nō sequāt̄.amittūt̄.recepte v̂o re
stituūt̄ ī ꝺuplū. C.ꝺe spō.l.arris.⁊.l.
mulier.viꝺe s̄.arra.§.p̊.et z°. A .ɔiū
ctis aꝺꝺitiōibꝫ. Et iꝺē qꝺ s̄.nō.in sū.
eo.ti.q.zꝫ. B .Quī etiam si qs vellet
spōsalia firmit̄ alligare pōt sic facē ꝭm
Hosti.s.ut ꝺet magnā quātitatē ꝑ ar
ris.⁊ stipulet̄ ipas ī q̄ꝺruplū.qa tātū
pōt stipulari ⁊ nō ap̄li⁹.⁊ tūc si steterit
ꝑ recipientē q̊ min⁹ mr̄imoniū sequat̄
ī q̄ꝺruplū reꝺꝺet. C.eo.l.fi.§.q̄ oīa
Cessat tn̄ pena arraꝝ ī qbusꝺā casibus
ut si tēpus appositū lapsū sit.tunc.n.is
ꝑ quē n̄ stetit īpune nubit.ut ī p̄ceꝺē
ti.§.ꝺictū ē.Itē cessat si spōsus īpeꝺit⁹
fuerit.ꝺū tn̄ cām īpeꝺimēti nō p̄bue
rit.Cessat etiā ꝓpt̄ cām legibꝫ intꝺcāꝫ
puta si ꝺe iure mr̄imoniū seq nō pōt.
C.eo.l.vlt.§.patrem. A .Ideꝫ ī sū.
eo.ti.q.24. B

In qbꝫ casibꝫ soluūt̄ spōsalia! Rꝫ° ꝭm
Ray.In octo.p̊ si alt̄ spōsoꝝ trāseat aꝺ
religionē.qꝺ pōt facē etiā ɔ̄cto matri
monio.⁊ alt̄o inuito.ꝺū tn̄ an̄ carnis
copulā.⁊ ille q ī seculo remanet absol
uit̄ a spōsalibꝫ.⁊ etiā a mr̄imonio.ex̄ ꝺ
ɔuer.cōiu.verū.⁊.c.ex publico.⁊ ex̄
eo.ɔmissū.nec ꝑꝺit arras q̄s ꝺeꝺit.⁊
illas q̄s recepit restituet solū ī simplū.
C.ꝺe epi.⁊ cle.ꝺeo nob.z° soluūt̄ spon
salia qn̄ spōsus nō īuenit̄ qa trāstulit
se aꝺ aliā regionē.Si tn̄ fuit aliq̄ cul
pa ei⁹ q p̄ns ē.ꝺꝫ recipe pn̄iam ꝺe ꝑiu
rio.⁊ ꝺe ꝓmissione nō seruata.ex̄ eo.ꝺe
illis.Et quiꝺē si t̄min⁹ ī spōsalibꝫ non
fuit appositus ꝺ ɔtrahēꝺo.tunc ꝭm le
ges p̄ns tenet̄ expectare absentē ꝑ biē
niū si in eaꝺē ꝓuītia p̄ns fuerit.vt.C.
eo.l.z.Tn̄ ꝭm Hosti.iuꝺex īspecta q̄li
tate ꝑsonaꝝ poterit tp̄s abbreuiare ul̄
ꝓrogare.3° soluūt̄ si alter spōsoꝝ post
cōtracta sponsalia īcurrat lepꝛā.ul̄ pa
lysim.seu amittat oculos ul̄ nasuꝫ.seu
qcq̄ꝫ ei turpius eueniat.extra ꝺe ɔiu.
lep.litteras.⁊ ꝺe iure iur̄.quēaꝺmo
ꝺum.Vbi īnuitur.ꝙ etiam si iurauit
non tenet̄.ꝺuctam tn̄ an̄ ꝺimittē non
pōt. A .Silr̄ etiā ꝺucē tenet̄ si sponsa
lia ɔ̄cta fuerūt ꝑ v̂ba ꝺe p̄nti.ꝭm glo.ī
ꝺcō.c.quēaꝺmoꝺū.vbi etiā ꝺr̄ ꝙ spō
salia ꝺe p̄nti nūq̄ꝫ soluūt̄ nisi ob cām
religionis.Iō excepto h̄ casu oēs octo
casus hic positi ītelligēꝺi sūt ī spōsali
bus ꝺe futo ꝭm Ray.ut in sū eo.ti.q.
z5. B .4° si suꝑueniat affinitas.puta
qa spōsus coḡuit consanguineā sponse
vel eꝫ.z7.q.z.qꝺā ꝺesponsauit.⁊.c.
se.ex̄ ꝺe eo.q cog.consan.vxo.sue.c.
z°.et.c.fratnitati.Et aꝺ h̄ ꝓbāꝺuꝫ suf
ficit sola fama.ex̄ ꝺe ɔsan.⁊ affini.sup
eo.Itē scꝺm Hosti.sufficit vnus testis

ex̄ de testi.sup eo. Sec⁹ tñ si ṗus fuisset
mrīmoniū ↄsūmatū .ut ibi dr̄. A .etiā
si fuerit ↄsūmatū solū p ṽba de pn̄ti.
vt p; ibi ī glo. B .5° soluūt̄ spōsalia si se
mutuo absoluāt.sicut q societatē fide
intposita ↄ̄hūt 7 p⁹ea eā sibi remittūt
ex̄ eo. p̄terea. Quidā tñ istū casū non
recipiūt.ẜ ṽitas vr̄ ꝙ possint se absol-
uere ẜm Ray. Goff. Al.Tho.7 Pe. A
glo.in dcō.c.p̄terea.p̊.tenet ↄtrariū.
Sȝ dn̄s Anto. de bu.dic ibi ꝙ glo.pōt
ṽificari si intuenissent ṽba de pn̄ti.Si
ṽo solū de futuro bñ pn̄t ptes īuicē se
absoluē̄. B .6° si alt eoꝝ fuerit forni-
catus.ī q̊ casu licet altri repellē̄ fornicā
tē.ex̄ ꝯ iure iur̄.queādmodū.Sed qd
si spōsa ab alio violent fuerit cognita?
R° ẜm Hosti.nō d; cogi talē ducē. A
Hoc veꝝ ẜm Hug.7 glo.Ray.si vir ve
lit ad ordines ꝑmoueri. al' cogēd⁹ est
ducē̄.ꝑ eo ꝙ mulier nō fuit ī culpa.ut
ī sū.eo.ti.q.25.uel qa culpa p̄cessit spō
salia.iō obijci nō pōt.dcō.c.queādmo
dū.Et sic ītelligēda sunt sequētia Vñ
seqr̄. B .Sed tñ ducē h;.eo ꝙ nō fuit
ī culpa.Ceterū si fornicatio añ spōsalia
nō pōt opponi.ut ī dcō.c.queādmodū
nisi ẜm Hug.si tpe despōsatiōis crede
bat eā eē virginē 7 añ carnalē copulaȝ
ↄstiterit sibi eā eē corruptā pōt dimit
tere eā. Et sicut ꝑ fornicatiōe carnali
spōsa dimitti pōt ita 7 multo mag' pro
fornicatiōe spūali.s.hēsi uel īfidelita-
te. qa tūc nullū eēt mrīmoniū qꝺ fie-
ret.ut s̄.īpedimentū 9°.§.p̊.7° soluūt̄
7 soluta sūt spōsalia qñ sponsus ul' spō
sa cū aliq̊ ↄtrahit p ṽba de pn̄ti.ul' etiā
p ṽba de futuro 7 seqr̄ carnalis copula
Sȝ tñ talis agē̄ d; pniam de fide uel ꝑ-
missione mentita.ex̄.eo.si int virum
7 ex̄ de spō.duoꝝ.c. p̊. Q si cū ṗma cō
traxerit spōsalia de futō sine intpositi-
one fidei ul' iurameti. 7 cū secūda sil'r
de futuro ẜ cū iuramento.scꝺm Ray.
d; ↄ̄here cū ṗma 7 agē pniā; ꝺ piurio
q ꝺ ↄmisit circa secūdā. Iuramentū.n.
nō pōt eē vīculū īiqtat.ex̄ de iure iur̄.
quāto.7 ꝺ spon.sicut ex lr̄is.22.q.4.
in malis. Con. Hosti. 8° qñ īpubes q
ↄtraxit spōsalia venit ad etatē adultaȝ
7 petit absolui a vīculo spōsaliū 7 dari
sibi licētiā nubēdi altri.ex̄ ꝺ despō.īpu.
ꝺ ill'.7.c. a nob. Oēs p̄dcōs cāus pōit
Ray. 7 etiā Hosti. q addit nonū.s.si
fama hēat ꝙ int eos sit canonicū īpedi
mentū.7 ꝺ fama doceat̄.ex̄ eo.cū ī tua
7 de ↄsan.c.2°.7 de testi.sup eo. A .ni
si ↄ̄ famā h⁹mōi iuramētū fide digno
rū ẜm arbitriū iudicis 7 etiā ꝑpiq̊ruȝ
qñ īpedimentū opponit̄ de pētela p̄ste
tur.dcō.c.cū ī tua. B .Et nō ꝙ in p̄di
ctis duob; casib; spōsalia ipō iure sol-
uūt̄.s.ī ṗmo qñ trāsit ad religionē.7
ī.7°.qñ ↄtrahit mrīmoniū cū alia.Quī
etiā ī 6°.s.ꝑpter fornicationē si forni-
catio sit notoria. ut Hosti.dic. A .4⁹
ē qñ sponsus īpubes petit sepationem
tpe pubtatis.qa alt ipō iure tūc ē abso
lut⁹.ex̄ de despon.īpu.accessit. B . In
ceteris ṽo casib; ẜm eūdē soluēda sūt
auctoritate epī.ar.ex̄ ꝺ despon.impu.
accessit.7.c.ↄtinebat̄. A .Predcī etiā
oēs casus notāt̄ in sū.eo. ti.q.25. vbi
etiā p; ꝙ ī p̄dcis oīb; cū Ray.con.Al.
Tho.7 Pe. B

Quid si fiāt sponsalia sub ↄditiōe?
R° ẜm Tho.ī 4°.dis.27.Distīguēduȝ
ē.qa aut cōditio ē honesta siue vtilis.
ut cū dr̄. Accipiā te si pentib; placebit
uel si dabis centū.7 tūc exn̄te ↄditiōe
stat promissio.aut ē īhonesta.7 hꝫ du-
plicit.qa aut ē ↄtraria bonis mrīmōij
ut accipiā te si venena sterelitatis ꝑcu
res.7 tūc nō ↄtrahūt̄ spōsalia. Aut nō

ē ɔtraria. ut accipiā te si futꝰ meis cō-
sentias: ⁊ tūc stabit ꝑmissio ꝭ tollēda
ē ɔditio. De spōsalibꝰ etiā vide s. ipe-
dimentū. xiij. Itē circa hꝭ vide s. mrimo
niū. v. ꝑ totū. A. Et ibi de istis condi
tionibus latius dr. B

Stipulatio ē qdā vboꝝ cōceptio qn aliqs īterrogatꝰ ꝑmittit se aliqd datuꝝ uel factuꝝ. ff. de vbo. obli. l. v. §. stipulatio. A. ut si dicatr ꝑmittis hꝭ. ⁊ tu rn̄des ꝑmitto. ul' silia ɔsensus indicatiua. ut ibi. B

Studiu Clericoꝝ ⁊ religiosoꝝ plati ⁊ capl'a debēt aliqs habiles mittē ad studiū theologie q pꝰ modū valeant alios erudire. qbꝰ si ꝓpriꝫ obuentus eccl'iastici nō sufficiūt ipi plati ⁊ capl'a necīa mini strabūt. Et ipi docētes i theologia ⁊ studentes dū i scolis studuerīt p ānos qnqꝫ recipiāt ꝓuētꝰ ꝑbēdaꝝ ⁊ bn̄ficioꝝ suoꝝ nō obstāte aliq ɔtraria ɔsuetudine vl' statuto. ex̄ de magl'. sup specu. Et nō q loqt tm̄ d doctoribꝰ ⁊ studētibꝰ i theologia. Et hꝭ itelligendū i studio generali nō spā li alicuiꝰ castri uel ville. A. vbi fuerit studiū min ɔpetēs. ut i. c. tue hꝭ allegato. Et idē qd hic nōr in sū. liº p. ti. iij. q. ix. ſm Hosti. B. ⁊ de lnia platoꝝ suoꝝ. ex̄ de cle. nō resi. tue. ⁊ c. relatū Ceterū i. §. se. dr de studio lraꝝ cōiter ꝭ tn̄ audire leges uel medicīas ꝓhibetr sacerdotibꝰ ⁊ religiosis. ⁊ hn̄tibꝰ eccl'iasticas dignitates s. excōicatio p. §. ij. v. vi. Consiliꝰ ⁊ doctoribꝰ eoꝝ. A. s. ꝓhibetr tales docere. B. s. excōicatio p. §. iij. v. xiiij. Clerici obtinentes eccl'ias ꝓrochiales insistēdo studio p septē annos hnt gras. de qbꝰ vide s. ecclesia ij. §. ij.

Quis ꝑt clericis dare licentiā eundi ad studiū? Rx° ſm Inno. A. i. c. relatū ex̄ de cle. nō resi. B. Nō solū epi ꝭ etiā iferiores plati dāt licētiā eūdi ad scolas ⁊ ad alia loca ꝓ honestis cāis. Q. si eps malitiose differat licentiā ꝑterit peti a superiori ſm Hosti. extra de iure patro. nullus. Et si eps non vult dare licentiā nisi data sibi pecunia. lꝫ nō sit symonia ē tn̄ turpe lucꝝ. ar. i. q. iij. vendētes. Sꝫ ⁊ xx. addit q si pro pecunia daret licentiā de qnquēnio a iure ɔcesso. symonia eēt. ex̄ d magis. sup spe. Et hꝭ casu posset datū repeti ab ipo dante ſm eundē xx. ⁊ i sū. eo. ti. q. x. B. Esset etiā symōia ꝓ alio tpe si itēdēt vēdere sibi hꝭ q absoluit eū a faciēdo officiū ecclesie sue. Idē dicendū de septennio ɔcesso ꝓrochialibꝰ. ut i ꝑcedēti. §. tactū ē. Certe hoc cāu sp vr omitti symonia cū vēdatr licētia q ex officio spirituali cōpetit. ut colligi pt. s. symonia p. §. xx. et. xxij. B

Studiū vtriusqꝫ iuris diui ⁊ hūani canōici ⁊ ciuil' legi dꝫ i curia Romana ⁊ studētes ibi gaudēt ꝓuilegiis libtatibus ⁊ imunitatibꝰ qbꝰ gaudēt studētes i studio gnāli. ⁊ recipiunt integre suos ꝓuētus eccl'iasticos sicut illi. ex̄ d ꝓuile. cum de diuersis. liº vi.

Stulticia vtrum sit pctm̄. Rx° ſm Tho. scda scde. q. xlvi. stulticie nomē a stupore vr esse sūptū. Vn̄ Isidorꝰ p ethymol'. Stultꝰ ē q ꝓpt stuporē nō mouetr. ⁊ differt stulticia a fatuitate sicut ibidē dr q stulticia iportat hebetudinē cordis ⁊ obtusionē sensuū. fatuitas aūt iportat totalir spūal' sensus ꝓuationē. Stulticia ḡ importat quēdā stuporē sensus i iudicādo. ⁊ ꝓcipue circa altissimā cām que est finis

vltim⁹. Et si qñ ē h fit ex dispōne nāli sicut pʒ ī amētib⁹ nō ē pctm̄. Si autem ɔtīgat ex eo ꝙ hō imergat sensū suuʒ ī reb⁹ terrenis ex q̄ reddit̄ ei⁹ sens⁹ ineptus ad pcipiēdū diuina. ſm illud. i. ad Cor. z. Aīalis hō nō pcipit ea q̄ sūt spūs dei sicut ⁊ hōi hn̄ti gustū īfectū malo hūore nō sapiūt dulcia. Talis stulticia est peccatū. pu. p̄. Prosp̄itas stultoꝝ pdet illos. A. Idē ī sū. li. 3. ti. 34. q. 229. B

S Tuprum. vide s. fornicatio. §. p̄.

S Ubarratio s. arta. ⁊ s. spōsalia. §. z. ⁊. §. iz. qui īcipit. Quid de penis.

S Ubdelegare s. delegare. §. z.

S Ubstitutio. infra testamētū z. §. fi.

S Uccessio ab ītestato. Quot mōis dr̄ aliqs decedē ītestatus. R̄. q̄tuor modis. s. Si nullū testm̄ fecit. uel si fecit s nō iure uel iure fecit s postea ē ruptū utputa nato ei filio. A. de q̄ ī testō nulla fcā ē mentio. tūc enī testm̄ pōt rūpi. ut. ff. ⁊. C. de ioffi. testa. p totū. B. uel non ē ruptū. s hēs noluit adire hereditatē ut in Insti. d here. q̄ ab ītestato ī pn̄.

Quis succedit alicui ab ītestato? R̄. Iure cōi laico moriēti pˀus succedunt descēdentes. z° ascēdētes. dēide collaterales pximiores. ut ī auten. de hē. ab intesta. ve. circa pn. coll. 9. A. Et ibi pʒ ꝙ fratres ⁊ sorores diūcti defuncto ex vtroq; parēte vocāt̄ sicū parētib⁹. B. His autē omnib⁹ deficiētib⁹ succedit vir vxori ⁊ econuerso. ut. C. vn̄ vir ⁊ vxor. l. i. Ultimo succedit fiscus. ut. C. de bo. vacā. l. i. li. x. A. Et ibi pʒ ꝙ itelligit̄ de fisco ipatoris. ⁊ p dn̄s idē ē in papa q̄ ad terras ecclesie. Et idē q̄d s. nō. ī sū. li. z. ti. 5. q. 116. ſm Hosti. Et addit̄. Et h̄ itellige nisi pactū uel ɔsuetudo pīudicet. B. Clerico q̄q; intestato moriēti succedunt cognati ſm ordinē pnotatū in his bonis q̄ sibi psone ituitu obuenerūt. iz. q. vlt. c. vlt. A. Idē ī dcā. q. 116. B Quib⁹ oīb⁹ deficiētib⁹ succedit eccl̄ia quasi fisc⁹. ex eo. c. p̄. iz. q. 5. c. vlt Et h̄ itellige vbi res clerici decedentis sūt manifeste distīcte a reb⁹ eccl̄ie. iz. q. i. manifesta. Nā si fuerāt res ɔfuse tūc si dubitet̄ an clericus habuerit aliq̄d ꝓpriū p̄sumitur ꝓ eccl̄ia. ⁊ totū sibi vēdicat. ar. iz. q. 3. q̄cūq;. ⁊. ff. de reb⁹ dub. l. ciuib⁹. Sed vbi certū sit ꝙ clericus habuerit s nescitur q̄d uel q̄tū dicūt q̄dā ꝙ tūc locū hʒ distictio q̄ ponitur ex eo. c. z. Sʒ nō ē verū. q̄n potius ibi loq̄tur de clericis q̄ fuerant serui ecclesie. ut ibi notat̄. Sed de aliis cl̄icis debet ī dcō cāu fieri equal' distributio int̄ eccl̄am ⁊ ɔsanguineos. iz. q. 4. c. p̄. A. Et ibi pʒ ꝙ h̄ ē veꝝ. ſm ꝙ ex circūstātiis reꝝ poterit verisilr̄ dephēdi. Unde ibi dr̄. Cōpēsatiōe tam sui iuris q̄ eccl̄iasticaꝝ reꝝ hita si se vtriusq; rei q̄titas exequerit int̄ ecclesiaꝫ ⁊ decedētis hēdes eq̄ iure ɔq̄sito ptinebit. Supdcā etiā nō. ꝑ glo. ex eo. c. z. ⁊ ī sū. li. z. ti. 5. q. 13. ſm Ray. Et dictum ē s. cleric⁹ 4. §. z. et 3. B. Clerici q̄q; idubitant̄ succedūt suis cōsanguineis ⁊ etiā religiosi. ut s. hēditas. §. z. A. Verū ē ꝙ clerici succedūt in p̄rimonialib⁹. Secus vō in feudalib⁹ q̄busdā. Quedā enī feudalia sunt ad

335

pciū ānuū cū homagio alicui exhibita
Et qdā sunt q̄ p stipēdijs militie tenē
tur. Primoīū ḡ vr̄ q̄ hr̄e pn̄t. Et scias
q̄ etiā feudalia ī multis locis hn̄t 7 p̄
ciū exhibēt. 7 pcio uel pcib9 inducunt
aliquē aliū sibi ī tpalib9 equalentē 7
eque dignū qui loco, eo2ū facit homa-
giū. Sed illa feudalia q̄ sūt q̄si p stipē-
dijs militū vr̄ mihi q̄ sine iniuria dn̄i
feudi hr̄e nō pn̄t ₣m Al. 7 in sū. eo. ti.
q. izz. Et eadē rōne idē de religiosis
videtur. B

Quō succedūt descēdētes? In succes
siōe ab ītestato pma cā ē descēdētiū. ut
ī pcedēti. §. dcm̄ ē. Nā ī successiōe mor
tui pr̄sfami. seu filijfamilias libi ei9 si
sūt oīb9 alijs pferūt. pmi qdē gd9 eq̄
liter. nepotes 7 vlterio2es ī stirpes. nō
distīguēdo sexū uel ius patrie ptātis.
Succedūt ḡ pmo filij si sūt. siue mascu
lus siue femīa eq̄lit. Nepotes aūt suc-
cedūt in stirpē. i. in eā ptē quā pentes
eo2 habituri erāt si viuerēt. C. de suis
7 legit. here. l. z. et ī Auten. ī successio
ne. ibi posita. A. Jdī ī sū. li° z°. ti. 5. q.
ii7. ₣m Hosti. B

Quō succedūt ascēdētes? R̄. Defi-
ciētib9 descēdentib9 succedūt ascēden
tes h mō. q̄ defuncto filio sine liberis
pentes si soli sūt succedūt salua p̄roga
tiua gradus. A. qa patet pferr̄ auo si
ābo supsūt ₣m Hosti. 7 ī sū. eo. ti. q. ii8
B. Et si pari ḡdu sūt. pr̄ succedūt. pr̄
ni ī dimidia 7 mr̄ni ī alia dimidia licz
dispar sit numerus. A. Ut si ex vna
pte sit tm̄ auus mr̄n9. 7 ex altera auus
7 auia paterni. ut ī dicta. q. ii8. B. Sz
si cū pentib9 sint fr̄es uel so2o2es. A
s. vtriusq3. i. ex utroq3 parente defūcto
diūcti. ut ī autē. defūcto. de q̄. ī. 7 ī dcā
q. ii8. B. vocāt cū ascendētib9 ī ḡdu
pximis ī virilē po2tionē. i. succedunt
eq̄liter cum pr̄e 7 mr̄e. 7 auo 7 auia. 7
alijs descēdentib9. Jdē etiā est de filijs
fratrū ex vtroq3 latere diūcto2. Et ita
succedit femīa sicut masculus. nec re-
fert vtrū sit suus uel emancipatus ₣m
Hosti. 7 in dcā. q. ii8. A. C. ad ttull'.
Auten. defuncto. B

Quō succedūt collaterales? R̄. Ces
santib9 ascēdentib9 7 descēdentib9. p̄
vocant̄ fr̄es. sic̄ 7 filij alicuius fratris
pus mo2tui. Dico de fr̄e illo 7 eius fi-
lijs. q qdē frat̄ de vtroq3 pente otīgit
eū de cuius hēditate agit̄. 7 veniūt in
hēditatē dci fr̄es 7 eo2 filij cū pr̄ib9
defūcti. 7 cū pximis ḡdu ascēdentib9.
Et dci filij fr̄is pferūt̄ illis fr̄ib9 defū-
cti qui sūt ex vno tm̄ pente diūcti de-
fūcto. C. de legit. hē. Auten. cessante.
Post fr̄es ex vtroq3 pente 7 eo2 filios
admittunt̄ fr̄es so2o2es 7 eo2 filij qui
sūt ex vno latē tm̄. Et isti etiā frat2 fi
lij pferūt̄ patruis defūcti 7 alijs sibi9
Post fr̄es 7 frat2 filios admittūt̄ qui
sunt gradu pximio2es. Et si pates sūt
piter admittūt̄. C. de legit. hē. Auten.
post fr̄es. Et extēdit̄ oputatio vsq3 ad
decimū ḡdū ut dcm̄ ē s. hēditas. §. 3°.
A. Et ibi de h latius in additiōe. Et ī
hac successiōe collateraliū simil't cessat
omnis diīa sexus 7 emancipatōis ₣m
Hosti. 7 ī sū. eo. ti. q. ii9. vbi etiā dicit̄
Hic tn̄ hūc o2dinē serua. vt in reb9 mr̄
nis soli vterini vocent̄. In reb9 vo pr̄
nis soli osanguinei. In alijs vo cōit̄ vo
cabūt̄. Sz h pōt ītelligi cū agat̄ de suc-
cedendo pr̄i ul' mr̄i. Si aūt agat̄ de suc
cessione frat2 ad īuicē. tenendū vr̄ qd
dictū ē p iura allegata. B

Utrū nāles filij succedāt pr̄i ab ītesta
to. R̄. Si legitimi n̄ supsūt. nec legitīa
diux. tūc nales ab ītestato succedunt
ī duab9 vncijs. ita tn̄ q̄ si mr̄ supetest

virilis ei portio de ipis det᷑. Qui vͦo sūt
ex dānato coitu ab oī prorsus bn̄ficio
excludūtur. ut. C. de nā. libe. Auten. li
cet. A. Ibi dr̄. Licet pr̄i sine legitima
prole seu pente cui reliqui ncc̄e ē dece
denti nālibꝫ libis totā subam uł inter
viuos largiri. uel testamēto reliquere.
Q᷑ si pentes dūtaxat ei supsint. legiti
ma pte pentibꝫ relicta reliquū int̄ nā
les distribui pmitti᷑. Ab ītestato vͦo.
cū desit soboles ciuilis. nec supsit diūx
legitima. si nāles extant ex ɔcubina q̄
sola fuerit ⁊ īdubitato affectu ɔiūcta
ī duas pr̄ne sube vncias succedāt int̄
eos si supest virilis portio det᷑. Hꝰmōi
enī nāles filios etiā pasci boni viri ar
bitrio ncc̄e ē. Vel si legitimi extāt ⁊ suc
cedūt. vel ɔiuge viua qlibet alij sūt he
redes. Hij gͦ ⁊ pentibꝫ parē p̄stant si
opus sit pietatē. Sꝫ q ex dānato sunt
coitu oī prorsus bn̄ficio excludā᷑. B
De hꝰmōi nālibꝫ ⁊ etiā spurijs vide s̄
filius. §. 4°. et 5°. Et hec de successiōibꝫ
sufficiāt licꝫ ī multis locis alie ɔsuetu
dines habeant᷑.

Sed qd de ɔsuetudine aliqꝝ terraꝝ
ꝙ mortuo al ͦ] sine filijs dn̄s terre to
tū accipit? R̸° ꝺm Hosti. Dico talē cō
suetudinē obseruandā si p̄scripta sit.
pōt. n. dn̄s allegare ꝙ ab īitio h̄ pactū
fuerit. qa t̄ra sua erat. A. Et ad h̄ pbā
dū inducit ɔsuetudinē q̄ est optīa le
gū ⁊ dubioꝝ int̄pres. ex̄ de ɔsue. cū di
lectus. ꝺm eūdē Hosti. ⁊ ī sū. eo. ti. q.
izi. B. Leuid. 25°. Terra nō vende᷑
ī ppetuū. quia mea ē. ⁊ vos aduene ⁊
coloni mei estis.

Suffragiū de
functoꝝ. Vtrū suffragia facta
p defūctis ꝓsint exn̄tibꝫ ī purgatorio
hēs s̄. purgatoriū. §. fi.

Vtrū suffragia facta p mīstros ma
los ꝓsint defūctis. R̸° ꝺm Tho. ⁊ Pe.
in 4°. dis. 45. Suffragia p malū mīstꝝ
fiūt tripliciᷓ. p̄. s. velut p actorē. sicut
qn̄ fiūt ex ꝓprio motu. ⁊ sic nō ꝓsunt
nisi forte ex ɔn̄ti ⁊ p accn̄s. inq̄tū per
elyam mali hoīs paupes excitati orāt
ꝓ defūctis. 2° possūt fieri p malum ut
ministrū publicū dei ⁊ totius ecclesie
sicut sacerdos q celebrat missaꝫ uel exe
quias mortuoꝝ ī ecclesia. Et qa ille in
telligi᷑ facē sub cuiꝰ noīe siue cuiꝰ vice
fit. ut patet p Dyonisiuꝫ. 13°. c. celestis
Ierarch. Inde ē ꝙ suffragia talis sacerdo
tis q̄uis sit peccator ꝓsunt defūctis. 3°
pn̄t fieri p malū vt mīstrū p̄uatū. s. p̄
uate psone ꝺ mādato eiusdē. s. exn̄tis
ī caritate. siue sit defūctus siue viuus.
⁊ talia ꝓsūt. sicut cū seruꝰ in pctō exn̄s
q ꝺcūq; opus misericordie facit ex p̄ce
pto dn̄i caritatē hn̄tis. A. Hoc veruꝫ
nisi qs sciret malitiā mīstri. ⁊ ncc̄itate
nō vrgēte faceret eū in suo ordine mi
nistrare. qa tūc īuolueret᷑ in eadē pdi
tione cū eo. ut s̄. ordinatus p̄. §. 2°. Et
idē qd ī h̄. §. nō. ī sū. li° 3°. ti. 34. q. 165.
B. Magͭ tn̄ ꝓdessent si etiā ministri ī
caritate eēnt. qa tūc illa opa eēnt me
ritoria ex duabꝫ ptibus. Et ꝺ ista mā
vide s̄. missa. §. 7°.

Vtrꝝ suffragia facta p defūctis ꝓsint
etiā faciēti. R̸° ꝺm Tho. vbi s̄. Opꝰ suf
fragij qd ꝓ alto fit pōt ɔsiderari dupl̄r
Vno mō ut ē expiatiuū pene p moduꝫ
cuiusdā recōpēsatiōis. ⁊ h̄ mō opꝰ suf
fragij reputa᷑ q̄si eius ꝓ quo fit. ⁊ ita
absoluit eum a debito pene sue. ꝙ nō
absoluit facientē a debito pene ꝓprie.
Alio mō pōt ɔsiderari inq̄tū ē merito
riū vite etne. qd hꝫ inq̄tū ꝓcedit ex ra
dice caritatis. ⁊ ꝺm h̄ nō solū ꝓdest ei
ꝓ q̄ fit. ꝟ etiā faciēti magis. vn̄ in p̄s.

Orõ mea in sinu meo ꝯuertet᷑. Et Io.
Damascenus ĩ ſmone de his q in fide
moriunt᷑. dĩc. Quicũqꝫ pro ꝓximi salu
te agoniçat. primũ sibi ꝓdest. deinde
ꝓximo. A. Id in sũ. eo. ti. q. 166. B

¶ Quibꝫ suffragiis iuuãt᷑ aĩe defũcto
rũ? Rñ° ſm Greg. Aĩe defũctoꝝ q̃tuor
modis absoluũt᷑. Aut oblatiõibꝫ sacer
dotũ. Aut p̃cibꝫ scõꝝ. Aut caroꝝ elẽis.
Aut ieiuniis cognotoꝝ. 13. q. 2. nõ ex
timemꝰ. ⁊ c. aĩe. Quos mõs distĩguit
Ray. dicens sic. Suffragia q̃dẽ ꝓsunt
defũctis ad absolutionẽ pene. A. nõ
ad p̃miũ vite etñe. ut ĩ sũ. eo. ti. q. 167
B. a qua pñt absolui q̃tuor moodis. p̊
mõ p intcessionẽ ĩpius capitis. s. xp̃i.
⁊ sic iuuant᷑ p oblationem altaris. 2°
p intcessionẽ quasi p̃uatã mẽbroꝝ. i.
p orõnes scõrũ. 3° mõ p modũ redẽpti
onis pene. s. p elẽ yaꝝ largitionẽ. 4° p
modũ solutiõis pene. s p ieiunioꝝ af‑
flictionẽ. Et ad dcõs q̃tuor mõs oẽs
alii reducunt᷑. A. Id in dcã. q. 167. B

¶ Que suffragia sint meliora? Rñ° ſm
Ray. Quia melius est opus caritatis
qd dirigit᷑ ĩ deũ q̃ꝫ qd in hoĩeꝫ. iõ duo
p̃mi mõi q̃a in deũ dirigunt᷑ meliores
sunt q̃ꝫ duo vltimi. nisi p accidẽs. in‑
q̃ꝫtũ. s. elẽya ĩpetrat scõꝝ orõnes. Quia
v̊o meliꝰ ẽ opus caritat cõis q̃ꝫ p̃uate
⁊ spũalis. iõ meliꝰ ẽ suffragiũ sacri alta‑
ris q̃ꝫ orõnis. A. Et etiã q̃a ĩ sacro est
ĩpe xp̃s. ⁊ eius in ĩpo repñtat᷑ passio q̃
nil ẽ efficaciꝰ ad remissionẽ ⁊ grãꝫ. de
ꝯse. dis. 2. c. qd sit. B. ⁊ iteꝝ q̃a bonũ
quãto cõius tãto melius. iõ elẽya meli‑
or ẽ ieiunio. A. Id ĩ dcã. q. 167. B

¶ Utrũ missa p defũctis eq̃lit᷑ valeat
defũcto sicut alia. Rñ° ſm Tho. ĩ 4°. dis.
45. In officio misse nõ solũ ẽ sacrificiũ
ſ3 etiã sũt orõnes. ⁊ iõ suffragiũ misse
ꝯtinet duo de p̃dictis. s. orõneꝫ ⁊ sacri
ficiũ. Q̃ꝫtũ g̊ ex pte sacrificii oblati mis
sa de q̊cũqꝫ dicat᷑ eq̃lit᷑ ꝓdest defuncto
⁊ h̊ ẽ p̃cipuũ qd fit ĩ missa. Sed ex pte
orõnũ magis ꝓdest illa in q̃ sũt orõnes
oẽs ad h̊ determinate. S3 tñ iste ꝓfectus
recõpensari p̃ot p maiorẽ deuotiõem
uel eiꝰ q dicit missam uel eiꝰ q facit di‑
ci. ul' iteꝝ p deuotionẽ siue intcessionẽ
scĩ cuiꝰ suffragiũ ĩplorat᷑. De mã misse
hẽs s̃. missa. A. Con. Pe. ut in dicta
q. 167. B

¶ Quibꝫ defũctis ꝓsint suffragia? Rñ°
ſm Tho. ⁊ Pe. vbi s̃. Illis solũ ꝓdesse
pñt qui sũt ĩ purgatorio. Nã ut dicit
Pe. ad h̊ ut aliq̊s defũctus iuuet᷑. duo
req̊rũt᷑ ex pte ĩpius. Unũ ẽ indigẽtia.
⁊ iõ nõ ꝓsũt btĩs. Alterũ ẽ ꝯditionale
meritũ. s. ut h̊ meruerĩt sibi ꝓdesse ut
dicit Augꝰ. Et iõ nõ ꝓsunt dãnatis in
ĩ inferno. Utrũqꝫ v̊o in his ẽ qui sũt in
purgatorio idcirco ꝓsũt illis. Et sic lo‑
q̊tur illa auctoritas Aug. ĩ enchiridiõ
13. q. 2. tẽpus. Et de materia purgato‑
rii hẽs. s̃. purgatorium. A. Hec vera
sũt. l3 aliq̊ dixerĩt q̃ꝫ ꝓsũt etiã exñtibꝫ
ĩ inferno ad aliq̊lẽ mitigationẽ. ſ3 hec
coĩter nõ tenet᷑. ut ĩ sũ. eo. ti. q. 167.
vbi h̊ plene notant᷑. B

¶ Utrũ suffragia spũalit᷑ p aliq̊ facta eq̃
ꝓsint aliis. Rñ° ſm Pe. ⁊ Tho. in 4°. dis.
45. Cũ suffragiũ sit virtutis finite. ⁊
detiuet᷑ p intentionẽ faciẽtis q̊ volue
rit. valet ei p q̊ fit q̃ꝫtũ ad libationeꝫ a
pena. tñ q̃ꝫtũ ad ꝯg̃tulationẽ ⁊ ĩterio‑
rẽ ꝯsolationẽ ſm q̃ꝫ vnus ĩ caritate exi
stens de bonis altius gaudet. sic valet
oĩbꝫ in caritate exñtibꝫ. ⁊ plus ei q in
maiori caritate ẽ. A. Et h̊ ẽ cõis sñĩa
l3 aliq̊ ꝯtrariũ dixerĩt. s. q̃ꝫ dcã suffra‑
gia l3 sint facta spũalit᷑ p aliq̊. eq̃ prosũt
oĩbꝫ q sũt eiusdẽ meriti. q̊ ad vtilitatẽ
⁊ libationẽ. ſ3 nõ q̊ ad honorẽ. ut ĩ sũ.

eo.ti.q.169. B
Utrum suffragia facta pro multis equaliter
prosint singulis. R° secundum Tho. 7 pe. ubi s
Si valor suffragiorum consideretur secundum quod va
lent ex virtute caritatis. sic tantum prosunt sin-
gulis ac si pro uno tantum fierent. quia caritas
non minuitur si distribuatur affectus in multos
immo magis augetur. Et similiter etiam gaudium
ex caritate procedens quanto pluribus est com-
tanto fit maius. ut dicit Aug9. i li° confessio-
num. 7 sic quantum ad congratulationem potest intelli
gi. de con.dis.5. non mediocriter. Si autem
consideretur valor suffragiorum inquantum sunt
satisfactiones quedam per intentionem facientis
translate in mortuos sic magis valent ei pro
quo specialiter fiunt. Sic. n. effectus suffra
gii dividitur ex divina iusticia inter eos pro
quibus fiunt. A . Idi in sum. eo.ti.q.170. B

Superbia utrum sit
peccatum
mortale. R° secundum Tho. scda scde
q.162. Superbia consistit in hoc quod aliquis extol
lit se super id quod est sibi prefixum a divina re-
gula. contra quod apostolus dicit. 2. Cor. x°. Nos
autem non in immensum gloriamur. sed secundum mensuram
quam mensus est nobis deus. Et ideo dicitur Eccl. x°.
Initium superbie hominis est apostatare a deo.
In hoc. n. radix superbie consideratur quod homo ali
qualiter non subditur deo 7 regule ipsius. Hoc
ipsum autem quod est non subiici deo habet rationem
peccati mortalis. Unde superbia secundum genus suum
est mortale. Sicut tamen in aliis que ex suo ge
nere sunt peccata mortalia. puta in fornica-
tione 7 adulterio sunt aliqui motus qui sunt
peccata venialia propter eorum imperfectionem. quia
s. preveniunt iudicium rationis. 7 sunt preter eius
consensum. Ita etiam circa superbiam accidit quod
aliqui motus superbie sunt peccata venialia
dum eis homo non consentit. De superbia ornatus
s. ornatus. Et de vestibus. i: vestis. A
Pro meliori huius materie declaratione primo
videndum est quid sit superbia. 2° de eius spe

ciebus. 3° utrum sit mortale. Ad primum di-
cendum secundum Tho. scda scde. q.162. arti.
5°. quod superbia est quedam extollentia per quam quis
se extollit super id quod est ei prefixum a divina
regula. Hec diffinitio obscura est. quia
multum generalis. sed per alias particulariores
dilucidabitur. Unde sciendum quod a divina regu
la plura nobis prefixa sunt 7 ordinata. quorum
primum est obedientia dei 7 hominum. Dei. ut patet primo
Reg. 15. ibi. Numquid vult dominus holocau-
sta aut victimas etc. Hominum. ut Math.
18°. Si ecclesiam non audierit sit tibi sicut
ethnicus 7 publicanus. Et Ro. 13°. Omnis
anima potestatibus sublimioribus subdita sit etc.
Et huic obedientie contrariatur complacentia proprie vo
luntatis. Ideo in ea est vitium superbie. Numeri
15°. ibi. Anima que per superbiam aliquid commiserit
etc. Unde ut patet in sum. de vitiis. sic diffinitur
Superbia est amor proprie voluntatis. Secun
dum quod a divina regula homini prefigitur est ut non
appetat aliis preesse. ut patet Math. 23°. ibi.
Omnia opera sua faciunt ut videantur ab hominibus
etc. Desiderare ergo preesse proximo est contra divinam re
gulam. 7 ideo est superbia. Unde ab Aug°. in li°
de civi. dei. 7 in sum. de vitiis sic diffinitur.
Superbia est perverse celsitudinis appetitus
Quod clarius dicitur 2° sententiarum. dis. 42. in. c. ex
superbia. videlicet sic. Superbia est amor proprie ex
cellentie. Et iste amor est perversus ut dicit
Aug9. quia habet in se perversitatem contra divinam re
gulam ut premonstratum est. Et etiam quia ducit
hominem in omnem perversitatem. Nam mens po-
tentie avida neque abstinere novit a vetitis
neque gaudere concessis. neque pietati adhi-
bere consensum. 47. dis. virum. Tertium
quod a divina regula prefigitur homini est ut non se
extollat sive de se reputationem faciat.
nec apud deum nec apud proximum. nec
apud seipsum. Non apud deum quia non posse
mus tantum agere quod vel uni divino beneficio
puta creationis vel redemptionis valeremus
satisfacere. Et ideo Luc. 17°. dicitur. cum feceritis

oīa q̄ p̄cepta sūt vobis dicite serui īuti
les sumus. Nō apud ꝓximū.i.ut non
se illo reputet iustiorē. ⁊ idō n̄ debem⁹
nos etiā sup peccātē ꝓximū extollere
Al' occurreret nob̄ sicut phariseo dicē-
ti. Non sum velut hic publicanus. ex
quo a domino ꝯdemnatus e. Luc.18°.
Non apud seipsum.i. ut non seipsum
iustificet corde uel ore. Job.9°. Si iu-
stificare me voluero os meum condē-
nabit me. Dīna ḡ regula prefixit hōi.
ut nō se reputet. ꝯtra quā facit reputa
tor sui. ⁊ scd̄m hoc pōt sic diffiniri. Su
perbia est ꝓpria reputatio. Ad secun-
dū dicendū ꝙ in dicto.c. ex superbia.
2° sniaꝝ. dis.42.enumerāt'.4.spēs. Et
hoc idō quia ibi nō fit mētio nisi de su-
perbia intellectus. ⁊ de supbia mixta.
Supbia ītellectus subdiuidit' in tres.
⁊ supbia mixta ponitur ꝓ quarta spē.
Sed ut ex p̄cedenti. §. pōt colligi si spe
cies supbie singulariter numerēt' plu-
res sūt q̄ q̄tuor. Si vero generalit' pau
ciores. Idōq3 notandū ꝙ tres generales
sunt spēs superbie. videl3 supbia ītelle
ctus. affectus ⁊ mixta. Supbia intelle
ctus subdiuidit' in tres. ut in dcō.c. ex
supbia. Prima spēs est. quādo qs grāz
quā h3 reputat a se hr̄e.i. ex ꝓprio stu-
dio diligētia seu īgenio. Secūda qn̄ se
gratiā a deo hr̄e nō reputat. siue tpalez
siue spūalez. sed ex ꝓpriis meritis. Ter
tia ē qn̄ qs se iactat seu reputat gratiaz
habere quā nō habet. uel amplius q̄3
habeat. Supbia affectus distīguitur ī
duas. videl3 in affectū cōtumacie seu
volūtatis ꝓprie. ⁊ in affectū p̄sidentie
Quo ad pmū potest dici ꝙ supbia est
ꝯtumacia ꝯtra legitimā obiaz. Nūeri.
15°. ibi. Aīa q̄ p supbiā aliqd ꝯmiserit
⁊c. seu ꝙ supbia ē amor ꝓprie volūtad
ut in sū. de vitiis. Quo ad secundum
pōt dici ꝙ supbia est amor ꝓprie excel
lentie dcō.c. ex superbia. Et ē aduertē
dū. ꝙ hic amor reuerētie non solū ītel
ligit' cū quis querit honores. sed etiaz
quādo nō querit s3 oblatos suscipit ad
ꝓpriam gloriā ⁊ complacentiā. 8.q.1.
sciendū. ibi. Nā cū huiusmōi successus
p̄cipit ⁊c. Et in hoc piculu3 magnum
īminet etiā bonis. qui licet facilit' mū-
di honores cōtemnāt nō querēdo. tn̄
difficulter dū offerūt' nō delectant'. ut
dicit glo. Aug'. sup illud.1.ad Thessal.
2°. Nō quasi hoībꝫ placētes ⁊c. Sup-
bia mixta ē cū ceteris despectis singl'a-
riter quis vult videri. ut dcō.c. ex sup
bia. v3 cū qs lic3 reputet se grās a deo
hr̄e. ⁊ non ex ꝓpriis meritis. tn̄ gl'iat'
se singularē eē seu reputari desiderat
seu delectat'. Inq̄3tu3 enī se reputat ⁊
gloriat' singularē. pticipat de supbia
intellectus. ⁊ ꝓprie reputatiōis. Inq̄3-
tū vō delectat' seu amat reputari. ptici
pat de supbia affectus. Idō bn̄ spēs mi-
xta vocatur. de qua moral. 23°. c. 16°.
Greg⁹. ait. In hac arrogātie q̄rta specie
crebro hūanus aīus labit'. ut id qd̄ h3
habere se singularit' gl'iet' in q tn̄ dia-
bolice silitudini vicinus appropīquat
Ad tertiū dicendū. ꝙ aut supbia non
habet ꝯsensu3 deliberatū aut habet. p̊
casu ē veniale. ut est hic ptactū. In 2°
absq3 vllo dubio ē mortale. qa ꝯtrariatur
hūilitati sine q̄ nemo pōt saluari. ut p3
Math. ⁊ Luc. 18°. ⁊ nōt Nico. de lira
super p̊s.83. ⁊ Tho. scd̄a scd̄e. q.162.
arti.5°. īmo radix ⁊ mr̄ est oīu3 capita-
liū pctōꝝ. ut p3 p Greg'. moral.31°.c.38°.
Vn̄ ⁊ de pe. dis.2.c. pncipiū. ad fi. idez
Greg⁹. dicit. Cōsideret ho elatus quid
in terra mereat'. si prelatus angelus in
celo in terram ꝓsternitur.

Suspensus. ſm .xv.

ſuſpẽſus dicit̃ aliqs qñq; qdẽ quo ad ſe. ⁊ quo ad alios. quãdo .s. p ſnĩam canonis uel hoĩs ſuſpẽſus eſt. ⁊ talis tenet̃ abſtinere ab officio. ⁊ illi qui hoc ſciũt tenent̃ eũ vitare quo ad executionẽ officij. Si tñ occulte ſit ſuſpẽſus dicto mõ p ſnĩam canonis. ille qui h̃ ſcit ſi non poſſet eum vitare ſine ſcandalo credo q̃ nõ tenet̃. Suſpẽſus ṽo quo ad ſe tm̃ ille dicit̃ qui nõ ẽ phibitus abſtinere ab officio ⁊ huiuſmõi p ſnĩam canonis uel hoĩs. ſed p ſimplicem phibitionem iuris abſq; lata ſnĩa ſicut qlibet exñs ĩ pctõ mortali tenet̃ abſtinere a celebratiõe. Si tñ celebret non tenet̃ ſubditus eius eũ vitare. uel qcũq; ali⁹ etiã ſi ſciret ei⁹ pctm̃. Large q̊q; dicit̃ qs ſuſpenſus q̊ ad alios non quo ad ſe. ut clericus pegrin⁹ q pmittit̃ celebrare in occulto ⁊ ex deuotione ꝫ nõ in publico. ut s̃. pegrinus. 2°. §. 3°. A. Predictis con. Vl. ut ĩ ſũ. li° p̊. ti. p̊. q. 21. circa fi. Sed hodie circa p̃dicta ĩnouatio facta eſt aliq̃. ut s̃. clicus 3°. §. fi. in additione. B

¶ Quid ſi qs ſit ſuſpẽſus a põtificalibꝰ R°. ſm Hoſti. Etiã ſi celebret in pontificalibus non ẽ irregularis. qa põtificalia non ſunt de ſuba celebrationis. nec debemus aliquẽ iudicare irregularem niſi ĩueniatur exp̃ſſuꝫ. ar. de pe. diſ. i. pene. ⁊ ex̃ de ſen. exco. is. qui. in p̊n°. li° 6°. A. Con. Inno. ⁊ xv. duran. ut in ſũ. li° 3°. ti. 29. q. 5. ṽ. qd ſi aliqs. B

¶ Quid ſi qs ſuſpẽdit̃ ab ĩgreſſu eccleſie. uel ĩgreſſus eccl̃ie ſit ei intdictus? R°. Cum tali per dñs cenſeat̃ in ĩpa eccleſia diuinoꝝ celebratio intdicta. irregularis efficit̃ ſi cõtra intdictũ h⁹mõi diuinis ſe ſcienter ingerat in ſuo agẽs officio ſicut prius. Talis quoq; ſi hoc intdicto durante decedat. nõ debet ĩ eccleſia nec ĩ eccleſiaſtico cimiterio niſi penituerit ſepeliri. ex̃ de ſen. exco. is cui. li° 6°. Et de hoc s̃. interdictum. 4°. §. pl't.

¶ Vtꝝ ſuſpẽſio poſſit ſuſpẽdi p appellationẽ. R°. Sicut excoĩcatio. ſic ab officio uel ingreſſu eccleſie lata ſuſpẽſio per appellationem ſequentẽ mĩme ſuſpendit̃. ex̃ de ſen. exco. is cui. li° 6°.

¶ Vtꝝ ſuſpẽſus a pticipatiõe uel collatione ſacroꝝ. ſi ꝯfaciat ſit irregularis. R° ſm Inno. ⁊ Hoſti. Non. ex̃ de cle. exco. mi. ſi celebrat. Talia. n. non ſunt ordinis. quia ⁊ laici pticipãt ſacramẽtis ⁊ ꝯferunt ſacramẽta. A. Idẽ ĩ dcã q. 5. ṽ. quid ſi ſuſpendit̃. B

¶ Vtrũ ſuſpenſus a diuinis uel ab officijs ſeu a celebratione miſſe uel aliq̊ huiuſmõi. A. s. qd ꝓprie ptinet ad aliquẽ actũ ordinis ſm eundẽ Inno. ⁊ in dicto. ṽ. quid ſi ſuſpendit̃. B. ſit irregularis ſi ꝯtrafaciat. R° ſm Inno. Irregularis fit. Nã tales actus ſũt proprie actus ordinis. ex̃ de ſen. ⁊ re iudi. cũ eterni. li° 6°. xi. q. 3. ſi quis ep̃s dãnatur. ⁊ ſm xv. etiã ſi extra eccleſiã dicat horas officiãdo ꝑpl'm ſicut in exercitu ⁊ huiuſmõi. Sed ſi dicat cũ vno ſocio uel duobꝰ. nõ officiãdo in eccl'ia uel ĩ ꝑpl'o. lꝫ mortaliter peccet ſic coĩcando cũ alijs nõ cõtrahit tñ irregularitateꝫ Debet etiã abſtinere ab illis verbis q̃ a ſolis ſacerdotibꝰ dici ſolẽt. ut dñs vobiſcũ. Iterũ minus malũ faceret ſi ab alio etiã nõ ſacerdote faceret horas ĩcipere. Idẽ xv. duran. ĩ Spe. A. in ſũ. eo. ti. q. 6. q̃ incipit. Circa tertiũ. B

¶ Vtꝝ ſuſpenſus ab officio tm̃ poſſit pcipere ꝓuentus beneficioꝝ ſuoꝝ. R° ſm Inno. Nõ. extra de appel. paſtoral'.

Sed hoc intelligit Hosti. qn̄ ex graui cā suspēsus est. extra de pur. ca. inter sollicitudines. Secus si ex leui causa puta ppter ppli scandalū. uel infamiā solam nec diu steterit otumax. Idem Goff. A Idem ī sū. li° 3°. ti. 23. q. 81. Ubi 7 addit̄ ſm Hosti. Nō ꝙ quicūqꝫ est excoicat⁹ etiā ab officio 7 bn̄ficio est suspensus. ex̄ de appella. pastoralis. §. fi. sed non ouertit̄. Itē qcūqꝫ suspēsus est ab officio. videt̄ suspensus 7 a bn̄ficio. ar. ex̄ de cle. coniu. c. diuersis fallacijs. 7. c. quod a te. ꝫ nō ouertit̄. Item quicūqꝫ suspēsus ē a subdiaconali ordīe. suspēsus ītelligit̄ a diaconali 7 sacerdotali. sed nō couertit̄. ar. ex̄ de cor. viti. c. significauit. Melius facit. quia cui inter dicunt̄ minora. intelligunt̄ interdicta 7 maiora. ex̄ de sen. exco. cū illorū. Seqt̄ Et suspēsus a sacerdotalib⁹ suspensus est a pontificalib⁹ ꝫ non ouertit̄. quis etiā suspēsus a coll'one ordinū simpliciter. suspēsus ītelligat̄ a collatiōe diaconij 7 presbyterij. A collatione tamē subdiaconij 7 alioꝝ inferioꝝ ordinuꝫ nō videt̄ suspēsus. ut īnuit ex̄ de tēpo. or. dilectus filius. in fi. 7. c. lr̄as ad fi. Allata iura nō vident̄ hoc pbare. Nā c. dilectus nō declarat ꝙ p simplicem suspensionem ab ordinando intelligatur solū inhibita collatio psbyteratus 7 diaconatus. In. c. aūt litteras fuit facta pticularis suspensio ab his duob⁹ ordinib⁹. Seqt̄. Cui interdicit̄ ingressus eccl'ie interdicit̄ officiū intra ecclesiā nō ex̄. Ergo suspensus ab officio suo pōt ecclesiā intrare 7 diuinuꝫ officiū audire. dum tamen caueat ꝙ non officiet. Secus dicerē si esset suspensus simpl'r a diuinis. quia tunc nec officiare posset nec cum alijs audire. ꝫ Hosti.

Susurratio

Susurratio. Qui dicūtur susurrones? R° scdm Tho. scda scde. q. 74. Sicut dicit glo. super Ro. p̄. Susurrones dicunt̄ int̄ amicos discordiā seminantes. Detractores q alioꝝ bona negāt uel minuunt. Contumeliosi qui intendunt honorē auferre. Et d his duob⁹ s. detractio 7 s. otumelia. A. ubi de his etiā latius dicit̄. Et id qd hic nō. ī sū. li° 3°. ti. 33. q. 261. B

Sed quod hoꝝ est grauius? R° scdm Tho. scda scde. q. 74. Susurratio grauius ē. Nā tanto aliqd nocumentū grauius est q̄to bonū quod tollit̄ melius est. Melior est aūt amicitia q̄ fama q tollitur p detractionē. quia fama ad h maxime necessaria est. ut homo idoneus habeatur ad amicitiā. Itē amicitia ē melior q̄ honor. qui tollit̄ p otumeliā. sicut 7 amari est melius q̄ honorari. ſm phm 8° ethicoꝝ. Unde bn̄ dicit̄ Eccl. 6°. Amico fidei nulla est cōpatio Et Eccl. 5°. Denotatio pessima sup bilinguem. Susurratori aūt odiū inimicitia 7 cōtumelia. A. Idem in dicta q. 261. B

Tabellio

Tabellio est publica psona habens officiū scribēdi instrumenta ad faciendū fidem. A. Hoc dictum fuit glo. Ray. ut in sū. li° 2°. ti. 8. q. 4. B

Utꝝ clerici exercere possint officiuꝫ tabellionatus. R° ſm Ray. Clericis in sacris ordinib⁹ cōstitutis est penitus interdictū officiū tabellionatus. 7 si illud habeant. ad dimittendū sunt cōpellēdi p subtractionē bn̄ficij appellatione postposita. ex̄ ne cle. ul' mo. sicut Et idē credo si sūt in minorib⁹ 7 hēant sufficiētia bn̄ficia. ar. ex̄ de postu. clici

Sed ut addit Inno. si illi qui sũt in sacris instrumenta ɔficerent ante q̃ʒ eis interdiceret valerẽt. al' nõ. Et intelligit̃ ẽm Hosti. q̄ nõ valerẽt in secularibus negocijs. ut docet Rica p̄dicti. c. sicut sed in eccl'iasticis valerẽt. A . Idem in dicta. q. 4. B

¶ Utrũ episcopus possit in eccl'iasticis constituere clericum tabellioneʒ. R° ẽm Ray. Potest per totam suam diocesim. cui cura oĩuʒ est ɔmissa. io. q. i. regenda. xij. q. i. ep̄s. 7. c. precipimus Et si fecerit poterit ille vocari ad scribendũ acta ecclesiastica fori. Al' ubi tabellio nõ habet̃. due honeste persone subrogabunt̃. extra de pba. qm̃ cõtra falsam. Et sic intellige q̄ clerici possũt esse notarij pape. 5. q. i. quidã. Sed tñ ɔstitutus a papa poterit conficere instrumẽta vbiqʒ. Constitutus auteʒ ab ep̄o nõ habet ptãtem ex̃ diocesim illi⁹ qui ip̄m ɔstituit. ff. de iurі. om. iu. l. fi. Sed tñ si simpl'r ɔstitutus sit tabellio maxĩe ab ep̄o qui haberet sup̲ hoc p̀uilegiũ. p̄ot etiã iste vbiqʒ. A . Hosti. post p̄dicta subdit. Sed 7 dici p̄ot q̄ ex q̊ quis simplicit̃ ɔstitutus est tabellio ab illo qui habet hanc ptãtem. p̄ot vbiqʒ ɔficere instrumenta sicut p̄sbyter semel ordinatus vbiqʒ celebrat. ut in dcã. q. 4. B . Et nõ q̄ tabellio ecclesiasticus nõ debet ɔficere instr̃m in secularibus nec secularis in rebus pure ecclesiasticis. quia hoꝝ ɔuersatio nõ dʒ eẽ p̲mixta. z. q. 7. laicos. vnde notarij clerici in curijs p̀ncipũ ꝓhibent̃ eẽ scriptores. ex̃ ne cle. uel mo. sñiam. §. ne q̄sq̃. A . Ideʒ in dicta. q. 4. B

¶ Utrũ religiosi possint exercere officiũ tabellionatus. R° ẽm Io. an. super c. ut officiũ. de heretic. li° 6°. qui sic dic Per hãc l'ram bñ pʒ q̄ tabellio factus monachus nõ p̄ot exercẽ tabelliõatus officiũ ĩ alijs q̃ʒ ɔ hẽticos. ut dictũ ẽ s̃ hẽtic⁹ z°. §. 17°. q ĩcipit. in examĩatiõe. Et h̃ id pʒ ĩ q̃dã ex̃ua. Bonifacij octaui. de offi. or. ĩ decre. superioribꝫ. circa mediũ. Et id ꝓbat̃ olim p̲ decre. ex̃ ne cle. uel mo. sicut. C. de sacrosanc. ecc. l. añpl'r. 16. q. i. nouarũ. C. de epi. 7 cle. l. placet. Tñ sicut nõ xb. in spe. veťa instrumẽta ɔplebit. s̃ noua nõ assumet ff. fami. herc. l. alienationes. 7 extra de iudeis. iudei. cũ sil'ibꝫ.

Tallia siue exactio. siue collecta. siue questa. Utrũ dñi t̲pales possint iponere subditis suis siue exigere tallias. R° ẽm Ray. Illã p̄ot dñs iponẽ ul' exigere. de q̃ ɔuenerũt secũ uel añcessoribus suis bona fide 7 sine vlla coactiõe sicut solet fieri cã mansi uel ville qñ de nouo ɔcedũt̃. q̄ dat̃ aliqd uel ꝓmittit̃ census ãnuus 7 h⁹mõi. Oĩa g̊ h⁹mõi dũ tñ nõ sint pacta turpia uel ɔ deum licite exigũt̃. Nã q̄libet ĩ traditiõe rei sue p̄ot iponẽ legẽ quã vult. ex̃ de ɔdi. app. veꝝ. 18. q. z. eleutheri⁹. Nã 7 sciẽti 7 volẽti nõ ĩfert̃ dol⁹. C. d̃ trãsac. cuʒ donatiõis. 7 pacta custodiri debẽt. ex̃ de pac. antigon⁹. Quicqd g̊ subdit⁹ de h⁹mõi subtrahẽt furtũ facẽt. verũ tñ si ĩ instr̃o positũ ẽ ĩdiffinite q̄ soluent q̄stã ul' talliã. ĩtelligo q̄ dñs dʒ eã moderate petẽ ĩspecti ɔditiõibꝫ. ex̃ d̃ cẽsi. cũ apl's. ĩ fi. io. q. 3. c. vlti. Immo ẽm xb. si dicat̃ q̄ dñs possit iponẽ q̄stã ul' talliam ẽm bñplacitũ suũ. nihilomin⁹ moderanda ẽ ad arbitriũ boni viri. Si v̂o dñs vltra p̄dicta exigat coacte p̲ se ul' p̲ suos directe uel indirecte tenet̃ restituere. dis. 18. d̃ eulogijs. i. q. z. placuit 7. c. q̃ʒ pio. Et dicit̃ cogere indirecte. quando negat subditis iusticiã. ul' nõ

defendit eos ut sic aliqd extorqueat.
uel insinuari facit q vult aliqd habē.
Secus esset si reciperet aliquid sponte
oblatū nulla fraude adhibita. Itē sec⁹
est de his qui mere sunt serui. quia res
eorū sunt dñi. Peccat tn̄ dn̄s si nimis
grauat eos. sed non tenet̃ ad restituti-
onē. A. Hoc dictū de seruis fuit Vl.
qui etiam con. p̄dictis. quib⁹ etiā con.
Hosti. 7 Tho. Et addit Tho. in ep̄la ad
ducissam lothringie. q p̄ncipes terra-
rū a deo sunt instituti. nō quidem ut
ppria lucra querāt. sed ut cōem vtili-
tatem pp̄lis pcurent. Et iō īstituti sūt
eis reddit⁹ ut ex illis viuentes a spolia
tione abstinerēt. Unde in Ezech. 45°.
dicit̃. q principi erit possessio in isrl̃. 7
nō depplabunt̃ vltra pp̄lm meū princi
pes. B. De materia dicte. q. vide s̄.
dn̄s. §. 2°. Et ibi agit̃ de casibus ī qb⁹
dn̄s pōt a subditī exigere vltra ɔsuetū
¶ Quid de quibusdā dn̄is qui nihil
pcipiunt nisi tallias? R° sm Ray. Si
tallia est antiqua. 7 credit̃ pbabiliter
q ex causa iusta imposita fuerit. potest
exigi. ita tamen q ip̄e dn̄s īpleat si qd
ex illa cā implere debeat. Si vero ē no
ua 7 nescit̃ iusta causa. nō debet exigē
7 si recepit debet restituere. 14. q. 6. si
res. A. Con. Vl. ut ī sū. eo. ti. q. 36. B
¶ Qualiter sciri potest talliā ex iusta
causa fuisse īpositā? R° sm xb. Pōt h̄
sciri uel per instrumēta inde confecta
uel si ita seruata ē a tēpore a quo non
extat memoria. quia tunc presumitur
iusta causa. ar. 12. dis. illa. nisi violēta
sit p̄sumptio in ɔtrariū. sicut de p̄scri-
ptione dicitur s̄. p̄scriptio. §. 8°. A
ibi pz. 7 in. c. epm̄. de prescrip. li° 6°. q
p̄sumptio est regulariter. p allegante cur
sum tēporis cuius initij nō extat me-
moria. Qd verū est sm eundē xb. 7 in
sū. eo. ti. q. 38. nisi violenta sit p̄sūptō
in ɔtrarium. B
¶ Quid de qbusdā qui allegantes ɔsue
tudinē accipiunt a subditis de mobi-
libus qcquid volūt. 7 p̄cipue expoliāt
eos qn̄ suspicant̃ illos velle trāsire ad
aliū? R° scdm xb. Tales dn̄i peccant 7
tenent̃ ad restitutionē. ut tactū est in
§. 2°. nisi q si certum forsitan esset q a
p̄ncipio in cōcessione terre fuisset exp̄s
se impositum tale onus. tolerari posset
dū tn̄ vltra modū non grauāt eos nec
manētes nec recedentes. A. 7 dū tn̄
nō fuerit impositū p malitiam ul̃ frau
dem. sm eū. xb. Et p̄dictis con. Vl. 7
addit. Sed pbabile nō ē h⁹mōi ɔsue-
tudinē nimis seruilem inductā esse de
volūtate subditoꝝ. s p coactionē 7 vi
olentiā supioꝝ. Dicit tn̄ idē xb. q in
hoc 7 silib⁹ qui tolerant̃ ab ecclia p eo
q aliq̄ ibi pōt esse dubitatio d iure aut
de facto. nō credo simplicit̃ eē denegā
dam absolutionē. s faciēda ē cū q̄dam
tn̄ dubitatione 7 ptestatione sic. Ab-
soluo te de hoc inq̄ztū possū. sed timeo
uel credo q nō sufficit tibi ad salutem
nisi aliter te habueris in hoc casu. ut ī
sū. eo. ti. q. 39. B
¶ Utrū dn̄s possit vēdere baliuis 7 h⁹-
mōi tallias 7 officia ī subditos. R° sm
Tho. ī q̄dā ep̄la ad ducissā brabantie.
Ap̄ls dic sic. Multa licēt s nō oīa expe
diūt. Cū aūt baliuis 7 officialib⁹ vr̄is
nihil ɔmittatis nisi tpalis officij ptā-
tem. nō video q̄re nō liceat vobis ven
dere h⁹mōi officia dū talib⁹ vēdatis d
qbus possit p̄sumi q sint vtiles ad h⁹-
mōi officia exercēda. 7 nō tāto precio
vēdat̃ officiū ut recupare nō possint si-
ne grauamine subditoꝝ. Sed tn̄ talis vē
ditio oīo expediēs nō vr̄. primo quia
frequēter cōtingit q illi q eēnt magis

idonei ad huiusmodi officia sunt pauperes ut officium emere non possint. quoniam etiam si tales diuites sint. tamen quia boni sunt non ambiunt officia nec inhiant ad lucra. Sequitur ergo quod ut plurimum illi officia emunt qui sunt peiores et subditos vestros opprimentes. Unde magis expediens videtur ut bonos et idoneos ad officia vestra eligatis quos etiam inuitos si necesse fuerit ad suscipienda illa officia compellatis. quia per eorum bonitatem et industriam magis accrescet vobis et subditis vestris quam de predicta officiorum venditione acquirere valeatis. Et hoc consilium dedit Moysi cognatus suus. Prouide inquit de omni plebe viros sapientes et timentes deum et qui oderint auaritiam. et constitue eos tribunos et centuriones. quinquagenarios et decanos qui iudicent populum omni tempore. A. Idem in summa eo. ti. q. 40. Clarum est autem quod dicta officia regiminis vendi strictissime prohibentur et statutum est quod non eligantur ambitione uel pretio sed viri probate vite. et tales assumpti nihil debent pro officiis dare. Immo interesta debent iurare se pro huiusmodi officiis nihil dedisse uel postmodum numquam daturos per se uel interpositam personam titulo donationis venditionis uel quocumque alio velamento. Et ob hoc exceptis salariis nihil penitus tam in administratione positos quam post depositum officium pro aliquo prestito beneficio tempore administrationis quam gratuito meruerint. accepturos. Et si quis ausus fuerit prestita sacramenta negligere. non modo aduersus accipientem. sed etiam aduersus dantem accusandi cunctis tamquam crimen publicum conceditur facultas. quadruplici pena eum qui conuictus fuerit modis omnibus feriendo. C. ad. l. iuliam. repe. l. fi. B

Utrum liceat dominis recipere mutuum a talibus officiatis. ita quod satisfaciant sibi de officio. R° secundum Tho. in predicta epistola. Ad hoc videtur dicendum. quod si pacto mutuum dent ut officium recipiant absque dubio pactum est vsurarium. quia pro mutuo accipiunt officii potestatem. Unde in hoc datis eis occasionem peccandi. Et ipsi etiam tenentur resignare officio taliter acquisito. Si tamen officium gratis dederitis. et postmodum mutuum recepitis ab eis quod de officio recipe possent hoc absque omni peccato posset fieri. A. Idem in summa. eo. ti. q. 41. B

Utrum persone ecclesiastice debeant persoluere exactiones uel tallias. R° nullo modo nec licet laicis exigere ab eis etiam ratione possessionum suarum. domorum. aut prediorum extra de immu. ec. quia nonnulli. lib° 6°. A nisi predia fuissent per prius predictis exactionibus subiecta. tunc enim transeunt cum onere suo. ut s. emunitas ecclesie. §. 9°. Sed posito quod quis verus dominus est. et quod nihil penitus percipit quod vix credibile est. quia ad minus a subditis recipiat iusticias. et sequantur eum in exercitu in bello iusto. Si tamen ita verum sit quod nihil percipit. credo saluo meliori iudicio dicit Ray. quod debent aliquid inter se statuere quod dent sibi in signum subiectionis. ne aliter inutiliter videatur esse penes eum dominium rei sue at. optimum ad hoc. 18. q. 2. eleutherius. 7. i. q. 3. si quis obiecerit. Si autem dubitetur quid aut quantum illud debeat esse credo quod debent obseruare quod in vicinis villis uel castris uel prouinciis obseruatur. ita tamen quod illa villa non grauetur. Vel si diuerse sint consuetudines ea que minus soluit eligatur. extra de consue. cum dilectus in fi. extra de censi. ex parte. in fi. et. c. super eo. Et hoc totum intelligo. nisi ipse vel aliquis de ancessoribus suis vendiderit uel donauerit eis illud quod in subiectionis signum consueuit percipere. tunc. n. non potest aliquid petere. Con. Al. 7. Hosti. Et addit

Hosti. q̄ h̄ vera sūt. nisi ꝯ dñiū pscrip sissent libtatē. ut ī sū. eo. ti. q. 37. B Ad mā talliaꝝ pōt ɔpetere s̄. pedagiū

Temperantia.

Vide s̄. sobrietas. ⁊ etiam sup̄ ebrietas.

Testamētū p̄

coīr. Quis pōt facere testamētū? R̄o sm Goff. Quilibȝ pōt facere q nō ꝓhibetᷣ. Prohibetᷣ aūt p̄mo filiusfa milias. nisi de peculio castrēsi uel q̄si. ex̄ de sepul. licȝ li° 6°. Nec pōt relinq̄re aliqd ꝓ aīa sua sine p̄ris assensu. Sȝ bñ pōt eligē sepulturā si sup̄ pubtatē sit. ut hr̄ s̄. sepultura 2°. §. 3°. A . Hoc etiā dr̄ ī dcō. c. h̄. B . Itē ꝓhibetᷣ ipubes. Itē seru⁹. Itē furiosus nō hn̄s lucidū intuallū. Itē ꝓdigus cui ē admīstratō bonoꝝ intdicta. Itē mutus q nihil loq̄tur. Surdus q oīno nihil audit. ut ī Insti. qbꝫ nō ē p. fa. testa. ꝑ totū. A. Et ibi pȝ q̄ testm̄ nō vitiatᷣ si intdictū admīstratiōis bonoꝝ uel supdcē infirmitates p⁹ eius ɔfectionē aduenerint ⁊ q̄ si surdi ⁊ muti fuerit lr̄ati. p̄nt testari. ut ibidē in. §. sepe. B . Cec⁹ aūt pōt cū solēnitate q̄ hr̄. C. q po. fa. testa. l. hac ɔsultissima. A . Et ibi req̄rāt q hn̄t sup h̄ cōsulere. B . Itē ⁊ illi q pro p̄ riis renūciauerūt ⁊ nihil hn̄t. ut igresi monasteria. in Auten. de mona. §. illud. C. de sacrosanc. ecc. Auten. īgressi 19. q. 3. qa īgrediēribꝫ. Sed si qs filios hn̄s monasteriū ingrediatᷣ nullo ɔdito testamēto pmittitᷣ ei diuidē cū filiis ⁊ intᷣ eos pticipare. vt in Auten. ꝺ san. epi. §. si q̄ mulier. 18. q. 3. si q̄ mulier. A Ibi dr̄ q̄ si hn̄s liberos īgrediatᷣ religionē añq̄ꝫ de rebꝫ suis intᷣ eos disponat liceat ei p⁹ea intᷣ eos diuidē legitia nulla diminuta. ⁊ qꝺ eis nō dederit monasterio ɔpetet. Sed si oēm sub̄am inter filios diuidē voluerit ꝓ ꝓpa sua psona filiis cōnumerata vnā sibi ptē oībus mōis retineat. q̄ debeat iuri monasterii ɔpetē. Si vō in monasterio moriatᷣ anteq̄ꝫ intᷣ filios legitiēs diuidat. legimā ptē sibi pcipiāt. Reliq̄ vō sub̄e ps monasterio ɔpetat. B . Pōt etiā facē testm̄ qñcūq̄ꝫ añ ꝓfessionē. cū ad sclm reuerti possit. ex̄ de regu. statuim⁹. A Idē ī sū. li° 2°. ti. 5. q. 101. sm Hosti. B Vtꝝ aūt clicus possit facē. testm̄. hēs s̄ clericus. 4°. §. 2°. Heremite q̄q̄ꝫ si nō renūciauerūt ꝓpriis. nec se alicui eccle sie tradiderunt vitā mutādo. testari p̄nt. al̄ nō. 19. q. 3. §. ecōtra paul⁹. A Idē in sū. eo. ti. q. 102. sm Hosti. B Itē testamēta publicoꝝ vsuratioꝝ sūt irrita ipo iure. ex̄ de usur. q̄q̄ꝫ. li° 6°. A vbi pȝ q̄ h̄ ē veꝝ nisi pus fecerit cautionē seu satisfactionē sm formā ibi traditam. B

¶ Vtꝝ religiosus ī epm ꝓmotus possit testamentū facē. R̄o. sm Tho. scda scde. q. 185. Nullo mō pōt. qa sola dispēsatio reꝝ eccl'iasticaꝝ ei ɔmittitᷣ. que morte finitᷣ ex q̄ testm̄ incipit valere. Si tñ ex concessione pape testm̄ faciat nō itelligitᷣ ꝺ ꝓpo testm̄ facē. ſ aplī ca auctoritate intelligitᷣ ampliata ptās sue dispēsationis. ut possit valere post mortē. A . Idē ī sū. eo. ti. q. 103. B

¶ Quid si qs aliquē testari ꝓhibuerit R̄o. Ab eius erit hēditate repellēd⁹. ut C. si qs ali. testa. ꝓhi. l. 2.

¶ Quot testes oȝ q̄ sint in testamēto R̄o. Regulariter sm leges septē testes requiruntur. in Insti. eo. §. fi. ⁊. C. eo. l. hac consultissima. Hoc tamen fallit. quia quandoq̄ꝫ valet sine teste. ut si miles in bello scribat ⁊ moriatur.

C. de mili. testa. l. milites. A. Ibi p3 q3 h locū h3 ī testō ɔfecto tpe q̄ in militia morit̄ vulnerat⁹. siue scripserit in clypeo. siue in terra. siue vbicunq3. B Qn̄q3 sufficit vnus ut si fiat cora3 impatore. C. eo. l. oīu3. A. Et ibi p3 q3 iste testū ē ipe īpator cū fuerit supplicatū, p istituēdo heredē aliquā certā psonā. B. Qn̄q3 duo ut int̄ filios. C. eo. l. hac ɔsultissima. §. ex ipfecto. Vl si ī territorio. A. i. nō ī militia tēpore q̄ morit̄. B. teste similes. ff. d mili. testa. l. lutius. Silr etiā ī hijs q̄ sūt ad pias cās. ex eo. cū esses. 7 c. relatum. Qn̄q3 tres ul' q̄tuor ut ex spāli puilegio. C. eo. l. si nō spāli. 7 l. si vn⁹. A Et his legib3 p3 q3 istud puilegiū non magis artat̄ ad hūc numerū triū uel q̄tuor. q3 ad aliū. B. Qn̄q3 qnq3 v3 in testamēto rustici. C. eo. l. fi. A. Ibi p3 q3 h obtinet qn̄ testm̄ fit ī loco vbi septē testes hērī non pn̄t. B. Qn̄q3 etiā octo reqrūt̄. ut qn̄ testator vult testari ī scriptis. 7 nescit lr̄as. ut ī dicta l. hac ɔsultissima. Aduertendū q3 p̄dicta solēnitas testiū abrogata vr̄ p ius canonicum ac etiā dīnu3 p qd̄ duo uel tres fidedigni testes sufficere videtur fm̄ Io. Hosti. 7 glo. Ray. ut in sū. eo. ti. q. 104. Et de h latius dictū ē s. ecclesia p̄. §. 5°. in additiōe. B

Quid si testator non vult q3 testes sciāt tenorē testamēti sui? Re°. Pōt facere testamētū qd̄ dr̄ ī scriptis. i. q3 ipe pmo testm̄ ɔscribat. uel etiā scribi faciat. 7 postea chartā clausa3 repn̄tet testib3 dicēs. Hoc ē testm̄ meū. rogo q3 sigilletis 7 subscribatis vos. C. eo. l. hac ɔsultissima. S3 tn̄ p hūc modū facē testamentū nō ē tutū. qa multas obfuātias reqrit q̄ frequent̄ cū nō seruēt̄ o3 q3 nō valeat testm̄. meli⁹ est q3 fiat sine scriptis. s. qn̄ scribit̄ p notariū tm̄. B

Quib3 vbis debeat fieri testm̄? Re°. Nō refert si dicat. Petrū heredē īstituo vel volūtatē meā eius dispōni cōmitto. qa nō vr̄ decedere ītestatus. ex eo. cū tibi. Nec curādū ē de verb testatoris. dūmō sint talia p q̄ de volūtate ɔstet. C. eo. l. fi. A. Id in sū. eo. ti. q. 106. fm̄ Hosti. q etiā dicit q3 ob hāc ca3 error nois nō nocet. ut ibi. B

Vtr3 in 2° testō oporteat fieri mētionē de p̄. Re°. ut nō. 18. dist. qm̄. A in glo. B. dicendū q3 nō o3 nisi ī duob3 casib3. Vnus si factū sit testamētu3 int̄ liberos. C. eo. l. hac ɔsultissima. §. ex īpfecto. 7 Auten. ibi posita. hec int̄ liberos. Ali⁹ si testator ipe legē sibi īposuit. puta si in p̄ori testō dixit. si fecero aliud testamentū nō valeat. uel nō valeat nisi dixero pr̄ nr̄ 7c. tūc. n. faciendo secundū. o3 q3 faciat mētionē de p̄. ut. ff. de le. 3°. l. si qs. in pn̄. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 108. B. Q3 si qs velit cassare testm̄ pmū 7 nō facē secundū. non pōt nisi iam post conditū pmu3 sit lapsum decenniū. 7 corā trib3 testib3 dixerit nolle valere primū. A. Idē etiam si h dixerit int̄ acta. ut ī. l. q̄ seq̄t. B C. eo. l. sancim⁹. A. De hac solēnitate dicendū sicut dcm̄ est s̄. i. §. Quot testes. B

Qualiter confirmet̄ testm̄? Re°. Per mortē testatoris. ut habet̄ Heb. 9°. S3 ante mortem qn̄q3 mutari. potest etia3 si pacto cōuenerit ne mutet̄. C. d pac. l. pactū qd̄ dotali. A. Idem in sū. eo. ti. q. 109. B

Testamētu 2°

q̄tū ad īstitutiōe3 heredis 7 substitutionē. In testamēto tenet̄ qlibet instituere sibi hēdem aliquem ul'

aliq̃ꝺ collegiū. ⁊ hꝰmōi. Sine ĩstituti-one heredis non eēt factum testm̄. ut C. eo. l. iubemꝰ. §. ꝙ si nō fuerit. Et si qdē testator hēat descēdentes uel ascē-dētes. illos tenet̃ heredes institueē sal-tem in eoꝝ legitima. C. de ĩoffi. testa. Auten. nouissima. de qua hēs ş. legiti-ma. A. Ibi solū dr̃ de legitima descen-dētiū. Legitīa vō ascēdentiū cū nō sit ĩnouata vr̃ q̃rta ps. ut ĩ Insti. ꝺ ĩoffi. testa. §. fi. Nā ⁊ ĩpi possūt agē ꝯ testm̄ filioꝝ. ut pꝫ eo. ti. ĩ pn̄. ⁊ h̄ nisi testator aliq̃d ocīs descēdentibꝫ seu ascēdētibꝫ ĩ testō reliq̃rit. tūc. n. nō rūpit̃ testm̄ ꝫ suppletur qꝺ minus fuerit legitīa. C. ꝺ inoffi. testa. l. oĩ mō. cū sequentibꝫ. ⁊ sic nō tenet̃ testator eos p̄cise ĩstituere B. Q. si nec descēdentes nec ascēden-tes hēat tūc ſm leges pōt ĩstituere ali-os q̊scūq3. A. Si tn̄ ĩstitueret ĩfames aut turpes psonas. tūc frēs uel sorores pn̄t rūpe testm̄. ⁊ sibi totā accipere he-reditatē. C. de inoffi. testa. l. frēs. ⁊ in Insti. de ĩoffi. testa. §. soror. B. Tn̄ ut ait Tho. in q̃dā qōne ꝺ q̊libet. si ppĩq̃ indigerēt illa hereditate ĩdigētia ma-nifesta. tūc tenet̃ eis hēditatē dimittē nisi eēnt mali ⁊ hꝰmōi bonis ĩdigni. Et dico tenet̃ ex debito honoris penta-lis. qa cū p̄cipitur honorare prem ⁊ matrē. p̄cipitur etiā honorare pentelā ĩ his que ad pentelā' ptinēt. Si autẽ nō ĩdigerēt māifeste. pōt libere ĩ alios refūdere dicēte saluatore. Da paupibꝫ ⁊ seq̃re me. A. Iꝺ ĩ sū. libº 2º. ti. 5. q. 98. ubi ⁊ additur. Secꝰ tn̄ ē in q̃busdā terris ꝺ iure ꝯsuetudinali. In q̃busdā n. terris testator pōt ex iure patrie cui-cūq3 vult rē suā dare uel vēdere. Ali-cubi succedit vnus. s. pmogenitꝰ. Ali-cubi vltimo genitꝰ. Alicubi oēs p di-uisionē. Igitur si cōsuetudo q̃ iuri eq-ualet dat alicui licētiā liberā aut alte-ri ꝯferēdi vel totā uel ptē hēditatis. nō p̄iudicat alicui faciēdo qꝺ potest ꝺ iure. Nō tn̄ ꝯsuetudines ĩrrōnabiles etiam circa hoc reprbari. Vn̄ Inno. 4ꝰ. scribēs ad quosdā epos theutonie rep-bat ꝯsuetudinē uel statutū super h̊. ꝙ nullus possit ĩ vltima volūtate legare eccl'ijs uel alijs pijs locis aut q̃buscūq3 psonis plꝰ q̃3 q̃nq3 solidos vsualis mo-nete. ⁊ p̄cipit hꝰmōi statuta denūciari penitus nō tenere. B

Nūq̃d testator pōt substituē aliū3 heredē q̃ debeat succedē pmo heredi? Rꝫº. Si testator hēat filios ĩpubēs pōt eis substituere q̊scūq3 velit. qui succe-dent eis si nō venerint ad pubtatem. vt. C. de impu. ⁊ alijs substi. l. si testō A. Et ibi pꝫ ꝙ talit̃ substitutꝰ dicitur directꝰ heres. ⁊ sic totā capit hēditatē sine aliq̃ dīnutiōe. B. Si vō venerīt ad pubtatē. pōt eis substituē si moriāt̃ sine liberis. A. Idem etiā si moriāt̃ cū liberis. C. de ĩpu. ⁊ alijs substi. l. he-res. ⁊ l. se. Debet tn̄ salua eē eius legi-tima. ut seq̃tur. B. Et ĩtelligitur sub-stitutio deducta legitima filioꝝ ⁊ de-ducta q̃rta totiꝰ q̃ dr̃ trebellianica. quā deducit q̃libet ĩstitutꝰ heres cui alius substituitur. A. s. vulgarit̃ ⁊ pꝰ pub-tatē ĩstituti. uel etiā cū accipit hēdita-tē3 p fideicomissū ab ĩstituto hēde. q̃ a testatore grauatus ē hereditatē alti restituere. ut in. c. Raynutiꝰ. de q̊. ĩ. B ut extra de testa. Raynutius. Et ꝺ hac materia ista sufficiant. ⁊ que dicta sūt ş. hereditas.

Testamētū 3º

Q̃tū ad executionē. Vtꝝ testa-tor possit heredibꝫ suis p testm̄ penā3 ĩponere si nō paruerīt voluntati sue.

R°. Sic. ut in Insti. de le. §. pene. dum tñ qđ testator pcipit non sit turpe uel inhonestum. ff. de con. insti. quidaȝ. A. Et id haber ĩ dcõ. §. pene. ad fi. B

Per quẽ cogetur hẽs testm̃ siue uolũ tatẽ defũcti adĩplere? R°. Hẽdes infra annũ cogendi sũt p epm̃ adĩplere. ⁊ si neglexerit tunc ĩpemet eps exeqr. ex eo. nos qdẽ. ⁊ .c. si hẽdes. A. vbi dr Si hẽdes iussa testatoris nõ adĩpleuerint. ab epo loci illius oĩs res q̃ eis relicta est canonice interdicatur cũ fructibꝫ ⁊ ceteris emolumẽtis. ut vota defuncti impleãtur. Et de tmino ãni ⁊ ꝙ eps p se exeqtur. hẽr ĩ dcõ. c. nos. ⁊ ĩcipit iste ãnus a tpe ãmonitiõis. fm Hosti. ⁊ in sũ. li° 2°. ti. 5. q. cxi. B. Nec obstat si forte testator interdixerit ne eps se ĩtromitteret. ex eo. tua. A. Idẽ in dcã. q. cxi. fm Hosti. ⁊ eo. ti. q. 97. fm Ray. ⁊ glo. B

Utrũ defũctus sentiat detrimentũ qa tardantur elẽe q̃s legauit. R° fm Tho. in q̃libꝫ. Dicendum' ꝙ q̃tũ ad meritũ elemosyne nullũ detrimentũ patitur ex pdicta tarditate. maxĩe si q̃tũ ĩ ipo fuit cãm adhibuit ut hmõi elẽe cito darent. qa meritũ pncipaliter ex volũtate ⁊ intẽtione depẽdet. Sꝫ q̃tũ ad effectũ elẽe patitur detrimentũ. nõ qdẽ ut pro hmõi tarditate puniatur s qa remediũ ei nõ adhibetur dũ suffragia differũtur qbꝫ pl'imũ iuuaretur. A. Id ĩ sũ. eo. ti. q. iiȝ. B. Sic nõ patitur detrimentũ si differatur restitutio quã ĩpe mãdauit fieri. ⁊ licꝫ tarde ⁊ in morte. tñ fecit qđ potuit. A. Licet h casu nõ gueretur q̃ ad dãnationẽ. puto tñ ꝙ facta restitutione citius a pena absoluatur. sicut ĩ cronicis minorꝝ legitur de q̃dã q ĩpediebatur ab ĩgressu padisi quousq; facta fuit restitutio ad quã tenebatur. B

Utrũ executor debeat retardare distributionẽ elẽaꝝ ad h ꝙ res defuncti melius vendãtur. R° fm Tho. in q̃libet. Dicendũ ꝙ ĩ mora modici tpis nõ vr eẽ magnũ piculũ. Vñ si executor p modicũ tẽpus elẽas dare differat vt rebꝫ defũcti meli9 vẽditis ampliores elẽas dare possit. laudabiliter h facit. Si vero ecõtrario p multũ tẽp9 differat elẽas distribuere ut ĩ modico ãpliores elẽas faciat. nõ vr eẽ sine culpa. qa forte defũctus interi a purgatorio liberatur. ĩ q̊ dũ ĩpe eẽt remediũ suffragiorũ maxĩe ei necessariũ fuerit. Hoc aũt reliquitur prudẽtis executoris examini. ut. s. ꝯsideratis dilatiõe tpis. ⁊ ꝯditiõe psone q̃ citius uel tardi9 liberanda ẽ. ⁊ etiã q̃titate augmẽti elẽaꝝ. faciat qđ viderit expedire defũcto. A. Id ĩ sũ. eo. ti. q. iiȝ B. De legatis alia q̃dã hẽs s. legare.

Quid si de plibꝫ executoribus testi vn9 moriatur uel ẽ ĩ remotis. ul' nõ vult exeq? R°. Alius põt executiõeȝ ĩplere. nisi testõr aliud expsserit. ex eo. religiosus li° 6°. Utrũ religiosus possit eẽ executor testamẽti. hẽs s. religio p̊. §. pl'r. A Predictis adde qđ dr ĩ Insti. de acti. § itẽ mixta. vꝫ ꝙ q̃ relicta eccl'iis uel aliis venerabilibꝫ locis dare distulerit vsq; dũ ĩ iudicio vocetur. ĩpm relictũ dare cõpellitur. ⁊ aliud tantũdem p pena.

Testis p̊ Quis possit eẽ testis. siue q̃ ꝯditiones reqrantur ĩ teste R°. Principaliter qdẽ reqrũtur que ĩ his versibus continẽtur. Cõditio. sex9 etas. discretio. fama. Et fortuna. fides ĩ testibꝫ ista reqres. A. Hoc fuit dictũ Goff. qui etiã dicit ꝙ regulariter omnes pnt eẽ testes qui nõ phibentur. ut in sũ. li° p̊. ti. 5. q. 177. B. p̊ g reqritur ꝯditio. s. ut nõ sit seru9. qa seru9 ñ recipitur

342

ad testimoniū. C.eo.l.q̄m libi. Nam
seruus sepe metu dn̄antis testimoniū
supprimit ỽitatis. ex̄ ď ỽbo.sig̃.forus
§.testes.4.q.3.§.itē ī criminali.3.q.5.
accusatores. Fallit tn̄ hoc cuȝ de facto
serui q̄rit᷑.nō tn̄ p dn̄o uel ꝯ dn̄m.ut ī
§.itē ī crimīali.ỽ.itē serui. A .ut si p
seruū aliqd dicat᷑ depositū uel cōmoda
tū ꝭm glo.Ibiq; etiā addit.Et sic viles
psone recipiūt᷑ vbi de facto eaꝝ agitur
Et idē vr̄ ī .l.seruos.C.eo.Itē ⁊ si de-
ficiāt alie ꝓbatiōes admittit᷑ etiā seruꝰ
ꝭ cū tormētis.ꝭm Goff.ut ī dcā.q.177
B .2ᵒ reqrit᷑ sexus.qa femīa nō admit
tit᷑ ad testimoniū in cā crimīali.33.q.
5.mulierē.nisi cū de crimīe ciuilit᷑ agit᷑
tunc.n.admittit᷑ etiā ꝯ clericos.extra
eo.q̄m.7.c.tā litteris. A .Itē admit-
tit᷑ mulier ī cā criminali cū agit᷑ p īqsi-
tionē.ut nōt glo.ī dcō.c.q̄m. B .In
ciuilibꝫ aūt admittit᷑.15.q.3.§.ex eo.
Nō admittit᷑ etiā ī testīs.ut ī Insti.de
testa.§.testes. A .Idē qď h̄ nō.ī dcā.
q.177. B.Et nō ꝙ mlr̄es cā ferēdi te
stimoniū nō debēt īuite ad iudiciū tra
hi.ꝭ cū necc̄iū fuerit testimoniū earuȝ
iudex ī expēsis ꝓducētis mittat tabel-
lionē aut aliā psonā idoneā.uel si hoc
iure ꝓhibēte ī casu non possit psonalit᷑
ip̄e vadat. uł si nō deceat ire aliū mit-
tat.Hoc explicite hr̄ ex̄ ď iudi.mlr̄es
li° 6°.3° reqrit᷑ etas.Nā ī ciuilibꝫ nō ad
mittit᷑ mīor.14.ānis.4.p.3.c.p̊.In cri-
minalibꝫ ỽo nō mīor.20.ut ibidē dr̄.
§.ī crimīali.ỽ.itē ī testimoniū.4° re-
qrit᷑ discretio.qa nō recipit᷑ ad testimo
niū furiosus siue mētecaptꝰ. A .nisi
tp̄e lucidi interualli.ut ī.§.nec furiosus
ď q̊.ī. B .sicut nec ad iudicandū.3.q.
7.§.tria.qa nō ē ꝯpos sue mēd.ff.qui
testa.fa.po.l.qui testō.§.nec furiosus
5° reqrit᷑ fama.Nā īfames a testimo-
nio repellūt᷑.ex̄ de testi.cogen.p̄terea.
Nec ꝓdest pnīa.qa lȝ aīas p pnīaȝ sal-
uare possimꝰ.īfamiā tn̄ nō possumus
abolē.2.q.3.c.hic colligit᷑.Nā ⁊ actus
legittimi sūt īfamibꝫ interdicti.ex̄ eo.lȝ
ex q̈dā.⁊ ī glo.ibidē.Et h̄ itellige ni-
si ꝑus fuerit in ītegrū restituti.4.q.3.
§.itē ī crimīali.ỽ.itē.l.iuł.2.q.3.p̄ua
ricatorē.in fi.Itē adeo dȝ eē testis sine
oī īfamia ꝙ si g̃uata fuerit eius opinio
ad testimoniū admitti nō dȝ.ex̄ de ex-
cep.deniq;.2.q.7.testes.⁊ p̄cipue in
crimīali cā.ex̄ eo.testimoniū.Itē dȝ eē
sine crimīe.Nā crimiosus repellit᷑ ab
oī testimōio q̄ȝdiu ī crimine pseuerat
Si ỽo sit emēdatus nō repellit᷑ ī causa
ciuili. A .nisi eū fuerit comitata infa-
mia.uel fuerit piurus.ut ī dcō.c.testi
moniū. B .Sȝ ī crimīali talis repellit᷑
si de crimīe fuerat ꝑus ꝯuictus uel cō-
fessus.uel nūc p exceptionē ꝯuīcat᷑ uel
g̃uata ē eius opinio.ꝓ eo ꝙ aliqn̄ sic fu
it repulsus. Alit᷑ ỽo q emēdatus ē reci
pit᷑ etiā ī criminali. A .s.cū de crimi-
ne agit᷑ ciuilit᷑.ut ī dcō.c.testimoniuȝ
Alit᷑ ī criminali etiā pꝰ pnīam repellit᷑
si cōuincat᷑.ut dcm̄ ē ī dcō.c.testimo-
niū. B .Hec oīa ī p̄dcō.c.testimoniū
cū his q̄ ibi notāt᷑.6° reqritur fortuna
s.an sit locuples uel egenus.uel lucri
cā quid faciat.Hoc iudici ꝯsiderandū
ē.4.q.3.testes.ỽ.itē testiū.7° reqrit᷑
fides.qa īfidelis ꝯ fidelē nō admittit᷑
2.q.7.si hēticus.23.q.4.ipsa pietas.
A .Pro fideli aūt bn̄ admittit᷑ testimo
niū īfidelis ꝯ fidelē.Et silr̄ ꝓ īfideli ꝯ
īfidelē.dcō.c.si hēticus. B .Hec ergo
sūt p̄ncipalia ī testibꝫ ꝯsiderāda.Sūt
⁊ alia quedam ꝯsideranda que hic sta
tim sequūtur.p̊mo videlȝ vtꝝ sit ini-
micꝰ eius ꝯtra quē dat testimoniū.uel
amicꝰ eius ꝓ q̊ testificat᷑.4.q.3.testes.

ꝺ.iōq; ī pſona. Itē obſcuri 7 ignoti nō
admittūt̄.uel ſolū admittūt̄ cū toꝛmē
tis aut verberibꝫ.ut in Auten.eo.§.ſā
cimus. A .Et ibi pꝫ.ꝙ hec obtinet qn̄
ex aliq̄ ꝯiectura dubitat̄ de coꝛruptiōe
B C. Itē nec executoꝛes negocioꝝ aut
ꝓcuratoꝛes q in ipſa cā fuerūt actoꝛes
uel tn̄ſales.ex̄ eo. īſup. Immo etiā qui
fuit ꝓcuratoꝛ vel aduocatꝰ ī pōꝛi iudi
cio nō recipit̄ ī teſtē ī cā appellationis
ex̄ eo. Romana liº 6º.
C Vtꝝ qs poſſit admitti ad teſtimo-
niū ī ſua cā. Rꝫº. Non. neq; p̄ncipaliter
neq; ſecūdario. C.eo.l.oībꝫ. Vn̄ vēdi
toꝛ in cā rei vendite nō admittit̄ pꝛo
emptoꝛe. qa cā pꝛop̄a vēditoꝛis eē v̄r
neq; vēditoꝛ in cā pignoꝛis ꝓ credito-
re. ff. de app.l.ab executoꝛe.§.alio con
dēnato. Fallit h̄ ī legatarijs 7 fideicō-
miſſarijs q ferūt teſtimoniū ī cā teſti
cū agit̄ de h̄editate.nō de legatis 7 fi-
deicōmiſſis ſuis.bn̄ tn̄ p̄nt ſcribi 7 eſſe
teſtes ī eo teſtō ī q̊ aliqd eis legatum
ē.C. de teſta.l.dictātibꝫ. Itē fallit in
collegijs 7 coꝛpibꝫ ī qbꝫ ſinglares eoꝝ
pſone ꝓ cā vniuerſitatis ferre p̄nt te-
ſtimoniū.14.q.2.ſi p prudētiā.ex̄ eo.
īſup.7.c.cū nūcius. Et h̄ iō qa cāe vni
uerſitatꝭ nō ſūt ſingloꝝ. 7 ſi cōmodū
ꝯtigat ſinglos.ut.12.q.2.q manumit
tur. Et itellige niſi fuerit actoꝛes uel
tn̄ſales in ipa cā.ut ī p̄cedēti.§.dictu;
ē. A .7 ꝓbat̄ ī dcō.c.inſup. Et idem
qꝺ ī h̄.§.notat̄ ī dcā.q.177. B
C Vtꝝ ī cā cōi duoꝝ alt̄ admitti debe-
at ad teſtimonium. Rꝫº. Nō. qa cā cōis
duoꝝ vtriuſq; ē.ar. ff. de ritu. nup.l.
illud. Et idē in ſocio crimīs 7 pticipe.
4.q.3.itē ī criminali.ꝟ.itē libi.ex̄ eo.
c.veniēs. Nec ob.ex̄ eo.qm̄. Nā illud
ē ſpāle ī cā denūciatōnis.uel ibi admit
tunt̄ ſocij crimīs ad p̄ſūptionē.ex̄ de
adul.ſignificaſti. Credit̄ etiā ſocijs cri
minis ī excēpt. ut ī crimine leſe maie-
ſtatis.7 hꝰmōi.79.diſ.ſi qs papa viuē
te.6.q.i.ſi qs cū militibꝫ.25.q.3.ne-
mini.ex̄ ꝺ ꝯfeſ.c.p̊.Iꝺ ī dcā.q.177.B
C Vtꝝ pētes ul' libi poſſint pꝛo uel ꝯ̄
ſe teſtimoniū ferre. Rꝫº. gn̄alit̄ p recta;
lineā aſcēdentes uel deſcēdentes ꝓ ul'
ꝯ̄ ſe idonei teſtes nō ſūt.4.q.3.§.ite;
ī criminali.ꝟ.itē teſtis.7.ꝟ.itē pētes
ff.eo.l.teſtis. Idē ē de mr̄e. ſ tn̄ ambo
pentes ī caſu admittūt̄ ꝓ filio.s.cum
q̄rit̄ de etate ul' natiuitate.ex̄ q fi. ſint
le.trāmiſſe.7.c.p tuas. A .Et ī his.c.
pꝫ ꝙ h̄ ē veꝝ niſi certis indicijs 7 teſti
bus cōtrariū appareat. B .Itē vbi agi
tur ꝺ īpedimēto mr̄imonij rōne ꝯſan
guinitatis uel affinitatis.ex̄ eo. q̊tiēs.
Ceteꝝ ſi agit̄ an mr̄imoniū ſit ꝯ̄ctum
uel nō.tūc mr̄ ſuſpecta ē ſi vir ſit ſupi
oꝛ.ex̄ eo.ſup eo. Quē caſū h̄ēs ꝫ̄.mr̄i-
moniū 7º.§.fi. Sūt aūt q̄dā pſone que
aduerſus ꝯiūctos ſuos teſtimoniū di
cere n̄ cogūt̄.ut aduerſus ſocerū gene-
rū.vitricū.p̄uignū.ſobꝛinū.ſobꝛina;
ſobꝛine natū.eoſq; q ī pōꝛi ḡdu ſunt.
Itē aduerſus patronū 7 patronā. 7 li-
beros eius. ut.4.q.3.§.itē ī criminali
ꝟ.itē.l.iulia. Et alie etiā pſone q̄ ibi ꝺ
ꝯputant̄.q̄ generalit̄ a ferēdo teſtimo
nio ſūt excēpte. A .Et ibi p̄nt videre
q h̄nt h̄ agitare. Et idē qꝺ in h̄.§.nō.
ī dcā.q.177. B
C Vtꝝ teſtes ꝓduci poſſint de domo
actoꝛis. Rꝫº. Nec ꝺ domo actoꝛis nec ac
cuſatoꝛis nec ī cā ciuili nec crimīali te-
ſtes pꝛoduci debēt.qa eoꝝ teſtimoniū
ſuſpectū ē.3.q.5.p totū.4.q.3.§.item
in criminali.ꝟ.itē etiā iure ciuili. Oēs
aūt p̄dicti qui repellendi ſunt debent
admitti ſi is ꝯtra quem pꝛoducuntur
eoꝝ teſtimōio ī alio iudicio ſit vſꝰ.niſi

īimicitias p⁹ modū exortas docuerit. uel aliqđ aliud legitimū p⁹ emergens seu corruptionē. ut in ꝑdcō. §. itē in criminali. v. itē si qs testibꝫ. 7. C. eo. l. si qs testibꝫ. A. Idē in dcā. q. 177. B. Nō ꝙ sacerdos nō dꝫ eē testis ī instrumētis ɔfectis totalit̄ int̄ seculares 14. q. 2. q̄ꝫq̄ꝫ. Hoc ītellige de honestate 7 nō de nccitate. A. Ibi dr̄ Q̄ꝫq̄ꝫ sacerdotū testimoniū credibile habeat̄ tn̄ ī ipis seculi negociis ꝓ cōficiēdis īstr̄is ad testimoniū nō rogent̄. qa eos talibus rebꝫ interesse nō ɔuenit. Si aūt euētu aliq̊ cāe interfuerint. 7 aliqd viderīt uel audierint vbi nulle idonee secularium ꝑsone inueniant̄. ne vitas occultet̄ 7 malus ut bonus extimet̄. ī ꝓuidentia ꝓprii sit epi. ut aut corā se 7 ɔpetētibꝫ iudicibꝫ. aut aliter veritatē honorifice testificent̄. B

TEstis 2. de numero testiū.

Et q̄ dē duo testes regularit̄ sunt necessarii. 7 sufficiūt. ff. eo. l. vbi numerus. 4. q. 3. §. itē ī crimiāli. v. itē vbi. A. Idem in sū. lib° 2°. ti. 5. q. 178. ƀm Hosti. 7 Goff. B

Utrꝫ ī aliqbꝫ cāis sufficiat vn⁹ testis̄ R°. Licꝫ cōit̄ nō sufficiat ut nūc dictū ē. stat̄ tn̄ testimonio vnius ī his ī qbꝫ alteri ꝑiudiciū nō infert̄. puta si dubitat̄ de aliq̊ an fuerit baptiçatus. ul' an ecclia cōsecrata. de ɔse. dis̄. 4. puulos 7. c. cū itaqꝫ. Itē stat̄ testimōio vnius vbi de ɔsensu ꝑtiū ita cōuenit. cū 7 testimonio aduersarii stari possit. C. de fideicōmis̄. l. fi. Itē qn̄ q̄rit̄ vtrꝫ aliqs sit emēdatus de crimine stat̄ testimonio sacerdotis. ex̄ eo. testimoniū. A. Ibi nō bn̄ h̊ ꝓbat̄. s̄ ex eo qa cū ī secreto ɔfiteat̄ alit̄ ꝓbari nō pōt. ƀm Hosti. 7 ī dcā. q. 178. vbi etiā pꝫ ƀm eundē ꝙ idē ē de eo qđ seqt̄. B. Itē ī correctione fraterna sup ꝑma correctiōe caritatiua p vnū solū ꝓbat̄. qa nec alit̄ pōt. ex̄ eo. in oī. A. Idē qđ s̄. nō. in dcā. q. 178. ƀm Goff. Ray. 7 Hosti. B. Idēꝫ ē qn̄ testamentū valet vni⁹ testimōio qnqꝫ nullius. qnqꝫ reqrūt̄ plures. ut s̄ testm̄ p̊. §. 4°. Itē licꝫ vn⁹ testis nō faciat ꝓbationē facit tn̄ ꝑsūptionē. ex̄ de suc. ab intes̄. c. fi.

Utrꝫ ī aliqbꝫ reqrant̄ plures testes q̄ꝫ duo. R°. In multis plures reqrunt̄. Nā ī testis̄ plures reqrūt̄. ut s̄. testm̄ p̊. §. 4°. Item ī donatiōibꝫ cā mortꝫ reqrūt̄ qnqꝫ testes. C. de do. na. cā mor. l. fi. 7 in codicillis. C. đ codicillis. l. fi. in fi. Silr̄ reqrunt̄ qnqꝫ testes. A. rogati. ut ī dcā. q. 178. B. qn̄ debitor vult ꝓbare solutū debitū qđ ī scriptis fuit factū. C. eo. l. testiū. A. Et ibi pꝫ ꝙ similit̄ pōt h̊ ꝓbari p aliā scripturā. 7 si illa scriptura amissa fuerit. pōt 7 amissio 7 solutio p pauciores testes ꝓbari. B. Itē reqrūt̄ q̄tuor testes cū dantur ad reꝓbandū instr̄a. ar. ex̄ de fide instru. cū Johes. Itē s̄ q̄sdā ꝑsonas. ut ī §. se. dr̄. A. Dictū. c. cū Johānes non vr̄ bn̄ probare h̊ ad qđ allegat̄. s̄ ī ar. facit dcā. l. testium. B

Utrū ɔ̄ aliq̄s ꝑsonas reqrat̄ maior numer⁹ testiū. R° ƀm Tho. scđa scđe q. 70. Sic. 2. q. 4. ꝑresul. A. i. epūs cardinalis ƀm glo. in. c. ꝑsul. 2. q. 4. 7 Goff. ut ī dcā. q. 178. B. nō dāpnetur nisi. 72. testibꝫ. Presbyt' aūt cardīal' nisi. 44. testibꝫ. Diaconus cardinalis vrbis Rome. nisi. 28. testibꝫ. Subdiaconus acolitus. exorcista. lector. hostiarius. nisi septē testibꝫ. Et hꝫ locū specialit̄ in ep̄is. ꝑsbyteris. diacōibꝫ. 7 clicis ecclie romane. ꝓpt ei⁹ dignitatē 7 hoc triplici ratiōe. ꝑmo qdē. qa ī ea

tales ĩstitui debẽt q̃tũ sanctitati plus
credat̃ q̃ꝫ multis testibꝯ.2° qa hoĩes q
hñt de aliis iudicare sepe ꝓpt̃ iusticiã
multos aduersarios hñt.vñ ⁊ nõ pas-
sim credendũ est testibꝯ ɔtra eos. nisi
magna multitudo conueniat.3° qa ex
ɔdẽnatiõe alicui⁹ eoꝝ derogaret̃ ĩ opi
nione hoĩuꝫ dignitati ⁊ auctoritati il-
lius eccľie.qđ ẽ ꝑiculosius q̃ꝫ ĩ ea tole-
rare aliquẽ peccatorẽ nisi valde publi
cũ de quo g̃ue scandalũ oriat̃. A .Pre
dictis adde qđ dr̃ ĩ.l.i.ff.eo.s.ꝙ iudi-
ces sufficientẽ numeꝝ testiũ moderẽt̃
⁊ eũ solũ numerũ testiũ quẽ nccĩuꝫ eẽ
putauerĩt euocari patiant̃.ne effrena-
ta ꝑtãte ad vexandos hoĩes suꝑflua
multitudo testiũ ꝑtrahat̃.Et reglᷓrit̃
effrenata multitudo dr̃ si excedit nu-
merũ.40.ex̃ eo.cũ cãm.Qđ tñ dr̃ relĩ
qui arbitrio iudicis ſm exigentiã caꝝ
cũ sit ĩdet̃minatũ.ex̃ de offi.dele.đ cãis
Et sentit glo.ĩ dcõ.c.cũ cãm. B

T Estis 3° q̃ꝫtũ ad actũ testificandi
Utꝝ testis qui se subscribit ali
cui negocio ꝑiudicet sibi.R°.Si scient̃
h̃ facit ꝑiudicat sibi.ita ꝙ ɔtra illud
nõ põt p⁹ea reclamare. qa approbasse
ꝓsumit̃. Sec⁹ si subscribit noĩe alieno
qa ꝑ hoc nõ ĩtelligit̃ ɔsentire.ut notat̃
ex̃ de his q̃ fiũt a ꝑla.sine ɔsen.ca.q̃ꝫto
A .Clari⁹ h̃ nõt glo. ĩ.c.si qs ꝑsbite-
rorũ.ex̃ de re.ec.nõ alie.Etiã nõ.ĩ sũ.
li°2°.ti.5.q.177. ubi ⁊ addit̃.Et ex h̃
collige ꝙ nõ fit ꝑiudiciũ alicui si aliq̃d
fit eo p̃nte ⁊ nõ ɔ̃dicẽre.nisi aliquod
signũ debeat cõsensus assumi. B

Quotiẽs p̃nt testes ꝑduci? R°.Tres
tm̃ ꝑductiões fieri p̃nt ĩ cãis eccľiasti-
cis vel ciuilibꝯ. ſ nõ q̃rta nisi iuret ꝙ
nõ didicerit testificata. A .Nec per se
nec ꝑ aliũ. ⁊ ꝙ nõ ꝑ dolũ uel ꝑ partem
q̃rtã ꝑductionẽ petat. ſ qa q̊s vult de
nouo ꝑducẽ ꝑus hr̃e nõ potuit.ex̃ eo.
ultra tertiã. B .Quĩta nullo mõ con
cedit̃.ex̃ eo.ĩ cãis.Et hoc ĩtelligas nisi
aliq̃s testiũ in ꝑmis ꝑductiõibꝯ ĩpedi
tus fuisset.nã ꝑbato ĩpedim̃to sine ali
quo sacr̃o dabit̃ alia dilatio etiã cente-
sima ſm Inno.Et sic ĩtellige ex̃ eo.vl-
tra tertiã. A .Iđ ĩ sũ.eo.ti.q.179.ſm
Hosti.q̃ clarius sic loq̃tur.Et h̃ ĩtelli-
gas si ĩ ꝑma ꝑductiõe secũda ⁊ tertia
ꝑduxit aliquẽ testẽ.Alˀ si ĩpedit⁹ fuis-
set in ꝑma secũda ⁊ tertia ꝑbato ĩpedi
mẽto sine aliq̊ iuramẽto dabit̃ secũda
dilatio.sicut ⁊ cẽtesima vel millesima
scđm dñm meũ Inno.q̃rtũ.Et sic ĩtel-
lige ex̃ eo.vltra. B

Quot sũt q̃ tollũt copiã ꝑbãdi per
testes.R° ſm Goff.Quatuor.Videlꝫ
publicatio attestationũ.ex̃ eo.de testi
bus.⁊.c.ĩtimauit.Itẽ renũciatio siue
ɔclusio.ex̃ eo.frat̃nitatis.Itẽ q̃rta ꝑ-
ductio.ut ĩ ꝑcedẽti.§.Itẽ numer⁹ te-
stiũ effrenatus.ex̃ eo.significauerũt.⁊
c.cũ cãm. A .Idẽ ĩ dcã.q.179.Et đ h̃
vltimo dictũ ẽ ad finem ꝑcedẽđ.c.in
additione. B

Utꝝ testis teneat̃ iurare ⁊ q̃lit̃.R°.
Nulli testi quãtecũq̃ꝫ religiõis sit cre-
dit̃ nisi iurauerit.ex̃ eo.nuꝑ.Põt tñ
remitti iuramẽtum de ɔsensu ꝑtiũ.ex̃
eo.tuis.nisi ĩ cã mr̃imoniali.qa tunc
nec ɔfessiõi cõiugũ stat̃.ex̃ de eo q̃ cog̊.
consan.vxo.sue.suꝑ eo.Et iurabũt ta
ctis sacrosc̃is euangeliis nisi eẽt epũs
q̃ iurabit solũ ꝓpositis euangeliis.ex̃
de iura.calũ.c.ii. A .Iđ ĩ sũ.eo.ti.q.
181.ſm Hosti.q̃ etiã iđ dĩc đ sacerdote
s.ꝙ nõ tãgat scã euãgelia iurãdo sicut
nec ep̃s.Alii aũt ut ibi pꝫ.dicũt h̃ spe-
ciale ĩ ep̃o.Veritas ẽ ꝙ de ipso tm̃ loq̃t̃
decm̃.c.finale. B

¶ Sed qd debet testis iurare? R. Debet iurare ꝙ dicet totã ṽitatẽ quã nouit de illa re. 3. q. 9. hortamur. 7 ꝙ non admisceat falsũ. nec aliqd de suo adiiciat. 3. q. 9. puta. Itẽ addit̃ ꝺ quorũdam ꝯsuetudine ꝙ nulli pãdet testimoniũ 7 h bñ. 4. q. 3. §. itẽ in criminali. ṽ. itẽ q falso. ex̃ eo. frat̃nitatis. A . Idẽ in dicta. q. i8i. ẜm Hosti. B

¶ Quid iurãt testes qñ ꝓcedit̃ ꝑ inquisitionẽ? R. Si fiat inqsitio ꝯ̃ ꝑsonam singularẽ de aliq̊ crimĩe. iurat testis ꝙ sup illo dicet plenã ṽitatẽ. ex̃ ꝺ symo. licet hely. Si ṽo fiat inqsitio sup statu ecclesie. iurat dicere ṽitatez de oĩbꝫ q̄ scit uel credit ĩ ecclesia reformãda. exceptis dico occultis. ex̃ de accu. oliz. Uel iurat ꝙ rñdebit ṽitatẽ ad ĩterrogata. ex̃ de accu. cum dilectus. Et ĩtellige ꝙ occultũ hic dicit̃ crimẽ qꝺ nõ est manifestũ. ul' de quo aliqs nõ ẽ ĩfamatus. Nã si de occultis de qbꝫ nõ ꝑ̄cessit ĩfamia aliqd dixerint testes. nõ valebit dictũ eoꝝ. A . Etiã si duo ul' plres sciuerĩt crimẽ 7 iuramẽto affirmẽt. ut in. c. qꝺ seqt̃. B . ex̃ de accu. ĩqsitiõis ut 7 Tho. dic ĩ se. x°. §. qui ĩcipit. Utꝝ hõ. A . Idẽ ĩ sũ. li° 3°. ti. 3i. q. 6. ṽ. forma autẽ. ꝫc. vbi etiã addit̃ scꝺm U. Occulta aũt hic vocamus nõ solũ secreta ꝯfessiõis ẜ etiã oẽ crimẽ de quo qs nõ ẽ ĩfamatus. Sciendũ tñ ꝙ si fiat inqsitio sup certis capitul'. tũc in iuramẽto non apponet̃ hec clausula except̃ occultis. Sed cũ ĩfamia ꝑ̄cesserit spãliter de h crimine det̃minato ẜm numerũ. dicẽt testes qcqd de hoc sciũt uel credũt teiã si sit occultũ. dũmõ nõ sciat̃ soluz ꝑ cõfessionẽ. Ul' si aliqs ĩfamatus sit ꝺ fornicatiõe cũ hac muliere 7 sup h fiat inqsitio. debet testis dicẽ etiã secretas circũstãtias q̈s nouit etiã si iurauit secretũ tenere. Dixi aũt inqt det̃mĩato scꝺm numeꝝ. qa si solũ ꝺ spẽ criminis ẽ ĩfamatus tũc nõ dꝫ testis reuelare occulta. Qñ aũt gnãlis fit inqsitio. tunc si de occultis de qbꝫ nõ ꝑ̄cessit infamia aliqd dixerint testes. nõ valebit dcm̃ eoꝝ. nec ille ꝓpt̃ hoc erit puniẽdꝰ. dcõ c. inqsitiõis. Et ẽ rõ differẽtie. qa cum sup certis articulis inqrit̃ uel ꝯmittit̃ inqsitio scit̃ ꝑ̄cessisse ĩfamia. ẜ nõ sic in gnãli inqsitione. B

¶ Utꝝ liceat testi aliqd recipe. R. Pro ferẽdo testimõio nihil dꝫ recipe. i4. q. 5. ñ sane. nisi tm̃ expẽsas ab eo q euz ꝓducit. 4. q. 3. vẽturi. Et si accepit turpit̃ accepit 7 restituet ei a q̊ accepit. nisi ille dederit ad corrũpẽdũ testẽ. tũc. n. dꝫ dari ei in cuius ĩiuriã accepit. A . uel paupibꝫ ẜm Ray. Hosti. aũt dicit ꝙ si pecuniã accepit ut verũ testimoniũ diceret. dꝫ h paupibus erogare. ut in sũ. con. eo. ti. q. 188. Hoc pt̃ ĩtelligi qñ dans nõ redimit vexationẽ suã. quia nõ reqrebat̃ a teste. Et de hac mã latiꝰ dcm̃ ẽ s̃. restitutõ p̊. §. i3°. ĩ additõe. B

¶ Qualiter testis deponẽ debeat? R. Testis tanq̃ꝫ cõis ꝑsona dꝫ dicẽ puram ṽitatẽ quã scit sup facto nulla adiecta falsitate. 3. q. 9. hortamur. 4. q. 4. nullus. i4. q. 5. nõ sane. nã 7 sic iurauit. ut s̃. in 6°. §. dictũ est.

¶ Quid cũ testis nõ ẽ de facto certus R° ẜm Tho. scꝺa scꝺe. q. 70. ĩ testimonio ferẽdo nõ debet hõ ꝓ certo asserẽ id de quo certus nõ est. ẜ dubiũ debet sub dubio ꝓferre. 7 de quo certus ẽ ꝓ certo asserere. Sꝫ qa ꝯtigit ex labilitate humane memorie ꝙ qs reputat se qñqꝫ certũ de eo qꝺ falsũ ẽ. iõ cũ aliqs cũ debita sollicitudine recogitans estimet se certũ eẽ ꝺ eo qꝺ falsũ ẽ ñ peccat mortalit̃ h asserens. qa nõ dicit falsum

testimo

testimoniū p se ex ītentiōe ꝟ paccns ꝯ
id qđ ītendit. A .Idđ ī sū.eo.ti.q.183.
B .Propt h̄ 7 hꝰmōi solēt testes īterro
gari vn̄ 7 quō sciāt. 7 si īterrogati đ cā
sciē nō dicāt.n̄ valebit testimoniū. 4.
q.3.§.itē sola.7.24.q.3.si habes. 7 in
Auten.de testibꝰ.§.7 licꝫ dudū.
Utrū hō teneat̄ ad testimoniū feren
dū.R̄ꝫ̊ ꝭm Tho.ubi s̄.Distīguendū ē
q̄a si testimoniū alicuiꝰ subditi req̄rit̄
auctoritate supioris.cū ī his q̄ ad iusti
ciā ptinēt obedire teneat̄.nō ē dubiuꝫ
q̄n teneat̄ testimoniū ferre ī his ī q̄bꝰ
ꝭm ordīeꝫ iuris testimoniū ab eo exigit̄
puta ī manifestis.7 in his ī q̄bꝰ īfamia
pcessit.Si aūt exigat̄ ī nō manifestis 7
de q̄bꝰ īfamia nō pcessit nō tenet̄ ad te
stificandū. A .Hoc verū sup crimibus
Sꝫ sup cāis pecuniariis vr̄ teneri etiāꝫ
in nō manifestis.14.q.2.q̄ꝫq̄ꝫ. B .Si
v̂o req̄rat̄ testimoniū non auctoritate
supioris cui obedire tenet̄. tūc si q̄deꝫ
req̄rat̄ ad libandū hoīeꝫ ab īiusta mor
te.seu q̄cūq̄ꝫ pena. uel falsa īfamia. uel
aliq̊ dāno. tenet̄ hō ad testificandū .7
si eiꝰ testimoniū nō req̄rat̄ tenet̄ facē
qđ ī se ē ut veritatē denūciet alicui qui
ad h̄ possit pdesse.Un̄ ī ps.Eripite pau
perē 7 egenū de manu peccatorū libate
Et pŝ.24.ͦ Erue eos q̄ ducūt̄ ad mor
tē. Et Ro.p̊.Digni sūt morte nō solū
q̄ faciūt.ꝟ etiā q̄ ꝯsentiūt faciētibꝰ.Un̄
dic glo.Cōsentire ē tacē cū possis argu
ere eos.Sup his v̂o q̄ ptinēt ad ꝯdēna
tionē alicuiꝰ nō tenet̄ aliq̄s ferre testi
moniū. nisi cū a supiore ꝯpellit̄ scđm
ordinē iuris.q̄a circa h̄ si veritas occul
tat̄ nulli ex h̄ īpāle dānū nascit̄. 7 si ī
mineat piculuꝫ accusatori nō ē curan
dū.quia ipe se ī hoc periculū īiecit. A
Idē in sū.eo.ti.q.184.Et p̄dictis con.
Ray.cuius etiā dictū fuit qđ seq̄t̄.Et

ibi pꝫ qđ clariꝰ addit. q̄ꝫ cuꝫ ppt̄ defe
ctū pbationuꝫ q̄s videt pximū rē suā
amittē. etiā puilegiate psone uł sacer
dotes cogēdi sūt veritatē dicē.14.q.2.
q̄ꝫq̄ꝫ.si tal' ē cā ī q̄ liceat eis testimoniū
ferre.Nā nō licet ī cā sanguinis.Con.
Vl.Et addit glo.Ray.q̄ꝫ ī odiosis exce
ptiōibꝰ uel criminibꝰ nō ꝯsueuerunt
testes ꝯpelli passim. licꝫ q̄n̄q̄ꝫ ꝯpellant̄
ut in īq̄sitiōibꝰ. B .Ad h̄ pdcā pōt fa
cere.xi.q.3.q̄sq̄s.Et ī cāu pdcō de dā
no etiā sacerdotes 7 aliī clerici 7 religi
osi tenent̄. 14.q.2.q̄ꝫq̄ꝫ. Sꝫ nō tenēt̄ si
talis ē cā ī q̄ nō liceat eis ferre testimo
niū.ut in cā sanguīs.ut dcm̄ ē s̄. homi
cidiū 4.ͦ §.p̊.
Utrū liceat hoī testimoniū ferre de
his q̄ ei in secreto ꝯmissa sūt.R̄ꝫ̊ scđm
Tho. scđa scđe. q.70.De his q̄ ꝯmissa
sūt hoī ī secreto p ꝯfessionē nullo mō
dꝫ testimoniū ferre. q̄a hꝰmōi nō scit
vt hō.ꝟ tanq̄ꝫ mīster dei. 7 maiꝰ ē vin
culū sacrī q̄libet hoīs p̄cepto.Circa v̂o
ea q̄ alit̄ hoī sub secreto ꝯmittūt̄ disti
guendū ē. Q̄n̄q̄ꝫ.n. sūt talia q̄ statī cū
ad noticiā hoīs venerīt hō ea manife
stare tenet̄.puta si ptinēt ad corrupti
onē multitudinis spiritualē uł corpa
lē.uł ī gue dānū alicuiꝰ psone.uł si ali
q̄d aliud' ē hꝰmōi qđ q̄s tenet̄ ppalare
uel testificādo uel denūciādo. Et ꝯ h̄
debitū obligari n̄ pōt p secreti ꝯmissū.
q̄a ī h̄ frāgēt fidē quā alteri dꝫ. Q̄n̄q̄ꝫ
v̂o sūt talia q̄ q̄s prodere nō tenet̄. vn̄
pōt obligari ex h̄ q̄ꝫ sibi sub secreto cō
mittūt̄. 7 tūc nullo mō' tenetur ea pde
re etiā ex p̄cepto supioris.q̄a secretum
seruare ē de iure nāli.nihil aūt pōt p̄ci
pi hoī ꝯ id qđ de se ē nāle. A .i.qđ est
de iure nāli. ut ī sū.eo.ti.q.185. vbi h̄
notantur. B
Utrum discordia testium infirmet

testimoniũ. R͡n. ſm Tho. vbi s. Diſcor
dia teſtiũ ĩ aliq̃b⁹ pncipalib⁹ circũſtã-
tijs q̃ variãt ſubam facti. puta ĩ tpe uł
loco uel ĩ pſonis de q̃b⁹ pncipalit̃ agit̃.
aufert efficaciã teſtimonij. q̃a ſi diſcor
dãt ĩ talib⁹ vident̃ ſingulares eẽ ĩ ſuis
teſtimonijs ⁊ de diuerſis factis loq̃. pu
ta ſi vnus dicit hͦ factũ eẽ tali tpe uł lo
co. alius alio tpe uel loco. nõ vident̃ d̾
eodẽ facto loq̃. Nõ tñ p̄iudicat̃ teſti-
monio ſi vnus dicat ſe nõ recordari. ⁊
ali⁹ aſſerat determiatũ tps uel locũ. Et
ſi ĩ talib⁹ oĩno nõ diſcordauerĩt teſtes
actoris ⁊ rei. ſi ſint eq̃les numero ⁊ pa
res dignitate. ſtatur p reo. q̃a iudex fa
cilior d3 eẽ ad abſoluendũ q̃3 ad odem
nandũ. niſi forte ĩ cãis fauorabilib⁹ ſi-
cut ĩ cã libtatis ⁊ h⁹mõi. A. ut ẽ etiã
cã mrimonij dot̃ ⁊ teſti. ex̃ de ſen. ⁊ re
iudi. c. fi. Si vͦo teſtes ſint ĩeq̃les. tunc
iudex inq̃rat v̾itatẽ ſm oditiões q̃ ſta
tim ſubſequũt̃. Pro q̃ͦ facit. 4. q. 3. §.
itẽ ĩ criminali. v̾. itẽ teſtiũ. B. Si vͦo
teſtes eiuſdẽ ptis diſſenſerĩt. d3 iudex
ex motu ſui animi pcipe cui pti ſit ſtã
dũ. uel ex numero teſtiũ. uel ex digni-
tate eoꝝ. uel ex oditiõe negocij ⁊ dicto
rũ. Multo aũt mag̃ vnius teſtimõiu3
repellit̃ ſi ſibiip̃i diſſideat ĩterrogatus
de viſu ⁊ ſcia. nõ aũt ſi diſſideat intro
gatus de opĩone ⁊ fama. q̃a pt̃ ſcd̾m
diuerſa viſa ⁊ audita diuerſimode mo
tus eẽ ad reſpõdendũ. Si vͦo ſit diſcor
dia teſtimonij ĩ aliq̃b⁹ circũſtãtijs nõ
ptinẽtib⁹ ad ſubam facti. puta ſi tẽp⁹
fuerit nebuloſũ uel ſerenũ. uel ſi dom⁹
fuerit picta aut nõ. uł aliq̃d h⁹mõi. tał
diſcordia nõ p̄iudicat teſtimõio. quia
hoĩes nõ oſueuerũt circa talia multu3
ſollicitari. vñ facile a memoria elabũt̃
q̃nimo aliq̃ diſcordia in talib⁹ facit te-
ſtimoniũ credibili⁹. ut dic Criſo⁹ ſup

Math. q̃a ſi ĩ oĩb⁹ ocordarẽt etiã mini
mis. viderẽtur ex odcõ eũdẽ ſermonẽ
pferre. qd̾ tñ prudẽtie iudicis relĩq̃tur
diſcernendũ. A. Predcã etiã lati⁹ ⁊
diuerſis verb̾ notãt̃ ĩ ſũ. eo. ti. q. 186.
ſm Vl. ⁊ Hoſti. ubi etiã addit̃ q̃ teſtis
põt corrigere dcm̃ ſuũ ĩ cõtinenti. non
aũt ex interuallo. ex̃ de teſti. cogen. p̄te-
rea. Itẽ q̃ ſi ad rep̃bandũ dcã p̄oꝝ te-
ſtiũ inducãt̃ ſecũdi teſtes. d3 iſtos ſecũ
dos plures eẽ ⁊ lõge melioris fame q̃3
ſint p̄mi. q̃a p⁹ publicationẽ atteſtati-
onũ mag̃ p̄ſumit̃ de ſubornatiõe teſti
um q̃3 añ. ex̃ de pba. l3. §. vlt̃. Itẽ q̃ ſi
neut̃ poſſidet rẽ. ⁊ vtq̃3 petit eã ab aliq̃ͦ
ex̃neo. ⁊ teſtes iã dcõ mõ ſũt pares. di-
uidat̃ res ſi põt. ſicut fuit iudiciũ Salo
monis int̃ meretrices. 3ͦ Reg̃. 3ͦ. ⁊ ex̃ de
p̄ſũp. afferte. S3 ſi non põt diuidi. põt
iudex q̃tificare ⁊ dare cui vult. ar. ex̃
de pro. c. p̃. Itẽ q̃ ſi teſtes odicũt ĩſtr̃o
ſp teſtes p̄ualẽt in ſtr̃o niſi ĩ his q̃ me-
lius pbãt̃ p inſtr̃m q̃3 p teſtes. ut ſnĩa
lata. ⁊ arbitriũ. ⁊ omiſſio facta iudici-
bus. ⁊ niſi ĩ inuẽtario publice cõfecto
oq̃ qd̾ nõ admittũt̃ teſtes. ⁊ niſi ĩ ĩſtr̃o
ĩ q̃ͦ mlier ofitetur ſe recepiſſe pecuniã
p fideiuſſiõe. C. ad velleya. l. antique.
S3 certe iſta lex nõ vr̃ pbare id ad qd̾
allegat̃. Bñ aũt vr̃ q̃ q̃ͦ ad acta iudicia
ria iſtr̃a p̄ualeãt teſtib⁹. cũ dcã acta d̾
necẽitate debeant in ſcriptͦ redigi. Vñ
ſoli teſtes ad eoꝝ pbationẽ ſufficẽ nõ
videntur. ex̃ de pba. qm̃. Itẽ in dcã. q.
186. dr̃ ſm eoſdẽ. q̃ d3 ad min⁹ q̃ p q̃-
tuor teſtes reprobetur iſtr̃m. q̃a inſtr̃m
obtinet vicẽ duoꝝ teſtiũ. ⁊ tabellio eq
pollet uel ẽ maior vno teſte. B
Quid d̾ teſte falſo? R͡n. ſm Tho. ſcd̾a
ſcde. q. 70. Peccat mortalit̃ inq̃tũ p-
iurus ẽ ⁊ inq̃tũ facit o iuſticiã. de q̃ ẽ
ſpeciale p̄ceptum in decalogo. Et talis

īdubitāter tenetur ad restitutionem oīuꝫ q̄ ꝓxim⁹ ei⁹ amiserit ꝑ ei⁹ testimoniū. 14. q. 5. nō sane. 7. q. 6. si res aliena. 7. 7. q. i. notū. A. Meli⁹ facit. c. fi. extra ð iure iur. Et ꝑdictis con. Ray. ⁊ Hosti. ut in sū. eo. ti. q. 187. B

Timor

Timor utꝝ sit pctm̄. R̄ƈ° ſm Tho. scða scðe. q. 175. Timor pctm̄ ē ſm ꝙ ē iordiat⁹ put. s. fugit qð nō ē ſm rōneꝫ fugiendū. Hec aūt iordīatio timoris qñqꝫ ꝯsistit ī solo appetitu sensitiuo nō supueniēte cōsensu rōnalis appetit⁹. ⁊ sic nō pōt eē pctm̄ mortale ꝯ solū veniale. Qñqꝫ hᷤ inordinatio timoris ptīgit usqꝫ ad appetitū rōnalem q ðr volūtas. qñ. s. voluntas refugit aliqd ex libo arbitrio nō ſm rōneꝫ. ⁊ talis īordinatō timoris qñqꝫ ē peccatū mortale. qñqꝫ veniale. Si. n. qs ꝓpter timorē q̊ refugit piculū mortis uł qðcūqꝫ aliud tpale malū sit dispositus ut faciat aliqð ꝓhibitū uel p̄t mittat aliqð qð ē p̄ceptū ī lege diuina. talis timor ē pctm̄ mortale. aliogn veniale. A. Idē ī sū. li° 3°. ti. 34. q. 262. B

Utꝝ aliqs timor excuset a pctō. R̄ƈ° ſm Tho. ubi s̄. Sicut p̄tactū ē timor ī tantū hꝫ rōnem pctī inq̄ꝫtū ē ꝯ ordīeꝫ rōnis. Rō aūt iudicat q̄dā mala magꝭ esse fugienda q̄ꝫ alia sicut magis est fugienda mors corporalis q̄ꝫ amissio reꝝ. Uñ si qs ꝓpt timoreꝫ mortis latronibꝫ aliqd ꝓmitteret aut daret excusaret̄ a pctō qð īcurrēt si sine cā legitīa p̄termissis oībꝫ bonis pctōribꝫ largiretur. Si qs v̄o īcurrat mala magꝭ fugiēda. ut puta mala aīe. i. pctā. fugiēs mala corpis puta flagella uł mortem. aut mala extioꝝ reꝝ puta dānuꝫ pecunie. A. etiā magꝭ q̄ꝫ damnū corpis. qa magis sūt timēda mala aīe q̄ꝫ corpis ⁊ mala corpis plus q̄ꝫ extrīsecaꝝ reꝝ scðm eū. Tho. ī sū. eo. ti. q. 263. ubi hᷤ nōnt. B. nō excusat̄ totalit̄ a pctō diminuit̄ tn̄ pctm̄. qa minus volūtariū ē. nā ex timore īponit̄ q̄si q̄dā necitas. Unde phus h⁹mōi q̄ fiūt ex timore dīc esse nō simplr̄ volūtaria ꝯ mixta ex volūtario ⁊ inuolūtario.

Utꝝ ītimiditas sit pctm̄. R̄ƈ° scðm Tho. scða scðe. q. 126. Intimiditas potest ꝯtigē tripliciẗ. Uno mō qñ qs minus timet mortē q̄ꝫ debeat. uł aliq̄ mala tēporalia ꝓpt hᷤ ꝙ min⁹ debito amet bona eis ꝯ̄ria. ꝯ ꝙ nihil eoꝝ timeat nō pōt ex tali defectu amoris ꝯtingē. A. ꝯ ex cāis subsequētibꝫ. ut ī sū. eo. ti. q. 264. vbi hᷤ nō. B. 2° pōt ītimiditas ꝯtingē eo ꝙ qs extimat mala opposita bonis q̄ amat sibi supuenire nō posse. Qð qñqꝫ ꝯtigit ex supbia animi de se p̄sumend ⁊ alios ꝯtēnend scðm ꝙ ðr Job. 41°. Factus ē ut nullū timeret. oē sublime videt. 3° cōtīgit ex defectu rōnis. sicut phus dīcꝫ 3° ethicorū. ꝙ celte ꝓpt stulticiā nihil timēt. Uñ pꝫ ꝙ esse īpauidū ē vitiosū. siue causet̄ ex defectu amoris. siue ex elatione aī. siue ex stoliditate. que tn̄ stoliditas excusat a peccato si sit oīno īuincibił. De mā timoris quere. ī. vis. ⁊ s̄. metus.

Torneamentū

Torneamēta dicūt̄ in qbꝫ milites ex ꝯdicto ꝯuenire solēt. ⁊ ad ostētationē viriū suaꝝ ⁊ audacie temē congredi. ex eo. c. p̊. A. Uñ mortes hoīuꝫ ⁊ aīaꝝ picula sepe ꝓueniūt ut ibi. Et sic vr̄ ꝙ q̄liscūqꝫ fiat talis piculosus cōgressus ad ostētationē viriū vocetur a iure torneamentū licꝫ forte ī diuersis ptibꝫ ðr̄ simode nūcupet̄. Nā nō ē curādū de vocabuł ꝯ de rebꝫ ⁊ de rōe legꝭ

ut in. c. intelligētia. ex̄ de verbo. sign. cū etiā ī penalibꝰ ꝓcedat ad silia vbi ē eadē ratio. ut s̄. sortilegium 2°. §. 7°. in additione. B

¶ Utrū torneamēta facē sit pctm̄. R°. fm xv. Tales mortalit̄ peccāt. qa faciūt ꝯ ꝓhibitionē eccl̄ie. ex̄ eo. c. p̄. Si aūt nō eēnt ꝓhibita ⁊ fierēt cā discēdi vsum armoꝝ ad īpugnandū infideles. ⁊ ob defensionē patrie. uel rei publice. non eēnt pctā. Sꝫ ītellige fm Hosti ꝙ ꝓhibēda sūt qn̄ mortes ⁊ corpis ⁊ aīe īminent in eis. Naꝫ dꝫ cogitari h̄ euenire posse. ff. ad. l. acquil̄. l. q occidit. §. in hac. ⁊. ff. locati. l. si qs domū. Et ludus noxiꝰ ī culpa ē. ff. ad. l. acql̄. l. nā ludꝰ ⁊ si qs eos ludos appellet ex qbꝰ crimina oriūt̄. ut ī ꝓhemio. ff. circa. fi. A Propt̄ has cās satis pꝫ ꝙ hec ꝯ se illicita sūt etiā si ab eccl̄ia n̄ ꝓhiberēt̄. ut ⁊ sentit Hosti. ⁊ Goff. lꝫ xv. aliud dixerit. ut ī sū. li° 2°. ti. 2. q. 2. B

¶ Que pena pugnātiū ī torneamentis. R°. fm Ray. Pena ē. ꝙ si aliqs. A. s. q exercet tale torneamentū. ut ī sū. eo. ti. q. 3. vbi h̄ hn̄t. Idē vr̄ ⁊ si nō exerceat s̄ auxiliū in illo p̄stet seu eius exercitio ī aliq̄ se īmisceat. ut ī. §. se. B. ibi aliquē occiderit etiā cāu. reus homicidiī ⁊ irregularis erit. qa ludus tal̄ noxius ē ⁊ illicitꝰ. ⁊ iō qcqd ex eo seq̄t̄ īputādū ē. ar. ex̄ de p̄sūp. c. p̄. ⁊ ex̄ d homicidio. c. fi. Itē qui ī torneamento moritur nō debet in cimiterio sepeliri ut s̄. sepultura 4°. §. p̄.

¶ Quid de his q ad torneamēta accedūt aīo pugnādi nō tn̄ ipi pugnāt licꝫ aliq ibi occisi fuerint? R°. fm Goff. Nō oꝫ tales ad ordīes ꝓmoueri eo ꝙ ad rē ꝯdēnatā ⁊ ꝓhibitā accesserunt. Idem Hosti. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 4. Videt̄ tn̄ ꝙ cū talibꝰ possit ep̄s dispēsare. ut patꝫ s̄. bellū 2°. §. 2°. ī additione. B

TRansactio

est de re dubia lite incerta necdum finita nō ḡtuita pactio. ff. eo. l. i. A. Idem ī sū. li° p̄. ti. p̄. q. i. fm glo. Ray. B. Litē aūt intelligas pn̄tem uel futurā. qa etiā ante litē pōt fieri transactio. ff. de cōdi. inde. l. elegāter. §. si qs pōt.

Utrū trāsactio sit licita ī spūalibus. R°. fm Inno. Licita ē dūmō ex vtraqꝫ pte tm̄ spūale ⁊ nō tēporale inueniat ex̄ eo. statuimꝰ. ⁊. c. de cetero. extra de deci. ex multiplici. ⁊. c. suggestū. ex̄ de rerū pmu. ad qōnes. Idē in bn̄ficijs si petant̄ iure ptātis puta ꝙ vna ecclesia petit ab alia p̄bendā quā dic ad suam collationē ptinere. Sed si aliqs clicus petat sibi bn̄ficiū nō ē licita trāsactio etiā si vtriqꝫ det̄ spirituale. ex̄ eo. constitutus. Cōpositio aūt īteruenire pōt ex̄ eo. sup eo. tal̄. s. ꝙ ille clicꝰ q ius nō hꝫ vel nō habere credit̄ penitꝰ renūciet iuri suo sine aliq̄ datione. uel etiam ꝙ ius hn̄s recipiat̄ ī canōicū sine datione. A. Hoc ē ꝙ dcā ꝯpositio sit amicabilis ⁊ gratuita. ut in dcō. c. sup eo. Et idē qd hic nō. ī sū. li° p̄. ti. 15. q. 44. vbi ⁊ addit̄ fm Hosti. ꝙ si dcā amicabilis ꝯpositio fiat sine auctoritate iudicis psonalis ē. ⁊ cū psonis extīguitur Si aūt fiat cū iudicis auctoritate real̄ ē nisi p iudicem aliud dictū sit. ex̄ eo de cetero. Itē ꝙ trāsactio aliqn̄ ponit̄ pro amicabili ꝯpositiōe. ex̄ eo. ex lr̄is. ⁊. c. veniēs. Itē ꝙ licꝫ ꝯpositio auctoritate superioris facta teneat mero iure. tn̄ restituet̄ ecclesie si ex h̄ grauiter ledatur ar. ex̄ de resti. in inte. c. p̄.

TRansitꝰ

siue trāslatio. Quibꝰ de cāis pōt clicꝰ seclaris trāsire

de vna eccl̃ia ad aliã? R̃ñ° s̃m Ray. Tri-
bus de causis. p̃. s. cã necẽitatis puta ꝓpt᷑
hostes ⁊ hm̃oi. ⁊ ĩ h̃ cãu etiã si q̃s au
ctoritate ꝓpria trãseat. ñ punit᷑ cũ cãz
habeat. Et cessante necẽitate debet recu
perare eccl̃iaꝫ suã. 7. q. i. pastoralis. 2°
cã vtilitatis. s. qñ põt eẽ magis vtilis in
alia eccl̃ia. ⁊ tũc põt trãsire auctoritate
supioris. 7. q. i. mutationes. ⁊ tribus
c. se. 3° cã hũilitatis siue sanctitatis pu-
ta cum trãsit ad religionẽ. ⁊ tũc postq̃
professus ẽ nõ põt petere p̃mã eccl̃iaꝫ
aut redire ad seculũ. 7. q. i. hec ne q̃q̃.
A . Jd ĩ sũ. li° 3°. ti. 28. q. i. B
¶ Quid si clericus causa cupiditatis vl'
ambitiõis temere trãsit de vna eccl̃ia
ad aliã? R̃ñ°. Debet carere vtraq̃. s. ha-
bita ⁊ ambita. Prima q̃a supbe eam
contẽpsit. Secũda quia eã auare con-
cupiuit. 7. q. i. si quis ep̃s. 7. §. ambiti
onis. ex̃ de trãsla. quãto. Sed tñ eccl̃ia
potest eum repetere. 7. q. i. non oꝫ. 7. c.
si quis v̂o. A . Jd in dcã. q. i. B
¶ Quõ qui habet b̃nficiũ cum cura si
recipit simile vacat p̃mũ. habes s̃. b̃n-
ficiũ p̊. §. 4°. Quõ etiam teneat᷑ cl̃icus
siue prelatus in beneficio residere. hẽs
s̃. residentia. §. p̊. 7. s̃. clericus. p̊. §.
fi. A . Et adde q̃ clericus sine licentia
trãsiens seu in b̃nficio nõ residẽs pro
ut tenet᷑. debet ip̃o b̃nficio p̃uari si ad-
monit⁹ se nõ correxerit. extra d cle. nõ
resi. c. relatũ. ⁊ nõ. in dicta. q. i. s̃cdm
Hosti. Quod ẽ intelligendũ excepto
casu de quo s̃. p̃xime. videlꝫ qñ trãsit
⁊ capit aliã ecclesiã causa cupiditatis.
in quo non videt᷑ necẽia admonitio ut
pretactũ est. B
¶ Quõ trãseundũ sit de vna eccl̃ia ad
aliã? R̃ñ° s̃m Ray. Si est ep̃s nõ potest
transire sine expressa licentia pape. 7.
q. i. mutatiões. siue sit cõsecratus siue
electus ⁊ ꝯfirmatus. ex̃ de transla. int᷑
corporalia. Si v̂o sit inferior ⁊ transit
ad aliã ecclesiã eiusdẽ ep̃atus. sic suffi
cit tacitus ꝯsensus ep̃i. ar. 33. q. 5. qui
vxorẽ. Si v̂o ip̃e subest inferiori p̄lato
⁊ trãsit ad ecclesiã nõ subditã illi. tunc
ꝯsensus exp̃ssus reqrendus est. ar. 58.
dis. c. 2°. 7. 9. q. 3. cõquestus. Cũ auteꝫ
transit ad eccl̃iam alterius ep̃atus ne-
cessarius ẽ exp̃ssus ꝯsensus ep̃i. ⁊ etiaꝫ
alteri⁹ si habet aliũ supra se p̄ter ep̃m.
71. dis. per totũ. 85. dis. florentinum.
7. q. i. episcopus de loco. extra d renũ.
admonet. A . h̃. c. non vr̃ ibi haberi.
Et idem qd in h̃. §. nõ. in sũ. eo. ti. q.
2. vbi etiã pꝫ q̃ id qd seq̃t᷑ fuit dictuꝫ
glo. Ray. B . Hodie tñ de ꝯsuetudine
licentia non petitur. Porro de trãsitu
vnius religionis ad aliã habes s̃. reli-
gio 5°. p totũ. Nõ q̃ q̃ trãsit de vna ec-
clesia ad aliã. de minori ad maiorẽ trã-
sire debet. 93. dis. legimus. ex̃ d trãsla.
c. p̊. Et tũc aliquis p̄latus dicit᷑ trãsla-
tus cũ est confirmatus ⁊ obtinuit cor-
poralẽ possessionẽ. 21. q. 2. si quis iam
translatus. ⁊ ibi hoc nõt glo. B . Et
tunc nihil debet habere cõe cum p̊ori
ecclesia. ut ibi dicit᷑. Secus si nõ habet
corporalẽ possessionẽ. 93. dis. si qui ep̃i
Et de hoc etiã ex̃ de elec. cũ in cũctis.

TReuga. Qui tẽpore treuge bo-
na sua per mare siue per terrã
auferũt sarracenis. rapinam ꝯmittũt
⁊ ad restitutionem tenent᷑. ⁊ possunt
puniri a p̃ncipe cuius treugã frangũt
quia fides etiã hosti seruanda est. 23.
q. i. noli. 22. q. 4. Innocẽs.

TUtela. Triplex ẽ tu-
tela. s. testa-
mẽtaria. ut qñ pater dat tuto
rem filio in testamẽto. Item legitima

ut que defert͛a lege. ut cū nullus ē tutor per testamentū tunc qui pmo loco debet succedere huic ab ītestato tenet͛ suscipe tutelā huiusmōi. Itē datiua. ut quādo nullo tutore dato ī testamēto. nel nō extātibꝫ cōsanguineis ad tutelam idoneis iudex ex officio suo dat tutorem. Et durat tutela vsqꝫ ad cōplē tū. 14. an. pupilli. ⁊ inde incipit cura que durat usqꝫ ad. 25. annū. A . Dicta differentia tutelaꝝ ponit͛ etiā ī sū. lib° 2°. ti. 8. q. 2. s̄m glo. Ray. Et hec materia late tractat͛ in Insti. de tute. per totum cū multis sequētibꝫ ti. vsqꝫ in finē pmi libri. B

Utꝝ clerici teneant͛ suscipe aliquā tutelā. R° scd̄m Io. dis. 86. c. fi. Nullam cogunt͛ recipe. legitimam tamen possūt recipe si volunt. ut ī dicto. c. fi. Et est hoc puilegium clericorū q̄ licet possint succedere alicui ab intestato. nō tamen tenent͛ recipere tutelā. lz in laicis aliud obtineat. C. de legit. tuto. Auten. sicut hereditas. A . predicta nō. glo. in dicto. c. fi. Notant͛ etiam in sū. in dicta. q. 2. s̄m glo. Ray. Glo. etiā in dcō. c. fi. dicit q̄ clerici non possunt testamētariā nec datiuā recipere per. c. Cyprianus. 21. q. 3. quod bene facit. B

Utrū epūs uel monachus possit recipere tutelā. R° scd̄m Io. vbi s̄. Eps uel monachus etiā volēs nō potest recipe tutelā legitimam. ut in Auten. de sanc. epis. §. deo aūt amabiles. Uel dic q̄ illi autētice derogat͛ p illud decretū dis. 86. puenit. ita q̄ si velint possint recipere legitimā. s̄ nō datiuam ul͛ testamentariā. Sed ad tutelā cōem miserabiliū psonarū omnes clerici ul͛ monachi tenent͛. ut in dicto. c. puenit. ⁊. 88. dis. c. p̄. ⁊. c. epūs gubernationem A. Ibi dicit͛. Epūs gubernationē pupilloꝝ ⁊ viduaꝝ ac peregrinoꝝ nō p se ipm sed per archipsbyterū aut archidyaconū agat. Et h̄ tex. facit q̄ epūs nō potest admistrare tutelā etiā legitimā per seipm. Et ita potest intelligi dictus. §. deo aūt. Per alios aūt sic. Et ita intelligat͛. c. puenit. vbi etiam glo. nōt que ⁊ in isto. §. habent͛. Notant͛ etiam in dicta. q. 2. s̄m Ray. Et addit glo. eius q̄ monachi seu alij religiosi possunt recipe tutelā miserabiliū personaꝝ ⁊ etiā legitimā de consensu tn̄ platoꝝ suoꝝ. ⁊ nō al͛. 12. q. 1. n̄ dicad. B

Turpe lucrū

vide s̄. elemosina p̄. §. vlt͛. ⁊ ⁊ s̄. restitutio p̄. §. anp͛t. A ⁊ ibi de h̄ lati⁹ in additione. B

Uana gloria.

require sup gloria vana. Item de vestibꝫ. ī. vestis. A ⁊ latius s̄. ornatus. ī additione. B

Uasallus

dicit͛ ille q habet feudū ab aliq̄. ut s̄. feudū.

Uelatio virginū

vide. ī. virginum consecratio. §. pmo.

Uenatio

vtrū sit licita. R° s̄m Hosti. Uenatio si fiat tpe quo debēt homines esse in ecclesia ⁊ orare ē oībꝫ interdcā. 86. dis. §. an putad. ꝯ ꝯse. dis. 3. irreligiosa ⁊. dis. 5. ieiuniū. Et itel lige nisi eēt nccītas. ut si fames vigerē ul͛ bestie vastarēt hoīes uel segetes. C. ꝯ fer. l. 3. A . Idē ī sū. li° 3°. ti. 29. q. 12. scd̄m Hosti. B . Alijs aūt diebꝫ licita est laicis. A . s. p carnibꝫ ⁊ pellibus

habēdis. al' nō scdm Ray. ꝛ Goff. ut ī dcā. q. iz. B. sed clericis illicita. tamē causa sanitatis ꝛ recreationis eēt licita nisi eēt nimis frequētata aut clamorosa. ex de cle. vena. c. p̄. ꝛ. z°. A. In his. c. et in. c. p̄. ex ne cle. uel mo. satis claret ꝙ oībus clīcis indifferenter venatio interdicit' siue cū canibꝫ siue cū auibꝫ licꝫ aliqui senserint sine iure tñ auctoritate ꝙ clerici qn̄qꝫ possent causa recreationis venari. ut ī dcā. q. iz. B. Epis vero oīno ꝓhibita ē. ut ibidē nōt pla cōtra venatores clericos. 86. dis. c. qui venatoribꝫ. ꝛ. c. se. A. Dic clarius ut nōt glo. 86. dis. qui venatoribꝫ. super vbo. venatoribꝫ. q. ꝺ ꝛ positū ē s. ferie. §. 6°. in additione. Predicta etiā tanguntur in dcā. q. iz. B

Utrꝫ serui teneant' obedire dn̄is venari volentibꝫ tpibꝫ ꝓhibitis. R° sm ꝺ. Non tenent' serui obedire dn̄is in rebꝫ illicitis quale est hoc cōtra illud. Primū querite regnū dei. Idem ī sū. eo. ti. q. 13. Videt' tamen ꝙ excusentur a peccato in talibꝫ si cogunt' ꝑ iustum metū. ut. s. ferie. §. 8°.

Venditio.

Utrū liceat vendē arma. venena. ornamēta taxillos. scachos. serta ꝛ huiusmōi. vide s. negociatio. §. 5. ꝛ sequētibꝫ. De auro alchimico s. emptio. §. 5°. ī medio. De venditione facta sub modo vel sub cōditione. s. donatio p̄. §. 5°. Utrū liceat emere uel vendere nūc ad certū termi nū dande rei vel dandi precij. ꝛ mlta talia vide. ī. vsura z°. ꝑ totum. ꝛ sup. emptio.

Veneficium

vide s. maleficiū. ꝛ s. sortilegium z°.

Veniale pecca

tum vide s. peccatū z°.

Verberatio

vide sup. percutere.

Vestis

Utrꝫ circa exteriorē apparatū vestiū siue aliorum huiusmodi. possit esse virtus ꝛ vitiū. R° sm Tho. scda scde. q. 169. In rebus exterioribꝫ pōt esse peccatuꝫ īmoderantie duplicit' Uno mō ꝑ comparationē ad cōsuetudinē hoīuꝫ cū quibꝫ aliqs viuit. Unde dicit Augꝰ. z°. confes. Que ꝯtra mores hominū sūt flagitia ꝑ morū diuersitate fugienda sunt. ut pactū inter se ciuitatis ꝛ gentis cōsuetudine uel lege firmatū. nulla ciuis aut ꝑegrini libidine violet'. Turpis est enꝫ omnis ps vniuerso suo nō ꝯgruens. Alio modo pōt eē īmoderatio ex īordinato affectu mētis. ex quo qn̄qꝫ ꝯtingit ꝙ homo nimis libidinose talibꝫ vtat'. ꝛ hoc siue sm cōsuetudinē eoꝝ cū quibꝫ viuit. siue etiā ꝑter consuetudinem eoꝝ. Contingit autē ista inordinatio affectus triplicit' q̄tū ad suꝑhabundantiā. Uno modo ꝑ hoc ut homo ex superfluo cultu vestiū gloriā hoīuꝫ querat. prout. s. vestes ꝛ alia huiusmōi homini pertinent ad ornatū quedā. Unde Gregꝰ. dicit ī omelia. Sūt nōnulli qui cultum subtiliuꝫ preciosarūqꝫ vestium non putant esse peccatum. quod videlꝫ si culpa nō eēt neqꝙ sermo dei tam vigilant exprimeret ꝙ diues qui torquebatur apud inferos bysso ꝛ purpura idutus fuisset. Nemo quippe vestimenta precipua ul' preciosa. s. excellentia statum ꝓpriuꝫ nisi ad inanem gloria querit. Alio mō scdm ꝙ homo ꝑ superfluū cultū vestiuꝫ

348

querit delicias fm q vestes ordinant
ad corporis fomentum. 3° modo fm q
nimiam sollicitudinē apponit ad exte-
riorem cultum vestiū etiam si non sit
aliqua inordinatio ex pte finis. Ex pte
quoqz defectus potest esse duplex inor
dinatio scd'm affectum. Uno modo ex
negligentia hoīs qui non adhibet stu-
diū vel laborem ad hoc q exteriori cul
tu vtat fm q oportet. Unde phus 7°
ethicoꝝ. dicit q ad molliciez pertinet
q aliquis trahat vestimentuz p terrā
ut nō laboret eleuando ipm. Alio mō
ex eo q ipm defectū exterioris cultus
ad gloriam ordinet. Unde dicit Aug⁹
de sermone dn̄i in monte. Nam non ī
solo reꝝ corporaliū nitore atqz pompa
sed etiam ī ipsis sordibus 7 luctuosis
esse posse iactantiam. 7 eo periculosio-
rem quo sub nomīe seruitutis dei deci
pit. Et phus dicit q superhabūdantia
7 defectus inordinatus ad iactantiam
ptinent. A. De hac materia ornatus
tam viroꝝ q̄z mulierū 7 vestiū 7 aliaꝝ
reꝝ latius dictū est sup̄. ornatus. ī ad-
ditione magna. B

C Utrꝝ aliquibꝰ liceat vti vilibus. aut
semper sit peccatū. R° fm Tho. vbi s̄.
peccat qui vilioribus vestibꝰ vtitur q̄z
ceteri si hoc faciat ꝓpter iactantiam uł
superbiā ut se ceteris p̄ferat. Uitium
eniz supstitionis est. Si autē hoc faci-
at ꝓpter macerationem carnis. uel hu
miliationē spūs. ad virtutē tempātie
pertinet. Precipue autē competit vili-
bus vti his qui alios verbo 7 exemplo
ad penitentiā hortant. sicut fuerunt
ꝓphete de quibus apls dicit ad Heb.
xi°. Circuierunt in melotis 7 pellibus
caprinis. Et glo. Math. 3°. dicit. Qui
pniam p̄dicat habitum pnīe p̄tendat.

C Utrꝝ constituti in dignitatibus uel
ministri altaris debeant vti preciosio-
ribus vestibꝰ. R° fm Tho. vbi supra.
In eis nō est vitiosuz sed potius debi-
tum ad significandā excellentiam sui
ministerij uel cult⁹ diuini. A. Istud
sed potius debitum. non est verbum
Tho. ut patet per eundē scd'a scd'e. q.
169. arti. p°. ad fi. Potest tamen verifi
cari inquantum ɔpetenter deceat. ma-
xime ut deputata ad diuinū cultū sint
mūda 7 nitida. ut ex̄ de custo. eucha.
c. relinqui. B. De vestibus 7 sacer-
dotum paramentis ɔsecratis habes s̄.
ɔsecratio 5°.

C Utrꝝ mulieri liceat vti veste virili
R° fm Tho. scd'a scd'e. q. 169. Nō. naz
cultus exterior ut predictū est in. §. p°
ɔpetere debet conditioni persone fm
consuetudinem cōem. 7 ideo de se viti
osum est q mulier vtat veste virili uł
econuerso. Quod 7 specialiter ꝓhibet
Deut°. 22°. qa gentiles tali habitu vte-
bant ad idolatriā. Potest tamen hoc
quandoqz fieri sine peccat ꝓpter aliq̄z
necessitatem. uel causa occultādi se ab
hostibus. uel ꝓpter defectum alterius
vestimēti aut aliud huiusmōi. De or-
natu vero mulierum sup̄. ornatus. A
7 ibi latius in additionibus. B

Uicarius.

In quibꝰ casibꝰ qs possit ecclesie per vicariuz de-
seruire. R° fm Hosti. Regulariter re-
sidere debet. ut dictū est supra. residē-
tia. §. plt. 7 vlt. A. Et melius in p̄n
cipio. B. Potest tamen in casibus p
vicarium deseruire. Primus est rōne
occupationis. Hac occasione excusat
ep̄s qui in ecclesia cathedrali habet ali
quem loco sui. 7 ipse in camera sua dic
horas 7 postea expedit occurrētia. Hoc
idē ītelligo de q̄libet legitīe occupato

ex̄ de cele. miſ.c.p̊. Debet tñ ep̄s cele‑
brare ī eccl̄ia die dñico. ⁊ aliꝭ p̄cipuis
feſtiuitatibꝫ niſi excuſet nccītas. 7.q.
i.tēporis. in fi. 2ꝰ eſt rōne ſtatuti ſiue
ↄſuetudinis.ar.ex̄ de conſti.cū oēs.in
fi.3ꝰ ē rōne p̉uilegiȷ̄ ſiue diſpēſationis
ex̄ de fi. preſby.ꝓpoſuit. Hūc caſū fre
quēter ↄcedit papa hn̄tibꝫ pluralitatē
bn̄ficioꝝ.⁊ addit.dū tñ cura aīarū nō
negligat᷑.⁊ eccleſiȷ̄s faciat per vicarios
idoneos deſeruire. Et nō ꝙ h̄ caſus cū
p̄cedenti nō hꝫ locū ſi eccl̄ia fuerit ſui‑
toribꝫ deſtituta. ex̄ de cle.nō reſi. cum
ad hoc. Ex q̊.n. ↄſuetudo cepit eē ir‑
rōnabilis ⁊ eccleſie oneroſa tenēda nō
ē. ex̄ de ↄſue.c.p̊.⁊ fi.4ꝰ qn̄ ep̄s hꝫ ſub
ſe hoīes diuerſoꝝ rituū ⁊ līguaꝝ. Nā
illis hꝫ per vicariū deſeruire.ex̄ de offi.
ordi.qm̄.5ꝰ qn̄ quis hꝫ p̄bendā ī eccle
ſia cathedrali cui ānexa ē eccleſia ꝓ‑
chialis. Nā talis ī eccl̄ia cathedrali de‑
ſeruiet.⁊ in ānexa deſeruiet ꝑ vicariū.
ex̄ de p̄ben. extirpāde.§.q vō.⁊.c.ex‑
poſuiſti.6ꝰ ē rōne defectus ſiue debili
tatis ſuꝑueniētis. 7.q.i.c. p̊.ex̄ de cle.
egro.c.p̊.pl'r.⁊ vld.7ꝰ qn̄ neceſſario hꝫ
ꝓficiſci.ut qa cruce ſignatꝰ ē.ex̄ ꝺ voto
c.fi. A .Et ibi pꝫ ꝙ h̄ eſt veꝝ qn̄ ꝑ cle‑
ricoꝝ ſuoꝝ abſentiā eccleſie enormit᷑
nō leduntᷣ. ⁊ ipi clerici poſſūt terre ſcē
vtiles eē v̊bo pariter ⁊ exēplo. B .Et
ſil'r qn̄ ꝓficiſci hꝫ vtilit᷑ ⁊ honeſte.ut cā
ſtudioꝝ ſiue ꝑegrinatiōis.⁊ de licētia
p̄lati.ex̄ de cle.non reſi.relatū.de ↄſe.
diſ.5.nō oꝑtet. Aliq ponūt plures ca
ſus ſꝫ iſti videntᷣ eē p̉ncipaliores. A
qa ⁊ aliȷ̄ ad iſtos poſſūt reduci.⁊ oēs ad
h̄ gnāle. videlꝫ qn̄ rōnabilis vrget ne‑
ceſſitas. ex̄ de re.iu ꝺ.qꝺ nō ē.⁊ pōt col
ligi ex his q nō.in ſū.li° p̊.ti.7.q.30.
vbi ⁊ ſuꝑdicta oīa ponuntᷣ ſꝫm Hoſti.
Goff.⁊ Vl.

Quis ē vicarius ꝑpetuꝰ? R°. Talis ē
q curā hꝫ eccl̄ie cuius vicarius ē. ex̄ de
offi.vi. ex ꝑte. A .Melius dic ꝙ ille
ē ꝑpetuꝰ vicarius q ↄſtituitᷣ auctorita
te ep̄i. ⁊ nō ad tp̄s. ex̄ de offi. vica. ad
h̄. ⁊ iſte habet curā eccl̄ie. ⁊ reliq̄ que
ſequūtᷣ. B .Vn̄ q̄ſi ius hꝫ ī eccl̄ia.ex̄ ꝺ
fide inſtru. ꝑpetuus. Et hn̄s ꝑpetuā
vicariā aliā habere nō pōt. ex̄ de offi.
vica.ꝓuideas.ex̄ de reſcrip.poſtulaſti.
A .In ↄcō.c.ꝓuideas. dr̄ ꝙ nullus ꝑ‑
mittatᷣ hr̄e plures vicarias ſimul. nec
diſtīguitur intᷣ ꝑpetuā ⁊ nō ꝑpetuā.
B .Nec ſine cā pōt amoueri.extra de
offi. vica.ad h̄. Itē ſi talis vicariꝰ acci‑
piat aliquā eccl'iam cū cura ꝑdit vica‑
riā. Et dꝫ habere.25.ānos.⁊ ꝓmoueri
ad ſacerdotiū ſicut ſi eſſet rector ordi‑
narius. Al' ꝓuatus ē.ut ī cle.q̄ de eccle‑
ſiȷ̄s.ex eo. A .Et ibi pꝫ ꝙ h̄ ē veꝝ quo
ad vicarias ꝑpetuas ꝓchialiū eccl'ia‑
rū. B .De ordinario aūt rectore hētᷣ
s̄.eccleſia 2°.

Vtrū p̄lati poſſint vices ſuas ſub an‑
nuo cenſu ↄcedere. R°. Nec ep̄s nec ar
chidyaconꝰ nec alius p̄latꝰ h̄ pōt.extra
ne p̄la.vi.ſu.c.p̊.2°.⁊ 3°. Cū.n.tale ius
ſp̄ūale ſit nō ē dubiū ꝙ ꝓ eo aliqd da‑
re uel recipe ſymonia ē. A .ſꝫm Ray.
qui ⁊ addit. Vbi aūt aliqd datᷣ vl' tenetᷣ
nō ꝓ iuriſdictiōe. ſꝫ in ſignū ſubiecti‑
onis antiq̄.nō ē ſymonia.ut ex̄ de reli.
do.ↄſtitud.⁊ in ſū.li° p̊.ti.2.q.i. B
Sꝫ ꝙ ep̄s ↄmittat alicui pure ⁊ ſimpl'r
vices ſuas.⁊ tali vicario ↄſtituat ſala‑
riū.nō eſt pctm̄.ſꝫ potius ad h̄ tenetur
12.q.2.caritatē. Et ut dicit Hoſti. ſi‑
cut ꝓ ↄmiſſione iuriſdictiōis nō licet
recipe certā pecūie quātitatē. ita mul
to minꝰ licet recipe q̄rtā.i.ꝑtem ꝓuētꝰ
A .Predcis con.Goff.⁊ Inno.addēs
ꝙ ſi prelatus ſic diceret. tu exercebis

iurisdictionē talē. ⁊ ego ꝓ salario tuo
dabo tibi centū. ⁊ dab mihi totū lucꝝ
licitū ē. ut in dicta. q. i. B

Utrū rector ecclesie possit ꝯductori
fructuū ꝯmittē vicariā siue curā aīaꝝ
vide s̄. symonia 4°. §. plt.

Utrū vicarius eccl'ie possit alteri cō-
mittē vices suas. R°. Nō pōt. nisi sicut
⁊ delegat⁹ subdelegare. d̄ q̊ vide s̄. de-
legare. §. plt. Vicari⁹ q̊qꝫ epi nō posset
alti ꝯmittē absolutionē a pctīs. ⁊ alia
q̄ ī dcō. §. dicūt᷑. q̄ ītelligēda sūt ꝙ nō
pōt ex iure cōi. ſ₃ bn̄ pōt ex spāli ꝯmis
sione. ut hr̄ s̄. ꝯfessor p̊. §. an̄ plt. ī fi.
A. Con. predictis Albricus. B

Uidua

Quot mōis dr̄ vidua? R° fm Al. Quatuor modis. Nā ē q̄-
dā vidua corpore. ſ₃ ī honesta mente. i.
Thimod. 5°. Vidua q̄ ī delicijs ē viuēs
mortua ē. Et est vidua corpe ſ₃ nupta
mēte. h̄ ꝯpat᷑ ꝯiugatē. Et ē vidua cor-
pore ⁊ mente. ⁊ d̄ talib⁹ apl'us. i. Thi-
mod. 5°. Viduas honora q̄ vere vidue
sūt. 4° etiā mō dr̄ vidua qn̄ tal' ē ītreno
auxilio destituta. A. Et sic ē vidua
mēte ⁊ corpe ⁊ ītreno auxilio ꝓpt᷑ pau
ꝑtatē. cui debet᷑ subsidiū ab eccl'ia. fm
eūdē₃ Al. ⁊ ī sū. li° 3°. ti. 34. q. 287. B
Et istē duob⁹ vltimis mōis dcīs vidu
is debet᷑ fructus 60⁹. d̄ q̊ hr̄ Math. 13°.
Nā v̊ginib⁹ ꝯpetit fruct⁹ cētesim⁹. ⁊
ꝯiugatis tricesim⁹. ut ⁊ Tho. ponit in
4°. dis. 49.

Uindicatio

vtrū sit licita. R° fm Tho. scd'a scd'e. q.
108. Dicēdū ꝙ si ītētio vīdicant̄ ferat᷑
ꝑncipalit᷑ ī malū alti⁹ d̄ q̊ vindictā su-
mit. ⁊ ibi q̄escat nō ē licita. qa h̄ ꝑtinet
ad odiū q̊d repugnat caritati q̄ oēs ho
mines debem⁹ diligē. Nec excusat᷑ ali-
qs ꝙ odit odiētes se. h̄. n. eēt vīci a ma
lo q̊d apl'us ꝓhibet. Ro. 12°. Si v̊o ītēn
tio vīdicant̄ ferat᷑ ꝑncipalit᷑ ad aliq̊d
bonū. puta ad emēdatiōe₃ peccāt̄. vel
saltē ad correctionē ei⁹. ⁊ q̄etē alioꝝ. ⁊
ad iusticie ꝯseruatiōe₃. ⁊ dei honore₃.
pōt vīdicatio eē licita. alijs seruatē debi
tis circūstātijs. hec Tho. s. ꝙ fiat ꝑ illū
cui lic₃ utputa ꝑ iudicē. obſuato in oī-
bus iusto ꝓcessu. ⁊ iusta ꝯdēnatiōe. A
Nā ⁊ ī cāis iustis ſuād⁹ ē iuris ordo. ex
de sen. exco. sacro. B. Qn̄ maloꝝ īiu-
rie tollerāde sūt. vide s̄. patiētia. §. 2°.
Et quō ītelligat᷑. q te ꝑcusserit in vna
maxilla ⁊c. ibidē. §. 3°. Qualit᷑ etiā vin
dicandū sit aduersus multitudīe₃. vi-
de s̄. correctio p̊. §. plt.

Uirginitas

quid sit. R° fm Amb°. ī lib° de v̊ginitate.
Virginitas ē exps ꝯtagiōis ītegritas.
Scd'm v̊o Aug'. ī li° de nuptijs ⁊ ꝯcu-
piscētia. Virginitas ē ī carne corrupti-
bili ꝑpetua īcorruptiōis meditatio. A
Et ex his p₃ ꝙ v̊ginitas ītegritas ē car
nis attestās īcorruptiōe₃ mētē. ut ī sū.
li° 3°. ti. 3. q. 18. vbi etiā p̄dcā ponūt᷑. Et
dr̄ ꝑpetua. vt nullo vnq̄₃ tp̄e intuene-
rit etiā mētal' corruptio. al' ꝓ illo tp̄e fu
isset amissa ⁊ n̄ eēt meditatō ꝑpetua. B
Utrū violentiā passe amittat v̊gini-
tatē. R° fm Tho. ī 4° dis. 33. Que ꝑ vio
lētia₃ corrūpunt᷑ siue ab hoīe siue a de-
mone incubo v̊ginitatē nō amittūt. si
q̄₃tū possūt renitant᷑. ⁊ q̄₃tū possūt ꝯser
uent corp⁹ a corruptiōe. ul' saltē mēte₃
a ꝯsensu. Idē Al. A. a cubon q̊d ē soli-
dū dr̄ cub⁹ bi. ⁊ ē q̄dā figura solida cer
te altitudinis. lōgitudinis. ⁊ latitudīs
fm Catholicō. Iſ forte ē q̊dā signū ni-
gromanticū. Et idē q̊d hic nō. ī sū. eo.
ti. q. 23. Tales tn̄ nō ꝯsecrāt᷑ int᷑ v̊gīes

vt in .c. ſe. §. p̊. B

Utꝝ ſola mēte poſſit amitti v̂ginitas ℞ᵒ ſm Tho. ſcd̓a ſcd̓e. q. 152. Cōtingit intdū ex actu mēt̄ cogitātis de corru- ptiōe carnis ⁊ intēdent̄ delectationē ipius expiri. ꝙ calor excitet̄ ⁊ ſemē di- ſtillet. ⁊ tūc ſine dubio v̂ginitas ē amiſ ſa. Si aūt corruptio ſiſtat ī actu mētis ꝯſentient̄. amittit̄ qdē v̂ginitas ſm il- lud formale qd̓ h̄ ī mēte. nō aūt rōne ei⁹ qd̓ ē mäle ī ipa. Un̄ tal' nō pōt dici v̂go niſi mälit̄. Et iō h̄ v̂ginitat̄ amiſ- ſio pōt recupari. nō aūt illa ī q̄ etiam illud qd̓ ē mäle ſubtrahit̄. A. dic cla- rius ꝙ etiā ſola mēte amittit̄ v̂ginitas ſ; tn̄ recupabil'ē. qa mä ſeu obiectū h⁹ v̂tutis manet. s. incorruptio carnis. iō cū redit ad ipm volūtas redit ⁊ v̂gini tas. ut p; ī Johe euāgeliſta. quē de nu ptijs volentē nubē vocauit dn̄s ut dic Hiero⁹. Quocūq; aūt mō qs volūtarie ꝑfectā ꝓcuret pollutionē. ꝑdit̄ irrecu- pabilit̄ v̂ginitas ſm Al. Tho. Ul. ⁊ glo. Ray. ut ī ſū. eo. ti. q. 24. B

Utꝝ puelle ī annis puerilib⁹ aliqd carnale ꝯmittētes ꝑdāt v̂ginitatē. ℞ᵒ ſm Al. Nō. qa nō ē ī eis ꝯſilij delibera tio. nec etas patit̄ talē delectatiōis ipe tū. A. Hoc forte veꝝ añ ſeptēniū cu; nōdū ſūt' doli capaces. al' ſec⁹. Un̄ Ul. dic ꝙ v̂ginitas amittit̄ nō ſolū ꝑ quē- cūq; actū ꝑ quē pollutō volūtarie ꝓcu rat̄. ſ; etiā qn̄ ſine eo delectatio coitus ꝑficit̄. ſicut faciūt illi q añ etatē ul' tps ſemīs ꝑ ſuiipſoꝝ turpē actū h⁹mōi de- lectationē ī ſe ꝑficiūt ul' ab alijs ī eis h̄ fieri ꝑmittūt. Alij tn̄ alit̄ ſentire vidē tur. ut ī ſū. eo. ti. q. 19. q̊ꝝ dictū pōt in- telligi reſpectu etat̄ īfantie. ut tactū ē Itē ſm Ul. l; aliq dixerīt v̂ginitatē re cupabilē qn̄ ꝯplet̄ delectatio ſine pol- lutiōe ꝓpt̄ defectū etat̄. tn̄ ꝯ̄riū veꝝ ē

qa corruptio n̄ ē ex pollutiōe niſi rōne ꝯiūcte ſibi delectatiōis a q̄ oīmodam īmunitatem ducit virginitas. ut ī ſū. eo. ti. q. 24. B

Utꝝ a patiētib⁹ fluxū ſemīs ꝑdatur v̂ginitas. ℞ᵒ ſm Tho. ſcd̓a ſcd̓e. q. 152. Semīs reſolutō ſi ꝓueīat p̄ter ꝓpoſitū mēt̄. ul' ī dormiēdo. ul' ꝑ violētiā illatā cui mēs nō ꝯſentit q̄uis caro delecta- tionē expiat̄. ul' etiā ex īfirmitate. ut ī his q fluxū ſemīs patiūt̄. nō ꝑdit̄ v̂gi nitas. qa tal' pollutio nō accidit ꝑ īpu diciciā quā v̂ginitas excludit. A. Con. Al. dicēs. qa ſūt q̄dā q̄ ad ſimplicē aſpe ctū viri ul' ad locutionē ul' ad ꝯfeſſiōe; etiā cū ſint ī ꝓpoſito ſcō. ul' nolētes pec care diſtillationē hūoris ſentiūt. ⁊ ta les nō corrūpūtur. eo ꝙ nō fit ex ꝓpoſi to nec volūtate ꝯpleta. S; tn̄ ſuadēdū ē eis ꝙ ſe tēperēt a viroꝝ aſpectu ⁊ ꝯfa bulatiōe. ut ī ſū. eo. ti. q. 21. B

Utꝝ cognite ī ebrietate ul' ſōno ꝑ- dāt v̂ginitatē. ℞ᵒ ſm Tho. ī 4ᵒ. diſ. 33. Sicut ꝑ pollutionē in ſōno nō amittit̄ virginitas. ut nūc dcm̄ ē. ſilis rō ē de mlierib⁹ q̄ in ebrietate ul' dormiētes a viris cognoſcūtur. niſi forte hac ītenti one iuerīt dormitū ut a vir̄ cognoſce- rētur. A. ul' etiā ſi p⁹ea placēt eis fuiſ ſe cognitas. ſicut ⁊ d̓ pollutiōe noct̄na dic Ul. ut ī ſū. eo. ti. q. 22. ⁊ poſitū ē ſ pollutio. ī p̄ncipio. ī additiōe. B

Uirginū ꝯſe-

cratio. Quare ſol⁹ ep̄s virgi nes conſecrat. ℞ᵒ ſm Tho. ī 4ᵒ. diſ. 38. Sicut ꝑ matrimoniū carnale repreſen tatur m̄rimoniū ſpirituale inter xp̄m ⁊ eccleſiā q̄tum ad fecunditatē. ita ꝑ velationem virginū rep̄ſentatur ide; m̄rimoniu; ſpirituale q̄tū ad ei⁹ inte gritatem. ut p; ꝑ oīa que ibi ꝓferunt̄ ⁊

gerat̃. Et ꝓpter hoc sol⁹ eps virgines velādo desponsat. nō sibi ſ xpo q̃si sposo paranymph⁹ ⁊ amic⁹. Et q̃a integritatis significatō plene pōt eē solū ī ɔtinētia virginali ſ semiplena ī viduali. ꝓpt̃ h̃ viduis dat̃ aliq̃d velū. ſ nō cū illa solēnitate qua virginib⁹ datur. A. Idē in sū. li. 3°. ti. 3. q. 14. B

Utrū violent̃ corrupte debeāt ɔsecrari. R° ſm Al. Lic; tales v̄ginitatē nō amittāt nec v̄ginitatis aureolā. non tñ ɔsecrant̃. Et rō ē. q̃a ī illo actu difficile est ita reniti q̄ volūtas nō alliciat aliq̃lē ɔsensū. Un̄ cū de pleno dissensu ɔstare nō possit ecclie. iō statutū ē ut tales hūilit̃ abstineāt a ɔsecratiōe. 32. q. 5. ille familie. ⁊. 15. q. i. si q̃s n̄ irat⁹ Con. Tho. ī 4°. dis. 33. ⁊ s̃cda s̃cde. q. 152. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 18. ad finē. B

Utrū possint ɔsecrari occulte corrupte q̄rū ɔsecratō sine scādalo itermitti nō pōt. R° ſm Tho. ī 4°. dis. 33. Occulte corrupte. siue a viris. siue alio q̄cūq; mō nullaten⁹ velāde sūt. q̃a ꝓpt scandalū vitandū nō debēt sacra ecclie uel sacramētalia variari. S; sicut q̄dā dicūt pōt aliq̄ cautela adhiberi ad vitandū scandalū. ut. s. illa q̄ nō sūt d̄ substa v̄ginal' veli fiāt. ut ē accēsio candelarū ⁊ h⁹mōi vitad occulte illis q̄ sūt d̄ substātia. puta v̄ba q̄ dicūt̃ ī veli īpositione. ⁊ q̄ nomē v̄ginitatis ī castitatē mutet̃. ⁊ hui⁹mōi. Con. Al. sūt ⁊ Hosti. ⁊ Goff. Nec ē tenēda sentētia xx. q̄ aliud dicit. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 17. vbi etiā addit̃ q̄ carne corrupte ex dispēsatione epi uel eius| cui sup h̃ vices suas ɔmiserit p̄nt suscipe modū veli v̄ginalis. nec h̃ ip̄m licet sine dispēsatiōe. ſ velū v̄ginū nullo mō licet suscipe. Et subdit. Caue tñ tibi a glo. hic q̄ aliud dic. etiā glo. Ray. q̄ occulte corrupte ań ɔsecrationē ul' post debēt hūilit̃ abstinere ab h⁹mōi officijs q̄ solis v̄ginibus ɔsecratis solent ſm ɔsuetudinem monasterij ɔpetere donec cū eis fuerit sup h̃ p epm dispēsatū. Nō tñ h⁹mōi v̄gies ɔsecrate ordinē aliquē h̄nt. B

Utrū ī ɔsecratiōe v̄ginū det̃ g̃ra. R° ſm Tho. ubi s̃. In ɔsecratiōe virginū sicut ⁊ in vnctione regū ⁊ h⁹mōi bn̄dictiōib⁹ alijs dat̃ gratia. nisi sit ipedimentū ex pte suscipiētis. Sed h̃ tamē nō dicūt̃ sacra. q̃a nō sūt istituta ad curationē morbi pctī sicut sūt sacra. A Idē ī sū. eo. ti. q. 16. B

Quo tpe possit fieri v̄ginū ɔsecratio? R° ſm Hosti. in die ephiarū. ⁊ ī tota ebdomada resurrectiōis. ī natalib⁹ aplo⁊. ⁊ in dieb⁹ d̄nicis. ſ tñ ī neccitate puta lāguore imīnēte possūt q̄libet tp̄e ɔsecrari. 20. q. i. deuod. ex̄ d̄ tēpo. ordi. c. p̄. A. Con. Goff. ut in sū. eo. ti. q. 15. B

Uis ⁊ met⁹.

Uis est maioris rei ipet⁹ q̄ repelli nō pōt. ff. q̄ met⁹ cā. l. 2. De metu aūt q̄d sit. vide s̃. met⁹. §. p̄. Utrū liceat vi vi repellē h̃es s̃. bellū. p̄. §. 6°. et s̃. excōicatio 2°. §. 2°. v̄. 9°. ⁊ s̃. homicidiū p̄. §. 5°. Que ē vis ul' met⁹ excusans. ⁊ metus q cadit in ɔstantē virū s̃. met⁹. §. 2°. ⁊ quō ī pediat m̃rimoniū s̃. impedimentum. x°.

Uisitatio.

Archieps eps ul' alius plat⁹ visitās ecclias. p̄ ꝓponet v̄bū dei. ⁊ q̄ret de vita ⁊ ɔuersatiōe ministrātiū ī ecclījs absq; coactiōe iurameti ſ salubri monēdo. Si q̄s inuenerit ifames. si ip̄e nō ē ordiari⁹ denūciet ordiario. Notoria si iuenerit corrigat. A. cū sup his merito notari possit

ordinatioꝝ negligētia. cū examiātiōe
non egeant. ut in. c. quod sequit̄. B
ex̄ de censi. romana. lib° 6°.
Utꝝ visitans possit recipe ⁊ exigere
ꝓcurationem a locis visitatis. R. Sic.
extra ď censi. romana lib° 6°. Et potest
recipere a volente dare pecuniam pro
sūptib⁹ moderatis dieb⁹ quibus visi-
tat. Ꝺ nō licet nisi vnam ꝓcurationem
recipe vna die etiā si plura loca visitet
⁊ quilibet loc⁹ sit sufficiens. ex̄ de cēsi.
felicis. lib° 6°. Q si eps visitet ꝑ alium
visitati etiā tenent̄ ministrare expēsas
isti visitanti. ex̄ de offi. or. si eps li° 6°.
Sed eps nil prorsus pōt exigere ab his
qs nō ꝑ se visitat ut ibidem dicit̄.
Utꝝ visitans possit recipe pecuniaꝫ
R. Si ipsi uel sui familiares recipent
pecuniā uel munera ꝑter id quod nūc
dictū est. seu etiā ꝓcurationeꝫ recipet
nō visitando. ipe tenet̄. A .s. recipi-
ens. ut in. c. exigit. de quo. i. B .du-
plū restituere illi ecclesie. A .s. a qua
est receptū. ut ibi. B .i. mēsem. alio-
quin epi ⁊ supiores differētes sic resti-
tuere sunt interdicti ab ingressu ecclesie
inferiores sūt suspensi ab officio ⁊ bn̄-
ficio quousqꝫ plenarie satisfaciant. ⁊
nulla remissio hic valet. A .s. eorum
quib⁹ faciēda ē restitutio. ut in. c. qd
sequit̄. B .ex̄ de censi. exigit. li° 6°.
Quō ⁊ quotiens archieps possit ꝓ-
uinciā suam visitare? R. pmo tenetur
visitare diocesim ꝓpriam erga ecclias
maiores ⁊ minores ⁊ eaꝝ ꝑplos saltem
cōuocando de plib⁹ locis ad vnū con-
gruū. Postea licet ei visitare suffraga-
neos ⁊ eoꝝ dioceses. sed vna diocesi
visitata in toto vel in parte nō pōt ad
eam visitandam reuerti nisi oēs ⁊ sua
iteꝝ fuerit visitate. A .s. quas secure
visitare poterit etiā si iam denuo fue-
rint visitate. ut in. c. romana de quo. i.
B. Sed si forte aliqua ecclesia visita-
te diocesis indiguerit iteꝝ prius predi
ctis alijs visitari. tūc potest redire ad
illā si a diocesano fuerit reqsitus. uel
de consilio ⁊ assensu omniū suffraganeo
rū. aut maioris partis. aut si difficulta
tem adhibuerit ꝯfident petat̄ licentia
a papa. Sed post visitationē oīuꝫ dio-
cesum licitū est ei visitationē iterare.
prius tamē reqsito suffraganeoꝝ cōsi-
lio ⁊ deliberatiōe. ⁊ diffinitione ipius
super hoc habita corā eis. A .s. ipius
archiepi. etiā si suffraganei nō ꝯsenti-
ant. ut patet ex tex. ⁊ glo. dci. c. roma
na. ⁊ hic sequit̄. B .Que sunt redigen
da in scriptis. ⁊ tunc poterit visitare
etiā si nō inueniat suffraganeoruꝫ as-
sensus. ita tñ q illa loca prius visitet q̄
in priori visitatione nō fuerunt visita
ta. A .nisi magis sit alijs visitationis
officium opportunū. ut i. c. de quo sta-
tim. B .Hec oīa extra ď censi. roma
na. lib° 6°. Et hanc formam etiam eps
visitans seruabit. ut ibi dicitur. A
Ubi etiā dr̄ de alijs ꝑlatis ordiatio iu-
re suos subditos visitātib⁹. saluis sup
h cōnabilib⁹ ⁊ approbatī religiosoꝝ co
suetudib⁹ ⁊ reglarib⁹ institutī. B .Ui
sitari debent p ordinarios monasteria
mōialiū etiā exēpta. ut s̄. exept⁹. §. fi.

Uitium.

Uitia capitalia
sunt. 7. ab vna
radice ꝓcedentia. Nam fm
doctrinā Greg. 31° moraliū. radix to-
tius mali ē supbia. ⁊ ď hac nascut. 7.
vitia. s. Inanis glia. Inuidia. Ira. Tri
sticia. Auaricia. Gula. ⁊ Luxuria. De
īani glia fm eundē. 7. filie oriūtur. s.
īobediētia. iactātia. hypocrisis. ꝯtētio
ptinacia. discordia. nouitatuꝫ presum
ptio. De inuidia nascunt̄. 5. s. odium.

351

susurratõ. detractio. exultatio ĩ aduersis ꝓximi. ⁊ afflictio in ei⁹ ꝓspis. De ira nascunt̃. 6. s. rixe. tumor mentis. ɔtumelie. clamor. indignatio. ⁊ blassemia. De tristicia siue accidia oriũt̃. 6. s. malicia. rancor. pusillanimitas. desperatio. torpor erga precepta. vagatõ mentis circa illicita. De auaricia nascũtur. 6. s. ꝓditio. fraus. fallacia. piuriũ inquietudo. ⁊ cõtra misericordiã obduratio cordis. De gula oriunt̃. 5. s. ĩepta letitia. scurrilitas. ĩmũdicia. multiloquũ. ⁊ hebetudo sensuũ. De luxuria nascunt̃. 8. s. cecitas mentis. incõsideratio. inconstãtia. p̃cipitatio. amor sui odiũ dei. affectus p̃ntis seculi. horror ⁊ desperatio futuri. Hec Greg⁹. De materia vitij habes s̃. peccatũ. ⁊ s̃. crimẽ.

Uitiat⁹ corpe

Multa vitia corporalia olim ĩ veteri testamento repellebant ordinãdos. ut patʒ Leuit. 21.° ut si aliquis habebat grandẽ uel paruũ uel tortuʒ nasum. si gibbum. si lippitudinẽ. iugem scabiẽ. impetiginẽ. uel ponderosus. ꝫ ista hodie nõ repellunt. 7. q. i. qualit̃. in fi. A. Ibi nõ videtur bene ꝓbari hoc. sed potius ex eo quia ĩstituta fuerũt in figura. ut patet in. c. sequẽtibus A. nisi forte ꝑm aliquam significationẽ intellecta. ut dis. 49. hinc ⁊ enim ⁊. c. sacerdotes. Et scd̃m ꝙ ponit Ray. quicũqꝫ culpa sua vitiatus est corpore repellitur ab ordine. qui vero sine culpa nõ repellit̃ nisi scandalũ timeat̃ ex nimia deformitate. vel periculum ex nimia debilitate. A. Con. VII. vt in sũ. lib⁹ 3.° ti. 18. q. i. ad finem. Et hoc nõ ĩtelligitur de oĩ corporis vitio. ꝫ de notabilib⁹ de qb⁹ in sequẽtib⁹ tangit̃. B

¶ Quid de mutilatis vtꝝ possint ordinati? R̃. Mutilati sponte sine iusta cã ut ex indignatione. ĩpatientia. uel superbia indistincte in quocũqꝫ mẽbro. siue a se siue ab alio. repellũtur a ꝓmotione. ⁊ deijciũtur ꝓmoti etiã si credebant se obsequiũ prestare deo. ut quia se castrauerunt. extra eo. significauit. A. Et ibi nõt glo. ꝙ eps potest cũ talibus dispensare quando putabãt se deo obsequiuʒ prestare. in alijs tamẽ a missa. B. ut dictum est s̃. homicidiuʒ. 5. §. fi. Et scd̃m Inno. idem est si nõ amisit mẽbrum totum. sed talem partem que deformitatẽ generaret vnde scandaluʒ esset. extra eo. c. ꝑmo. uel etiam inhabilẽ redderet ad officiũ exequendum. extra eo. Thomas. Si vero ex iusta causa. puta ꝓpter lepre periculum aliqui fecerunt sibi membꝝ aliqᵭ amputari seu amputauerunt ne alia sana putrescerẽt. hi si membꝝ erat occultuʒ uel etiaʒ manifestũ sed paruũ. ut puta vnus digitus. nõ de illis cũ quibus fit signũ cruci. nõ repellũtur nec deijciũt̃ Siliter si taliter sint nati uel inuiti sic mutilati sunt. aut casu fortuito cũ dantent operã rei licite. Secus si rei illicite dis. 55. si quis absciderit. ⁊. c. qui preʒ ⁊. c. si quis a medicis. ⁊. c. eunuch⁹. ⁊. c. si quis ꝓegritudine. ⁊. c. lator. ⁊. c. p̃cepta. ⁊ extra de corpore vitia. significauit. ⁊. c. ex p̃te. Si aũt ex culpa sua incidisset in modicã deformitatem. ex misericordia toleratur in susceptis. s. ex dispensatione epi ꝑm Inno. ⁊ Hoſt. A. Ad hoc facit. c. i. ex̃ de cor. viti. B Si aũt membrũ erat magnũ ⁊ manifestũ etiã si sine culpa sua amisit qs. ĩpeditur a ꝓmotione ꝓpter deformitateʒ ⁊ scandalũ. ⁊ si ꝓmotus est dꝫ cessare a missa ⁊ alijs solennibus officijs ꝓpter eandem causam. A. beneficio tamen

nõ remouebit᷑.qa nõ ꝺꝫ addi afflictio
afflicto. ꝺiſ.55.ſi euãgeliſta.7.q.i.cũ
percuſſio. ꝺabit᷑ tamen ſibi coadiutoꝛ
ſi tale beneficiuꝫ eſt cui ipſe ꝺeſeruire
nõ poſſit. ex̃ ꝺe cle. egro.c.z. A .Idẽ
in ſũ.lib°z°.ti.p̃.q.4z. ubi etiam patꝫ
ſcꝺm Hoſti. ꝙ iſte qui ſine culpa ami-
ſit mẽbrũ ſolum ꝓhibet᷑ a miſſa 7 ſo-
lẽnib⁹ officijs.nõ aũt ab alijs ſacerdo-
talibꝫ que poſſit exercere.ut penitenti
as ꝺare 7 ſimilia.ex̃ ꝺe cle.egro.p̃ſ by-
terũ.Item ſcꝺm Goff.quãdo ꝺubitat᷑
vtrũ ꝺeformitas generet ſcandalũ re-
curritur ad arbitriũ epi.extra eo.c.z°.
Item ſcꝺm Ray. ꝙ vbicũqꝫ ſcandaluꝫ
ſuſcitat᷑ ex homicidio vel ꝺeformitate
alicuius. ſi talis etiam caſus eſſet in q̊
ꝺe iure poſſet promoueri uel miſtrare
in ſuſceptis ꝺebet tamen ꝓpter ſcanda
lũ ceſſare. Et ꝙ clericus etiã cã medi-
cine non ꝺebet ſe mutilare lꝫ etiam ſit
cirurgicus niſi imineat neceſſitas 7 ali
us ꝺeſit. B

¶ Vtrũ claudus nãliter 7 alij h⁹mõi
poſſint ꝓmoueri.R°.Clauduꝫ admit-
tit cõſuetudo. niſi talis ſit ꝙ ſine bacu
lo ad altare ſtare non poſſit.ar. ꝺe ꝯſe.
ꝺiſ.i.nullus.7.ꝺiſ.45.ꝺiſciplina.Ce-
cũ uel habentẽ i vno oculo maculam
que generet ꝺeformitatem nec ius nec
cõſuetudo admittit. extra eo. cum ꝺe
tua. A .Tamen ſm glo.Ray.habens
maculã i oculo facilius ꝓmouet᷑ in re-
ligione q̃ꝫ in ſeculo.ut in ꝺicta.q.4z.
vbi predicta nõ.ſcꝺm Ray.qui etiam
addit. ꝙ ſilr̃ nõ admittit᷑ habens ma-
nũ aridam. B .De ſacerdote leproſo
vide s̃.lepſus.§.fi.De gibboſis ſcien
ꝺũ ꝙ nõ repellunt᷑ ab ordinibꝫ niſi ni
mia ſit ꝺebilitas aut ꝺeformitas. Qui
habet ſex ꝺigitos i pede ꝓmouetur.7
ſm Hoſti.etiã ſi in manu.uel ſi habet
ꝺigitos cõiunctos ꝺũmodo ex his nõ
ſit impedimentũ in uſu membri.ff.ꝺe
edili.edic.l.idem offilius. A .Idem
in ſũ.eo.ti.q.43 7 ſe.ubi etiã patꝫ ꝙ le
proſus ad ſacros ordines nõ ꝺebet pro
moueri.ſꝫ ſi p̉us fuerit ꝓmotus poteſt
aliquãdo miniſtrare.ut 7 ꝺicit᷑ in ꝺcõ
§.fi. B

¶ Quid ꝺe furioſis lunaticis 7 caduci
R°.ſm xb.Nullus talis ꝺebet ꝓmoue-
ri etiã poſtq̃ꝫ fuerit liberatus.ſꝫ ſi ꝓmo
tus fuerit ex toto liberat⁹.poterit exe-
qui officiũ ſuũ.Si v̂o non oĩno ex to-
to.ſed frequenter ei accidit.oĩno ꝺebꝫ
ceſſare ab officio miſſe.7.q.z.in lr̃is.
Idẽ ſi raro ſed cũ ſpume iactatione 7
vocis confuſione.Si v̂o raro 7 ſine ta
libus.nõ ꝓhibetur ab officio miſſe ꝺũ
tamen habeat iuxta ſe aliquẽ ſacerdo-
tem.ut ſi ille cadat uel ꝺeficiat iſte ſup
pleat.7.q.i.illud. Quãto aũt tẽpore
ꝺebeat expectari ad ꝓbandũ tales vtꝝ
ſint liberati 7 qualit᷑.colligit᷑ ꝙ per an-
nũ.33.ꝺiſ.coĩter. Alibi p.30.ꝺies.7.q.
z.c.fi.Sed 7 p̃ot ꝺici ꝙ tẽpus ꝓbatio-
nis arbitrariũ eſt penſatis ꝯditionibꝫ
morbi 7 perſone. A .7 ꝺignitatis ſm
eundẽ xb. 7 in ſũ.eo.ti.q.45. vbi hec
notant᷑. B

¶ Quid ꝺ ꝺemõiaco? R°.ſm xb.Eodẽ
mõ talis nõ ꝺebet ꝓmoueri ul' orꝺĩari
7 ſi ordinat⁹ erat etiã lib[er]at⁹ miſſaꝫ ce-
lebrare nõ ꝺebet.niſi plene 7 ĩdubitã-
ter curat⁹ ſit.33.ꝺiſ.cõit᷑.7.c.vſqꝫ adeo
A .ꝯiũcto.c.clerici.ea.ꝺiſ. Hec etiã nõ
ĩ ꝺcã.q.45. B .De tp̃e aũt expectatõ-
nis ꝺicẽdũ ut ĩ ꝓxĩo.§.ꝺcm̃ ẽ.De illo
aũt q nullo mõ p̃ot bibere vinũ.hẽs
s̃.ordinãdus.§.18°. A .Poti⁹ vr̃.v̂.
ĩ.§.16°. vbi habet᷑ ꝙ talis nõ ẽ ordinã
ꝺus.qꝺ 7 nõ ĩ ꝺcã.q.4z.ad fi. B

¶ Epiſcopus ſenio vel valitudine

352

corpali grauatus. uel alr adeo ĩpeditus ppetuo ꝙ officiũ suuꝫ nequeat exercẽ. potest de consilio sui capituli vel maioris partis assumere auctoritate aplica vnũ vel duos coadiutores ad officiuꝫ exequendũ. Si vo eps fuerit demens tunc caplm uel due ipsius ptes vnum uel duos coadiutores ei assument eadem auctoritate. Q: si epũs grauatus ut dictũ est pri9 nollet sumere nec habere coadiutorẽ. licꝫ a capitulo reqsit9 sit. nihil per caplm innouetr. sed in hoc casu ⁊ etiã in casu quo esset demens capitulũ significet pape conditionẽ eius dẽ episcopi ⁊ eccłie. Porro coadiutor pdictus debet de prouentib9 platoruꝫ recipere sũptus moderatos ab alienatione abstinẽdo. A .s. qualibet bonorũ ecclesiasticoꝝ tã eccłiaꝝ ꝙ ipsorum platoꝝ. ut in. c. pastoralis. de quo. ĩ. B .Et que dcã sũt de epo hñt etiã locũ in supioribus prelatis. extra de cle. egro. pastoralis. li° 6°.

Unctio extrema. Extrema vnctõ sacrm ẽ qa ptingit ad effectũ q ẽ curatõ mo. bi peccati. ut ex verbis Jac. vlti. ca° pꝫ. A Et de hac latius s. sacramentũ. in pn°. 7. §. p°. 7. z°. B .Et est vnũ sacramẽtũ licꝫ plures actiones sint de eius pfectione. que tamen dueniũt ad vnũ significandũ ⁊ causandum. Hec est snia Tho. in 4°. dis. z3. A .Et sic vnũ sunt vnitate pfectionis ⁊ finis etiã fm Pe. ⁊ Al. ut in sũ. li° 3°. ti. z4. q. 139. B

¶ Que ẽ materia huius sacramenti? Rñ° fm Tho. ubi s. Materia est oleum oliue ab epo consecratũ. ⁊ tale oleum ⁊ eius dsecratio sunt d necessitate hui9 sacramẽti. A .Con. Pe. ut in sũ. eo. ti. q. 141. B

¶ Que est forma huius sacri? Rñ° fm Tho. ubi s. Forma ẽ oratio depcatiua dicendo. Per istã sanctã vnctionem ⁊ suã pijssimã misericordiaꝫ indulgeat tibi dñs quicqd deliquisti per visum ⁊c. Verba etiã ĩdicatiui modi que fm morẽ quarũdaꝫ eccłiaꝝ pmittunt orationi. nõ sũt d su bã sacri. ut pmittẽdo sic. Ungo hos oculos oleo sanctificato ĩ noĩe pris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti. A Con. Pe. ⁊ Al. ut ĩ dcã. q. 141.

¶ Quis effectus extreme vnctionis? Rñ° fm Tho. vbi s. Effectus eius pncipalis est quedã sanatio spũs q datur dtra quandã debilitatẽ vel ineptitudinẽ que in nob relinquitr ex pctõ actuali uel originali. dtra quã debilitatem hõ roboratr p hoc sacramentũ. Et quia hoc robur gratiã facit que secũ nõ dpatitur peccatũ. ideo ex dsequẽti si iuenit peccatũ aliquod veniale uel mortale q ad culpam. tollit ipm dũmõ nõ ponatr obex ex parte recipientis. Secũdarius etiam effectus ẽ sanitas corpalis. Hac tamen non inducit nisi scdm ꝙ expedit ad finem pncipalem. s. spiritualeꝫ sanationem. ⁊ tunc semp eam inducit dũmodo nõ sit impedimentũ ex parte recipientis. Et licet in ipso fiant multe vnctiones. vltima tamen ẽ formalis respectu diũꝫ pcedentiũ ⁊ agit i vtute eaꝝ. ⁊ idõ in vltima vnctione gratia infunditr que effectũ sacramenti prebet. Caracterẽ aũt hõ sacramentũ nõ imprimit. quia p ipm non deputatr homo ad aliquod sacꝝ agendũ uel suscipienduꝫ A Ideꝫ ĩ sũ. eo. ti. q. 14z. B

¶ A quib9 conferri debet vnctio extrema? Rñ° scdm Tho. ubi sup. A solis sacerdotibus. nec alius potest inungere etiam in articulo necessitatis. Sacerdos autem cõferre potest presente vno

clerico ⁊ etiā solus ī necc̄itate ꝓm Ber. ⁊ Hosti. A .hoc vltimū clare habet̄ in c. q̄siuit. ex̄ d̄ v̄bo. sigꝭ. Et idē qꝺ in h̄. §. nō. ī sū. eo. ti. q. 43. vbi etiā dicit̄ ꝙ laicus q̄q; posset ī necc̄itate auxiliari in h̄ sacerdoti ei respōdendo. B

¶ Quid faciendū sit si sacerdos infra vnctionē deficiat? R̄ꝰ ꝓm Tho. ī 4°. dis. 23. Si iā aliq̄ ptes iuncte sūt. qꝺ factū ē iterari nō debet. ꝭ vnctiōes q̄ restāt ꝑ aliū sacerdotē ꝯpleant̄. Id Al. ⁊ Pe. A .Idē ī sū. eo. ti. q. 140. B

¶ Quibꝫ ꝯferēda sit extrema vnctio R̄ꝰ ꝓm Pe. nō nisi adultis īfirmis. in periculo mortis ꝯstitutis ex ipa īfirmitate. vn̄ nec dat̄ eūtibꝫ ad bellū aut nauigātibꝫ seu his qui mox occidēdi sūt qa tal' mors nō īminet ex defectu nāe ꝭ ex euentu fortune. His aūt q p̄ senio deficiūt etiā sine actuali īfirmitate dat̄ pueris nō. qa nō h̄nt īfirmitatē spiritualē ꝯtractā ex pctō actuali. nec dispositiōe; deuotiōis habere possūt ad h̄ sacramentū. Con. Tho. vbi s̄. A .qa sicut nec euchatistia d; dari pueris. ita nec hoc sacramētū ꝓm eosdē. ut in sū. eo. ti. q. 144. B

¶ Vtꝝ extrema vnctio debeat dari freneticis ⁊ amētibꝫ. R̄ꝰ ꝓm Pe. Si ī sana mēte ꝯstituti n̄ petierīt. nō d; dari Si v̄o petierīt. dari debet. Tn̄ hic addē dū ꝓm Tho. ⁊ Al. ꝙ ill' furiosis ⁊ amētibꝫ p̄cipue dari nō d; q verisil'r sacro possunt facere irreuerentiā ꝑ aliquam imūdiciā. nisi ipi haberēt lucida interualla ī qbꝫ sacramentū recognoscerēt. A .Idē ī sū. eo. ti. q. 145. B

¶ Que ptes corpis inūgi debeāt? R̄ꝰ ꝓm Al. Pe. ⁊ Tho. Inūgunt̄ instrumēta q̄nq; sensuū tanq; p̄me radices peccandi. Oculi ꝓpt̄ visū. Aures ꝓpt̄ auditū. Nares ꝓpt̄ odoratū. Labia ꝓpter gustū. Manus ꝓpt̄ tactū. q maxime viget ī pulpis digitoꝝ. Pedes v̄o ꝓpt̄ vim motiuā. Renes v̄o ꝓpt̄ vī appetitiuā a qbusdā iungunt̄. Itē ī mutilad aut cecis debēt iungi loca magꝭ ꝓpinq̄ A .Idē ī sū. eo. ti. q. 146. B

¶ Vtꝝ vnctio extrema possit iterari? R̄ꝰ ꝓm Tho. ī 4°. dis. 23. Iterari potest sine aliq̄ iniuria sacri. qa nō h; effectum ꝑpetuū eo ꝙ sanitas corpis ⁊ mētis q sūt effectus eius amitti possunt. In eadē quoq; egritudine iterari pōt si p̄ q. dē sit ī piculo mort ⁊ euadat ac etiam postea recidiuiū patiat̄. qa erit q̄si alia īfirmitas. ⁊ sil'r si sit egritudo diut̄na ut hydropisis. qa tūc d; fieri qn̄ vr̄ ꝑducē ad piculū mort. ⁊ si illū articulū euadat eadē infirmitate durāte. ⁊ postea ad similē statū reducat̄. iterꝝ pōt iungi. qa iā ē alius infirmitad status. q̄uis sit̄ eadē infirmitas. A .Clarius dic ꝓm eundē Tho. ꝙ si īfirmitas est breuis, nō debet iterari nisi īfirmitate curata. qa al' nō dr̄ a statu illo recedē. Si v̄o infirmitas ē diuturna fit qꝺ hic dr̄. Et con. Pe. Al. aūt. dic sic. Sine p̄iudicio puta ꝙ si vltra annū remanet morbꝫ post acceptā vnctione; iterari potest vnctio. Et cā hꝰ est. qa nō iudicat̄ idē morbꝫ numero qui ē scd̄m pfectam mutationē supioꝝ. Si tn̄ ab aliquo scō patre uel a dn̄o papa aliud in hac q̄ōne determinatū inuenit̄ magis iudicarem illi sn̄ie standū q̄; mee. ut ī sū. eo. ti. q. 147. B

V**olūtas.** Vtru; hō teneatur ꝯformare volūtatē suā volūtati dīne in volito. R̄ꝰ ꝓm Pe. ī 4°. dis. 48. Scd̄m sensualitatē n̄ tenemur nec etiā voluntate naturali. qa determinatū ē ad vnū. A .i. ad repugnātia; carnis

353

⁊ spūs ad p̄liū. Gal̾. 5°. Caro. n. ꝯcupiſ
cit aduerſus ſpiritū ⁊c. B . ſ; volūta-
te delibata id q̄d deus vult abſolute ⁊
ꝯgruit nos velle tenemur velle. Qđ
v̄o nō cōgruit nob̄ velle. q̄uis ſit bo-
nū ī ſe. nō tñ q̊ ad nos. ⁊ iō nō vult de⁹
illud nos velle nec velle tenemur. Sa
tis con. Tho. ī p̄ma ſc̄de. q. 19. dicēs ꝙ
tenemur conformari formalit̄. s. ꝙ hō
velit ī cōi iuſticiā dei ⁊ ordinē nature
ſeruari. ſ; mat̄ialiter cōformari nō te-
nemur. ut ī morte p̄ris ⁊ h⁹mōi. A
Dic clari⁹ ſm eū. P̄e. ꝙ volūtas delibe
rata duplex ē. q̄a q̄dā ē ꝯditionata. ⁊
ī hac nō tenemur ꝯformari. nec. n. vo
lēdo ꝯ̄triū ꝯditionalit̄ diſcordam⁹. q̄a
h̄ nō ē velle ſimpl̄r. ſ; volūtate abſolu-
ta tenemur ꝯformari ī volito. ſ; non ī
q̊cūq;. Aut. n. ignotū ē nob̄. ⁊ tūc nō
tenemur illud velle. Aut nob̄ notū ē.
⁊ tūc diſtīguendū ē. quia aut de⁹ nō
vult illud abſolute ⁊ ſimpl̄r. ut ſñiam
ꝯminatiōis quā aliq̄n mutat q̄n meri
ta mutant̄. ⁊ h̄ nō tenemur velle. Aut
de⁹ vult illud abſolute. ⁊ h̄ aut ꝯgruit
nob̄ velle. aut nō. Aliq̄n. n. ſm Aug̃.
aliq̄d vult de⁹ q̄d nō ꝯgruit nos velle
ut p̄re; noſtrū mori. Et aliq̄n congruit
vni velle aliq̄d q̄d nō ꝯgruit alt̄i. Il-
lud v̄o q̄d de⁹ vult ⁊ ꝯgruit nob̄ bonū
ē ī ſe ⁊ bonū ē nob̄. vñ de⁹ vult illud
nos velle. ⁊ iō tenemur illud velle. Il
lud v̄o q̄d nō ꝯgruit nob̄ q̄uis ſit bo-
nū ī ſe. nō tñ q̊ ad nos. iō nō vult de⁹
illud nos velle. Vñ ſup illud p̄s. rc̄os
decet collaudatio. glo. dic. Cōgruit ut
q̄d de⁹ vl̄t te velle tu velis. ut ī ſū. li°. 3°.
ti. 33. q. 4. Et ſic breuit̄ tenemur ꝯfor-
mari volūtati dei formalr̄ ⁊ nō mālr̄. i.
velle ī genē q̄d de⁹ vult. ⁊ eo mō quo
vult. ī ſpē aūt inq̄ntū ſit nob̄ notū. B
Vtrū volūtas ⁊ op⁹ exteri⁹ ſit vnum

peccatū. R̄. ſ. peccatū p̊. §. p̊.

Votū p̊ coiter q̄d ſit? R̄° ſm magi
ſtrū ſñiarū ī 4°. diſ. 38. ⁊ Hug̃.
de ſancto victore. Votū ē teſtificatio
q̄dā ꝓmiſſiōis ſpōtanee q̄ deo ⁊ de his
q̄ dei ſūt fieri debet. Et hec diffinitio
eſt voti exp̄ſſi. quod ⁊ in facie eccleſie
obligat. ut dicit P̄e. Theologi vero ſic
diffiniūt. Votū ē ꝯceptio melior̄ ꝓpo
ſiti animi deliberatione firmata. Et h̄
eſt diffinitio voti taciti. A . Vel ſm
Ray. votū eſt alicuius boni cū delibe-
ratione deo facta ꝓmiſſio. ut ī ſū. li° p̊.
ti. 8. q. i. Et iſta v̄r clarior. Nā ⁊ ad vo
tū req̄rit̄ ꝓmiſſio. ut in. §. ſe. ⁊ ꝙ ſit de
re bona. zz. q. 4. in malis. B . Et lic;
aliq̄d votū tacitū fiat ſanctis. tñ ꝓpt̄
deū fit eis. A . Nā ꝓprie votū fit ſoli
deo. ſanctis v̄o ꝓpter deū. ⁊ p̄latis ſeu
aliis recipientib⁹ fit loco dei. ⁊ nō ip̄is
ſ; deo ſm Tho. ſc̄da ſc̄de. q. 88. arti. 5°. B
Que req̄rūt̄ ad votū? R̄° ſm Tho.
vbi ſ. Tria ex nc̄citate. p̊ q̄dē delibera
tio. 2° ꝓpoſitū voluntatis. 3° ꝓmiſſio
in qua p̄ficit̄ ratio voti. Sup̄addunt̄
aūt quandoq; alia duo ad quandam
voti cōfirmationē. s. ꝓnūciatio oris.
⁊ teſtimoniū aliorū. Solū ḡ ꝓpoſitu;
nō obligat. A . Aduertendū ꝙ hic ca
pitur deliberatio ꝓ cogitatione. ⁊ ꝓpo
ſitū ꝓ deliberatione. Nam ⁊ anteq; q̄s
deliberet oportet cogitare. ꝓpterea ⁊
votū vocat̄ cōceptio deliberatione fir
mata. ut ſtatim patuit. Itē ſufficit ad
votū etiā ſola mētalis ꝓmiſſio que ob
ligat deo intuenti cor. lic; nō hōi qui
iudicat ſolū que for̄ ſūt ſm Tho. ſc̄da
ſc̄de. q. 88. arti. p̊. B
Quot ſūt ſp̄es votorū? R̄°. Due. Nā
q̄ddā ē votū ſimplex. ⁊ q̊ddā ē ſolē-
ne. ut habet̄ ſ. īpedimentū. 4. §. p̊. Et

q̄dē grauiꝰ peccat, q̄ frāgit votū solē-
ne. diſ. 27. ſi, vir. 27. q. i. v̄ginibꝰ. 7. c.
v̄gines. Sꝫ qđ dr̄ ex̄ q̄ de. uel vo. turſꝰ
s. ꝙ votū ſimplex nō minꝰ obligat q̄ꝫ
ſolēne. exponendū ē ſm̄ Tho. ubi s̄. ꝙ
vtriuſqꝫ trāſgreſſor mortalit̄ peccat.
A. Con. Ray. 7 glo. Ber. 7 Inno. ut
ī ſū. eo. ti. q. 8. B. Eſt 7 alia diuiſio
votoꝝ. s. ꝙ aliud ē puꝝ ſiue abſolutū
ut cū q̄s abſolute 7 ſine ꝯditiōe vouet
Aliud ē cōditionatū ut cū addit̄ ſi hoc
erit uel illud. A. Hoc fuit dcm̄ Ray.
ut in dcā. q. 8. B

¶ Utꝝ vouēs teneatur ſtatī adīplere
Rñ° ſm̄ xb. Si votū ē abſolutū tenetur
ſtatī cū pōt. niſi vouēdo aliud ī mēte
habuerit. Et datur ei tēpꝰ ad arbitriū
boni viri ad diſponēdū vt votū īpleri
poſſit. Et de īplēdo dr̄ Deut° 23°. Cum
votū voueris dn̄o deo tuo. nō tardab̄
reddē. q̄a req̄ret illud dn̄s deꝰ tuꝰ. 7 ſi
moratꝰ fueris reputabitur tibi ī pctm̄
Un̄ ſm̄ Tho. in 4°. diſ. 24. ſi is q̄ voue-
rat īrare religionē timet ex mora īpe
dimentū. tenet̄ nō differre. A. Idem
ī ſū. eo. ti. q. 9. B. Uide de h̄ cāu s̄. re
ligio. 3°. §. 3°. Si v̂o votū ē cōditionatū
vide. ī. §. 13°. qui īcipit. Utrum votum
conditionatum.

¶ Utꝝ votū licitū ſꝑ obliget. Rñ° ſm̄
Tho. ī 4°. diſ. 38. Sic. niſi ꝙ q̄cq̄d votū
faciendū īpediret ſi p̄us eēt etiā voto
facto aufert obligationē. A. Hoc veꝝ
q̄n̄ illud qđ pꝰea aduenit legitīe ſeq̄t̄.
Un̄ licꝫ votū 7 īgreſſū religiōis īpedi-
at m̄rimoniū ꝯſūmatū ſi p̄cedat. ut in
c. ex publico. ex̄ de conuer. cōiu. nō tñ
īpedit ſi ſ'eq̄tur. ut ī cle. eos. de conſan.
7 affi. B. Un̄ ſi q̄d poſſibile cū vouet̄
fiat pꝰea īpoſſibile. tollitur obligatio.
ut ſi q̄s diues vouerit edificare eccl'iaꝫ
quā poſtea paupꝑtate ſupueniēte ꝑficē
nō poſſet. nō obligatur. Hoc tñ ſic ē ī-
telligendum. ꝙ ſi factꝰ ē oīno īpotens
abſolutus ē a toto. Si aūt ex pte ita ꝙ
totū pficere nō pōt. tunc remanet ob-
ligatus ſolū ad id qđ pōt. A. Idem ī
ſū. eo. ti. q. 4. B

¶ Utꝝ vota q̄ fiūt ī anguſtijs obligēt
Rñ° ſm̄ xb. Mulieres ī ptu vouētes uel
q̄cūqꝫ alij ī anguſtia ꝯſtituti ſi habeāt
deliberatā ītentionē obligādi. ſe. obli
gati ſūt. ar. 27. q. 4. ſūt q̄ opes. A. Iđ
ī ſū. eo. ti. q. 2. ad fi. B. Secꝰ ſi ſubito
7 īdelibate. A. niſi poſtmodū ꝯfirma
uerit. ar. ex̄ đ reḡl. iur̄. rati. li° 6°. Et q̄a
difficile ē diſcernē vtꝝ factū ſit mēte
delibata vel nō. ꝑiculoſū ē illud ſemꝑ
nō īplere. maxime quia bonaꝝ mētiū
ē ibi culpā timere vbi culpa minime
reperitur. ex̄ de obſerua. ieiu. conſiliū.
7 diſ. 5. ad eius. B

¶ De q̊ debet fieri votū? Rñ° ſm̄ Tho.
ſcđa ſcđe. q. 88. Uotū nō poteſt fieri đ
malo. nec de īdifferēti. ſꝫ tm̄ de bono 7
ad qđ q̄s al' non tenetur. Illud aūt qđ
ī aliq̊ euētu ē bonū. 7 ī aliquo malum
nō obligat niſi ꝓ euētu bono. ut votū
Iepte. Iudic xi°. A. Iſte Iepte vt ibi pꝫ
vouerat deo ſacrificiū offerre de eo qđ
ſibi a victoria reuertēti p̄mū occurrēt
egrediēs de domo eius. Et iđ quod ī h̄
§. nōtur in ſū. eo. ti. q. 3. B

¶ Utꝝ liceat vouere nimiā carnis ma
cerationē. Rñ° ſm̄ Tho. vbi s̄. Si ī p̄a ex
voto ꝓmiſſa ſit īplēda ē rōnabilit̄. ita
ꝙ nā nō nimis grauet̄. Sꝫ q̄a in his q̄
ad ſemetipm̄ ptinēt de facili hō fallit̄
iō talia vota ꝯgruētius ſm̄ arbitrium
ſupioꝝ ſunt ſeruāda uel ptermittēda
ita tñ ꝙ ſi magnū grauamē īmineret.
7 nō eēt facultas recurrēdi ad ſupiorē
nō deberet homo votū obſeruare. A
Idē in dicta. q. 3. B

354

¶ Quid ꝺ votꝭ stultꝭ? Rꝫ° ꝭm Tho. vbi
ṡ. Vota stulta vt ꝺe nō pectinādo ca-
put ī sabbato ⁊ siꝭia potiꝰ sūt ꝺeriꝺēda
q̄ꝫ obseruāda. Et addit. Al. q etiā si ꝑ
honore scōꝝ fiāt. seruāda nō sūt. quia
siꝭitudinē quandā hn̄t cū idolatria. A
Jꝺ ī ꝺcā. q. 3. ad fi. B
¶ Vtꝝ expediat vouē. Rꝫ° ꝭm Tho. vbi
ṡ. Sic. ꝺū tn̄ rōnabiliꝭ fiat votū. qa ꝑ
h̄ voluntatē nr̄aꝫ īmobiliꝭ applicamus
ad bonū. A. Jꝺ ī sū. eo. ti. q. 6. B
¶ Vtꝝ meliꝰ sit aliqd facē ex voto q̄ꝫ
sine voto. Rꝫ° ꝭm Tho. ubi ṡ. Sic. ꝑ tres
rōnes. p̊. qa vouē ē actꝰ latrie q̄ ē nobi
lissima v̄tꝰ. Illud aūt qꝺ opaꝭ a nobili
ori v̄tute meliꝰ ē. 2° qa q vouet plꝰ ꝺeo
se subijcit q̄ꝫ q n̄ vouet. 3° qa ꝑ votū vo
lūtas īmobiliꝭ firmaꝭ ad bonū. Facere
aūt aliqd ex volūtate firmata ꝑtinet
ad pfectiōeꝫ v̄tud. ut pꝫ ꝑ phm 2° ethi
corū. A. Jꝺ ī sū. eo. ti. q. 7. B
¶ Quō ꝑ votū ipediantꝭ spōsalia siue
mr̄imoniū hēs ṡ. ipedimētū 4°. §. 2°.
A. ꝯiūcto p̄ncipio. B. Et vtꝝ votū
sit magꝭ obligatoriū q̄ꝫ iuramentū. ṡ.
iuramentū p̊. §. 7°. B
¶ Vtꝝ votū cōditionatū obliget. Rꝫ°
ꝭm Ray. siue ꝯditio sit generalis. ut si
vixero. si potero. si ꝺeus voluerit. q̄ sꝑ
ītelligūtꝭ etiā si nō apponāꝭ. 27. q. 2.
btā maria. siue spālis. puta si ītrauero
lōbardiā ibo ad scm̄ Marcū. uꝭ si filiꝰ
meꝰ fuerit libatꝰ faciā h̄ uꝭ illud. si ꝯdi
tio nō extiterit. nō obligaꝭ qs ex voto
alꝭ sic. 32. q. 8. nō solū. ex̄ ꝺ cōdi. appo.
veꝝ. ex̄ ꝺe resti. spo. oli cām. Et ītelli-
gas nō obligari si tota obligatio pone-
baꝭ ī euentū ꝯditiōis. Et iteꝝ nisi ꝑpꝭ
scādalū tollendū īplendū sit votū. ex̄
eo. magne. ex̄ ꝺe ꝯuer. ꝯiu. ex pte. circa
fi. Con. Inno. ⁊ Hosti. A. Jꝺ ī sū. eo.
ti. q. 68. vbi ⁊ poniꝭ exēplū ꝺe scādalo
qn̄ votum ē publicū ⁊ ꝯditio nō exp̄s
sa sed in corde retēta. B
¶ Quid ꝺ voto qꝺ fit ex ꝺuabꝰ cāis?
Rꝫ° ꝭm Ray. Si qs vouit ex ꝺuabꝰ cāis
ut puta ire ad sanctū Jacobū qa ibi pu
tabat īuenire germanū suū. ⁊ ꝑpꝭ re-
ꝺimēda peccata sua. ī h̄ cāu q̄ꝫuis sciue
rit germanū suū ꝺecessisse etiā anteq̄ꝫ
iter arripiat. nihilominꝰ tenetur ꝑpꝭ
aliā cāꝫ si nihilominus se ītēdisset obli
gare. A. h̄ vr̄ potiꝰ fuisse ꝺcm̄ xb. glo.
eiꝰ q̄ꝫ Ray. ut ī ꝺcā. q. 68. ad finē. B
¶ Quid si qs emisit ꝺuo ꝺiuersa vota
Rꝫ° ꝭm Tho. ī 4°. ꝺis. 38. Si vtrūqꝫ ē cō
passibile cū alꝭo vtrūqꝫ ꝺꝫ seruare nisi
forte auctoritate supiorꝭ votū p̄cedēs
ī melius sequēs ꝯmuteꝭ. A. s. ī aliud
q̄ꝫ illud qꝺ silꝭ vouit. cū ad illud oīno
teneaꝭ rōne voti ⁊ nō ꝯmutatiōis. B
Si aūt ābo vota sint silꝭ incōpassibilia
ꝺebet seruare quod maius ē: ⁊ ꝺe mīo-
ri scꝺm arbitriū prelati satisfacē. A
Jꝺ ī sū. eo. ti. q. 83. B
¶ Vtꝝ pr̄ moriens possit iniūgē filio
quē cōstituit herēdē vt īpleat votum
eiꝰ. Rꝫ° ꝭm Ray. Votū ꝑegrinādi non
pōt pr̄ īiūgē filio quē ꝯstituit hēdem
nisi ⁊ ipe filius approbaret. ex̄ eo. licet.
Sꝫ pecuniariā satisfactionē bn̄ pōt īiū
gere. ex̄ ꝺe vsu. tua. ⁊ ꝺe solu. c. p̊. Qui
etiā ꝭm Hosti. si filiꝰ vult eē hēs teneꝭ
īplere vota patris. A. s. q̄cūqꝫ scꝺm
eunꝺē Hosti. ⁊ ī sū. eo. ti. q. 69. B. si
hēditas h̄ patiaꝭ. ⁊ maxīe si spōte susce
perit. ut ī ꝺcō. c. licet. Si aūt non vult
adire nō teneꝭ. qa nec heres ē nisi for-
te ꝑmiserit. qa tūc si ī oī casu ītellexit
ꝑsonā suā obligare ꝺꝫ seruare. h̄ si ꝑmi
sit tanq̄ꝫ heres ⁊ pꝰea mutato ꝯsilio ab
hēditate abstineat nō teneꝭ. ex̄ ꝺe elec.
venerabilē. §. fi. Et sic pōt intelligi. c.
licet. Sꝫ qcūqꝫ hēditatē adierit obligaꝭ

ex de solu.c.p.7.ex de usu.tua.ita tn quando si votum trasmatinum sit et aliquis impediatur morte uel alio impedimento cogitur alius committere. ut Inno. dic. Qui etiam si non omittat heredes compelli possunt ut uel ipsi compleant uel subsidium siue expensas quas testator uel ipsi facturi essent exhibeant. Secus tn si vouerat non pro subsidio sed pro deuotione videndi terram sanctam qa tales superueniente impedimento non tenentur ire uel mittere. A. qa in voto subintelligitur. si potero. sm eundem Inno. ut in dca. q.69. vbi hoc no. B. Que transgressio voti est maius pctm quam trasgressio iuramenti. vide s. iuramentum p. §.7.

Uoti 2o qs vouere pot vel no. Utrum eps possit vouere. R sm Hosti. No pot sine lcentia pape votum emittere per qd dissoluatur vinculum mrimonij qd est inter ipm et ecclesiam suam. ex de regu. licet Item nec aliud per qd gue preiudicium fiat ecclesie. ut de longa pegrinatione et huiusmodi. ex eo. magne. Uotum tn abstinentie et elemosyne emittere pot. ar. 7. q. i. clemens. ex de testa. relatum. 2. §. licet aut. A. Et breuiter qdlibet votum eps facere pot p qd pbeat bonum exemplum. qa ad hoc tenetur ex de voto. magne. §. p. sm eundem Hosti. et in su. li. p. ti. 8. q. 24. B

Utrum q sunt subiecti voluntati alterius possint vouere. R sm Tho. scda scde. q.88. Nullus pot se firmiter obligare ad id qd est in volutate alterius. Quicunq autem est subiectus alicui. quantum ad id in quo subiectus est no est sue ptatis. et ideo no pot se p votum firmiter obligare ad id sine consensu superioris. No tn peccat vouendo ut hic. i. §. pxi.

Utrum pueri possint vouere. R scdm Tho. vbi s. Pueri an annos pubertatis duplici rone vouere no pnt. p. quia ut in plibus patiuntur ronis defectum. Hoc tn contingit in aliquibus accelerari. 2o qa sunt in potestate parentum. et ideo eorum vota no habent effectum. Et sm xv. si pr uel tutor pmo contradixit et postea consensit no reuiuiscit votum. A. Idem quantum ad hoc vr notari in su. eo. ti. q.31. Sed in oibus q in h. §. continetur melius videtur dicendum. ut s. religio. in pncipio in additione. B

Utrum filiusfamilias postquam peruenit ad pubertatem vouere possit. R sm Tho. scda scde. q.88. Is qui venit ad annos pubertatis. si sit libere conditionis est qdem sue potestatis quantum ad ea q ptinent ad suam psonam. puta quod p votum obliget se religioni vel quod mrimonium contrahat. No est autem sue ptatis quantum ad dispesationem domesticam vn circa hoc no pot aliqd vouere qd sit ratum sine consensu pris. A. Idem etiam in alijs p que preiudicaretur iuri patrie potestatis. ut in abstinentijs et pegrinationibus et huiusmoi. in qbus no pot filius vouere nisi pegrinationem trasmarinam in subsidium terre sancte. ex de voto. c. ex multa §. quod aut. sm Hosti. Et hoc verum est nisi pr consenserit expresse uel tacite. s. no contradicendo. sm Inno. et in su. eo. ti. q.33. B Et idem est de filia que est in domo pris sine eius consensu. ut dr Numeri. 30.

Utrum seruus possit vouere. R sm Tho. ubi s. Seruus est in ptate dni etiam quantum ad psonales opationes. Un no pot se voto obligare ad religionem p quam ab obsequio dni sui abstrahatur. Idem de pegrinatione et silibus. A. In alijs aut in qbus no preiudicatur dno pot seruus vouere. ut de dicendo orones et silia sm Tho. et Pe. Et sm Hugo. pot etiam inuito dno vouere continentiam et renuciare pprijs. ut in su. eo. ti. q.63. ad fi. Et de seruis quantum ad ingressum religionis dictum est s. religio 2. §.3. et 4. B

355

Utrum religiosus possit vouere. R° sm Tho. ubi s. Cum nullum tempus exceptum sit in quo prelatus non possit subditum circa aliquid occupare. ideo nullum votum religiosi firmum est nisi de consensu prelati. quia non est sue potestatis. Unde et sm Ray. si vouerit non debet exequi sine licentia prelati ne forte super eum alii scandalizentur si eorum consuetudines voluerit excedere. uel ne detur occasio euagandi. 20. q. 4. monachum. §. verum 41. dis. quisquis. Addit etiam Inno. quod si voueret dicere psalmum uel aliam orationem ubi nullum preiudicium contingere posset. servet votum quia licitum est. Sed dictum Tho. verius videtur. A. Immo utrumque verum est. quia Inno. loquitur in casu quo in nullo derogatur obedientie prelatorum et obsequiis religionis seu paci. B. Seruandum est etiam votum strictioris religionis. ad quam si transire velit et non ex leuitate uel iactura sui ordinis. sed ex diuina inspiratione. debet licentiam petere a prelato: et postea siue fuerit concessa siue non potest transire. ex. de regu. licet. Et hunc casum habes s. religio. 5. §. p. A et in principio. et hec nontur in sum. eo. ti. q. 25. B

Utrum clericus possit vouere. R° sm Hosti. Sine licentia sui prelati non potest vouere peregrinationem. de conse. dis. 5. non oportet. ex. eo. magne. §. verum. nec aliud votum per quod oporteat relinquere ecclesiam suam ex de tenen. admonet. sed vouere potest religionem intrare. A. facit. c. due sunt. 19. q. 2. B. vel aliquod votum non peregrinationis sed caritatis. abstinentie uel orationis facere. Dicunt etiam quidam quod votum ultramarinum potest facere sine licentia prelati. ex eo. ex multa. c. pe. et c. fi. Alii autem intelligunt de licentia prelati uel sedis apostolice. ex de cle. non resi. fratnitati. et in predicto. §. verum. Nam et clerici maxime beneficiati sine licentia episcopi peregrinari non debet. ut in deco. c. magne. A. Idem in sum. eo. ti. q. 25. Et verius videtur quod clericus sine alia licentia possit facere votum ultramarinum si in terre sancte possit esse utilis per se uel per alios secum ducendos. ut in deco. c. ex multa. §. fi. et deco. c. fi. B

Utrum persone que sunt subiecte alterius voluntati peccent vouendo. utputa uxor. seruus. filiusfamilias. monachus. et huiusmodi. R° sm Tho. ubi s. Licet votum huiusmodi personarum non sit firmum sine consensu ipsorum quibus subiciuntur. non tamen peccant vouendo. quia in eorum voto intelligitur debita conditio. s. si suis superioribus placuerit. A. Idem in sum. eo. ti. q. 33. B

Utrum pater. tutor. maritus. abbas. et huiusmodi peccent reuocando votum subiectorum sibi. R°. Non peccant. sed utuntur suo iure a deo et canone sibi concesso. nec vouentes peccant non implendo. 33. q. 5. voluit. et c. manifestum. A. Idem in sum. eo. ti. q. 32. sm Inno. Hosti. et Io. Predicti tamen peccant si sine causa iusta reuocant quod prius concesserint. deco. c. manifestum. Et similiter peccare videntur si subiectorum votis contra rationem et eorum bonam conscientiam seu maliciose resistant. cum arbitrium et potestas semper videatur concessa ad iudicium boni viri. ff. pro socio. l. in proposita. et l. se. et xi. q. 3. qui legum. B. De voto autem uxorum. vide in c. se. et in alio immediate.

Utrum 3° de voto diuigum in communi.

Utrum uxor vouere possit. R° secundum Ray. Si uxores emiserit votum abstinentie uel peregrinationis. uel continentie. uel quodcumque aliud non debet auctoritate sua contrauenire. sed viri possunt irritare etiam si ante matrimonium contractum emiserat votum 33. q. 5. voluit. Probabilior videtur opinio Hugo. 33. q. 5. manifestum. s. quod vir illa solum uxoris vota reuocare potest que ipsa implere non potest sine scandalo viri. ut de

ieiuniis. de surgēdo ad matutinas. et huiusmodi. Alia vero non. ut si vouet quod daret aliquid de proprio ubi consuetudo est quod mulier habere potest bona parafernalia. uel si vouerit aliquam orationem. et huiusmodi. A. Dictum etiam Ray. potest secundum hoc intelligi. Et quod dicit de voto intelligitur etiam de iuramento. ut in summa li. ii. p. ti. 8. q. 37. et se. B. Non tamen quod non petet debitum. ut infra se. §. dicit. A. Immo bene potest alter coniugum facere votum de non exigendo. ut expresse habetur in c. quidam. extra de conuer. coniu. et tenet Hugo. ut in summa eo. ti. q. 37. B. Nec quod non consentiat adulterio quia non potest fieri votum de eo ad quod quis aliter tenetur. ut dicit supra. votum. p. §. 7. A. Verum est ut sit eiusdem obligationis cum voto super ead quam aliter non obligatur sed maioris videlicet tam ex prima causa. puta non furandi. quam ex secunda videlicet voti. Nam promissio etiam super obligatione precedenti non tollit obligationem sed adducit nouam. C. de nouad. l. fi. unde bene valet votum de non consentiendo adulterio secundum Hugo. et in dicta. q. 37. B

Utrum alter coniugum possit vouere quod non petet debitum. Respondeo secundum Tho. in 4. dis. 32. Unus non potest sine consensu alterius vouere quod non reddat debitum. quia hoc esset sacrificium offerre de alieno. Et si tale votum factum fuerit non debet seruari. quin etiam secundum Pe. in vouendo mulier peccauit. Sed de petitione debiti quidam dicunt quod unus potest vouere sine consensu alterius. quia in hoc uterque sui iuris est. Alii dicunt probabilius quod non. quia nimis onerosum fieret matrimonium alteri quem semper oporteret subire uerecundiam in petendo debitum. A. Pe. et Ray. etiam sentiunt cum prima. s. quod coniux potest vouere quod non petet. Et satis facit decretum. c. quidam de conuer. coniu. Al. vero ait quod non debet aliquis hoc vouere. quod si vouerit credo quod per episcopum potest dispensari. et iniuncta penitentia arguendus est de stulticia. ut in summa eo. ti. q. 43. B

Utrum coniux si dederit licentiam coniugi quod voueat castitatem possit datam licentiam reuocare. Respondeo secundum Tho. in 4. dis. 32. exponendo literam. Si expresse consensit et licentiam dedit. non potest votum cum coniuge emissum reuocare. 33. q. 5. §. fi. A. Con. Al. Et addit Pe. quod aut dedit licentiam in facie ecclesie quasi in iudicio. et tunc non potest reuocare Aut in priuato. et tunc an vsu licentie reuocare potest. sed non postea. ut in summa eo. ti. q. 45. B Si autem vir ad tempus dissimulat vxoris votum. et postea habita deliberatione reuocat. mulier non tenetur implere. Con. Al. Sed addit Inno. quod etiam coniux qui dat licentiam vouendi. si ipse non voueat impeditur exigere debitum. ar. extra de conuer. coniu. c. p. Idem Hosti. et Ber. A. Idem in dicta. q. 45. B Alia vero vxoris vota in quibus requiritur consensus viri. vir etiam postquam consensit reuocare potest. ut in predicto. §. fi. sed tamen peccat reuocando quod consensit. 33. q. 5. manifestum. Uxor tamen obedire viro debet. ut ibi habetur.

Quid si ambo coniuges in domo vouerunt continentiam et alter velit frangere? Respondeo secundum Ray. Si ambo pari consensu emiserunt votum. tunc etiam si maritus velit penitere et votum frangere. ipsa instanter debet perseuerare in voto quod fecit. 33. q. 5. quod deo. et c. una sola. et c. manifestum. et §. ex premissis. Con. Inno. et Hosti. addens quod propter huiusmodi votum vtriusque non potest unus sine licentia alterius religionem intrare. A. Idem in summa eo. ti. q. 46. Et additur secundum eosdem. Non ob. extra de iure iuran. tua nos. ubi promissio facta inuicem etiam cum iuramento de non se petendo. si admoniti noluerunt seruare castitatem non artat eos. quia ibi non fecerunt votum continentie. B

Utrum in vovendis perficiendis uel dimittendis vir et vxor ad paria iudicentur. Respondeo secundum Ray. Quantum ad votum continentie secundum omnes vir et vxor ad paria iudicantur. 32. q. 1. si

qs vxorē.7.q.5.p̄cepit.7.c.xp̄iana.In
voto aūt abstinētie dicūt qdā q̄ cum
vir caput sit mulierꝭ pōt tale votū facē
ī uita vxore.33.q.5.māifestū.7.c.no
luit.7.c.h̄ imago.Qꝺ intelligendū ſm
Hugꝭ.nisi.p tale votū fieret vxori p̄iu
diciū ī debito reddēdo.qꝺ satis videt̄
ꝓbabile p iura p̄dicta.ut p.c.si qs vxo
rem.7.c.p̄cepit.7.c.xp̄iana.In voto
v̄o pegrinatiōis dicendū q̄ neut̄ ꝯiu-
gū altero īuito pōt facē.ar.27.q.2.si
tu.23.q.5.q̄ deo.Fallit h̄ i voto hiero
solymitano.qꝺ ī fauorē t̄re sancte 7 fi
dei xp̄iane pōt vir sine lnīa vxorꝭ facē
7 īplere.Vxor tn̄ ut ꝯsentiat ē attenti⁹
admonēda.ex̄ eo.ex multa.Vel si nō
vult remanere seq̄t̄ viꝝ.ex̄ eo.q̄ sup.ī
fi.Con.Inno.silit̄ 7 Hosti.dicēs q̄ p̄-
ter votū vltramarinū neut̄ ꝯiugū pe-
grinari pōt sine cōsensu altius.īmo si
aliq̄n ꝯsensit pōt reuocare q̄zuis.ꝑccet
h̄ Inno.tn̄ q̄ztū ad modicā pegrinatio
nē etiā sine voto ꝓpt̄ disponendā do-
mū.ul̄ etiā q̄ztū ad trāsferendū domi-
ciliū alio.vr̄ tenēda sniā.Tho.ī 4°.dis.
38.ubi dicit q̄ ī dispositiōe dom⁹ 7 in
regimīe vite mulier subiecta ē viro 7
nō ecōuerso.7 iō ī talib⁹ vir pōt sine li-
cētia vxoris vouere.ſ nō eꝯ°.Et ꝺ hoc
etiā h̄ēs.ī.uxor.§.4°.A .Veꝝ ē q̄ ad
maritū ptīet gubernatio dom⁹.23.q.
4.duo ista.iō sup his pōt vouē.7 etiā
sine voto pegrinationē ad dictā gub-
nationē necessariā facere.ar.l.2.ff.de
iurꝭ.om.iu.Et idē qꝺ ī h̄.§.nō.in sū.
eo.ti.q.61. B

Vtꝝ vir timēs de īcontinētia vxorꝭ
possit facē votū ultramarinū.R̄° ſm
Tho.ī q̊libet.Ea q̄ sūt nccītatis nō sūt
p̄termittēda.ꝓpt̄ ea q̄ sūt ꝓp̄e volūtatꝭ
Vn̄ 7 dn̄s Math.15°.rep̄hēdit pharise
os q dicebāt p̄termittendū mandatū

dei de honoratione pentū ut aliq̄ obla
tiones volūtarie deo offerrēt̄.Ex ne-
cessitate aūt viro īminet ut gerat curā
vxorꝭ.qa caput mulierꝭ vir ē.ut dr̄.i.
Corꝭ.xi°.Sꝫ q̄ accipiat crucē ad trāsfe-
rendū se ultra mare subiacet ꝓp̄e volū
tati.Vn̄ si vxor sit talis q̄ seq nō possit
7 de eius incōtinētia timeat̄.nō ē ꝯsu-
lendū ei q̄ accipiat crucem 7 dimittat
vxorē.Sec⁹ aūt si vxor volūtario ꝯti-
nere ꝓponat.uel si velit 7 possit sequi
viꝝ.Con.Al.dicēs q̄ vir vxorꝭ timēs
piculū meli⁹ facit nō pegrinari etiā ꝓ
subsidio terre sancte. A .Idē ī sū.eo.
ti.q.62. B .Vxor q̊q3 īuito viro ſm
Hosti.pōt votū hierosolymitanū emit
tere.Sꝫ tn̄ si sit suspecta uel nimis iu-
uenis nō exeq̄tur psonalit̄.ſ votū re-
dimet eo q̄ īhabilis ē ad eundū.ex̄ eo.
q̄ sup his.§.tursus.Si v̄o ꝓcessit in
dieb⁹ suis 7 n̄ ē suspecta.vadat.nec vo
tū redimat maxīe si tal̄ ē q̄ possit secū
bellatores ducē. A .Et si nō pōt ducē
votū oīno ē redimendū.ut ī dcō.c.ex
multa.in fi.Et iō v̄bū maxīe hic ē su-
pfluū.ut p3 p eundē Hosti.7 ī sū.eo.
ti.q.63. B .De voto viri qꝺ fit reci-
piēdo ordinē sacrū.vide s̄.ordinatio
ꝯiugatoꝝ.De voto v̄o ꝯiugū circa re-
ligionē hic statim seq̄tur.

Votuz iiij° s.ꝯiu-
gū cir-
ca religionē.Vtꝝ alt̄ ꝯiugato
rū possit se voto obligare siue ingredi
religionē sine alio.R̄°.Si nō interuenit
carnalis copula pōt alt̄ vouere.7 ī gr̄e
di religionē etiā īuito alto.ex̄ ꝺ ꝯuer.
ꝯiu.veꝝ.7.c.ex publico.Postq̄z vero
interuenit carnalis copula.si vult reli-
gionē ītrare 7 vxor ītret silr̄.uel si iaꝫ
ē antiq̄ ita q̄ nō sit suspecta de īconti-
nētia.det lniam viro 7 ipa promittat

ꝑpetuā ↄtinentiā. ⁊ sic pōt vir ītrare.
alr̄ nō. ex̄ de cōuer. ↄiu. cū sis p̄ditus.
⁊. c. vxoratus. Eodē mō si vxor vult
trāsire ad religiōe; viro ī seculo rema
nēte. A. Et si p̄dcā forma nō obſuet̄
nō videt̄ valē religionis īgressus q̊ ad
sepationē mr̄imonij iā ↄtracti. ꝭ bene
ad īpedimentū mr̄imonij ↄtrahendi
si fact⁹ ē cū voto castitatꝭ exp̄sso uł taci
to. puta assumēdo habitū cū intētiōe
absolute relinquēdi seculū. ex̄ ꝺ ↄuer.
ↄiu. c. p̊. ⁊. c. ex pte. cōiuncto. c. statui
mus. ex̄ de regu. Et idē q ꝺ ħ nō. ī sū.
lib° p̊. ti. 9. q. 38. ꝭm Ray. ⁊ Pe. Et ad
uūt ꝙ p̄fatū votū ↄtinentie ↄ; fieri in
manu seu p̄ntia ep̄i. qa ꝭm xv. h⁹mōi
maiora negocia nō debēt expediri per
minorē ꝙ̄ ꝑ ep̄m uel aliquē de māda
to eius. Si tn̄ ꝑ aliū fieret īferiorē. ⁊ alr̄
rite factū eēt. nō deberet ꝓpt ħ ab ep̄o
reuocari. ⁊ peccaret si de facto reuoca
ret. maxīe si cōsuetudo loci eēt ꝙ talia
ꝑ minorē ꝙ̄ ꝑ ep̄m expedirēt̄. ut ibi. B

Sꝫ nūqd alr̄ ↄiugū an̄ carnalē copu
lā possit trāsire ad heremū uł ad reclu
sorīū. uł vouē in domo ꝑpetuā cōtinē
tiā? R° ꝭm xv. Nō pōt. nisi obliget se
ad regularē obseruantiā. ⁊ ad ista tria
vsitata q̄ sunt ī q̄libet religiōe. s. ad
cōtinentiā. ad renūciatione ꝓpo⁊. ⁊
obiam. at. ex̄ de ↄuer. ↄiu. ex pte. in fi.
A. Idē in sū. eo. ti. q. 39. ꝭm Tho. Ray.
⁊ Inno. B

Pone ꝙ vxor fecit votū ↄtinentie
ad tēpus ⁊ īterī maritus fecit se religi
osū? R° ꝭm xv. Debet induci ad ītran
dū monasteriū, aut si nō ē suspecta ꝙ
voueat cōtinentiā. Si ad ħ induci nō
pōt poterit reuocare maritū. nisi ipsa
nō ignara iuris tacuit qn̄ maritus reli
gionē ītrauit. qa tūc ꝭm q̊sdā cogetur
religionē ītrare. uel ↄtinentiā vouere
nō exn̄s suspecta. A. Hoc affirmant
idē xv. ⁊ Hug. Addit tn̄ xv. ꝙ si mari
tus interī moriat̄ an̄ꝙ̄ vxor fecerit cō
tinētie votū seu fuerit īgressa religiōe;
potīt vxor ad scd̄a vota trāsire. ut ī sū.
eo. ti. q. 40. Sꝫ certe ꝭ casu vr̄ ꝙ oīno
possit reuocari maritus etiā si vxor ex
p̄sse cōsensisset. ut in. c. p̊. ex̄ de cōuer.
ↄiu. ⁊ ibi glo. B

Quid si cōiunx an̄ carnalē copula;
dic se velle ītrare religionē ⁊ ꝓcrasti
nādo differt? R° ꝭm Ray. Ep̄s debet
statuē tēpus īfra qꝺ īgrediat̄. q̊ elapso
si nō fuerit īgressus cogat̄ ꝑ excoīcati
onē satisfacē cōiugi. Sił. s̄. debitū cō
iugale. §. p̊. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 41. B

Quid si t̄mino elapso īgrediat̄ mo
nasteriū? R° scd̄m Ray. Nihilomin⁹
si īgressus fiat an̄ carnalē copulā vale
bit. at. ex̄ de ↄuer. ↄiu. ex publico. Et
sicut dicit Hosti. coniūx relictus ī se
culo expectabit intrantē religionē per
annū. qꝺ ius cōcedit ei. ⁊ ꝑuatus h⁹
mōi tpis ↄmodū auferre nō pōt. 28.
dis. de his. postea q remansit in seculo
pōt cū alio libere ↄhere. ut ī. c. ex pu
blico. Simile s̄. īpedimentū p̊. §. 2°. A
Con. Pe. ut ī dcā. q. 41. vbi etiā p; ꝭm
eosdē ꝙ mr̄imoniū soluit̄ ꝑ ꝓfessione;
exp̄ssa; uł tacitā ingrediēd. ⁊ alr̄ libere
pōt ↄhere. iō dict⁹ ānus expectat̄ nisi
interuenerit interī dcā ꝓfessio. B

Quid si vxori datū ē tēp⁹ ad īgres
sū. ⁊ interī marit⁹ eā ꝑ violentiā cog̊
scit? R° ꝭm xv. Si mr̄imoniū fuerit fa
ctū de p̄nti. nō pōt ītrare cōtradicente
marito. qa ↄsūmatū ē mr̄imoniū. Idē
Hosti. A. Idē etiā Pe. ut ī sū. eo. ti. q.
42. B. Et idē qn̄cūꝙ an̄ ꝓfessionem
cog̊scat̄ volūtarie a marito. A. s. dū ē
in religiōe. ut ī dcā. q. 42. B

Quid si ābo ↄiuges ītrāt religiōe;

⁊ alteꝝ uł ambos peniteat ⁊ velīt exire
an̄ ꝓfessionē? R° ſm Al. Niſi obſtet eiſ
aliud q̄ꝫ votū ꝓbatiōis ſicut ē ↄtinētie
ꝑpetue. tales ſalua ↄſcīa redire pn̄t ad
pores āplexꝰ. A. Ideꝫ ī ſū. eo. ti. q. 47.
Nō tn̄ ſꝑ vnꝰ ↄiugū pōt reuocare alte-
rū licentiatū ab eo. ut pꝫ. ī. §. 8°. B
Quid ſi alt̄ ↄiugū ītrauit religionē
ſine lnīa alterius. ⁊ alter repetit? R°
ſm Ray. tenet̄ redire ad ↄiugē niſi in
duobꝫ caſibꝫ. Vnꝰ ē. ſi illa q̄ repetit for
nicata fuerit. A. s. publice ſm eundē
Ray. ⁊ ī ſū. eo. ti. q. 49. Idē vr̄ ſi poſſꝫ
īcōtinēti ꝓbari. ar. c. ſolet. ꝺ ſen. exco.
c. licet. li° 6°. Et qn̄qꝫ poſt ꝓbatione ſeu
ↄfeſſionē ī iudicio factaꝫ. tūc. n. res vr̄
notoria. ex̄ de coha. cle. ⁊ mu. c. fi. B
⁊ ipē caſte vixit. A. s. ſp. Secus ſi pꝰ
ↄtctū mr̄imoniū fuiſſet fornicatꝰ ante
īgreſſū religiōis ſiue pꝰ. dū tn̄ an̄ ꝓfeſſi
onē. Poſt vo ſuꝑueniēs fornicatio nō
irritaret ꝓfeſſiōeꝫ ꝑus factā ſm Inno.
⁊ ī dcā. q. 49. B. Ita ꝙ illa nō habeat
exceptionē ↄ illū. A. i. replicationē.
B. Alius ē. ſi forte int̄ eos fuiſſet lata
ſnīa diuortij ad ſeꝑationē thori. 27. q.
2. agathoſa. ex̄ de diuor. ſignificaſti.
7. q. i. q̄ꝫ ꝑiculoſum. Vir aūt ſic vxori
redditꝰ tenebit̄ reddē debitū. ſ; nō po
terit exigē ꝓpt̄ votum emiſſū. 23. q. 5.
vna. ex̄ ꝺ ↄuer. ↄiu. ītrauit. ⁊. c. placet
A. Et in his pꝫ ꝙ h̄ ē veꝝ qn̄ īgrediēs
fecit tacitū uel exꝑſſū continētie votū
B. Qn̄ aūt vnus ↄiugū trāſit ad reli
gionē ꝓpt̄ fornicationē alterīꝰ. ille qui
remāſit ī ſeculo potit poſt mortē ītrād
ↄtrahē. qa nihil vouit. A. Hoc fuit
dictū Hoſti. ⁊ Inno. ut in dcā. q. 49.
Et addit Inno. Secꝰ ē in ordinibꝫ. qa
nō pōt fieri ſubdyaconꝰ ī ſeculo rema-
nēs cū vxor adulterata ē in vita ea. Et
ē rō. qa vxor cuiuſlibet ī ſacris ordībꝫ
ↄſtituti tenet̄ ↄtinē pꝰ mortē eiꝰ. 28.
diſ. qa ſūt. ⁊. diſ. 32. ſeriatī. Sed certe
h̄ iura loquunt̄ qn̄ ordinatio fit vxore
ↄſentiēte. Alr̄ non fit ei ꝑiudiciū. ut s̄.
ordinatio ↄiugatoꝝ ī pn̄°. Et iō ꝓpter
eandē rōneꝫ idē vr̄ ⁊ in ordinibꝫ qꝺ ⁊
ī religiōe. s. ꝙ maritus ad ſacros ordi-
nes ꝓmoueri poſſit qn̄ vxor publice
adult̄ata ē. qa amiſit ius qꝺ habebat ī
viro. ex̄ de diuor. ſignificaſti. ſm Ber.
in dcā. q. 49. vbi ⁊ ſubdit̄ ꝙ aliq ītel-
ligunt ꝯcm̄. c. ſignificaſti. de īgrediēte
monaſteriū. ſ; certe. c. illud generalit̄
loqtur ⁊ īdiſtincte. B
Quid ſi morit̄ vxor que traxerat vi
rū de monaſterio. qa ſine eius lnīa in-
trauerat? R° ſm Ray. Monēdus ē vir
redire ad monaſteriū. ⁊ ſi hoc nō facit
peccat. ar. 17. q. 2. nos nouimꝰ. A. Hoc
ītelligendū qn̄ fecit votū religiōis uel
ꝓfeſſionē tacitā ſiue exꝑſſam. alr̄ nō co
geret̄ ad religionē. ut ī. c. ſtatuimꝰ. ex̄
de regu. B. Nō tn̄ ē cogēdus ad peti-
tionē monaſterij. qa ꝓfeſſio quā fecit
nō ſolēnicat votū ꝓpt̄ īpedimentum
qꝺ erat. s. ex vxore. ex̄ de cōuer. ↄiu.
placet. Nec tn̄ pōt licite ↄhere cū alia
īpediēte tali ꝓfeſſione. ar. ex̄ de ↄuer.
cōiu. ex ꝑte abbatis. ⁊ ſi cōtrahit pec-
cat. ⁊ dꝫ agē pnīaꝫ. ſ; mr̄imoniū tene-
bit. ar. ex̄ q cle. uel vo. rurſꝰ. Nec a tali
vxore pōt exigē debitū ſicut nec a pri-
ma. Eps qꝫ pōt illū an̄q̄ꝫ cū alia ↄhat
cogere redire ad monaſteriū. qa ſi non
redit peccat mortalit̄. A. Hoc vltimū
fuit dictum. xv. ut pꝫ ī ſū. eo. ti. q. 50.
vbi ⁊ addit̄. Sꝫ Goff. dīc ꝙ ſi vir abn̄te
⁊ ignorāte vxore ītret religionē ⁊ ibi
ꝓfiteat̄. ⁊ poſtmodū ab ea reuocet̄. hoc
caſu poſt mortē vxoris vir potius eſt
monēdꝰ q̄ꝫ ↄpellēdꝰ. ut ad mōaſteriū
redeat licꝫ h̄ ſit ↄſultius ad ſalutē. ex̄

de ouer. diu. placet. Si aũt vnus diu-
gũ alt'o sciẽte 7 ꝯsentiẽte cui⁹ tñ cõsen
sus nõ sufficit etiã si ꝯtinentiã ꝑmit-
tat nisi silr̃ cõuertat'. 33. q. 5. q vxorem
monasteriũ ĩgrediat'. 7 demũ ad vxo-
rẽ de monasterio reducat'. puta qa su-
specta ẽ. talis post mortẽ vxoris ad mo-
nasteriũ redire ꝯpellit' etiã si de facto
cõtraxerit cũ alia. qa ꝓfessio intuenit.
nec defuit ꝯsensus vxoris. ex͂ de ouer.
diu. ex pte. 7 cum Goff. con. Hosti. ut
ibi. B

Pone q vir sciẽte 7 cõsentiẽte vxo
re itrauit monasteriũ. A. 7 fecit ꝓfes
sionẽ tacitã uel expssaꝫ. al' bñ posset cõ
trahere. ex͂ de regu. cõsultis. B. 7 po-
stea illa cũ sit iuuenis 7 merito suspe-
cta reuocat eũ. qd faciet vir post mor-
tẽ vxoris? R̃° ſm Ray. Cogit' redire
ad monasteriũ etiã si de facto ꝯtrxit cuꝫ
alia. qa ꝓfessio ĩuenit. nec defuit vxo
ris cõsensus. ex͂ de conuer. diu. ex pte.
A. Hoc vr̃ potius fuisse dictũ Goff. ut
pꝫ ĩ dcã. q. 50. Et aduertẽdũ q h' casu
nõ sp reuocatio põt fieri. nec ex h' mr̃i-
moniũ post ꝯtractũ semp dirimit' Vñ
sciendũ ſm hr̃. q ꝑsona suspecta virũ
licentiãs ad religiõeꝫ nõ põt ip̃m reuo
care. ꝫ tenet' intrare religionẽ si eã cõ-
mode potuerit iuenire. Si aũt non põt
aut nõ credebat se eẽ suspectã de incõ-
tinẽtia cũ tñ eẽt. põt lniatuꝫ reuocare.
qa nõ recipitur apud deũ illius viri cõ
uersio cuius seqtur ꝯiugalis federis ꝑ
stitutio. Hosti. vo dicit q si vir inscia
7 iuita vxore ĩtrauit. postea redditus
ei non exiget debitũ. nec ad scda vota
trãsibit. Si aũt d' ꝯsensu vxor̃ trãsiuit
7 ꝓfessus ẽ. si mulier nõ ꝑmisit ꝯtinen
tia reuocari vir potit. Si aũt ꝯtinẽtiã
ꝑmisit 7 iuuenis ẽ cõpellit' ĩtrare reli-
gionem. ex͂ de ouer. cõiu. significauit
7. c. duduũ. Al' si senex ẽ ꝑpetuã vouẽ-
do cõtinentiã remanẽ põt ĩ domo ꝓpa
ex͂ d' ouer. cõiu. c. cũ sis. 7. c. cõiugatus
ĩtantũ q si is qui remanet ꝯtrhat mr̃i-
moniũ nõ teneret sicut nec mr̃imoniũ
eius q̃ ꝑpetuã ꝯtinentiã vouẽs dedit
viro lniam ut ad sacros ordĩes ꝓmo-
ueret'. 27. dis. seriatim. Solẽnizat' eniꝫ
votum ĩ ꝓfessione vel in ordinatiõe
absoluti. Et hoc intelligas scdm Io. qñ
mulier certificata fuit q sibi perpe-
tuo p̃iudicabat. Al' si simplex 7 iuris
ignara nõ ĩtẽdebat sic ꝑpetuo se obli-
gare tenet mr̃imoniuꝫ ab ea ꝯtctũ. ar.
ex͂ de cõuer. cõiu. veniens. Con. Goff.
Et ex his pꝫ q ꝓfessio lniati aliqñ te-
net. 7 aliqñ nõ. Et p̃ casu mr̃imoniuꝫ
p⁹ ꝯtractũ dirimit'. ꝫ ñ ĩ 2° cũ nõ fue-
rit votũ solẽne sed simplex. 7 iõ nõ di
rimit mr̃imoniũ p⁹ cõtractũ. ex͂ d' vo.
7 voti redẽp. c. vno. li° 6°. Vñ 7 Inno.
dicit q votũ qd' fit vxore ĩuita ul' etiã
volũtaria ꝫ nõ vouẽte vel religionem
intrãte. nõ ẽ solẽne. ꝫ simplex. 7 iõ ĩpe
dit mr̃imoniũ ꝯtrahẽdũ ꝫ nõ dirimit
iã ꝯtctũ. ex͂ de cõuer. diu. placet. Et q
si post ĩgressũ ratũ habuerit votũ ma-
rito h' petẽte tenet ingressus. 7 ip̃a co
gitur ĩtrare. Idẽ dicit si ip̃e vir p⁹ mor
tẽ vxoris porẽ ĩgressũ q nõ tenuit rati
ficat expsse seu tacite. ar. ex͂ de his q̃ vi
metusve cã fiũt. c. p̃. Dic etiã q ĩtelli
git' ratificare etiã si p momẽtũ ĩ religi-
one steterit post mortẽ vxoris etiamsi
eius mortem ĩgrauerit. ut ĩ dcã. q. 50.
Itẽ Inno. ĩ. c. significauit. ex͂ de ouer.
cõiu. dicit q licꝫ ĩ p̃dictis casib⁹ suspe-
cta mulier cogat' monasteriũ ĩtrare. ñ
tñ coget' fieri monacha nec viuere mo
nachalit'. h' excepto q ꝯpescet' a vagati
one 7 custodiet' ne luxuriari possit. sub
dẽs. Fatemur tñ q si mulier ẽ suspecta
ii 4

358

anteq̄ admittat̄ ꝓfessio viri debet mu
lierē facē ꝓfiteri. Et sic loqt̄. c. cū sis.
ex̄ de cōuer. ꝯiu. Tamē si suspecta ē vi
ri ꝓfessio ⁊ nō mulieris ſ tm̄ ꝑstitit cō
tinētie votū. n̄ facēꝫ eā mō ꝓfiteri. Et
subdit. Alij tn̄ dicūt alit̄. s. ꝙ hoc ipso
ꝙ dat lnīam viro ⁊ emisit ꝯtinētie vo
tū pōt cogi ītrare monasteriū ⁊ viuere
sine ꝓpo ⁊ sub obediētia. Et h̄ tenēt
Ber. ⁊ Goff. p. c. q vxorē. z .q. 5. ⁊ pꝫ
ī dcā. q. 50. Forte dictū Inno. pōt ve
rificari qn̄ īuenit̄ monasteriū ī q̊ talis
mulier posset sine aliaꝝ scādalo ⁊ tute
custodiri etiā non ꝓfessa. qa tūc cessat
rō suspitiōis. ar. ex̄ de cōuer. cōiu. c. p̊
⁊ c. vxoratus. Al̄ obtineat snīa Goff.
⁊ Ber. cū al̄r nō possit debite ꝯ̄ suspiti
onē ꝓuideri. ex̄ de ꝯuer. cōiu. cū sis. B

Quid si vxor vi uel metu coacta de
dit viro lnīam intrādi? R° ſm Hosti.
Si fuit vis p metū q cadere ī ꝯstantē
nihil nocet ei. 33. q. 5. notificasti. nisi
forte post tēpus ipa ratificet. ex̄ q cle.
vel vo. īsinuāte. A. Con. xv. ⁊ addit
idē eē si īteruenisset dolus. Et con. Ho
sti. Goff. ⁊ Io. ut ī sū. eo. ti. q. 52. B

Quid si vxor sine cuiꝰ licētia vir ī
trauit religionē vult īgredi. ⁊ maritꝰ
ꝯtradicit? R° ſm Ray. Si vir iā edu
ctus ē de monasterio ⁊ restitutꝰ vxori
nō pōt vxor illo īuito īgredi. 33. q. 5.
qd̄ deo. Si aūt vir nō ē eductus tunc
ſm Inno. mulier si in īgressu viri cōti
nentiaꝫ vouit pōt īgredi monasteriuꝫ
27. q. z. agathosa. Si v̊o nō vouit. nō
pōt viro īuito īgredi. ⁊ īgressa pōt edu
ci. ar. ī dcō. c. qd̄ deo. ſ nō pōt debituꝫ
exigē. ut ī dcō. c. qd̄ deo. ex̄ de conuer.
ꝯiu. c. p̊. A. Ray. aūt dicit ꝙ etiam si
nō fecit votū pōt īuito viro ītrare. 27.
q. z. agathosa. ⁊. 33. q. 5. q vxorem. Et
con. Pe. Hosti. ⁊ Goff. ī sū. eo. ti. q. 53.

Dictū istoꝝ pōt ītelligi qn̄ vir īgressꝰ
ligatus erat religiōi p votū uel p ꝓfes
sionē expssam seu tacitā. Dictū vero
Inno. qn̄ nō erat sic ligatus. licꝫ forte
p simplex votū teneret̄ ad ꝯtinentiaꝫ
ar. dcī. c. quod deo. B

Quid si ambo ꝯiuges fornicati sūt
nūqd pōt alt̄ alt̄o īuito religionē ītra
re? R° ſm xv. Nō pōt. sicut ⁊ nōt Hug.
27. q. z. agathosa. A. Et si ītrauerit
poterit reuocari. ſm eosdē. ut ī sū. eo.
ti. q. 55. B. Qd̄ credo verū eē siue
occulta fuerit siue publica vtriusq̧ for
nicatio. siue etiā altiꝰ occulta. A. Etiā
ipsius īgredientis. ut ī dcā. q. 55. B
alterius publica.

Quid si vterq̧ nō petita lnīa ab al
tero religiōeꝫ ītrauit? R° ſm xv. Non
poterūt se īuicē repetē. qa neuter pōt
dicē ab alt̄o se spoliatū. ſ vterq̧ ītran
do vr̄ renūciasse iuri qd̄ habebat ⁊ iu
ri exigēdi debitū. iō votū vtriusq̧ te
nuit ⁊ quo ad debitū exigendū ⁊ quo
ad reddendū. A. s. ut nō possit exigē
nec teneat̄ reddē. Et id̄ notat̄ ī sū. eo.
ti. q. 56. B

Quid si vterq̧ credēs alteꝝ mortuuꝫ
ītrat monasteriū. nūqd cōpta veri
tate pōt alteꝝ repetere? R° ſm Inno.
Siue ignorātes siue sciētes alteꝝ viuē
īgressi sunt monasteriū. amboꝝ votuꝫ
ratificatū vr̄ p ꝓfessionē volūtariaꝫ si
secuta ē. A. Secꝰ aūt si nō ē secuta ꝓ
fessio expssa seu tacita. qa tūc nō succe
dit obligatio. Et ita pōt ītelligi dictuꝫ
xv. q videt̄ cōtrariū dicē. ut in sū. eo.
ti. q. 57. B. Generalit̄ de voto ītran
di religionē plura s̄. religio3°.

Uotū vꝰ quo ad commutationeꝫ
seu dispēsationē. Utꝝ ī votis
possit dispensari uel cōmutari. R° ſm

Ray. Votū continentie nō cōmutatur
maxīe p epōs. q̄a vix uel nunq̄ȝ posset
aliquid melius īueniri ī quo fieret cō-
mutatio. ut pȝ Eccl. 26°. A . Ibi dicit
Oīs ponderatio nō est digna aīe con-
tinend. Per papam aūt ex causa bene
pōt fieri talis dispensatō etiā super vo
to solēni ↄtinentie. ut s̄. religio p̄mo.
§. 14°. ī additiōe. Speculator aūt ⁊ ali-
qui alij tenent q̄ etiā epīs possit dispē-
sare ex causa sup voto simplici ↄtinen
tie. puta ne vouens labat in dānabilē
fornicationē si esset iuuenis. ex̄ q cle. uł
vo. c. veniens. ubi hoc tangit dominus
An. de bu. ⁊ in. c. rursus. eo. ti. ubi ad
finē dicit. Et dato q̄ epīs nō possit dis-
pensare ī ↄtrahendo. s. cū eo. qui vo-
uit continentiā. dispēsabit tn̄ sup de-
bito post cōtractū exigendo. Siłr etiā
tenet Al. q̄ epīs possit dispēsare super
voto de non petēdo debitū cōiugale.
ut s̄. votū 3°. §. p̊. in additiōe. B . Et
nihilominus si quis post votū ↄtinen
tie simplex cōtrahit mr̄imoniū. tenet
ꝑ ↄtrahēdo mortaliter peccat. Alia v̊o
vota sicut ⁊ ponit Tho. scd̄a scd̄e. q. 88
possūt cōmutari. Nam ut idē subdit
votū debet eē melioris boni. Id auteȝ
qd̄ vouet aliqn̄ est malū uel inutile uł
melioris boni impeditiuū. qd̄ est ↄtra
rōnem eius qd̄ cadit sub voto. ⁊ ideo
necē est q̄ determinet votū ī tali cāu nō
esse seruandū. Et si qdē absolute deter
minet aliqd̄ votū nō esse seruādū. dr̄
eē dispēsatio voti. Si autē pro hoc qd̄
seruādū erat aliqd aliud īponat. dicit
ↄmutatio. Vn̄ minus ē votū ↄmutare
q̄ȝ in votis dispēsare. Vtrūq̄ tn̄ in pote
state ecclesie consistit. A . Idem ī sū-
li° p̊. ti. 8. q. 70. B

¶ Quis pōt in votis dispēsare uel cō-
mutare? R°. Dyocesanus epīs. ex̄ eo. c.
p̊. nisi in q̄busdā que sūt ei expresse ꝓ-
hibita. ut est votū continētie put dcm̄
est s̄. in p̄cedenti. §. A . Et ibi de hoc
melius in additiōe. B . Itē votū terre
sancte. ex̄ eo. ex multa. Adde etiam de
voto visitandi limina aplōꝝ Petri ⁊
Pauli. siłr ⁊ beati Jacobi. In q̄bꝫ solus
papa dispēsat. ⁊ ita obseruat curia. A
Non ē ergo cōsulendū hoībꝫ ɓm q̊sdā
q̄ dent suas pecunias q̄storibꝫ seu nū-
cijs hospitaliū. quia fallūt ⁊ decipiunt
hoīes. Nam cū redēptio taliū votoruȝ
debeat fieri cū auctoritate epī. q̄a ita
dicit in lr̄is papalibꝫ. alit. n. ɓm predi
ctos fieri nō potest. vide s̄. q̄stuarij.
§. ułt. B . Vtꝝ aūt in voto ↄtinentie
possit papa cū clericis ⁊ religiosis dis-
pensare. vide s̄. religio p̊. §. 15°. q inci-
pit. vtꝝ cum religiosis. A . Et ibi de
hoc ī additiōe. Et si minor epō d̄ iure
cōi non pōt dispensare super votis. ut
⁊ sentit glo. in. c. p̊. ex̄ de voto. siłr ⁊
Ray. ut in sū. eo. ti. q. 71. ubi etiam pȝ
ɓm Al. q̄ epī pn̄t dispensare in oībus
votis in quibus expresse nō sunt pro-
hibiti sicut in voto terre sancte. Item
dicit q̄ nō potest dispēsare in votis ꝑ-
petuis. q̄ sunt religionis ⁊ huiusmōi.

¶ Vtruȝ prelati pro libito suo possint
in voto dispensare. R° ɓm Tho. ubi s̄.
Sicut prelatus nō potest precipe ma-
lum. ita nec impedire bonum. s. opa
virtutis. Sed ad prelatum spectat di-
iudicare quid sit magis virtuosuȝ. Et
ideo in manifestis dispensatio prelati
nō excusat a culpa. puta si dispensaret
cum aliquo sup voto de īgressu religi-
onis nulla apparente causa. Si aūt eēt
causa apparēs ꝓpter quam saltem ī du
biū verteret. tunc posset stari iudicio
prelati dispēsantis uł cōmutantis. nō
tamen iudicio ꝓprio nisi esset aliquid

manifeste illicitũ. aut nõ posset qs fa-
cile ad supiorẽ recurrere. A .Idem in
sũ.eo. ti.q.8i. B
¶ Sꝫ q̄ ẽ cã sufficiẽs ut dispẽset̃ ĩ vod
uel ut omitti possit votũ? R̸° ſm Al. ĩ
4°. Sufficiẽs cã ẽ pauptas. ut si vouit
ieiuniũ 7 mẽdicãs nõ ĩuenit hora vna
A .i.tpe ɔgruo ad sustinẽdũ ieiuniũ
B .q̃tũ sufficiat. Sĩr 7 ĩfirmitas.ut
si vouit abstinentiã a vino 7 a carnibꝫ
7 ĩcurrit languorẽ 7 hᵘͦmõi. A .ut si
vouit n̄ comedẽ carnes. 7 cũ mẽdicat
nõ dãt̃ ei nisi carnes uel ea q̄ sũt carni
bus cocta. q̄ si nõ comedat inedia ɔsu
met̃ ſm eundẽ Al. 7 ĩ sũ.eo.ti. q.82.B
¶ Sꝫ quõ dꝫ fieri ɔmutatio voti? R̸°
ſm Ray. Debet supior hr̃e ɔsideratõ-
nẽ ad facultates vouent͛ 7 expẽsas q̃s
factur᷒ erat si votũ ĩpleuisset. 7 etiã ad
laborẽ 7 sĩlia. A .Ista sĩlia nõ sũt ni-
si si ɔsiderent̃ expẽse ĩ eundo morãdo
7 redeũdo sĩl̃ cũ labore. ut ĩ sũ.eo .ti.q
73. B .Et si votũ erat Hierosolymita
nũ seu al̃ ɔ hẽticos 7 ĩfideles. oĩa sine
diminutione trãsmittat. ex̃ eo. magne
7.c. ꝙ sup his. In aliis aũt pegrinati-
onibꝫ. puta sancti Iacobi 7 sĩliũ. eedẽ
expẽse ɔsiderãde sũt. 7 ĩ alios pios vs᷒
ɔuertẽde. ex̃ eo.c.p̊.7.c.scripture. Sꝫ
7 ad locũ pegrinatiõis mittẽ hꝫ obla-
tiõeꝫ quã ibi erat factur᷒. Sꝫ h̊ vltimũ
ĩtelligendũ ẽ de honestate nõ de ncc̃i-
tate. Nã neqꝫ decretales allegate aliqd
dicũt de hᵘͦmõi oblatiõe. nec illi ecc̃ie
p h̊ ẽ acq̃sitũ aliqd ius. ut ĩ.c.se.§.4°.
In voto aũt abstinẽtie habẽda ẽ ratio
aspitad͛ 7 alioꝝ q̄ ĩ voto ɔphẽsa fuerũt
Id d͛ affluẽtia vouẽd͛. ex̃ eo.c.p̊. Unde
cuidã comiti q vouisset ꝙ singul̃ sexd
feriis ĩ pane 7 aq̃ ieiunaret. nõ sufficẽt
ꝓ ɔmutatiõe ɔstruẽ vnũ altare. 7 alle
gat hic Ray. ex̃ eo. per tpẽdimus. Que

decretalis nõ ẽ ĩ moderna ɔpilatiõe. s̃
ĩ priori q̄ currebat eo tpe q̄ Ray. sũmaꝫ
ɔposuit. ut dictũ ẽ s̃. nouicius. §.3°. A
Predcĩs cũ Ray. con. Hosti. ut in dcã
q.73. B
¶ Põe ꝙ qdã hñs aliena ĩcerta vouit
ea ĩ subsidiũ terre sancte. nũqd tale vo
tũ põt ab epo cõmutari? R̸° scd̃m xx.
Nõ credo ꝙ sine lnĩa pape possit ea in
alios vsus vertẽ. A .etiã si ĩgrediat̃ re
ligionem. ſm eũdẽ xx. etiã ĩ sũ.eo.ti.
q.74. B
¶ Utꝝ votũ d͛ festãdo ĩ sabbato semp
sit mũtãdũ. R̸° ſm xx. Mutari põt. s̃ n
ẽ ncc̃ẽ ꝙ mutet̃. q̃a licitũ ẽ. nisi forte p
sona suspecta esset ꝙ vellet iudaiçare.
A .Immo vr̃ sp mutandũ. Nam sab-
batũ solẽniçare ꝓhibemur nisi aliud
festũ ĩ eo ɔcurrat ne iudaiçare videa-
mur. de ɔse. dis.3.c.p̊.7.c. puenit. Itẽ
q̃a h̊ ut plurimũ fit ad aliquã supsti-
tiosaꝫ obseruantiã q̄ oĩno ꝓhiberi dꝫ.
26.q.7. nõ obseruetis. 7.c.se. B

Uotũ vi° quod sol-
uit̃ p ĩgres-
sum religiõis. Et generaliter
qdẽ oẽ votũ siue tr̃e sancte siue aliud
ɔmutari põt in votũ religionis etiam
sine arbitrio supioris. q̃a illud ĩdubi-
tanter melius ẽ. ex̃ eo. scripture. A. Id
ĩ sũ. li° p̊. ti.8.q.73. ſm Ray. 7 Tho.
B .Sꝫ tñ de aliq̄ rege siue ĩpatore vel
alio p̄potẽte q fecissꝫ votũ terre sancte
ex q̊ pẽderet totus exercit᷒. uel etiã de
aliq̊ q vouisset p aliq̊s annos eẽ in tali
subsidio cũ centũ uel mille militibꝫ 7
sĩlibꝫ. ubi ꝓbabilr̃ dubitat̃ vtꝝ p̄pẽde
rari debeat cõis vtilitas uel puata. cre
do ꝙ papa ɔsulẽdus eẽt. A .Id in sũ.
eo.ti.q.75. ſm xx. B
¶ Sꝫ qd si qs vouit magnã quãtitatẽ
pecunie ĩ subsidiũ terre sancte. nũqd

liberat⁹ ē ꝑ ingressū religiōis? R̄ᵒ ſm
xb. Quis ſi vouit ire libatus ſit a labo
re eundi uel aliū mittēdi. nō tñ libat⁹
ē q̊ ad pecuniā quā vouit. nec pōt tale
votū ꝑ aliū q̃z ꝑ papā ſolui vl' ꝯmuta-
ri. A. Idē ī ſū. eo. ti. q. 76. B.
Quid ſi qs ꝓ pr̄e uel m̄re ſuſcepit
votū īplendū. nūq̄d libatus ē ꝑ igreſ
ſū religiōis? R̄ᵒ ſm Tho. ī q̊libet. Ex q̊
īgreſſus ſufficit ꝓ ſe. ſufficit ⁊ ꝓ pr̄e ⁊
m̄re ſua. etiā q̃uis in īgreſſu de h̄ nihil
ītenderit. A. Pōt etiā votū īplere d̄
lnīa p̄lati. ſm eundē Tho. ⁊ ī ſū. eo. ti.
q. 79. B
Quid ſi quis vouit magnā elēyam
dare, paupib⁹ ī gnāli. uel etiā ī ſpāli.
aut q̄ cōſtruēt monaſteriū. nūq̄d libe
ratur ꝑ īgreſſū religiōis? R̄ᵒ ſm xb. Si
ex tali ꝓmiſſione ue voto acq̄ſita eēt
actio alicui ul' aliq̄b⁹. q̄a forte donauit
uel ꝓmiſit eis. nō libat̄ niſi de ꝯſenſu
illoꝝ. Secus ē ſi nulla ē acq̄ſita actio.
q̄a nulli donauit nec ꝓmiſit nec ſe ob-
ligauit aliq̄b⁹. ſ tm̄ deo. q̄a tūc liberat̄
ꝑ ingreſſū. A. ſi ītendat illud minus
votū ī h̄ mai⁹ ꝯmutare. ſm eūdē xb.
ut ī ſū. eo. ti. q. 80. Et vr̄ h̄ ītendē niſi
ꝯ̄riū intendat. ut pōt colligi ex dictis
Tho. ⁊ eo. ti. q. 79. ⁊ s̄. §. ꝓxio. B. dū
tñ fiat auctoritate epi. ll 2ō. n. credo ſuf
ficere auctoritatē ꝓpaꝫ. Sufficit etiam
lnīa abbatis. ut ī ſe. §. A. xb. aūt vr̄
dicē q̄ ī hoc nō ſufficiat lnīa abbatis.
ut ī dcā. q. 80. Sed certe ī iſto cāu nō
vr̄ nccīa lnīa epi nec abbat̄ ſm Ray. ⁊
Tho. ut in ſū. eo. ti. q. 73. ⁊ s̄. ī p̄ncı̊.
huius. c. ⁊ h̄ q̊ ad vota tp̄alia. In alıȷs
aūt vr̄ req̄ri diſpēſatio. ⁊ q̄ p̄latus reli
giōis poſſit diſpēſare. ut dr̄ ī. §. ſe. B
Vtꝝ abbas uel p̄lat⁹ poſſit abſoluē
religioſos a votis factis añ īgreſſū. R̄ᵒ
ſm Ray. Ipſa religio ī ipō īgreſſu ſol-
uit h⁹modi vota. q̄a ſoluit iuramentū
vt puta m̄rimonıȷ ⁊ h⁹mōi. ex̄ d̄ regu.
ſane. 19. q. 2. due. ex̄ eo. ſcripte. Et di
co ꝑcipue ſi ipē in ſ̄ īgreſſu ītendebat cō
mutare. Addit Tho. ī q̊libet. q̄ cū obe
diētia ſit maximū votoꝝ pro oī voto
ſufficiētiſſime recōpenſat. Et q̄a īgre-
diens religionē nihil pōt retinere ſibi
ꝓp̄e volūtatis. nullū votū ꝓp̄a volun
tate factū retinē oꝫ. ſ id oꝫ oñdere pr̄i
monaſterıȷ. ⁊ ſe ī h̄ eius ſubıȷcē volūta
ti. A. Tho. clari⁹ dic ſic. q̄ licꝫ q̄dā di-
cant q̄ monachus eo ipō q̄ ꝓfeſſus eſt
abſolut̄ ipō iure ab oī voto q̄d̄ fecit ī
ſeculo. tñ quia ī h̄ nūq̃z vr̄ expſſe facta
diſpenſatio niſi ī tēporali voto. tutius
vr̄ dicēdū q̄ cū obediētia ſit maximū
votoꝝ ꝓ oī voto ſufficiētiſſime recom
pēſat. Et q̄a īgrediēs religionē nihil
pōt retinē ſibi ꝓp̄e volūtatis. nullum
votū ꝓp̄a volūtate factū retinē oꝫ. ſ
illud debet pr̄i oñdere monaſterıȷ ⁊ ſe
ī h̄ eius ſubıȷcere volūtati. Vñ nō vi-
deo q̄ ipſe ſit ipō iure ab oī alio voto
abſolut⁹. niſi a tēporali. puta a ꝑegri-
natiōib⁹ ⁊ ſīlib⁹. de q̊ loq̄t̄. c. ſcripture
Sꝫ volūtate ſui ſuꝑioris pōt oē aliud
votū reſpuere uel tenē. niſi ſit īcōpaſ
ſibile alıȷs obſeruātıȷs religiōis uel ca
ritati fraterne. Itē Hoſti. ī dcō. c. ſcri-
pture. dicit q̄ tutius eſt q̄ diſpēſet̄. In
ſua aūt ſūma dicit q̄ ſi intrado ītende
bat ꝯmutare id ad q̄d̄ p̄mo ſe obliga-
uerat. in nullo remanet obligatus. Si
vero hoc non intendebat recurrat ad
abbatem qui ſecum poterit diſpenſa-
re. ⁊ ſine cuius licentia hoc non poſſet
exequi. Si tamen talis p̄mo votum tē
porale adimpleret ⁊ poſtea religioneꝫ
intraret. tuti⁹ faceret. ar. extra de ſpō.
commiſſum. ut ⁊ nota. in ſū. eo. ti. q.
78. Et dr̄ ingrediēs ītēdere ꝯmutare

ſemper quādo ꝯtrarium non intēdit
vt ⁊ ī precedenti. §. tactū eſt. B

Uſura q̊ꝫ coīter quid
ſit. R̄ᷓ ſcđm
Ray. Uſura eſt lucrū ex mu-
tuo pacto debitū uł exactū. A. Con.
Inno. ex̄ eo. c. p̊. B. Nō. n. puto vſu
ram ſi gratis oblatū gratis accipitur.
ar. 14. q. 4. vſura diſ. 18. de eulogijs. i.
q. 2. ſicut. Unde Goff. ſic diffinit. Uſu
ra eſt quicquid ſorti accedit intētione
precedente vel pacto. A. Nā ſola in-
tentio facit vſuram. ex̄ eo. conſuluit.
de quo in. §. ſe. Et dicit̄ lucꝝ ad dr̄iam
intēſſe. Nam licet vltra ſortem nō poſ
ſit accipi lucrū tamen intēſſe ſic. puta
ſi vnus tenet rem meā mala fide. ⁊ dat
mihi in pignus pro mutuo ſibi a me fa
cto. poſſū dicte rei fructus vltra ſortē
retinere. q̄a hꝰ nō ē lucrū ſꝫ intēſſe. ⁊ iō
retinē poſſū. ex̄ de feu. c. p̊. ⁊ ex̄ eo. c.
p̊. 7. c. ꝯq̄ſtus. Et lꝫ hec capitula loq̄nt̄
de rebꝫ eccłie. tamē idē eſt ⁊ ī rebꝫ ſecu
lariū. ut ⁊ nōt glo. in dc̄ō. c. p̊. ꝺ vſur.
Ex mutuo aūt dicit̄. q̄a in hoc ꝯtractu
ꝓprie ꝯmittit̄ vſura. Deut°. 15°. ibi. Si
audieris vocē dn̄i dei tui ⁊c̄. Facit etiā
c. i. 14. q. 3. Itē Luc. 6°. Mutuū date ⁊c̄.
⁊ ex̄ eo. ꝯſuluit. Et eſt mutuū ꝯtractꝰ
in quo quis aliquid dat receptur' nō
idem in numero. ſꝫ tantundeꝫ in gn̄e
ſuo. Et dicit̄ ex eo ꝙ de meo fiat tuuꝫ
q̄a mutuans transfert dn̄iuꝫ in eū cui
mutuat. ⁊ fit in rebꝫ que ꝯſiſtunt ī nu
mero. pondē uel menſura. ut. l. 2. ff.
ſi cer. pe. Et ꝯmittit̄ vſura ī iſto cōtra
ctu quādo aliq̄d recipitur vltra ſorteꝫ
nō obſtante ꝙ mutuās ſuſcipiat ī ſe ī
aliq̊ caſu ſortis piculū. ex̄ eo. nauigāti.
Et licet in mutuo ꝓprie cōmittat̄ vſu
ra. tn̄ idē eſt etiam in alijs ꝯtractibꝫ
rōne eq̄pollentie. ut in emptione ⁊ vē

dictione ad terminū. videlicet quādo
venditur t̄minus ſeu tempus. ut in di
cto. c. nauiganti. Et ideo huic diffini-
tioni videtur addendū. lucrū ex mu-
tuo uel eq̄pollenti. Pacto dicitur. q̄a
ſi aliquid detur ſine pacto ⁊ gratis nō
eſſet vſura. ut ⁊ pretactū ē. Exactum
dicitur. quia etiā ſi ſine pacto aliquid
extorqueat̄ vſura ꝯmittit̄. quia q̄cq̄d
accedit ſorti vſura eſt. 14. q. 3. pleriqꝫ.
Et ut dictū eſt etiā ſola intētione vſu
ra ꝯmittit̄. ex̄ eo. ꝯſuluit. Et ī p̄dictis
oībus poteſt colligi. ꝙ vſura ē lucrum
ex mutuo uel eq̄pollēti pacto uel intē
tione debitū uel exactū. B

Utrū ſola ſpes lucri faciat vſuraꝫ. R̄°.
Sic. ex̄ eo. c. p̊. 7. c. ꝯſuluit. 14. q. 3. ſi fe
neraueris. Qđ intelligit̄ ſm Goff. q̄n
p̄ncipaliter cauſa mutuādi ponitur in
expectatione lucri uel emolumēti. Alʹ
ſi p̄ncipalit̄ moueatur ad mutuanduꝫ
ꝓpter caritatē ⁊ tamen credit ꝙ ille re
tribuet. nō ē vitioſū. ar. 77. diſ. ī ſingulʹ
59. diſ. ſi officia. ⁊. 61. diſ. q̄d ꝓderit.
Cū. n. q̄s mutuū dat lib'alit̄ ſcire pōt
debitorē ſibi nālit̄ obligari ad ātidota
ex̄ ꝺ teſta. cū ī officijs. ff. ꝺ peti. here. ſꝫ
⁊ ſi lege. §. ꝯſuluit. Con. Inno. ⁊ Ho-
ſti. A. Con. etiā glo. ī. c. ꝯſuluit. ex̄ eo.
⁊ nō. ī ſū. li° 2°. ti. 7. q. i. B. Q̄n vᵒ ſub
ſpe recipiēdi mutuat pecūiaꝫ. p̄cipue ſi
alʹ nō erat mutuaturꝰ q̄cq̄d pꝰea etiaꝫ
gratis accipit vſura ē ſiue ſit pecunia
uel alia res. ⁊ ſiue ꝯſiſtat in dādo ſiue
ī faciēdo aliq̄d. 14. q. 3. c. p̊. 2°. et 3°. A
Hic grad accipe ītelligit̄. i. ſine vlla ex-
actiōe ſm eundē Ray. ⁊ ī dc̄ā. q. i. nō
tn̄ cū lib'a volūtate ꝯcedētis. alʹ n̄ tene
ret̄ ad reſtōneꝫ. licꝫ intētio recipiētis
fuiſſet vitioſa. q̄a in concedendo magꝭ
attendenda eſt voluntas ꝯcedentis q̄ꝫ
accipiētis. in Inſti. de obli. q̄ ex delic.

nas. §. placuit. ī fi. vbi vr̄ hoc clare de
terminari. vbi dicit᷑ ꝙ ⁊ si credat qs rē
sibi cōmodatā ĩuito dn̄o se cōtractare
dn̄o aūt volente id fiat. furtū nō com-
mittit᷑. Ecce ḡ quō manifeste tollitur
q̄a lic; volūtas accipientis sit vitiosa.
tn̄ vitiū tollitur per volūtatē domini
rei q̄ nō est vitiosa. Pro hoc etiā facit.
quia restō non debet fieri nisi damnū
passo. ex̄ d̄ re. iud. pctm̄. li° 6°. ⁊ Leuit.
5°. ⁊ Numeri 6°. Sed hec ɔcedēs nō ē
passus aliquod dānum. cū ex mera vo
lūtate cōcesserit. ḡ sibi nō d; fieri aliq̄
restō. Cum igit᷑ vitiū fuerit ī sola intē
tione. ad purgationē sufficit sola ɔtri-
tio. ex̄ de symo. c. fi. Nō ob. l. sed ⁊ si.
ff. si cer. pe. vbi dicitur ꝙ si volui tibi
rem donare. ⁊ tu credebas tibi mutuo
dari. nō efficit᷑ tua ante cōsūptionem
q̄a hec intētio recipientis ⁊ cōcedentis
discordabāt. S; in cāu nr̄o nō sic. sed
potius cōcordāt cū concedēs velit da
re ⁊ recipiēs accipe. Itē nō ob. c. consu
luit. ex̄ eo. q̄a ibi loqtur qn̄ vsura cō-
mittebatur nō solū propt̄ spē credito-
ris. ſ etiā propt̄ nō liberā volūtatem
debitoris. iō ibi dat᷑ restō. Al̄ sec⁹. ut
p; ex p̄dictis. Et clare ⁊ formalit̄ fa-
cit qd̄ habet᷑ s. restō p̄. §. plt. In du-
bio aūt nisi aliud saltē ex manifestis
cōiecturis appareat p̄sumit᷑ mutuū ac-
cipiēs ea ītētione aliqd dare q̄ mutuū
p̄stans mutuauit. ut si ex caritate p̄su-
mat᷑ ⁊ ille dedisse ex caritate ⁊ libera
voluntate. Al̄ secus. nā vnusqsq; p̄su-
mitur aliquid dare eo mō quo accepit
ff. man. l. si v̄o nō remunerādi. §. ide;
papinianus. vbi dr̄ ꝙ qn̄ aliqs rē sim-
plicit᷑ ɔcedit p̄sumitur donare illi qui
prius donauerat sibi. B

Utrū hō possit pro pecunia mutua-
ta aliquā cōmoditatē accipe. R° scd̄m
Tho. scd̄a scd̄e. q. 78. Sicut si aliquis
pro pecunia mutuata uel p̄ q̄cūq; alia
re que vsu ɔsumitur accipit pecuniam
ex pacto exp̄sso uel tacito. peccat ɔtra
iusticiā. ita etiā q̄cūq; ex pacto tacito
uel exp̄sso accipit qd̄cūq; aliud cuius
p̄ciū pecunia mensurari possit. silr̄ pec-
catū ĩcurrit. ſ tn̄ si accipiat aliqd non
quasi exigens nec quasi ex aliq̄ obliga
tione tacita uł exp̄ssa ſ sicut ḡtuitum
donū. nō peccat. q̄a anteq; pecuniam
mutuasset licite poterat aliqd̄ donum
ḡtis recipe. nec peioris cōditionis effi
cit᷑ p̄ hoc ꝙ mutuauit. Itē licitū ē pro
mutuo exigē seu recipe recōpēsatiōe;
eoꝝ que pecunia nō mēsurant᷑. utputa
beniuolentiā ⁊ amorē eius cui mutua
uit vel aliud hui⁹mōi. A. Idē in sū.
eo. ti. q. z. B

Utrū pro pecunia mutuata possit li-
cite peti munus a lingua uel ab obse-
q̄o. R° ſm Tho. vbi s̄. Sicut nō licet
expectari uel exigi mun⁹ a manu pa-
cto tacito uel exp̄sso. ita nec mun⁹ a lī-
gua uel ab obseq̄o. q̄a utrūq; pecunia
extīari pōt. ut p; ī his q̄ locāt opas su-
as q̄s manu uel līgua exercēt. Si vero
mun⁹ a līgua uel ab obseq̄o nō q̄si ex
obligatiōe rei exhibeat᷑. ſ ex beniuolē
tia que sub extimatione pecunie non
cadit. tūc licet h̄ accipe. exigere ⁊ expe
ctare. A. Idē ī sū. eo. ti. q. 7. B

Q; q̄re ē pctm̄ accipe vsurā? R° ſm
Tho. ubi s̄. Accipe vsurā p̄ pecūia mu
tuata ē ſm se ĩiustū. q̄a vēdit᷑ id qd̄ nō
ē. Ad cui⁹ euidētiā sciēdū ē ꝙ q̄dā res
sūt q̄ꝝ vs⁹ ip̄aꝝ ē ɔsūptio. sicut vinu;
ɔsumim⁹ vtēdo eo ad potū. ⁊ panē ad
cibū. vn̄ ī tl̄ib; n̄ d; seorsū ɔputari vs⁹
rei a re ip̄a. ſ cuicūq; ɔcedit᷑ vs⁹ ex h̄ ip
so ɔcedit᷑ res. ⁊ p̄pt̄ h̄ ī talib; p̄ mutuū
trāsfert᷑ dn̄iu;. Si qs v̄o seorsū vendēt

361

vinū. ⁊ seorsū vsū vini. venderet ean
dē rē bis. uel vēderet id qđ nō ē. Vñ
manifeste ꝑ iniusticiā peccaret. Et silī
rōne īiusticiā cōmittit q mutuat vinū
aut triticū petēs sibi duas recōpensati
ones. vnā qdē restitutionē eq̄lis rei.
aliā vō p̄ciū vsus qđ vsura dicit᷑. Que
dā vō sūt q̄ꝝ vsus nō ē ip̄ius rei cōsū-
ptio. sicut vsus domus ē īhabitatio. n̄
aūt dissipatio. ⁊ iō in talibꝫ seorsū pōt
vtrūq; cōcedi. puta cū aliq̄s tradidit
alt̄i dominiū domus reſuato sibi vsu
ad aliqđ tēpus. uel ecōuerso. cū q̄s cō-
cedit alicui vsū dom⁹ reseruato sibi do
minio. Et ꝓpt̄ h̄ hō licite pōt accip̄e p̄-
ciū ꝓ vsu domus. ⁊ p̄ter hoc petere do
mū cōmodatā sicut pꝫ ī cōductiōe ⁊ lo
catione domus. Pecunia aūt ſm p̄hm
5° ethicoꝝ. ⁊ ī p̄ politice. p̄ncipalit᷑ est
inuēta ad cōmutatiōes faciēdas. ⁊ ita
ꝓp̄us ⁊ p̄ncipalis vsus pecunie ē ip̄i⁹
consūptio seu distractio ſm q̄ ī cōmu
tationes expēdit᷑. ⁊ ꝓpt̄ hoc ſm se ē il-
licitū ꝓ vsu pecunie mutuate accipere
p̄ciū qđ dr̄ vsura. Et sicut alia iniuste
acq̄sita tenet᷑ hō restituē ita pecuniam
quā ꝑ vsurā accepit. Qꝫ aūt lex mosay
ca cōcessit iudeis accip̄e vsurā a gētibꝫ
ꝑmissū fuit ad vitandū maius dānuꝫ
s. ne a iudeis deū colētibꝫ vsuras acci-
p̄ēt ꝓpt̄ auariciā cui erāt dediti. Et ad
dit Vl. q̄ illa acceptio vsure a gentibꝫ
int̄ q̄s iudei habitabāt potius erat rei
sue recuꝑatō q̄ꝫ vsura. q̄a illa t̄ra iudeis
tota data fuit a dn̄o. Ā. Idē ī sū. eo. ti.
q. 3. Sꝫ saluo meliori iudicio p̄fate rō-
nes efficaces nō vident᷑. q̄a cuilibet pꝫ
q̄ etiā ī rebꝫ mutuabilibꝫ differt vs⁹ a
rebꝫ. sicut subā ab actu qui exercet᷑ ī ea
Et si dicatur q̄ nō dr̄ differre ex eo. q̄a
in ip̄o vsu ɔsumit᷑ subā tota. R̄ndetur
q̄ lꝫ cōsumatur respectu sp̄ei seu īdiui-
dui. nō tñ respectu generis. Nam res
mutuabiles recipiūt fūctioneꝫ ī genē
suo. ff. si cer. pe. l. z. Et hoc etiā ī iure
claꝝ ē. q̄ ita ɔstituitur vsus ī rebꝫ vsu
consūptibilibꝫ sicut ī nō cōsūptibilibꝫ
đ q̄ h̄et᷑ R̄ica sp̄al. ff. đ vsufruc. ea. re.
q̄ vsu. consu. Itē nec vr̄ efficax alia rō
s. q̄ pecunia īuenta sit ad cōmutatio-
nes. ſ3 potius ēptiōes faciēdas. ff. de cō
trahē. emp. l. i. q̄a ista rō nō ē gn̄alis
Nō. n. se extēdit ad alias res mutuabi
les ⁊ ī q̄bꝫ vsura cōmittitur. sicut ⁊ in
pecunia. Pretea ista rō facēt q̄ ꝓ pecu
nia mutuata nō licēt aliq̄d accip̄e. cui⁹
tñ oēs ⁊ ip̄e Tho. tenēt ɔ̃riū. ut pꝫ ī. §.
se. Vñ alij doc. vt nōt Inno. ī R̄ica ex̄
eo. ponūt alias rōnes. Itē ⁊ ꝑ Criso.
videtur alie assignari. 86. dis. eiciens.
circa mediū. Sꝫ q̄a taliū discussio ē ꝓli
xa ⁊ nō multū nccīa. breuit᷑ dico q̄ si
diligent᷑ īspiciatur. ista vr̄ ꝓp̄e rō. q̄a
satis ɔ̃ caritatē ⁊ nālem cognationē ē.
vt pro vsu rei momētaneo aut nāliter
īfructuoso cū ꝑiculo accipienti q̄lis ē
vsus reꝝ mutuabiliū p̄ciuꝫ recipiatur
Vñ ⁊ p̄hus rōne nāli motus dicit ī p̄
politice. q̄ vsuraria acq̄sitio pecuniaꝝ
ē maxime p̄ter naturā. ut ⁊ pōit᷑ Tho.
scđa scđe. q. 78. arti. p̄. Nec ob. si acci-
piens mutuū lucretur ex pecunia mu
tuata. q̄a tale lucrū potius attribuitur
īdustrie ꝑsone q̄ꝫ pecunie. ar. l. 3. ff. ad
l. falci. Sꝫ sūma oīuꝫ rōnū ē q̄a de⁹ sic
voluit ⁊ vsuras detestat⁹ ē ī veti ⁊ no-
uo testō. ex̄ eo. sup eo. ⁊ iō aliā rōeꝫ q̄-
rere n̄ expedit multū. Nā Ro. xi°. dr̄.
O altitudo diuitiaꝝ ⁊c. Ad qđ etiā fa
cit. ff. đ legi. l. n̄ oīuꝫ. ⁊. l. iō. h̄. Sꝫ ad
h̄ r̄ndēt iudei dicētes q̄ nō ꝑmisit de⁹
vsuras ꝓpt̄ illos. ſ3 ꝓpt̄ alias gētes. De
illis enim mandauerat. q̄ nec serua-
rēt ī vita. Iō solutio Tho. melior vr̄.

Utrū̄ ↄcedē pecuniā signatā ad ostē
tationē vel ad ponēdū pignori sit vsu
ra. R̃ṅ° ſm Tho. ubi s̃. Talē vsū pecu-
nie licite qs vēdē posset. sicut hō licite
vēdit vsū vasoꝝ argēteoꝝ. qa retinet
sibi dn̄iuꝫ. Idē Hosti. ⁊ habet̃. ff. cōmo
dati. l. 3. §. pl̃t. ⁊ l. se. A. Id etiā nōt
glo. in. c. ↄq̃st⁹. ex̃. eo. ⁊ id nōt i sū. eo.
ii. q. 4. B

Quō aliq conati sūt ꝓbare ꝙ vsura
nō eēt pctm̄? R̃ṅ°. Dicebāt qdā sic. Cuꝫ
creditor mutuat pecuniaꝫ suā debitor
obligat̃ ei ad recōpensandū. ex̃ d testa.
cū in officiis. Ergo ⁊ hāc obligatiōeꝫ
pōt creditor deducē i pactū uel saltem
spare ei⁹ effectū. Sꝫ sciendū ꝙ qcūqꝫ h̃
ꝑtinacit̃ tenēt eēt h̃etic⁹. ut i cle. ex g̃ui
ex̃ eo. Ad illud v̄o qd i ↄ̃riū obiicit̃. di
cendū ſm Tho. scda scde. q. 78. ꝙ ille
q accipit mutuū ex debito iusticie nō
tenet̃ ad plus recōpensandū q̃ꝫ mutuo
accepit. A. ꝭ solū obligat̃ iq̃ꝫtū cōmo
de pōt ex q̃dā nāli eqtate q̄ nō pōt de-
duci i pactū. nec etiā ṗncipalit̃ spari.
ar. ex̃ de symo. tua nos. B. Ūn ↄtra
iusticiā ē si ad pl⁹ reddendū obliget̃.

Utrū̄ ↄmittat vsurā q sub eo pacto
matuat ut ille sibi remutuet. R̃ṅ° scd̄m
Tho. vbi s̃. Pro pecunia mutuata ni-
hil exigendū uel expectandū ē. nisi be
niuolētie affectus q sub extimatiōe pe
cunie ñ cadit. Ex illo aūt pōt procedē
spōtanea mutuatio. Repugnat aūt ei
obligatio ad mutuū faciendū i posteꝝ
qa etiā talis obligatio pecunia extima
ri posset. ⁊ iō licitū ē ꝙ mutuāti vnuꝫ
sil̃ mutuet̃ aliud. ꝭ nō licet obligare de
bitorē ad mutuū i posteꝝ faciēdū. Id
nō. 14. q. 3. si feneraueris. in glo. Con.
Hosti. A. Con. etiā xb. ⁊ Goff. ut i sū.
eo. ti. q. 22. B

Quid si dn̄i molēdinoꝝ mutuent
pistoribꝫ ita ꝙ molāt solū i eoꝝ molē-
dinis? R̃ṅ° ſm xb. Usurā ↄmittūt. Acci
piūt enī vltra sortē aliqd qd cōsistit i
faciēdo. ⁊ auferūt debitoribꝫ libtatem
molendi vbi voluerīt. Si tñ ipi debi-
tores propt̃ h̃ nō fūt dānificati. nō te-
nent̃ illi dn̄o ad restōnē aliquā nisi q̃-
tenus extimari deberet libtas molēdi
vbi volebat pēsatis circūstātiis labori
⁊ expēsaꝝ. A. Talis libtas pro nihilo
extimanda vr̃ q̃ꝫtū ad restōnem qñ ex
eius adēptiōe nullū secutū ē dānū. in
cui⁹ recōpēsationē restō faciēda ē. ex̃
de iiur. c. fi. Puto etiā i h̃ cāu. ꝙ si mu
tuū accipiēs ñ dānificet̃ nec possit dā
nificari nō ↄmittat̃ vsura. cū etiā pro-
mutuo possit aliqd recipi seu exigi qd
nō mēsuratur pecunia. ut s̃. §. 2°. Et
h̃ cāu ul̃ sili qd accipit̃ pecunia nō mē-
surat̃. nec ex ꝑte mutuū recipiēd cū in
nullo dānificet̃. nec ex ꝑte mutuād cū
nihil plus recipiat q̃ꝫ qd ex locatione
rei seu opaꝝ suaꝝ mereatur. Et multo
minus vsura ↄmittit̃ si mutuū accipi
ens nō dānificet̃ nec obliget̃ ad molē-
dum vl̃ sil̃e. ꝭ solū accipiat mutuū reti
nendū qusqꝫ ad molendinū mutuand
moluerit propt̃ ṗdcās rōnes. ⁊ qa mu
tuās pōt tēpus sui mutui limitare. ff.
si cer. pe. l. vnū. Al̃ inumerabil̃ multi-
tudo eēt vsuraria cum fūdi hodie nō
possint sine mutuo locari. Immo hoc
cāu vr̃ poti⁹ g̃uari ↄditio mutuād q̃ꝫ
recipiētis si diligent̃ inspiciatur.

Quid de creditoribꝫ q termino ve-
niēte solutiōis, nolūt cōcedē prorogā
tiōeꝫ t̃mini nisi data sibi pecūia vl̃ alio
eqpollēti? R̃ṅ°. Tales etiā si nō exp̃sse
exigūt vsurarii sūt. ex̃ eo. ↄsuluit.

Sꝫ nūqd ē vsura si qs dederit. x. vl-
nas pāni ꝑaliis. x. vlnis i futō dādis?
R̃ṅ° ſm xb. Ueri⁹ iste ↄ̃ct⁹ ē ꝑmutatōis

ꝙ̄ mutui. ⁊ iō nō cadit vsura hic. A
qa ſm eundē xv. ī mutuo menſura re-
ſtringit̃ ad modios ⁊ lagenas ⁊ alia va
ſoꝝ genera qb⁹ mēſurari ſolēt ligda ⁊
ḡna. ut ī ſū. eo. ti. q. iȝ. vbi ⁊ nō. qꝺ h̄
ꝺr̄. B. Poſſet tñ fieri ī fraudē vſura-
rū. vide hūc caſū hic. ī. diffuſi⁹. §. zi°.
q īcipit. nūqd ꝯmittit̃. A. Et ibi pȝ ꝙ
tūc h̄ ꝺr̄ fieri ī fraudē vſuraꝝ qñ ꝺās
apponit conditionē ex q̄ conſequit̃ ali-
quā meliorationem. B

Utꝝ vſurarij ſint īfames. R̃°. Scꝺm
leges diſtīguendū ē. ꝙ aut qs ē ita vſu
rarius ꝙ exercet ī ꝓbū fenus. i. ꝙ poſt
t̃minū etiā de vſurario lucro ꝓuentuȝ
ꝯputat ⁊ petit vſuras. aut etiā ſi exer-
cet vſurā cēteſimā. i. ꝙ in capite anni
vſura adeq̄tur ſorti. ⁊ iſti tales īfames
ſūt. 3. q. 7. īfames. ī fi. C. ex q. cau. īfa.
irro. l. ī ꝓbū. A. In hac lege nō ſoluȝ
ꝺr̄ de vſuris vſuraꝝ ⁊ de vſura centeſi-
ma. ſ etiā de oī ip̄robo ⁊ illegitimo fe-
nore ut ibi pȝ p glo. Et hodie oīs mod⁹
ē illegitimus. ut. ī. §. qd de legib⁹. Et
ſic hodie etiā iure ciuili oīs vſurarius
ē infamis. qꝺ ⁊ ꝺr̄ nōre Bar. in ꝺcā. l.
ī ꝓbū. ⁊ ꝺñs An. de bu. in. c. Raynu-
tius. ex̃ de teſta. ⁊ p h̄ fuiſſe det̃minatū
ꝙ ſi frater meus īſtituiſſet vſurariū he
redē ego poſſū rūpe teſtm̄ p q̄relā īof-
ficioſi. C. de inoffi. teſta. l. frēs. ⁊ ꝙ
ſic de facto ꝯſuluit ⁊ obtinuit. B. Sed
ſm iura canonica ī q̄libet vſura ꝯmit-
tit̃ pctm̄ mortale ⁊ icurrit̃ īfamia. 6.
q. i. īfames. maxīe ſi publici ſūt vſura
rij. Nā ⁊ teſtamēta eoꝝ ipō iure ſunt
irrita. ex̃ eo. ꝙ̄ꝙ̄. li° 6°. A. Et ibi patet
ꝙ hoc ē veꝝ niſi dederit ſatiſfactioneȝ
ſeu cautionē ſcꝺm formā ibi poſitā. B

Utꝝ dona ⁊ elẏne licite poſſint reci-
pi ab vſurario data. R̃° ſm Ul. Sic niſi
ꝓpt h̄ efficiat̃ ñ ſoluēdo. Nā q tūc reci
peret ab eis. teneretur eis reſtituē uel
illis a qb⁹ ipi accepūt. Sec⁹ itaqȝ ſi ha-
bēt alia p̄ter vſuras. ⁊ p h̄ nō efficiunt̃
nō ſoluēdo. A. Dic ꝙ ab vſurario ma
nifeſto penitus nō poſſūt recipi oblati
ones. Itē nec res q̄ꝝ ꝺñiuȝ nō trāſfert̃
ī vſurariū pñt recipi ab vſurario ma-
nifeſto. ſiue nō manifeſto. de q̊ ī ſe. §.
dicet̃. Itē nec aliquid recipi pōt ī frau
dem creditoꝝ. de q̊ s̄ reſtō p̊. §. iȝ°. ī ad-
ditiōe. v̊. itē null⁹. B

Utꝝ ī vſura trāſferatur ꝺñiuȝ. R̃°
ſm Ul. Sic. cū ⁊ oīs volūtaria datio fa
ciat trāſferre ꝺñiuȝ. Nā vſure dantur
volūtate ꝯditionata. s. qa poti⁹ vlt ali
qs vltra ſortē dare ꝙ̄ mutuū nō accipe
re. Con. glo. 14. q. 4. ſi qs vſurā. A
Idē ī ſū. eo. ti. q. 15. Sȝ qa ſup iſto pū-
cto p̄det ītellectus ad cognoſcēdum
vtꝝ ⁊ qñ recipiēs rē ab vſurario tene-
atur ad reſtōneȝ. ſciendum ꝙ ſup iſto
puncto ſūt varie opīones. Aliq nāqȝ
tenēt ꝙ recipiēs rē ex vſura acq̄ſitā ab
vſurario oīno teneatur ad reſtōnem.
Et h̄ vr̄ tenē ꝺñs Laurēti⁹ de florētia
ī ſuo tractatu de vſuris p̄te. 2. q. 59.
ſm opi. Hoſti. ī ſū. de pe. ⁊ re. dicens
ꝙ filij nō hñtiuȝ niſi de vſuris uel ſi hñt
reſpectu acq̄ſitoꝝ ex vſuris. ⁊ etiā vxor
nō pñt recipe alimēta de bonis pater-
nis ul̄ mariti. ſicut nec de reb⁹ rapꝺ ni-
ſi in caſu extreme nccitaꝺ. Hoc idē te-
nēt nōnulli theologi dicētes ꝙ ꝺñiuȝ
reꝝ ex vſura acceptaꝝ ñ trāſfert̃ ī vſu-
rariū. p. c. ſi qs vſurā. 14. q. 4. vbi ꝺr̄.
Si qs vſurā accipit rapinā facit. ⁊ p. c.
qd dicā. ea. q. ⁊ cā. vbi dic Aug⁹ ꝙ re-
ceptū ex vſuris male vtiqȝ poſſidetur. ⁊
vellē ꝙ reſtituēr̃. Et qꝺ male poſſidet̃
alienū ē. Iꝺ vr̄ ſētire glo. Ber. ⁊ Inno.
ī. c. cū tu. ad fi. ex̃ ꝺ vſuris. vbi vidētur
ponere caſū qñ ex pecūia vſuraria res

emit̃ inter alios speciales ĩ qbꝫ res em-
pta ex pecunia aliena efficit̃ illius cuiꝰ
erat pecunia ⁊ sic ĩnuũt ꝙ pecunia vsu
raria sit aliena ⁊ nõ vsurarij. Et in illa
opĩone ẽ Ala. ut dicit Ber. in dcõ. c.
cũ tu. Itẽ ꝓ hac. ex̃ de vsuris. c. qa fere
vbi accipiẽs oblatiões ab vsurarijs co
git̃ restituẽ. Sꝫ in cõtrariũ facit. quia
valde dignũ ẽ ut res volũtate dñoꝝ
trãsferant̃ in aliũ. ĩ Insti. de re. diui.
§. ꝑ traditionẽ. etiã ꝑ voluntatẽ nõ li
berã. qa volũtas coacta volũtas ẽ. ff.
qđ me. cã. l. si mulier. §. pẽt. Et h̃. s. ꝙ
trãsferat̃ dñiuꝫ ĩ vsurariũ vr̃ tenẽ glo.
ĩ dcõ. c. si qs vsurã. Et Inno. in. c. mi
chael. ex̃ eo. ubi dĩc ꝙ vsurariꝰ uel eius
heres nõ tenet̃ ex delicto. ſ ex ɔtractu
cõditione indebiti. uel sine cã. quasi
nõ debitũ accepit. ul̃ sine cã. ⁊ sic psup
ponit trãslatũ dñiuꝫ. qa oĩs cõditio est
ꝑsonalis actio. ⁊ nõ dat̃ ꝓ re ꝓpa nisi
ꝯfurẽ. ſ tm̃ ꝓ re nõ sua ſ sibi debita. l.
fi. in fi. ff. vsufruc. quẽadmo. ca. Iteꝫ
facit qđ p̃fatus dñs Lau. tenet ĩ dicto
tractatu. q. 72. ubi dicit ſm opinionẽ
Federici ꝙ filia dotata a patre vsura-
rio nõ tenet̃ ad restitutionẽ. etiã si alia
bona p̃ris nõ sufficiãt. Qđ põt ĩtelligi
veꝝ qñ filia fuerit dotata ex alĳs q̃ꝫ ex
acqsitis ꝑ vsurã. ⁊ eo tpe q p̃r erat sol
uendo. vt ex ĩfra dicẽdis colligi potit.
Itẽ ꝙ trãsferat̃ dñiuꝫ tenet Vl. ut ĩ sũ.
dcã. q. 15. Ad ꝯ̃ria põt dici. Et p̃ ad di-
ctũ Inno. ĩ. c. cũ tu. ꝙ ibi nõ loq̃t̃ affir
mando. ſ opĩones recitãdo. Et ad di-
ctũ. c. si qs vsurã. põt dici ꝙ ibi vocat̃
rapina nõ ꝓpe ſ q̊dã largo genere lo-
quẽdi. q̃si oĩs mala acceptio dicat̃ rapi
na. ut ibi vult glo. ⁊ sentit Inno. ĩ di-
cto. c. michael. vbi dicit ad rẽ vsurariã
dari actionẽ nõ ex delicto ſ ex ꝯ̃tu. ⁊
sic nõ est ꝓpe rapina. Et eodẽ mõ põt

dici ad. c. qd dicã. s. ꝙ ibi q̊dam largo
mõ dr̃ alienũ ꝓ eo q̊ qs male vtit̃. sicut
⁊ dans elemosynã alienũ tollẽ asserit̃
47. dis. sicut hi. Et ad glo. Ber. ⁊.
Ala. in dcõ. c. cũ tu. põt dici ꝙ nullo iu
re ꝓbat̃. ĩmo eã reꝓbat dñs Anto. de
bu. ibidẽ ſm Io. an. in. c. q̃ꝫ q̃ꝫ. de vsur
li° 6°. lꝫ forte Io. an. alit̃ alibi posuerit.
ſ p̊ma vr̃ magis iuri adherere. Et ad. c.
qa fere. põt dici. qa ibi ẽ speciale ĩ obla
tionibꝫ ut nõ possint accipi. nõ qa vsu
rarij nõ possint alienare. ſ ut id in eoꝝ
vituperiũ cedat. sicut ⁊ ĩ simi. licꝫ qs sit
dissidẽs in ꝑplo. i. faciens discordias.
põt tñ res suas alienare. ſ nõ oblatio-
nes facẽ. 90. dis. oblatiões. Et h̃ ĩtelli
gẽda vident̃ de oblatiõibꝫ ad sacrifi-
ciũ seu ad altare ob reuerẽtiã sacramẽ
torũ ⁊ ꝓpt̃ scandalũ vitandũ. ut in simi
ponit Tho. scđa scđe. q. 32. arti. 7°. đ ac-
qsito ꝑ meretriciũ. dicẽs ꝙ inde potest
fieri elemosyna. ſ nõ oblatio ad altare
uel sacrificiũ ſm illud Deut°. 23°. Non
offeres mercedẽ ꝓstibuli. Vñ scđa opi
nio fuit eoꝝ q licet non negarẽt dñiuꝫ
regulariṫ ĩ vsurariũ transferri. tñ dixe
rũt oẽs res vsurarij obligatas ad resti
tutionẽ vsuraꝝ. Et iõ ꝙ qñcũqꝫ efficia
tur ñ soluẽdo. recipiẽtes res ab eis ad
restõneꝫ tenentur. ⁊ ꝙ res vsurarij sic
obligẽtur. tenẽt ꝑ. c. cũ tu. ex̃ eo. Et h̃
tenet glo. ĩ. c. tua nos. ex̃ eo. quã mul-
ti doc. canoniste tenẽt. ut ibi refert dñs
Anto. de bu. Sꝫ certe dictũ. c. cũ tu. nõ
loq̃tur nisi de possessiõibꝫ ex vsura acq
sitis. ⁊ iõ ut refert dñs Anto. in dicto
c. tua nos. Hosti. magis placet ꝙ ille tm̃
res sint obligate que ꝓcesserit ex vsura
⁊ sic saltẽ ꝓ illis teneãtur recipientes
ad restõneꝫ ĩdifferent̃ qñ p̊ncipales ef
ficiũtur nõ soluẽdo. Et h̃ est t̃tia opĩo
ꝓ qua facit ꝙ res tradite cũ nõ libera

363

volūtate dñi traseūt adeo affecte. ut n̄
solum ille cui tradite sūt s̄ etiā ali⁹ ad
quē puenerūt teneat̄ ad restitutionez
l. metū. §. cū aūt. ff. qd met⁹ cā. Item
qa absurdū ē plus iur̄ hr̄e ī re successo
rē etiā singularē q̄z habuerit ille a q̊ ha
buit. ff. de re. iud. l. aliud. §. absurduz
ubi ponit̄ exēpluz int̄ legatariū 7 testa
torē. ut nō habeat plus iuris legatari⁹
q̄z habuerit testator. Item ꝓ hoc qa sp
res transit cū conditiōe sua. ff. de acq.
re. do. l. traditio. 7 de ꝯtrahen. emp. l. ali-
enatio. Sz ꝯditio rei ex vsuris acqsite
ē talis ꝙ nō pōt remanere apud vsura
riū. ḡ nec apud eū q habuit ab vsura-
rio. Itē ꝓ hoc qa nō ē equū aliquē sen-
tire cōmodū ex alieno dolo. ff. de eo ꝑ
quē fac. erit. l. fi. in p̄n. Itē 4° loco alij
ut Goff. in dcō. c. cū tu. tenēt. 7 ꝙ do-
miniū trāsferat̄. 7 ꝙ res vsurarij non
sint obligate. reꝓhēdens Goff. Ala. q
h̄ tenuit 7 subdēs ꝙ ille ad quē tales
res puenerīt ad restitutionē nō tenet̄.
nisi habuerit ex cā lucratiua. 7 eo cāu
q̊ vsurarius nō sit soluēdo. Et idē vr̄
nōri in sū. in dcā. q. 15. Sz Inno. ī di
cto. c. cū tu. refert opīones aliq̄ꝝ disti
guētiū int̄ titulū onerosū 7 lucratiuū
7 alioꝝ dicētiū nō debē distīgui. Dn̄s
v̊o Anto. ī eo. c. cū tu. circa finē. tenet
ꝙ dicte res vsurarij nō sint affecte nec
obligate. 7 idē tenet ī dcō. c. tua nos.
vbi etiā dicit ꝙ qcūq; dicāt ꝯriū dicāt
qa nullo iure ꝓbat̄. 7 obligatio nō dz
poni a iure nō ītroducta. ff. de ꝑuari.
l. 3. §. fi. 7 hoc verꝝ vr̄. nō ob. ꝙ dictuz
ē rē fieri affectā qn̄ dat̄ nō libera volū
tate. ꝑ. §. cū aūt. qa ibi loq̄t̄ qn̄ libtas
tollit̄ ꝑ metū. h̄ v̊o ꝑ cōmodū qd reci-
piens optat. 7 int̄ h̄ magna dria est. 7
iō cū nō sit eadē rō stamus regule. ut
nō nascat̄ obligatio nisi in casu iure ca

ueat̄. Itē nō ob. ꝙ dcm̄ ē nō debē ma-
ius ius trāsire ad successorem q̄z fuerit
apud auctorē siue dantē. qa hoc ē verꝝ
respectu q̄litat̄ ipius rei adherētis. pu
ta qn̄ ē aliena uel alt̄i obligata. Secus
qn̄ q̄litas ꝯcernit ꝑsonā. qa ꝑsonalis
actio nō seq̄t̄ fūdum siue rē. Vn̄ si vn⁹
vēdidit rē vni. lz ip̄e habeat nccē illaz
tradere. qa vēdidit. tn̄ ille cui postea
ip̄e tradiderit nō necessitat̄ ad istud.
C. de rei ven. l. q̊tiēs. vbi dr̄ ꝙ si quis
vēdidit rē duob9. ille ē iure potior cui
ꝑ̇us tradita ē. tn̄ alteri vēditor ad int̄-
eē remanet obligatus. Itē nō ob. c. cuz
tu. ex̄ de vsur. ubi dr̄ ꝙ p̄dia empta ex
vsura debēt vēdi ut pecunia restituat̄
creditorib9 a qb9 vsura accepta ē. Ex
q̊ tex. fūdari videt̄ illi q dicūt h⁹mōi
res fore obligatas. qa ut ibi dicit dn̄s
Anto. de bu fuit etiā de mēte Io. an.
in. c. q̄z q̄z. eo. ti. li° 6°. ille tex. hoc nō ꝓ-
bat. Nā ibi dr̄ ꝙ vsurarij restituant si
p̄nt. 7 si nō pūt vēdant̄ possessiōes ex
vsura acqsite ad restitutionē faciendā
7 sic nō h̄nt nccē res illas vēdē nisi qn̄
alit̄ nō p̄nt satisfacē. Propt̄ea ibi n̄ dr̄
ꝙ h⁹mōi possessiōes eēnt apud aliquē
singularē successorē. s̄ poti⁹ apud ipos
vsurarios ul̄ eoꝝ hēdes. Et nō mirꝝ si
qn̄ nō pōt alit̄ satisfieri cogūt̄ res illas
vēdere. qa idē eēt etiā de reb9 ex vsu-
ra nō acqsit. cū debitor hēat nccē satis
facere de oīb9 bonis suis. Certe si bene
attēdat̄. ibi ꝯriū ꝓbat̄. Nā si ille posses
siones fuissent obligate. q̄lit̄ fuissz ne-
cesse illas vēdi cū ip̄e potuissent peti?
Immo nec potuisset licite alienari cuz
res trāseat cū onē suo ut p̄ostē sū ē. Et
sic malū ꝯsiliū dedissz ibi papa. Et sic
ex p̄dcīs pz ꝙ dñiuz reglarit̄ trāsfert̄ ī
vsurariū. 7 ꝙ nll̄e res ipi⁹ sūt obligate
ꝓ vsurarū restōne. s̄ ꝑsonal̄ tm̄ actio

ꝯpetit ꝯtra ipm̄. Sȝ ad clariorē ꝑdicto
rū ītelligentiā distīguendū est. ꝙ aut
res habite ex vsuris sūt q̄site ꝑ pactuȝ
legis ꝯmissorie. i. ꝙ nisi soluat᷑ debituȝ
īfra certū tēpus pignus ꝑdat᷑. aut nō.
Primo cāu nō transfertur dn̄iuȝ. qa h̄
pactū reprobat᷑ ī pignore. C. de pac.
pig. l. fi. ⁊ iō ex eo nō pōt trāsferri do-
miniū. qa qn̄ aliqd ꝓhibetur. ⁊ oē il-
lud qđ venit ex eo uel ob id. l. nō du-
biū. C. de legi. Vn̄ accipiēs res hꝰmōi
sp ad restitutionē tenet᷑. cū rē alienam
accipiat. Et h̄ cāu obtinet opīo ꝑma.
2ᵒ cāu qn̄ res nō sūt q̄site ꝑ pactū legꝭ
ꝯmissorie. si vsurarius ē soluēdo. nul-
latenus ad restitutionē tenet᷑ q ab eo
rem accepit. etiā titulo lucratiuo. ut ī
sū. dcā. q. 15. Fallit hoc in oblationibꝫ
manifestoꝝ vsurarioꝝ. ut ꝑ ostensū ē
p. c. qa fere. ex eo. Si vō vsurarius nō
ē soluēdo. tūc qui habuit ab eo rē titu
lo lucratiuo eo tp̄e q̊ iā nō erat soluen
do. oīno vr̄ teneri ad restitutiōeȝ. Sed
si eo tp̄e quo accepit vsurariꝰ erat sol-
uēdo nō vr̄ teneri. lȝ postea sit factus
nō soluēdo. nisi forte qs accepisset ac-
q̄situ ex vsura. tūc. n. qn̄cūqȝ vsurariꝰ
efficiatur nō soluēdo talis obligat᷑ ad
restitutiōeȝ. Si vō qs habuit rē titulo
oneroso. tunc si aliqd recepit scient᷑ in
fraudē creditoꝝ. i. ꝙ ꝑ h̄ debitor effici
atur minus potēs ad soluēdū uł magꝭ
habilis ad fugiendū. tenet᷑ ad restitu-
tionē. ał nō. Et h̄ oīa p̄nt colligi s̄. re-
stitutio p̊. §. 13ᵒ. ī additiōe. v̊. itē nullꝰ
Et ex his diligent᷑ intuēs pōt agnoscē
q̄liter familia vsurarij uel vxor. seu fi
lij. ⁊ qcūqȝ alij ab eo aliqd accipientes
ad restitutionē teneant᷑. B

¶ Pone ꝙ laicus tenet īiuste aliquaȝ
possessiōeȝ eccłie ⁊ īpignorat īpam pos
sessionē rectori eccłie ipsius. nūqd iste
rector potit recipe fructꝰ illiꝰ possessiōis
vltra sortē! Rꝫᵒ f̄m Ray. Sic. nā ⁊ clicꝰ
ī h̄ casu nō recipit vsurā. ꝫ recipit qđ si
bi debetur. ex eo. c. p̊. in fi. Qđ aūt dic
Ray. ꝙ ī ip̄a decretali dr̄ ꝙ h̄ fit ut res
de manu laici redimat᷑. q̄ȝuis bn̄ dictū
sit. tn̄ eodē mō q̄libet laicus posset re-
cipere fructus sue rei seu aliꝰ qui īiuste
teneret eā pignoraret sibi. vt nō. in di
cto. c. p̊. A. s. ī glo. ⁊ ꝑ Vl. in sū. eo. ti.
q. 16. B. Ał vō fructus pignoꝝ ⁊ etiā
vsus in sortē ꝯputari dȝ. ut s̄. pignus
§. 7ᵒ. A. Con. ꝑdcīs Hosti. ⁊ Vl. ut in
dcā. q. 16. B

¶ Vtꝝ vsure possint peti q̄si intesse.
Rꝫᵒ scđm Ray. Sic. vt si fideiussor sol-
uit vsuras creditori pōt eas repetere a
debitore. qa nō sūt vsure ꝫ intesse. i. nō
est lucꝝ ꝫ vitatio dāni. A. Idē ī dicta
q. 16. f̄m Ray. Hosti. ⁊ Inno. Sȝ aduer
tendū ꝙ intesse nō solū ꝯsiderat᷑ etiaȝ
ī h̄ circa dānum emergens. ꝫ etiā circa
lucrū cessans. f̄m dn̄m Anto. de bu. in
c. salubrit᷑. ex eo. de q̊ latiꝰ s̄. restitutio
p̊. §. 4ᵒ. in scđa additiōe. Et de h̄ etiaȝ
dr̄ ad fi. hꝰ. §. ibi. ⁊ adde ꝛc. B. De
h̄ casu Tho. scđa scđe. q. 78. dicit sic.
Ille q mutuū dat pōt absqȝ pctō in pa-
ctū deducere cū eo q mutuū accipit re-
cōpēsationē dāni ꝑ quod subtrahitur
sibi aliqd quod dȝ hr̄e. hoc enī non est
vendē vsū pecunie ꝫ dānuȝ vitare. Et
pōt eē ꝙ accipiēs mutuū maius dānū
euitet q̄ȝ dās īcurrat. Vn̄ accipiēs mu-
tuū cū sua vtilitate damnū alteriꝰ re-
cōpensat. Recōpensationē vō dicti dā
ni quod ꝯsideratur ex h̄ ꝙ de pecunia
nō lucratur nō pōt in pactū deducere
quia nō debet vendere qđ nondū hȝ.
⁊ pōt īpediri multiplicit᷑ ab habendo
h̄ Tho. A. Hoc veꝝ ut fiat pactū de lu
cro certo ꝓ īcerto. ał bn̄ pōt peti intesse

⁊ cõsequent̄ in pactũ deduci intẽsse lu
cri cessantis. ut tactũ est ⁊ h̄ sequit̄. B
Et adde q̄d idẽ Tho. dic scḋa scḋe. q.
62. q̄ ille q̄ detinet pecuniã alteri⁹ vr̄
eũ dãnificare ĩpediẽdo ne adipiscatur
q̄d erat ĩ via hn̄di. ⁊ tale dãnum nõ oꝫ
ex eq̊ recõpẽsare. tenet̄ tñ aliquã recõ
pẽsatiõeꝫ facere ſm ɔditionẽ psonaꝝ
⁊ negocioꝝ. A .i. ſm arbitriũ boni vi
ri. ut colligit̄ in locĭ de q̄bꝫ seqtur. B
Et circa hũc casũ facit quod dr̄. ĩ. §.
26°. q̄ incipit. ſ nũquid est vsura. ⁊ h̄
ĩ. post tres. §.

Pone q̄dã gener hꝫ recipe dotẽ a so
cero. mõ socer dat ei ĩ pignus aliq̄s pos
sessiones de q̄bꝫ gener pcipit fructus.
Querit̄ vtꝝ possit sine vsura. vl̄ tenea
tur fruct⁹ ɔputare ĩ sortẽ? R°. Qñ ma
ritus sustinet onera mr̄imonij nõ te
netur cõputare fruct⁹ in sortẽ. al̄ sic. ex̄
eo. salubriter. ⁊. ff. de doli. excep. l. pr̄
A .Et oꝫ q̄ ista onera sint certa. scḋm
dñm Anto. de bu. in dcõ. c. salubrit̄.
⁊ sic nõ poterũt fruct⁹ retineri cũ sorte
vltra ĩdubitatã oneꝝ q̄ntitatẽ. Item oꝫ
q̄ fructus subiiciãtur fortune. Unde
si gener p̄ dote soluẽda certo die reci
pit cautionẽ ⁊ p̄missionẽ cũ pacto. q̄
interĩ certa q̄ntitas solui debeat p̄ one
ribꝫ mr̄imonij supportãdis. talis ɔuen
tio illicita ẽ ⁊ vsuraria. nõ obstãte dcõ
c. salubrit̄. q̄a ibi dr̄ qñ p̄ pignore data
ẽ possessio. ſ ĩ casu p̄posito aliud ẽ. Nã
possibile ẽ q̄ ex possessione cui⁹ fruct⁹
submissi sũt fortune nullos hẽbit fru
ctus. ⁊ sic nõ hꝫ ita certũ emolumẽtũ
sicut ĩ casu p̄posito. ſm Hosti. ⁊ Jo. an.
⁊ nõt dñs Anto. ĩ dcõ. c. salubrit̄. Itẽ
oꝫ q̄ dos sit p̄missa simpl̄r. Nã si gener
pacisceret̄ de recipiẽda dote ad certum
terminũ. ⁊ ĩterĩ pciperet fruct⁹. dicti
fructus ɔputarent̄ in sortẽ. q̄a intẽsse
nõ p̄õt deberi ante morã q̄ ñ p̄õt adeẽ
durãte t̄mino scḋm dñm Anto. ĩ loco
ubi s̄. Et addit. Idẽ dico ĩ re pignora
ta cuius fructus sũt certi. q̄a forte illa
res ẽ locata ad affictũ uel pẽsionẽ. uel
talis res ẽ domus quã gener locat ⁊ re
cidit pẽsionẽ. s. q̄ oẽs istos fructus te
net̄ gener cõputare in sortẽ. Et sic iq̄t
dico h̄. c. ĩtelligẽdũ qñ dos fuisset sim
plicit̄ p̄missa. postea cũ nõ solueretur
ad cautelã genero sit pignorata posses
sio. ut si dicat gener. Ego sustineo one
ra mr̄imonij. da dotẽ. ⁊ socer dicit. nõ
possũ. tunc si gener dicat. saltẽ sustine
as onera mr̄imonij. isto cãu p̄õt gener
dictos fructus p̄ intẽsse recipe. dũ tñ
onera mr̄imonij certa sint. ⁊ sic ĩtelli
ge istã materiã. hec ille. B

Pone q̄ gener dictã possessionẽ cuꝫ
oĩ iure q̄d ibi hꝫ ɔcedit alteri recepta
ab eo sũma q̄ sibi p̄ dote debebat̄. nun
q̄d poterit ille lucrifacere fructus pce
ptos sicut poterat gener? R° ſm xb. Si
gener aĩo donãdi trãsferat totũ ius q̄d
habebat ĩ pignore. ⁊ h̄ facit nõ p̄pter
pecuniã quã recipit ab eo. ſ q̄a ɔiũct⁹
uel amicus eius ẽ. ⁊ ille amicus nõ ut
lucret̄ fructus mutuat pecuniã. ſ p̄pt̄
caritatẽ aut g̃ram. absq̄ p̄iculo vsure
p̄õt fructus lucrifacere. al̄ nõ. A .q̄a
nõ est iste ɔtractus p̄prie mutuũ. nisi sit
ɔuentũ q̄ gener teneat̄ numerãti red
dere pecuniã si voluerit ille repetẽ. in
q̊ casu vsura eẽt si ille vellet lucriface
re fructus ſm eundẽ xb. ⁊ in sũ. eo. ti.
q. 17. B

Quid si post mortẽ viri heredes ei⁹
obligant vxori possessionẽ p̄ dote. nũ
quid fructus ɔputabũtur in sortem?
R° ſm Hosti. Dicas q̄ sic. ff. de solu
tio. Idẽ Inno. Sit ḡ cauta mulier. ut
nõ recipiat rẽ ĩ obligationẽ. ſ ul̄ faciat

eā diſtrahi. uel recipiat ī ſolutū. ff. de re. iudi. a diuo pio. alioqn fruct⁹ extenuabūt ſortē. A. Jd in ſū. eo. ti. q. 18. ꝑedcis etiā con. Jo. an. ⁊ dn̄s Anto. de bu. in. c. ſalubrit̄. ex̄ eo. B

Utrū vſure ſint licite rōne more. R̄ᷓ ſm Ray. Sic. utputa debuiſti mihi cētū. ⁊ qa in termino non ſoluiſti opoꝛtuit me accipe pecuniā ſub vſuris. tu teneris mihi reſtituere illas vſuras ſi ſolui. uel lib̄are me ab ip̄a obligatiōe A. ſi nō ſolui ſm eundē Ray. ⁊ in ſū. eo. ti. q. 16. B. ex̄ de fideiuſ. ꝑuenit. ⁊. c. cōſtitutus. tūc. n. petunt̄ q̄ſi intēē ut ī p̄cedēti. §. 16°. dictū ē. qui incipit vtrū vſure poſſint peti. Et hoc licet. 14. q. 4. qm̄. ⁊ idē nō. ibi. ⁊. 12. q. 2. ſi qs de clericis. Jdē Hoſti. A. Con. etiam Goff. ut ī dca. q. 16. qa iſto caſu n̄ ſūt vſure ex pte petentis. ſ; verū intereſſe. cū agat de dāno vitando. B

Nūquid cōmittit̄ vſura qn̄ abſolute credit̄ pecunia ꝓ ſili pecunia. uł res ꝓ re. ut granū ꝓ grano. ⁊ h⁹mōi? R̄ᷓ ſm xv. Si veriſilr̄ ē ꝙ pecunia uel argētū uel alia res erūt carioꝛa tꝑe redditionis q̄ȝ ſint nūc tꝑe datiōis. ⁊ creditoꝛ illā pecuniā nō erat ſeruatur⁹ vſq; ad tēpus illud. vſura eſt. Si v̂o erat ſeruaturus. ut ſic ſeruādo lucraret̄. diſtīgue. qa ſi creditoꝛ aufert debitoꝛi lib̄tatē ſoluendi qn̄cūq; velit. vſura eſt. qa p̄ſumitur ꝙ iō crediderit ut debitorē oneraret ꝑiculo. ⁊ ſe exoneraret. ſed ſi concedat ut reddat qn̄ uelit. nulla vſura ē. A. Si tn̄ coꝛrupta ītentione h̄ faciat ut ſe exoneret a ꝑiculo ſeruandi. peccat. nō tn̄ credo eū teneri ad reſtituendū lucrū. licȝ h̄ eēt ei ꝯſulendū ī pnīa. uel ꝙ daret pauꝑib;. ſm eūdeȝ xv. ⁊ ī ſū. eo. ti. q. 19. B. Silr̄ nō ē vſura qn̄ veriſilr̄ dubitat̄ vtrū argentum uel res alie⁹ debeant valere plus uł minus. ex̄ eo. nauigāti. A. Con. Ul. ut ī dcā. q. 19. B

Quid ſi qs mutuet pecuniā receptu rus ad certum terminū altius generis monetā uel ī alio loco. uel aliam rem R̄ᷓ ſm Hoſti. Si hoc iō facit ut ī extimatione lucret̄. vſurarius ē. A. Sec⁹ ſi nō facit ad finē lucri. ſ; ad obſequm recipientis. tūc. n. licite p̄ot recipe reȝ ſm extimationeȝ tꝑis ⁊ loci qn̄ ⁊ vbi faciēda ē ſolutio. ff. ſi cer. peta. l. vinū B. ſicut ⁊ hi qui de nūdinis ī nūdīas mutuāt. ⁊ q̄ȝ tūcūq; ſub ſp̄e vēditiōis uel altius ꝯtractus palliet̄. qcqd accedit ſoꝛti vſura ē. ex̄ eo. ꝯſuluit. 14. q. 3. pleriq;. ⁊. q. 4. ſi qs clericus. A. Jd ī ſū eo. ti. q. 20. Et hec faciūt ꝓ cābīs ut qcqd cāpſoꝛ ꝓ cābio accepit vltra q̄ȝ dederit excepto moderato lucro. qđ p̄ot cōputari ex laboꝛe ⁊ ſūptib; negociatiōis. de q̊ s̄. negociatio. §. 3°. ī additione. vſurariū iudicet̄. Et ex his poterūt diſcerni q̄ cambia ſint illicita. B

Quid ſi pena appoſita ē in ꝯtractu mutui nūqd p̄ot peti abſq; vſura? R̄ᷓ ſm Ray. Si pena fuit a iudice īpoſita ꝓpter puniendā ꝯtumaciā debitoꝛis. qa nō ſoluit in t̄mino cū poſſet. nō eſt vſura ar. 23. diſ. q̄ȝq̄ȝ. ff. de iudi. q̄ auctoꝛitate. A. Melius facit. l. i. ff. ſi qs ius di. nō obtēp. Et p̄dcīs con. Jnno. in. c. ſuā. ex̄ de pe. ⁊ h̄ multo magꝭ obtinet ī pena legali. in Auten. ꝯtra qui ꝓpꝛiā. C. de nō nu. pe. ⁊ ſic nō p̄ſumeret̄ pena ī fraudē vſurarū. etiā ſi iudex diceret ꝙ debitore nō ſoluēte mutuuȝ poſt ſtatutū t̄minū ſingulis menſib; uel ānis ſoluat tantū. nā h̄ nō venit ī vtilitatē iudicis. Jtē qa p̄ſumit̄ iuſte factum id qđ fit a iudice. ff. de acq ren. poſ. l. iuſte. ⁊ mltō min⁹ p̄ſumeretur

365

iſta fraus in pena poſita a lege. Et iō videt̃ licite peti. 7 multo magis retine-
ri poſſe pena a lege ſeu ſtatuto īpoſita. ſi forte dicat̃ ꝙ ex cōtumacia nō ſoluē-
tis mutuū ſeu aliud debitū ſingul' mē-
ſibꝫ ul' ānis tātū ſoluat ꝓ pena maxīe ſi hoc fieret ex pia cā. puta ꝯ nolentes
ſoluē dotē uel alia debita miſerabilibꝫ ꝑſonis. ut pupillis. mīoribꝫ. paupibꝫ 7 ſilibꝫ. Aduertendū tñ ꝙ ſi dcā pena
apponeret̃ a iudice de conſenſu ꝑtium deberēt attēdi ꝯiecture q̄ ī hoc. §. ſub-
rogant̃. ac ſi pena eēt ꝯuentional' 7 nō iudicialis. qa ī h̄ iudex magꝭ ſeqt̃ vo-
lūtatē ꝑtiuꝫ q̄ʒ ſuā. ff. de re iudi. l. ſi cō-
uenerit. Jd puto ſi fieret ī iudicio col-
luſio. puta qa ꝑtes fingerēt ſe litigare 7 tandē debitor ꝑmittit ꝯtra ſe ſnīam
ferri. ut ſic creditor videat̃ eū hr̄e obli-
gatū ex hac ſnīa ad tollendā ſuſpitio-
nē vſuraꝝ ſicut audiui intdū ꝯtigiſſe. ꝑlꝰ. n. dꝫ valē qd agit̃ q̄ʒ qd ſimulate cōcipit̃. C. plus valē qd agit̃. ꝑ totū. Et ſatis p̄ſumi pōt iſta ſil'atio. qñ ille in cuiꝰ fauore lata ē ſnīa ſit vſurarius. ſicut de ſili in pena nōt Jnno. ī dcō. c. ſuā. ꝓpter qd audiui alicubi ſtatutuꝫ fore ꝙ nō valeāt ſnīe late ī fauorē eoꝝ qui ꝓbant̃ vſurarij. 7 bonū ē. B. Si etiā pena d ꝯſenſu ꝑtiū ſit ī ꝯctu appo-
ſita. ad hoc. s. ut ſaltē metu pene debi-
tū ſoluat̃. vſura nō ꝯmittit̃. niſi a ꝑn-
cipio fuerit p̄ua intētio. ar. dcī. c. q̄ʒq̄ʒ. 7 de arbi. dilecti. Sꝫ tñ p̄ſumit̃ ī frau-
dem ſi ille al' cōſueuit eē vſurarius. ff. de act. emp. 7 ven. l. iulianꝰ. ff. d pig. ac. l. uel vniuerſoꝝ. Jtē p̄ſumeret̃ vſu-
ra ſi ꝑ ſingulos menſes uel ānos dicat̃ pena cōmitti. ar. C. eo. Auten. ad hec Sed tñ ī iudicio aīe ſtabit̃ eius ꝯfeſſi-
oni. Con. Hoſti. A. Con. Etiā Ul. ut in ſū. eo ti. q. z3. Jdē etiā nōt Jnno. ī. c. ſuā. ex̃ de pe. 7 dñs Anto. de bu. in c. conqſtus. ex̃ de vſuris. B. Tamen ī oī euentu nō vr̃ honeſtū petere penā īmo etiā nec licitū qñ debitor ſine cul-
pa ſua factus ē īpotens ad ſoluendum iō puniri nō dꝫ. A. licꝫ de ſubtilitate iuꝛ ciuilis aliud poſſet dici ꝑ. l. ad dieꝫ ff. de v̄bo. obli. ubi dr̃. Ad diē ſub pe-
na pecunia ꝓmiſſa mortuo ꝓmiſſore cōmittet̃ pena lꝫ nō ſit hereditas eius adita. Nā cū hoc caſu nō poſſit puniri cōtumacia que nō ē. illud qd accipet̃ tolleret̃ ſolū rōne tꝑis. quod eēt mere vſurariū. 7 iō nec ex cōuentione ꝑtiuꝫ nec ex aliq̄ lege ītroduci pōt. ut ī cle. ex graui. ex̃ eo. Jtē ſi debitor ſoluit ꝑtem debiti nō poterit exigi pena niſi ꝓ ꝑte nō ſoluta. ut nōt Jnno. in dcō. c. ſuaꝫ. Poſſet etiā eē ꝑs nō ſoluta ita modica ꝙ nulla etiam pena ꝯmitteret̃. dcō. c. ſuā. vbi dr̃ ꝙ nō dꝫ exigi pena ab eo q ꝓmiſit ſoluē. 40. īfra terminū ſub pe-
na. 7 ſoluit. 33. ſed debēt ſolū exigi. 7. i. reſiduū ſortis. Aliq tñ ītelligūt illud c. ī dcīs q nō debēt ībiare ad iſta īho-
neſta lucra. ut ibi dr̃. Sꝫ 7 ſi ītelligat̃ ī clericis. tñ 7 ī laicis ſaltē ꝓ ſoluta ꝑte obſtabit petenti exceptio. ut ꝓxime di-
ctū ē. Jtē 7 ſi de iure ciuili pena ꝯmitte-
retur nō obſtāte iuſto īpedimēto. tñ certū ē ꝙ ꝓpter tale īpedimētū poſſet peti reſtitutio ī integrū. ff. ex qui. cau. maio. l. i. B

¶ Quid d eo q occaſione mutuādi la-
borē ſubit? Rꝰ ſm Hoſti. Talis ī com-
penſationē laboris fructꝰ pignoꝝ vſq̄ʒ ad ꝯueniēs premiū facit ſuos. aut ali-
qd ꝓ labore licite percipit. extra de re. eccle. nō alie. ad noſtra. A. Jdē ī ſū. eo. ti. q. z4. B

¶ Quid de eo qui mutuat nauiganti uel eunti ad nūdinas receptuꝰ aliqd

.vltra sortē pro eo q suscipit ī se piculū
i. si pecunias uel merces inde emptas
portauerit saluas. alias nihil recipiat
de sorte? R. Sine dubio ē vsura. ex eo.
nauiganti. qa ppt hoc q suscipiat pi
culū nō fit licitus 9ctus vsurari9. s. q
possit recipe vltra sortē. s tn forte pos
set recipe pciū piculi. qa si nihil etiam
mutuaret ei. 7 ipe vellet ī se recipe pi
culū nauigantis. ut. s. si pdat merces
uel pecuniā p pmissore restaurabit ei.
certe iste pmissor licite ob hoc posset p
ciū recipe. 7 eodē mō si mutuat dūmō
nil plus exigat ī fraudē vsure. A. Hoc
etiā vr tenere dns Laurētius de florē
tia. Sed istud vr expsse 9 dictū. c. na
uiganti. ubi in isto cāu dicit adeē vsu
ra etiā si id qd recipit ratione piculi
recipiat. ibi. pro eo q suscipit ī se picu
lū 7c. Itē qa si haberet respect9 ad mu
tuū nullū fuisset dubiū. 7 lex sup ī du
bitabili posita foret. qd esse nō debet.
cū foret supflua. B

Sed nūqd ē vsura si dū emerē uel
emere vellē merces. 7 tu ad tuā īstāti
am fecisti me cessare a pte emptionis.
ut tibi mutuarē. 7 ego dico. uolo q tu
reddas mihi tantū quantū esset ī tali
loco habiturus de mercib9 si eas illuc
deferrē. recipio tn ī me piculū? A. i.
9putato piculo 7 dubio euentu. Nā
cū lucrū sit īcertū nō pōt pōi respectu
ei9 īteresse certū scdm dominū Anto.
de buttrio. ī. c. salubrit. ex eo. 7 iō non
fiet cōputatio ex eq. s ex dubio euētu
pensatis circūstantijs tā in hoc casu q
ī sequēti. ut s. §. 15. B. R. fm Ray.
Nō est vsura si recipit ide lucrū pdi
ctū tanq intesse. Con. Hosti. Et silr
scdm xb. si volebā emere terrā valētē
singulis annis. x. libras. 7 ad īstātiā
tuā cessaui 7 mutuaui tibi h modo q

soluas mihi tantū ul tantū sicut red
deret expedite illa terra deductis sūpti
bus 7 labore. 7 etiā piculo si quod eēt
Con. Hosti. Et vide h s. §. 16. q inci
pit. vtrū vsure possint. 7 s. restitutio
p. §. 5. A. Et idē qd in hoc. §. nō. ī sū.
eo. ti. q. 28. 7. q. 30. B

Quid de his q dāt nūc granū 7 h9
modi vetus. ut postea recipiāt nouū?
R. fm Ray. Usurā 9mittūt. qa melio
rē rem recipiūt. quod ītelligit Hosti.
qn aliqs ppter hoc facit ut illā melio
ratione lucret. ex eo. consuluit. 7. c. in
ciuitate. Si vero facit ne suū frumētū
peat. 7 inde accipiēti gratiā faciat. nō
cōmittit vsurā. Sed 7 tūc sine dubio
excusat qn psumit q nouū debeat mi
nus valere. Secus si psumitur q plus
valebit. extra eo. nauiganti. A. Idē
in sū. eo. ti. q. 42. ubi etiā appatet q il
lud qd hic ī fine dicit fuit dictū xb. cla
rius sic dicentis. s. q non audet istos
cōdemnare si ad hoc mutuent ut sub
ueniāt pximo dūmō nō auferāt ei li
bertatē liberandi se interim soluendo
veterē. uel si pbabiliter dubitet vtrū
plus uel minus annona valitura sit tē
pore solutiōis. Sed ī hoc casu dns Pe.
de anchorano. ī. c. vsurā. ex eo. li. 6.
distiguit sic. q aut ē verisile q res mu
tuata nō erit pciosior tpe solutiōis. ul
de hoc pbabiliter dubitat. 7 tūc nullū
ē vitiū. ex eo. nauiganti. Aut ē visile
q erit pciosior. 7 tūc creditor aufert li
bertatē debitori interī se liberandi. 7
ē vsura. aut talem libtatē nō aufert. 7
vsura nō est. Sed si habuit intētionē
corruptā. ut sic a piculo conseruādi se
releuaret. peccat. licz n sit vsura. Et h
diffinitio īnitit magne eqtati fm Io.
cal. B

Quid de legibus illis que pmittūt

vsuras? R° scd̾m Ray. ⁊ dico breuiter
ꝙ nō valēt nec tenēt. Et hoc ꝓbo mul
tiplicit̾. Primo qdē ꝙ vsure ꝓhibite
sūt auctoritate dei q̄ sup oēs leges est.
Nā cū par ī parē nā habeat īperiū. ex̄
de elect. īnotuit. multo minus mīor ī
maiorē. ergo īꝑator t̾ren⁹ nō potuit cō
dere legē cōtra deū. De hac mā ps. 14°.
Qui pecuniā suā nō dedit ad vsuraꝫ.
Et Luc. 6°. Date mutuū nihil īde spe
rātes. cū multis silib꜀. 2° qa sūt cōtra
naturalē iusticiā. qa vēdit̾ id qđ nō ē.
ut s̈. in. §. 5°. dictū ē. A. Et ibi lati⁹
ī additiōe. B. Vn̄ nālit̾ illicite sūt. ꝫ
ꝯ ius nāle nulla lex valꝫ. dis. 8. q̄ ꝯtra
mores. ⁊ dis. 6. §. his. 32. q. 7. flagitia
3° qa ⁊ in iure ciuili dicit lex ꝙ sacre le
ges nō dedignant̾ sacros canones imi
tari spālit̾ ī mrimōijs ⁊ vsuris. ut dr̄
s̈. lex. §. plt. ⁊ anplt. ⁊ habet̾ ī Autē.
ut cle. apud ꝓpri. epis. coll̾. 6. ꝫ scd̾m
canones nō possūt exigi. g̈ nec ꝫm le
ges. 4° qa dicit īꝑator se amplecti q̄
tuor ꝯcilia vniuersalia adeo ut ꝑ ea su
is legib꜀ derogeṫ. Sꝫ in Niceno cōcilio
qđ est vnū de illis reꝓbant̾ vsure. dis.
47. qm̄. Et sic leges oēs ī hac ꝑte abro
gate sūt. Ille tn̄ q̄ ꝑmittūt vsuras exi
gi rōne int̾esse ul̾ more stare pn̄t si sa
ne ītelligant̾ ut dictū ē s̈. §. 15°. q inci
pit vtꝝ vsure possint. ⁊. §. 19. qui īci
pit. vtꝝ vsure sint licite. A. Idē ī sū.
eo. ti. q. 63. vbi tn̄ addit̾ ꝫm Vl. ⁊ Tho.
⁊ Hosti. leges vsuras ꝑmittētes nō eē
sublatas licꝫ obseruāde nō sint. Hāc
aūt qōneꝫ tangit dn̄s Anto. de bu. sup
Rica ex̄ eo. ⁊ refert Cy. ⁊ Ja. de bella
ꝑtica. ⁊ plures iuristas modernos le
gū doctores tenē ꝙ iura ciuilia possūt
ꝑmittē ⁊ ꝑmittūt vsuras. sicut patet
ī mult̾ rubric̾ đ vsur̾. ff. ⁊. C. ⁊ ī mult̾
alijs ꝑtib꜀ iur̾ dicūt nō obstare ius di

uinū. qa lex hūana ex cā pōt distīguē
ius dīnū ut ī. c. q̄ ī eccl̾iaꝝ. ex̄ de ꝯsti.
⁊ glo. ī. l. fi. C. si ꝯtra ius ul̾ vti. pub.
Et licꝫ multa exēpla possent poni suffi
ciat vnū. Licꝫ. n. scriptū sit ps. 75°. Vo
uete. ⁊ reddite dn̄o deo vr̄o. tn̄ lex hu
mana qn̄qꝫ ex cā ꝑmittit votū nō red
di ꝫ ī aliud mutari. ul̾ ī alio redimi. ut
pꝫ ī titulo. ex̄ de vo. ⁊ voti redēp. ꝑ to
tū. Cām vō q̄te iura ꝑmittūt vsuras
dicūt eē. qa hoīes sūt ita paꝝ caritati
ui. qa nisi ꝑcipēt ex mutuo lucꝝ. ꝑmit
terēt ꝓximū mori ex nccītate. ⁊ iō ad
euitationē maioris mali ꝑmittūt vsu
ras. qa de duob꜀ malis min⁹ malū est
eligendū. 13. dis. duo mala. ⁊. c. nerui
⁊. ff. de re. iur̾. l. q̊tiēs. Dicūt etiā n̄ ob
stare ꝙ īꝑator se subijcit q̄tuor ꝯcilijs
int̾ q̄ ē Nicenū ꝓhibēs vsuras. 47. dis.
qm̄ multi qa dicūt ꝙ imꝑator subijcit
se q̊ ad fidē ⁊ nō q̊ ad alia. Itē dicūt n̄
obstare ꝙ ius canonicū ꝓhibet vsuras
qa illud obtinet q̊ ad clericos. uel ec
clesiastici iurisdictōi subiectos. ul̾ ꝓhi
bet eo mō q̊ ius dīnuꝫ. Et iō sicut non
obstat ius dīnuꝫ legib꜀ vt dictū ē. ita
nec ius canonicū. Sed aduertendū ꝙ
p̄dicta sūt exp̄sse ꝯtra scripturā ⁊ vete
ris ⁊ noui testamēti. Vn̄ ps. 14°. dicit̾
Qui pecuniā suā nō dedit ad vsuraꝫ.
Et Exo. 22°. dr̄. Si pecuniā mutuo de
deris populo meo paupi q habitat te
cū. nō vrgeꝫ eū q̄si exactor. nec vsuris
opp̄mes. hec ibi. Et Luc. 6°. dr̄. Mu
tuū date nihil īde sperātes. qđ trāsfer
tur ex̄ eo. ꝯsuluit. Iō lex hūana nihil
pōt. qa ve illi q ꝯdicit factori suo. Ysa.
45°. Nō ob. ꝙ lex hūana pōt distīguē
seu intꝑretari ius dīnuꝫ. qa illud veꝝ
ē qn̄ ius dīnuꝫ obscurū ē. ul̾ ibi cā ma
nifesta ad ꝫ īducit. Al̾ seruat̾ regl̾arit̾
qđ dr̄ Deut° 4°. Nō addetis ad verbū

q̄d ego loq̄r vob. neq̃ auferetꝰ ex eo. Sil'r vbi lex nō distiguit nec nos debe mus distīguere.l.fi.C. de ꝯhen.emp. cū mult' alijs. Nec ē hic alq̄ cā ad distī guēdū. qa etiā nālis eq̄tas ꝓhibet vsu ras. Vn̄ ſm phm pmo politice. vsura ria pecuniarū acq̄ſitio ē maxīe ꝑter na turā. Preterea cā allegata nō ē sufficiēs qa cōtra illā nitit' auctoritas dīna. nō p pmissionē ſ p ꝓhibitiōez ⁊ minatio nē. ut patet Exo.zz°. Si pecuniā mu tuo ⁊c. ut s̄. Et clariꝰ Deut°.15°. Si vnꝰ de fratribꝰ tuis ⁊c. Preterea circa ius di uinū ītꝑ̄tatio ꝓprie spectat ad sedez aplicaz. adeo q̄ q illā nō seq̄tur ondit se īperitū ⁊ maliuolū ⁊ nō catholicū ſ hēticū. ut ait Hiero.z3.q.i.c. hec ē fi des. Et sedes aplica determinat q̄ pagi na vtriusq̄ testamēti indistīcte dete statur vsuras. ut dic Alexāder tertiꝰ ī ꝯcilio latan̄. ⁊ ex eo. qa fere ꝓpt q̄d ed id Alex.ī.c. sup eo. ex eo. dic sup h̄ nul lā dispēsationē posse fieri p hoīez. Vn̄ ī dcō.c. sup eo. ait. Cū vsuraꝝ crimen vtriusq̄ pagina testamēti detestet'. sup hoc dispēsationē aliquā posse fieri nō videmus. qa cū scriptura sacra ꝓhibeat p alterius vita mētiri. multo magis ꝓ hibēdus ē q̄s ne etiā pro redimēda vi ta captiui. vsuraꝝ crimīe inuoluat'. h̄ ibi. Ecce quō apte ꝯdicit ꝑdictis hic tex. ⁊ formalit' tollit' cā quā ipi allega bāt iustā faciēde distīctiōis. vz ut sub ueniat' hoīuz nccītatibꝰ. q̄d h̄ dr̄ etiā d' lege dīna valde ꝓhibitū. ⁊ iō nec ſm illā nec ſm aliā posse ī h̄ distingui ius dīnū vl' canōicū. cui q̊ ad foꝝ ꝯscie etiā īpator subiectꝰ ē. 96. dis. duo sūt. Vn̄ alij dicūt. ut sup dcā Rica refert' dn̄s Anto. de bu. q̄ vsura a legibꝰ nō pōt p mitti ī mutuo. qa scriptū ē. Mutuū date ⁊c. ſ ī alijs ꝯtractibꝰ sic. ut. C. d'

rei vxo. ac.l. vna. §. exactio. ubi dr̄ q̄ si pecunia dotalis nō reddit' vxori pꝰ solutum mr̄imoniū īfra annū. exinde soluet' tertia cētesime ꝓ vsuris. i. omni āno tertia ps centū pro cētenario. q̄si velīt isti dicē. q̄ ī alijs ꝯtractibꝰ q̄z mu tui lex dīna nō ꝓhibeat vsurā. ⁊ iō le ge hūana possit pmitti. Sz h̄ ē falsū qa idē est ī eq̄pollenti q̄d ī mutuo. ut q̄n rōne tmini aliq̄d plus soluit'. ex. eo. c. ꝯsuluit. ⁊. c. fi. ⁊. c. ī ciuitate. Jō Jacobꝰ d' Rauen. dic q̄ nullo casu lex pmittit vsurā. nisi ꝯtra morosū. i. cōtra illū q cū posset nō soluit tēpore q̊ debebat. Et hoc verū ē. quia nō ē hoc casu ꝓpe vsura ſ potius ꝯtumacie pena. de q̊ s̄. §. zz°. dictū ē. Et sic ꝓprie loquēdo le ges nec pmittūt nec pmittē possūt vsu ras. Vn̄ glo. in Auten. ad h̄. de vsuris. dic q̄ īpator correxit p iura nouissima oīa iura antiq̄ q̄ tractāt d' vsuris. ⁊ qa ex q̊ subiecit se ꝯcōcilio Niceno ī q̊ vsu re ꝓhibentur ut dcm̄ ē. nō ē verisile q̄ voluerit aliq̄d statuere ꝯtra illud. C. de sū. tri. ⁊ fide catho. l. z. vbi int' alia sunt hec verba. Nicene fidei dudū a maioribꝰ tradite. ⁊ dīne religiōis testi mōio atq̄ assertōe firmate obseruātia sp mansura teneat' ⁊c. Nec ob. q̄ dicat' hoc ītelligi q̊ ad fidē. qa ⁊ ad fidē ꝑti net stare interꝑ̄tatiōi ecclesie sup scri ptura. ⁊ intꝑretata ē reiecta oī distīcti one vtroq̄ testamento ꝓhiberi. ut ex ꝑdictis patz. ⁊ nō tm̄ se subijcit īpator q̊ ad fidē. sed etiā quo ad oīa eccliasti ca. ⁊ ad foꝝ ꝯsciētie ꝑtinentia. Vn̄ di xit q̄ nō dedignant' leges sacros cano nes imitari. ī Autē. vt cle. apud ꝓpri. epis. ꝯueniātur. pmū. §. si vero eccliasticū. coll. 6. Et velit nolit q̊ ad ꝑdcā subiectꝰ ē pape. dicto. c. duo sūt. ſ di uino iuri q̊ ad oīa. qa dicit deus. Ego

367

dñs ⁊ nõ ali⁹. V̄sa. 45°. V̄n̄ ⁊ glo. ĩ ocã
Auten. ad hec. dicit ꝙ si etiã impator
voluisset nõ potuisset pmittẽ. qa seru⁹
non põt ɔtra leges dñi sui. Immo te-
nẽtes ꝙ aliq̊ casu vsura simplex nõ sit
pctm̄ sũt hẽtici ⁊ ut hẽtici puniẽdi. ut
⁊ tenꝫ dñs Anto. de bu. in p̄fato loco.
⁊ pbatur in cle. ex gui. ꝺ vsuris. B
¶ Vtrũ liceat accipe mutuũ sub vsura
Rꝫ° ſm Tho. scꝺa scꝺe. q. 78. Nõ licꝫ
ĩducere aliquẽ ad mutuandũ sub vsu
ra. Licet tñ ab eo q patus ẽ facẽ ⁊ qui
exercet vsuras mutuũ accipe sub vsura
ppter aliqꝺ bonũ. ut ẽ subuentio sue
nccitatis uel alterius. sicut etiã licet ei
q incidit ĩ latrones manifestare bona
q̄ hꝫ ad h̄ ut nõ occidat᷑. q̄ tñ latrones
diripiẽdo peccãt. Et ĩtelligit xb. nõ so
lũ de necessitate absoluta. ſ etiã de ne-
cessitate vtilitatis. quã aliqs ɔseqtur
agendo negocia sua. ſ hac cessante pu
ta cũ accipetur ppter luduꝫ alee ⁊ h⁹-
mõi. tũc ſm eundẽ accipe ad vsuraꝫ ẽ
peccatũ mortale. A. Idẽ nõ. in sũ. eo.
ti. q. 44. Sꝫ certe nõ vr̄ iure pbari ꝙ p
sola cã vtilitatis liceat ad vsurã accipe
cũ plus debeam⁹ põderare dãnũ spiri
tuale proximi q̄ꝫ nr̄m tẽporale lucruꝫ.
s̄. scandalũ. §. vtꝝ tẽporalia. Nec di-
ctũ vel dñ Tho. se extẽdit nisi ad abso
lutã nccitatẽ videlꝫ sine qua nõ põt cõ
mode fieri. Et addit Inno. in. c. super
eo. ꝙ nccitate ĩminẽte extrema debet
p̄mo qs induci ut gratis saltꝫ p mu-
tuũ subueniat indigẽti. quod si nollet
ĩduci põt ut sub vsuris saltẽ h̄ faciat. ⁊
minus malũ eligat videlꝫ vsurã poti⁹
q̄ꝫ homicidiũ. B
¶ Vtꝝ accipe sub vsuris pro alio sit li
citũ. Rꝫ°. Si hoc facio in seruitiũ vsura-
rij. ut ipse vel mutuet uel lucret᷑. tene-
or. qa fautor eius sum. A. Hoc veruꝫ
respectu pctĩ. Ad restõneꝫ aũt nõ tene
or nisi fauerim vsurario ĩ exactiõe. ut
dicet᷑. ĩ. vsura. 5°. §. p̊. B. Si võ facio
in seruitiũ accipiẽtis. tũc p illũ moduꝫ
licet q dr̄ in p̄cedenti. §. ⁊ maxĩe si cã
mei mitiores vsure exigant᷑ ab illo.
¶ Sed qd si ego rogat⁹ ab illo q vult
accipe sub vsuris fideiubeo siue pmit
to pro ip̄o ad h̄ ut mitiores vsure exi-
gant᷑. nũqd ĩ h̄ casu possũ accipe aliqd
ab eo? Rꝫ°. Nõ. quia sic eẽꝫ pticeps vsu
re ĩ ea pte quã recipio. Alij cõtra. qa
vti fideiussione alicuius non est vsus
pecunie. sicut nec vti pignoratiõe. Vñ
sicut pro pignoratiõe rei mee possum
aliqd accipe. ut s̄. ĩ 6°. §. dictũ est. ita
vr̄ ꝙ possim recipe pro fideiussione.
Sꝫ p̄muꝫ tñ tutius. A. Et hoc videt᷑
verius. quia accessoriũ naturã sequit᷑
p̄ncipalis. extra de re. iur. accessorium
lib° 6°. Sicut ergo nõ licet p mutuo ali
quid accipe. ita nec pro fideiussione uel
obligatione que succedit loco eius. Vi
detur. n. pecunia manu breui. i. q̊daꝫ
veloci intellectuali trãsitu mutuata fi
deiussori ⁊ a fideiussore debitori. uel eti
am sine hoc ipsa fideiussio nõ ẽ nisi p-
pter mutuũ. ⁊ sic accedit ad illud. ⁊ se-
qtur eius naturã. Nec ob. ꝙ fideius-
sor incurrit piculũ si debitor efficiatur
nõ soluendo. qa ⁊ hoc piculũ incurrit
etiã ipse p̄ncipalis creditor. ⁊ ppter h̄
nõ põt aliquid vltra sortẽ recipe ĩmo
nõ tm̄ ppter hoc piculũ. ſ etiã si cũ h̄
accipiat ĩ se piculũ nauigationis uel iti
nerationis. propt̄ hoc nõ põt aliquid
vltra sortem recipe. extra de vsuris. c.
nauiganti. ergo multo minus ip̄e fide
iussor accessorius. Nec ob. quod dictũ
ẽ de re obligata ad pignorandũ. quia
locatio est contractus p̄ncipalis ⁊ per
se. ſ fideiussio ẽ obligatõ accessoria ad

pncipalem obligationē. B

Utrū marito liceat recipe dotē a patre uxoris qui ē usurarius. R° ꝑm xv. Si pater nō sufficit ad soluendū ea q̄ habet de usuris. 7 maritus sciens veritatē vel habēs ignorantiā crassam contraxit cū filia. nō debet recipe dotē a tali patre. Si aūt nō putabat socerum eē usurariū. uel al'esse soluendo. qui tamen nō erat. potest dotem in solidū recipere. licet postmodū sciat veritatē ꝑ xv. Tutius tamē dr̄ ꝙ sciēs veritatē nō recipiat dotem. aut si recipit restituat ill' quibꝫ pater tenebat̄. A. Hoc verū si accepit res ab usurario p. l. cōmissoriā acqsitas. ut s̄. §. 13°. in additione. v. ꝑ ad clariorē. al' nō videt̄ teneri si habuit bonā fidem. cū recipiat ex titulo oneroso. ꝑm eundē xv. 7 i sū. eo. ti. q. 56. Et facit qd̄ dictū ē s̄. restitutio p̄. §. 13°. in additiōe. v. itē nullus. Si aūt in veritate socer de aliis bonis ē sufficiēs ad soluendū. tūc gener indubitāter pōt dotē recipe. B

Utrū liceat creditori recipe debitū qd̄ ei usurarius debet. R° scd̄m xv. Si bona fide credit ei pecuniā. ut ex illa cōmodū suū faceret 7 lucrādo forte ex ea se libaret. recipe pōt qd̄ mutuauit etiā si ille al' nō sufficit usuras soluere. Si vō alia causa credidit. puta ad ludēdum in alea. uel ad dandū meretrici. aut histrioni non debet debitū ab illo recipe qui nec usuras extortas sufficit restituere. A. Id in dcā. q. 56. Et satis potest ꝯprehendi ex dictis s̄. restō p̄. §. 13°. in additione. v. itē null⁹. B

Utrū illi qbꝫ debetur ex contractu uel quasi. aut ex maleficio uel q̄si possint hoc recipere ab usurario. R° ꝑm xv. Sic dum tn̄ rem ipam usurariā nō recipiāt. Et idē dicendū de quocūq raptore uel fure. A. Certe magna differentia est inter rē usurariā per legē cōmissoriam nō q̄sitā 7 furtiuā seu raptam. Nam 7 talis res usuraria recipi pōt. dūmodo nō in fraudē creditorū. ut colligit̄ s̄. §. 13°. i additione. B

Quid de coītatibꝫ quarundā ciuitatū que dāt pecuniā ad usurā? R° ꝑm Ray. oēs illi ciues quorū auctoritate 7 consilio fiūt. usurarū sunt. Et eodē mō si ciuitas ul' coītas reciperet aliq̄d pignus 7 fructus eius nō cōputaret in sortem. extra eo. conquestus. ar. 7. q. i. sicut vir. 24. q. 3. si habes. ff. qd̄ me. causa. l. metū. §. cum aīaduertendū. Idē ē de his qui prohibere possūt 7 nō ꝓhibent. extra de sen. exco. quante. A Con. Hosti. ut in sū. eo. ti. q. 57. B Et licet oēs ꝯsentientes ꝓut dictum ē ꝯmittant usuram. tamen ꝑm xv. nō tenent̄ ad restitutōē nisi quātū ad eos ꝑuenit. uel quantū releuati sūt ab expensis quas fecissent de suo. Illi tamē qui ꝓstiterūt auctoritatē uel ꝓceptū ad usurā 7 huiusmōi. ita ꝙ al' ciues n̄ fecissent eam. in solidum tenentur. A Id in sū. eo. ti. q. 60. B

Quid si iudeus accipiat usuras a xpiano? R° ꝑm Ray. Mortaliter peccat. 7 pōt ab ecclesia ꝯpelli ad restōnē indirecte. s. subtrahendo coīonē xpianorū. extra eo. post miserabilē. ul' saltē tales coherēdi sunt a pncipibus 7 etiā a prelatis p̄dicto mō ne exigant i moderatas usuras. extra eo. q̄to. A Immoderata autem intelligit̄ omnis usura. ut notat glo. in dcō. c. quanto. cū sit contra moderamen diuine iusticie. extra eo. super eo. Ideo iudei cogi debent ad omnē restitutionē usurarū ut in. cle. ex graui. extra eo. que etiam intelligitur in iudeis. ut patet ibi per

iz 4

glo. sup ṽbo censura. A. Sz xp̄ianus licite recipit vsuras ab hostib9 contra quos iustū bellum gerit. maxīe si sint īfideles. 24. q. 4. ab illo. quia accipit qđ suū est. A. Et in dicto. c. ab illo. patet q̄ hoc veꝝ est respectu illaꝝ reꝝ quas quis a talib9 hostibus posset etiā violenter rapere. 7 non al. ut 7 potest colligi ex notatis in sū. eo. ti. q. 67. B. De p̄stantijs que fiūt in ciuitatib9 vide. ī. vsura 3°. §. plt. 7. fi.

Usura 2° circa aīalia. Utrū liceat locare animalia pro certo frumento vel alia re annua. R° ꝓm xb. Licitus est ɔtractus dūmodo conductor non grauetur ex īmoderata mercede. A. quia in contractu locationis que ē bone fidei. merces debet eē iusta. 7 cōueniens arbitrio boni viri. ut. l. si in lege. ff. de loca. B. Licitum est etiam apponere pactū de dāno 7 lucro rei locate. q̄ vtrūqz sit cōmune. ꝟ nō liceret apponere pactum q̄ dānum sit solum conductoris nisi damnū quod esset ex culpa sua. A. etiā leui nō aūt leuissima. cum contractus concernat vtilitatem vtriusqz. ut s̄. locatio. §. 3°. Posset etiā ex pacto conductor in se piculum rei suscipe. extra đ deposito. c. fi. vnde tale pactum nō facit contractū vsurariū licz posset fieri in fraudem vsuraꝝ 7 forte sic p̄sumeretur si fieret a ɔsueto vsurario. ut in simili dictū est de pena. s̄. vsura p̊. §. 22°. Potest etiaz tale pactū ex alio respectu q̄z vsuraꝝ continere iniquitatem. Unde idē xb. dicit q̄ pactū de cōmunicando dāno ul' cōmodo rei locate iniquū est ex pte locatoris nisi ꝓbabiliter dubitetur vtrum locatoris uel conductoris melior aut deterior sit conditio. uel nisi credatur q̄ cōductoris nō sit deterior conditio ī pacto tn̄ ꝓposito videt' ɔductori deterior cōditio qa vix aut nunq̄z pōt habē tantū cōmoduz de melioratione bouis q̄ztuz potest habere de morte. Si tamē locator timens ne cōductor grauaret bouem. pactū apponeret firmiter ꝓponens q̄ si bos sine culpa ɔductoris periret nihil exigeret ab eodem. non credo q̄ peccaret nisi ꝓpter eoꝝ scandalū qui eius ignorarent intentionem. ut ī sū. lib° 2°. ti. 7. q. 35. B

Quid si vn9 habeat. 20. capita ouium. 7 alius. x. 7 coīcant eas ad inuicē 7 piculum 7 emolumentū 7 expensas coīcant ꝓ rata. R° ꝓm xb. Non ē ɔct9 vsure ꝟ societatis. 7 possunt etiam conuenire q̄ de fetib9 recuperētur capita mortua. uel q̄ de velleribus 7 pellib9 emantur capita ad augendū gregem. A. dum tamen seruet' equalitas inter eos. ita q̄ ex huiusmodi pacto non videatur esse deterior conditio vnius q̄z alterius. ut in sū. eo. ti. q. 36. ꝓm eundem xb. Et facit. l. si non fuerint. ff. ꝓ socio. B

Quid si quis habens. 20. capita tradat alicui custodiēda 7 pascenda sub certa mercede uel sub certa participatione ꝓuentuū gregis. R°. ꝓm xb. Si dominus tenet sibi periculuz aīalium non est contractus vsure sed locatiōis. Secus si non retineret piculum ꝟ īputaret conductori. A. Sed 7 si nō retineret sibi piculū. nō ꝓpter h' eēt vsura nec hoc xb. dicit. ut patet in dcā. q. 36. sed posset continere iniqtatem aliam. vt dcm̄ est s̄. in p̄ncipio. B

Quid si quis habens. 20. capita tradat alicui rustico custodienda hoc mō q̄ sint firma. quia illa dat ei extimata tanto precio. 7 lucrū 7 dānum sit tm̄

rustici? Rᵒ scd̄m xb. Non est ɔtract⁹ vsure sed mutui. qa idem est ac si mutuaret ei pecuniam de qua emeret tot aīalia. A. Immo iste ɔtractus poti⁹ ē emptionis. quia extimatio emptionem introducit. ff. de iure do. pleruq̄ʒ ⁊. ff. solu. ma. extimate. Et dicit dn̄s Ange. de pusio. in suo tractatu de societatibus addēs ꝙ hoc casu tradens aīalia nihil aliud poterit petere nisi p̄ciuʒ quicqd' eniʒ sorti accederet vsura esset ex̄ eo. ɔsuluit. ⁊. c. ī ciuitate. nisi ēptor aīaliū fructus recepisset ex aīalibꝫ emptis ⁊ morã cōmisisset in soluendo preciū. quia tunc venditor posset petere dictos fructus tanq̄ʒ interesse. l. curabit. C. de ac. emp. quod etiã obtinet de iure canonico ⁊ de foro consciētie. ut nōt glo. ī. c. ɔquestus. ex̄ eo. B

Quid si quis dat certa capita ouiuʒ extimata certo p̄cio hoc pacto ꝙ rusticus nō accipiat prius aliquã vtilitatē donec qui dederit recipiat prius totaʒ sortē? Rᵒ ſm xb. Iniquū est valde pactum. sicut etiam si quis paciscatur ꝙ anteq̄ʒ rustic⁹ accipiat aliquid restaurabit de fetibus oīa mortua. His eniʒ pactis ē quasi tradere oues īmortales Et nota generaliter ꝙ qn̄ cōis est conditio. licitū est. Secus vbi melior videtur ɔditio vnius q̄ʒ alterius. A. Idē in dicta. q. 36. vbi ſm eundem xb. clarius sic dicit᷑. Et gnāliter verum est ꝙ vbi ꝓbabiliter dubitat᷑ vtꝝ illius uel istius sit deterior ɔditio in forma pacti adhibiti in societate. nō ē peccatuʒ vbi aūt ad arbitriuʒ boni viri grauat᷑ ɔditio alterius. peccatū est ex p̄te grauantis si scienter hoc faciat. ⁊ tenetur ad restitutionē. Non potest tamē dari doctrina gnālis sup̄ huiusmōi traditionibus animaliū propter varietatem traditionū ⁊ dolos qui a q̄busdã sup̄ talibꝫ excogitant᷑. Itē dicit ꝙ in talibꝫ possūt qn̄q̄ʒ cōcurrere contractus mutui ⁊ societatis. ut cū habens. 20. capita tradit ea extīata alicui. puta ꝓ. 20. solidis. ita ꝙ teneat᷑ ei reddē medietatem sortis. s. x. solidos. qcquid ɔtīgat postmodū de ouibꝫ. ⁊ tunc p̄inde ē ac si creditor dedisset ei mutuo. x. ex q̄bus ɔpatis. x. capitibꝫ cōtraxisset societatē cum creditore hn̄te. x. alia capita ita ꝙ sint cōmunia. ⁊ ipi sint socij ī periculo ⁊ prouentibꝫ. in quo casu si cōmodatiōe mutui grauet creditor debitorē in cōtractu societad. vsura ē. B

Quid si quis tradat oues monasterio ⁊ sub hoc pacto ꝙ de qualibet oue recipiat annuatī solidos duos. cū fructus eaꝝ valent longe plus. & addit ꝙ etiã si omnes moriant᷑ ip̄e vult tantū fructū. ⁊ si valde multiplicēt᷑ oēs sint monasterij? Rᵒ ſm Hosti. Dico ꝙ licituʒ est. nec pōt ecclesia restitutiōeʒ petere ex quo in traditione lesa non fuit quamuis mortalitas sequatur. ⁊ hoc nisi oues īfecte essent ad mortē parate ⁊ hoc ignorauit monasteriū. ff. de mino. l. verū. §. si locupleti. Consulo tn̄ tradēti ꝙ in tali cãu sentiat p̄tem dãni. A. Nam īspecto lucro quod fecit monasteriū in ouibus quas forte longo tēpore hūerat ī solidum exigat uel remittat. uel patiat᷑ ⁊ sentiat partem damni. ſm eundem Hosti. ut in sū. eo. ti. q. 39. B. ne cū iactura mōasteria velit locupletari. ex̄ de re. iur. l. locupletari. lib° 6°. ⁊ caueat sibi tradens. quia nisi conuentus consentiat. nō tenetur monasteriū de ouibꝫ abbati vel cellerario ⁊ huiusmodi cū predicto pacto datis. A. uel pacto cōsimili. scd̄m eun. Hosti. ut in dicta. q. 39. B. extra de

deposito.c.p̊. A .Ut aũt predicta clarius ĩtelligant᷑.sciẽdũ ꝙ aĩalia q̃ndoq; tradunt᷑ ad solam custodiã. uel ad aliquẽ recipientis vsũ. ⁊ aliquãdo recipiens aliqđ p̄cium recipit ꝓ mercede aliquãdo aliquod p̄ciũ prestat ꝓ vsu Ideo interdũ dicit᷑ ꝯductor. interdũ locator. ꝓptea his vocabulis ꝓmiscue v.timur.l. veteres.cũ.se. ff.de ac.emp. ⁊ in his ẽ purus ꝯtractus locationis ⁊ ꝯductiõis.ff. depositi.l.i.§.si qs seruuz. Aliquãdo vero ꝓ custodia aĩaliũ recipit᷑ pars ip̄oꝝ fructuũ.⁊ hic ẽ cõtractus ĩnoĩatus.pro quo datur actio prescriptis verbis siue in factum cum nõ intuenit pecunia.tamen idem iudicatur de hoc qđ de locatione ⁊ ꝯductione.dcõ.§.si quis seruũ.Et de his dictum ẽ s̃.ĩ p̓ncipio.⁊ latius s̃.locatio Itẽ 2° tradunt᷑ q̃nq; extimata.ut lucꝝ ⁊ totũ damnũ ꝑtineat ad recipientem ⁊ iste est merus ꝯtractus venditionis ĩ quo potest aliq̃n vsura intuenire.de quo dictum ẽ s̃.§.3°.in additiõe.3° tradun᷑t aĩalia ita ꝙ totũ dñiuz trãsferat᷑ in accipientẽ sic ꝙ per eum meliorata postmodũ coĩcentur. ⁊ isto casu nõ ẽ cõtractus societatis. nã per societatez nemo desinit esse dominus in totũ rei tradite.ß est cõtractus ĩnominat⁹. do ut facias.ex quo oritur actio p̄scriptis verbis siue in factum.'ff. de p̄scrip. ver.l.si tibi aree.Et si quidem melioramentũ nõ sequatur videt᷑ ꝙ res ĩtegra debeat restitui. quasi causa data ⁊ causa nõ secuta.⁊ sic sine causa accepta fuerit. ff.de ꝯdi.sine causa.per totum nisi inquantũ sine culpa recipiẽtis uel ad eum ꝑtinentiũ res ꝑierit uel deteriorata fuerit. cum bone fidei possessor non teneat᷑ nisi inquantũ sit factus locupletior. siue ex re p̓ncipali. siue ex fructib⁹ eius. ff.de peti. here.l.utꝝ.⁊ sic deberent etiam restitui fructus rei. habita distinctiõe vtꝝ fuit bone fidei uel nõ.si.vtꝝ steterit ꝑ eũ q̃n seruaret ꝯuẽta.de quo s̃.restitutio p̊.§.4°.cũ additionib⁹. Si vero melioramentuz f̃m ꝯuentionẽ secutũ fuerit.res coĩcari ⁊ ꝯtractus societatis ꝯtrahi debet. dcã.l.si tibi aree.Et ex ĩde idem de hoc dicet᷑ qđ ⁊ de societate.de qua.ĩ.tangetur.4° aĩalia tradunt᷑ in societatem Et hoc distĩguendũ. quia aliquando sũt aĩalia grossa ut boues ⁊ siĩes.aliq̃n minuta ut oues ⁊ h⁹mõi.Si grossa.aliquãdo tant᷑ ĩextimata.aliq̃n extĩata. Si ĩextimata.aliq̃n cum terra.⁊ aliq̃n sine terra.Si ĩextĩata ⁊ sine terra.aut factũ est pactũ aliquod.aut non.p̓mo casu vr̃ ꝙ pactum seruandũ sit.C.de pac.l.si pascẽda.quod sane intelligendũ est,dũmodo sit tale ꝙ arbitrio boni viri eq̃litatez ꝯtineat ꝯsiderata quãtitate capitalis ex parte dãtis.⁊ extimatione opaꝝ ex ꝑte recipientis. Nam ĩ iudicio seu cõtractu societatis semper arbitriuz boni viri versari debet. ut q plus societati cõtulerit uel pecunie uł ope uel cuiuscũq; alterius rei.ille plus de lucro recipiat.ff.ꝓ socio.l.si nõ fuerint.⁊.l.ĩ ꝓposita. Sed ut clari⁹ hui⁹ rei veritas appareat aduertẽdũ ꝙ q̃nq; pactũ inter socios p̄õt fieri circa ipsuz aĩal ⁊ capitale quod in societate inextimatũ positũ est.q̃nq; circa fructus ei⁹ q̃nq; circa tempus quo societas durare debeat p̓mo casu postq̃; inextimatũ datũ est.nõ videtur posse pacisci ꝙ ꝑiculũ sit alterius q̃; ip̄ius qui inextimatũ dedit.cũ regulariter ad ip̄m ꝑiculũ ꝑtineat.ut dicit Bal.in dcã.l.si pascẽda. Et nõt dñs Ange.prefatus in suo tractatu de societatib⁹.Sed hoc potest

intelligi nisi tradens aĩalia in alio gra
uaretur. puta qa recipiens nollet tene
ri de pditione aĩaliũ nisi ꝓ parte. etiaꝫ
si culpa sua perirent. sicut contingit in
aliquibꝫ locis. Nam qui in vno graua
tur. ĩ alio releuari debet. ff. de re. iud.
ẜm naturã. Item aliud videtur dicen
dũ de capitali pecunie etiã scd̃m eosdẽ
doc. ut s̃. societas. z°. §. p̊. Et hoc forte
ideo. qa pecunia vel res sil̃is ipso vsu
ↄsumitur. ⁊ sic in ipsa societate totalit̃
exercetur. quod secus est in aĩalibus
que sic nõ ↄsumunt̃ sed quãdoqꝫ me-
liorant̃. Unde sicut melioramentum
pertĩet ad tradentẽ. sic debet ⁊ piculuꝫ
ptinere. dcã. l. ẜm naturã. Item scd̃m
eundẽ dñm Ange. vbi s̃. ut in hoc ca-
su equalitas seruetur. ĩ fine societatis
illud aĩal quod pro capitali positũ est
p̃cipuum debet esse ipsius ponentis. ⁊
quodlibet pactũ quod ↄtrafieret non
videt̃ equalitatem ⁊ equitatẽ ↄtinere
⁊ sic inualidũ fore. Item quod dictũ ẽ
recipientem nõ teneri de piculo capi-
tal̃ fallit si illud euenerit ex culpa sua.
quia tũc de illo in solidum teneretur.
l. cũ duobꝫ. §. si in coeunda. ⁊. §. dã-
na. ff. ꝓ socio. Et ex his inqt pꝫ qꝫ non
al̃ liceret socio qui aĩal inextimatũ po
suit paciscí qꝫ d̃ pmis fructibus capita
le suũ retrahere possit. Si vero pactuꝫ
fuerit circa fructus ut circa fetum uel
lac uel frumentũ quod ex opera bouꝫ
queri posset. ul̃ ex trituratione equaꝝ
⁊ similia. tũc si ↄuenit iuste ↄsuetudi-
ni seruandũ est. Si v̊o de ↄsuetudine
non appareat ↄtinere debet equitatem
arbitrio boni viri. s. ut ille plus reci-
piat qui plus societati ↄtulit ẜm eun-
dem Ange. ut ⁊ pretactũ est. Sed si pa
ctũ fuerit circa tẽpus. tũc sil̃iter equi-
tas arbitrio boni viri seruãda est ẜm
quã ↄsueuit qꝫ in aĩalibꝫ grossis quin-
quẽnio talis societas pseueret. Nõ g̊
vr̃ tutũ per pactũ minori tẽpore ↄtra
hi presertiꝫ in foro conscĩetie. cum nõ
videretur posse trãsire sine iactura ul̃
dãno alterius socioꝝ ẜm eundem. ad
quod etiam allegat quandam extraua
gantẽ ↄstitutioneꝫ inter extraordina-
ria capitula feudoꝝ de qua. ĩ. Et si int̃
partes nullũ sit pactũ factũ. tunc debꝫ
seruari ↄsuetudo loci. Naꝫ inter ptes
actũ videtur qđ ↄsuetũ est. ff. đ edili.
edic. l. qꝫ si nolit. §. quia si assidua. ⁊ đ
aqua plu. arcen. l. si pus. §. recte placu
it. dum tamen ↄsuetudo ↄueniat arbi
trio boni viri. ⁊ nõ al̃. dicta. l. in propo
sita. ff. pro socio. eõ. ti. l. si non fuerint
Si vero nec pactum nec ↄsuetudo ap-
pareat hoc casu qñ contrahitur socie-
tas sup aĩalibus grossis inextimatis ⁊
sine terra. dicit ibidem dñs Ange. Re
perio quedam iura extrauagantia int̃
extraordinaria capitula feudoꝝ. q̊ruꝫ
vni⁹ R̃ica dicit. Consuetudo societatꝫ
iumẽtoꝝ. Et sic seqt̃ ad l̃raꝫ ĩ nig̊. Si
qs dederit iumẽtũ iure societatꝫ. ille q
accepit dꝫ tenẽ p qnqꝫ ãnos si nihil di
ctũ ẽ đ tpe. ⁊ oẽs poledri debẽt eẽ cões
⁊ id qđ q̃sierĩt tpe trituratõis. ⁊ ĩ capi
te quĩqꝫ ãnoꝝ sepat̃ societas. ⁊ ille q de
dit hr̃e dꝫ iumẽtuꝫ añ pteꝫ. ẜ si ille q ac
cepit dedit tertiã. s. pteꝫ p̃cij ĩ emẽdo
iumentũ. ẜm glo. tũc iumẽta ⁊ oĩa pti
enda sũt p mediũ. Et si amiserit iumẽ
tũ culpa sua. qa nõ custodierit. emen
dare tũc dꝫ. ⁊ seqt̃ alia R̃ica. Cõsuetu-
do societatꝫ vaccaꝝ. Si qs dederit vac-
cã alicui ut habẽt eã iure societatꝫ. ⁊ ñ
dixerat đ tpe. dꝫ eã tenẽ p qnqꝫ ãnos.
⁊ oẽs vituli debẽt ptiri p mediũ. ⁊ ille
q dedit vaccam dꝫ habere eam pro ca-
pite saluo si nihil dictum est. ⁊ ille qui

370

ſuſcepit nõ dedit de ſuo in p̄cio vacce. alioqn ſi partē precij dedit. dicit glo. tertiā.per ea que ſ. dcā ſūt in iumend. Sequitur.oīa debēt partiri ꝑ medium Et ſi is qui accepit amiſerit vaccā culpa ſua quia cuſtodem non miſit uł nõ bene cuſtodiuit.7 ꝑpt̄ hoc vacca amiſſa eſt.quia fures abſtulerūt uel lupus eā comedit.debet emendare ſocio ſuo Cuꝫ vero dicta aīalia inextimata dāť cū terra.i. ꝙ quis dat aīalia omnia 7 terram.cū in dubio ut p̄oſtenſū eſt totum ꝑiculū aīalium ꝑtineat ad dn̄m poſſet domin⁹ qui ponit boues 7 terrā paciſci ut maiorem ꝑtem fructuū t̄re recipiat.cum ruſticus tm̄ operas pōit niſi opera ruſtici 7 eius induſtria magis extimeť ꝗ fructus qui venire poſſent ſimul ex bobus 7 terra. quia tūc nõ ſoluꝫ fructus terre equis partibus ꝑtiendi eſſent ſed etiam de ipſis ruſticus plus haberet. dcā. l.ſi nõ fuerint ſm eundem. Si autē dicta aīalia extimata traduntur.tūc ꝑiculum caſu fortuito int̄ ſocios ē cōe. l.cū duobꝫ. §. damna. ff. ꝓ ſocio. Et tenet Bal. in dicta. l.ſi paſcenda.C. de pac. Aliqui tn̄ diſtīguere videntur. quia aut eſt dānum fortune. 7 ꝓcedat quod dictū eſt aut damnū nature. i. quod ꝓcedit ex natura. Et hoc ꝑtineat ſolum ad tradentē aīalia. Sed certe hoc iure ꝓbari nõ videtur. Nec eſt ratio diuerſitatis īmo cum melioramenta etiaꝫ naturalia hoc cāu cōīcentur. ut dicta. l.ſi non fuerint. ꝯueniēs eſt ut ſiłr ꝑicula diuidantur. nec mirū ſi hoc caſu ſit talis cōmunicatio. qa extimatio ītroducit emptionē etiā in ꝯtractibꝫ in quibꝫ ꝺ ſui natura non tranſfertur dn̄iuꝫ. puta in locatione. ff. locati. l. 3. niſi ſit aliud expreſſe cōuentuꝫ. ff. de ꝯhen. emp. l. cū

māuſata. §. nemo. uł niſi ex ꝯſuetudine aliud īducať. cū ut dcm̄ ē ītelligiť actū qꝺ ē ꝯſuetū. dcā. l. ꝙ ſi nolit. §. qa aſſidua. ff. de edili. edic. dicta ĝ extimatio introducit ī dubio ēptionē. ar. l. extimate. ff. ſolu. ma. Et habetur ꝓ inde ac ſi ille qui dat dicta animalia mutuaſſet ſocio medietatē precij 7 ipſe poſuiſſet aliā medietatē. 7 coīter ab ipis fuiſſent empta. Et ideo nõ miruꝫ ſi quilibet ꝓ rata de periculo tenetur quādo ſine culpa alterius ſocioꝝ ꝓceſſit. alˀ illius ſolius erit dānuꝫ cuius culpa ꝯtigit. ut in dcō. §. damna. Circa fructus autem 7 tempus quo ſocietas durare debeat eadē dicenda ſunt que 7 dicta ſunt ſ. in ꝓximo cāu qn̄ inextimata tradunť. ut. s. ſemꝑ equalitas arbitrio boni viri ſeruetur. ꝑ iura ibidē allegata. Unde hoc cāu poſtꝗ qlibet ſocioꝝ ponit tantundē reſpectu precij aīaliuꝫ que extimata tradita ſunt. Et ſocius ruſtic⁹ plus ponit reſpectu oꝑarū 7 cuſtodie. nõ videť ꝙ fructus per mediū diuidi debeant. Et ait dictus dn̄s Ange. De hoc alˀ dubitari vidi. 7 putarem arbitrio boni viri ꝯueniri ut eq̄litas ſeruetur. ꝙ ſi talis cuſtodia 7 cura aīaliū quā ponit ſoci⁹ ruſtic⁹ fiat aut fieri poſſet ꝑ infantes aut puulos. quoꝝ oꝑe non ſūt in magna extīatiōe licꝫ alique ſint. tunc ſi aliquam vtilitatem ex aīalibus ꝑcipit plus ruſtic⁹ ſocius ꝗ alius. ut fimi 7 lutaminis q̄ veriſiłr cum opera paſtoris cōpenſari poſſunt. iuſte fructus equaliter diuiduntur. Si vero paſtoris opere quas ponit ruſticus aut poni facit ſiue alij ſumptus. puta palearum. feni 7 ſimilium excederent commoditatem lutaminis. tunc ut eq̄litas ſerueť iuſte ruſtic⁹ an̄ ꝑtē aliqd ꝓ paſtoꝝ oꝑa recipe

debeat quod equiualet ei qđ plus po-
nit. dicta. l. si non fuerint. alr̄ si tradens
aīalia vellet equalem portiōem. vide-
tetur velle preciū mutui facti socio de
precio medietatis sortis. ⁊ sic vsuram
ꝯmitteret. cum quicquid accedit sorti
vsura sit. 14. q. 3. plerique. Nec hoc casu
posset quis per consuetudinē ꝯtrariā
excusari in foro conscīe cum iniquita-
tem ꝯtineat. ⁊ socij damnū ⁊ iacturā
⁊ iuri fraternitatis non ꝯueniat. cui
societas ꝯparatur. l. verū. ff. pro socio.
Et si dicta animalia extimata tradunt̄
cū terra. ꝯuenit ꝙ damnū ⁊ lucrū sit
commune ⁊ fructus equali parte diui
dantur cum vnusquisque ponat partē
animaliū que coīcata sunt ꝑ extimatō
nem. ut dictū est. ⁊ vnus ponat terrā
⁊ alter equiualentes ponat operas scđm
eundem. Quo vero ad aīalia minuta
quādo super ipis societas ꝯtrahitur.
dicendū ꝙ obseruande sunt ꝯuentio-
nes ⁊ cōsuetudines arbitrio boni viri
ꝯuenientes ſm modū ⁊ formā circa
animalia grossa s̄. positos ꝑ eadem iu
ra. nisi ꝙ circa aīalia minuta videtur
societas posse breuiori tēpore finiri. pu
ta spacio trium annoꝝ ut stati patebit
Si vero nulla appareat ꝯuentio seu cō
suetudo. reperiunt̄ scripta aliqua iura
extrauagantia in fine vsuū feudorū.
quoꝝ vnius sic incipit rubrica ſm dn̄m
Ange. Consuetudo societatū caprarū.
Nigrū sic sequitur. Si quis dederit ca
pram aut pecudē iure societatis. ille q
accepit debet tenere ꝑ tres ānos. ⁊ in
vnoquoque āno debet dare ꝓ capra. 12.
formaticos bonos ⁊ optimos ꝓ pecu-
de. 6. ⁊ medietas capretoꝝ ⁊ agnorū
debet esse cōmunis ⁊ medietas lane. ⁊
ille qui dedit caprā aut pecudem ante
partem debet eā habere. Et si ille qui
accepit dedit tertiā. tūc oīa ꝑtiēda sūt
per mediū. Sed si ille qui accepit amise
rit culpa sua. qa eam non custodierit
ul̄ pecorile nō bene clauserit. domino
tūc emēdare debet. ⁊ ut dictū ē bonos
formaticos dare debet. s. nō quidem
de vna mūctura. qa si dedi tm̄ vnam
pecudē. uel vnā caprā. nō debet mihi
dare talē formaticū qualis potest fieri
de vna mūctura tm̄. ſ; tres aut q̄tuor
mūcture insimul mitti debent. ut bo-
nus formaticus inde fiat. Q; si dedi ali
cui. 20. aut. 40. pecudes. aut totidem
capras. debet ne mittere vnā munctu-
rā insimul ⁊ facere vnū formaticū de
tota mūctura? Certe non. Sed medie
extimatiōis. ita ꝙ nō fraudetur q de-
dit nec qui accepit. Sed si agni uel ca-
preti nati non fuerint đ vna aliqua ca
pra uel pecude. nō debet dare nisi me-
dietatē formatici quē daret si nati es-
sent agni ul̄ capreti. Seqtur alia rubrica
Consuetudo societatis porcaꝝ. Si qs
dederit porcā alicui iure societatis. ⁊
nō fuerit dcm̄ de tꝑe. tunc is q accepit
dꝫ eā tenē ꝑ tres ānos ⁊ oēs porcelli q
nati fuerīt ꝑtiēdi sūt ꝑ mediū in vno-
q̊que āno. uel si placuerit dn̄o ⁊ ei q acce
pit tenē vsque ī capite triū ānoꝝ. debēt
oia ꝑtiri ꝑ mediū etiā porcellos natos
đ porcell̄. Et cū porca facit porcellos dꝫ
dn̄s facē adiutoriū ei q accepit. ⁊ n̄ dꝫ
q accepit dare tertiā aut incōtrum. ⁊ si
amiserit culpa sua. qa porcellos nō bn̄
clauserit. ul̄ custodē cū porci nō bn̄ mi
serit. dꝫ dn̄o emēdare. ul̄ casū amissio-
nis dn̄o dicē. 5° ꝑncipalit̄ aliqn̄ aīalia
feminini generis tradūt̄ ad opiēdū ab
aīalibꝫ mascul̄ altiꝰ. q̊ cāu si appareat
ꝯuentio seu cōsuetudo que non discre
pet a iudicio boni viri seruanda est. ut
sepissime ostensum est. Q; si hec non

371

apparea͞t.sup hoc ē vna de p̄dictis ex-
trauagantibꝫ scd͂m dn̄m Ange. cuius
Rubrica est talis. Consuetudo societatis
iumentoꝝ. Si quis dederit iumēta co
operienda equo alicuiꝰ.oēs poledri de
bent esse cōmunes nati in illo anno de
iumentis illis.ptiendiqꝫ sunt ſm con-
suetudinem. ⁊ ille cuius sunt iumēta
debet partiri poledros ⁊ mittē illi ele-
ctionem cuius est equus vtꝝ velit ac-
cipere poledrū an accipe partē precij.
6° aliquādo tradūtur aīalia nec appa-
ret quomō. p̄sertim defūctis iā pnci-
palibus. ⁊ tunc seruāda esset ɔsuetu-
do. cum illud qd͂ ē consuetū inter par
tes videatur actū. ff. de edili. edic. ꝙ si
nolit. §. qa assidua. ⁊ de aqua plu. ar-
cen. l. si prius. §. recte placuit. Si aūt
de consuetudine nō appareret. tūc ſm
dn̄m Ange. in dubio presumereť con-
tractus inoīatus. pro quo dareť actio
prescriptis verbis. ⁊ in hoc eadē eēnt
seruanda que sup̄dicta sūt de societati
bus ac si esset contracta societas. Ego
puto ꝙ ex quo nō apparet quid actum
sit ⁊ remanet indeťminatū totū debe-
at reduci ad arbitriū boni viri. extra d͂
offi. dele. de causis. ⁊. ff. pro socio. l. si
nō fuerit. Cui arbitrio cōuenit ꝙ vni-
cuiqꝫ detur sibi debitū. ff. d͂ iusti. ⁊ iur͛
l. iusticia. §. iur͛ precepta. Et ꝓpterea
ꝙ tradens aīalia ista recipiat cuꝫ oībꝫ
fructibꝫ ⁊ accessionibꝫ. illis exceptis q̄
sine culpa recipientis dep̱dita sunt. cū
dicta aīalia fuerint tradentis. nec ap-
pareat ꝙ eoꝝ dn̄iuꝫ in aliū trāstulerit
ar. l. fructus. ff. de rei ven. ꝭ receptori
aīaliū fiat ɔgrua recompensatio iuxta
exigentiā sūptuuꝫ ⁊ laboris sui. ⁊ hoc
actione mandati. ex q̊ p̱ mandatū seu
impositionē dn̄i aīalia gubernāda sus
cepit. ff. mandati. l. i. uel salteꝫ actiōe
in factū siue p̄scriptis verb̄. ff. de pre-
scrip. v͂. l. z. Et ex his patere potest q̄
liter aīalia tradantur. ⁊ quō super his
societas ɔtrahatur. ⁊ quid agendū sit
⁊ vtrū in his ɔtractibꝫ ɔmittatur vsu
ra. quia regulariter non ɔmittitur ni
si cū his cōcurrerit mutuū seu eqpol-
lens. videlꝫ terminus cōcessus ad sol-
uendū. quoꝝ occasione plus aliquid
recipiatur. uel nisi sub p̄dictis ɔtracti
bus cōtractus mutui pallieť. extra de
emp. ⁊ ven. ad nr̄am. Et lꝫ vsura non
intueniat. potest tn̄ alia adesse iniqtas
videlꝫ cū vnius ɔditio plus grauetur
q̄ꝫ alterius ptis ɔtra boni viri arbitriū
De societate vero cū pecunia q̄ merca-
tori ɔceditur ad mercandū. vide s̄. so
cietas p̊. et z°. B

Usura 3° in emptiōi
bus. Quid
si emať aliqd ut p̄ciuꝫ soluať
ad certū terminū? Rx°. Si ꝓpť hāc dila
tionē res vendať maiori p̄cio. licꝫ talis
ɔ̄ctus nō sit vsurariꝰ ex forma. est tn̄
vsurariꝰ ex fraude. A. Et etiā ex for-
ma qn̄ de hoc ɔstat. ex̄ eo. in ciuitate. ⁊
c. fi. B. Et iō vēditor teneť q h͂ facit
q̄si vsurā fecisset. nisi dubiū sit ꝙ mer
ces vēdite tp̱e solutiōis debeāt plꝰ uel
minus valē. ex̄ eo ī ciuitate. qa tūc li-
cite possent vēdi tātū plꝰ q̄ꝫtū extiať
ꝙ plus debeāt valē tp̱e solutiōis. dico
si iste vēditor nolebať vendere nūc. ꝭ
intēdebat seruare vsqꝫ ad illud tēpus
ex̄ eo. nauigāti. Qꝫ si fiat ecōuerso. pu
ta dat nūc. x. ut circa autūnuꝫ reddanť
sibi tot mēsure frumēti uel vini. tunc
attendendū ē ꝙ lꝫ nūc plꝰ ualeāt. vtꝝ
tn̄ qn̄ dari debent sint valiture plꝰ vl
minꝰ. si v͂isilr dubitať nō ē vsura. Si āt
extiať ꝙ plꝰ valebūt. certe ēptor vsurā
ɔmittit. ut ī dcō. c. nauiganti. A. Ad

meliorē ꝑdictoꝝ ītelligentiā hec tria
videnda sunt. Primo q̄liter discernat̄
iustū ꝑcium reꝝ. Ad quod dicendū ꝙ
illud dicit̄ iustū ꝑciū reruȝ qđ in loco
coīter de re īueniri p̄nti solutione pōt
ff. ad. l. fal. l. ꝑcia. Quod qdam nō ir
rōnabiliter limitāt hoc eē verū. nisi ī
pedimentū occurrat ex aliq̄rū malicia
puta vsurarioꝝ seu alioꝝ pecuniosoꝝ
vendentiū merces suas ad terminum
ut valeant aliqd plus lucrari. ⁊ boni
mercatores nō p̄nt vēdē merces suas
etiā iusto ꝑcio. uel etiā si aliquis tyrā
nus ⁊ potēs aliud adhiberet īpedimē
tū sine rōnabili cā limitando ꝑcia uel
ꝓhibēdo merces alio deferri. Nā mali
cijs indulgendū nō ē. ff. de rei ven. l. ī
fūdo. ⁊ ex̄ de cog. spi. c. 2°. Itē iustum
ꝑciū ꝯsideratur sup mercantijs respe
ctu laboꝝ ⁊ sūptuū mercatorū. ut s̄. ne
gociatio. §. 3°. in additiōe. Quod ītelli
ge. nisi ī loco venditiōis aliud eēt cōe
ꝑciū nō introductū ex eoꝝ malicia. ut
dictū ē. ſ ex ꝯditiōe tp̄is seu negocia
tionis. puta cū tp̄e messiū ⁊ vīdemia
rū soleāt frumētū ⁊ vinū mīori ꝑcio
valere. ⁊ id in silib9. uel cū merces ex
habūdantia mīori vendūtur. ⁊ maio
ri ex occurrēte penuria. Nā cū merca
tor possit ꝑciū augmētare ex varietate
locoꝝ ⁊ tēpoꝝ ex q̄ ꝑcia in eisdē diuer
simode statuūt̄. ita debet ⁊ minuere.
Precia enī ꝯsideranda sūt respectu lo
coꝝ ⁊ tēpoꝝ. nō solū ī augmētatiōe. ſ
etiaȝ ī diminutiōe. ff. si cer. pe. l. vinuȝ
⁊ de reg. iur. l. ſm naturā. 2° vidēduȝ
ē quid si aliqs vēdit rem ad terminuȝ
ꝓ maiori ꝑcio de q̄ verisilr dubitatur
vtꝝ tp̄e solutiōis ꝑcij sit res maiori uł
mīori ꝑcio valitura. tn̄ vendēs putat
eā nō valiturā maiori q̄ȝ nūc valeat.
an ꝯmittat̄ vsura? R°. Inno. vr̄ tenere

ī. c. ī ciuitate. ex̄ eo. sufficē ad ꝯmissio
nē vsure ꝙ vēditor n̄ credat eā valitu
rā maiori. Et cū Inno. etiaȝ trāsit dn̄s
Anto. de bu. qđ veꝝ puto q̄ȝtū ad pec
catū. q̄ vō ad restōeȝ distiguēdū cre
do. vtꝝ vēditor h̄ putauerit ex ꝓbabi
li diecta. ⁊ tūc teneat̄. an ex leui. ⁊ n̄ te
neat̄. ar. l. cū qdā. §. qd ḡ. ff. de acq rē.
here. vbi dr̄ ꝙ si hēs etiā sol9 putat ad
eē īpedimētū adeūdi hēditatē. adire
nō pōt si iusta rōne mot9 crediderit.
Facit etiā ex̄ de sen. exco. īqsitiōi. In du
bio tn̄ si nō apparēt vtꝝ cōit̄ fuerit du
biū verisilr. uel si res tp̄e solōnis ꝑcij
fuerit plus valitura. uł si nō appareret
vtꝝ extīatio vēditorū fuerit rōnabilis
uel nō. puto ꝙ iste vēditor ad restōeȝ
teneat̄. ex q̄ nō putauit rem plus vali
turā. qa in re ꝓpria qlibet est modera
tor ⁊ arbiter. ⁊ ī dubijs tutior ꝑs ē eli
genda. ex̄ eo. ī ciuitate. 3°. qd si propter
tminū res pl9 vēdat̄. n̄ tn̄ vltra ipi9 rei
valorē. an ꝯmittat̄ vsura? R° ꝙ sic. ex
q̄ rōne tmini res vēdit̄ maiori. tn̄ sacı
existīo ꝙ cū ꝓpt h̄ n̄ excedat iustū rei
valorē nō ꝯmittat̄ vsura. cū h̄ cāu nō
lucꝝ ſ ꝯseq̄t̄ suū itereē. ex̄ de vsu. c. fi.
Et si dicat̄ nō posse ꝯtīgē ꝙ si res vēit
pluri rōne tmini n̄ uēdat̄ vltra valorē
iustū cū res tātū valeat q̄ȝto p̄nti ꝑcio
vēdi pōt. ⁊ sic p̄nti ꝑcio nō pl9 īuenie
bat. ſ pluri ꝓpt tminū vēdidit. vltra
iustā extimatiōeȝ accepit. pōt rn̄deri
ꝙ h̄ nō seq̄t̄. Nā veꝝ ē ꝙ res tātū valȝ
q̄ȝtū vēdi pōt. s. cōi cursu. nō vō singu
lari euētu. ut sicut ille nō dr̄ iusto pre
cio vēdē q rē ꝑcio maiori vēdit alicui
q̄ȝ cōit̄ fieret alijs. forte qa ille ad rem
maiorē hȝ affectiōeȝ. uł qa ea magis idi
get. ff. ad. l. fal. l. ꝑcia. Ita dr̄ n̄ iusto ꝑ
cio emē q mīori rē emit ab ali q̄ȝ cōit̄
ab alijs emeret forte propt̄ vēditoris

372

nccitatē. uel qa nō pōt merces tāto tē poze retinere q̃to alij faciūt. ꝛ hꝰmodi Itē etiā. qa ex malicia alioꝝ pōt iustū preciū īpediri. quod nocē nō debet ut postensum est. B

Quid de mercatoribꝰ q hn̄t ꝑ statu to ꝙ qcūqȝ emit ul' vēdit tales merces ītelligat' talis uel talis dilatio solōnis Rꝫ. Si venditoꝛ ꝑpter hoc nō apponat ad p̄ciū nō ē vsura. al' sic. ut ex p̄ceden ti. §. pōt nōri. Q. si post cōcoꝛdiā ꝛ de p̄cio ꝛ dilatiōe velit ēptoꝛ nūc soluere ꝛ sic de p̄cio minuere. pꝫ ꝙ p̄ma vēditio vsuraria ē. s. vltra p̄ciū. nisi foꝛte ta lis minutio p̄cij fiat rōne alicꝰ interesse de quo vide s̄. vsura p̄. §. i6º. q incipit s̄ nūqd vsura ē. A. Pōt etiā eē ꝙ vē ditoꝛ minuit de p̄cio ꝑpter nccitatem ꝛ sic potius ē iniqtas ex p̄te ēptoꝛis. Vn̄ pōt q̃ri. an emptoꝛ h̄ casu cōmittat vsurā cū minus soluat ꝑpter p̄matu rā solōnē. Rꝫ. videt' ꝙ nō. qa plus sol uere vr̄ q an̄ tēpꝰ soluit. ī Insti. d' acci. §. plus. Sed iste. §. lo qr̄ ī coacte sol uente. qa tollit' ei facultas retinēdi reꝫ tpe cōcesso. qn̄qȝ etiā cū eius dāno. sed aliud ē ī sp̄ōte soluēte. Vn̄ cōtrariū ve riꝰ puto. qa aliqd certi lucri cape. ꝑpt' p̄maturā solōnē vsurā inducit. ut ap te pꝛobat' in. c. nauigāti. ī. §. p̄. ex̄ eo. nisi foꝛte soluēs an̄ tēpus possét aliqd iustum interesse pꝛetendere. ut s̄. vsu ra p̄. in p̄ncipio. B

Quid si aliqs vēdat res ꝑ p̄cio qd nūc currit. ꝛ addit pactū ꝙ si plus va lebunt vsqȝ ad pasca vult illud plus. si vō minus valebūt nō vult minꝰ. Rꝫ s̄m Hosti. Pꝛoculdubio ē vsurariꝰ iu dicādus. cū ī pacto claudicet. ar. C. de solu. l. plt. Con. Vl. A. Id in sū. liº 2º. ti. 7º. q. 2i. Et h̄ intelligendū qn̄ rōne t̄mini apponeret' tale pactū. al' ꝫ adeēt

iīqtas alia. nō tn̄ vsura. cū nō assit mu tuū uel eqpollens qd ad vsurā reqrit' ut s̄. vsura p̄. in p̄ncipio. B

Quid si vendā p̄diū tali cōditione ꝙ vsqȝ ad tot ānos si reddā p̄ciū reha beam p̄diū. Rꝫ s̄m Ray. Dic nō ē mu tuū. vnde nec vsura. ꝛ ēptoꝛ facit fru ctus suos qa venditioꝰ ē. Et h̄ ītelligas nisi talis cōditio facta fuerit ī fraudem vsuraꝝ. qd pōt p̄sumi si modicū ē p̄ciū respectu valoꝛis rei. ex̄ de emp. ꝛ ven. ad nr̄am. Itē si sit ī pacto ꝙ restituat' aliqd plus q̃ fuit p̄cium. A. Id dicūt hoc. ut notat dn̄s Anto. de bu. ī. c. in dyocesi. ex̄ eo. B. ꝛ ēptoꝛ cōsuetus sit fenerāi. ex̄ d' pigno. illo vos. Id Hosti. ꝛ Ber. A. Idem ī sū. eo. ti. q. 25. vbi idē dr̄ s̄m eosdē etiā si vēditio fiat tali pacto ꝙ qn̄cūqȝ soluat' p̄ciū a vēdito re uel eius herede reddat' p̄diū. Pꝛe dictis etiā con. dn̄s Anto. de bu. ī di cto. c. cōquestꝰ. ex̄ eo. ꝛ Inno. ī dcō. c. ad nr̄am. addēs ꝙ paucitas p̄cij nō fa cit p̄sumere vsurā. nisi addat' alteri cō iecture vꝫ ꝙ vēditoꝛ possit redimē. B

Quid si quis emat fructus seu sege tes pꝛouēturas h̄ āno de agro semina to. Rꝫ s̄m xv. Nō est vsura ex foꝛma cōtractus. Pōt tn̄ fieri in fraudē vsura rū. ut si verisimile ē ꝙ fructus colligē di etiā cōputato dubio ꝙ possūt īpedi ri. valebūt tūc plus q̃ ad quod nūc da tur. A. maxime si est talis p̄sona que cōtractus hꝰmodi soleat exercere. ꝛ re stitutio est ei ī foꝛo penitentiali indi cenda s̄m eundē xv. ꝛ ī sū. eo. ti. q. 26. Et hoc debet ītelligi quādo īteruenit p̄matura solutio. al' non esset vsura cū non assit mutuū uel equipollens. sed alia fraus obligās ad restitutionē. B Si autem ꝑbabiliter dubitatur vtruꝫ plus uel minus debeant valere. nō est

vſura. Id Hoſti. ⁊ Vl. A . Id ĩ dcã. q.
26. B . Et eodē mō dicendũ ſi emat
fruct⁹ ꝓuētutos vſq; ad tres uł q̃tuor
uł płes ãnos. A . Id in ſũ. eo. ti. q. 27.
ubi etiã addit ẜm Ray. ꝙ ubi in foro
iudiciali ꝓcedit ꝑ ↄiecturas. in pñiali
ſtatur ꝑtiũ aſſertiõi. Et id dr eo. ti. q.
23. Quod ĩtelligo eē veꝝ niſi ex alia
ↄiectura oriat̃ ſcãdalũ. qa tũc oportēt
oĩo ↄ̃ ſcãdalũ ſatiſfacē. ex̃ de homi. ex
litteris ꝓ. de pur. cano. ꝑ totũ. B
Quid ſi qs emat a coĩtate uł a colle
gio monaſterio ſeu etiã a ꝓuata pſona
certos ãnuos redditus ĩ vita ēptoris
uel ad aliud qdcũq; tēpus vſufructuꝫ
alic⁹ poſſeſſiõis. Rñ° ẜm xb. Nõ ē vſura
ex forma ↄtractus. Poſſet aũt eē illici-
tus ex ꝑte vēditoꝝ. qa aſſumũt mãm
deſiderãdi mortē ei⁹ aut ex ꝑte ēptorꝫ
qa forte nimis ꝑuo ꝑcio emit pēſatis
circũſtãtijs ꝯ diſſilitudĩe vite ei⁹ ⁊ q̃ti
tate ꝑcij. ⁊ valoris ĩpius vſufruct⁹. Si
vo qñ emit a ꝓuata pſona dicatur. ĩ vi
ta ĩpius vēditoris. eēt tũc magꝫ claruꝫ
q̃tũ ad hoc ꝙ nulli⁹ mors deſideraret
h̃ caſu. A . Id xb. dic ꝙ licꝫ iſte ↄ̃ctus
nõ ſit vſurati⁹ ex forma. cũ tñ h⁹mõi
reddit⁹ annu⁹ pſonalis ſit ſiue burſał
ñ aũt ꝑdialis. credo licꝫ qdã legiſte di
cãt ↄtrariũ. ꝙ illicit⁹ ē ↄtract⁹. tuꝫ qa
vēditor faciliter poſſet deſiderare mor
tē ēptoris. tũ qa nullũ ē emptorꝫ ꝑicu-
lũ. ſicut ē ĩ fructib⁹ agroꝝ ⁊ vinearũ.
ut ĩ ſũ. eo. ti. q. 29. In his tñ vr̃ facien
da dr̃ia int̃ redditus iã ↄſtitutos ⁊ de-
nuo ↄſtituēdos. ut pꝫ ꝑ Inno. ex̃ eo. ĩ
ciuitate. vbi etiã idē nõt dñs Anto. de
bu. formãs hãc qõneꝫ. Aliqs emit red
ditus certi fũdi ĩ ꝑpetuũ uel ad vitam
ſibi uel hēdib⁹. dubitatur an ſit licitũ
Et lꝫ inq̃t opĩones ſint. tñ liciti ſunt
h⁹mõi ↄtractus ẜm Inno. ⁊ Io. an. ſi-
ue ematur reddit⁹ domus. ſiue pſone.
puta ruſtici uł ſerui altius. ſiue etiam
emat̃ actio ↄtra aliũ ↄpetēs dato etiaꝫ
ꝙ forte mĩori ꝑcio vēdatur q̃ꝫ valeat.
⁊ dicũt h̃ verũ ſiue reddit⁹ ſit certus
ſiue ĩcertus. ſiue ĩ pecunia. ſiue ĩ alio.
⁊ ſiue emãtur noĩa ↄſtituta ſiue etiaꝫ
ↄſtituēda. ⁊ licꝫ aliq̃ntulũ min⁹ q̃ꝫ va-
leãt emãtur. nõ iudicatur ↄtract⁹ illi-
citus. qa cõtrahētes pñt ĩ modico ſine
dolo tñ ſe decipe realit̃. Cõſulit tamen
Inno. xp̃i fidelib⁹ ꝙ ab h⁹mõi ↄtracti
bus abſtineat. s. ꝙ de nouo ꝓpt̃ h̃ ↄſti
tutũ redditũ uł actiõeꝫ emãt. Dicit tñ
ꝙ h̃ eſt penitus illicitũ. ꝙ ſi qs accepit
centũ a titio. uel obligatiõeꝫ de centuꝫ
ut ĩpe conſtituat ſe debitorē redditus
ãnualis maioris quãtitatꝫ q̃ꝫ accepat.
Con. dñs Pe. ꝯ Ancho. ĩ. c. vſuraꝝ. ꝯ
vſurꝫ li° 6°. vbi etiã dic. Quero ſi ↄſti-
tui alicui pēſionē certã ad vitã ꝓ certo
ꝑcio. an talis cõtractus ſit vſuratius?
Rñ et ẜm Oldradũ. Hoſti. Inno. Vicē.
⁊ Goff. ĩ dcõ. c. ĩ ciuitate. ꝙ nõ. qa ẜm
oēs ꝑdcõs talis ↄtract⁹ ē licit⁹. qa tol-
lit̃ ſuſpicio vſuraꝝ rõne ĩcertitudinis
Id etiã dic tenē Io. an. Qd puto limi
tandũ. niſi diſſilr̃ ſit emēs plus ĩ futuꝝ
acceptur⁹. ar. c. fi. ex̃ eo. Itē dic. Pone
ꝙ debitor vſurarij mutuauit ſocio pe-
cuniã eo pacto ꝙ ipſe ſolueret vſuras
vſurario ĩ futuꝝ currētes. an talis mu
tuãs ſit vſuratius. Et Rñ et ẜm doc. ꝙ
nõ. quod dicit verũ ẜm Io. an. quãdo
ex illa pecunia intendebat ſatiſfacere
vſurario. ał ceſſant rõnes doctorũ. Et
iõ ſi tunc a ſocio cui mutuauit. vſuras
ꝑcipit. ad reſtitutionem tenetur. B
Quid de his q emũt a pauꝑib⁹ bo-
ues uel oues q̃s illi forte nõ habēt ⁊ lo
cant eis? Rñ° ẜm xb. Si emptor ſcit uel
credit ꝙ vēditor illa nõ habet ⁊ locat

eis p annua pēsione. vsura ē. uel saltē
in fraudē vsure fit. A .i. psumitur.
s̄m eūdem xx. 7 in sū. eo. ti. q. 33. 7 ta-
les oīo tenent ad restitutionē. cū mer
cedē sine cā receperīt. s. ex eo qđ nō ē
ff. de condi. sine cā. p totū. B .Si vo
credit eū habere 7 sine fraude emit. nō
ē vsura. A .nec etiā pctm̄ q̄diu durat
bona fides s̄m eundē. 7 ī dcā. q. 33. Et
addit. Idē credo de ementib9 fructus
terraꝝ a nō hn̄tib9. hec ille. Et lz ī pdi
cto casu desit aliqn̄ pctm̄ n̄ tn̄ deest ob
ligatio ad restitutionē ex q̊ pēsionem
accipiūt sine cā ut dictū ē. nisi inq̄tū
possit pbare aliqđ legitimū interesse. nō
tn̄ tenet vltra q̄ sit factus locupletior
q̄diu fuit bone fidei. ff. de peti. here.
l. vtrū. B

Quid de his q nūc emūt certos eq̊s
tradēdos emptori ab ip̄o vēditore in
certis nundinis? R° s̄m xx. Si emant
minori p̄cio q̄ estiment eos ibi eē tūc
valituros. vsura ē. Si aūt đ valore vi-
silr dubitet. n̄ ē vsura. A .Iđ ī sū. eo.
ti. q. 34. Et ītelligit h̄ si intueiat p̄ma-
tura solutio. alr̄ nō eēt vsura. ex eo. na-
uiganti. licz possit eē alia īequalitas ad
testōez obligās. Sed qđ si qs hn̄s pecu
niā volebat ire ad nūdinas ad emēdū
merces ex qb9 lucraret. 7 ego īdigens
pecunia mutuo illā recipio offerēs me
illā restituē cū lucro spato. nūqđ cō-
tractus sit vsurarius? R°. Inno. dic q̄
sic. s̄ Hosti. tenet q̄ tali mercatori ob-
ligat9 sū ad interesse illius lucri qđ ex il
la pecunia erat verisilr facturus. dū-
mō nihil fiat ī fraudē vsurarū. 7 talis
mercator dicto mō nō ɔsueuerat pecu
niā tradere ad vsurā. Con. Ray. ut 7
pz s̄. vsura p̊. §. 25°. Sz ut nōt dn̄s Pe.
de ancho. ī. c. vsurarū. ex eo. li° 6°. Io.
an. tenet cū Inno. dicēs q̄ interē habet
solū locū p9 morā debitoꝝ 7 non an̄.
Nā si an̄ posset qui mutuat ɔuenire de
spato lucro. facile eēt mutuāti fingē
qđ vult cū sua pecūia alio pficisci vbi
tātū lucrabit 7 illo reqsito fen9 exerce
ret. Istis aūt figmētis nō ē via apiēda
ex de diuor. q̄to. Et h̄ placet Io. cal. h̄
ille. Pōt dici q̄ vbi ex q̄litate psonarū
cessat suspicio vsuraꝝ obtineat dictuz
Hosti. 7 Ray. qa interē ɔputari potest
ex iusta cā nō solū p9 morā s̄ etiā ante
ut pz s̄. §. 5°. in additione. vo. itē dicit.
Itē qđ si qs a mercatore emeret merces
tāto carius quāto ī loco destinato eēt
v̂isilr vēditur9. 7 sic offerret verū p̄ciū
cū spato lucro. an vēditor sit vsurari9
R° s̄m Inno. q̄ nō. dūmō cōputatis
piculo 7 labore n̄ accipiat vltra id qđ
ī loco ī q̊ erat vendituturus verisilr lu-
craturus fuisset. qa q̊ iure pōt vēdere
carius pter dubiū tpis. ex eo. c. fi. eo-
dē mō ppt dubiū loci. sūpto argumēto
đ tpe ad locū. ff. si certū pe. l. vinū. Et
h̄ placet Ray. Sz ut nōt dict9 dn̄s Pe.
đ ancho. ubi s̄. Hosti. z̄. qa daret via
figmētis ɔ̄ dictū. c. quāto. Io. vo cal.
tenet dictū Inno. cū p̄ciū stati soluit
qa tūc spatū lucrū alti9 loci pōt mō p-
cipe emptor sicut poterat creditor. Sz
si h̄ p̄textu solutio p̄cij differatur. tūc
dictū Inno. tenet. quia de facili posset
fraus ɔmitti. h̄ ille. Pōt dici q̄ interesse
ex eq̊ nō pōt pcipe s̄ bn̄ s̄m extimatō-
nem dubij euētus. ut s̄. vsura p̊. §. 15°.
vbi ex ɔditiōe psonaꝝ cesset suspicio
fraudis. B

Quid đ his q emūt frumētū 7 vinū
7 h9mōi tpe q̊ colligit ut p9ea vēdant
cari9? R°. Hoc mltiplicit pōt fieri. p̊ qdē
ppt cōe bonū. sicut Ioseph emit fru-
menta ut hēret vnde puidēt ppl̄is ītē
tpe famis. 7 hoc meritoriū ē. 2° ppter

ꝓuisionē suā 7 suoꝝ. sicut si aliqs nūc
emat timēs ne postea oporteat eū cari
us emere pro se 7 suis. 7 postea qa nō
īdiguit vēdidit sicut coīter ī foro ven
debat᷑. 7 h᷒ licitū ē. 3° ꝓpt᷑ pietatē. ut
s. de lucro ꝓuideat paupibꝫ. 7 hoc ite-
rū licet dūmō ita moderate hoc faciat
ꝙ coītas ꝑ caristiā nō ledat᷑. 4° ꝓpt᷑
exercēdā iustā cōmutationē ꝑ moduꝫ
mercationis. ut nō ītendat caristiam
inducere sed potius suā artē siue nego
ciationē exercē. qđ potissime locū hꝫ
qn̄ hec ē ꝓpria negociatio eius. ita ꝙ ꝑ
sua opa recipit lucrū. ut dictū ē s̄. em
ptio. §. 4°. 5° ꝓpter auariciā. s. ut ca-
rius vendat nulla alia nccītate uel uti
litate pēsata. aut ut caristiā inducat 7
congreget. ita ꝙ hoīes cogant᷑ ab eo
emere. 7 ip̄e posset ad libitū vendere.
7 isti tales enormit᷑ peccāt ut etiā dcm̄
ē s̄. emptio. §. 8°. Hec breuit᷑ sūpta sūt
de Ray. xv. Inno. 7 Hosti. Et addit
Ray. ꝙ tales ꝓpt᷑ hoc nō sūt cogēdi
ad restitutionē certe ꝑsone ꝟ paupibꝫ
Et ẜm xv. hoc ītelligit᷑ de honestate 7
ꝯsilio. nō aūt de nccītate. A. nisi ex fa
cto eoꝝ aliȷ̄ forēt dānificati. qa tūc te-
nent᷑ restituē dānificatis oīo. ex̄ de ī-
iur. c. fi. B. Et ītelligendū idē si qs
emat alia q̄ꝫ victualia. ut aurū uł argē
tū 7 hꝰmōi. ut de talibꝫ caristiā indu-
cat 7 ip̄e lucret᷑. Et de hac mā habes s̄
§. 4°. A. Id qđ in hoc. §. nōt᷑ in sū.
eo. ti. q. 40. Predictis etiam con. doc.
cano. ut nōt dn̄s Pe. de ancho. in. c. ꝑ̊
extra eo. li° 6°. B

Pone. qdā habet recipe centum ab
aliq̄ ī certo termino. venit tertiꝰ emēs
ip̄a iura ꝯtra debitorē pro p̄cio nona-
ginta q̄ nūc soluit. nūqd emptor cōm
mittit vsurā? R°. Si iste emit tantum
minus quātuꝫ vere ē ītesse suū. aut

q̄ꝫtū vere ē extimandū siue timenduꝫ
ne ille debitor soluat. aut quatenꝰ est
futurus labor rehabēdi nō ē vsura. Si
v̂o alit᷑ vult diminuē p̄ciū solū ꝓpt᷑
h᷒ ꝙ nūc soluit. sed ī futuro plus reha-
bebit. ē manifeste vsura. A. qa ꝓpt᷑
p̄maturā solutionē minori emit q̄ꝫ ve
risilr̄ res fuerit valitura. ex̄ eo. c. fi. Et
sic limitanda sūt q̄ dicta sūt s̄. §. 5°. de
emptiōe noīuꝫ. B. Et nō ꝙ tal᷑ ēptio
iuriū p̄sertim qn̄ de hoc īmineret liti-
giū si fiat pro mīori p̄cio nō valet. nec
iste emptor poterit plus petere ab ip̄o
debitore q̄ꝫ ī veritate soluerit. etiam si
residuū fuerit ei donatū. C. mādati. l.
ꝑ dīsas. 7. l. ab Anastasio. qa pro bo-
no cōi statutū ē ne litigia emerent᷑ uel
mouerētur. A. Sꝫ si cessio iuriū fiat
ex vera 7 integra donatiōe valet ī to-
tū. ał nō valet nisi pro ꝑte dati p̄cij.
Et hoc verꝫ q̊ ad petitionē faciendā a
debitoribꝫ ut obuiet᷑ litigijs q̄ possent
ꝑ hꝰmōi emptiōes occurrē. ut ī iuribꝫ
allegatis. Sꝫ q̊ ad emptorē 7 vēditorē
talis ꝯ̄ctus bn̄ valet. cū noīa debitoꝝ
possint emi etiā p̄cio mīori q̄ꝫ sint ipsa
debita. seruata tn̄ eq̄litate. ut dicit do
minus Anto. de bu. ī. c. in ciuitate. ex̄
eo. ut pꝫ s̄. §. 5°. in additiōe. B

Itē pōe. qdā coītas īdiget pecūia 7 ī-
pōit ciuibꝫ p̄stātiā. s. mutuo ꝓmittēs
7 obligās p̄stātibꝫ certa pig̊ra 7 certū
lucꝝ. nūqd p̄stātes ꝯmittūt vsuram?
R°. Ex q̊ coacte faciūt 7 ꝓpt᷑ h᷒ forte
multā īcōmoditatē incurrūt. ita ꝙ ab
h᷒ libēter cessarēt si possent. nō ē vsura
Sꝫ iux̄ h᷒ ē alia dubitatio. videlicet ꝙ si
postq̄ꝫ ciuis p̄mꝰ p̄stitit veniat secūdꝰ
7 emat iura a p̄mo ꝓ mīori p̄cio eo ꝙ
nūc soluit ei. nūqd iste secūdus ꝯmit-
tit vsurā? R°. ut ī p̄cedēti. §. dicitur.
A. Certe iste ꝯ̄ctus manifeste apparet

374

vſurarius. cū quicq̄d accedat ſorti in
mutuo ſit vſura niſi affuerit verum ⁊
certū intēſſe. qđ pōt extimari etiā ex
dubio euētu ſm̄ cōditiones pſonarum
ut ſ. vſura p̄. §. 15°. Nō aūt pōt poni ī-
tereſſe certū ꝑ īcerto. ut ibi pȝ. ⁊ notat
dn̄s Anto. ī. c. ſalubrit̄. ex̄ eo. Nec ex-
cuſat a pctō in hͦ cāu coactio uł alia ne
ceſſitas. ex̄ eo. ſup eo. ⁊ ꝙ me. cā. c. ſa-
cris. Et ſi p̄ncipalis ē illicitus ſilr̄ ⁊ ac
ceſſorius. ex̄ de re. iur. acceſſoriū. li° 6°.
Sed ſi coītas nō accipit mutuo. ſed ita
ut reddat acceptū. lȝ ꝑ illo annuatī ali-
q̄d tribuat ſicut fit in īpreſtitis vene-
tiarū. ⁊ in mōtib9 florentie. ⁊ in locis
Janue. Alius ē caſus ſup q̊ theologi ⁊
doctores dr̄ſa dixerūt. Sed ſaluo me-
liori iudicio cōtractus vr̄ licit9. cum ī
hoc cāu nō ſit mutuū. ꝭ potius vendi
tio reddituū ciuitatū q̄ fieri pōt. ut te-
tigi ſ. §. 5°. ⁊ nō. doc. extra eo. ī ciuitate
vbi ⁊ dn̄s Anto. addit. Et p̄dcā faciūt
ad illud qđ venetijs ſepiſſime reuoca
tur ī dubiū. Ibi. n. q̄ hacten9 ꝯtulerūt
pecūias ī cōi deſcribūt̄ ſingillatī. deīde
cōe rn̄det eis q̄libet āno ꝑ centenario
qn̄qȝ q̄nqȝ. qn̄qȝ min9. ꝭ capitale nūq̄ȝ
reſtituit ⁊ vocat̄ īpreſtita. Et ille q̄ hȝ
ī coītate dicta mille uel tria milia ven-
dit alijs ius ſuū ⁊ emolumentū oē qđ
pcipit. q̄ritur an iſte ꝯ̄ctus ſit licitus.
Et rn̄det. Ex p̄dictis pȝ ꝙ ſic. q̄a reci-
pit redditū ī pecunia iā ꝯſtitutū. Itē
idē redditus creſcit ⁊ decreſcit. ⁊ poſſȝ
coītas ī totū abolere ſi vellet ⁊ nihil re
ſpōdere. Itē nō ē q̄ſi maior reddit9 q̄ȝ
eēt vni9 poſſeſſiōis īmobilis. ⁊ ſic vr̄
ꝙ licitus ſit ꝯ̄ctus talis ꝑ p̄dicta iura
⁊ rōnes. hͦ ille. Idē etiā dic dn̄s Pe.
de ancho. in. c. vſuraꝝ. de vſuris li° 6°.
Et ſubdit. Reperio tn̄ inter ꝯſilia Fe-
derici conſilio. 292°. quēdaȝ theologū

diſputaſſe latiſſime q̄ōneȝ iſtā. ⁊ ꝯclu-
ſiue tenuiſſe ꝙ q̊ ad tēp9 ciues coacte
mutuātes coītati nō ſit vſura cēſenda
ſi quid ꝑ illa ſorte coacte mutuata ali-
q̄d recipiāt. Ab ipis aūt emere talem
redditū ānuuȝ vſura ē. Cuius rōnes ⁊
motiua nō refero. q̄a iudicio meo đ iu
re efficaciter nō concludūt. nec tollūt
rōnes. ⁊ illa q̄ ꝑ doctores ſupius ſunt
dicta. hͦ ille. Predicta pn̄t ītelligi vera
niſi ciuitas ꝯſtituat p̄dcīs nouos red-
ditus. forte ſi antiq̄ in ſilr̄bus uel alijs
ſūt ꝯſūpti. qđ nō licēt. q̄a h9mōi emi
n̄ pn̄t. ita ut qui eos vēdit ad illos ob-
liget̄. ut notat̄ in dcō. c. ī ciuitate. per
doc. ⁊ nōt dn̄s Pe. ī p̄fato. c. vſuraruȝ
ubi q̄rit an ſit licita emptio reddituū
alicuius caſtri uel fundi ad certū tēp9
uel incertū. puta ꝑ ſe ⁊ ſuis heredib9.
Et rn̄det ſm̄ Jo. an. Inno. ⁊ Hoſti. in
dcō. c. ī ciuitate. ꝙ ſic. nec ſapit vſuraȝ
qn̄ talis redditus erat iā conſtitutus
an̄ ꝯtractū. puta cenſus. tributū. pēſio
⁊ ſilr̄a. Secus ſi tp̄e ꝯ̄ctus naſcat̄ ſiue
cōſtituat̄. Et idē dicit ī emptiōe nōīs
ſiue actionis. ut actio iā nata ad mille
poſſit emi ꝑ mīori p̄cio. Patet ġ ꝙ ꝑ
p̄dictis īpreſtitis noui reddit9 ꝯſtitui
nō poſſent. alr̄ eēnt illicita. ⁊ ſilr̄ forent
illicita ⁊ ſup nouis ⁊ antiq̄s ſi ex ipis
dānificaret̄ res publica q̄ eq̄pat̄ pupil
lo. C. de iure rei. pub. l. rē publicā. li°
xi°. Vn̄ eius admīſtratores nō poſſunt
eā dānificare. nec factū eoꝝ ī dānū rei
publice valet. ff. đ decre. decuri. l. am-
bitioſa. ⁊. C. de tranſac. l. p̄ſes. Et ī his
caſib9 pōt ītelligi dictū tenētiū h9mōi
imp̄ſtita nō fore licita.

Circa p̄dicta p̊ q̄ro. q̄d ſi aliq̄s non
vult emere p̄diū ꝭ redditū ex alterius
p̄dio. ꝓpt̄ qđ p̄dij dn̄s ꝯſtituit nouuȝ
redditū forte locādo alicui perpetua

locatiõe ad certũ affictũ in pecunia uł
reb9 aliꝭ ↄstitutũ quẽ vendit p̄dicto
an ↄtractus sit licitus? R̄ᷓ. Quidã di-
cunt ꝙ sic. qa hic ẽ pura emptio ⁊ vẽ-
ditio. ⁊ sic põt fieri sicut s̄. dictũ est de
emptiõe redditus iã ↄstituti. Sed aliꝭ
ↄtra. qa nõ potest ita fieri fraus ĩ red-
ditu iã ↄstituto sicut in eo qui ↄstitui
tur de nouo. Uñ dicũt ꝙ ex h9mõi cõ-
tractu nõ potest ꝑcipi vltra q̃ꝫ datũ sit
Inno. in. c. ĩ ciuitate. ex̃ eo. nõ appro-
bat nec reꝑbat. ß ait. Certe bene ↄsulẽ
dũ ẽ oĩbus fidelib9 ꝙ ab huiusmõi cõ
tractib9 abstineãt. s. ꝙ de nouo ꝓpter
hoc ↄstitutũ redditũ uel actionẽ non
emant. Et subdit. Illud aũt penitus
videt̃ illicitũ ꝙ ip̄e idem qui dicit̃ em
ptor in se constituat redditũ ⁊ actiõeꝫ
qua se obliget ad plus dandũ in pecu
nia uel specie q̃ꝫ accepit. Aduertendũ
ꝙ Inno. vocat hic emptorẽ illũ qui in
secundo contractu resolutiuo p̄mi ex
pacto de redimẽdo emit qui in primo
fuit venditor. ut pꝫ ꝑ dñm Anto. de
bu. ibidem. de quo s̄. §. 5°. in additio-
ne. Nam appellationib9 emptionũ. vẽ
ditionũ. locationũ. ⁊ ↄductionũ ꝓmi
scue vtimur. ff. de ac. emp. l. veteres. ⁊
l. se.

C z° quero. qd si quis emit p̄diũ cuꝫ
pacto de redimendo vsqꝫ ad certũ tẽ-
pus uel qñcũqꝫ p̄ciũ reddat̃. ⁊ interiꝫ
emptor ip̄m locat venditori pro certo
affictu. an sit licitũ? R̄ᷓ. Prima facie cõ
tractus licitus vr̃. Nã licitũ ẽ vendẽ
ac etiã emẽ cũ pacto de redimẽdo ad
certũ tẽpus uel qñcũqꝫ. C. de pac. int̃
emp. ⁊ ven. l. z. Sed veꝝ ẽ ꝙ sub isto
ↄtractu põt facilit̃ palliari vsura. ⁊ iõ
ex circũstantiꝭ põt p̄sumi in fraudeꝫ
vsuraꝝ factus. ꝓ si in loco ubi agitur
ↄsueuit h9mõi fraus in tali contractu
fieri. Nã p̄sumit̃ actũ qđ est ↄsuetũ.
ff. đ edili. edic. l. ꝙ si nolit. §. qa assi-
dua. ⁊ de aqua plu. ar. l. si ꝑus. §. si re-
cte. z° qñ etiã si ĩ loco nõ sit ↄsuetum.
tñ ipse ↄ̃hens ẽ vsurarius. qa p̄sumit̃
id agẽ qđ ↄsueuit facẽ. ff. de pig. ac. l.
uel vniuersoꝝ. ⁊ ex̃ de re. iur. l. semel. li°
6°. Et in simili nõt Inno. s. ĩ pena apposi-
ta ab vsurario in. c. suã. ex̃ de pe. Et iđ
aliꝭ doctores. ut pꝫ s̄. vsura ꝓ. §. zz°. ĩ
additiõib9. 3° si modicũ fuit p̄ciũ em-
ptiõis. uel factũ fuit pactũ de redimẽ
do ꝓ maiori p̄cio. ut s̄. §. 3°. cũ additiõi
bus. 4° si ex pacto cõmodũ uel ĩcõmo
dũ rei vẽdite excepto constituto affi-
ctu ꝑtineat ad venditorem eiusdẽ rei
ↄductorẽ. Nã h9mõi ẽ ↄtra nãm em-
ptionis. cũ re empta statim cõmoduꝫ
uel ĩcõmodũ ad ip̄m debeat ꝑtinẽ em
ptorem. ff. de pi. ⁊ cõmo. rei ven. l. il-
lud. Et sic põt p̄sumi ĩ fraudẽ factum
p̄sertim si ip̄e ↄductor ⁊ vẽditor non
possit se qñ voluerit ab obligatiõe h9-
modi affictus libare. cũ in effectu talis
cõtractus sit q̄dã emptio redditus de
nouo ↄstituti. ad quẽ ip̄emet ↄstituẽs
⁊ vendẽs obligat̃. qđ ẽ penit9 illicitũ
ut pꝫ ꝑ Inno. ex̃ eo. ĩ ciuitate. ⁊ in. §. p̄
cedẽti. cũ potius attẽdi debeat reꝝ effe
ctus q̃ꝫ vboꝝ variatio siue circuit9. ex̃
de cle. nõ resi. c. relatũ. ⁊. C. man. l. ab
Anastasio. ⁊ in. c. cũ qd. de re. iur. li°
6°. maxĩe cũ nõ sit fraudib9 cedenduꝫ.
ß obuiandũ. ex̃ de diuor. quãto. Item
si nulla adest vsurarũ fraus. cũ tale pa
ctũ ꝙ vẽditor teneat̃ recõducẽ ↄtine-
at ĩeq̃litatẽ si ẽptio facta ẽ p̄cio equa-
lẽti ipsi rei. cũ ⁊ rẽ habeat ꝓ precio. ⁊
ĩsuꝑ hanc obligationẽ que iudicat̃ ꝑs
p̄ciꝭ vltra preciũ ↄstitutũ. ff. de ↄ̃hen.
emp. l. fundi ꝑtem. Et iõ ẽptor ĩ hoc
g̃uat venditorem vltra licitũ emẽdo

mĩozi p̄cio dicta obligatione ꝯputata ⁊ sic ad restitutionē tenetur. ut s̃. emptio. §. 2°. Itē potest p̄sumi fraus vsurarũ si quis ꝓpria p̄dia vendat ad h⁹'mōi ꝯtractus faciendos. qa nō est verisimile ꝙ intendat emere aliena q ꝓpria nō inutiliora vendit. cũ hec sint cōtraria. ⁊ nemo presumatur velle ex incōtinenti contraria agere. l. non ad ea. ff. de con. ⁊ demon.

¶ 3°. quero qd si quis vendat pecuniã puta aurũ pro maiori precio q̃ȝ sit cōis cursus? R°. ꝙ si vendēs nō potest pretendere aliquod licitũ intẽsse. puta laboris ⁊ sũptuũ huiusmōi negociatōis uel ĩminens damnũ seu cessationē iusti lucri ꝭm extimationeȝ dubiȷ́ euēt⁹ illicite agit. cum hoc videatur q̊ddam equalens mutuo vsurario. s. ex simplici datione pecunie plus aliqd accipere Et si nō eēt vsura saltem oīo est lucrũ illicitũ cuȝ vendat rem maiori precio q̃ȝ valeat. ⁊ ad restitutiōeȝ obligatur lȝ emptori res fuerit nccĩa seu lucrosa. ut s̃. emptio. §. 2°. Et ex h̊ pōt discerni q̃liter cambia possent illicite fieri. ȝ apertius ⁊ magis illicite fiunt quãdo campsor p̄mo dat aliquã pecũie quãtitatem ut aliam maiorẽ preciȷ́ recipiat sine interesse de quo dictũ est. quia h̊ casu aperte est mutuũ vsurariũ cũ minus dederit ⁊ plus velit accipere lȝ ad palliandũ interponat̃ locus uel alius fictus ꝯtractus. ut s̃. vsura p̊. §. 22°. Et sic dupliciť cãbia fiũt. videlȝ quia aut cãpsor recipit maiorē sũmaȝ ⁊ reddit minorē. de quo dictũ est ĩ p̄ncipio §. aut p̊ dat minorē ⁊ postea recipit maiorem. de quo nũc tactũ est. Et ad istos duos mōs gnãles oĩa ꝑticularia cambia reduci possũt. ⁊ discerni vtrũ sint licita. Nã illicitũ videť qcquid ꝓ cambio accipiť vltra id qđ datur excepto p̄dicto legitimo intẽsse. B

Usura iiij° de vsurarijs manifestis.

Quis dicatur manifestus. R° ꝭm Hosti. Uno mō diciť manifestus per euidentiã facti puta quia mensam tenet patam ad vsuras. at. ex̃ de coha. cle. ⁊ mu. tua. ⁊. c. fi. Alio mō si sit de hoc in iure ꝯfessus uel cōuict⁹. Sed sola fama nō sufficit ut manifest⁹ dicatur. A. s. q̊ ad penas positas ꝯtra manifestos vsurarios. ex̃ eo. quia ĩ oĩbus. ⁊ ex̃ eo. q̃ȝ q̃ȝ. lib° 6°. Item vsurari⁹ diciť manifestus post publicationem Et ad publicationē faciẽdã sufficit ꝙ vocatus confiteat̃. uel negans ꝑ testes ꝯuincatur. ex̃ de coha. cle. ⁊ mu. c. fi. ⁊. c. tua. Sufficiũt etiã certa argumenta cũ fama. puta qa apparent aliq̃ ĩstrumenta facta ĩ ꝯtractu pignoratōis seu venditiōis. in quibus diciť ꝙ fructus nō debent computari nisi in sortem. extra eo. cum ĩ diocesi. Et quãuis nullus appareat accusator suꝑ hoc. tamen ꝓcedat ep̄us ex officio suo qui potest ꝯpellere vsurariũ ad restitutionem faciendã ꝭm eundem Hosti. ⁊ in sũ. lib° 2°. ti. 6. q. 48. Et etiã dñs Anto. đ bu. dicit in. c. quia in oĩb9. extra eo. ꝙ manifesti vsurariȷ́ dicũtur notoriȷ́. uel ꝯ̃ quos est fama cũ aliqbus indiciȷ́s. ⁊ postea sunt publicati. ꝑ dictũ. c. cum ĩ dyocesi. Et ibi etiã vr̃ hoc sentire glo. lȝ manifestuȝ ꝓprie dicatur qđ certuȝ est ⁊ probari pōt etiaȝ si nō sit notoriũ ȝ interdũ ponitur ꝓ notorio. 2. q. 1. manifesta. Et ibi đ h̊ glo. magistra. B

¶ Que pena publicoꝝ vsurarioꝝ? R° ꝭm Ray. Ip̄o iure sunt excoĩcati. nō dico simpliciter ȝ quãtuȝ ad tria. videlȝ ꝙ nō debēt recipi ad coĩonem altaris.

nec debēt recipi eoꝝ oblationes. nec
debēt recipi ad eccl'iasticā sepultūꝫ si ī
h̾ pctō decesserit. ex̄ eo. qa ī oībꝫ.
¶ Quid si sacerdos recipiat oblatiōeꝫ
manifesti vsurarij? Rᵉ. Reddē ꝯpellit̄
ex̄ eo. qa ī oībꝫ. Et ſm. Hosti. dari dꝫ
epō. ut ſm eiꝰ ꝓuidētiā restituat̄ illi a
q̊ vsura extorta ē si īuenit̄. alioqn pau
pibꝫ. ar. zo. q. 3. ꝯstituit. A. Parꝫ
facit h̾. c. ħ de hoc latiꝰ dictū ē s. restitu
tio p̊. §. p̊. B. Et debet sacerdos ma-
nere suspensus ab executiōe officij do-
nec satisfaciat arbitrio epī. Eandē pe-
nam incurrit q eos tradit ecclesiastice
sepulture. in dcō. c. qa in oībꝫ. sed ho
die sepelientes sūt excoīcati ipo facto
ut ī cle. eos ex̄ de sepulturis.
¶ Que pena ꝯcedentiū domos vsura
rijs alienigenis? Rᵉ. Nec collegiū nec
alia vniuersitas aut singularis ꝑsona
debet ꝑmittē ꝙ vsurarij alienigene. s.
nō oriūdi de terris ipoꝝ publice vsu-
ram exercētes uel exercere volētes ha
beant domos ꝯductas seu alit̄ habitēt
ī terris suis. ħ oēs īfra tres menses ex-
pellendi sunt de ipis terris. Itē nemo
dꝫ eis locare uel alio titulo cōcedē ali-
quā domū ad fenus exercēduꝫ. al' si sūt
ꝑriarche. archiepī uel epī incurrunt
ipo facto suspēsionē. Si' aūt sūt mīores
clerici singulares īcurrūt excoīcatiōeꝫ
Si ē collegiū uel vniuersitas īcurrunt
int̄dictū. Et si talē sniam ꝑ menseꝫ su-
stinuerint. A. s. aīo īdurato. ut ī. c.
p̊. de q̊. ī. B. ex tūc t̄re ipoꝝ sūt int̄-
dicte. q̄ꝫ diu ibi vsurarij morant̄. Si ve
ro sūt laici. debēt p ordinarios eccl'ia
stica censura ꝯpelli. ex̄ eo. c. p̊. libᵒ 6ᵒ.
A. Et ibi nōt dn̄s Pe. de ancho. ꝙ hoc
intelligit̄ de vniuersitate seu collegio
tā eccl'iastico q̄ꝫ scl'ari ſm xb. 7 Archi.
lꝫ aliq intelligant solū de eccl'iastico.

Et addit. Nō ob. ꝙ ſm istū intellectū
totus orb̄ esset int̄dictus. qa ē fatēduꝫ
ita esse ubi ista attemptant̄. Et lꝫ istud
sit rigorosū. nō minus durū est ꝙ epī
7 prelati 7 mīores clerici sint suspensi
7 excoīcati. ut dīc tex. Sed ꝯ ista īnqt
remediū est ꝙ p̄lati hāc ꝯstitutionem
frequēter faciāt publicari sicut eis p̄ci
pitur in. c. p̊. de loca. 7 de accu. sicut
olim. Et qa nec illa nec alia eis incūbē
tia pagūt. pōt eis obijci id qđ nōtur đ
re. eccle. nō alie. c. fi. ī his v̂sibꝫ. videlꝫ
Epī muti sciūt iure suo male vti. Cuꝫ
sint cornuti nō audēt cornibꝫ vti. hec
ille. Itē pena huiꝰ capl'i obtinet ꝯ oēs
vsurarios tā iudeos q̄ꝫ xp̄ianos. cū in
distīcte loqtur. sicut 7 cle. ex graui. ex̄
eo. que ꝯprehēdit etiā iudeos. ut patꝫ
ibi ꝑ glo. sup v̂. censura. Ibi etiā idem
tenē dr̄ Paulꝰ de eleaçarijs. 7 dn̄s Dn̄i
cus de scō Geminiano ī. c. vsuraꝝ. ex̄
eo. libᵒ 6ᵒ. 7 dn̄s Lauren. de Floren. in
suo tractatu de vsuris. q. 146. 7 Bal. ī
quodā ꝯsilio qđ incipit. Inter iudeos
ubi dicit̄ ꝙ clericus iudeo locās domū
ad publice fenerandū ipo facto ē excō
municatꝰ. p dictū. c. i. Et subdit ꝙ dr̄
qs locare iudeo ad fenerāduꝫ si scie-
bat ꝙ talis consueuerat publice fene-
rari. Nam ex qualitate ꝑsone p̄sumit̄
ꝙ ad hoc fecerit. ut. C. familie herc. l.
si filius. 7. ff. de pigno. ac. l. uel vniuer
soꝝ. Et presumit̄ animꝰ ex effectu. C.
de īiurijs. l. si nō ꝯuicij. Immo si loca
tor a p̄ncipio h̾ nesciuit. statī ꝙ sciuit
iudeū publice fenerari dꝫ eū de domo
expellere. al' ad hoc ꝯsentire videt̄. 83.
dis. error. cū silibꝫ. hec ille. B
¶ Quō vsurarij manifesti possūt reci
pi ad cōfessionē uel ad sepulturā? Rᵉ.
Non sufficit ꝙ in vltima volūtate mā
dent de vsuris satisfieri. sed dꝫ ꝙ uel de

376

ipis sit satisfactū ꝓut eorū facultates patiunt̄. uel saltē q illis qbus facienda ē restitutio si p̄sto sint. aut aliis qui illā p̄nt acqrere. uel illis absentibus ordinario loci uel vices eius gerēti. aut rectori pochie ipius vsurarii. corā aliqbus fide dignis idonee de restitutione sit cautū siue ꝓuisū. ita. s. q si quantitas sit manifesta illa exp̄mat. alioquin est moderanda arbitrio recipientis eam. Ipe tn̄ si scient̄ moderet̄ minorē tenet̄ ad restitutionē residui. Nullus inteē debet testamētis manifestorū vsurariorū uel eos ad ꝯfessionē admittere uel ipos absoluē nisi fecerit satisfactionē ut dictū est. Testamenta q̄q eorū ipso iure sunt irrita. A . nisi pdcā fecerit ut in. c. qd̄ seqtur. B . ex̄ eo. c. q̄q̄. li°. 6°. A . Et ibi addit̄. Omnes aūt religiosos 7 alios q manifestos vsurarios ꝯtra p̄sentis sanctiōis formā ad ecclīasticā ausi fuerit admittē sepulturā. pe ne in lateranensi ꝯcilio ꝯ vsurarios p̄mulgate statuimus subiacere. B

Usura v°. s. de seruiētibus. pcuratoribus. fautoribus. 7 familia vsurariorū. Queritur ḡ quid de seruiētibus vsurariorū q nihil habēt preter vsuras? R°. fm xb. Credo q possint licite accipe ab vsurariis mercedē suam si seruiūt vtilit̄ ī licitis 7 honestis aut necessariis. Nā vtilitas quā ꝯsequūt̄ vsurarii ex ope seruientiū ꝯpensatur cū mercede quā dant seruientibus illis nec p̄nt dici paupiores ꝓpter mercedē datā. cū loco mercedis habuerit commodū operū. Si aūt seruierit in illicid nō credo q debeāt recipe mercedē de hmōi. Idē de cultoribus 7 aliis eorum mercenariis. A . De hoc plenius est dcm̄ s̄. restitutio p. §. 13°. ī additiōe. B

Quid de eo qui consuluit alicui ut feneret̄. uel qui mutuat gratis feneratori ut feneret̄. uel q cōtrahit societatē cū aliquo ad fenus exercendū. uel qui mutuat vsurario ut feneret̄ 7 iste pticipet lucrū. nūqd oēs tales ī solidū tenēt̄? R°. fm xb. Quidā dicūt q qui inducūt illos ad fenerandū q al̄ nō erāt feneraturi. tenēt̄ ī solidū. Si vo al̄ essent feneraturi nō tenent̄ nisi quātū ad eos puenit. Et subdit. Ego credo sine piudicio q ī neutro casu taliter inducētes teneant̄ nisi quātū ad eos puenit. Et quantū ad hoc conditio eorū ē melior q̄ eorū qui p̄stant fauorē ī rapina uel ī furto. quia ipsi tenent̄ etiā si nihil puenit ad eos. 7 hoc iō. qa rapina uel furtū fit simplicit̄ cōtra volūtatem dn̄i. s vsura puenit ad creditorē d volūtate dn̄i. Nec inuenio iura dare actionē debitori cōtra hmōi inductores seu fautores ad repetendum ab eis illas vsuras q̄s ipsi debitores soluerunt illis inductis. sicut dāt actionē cōtra illos quorū ope uel consilio, fiūt furta uel rapine licet nihil ad eos perueniat. A . Idē in sū. lib° 2°. ti. 7. q. 61. B . Prima aūt opio tutior est saltem qn̄ pncipales nō essent soluēdo. Oēs enī tales īdubitant̄ sunt pticipes culpe. A . Nō tn̄ ꝓpterea tenēt̄ ad restōnem pncipalit̄ ul̄ in solidū nisi inq̄tū fuerint cā damni. ita q sine eis datum nō fuisset. ut s̄. restitutio 3°. §. p. Danū aūt dat̄ nō ī mutuo pecunie sed in vsurarū exactione. iō pticipans in solo mutuo, tenet̄ ad solū peccatū 7 nō ad restōēz. nisi ex vsura accepti. Participans vo exactiōe ut in inueniēdo cautas fictiōes, uel al̄. bn̄ tenetur ad restōnem. Et ī hoc cāu ītelligatur secunda opinio. B

Quid de eo qui accipit vsuras noīe alieno ut tutor. curator uel ꝓcurator? R°. ſm Ray. Sicut ꝓhibetur aliqs accipere vſuras noīe ſuo ita ⁊ alieno. diſ. 46. ſicut non ſuo. Et ſi accepit alieno noīe tenetur ad reſtōnē ſi ille cui⁹ noīe accepit nō eſt ſoluēdo vel nō vult reſtituere. Nam facientes ⁊ conſentientes pari pena puniuntur. 2. q. i. notū ī fi. Sed ſcd̄m q̄ addit Hoſti. A. qui etiā in ſupdictis cōcordat cum Ray. eo. ti. ī ſū. q. 63. B. ille in cui⁹ vtilitatē vſū ē. p̊ ⁊ pncipalit̄ tenetur. alius in ſubſidiū. ff. de eo p quē fac. erit. l. ex h̄ edicto. Et hec indubitanter vera ſunt de tutore curatore ⁊ ꝓcuratore. eo q̄ p̄ſtant auctoritatē talib⁹. Sec⁹ d̄ eo q nudū p̄bet miſteriū. ut dicetur in. §. ſe. Itē ſciendū q̄ ſi ille ſoluit cui⁹ noīe accepte ſūt vſure ceteri liberant̄. A. Exceptis illis q ex vſuris aliqd habuerunt ut ṡ. reſtō 3°. §. 3°. Et id q̄d in h̄. §. nōt̄ in dicta. q. 62. B

Quid de illis famulis q de mādato dñoꝝ dāt pecūiā ad vſurā debitorib⁹ ⁊ ſuſcipiūt p⁹ea ab eis? R°. ſm xb. Si nihil ad eos pueīt n̄ credo q̄ teneāt̄. p̄ ſerti ſi illi dn̄i al' ⁊ p ſeipos exercēt vſuras. uel p alios exercerēt ſi nō p iſtos A. Idē in ſū. eo. ti. q. 63. Q̄d intelligē dū eſt niſi iſti famuli coopent̄ ad exactionē. Nā tūc tenētur ad reſtōnem ꝓut dcm̄ ē in. §. p̄cedēti. ꝓpt̄ eandem rōnē. s. dānificationis. ex̄ de iniur. c. fi. B

Quid de eo q gerēdo negociū alienū ſine illius madato feneratur ad op⁹ eius? R°. ſm xb. Tenetur ad reſtituendū vſuras licz ad eū nihil puenerit. Fuit enī actor ⁊ miſter ꝯtus vſurarij. A. Id ī ſū. eo. ti. q. 64. vbi nōtur q̄d dr̄ in. §. ſe. Et vtrūq3 ītellige ſm diſtīctionē de qua ṡ. in. §. 2°. B

Quid d̄ illo q cū vellē mutuare g̃ā induxit me ut darē ſub vſuris? R°. ſm xb. Tenetur ſicut ⁊ ille q in p̄cedenti. §. dictus ē. qa īdebite impediuit vtilitatē ꝓximi ⁊ ei dānū adduxit.

Quid d̄ notarijs q ſup vſur. ſciēter ꝯficiūt inſtr̄a? R°. ſcd̄m Hoſti. piuri ſūt. qa qn̄ creant̄ ſolent iurare q̄ talia non faciēt. ſic ⁊ p ꝯñs ſūt īfames. nec de cetero pn̄t teſtificari nec inſtr̄a cōficere. ex̄ de teſta. licz ex q̄dā. §. p̊. ad finē. A. Idē ī ſū. eo. ti. q. 45. B. Si tn̄ ob hoc recipiūt pecuniā nō tenent̄ reſtituere. qa recipiūt eā ꝓ ope ſuo q̄uis illicito. de quo vide ṡ. reſtō p̊. §. pl't. A. Et ibi d̄ h̄ latius ī addit. Ubi etiā pōt patē q̄ tenēt̄ nōrij ad reſtōnē qn̄ recipiūt ab accipiēte mutuū cū ille nō turpit̄ dederit. ⁊ ſil't qn̄ ex eoꝝ cautel' ſeu īſtrumenti ſecuta foret exactō q̄ al' nō fuiſſet ſecuta. ut ṡ. reſtō 3°. §. p̊. Et idē foret ī teſtib⁹ ꝓpt̄ eandē rōnē. B

Quid de p̄latis q ſubſcribūt ⁊ ſigillant cedulas vſurarias? R°. ſm Hoſti. Si p̄lat⁹ nō legit tenorē uel etiā ſi legit ⁊ vſura nō apparebat. qa forte ibi poſita ē maior quantitas q̄ ſit mutuata. ⁊ ipe p̄latus nō diligēter ꝯſiderat. fatue facit ſ3 tn̄ ſm v̊itatē n̄ ꝯſentit. Si v̊o legit ⁊ v̊itatē pcipit pticeps ē pcti ⁊ nō cōmodi vſuraꝝ. Nā ſubſcriptio ī mlt̄d approbationē īducit. ex̄ d̄ ſen. ⁊ re iudi. cū inter vos. Idē Goff. A. Id etiam ī ſū. eo. ti. q. 46. Et h̄ caſu idē vr̄ dicē dū d̄ iſtis p̄latis q̊ ad reſtōnē q̄d ⁊ d̄ nōrijs ī p̄cedēti. §. dcm̄ ē ꝓpt̄ eandē rationem. B

Quid de vxore ⁊ familia vſurarij? R°. Dic ut ṡ. reſtō 5°. §. 2°. A. Melius de h̄ ṡ. reſtō p̊. §. i3°. ī additiōe. B

Usura vi°s. ꝺ restõe vsuraꝝ. et
p̊ q̄rit᷑. Utꝝ si nō fuerit inten-
tio creditoris aliq̄d recipe ß postea de-
bitor aliq̄d dat. teneat᷑ creditor ad re-
stitutionē? R° ſm xv. Si ꝓbabilit᷑ cre
dit ꝙ ex dilectiōe sola g̃tis ei dederit. n̄
tenet᷑. Si v̊o credit uel ꝓbabilit᷑ estīat
ꝙ propt᷑ mutuū acceptū uel vlti⁹ reti-
nendū dederit. tenet᷑. A .s. inquātuꝫ
ē factus locupletior de ꝯsūptis bona fi
de. ff. de peti. here. l. vtꝝ. In bona aūt
fide nō ē qui credit uel ꝓbabilit᷑ dubi
tat ꝙ nō ꝓpter merā dilectiōeꝫ. ß ꝓpt᷑
p̄dcās cās ei dederit ſm eundē xv. ⁊ ī
sū. li°. z°. ti. 7. q. 8. B

¶ Pone ꝙ debitor nō g̃tis vsuras sol-
uit postea ad man⁹ h⁹mōi debitoꝛ̄ ve
nerūt aliq̄ de bonis creditoris. nunq̄d
pōt de eis satisfacē sibi ꝓ vsura quaꝫ ei
soluit. A .xv. tenet ꝙ sic. ut ī dcā. q.
8. B .De h̊ cāu dic ut s̈. belluꝫ p̊. §.
4°. A . ꝯiūcta addit̄. B

¶ Quid si creditor gratis q̄dē mutu-
asset. ß tn̄ inducit᷑ ad mutuandū q̄a hꝫ
spē recipe vltra sortē. nō ex dilectiōe ß
ꝓpter mutuū. nūq̄d tenet᷑? R° ſm xv.
Sic. q̄a sola spes facit vsurariū ut dcm̄
ē s̈. vsura p̊. §. z°. et ȝ°. A . Dic clari⁹
ꝙ si spes cōmodi fuit p̉ncipalis cā mu
tui vsura comittitur. Sec⁹ si scđaria.
ut s̈. vsura p̊. §. p̊. ⁊ ibi latius ī additi
one. Et licꝫ vsurari⁹ mental᷑ teneatur
ad restōneꝫ. ex̄ eo. ꝯsuluit. n̄ tn̄ sic tene
tur symōiac⁹ solū mētalis. ex̄ ꝺ symo.
c. si. Et ē rō. q̄a ī symōia ē turpitudo
vtriusq; ꝑtis. ⁊ ex solo iure hūano pe-
cunia symoniace accepta restituēda ē
non illi q̄ turpit᷑ dedit ß eccl̄ie. Un̄ nec
Heliseus giezi p̄cepit restituē pecuniā
quā accepit a Naamā. Et iō papa ī h̊
cāu pōt statuē qꝺ vult. Posset etiam
dispēsare ꝙ nō solū ī mētali symonia
ß etiā in exp̄ssa ꝑ pactū posset retineri
qꝺ eēt symoniace acq̄situ. Sꝫ ī vsura n̄
ē turpitudo dantꝭ. ⁊ iō iure dīno ⁊ nā
li eq̄tate faciēda ē restitutio. Nec etiā
posset ī h̊ casu papa dispēsare. ſm xv.
ut in sū. eo. ti. q. 9. Et qꝺ dictū ē ī vsu
ra obtinet ꝓpter eandē rōneꝫ etiā ī ac-
q̄sito ꝑ symoniā q̄n solū ex ꝑte recipi
entis adest turpitudo. ex̄ de symo. c.
dilectus p̊. B

¶ Qualit᷑ vsurari⁹ ꝯpellit᷑ restituere?
R° ſm Ray. Si ē public⁹ ꝯpellitur ꝑ
diuersas penas iurꝭ q̄s hēs s̈. vsura 4°.
ꝑ totū. Itē oīs vsurari⁹ pōt cogi ad re-
stituendū ꝑ excoīcatiōeꝫ. ex̄ eo. q̄m̄ nō
solū. Itē ȝ° mō ꝯpellit᷑. q̄a si vsurarius
repetat ab aliq̊ vsuras repellit᷑ ꝑ exce-
ptionē donec ⁊ ipe restituerit vsuras
ul᷑ feceit posse suū. ex̄ eo. q̄a frustra. Et
eisdē mōis ꝯpellūtur hēdes. ex̄ eo. tua
⁊. c. michael. A . Et ibi pꝫ ꝙ h̊ obtinꝫ
etiā q̊ ad dispōneꝫ dcī. c. q̄a frustra. s.
ut repellat᷑ a restōne vsuraꝝ ut dictū
ē. ꝓpter vsuras extortas ab eo cui⁹ est
heres. B . Con. Hosti. ⁊ Goff. A . Iꝺ
in sū. eo. ti. q. 47. Et ibi additur ſm
eosdē. ꝙ h̊ ꝯpulsio fiet oī appellatiōe
remota. Sꝫ forte hoc pōt intelligi q̊ ad
notorios vsurarios. cū in notoriis nō
req̄rat᷑ ordo iurꝭ. z. q. i. manifesta. B

¶ Quid si q̄s repetat vsuras ⁊ excipi
atur ꝯ̈ eū ꝙ ipe nō restituit vsuras q̈s
extorsit. ⁊ ille r̄ndet se eē ꝑatuꝫ restitu
ere si sit qui petat. quō ꝓcedet iudex
eccl̄iasticus? R° ſm Goff. Faciet p̄co-
niçari ꝙ q̄cūq; soluit tali vsuras veni-
at ⁊ ostdat ⁊ satisfaciet ei. ⁊ si nō veni
at aliq̄s ꝓcedet p̊or petitio. si veniant
⁊ ꝓbēt fiet eis restō. Nec sufficit ī hoc
casu dari pig̊ra ul᷑ cautiones. ex̄ ꝺ sen.
⁊ re iu. cū aliq̄b⁹. ff. de pigno. ac. l. ꝙ si

nõ soluẽ. Et ĩtellige nisi mag̃ cã forsã
intueniat.ut dĩc. Hosti.7 Inno.sup.c.
qa frustra.ex̃ eo. A .Jd in sũ.eo.ti.
q.49. B .Q si is a q̊ accepat vsuras
nõ sit supstes.nec eius hẽs.mãdabit
iudex paupibꝫ erogari.ex̃ eo.cũ tu.Et
pꝰq̃ hoc factũ fuerit petitio ꝓcedet.al'
nõ. Et idẽ dicendũ si viuat ꝫ nescitur
vbi sit.uel si scit̃ 7 ad eũ mitti nõ põt.
tũc sil'r det̃ paupibꝫ.ex̃ de iudeis.cum
sit.nisi speret̃ de ipius aduẽtu.tũc.n.
pecunia ꝯsig̃bit̃ 7 deponetur. A .De
h' latiꝰ dictũ ẽ s̃.restõ.6°. in p̃n°.in ad-
ditõe.v̊.q̊ ad secũdũ.cũ sequẽtibꝫ. B
Et ꝓcedet p̃or petitio.Et h' sũt ĩtelligẽ
ca ꝑm Hosti. de vsurario notorio. A
Jd ĩ sũ.eo.ti.q.50. Et dicet̃ notoriꝰ
si de hoc ĩ iudicio fuerit ꝯuictus. ut s̃.
vsura 4°. in p̃ncipio. B

Quõ coget̃ restituẽ cl'icus si fuerit
forte vsurariꝰ uel hẽs vsurarij? R°. ꝑm
Ray. Si nõ vult satisfacere dꝫ suspẽdi
ab officio. A .7 bñficio. ut.c.p̃terea
ex̃ eo. B .7 si nõ emendet̃ dꝫ deponi.
ex̃ eo.p̃tea.dis.47.eps.7.c.si qs cl'i-
coꝝ.7 pꝰea si ẽ ĩcorrigibil'. cogẽdꝰ ẽ p
potentiã laicalẽ.ex̃ de iudi.cũ non ab
hoĩe. A Et ibi pꝫ q̃ pꝰ depositiõeꝫ p̃ꝰ
dꝫ puniri excoĩcatiõe mĩori.pꝰ moduꝫ
anathate.ex̃ ĩde tradi p̃tãti sc'ari. B
dis.17.nõ licuit.Nec dꝫ restituere d' re
bus eccl'ie. A .nisi q̃tenus de pecunia
illa expẽdideit ĩ vtilitatẽ eccl'ie ꝑm eũ.
Ray.7.ũs.eo.ti.q.51. B .ꝫ de suis si
hꝫ.ꝫ si nõ hꝫ.tũc ꝑm xb.de fructibꝫ q̊s
l'tĩme pcipit põt se liberare.Facit ex̃ de
fideius.c.2. A .Jd in dcã.q.51. B

Quid si debitor iurauit soluẽ vsu-
ras? R°. ꝑm Ray. põt denũciare eccl'ie
mõitione p̃missa ut ꝯpellat illũ ad re-
laxandũ iuramentũ.uel si vult soluat
ut satisfaciat deo de iuramento.7 pꝰea
poterit repetẽ. ex̃ de iur̃ iur'.ex admi-
nistratiõis.7.c.debitores.Q si iurauit
nõ repetẽ.dico q̃ nõ repetet dircẽ ꝓpt̃
iuramẽtuꝫ.ꝫ ĩdircẽ bñ repetet.s.denũ
ciando eccl'ie crimẽ illiꝰ ut sic ad satis-
faciendũ cõpellat eũ. Si v̊o iurauit q̃
nõ denũciaret.nõ tenet iuramẽtũ cuꝫ
sit illicitũ.utpote ꝯ̃ ꝓximi salutẽ. Vñ
h' nõ obstãte põt denũciare.ex̃ eo.tuas
7 de iureiur'.queãdmodũ. A .Et ibi
pꝫ q̃ h' veꝝ ẽ inq̃tũ ĩtendat̃ ad saluteꝫ
ꝓximi. Si v̊o p̃ncipalit̃ qs intẽdẽt ad
restõnem vsuraꝝ sibi faciendã.nõ vr̃
excusari a piurio.qa siue p actiõeꝫ siue
p denũciationẽ ĩ effectu repetitõ est.7
effectꝰ attẽdi dꝫ potiꝰ q̃ v̊ba ul' circui-
tus. C.mandati.l.ab anastasio. B
Con.Goff.7 Hosti.addẽs q̃ si etiã iu-
rauit debitor nõ repetẽ nec recipe vsu
ras.nihilominus dꝫ cogi ad restõneꝫ 7
erit pecunia paupibꝫ erogãda. A .qa
h' cãu hẽt̃ ac si p̃ncipales n ĩuenirẽt̃.iõ
succedũt paupes.ex̃ eo.cũ tu.7 ne vsu
rariꝰ cõmodũ ex sua fraude reportet ex̃
eo.tuas.Et id etiã q d' ĩ h'.§.nõ.ĩ sũ.eo.
ti.q.53.Predcĩs etiã con.glo.in.c.p̃-
mo.7.c.debitores.ex̃ de iure iur'. B
Quid si d' duobꝫ hẽdibꝫ vsurarij alt̃
factꝰ ẽ nõ soluẽdo? R°. ꝑm Hosti. Tũc
aliꝰ tenet̃ ĩ solidũ.s.vsqꝫ ad q̃ntitatẽ q̄
de hẽditate ad eũ ꝑuenit. Nã oẽs res
hẽditarie obligate sũt.ex̃ eo.cũ tua.§.
fi. A .Hosti.nõ vr̃ h' firmit̃ tenẽ.sed
dĩc q̃ opĩo h' ĩ ꝯspectu multoꝝ fauora
bilis ẽ q̃tũ ad aĩas ac sac' eq̃ 7 ab oĩbꝫ
approbata.iõ nõ audeo ꝯ̃dicẽ.Cõside-
rata tñ subtilitate iur' aliud vr̃.nisi q̊
ad hẽdeꝫ q nõ fecisset ĩuẽtariũ.ul' nisi
q̆ ad hẽdẽ 7 quẽcũqꝫ aliũ respectu reꝝ
ex vsura seu ex pecũia fenebri acq̊sita
tũ q̄ ad eos titulo lucratiuo ꝑuenerũt
ut teneãt̃ ad restõneꝫ si vsurariꝰ siue
eiꝰ hẽditas efficit̃ nõ soluẽdo. ut ĩ sũ.
eo.ti.q.54. Sꝫ glo.ĩ.c.tua nos.sentit

378

id qd d'r i isto. §. quã glo. multi doc. canoniste sequunt. ut not ibi. d. An. de bu. Sz ut ipe dic h n vr verz q oia bona hereditaria sint obligata p restone vsurarz. de quo lati dcm e s. vsura p. §. 13. i addid. Vn cu obligato heditaria diuidat int hedes p hereditarijs porcoibus nisi sup rebus obligad. C. d ac. he. l. p hereditarijs. n vr ronabile q vnus hes portet pod alti sup rebus n obligad. ut asentit dns An. de bu. lz multi videat simplr tene q si vn hedu efficiat n soluedo alt ad restonez vsurarz i solidu teneat. qrz dcm pot verificari ut tactu e qad boa ex vsura acqsita. ne ex dolo alti qs aseqt comodu cu iactura ttij. ff. d eo p que fac. erit. l. fi. 7 positu e i dco. §. 13. i additioe. B

Pone q vsurari emit equu ul pdiu de pecunia vsuraria 7 donat huiusmodi alti pea efficit n soluedo. qrit vtrz debitor q soluit vsuras possit pete re illa a possessore 7 ille teneat restitue. Rx scdm Ray. 7 ille pot pete 7 iste tenet restituere. ex eo. cu tu. Succedit. n. h. res loco pcij sicut econuerso pciu loco rei. ff. de peti. he. l. si re. Et h verz e fm xb. qn talem re huit ex lucratiua ca. Sec si emisset ul alia ca n lucratiua 7 boa fide habuisset. Cu h con. Goff. 7 Hosti. Et addit Goff. q si res illa ex ca lucratiua puenit pea ad aliu ex sili ca 7 iste vltim fuit ille q potuit pete vsuras, libat est ille cui res p data fuit ut 3eu agi n possit. ff. de ac. 7 ob. l. oes debitores. Ide Hosti. A. Ide i su. eo. ti. q. 55. Et de hoc lati s. vsura p. §. 13. i addid. ut tactu e s. i. §. pcedenti. B

Quid de regibus 7 pncipibus q cu possint n apellut ad restituendu vsuras. Rx fm xb. Dico q tenet etia si nihil ad eos puenit. A. Id i su. eo. ti. q. 58. Et de h lati s. resto 7. §. xi. B

Vtrz vsurari teneat restitue qcqd de pecunia vsuraria lucrat sit. Rx fm Ray. Si vsurari ex pecunia vsuraria negociat sit 7 lucrat ul emit ide pdiu 7 fruct pcepit n tenet h restitue. Con. Vl. 7 Tho. scda scde. q. 78. eo q tale lucru n e fruct pecuie s huane idustrie 7 possessio epta d tali pecunia e res emetis 7 no ei a q accepta fuit vsura licz ei sit obligata. A. d h dcm e s. vsura p. § 13. i additione. B. Sz fm q pont xb. si huit d vsura ttra ul pecus. tuc qcqd de fructibus illi pcepit tenet restitue. qa ex re alti huit. A. Predcis 7 his q dicut i se. §. Con. Vl. 7 Tho. ut i su. eo. ti. q. 55. vbi fm xb. addit. Id etia credo d luc hito de re furtiua ul rapta si ex eo pdia uel reddit emat. Et con. p dcis Tho. 7 Vl. ut ibi. Et de supdcis fructibus 7 intee lati s. resto p. §. 4. in additioibus. B

Vtrz vsurari teneat debitori ad oa dana. Rx fm Ray. Tenet ad oia dana q ille ppt solutioez vsure pass e. ut si do mu sua ppt h vilius vedidit. 7 si alia aduxit. aut si ppt h ab alio sub vsura quesiuit.

Cui restitueda sit vsura. Rx fm Hosti. Gnalit reddi dz ei a q qs extorsit ul ei hedi. 7 si n iueniat e paupibus eroganda. ex eo. cu tu. Q si absens e eo q vsurari trastulit se ad aliu locu. tenet ei mitte suis ppriis suptibus. Q si ille q hebat recipe ab vsurario ul hes eius trastulit se alio. tuc mittet ei suptibus illi cui mittit. nisi expese excederent tota suma. tuc. n. dz. paupibus erogari z. q. 6. antiorz. ex de iudeis. cu sit. nisi q si d pxio ei aduet spat. tuc fiet. ut dcm e s. §. 5. C. de vsuri. accepta. A Id i su. eo. ti. q. 68. Et de hoc lati s. resto 6. i pn. cu additioe. B. De ma ista pla pnt colligi s resto p totu. Quo

eті iudei ɔpellūť restituē s̄. vsura p̊. §. fi.

Usus clauiū p̊ q̊ ad excoīcationes papales. i.
q̄ꝝ absolō sedi aplīce reseruať. q̄ꝝ noti-
cia ī p̄dcō cāu ɔfessoribꝫ valde ē nccīa.
de qbꝫ s̄. absolutio p̊. §. 2°. aliqd tactū
ē. ſ3 hic clarius ⁊ plenius ē dicendū.
¶ Prima g̊ ponit ī decret. 17. q. 4. si qs
suadēte. vbi Inno. dic. Si qs suadente
diabolo hꝰ sacrilegij vitiū īcurrerit ꝙ ī
clīcū uľ ī monachū violētas manꝰ īiece
rit. anathāt vīculo subiaceat. ⁊ nullꝰ epi
scopoꝝ illū p̄sumat absoluē. nisi mortis
vrgēte piculo. donec aplīco ɔspectui p̄-
senteť ⁊ eiꝰ mādatū suscipiat. h̄ ille.
¶ Ad cuiꝰ ītelligentiā p̊ sciendū ē ꝙ clī
cus appellať etiā q h̄uerit p̄mā tonsurā
tm̄. ex de eta. ⁊ q̄. cū cōtigat. Et de tali
etiā ītelligiť h̄. ut p̄ōt colligi ex nōtis p
o. Pe. de Ancho. ī. c. p̊. de cle. ɔiu. li° 6°.
Notur etiā ī sū. li° 3°. ti. 33. q. 89. Jđ ītel-
ligiť de q̊libet religioso ⁊ cōuerso religi
onis. ex eo. nō dubiū. Et silr̃ de monia-
libꝫ ⁊ eaꝝ ɔuersis. ex eo. de mōialibꝫ. Et
dꝫ ītelligi de ɔuersis q renūciauerūt ꝓ-
prijs. nō aūt de retinētibꝫ ꝓpa. ut nōtur
in sū. eo. ti. q. 34. ubi etiā dr̃ ſm Hosti.
idē ītelligendū de ɔuersis sclariū ecclīa-
rū q̄n tradiderūt se ⁊ sua dn̄o obsequo.
Jđ etiā dic glo. ī. c. nō dubiū. Jđ q̊qꝫ ī-
telligiť de nouicio religiōis. ex eo. religi
oso. §. p̊. li° 6°. Jđ etiā vr̃ de hēmid. Nā
hēmite etiā ꝓpꝛiū habētes gaudēt p̄uile
gio clīcali ſm glo. ī. c. qa vere. 16. q. i. Et
fortiꝰ frēs ⁊ sorores tertij ordīs scī Frā-
cisci. ut nōt Bar. ī. l. sp. §. p̊. ff. de iur ī
mu. ſm frēꝫ Jo. de capistrano ī suo defē
sorio allegās etiā ⁊ plures alios nōbiles
doc. vꝫ. Archidyaconū. Paulū de elea-
çarijs. ⁊ Jo. de lignano ī cle. cū ex eo. de
sen. exco. ⁊ Gençilinum. ⁊ dn̄m Jo. de
Jmola. ⁊ dn̄m Anto. de bu. ī. c. tursus
ex q cle. uľ vo. ubi dic idđ de mľiere īclu-
sa. xi. q. i. đ psona. Et đ fr̄ibꝫ ⁊ sororibꝫ
tertij ordīs dic veriꝰ eē qđ dic Gēçilinꝰ
ɔ̄ Federici ɔsiliū ⁊ ɔ̄ xb. Allegat etiā no
tata p Bar. ī. l. i. ff. de pe. ⁊ in dcā. l. sp.
Jđ etiā dn̄s Anto. ī. c. nullꝰ. ex de foro
ɔpe. dic ꝙ gnālit oēs psone q̄ regularit
viuūt sūt ecclīastice psone. lꝫ nō faciāt
ꝓfessiōem. ⁊ gaudēt p̄uilegio clīcali. ut
nōt glo. ⁊ tex. ī. c. īdēnitatibꝫ. ad fi. ⁊ đ
elec. li° 6°. ⁊ nōť. 12. q. vlť. c. fi. ⁊ đ ma. ⁊
obe. c. dilecta. ī glo. Pe. qđ facit dic ī p̄e
ꝑ isť iesuať ⁊ matribꝫ ⁊ mľieribꝫ. Jtē 2°
sciēdū ꝙ n̄ solū dr̃ ille manꝰ īijcē q pcu
tit aliquē de p̄dcīs psonis. ſ3 etiā q eam
claudit. uľ aliqd ī illā ꝓijcit uľ mľť sili-
bus mōis offēdit. ut s̄. excoīcatio. 2°. §.
9°. cū se. ⁊ ī dircōria iurł. li° 3°. ti. 2. §. 24°.
cū se. Jtē 3° sciēdū ꝙ n̄ solū q facit aliqd
p̄dcōꝝ incurrit dcāꝫ sn̄iāꝫ. ſ3 etiā q fieri
mādat uľ suo noīe factū ratificat. ex eo.
cū qs. li° 6°. Jtē ī his dās ɔsiliū auxiliuꝫ
uľ fauorē. ex eo. nup. E ītelligiť de ɔsi-
lio etiā si aliť eēt facturꝰ. qa nihilominꝰ
ɔsulēs pticipat ī crimīe. ⁊ iō īcurrit sen
tētiaꝫ. ⁊ nōť ī dircōria li° 3°. ti. 2. §. 126°.
⁊ nōt. d. Anto. de bu. ī dcō. c. nup. lꝫ ibi
glo. videať sentire ɔ̄riū. Jtē p̄dcīs ɔsen
tiēs. Et nō ītelligiť de nudo ɔsensu qui
obligat solū ad pctm̄. dcō. c. cū qs. ſ3 de
ɔsensu coopatiuo. ut nōt glo. ex eo. quā
te. Jtē q nō obuiat. ex eo. quāte. Et lꝫ
ibi glo. aliť videať sentire. tn̄ ibidē dic
d. Anto. de bu. ꝙ coīs opīo ē ꝙ īcidat ī
canonē patiēs v̂berari clīcū ⁊ dolose nō
ꝓhibēs siue h̄eat verbantē ī ptāte siue
nō. Et idē nōť ſm Hosti. ī sū. eo. ti. q.
34. ſ3 qd de ɔuersis. Jtē sn̄iāꝫ īcurrit q di
ctā īiuriā facit etiā cū volūtate offensi.
qa canō ītroductꝰ ē nō solū ī fauorē or-
dinati ſ3 etiā ordīs clīcalis. ex eo. ɔtigit
p̊. Jtē sn̄iāꝫ īcurrit clīcus uel silis psona
irato aīo pcutiēs seip̄m. qa facit īiuriāꝫ

ordini clericali siue religiōi. Itē q̄a sicut
nō licet offendē aliū. ita nec semetipsu3
23. q. 5. si nō licet. ubi h̄ tenet Archi. 7
nōt ī directoria. lib° 3°. ti. 2. §. 120. Ite3
4° sciendū ē q̄ ī aliq̄bꝫ casibꝫ ex dcā ītie-
ctione manuū p̄stita excoīcatio nō ītro
gatᷣ. ut s̄. excoīcatio 2°. §. p̄. 7 q̄si p to.
Itē 5° sciēdū q̄ ab ea pōt absoluē legat⁹
aplic⁹. 7 q̄nq3 etiā epi 7 alij p̄lati. ut s̄.
absolutio 2°. et 3°. p totū. In decretalibꝫ
sūt alie. q̄ꝝ p̄ma ē ī. c. q̄rēti. d offi. dele.
v3 q̄n q̄s fuiss3 excoīcat⁹ a delegato pape
nā īfra ānū pōt ab ip̄o absolui. p⁹ vō n̄ ſ
a papa. Et ītelligitᷣ p⁹ ānu3 a diffinitiua
snīa. An̄. n. eā etiā p⁹ annū pōt delega-
tus absoluē. ut ibi nōt glo. Secūda ē ꝯ
falsificātes l̄ras ap̄licas. d q̄ s̄. excoīcatō
3°. Tertia ē ꝯtra īcēdiarios p̄serti locorū
sacroꝝ. de q̄bꝫ s̄. excoīcatio 4°. Et d alijs
s̄. absolutō p̄. §. 2°. v̄. secund⁹. Quarta ē
ꝯtra effractores eccl̄iaꝝ ul̄ siliu3 locoꝝ.
de q̄bꝫ s̄. excoīcatio 4°. Quīta ē ex̄ eo. c.
significauit. de q̄ dcm̄ ē s̄. absolo p̄. §.
2°. v̄. 3⁹. cū additiōe. In 6° sūt 7 alie. q̄ru3
p̄ma ē ꝯ īsecutores cardinaliū cū oībꝫ ī
delicto p̄ticip̄ātibꝫ. ut si soci⁹ fuerit faci
ētis. aut fieri mādaueīt. vl̄ factū ratū ha
buerit. aut ꝯsiliū dederit ul̄ fauorē. aut
p⁹ ea receptauerit uel defensauerit sciēt
eundē. Oēs. n. p̄dcī īcurrūt excoīcatio-
nē. a q̄ nō p̄nt absolui nisi a papa p̄terq̄3
ī mortꝫ dūtaxat articulo ꝯstituti. ex̄ eo.
felicꝫ. li° 6°. ubi etiā multe alie pene ītro
ganᷣ 7 q̄ues ꝯ eosdē. Secūda ē ꝯtra eli-
gētes seu assumētes aliq̄s ad regimē ci-
uitatꝫ Rome nō obseruata forma. c. fun
damēta. de elec. li° 6°. Et silr̄ ꝯtra ꝯsenti
ētes electiōi. noīationi. seu assūptiōi de
ip̄is facte ad p̄dicta. 7 ꝯ obediētes dictꝫ
officialibꝫ. 7 ꝯtra ī his dātes ꝯsiliū auxi
liū uel fauorē publice ul̄ occulte. Nec p̄
dcī p̄nt absolui ab alio q̄3 a papa p̄terq̄3
ī mortis articl̄o. dcō. c. fūdamenta. §. q̄

si sec⁹. 7. §. ꝯtēptores. Et h̄ coītᷣ semper
accidit q̄n Roma ad obiā3 nō ē ap̄lice se
dis. Tertia ē ī. c. q̄cūq3. ex̄ eo. de q̄ s̄. ex-
coīcatio p̄. §. 2°. v̄. 21⁹. Quarta est in. c.
exījt q̄ semīat. §. itaq3. de v̄boꝝ sigl̄. v3 ꝯ
glosantes declaratiōe3 Nicolai tertij sup
regula fratꝝ mīoꝝ alitᷣ q̄3 sit ibi detmīa
tū. Itē ꝯtra doctores seu lectores q̄ q̄n
docēt ī publico ex certa scīa vitiant ītel-
lectū dcē declaratiōīs. Itē ꝯtra faciētes
comētū scriptas seu libellū. ul̄ q̄ ex certa
scīa uel delibatiōe detmināt ī scolis seu
p̄dicāt ꝯtra regulā 7 statu3 fratꝝ mīorū
uel ꝯtra detmīata seu aliq̄d de detmīatꝫ
ī dcā declaratiōe. Oēs. n. p̄dcī īcurrunt
papalē excoīcatiōe3. q̄buscūq3 p̄uilegijs
nō obstātibꝫ. ut ibi. Et de hac excoīcati
one dr̄ ī sū. ī additōibꝫ sup titulo d sen.
exco. 7 ī dircōria li° 3°. ti. 2. §. 210. cū se.
Vn̄ nō ē visib̄le q̄ sit reuocata q̄d aliq̄ vi-
dentᷣ asserē. al̄ ī p̄dcīs locis nō fuisset de
ea facta mētio p̄serti ī directoria q̄ ē no
uissima. Et cum dcā assertio sit ꝯtra ius
cōe. nō d3 ei fides adhiberi nisi de ea ha-
beatᷣ īdubitata declaratio. ex̄ de fi. īstru.
c. pastoral̄. Sūt 7 alie ī cle. Prīa ē ꝯtra
īq̄sitores hērice p̄uitatꝫ. uel alitᷣ ꝯtra hē
ticos hn̄tes officiū q̄ odij. grē. ul̄ amorꝫ.
lucri. aut cōmodi tp̄alis obtētu ꝯtra iu-
sticiā 7 ꝯsciā3 suā omiserīt ꝯtra quenq3
p̄cedē ubi p̄cedēdum fuerit sup hērica
p̄uitate. ac obtētu eodē p̄uitatē īpa3 uel
īpedimentū officij sui alicui īponendo.
cū sup h̄ p̄sūpserīt q̄q̄ mō vexare. Na3
p̄ter alias penas p q̄litate crimīs īponē-
das eisdē. ep̄s aut supior suspēsionis ab
officio p trienniu3. alij vō excoīcationis
snīa3 ip̄o facto īcurrūt. a q̄ nō p̄n absol
ui nisi a papa p̄terq̄3 ī mortis articl̄o. 7
tunc satisfactiōe p̄missa. nullo ī hac p̄te
p̄uilegio suffragāte. ut ī cle. mltoꝝ. ad fi.
de hērict. Secūda ē ꝯtra religiosos q̄ cl̄i-
cis aut laicꝫ nō hīta p̄rochial̄ p̄sbyti licē

tia spāli p̄sūpserīt mīstrare sacramentū
vnctiōis extreme. ul' eucharistie. ul' mr̄i
mōia solēniçare. i. solēnit' bn̄dicere s̄m
glo. ut ī cle. de p̄ui. religiosi. de q̄ s̄. abso
lutio p̊. §. z°. v̊. z⁹ ē de religiosis. cū ad
ditiōe. Tertia ē ɔtra religiosos q excōi
catos a canone p̄terq̄ʒ ī caib; a iure exp̄s
sis uel p p̊uilegia sedis ap̄lice ɔcessis eis
dē. ul' a sentētijs p statuta p̄uīcialia uel
synodalia p̄mulgatis. seu ut v̊bis vta
mur eoꝝ. a pena 7 culpa absoluē queq̄ʒ
p̄sūpserint. de cā cle. religiosi. Et h̄ noīe
snīe ɔp̄hēdit' oīs eccl'iastica cēsura. Nec
obtīet ista excoīcatio si religiosus absol
ueret a snīa iudici. ut nōt' ī glo. ocē cle.
religiosi. Et id nōt' ī directoria li° 3°. ti. z
§. z3z°. etiā si snīa iudicialit' esset lata a
papa. Itē ī dircōria eo. ti. §. z34°. dr̄ q̄ si
religiosus absoluit a pctō p̄pt qd īcur
rit qs excoīcatōeʒ excoīcatū a canone ul'
a statuto synodali uel p̄uīciali. nō auteʒ
ab excoīcatiōe s̄m xb. nō īcurrit excoīca
tiōeʒ. cū aliud sit absoluē a pctō 7 aliud
penā seu vīculū excoīcatiōis relaxare.
Nā frequēt' plures remanētes ī morta
li pctō p̄pt qd erāt excoīcati absoluūt'
ex cā. ex̄ de testib;. veniēs. z°. in fi. Sic 7
excoīcat⁹ 7 irregularis ab excoīcatōe ab
soluit' ī irreglaritate remanēdo. ex̄ d se.
exco. cū illoꝝ. ī p̄n°. Preterea si h̄ ītelligēt
de pctō p̄pt qd erat excoīcat⁹ sicut dic
de absolōne a sentētijs. ita dicēt a pctō.
ex̄ de deci. ad audientiā. Et q̄a p̄babilit'
pōt religiosus factā excoīcatiōeʒ p statu
ta ig̊rare. q̄a ī fcō ɔsistūt. 7 maxīe cū tal'
nō teneat' ire ad ɔcilia ep̄alia uel archi
ep̄alia. iō excusat' s̄m xb. q̄a ig̊rabat sa
crilegū uel sodomitā uel furē ī alia dio
cesi excoīcatū. Tales. n. snīe poti⁹ in fcō
ɔsistūt. 7 iō p̄babilit' maxīe ab exēpti
ig̊rari p̄nt. ex̄ d ɔsti. l3. li° 6°. 7 d cle. exco.
mi. ap̄lice. Sʒ snīam canōis nō licet tali
ig̊rare. Et l3 excoīcatiōeʒ nō īcurrat q̄ui

ter tn̄ peccat p̄ eo q̄ peccatorē decipit 7
seip̄m. h̄ ibi. Quarta ē ī cle. i. de penis.
vbi dr̄. Si qs suadēte diabolo ī h̄ sacrile
gij gen⁹ p̄rupit q̄ quēuis pōtificē īiurio
se uel temere p̄cusserit aut cepit seu bā
niuerit. ul' h̄ mādauerit fieri. aut fcā ab
alijs rata hūerit. ul' soci⁹ ī his fuerit faci
ētis. aut ɔsiliū ī his dederit. aut fauorē.
seu sciēter defēsauerit eūdē ī ill' casib; de
p̄dcis ī qb; excoīcatiōeʒ p iā edictos ca
nones nō subiret. sit h⁹mōi nr̄e ɔstitu
tiōis auctoritate nō obstāte q̄cūq̄ʒ ɔsue
tudīe quā reputam⁹ approbāte sacro cō
cilio poti⁹ corruptelā anathatis mucro
ne p̄cussus. a q̄ neq̄at nisi p sūmū pōtifi
cē p̄terq̄ʒ ī articl'o mortis absolui. Quīta
ē ɔ̄ religiosos 7 cl'icos sclares q īducunt
aliq̊s ad vouēdū. iurandū. seu p̄mittē
dū. ut sepulturā eligāt apud eoꝝ eccl'ias
ul' ut iā electā vlti⁹ n̄ īmutēt. Nā excōi
catiōeʒ īcurrūt. a q̄ ab alio q̄ʒ a sede ap̄li
ca p̄terq̄ʒ ī mortis articl'o n̄ p̄nt absolui.
ut ī cle. cupiētes. ad fi. de p̄eis. de q̊ etiā
s̄. sepultr̄a z°. ī p̄n°. Sexta ē ī cle. q̄uis. de
sen. exco. de q̄ s̄. absol'o p̊. §. z°. v̊. 5⁹ de
his. Septīa ē ɔ̄ frēs mīores q tp̄e int'dcī
recipiūt ad dīna officia frēs uel sorores
de t'tio ordine btī Frācisci. etiā si sup h̄
hi uel isti p̊uilegijs qbuscūq̄ʒ mūiti exti
terīt. Nā īcurrūt excoīcatōeʒ. a q̄ p aliū
q̄ʒ p papā ul' satisfactiōe p̄missa p locoꝝ
ep̄os qui auctoritate ap̄lica in hac parte
ip̄o iure fungūt' nō p̄nt absolui. ut ī cle.
cum ex eo. de sen. exco. Et sic in corpore
iuris vident' esse. 17. vna in decretis. 5. in
decretalib;. 4. ī sexto. 7. 7. in cle. Sūt
7 alie ī ex̄uagantib;. Prīa est illa Boni
facij octaui q̄ īcipit. Detestāte. ɔ̄ excu
terātes. demēbrātes. seu decoquētes de
fūctoꝝ corpa p̄ ip̄is ɔseruandis seu de
portādis ad p̄tes alias. Nā excoīcatōeʒ
īcurrūt. a q̄ absolui n̄ p̄nt ab aliq̊ q̄ʒ a pa
pa p̄terq̄ʒ ī mortis articulo. Et corpus sic

380

tractatū eccl'iastica ꝑuat᷑ sepult'a ī odiuȝ
ꝯ agētiū. ut ibi. De q̄ etiā excoīcatōe dr̄
ī dıctcōꝛia. li° 3°. ti. 4. §. zz. ⁊ aliq̄d s̄. ab/
solutō ꝑ. §. z°. v. itē q̄cūq;. Secūda ē alia
sil'r Bōifacij octaui q̄ īcipit. Excoīcam⁹
ꝯ oēs c⁹cūq; ꝯditiōis existāt q aliq̄d pa
ctū fecerīt. uel aliq̄d puū ul' magnū ꝓmi
serīt. ꝓmissionē receperīt. aut ex pacto
seu ꝓmissiōe occulta ul' māifesta sub v̄b
gnālib⁹ ul' spēalib⁹ expssis ul' n̄ expssis
aliq̄d recepint de q̄cūq; re ac vtilitate ꝓ
aliq̄ iusticia seu gr̄a p sedē aplicā obti/
nēda. ⁊ ꝯ ꝓmittētes dātes ⁊ accipiētes
⁊ ꝯ sciētes aliquē de p̄dcīs nisi īfra tres
dies retulerint pape uel alt'i p quē papa
possit scire. ⁊ ꝯ vtentes lr̄is seu ḡtījs sic
obtēd. Oēs. n. excoīcatiōeȝ īcurrūt. a q̄
ab alio q̄ȝ a papa absolui n̄ pn̄t nisi ī mō
tis articulo. ⁊ q̄cq̄d ē receptū paupibus
eroget᷑. Nec gr̄a valȝ sic obtēta. ut nōt᷑ ī
dıtcōꝛia eo. ti. §. z3°. cū se. Tertia ē Ni
colai q̄rti. q̄ īcipit. Oliȝ cām. ꝯ deferētes
ꝓhibita ad ptes īfideliū. de q̄ sil' cū mul
tis alījs ad idē tēdētib⁹ s̄. saracen⁹. §. ꝑ
Quarta ē ꝯ religiosos c⁹cūq; oꝛdīs mē/
dicantiuȝ q absq; sedis aplice lnīa spāli
trāseūt ad quēcūq; oꝛdīeȝ mōachoꝝ uel
conōicoꝝ regl'ariū seu oꝛdinū n̄ mēdicā
tiū. oꝛdīe cartusiēsiuȝ dūtaxat excepto.
Nā ingressus nō valȝ. ⁊ tā īgrediētes q̄ȝ
recipiētes excoīcationeȝ īcurrūt. a q̄ ab
alio q̄ȝ a papa absolui n̄ pn̄t nisi ī moꝛtis
articl'o. ut ī exua. Martini q̄nti. q̄ incipit
Viā ābitiose. fcō āno ꝑ sui pōtificat⁹. 5°
loco sūt aliq̄ ꝯ symoniacos ꝯdite tam a
Martīo q̄nto q̄ȝ ab Eugenio q̄rto de q.
bus s̄. symōia 7°. §. fi. ī additiōe. Sexta
ē ꝯm aliq̄s ꝯ eūtes ad t'rā scāȝ etiā cā de
uotiōis seu ex voto sine lnīa sedis apl'i/
ce. ⁊ absolutio reseruat᷑ pape ul' sūmo pe
nitentiario q etiā pōt lnīaȝ ꝯcedē ⁊ ab/
sol'oneȝ ꝯmittere. ut pȝ ī ꝓuilegio sūmi
pn̄iarij. Septīa ē ꝯm eosdē ꝯ laicos reci

piētes ī curia romana l'ras apl'icas nisi p
man⁹ pape ul' bullatoꝝ uel alioꝝ q̄b⁹ ē
ꝯmissū. ⁊ absolutō reſuat᷑ pape. ut pȝ ī
foꝛmulario cācellarie seu registro. In ꝓ/
cessu q̄q; ānali curie ꝯtinēt᷑ ⁊ alie. Pꝛīa ē
ꝯ oēs h̄eticos ⁊ eoꝝ fautoꝛes receptato
res ac defensoꝛes. Secūda ē ꝯ oēs ⁊ sin/
gulos c⁹cūq; stat⁹ ḡd⁹ ꝑeminētie aut cō
ditōis existāt. q ꝑfidis h̄etici arma. eq̄s
ferrū. plūbū. lignamīa. sal. oleū. vinū.
victualia. ⁊ alie q̄cūq; ad vsū hoīuȝ pti/
nētia. aut q̄uis alia p̄sidia publice ul' oc/
culte submistrāt. ac p se ul' p subditos af
ferri faciūt ul' ꝑmittūt. cū q̄b⁹ ipi h̄etici
xp̄i fideles quōlibȝ īpugnare seu offēdē
pn̄t. Et ꝯ adherētes h̄eticoꝝ. ac ꝯsentiē
tes. ⁊ p̄stātes eisdē ī p̄missis q̄cūq; mō
⁊ q̄lit'cūq; auxiliū ꝯsiliū ul' fauoꝛē. Ter/
tia ē ꝯ falsarios bullaꝝ seu lr̄aꝝ apl'icaꝝ
⁊ supplicationū gr̄aꝝ seu iusticiā ꝯtinē/
tiū p sūmū pōtificē ul' vicecācellarium
seu gerētes vices aut officiū vicecācella
rij scē romane eccl'ie de mādato eiusdeȝ
sūmi pōtifici seu vicecācellarij. aut gerē
tes officiū p̄dcm̄ signātes supplicatiōes
easdē. Quarta ē ꝯ oēs illos q eq̄s. arma
ferrū. lignamīa. ⁊ alia ꝓhibita deferūt
saracenis q̄b⁹ xp̄ianos īpugnāt. Quīta
ē ꝯ īpediētes seu īuadētes victualia seu
alia ad vsū romane curie nccīa adducē/
tes. ul' ne ad curiā ipāȝ adducāt᷑ īpediē
tes. ⁊ q talia faciūt ul' defēdūt c⁹cūq; fu
erīt oꝛdīs ꝑeminētie ⁊ stat⁹. Sexta ē ꝯ
oēs illos ad apl'cā sedē veniētes ⁊ rece/
dētes ab eadē. necn̄ ⁊ illos q iurisdcōnē
oꝛdīariā ul' delegatā aliquā n̄ h̄ntes ī ea
dē curia remanētes ꝓp̄a auctoꝛitate ca/
piūt spoliāt ⁊ detinent. aut ex ꝓposito
v̄bare mutilare ul' īt'ficē p̄sumūt. ⁊ q fi
eri faciūt seu mādāt. Septīa ē ꝯtra oēs
illos qui ī terris suis noua pedagia im/
ponunt. Forte hoc intelligendum est
quādo fit sine iusta causa uel legitima

auctoritate ꝙ sedis aplice ĩpatorꝫ seu
regꝫ. ex̃ ꝺ v̂. sig. sup qbusdã. §. p̊. Octa
ua ē ꝯ oẽs illos q p se uł paliũ seu alias
q̃scunq; psonas ecclesiasticas uł sclares
ad romanã curiã sup eaꝝ cãis ⁊ nego-
cijs recurrẽtes. illaq; ĩ eadẽ curia ꝓse-
quẽtes. aut ꝓcuratores. negocioꝝ ge-
stores. aduocatos. uł pmotores ĩ poꝝũ
uł etiã auditores seu iudices sup ꝺcĩs
cãis seu negocijs deputatos occasione
cãꝝ seu negocioꝝ hꝯmõi. v̂berãt muti
lãt uł occidũt aut bõis spoliãt cꝯcũq;
statꝯ uł ꝯditiõis fuerĩt. Nona ē ꝯ oẽs
mutilantes vulnerãtes ⁊ inficiẽtes
seu capiẽtes ⁊ detinẽtes seu depdãtes
romipetas ⁊ pegrĩos ad vrbẽ cã deuo-
tiõis ⁊ pegrinatiõis accedentes ⁊ ĩ ea
morãtes ⁊ recedẽtes ab ipa. ⁊ ĩ his dã
tes ꝯsiliũ auxiliũ uł fauorẽ. Et subdit
ĩ ꝓcessu. Eorũq; bõa ꝯfiscamꝯ. Decĩa
ē ꝯ oẽs illos q p se uł p alium seu alios
dircẽ uel ĩdircẽ sub q̊cũq; titulo uł co
lore occupãt detinẽt uł hostilit discur
rũt seu ĩuadũt aut occupate uł detinẽ
uł discurrẽ p̃sumũt ĩ totũ uł ĩ ptẽ. aut
q occupabũt detinebũt ⁊ hostilit dis-
currẽt seu ĩuadẽt almam vrbẽ regna
Scicilie. ⁊ Trinatie ĩsulas. Sardinie.
Corsice. t'rã citra faꝝ. p̃rimoniũ bti Pe
tri ĩ Tuscia. ducatum spoletanũ. Mar-
chie ancõitane. masse trebarie. Romã
diole. Cãpanie atq; Maritime ꝓuĩcias
⁊ t'ras spał ꝯmissiõis. ciuitatesq; ecclie
Bononiẽsez. Ferrariẽsez. beneuẽtanã
pusinã. auinionen̄. ciuitatẽ castelle.
Tudertinã ⁊ alias ciuitates ⁊ t'ras. ⁊
alia loca uł iura ad romanã ecctiaz spe
ctantia ⁊ ptinẽtia. ⁊ adherẽtes ⁊ fau-
tores ⁊ defẽsores eoꝝ. seu ĩ his dantes
eisdẽ ꝯsiliũ auxiliũ uł fauorẽ. n̄ obstã
tibꝫ qbuscunq; ꝓuilegijs cuicũq; sub
q̃cũq; forma v̂boꝝ ꝯcessis ꝙ excoĩcari
n̄ possit. seu ꝙ de ipo excoĩcatio n̄ itel-
ligat. nec n̄ ꝯsuetudibꝫ ⁊ obseruãtijs
scriptꝭ ⁊ nõ scriptꝭ. ac alijs ꝯrijs q bus-
cũq;. Oẽs p̃dci casꝯ ꝯtinẽt ĩ ꝓcessu Eu
genij q̃rti fcõ ãno 7° sui põtificatꝯ. q ĩ
cipit. Excoĩcamꝯ. Et ibi subdit. De q-
bus qdẽ sentẽtijs nullꝯ p aliũ q̃ p ro-
manũ põtificẽ. nisi dũtaxat ĩ morꝭ ar-
ticło ꝯstitutꝯ possit absolui. nec etꝭ tũc
nisi ꝺ stãdo ecclie scẽ mãdatꝭ satisfacti
one uł sufficiẽti cautiõe p̃statis. Illos
aũt cꝯcũq; fuerĩt p̃eminẽtie. dignitatꝭ
ordĩs. ꝯditiõis. aut statꝯ. etiã si põtifi
cali uł alia q̃uis dignitate p̃ditos. q ꝯ
tenorem pñtiũ talibꝫ uł eoꝝ alicui seu
aliqbꝫ absolõnis bñficiuz ĩpedẽ de fcõ
p̃sũpserĩt. excoĩcatiõis ⁊ anathꝭ snĩa
ĩnodamꝯ. eisq; p̃dicatiõis. lectiõis. ad
mĩstratiõis sacroꝝ. ⁊ audiẽdi ꝯfessio-
nes officia intdicimꝯ. H ibi. Vndecĩa ē
q̃ nõt ꝭm Hosti. ĩ sũ. lib° 3°. ti. 33. q. 34.
circa mediũ. vbi dr̃. Hodie p̃ceptũ est
ꝙ ĩ lr̃is dñi pape nec ĩ mag nec ĩ puo
audeat qs manũ apponẽ etiã lr̃az vni-
cã uel pũctũ vnicũ corrigẽdo. exceptꝭ
officialibꝫ qbꝫ h ꝯmissũ ē. Alioqn ma
nũ apponẽs ex canõe lato ĩcuria ipo fa
cto snĩaz excoĩcatiõis ĩcurrit. q nõ põt
p aliquẽ citra sedẽ aplicã relaxãi. Duo
decĩa ē ꝯ pirratas q silr n̄ pñt absolui
nisi p papã ꝭm aliq̊s. Vñ ⁊ ĩ. c. excõi-
catiõi. ex̃ ꝺ rap. nõt. d. An. de bu. ꝭm
Jo. an. ꝙ pirrate selꝭ ĩ ãno excoĩcãt ex
ore pape. Decĩatertia ꝭm aliq̊s ē ꝯ oẽs
scismaticos q silr sũt excoĩcati p ꝓces-
sũ curie. ⁊ absoło reꝭuat pape. Alie sũt
ex p̃uilegijs. vñ sic a fidedignis pcepi
ĩgrediẽtes mõasteria mõialiũ ordĩs p̃
dicatoꝝ p̃tq̃ ĩ cãibꝫ necitatꝭ ĩ eoꝝ ꝯsti
tutõibꝫ declaratꝭ. ut p medẽdo uł ad-
mĩstrãdo sacra ĩfirmis. seu ꝓ reparan
dis edificijs. sine lnĩa pape uł mgr̃i or
dinis p̃dicatoꝝ. excoĩcatõez ĩcurrũt. a
q̃ absolui n̄ pñt nisi p papã uel p dcm̃

381

mḡrꝫ.uł p illū cui ↄmissū fuerit ab ali-
q̊ eoꝝ ut pꝫ ī bulla ordīs p̄dicatoꝝ.Itē
īgrediētes mōasteria scē Clare.nisi in
casibꝫ ī eaꝝ ↄstitutiōibꝫ ↄcessis.sine li
cētia pape uł ei⁹ cui a papa fuerit ↄmis
sū .excoīcatōeꝫ īcurrūt.ut pꝫ ex bulla
Gregorij noni.q̄ īcipit.⁊ si oīuꝫ.Et ho
die ei⁹ absolō pape refuat̄.ut pꝫ ex bul
la Eugenij q̄rti cui⁹ copiā ego vidi.sūt
⁊ alie excoīcatiōes iurł.i.q̄ ipo iure ir-
rogāt̄.q̄ꝝ absolutio pape ñ refuat̄.⁊ a
qbꝫ epi pn̄t absoluē.de qbꝫ s̄.excoīca-
tio p̊.§.2°.et 3°.Et sūt aliq̄ īqbusdam
extuagātibꝫ.q̄ꝝ p̊ma ē Bn̄dicti vndeci
mi.q̄ īcipit.Quia nō nulli.ꝺ q̄ s̄.papa
§.fi.Secūda ē ī extua.Joh.22.q̄ īcipit
Scā romana.ↄ̄ īueniētes nouū ordīeꝫ
seu religiōeꝫ.seu hītuꝫ noue religiōis
assumētes sine spāli lnīa sedis aplice.
⁊ ↄ̄ epos ⁊ q̊scūqꝫ p̄latos eis ī hoc fauē
tes.ut pꝫ ibi.Tertia ē ↄ̄ absoluētes si-
ne auctoritate ab aliq̄ excoīcatiōe lata
ex ꝓcessu curie.etiā si fuerit pōtifices.
ut s̄.§.2°.vsu.oēs p̄dci.Młte etiā alie
excoīcatiōes ponūt̄ ī directoria late ī
ↄcilio Byturicēsi.p̄sertī ī li° 3°.ti.2.§.
22ꝫ.cū mulł se.Dcē aūt excoīcatiōes
p̄fati ↄcilij ñ obtinēt nisi ī regno Frā-
cie.ut nōt̄ ibidē eo.ti.§.224°.Jō ipas
h ponē ñ curo.Itē ꝺ caībꝫ epalibꝫ s̄.cō
fessor p̊.ī p̄ncipio.cū additiōibꝫ.

Usus clauium

2°.q̄ ad absolutionis formā ⁊
spālē ⁊ cōeꝫ.q̊ ad spāleꝫ.i.sup excoīca
tiōe maiori sciēdū ꝙ qnqꝫ reqrūt̄.Pri
mū ē ꝙ absoluēs ptāteꝫ absoluēdi ha-
beat ordinariā siue delegatā.alr̄ abso-
lutio nulla ē.ex̄ de pe.⁊ re.oīs.īmo se-
pe ipe absoluēs remanet ligat⁹ cū sin-
gularit̄ absoluto.ut ī cle.religiosi.de
puileg̃.⁊ lati⁹.ī.patebit.Secūdū ēut
si qs excoīcat⁹ ē ꝓ notoria offensa ī ꝓ-
ximū nō absoluat̄ nisi p⁹ satisfecerit si
pōt.ex̄ ꝺ vbo.sigł.ex pte.p̊.⁊ nōt̄ ī sū.
li° 3°.ti.33.q.103.ubi etiā dr̄ ꝙ si offensa
notoria sit ↄ̄ deū tm̄ ↄmissa.absolui po
test ⁊ dꝫ excoīcat⁹ etiā anq̄ꝫ satisfactio
pnīe adīpleta fuerit.alioqn plerūqꝫ ni
mis diu staret excoīcat⁹.Sec⁹ ī offensa
ↄ̄ hoīeꝫ.Et h̄ p̄sertī obtīet qn̄ ī aliq̊ iu
re exp̊mit̄ ꝙ qs ñ absoluat̄ nisi satisfa
ctiōe p̄missa.ut ex sup̄dcīs patē pōt-
mulł casibꝫ.⁊ ī dcā.q.103.subdit̄.Pa
pa tn̄ p̄dcā ī absolutiōe nō seruat.qa
īcēdiarios ⁊ alios excoīcatos remittit
absolutos nlła p̄missa satisfactiōe.mā
dat tn̄ ꝙ nisi satisfecerit ī eādē retru-
dātur snīaꝫ.⁊ iō facit hoc papa ꝓpt di
stātiā.⁊ qa piculū ē ī mora.Dr̄ aūt ī-
iuria notoria siue māifesta qꝺ idē ē q̊
ad hoc.ut ī dcō.c.ex pte.ꝺ vbo sigł.qn̄
offensa nō fuerit p ↄfessiōeꝫ uł legitiāꝫ
ꝓbatiōeꝫ seu rei euidētiā q̄ nlła possit
tgiuersatiōe celari.ex̄ ꝺ vbo.sigł.cū olī
Q2 si excoīcat⁹ ñ pōt satisface ī totū uł
ī ptē dꝫ absolui.recepta ab eo p̊us ido
nea cautiōe.ꝙ si ad p̊guiorē fortunā
deuenerit satisfaciat.ex̄ ꝺ solu.Odoar
dus.ubi dic glo.ꝙ cautio idonea dr̄ p
pig̊ra uł fideiussores.qꝺ si ñ pōt fieri
dꝫ p̄stare quā pōt.s.iuratoriā.Et ideꝫ
etiā īportat cū dr̄ sufficiēs cautio.ut ī
dcō.c.ex pte.⁊ ibi glo.Et ī dcō.c.pꝫ ꝙ
sili cautiōe p̄stita absolui dꝫ excoīcat⁹
qn̄ ē offensa dubia.uł qn̄ qs excoīcat⁹
ē ꝓ ↄtumacia.Et lꝫ qs sine rcā satisfa
ctiōe uł cautiōe absolui ñ debeat.si tn̄
fuerit absolut⁹ absolutō tenꝫ.s peccat
eū absoluēs sine iusta cāᵐ m glo.Ray.
⁊ ī sū.li° 3°.ti.33.q.iiz.⁊ s̄.absolutō 4°.
qꝺ pōt ītelligi veꝝ nisi ī aliq̊ iur̄ pticu
lari aliud sit exp̄ssū.sicut pꝫ ī excoīcatł
ex ꝓcessu curie.ꝺ q̊ s̄.c.ꝓxio.§.6°.silr̄
etiā ī aliq̊ cāu impotēs satisface nō dꝫ
nec pōt absolui an̄ satisfactionē pterq̄ꝫ

ĩ mortis articulo. ut in cle. volẽtes. de
hered. nec valet remissio. Tertiũ est ꝙ
excoĩcatus dꝫ iurare stare mãdatis il-
lius q vult ⁊ põt eũ absoluere. ut ex̃ d
sen. exco. ex tenore. Et sic iurabit sta-
re mãdatis sacrm pstãtis. Et idẽ ĩpor
tat si iuret stare mãdatis eccl̃ie siue iu
dicis siue ꝙ parebit iuri. qd nõtur in
sũ. ĩ dcã. q. io3. ubi subiũgit. Recta tñ
forma iuramẽti ĩpius absoluẽdi ẽ. ut
dĩc Laur. ꝙ stabit mãdat eccl̃ie. Idez
dĩc glo. Ray. Sꝫ Goff. mag approbat
ꝙ iuret stare mãdatis plati uel iudic
qd idẽ dĩc esse qd eccl̃ie. h. ille. Ex quo
oĩa pdicta idẽ ĩportãt clari⁹ ⁊ tuti⁹ vr̃
ꝙ absoluẽd⁹ iuret stare mãdatis illi⁹
q ipm pro tũc ẽ absolutur⁹. q dicet ex
coĩcato. Iura ꝙ pareb mãdatis meis.
dcõ. c. ex tenore. ubi h clare mõstrat.
Et vr̃ iurãdũ sup sancta euãgelia dei
ſm Inno. ĩ. c. ⁊ si xp̃s. de. iur. iuran.
ubi dĩc ꝙ nulla ul' modica dr̃ia sit siue
iuret quis super scã dei euangelia siue
sup reliqas siue tm̃ dicat pmitto ĩ fi-
de mea. Tñ ĩ his q ĩ iure pcipiũtur. ut
ẽ iuramentũ testis ⁊ calũnie sp iuran-
dũ ẽ sup scã euangelia s. de iura. calũ.
c. vlt. ⁊. xi. q. i. testimoniũ. Et id dĩc
de oĩb aliis iuramẽtis q a iure uel a iu
dice uel a ptibus ex nccitate deferunt
uel si ptes pmiserint iurare nulla for-
ma disticta. h. ille. Et vr̃ ꝙ debeat iura
re tactis euãgeliis. nisi ab epo q iurat
tm̃ ppositis ⁊ nõ tactis euãgeliis. dcõ
c. fi. de iura. calũ. Et lꝫ Hosti. dixerit
iuramentũ eẽ de suba ĩ tm̃ ꝙ sine illo
nõ tenẽt absolutio. tñ glo. ĩ. c. cũ desi-
deres. ex̃ de sen. exco. dĩc ꝙ absolutio
tenet. lꝫ ñ debeat excoĩcat⁹ sine iramẽ-
to absolui. Et h tenẽt coĩter doc. ut pꝫ
ex ibi nõtis p dñm Anto. de bu. ⁊ nõt
ĩ dcã. q. io3. ĩ sũ. ⁊ s. absolutõ 5. Immo

etiã iuramentũ non dꝫ dari illi q psu-
mitur nõ seruare. ut colligit ex rõne.
c. ex tenore. ⁊ ex ibi nõtis p glo. ex̃ de
sen. ex co. Et h etiã tenet Ray. ut etiã
nõtur in sũ. li° 3°. ti. 33. q. ii5. Vñ nec se-
mel piuris neqꝫ pueris añ pubertatis
annos pstandũ est. 22. q. 5. puuli. ⁊
c. honestũ. De maioribꝫ aũt pueris re
linquẽdũ ẽ arbitrio iudic vtrũ sint ta
les q iurare debeãt uel nõ. ut ⁊ nõt in
sũ. eo. ti. q. io4. Quartũ ẽ debit⁹ mod⁹
Vñ de sen. exco. a nobis 2°. dr̃. Abso-
lutiõis forma seruetur. ⁊ fiat cũ pnĩali
ps. ⁊ tã orõne dñica q alia ɔsueta. Et
ĩtelligitur de ps. miserere. uel cũ alio
pnĩali ſm glo. Ray. ut ⁊ nõtur in dcã
q. io3. ubi etiã dr̃ ſm Hosti. ⁊ Ray. ꝙ
honestũ ⁊ ɔsuetũ ac tutũ ẽ ꝙ fiat hoc
mõ. Et expoliabitur excoĩcat⁹ vestibꝫ
⁊ ponat se añ ianuas eccl̃ie pstratũ ul'
flexis genibꝫ corã illo q eũ absoluẽ dꝫ
q absoluẽs tenebit virgas ul' corrigias
ĩ mãibꝫ. ⁊ dicẽdo ps. miserere mei de⁹
vberabit eũ pcutiẽdo sel' in qlibet ver
su uel magis uel minus uel leuius ⁊
acri⁹ ſm quãtitatẽ ɔtumacie. Et p⁹ ps
dicat. glia pri ⁊c. kiriel. xpel. kiriel. pr̃
nr̃. Et ne nos. Saluũ fac seruũ tuũ ul'
ancillã tuã uel seruos tuos ul' ancillas
tuas si plures sũt. Nihil pficiat ĩimic⁹
ĩ eo ul' ea ul' eis. Esto eis ul' ei dñe tur.
for. a facie ĩimici. Dñe exa. ⁊ cla. Dñs
vob. ⁊ cũ. Orem⁹. Deus cui pprium ẽ
misereri sp ⁊ parcere suscipe depcatio
nẽ nr̃am. ⁊ hũc famulũ tuũ quẽ excõi
cationis cathena cõstrĩgit. miseratio
tue pietat absoluat. p xp̃m dñm nr̃m.
Dicat p⁹ ea. Auctoritate dei oĩpotẽt ac
beatorum Petri ⁊ Pauli. ⁊ ecclesie sã
cte sue ⁊ nostra absoluimus te a tali
sententia ⁊ restituimus communioni
⁊ pticipatiõi ecclesie ⁊ oĩuꝫ fideliũ ⁊

382

eccl'iasticis sacr̄is. Idē dr̄ in directoria
li° 3°.ti.5.§.27°.nisi ꝙ ibi ponit̄ ꝙ pōt
dici dcā orō. de⁹ cui ꝓpriū ē. uel orō.
prā q̃s. de q̄.i. Itē pōt quis sil' ⁊ sel' ab
solui a plibꝯ excoīcatiōibꝯ ſm Ray. ut
nōtur ĩ sū. lib° 3°.ti.33.q.120. ubi dicit
ꝙ absoluēs si h3 ptāte3 dicē pōt. Absol
uo te ab oībꝯ excoīcatiōibꝯ his q̃s ↄfes
sus es. ⁊ ab his q̃s nō hēs ĩ memoria si
q̄ forte sūt. Et glo. Ray. sup v̂bo ĩ me-
moria. dīc ꝙ q ĩpetrat absolutione3 a
papa uel a legato. caute facit si se facit
absolui ab oībꝯ excoīcatiōibꝯ ⁊ peccatꝭ
de qbus nō recolit. qa tūc si postea re-
colit de aliq̄bꝯ nō tenet̄ itez absolutō-
nē ĩpetrare. l3 de pctō teneat̄ si sit mor
tale cōfiteri. Itē ut nōtur ĩ dcā. q. 103.
ĩ forma absolutōis illius q solēnit̄ ana
thematiçat⁹ ē ab ep̄o p̄dicta mlt̄o for-
tius sūt obseruāda ⁊ plura alia. ut p3.
xi. q. 3. cū aliq̄s. ubi dr̄ ꝙ si excoīcat⁹
uel anathematiçatus pnīa duct⁹ veniam
postulet ⁊ emendatiōe3 ꝓmittat. ep̄s
q eū excoīcauit an̄ ianuas eccl'ie veni-
re debet. ⁊. 12. p̄sbyteri cū eo q eū hic
inde circūstare debēt. Et si ille terre ꝓ-
stratus veniā postulet ⁊ de futurꝭ cau
telā spōdet. tūc ep̄s apprehēsa dextra in
eccl'ia3 illū ĩtroducat ⁊ coīonē ei xp̄ia-
nā reddat. et. 7. p̊s pnīales decātet cū
istꝭ p̄cibꝯ. kiriel'. pr̄ nr̄. saluū fac ꝛc. orō
P̄rā q̄sumus dn̄e huic famulo tuo di-
gne penitētie fructū. ut eccl'ie tue scē a
cui⁹ ĩtegritate deuiauerat peccādo ad-
missoꝝ suoꝝ veniā ↄsequēdo reddat̄
ĩnoxius. p dn̄m nr̄m Ih̄m xp̄m filiu3
tuū. Et ſm Hosti. ĩ dcā. q. 103. ē scien-
dū ꝙ ĩ p̄cibꝯ seu orōnibꝯ p̄missis quas
facit sacerdos anq̄3 excoīcatū absoluat
nō ĩtelligit̄ pticipare ei in orōne ↄtra
iura etiā si ip̄e excoīcatus r̄ndeat. qa
nō fiūt h̄ in fauorē carnalē uel tpalem
excoīcati. ſ; potius ꝓpt̄ salutē aīe ut re
concilietur eccl'ie. Un̄ talis sacerdos in
h̊ nō peccat. ex̄ eo. cū volūtate. et. 23.
q. 4. q peccat. P̄redcā aūt solēnitas n̄
reqritur ĩ absolutiōe a mīori excoīca-
tione. ex̄ eo. nup. In maiori aūt l3 sine
cā omitti non debeat. tn̄ ⁊ si omittat̄
absolutō valet. Un̄ glo. ĩ dcō. c. cū ali
q̄s. dīc ꝙ cū q̄s possit simplici v̂bo ex-
coīcari. ex̄ d'eo. q re. or. fut. c. p̊. sic ⁊ sim
plici v̂bo pōt absolui. ex̄ d re. iurꝭ. oīs
res. Et ad h̊ etiā facit qđ dr̄ ĩ sū. li° 3°.ti.
33. q. 112. ſm glo. Ray. videl3 ꝙ si q̄s ab
soluat etiā ĩpenitentē ⁊ ig̊rantē ⁊ ab-
sentē l3 nō debuerit facē tn̄ absolutio
valet. Et in dcā. q. 103. dr̄ etiā ſm Ho-
sti. ꝙ nō oīa sup̄dcā sūt de subā. ĩmo
debn̄ eē ⁊ ad instructiōe3 simpliciū sa
cerdotū h̊ scripta sūt. ubi etiā dr̄ ſm
glo. Ray. ꝙ si mādat papa uel legat⁹
aliquē absolui in forma eccl'ie etiā illa
omissa tenet absolutio. Nec. n. sic mā-
dat̄ absolutio sub ↄditiōe ut sic demū
hēat ptātem absoluendi si seruauerit
formā. ſ; duo mandantur. s. ꝙ absol-
uat. ⁊ ꝙ formā eccl'ie seruet. Et q̄3uis
iuramētū omittat siue sciēt̄ siue igno-
ranter tenet absol'o dummodo dicat.
Absoluo te ab ista excoīcatiōe uel eq-
pollentia v̂ba sine q̄bꝯ nō dat̄ absolu-
tio nisi a papa qui salutando pōt excō
municatū absoluē. sicut ⁊ p̊nceps sola
volūtate pōt manumittere. C. d ma-
numis. cū apud. h̊ille. Lic3 papa poss3
p̄dicto mō absoluē. tn̄ nō p̄sumit̄ sic
uel sil't absoluere nisi clare aliqd ostē
datur. ut in cle. si. de sen. exco. Itē qđ
dicit glo. Ray. de omissione iuramēti
idē etiā ĩtelligitur de omissione alioꝝ
ut clarius p3 in sū. eo. ti. q. 112. d q̊ s̄.
dcm̄ ē. Omissio igitur dcē solēnitatꝭ
regularit̄ nō vitiat absolutionē. l3 nō

debeat omitti sine cā. Ex cā aūt sic. pu
ta si qs eēt excoīcat⁹ secrete. Nā p di-
ctā solennitatē nō dz pctm̄ secretū de-
duci ī publicū ꝯ id qd̄ p̄cipitur ī. c. oīs
ex̄ de pe. ꝛ re. Itē qn̄ platus viderit di-
ctā solēnitatē nō seruare expedire ad
ꝑximi salutē. Vn̄ ꝭm Tho. ꝛ Al. ꝛ in
sū. eo. ti. q. iij. etiā inuitus ab excoīca-
tione pōt absolui. ꝛ qn̄qꝫ manēte ꝯtu-
macia pōt aliqs discrete excoīcationē
iuste latā remittē si viderit saluti eius
expedire ī cuius medicinā excoīcatio
lata ē. Itē iusta cā pōt eē īfirmitas. tū
qa multa ex p̄dictis seruari nō possent
tū etiā qa saluti īfirmi posset qn̄qꝫ ma
gis expedire dcām solēnitatē nō serua
ri. tunc. n. nō deberet seruari nisi ī ali-
quo casu ꝑticulari ius aliud exp̄mat.
sicut pꝫ in ꝓcessu curie. de quo s̄. Quī-
tū est ꝙ absoluto fiāt mādata iusta ꝛ
rōnabilia. alr̄ posset appellare. ar. ex̄ de
pac. c. fi. ꝛ de app. ut debitus. ꝛ nōtur ī
ccā. q. 103. Precipue aūt īiungendū ē
excoīcato a canone ut de cetero nō fa-
ciat illud ꝓpt̄ qd̄ fuit excoīcatiōe liga-
tus. i. ꝯ illū canonē nisi in cāibꝫ a iure
ꝯcessis. ex̄ eo. ex tenore. Et si qs fuit
ꝓpt̄ spāle īpedimentū absolutus īiun
getur ei ꝙ illo cessante sine negligētia
se repn̄tet ei a q̊ fuerit absoluēd⁹ man
datū eius sup his ꝓ qbꝫ excoīcat⁹ fue-
rit hūilit̄ recepturus ꝛ satisfactur⁹ ꝓ-
ut iusticia suadebit. ex̄ ꝺ sen. exco. eos
li° 6°. ꝛ nōtur ī sū. li° 3°. ti. 33. q. 15. Itē
defūctus in excoīcatiōe si ī eo apparue
rīt signa pn̄ie poterit etiā post mortē
absolui ab eo uel de eius auctoritate a
q̊ fuerat in vita absoluend⁹. ex̄ eo. c. a
nob. 2°. Et si de facto fuerit ī cimiterio
sepult⁹ nō exhumabitur. ꝟ si alibi sit
sepultus exhūabit ꝛ p⁹ea absoluet̄. ut
dic glo. ī dcō. c. a nob. ꝛ demū ī cimi-
terio sepeliet̄. Poterūt etiā ossa ꝛ cor-
p⁹ si sūt sup terrā. uł sepulchꝝ si sint ī
sepulchro v̊berari. sicut fit circa viuos
ꝛ absoluet̄ cum orōnibꝫ sicut viuens.
dcō. c. a nob. ad fi. ꝛ nōtur ī sū. eo. ti.
q. 121. Quo v̊o ad formā absolutionis
cōem videlꝫ q̄lit̄ sacerdos dꝫ absoluē
cōit̄ sibi ꝯfitētes. aduertendū ꝭm Al.
ꝛ ī sū. li° 3°. ti. 33. q. 89. ꝙ dꝫ dici sub mō
īdicatiuo ꝓpt̄ sacr̄i certitudinē. Pre-
cedēs aūt dep̄catio ē de bn̄ eē ꝛ nō de
esse sacramēti. Vn̄ cōiter dr̄ sic. dn̄s te
absoluat. ꝛ ego te absoluo a pctīs tuis
ī no. pa. ꝛ. fi. ꝛ spi. san. Amē Tho. etiā
ꝯcordat. Dicit enī ꝙ de subā forme ē.
Ego te absoluo. ꝟ p̄mittitur orō. Mi-
sereatur tui omp̄s de⁹ ꝛc. ne effectus
sacr̄i īpediatur ex ꝑte penitēd. Itē qa
sacerdos nō ꝓpa auctoritate absoluit
ꝟ q̄si mīster. ꝯuenient̄ aliqd appōit qd̄
ꝑtinet ad p̄mā auctoritatē. s. dei. ut di
catur. Ego te absoluo ī noīe pa. ꝛ fi. ꝛ
spi. scī. Amē. uel ꝑ v̊tutē passiōis xp̄i.
uel auctoritate dei. Quia tn̄ h̊ nō ē de-
termīatū ex v̊bis xp̄i sicut ī baptismo
talis appositio relinqtur arbitrio sacer
dotis. Itē ꝭm Tho. ꝛ ī sū. eo. ti. q. 90.
īpositio manuū sacerdotꝫ nō reqritur
ī sacr̄o pn̄ie. qa nō ordinat̄ ad ꝯsequē
dā aliquā grē excellentiā ꝟ magꝭ ad re
missionē pctōꝝ. Vn̄ magꝭ ī h̊ sacr̄o cō
petēt cruc signatō ī signū ꝙ ꝑ signū
cruc xp̄i remittūt̄ pctā. ꝛ tn̄ n̄ ē ꝺ ne-
cessitate sacr̄i. h̊ ille. Itē ꝭm Tho. ī q̄dā
qōne ꝺ q̄libꝫ. ꝛ ī sū. li° 3°. ti. 34. q. 110. lau
dabilit̄ ī ꝯfessiōe a sacerdote adijcit̄.
Quicqd boni feceris sit tibi ī remissiōē
pctōꝝ. qa op⁹ qd̄ fit ex īiūctiōe sacer-
dotis duplicit̄ valet penitēti. videlꝫ ex
vi opis. ꝛ clauiū. ꝛ magis valet ad ex
piandū pctā q̄ꝫ si ex ꝓpo motu id op⁹
homo faceret. Et eadem rōne Ray. ꝛ

383

Hosti. dicunt ut ponitur. eo. ti. q. 108. quod caute et discrete sacerdos post iniunctam penitentiam dicit penitenti quod omnia bona que fecerit et omnia mala que sustinuerit. ei proficiant ad salutem et pro penitentia hec omnia iniungat. Omnia ergo predicta sunt de bene esse. et de substantia est. Ego te absoluo. non forma uel ordo verborum. cum nulla scripta uel de certo sit statuta secundum verborum effectus. ut ex predictis colligi potest. Item ad hec verba absoluo te debet addi illud super quo absolutio determinatur. videlicet ab hac excommunicatione maiori uel minori. ab vna. uel a pluribus secundum potestatem absoluentis. et secundum quod ei secundum deum visum fuerit expedire. Sed tutius est in communi absolutione non exprimere nisi de minori. Nam incauta absolutio a maiori excommunicatione potest aliquid periculosum inducere. ut in cle. religiosi. de priuilegiis. Post absolutionem ab excommunicatione potest absoluens si potestatem habeat et ei videbitur expedire dicere. Et dispenso tecum super hac uel super his irregularitatibus etc. et dicere. Item absoluo te ab hoc peccato uel his peccatis. seu ab omnibus peccatis tuis. secundum limites sue potestatis et secundum quod necessitas requisierit. Forma igitur absolutionis communis potest esse ita scripta uel equipollens. Misereatur tui omnipotens deus. et dimissis omnibus peccatis tuis perducat te ad vitam eternam. amen. Indulgentiam et absolutionem omnium peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens et misericors dominus. amen. Dominus noster Jhesus christus per suam piissimam misericordiam et sanctissimam passionem te absoluat. et ego auctoritate ipsius qua fungor in quantum possum et debeo absoluo te ab omni vinculo excommunicationis minoris si teneris. et restituo te sacramentis ecclesie si indiges. Iterum absoluo te ab omnibus peccatis tuis confessis et oblitis. mortalibus et venialibus. et circumstantiis eorum quomodocumque et qualitercumque offendisti deum creatorem tuum. animam tuam. et proximum tuum. Omnia bona que fecisti et facies et aduersa que sustinuisti et sustinebis sint tibi in penitentiam et remissionem peccatorum tuorum et in augmentum gratie diuine. In nomine patris et filii et spiritus sancti. Amen.

¶ Uxor. Utrum vir possit irritare vota vxoris. habes supra. votum 3. §. primo. per totum. Utrum vxor possit facere elemosynam sine licentia viri supra. elemosyna 2. §. 3.

Utrum vxor in secundo matrimonio possit de rebus communibus prouidere filiis ex primo matrimonio. Hostiensis secundum Io. Si filii predicti non habent aliquam actionem contra matrem. non potest illa contra prohibitionem mariti aliquid eis dare. Sed si habent actionem contra matrem. ut quia obligata est eos alere cum sint impuberes. uel quia ambo coniuges possident bona illorum. uel ex alia iusta causa. maritus quidem tenetur eos alere. quia mater cum suis oneribus ad maritum transiuit secundum aliquorum consuetudinem. Sed tamen quia maritus habet administrationem. vxor contra illius prohibitionem non debet eos alere nisi in extrema necessitate. Potest tamen procurare quod maritus ad hoc per iudicem compellatur. A. Idem dicit in summa. li. 2. ti. 8. q. 29. ubi et additur secundum eundem Io. Si autem filii nullam habent actionem contra matrem. non tenetur maritus. nec illa debet contra prohibitionem eius aliquid eis dare. Formare tamen potest in dubio sibi largam conscientiam. hec ibi. Et hoc de rebus communibus ubi est consuetudo quod maritus habeat illorum administrationem et non vxor. ubi vero non est talis consuetudo. posset vxor sicut et maritus. cum in re communi quilibet habeat ius equale. ff. pro socio. per to. De rebus vero mariti clarum est quod non potest dare contra eius voluntatem nisi in necessitate extrema. aliter committeret furtum. ut supra. furtum. in principio. B

¶ Quid si vxor habens virum prodigum celat

aliqd de reb9 coīb9 cū viro? R͂ᵒ fm xv.
Si bona fide h̄ faciat ut sibi ⁊ viro lo-
co ⁊ tpe ꝓuideat q eas male ɔsumeret
nō peccat nec tenet̄ obedire viro si ꝓhi
beat. aut sibi tradi petat. cū in tradēn
do iuuaret eū ad peccatū. A. Jd ī sū.
eo. ti. q. 30. B

Utꝝ vxor teneat̄ seq virū q̊cūq; iue
rit. R͂ᵒ fm xv. Uir tūc tenet̄ vxorē seq
qn̄ ex nccīa causa abest. s vxor tenet̄
seq virū ex q̄cūq; cā recedat. s. domici
liū trāsferēs. nisi vellet eā trahē ad pec
catū. ex̄ de diuor. q̄ sūt. Sec9 tn̄ si esset
vagabūdus. 34. q. z. si qs nccītate. Jd
Ber. ⁊ Hosti. Et addit Hosti. ꝙ in vo
to vltramarino vxor pōt seq viꝝ uł re
manere si voluerit. sicut etiā in omni
itinē volūtarī cū ꝓposito reuertēdi. Sꝫ
ubi trāsfert domiciliū p̄cise tenet̄ eum
seq. 13. q. z. vnaq̄q;. Et facit ad h̄ s̄. vo
tū 3ᵒ. §. plt. ⁊ se. A. Jd ī sū. liᵒ zᵒ. ti. z.
q. 51. Et addit̄ fm Hosti. ꝙ si aliq̄ mu
lier h̄ pacto uel ɔditiōe uel mō det̄ ali-
cui ī vxorē ꝙ sp insił debeāt morari ⁊
ī certo loco forte ī domo amicoꝝ ipius
mlieris. pactū seruādū ē. In traditiōe
enī rei sue pōt qlibet qd̄ vult pactum
apponē. nec ē ɔ̄ legē īmo poti9 fm legē
qa sił morari debēt. 14. q. z. si qs nccita
te. Et sic dico pactū seruandū. nisi ali-
q̄ nccītas supueniat q̄ īpediēte nō pos
set marit9 cōmode remanē. puta ꝓpt
inimicicias capitales. īfirmitatē aeris
uł aliud sile qd̄ arbitrio iudicis ɔmitto
tūc. n. vxor seqt̄ viꝝ ne adulteriū cō-
mittat̄. qa tūc pactū ɔ̄ legē īcipet esse
ar. 13. q. z. vnaq̄q;. Itē aduertendū ꝙ
glo. ī dcō. c. vnaq̄q;. dic ꝙ vxor nō te
net̄ seq viꝝ vagabūdū nisi sciēs eū ta
lē eē cū cū eo ɔ̄xerit. qa tūc tenet̄. Qd̄
ītelligēdū ē qn̄ vagat̄ ex aliq̄ honesta
cā. ⁊ nō ał. ut sentit glo. ī dcō. c. si quis
nccītate. qa cū vagās peccaret nō esset
ei ī pctō ɔsentiendū. zz. q. z. faciat.
Et bn̄ facit. ff. d̄ opi. li. l. qd̄ nisi. vbi pꝫ
ꝙ libt9 nō tenet̄ seq patronū vagabū-
dū ad p̄stādū ei opas. B. Utrū liceat
viro occidere adulterā. habet̄ s̄. īpedi
mentū 8ᵒ. §. p̊. ⁊ fi. ⁊ s̄. lex. §. 6ᵒ. v̊. 4ᵒ.

Utꝝ magis peccet occidens vxorē q̄ꝫ
matrē. R͂ᵒ fm Pe. ī 4ᵒ. Simplicit̄ mai9
peccatū ē occidē mr̄eꝫ q̄ꝫ vxorē. qa ma
gis repugnat natē. s tn̄ q̊ ad aliqd ma-
ior pena īponit̄ occidenti vxorē. eo ꝙ
maior ē ꝓnitas ad ei9 occisionē. Jd nō-
tur. 33. q. z. admonere. A. ī glo. sup
v̊bo. existimes. Et idē nōt̄ ī sū. libᵒ 4ᵒ.
ti. 9. q. 10. B. Quid si vir q petit vxo
rē ē suspect9 ꝙ velit eā occidē. vide s̄.
mr̄imoniū 9ᵒ. §. zᵒ. ⁊ fi. De redditiōe
debiti q̄re s̄. debitū ɔiugale. Itē de mr̄i
monio q̄re s̄. mr̄imoniū. cū adiūctis.
Itē d̄ īpedimēto mr̄imonij q̄re s̄. īpe-
dimētū. cū suis additiōīb9.

XPūs. xp̄ian9. De fi. de xp̄iana vi-
de s̄. fides. Quō xp̄ian9 se
debeat hr̄e erga iudeos s̄.
iude9 p̊. §. zᵒ. Et quō erga saracenos
s̄. saracen9. Q. xp̄s idē q de v̊gine na-
tus ⁊ ꝓ nob passi9 ē ī sacro eucharistie
ɔtinet̄ s̄. eucharistia. p̊. §. 5ᵒ. An noīe
xp̄i possit fieri baptism9. s̄. baptism9
p̊. §. zᵒ.

YPocrisis vtꝝ sit
pctm̄ mortale. R͂ᵒ fm Tho.
scd̄a scd̄e. q. cxi. Si ypocri-
ta dicetur ille cuius intentio fertur ad
duo. s. ꝙ non curet sanctitatē habere
sed solum sanctus apparere. sicut ɔsue
uit accipi in scriptura sacra. sic manife
stū est ꝙ peccatū mortale ē. Null9. n.
tōlit p̊uat̄ scītate nisi ꝑ pctm̄ mortale

Si aũt dr̃ ypocrita ille q intẽdit simulare sc̃itatẽ a q̃ deficit ꝑ pctm̃ mortale. non sꝑ illa simulatio ẽ ei pctm̃ mortale. quod discernendũ ẽ ex fine. q. s. si repugnat caritati dei uel ꝓximi erit pctm̃ mortale. puta cũ simulat sc̃itatem ut falsam doctrinã disseminet. uel ut adipiscat̃ ecclesiasticã dignitatẽ ĩdignus uł q̃cũqꝫ alia bona tꝑalia in qbus finẽ ↄstituit. Si v̂o finis ĩtentus nõ repugnat caritati erit pctm̃ veniale. puta cũ aliqs ĩ ip̃a fictione delectat̃. de q̊ phs dicit 4° ethicoꝝ ꝙ magis vr̃ vanus q̃z malus. A Con. xv. 7 addit dicẽs. ꝙ cũ aliqs simulat sc̃itatem quã nõ hꝫ ut aliqd ei det̃ ꝓpt̃ h̃. sicut; illi de qbus dr̃ Math. 23°. ve vob̃ scribe 7 pharisei q comeditis domos viduaꝝ z̃c. pctm̃ mortale ẽ. quia rapit qđ debet̃ sc̃õ. qa qđ dat̃ ei dat̃ in noĩe iusti. Itez qñ talẽ simulationẽ facit ex insatiabili auaricia. Si aũt aliqs ꝓ sua nc̃citate simulat ampliorẽ indigentiã q̃z hẽat. nõ est hoc pctm̃ mortale. sicut faciunt illi qui coĩter trutãni vocant̃. De his eniꝫ dicit Criso⁹ ꝙ talis simulatio potius est culpa diuitum q̃z sit culpa pauꝑꝝ qui ex sua indigentia ad hoc ↄpelluntur. B . Contingit tñ qñqꝫ ꝙ aliquis simulat perfectionẽ sc̃itatis que nõ est de nc̃citate salutis. Et talis simulatio non semꝑ est cũ peccato mortali. Et vide s̃. simulatio. A . Et ibi patet ꝙ qñqꝫ est sine peccato. B

Yronia. Vide supra ĩ littera. I.

Ystrio. Vide supra in littera. H.

Zelus qd ẽ. R̃° sc̃dm Tho. sc̃da sc̃de q. 36. Zelus dicit̃ ꝓprie qñ aliquis tristat̃ de bono alterius nõ ex eo ꝙ ille hꝫ. sed ex eo ꝙ sibi deest bonũ qđ ille habet ut dĩc phs 2° ethicoꝝ Et si iste çelus sit circa bona honesta laudabilis ẽ s̃m illud. i. Cor. 14°. Emulamini sp̃ũalia. Si aũt de bonis tꝑalibus. s. ꝙ homo tristet̃ qa tẽporalia desunt. p̃ot eẽ cũ peccato. sicut pꝫ s̃. auaricia. §. p̊. Si v̂o aliquis doleret de bono alterius ĩquãtuꝫ alter excedit ip̃m in bonis. tũc est ĩuidia. ut dictum ẽ s̃. ĩuidia. §. 2°. A . Zelus etiã capit̃ ꝓ feruore seu ↄmotione diuine caritatis p̊s. 68°. Zel⁹ domus tue comedit me Et hic çelus me fratrem Nicolaum de ausmo ordinis minoꝝ indignũ ꝓ aliquali simplicioꝝ subsidio ad hui⁹ supplemẽti ↄpilationẽ cõmouit. quod fauẽte dño nr̃o Ihu xp̃o excepta tabula capłoꝝ 7 abbreuiaturaꝝ 7 R̃icaꝝ ł expletũ ẽ apud nostꝝ locũ ꝓpe Mediolanũ sancte Marie de angelis nũcupatũ 7 vulgariter sc̃i angeli. M.CCCC. XLiiii° Nouẽbris. 28. die sabbati ꝓximi ante aduentũ hora quasi sexta. Et oĩa q̃ in eo ac ceteris opusculis per me ↄpilatis ↄpilandis ve ĩcaute seu minus p̃ite posita ↄtinẽt̃. p̃itoꝝ 7 p̄sertiꝫ sacrosc̃ẽ eccłie submitto correctioni.

Laus deo.

Primū cōsiliū dn̄i Alexādri de Neuo
Vincētini .iuris vtriusq; doctoris .cōtra
iudeos fenerantes.

In nomīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i eiusq;
gloriosissime matris v̄ginis Ma
rie. gloriosi doctoris Hieronȳmi.
ceteroꝝ doctoꝝ eccl̄ie. totiusq; celestis
curie. Amen.

In casu in q̊ reqsitus fui ut cō
siliū edā; sola dubia designa-
bo. qa ex ipsis ꝯprehendet̄ ca
sus figuratio. Quinq; ḡ sunt
dubia. Primū an peccēt iu
dei fenerando xp̄ianis. Se
cūdū. An eccl̄ia de h̄ pc̄tō se debeat īpe
dire. Tertiū. An eccl̄ia debeat tole
rare uel ꝯsentire huic pc̄tō ꝓpt̄ maius
malū vitandū uel ꝓpt̄ maiꝰ bonū qđ
exīde v̄isilr̄ seq sperat̄. Quartū. An
p̄ncipes scl̄ares uel coīates uel cōsilia
ciuitatū possint iudeis dare licētiā fe-
nerādi. ul̄ cū iudeis possint pacisci ut
fenerent̄ xp̄ianis cā maioris mali vitā-
di. uel boni qđ exīde seq pōt. ⁊ an ꝓpt̄
h̄ incidāt in penā cle. vnice. de vsuris.
⁊ .c. i. eo. ti. li° 6°. ⁊ ī alias penas ī iure
exp̄ssas. Quītū ⁊ vltimū. An papa
ex causis p̄dictis possit cōcedē coītati
bus uel ciuitatibꝫ ut ex dispensatione
ap̄l̄ica ꝯducāt iudeos ad fenerādū fa-
ciendo cū eis pacta ꝓut ꝯsueuerūt.

Primū dubium.

GLoriosissimi redēptoris noīe
repetito. q̊ ad p̄mū dubiū .s.
an iudei peccēt fenerādo xp̄i
anis. Btūs Tho. scd̄a scd̄e. q. 78. arti.
p̊. ⁊ oēs theologi tenēt ꝙ sic. Idē ten;
Hosti. ī sūma de vsuris. §. an aliq̊ cāu.
v̄. 8°. Idē tenet Io. an. in. c. ꝯquestꝰ. đ
vsuris. Ide; tenet Bur. Cardi. et coīter
oēs doctores. in dcō. c. cōquestꝰ. Idē
tenet Archi. ⁊ Io. de fantucijs. ī. c. ab
illo. 14. q. 4. ⁊ Ray. in sūma đ vsuris. ⁊
ē coīs opīo theologorū ⁊ canōistaꝝ.
S; aliq doctores nr̄i t̄pis nescio q̊ sp̄ū
ducti nō sūt veriti consulere ꝙ iudei
absq; pc̄tō possint vsuras recip̄e a xp̄i
anis. Nec se ab h̄ retraxerūt ꝓpter au-
ctoritatē theologoꝝ ⁊ canōistaꝝ q sūt
sūme auctoritatis. cū eoꝝ dcā ut auten
tica ī iudicijs allegent̄. ⁊ ꝰm ip̄a cause
decidāt̄. Et qbusdā falsis rōnibꝫ inhe
serūt dicta maioꝝ ⁊ doctoꝝ nō sequē-
tes. Dicunt enī iudeos licite fenerari
xp̄ianis. et allegant Deut°. 23. c. vbi
Moyses dīc. Nō feneraberis fratri tuo
pecuniā ul̄ aliā rē ꝫ alieno. Itē allegāt
c. ab illo. 14. q. 4. vbi videt̄ probari ꝙ
vsure ab hostibꝫ licite exigāt̄. Allegāt
etiā. c. quāto. đ vsuris. vbi solū vsure ī
moderate vident̄ ꝓhiberi iudeis. S;
iste rōnes paꝝ valent. Nec obstat au-
ctoritas Moysi s̄. all̄ata. qa ꝰm beatu;
Tho. qn̄ Moyses ꝯcessit iudeis vsuras
exigē fuit ꝯpatiua p̄missio ad vitādū
maiꝰ malū. s. ne a iudeis deū colētibꝫ
vsuras accipent ꝓpt̄ auariciā cui dedi
ti erāt. Nā iudei recipiebāt vsuras a
iudeis ⁊ a gētibꝫ. vn̄ Moyses ut restrī
geret eoꝝ auariciā ꝓ p̄te vidēs ꝙ ip̄a;
in totū nō poterat coercere. p̄misit ut
vsuras exigerēt a gētibꝫ. ut ex h̄ cessa-
rent exigē a iudeis. Na; vbi qs inter
duo mala ē īplicitꝰ ita ꝙ alteꝝ dīo est
facturꝰ. ꝯsulendū est ei ut potiꝰ faciat
minꝰ malū ⁊ euitet maiꝰ. ut dīc tex. 13.
dis. nerui. Vn̄ alibi dīc tex. ꝙ si vnꝰ ē
paratꝰ facē hōicidiū nisi ꝯmittat adul
teriū. puta dīc se victum tāta passiōe
amoris ut non possit vitare adulteriu;
nisi adulterā interficiat. ꝯsulēdū ē ei ut
faciat adulteriū. qđ est minꝰ pctm̄ q̄;
hōicidiū. ut dīc tex. 33. q. 2. si qđ veriꝰ
Vn̄ ista ꝯpatiua p̄missio nō excusauit

A

385

a pctō.ut in iurib9 s̄.allegat. Et h̄ di
cūt doctores theologi.p̄sertī3 beatus
Tho.⁊ doctores canōiste.Et eadē rōe
ꝑmisit Moyses iudeis repudiū ut eui
tarēt hōicidiu3.Aliud enī ē p̄cipe.ali-
ud ꝑmittē.qđ enī ꝑmittim9 nolētes
ↄcedim9.qa malas hoīu3 voluntates
ad plenū cohibē nō possum9.Et sic di
cit sanct9 Jo.Criso9.cui9 tex.ponit̄.3i.
q.i.hac rōne.Vn̄ glo.notabil' in dcō
c.fi.dic.ꝙ ↄpatiua ꝑmissio poti9 dr̄ to
lerātia q̄3 ꝑmissio.Vn̄ dic canō ꝙ ea q̄
ꝑmittim9 n̄ approbam9.ut dcō.c. hac
rōne.Et ſm hāc ꝑmissionē dicunt de
cretales ꝙ multa ꝑ patiētiā tolerāt̄ q̄
si ī iudiciū deducerem9 cassarent̄.ut ī
c.cū iā dudū.de p̄ben. Ista sūt verba
glo.p̄allegate.cū qua trāsit ibi Archi.
⁊ Jo.đ fantucijs.Et ſm istā solutiōe3
btī Tho.cū qua trāseūt cōit̄ canōiste.
dicēdū ē ꝙ si Moyses potuisset ī totū
artcē iudeos a fenerādo.nullo mō per
misisset.Et iō vbi iudei pn̄t ꝓhiberi a
fenerando debent ꝓhiberi ne dent ad
vsuras.qđ fieri potest in terris xp̄ia-
noꝝ ī qb9 sūt iudei.Nā pn̄t dn̄i illaꝝ
in totū artcē iudeos a fenerādo.⁊ ſi to-
to eoꝝ auariciā cohibē.Vn̄ debēt p̄n-
cipes xp̄iani eis intdicē ne dēt ad vsu
ras.cū cesset cā ꝓpt̄ quā Moyses ꝑmi
sit iudeis fenerari. ¶Alij aūt theologi
alit̄ soluūt.dicētes ꝙ illa acceptio vsu
re a gētilib9 int̄ q̊s iudei habitabāt po
tius erat sue rei recuꝑatio q̄3 vsura.qa
tota illa t̄ra iudeis data fuit a dn̄o.⁊ ī
iuste possidebat̄ a gētib9.⁊ sic iudei fe
nerādo gētib9 nō accipiebāt alienū ſ3
suū uel qđ eis debebat̄.nā vbi q̄s ten3
meū ul' mihi debitu3.si nō possū illud
ꝑ via3 iur̄ recuꝑare.possū fenerari illi
q tenet illud illicite.⁊ vsuras ab eo re
ciꝑe vsq3 ad ea3 q̄ntitatē q̄ mihi debet̄.
ul' vsq3 ad ei9 extimatiōe3.sicut ⁊ possē

furari.de q̊ ꝑ Inno.⁊ doc.in.c.oli3.de
resti.spol'.S3 qcq̄d sit Moyses p9ea re
uocauit ꝑmissionē fenerādi facta3 iu-
deis.ut p3 Deut.º 28.º ca.º vbi dr̄.Fene
raberī gētib9 mult̄ ⁊ ip̄e a nullo fenus
accipies.Et ī eodē ca.º vltra mediū dr̄
Aduena fenerabit tibi.tu aūt nō fene
rabis ei.Et forte ꝓpt̄ h̄ verior ē solu-
tio btī Tho.ad p̄mā auctoritatē alle-
gatā.qa si illa permissio fuisset licita:
Moyses p9ea non reuocasset.Vn̄ alij
theologi dicūt eē v̄iorē solutionē btī
Tho.ad p̄mā auctoritatē s̄.allegata3.
ſ3 nō insisto.ex q̊ apparet illā ꝑmissiōe3
fuisse p9ea ꝑ Moysen reuocatā.Et eti-
am ē det̄minatū ꝑ ius canōicu3.Nam
iudei fenerātes xp̄ianis cōpellēdi sūt
vsuras remittē ipsis.ut in.c.p9 mise
rabilē.de vsur̄.Vn̄ cū ↄpellant̄ remit
tere p3 ꝙ illicite recipiūt.Nā lucꝝ lici
tū nemini ē auferēdū.imo illud qđ ē
illicite acq̄sitū in t̄du3 pōt licite retine-
ri.puta qn̄ lucꝝ ē illicitū respcū nego
ciatiōis.tn̄ absq3 aliq̄ fraude ul' rapīa
ul' calūnia alteri9 acq̄sitū.ut dic Inno.
in.c.qa pleriq3.đ īmu.ec.Et ibi plene
examinat̄ an ⁊ qn̄ illicite acq̄sitū sit re
stituēdū.de q̊ etiā in.c.ex trāsmissa.
de decimis.vbi bona glo.⁊.14.q.5.in
sūma.Cū g̊ iude9 fenerās xp̄iano vsu
ras ei restituē teneat̄ ul' remittē.ut in
dcō.c.p9 miserabilē.p3 ꝙ receptio vsu
re oī respcū ē illicita.s.tā respectu iu-
dei fenerantī q̄3 fraudis q̄ ↄmittit̄.Et
ꝙ vsura sit oī respcū illicita p3.qa vsu
ra dr̄ rapina.ut in.c.si q̄s vsurā.14.q.
4. ¶Nō obstat.c.ab illo.14.q.4.qui
tex.videt̄ ꝑmittē ꝙ ab hoste possum9
licite vsuras reciꝑe.qa ille tex.h3 mul
tos ītellect9 q referunt̄ ibi ꝑ Archi.et
Jo.đ fantucijs.Vn̄ nō īsisto etiā tn̄dē
do ad illū tex.S3 p̄supposito ꝙ ab ho-
stib9 qb9 licite pn̄t arma īferri possint

vsure licite exigi. nõ tñ p h̄ isert̃ ꝙ iu
dei licite accipiãt vsuras a xp̄ianis. qa
xp̄iani nõ sũt hostes neqꝫ inimici iude-
orũ. imo pietas xp̄iana tolerat iudeos
ut dic tex. i. c. ⁊ si iudeos. in pn̄. de iu
deis. Prohibẽt̃ etiã xp̄iani iferre iiuri
as iudeis. ut i. c. sicut. ꝺ iudeis. cũ sili-
bus. imo iudei sũt ciues romani. ut i
l. iudei. cũ. l. se. C. ꝺ iudeis. Ad ali-
ud aũt ꝯtriũ. s. ad. c. q̄rto. de vsuris. vbi
solũ vsure imoderate vident̃ ꝓhiberi
exigi a xp̄ianis p iudeos. dicẽduz ẽ ꝙ
ille tex. nõ obstat. qa nõ ẽ ibi sumẽdũ
ar. a ꝯtrio sensu ne resultet absonꝰ itel-
lectꝰ. ⁊ ꝯ illud qꝺ ẽ in iure decisuz. Ita
dic ibi glo. ⁊ doc. i dcõ. c. q̄rto. Vel alit̃
ɓm doc. ille tex. appellat vsuras imode
ratas. qa oĩs vsura est imoderata cuz
sit rapina. ut i. c. si qs vsuraz. 14. q. 4.
Naz vsure sũt iuẽte arte neqssima. ut
dic tex. 47. dis. sicut hi. Et illud. c. q̄r-
to. cõit p doc. ita intelligit̃. Idez dicit
Hosti. i sũma ꝺ vsuris. §. q̄ pena vsura-
rioꝝ. v̊. videt̃ tñ ꝙ iudeus. Vñ mime
mutãda sũt q̄ certã iterp̄tatiõez sp ha
buerũt. ut i. l. mime. ff. ꝺ legibꝫ. Ex q
bus ꝯcludẽdũ vr̃ ɓm oĩuz opiõnẽ the
ologoꝝ ⁊ doctoꝝ iuris canõici ꝙ ñ sit li
citũ iudeis feneratí xp̄ianis. ⁊ ꝙ iuol
uant̃ crimie vsurarĩo. sicut si iudei fe-
neratent̃ iudeis. Et h̄ de p̄mo dubio.

Secũdũ dubiũ.

D Vo ad secũdũ. s. vtꝝ ecclia de
beat se ipedire ꝺ pctõ iudeoꝝ
doc. q scripsẽrt i iure canõico
tenẽt ꝙ sic. ut pꝫ i dcõ. c. pꝰ miserabilẽ
de vsuris. vbi p̄cipit̃ oĩbꝫ p̄ncipibꝫ ⁊ po
testatibꝫ sclarĩbꝫ ꝙ ꝯpellãt iudeos ad
remittẽdas vsuras xp̄ianis. Et donec
remiserĩt denegãda ẽ eis coĩo xp̄iano
rũ tã i mercimoniis q̄ȝ in aliis. Si g̊ ec
clesia ipedit se ꝺ pctõ iudeoꝝ feneran
tiũ ut liberẽt xp̄ianos ab vsuris qbꝫ cõ
cesserũt pecuniaz mutuo sub vsuris. ut
pꝫ i dcõ. c. pꝰ miserabilẽ. fortiꝰ dꝫ se i-
pedire añ factũ. s. ut interdicat̃ iudeis
ne mutuẽt ad vsuras. qa faciliꝰ ipedi-
unt̃ faciẽda q̄ȝ tolerãt̃ iã fcã. ut in. c.
queãdmodũ. ꝺ iure iuris. ⁊ i. l. p̄re furi
oso. ff. ꝺ his q sũt sui ul̃ alie. iuris. Et ut
dixi ista ẽ cois opĩo doc. q scripsẽrt i iu
re canõico. Sꝫ aliq doc. nr̄i tp̄is ut s̄. di
xi nõ sũt veriti ꝯsulẽ ꝙ ecclia ñ debeat
se ipedire de pctõ iudeoꝝ. qa de his q̄
foris sũt nihil ad eccliaz ptinet iudicare
ut i. c. multi. 2. q. 1. ⁊ i. c. q sincera. 45.
dis. Sed salua eoꝝ reuerẽtia decipiũt̃.
qa imo ecclia ipedit se ꝺ h̄ pctõ iudeo
rũ. ⁊ ꝺ h̄ ẽ cãus i dcõ. c. pꝰ miserabilẽ.
C P. vbi iudeꝰ ul̃ aliꝰ ifidelis delingt
ꝯ legẽ nãe. põt dũmõ det̃ facultas pu
niri a iudice ecclia̅stico. Idẽ si deliq̄t ꝯ
ius diuinũ q̊ ad p̄cepta moralia. Et hoc
nõbilit̃ dixit Inno. ⁊ doc. in. c. qꝺ sup
his. ꝺ voto. Idẽ tenet Hosti. Io. an. ⁊
cõiter doc. i. c. gaudemꝰ. ꝺ diuoꝛ. Di-
cũt. n. ibi ꝙ si ifidelis ꝯhit mr̄imõiuz
cũ duabꝫ mulieribꝫ eodẽ tp̄e. põt p ec
clesiã pũiri si det̃ facultas. qa p ius di-
uinũ ẽ ꝓhibitũ ꝙ qs ꝯhat mr̄imoniũ
cũ pluribꝫ eodẽ tp̄e. Sꝫ vsura ẽ ꝓhibi
ta a lege nãe. ut pꝫ p p̄hm p̊ polit. vbi
Ari. nulla lege scripta artatꝰ ɓ sola du-
ctꝰ nãli rõe lucꝝ vsurariũ ẽ detestatꝰ.
qꝺ ñ fecisset nisi actꝰ vsurariꝰ ex nã rei
fuisset vitiosus ⁊ malicia ꝯuolutꝰ. hoc
etiã pꝫ. qa certũ ẽ ꝙ rapina ex nã rei ẽ
vitiosa ⁊ malicia ꝯuoluta. Qui aũt ac
cipit vsurã facit rapinaz. ut dicit scũs
Ambꝰ. cuiꝰ tex. ponit̃. 14. q. 4. si qs vsu
rã. Et alibi dixit idẽ Ambꝰ. vsuras eẽ
iuentas arte neqssima. cuiꝰ v̊ba habẽt̃
46. dis. sicut hi. hoc etiã ꝓbat̃. 89. dis.
eiciẽs. q ẽ tex. scĩ Io. Criso. Et h̄. s. ꝙ
vsure sit ꝯ legẽ nãe. tenuit btũs Tho.
scꝺa scꝺe. q. 78. arti. p̊. ⁊ h̄ etiã tenuit

diſputādo qdā frat̄ Girard⁹ ꝺ Senis
ſūm⁹ theolog⁹ ac canōiſta. quē Jo. an.
cōmēdat ī mercurialibꝫ. ī regula poſ-
ſeſſor. ꝺ re. iur. li° 6°. cui⁹ diſputatiōeꝫ
refert ⁊ ſeqt̄ Jo. an. in regula pc̄tm̄ in
mercurialibꝫ. in 2°. ar. Itē vſura ē ꝯ̄
ius diuinū. qa ē ꝓhibita ⁊ ꝑ vet⁹ ⁊ ꝑ no
uū teſtamētū. ut dic tex. ī. c. ſup eo. ꝺ
vſuris. Et hͦ etiā alit̄ ꝓbat̄. Nā vſura
fuit ꝓhibita ꝑ Moyſen. ut pꝫ Deut°.
28°. ca°. ⁊ in ps. Dn̄e qs hītabit ī tab-
naculo tuo. ibi. Qui pecuniā ſuā n̄ de
dit ad vſurā. Et ſic ꝑ vet⁹ teſtamētū.

Itē ꝑ euāgeliū ī q dr̄. Mutuū date
nihil īn ſpantes. Cū g̊ vſura ſit ꝓhibi
ta vtroqꝫ teſtamēto. ut ī dcō. c. ſup eo.
⁊ auctoritatibꝫ s̄. allegat. dans pecuniā
ad vſurā ꝯmittit ꝯ̄ ius diuinū ꝯtinēs p̄
ceptū morale. g̊ eccl'ia pōt īpedire infi
delē ne feneret̄. ⁊ ꝯ̄ faciētē ipm punire.
Et ꝙ n̄ date pecuniā ad vſurā ſit p̄ce-
ptū morale ꝺ iure diuino pꝫ. qa cōtinet̄
ī p̄cepto decalogi. ⁊ ꝯtinet̄ ſub illo p̄ce-
pto. Nō furtū facies. nō ꝯcupiſces rē
ꝓximi tui. Nā vſura ē rapina q̄ ē ſpēs
furti. ut dcō. c. ſi qſ vſurā. 14. q. 4. Oīa
enī decē p̄cepta q̄ dedit de⁹ Moyſi ſūt
p̄cepta moralia. qa ꝯcernūt mores ho
minū. ut ꝯſtat ⁊ ꝓbat̄. 6. diſ. §. his itē.
Oē ius diuinū dr̄ ius nāe. ut not̄. i. diſ.
ius nāle. ⁊ ſic ius nāle ⁊ ius diuinū ideꝫ
ſūt. Ex q̊ ꝯcludo ꝙ cū vſura ſit ꝓhibi
ta lege nāe ⁊ iure diuino. eccl'ia dꝫ ſe īpe
dire ꝺ pc̄tō iudei uel alteri⁹ īfidelis fe-
nerād ſi dat̄ ei facultas puniēdi uel im
pediēdi. iux̄ doctrinā Inno. Hoſti. Jo.
an. ⁊ alioꝝ ſcribētiū ī. c. qꝺ ſup his. de
voto. ī. c. gaudem⁹. ꝺ diuor. ī. c. ꝯ̄ xp̄i
anos. ꝺ heti. li° 6°. Nō obſtat qꝺ al
legāt p̄dcī doc. s. ꝙ eccl'ia non debeat
ſe īpedire ꝺ pc̄tō iudeoꝝ cū ad eaꝫ nō
ꝑtineat iudicare ꝺ his q̄ foris ſūt. ut ī
c. multi. 2. q. i. ⁊ ī. c. q ſincera. 45. diſ.
Nā cū reuerētia eoꝝ iura illa debēt in
telligi ꝙ eccl'ia n̄ pōt iudicare de his q̄
foris ſūt, q̊ ad hͦ ut penā ſpūalē īfligat.
uel regulas canōicas īponat q̊ ad religi
onē eis īuitis. ut dic glo. ī. c. iudei. ex̄
de iudeis. ⁊ Hoſti. ī ſūma ꝺ iudeis. §.
⁊ ī qbꝫ grauēt̄. v̊. qd ſi iude⁹ epi ſbdi-
tus. Et multi caſus numerāt̄ ꝑ glo. et
doc. ī dcō. c. iudei. in qbꝫ eccl'ia īpedit
ſe de pc̄tis iudeoꝝ ⁊ alioꝝ īfideliū. Et
int̄ alios cāus nūerat̄ crimē vſurarū.
Et hͦ q̊ ad ſecundū dubiū.

Tertiū dubiū.

Circa tertiū. s. an eccl'ia debeat
uel tolerare hͦ pc̄tm̄. uel ut fiat
ꝯſentire ꝓpt̄ mai⁹ malū vitā
dū. uel ꝓpt̄ mai⁹ bonū qꝺ ꝯ̄ſiſtit exinde
ſeq pōt. doc. canoniſte ⁊ theologi cōit̄
tenēt ꝙ nō. Et ita etiā diſputādo det̄-
mīat p̄dict⁹ frat̄ Girard⁹ de Senis or-
dinis heremitaꝝ. quē refert ⁊ ſeqt̄ Jo.
an. ī mercurialibꝫ. ī p̄allegata regula.
pc̄tm̄. ī 3°. ar. Sꝫ ꝓ hui⁹ rei euidētia ſciē
dū ē ꝙ nōnulli nr̄i tp̄is dicūt ꝙ ꝓpter
mai⁹ malū vitandū eccl'ia dꝫ tolerare
ꝙ iudei fenerent̄. qa ē min⁹ malū q̄ꝫ ꝙ
paupes ꝑeant fame nō īueniētes q ſi-
bi mutuēt pecūias. Iteꝫ ſi iudei n̄ mu
tuarēt ſub vſuris. xp̄iani darēt ad vſu-
rā. Sꝫ eſt mai⁹ malū ⁊ pc̄tm̄ ꝙ xp̄iani
exerceāt vſuras q̄ꝫ ꝙ iudei exerceant.
Min⁹ aūt malū tolerāduꝫ ē ut maius
euitet̄. 4. diſ. deniqꝫ. Hinc eſt ꝙ eccl'ia
tolerat ꝓſtibula ſeu lupanaria ut eui-
tent̄ adulteīa ⁊ alia maiora crimīa. ut
dic glo. ⁊ doc. ī. c. int̄ opa. de ſpōſa. Sꝫ ī
hͦ ē cōſiderādū. Nā aliqū eadē pſona
ē int̄ duo mala īplicita. puta qa niſi ꝑ
mittat̄ adulteriū faciet hōicidiū. Et hͦ
cāu admittit̄ ꝯpēſatio. qa poti⁹ ſibi ꝑ-
mittēdū ē ut faciat min⁹ malū ne faci
at mai⁹. ⁊ ſic ut faciat adultiū qꝺ ē mi
nus malū q̄ꝫ hōicidiū. ut ē tex. 33. q. 2.

malo. ergo non licet ecclesie pstare iuuamen iudeis exercere vsuras volētibꝰ. vn̄ hoc cāu faueret malo. Un̄ pdictꝰ frat Girardꝰ. et Io. an. in dcā regula. pcm̄ in 3° et vltīo articul. sic rn̄dent ad ɔ̄tria dicta. quod ɔtractꝰ vsuratius nō debet pmitti ꝓpt maiora mala vitāda. puta ꝓpter dānū i rebꝰ. piculū ī psonis. nec ꝓpt bonū qd inde seqt. puta pauperū et mercātiaꝝ saluatio. Nā mala q ꝓpt ɔ̄ctū vsuratiū vitari pn̄t ut plurimū sūt dāna corpalia seu tpalia. Sz malū spūale nūq debet pmitti ꝓpter aliqd corpale maluz vitādū. Et dato quod ꝓpt ɔ̄ctū vsuratiū aliqd malū spūale vitaret. illud tn̄ nō videt realit eē maius malū q crimē vsuraꝝ. Et dato quod vitaret maius malū spūale. uel sequeret maiꝰ bonū spūale ex pmissione criminis vsuratū. adhuc non debēt pmitti. qa nūq oz pmitti malū ꝓpt maiꝰ malū vitādū. ul ꝓpt maiꝰ bonū qd in̄ ori ri speret. ut. c. n̄ magno. ne cle. ul mo. et ibi p glo. et doc. et s̄. declaraui qliter hoc intelligat. Dicit etiā pallegatꝰ frat Girardꝰ. et Io. an. quod illud ex q bonum vtile multiplicat saluato bono honesto licitū ē et pmissū. Sz in ꝓposito dicūt n̄ eē ita. Nā qͥuis p ɔtractū vsuratiū multiplicet sepiꝰ bonū vtile. nō tn̄ saluat ibi bonū honestū et v̊tuosū. cū vsura hēat maliciā ɔuolutā. ut s̄. dcm̄ ē. Et ɔcludit pallegatꝰ frat Girardꝰ. et Io. an. quod nec ius nāle. nec ius dinū. nec ius canonicū pōt pmittere cōtractum vsuratiū ꝓpt aliqd maiꝰ malū vitādū vl ꝓpt bonuz qd inde oriat. Et hoc clare ɔstat. qa ius canonicū nullo pdictoꝝ modoꝝ ɔcedit vl pmittit ɔtractū vsuratiū. Nā penā ɔminat et īfligit faciētibꝰ dictū ɔtractū. ut in dcō. c. quia in omnibꝰ. de vsur. et in. c. qq. de vsur. li° 6°. Et dicunt etiam quod si ius canonicū vellet. nullo modo posset pmittē ɔtractū vsuratiū ɔ̄ vetꝰ et nouū testamētū. ut est tex. in. c. sup eo. de vsuris. Nec obstat quod de iure canōico ī certi casibꝰ videt pmissa vsura. ut pz ī. c. salubrit. de vsur. Et plures alij casus siles numerāt p glo. et doc. in. c. cōquestus de vsur. Nā ī illis casibꝰ nō ē vsura. sed vident casꝰ pma facie siles vsure. q tn̄ in v̊itate nō sūt siles nec ī ill vsura ɔmittitur. ut dic pallegatꝰ frat Girardꝰ. et Io. an. in dcā regula. pcm̄. ī 4° ar. Et hoc sequūt etiā cōit doc. De iure autez ciuili dic pdictꝰ frat Girardꝰ et Io. an. quod ius ciuile pōt pmittē ɔ̄ctū vsuratiū nō infligēdo penā ꝓpt malū vitādū. uel ꝓpt aliqd bonū qd in̄ oriat. Sz nō posset ius ciuile pcipe vsuras seu auxiliū pstare ad vsurā ɔmittēdā. Et de hoc declarat pdictꝰ frat. et Io. an. in dcā regula. pcm̄. in 4° 5° et vltimo articul. De hoc latiꝰ dicā ī dubio sequēti. Et ex his cōcludit cū cōi snīa quod ecclia n̄ pōt pmittē ɔtractū vsuratiū nō īfligēdo penā ꝓpt aliqd maiꝰ malū vitādū. ul ꝓpt aliqd bonū qd exinde seq speret. Et pn̄t adduci lōge plures rōes. sed hec sufficiūt. Et hoc q ad tertiū dubiū.

¶ Quartū dubiū.

Circa quartū dubiū. s. an pncipes seculares uel coītates uel cōsilia ciuitatū possint iudeis dare licētiā fenerādi uel cū eis pacisci ut fenerent cā maioꝝ mali vitādi ul ꝓpter bonū qd exinde seq speret. cōcludendū ē quod nō. qa si non pōt hoc facē ius canonicū nec ecclia. ut dictū ē in pcedenti dubio. multo minꝰ pn̄t hoc facere pncipes seculares ul coītates q in hoc hn̄t minorē ptātez q ecclia. Et hoc. ī. latius declarabo. Sciēdū est tn̄ quod pe. de

AA

ancho.iur vtriusq; doctor pstātissim⁹
q scripsit ī iure canōico mouet istā q̄-
stionē ī suo ɔsilio 2° 3° et 4°. qđ īcipit
Carissime ⁊ illustrissime pnceps ⁊ sin
gularissime dn̄e mi. vbi q̄rit. vtꝝ dn̄i
impiales đ ɔsensu suoꝝ pplor̄ possint
p suū decretū ɔcedē ꝙ iudeis sup vsu
ris exigēdis mīstret iusticia corā suis
officialib᷒. attēto maxīe ꝙ etiā subdi
ti non pn̄t nisi sub fenore pecūias mu
tuo recipe. ⁊ ip̄e dn̄s noluit ī suo terri
torio xp̄ianos talē prauā artē exercē.
Et p̊ arguit ꝙ sic. qa nō pōt dep̄hendi
fraus siue pc̄tm̄ ex pte xp̄ianoꝝ recipi
entiū mutuo. qa recipiēs pecuniā mu
tuo subsistēte maxīa nccītate nō pec-
cat. ut dicūt doc. in .c. sup eo. de vsur.
qa aliqn̄ toleratr̄ min⁹ malū ut euitetr̄
mai⁹. ut in .c. neruí. i3. dis. ⁊ .c. int opa
de spon. Et iō videtr̄ ꝙ illud decretum
possit sustineri ut euitetr̄ maius malū.
maxīe ne xp̄iani fenerētr̄. ⁊ ut sui ppl̄i
possint suis nccītatib᷒ subuenire. Naꝫ
ppt nccītatē plura sustinentr̄. ut ī .c. si
qs. de fur. ⁊ in .c. qđ nō ē. đ re. iur. Sꝫ
dicēdū ē ꝙ iste rōnes paꝝ valēt. Naꝫ
licꝫ nō sit pc̄tm̄ recipe ad vsuras a pa-
rato fenerari tpe nccītat. ut in dcō .c.
sup eo. đ vsur. tn̄ ē pc̄tm̄ ex pte mutu
ant pecuniā ad vsuras. qđ pc̄tm̄ sicut
nō oꝫ pmitti. ita nec ei auxiliū oꝫ dari
seu p̄stari cā maior mali vitādi. ut in
p̄cedēti dubio dictū ē. 3° allegat ibi
Pe. rōnē in .c. cū oēs. ⁊ .c. q̄ in eccl̄iaꝝ
de cōsti. cū ibi notat p doc. ꝙ ius diui
nū pōt modificari p ɔstitutiōes p̄nci-
pū. Sꝫ dicēdū ē ꝙ in h̄ cāu nō pōt ius
dīnū p ɔstitutionē p̄ncipū modifica-
ri. quia nec p papam potest modifica-
ri. ut in .c. sup eo. de vsur. ⁊ pleni⁹ de-
clarabo in sequēti dubio. īmo nec ius
canōicū h̄ casu pōt modificare ius di-
uinū. ut dīc Jo. an. ī p̄allegata regula
pc̄tm̄. ⁊ dictū ē ī p̄cedēti dubio. Alle-
gat etiā dict⁹ Pe. alias rōnes quas nō
adduco. qa ad ip̄as rn̄di in p̄xīo du-
bio ⁊ etiā ī alio p̄cedēti. Sed deīde di
ctus Pe. dīc ꝙ nō audet firmare istaꝫ
ptem. s. ꝙ p̄ncipes hoc possint facē. ex
eo ꝙ ius canōicū statuit ꝙ iudei tene-
antr̄ xp̄ianis vsuras remittē. ⁊ ꝙ ad h̄
cogantr̄ p p̄ncipes seculares. ut ē tex. ī
c. p⁹ miserabilē. đ vsur. Et dicit ꝙ cū
tale decretū ɔtrietr̄ iuri canōico pōt di-
ci irrōnabile. ut .c. i. de ɔsti. li° 6°. P̄.
dīc eē inhonestuꝫ cogē xp̄ianos soluē
iudeis vsuras q̄ cā nccītat ppt oppro
briū fidei. ut in cle. i. đ iudeis. Et con
cludit tuti⁹ eē tenere ꝙ tale decretū đ
iure ɔcedi nō possit. Et sic cōcludit di
ctus Pe. ꝙ p̄ncipes sclares nō pn̄t cā
maior mali vitādi etiā đ cōsensu ppl̄o
rū suoꝝ qb᷒ p̄iudiciuꝫ gnātur cōcedē
iudeis licētiā fenerādi. Sꝫ h̄ audacius
firmassem si fuissem recordat⁹ de v̂bis
Jo. an. in dcā regula pc̄tm̄. q̄ in p̄cedē
ti dubio plene examīaui. Vn̄ Bar. ī .l.
cūctos ppl̄os. in .3. colū. C. đ sū. tri. ⁊ fi
de catho. dīc ꝙ impator nō potuit p le
ges suas pmittē vsuras. qa cū sit deo ī
ferior non potuit dīne legi derogare.
Excusatr̄ tn̄ ab h̄esi. qa pmisit vsuras
ut euitaret maiora mala. Ita dīc Bar.
Et h̄ etiā dīc glo. 10. q. c. p̊. Sꝫ dicēdū
ē ꝙ impator ⁊ leges ciuiles potuerūt
vsuras pmittē indulgendo penā. non
aūt p̄cipiēdo vsuras uel auxiliū p̄stā-
do. ut dīc Jo. an. ī preallegata regula.
pc̄tm̄. ⁊ dixi in p̄cedenti dubio. Bal.
aūt in dcā .l. cūctos ppl̄os. in .4. colū.
v̂. sed iux̄ h̄ q̄ro. dīc. ꝙ impator nō po
test pmittē vsuras ppt bonū publicū
qa h̄ ē ɔ salutē aīe. Et dīc ꝙ cū h̄ non
possit impator. multo minus statuta

si qđ veri⁹.et.13.dis.nerui. Aliqñ duo mala nõ cadũt ĩ eadẽ psona ſʒ ĩ diuersis. vbi grã. vn⁹ vult int̃ficẽ hoĩeʒ. int̃ rogat me vbi sit. nũqd liceat mihi dicere mẽdaciũ. videlʒ ꝙ nesciã vbi sit. ad hʒ ut euitet̃ hõicidiũ. cũ mendaciuʒ sit lõge min⁹ pctm̃ ꝙ̃ hõicidiũ? Et dicẽdũ ẽ ꝙ nõ. ut. zz. q. z. c. pmuʒ. 7. c. ne qs. ut. 14. q. 5. forte. Et sic mihi nõ licet ↄmittẽ min⁹ maluʒ ut ali⁹ euitet mai⁹. uľ ut ↄseq̃t̃ mai⁹ bonũ. qa nemo dʒ aĩam suã alienis ĩpendẽ cõmodis. Vñ nõ dʒ qs ↄmittẽ pctm̃ veniale. ut alius euitet mortale. Hoc vult glo. nõbiľ. 14. dis. qđ ait. Idẽ dĩc Aug⁹. in li° de mẽdacio. cui⁹ tex. ponit̃. zz. q. z. c. pmũ. vbi Aug⁹. dĩc ꝙ ẽ ꝓhibituʒ dicẽ mẽdaciũ ut alius ab ĩmũdicia corpali defendat̃. i. ne ei⁹ v̂ginitas uľ castitas violet̃. Itẽ dĩc ibideʒ Aug⁹ ꝙ nõ ẽ licitũ dicẽ mẽdaciũ ut ali⁹ liberet̃ a morte tpali uel eterna. s. ut nõ occidat̃ ab alio. uľ ut liberet̃ ab inferno. 7 tñ tale mẽdaciũ ẽ pctm̃ veniale. qa nulli nocet 7 alteri ꝓdest. 7 tale mendaciũ dr̃ mẽdaciũ officiosũ. Vult g̊ scũs Aug⁹. ꝙ nõ liceat facẽ vnũ pctm̃ veniale leuissimũ ut alius euitet mortale etiã g̃uissimũ. uel ut aliqs pducat̃ ad paradisũ aut ab ĩferno liberet̃. Et ĩ cãu nostro ẽ tex. ĩ t̃minis ĩ. c. sup eo. đ vsuꝛ. vbi tex. dĩc ꝙ cũ scriptura diña ꝓ alteri⁹ vita mẽtiri ꝓhibeat. multo magis qs ẽ ꝓhibẽd⁹ ne vsuraꝝ crimĩe inuoluat̃ ꝓ redimẽda vita captiui. i. illi⁹ q erat captiuus saracenoꝝ. Vñ Hosti. Jo. an. 7 doc. ĩ. c. nõ magno. ne cle. uel mo. dicũt ꝙ aut aliqd ẽ ꝓhibituʒ lege diña. 7 nõ admittit̃ ↄpẽsatio đ minori malo ad mai⁹ malũ. nec đ malo ad maius bonũ. qa min⁹ malũ nõ ẽ ↄmittendũ cã vitãdi mai⁹ malũ uel ↄsequẽdi mai⁹ bonũ. Et hʒ pbat̃ in dcõ. c. pmũ. zz. q. z. 7 ĩ. c. sup eo. đ vsuꝛ. Aut ẽ ꝓhibitũ lege canõica. 7 tũc põt fieri cõpẽsatio auctoritate pape. cũ possit tollere pctm̃ qđ ↄstitutio canonica induxit. ut ĩ. c. ꝓposuit. de ↄces. pben. 7 hoc mõ loquit̃. c. qđ pdecessor. xi. q. 3. Ex his infert̃ an liceat consentire malo cã maioꝛ mali vitãdi. uel maioꝛ boni cõsequẽdi. Et dicẽdũ ẽ ꝙ nõ. qa potius debem⁹ oĩa mala pati ꝙ̃ malo cõsentire. ut ĩ. c. ita ne. 3z. q. 5. 7 ĩ. c. sacꝛ. qđ met⁹ cã. Vñ eccłia nõ põt ↄsentire malo cã vitãdi mai⁹ malũ. lʒ possit tolerare sub dissimulatiõe cã maioꝛ mali vitandi. put tolerat prostibula. Et talis toleratio appellat̃ ↄcessio ĩpunitaꝛ. qa talis nõ punit̃ cã maioꝛ mali vitãdi. uel maioꝛ boni qđ exĩde oriri põt. Et de hʒ ẽ glo. quã seq̃t̃ Archi. 7 Jo. đ fan. 4. dis. deniqꝫ. ĩ v̂bo. venia. 7. 31. q. 1. hac rõne. Scđm hãc etiã pmissionẽ dicit decre. ꝙ multa p patiẽtiã tolerãt̃ q̃ si ĩ iudiciũ deducerẽt̃ cassarẽt̃. ut in. c. cũ iã dudũ. de pben. Vñ eccłia nõ posset dare licẽtiã iudeis ut seruẽt rit⁹ suos. lʒ toleret remouendo ĩpedimẽta. Hoc voluit glo. notabiľ in. c. q sincera. 45. dis. ĩ glo. scđa. quã ibi sequit̃ Archi. 7 Jo. đ fan. Sic g̊ licʒ ecclesia toleret iudeos q̊ ad rit⁹ suos 7 ꝓhibeat eos ĩpediri cã maioꝛ boni qđ exinde seq̃t̃. s. ut p hãc viã possim⁹ eos lucrari. ut dicit tex. in. c. q sincera. 45. dis. Et quia veritas nr̃e fidei ĩ libris ipsoꝝ velata 7 in ritibꝫ pfigurata. nr̃is oculis lucidũ demõstrat̃. 7 fidei nr̃e testĩoniũ corrobꝛat̃. ut dicit Aug⁹. 17°. li° đ ciui. dei. Et istud pulchre examĩat pdict⁹ frat̃ Girard⁹ de Senis. cui⁹ v̂ba refert Jo. an. in pallegata regula pctm̃. in 3°. ar. vbi q̃rit. an eccłia ↄcedẽ debeat ↄ̃ctuʒ

388

vsurariū ꝓpt̄ aliqđ bonū qđ īñ oriat̄ uel ꝓpt̄ aliqđ malū qđ īde vitet̄. ut ꝓpter h̄ tollat̄ illa via. Et ibi dic ꝙ trib⁹ modis pōt accipi cōcessio. Vno mō ꝓut ē simplex pmissio īdulgēs penam. Et h̄ casu ecclesia pmittit malū ut euitet̄ mai⁹ maluꝫ. ut dcō. c. deniqꝫ. iūcta glo. ī v̄bo. venia. 4. dis. 7 in. c. si q̄ monachaꝝ. iūcta glo. ibi. 24. q. i. et in. c. veniens. iūcta glo. fi. q clerici vel vo. Et dic Jo. an. p⁹ fratrē Girardū ꝙ tal' pmissio iō dr̄ simplex. qa pēa tm̄ īdulget̄. nō aūt culpa minuit̄. ut ī iurib⁹ 7 glo. s̄ dict̄. 7 p glo. s̄. allegatas. 2° mō pōt accipi ɔcessio ꝓut idē est qđ pmissio tollēs īpedimtū. s̄m quē modū iudei īter xp̄ianos pmittūt̄ ab ecc̄lia ī obseruātia sui rit⁹. ut in. c. q sincera. 45. dis. Rōnē aūt isti⁹ pmissiōis dixi s̄. Et ista pmissio differt a p̄ma. qa non solū ecc̄lia pmittit malū. s. obs̄uātiā rit⁹ iudeoꝝ subtrahēdo ɔminationē ul' īflictionē pene sicut facit p̄ma pmissio. s̄ etiā remouēdo īpedimēta xp̄ianoꝝ q vellēt īpedire iudeos ne s̄uēt suos rit⁹ ut dcō. c. q sincera. 7. c. sicut. đ iudeis. 3° mō pōt dici ɔcessio ꝓut idē ē qđ pmissio p̄stās iuuamē. s̄m quē modū ecclesia pmittit clericū occidi a ptāte sc̄lari Et h̄ pmissio excedit secundaꝫ pmissionē sicut secūda p̄mā. qa p istā tertiā pmissiōeꝫ nō solū subtrahit̄ ɔminatio q posset p occisionē clerici infligi sicut fit in p̄ma pmissiōe. s̄ etiā tollit̄ īpedimētū p qđ posset occasio clerici īpediri sicut fit in sc̄da pmissione. īmo etiā vltra h̄ duo p̄stat̄ iuuamē. Nam ī sc̄da pmissiōe ecc̄lia nō posset p̄stare iuuamē qa nō pōt adiuuare malū. Sed etiā in ista tertia pmissiōe ī occisiōe clerici q dign⁹ ē morte ecclesia p̄stat iuuamē. qa ipsū degdat. et ponit etiā ī manib⁹

iudicis secularis vt cruciet̄ vl' etiā occidat̄. iuxta illud apl'i. i. Cor. 5°. ca°. Tradens h⁹ modi hoīeꝫ sathane in īteritū carnis ut spirit⁹ ei⁹ salu⁹ fiat ī die dnī nrī iesu xp̄i. De quo ē tex. ī. c. nouim⁹ de v̄bo. sig. 7 in. c. degdatio. de pe. in 6°. Ex his patꝫ ꝙ trib⁹ modis pōt accipi ɔcessio ul' pmissio. Primo qñ ꝓpter mai⁹ malū vitādū sub dissimulatiōe malū tolerat̄. Et h̄ dr̄ ɔparatiua pmissio. qa solū pena indulget̄. cū tal' sic faciēs nō puniat̄. Tñ nō min⁹ īuoluit̄ crimīe ꝓpt̄ talē pmissiōeꝫ. 2° mō accipit̄ ɔcessio uel pmissio qñ etiaꝫ tollūt̄ īpedimēta impedientia malū fieri ꝓpt̄ bonū qđ inde seq sperat̄. ut in obseruatiōe rituū iudeoꝝ. 3° mō qñ etiā p̄stat̄ iuuamē. Et h̄ 3° mō ecclesia non pōt ɔcedē ul' pmittere nisi illud qđ pmittit̄ ul' cōcedit̄ sicut licitū. vt ē occisio clerici q ꝓpt̄ delictū tradit̄ curie seculari. Vñ ē licita et fit absqꝫ pc̄tō. qa maleficia ñ debēt remanē īpunita. ut in. c. ut fame. đ sen. exco. 7. l. ita vulnerat⁹. ff. ad. l. acq'l. Nā ecc̄lia ñ pōt dare licētiā faciēdi malū. ut. 24. q. 2. legat̄ Vñ ecclesia nō posset dare licētiā p̄stādo iuuamē ut iudei s̄uēt rit⁹ suos. ut dic glo. ī dcō. c. q sincera. 45. dis. Et h̄ etiā sentit p̄allegatus frat̄ Girard⁹. et Jo. an. ī p̄allegata regula. pc̄tm̄. i 3°. ar. Vñ sc̄us Aug⁹. ɔ̄ Permenianū. li° 2°. cui⁹ tex. ponit̄. 23. q. 4. ita plane. dic ꝙ qs sociat̄ mal' qñ malū ɔmittit cū eis aut eis ɔmittētib⁹ fauet. Et p⁹ea ī fine c. dic ꝙ vbi malū nō pōt corrigi ul' puniri uel alit̄ ei obuiari. illa duo sp retēta seruāt hoīem īnocētē 7 incorruptū s. ut nec malū qs faciat neqꝫ etiā approbet. Idē etiā dr̄ in duob⁹ casib⁹ sequētib⁹ p⁹ illud. c. ita plane. Sꝫ p̄stare iuuamen ad maluꝫ est fauere ad malū 7

ciuitatũ uel mũicipioꝝ. qa qđ nõ põt
p̃ma cã q̃ hab; influẽ ĩ ſcđam. multo
min⁹ põt ſecũda cã in quã fit infuſio.
Ampli⁹ puto ꝙ paciſcentes cũ iudeis
ut poſſint ſub vſurꝭ mutuare xp̃ianis
ſint excoĩcati. Idẽ dico de illis q intpo
nũt decretũ ꝙ vſure debeant ſolui iu-
deis. ⁊ ꝙ eis reddat iuſticia đ vſuris.
Nã talia decreta uł pacta fcã ab illis q
hñt ptãtẽ cõdẽdi leges uel ſtatuta di-
cunt leges uel ſtatuta. ut in. l. pſt. §. il
le. đ dona. int viꝝ ⁊ vx. ⁊ ĩ. l. ceſar. ff.
de publica. ⁊ vtrobiq; p Bar. ⁊ p eũdẽ
Bar. in. l. 4. §. acto2. ff. đ re iudi. Et p
bat rõne. Nam nedũ faciẽtes talia pa
cta cũ iudeis intẽdũt ſe obligare. ĩmo
p̃ncipalit volũt obligare oẽs de ciuita
te ⁊ diſtrictu ad ſoluendas vſuras iu-
deis mutuãtib9. Et obligãt ex his pa-
ctis etiã illi q nõ cõſenſerũt. g̊ ſũt ſta-
tuta cũ ex pactis meris nõ obligẽt ni-
ſi ɔſentiẽtes. ut in. l. i. ff. de pactis. Et
idẽ ẽ dicendũ qñ dñs tpalis intponit
decretũ ut ſoluant vſure. uel ꝙ iudeis
ſup vſurꝭ ius reddat. Nã obligãt oẽs
ſubditi dñi ex illo decreto. ⁊ ſic ẽ vnũ
ſtatutũ. S; ſtatuẽtes ꝙ vſure ſoluant
uł p̃ſumẽtes iudicare ut exacte vſure
nõ reſtituant qñ ĩ iudicio repetũt. ſũt
ip̃o facto excoĩcati. ut in cle. i. đ vſurꝭ.
Ibi enĩ dr ꝙ eãdẽ penã ĩcurrũt q ſta-
tuta talia p̃ſũpſerĩt obſeruare uel facẽ
obſeruari. Et lic; illa cle. nõ loqt ſpeci
fice de iudeis. tñ hab; locũ etiã ſi talia
pacta uel decreta fiãt ut iudei exerce-
ant vſuras. ut dĩc glo. in v̊bo. cẽſura.
Et pbat rõne. Nã iudei ita bñ phibẽt
dare ad vſurã ſicut xp̃iani. ut in. c. p⁹
miſerabilẽ. đ vſurꝭ. g̊ illa cle. q̃ indiſtĩ
cte loqt indiſtĩcte d; ĩtelligi ſiue fene
rãtes xp̃iani ſint ſiue iudei. Unde xb.
doc. p̃ſtantiſſim⁹ q ſcripſit ſup ꝑ cle. ⁊
do. Cardi. ⁊ Io. de Imola. ĩ dcã cle. di-
cũt ꝙ rex aragonũ ⁊ ei⁹ officiales q le-
uãt magnũ tributũ a iudeis ⁊ ſarace-
nis ꝓpt vſuras q̃s eis pmittũt ĩcidũt
in excoĩcationẽ. ſi repetẽtes vſuras p
ipſos impediant repetẽ. Et dĩc Io. de
Imola. ꝙ h̃ ẽ bñ notandũ. qa ſm h̃ ho
die q̃ſi oẽs dñi ⁊ oẽs coĩtates eẽnt ex-
coĩcati. Locãtes etiam domos iudeis
ad fenerãdũ ĩcurrũt penas. c. i. de vſu
ris. li° 6°. l; illud. c. nõ loquat ſpecifice
de iudeis. ƀ ſimplr phibeat domos lo-
cari ad exercẽdũ fen⁹. Et h̃ tenet dñs
Dñic⁹ q ſcripſit ſup 6°. in c. i. đ vſurꝭ.
in 6°. Idem tenuit dñs Lau. de redol-
phis đ Florẽtia q ɔpoſuit tractatũ de
vſurꝭ. in dcõ tractatu. q. 146. Ubi etiã
tenet ꝙ ɔ̃ iudeũ põt opponi exceptio.
c. qa fruſtra. ⁊. c. Michael. de vſurꝭ. s.
ut ſi iude⁹ vellet repetẽ vſuras ſolutas
xp̃iano. nõ p̃us audiat niſi reſtituat
vſuras q̃s ip̃e iude⁹ recepit. Et tñ illa
c. nõ loquũt ſpecifice de iudeis. ƀ ſim-
plicit dicũt ꝙ fenerato2 repetens vſu-
ras q̃s ip̃e ſoluit nõ audiat niſi p̃us ip
ſe reſtituat vſuras q̃s ab aliꝭ ip̃e rece
perit. Et h̃ de 4° dubio.

Quintũ dubiũ.

DUo ad quĩtũ dubiũ. s. An pa
pa poſſit diſpẽſare ut iudei ex
erceãt vſuras cã maiorꝭ mali
vitãdi. uel etiã boni qđ inde o2iat. ca-
ſus ẽ ꝙ nõ. in. c. ſup eo. đ vſurꝭ. vbi dr
ꝙ cũ vſure ſint vtroq; teſtamẽto phi-
bite nõ videt aliquẽ diſpẽſare poſſe.
Et papa ibi ſubiecit ꝙ nõ põt diſpẽſa-
re ſup vſuris ut aliqs liberet a mo2te.
Et oẽs etiã doc. tenẽt papã non poſſe
diſpẽſare ut exerceat ɔtract⁹ vſurari⁹
Idẽ tenet Io. an. in dcã regula pcm̃. ĩ
3° ar. vbi dĩc papã nõ hr̃e aliquã diſ-
pẽſationẽ ſup vſurꝭ uel cã maiorꝭ mali

vitādi. uel maioris boni qđ exīde oriri
speret᷑. ⁊ mouet᷑ p pallegatū. c. sup eo.
Sꝫ ꝯ istud facit. qa papa pōt modifi-
care ius diuinū. ut notāt doc. ī. c. cū oēs
⁊. c. q̄ ī eccliaꝝ. ꝺ cōsti. Itē papa in q̄ꝫ
multis casibꝯ pmittit vsurā cōmitti. ut
ī. c. salubrit. de vsuris. ⁊ ī multis alijs ca
sibꝯ q notant᷑ in. c. ꝯq̄st⁹. eo. ti. Sꝫ di-
cēdū ē q̄ꝫ qn̄qꝫ aliqd est malū qđ aliq̄
rōne pōt fieri bonū. ⁊ tūc papa pōt int̄
ptari ⁊ modificare ius diuinū. ut pꝫ ī. c.
licꝫ. de ferijs. vbi dr̄ q̄ꝫ īstāte nccitate
licitū ē piscari diebꝯ dn̄icis. et tn̄ ferie
introducte sūt iure diuino. Actus. n. pi
scādi ē ī se licit⁹ q̄uis rōne diei ꝓhibe
atur. Qn̄qꝫ ē ita ī se malū q̄ꝫ nulla rōe
fieri pōt bonū. ⁊ tūc nō pōt illud int̄-
ptari uł modificare. ut in. c. sup eo. de
vsuris. Ad qđ bn̄ facit. c. ⁊ si xp̄us. ꝟ. q̄-
dam. n. ꝓhibēt᷑ ꝺ iure iur. Naꝫ vsura
ē malū qđ nulla rōe pōt fieri bonuꝫ. g̊
papa nō pōt illud modificare uł īterp
tari. Hoc sequunt᷑ Hosti. Jo. an. ⁊ cōit᷑
doc. ī. c. a nobis. ꝺ decimis. vbi dicūt
q̄ꝫ vbi in p̄ceptis ꝟsat᷑ honor dei irremis
sibilis uł hūana vtilitas publica. ut ē
videē in p̄ceptis decalogi. papa non pōt
facē aliquā dispēsationē uł remissiōeꝫ
Talis. n. remissio sapit pcm̄. Sꝫ de⁹ n̄
dedit licētiā peccādi nec Petro nec ei⁹
successoribꝯ. ut dic tex. in. c. p̊. 40. dis.
P̄. nō mutuare ad vsuras pecuniā est
p̄ceptū negatiuū seu ꝓhibitiuū. ꝭ p̄ce-
pta negatiua seu ꝓhibitiua plus obli-
gāt q̄ꝫ p̄cepta affirmatiua. qa ꝓhibiti-
ones obligāt sp ⁊ ad sp. 23. q. 5. si non
licet. Et h̄ iō. qa ꝓhibitiōes sūt de pec
catis q̄ sūt ꝭm se mala nec pn̄t eē bona.
de iure iur. ⁊ si xp̄s. ꝟ. q̄dā. n. ꝓhibēt᷑.
⁊ de re. iur. c. 2°. Et ꝓ tāto dr̄ q̄ꝫ qs dꝫ
poti⁹ oīa mala pati q̄ꝫ malo cōsentire.
32. q. 5. ita ne. ⁊ in. c. sacris. qđ met⁹ cā.

P̄recepta ꝟo affirmatiua obligāt sp. ꝭ
nō ad sp. īmo qn̄qꝫ p circūstantias qs
excusat᷑ ab illoꝝ obseruātia. vn̄ intdū
fili⁹ pōt īmo dꝫ parētibꝯ dicē. nō noui
vos. 93. dis. diaconi. ⁊ sic excusat᷑ a p̄ce
pto ꝺ honorādis parētibꝯ. Et ē rō. qa
cuꝫ p̄cepta affirmatiua īducāt ad act⁹
ꝟtutū nō debēt fieri q̊libꝫ mō ꝭ obser
uatis debitis circūstātijs q̄ reqrūt᷑ ad h̄
q̄ꝫ act⁹ sit ꝟtuosus. ut. s. fiat vbi dꝫ. et
qn̄ dꝫ. ⁊ ꝭm q̄ꝫ dꝫ. Et qa dispositio eoꝝ
q̄ sūt ad finē attēdit᷑ ꝭm rōnē finis. p̄-
cipue attēdēda ē rō finis q̄ ē bonū vir
tutis ī istis circūstātijs act⁹ ꝟtuosi. Ista
sūt ꝟba formalia sci Tho. ī loco palle-
gato. q allegat ad h̄ phm ī 2° ethicoꝝ.
Et iō cū vsura sit p̄ceptum negatiuū
seu ꝓhibitiuū obligat sp et ad sp. Vn̄
nullo mō pōt ꝯcedi. Nō obstat argu-
mētū s̄. tcm̄. s. q̄ꝫ ius canōicū multis in
casibꝯ pmittat vsurā. Nā ī illis casibꝯ
lꝫ p̊ma facie videat᷑ qd sile vsure. n̄ tn̄
ī illis casibꝯ pmittit᷑ vsura. ut dic palle-
legat⁹ frat᷑ Girard⁹. ⁊ Jo. an. in dcā re
gula. pcm̄. ī 4° ar. Et dixi etiā s̄. in 3°
dubio. ⁊ h̄ q̊ ad qntū ⁊ vltimū dubiū

¶ Secūdū ꝯsiliū dn̄i Alexādri de Neuo
cōtra iudeos fenerātes. ⁊ ꝯtra apostil
las factas p dn̄m Angelū de Castro p̊
mo ꝯsilio ipsi⁹ dn̄i Alexādri. ⁊ repro-
batio cōsilij ipsi⁹ dn̄i Angeli.

IN noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i q es
verus de⁹ ⁊ ver⁹ hō. cui⁹ glori
osissimo sanguine redēpti su-
mus. a q̊ cūcta laudabilia nr̄a ꝓcedūt
sicut ⁊ cetera bona. ⁊ eiusdē gloriosis-
sime matris ⁊ ꝟginis Marie. diui Hie-
ronymi. totiusqꝫ curie celestis. Amen.

TErtia tua apostilla. Si deꝰ
ꝑmisit iudeos fenerari gē-
tibꝫ ad euitādū maiꝰ malū
⁊ pctm̄ iudeoꝝ. dicendū ē
etiā ꝙ xp̄s ꝑmisit ⁊ ꝑmittat xp̄ianos
ꝯducē iudeos ad fenerādū ad euitan
dū maiꝰ malū ⁊ pctm̄ ipsoꝝ xp̄ianoꝝ
q sūt inclinati ad pctm̄ auaricie sicut
tūc erāt iudei. Hec ē tua apostilla for-
malis. Nōne dīc scriptura ꝙ impiꝰ īci
dit ī laqueū quē parauit? De hͦ sepissi
me exēpla videmꝰ ⁊ cū angustia expe
rimur. ⁊ adhuc corrigi nolumꝰ. ſꝫ ī ip-
sa neqcia ꝑseueramꝰ. Did me ieptissi-
me ⁊ incōpatissime illud ꝯsiliū edidis
se. Si mihi licēt te quē veneror ⁊ ma-
gnifacio atqꝫ existīo arguē. dicerē ine-
pte ⁊ īcōposite hic locutū fuisse. Nō-
ne oīa bona fiūt iubēte deo? Nōne oīa
mala fiūt ꝑmittēte deo uel sinēte. 23.
q. i. qd culpat̄. et. 22. q. i. monet. §. ꝓ
v. Itē xp̄s Pilato. Nō hr̄es ī me pote-
statē nisi tibi datū eēt desuꝑ. Et Augꝰ
in 5ͦ liͦ de ciui. dei. caͦ xͦ. ī fi. sic dicit.
Vn̄ qcqd ꝑter volūtatē suā patit̄ hō.
nō dꝫ hͦ tribuē hūanis uel angelicis uel
cuiuscūqꝫ creati spūs volūtatibꝫ. ſꝫ eiꝰ
potiꝰ q dat ptātē volentibꝫ. Et liͦ xiͦ.
caͦ 17ͦ. Sꝫ deꝰ sicut naꝝ bonaꝝ optimꝰ
creator ē. ita malaꝝ volūtatū ē iustis-
simꝰ ordinator. ut cū male illi vtant̄
naturis bonis. ipse bn̄ vtat̄ etiā volūta
tibꝫ malis. Et in. c. se. in pn̄. Neqꝫ enī
deꝰ. nō dico āgeloꝝ ſꝫ ul̄ hoīuꝫ crearet
quē malū futuꝝ eē ꝑsciſſet. nisi pariṫ
noscēt q bꝫ eū bonoꝝ vsibꝫ ꝯmodaret
Ad idē. 23. q. 5. relegētes. vbi dr̄ ꝙ de
us ex q̊libꝫ malo opat̄ bonū. ⁊ tn̄ ma-
lū ꝓpt hͦ nō dꝫ eē īmune a pena. Si ḡ
nullū malū pōt fieri nisi deo ꝑmitten
te ⁊ malā volūtatē ordināte q̊ ad aliq̄
ptātē mali ꝯmittēdi dimittēdo. q̊ ad

aliq̄ seu ad cetera auferēdo ꝓtātē. hͦ ē
inquā deū malā volūtateꝫ ordinare.
Quare ḡ deliquētes puniūt̄ ex q̊ illud
malū factū est deo ꝑmittēte. ⁊ ex illo
malo deꝰ ul̄ opatꝰ est bonū ul̄ opabit̄.
q̄re tu iudex ꝓhibes hoīcidia. furta. ⁊
cetera crimīa? q̄re interficis uel suspen-
dis fures aut hoīcidas? Debes tu q̊qꝫ
tolerare ex q̊ illud malū nisi deo ꝑmit
tēte ꝯmitti nō potuit. Absit oīo. Data
ē lex ꝑ dn̄m ⁊ ꝑ Moysen iubens bona
ꝓhibēs atqꝫ puniēs mala. Exo. 21ͦ. 22ͦ.
et 23ͦ. c. et Leuitici. 19ͦ. et Ezech. 33ͦ. c.
vbi dr̄. Si dicēte me ad impiū. morte
morieris. ⁊ nō ānūciaueris ei neqꝫ locutꝰ
fueris ut auertat̄ a via sua īpia ⁊ viuat.
ipse impiꝰ ī iniqtate sua morieṫ. san-
guinē aūt eiꝰ de manu tua reqrā. Iteꝫ
⁊ alij ꝑlati debēt delicta subditoꝝ cor
rigē. et mores reformare. ne sanguis
subditoꝝ reqrat̄ de manibꝫ ꝑlatoꝝ. ꝺ
offi. ordi. c. irrefragabili. ⁊. c. fi. de re-
gula. cū sifibꝫ. Itē rex dꝫ furta cohibē
adult̄ia pūire. īpios ꝺ terra ꝑdē. ꝑrici
das ⁊ piuros nō sinē viuē. filios suos
nō sinē īpie agē. Iste ē tex. 23. q. 5. rex
dꝫ. Locutꝰ fuisti ꝓfecto iepte dū dicis.
Si deꝰ ꝑmisit iudeis fenerari gētilibꝫ.
Nā oē malū qꝺ fit a deo ꝑmittit̄. ⁊ tn̄
nō dꝫ ꝑlatꝰ. nō dꝫ iudex illud ꝑmittē.
ne sanguis subditi. ne sanguis filij re-
quirat̄ ꝺ manibꝫ eiꝰ. Incōposite. n. ⁊ ī
epte loqt̄ q tmīs mãe n̄ ꝯueiētibꝫ vtit̄
Debuisti ḡ dicē. Si Moyses ꝑmisit iu
deis fenerari ad euitādū maiꝰ malū ⁊
maiꝰ pctm̄. Et sic loqt̄ scūs Tho. ⁊ doc.
Ego ī ꝓ dubio ꝯsilij mei hāc obiectio
nē dissolui ⁊ dixi ꝙ iudei erāt pati ad
fenerādū iudeis ⁊ gētilibꝫ. īmo ipas
vsuras a iudeis ⁊ a gētilibꝫ recipiebāt
Vn̄ Moyses ꝑ illā ꝑmissionē restrixit
pctm̄ iudeoꝝ. Nā q̄tiēs qsqꝫ īplicitꝰ ē

int duo mala ita q oio alterū ē factur⁹
deb; ei pmitti malū min⁹ ne faciat ma
ius. De hoc ē tex. i3. dis. nerui. 33. q. 2. si
qd veri⁹. Pone exēplu;. Venis ad me
hn̄s ɔcubinā. dicēs te nō posse ab eius
ɔmixtiōe abstinē nisi eā intficias. Ti
bi cōsulā ut poti⁹ adulteriū uł fornica
tionē ɔmittas q̄ hoīcidiū. ex q̊ nō pos
sū te coercē ab vtroq; crimie. Ita fecit
Moyses. ut dicūt scūs Tho. 7 theolo
gi 7 canōiste q̊s in p̄dicto dubio alle
gaui. Et scūs Tho. 7 ceteri ponūt exē
plū ī libello repudij pmisso p Moysē
ad euitādū mai⁹ malū. s. hoīcidiū. Le
ge tex. 31. q. i. hac rōne. ibi. hoc pmisit
Moyses nō p̄cepit. Aliud est. n. p̄cipe
aliud pmittē. Qd enī pmittim⁹ nolē
tes facim⁹. qa malas hoīu; volūtates
ad plenū phibē nō possum⁹. Istū tex.
lege oculis aptis 7 bn̄ ab oī sorde mun
datis. 7 dicas q cā euitādi mai⁹ malū
nūc ē pmittēdū malū qn̄ nō pōt cohi
beri nec pūiri. Et hoc etiā modo loqtur
Archi. in ocō. c. hac rōne. Videbis si
apis oculos. 7 dū tuū ɔsiliū euacuabo
clari⁹ ostēdam. Nos aūt sum⁹ in alijs
termīs. qa iudei non pn̄t feneratri nisi
si ɔcedat a xp̄ianis. Dicis q̊q; q xp̄ia
ni etiā sūt inclinati auaricie sicut tūc
erāt iudei. Male dicis xp̄ianos eē incli
natos auaricie sicut iudei erāt. Loqris
enī ɔ fidē. Si hoc eēt. ad qd nūc pdesset
passio. resurrectio. 7 ascēsio dn̄i nr̄i ie
su xp̄i! Profecto nūc sūt plures xp̄ia
ni boni q̄ tūc erāt iudei. 7 nūc nō sūt
tot mali. nec q sūt mali sūt adeo mali.
Rogo te qs xp̄ianorū tenet altare pa
ratū sicut tenebant iudei illo tpe! S;
dicis. Sūt aliq occulti. Si eos scis. ac
cusa ipos. uel mone iudices ut ingrāt
eosq; puniāt si xp̄iani vsuras exercēt.
Nā de ipso crimie sicut iudei accusari
7 puniri pn̄t. S; forte dices. Occulte
cōmittēt hoc crimē. occulte mutuabūt
sub vsuris 7 pbari nō poterit. qa multis
fraudibȝ palliāt suos ɔtc⁹. ut dic Io.
an. in. c. ad nr̄am. in ti. de emp. 7 ven.
Non legi nec audiui te hoc dixisse. 7 q hoc
dicēt temerario iudicio loqt. Qui. n.
vsurpat sibi iudiciū dei. qa sol⁹ deus ē
secretorū cognitor. 32. dis. erubescant.
Et eccl̄ia nō iudicat de occultis. ut in. c.
a nobis. de sen. exco. Et sci viri crimia
occulta sustinēt. 7 tacēt si ipa pbare n̄
pn̄t. 2. q. 7. plerūq;. S; cū deo placue
rit publicabit crimē ī medio synago
ge. 7 reuelabit abscōsa. 7 ī medio ppli
allidet crimiosū q accessit ad deū ma
ligne cui⁹ cor erat plenū dolo 7 fallacia
Eccl. p̊ ca°. in fi. Ingrāt g̊ iudices xp̄ia
nos cōmittētes hoc crimē. Ex q̊. n. cohi
beri pn̄t nō sūt pmittendi. ocō. c. hac
rōne. Et hoc ī meo ɔsilio pleni⁹ ē discus
sū. ad quod me remitto. Admiror q; q
hāc obiectionē fecerit cū illā vidē pos
ses plene discussam 7 ex iuribȝ 7 sentē
tijs doctorū sopitam.

Uo ad tertiā apostillā eiusdē
dn̄i Angeli positā ī 2° dubio
mei cōsilij in q̊ teneo q eccl̄ia
d; se īpedire d pctō iudeorū fenerātiū
Talis ē sua apostilla. Iterū bestialit lo
queris. qa eccl̄ia īpedit se de vsuris extor
tis a iudeis a xp̄ianis auctoritate ppa
iporū iudeorū ob fauorē iporū xp̄iano
rū. s. ut illorū indēnitati puideat. 7 n̄
ppt pctm̄ iporū iudeorū. s. ut eorū aīabȝ
ɔsulat. qa de salute aīarū eorū eccl̄ia nō
curat. cū sint foris 7 dānati ppt pfidia
7 defectū baptismi. 7 sic. c. p⁹ miserabi
lē. cū reuerētia scribēs ad hoc n̄ meruit
allegari. S; meo iudicio erras vehemēt
Iude⁹. n. nō ē subdit⁹ eccl̄ie nisi rōne
crimīs cū sit laic⁹ 7 īfidel. ut ī. c. nouit

Nā ut dixi. nullā iurisdictionē hꝫ ec-
clesia circa p̄rimoniū laicoꝝ nisi ī q̄ꝰtū
agit̄ in finē pc̄tī. ⁊ tn̄ eccl̄ia tenet̄ ꝯpel
lere iudeū ut remittat vsuras xp̄ianis
uel ut eas restituat. Et h̄ ex ea rōne ꝓ-
cedit. qa iudeꝰ alit̄ de illo pc̄tō nō ꝑfe
c̄te puniret̄ nisi restituēt ul̄ remittēt
vsuras receptas uel ꝓmissas. Et male
legisti Inno. ⁊ Io. an. in dcō. c. qđ sup
his. de voto. Nā dicūt ꝙ vbi iudeꝰ ul̄
infidelis peccat ꝯ̄ legē dinā uel ꝯ̄ legē
nāe. papa si detur facultas euꝫ punire
pōt ⁊ dꝫ. Et dicūt h̄ ꝓcedē vbicūqꝫ pec
carēt ī moralibꝫ. Et vide Pe. đ ancho.
in regula. ea q̄. ī sexta q̄ōne. vbi etiaꝫ
firmat ꝙ eccl̄ia nō solū pōt ſ etiā dꝫ ta
les punire infideles. Pro h̄ etiā faciūt
notata ꝑ dn̄m Dn̄icū. in. c. p̊. đ vsur.
in 6°. ⁊ per dn̄m Lau. de redolphis de
Florētia. q ꝯposuit tractatū đ vsur. q
dicūt. locātes domos iudeis ul̄ ip̄os ꝑ
mittētes fenerari in ciuitate nec ipsos
expellētes. excoīcatiōis sn̄iam incur-
rūt ul̄ suspēsiōis. de q̄ in. c. p̊. de vsur.
in 6°. Et idē dic Io. de Anania. ī. c. pre
terea. ī fi. đ vsur. Itē cle. i. de vsur. q̄ ī
fligit penā excoīcatiōis statuētibꝫ uel
iudicātibꝫ ꝙ soluāt̄ vsure. uel ꝙ n̄ re-
petant̄. uel talia statuta seruātibꝫ. ꝯp-
hēdit iudeos. ⁊ hꝫ locuꝫ ī iudeis. Hec
tenuit glo. ī dcā cle. in v̊bo. cēsura. Et
h̄ exp̄ssiꝰ tenet xv. de mōte lauduno. ⁊
Cardi. ⁊ Io. đ Imola. ibi. ⁊ plene dcm̄
ē in ꝯsilio meo in 5°. dubio. Si g̊ pena
c. i. de vsur. ī 6°. hꝫ locū qn̄ iudei fene-
rant̄. g̊ eccl̄ia curat de aīabꝫ eorundē.
qa illud. c. de vsur. ī 6°. fūdat se in pe-
riculo aīaꝝ. Itē si ꝯducētes iudeos ul̄
statuentes ꝙ iudei possint fenerari. ⁊
ſm statuta illa iudicātes sūt excoīcati
g̊ subest ꝑiculuꝫ animaꝝ. ⁊ sic ecclesia
curat de ꝑiculo aīaꝝ. P̄. si īfideles ab-
stinēt se ab illis q̄ sūt ꝯ̄ legē dinā et ꝯ̄
legeꝫ nāe. nōne deꝰ inclinabit̄ citiꝰ ad
eos ꝯuertēdos? Hoc igit̄ etiā respc̄tu
eccl̄ia dꝫ eos punire. ⁊ sua interest ne of
fendant deū. Vn̄ lege in actibꝫ aplōꝝ
ca°. x°. vbi Corneliꝰ q erat gentilis qa
religiose coīcabat ⁊ faciebat elȳas. deꝰ
misit āgelū q āmonuit eū ut susciperet
baptismū a Petro aplō. ⁊ dixit ei an-
gelus. Orōnes tue ⁊ elȳne tue ascēde-
rūt ī memoriā in ꝯspectu dn̄i. Et si ec
clesia nō curaret de aīabꝫ iudeoꝝ non
oraret singulis ānis in publica orōne
in septimana sancta ꝙ deꝰ eos ꝯuertat
Nā ⁊ ꝓ ꝯuersiōe iudeoꝝ ⁊ alioꝝ īfide
liū orat. Interest g̊ eccl̄ie ut īfideles bn̄
viuāt ⁊ ne delinquāt ꝯ̄ deū. tū ut faci
lius ꝯuertant̄. tū etiā ut deꝰ nō offen-
datur. cuiꝰ offensa dimitti non pōt. ut
s̄. dixi. Et ꝑ h̄ tua apostilla euacuata ē

Quo ad tertiū dubiū in q̊ con-
cludo an eccl̄ia debeat tolera
re uel cōsentire ꝙ iudei fene-
rent̄ ꝓpt̄ maius malū euitādū. uel ꝓ-
pter maius bonū qđ exinde v̊isilt seq
potest. duas facis apostillas. Prima
sic iacet. ⁊ tu eā totaꝫ refers. ⁊ de tuo
nihil dicis ī h̄ toto 3° dubio. q̄ oīa nō
sūt ad ꝓpositū. qa posito ꝙ aīe iudeoꝝ
pereāt. tota disputatio fr̄is Girardi ē
⁊ loq̄t̄ de xp̄ianis an eis possit ꝑmitti
nō de iudeis q sūt dānati. ⁊ sic đ aīabꝫ
ip̄oꝝ nō est curādū. In oībꝫ tuis apo-
stillis sꝑ ideꝫ replicas. ⁊ tota vis apo-
stillaꝝ tuaꝝ in h̄ p̄dēt an eccl̄ia debe-
at ⁊ teneat̄ de pc̄tō infideliū ꝓhibēdo
se ītromittē. Et plene ꝓbaui in respō
sione ad p̄cedētes ꝙ sic. Q̄ aūt dicit
ꝙ frater Girardus ⁊ Io. an. loquūtur
an possit ꝑmitti xp̄iano ut feneretur
propt̄ vitandū maius malū. non aūt
an possit ꝑmitti ut iudeus feneretur.

391

Salua pace tua frat Girard9 7 Jo.an. gnālit loquūt an ɔ̄ct9 vsurati9 debeat pmitti ꝓpt mai9 malū vitādū. ulꝰ ꝓpt mai9 bonū qd exiñ seq pōt. Et mouet p rōnes 7 p tex. q gnālit loquūt. 7 cō cludūt ꝙ nec ius dīnū nec ius canoni cū pōt aliq casu pmittē ɔ̄ctū vsurariū Et si hoc vellet ius canōicū. nullo mō posset ɔ̄ vet9 7 nouū testamtū. p. c. sup eo. d vsurꝫ. Tu aūt dicꝫ. Loqt de xpia- nis fenerati volētib9. ñ d iudeis. Pro fecto erras. in h p̄sensi qñ ɔsiliū illud cōposui. Nā vbi ius canōicū aliqd sta tuit circa ꝓhibitiōe3 ulꝰ circa mā3 vsu- raꝝ īcludūt iudei. nā ita ꝓhibēt exer- cere vsuras iudei sicut xpiani. ut ī. c. p9 miserabilē. de vsurꝫ. Et oīs mā vsu raria ɔp̄hēdit iudeos fenerātes. ut di xi ī rñsiōe ad tuā apostillā. 7 pleni9 di xi in 4° dubio dcī ɔsilij. qb9 nō rñdes nec rñdē potes. Q aūt dicꝫ me totā re ferre disputationē fratrꝫ Girardi 7 de meo nihil. Fateor ꝙ d meo nihil. s re- tuli tex. 7 auctoritates doc. mām istā determinātiū. Nihil. n. ē sub sole nouū nec valet q̄sq dicē: h recens ē. Eccha- stes. p̄. ca°. S3 totā disputationē fratrꝫ Girardi quā Jo. an. refert. nō refero ī ɔsilio meo. s solū ea accepi q ptinē vi- debāt ad casū. Et h vidē poterit q le- gerit Jo. an absq tuis oculis. Na3 tui nō vidēt. o3 ꝙ emas coliriū. 7 iteriores sordes 7 maculas bñ abluas. Cū id fe ceris videbis. An vidē 7 ītelligē ñ po tes! Nec solū tibi h accidit. s in qcūq alio passiōato frequētissime cōtingit. Lege Jo. os auri. vnū ex q̄tuor doc. gre cis. q alio noīe vocat Jo. Criso9. ī ome lia sup euāgelio Math. sup illo euāge lio qd legit. 17. dñica p9 pethecosten. q d īcipit. Accesserūt ad iesum scribe 7 pharisei 7 seniores ppli. et īterogauit eū vn9 ex eis legꝫ doctor. vbi sic inqt. Perfectū odiū 7 pfect9 amor veꝝ iu- diciū ñ cognoscit. utputa si pfecte odi as aliquē. q̄liacūq fuerit apud illū oīa tibi displicēt siue q dic siue q agit. 7 si bona sint tñ tibi mala vidēt. Sic 7 si p fecte aliquē amas. qcūq sint apud eū placent tibi siue q agit siue q loqt. 7 si mala sint tñ tibi bona vidēt. Et Aug9 ī suo sermōe q legit in die sue festiui- tatꝫ inqt. Qui nos amāt q̄rūt qd lau- dent ī nob. q aūt nos oderūt detrahūt nobis. Deiñ subiūgis ꝙ oīa nō sūt ad ꝓpositū. 7 ī plurib9 alijs apostillis ea- dem venēosa v̄ba effudisti. S3 ꝓfecto erras. qa ī illa mā nihil ex ꝓpositū lo- cut9 sū. Si ī tuis apostillis dixisses. h 7 h nō facit ad ꝓpositū. tibi rñdissem. s ɔsiliū meū de nouo vidi 7 legi. 7 vidi ꝙ nō dicꝫ v̄itatē. S3 aduerte quāto ve neno loq̄rꝫ. Nōne ī ɔsilijs auctoītates allegāt doc. ut sint maiorꝫ auctoritatꝫ! Ultra Jo. an. multos allegaui doc. ī de cretꝫ 7 decretalib9. 7 ī 6°. 7 ī cle. scribē- tes. Adduxi etiā alias doctrinas alibi traditas ad ꝓbāda dubia q ꝓposui.

Cōsiliū dñi Alexādri d Neuo. de Vin cētia. reꝓbatoriū cōsilij dñi Angeli de Castro. sup articulo. An iudei possint conduci ad fenerandū cum dispensa- tiōe pape.

O Pere nūc p̄ciū eē puto tuū ɔsiliū euacuare q̄te nus ille q vbiq pñs est intellectū ɔcedē 7 dona re dignat. In h tuo ɔsi- lio multa que tam ex cōsilio lic3 cōtra ipsu3 consulas. 7 ex allegatiōib9 alioꝝ quas apud te habuisti p̄mo consilio tuo addidisti. nec illud vitupo. quia dicit iuriscōsultus. Etiam si alterum

de iudicijs. Ibi est bona glo. in. c. nos int. de purga. cano. ꝛ glo. ꝛ doc. ī. c. p̊. de offi. or. Nō g̊ h3 ecclia iurisdictiōe3 sup infidelē nisi rōne ecclīastici crimi nis. Et h̄ notat̄ p doc. ī locis p̄allegatī in ꝯsilio meo. s. in. c. qđ sup his. đ vo to. ꝛ in. c. gaudem⁹. de diuor. Ecclīa g̊ ꝯpellit iudeos restituē vsuras. qa rōe crimīs vsuraꝝ ecclīa pōt ꝛ o3 se intro mittē. Si g̊ rō crimīs ē illa q̄ defert iu risdictionē ad ecclīa3. s. ut faciat eū cō pelli ad remittēdas vsuras. g̊ ī errore es dū dicis ꝙ ecclīa se īpedit de vsuris extortī p iudeos ut subueniat īdēnita ti xp̄ianoꝝ. ꝛ non ꝓpt̄ pc̄t̄m̄ iudeoꝝ. Si enī ecclīa se īpedit ꝓpt̄ pc̄t̄m̄ iudei nec rōne soli⁹ dāni xp̄ianoꝝ posset se ī pedire. qa ad ecclīa3 nō ptinet iurisdi ctio i laicos ſ3 ad dn̄m tpalē. g̊ rōe pec cati ipsi⁹ iudei ecclīa se impedit. ꝛ facit ꝯpelli iudeū ad remittēdas uł restitu endas vsuras xp̄ianis. qa peccat eas re tinēdo. Et pōdera istā rōnē. qa est rō decisiōis illi⁹. c. Sicq3 iude⁹ fenerādo offendit suā legē. qa ſm legē diuā pec cat fenerādo xp̄iano. g̊ ecclīa pōt se in tromittē. Et hēs auctoritate3 Pe. de ancho. ī cōsilio qđ allegas q p illud. c. p⁹ miserabilē. dixit tuti⁹ eē tenē ꝙ iu dei nō pn̄t ꝯduci ad fenerādū etiā ꝓ pter euitādū pc̄t̄m̄ xp̄ianoꝝ. s. ne xp̄i anus feneret̄. g̊ illud. c. fecit ad ꝓposi tū. ꝛ ꝯfūdit ꝯsiliū qđ cōposuisti. de q̊ ī. differēdū ē. Itē lege ibi doc. qui colli gūt ex illo tex. ꝙ iudei peccāt feneran do xp̄ianis. Et h̄ colligit dn̄s Abbas ī vltīo nōbili. Et vide etiā Io. đ Anāia in dcō. c. p⁹ miserabile3. sup glo. i. vbi dīc ꝙ l3 iudei subsint p̄ncipi sclari ī tē poralib⁹. tn̄ eos pōt ecclīa ꝯpellē ad re stituēdas vsuras. Nā cū illud crimen sit ecclīasticū. iudei peccāt ꝯ legē diui nā et ꝯ legē nālē exercendo vsuras. et iō licite pn̄t ꝯpelli p iudicē ecclīasticū Allegat notata p Inno. in. c. qđ super his. de voto. Et ꝓ h̄ facit dcm̄. c. p⁹ mi serabilē. in fi. vbi ecclīa intdicit ꝯso nē xp̄ianoꝝ iudeis. Hec sūt vba Io. de Anania. Vn̄ potes vidē ꝙ bn̄ allegaui c. p⁹ miserabile3. Et si null⁹ doc. aliqd dicēt. adhuc o3 te cedē rōni. Nā ecclīa nō pōt se īpedire đ reb⁹ tpalib⁹ laicoꝝ xp̄ianoꝝ. ſ3 iudiciū ptinet ad iudicem secularē. Vn̄ ecclīa impedit se de pc̄tō ut in. c. nouit. de iudicijs. ꝛ rōne pc̄tī ꝛ nō ut subuēiat indēnitati xp̄ianoꝝ ꝯpellit iudeū ad restituēdas vsuras. Et h̄ facit ecclīa. qa curat de pc̄tō. ꝛ si nō curaret nō ꝯpellēt eos ad restituē dū. cū tm̄ rōe pc̄tī ꝛ nō alia rōe ecclīa hēat hāc iurisdictiōe3. g̊ nō est veꝝ ꝙ ecclīa n̄ debeat curare đ pc̄tō iudeoꝝ. īmo o3 curare. Et đ h̄ ē cāus in dcō. c. p⁹ miserabilē. cui q̊tiēs rn̄debis totiēs deo fauēte tuas rn̄siones infrīgā. Nec obstat. c. q̄3to. eo. ti. vbi papa ꝓuidet ꝯ iudeos fenerantes ne exhauriāt facul tates xp̄ianoꝝ. qa illa nō ē sola rō q̄re ꝓhibeāt̄ iudei fenerari xp̄ianis. ſ3 sūt multe alie rōnes. ut dicunt ibi doc. q̄ rōnes ponūt̄ ī rubrica de vsur. ꝛ p Io. an. in regula pc̄t̄m̄. ī 3° ar. Nam vsure aīas deuorant ꝛ facultates exhauriūt. ut dīc tex. ī. c. p̊. de vsur. li° 6°. Itē vsu ra exercet̄ in offensa3 dei ꝛ ꝓximi. ut ī cle. illa. eo. ti. ī pn̄°. Et dr̄ crimē vsura rū eē ī offensam dei. qa fit trāsgressio mādatoꝝ dei. Itē qa p h̄ crimē diabo lus furatur aīas deo ſm Stephanū de mōte lauduno. et dn̄m Cardi. in dcō notabili p̊. Itē dr̄ tale crimē eē ꝯ ꝓxi mū. qa ei o3 fieri restō. ut ibide3 dicit glo. z. Itē qa p tale crimē exhauritur suba ꝓximi. ut in. c. p̊. de vsuris. li° 6°.

392

Vn̄ vſurariꝰ dicit̄ trucidator pauperū 14.q.4.q̄ꝺ dicā.⁊ effuſor ſanguīs ꝓxi mi.ea.q.c.īmolat.7.q.5.penale.ī fi. Et ideo ꝓpt̄ pc̄tm̄ qꝺ ɔmittit iudeus ɔtra deū ⁊ ꝓpt̄ offenſam ꝓximi.eccl̄ia hab; iuriſdictionē.ſicut cohercet etiā cariꝰ vendētes q̄; ſit iuſtū p̄ciū.ut ī.c. p̊.de emp.⁊ ven.Et refert ibi Jo.an. Abbatē q dīc mgr̄m ſuū īduxiſſe illu; tex.ꝑ iuriſdictiōe eccl̄iaſtica ɔ̄ laicos q in cera miſcebāt farinā fabaꝝ cū ipa cera vēdētes ut ep̄us poſſit illos puni re.Nā rō pc̄tī qꝺ ɔ̄ deū cōmittit̄ ꝓpt̄ offenſam ꝓximi defert iuriſdictione; iudici eccl̄iaſtico.⁊ in cōſequētiā ꝓui dere indēnitati ꝓximi. Auctoritates quas h̄ dimitto.ſupplebo in trāſiōe ad quintā apoſtillam.

Q

Vi.a qnta apoſtilla ſic iacet. be ſtialit̄ ⁊ inſulſe loquerl. qa ec cleſia nō pōt ſe impedire ɔ̄ iu deū ut eū puniat de delicto ab eo ɔmiſ ſo ɔ̄ legē nāe.nec ꝺ ſalute aīe illiꝰ.ſꝫ ut cōſulat aīab; xp̄ianoꝝ.s.ne ꝓpt̄ pc̄tm̄ dānent̄ eccl̄ia ſe īpedit. Et h̄ ē qꝺ alij ɔſuluerūt.Jdē replicaſ ī duab; ſequē tib; apoſtillis.Et iō iſti ſatl ſit trādere Sꝫ aduerte ad tuam apoſtillā. Nam ī meo ɔſilio ſūt allegate auctoritates q̄ vbi infideles delinquūt ī lege nāe uel ɔ̄ lege; diuinā.eccl̄ia pōt eos punire. Allegatꝰ fuit Jnno.⁊ doc.in.c.qꝺ ſuꝑ his.de voto.⁊ in.c.gaudemꝰ.ꝺ diuor. Et vtrobiq; doc.oēs firmāt. Tu dicis q̄ eccl̄ia h̄ nō facit ne īfideles dānent̄. qa de aīab; ſuis non curat eccl̄ia.qa ꝓ pter defectū fidei dānati ſunt.Te q̄ſo quare h̄ facit eccl̄ia niſi qa deꝰ verꝰ ꝑ h̄ offendit̄.ꝓpt̄ h̄ eccl̄ia ſe īpedit ⁊ īpe dire d; corrigēdo īfideles q deū offen dūt.Et ad h̄ tenet̄.ut dicūt p̄dcī doc. Hoc.n.non relinqt̄ arbitrio eccl̄ie an faciat uel nō faciat.Sꝫ d; h̄ facē ut tol lat offenſam illatam in deū.qa nō pōt remittē etiā ſi vellet.23.q.4.is qui.⁊ 63.diſ.ſolomitane.Et Augꝰ.ī ſermōe plurimoꝝ martyrū ſic inqt.Qn̄ aliqſ in deū peccauerit ſi ſine grandi diſtri ctiōe voluerimꝰ indulgē p̄ticipes pec cati eoꝝ efficimur.Vn̄ grauit̄ peccaret p̄latꝰ ſi talē nō corrigēt.Nā vno peccā te nō punito ira dei deſeuit ɔ̄ īnocēteſ 50.diſ.ſi qs diaconus.in fi.⁊.i.q.4.§ itē ꝑꝑs.7.c.turbat̄.Lege quoq; Vin. ⁊ Jo.an.in.c.nouit.ꝺ iudicijs.in ūbo. quēlib;.Jbi.n.tex.dīc q̄ ad eccl̄iam ꝑ tinet corrigē quēlib; xp̄ianū de pc̄tō. Nā Vin.⁊ Jo.an.idē dicūt de īfideli. Sꝫ dicūt q̄ talis nō pōt corrigi niſi in directe cū ſit ex̄ eccl̄iam.2.q.i.multi. de decimis.de terris.de iudeis.⁊ ſi iu deos.Et ipos ſeqt̄ But.⁊ dn̄s Abbas ibi.⁊ oēs alij doc.Vn̄ ꝓfecto erroneꝰ i tellectꝰ ē dicē q̄ eccl̄ia pōt corrigē deli ctū infidelis delinquētl ɔ̄ legē diuā.ſꝫ nō tenet̄.īmo tenet̄.qa non pōt remit tere offenſa; illatā ī deū.Et q̄ deus ve lit ⁊ p̄cipiat īfideles corrigi ꝓbat̄ per tex.Augl.in 4° ꝺ ciui.dei.ca°.13°.ī p̄n° vbi loqt̄ de impio Romano.⁊ h̄ ſunt ūba eiꝰ.Quobrem cu; alia diu fuiſſent regna orietl illuſtria.voluit deꝰ ⁊ occi dentale fieri qꝺ tp̄e eēt poſteriꝰ.ſꝫ īpe rij magnitudīe ⁊ latitudīe illuſtrius. idq; potiſſimu; talib; ɔceſſit hoīb; ad domāda ḡuia mala multaꝝ gētiū.Si ḡ iſta fuit potior cā q̄re deꝰ dederit tā magnū ⁊ tā latū dominiū ſeu impiu; romanis q̄uis eēnt īfideles ut pūirēt grauia mala aliaꝝ gētiu;.quāto magl tenet̄ eccl̄ia ⁊ principes xp̄iani punire iudeos ⁊ alios īfideles qn̄ deliquūt ɔ̄ deū offendentes legē diuinā.Pro hec etiā bn̄ facit.c.pꝰ miſerabilē.de vſurl.

pedē ĩ foueā tenerē. tñ adhuc discē cu pio. l. apud Julianū. de fideicō. liber. Et dic Aug⁹. Ab āniculo parat⁹ sū do ceri. 24. q. 3. si hēs. Sʒ te arguo ꝙ me arguerꝭ ꝙ dcā Jo. an. ⁊ alioꝝ scribētiū ĩ ɔsilio allegare volueriʒ. nā ꝺ h̄ me ar guēdo sciaʒ ĩpāʒ arguē conarꝭ. q̄ ĩ h̄ cō sistit ut probe noscē potes. Nā vides quō Jo. an. ⁊ ceti scribētes sepe dicta scribētiū referūt nihil ꝺ suo addēdo. Vn̄ si bonos oculos habuisses ĩ h̄ solo cōcertatio erat faciēda. s. an verū ɔsu luisseʒ. qꝺ deo ꝓpitio tibi ondā. Et p̊ allegas inť cetera dictū Bal. ĩ. l. cūctos ꝑlos. C. ꝺ sūma tri. qꝺ ĩ meo cōsilio ĩ 4° dubio fuerat allegatū. Addis ĩsup Bal. ĩ. l. 2. ⁊ ĩ Auten. ad h̄. C. de vsurꝭ. ⁊. c. sup eo. de vsurꝭ. ad q̄ tñ nō rn̄des. Postea allegas ꝓ ea pte ꝓ q̄ ɔsulis ali as auctoritates ĩ ɔ̄triū. Nā Bal. in dcā l. cūctos ꝑlos. C. de sū. tri. ĩ. 4. colū. v̊. s iuxͣ h̄ q̄ro. dic ꝙ ĩperator nō pōt p mittē vsuras ꝓpť bonū publicū. qa h̄ ē ɔ̄ salutē aīe. Ad h̄ n̄ rn̄des. Et papa nō oʒ nec pōt aliqd dispēsatiue ɔcedē qꝺ sit ɔ̄ salutē aīe. 24. q. 2. legatur. ⁊ 40. dis. c. p̊. Et suo loco alias auctoītates ĩseremꝰ deo fauēte. Bal. v̊o ĩ dcā. l. 2. paꝝ an̄ mediū cōmēti dic ꝙ vē vsu re ꝓhibēť iure dīno. nec hūano ɔcedi pn̄t. s dispēsatio ē lex ꝓuata. ⁊ sic ius hūanū sicut etiā ius canōicū ē ɔstitu tio hūana. nō aūt dīna. Glo. ē in pn̊. seu ĩ ꝓhemio cle. ĩ v̊bo. iurꝭ humani. Bal. v̊o ĩ Auten. ad h̄. C. ꝺ vsurꝭ. in. 2. colū. refert opiōnē q̊rūdaʒ inť q̊s fuit Nicola⁹ de materellis. q dixit. ꝙ sicut p legē hūanā pōt distingui lex dīna a rōne intueniēte. h̄ patʒ. qa lex hūana qn̄qʒ pmittit hōicidia. ut ĩ. l. i. et. 2. C. qn̄ licet vni. se sine iudice vi. ⁊ tñ hōi cidia sūt iure dīno ꝓhibita. ⁊ ē vnū ꝺ decē mādatꝭ. ⁊ ɔ̄ꝓhēdiť h̄ ꝓhibitō s h̄

illo mādato. Nō occides. Itē ius dīnū ꝓhibʒ res aliēas detineri. tñ lex mode rať istā ꝓhibitiōeʒ ꝓpť bonū publicū ut pʒ. ff. ꝺ vsucapi. l. i. ⁊ ĩ multꝭ aliꝭs. Vn̄ dic idē eē dicēduʒ ĩ mā vsuraꝝ ut creditores ĩducāť ad s h̄sidiū paupeꝝ ⁊ hoīes ꝓpť ĩportabilē auariciā credi toꝝ nō agguenť. Et sic ꝓpť cōe bonū lex dīna distigui ⁊ modificari pōt per ius hūanū. Sʒ Bal. ibi dic ꝙ h̄ opīo ē falsa. ⁊ ab oībꝰ canōistꝭ reprobata. qa qꝺ ē ꝓhibitū ex dīna ĩstitutiōe. n̄ pōt hūana rōne pmitti. ⁊ cā ē. qa talis rō nō ē rō s abusio. cū nō cōformet se vo lūtati dīne. ⁊ iō nō debemꝰ aliā rōneʒ querē ex q̊ deo ita placuit. Hic aduer te qʒ bn̄ qʒ scē loqť. Ad h̄ nō rn̄debis. qa iste rōnes ĩferūt ꝙ nō possit dispen sare papa. Claꝝ. n. ē id n̄ pmitti pape qꝺ nō pōt hūana rōne fieri. Nam oīs dispēsatio pape ē hūana. lʒ auctoītate dei hēat ptātē. Nō hēo tñ necē aucto ritate Bal. qʒqʒ Bar. ideʒ sensetit ĩ dcā l. cūctos ꝑlos. ⁊ in ɔsilio meo ita alle gaui. Et hāc rōnem quā allegat Bal. scūs Bernardin⁹ allegauit in ciuitate Vincētina ĩ publica ꝓdicatiōe q̄ iude os expelli fecit. Nā qdā allegabāt idi gētiā paupeꝝ. auariciā creditoꝝ. Ipse aūt portauit libros iurꝭ canōici in pul pitū. et ibi publice legebat decretales ꝺ hac mā loquētes. ⁊ allegātes necītā tem eē ꝙ iudei remanerēt increpabat tāqʒ dei blasfematores. qa deum vole bāt arguē ꝙ nō ꝓuidēt meli⁹ cessanti bus vsurꝭ illi ciuitati. Et dicebat ꝙ ꝓ pter ista nō erat de⁹ offendēd⁹. Et idē dixit scūs Tho. Ricar. Scot⁹. ⁊ oēs the ologi. Oēs religiosi ꝺ obseruātia h̄ p dicant. Vide quante auctoritatis sint apud ecclīam sancti viri. Nā ꝓpť exē plar scōꝝ q trāsiuerūt ad religiōeʒ an̄ matrimonium consūmatum. ecclesia

interp̄tata est illud mādatū diuinū. q̊s de⁹ diūxit hō n̄ sepet. qa eccl̄ia illis ex-ēplis mota declarauit illā auctoītatez hr̄e locū qn̄ mr̄imoniū ē cōsūmatū. h̄ pbat̄ in. c. ver. 7 ī. c. ex pte. de cōuer. diu. Vides g̊ quāte fidei sūt apud ecclesiā scā scoꝝ patꝝ. q̄to maiorꝫ fidei debēt eē p̄dicatiōes 7 decisiōes dubioꝝ ab eis oposite. Credēdū ē. n. ipos dei spū locutos fuisse. Quo ad h̄ sacꝫ ē 3° allegas p pte ꝯ quā cōsuluisti. c. sup eo. d' vsurꝫ. cui nō rn̄des. s̄ in q̄dā apostilla ad osiliū meū illud ad pposi tū n̄ facē affirmasti. Ego dico q̄ d' h̄ ē cāus ibi. Ille tex. hꝫ duos ītellectus.

Prim⁹ ē q̄ p redimēdis captiuis uł p alio ope pio papa n̄ pōt dispēsare q̄ vsura omittat̄. 2⁹ ītellect⁹ q̄ etiā p redimēdis captiuis uł p alio pio ope nō licet ad vsuras pecūias mutuo accipe qn̄ p receptiōez dat̄ cā vsurā omittēdi. Nā ī antiq̄ dicebat̄. qd' a nob̄ tua fratnitas postulauit. vtꝝ possit in recipiēda pecūia dispēsatio fieri ut paupes q ī saracēoꝝ captiuitate tenēt̄ possint p eādē liberari pecuniā. Sꝫ vtq̄ ītellect⁹ cōit̄ tenet̄ p doc. 7 eccl̄ia vtrūq̄ approbat dcm̄ ibi in dcō. c. sup eo. Vn̄ āplectēdo vtrūq̄ ītellectū ibi ē casus q̄ papa n̄ possit dispēsare q̄ qs accipiat pecuniā mutuo ad vsuras etiam cā maiorꝫ mali vitādi qn̄ nccītas ē cā exercēdi vsuras. ut qa cessante illa nccīta te n̄ exercet̄. Et sic papa n̄ pōt dispēsare. siue ut qs exerceat fen⁹. siue ut qs recipiat pecuniā mutuo ad fen⁹ qn̄ necessitas ē cā vsure exercēde. Et pōdera illū tex. p̊. n. dic̄ q̄ cū vsure sint vtroq̄ testam̄to phibite nulla dispēsatio pōt fieri. Et tex. specifice loquit̄ q̄ nulla dispēsatio pōt fieri per papā. quia ibi petebatur dispensatio a papa. Vnde ibi colligitur vna regula in materia dispensatiōis q̄ vbi aliqd' ē pct̄m̄ d' iure diuino papa n̄ pōt circa illud dispēsare. Et istā regulā firmāt oēs doc. 7 illos allegaui ī osilio p̄dcō. 7 vlteri⁹ allegabo īfra. 3° dic ille tex. q̄ cuꝫ sacra scriptura phibeat p vita alteri⁹ mētiri qd' ē pct̄m̄ vēiale. si g̊ nō licet omittere pct̄m̄ vēiale p redimēdo hoīem a morte. multo magis phibēd⁹ ē qs ne ī uoluat̄ crimīe vsuraꝝ p redimēda vita captiui. i. illoꝝ captiuoꝝ q detinebant̄ p saracenos. Iste ē tex. apt⁹ ī dcō c. sup eo. q isto mō arguit. Si p redimēdo hoīez a morte nō ē licitū omittere pct̄m̄ vēiale. multo min⁹ pmittē dus ē īmo ē phibēd⁹ ne omittat pct̄m̄ mortale. ut ē vsura p redimēdo captiuos a morte. Vn̄ iste tex. decidit duo. Vnū ē ī mā dispēsatiōis. s. q̄ vbi ē aliqd' pct̄m̄ mortale d' iure diuino papa nullo mō pōt dispēsare. Secūdū q̄ nec papa nec eccl̄ia dꝫ pct̄m̄ mortale tolerare uł pmittē etiā p liberando captiuos a morte. qa si nō licet dicē mēdaciū qd' ē pct̄m̄ vēiale. ut ī. c. p̊mū. 22 q. 2. et ī. c. ne qs. multo min⁹ licet cōmittē pct̄m̄ mortale. Sꝫ dic. Illud. c. loqt̄ de xp̄ianis volentib⁹ fenerari uł volētib⁹ īducē alios xp̄ianos ad fenerādū. Sec⁹ dicēdū ē ī iudeis. cū eccl̄ia nō debeat de eoꝝ pctō se īpedire. siue curare de aīab⁹ ipoꝝ. Ego rn̄di supi⁹ ī rn̄siōe ad tuā q̄ntā apostillā. 7 ī consilio meo ī 5° dubio ppe finē. vbi oclusi p ut vult tex. 7 firmāt doc. q̄ in mā vsuraꝝ siue vbi iura faciūt mētiōez d' feneratorib⁹. īcludūt̄ iudei. g̊ illud. c. dꝫ ītelligi tā ī iudeis q̄ ī aliis exercētibus fen⁹. Et bn̄ aduertas qa in. c. sup eo. petebat̄ dispēsatio ut posset exercere fenus. uel ut licēt mutuo recipe ad redimendū captiuos solū pecuniā necessariā redēptiōi captiuoꝝ 7 n̄ vltra

Et tñ papa ibi dic ꝙ nõ põt diſpẽſare.
Itẽ ꝙ non dꝫ ꝑmitti ſeu tolerari vſura
ab eccł'ia etiã ſi ex ea ꝓueniret libertatio
captiuoꝝ a morte.⁊ ſic nõ ẽ ꝑmittẽda
imo ẽ ꝓhibẽda vſura etiã ſi ex eius ꝑ-
miſſiõe ſeq̄t̃ bonũ ꝙ hoĩes nõ inficiã-
tur.⁊ ex eiꝯ ꝓhibitiõe ſequãt̃ mortes
hoĩuꝫ.ut qa hoĩes inficiãt̃ niſi ꝑmit-
tat̃ exerceri vſura.Nam ꝓpt̃ iſtud bo
nũ ꝯſequẽdũ uł ꝓpt̃ h̄ malũ vitãdũ ñ
ẽ ꝑmittẽda ſeu tolerãda vſura.Et ille
tex.nõ ſolũ dĩc diſpẽſatiõeꝫ non poſſe
fieri ſ3 etiã excludit ſimplicem ꝑmiſſi-
onẽ ĩ vſura.Et ita ꝯcluſi ĩ ꝯſilio meo
pꝯ Io.an.in regula pc̄tm̄.ĩ 3°.⁊ ĩ 5°.ar.
vbi dĩc ꝙ nulla ꝑmiſſiõe ſit ꝑmitten-
da vſura ꝓpt̃ aliqđ bonũ qđ iñ oriat̃.
uel ꝓpt̃ aliqđ malũ qđ iñ vitet̃.Et di
cit ꝙ etiã ſi ius canõicũ vellet ñ poſſet
ꝯtractũ vſurariũ ꝑmittẽ.⁊ plene exa
minaui ĩ 3° dubio mei cõſilij.vbi alle
go tex.⁊ auctoritates.Et ꝑfecto doleo
maliciã doctoꝝ xp̄ianoꝝ.Inueniunt̃
enĩ ⁊ ĩuẽti ſũt q in cã ꝯſuluerũt ꝯ̃tã ap
tã ṽitatẽ.de q̃ ẽ tex.aptiſſimꝯ ĩ dcõ.c.
ſuꝑ eo.quã oẽs doc.tã canõiſte q̃ꝫ the
ologi tenuerũt.Et tõnẽ video.qa nul
lus ẽ q petat ꝯſiliũ offerẽs mercedẽ ꝙ
ꝯſulat̃ ꝙ iudei nõ ꝯducant̃ ad fenera
dũ.nec repit̃ offerẽs mũera ṗncipibꝫ
ut expellãt iudeos.ṽitas enĩ iſta non
dat p̄mia t̃rena ſ3 et̃na.Conati aũt ſũt
ſuis ĩgenijs ſua doctrina facibꝫ auari-
cie ⁊ cupiditatꝭ accẽſi ṽitatẽ ꝯfundẽ.
Sꝫ audi qđ de ṽitate dicat ſcriptura.
Veritas magna ẽ.⁊ fortior p̄ omnibꝫ.
Eſdre 3° ca.4°.Et Iſidorꝯ de ſũmo bono
ita exclamat.O q̃ꝫ magna ẽ vis ṽitatꝭ
q̃ oĩa ĩgenia aſtutias ⁊ calliditates ſu
ꝑat.que ꝯ̃ ficta ſimulataq̃ꝫ figmẽta ſe
ip̄aꝫ defendit.q̃ deniq̃ꝫ pꝯ deũ colẽda ẽ
qa ꝓxĩa deo ẽ.imo deꝯ ẽ via ṽitas ⁊ vi
ta.Huc vſq̃ꝫ declaraui argum̄ta q̃ faci
unt ex ꝑte negatiua.s.ꝙ iudei nedũ ñ
pñt cõduci.ſ3 etiã ꝙ fenꝯ exercere poſ-
ſint ꝑmittẽdũ nõ ẽ etiã ſimplici ꝑmiſ
ſiõe.Immo ꝓhibẽdi ſũt.ut ꝓbat̃ apert
tiſſime ĩ dcõ.c.ſuꝑ eo.cui nec aliquis
aliꝯ r̃ndere cũ ṽitate valebit.

Nunc me cõuerto ad diſſoluen
da ea q̃ pro ꝑte affirmatiua dĩ
iuri ⁊ dĩ rõni ꝯ̃tria allegaſti.ſ.
ꝙ papa poſſit diſpẽſare ꝙ cõducãt̃ iu-
dei.Et p̊ loq̃rꝭ ꝯ̃ tex.dcĩ.c.ſuꝑ eo.Tu
es bonꝯ ſicut ⁊ ceteri q vtinã nõ ĩ ĩfer
no cremẽt̃.Allegãs etiã Specu.ĩ ti.
de legato.§.nũc de ep̄oꝝ.ĩ.7.colũ.ṽ.
ſũt aũt qdaꝫ.vbi dixit ꝙ ĩ caſibꝫ ĩ qbꝫ
ẽ mortale pc̄tm̄ ſ3m legẽ dĩnã ſicut in
furto ⁊ ĩ rapina.papa diſpẽſare ñ põt
imo pꝯ delictũ cõmiſſũ nõ põt diſpẽſa
re ſuꝑ delicto iã cõmiſſo q̊ minꝯ delin
quẽs agat pniaꝫ.⁊ q̊ minꝯ fiat reſtitu-
tio.⁊ allegat iura loquẽtia de mã vſu-
rarũ.ut.c.cũ tu.de vſurꝭ.In his ṽo in
qbꝫ ꝯmittit̃ pc̄tm̄ mortale ſ3m ius po-
ſitiuũ dĩc ꝙ ep̄is ⁊ inferioribꝫ intdcã
ẽ diſpẽſatio.imo nullꝯ citra papã põt
diſpẽſare uł patiẽtiã p̄ſtare.ſ3 ſolꝯ pa-
pa uel is cui ſpãlit̃ cõmiſerit.Et q̃ꝫ bñ
auctoritatẽ iſtã allegaſti.ita talẽ tibi
ſꝑ ſpm̄ cõcedat deus.s.ut ꝯ̃ tuã inten
tionẽ alleges qñ ṽitatẽ ⁊ ip̄am iuſtici
am violare intẽdis.Nã Spe.dĩc illud
qđ dicũt ceteri doc.Naꝫ h̄ dĩc Hoſti.
quẽ allegat.⁊ doc.ĩ.c.a nobis.đ deci.
⁊ in.c.nõ magno.ne cle.uł mo.q ſũt
allegati in ꝯſilio meo.in 3° ⁊ ĩ vltimo
dubio.Primo allego alias auctorita-
tes ĩ ꝯſilio ſup̄dcõ nõ allegatas.ñ tñ
in cõſilijs alioꝝ collectas.Et p̊ allego
auctoĩtatẽ Inno.⁊ oĩuꝫ ſcribẽtiũ ĩ.c.fi.
đ trãſac.vbi Inno.dĩc ꝙ q̃ꝫtũ ad ꝯmit
tẽdũ pc̄tm̄ mortale uł remanẽdũ ĩ il-
lo ĩ his q̃ pẽdẽt a iure nãli ĩ lege dĩna
⁊ euãgelij ꝯtẽta.papa ñ põt diſpẽſare

Et p̄cise pōit exēplū p.c.sup eo.ꝺ vsu tis.ꝺ cuiꝰ ītellectu s̄.dixi.7 p.c.fi.de ɔsue.In hiſ vō q̄ pēdēt a iure positiuo p̄ceptorie cuiꝰ trāsgressio ē pctm̄.aliꝰ q̄ papa dispēsare n̄ pōt ut trāsgredi liceat.Istud dcm̄ seq̄t ibi Io.an.i.c.fi.ꝺ cōsue.s̄.allēato.7 refert istud dictum Inno.ī dcō.c.fi.sup vbo.casibꝫ.ī glo. sua q̄ icipit.puta crimībꝫ publicis.Et Bu.7 Io.de Imola.7 oēs doc.Pro h̄ etiā allego doctrinā Lau.quā sequit̄ Archi.7 Io.ꝺ fan.i.c.sūt qdā.25.q.i. q dic q̄ papa nō pōt dispēsare ꝫ dicta euāgelij ī his q̄ ɔsistūt ī p̄cepꝫ ul̄ ꝓhibitiōibꝫ.Et h̄ dictū refert Io.de fan. in dcō.c.sūt qdā.in vbo.euangeliste. Plus dicit Archi.7 Io.ꝺ fan.in dcō.c. sūt qdā.sup glo.i.in vbo.ꝫ aplm̄.vbi refert q̄sda;cuꝫ quoꝝ opīone residet dictū.q̄ cū ī veteri 7 ī nouo testam̄to nō ɔtineat̄ nisi vitas doctrine fidei et morū s̄m legē nāe 7 grē.ꝫ ipam papa dispēsare nō pōt.Et p h̄ dicūt q̄ non solū ꝫ aplm̄ nō pōt dispēsare.s̄ nec etiam ꝫ quācūq̄ doctrinā cuiuscunq̄ libri canonis.qa nec xp̄s venit soluē legē aut ꝓphas s̄ adimplē.Math.5.caꝰ. Nec obstat q̄ papa pōt dispēsare cū penitētibꝫ.qa apl̄s n̄ ꝓhibuit dispēsare. qa 7 ipe fuit mi̇̄icordiā ɔsecutus.8. dis.ɔsuetudo.8ꝫ actu existentē in crimine ꝓhibuit ordinari.Volūt isti dicere q̄ papa nō pōt dispēsare q̄ qs peccet uel remaneat in crimie.siue illud crimē sit īductū a lege diua.siue a positiua.Vide eūdē Io.de fan.i.q.7.§. nisi rigor.vbi dic nullo mō eē dispēsabilia etiā p papā mādata ul̄ p̄cepta decalogi 7 euāgelioꝝ.7 gnālit̄ q̄ ptinēt ad articulos fidei 7 ad gnālē statū ecclesie 7 ad formā sacroꝝ.ꝺ qbꝫ p̄cipue tractauerūt apl̄i 7 q̄tuor ɔcilia p̄ncipalia.7 gnālit̄ ea sine qbꝫ 7 cū qbꝫ hō saluari nō pōt.In his enī uel in aliq̄ isto rū nulla admittit̄ dispēsatio a quibusc ūq̄ sint statuta.Allegat.13.dis.sicut q̄dam.et.15.dis.sicut sancti.et.i.q.7. 7 si illa.7.15.q.i.sūt quidā.7.c.ꝫ patrū.et.25.q.2.p̄uilegia.7.c.si qs dogmata.7.i.q.i.nō ē putāda.et.14.dis. qꝺ ait.et.22.q.2.faciat hō.30.q.i.no sce.et.32.q.4.sicut nō sūt.et.23.q.5 dicat.Reliqua vō dic eē dispēsabilia. qa in eis sepe rigor iuris tēperat̄ 7 relaxat̄ a q̄cūq̄ sint statuta.vbi grā.In niceno ɔcilio statutū ē ne bigamꝰ ꝓmoueat̄.34.dis.cognoscamus.tn̄ postea Martinus instituit q̄ vsq̄ ad diaconatū possit ꝓmoueri.34.dis.lector.Sic apl̄i statuerūt q̄ p̄sbyteri ꝑpt̄ fornicationē deponerent̄.qꝺ postea p papā Siluestrū 7 Gargēse ɔciliū fuit imutatū.82.dis.p̄sbyter.Ex p̄dictis notādū est q̄ papa nō pōt dispēsare q̄ quis ɔmittat uel remaneat in pctō mortali negdū q̄n tale pctm̄ descēdit ex lege diuina.s̄ etiā si descēdit a lege positiua. si p dispēsatione ille cū q̄ dispēsatū est remāsurꝰ ē incorrectꝰ seu in pctō.Et q̄q̄ Specu.ī loco p̄allegato.7 Inno.7 doc.in loco p me allegato dicāt papā dispēsare posse q̄ ad illa q̄ sūt pctā de lege positiua.tn̄ opīo illoꝝ q̄s in p̄dictis duobꝫ locis secutus fuit Archi.et Io.de fan.videt̄ vior q̄n p talē dispensationē ꝫ ius positiuū dispēsatꝰ remanet incorrectꝰ siue ī pctō.l3 descēdat a iure positiuo.allegat bona iura.7 ꝺ h̄ ē bonꝰ tex.in.c.nulli fas.25.q.i.vbi loq̄t̄ de iure diuīo 7 canōico.Et sic dic Quia nos q potentissimi sacerdotes ad ministramꝰ officia taliū trāsgressionū culpa respiciet si in causis dei desides fuerimꝰ iueti.qa meminꝰ q̄ timē debemꝰ q̄lit̄ ɔminet̄ deꝰ negligētie sacerdotū.Et in.c.sūt qdā.ea.q.sic loq̄t̄.

Ubi vo apte de⁹ ul' ei⁹ apl'i 7 eos sequē
tes sancti p̄res sn̄ialit' aliqd diffinierīt
ibi nō nouā legē roman⁹ pōtifex dare
ſ poti⁹ q̄d p̄dicatū ē vsq; ad aīaz 7 san
guinē ɔfirmare d; ꝛc. Itē ea. q. c. ɔtra
statuta. ibi tex. sic dic. Contra statuta
canonū aliqd ɔcedē ul' mutare. nec q·
dem hui⁹ sedis pōt auctoitas ꝛc. Et ī
c. se. q̄d īcipit. omne. ꝓpe fi. sic dr̄. Ne
quaq̄. n. q̄d ɔ euāgelicā uel ꝓphēticā
ul' ap̄licā doctrinā ɔstitutiōe sue eoꝝ
siue scōꝝ patrū actū fuerīt stabit. Pro
fecto h̄ iura ita gn̄aliter loquūt' ꝙ ꝓhi
bēt etiā papā dispēsare. Et ad h̄ ea al·
legauit Archi. 7 Io. de fan. p̄sertim qa
canōes sūt editi īstīctu spūs scī. ut dic
tex. 50. dis. si ille. et. 25. q. 5. violato·
res. 7. c. ideo. Ego tn̄ ꝓ cōcordia sic di
cerē. ꝙ aut ꝑ dispēsationē ɔ ius positi
uū desinit eē pc̄tm̄. 7 illud quod erat
pc̄tm̄ ꝑ dispēsationez efficit' licitū. Et
tūc ꝓcedit opīo Inno. 7 doc. ī. c. fi. de
trāsac. 7 ī. c. a nob. d̄ deci. 7 in. c. nō ma
gno. ne cle. ul' mo. Aut p⁹ dispēsatiōez
ille cū q̄ dispēsat' actū exercēt illicitū.
Et sic dispēsatio nō facit q̄ min⁹ ille ex
ercēdo actū a canone ꝓhibitū peccet.
Et tūc sit vera opīo Laur. 7 sequētiū
quē seqt' ocūs Io. de fan. 7 Archi. vbi
s̄. Pono exēplū ꝙ qs cōfiteat' singulo
anno pc̄tā sua. ē ius positiuū. 7 tn̄ pa·
pa ligat' mēte illi⁹ ɔstitutiōis ꝓpt' eq·
tatē n̄alez ī qua ē fūdata illa ɔstitutio
ut dic Io. an. ī. c. significasti. d̄ foro cō
pe. 7 But. in. c. p̄. d̄ con. Un̄ papa non
posset dispēsare ut qs n̄ teneat' ɔfiteri
singul' annis sua pc̄tā. Et idez vbi alia
ɔstitutio ē fūdata ī n̄ali eqtate q̄ ꝓpt'
dispēsatiōez nō cessaret. Un̄ Bal. in. l.
si nō sp̄ali. in fi. C. d̄ testa. dic ꝙ lz p̄n·
ceps sit sūme auctoitatꝭ. tn̄ n̄alis rō ei⁹
auctoitate mutari n̄ pōt. ff. d̄ vsufruc.

eaꝝ reꝝ q̄ vsu cōsu. l. 2. Un̄ Pe. Cy. et
Bal. ī. l. digna vox. C. de legi. dicūt ꝙ
p̄nceps ligat' ꝑ facta h̄ntia ī se iusticiā
uel eqtatē n̄alē. Et ex p̄missis tres
inferūt' ɔclōnes. Prima ē ꝙ vbi aliq̄d
pc̄tm̄ ē mortale de iure dīno papa nō
pōt dispēsare ut illud ɔmittat'. uel ꝙ ī
illo remaneat'. Secūda. ꝙ vbi aliq̄d
ē pc̄tm̄ de iure positiuo. tn̄ ꝑ dispēsati
onē nō pōt cessare iusticia ul' eqtas n̄a
lis q̄ mouet ius positiuū. papa nō pōt
dispēsare. Tertia ɔclō. ꝙ vbi aliq̄d ē
pc̄tm̄ de iure positiuo 7 ꝑ dispēsatiōez
factam ex cā rōnabili. cessat cā pc̄tī. 7
tūc dispēsatio pape facit illicitū licitū.
Et ī his trib⁹ ɔclōnib⁹ ɔcordāt' tex. et
doc. His igit' ita discussis ꝓ doctrina
studētiū redeo ad rn̄siōes tuas. Dicis
enī ꝙ iude⁹ fenerando xp̄iano nulluz
pc̄tm̄ ɔmittit ſm legē dīnaz. iō papa
pōt h̄ ꝑmittē. Dū dicꝭ ꝙ papa pōt h̄ ꝑ·
mittē. nō loq̄rꝭ in t'mīs nr̄e q̄ōni ɔue·
niētib⁹. Nr̄a. n. q̄stio ē An papa possit
dare licētiā uel dispēsare ꝙ xp̄iani cō·
ducāt iudeos ad fenerandū. Istud est
plus q̄ simplex ꝑmissio q̄ nil aliud est
q̄ claudē oculos. 7 penam īdulgē seu
dissimulare. ſm quā ꝑmissionē eccl'a
tolerat malos. Un̄ nr̄a disputatio est.
an papa possit dispēsare ꝙ ɔducant' iu
dei ad fen⁹ faciēdū. Et inq̄tū dicꝭ ꝙ iu
deus fenerādo xp̄iano nullū pc̄tm̄ cō
mittit ſm legē dīnā. Vide quāte vēta
tis quāte ue cōstātie sis. Professus es
iudeū peccare fenerando xp̄iano. ſ ec
clesiā d̄ h̄ pc̄tō nō debē curare. Hic vō
dicꝭ ꝙ nullū pc̄tm̄ ɔmittit. Sz te excu·
sabis 7 dices ꝙ peccat ſ nō ſm legē di
uinā. Tūc te int'rogo. Scd̄m quā legē
Si dicis. Canōicā. male dicꝭ. qa iudei
7 alij īfideles n̄ ligant' canōib⁹ ad pec
catum seu ad penā sp̄ualem. de diuor.

395

gaudem⁹.z.q.i.multi. Hāc doctrinā
ponūt etiā doc.ī.c.p̊.de cōsti. Peccat
idcirco iude⁹ ſm legē diuinā ſeu ſm le-
gē nālē.ḡ papa nō pōt diſpēſare ſeu li
cētiā dare. Et h̊ tenet ſcūs Tho. ꝛ the-
ologi. ꝛ oēs canōiſte nemie penit⁹ diſ
crepāte. q̊s allegaui i p̊ dubio conſilij
mei. Nā etiā ſm legē ſuā ꝓhibēt fene
rari gētilibꝫ. Deut. z8° ca°. vbi Moy
ſes reuocauit p̄mā p̄miſſionē. Unde
Dauid q fuit duduꝫ p⁹ Moyſen. quia
Moyſes fuit p̄m⁹ dux q gubnauit po-
pulū iſrl'. Dauid v̊o fuit ſecūdus rex.
Sꝫ p̊ fuerūt duces ꝛ iudices iſrl'. p⁹ ea
reges. ut noſcē pōt qcūqꝫ legeīt bibliā
Et tñ Dauid ī ſuo p̊s. q icipit. Dñe qſ
habitabit ī tabnaculo tuo. gnālit dic.
neminē excipiēdo. Qui pecuniā ſuaꝫ
nō dedit ad vſurā ꝛc. Dñs aūt noſter
ieſus xp̄us ver⁹ de⁹ ꝛ hō ver⁹ ꝯuocatis
turbis iudeoꝝ ait. Mutuū date nihil
inde ſpantes. Luc. 6° ca°. Et nō quia
xp̄us loq̄baṫ iudeis ꝛ eis p̄cipiebat ut
mutuarēt pecuniā abſqꝫ fenore. Sꝫ in-
terrogo te. Et Moyſes ꝛ xp̄s p̄cipit iu
deis. cui⁹ p̄ceptū ſi p̄cepta eſſent ꝯ̄ria
deberēt iudei ſuare! Certe dei. qa ma
ior ꝛ verior ē incōpabilit oībꝫ creaturi
btis. tñ nō ē ꝯ̄rietas. Tene ḡ xp̄iane p̄
ceptū euāgelicū. vbi de⁹ tūc iudeis p̄-
ſentibꝫ ꝛ xp̄ianis fututis intdixit gnā
lit ꝛ ſine aliq̄ diſtīctiōe exercē fenus.
Ergo papa ñ pōt lnīam dare ul' diſpē-
ſare. ut dicūt Inno. ꝛ doc. ſ̄. allati. qbꝫ
ꝯiūge ſpec. p totū ꝯ̄ tuā ītētionē alle
gatū. Et bñ dixit apoſtilla fris Micha
elis ad tuū cōſiliū dū dic q̄ iude⁹ pec-
cat mortalit fenerādo xp̄iano. ꝛ q̄ in-
uenit oppoſitū. Et h̊ iō ē. qa vſura ē ꝓ
hibita gnālit. ꝛ repiūt iudei icluſi i ꝓ
hibitiōe. ut ī.c. p⁹ miſerabilē. Un̄ tibi
incūbit ꝓbare q̄ iudeis ſit licitū fene-
rari. qd ꝓbare ñ poteri. Et ſubiūgit in
ſua apoſtilla. q̄ agētes ꝛ ꝯſentiētes pa
ri pena plectūṫ. ꝛ allegat apl'm ad Ro.
p̊ ca°. ī fi. vbi dic aplſus. Qm̄ qui talia
agūt digni ſūt morte. nō ſolū aūt q fa
ciūt ſ etiā q ꝯſentiūt faciētibꝫ. Et ſub
dit q̄ ſi veniūt ad baptiſma non p̄nt
ſaluari niſi vſuras reſtituāt. Et h̊ tenꝫ
glo. in.c. iudei. de ꝯſe. diſ. 4. Un̄ pone
q̄ iude⁹ feneraueri gētili. certe nō dꝫ
baptiçari niſi vſuras reſtituat. Et h̊ ē
īdubitatū tā apud canōiſtas q̄ apud
theologos. Et inq̄tū loqṫ de cōſenſu
bñ dic. qa nulla cā ē licitū conſentire
malo. Idē ꝓbaṫ. z3. q. 4. ita plane. cuꝫ
duobꝫ. c. ſe. q̄ dicūt q̄ qs malis ſociaṫ
qñ ꝯmittit malū ul' qñ cōmittētibꝫ fa
uet. Et ſi malū nō pōt corrigi ul' illi ob
uiari. illa duo ſp tetēta ſeruāt hoīeꝫ in
corruptū. ſ. ut nec malū faciat nec ap-
probet. Un̄ diſpēſatio ñ pōt fieri ut iu
de⁹ cōducaṫ ad fenerandū. qa p h̊ daṫ
cōſenſus malo. Et h̊ plene declaraui ī
cōſilio meo ī 3° dubio. Et p h̊ tolliṫ il-
lud qd dici. ſ. q̄ poſito q̄ ex pte iudei
fenerādi ꝯmittaṫ pc̄tm̄. tñ eccl'ia nō dꝫ
d h̊ pc̄tō curare. Uide q̄ clauſos hēas
oculos. Nō pōt qs ꝯſentire malo ſine
pc̄tō ut dicūt iura p̄allegata. eſto q̄ ec
cleſia ñ debeat curare d ſalute iudeoꝝ
tñ nō dꝫ ꝯſentire q̄ peccēt. nec pōt da-
re lnīam peccādi. De h̊ ē optim⁹ tex.
z4. q. z. legaṫ. Hinc eſt qd dr̄. q̄ qs dꝫ
poti⁹ oīa mala pati q̄ malo ꝯſētire. ut
ī.c. ſacri. qd met⁹ cā. ꝛ ī.c. ita ne. 3z. q.
5. Et ego plene examīaui ī p̄fato 3° du
bio ꝯſilij mei. q̄ nō replico. ad q̄ nihil
rñdes nec ī tuis additiōibꝫ nec in tuo
ꝯſilio. Sꝫ nō pōt papa dare licētiā iu-
deis fenerādi qn nō det eis licētiā pec
cādi quā de⁹ nō pōt dare. ut dic p̄fatū
c. legaṫ. Ad h̊. 40. diſ. c. i. vbi dr̄ q̄ de⁹

nō dedit lnīam peccādi Petro nec suc
cessoribꝰ suis. Si ḡ papa nō hꝫ licētiaꝫ
peccādi. ḡ altri ñ pōt ꝯcedē. Itē si papa
dispēsat ꝙ iudei possint ꝯduci ad fene
rādū. vane ꝑbet auctoitatē ꝙ ꝯducāt
ad malū faciendū. nōne ꝯducētes ap
ꝓbāt fenꝰ ⁊ adiuuāt iudeū ad fenꝰ fa
ciēdū ꝓpt̄ sua pacta. ⁊ ꝓpt̄ suas ꝯuēti
ones? Propt̄ qđ tales ꝯducētes incur
rūt sniāꝫ excoīcatiōis. ꝑ cle. i. ď vsurꝭ.
ut dixi ī ꝑdcō cōsilio meo in 3° dubio
Itē nō ē veꝝ illud qđ dicis. s. ꝙ ecclia
nō dꝫ se īpedire ď pctō iudeoꝝ. qa sup
uacue laborat. Hͦ aūt declaraui dū trādi
ad tuā qntā apostillā. Itē de hͨ cāus
ī. c. pꝰ miserabilē. ď vsurꝭ. qđ etiā decla
raui ī trāsiōe ad tuā rtiā apostillā. vbi
declaraui ītellectū dcī. c. pꝰ mirabilē.
et ꝑ dcā ad ꝑdcās duas apostillas etiā
clarissime sblatū ē istud tuū argumētū

Item dū dicꝭ ꝙ nihil ad nos ď
his q̄ forꝭ sūt. Ita absolute lo
quēdo nō loqrꝭ ut mgr̄ q diu
legit. nec recōdarꝭ ď doctria glo. ī. c. iu
dei. ⁊. l. z. ď iudeis. q̄ dic ꝙ ecclia ñ iu
dicat ď his q̄ forꝭ sūt q̊ ad penā spūalē
īfligēdā. ul' q̊ ad hͦ ut iudeis inuitꝭ īpo
nat regulas canōicas q̊ ad religiōeꝫ. ſꝫ
bñ q̊ ad certa ecclia īpedit se ď iudeis. ⁊
multos cāus nūerat glo. ⁊ doc. ī dcō. c.
iudei. ī qbꝰ ecclia īpedit se de pctō iu
deoꝝ ⁊ alioꝝ īfideliū. ⁊ int̄ alios cāus
nūerat crimē vsuraꝝ. Vñ doc. sequūt̄
illā glo. Idē dicūt doc. ī. c. p̊. ď cōsti. ⁊
Hosti. ī sūma ď iudeis. §. ī qbꝰ guert̄.
v̂. qd si iudeꝰ epi subditꝰ. Et hͦ exami
naui in ꝑallato ꝯsilio ī fine secūdi du
bij. Et vide Io. an. ī. c. gaudemꝰ. de di
uoꝛ. vbi Hosti. ⁊ Io. an. exponunt illa
v̄ba. nihil ad nos de his q̄ forꝭ sūt. s. q̊
ad penā excoīcatiōis ꝓferēdā ī tales.
⁊ q̊ ad fidē ⁊ spūale ꝯmerciū. Sꝫ q̊ ad

certa bñ ꝑtinet ad ecctiam ď his q̄ foris
sūt. Et idē dic dñs Pe. ď ancho. ī regu
la. ea q̄. ī sexta qōne. Itē dū dicꝭ ꝙ ñ cō
mittit̄ mortale pctm̄ ex ꝑte xpiani re
cipiēdꝭ pecūias mutuo a iudeis sb̄ vsu
ris ꝓpt̄ nccitatē. ut notāt doc. ī. c. sup
eo. ď vsurꝭ. Rº ꝙ pꝰ q̄ꝫ iudeꝰ ē ꝯductꝰ
ad fenerādū ⁊ tenet alta re patū ad fe
nus exercēdū. si aliqs nccitate ꝯpulsꝰ
sumat ab eo pecūias mutuo sub vsurꝭ
ñ peccat mortalit̄. īmo vtit̄ malo illo
ad bonū suū. qđ ē licitū. qa etiā deꝰ oī
bus pctīs vtit̄ ad bonū. Hic ē ꝙ possu
mus vti iuramēto eiꝰ q iurauit ꝑ fal
sos deos. nā vtimur ad bonū. s. ut ille
seruet fidē. ut in. c. mouet. zz. q. i. Se
cus si qs recipet pecūiaꝫ mutuo ut pos
set ludē. ul' aliq̄s īpēsas supfluas facē.
seu ñ nccias nec vtiles. nā tūc talis pec
cat mortalr̄ recipiēdo pecūiaꝫ sb̄ vsurꝭ
etiā ab illo q tenꝫ bāchū patū ad fene
rādū. Itē peccat mortalr̄ si īducit aliū
ad fenerādū ut subuēiat sue nccitati.
Et hͦ tenet scūs Tho. scđa scđe. q. 88.
arti. p̊. ⁊ Archi. ⁊ Io. de fan. 14. q. 4. si
qs vsurā. ⁊ ī dcō. c. mouet. zz. q. i. et
doc. ꝯcō. c. sup eo. de vsurꝭ. Et frat̄ Mi
chael in sua apostilla dic ꝙ scūs Tho.
Scotꝰ ⁊ Ricar. ⁊ oēs theologi dicūt ꝙ
etiā ī extrema nccitate qs peccat īdu
cēdo aliū ad mutuādū sub vsurꝭ. qa il
le nō pōt mutuare sine pctō mortali.
Sꝫ nō solū ꝯducit̄ ꝓpt̄ patiētes nccita
tes ſꝫ ꝓ oībꝰ. ⁊ parat̄ via multꝭ malis. Hͦ
ē formal' apostilla ad tuū ꝯsiliū ī ordi
ne secūda. Ad ꝓpositū mō qñ iudei
ꝯducūt̄ ad fenerādū sub vsurꝭ. nonne
nccitas ē cā ꝯmittendi vsurā? qa nisi
iudei ꝯducerēt̄ ⁊ fierēt cū eis pacta. ñ
mutuarēt sub vsurꝭ. qa dubitarēt ne
īpedirēt̄ ī fenore retinēdo ul' exigēdo
nec alit̄ mutuarēt sub vsurꝭ nisi fierēt

talia pacta. Tu ḡ q paciſcerꝭ cū iudeis
es cā vſure ꝯmittēde ut ſubueñias ne-
ceſſitati ciuitatꝭ. ḡ h̄ nō pōt fieri abſqꝫ
pctō mortali etiā cū diſpēſatiōe pape.
De h̄ ē cāus ī. c. ſup eo. de vſurꝭ. ſcđm
vnū ītellectū q colligit̄ ex deciſa illius
decre. quē doc. cōit̄ ſequūt̄. ⁊ recitaui
s̄. Et h̄ tenēt ſcūs Tho. Scot⁹ Ricar. ⁊
oēs theologi. ut dic̄ frat̄ Michael p̄di
ctus. Itē ſūt q̄ꝫ plures q recipent pecu
niā mutuo ſub vſurꝭ ut poſſent ludē ⁊
ſubuenire delicto ſuo ⁊ volūtati ſue.
Itē q̄ꝫ plures eēnt q facēnt expēſas nō
neccias ſub iſta ſpē. Itē qn̄ ſūt iudei in
loco q fenerāt̄. ſepe furāt̄ famuli dn̄is
ſuis ⁊ aliis ⁊ portāt rē ad iudeos. ⁊ ibi
īpignorāt. quā nō auderēt furari ni-
ſi eēt iude⁹ q recipet eā ī pignore. ⁊ do
min⁹ tenet̄ ſoluē vſurā ſi vult rē ſuā
recupare. ⁊ intdū eā pdit qa iudei eā
celāt ſi pn̄t. Multa alia mala ſequūt̄.

Modo me ꝯuerto ad argumēta
tua ī q b⁹ pcedis p ſiliā. ⁊ ſaltē
ad p̄ncipalia tua motiua rn̄-
debo. Et aduerte qa īepte ſepe loq̄ris ī
h̄ tuo ꝯſilio. Tu p̄ſupponis q̄ꝫ n̄ īcurrit̄
aliqđ pctm̄ mortale ſm ius diuīnū ſi iu
deus fenerat̄. ⁊ ī h̄ vehemēt̄ erras. Nā
peccat fenerādo qa facit ꝯ legē diuinā q
iudeis īhibuit vſurā. ⁊ ꝯtinet̄ ſub p̄ce
ptis decalogi. Itē ē pctm̄ lege nāli. nā
etiā ſm legē nāe vſura ē p̄hibita. pꝫ p
ph̄m p̄ poliꝭ. q nulla lege ſcripta arta-
tus ſ ſola rōe nāli duct⁹ lucrum vſura
riū ē deteſtat⁹. Et h̄ tenuit ſcūs Tho.
ſcđa ſcđe. q. 88. arti. p̄. ⁊ Io. an. ī regu
la. pctm̄. ī 2° ar. Et h̄ plene declaraui
ī pallfato ꝯſilio ī 2° dubio. h̄ p̄ſuppoſi-
to qđ negare nō potes. multa allegas
ꝯ intētionē tuā facīētia. Nā Inno. in
c. qa pleriqꝫ. đ īmu. ec. facit ꝯ te quē p
te allegas. Nā Inno. dic̄ ibi q̄ꝫ p̄nceps
nō pōt ſtatuē ꝯ ius nāle ſine iuſta cā.
poſtea p̄pe finē ſui ꝯmēti dic̄ q̄ꝫ ꝯſtitu
tiōes q̄ ſūt ꝯ ſalutē aīe. ut đ vſurꝭ ſol-
uēdis uł de iuramēꝭ nō ſeruādis. nō
valēt nec ſūt ſeruāde. Sꝫ ꝯducētes iu
deos ad fenerādū peccāt mortalit̄. pec
cāt etiā iudei. ḡ diſpēſatio pape nō va
let ꝯ ſalutē aīe tā iudeoꝝ q̄ꝫ ꝯducētiū
Et s̄. plures auctoītates allegaui. Fra
ter aūt Michael ī ſua ſcđa apoſtilla ad
tuū ꝯſiliū ꝯcordat cū opīone mea. ⁊ h̄
ſūt ei⁹ v̄ba. In oīb⁹ his negat̄ q̄ꝫ vſura
nō ſit pctm̄ mortale ⁊ ꝯ ſalutē aīe. im
mo eēt h̄etic⁹ q ptinacit̄ credēt ꝯtriū ⁊
tenēt. Et ꝯſidera qa fuiſti ⁊ es ptinax
Vn̄ h̄etic⁹ ⁊ excoīcat⁹ fuiſti. ut ī. c. ex-
coīcam⁹. đ h̄eticꝭ. Nā q falſas doctrīas
uł falſas opīones īuenit uł ſeq̄t̄ ꝯ veꝝ
ītellectū canonū uł ſcripture ſacre eſt
h̄etic⁹. De h̄ aūt ſūt tres boni tex. 24.
q. 3. c. int̄ ſciſma. cū duob⁹. c. ſe. q̊ꝝ al-
terū incipit. h̄eſis. aliud v̄o h̄etic⁹. Et
p illa iura glo. ī cle. i. §. ſane. ī v̄bo h̄e-
ticū. đ vſurꝭ. dic̄ q̄ꝫ nedū h̄etic⁹ dr̄ ille
q male ſētit de articuł fidei. ſ etiā q p-
uerſū dogma uł falſas uel nouas opio
nes gignit aut ſeq̄t̄. Et Paul⁹ dic̄ illū
h̄eticū eē q falſam uł extortā expoſiti-
onē ī diuīnis ſcripturꝭ ponit ꝯ illud qđ
tenet eccłia. cū tales alit̄ ſcripturā ītel
ligāt q̄ꝫ ſpūs ſcūs efflagitet a q̊ ſcriptu
ra ē inſpirata. 50. diſ. ſi qs diacon⁹. et
c. ſi ille. ī fi. 80. diſ. illud. 25. q. 2. vio-
latores. ⁊ i. q. 2. igit̄. Que iura p̄bant
q̄ꝫ canōes ⁊ decreta patꝝ fuer̄t ꝯdita ī-
ſtīctu ⁊ īſpiratiōe ſpūs ſcī. Et ex iuri-
bus q̄ allegat appet q̄ꝫ Paul⁹ ītelligit
diuīnā ſcripturā decreta ſeu canōes. qa
īſpiratiōe ſpūs ſcī fuer̄t ꝯdita. doctor
enī oꝫ intelligi ſm iura q̄ allegauit. ut
dixit Bar. ī. l. nō ſolū. §. ſi liberatiōes.
ff. đ libe. lega. Et iō ſequit̄ dn̄s Car. in

dcō.§.sane.in secūda opīone.Et cū h
etiā trāsit Jo.ď Jmola.Sȝ h firmat cla
rꝰ ibi dn̄s Pe.ď ancho.ī 3° nōbili.vbi
dīc ꝛ refert ꝙ ď illis biçocolis q i pub-
licꝫ p̄dicatiōibꝫ dicebāt ꝙ laici n̄ tene-
bāt͛ ꝯfiteri pc̄tā sua pn̄tibꝫ clericꝫ.nec
eis soluē͂ decīas uł oblatiōes offerre.ꝛ
ꝙ peccabāt ꝯtriū faciēdo. cū oēs cleīci
eēnt male vite.ꝛ de ecc̄ła remouendi
Querebat͛ an ista ꝛ alia q̄ȝplura eēnt
hētica.ꝛ an posset ꝓcedi ꝯ tales tāq̄ȝ ꝯ
hēticos.ꝛ dīc fuisse firmatū p oēs doc.
sacre theologie q ibi erāt.ꝛ etiā p oēs
doc. vtriusqȝ iurꝫ.q dicebāt ꝙ sic.p do
c̄trinā glo.pallegate.qa gignebāt fal-
sas opīones p sacros canōes ꝛ canoni-
cas sanc̄tiōes reprobatas.Et cū h etiā
trāsit Jo.ď Anania.ī.c.p̄terea ad fi.ď
vsurꝫ.ꝛ allegat Salice.ī.l.i.ī pl̄t.colū.
ꝛ de sū.tri.q dīc ꝙ si qs dicēt piuriuȝ
nō eē pc̄tm̄ posset pūiri tāq̄ȝ hēticꝰ.et
Jo.ď Anania dīc ꝙ forte idē eēt dicen
dū ī q̊libȝ pc̄tō mortali. Ego vō dico
sine forte.p tex.cū glo.ī cle.i.ď vsuris
Nā rō q̄re asserēs vsurā non eē pc̄tm̄
mortale cēseat͛ hēticꝰ ē.qa asserit illud
nō eē pc̄tm̄ qď est pc̄tm̄ ꝭm doc̄trinaȝ
ecc̄łe.Vn̄ idē ē dicēdū ī eo q ptinacit͛
asserit qďcūqȝ pc̄tm̄ mortale n̄ eē pec-
catū mortale.Nā h ē ꝯ canōes ut s̄.di
xi.ꝛ ꝓbat͛ in dcō.c.int͛ scisma.z4.q.3.
cū duobꝫ.c.se. Et Augꝰ.18° li°. ď ciui.
dei.ca°.51°. sic inqt.Qui igit͛ ī ecc̄ła dei
morbidū aliqd prauūqȝ sapiūt.si cor-
repti ut sanuȝ rec̄tūqȝ sapiant resistūt
ꝯtūacit͛.suaqȝ pestifera ꝛ mortifera do
gmata emēdare nolūt ꝟ defensare psi
stūt.hētici fiūt.ꝛ foras exeūtes habēt͛
ī exercētibꝫ inimicꝫ. Et ď h ē sił̄is tex.
z4.q.3.q ī ecc̄ła.ꝛ idē scūs Tho.scďa
scďe.q.xi.arti.z°.Vn̄ vide ī q̊ laberin
to fixisti pedes tuos.Tu loq̄rꝫ ꝯ sacraȝ

scripturā.ꝯ scripturā euāgelicā.ꝯ ca
nōes.Nā canōes detmināt ꝙ iudei il
licite ꝛ cū pc̄tō recipiūt vsuras a xp̄ia
nis.Habes doc.oēs ꝛ canōistas.ꝛ the
ologos dicētes ꝙ iudei faciūt ꝯ ius di
uinū ꝛ ꝯ legē nālē fenerādo xp̄ianis.
q̄s auc̄toītates recitaui ī p̊ et z° dubio
ꝯsilij mei.Jtē hēs tex.gnālit͛ loquēteȝ
ꝙ papa nō pōt dispēsare ut exerceant͛
vsure etiā cā maiorꝫ mali vitādi.q ni-
si simꝰ pueri ītelligē͂ debemꝰ ꝙ nō pos
sit dispēsare q̊ ad aliquā psonā īclusaȝ
sub ꝓhibitiōe.Et sic etiā n̄ potest dis-
pēsare ꝙ iudeꝰ vł aliꝰ īfidelis exerceat
vsuras.exq̊ īcludūt͛ sꝟ ꝓhibitiōe sicut
ꝛ ceti tā iure dīno q̄ȝ nāli ꝛ canonico.
Oēs etiā doc.tenēt ī.c.sup eo. ď vsurꝫ
ꝛ Jo.an.ī dcā regula.pc̄tm̄.ꝙ papa n̄
possit dispēsare ut exerceat͛ ꝯc̄tꝰ vsura
riꝰ.h etiā tenēt oēs doc.theologi.ꝛ tu
vis īterp̄tari scripturā ꝯ eiꝰ mētē ꝛ do
c̄trinā doc.Jtē lex canonica ꝛ dīna ex
p̄sse ponit ꝙ nullꝰ dȝ ꝯsentire malo.qa
ꝯsentiēs eq̄lit͛ peccat cū faciēte.ꝛ ꝙ p
nullo malo vitādo uł bono ꝯsequēdo
qs pōt ꝯsētire ut aliqs faciat malū seu
omittat pc̄tm̄ mōtale.qa tał idē ꝯsēti
ens ē idē cū p̄ncipali delīquēte.ꝛ q p̄
stat auc̄toītatē pc̄tō mortali magꝭ pec
cat q̄ȝ p̄ncipał delīquēs.De p̊ ē bonus
tex.ī.c.p̊.ď offī.dele.et.xi.q.3.q ꝯsen
tit.Et Paulꝰ Ro.p̊ ca°. in fi.Jlle aūt q
p̄bȝ auc̄toītatē magꝭ peccat q̄ȝ p̄ncipał
delīquēs.ut dixit tex. papę ī dcō.c.q
ꝯsētit.xi.q.3.ꝛ p glo.mgr̄aȝ ī dcō.c.ď
offī.dele. Et tu dicꝫ ꝙ papa pōt dispēsa
re seu dare lnīaȝ. Jlle āt q dispēsat seu
dat lnīaȝ ut iudei ꝯducāt͛.p̄bȝ auc̄tori
tatē malo.s.ut iudei exerceant fenꝰ.g̊
g̃uiꝰ peccat. Et dcā lnīa n̄ pōt dari.ut
ī.c.legat͛.z4.q.z. Jtē cōsilia ciuitatū
p̄bēt auc̄toītatē iudeis fenerādi.qa si

nō defēderetꝰ iudei ex pactis ⁊ ↄuētio
nibꝫ q̄s faciūt cū ciuitatibꝫ. nullo mō
auderēt tenē banchū. Tu ḡ ciuitas q̄
eos ↄducis p̄bes auctoritatē huic malo
⁊ ḡuiꝰ peccas q̄ꝫ ip̄e iudeꝰ. ulꝰ saltē tan
tūdē. Vn̄ dn̄e Angele si tu ↄsulis ↄ̄triū
⁊ ptinacit h̄ vis defendē ꝑut fecisti iā
fere. zo. annis. es hēticꝰ ⁊ excoīcatus.

Nunc ꝓcedo vltiꝰ ad tua argu
mēta refellenda. dū arguis ꝙ
papa ⁊ cōsuetudo pōt ius di
uinū īterp̄tari p nō. p Inno. ⁊ doc. ī. c.
q̄ ī eccliaꝝ. ꝺ ↄsti. ⁊ ī. c. fi. ꝺ ↄsue. Istud
n̄ ptinet ad casū nr̄m. qa papa n̄ pōt ī
terp̄tari ius dīnū si ex sua int̄p̄tatiōe
datꝰ mā peccādi ulꝰ remanēdi in pc̄tō.
ut ē tex. in. c. legatꝰ. z4. q. z. Vn̄ cū deꝰ
nūq̄ꝫ ↄcesserit nec ↄcedet lnīam peccā
di ulꝰ remanēdi ī pc̄tō. nec papa pōt cō
cedē. qa qꝺ nō vult deꝰ facē ulꝰ fieri. n̄
pōt eiꝰ vicariꝰ facē. Alꝰ vicariꝰ dei esset
maior deo. qꝺ ē absurdū. Pro h̄ vide
dictū Hosti. ⁊ doc. ī. c. ↄstitutꝰ. ꝺ reli.
do. qꝺ īferiꝰ sp̄āliꝰ allegabo. ⁊ Bal. ī. l.
cū qs ē. ꝺ iuris ⁊ fac. igno. q dīc ꝙ papa
n̄ pōt p suā ↄstitutiōe3 pmittē vsuras
qa deꝰ ei nō ↄcessit ptātē ↄ̄ se. Et h̄ ē ↄ̄
p̄cepta sua ulꝰ ꝓhibitiōes. Pro h̄ ē bo
nus tex. 40. dis. c. p̄. vbi tex. dīc ꝙ deꝰ
nō ↄcessit Petro nec eiꝰ successoribꝫ li
cētiā peccādi. Et Inno. ⁊ doc. s̄. allati
dicūt ꝙ papa n̄ pōt dispēsare ꝙ ↄmit
tatꝰ pc̄tm̄ mortale uel ꝙ qs remaneat ī
pc̄tō mortali. Vn̄ qn̄ īterp̄tatiōe iuris
dīni orit̄ pc̄tm̄ mortale ulꝰ incorrectio
sup pc̄tō mortali. papa n̄ pōt int̄preta
ri illud ius. ulꝰ potiꝰ cōuīcit̄ errare q̄ꝫ le
gē cōdē. ut ī. c. sūt qdā. ⁊ ī. c. ↄ̄ statu
ta. ⁊. c. oē qꝺ. z5. q. i. nec obstat. c. lic3.
de feriis. qa ad illud. c. rn̄di ī 5°. dubio
ↄsilij mei. Nā aliqn̄ actꝰ ī se nō ē malꝰ
s̄ rōne alicuiꝰ circūstātie ꝓhibetꝰ. Acci
pe tuū exēplū. Piscari ꝺ se ē actꝰ licitꝰ
s̄ rōe reuerētie diei ꝓhibetꝰ. puta ī die
dn̄ica. Hoc. n. papa potuit int̄pretari
ius dīnū ꝙ ꝑpt nccītatē sit licitū pisca
ri. qa piscatio ꝺ se nō ē ꝓhibita. imo ē
licita. Nā dīc scriptura. Nō īuenimꝰ
ī scīs scripturis aliquē venatorē scm̄. pi
scatores īuenimꝰ scōs. 86. dis. esau hīc
ē ꝙ Petrꝰ pꝰ ↄuersiōe3 rediit ad pisca
tionē. Nō ḡ mirꝝ si papa potuit īterp̄
tari ius dīnū ut tpe nccītatis liceat pis
cari die dn̄ico. cū actꝰ piscatiōis ī se sit
licitꝰ. Secꝰ ī vsura. qa vsura ē ī se actꝰ
illicitꝰ. nec aliq̄ rōne pōt vsura eē lici
ta. qa ea q̄ de nā sua sūt mala. nulla rō
ne pn̄t fieri bona. ꝺ q̄ ē bonꝰ tex. ī. c. ⁊
si x̄ps. v. q̄dā eni ꝓhibent̄ de iure. Et
istā solutiōe3 ⁊ distīctiōe3 pōit Abbas
⁊ Io. ꝺ Anania. ī. c. sup eo. ꝺ vsuris. Vn̄
scūs Tho. scd̄a scd̄e q. 33. arti. z°. dicit
ꝙ actꝰ pc̄tōꝝ sūt scd̄m se mali. ⁊ nullo
mō pn̄t bn̄ fieri nec aliq̄ tpe aut loco.
qa ꝓm se sūt ↄiūcti malo fini. Et dicit
h̄ dicē ph̄m ī z° ethicoꝝ. Non obstat
etiā qꝺ dicis ꝙ lex hūana potuit pmit
tere hoīe3 occidi ī certis casibꝫ ↄ̄ illud p̄
ceptū. Nō occides. Istud motiuū alle
gauit Nicolaꝰ de Materellis. ut refert
Bal. ī Auten. ad h̄. ī z. colū. C. ꝺ vsuris
S3 ip̄e Bal. illo motiuo nō obstāte di
cit nō posse hūana rōne dari lnīa fene
rādi etiā ꝑpt vitāda maiora mala. ut
s̄. retuli ī p̄n°. Ad tuū aūt motiuū ī ea
forma quā facis. ad ip̄m rn̄deo ꝙ ip̄e de
us fuit īt̄pretatꝰ legē suā. Vn̄ p3 Math
z6°. vbi dr̄. Oīs q gladio ferit gladio
pibit. ⁊ Exo. zz°. Maleficos n̄ patieris
viuē. Qui coierit cū iumēto morte mo
riatꝰ. et sic illa occisio ē licita exq̄ fit au
ctoritate iudicis. Iura ad h̄ sūt vulgaīa
s̄ faciamꝰ fortiꝰ argumētū tuū ī statu
to disponēte ꝙ bānitꝰ a ciuitate possit

ipune occidi. de q̄ qdē etiā p Bar. ī. l. oēs ppli. ff. d iusti. 7 iure. Et illā qōnē examīat scūs Tho. scda scde. q. 64. ar. 2° et 3°. q soluit cū Gratiano. xi. q. 3. § si g. q dic q̄ occisio bāniti ul' malefcōꝝ licite fit inq̄tū ordīat' ad salutē coītatis. Ille g̊ cui sal⁹ coītaꝫ ē cōmissa hns meꝝ īperiū licite occidit. Vn̄ qd̄ facē pōt p se pōt alt̄i mādare ꝓpt bonū cōe Itē talis dign⁹ ē tali pena ꝓpt ɔtūaciā 7 iobediētiā suā. xi. q. 3. q resistit. 7 in Autē. ut oēs obe. iudi. p totuꝫ. 4. dis. facte. Et ista ē ɔclō bt̄i Tho. vbi s̄. cuꝫ q̄ trāsit Jo. an. ī speculo. de ɔstōnibꝫ. ī additiōe magna. v̄. h̄ ex q̄ auctor v̄sat⁹ ē. ī. q. statutoꝝ. Hosti. tñ ī. c. i. d ɔsue. dixit h̄ veꝝ q̄n qs ē bānit⁹ ꝓ delicto p q̄ dꝫ īponi pena corpalis. Sec⁹ si eēt bānit⁹ ī pecūia. qa tūc tal' nō eēt iusta cā occidēdi. 7 iō nō valerēt tūc talia statuta. Et h̄ seq̄t' But. ī. c. q̄ ī ecclīarū. de ɔsti. Et circa h̄ sūt opiones q̄s nolo referre ad pn̄s. Sꝫ esto q̄ tale statutū valeat 7 n̄ ɔtineat ī se pc̄t̄m qa ille meret' occidi ꝓpt inobediētiā 7 ɔtūaciā suā. Naꝫ etiā lege dīna ī lege veti pūiebat' īobediēs pena morꝭ. Nā q nō obediebat p̄ncipi morteꝫ patiebat'. 4°. Regl. 4° ca°. ad fi. 7 ī. c. si qs venerit. qd ē. c. 2. d ma. 7 obe. 7 ī. c. p veneābilē. q fi. sint le. Vn̄ de⁹ ꝓpt inobediētiā p̄cepit q̄ ille q collegit ligna ī sabbato lapidaret'. 7 sic p̄cepit hoīcidiū ꝓpt iobiam. De h̄ ē tex. Nūeri. ca°. 15°. Vn̄ nimirū si statuta coītatū imitantia deū possūt hāc penā īferre ɔtūaci. Sꝫ vsura nullo cāu pōt eē licita ex pte fenerantꝭ. Nec obstat si dicēs. q̄n statutū pmittit bānitū īpune occidi dat lnīam peccandi qa ut plurimū tales bāniti occidūt' ab īimicꝭ. 7 certū ē q̄ tales sūt hoīcide. licꝫ statutū pmiserit illos occidi ex q̄ aīo vīdicte ab īimicꝭ occidūt'. xi. q. 3. §. si

g̊. Ad h̄ r̄ndet' q̄ statutū ex iusta cā et absq; aliq̄ pc̄tō puauit bānitū defensione iurꝭ coīs. s. q̄ eū offēdēs pūiat'. nō tn̄ p h̄ mandauit illū occidi. h̄ solū penā remisit occidētibꝫ. Sꝫ pmittēs sola pmissiōe penā remittēte n̄ dr̄ malo cōsentire. qa p illā pmissiōnē culpa n̄ minuit'. lꝫ pena indulgeat'. ut in dcō. c. deniq;. 4. dis. 7 ibi glo. ī v̄bo venia. 7 ī. c. si q̄ monachaꝝ. iūcta glo. 37. q. i. 7 ī. c. veniēs. iūcta glo. fi. q cle. ul' vo. Et plene examīaui ī 3° dubio ɔsilij mei. ꝓ. ut dic Jo. an. p⁹ bt̄m Tho. supior q fecit tale statutū ɔmisit vices suas alteri. s. ut loco iudicꝭ qlibꝫ possit punire delinquētē. 7 sic statutū facit quēlibet executorē 7 mi̅strū pene. Si tn̄ tal' offēdēs facit aīo vīdicādi se. qa n̄ exeq̄t' penaꝫ statuti ut dꝫ. s. aīo cōseruādi publicā salutē. q̄ aīo debet talē offēdē. peccat mortalit' 7 cēset' hoīcida. 23. q. 5. cū minister. 7 ī. c. ira. xi. q. 3. Sꝫ ɔditor statuti h̄ fieri n̄ ɔcessit. licꝫ penaꝫ īdulgeat. Vn̄ istud n̄ hꝫ obstare. Sꝫ ī cāu nr̄o talis dispēsatio 7 lnīa ē ɔcessio 7 autēticatio ut iudei fenerēt'. Sic̄t cōducētes cōcedūt ut iudei possint fenerari xp̄ianis. 7 p̄bēt auctoītatē seu fauorē tali pc̄tō qd nullo mō licet. Inq̄tū vō dicis q̄ ī multꝭ casibꝫ a iure dīno 7 canōi co pmittūt' vsure. R̄ndeo q̄ lꝫ ī illis casibꝫ videat' p̄ma facie eē aliqd sile vsure. tn̄ n̄ ē vsura. 7 si eēt vsura iuī canōi cū nō potuisset pmittē. ut dic Jo. an. ī regula. pc̄t̄m. ī 4° arti. Etiā dixi in 5° dubio ɔsilij mei. Et sic loquūt' doc. q̄s allegas. Nā ī casibꝫ exceptꝭ nō ē vsura lꝫ hēat aliqd sile vsure. Et ista sūt v̄ba fr̄is Girardi quē refert 7 seq̄t' Jo. an. ī dcā regula. pc̄t̄m. Vn̄ Bal. ī. l. cū qs. in io. ul' in. xi. colū. C. de iurꝭ 7 fac. igno. dic nō valē legē positiuā p quā aliqd pmittit' ɔ lege dīnā. 7 ponit exemplū

398

in vsura. 7 assignat duplicē rōnē. Pri ma. qa cōditor legꝭ hūane nō pōt aliqd ꝑmittē ꝯ legē supiorꝭ. xi. q. 3. Julianꝰ. et. 25. q. i. sūt qdā. Secūda rō. qa cōditor legꝭ hūane ē cōstitutꝰ a deo siue sit papa siue impator. 7 iō hꝫ ptātē legis cōdēde. Sꝫ q alicui aliqd mādat non dr̄ mādare ut qcq̄ faciat ꝯ se. l. si. hominē. ff. mādati. ergo nō ē data ptās cōdendi legē hūanā ꝯ legeꝫ diuinā quam dat ipse deꝰ. Et ꝑ hoc ꝯcludit ꝙ nec papa nec impator ꝑ suā ꝯstitutiōeꝫ pōt vsuras ꝑmittē. Inq̄tū aūt dicit ꝙ sanctus Tho. dic ꝙ Moyses ꝑmisit iudeis recipere vsuras a gētilibꝫ cā euitādi maiꝰ malū. 7 adducit sile de libello repudij. nō īsisto. qa plene tractaui in dcō ꝯsilio meo ī ꝓmo dubio. 7 declaraui hoc quod tangis.

Non obstat vlteriꝰ id qd allegas adducendo Archi. 31. q. i. hac rōne. Nā Archi. ī vbo. ꝑcipimꝰ. colligit argumētū ꝙ qn̄ ī loco sūt multi mali puta vsurarij 7 alij qui sine scādalo coerceri n̄ pn̄t. ꝙ ꝑmittēdi sūt. Sꝫ Archi. colligit argumētū incident. 7 tn̄ nō ꝑcise determīat. 7 Jo. an. ꝯtriū determinat ī dcā regula. pctm̄. in 3° 7 in vltimo ar. 7 ꝓbatr̄ in. c. super eo. de vsurꝭ. vbi ꝓpt maiꝰ malū vitādū nō ꝑmittitr̄ vsura etiā simplici ꝑmissione. īmo ꝓhibetr̄. Et plura declaraui ī ꝑallegato ꝯsilio ī 3° dubio. Sꝫ ꝑsupponamꝰ dictū Archi. ꝓ vero. s. ꝙ qn̄ iudei sūt ī ciuitate qui fenerātr̄. 7 dn̄s ciuitatꝭ videt ꝙ si eos expellēt ꝓplus mouerētr̄ ad scādala. Hoc casu tolerātr̄ sola ꝑmissiōe īdulgēte penā. nō aūt ꝑbetur ꝯsensus uł auctoritas ꝙ fenerentr̄. qa talis consensus uł auctoritas nullo mō ꝓpt scādaluꝫ dꝫ ꝑstari. ut in. c. ita plane. cū duobꝫ. c. se. 23. q. 4. Et plene declaraui ī dcō ꝯsilio. ī 3° dubio. Aliud est ergo a pena uel a coertiōe abstinē ꝓpt scādalū vitādū. 7 intdū licet. Aliud ē malo ꝯsentire uel dare licentiā malū cōmittēdi. 7 hoc nūq̄ licet. ut dcō. c. ita plane. Ad idē. xi. q. 3. q ꝯsentit. Sꝫ primū. s. indulgētia pene ꝓpt scādalum qn̄q̄ cōceditr̄. Pro hoc ē bonus tex. 44. dis. comessatiōes. vbi sic dic tex. Nō ergo aspere q̄tuꝫ estimo nō duriter nō mō īperoso. Ista colūtr̄ magꝭ docēdo q̄ iubēdo. magꝭ monēdo q̄ minando. Sic enī agēdū ē cū multitudīe peccātiuꝫ. Seueritas aūt exercēda ē in pctō paucoꝝ. 7 si qd minamur cū dolore fiat de scripturꝭ cōminādo vīdictā futuram ne nos ipi in nr̄a ptāte s deꝰ ī nr̄o sermone timeatr̄. Hoc mō dꝫ intelligi dictū Archi. ī dcō. c. hac rōne. qa de hac ꝑmissiōe loqtr̄. s. qn̄ vsurarij non pn̄t coerceri ꝓpt scādalū. Vn̄ dcā glo. ī dicto. c. ꝯmessatiōes. dic ꝙ ꝓpt scādalū pōt deseri seueritas pene uł coertiōis. nisi delinquētes ex auctoritate se defēderēt. qa tūc nō deberet cessare seueritas iusticie ꝓpt scandalū. Item dic ibi glo. ꝙ ꝓpt scādalū nūq̄ dꝫ deseri vitas vite. 7 ꝓbatr̄ in dcō. c. ꝯmessatiōes. 7 ī iuribꝫ ꝑallegatꝭ. 7 in. c. 2°. iūcta glo. de tēpo. or. 7 in. c. nisi cū ꝑdē. §. ꝓ graui de renū. 7 ibi glo. 7. c. q scādaliçauit. de re. iurꝭ. Vn̄ vsus. Est vitas vite doctrine iusticieq̄. Primū sꝑ habe. ꝓpt scādala linq̄ duo. Veritas aūt vite ē ꝙ qs malū non faciat nec malo ꝯsentiat siue malū approbet. Et hoc ꝓbāt iura ꝑ allegata. s. 23. q. 4. ita plane. cuꝫ duobus. c. se. 7. xi. q. 3. q ꝯsentit. 7 ī. c. p°. de offi. dele. Et Paulꝰ Ro. p°. in fi. Pn̄t ergo tolerari vsurarij q° minꝰ puniantr̄ ꝓpt scādalū vitādū. Sꝫ ꝓpt scādaluꝫ non dꝫ qs cōsentire ꝙ faciat fenꝰ. Et ꝑ sup dicta tollitr̄ id qd dicit de ꝓstibulis mētricū. q̄ tolerātr̄. ut dic glo. ī. c. intr̄ opa

de spo n. qa tolerãt in eo q̃ nõ puniũt
7 sic dissimulat eoꝝ pctm̃ ꝫ non licet
eas ↄducẽ uel dispẽsare q̃ possint ↄdu
ci. qa nec papa nec ali⁹ põt ↄsentire uł
pbere auctoritatẽ pctõ ↄmittẽdo licꝫ
possit ex cã dissimulare 7 penã nõ ĩfli
gere delinquẽtibꝫ. Et h̃ mõ ĩtelligẽda
est glo. in dcõ. c. inť opa. de spon. et de
claraui ĩ pallegato 3° dubio ↄsilij mei
Itẽ ulteri⁹ inq̃tũ allegas ↄsiliũ Pe. ꝺ
ancho. 2. 3. 4. meo iudicio ĩfideliť. nec
meministi q̃ allegantes legẽ uel dicta
doctoꝝ falsa. incurrũt penã falsi. ut in
l. ff. de falsis. 7 ibi p glo. 7 Bar. 7 in. l.
i. ff. de ↄiũ. cũ emã. li. 7 ibi notãt doc.
in. c. nouit. de iudi. Ego dictũ cõsiliũ
sub alia forma allegaui ĩ 4° dubio con
silij mei. 7 allegaui ꝫm q̃ inueni Io. ꝺ
Anania. in. c. post miserabilẽ. de usur
recitantẽ dictũ cõsiliũ in. 3. colũ. in. i.
q. ex glo. 7 icipit. Carissime 7 illustris
sime pnceps. Et lꝫ dict⁹ Pe. arguat ad
ptes. tñ in secũda ꝑ tex. cũ q̃ residet.
dic q̃ nõ audet firmare q̃ dñs ciuita
tis de ↄsensu ꝑpli possit p decretũ suuꝫ
decernẽ q̃ iudei possint fenerari etiaꝫ
ꝑpt maius malũ vitãdũ. s. ut xp̃iani
ab h̃ crimĩe cessent. qa tale decretũ est
ↄ ius canonicũ. ut pꝫ in dcõ. c. p⁹ mise
rabilẽ. Itẽ qa videť inhonestũ cogere
xp̃ianos soluẽ usuras iudeis q̃si ca ne
cessitatis 7 in opprobriũ fidei xp̃iane.
Et qa talia decreta cõcessa ĩ siłe repro
banť. ut in cle. i. de usur. Et concludit
tuti⁹ eẽ q̃ tale decretũ nõ possit ꝺ iure
concedi. Sub ista ↄclõne ip̃m recitat
Io. de Anania. vbi s̃. 7 sic recitaui ĩ cõ
silio meo. Sꝫ nõ dicit Pe. de ancho. q̃
papa possit dispẽsare q̃ tale decretũ cõ
cedať. imo in ↄclõne sui ↄsilij infert q̃
papa ñ possit. Nã si ẽ opprobriuꝫ fidei
xp̃iane q̃ iude⁹ feneret xp̃ianis. g̊ pa
pa nõ põt dispẽsare. Nã si pape intdi
cit dispẽsatio vbi decolorať statꝰ eccle
sie vlis. i. q. 7. 7 si ille. nõ Inno. 7 doc. ĩ
c. q̃to. ꝺ ↄsue. multo min⁹ põt dispẽsa
re qñ ex dispẽsatõe resultat opprobriũ
fidei xp̃iane. ꝑ h̃ facit qꝺ nõt Hosti. 7
doc. ĩ. c. ↄstitut⁹. de reli. do. vbi dic. q̃
queadmodũ oẽ ĩdecẽs ẽ deo ĩpossibile
ita ẽ ĩpossibile pape q ẽ vicari⁹ dei. qa
nõ põt pl⁹ vicari⁹ illo cui⁹ vices gerit.
Si g̊ ẽ opprobriũ fidei xp̃iane q̃ iudei
fenerẽť xp̃ianis. sicut deus nõ ↄcedẽt
nec posset ↄcedẽ fieri aliqꝺ opprobriũ
fidei xp̃iãe. qa ñ põt facẽ ↄ illud qꝺ ẽ
ita etiã papa ñ dꝫ nec põt ↄcedẽ lnĩaꝫ.
de⁹. n. nũq̃ꝫ dedit lnĩaꝫ peccãdi uł ĩma
nẽdi ĩ pctõ. ut ĩ dcõ. c. legať. 24. q. 2.
g̊ nec papa dare põt. Et ꝺ h̃ ẽ bon⁹ tex.
40. dis. c. p̊. Nec Pe. ꝺ ancho. ĩ pallato
ↄsilio ↄtriũ sẽtit. 7 si sẽtiret male dicẽt
7 loq̃reť ↄ casũ. c. sup eo. de usur. vbi
oẽs doc. firmãt p illũ tex. q̃ papa non
possit dispẽsare q̃ usura exerceať etiaꝫ
cã maior mali vitãdi. Et h̃ firmat Io.
an. p⁹ frẽꝫ Girardũ ĩ dcã regła. pctm̃.
ĩ 3° ar. Nã hãc ptẽ firmãt etiã theolo
gi. Omisi plures ex apostilł frĩs Micha
elis. qa nõ fuit nccẽ eas referre. Sꝫ oẽs
sue apostille sũt dissime 7 approbate a
iure canõico 7 a doctoribꝫ canonistis.
SEd dñ tu dic q̃ concedẽdũ ẽ
malũ ex quo seq̃ť bonũ. Ipse
dic q̃ nõ sũt faciẽda mala ut
veniãt bona. Allegat aplm̃ Ro. 3° ca.
vbi dic. Et sicut aiũt nos qdã dicẽ. fa
ciam⁹ mala ut veniãt bona: quoꝝ iu
sta dãnatio ẽ. Ad idẽ. i. q. i. nõ ẽ putã
da. 14. q. 2. forte. 22. q. 2. faciat. 7. c. si
quis. 7. 32. q. 4. sicut sanctis. et p glo.
7 doc. ĩ. c. nõ magno. ne cleri. uel mo.
Vñ vult dicẽ frater Michael h̃ modo
Papa q dispẽsat cũ iudeis ut fenerent
xp̃ianis. 7 siłr illi q ↄducũt iudeos fa
ciunt malum. 7 peccant ↄsentiendo 7

399

p̄bēdo lnīam iudeis ut male faciant. ꝟ tale malū n̄ ē faciēdū ut veniāt bona.

Insup ut excuses te a crimine hēsis dicis eē varias opiones an iudei possint cōduci ad fenerādū. ⁊ ꝙ inꝑpretatio ptinꝫ ad doc. iuris canōici. ⁊ non ad theologos. allegasq; disputatiōeꝫ Pe. de ancho. Ego plegi scribentes. ⁊ neminē doctorē autēticū h' dicē inueni. Et res est clara. ⁊ oēs difficultates ꝓcessert ab īfidelibꝰ doc. q ut aurū a barbaris subtili īgenio extorqant. C. ꝺ cōmer. l. z. et. 14. q. 5. dixit. vitatē suffocare iussi sūt. Vn̄ disputatio Pe. ꝺ ancho. quā allegas non meruit allegari. ⁊ hāc disputatiōeꝫ te assumit idē Pe. ꝺ ancho. ī regula. pcti venia. ī. iz. charta. q. 14. qua disputationē etiā refert ⁊ examīat dictꝰ Jo. ꝺ Anania. ī. c. ī ciuitate. in. 4. charta. ī. ꝫ colū. ꝺ vsuris. ⁊ ꝓseqꝛ p plures chartas Et dcā disputatio loqꝛ pncipalr de ꝑstis an sint licita. ⁊ dic Pe. ꝺ ancho. ea q̄ dicis ī ꝯsilio tuo. tn̄ satis dubito an sit verꝝ. Sꝫ p̄suppos ito ꝙ sic. doc. iuris canonici nō possent facē declarationē ꝯ decisiōeꝫ. c. sup eo. ꝺ vsuris. īmo nec papa posset. ⁊ si facēt potiꝰ cōuīceret' errare ꝙ inꝑpretatiōeꝫ cōdē. z5. q. i. sūt qdā ⁊. c. q̄ ad ppetuā. ⁊. c. nulli fas. ⁊. c. ꝯ statuta. ⁊. c. oē qꝺ. z5. q. i. Et ex p̄dictis puto tuū ꝯsiliū euacuatū ⁊ rōnes eiꝰ absolutas. Ex qbꝰ te hortor ⁊ suadeo ut pticulā p̄me additiōis ad ꝯsilium meū reformes. ⁊ vbi dicis te iure cogēte optimo spū ꝯsuluisse ipam sub hac forma emēdes q̄ seqꝛ. Auro cogēte ꝯ vitatē ꝯ ꝯsciam ī dei offensam cū magna ingtitudīe bn̄ficiorū ab eo acceptorꝝ ꝯsului. īmo aīaꝫ meā neqꝛ vēdidi. Sꝫ libēt te ac me q Laçaruꝫ mortuū viuē fecit. Nec videat' tibi mala h' ꝯfessio. Audi ꝓphetā nos monētem. Dic tu p̄us iniqtates tuas ut iustificeris. ⁊ Augꝰ sup euangelio pharisei in omel. q ꝺ euangeliū legit' dn̄ica. io. pꝰ pēthecosten. loquendo de publicano pctōre. sic inqt. adhuc audi. Percutiebat pectꝰ suū dicēs. deꝰ ꝓpitiꝰ esto mihi pctōri. Ecce q rogat. qd miraris si deus ignoscit qn̄ ille se agnoscit! Tu q̊qꝫ sic fac. Recurre ad deū. ab eo veniā de p̄care. Pollicitꝰ fuisti fratri Michaeli de his pnīam agē. noli tardare. cū. n. te agnoueris. deꝰ statī tibi ignoscet. qm̄ benignꝰ ē. Vn̄ Job. 8°. ca°. Tu tn̄ si diluculo surrexeris ad dn̄m ⁊ oīpotentē fueris dep̄catꝰ. si mūdꝰ ⁊ rectꝰ īcesseris statim euigilabit ad te ⁊ pacatū redolet habitaculū iusticie tue. Et iterꝝ xi° ca°. dic. Si īiqtatē q̄ ē ī manu tua abstuleris a te. ⁊ n̄ pmāserit ī tabnaculo tuo īiusticia. tūc leuare poteris ad deū faciē tuā absqꝫ macula ⁊ eris stabilis ⁊ non timebis.

Tertiū consiliū dicti dn̄i Alexādri de Neuo. reprobatoriuꝫ ꝯsilij mgr̄i Galuani. ordīs suorꝝ. ꝯ iudeos fenerātes

Inuocato auxilio gloriosissimi redemptoris nr̄i eiusqꝫ piissime mr̄is sp virginis. gloriosi doc. Hieronymi. ⁊ totiꝰ curie celestis. Delata mihi fuert scripta edita p quendā mgr̄m Galuanū ordīs seruorꝝ. q̄ pꝰꝙ legi mirari n̄ cessaui ꝙ vir religiosus tales īeptias ꝯ ecclie doctrinā ⁊ scribē ⁊ p̄dicare publice ausus fuerit. Et p̄ dic ꝙ ꝯducē feneratores est pctm̄ scdm̄ qd. Nescio vbi īuenit ꝙ illud qꝺ ꝺ nā sua ē malū sit pctm̄ fm qd. Est. n. pctm̄ eēntialr nō aūt fm qd. Item nōne est cōclusio heretica ⁊ penitus falsa tam apud theologos ꝙ apud canonistas dicere

ꝙ ſicut iudei poterãt fenerari illis q ñ
erãt ꝺ ꝑplo ſuo. ita nob̃. qa ñ ſumꝰ fra
tres eoꝝ. Ondo ꝙ ꝯclo ſit hẽtica ſm
canõiſtas. Si iudeꝰ exigit vſuras a xp̃i
aniſ illaſ ꝺꝫ ꝯpelli reſtituẽ ſi exegit. ⁊ ſi
nũdũ exegit ꝺꝫ ꝯpelli illaſ remittẽ. ꝺ h̃
ẽ cãus ĩ. c. pꝰ miſerabilẽ. ꝺ vſur. Mõ ſi
iudei licite recipent vſuras a xp̃ianis.
eccl̃ia ñ ꝯpellẽt eas remitti uł reſtitui
Eccl̃ia. n. q̃ ẽ cultrix ⁊ mr̃ iuſticie ñ au
ferret iudeis illud qꝺ eis eẽt debitũ. i-
mo potiꝰ mãdaret eas ſolui. ad h̃ ꝺ do
na. p tuas. vbi dr̃ ꝙ eccl̃ia ĩ actibꝫ ſuis
nõ ꝺꝫ aliquã fraudẽ adhibẽ. Vñ glo.
fi. ĩ. c. iudei. ꝺ ꝯſe. diſ. 4. dĩc ꝙ ſi iudeꝰ
vult baptiçari ñ alit̃ ꝺꝫ ad baptiſmuꝫ
admitti niſi ꝑus vſuras reſtituat. Itẽ
oẽs canoniſte nemĩe diſcrepãte tenẽt
ꝙ iudei peccẽt fenerãdo xp̃ianis. Idẽ
dicũt ĩ. c. ab illo. 14. q. 5. Et h̃ plane di
xi ĩ duobꝫ ꝯſilijs p me ĩ hac mã̃ exami
nad. ⁊ ẽ tex. q nõ p̃ot cauillari ĩ dcõ. c.
pꝰ miſerabilẽ. Vñ ſeq̃t̃ ꝯclo ꝙ iſte frat̃
ẽ hẽticꝰ. qa nedũ q male ſẽtit ꝺ articu
lis fidei uł ꝺ ſacramẽt eccl̃ie. ſ etiã q p
uerſũ hꝫ dogma uł nouas ⁊ falſas opi-
niões gignit aut ſeq̃t̃. 24. q. 3. int̃ ſciſ-
ma ⁊ hẽſiꝫ. ⁊ c. hẽticꝰ. Iſtud aũt ẽ ꝯ do
ctrinã eccl̃ie. ut pꝫ ĩ dcõ. c. pꝰ miſerabi
lẽ. ⁊ p doc. vbi ſ. ⁊ ẽ bona glo. ĩ cle. i. de
vſur. ĩ glo. pl̃t. Vñ Augꝰ ꝺ ciui. dei. liᵒ
18ᵒ. c. 51ᵒ. ſic inq̃t. Qui g ĩ dei eccl̃ia mõ
bidũ aliqd prauũq ſapiũt. ſi correpti
ut ſanũ rectũq ſapiãt reſiſtũt ꝯtũacit̃
ſuaq dcã peſtifera ⁊ mortifera dogma
ta emẽdare nolũt ſ defenſare pſiſtũt.
hẽtici fiũt ⁊ foraſ exeũtes hñt ĩ exercẽ
tibꝫ ĩimicꝺ. Et ꝺ h̃ ẽ ſil̃is tex. 24. q. 3. q
ĩ eccl̃ia. Et ꝺ h̃ pleniꝰ ſcripſi ĩ 2ᵒ ꝯſilio
meo qꝺ de hac mã̃ edidi. Non obſtat
auctoĩtas all̃ata p eũ. s. nõ fenerabeꝛ
frĩ tuo. qa ut dicit ſcũs Tho. ſcꝺa ſcꝺe
q. 78. arti. p̊. ⁊ theologi. illa fuit pmiſ
ſio cõpatiua q̃ ñ excuſauit a pc̃õ. Nã
eodẽ mõ Moyſes pmiſit libellũ repu-
dij. ⁊ tñ tał pmiſſio nõ excuſauit a pec
cato. 31. q. i. hac rõne. Vñ ſcũs Tho. cõ
cludit ꝙ nũq fuit licitũ iudeis fenera
ri alieno. Idẽ dĩc Alex. ꝺ ales ĩ tracta-
tu ſeptimi p̃cepti. vbi dĩc ꝙ nũq fuit
licitũ iudeis fenerari alieno. ⁊ ſic fene
rãdo peccabãt mortalit̃. qa fuit eis p-
miſſũ ſicut libellus repudij ne peiꝰ fa-
cerẽt. Idẽ cõit̃ tenẽt oẽs alij theologi
ut Scotꝰ ⁊ Ric. Vñ q̃rat theologos et
ĩueniat ſe in h̃ paſſu theologiã violaſ
ſe ⁊ deũ pit̃ offẽdiſſe. P̃. illa pmiſſio
fuit reuocata iudeis p Moyſen. ut pꝫ
Deutᵒ. 28ᵒ caᵒ. vbi ſic dĩc tex. Bñdicet
deꝰ cũctis opibꝫ manuũ tuaꝝ ⁊ fenera
bis gẽtibꝫ multꝺ. ⁊ ip̃e a nullo fenꝰ acci
pies. E illud v̂bũ fenerab̃. ꝺꝫ expõi. i.
mutuabis. Sil̃e Eccl. 19ᵒ. Multi cã ne-
qcie ñ ſũt fenerati. i. nõ mutuauer̃t. ⁊
ſic expõit ſcũs Tho. ĩ loco p̃all̃ato illũ
tex. Eccl. Vñ fortiꝰ ille tex. Deutᵒ. ꝺꝫ
ita ĩtelligi cũ dicat. fenerabiſ ⁊ a nullo
fenꝰ accipies. Nã ꝺꝫ ĩtelligi. i. mutua
bis. ⁊ ſic voluit ꝙ iudei recipent fenꝰ
id ẽ vſurã a gẽtibꝫ. Vñ illa pmiſſio fu
it reuocata. vñ Hiere. 5ᵒ caᵒ. dr̃ ſimpl̃r
Uſuras nõ exigatꝭ. Et p̊ꝺ. 28ᵒ vbi ſic
dĩc tex. Qui ꝯgregat diuitias vſurꝭ et
fenore illiberali. ĩ paupes ꝯgregat eas
i. ꝯ paupes. Itẽ p̊s. 54ᵒ. Uidi ĩiq̃tatẽ ⁊
ꝯdictiõeꝫ ĩ ciuitate. ⁊ i. Et ñ defecit ꝺ
plateis eiꝰ vſura ⁊ dolꝰ. Et in p̊s. Dñe
qs hitabit ĩ tab̃naculo tuo. vbi enũe-
rant̃ bona opa iuſti. ⁊ int̃ cetera dicit.
Qui pecũiaꝫ ſuã ñ dedit ad vſurã. vñ
in his auctoritatibꝫ non dicit̃ ꝙ liceat
mutuare alieno ſub vſuris. Itẽ Euſe-
bius Ceſarieñſis ep̃s in 8ᵒ. liᵒ. de p̃para-
tione euangelica. caplo. 2ᵒ. vbi ponit

400

p̄cepta legꝭ mosayce. simplcit̄ ītelligit Moysen ꝓhibuisse iudeis ne fen⁹ exercerēt. Sic. n. inq̄t ī fine illi⁹. c. Nō tollas qđ nō deposuisti. nō tāgas alienū. nō mutues fenore. Ecce hic vir doctissim⁹ quē Hiero⁹ ī tractatu đ eccliasticis tractatoribꝫ clauē scripturaꝝ ⁊ custodē noui testamēti vocat. ītellexit eē ꝓhibitū simplr̄ ⁊ gnālit̄ iudeis ne fen⁹ exercerēt. Vn̄ sēsit ꝙ Moyses p̄cepit ne vsuras exigerēt uel a iudeis uł a gētibꝫ. ⁊ h̄ apte ꝓbat̄ Luc. 6° ca°. ī fi. vbi dr̄. mutuū date nihil iñ sꝑantes. Xp̄s enī ibi loq̄bat̄ turbis iudeoꝝ. Vn̄ nō pōt dici ꝙ volueīt ꝙ iudei possent mutuare sub vsuris etiā illis q nō eēnt frēs sui. ⁊ p̄sertiꝫ xp̄ianis q p mortē xp̄i facti sūt liberi ⁊ iudei serui. ut dic tex. ī c. et si iudeos. de iudeis. ⁊ ī. c. iudei. de testi. ⁊ scūs Tho. vbi s̄. ⁊ Alexā. đ ales expsse dicūt ꝙ iudei peccauer̄t ꝯtinue mutuādo alieō. ⁊ sic ē eēntialit̄ ⁊ nālit̄ vsura ⁊ eēntialit̄ ⁊ nālit̄ pc̄tm̄ mortale. Itē dū dic ꝙ iudei pn̄t licite ꝯduci ſm qd. i. nō ītētiōe fenerādi ⁊ vsurpādi bona xp̄ianoꝝ. ſ ut p eos rei publice subueniat̄. cū reuerētia sacri supine loq̄t̄. Nemo. n. vult pc̄tm̄ facē. ſ vult illud qđ sine pc̄tō hri ñ pōt. đ q̊ ē pulcher tex. Augꝰ. in li° qōnū trāssūptiue 15. q. i. merito. vbi q̄rit an dicat̄ pc̄tm̄ nolentis quod quis facere ꝯpellitur. quia ille q ꝯpellit̄ facit ꝯtra volūtateꝫ suā. Et r̄ndet Aug⁹ ꝙ tał peccat ex volūtate. qa vult illud ꝓpt̄ qđ facit peccatū. Vn̄ dato ꝙ nolit ꝑiurare tn̄ ꝑiurat ne inſ̄ficiat̄. ⁊ sic ut mortē euadat. vult g̊ facē pc̄tm̄ qa vult viuē. ⁊ lꝫ nō appetat p seip̄m ut falsū iuret tn̄ appetit ut falsū iurādo viuat. Vn̄ cōcludit Aug⁹ ꝙ nemo peccans scient̄ vult peccare ſ vult illud ꝓpt̄ qđ pc̄tm̄ īcurrit̄.

Vn̄ ꝯcludit ꝙ oēs hoīes q faciūt sciēt̄ illud qđ ñ licet vellēt id licē. ⁊ sic non appetūt pc̄tm̄ ꝓpt̄ pc̄tm̄ ſ illud qđ sequit̄ ex pc̄tō. Vn̄ nō pōt dici pc̄tm̄ nolent̄ nisi nescient̄. Vn̄ oē pc̄tm̄ qđ cōmittit̄ a sciēte. etiā si fiat ꝓpt̄ nccītatē uel ꝓpt̄ timorē mort̄ vitādū dr̄ pc̄tm̄ volent̄ ⁊ ꝯsentiēt̄. Nō ad ꝓpositū lꝫ intētio coītat̄ ñ sit fenerādi ſ rei publice subueniēdi. tn̄ qa illud qđ sequit̄ ex hac ītētiōe ē pc̄tm̄. Vn̄ dr̄ pc̄tm̄ cōmittē sicut ille q vult euitare mortē. ⁊ ut eā euitet ꝯmittit aliq̄d illicitum. dr̄ peccare lꝫ nō sit ītētio sua peccādi. ſ mortē euitandi. Vn̄ nō ē ꝯsiderāda ītētio. ſ an illud qđ seq̄t̄ ex illa ītētione possit licite fieri. queādmodū ē licitū coītati ꝓuidē rei publice. ita licitū ē cuilibꝫ euitare mortē. Sꝫ null⁹ dꝫ cōmittē aliqđ illicitū ut euitꝫ mortē. ita coitas ñ dꝫ ꝯmittē aliq̄d illicitū ut ꝓuideat rei publice. Itē mḡr snīaꝝ li° 3° dis. 33. c. ⁊ qa đ timore. vbi pōit quartā sp̄em timor̄. allegat Cassianū uł Cassiodoꝝ sup p̄s. vbi sic inq̄t. Qn̄ timem⁹ pati ꝑicula carnis. uł ꝑdē bona mūdi ꝓpt̄ qđ delinq̄m⁹. h̄ timor mal⁹ ē quē dn̄s ī euāgelio ꝓhibet dicens. Nolite timē eos q occidūt corp⁹ ꝛc. Vn̄ nō ē licitū deliquere ꝓpt̄ euitandū ꝑiculuꝫ mort̄ uł ut euitet̄ amissio bonoꝝ hui⁹ mūdi. Nemo aūt pōt malo consentire absqꝫ pc̄tō. Eque. n. peccat ꝯsētiēs malo sicut ille q facit. Verba sūt apl̄i. Ro. p̊. ī fi. Vn̄ tex. xi. q. 3. q ꝯsentit. in fi. sic inq̄t. Si q̄s alteri⁹ errori ꝯsētit. sciat se cū illo sibi mō culpabilē iudicādū. Ad idē. 2. q. i. notū. ī fi. vbi sic dr̄. Facientes ⁊ ꝯsētiētes par pena cōstrīgit. Idē dr̄ ī. c. 2. đ offi. deł. ⁊ doc. ibi. Cōsētiētes g̊ ꝙ iudei fenerentur seu facientes pacta cum eis pariter delinquunt.

⁊ p̄piter obligāť ad restitutiōe3 vsurarꝝ.
Itē scūs Tho. ī pallegata. q. 78. arti. vl
timo dīc ꝙ dās occasiōe3 vsuratio mu
tuādi ē pticeps pc̄tī. Et ide3 dīc de eo
cui placet ꝙ vsurari⁹ feneretᷣ. S3 ↄdu
cētes p̄bēt occasiōe3 fenerādi. Itē ↄdu
cēs paciscitᷣ. ģ ei placet ꝙ fen⁹ exerceat
Pactū. n. n̄ ē aliud nisi placit⁹ ↄsēsus
uľ qn̄ duo uel plures in vnā volūtatē
ↄueniūt. ut dīc tex. ī. l. i. ff. ꝺ pactꝰ. Vn̄
negari nō pōt qn ↄducēs p̄beat occasi
onē peccādi. ⁊ qn ei placeat qꝺ pacisci
tur. ⁊ p ↄn̄s nccīo ei placet mutuatio.
Itē dn̄ dīc ꝙ iura nō loquūť ꝺ iudeis
fenerātibꝰ ꝟ ꝺ xp̄ianis. ꝑpēdo ꝙ nescit
ius canōicū. qa de h̄ ē cāus ī ꝯtriu3 ī. c.
p⁹ miserabilē. de vsurꝰ. Et qcqd dicat.
canōiste dicūt ꝙ iura tā noua q̄3 ātiq̄
loquētia de feneratoībꝰ īcludūt iude
os. Et qa h̄ ē declaratū ī vtroq3 cōsilio
meo nō repero. Vnū tn̄ n̄ omitto ꝙ l3
iudei n̄ possint ligari p cēsurā eccl'iasti
cā. tn̄ p eccl'ia3 pn̄t puniri alia pena. s.
denegādo coīonē xp̄ianoꝝ eis. ut p3 ī
c. p⁹ miserabilē. ⁊ ī cle. i. ꝺ testi. Item
eccl'ia posset eos pūire tp̄aliť. s. īcarce
rādo ⁊ aliť. Vn̄ eccl'ia h3 electione3 an
faciat eos ↄpelli p p̄ncipes sclares. an
v̂o p se velit exercē iurisdictionē si de
fcō possit. ut dīc Inno. i. c. qꝺ sup his.
ꝺ voto. vbi dīc ꝙ papa potest pūire iu
deos ⁊ alios īfideles si deliquūt ꝯ legē
nāe uľ ꝯ legē ꝑp̄a3. Et ibi dīc ꝙ qdam
papa fecit ↄburi q̊sdā libros iudeoꝝ
q ↄtinebāt hēsim ī lege sua. Et h̄ seqť
ibi Io. an. ⁊ oēs scribētes. Et plures au
ctoritates allegaui ꝙ eccl'ia possit se ꝺ
h̄ pc̄tō īpedire ī vtroq3 ↄsilio meo. im
mo dixi ꝙ eccl'ia nullo mō d3 tolerare

Modo me ↄuerto ad cās q̄s al
legat ꝑpť q̄s dīc talē ↄsensu3
nō eē pc̄tm̄. Et p̊ dico ꝙ iste

cause n̄ sūt vere. ꝟ ātiqu⁹ hostis cui sūt
mille cause nocendi ⁊ nomīa mille (ut
vtar v̂bis Hieronymi) illudit mētibꝰ
hoīu3. ⁊ ī eoꝝ sensibꝰ istas cās fingit.
Nā sūt plures q̄3. 14. āni ꝙ sūt expulsi
ex ista ciuitate. ⁊ sūt pl⁹ q̄3. 28. ꝙ sunt
expulsi ꝺ ciuitate Vicētie. ⁊ tn̄ iste ci
uitates remanēt ī eodē statu. Vn̄ scūs
Bernardin⁹ ī s̄mone ferie secūde post
dn̄icā ꝺ passiōe. ar. 2°. dīc ꝙ vsura ge
nerat q̄tuoꝛ abhoīabiles impietates ꝯ
deū. qa facit aīa3 blassemare deū ex eo
ꝙ hodie inť xp̄icolas mētes repiūť q
credūt. īmo poti⁹ māifeste assert ꝑpl'm
sine aliq̊ manifesto vsurarīo non posse
stare. Prima blassemia tribiľ ē ꝯ deu3
dū sibi īponiť īpossibilia p̄cepisse. cū ī
mul ꝺ locꝰ scripture prauitas vsuraria
oīo ⁊ absolute ꝑhibeatᷣ. Secūda blasse
mia ē. qa blassematᷣ xp̄s q p̄cepit mu
tuū dari gratꝰ. ut p3 Lucꝰ. 6° ca°. Cōtra
q̊s blassemos clamat Hiero⁹. dicens.
Anathēa sit q dixerit deū p̄cepisse ali
qd īpossibile. 3° blassematᷣ eccl'ia scā q̄
tā acerrīe ī sacrꝰ canōibꝰ ⁊ decretꝰ vsu
ras ꝑseqtur ⁊ īpugnat. Quarta blasse
mia. qa blassemāť oēs scī doc. ⁊ mēda
ces existimāť. dū vsurā quā ipi ↄdē
nāt in ꝑplis necessariā eē affirmāt. Et
ↄcludit ꝙ glib3 xp̄ian⁹ q nō vult ruē ī
tot blassemias firmiť obligať credē ꝙ
possibile ē hūano generi ⁊ cuilib3 ꝑpl'o
stare absq3 māifesto vsurario. Et hāc
verā fidē ꝑbat pluribꝰ rōnibꝰ. de qbꝰ
p eū. P. etiā si īcōueniētia q̄ iste fratᷣ
allegat eēnt vera. adhuc nō licēt ↄdu
cere iudeos. ⁊ ↄducētes eq̄liť peccarēt
Poti⁹. n. debem⁹ oīa mala pati q̄3 ma
lo ↄsētire. 32. q. 5. ita ne. ⁊ ī. c. sacrꝰ. qꝺ
me. cā. Vn̄ nōbiľ tex. Augꝰ. 23. q. 4. ita
plāe. cū tribꝰ se. dīc ꝙ duo q̄cūq3 neces
sitate intueniēte debēt īteģ atq3 casta

401

custoditi.s.malū n̄ facē nec malo ɔsē-
tire.Sʒ n̄ pn̄t ɔduci iudei qn ɔsentiat'
pc̄tō eoꝝ.g̊ ꝓ salute rei publice n̄ licet
huic pc̄tō ɔsentire.Ad idē.zz.q.z.fa
ciat hō.vbi dr̄ ꝙ hō dʒ facē ꝓ salute tē
porali hoīuʒ illud qđ pōt. Sʒ si nō pōt
ɔsulē sine pc̄tō.dʒ estīare se nō hr̄e qđ
faciat.ex q̊ n̄ pōt ɔsulē absqʒ pc̄tō.Vn̄
ꝓ salute tpali hoīuʒ nō est cōmittēdū
pc̄tm̄.ut apte dic ille tex.īmo nō ē li-
citū ɔmittē pc̄tm̄ vēiale ut hō liberet'
a morte.ut ē cāus in.c.ne qs arbitret'.
7 in.c.si qs ad te cōfugerit.zz.q.z.7
tn̄ tale mēdaciū solū ē pc̄tm̄ vēiale cū
sit officiosū.Eodē mō nō ē licitū dicē
mēdaciū ut hō liberet' a pc̄tō mortali.
ul' ut qs defendat' ab īmūdicia corpali
ut in.c.p̄mū.ea.q.Et sup ista rōe fun
dat9 ē tex.in.c.super eo.de vsur̄.vbi
dic tex.ꝙ cuʒ scriptura sacra ꝓhibeat
mētiri ꝓ vita alteri9.multo magꝭ ē ꝓ-
hibēdū ne qs īuoluat' crimīe vsuratū
ꝓ redimēda vita captiuoꝝ.cuʒ vsure
sint ꝓhibite pagīa vtriusqʒ testamēti.
sup qbꝫ papa n̄ pōt dispēsare.ut ibi dr̄
Vn̄ nullū pc̄tm̄ est ɔmittēdū ꝓ q̄cūqʒ
nccītate vitāda etiā si sit vēiale.7 mul
to min9 ē ɔsētiēdū ut ɔmittat' vsura.
qa tal' ɔsens9 ē pc̄tm̄ mortale.ut ꝓbat
tex.ī dcō.c.sup eo. Ad idē ē bon9 tex.
ī.c.sacr̄.qđ.me.cā.vbi dr̄ ꝙ qs nō dʒ
ppt' timorē mort̄ vitādū pticipāe cū
excoīcato.7 tn̄ tal' pticipatō excepꝫ ali
qbꝫ casibꝫ ē pc̄tm̄ vēiale.et ex hiꝭ ɔclu
dit' ꝙ ꝓ aliq̄ nccītate vitāda ī re publi
ca ul' in pp̄lo nō est licitū ɔsentire ꝙ iu
dei feneret'.Vn̄ Scotus ī 4°. sniaꝝ.dis.
15.et Ricar.ibidē dicūt.ꝙ dātes ɔsili
um uel fauorē iudeis.ul' statuentes ꝙ
sup vsur̄ eis ius fiat.ul' ꝙ possint ea pe
tere ī iudicio.dicūt' pticipare ī crimīe
cū peccāte.qa h̄ n̄ pōt fieri absqʒ pc̄tō
mortali.Vn̄ Ysaias cui9 tex.ponit'.xi.
q.3.ve q dicit̄.sic inqt.Ve q dicit̄ ma
lū bonū.7 bonū malū.ponentes tene
bras lucē 7 lucē tenebras.propt'ea du
ct9 ē pp̄s me9 captiu9.qa n̄ habuit sciē
tiā.7 nobiles ei9 int'ierūt fame.7 mul
titudo ei9 siti exaruit.ꝓpt'ea dilatauit
infern9 aīaʒ suā 7 apuit os suū absqʒ vl
lo t'mīo.7 descēderūt fortes ei9 subli-
mesqʒ ei9 ad eū.Nā ꝓfecto est magnū
pc̄tm̄ 7 magnū mendaciū dicē ꝙ vtili
tas ꝓueniat ex iudeis.īmo mul[illegible] tā-
na sequūt' ex eis.ut declarat scūs Ber-
nardin9 ī loco p̄al'lato.Vn̄ etiā tex.in
c.p̊.đ vsur̄.ī 6°. dic ꝙ vsuraꝝ vorago
aīas deuorat 7 p̄rimonia exhaurit.Et
posito ꝙ aliq̄ dāna īcurrāt' ꝓpt' carēti
am iudeoꝝ illa sūt oīa dāna tpalia.vn̄
nō dʒ ɔmitti dānū spūale ꝓpt' euitan
da dāna tpalia.ut s̄.ꝓbaui.Nā q̊tiēs-
cūqʒ iude9 mutuat pecūias sub vsuris
totiēs deū offendit.sicut dicim9 đ illo
q multotiēs ɔmittit fornicatiōeʒ etiā
cū eadē.Nā sūt tot fornicationes seu
tot delicta q̊tiēs agit etiā cū eadē.ut ī
c.imitare.6.q.1.7 ī.c.sicut cuʒ ī vod.
đ testi.7 qđ notat Bar.ī.l.īficiēdo.§
infans.ff.de furt̄.Vn̄ cū de9 tāto plus
offēdat' quāto magꝭ exercet' fen9.n̄ po
test ciuitas huic malo ɔsentire ꝓ aliq̄
nccītate vitāda.Deus.n.curat đ deli-
ctis īfideliū.vn̄ Aug9 li° 5°. đ ciui.dei.
c.13°. dic ꝙ de9 ɔcessit romanis tā latuʒ
īperiū ut domarēt grauia mala multa
rū gētiū.Nō si de9 vult mala īfideliuʒ
corrigi p alios īfideles.q̄ʒto magꝭ xp̄ia
ni q sūt filij dei tenent' p̄uire iudeos 7
alios īfideles ɔmittētes vsuras 7 alia
crimīa.vn̄ ꝓpt' h̄ tpalia mala vitanda
nō ē ɔsētiēdū ꝙ ɔmittat' vsura.cū tot
mala spūalia ex ipa sequant'.Et h̄ dic
Jo.an.in regula.peccatum.libro 6°.

⁊ scūs Bernardin⁹ in p̄dcō sermōe. ⁊ ꝓbat̄ ī iuribꝫ p̄allegad aptissime. Itē͂ dū dic dictus frat̄ ꝙ est magnū dānū huic ciuitati ꝙ iudei feneret̄ ī castris cū maiori dāno ꝙ̄ facerent in ciuitate Ista.n.nō ē iusta cā ↄducēdi eos.cū͂ talis ↄsensus nō possit p̄stari a ciuitate sine pc̄tō mortali. ħ oꝫ suaderi ciuitati ꝙ mittat ad dominiū ⁊ ip̄m roget ꝙ expellat iudeos etiā ex castrꝭ. nā ad ħ tenet̄ ciuitas ⁊ ꝯ̄uit peccat si ħ non facit.ut in.c.errori.⁊ ī.c.qd enī.pdest. ⁊ ī.c.ↄsentire.83.dis.⁊ in.c.facietes. ea.dis.⁊ ī.c.sicut dignū.ꝺ hōici. Que iura apte dicūt ꝙ vbi qs pōt delictū īpedire uł ipsū facē corrigi.si ħ nō facit grauit̄ peccat. Vn̄ Cicero ī p̄ liᵒ ꝺ offi. in.c.de iiusticia.dic ꝙ si qs nō defendit sociū cui ali⁹ facit iiuriā.tā ē in vitio ꝙ̄ si pentes aut amicos aut patriā͂ deserat. Ad ħ.c.quāte.ꝺ sen.exco. Sꝫ qlibet magi tenet̄ defendē honorē dei ꝙ̄ sociū imo magi ꝙ̄ seipsū. Nec reputet̄ ꝙ ista ciuitas patiat̄ magnū dānū si iudei etiā a castris expellant̄.exꝙ̄ ħ ↄuenit honori dino. Nullū.n.dei mādatū oꝫ īpossibile reputari.ut dic scūs Bernardin⁹ allegās scm̄ Hiero.ut s̄. retuli. Et ꝺ ħ pulchri⁹ loqt̄ in secūda ep̄la ad Demetriadē.ī septia charta ī secūda colūna.

Circa secūdū dubiū an sūmus pōtifex possit dispensare.pfecto non desino mirari ꝙ iste frat̄ ita supine ita ignorant̄ loqt̄.dubito ꝙ mercedē aliquā sui ↄsiliꝭ recepit Nullū.n.pc̄m̄ sine cupiditate ↄmittit̄.⁊ ois appetit⁹ illicit⁹ istꝭ⁹ auiditad ē morb⁹. Amore pecūie vilis ē oīs affectio.⁊ aīa lucri cupida etiā͂ ꝓexiguo perire nō metuit.nullūq̄ꝫ ē in illo corde iusticie vestigiū ī ꝙ̄ sibi auaricia facit habitaculū.vba sunt scī Leonis in sermōe 9.ᵒ ꝺ passiōe dn̄i. Vn̄ nescio qs sanct⁹ psuaserit ꝙ papa possit dispēsare in vsura. Nā ē cāus in.c.sup eo.de vsurꝭ.ꝙ nō.⁊ ibi ħ firmant oēs doc.⁊ Io.an.ī regula.pc̄m̄.liᵒ 6.ᵒ Et ħ dixi ī ↄsiliꝭs meis. Vsura enī ē ꝯ̄ ius nāle. ut dic phus p̄ polid. q nulla lege scripta artat⁹ uł edoct⁹ ħ sola nāli rōe ductus ꝯ̄tū vsurariū ē detestat⁹. Silr̄ fecit Cicero ī liᵒ 2.ᵒ de offi.ī fi.vbi dic ꝙ fenerari ē hoīē͂ occidē. Vn̄ Geraldus odonis ī 4ᵒ ethicorꝝ.c.9.ᵒ q. plt.dic ꝙ oīs vsura ꝭm se ē mala dato ꝙ nō eēt ꝓhibita. Precepta aūt nālia sūt idispēsabilia.qa sunt īmutabilia .ut ī.c. his ita.6.dis.et p ħ nulla p̄cepta moralia p̄oris testamēti sūt reprobata. ut dicit tex.in dcō.c.his ita. Et idem dic scūs Leo in sermōe.14.ᵒ ꝺ passione dn̄i. Et p ħ est bonus tex.in.c.legat̄.24.q.2. vbi ꝓbat̄ ꝙ neqꝫ ecc̄ia neqꝫ de⁹ pōt dare licētiā peccādi.⁊ ħ tenet Ricar.ī 3ᵒ snīarꝝ.dis.37.arti.p̄.q.5.vbi dic ꝙ p̄cepta leḡ eťne sūt indispēsabilia adeo ꝙ nec de⁹ pōt ī eis dispensare.sicut dic apl̄s.2.Thimod.2ᵒ caᵒ Fidelis ē deus negare seip̄m n̄ pōt.⁊ Aug⁹ ꝯ̄ Faustū. 12.ᵒ caᵒ int̄ pn̄cipiū ⁊ mediū. Lex eťna ē rō dīna.uel rō dīne volūtad ordinē nālē ↄseruare iubēs. Vn̄ idē Aug⁹ ī liᵒ 83.q.q.63.dic ꝙ lex nālis ē trāscripta ī aīa rōnali ex ieffabili atqꝫ sublimi rerū admīstratiōe p dīnā potētiā. iō ius nāle ꝓcedit ab exōdio rōnał creature nec variat̄ tp̄e ħ immutabile p̄manet. Idē dixit Inno.ī.c.fi.de transac.⁊ ibi oēs doc. sequūt̄.vbi dic ꝙ papa n̄ pōt dispensare circa aliqꝺ quod sit pc̄m̄ ex lege veteris uel noui testamenti. Et plene dixi ī secūdo ↄsilio. Et male dicit iste frater dum dicit canonistas

402

tenere q̄ fieri possit dispēsatio. qa nō est verū. imo oēs doc. tenēt contrariū. et est casus i. c. sup eo. de vsur. vbi clare pbat q̄ papa nō pōt dispēsare ut exerceat vsura. et illū tex. induxi i 2° ɔsilio.

Nūc addo aliā rōnē q̄re papa n̄ possit dispēsare. Nā vbi dispēsatio est opprobriosa religiōi xp̄iane. nō cōcedit dispēsatio pape. i. q. 7. et si illa. notant doc. in. c. q̄to. de cōsue. De iure aūt diuino et canōico iudei cēsent serui xp̄ianorū ppt passionē xp̄i q̄ illos seruos effecit et xp̄ianos liberos. ut i. c. et si iudeos. de iudeis. Modo si xp̄iani debēt recipe pecūias sub vsur a iudeis. efficiūt quodāmō serui iudeorū. qa q mutuū accipit seruus ē fenerantis. puerb. 22° ca°. et in. l. 3. C. de noua. Vn̄ est opprobriū xp̄iane religiōi q̄ p hanc viā illicitā xp̄iani efficiāt q̄dāmō serui iudeorū. Nec eccl'ia dz tolerare tale opprobriū ut i dcō. c. et si iudeos. et i cle. i. de testi. et in. c. iudei. eo. ti. Vn̄ si papa vellet dispēsare q̄ iudei fenerent. cū non possit fieri sine opprobrio xp̄iane religiōis. nō ē tolerādū. ut dic Inno. i. c. q̄to. de ɔsue. et doc. ibi. multo min9 pōt ciuitas ɔsentire q̄ iudei fenerēt. cū cedat in maximū opprobriū xp̄ianorū. Nō obstāt cause q̄s dict9 frat allegat. q̄ suadēt dispēsatiōe. qa illud pcedit circa illa in q̄bus pōt cadē dispensatio. Sz circa p̄cepta moralia uel nālia non pōt papa dispēsare. cū sint de nccitate salut. Et ad h' plures auctoritates allegaui i aliis consiliis. Et h' etiā sensit Bal. i. c. 2°. et i. c. ad nr̄am. de pba. vbi dic q̄ i iure dino q̊ ad ea q̄ sūt de necessitate salut nō cadit dispēsatio nec interp̄tatio. Vn̄ Hiero9 ad Cellantiā. in q̄rta colū. ait. Duo aūt sūt gnā māda torū i q̄bus claudit tota iusticia. Prohibēdi vnū est. Iubēdi alterū. Ut. n. phibēt mala ita p̄cipiūt bona. Nō obstat etiā qd dic. q̄ ē de ɔsuetudie q̄ tolerēt iudei ab eccl'ia. s. q̄ exerceāt vsuras. Nā ɔsuetudo pcti nutritiua nō valet ut in. c. fi. de ɔsue. et. c. mala. et. c. v̄itate et. c. ɔsuetudo. 8. dis. et i mult aliis. c. eadē dis. Nō obstat etiā illud qd dic q̄ furtū admittit tpe nccitat. ut in. c. ppt nccitatē. de furt. et i. c. discipulos de ɔse. dis. 5. Nā tpe nccitat oīa sunt coīa. vn̄ desinit esse furtū. l. 2. ff. ad. l. rodi. de iac. et in. c. sicut hi. i fi. 46. dis. Sz papa n̄ posset dispēsare q̄ qs absq3 nccitate res aliēas furaret. qa non pōt dare licētiā peccādi. ut dcō. c. legatur 24. q. 2. Et dū dic q̄ papa possit dispēsare q̄ qs ɔmittat fornicatiōe. in h' male dic. et ē penit9 hētic9. qa papa nō pōt dare licētiā peccādi. Vn̄ pulcherrim9 tex. i. c. p̊. 40. dis. dic q̄ de9 nō cōcessit nec Petro nec eius successoribus licētiā peccādi. Modo si papa nō h3 licētiā peccādi. nec alteri dare pōt. Et in ista rōne fūdat tex. i. c. sup eo. de vsur vbi ē casus de h' q nō pōt cauillari. et h' clare deduxi i 2° ɔsilio p me edito. imo de9 nō pōt dare. ut dic Ricar. in loco p̄allegato. Itē dū dic q̄ illud p̄ceptū. Nō occides. ē dinū. et tn̄ si fuerit factū ex nccitate ul' defensiōe nō ē peccatū. nec incurrit excoicatio. Ad h' respōdet q̄ illud nō est ɔ̄ ius dinū. imo cōsonat iuri diuino et nāli. Nā qd qs ob tutelā sui corpis fecit iure fecisse videt. ut in. l. ut vim. ff. de iusticia et iure. Vn̄ talis q se defendēdo occidit. nō dr̄ fecisse homicidiū ex q̊ p̄ncipal' itētio fuit se defendere. Nā illud p̄ceptū. Nō occides. itelligit de eo q volūtarie et ex odio aliquē occidit. Sz q̄ fiat aliqd qd in se remaneat pctm̄. non

pōt papa ɔcedē.imo nec deꝰ.Tn̄ q̄tuȝ
ad deū Bonauētura ī ꝑ sniaꝝ.diſ.47.
q.vlt.dic ꝙ cū q̄rimꝰ an deꝰ possit p̄ci
pere malū.pōt duobꝰ modis intelligi
Uno mō an possit p̄cipe malū remanē
te ipso malo.Et dic ꝙ nō.qa est īpossi
bile.Et h̄ mō loquit̄ Ricar.de q̄ s̄ feci
mētionē.Alio mō an deꝰ possit p̄cipe
malū faciēdo ipm bonū.Et h̄ mō pōt
p̄cipe sicut p̄cepit filios isrl̄ expoliare
egyptios.⁊ nō fuit furtū.ut dic Ale-
xander de ales.ī tractatu septimi p̄ce-
pti.Deꝰ.n.q ē dn̄s oīuȝ trāstulerat do
miniū illaꝝ reꝝ in hebreos.Et h̄ fecit
mediāte iusticia.qa hebrei absq; mer
cede seruierāt egyptijs.vn̄ ibi nō fuit
furtū.h̄ etiā tenet Augꝰ ī liͦ.q.Exodi
trāssūptiue.14.q.5.dixit dn̄s.vbi dic
ꝙ israhelite nō fecerūt furtū.ſ; deo iu
bēte ministeriū p̄buerūt.Sil'r ē in ca-
sibꝰ in quibꝰ de iure canōico licitū ē re
cipe aliqd vltra sorte.qa in illis casibꝰ
desinit eē vsura.Sȝ vbi remanēt vsu-
ra.ius canōicū nō posset ɔcedē ex ali-
qua cā ul' ex aliq̄ nccitate ꝙ exerceret̄
Un̄ ī illis casibꝰ ī qbꝰ videt̄ vsura nō
ē vsura.licȝ videāt̄ hr̄e aliquā sil'itudi
nē cū vsura in eo ꝙ recipit̄ aliqd vltra
sortē.Et h̄ dic Jo.an.ī dcā regula.pec
catū.liͦ 6ͦ.Ex qbꝰ ɔcludo ꝙ ī illis casi
bus in qbꝰ remanet vsura neq; desinit
eē delictū.nō pōt fieri dispēsatio.nec
ꝑ papā nec ꝑ deū qđ ē magl.Un̄ cū iu
deis fenerātibꝰ remaneat ī eis crimen
vsure.nō pōt papa dispēsare ꝙ ciuita-
tes ɔducāt iudeos ad fenerādū.qa re
manet pct̄m ex ꝑte vtriusq;.ſ.iudei fe
nerand.⁊ ciuiū q ɔsentiūt ꝙ fenerent̄
Et ex his pȝ ꝙ iste frat̄ temē ⁊ inique
ɔ doctrinā eccl'ie ausus est p̄dicare et
scribē.et nisi se corrigat publice sicut
publice deliquit.ipsum denūciabo ut
puniatur tanq; hereticus.

Consiliū quartū dicti dn̄i Alexandri
de Neuo cōtra iudeos fenerātes.

IN noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i glori
osissimi redēptoris nr̄i q ē ve
rus deus ⁊ verus hō.inq;tuȝ
deus equalis pr̄i ⁊ spūi sancto.tres ꝑ
sone ⁊ vnꝰ deus.a quo oīa laudabilia
opa ꝓcedūt.inuocato q̊q; patrocinio
gloriosissime eiꝰ matr' semꝑ virginis
Marie.gloriosi doctoris Hieronymi.
totiusq; celestis curie.Amen.

HEsterno vespi mḡr Galu-
anus venit ad me ⁊ dixit
se eē motū ad ɔsulendū ꝙ
iudei possent cōduci ad fe-
nerādū ꝑ verba sci Tho.scđa scđe.q.
62.arti.5ͦ.vbi dic ꝙ nō ē pct̄m in ex
trema nccitate aliena auferre ut parē
tibꝰ subueniat̄.imo etiā ut subueniatur
alijs si ē extrema nccitas.Adducit eti
am scm̄ Tho.ī alijs locis q̄ ad idē ten-
dūt.Sȝ mihi nō videt̄ ꝙ ex h̄ inferat̄
ꝙ ꝓpt nccitatē liceat conducē iudeos
ad fenerādū.Nec obstāt v̄ba sci Tho.
Nā tpe nccitat' oīa sūt coīa.Et sic ille
q subtrahit nō facit furtū.qa nō sub-
trahit rē alienam ex q̄ subest extrema
nccitas.Et h̄ mō loq̄t̄ scūs Tho.⁊ sua
ɔclo.ꝓbat̄ tā ꝑ ius ciuile q; ꝑ ius cano
nicū.Nā lex dic ꝙ tpe nccitat' oīa sūt
coīa.ut ī.l.2.ff.ad.l.rodi.đ iac.Et est
optimꝰ tex.de iure canōico.in.c.sicut
hi.in fi.47.diſ.vbi tex.sic dic.Esuriē
tiū panis ē quē tu detines.nudoꝝ est
indumētū qđ tu recludis.miseroꝝ re
demptio ē ⁊ absolutio pecūia quā tu ī
terra defodis.Tātorū g te scias iuadē
bona quantis possis p̄stare que velis.

C

403

Vñ ille tex ꝓbat ꝙ tpe extreme nccitatis illa q̄ subtrahūt efficiunt ꝓpa subtrahēcꝫ. nō aūt sūt illi⁹ cui subtrahūt. Et ꝓpt h̄ tūc nō ↄmittit furtū. qa furtū ē ↄtractatio rei aliene fraudulosa ĩuito dño fcā. l. i. ff. ꝺ furtꝫ. Vñ qñ sub est extrema nccitas ñ dr̄ eē ablata res aliena s ꝓpa. Et h̄ mō dꝫ ĩtelligi. c. discipulos. ꝺ ↄse. dis. 5. vbi dr̄ ꝙ discipuli dñi nr̄i. q trāseūtes p segetes euellerūt spicas ⁊ comederūt. a xp̄o sūt reputati ĩnocētes. qa coacti fame h̄ fecerūt Sec⁹ si fuisset nccitas non extrema. qa tūc nō excusaret a furto. licꝫ pena deberet minui ꝓpt talē nccitatē. Et de h̄ ē tex. i. c. si qs ꝓpt nccitatē. ꝺ furtꝫ. vbi tex. dic ꝙ si aliqs furatur cibaria uꝉ vestem uel pecus ꝓpt nccitatē famis uel nuditatꝫ. dꝫ penitē p tres ebdomadas Nā ille tex. dꝫ intelligi qñ nō suberat extrema nccitas. Et ita ĩtellexit scūs Tho. ĩ locꝫ p̄allegatꝫ. Et idē dicūt doc. canōiste in dcō. c. si qs ꝓpt nccitatē. Unde non licet surripe rem proximi nisi propter extremam necessitatem. qa extrema nccitas facit cessare furtū cū tūc res sit ꝓpa subtrahentꝫ. Ubi v̂o remanēt delictū furti. nullo mō licēt ↄmittē. ut dcō. c. si qs ꝓpt nccitatem. Ad h̄ facit pulcher tex. 14. q. 5. c. forte vbi sic dic. Forte aliqs cogitat ⁊ dicit. multi sūt xp̄iani diuites. auari. cupidi. nō hēo pctm̄ si suū illis abstulero. ⁊ paupibꝫ dedero. Vñ enī illi nil boni agūt. mercedē hr̄e potero. Sꝫ tex. ille rndet ꝙ h⁹modi cogitatio diabolica calliditate suggerit. ⁊ ꝙ si totū tribuerit qꝺ abstulerit poti⁹ pctm̄ addit q̄ꝫ minuit. Et ille tex. ē Augꝫ. Et idē dic in li° ↄ̄ mēdaciū. cui⁹ v̂ba refert mgr sniaꝝ li° 2°. dis. 41. ca° 3°. Ex q̊ ĩfert ꝙ non licet facē puū pctm̄ ut ex eo seq̄t mai⁹ bonū. Vñ apl's Ro. 3° ca°. dicit ꝙ illi q dicūt mala esse faciēda ut ex eis eueniāt bona. sūt ↄdēnādi tanq̄ꝫ blasfematores dei. Et ex his infero ꝙ vbi delictū remanet delictū. nō licet illud cōmittē stante extrema nccitate. Vñ doc. i dcō. c. si qs ꝓpter nccitatē. dicūt ꝙ qs nō excusat ꝓpt nccitatē si ↄmittit fornicationē. qa fornicatio est de se mala. ⁊ poti⁹ qs dꝫ mori q̄ꝫ malo ↄsentire. ut ĩ. c. sacꝫ. qꝺ met⁹ cā. et. 32. q. 5 ita ne. Et ex h̄ doc. canōiste reprobāt opiōnē Pe. ⁊ Cy. ĩ. l. i. in plt. q. C. vñ vi. vbi dicūt ꝙ si dñs mādat seruo ꝙ ei⁹ vxorē inficiat aliogn ip̄m inficiet. ꝙ excusat ab hōicidio si inficiat dominā suā ad mandatū dñi sui. Tñ Jacob⁹ de Rauēna distĩxit ꝙ aut mulier erat alꝉ peritura. ut qa dñs oīo eā infecisset. ⁊ tūc excusat ab hōicidio. aut ñ erat peritura nisi seru⁹ ip̄am infecisset. ⁊ tūc nō excusat ab hōicidio. Pe. v̂o dic ꝙ ĩdistĩcte excusat ab hōicidio qa est necessariū ñ volūtariū. Sꝫ doc. canōiste. s. Jo. cal. ⁊ dñs Cat. in. c. significasti. ꝺ homi. indistĩcte dicūt ꝙ etiā si dñs fuisset infecturus vxorē etiā si seru⁹ eā nō occidisset. nihilominus non excusat ab hōicidio etiā si id fecerit timore mortꝫ. Et sic nō licet ꝓ ↄseruatiōe vite occidē illuꝫ q oīo erat inficiēdus. Et hanc opiōnē etiā secutus fuit dñs Abbas ĩ. c. sacꝫ. qꝺ met⁹ cā. Et ego etiā istā opiōnē fui secutus in dcō. c. si qs ꝓpt nccitatē. ꝺ furtꝫ. Et h̄ opiō ꝓbat in. c. de occidēdis. 23. q. 5 vbi dic tex. ꝙ nō est licitū aliquē occidere nisi hēat ad hoc ptātē ex publica auctoritate. Vñ p ↄseruatiōe vite proprie nō licet hōiē occidē. Pro q̊ etiā ē bon⁹ tex. 15. q. i. merito. vbi pꝫ ꝙ qs ñ excusatur a pctō dato ꝙ ꝓpt timorē

mortꝭ ulꝫ ꝑ ꝯseruatiōe vite illud cōmi
serit. Vñ etiaꝫ scūs Tho. vbi s̄. q. 64.
arti. 7°. dīc ꝙ nō ē licitū ꝙ qs intēdat
hoīeꝫ occidē etiā ad suā defensionē ni
si hēat publicā auctoritatē. ut dcō. c.
de occidēdis. Debꝫ ġ ille q se defēdit ī
tendē ad suā defensionē. nō aūt habē
aīuꝫ occidēdi aduersariuꝫ. aliť q̄ꝫtū ad
deū eēt reꝰ hōicidīj. Sꝫ vbi solū ītēdit
se defendē. ⁊ ꝑter eiꝰ intētionē sequiť
hōicidiū. tūc ei nō īputať. ꝭ interfectus
potiꝰ dr̄ a seipo occisus. Et hꝰ dcm̄ bt̄i
Tho. sequūť dn̄s Car. ī. c. significasti.
de hōi. ⁊ etiā Jo. cal. ibi. Et ex hꝰ īfero
ꝙ vbi aliqd ē pc̄tm̄ ⁊ remāet pc̄tm̄ ꝙ
nō licet illud fieri ꝓpť aliquā necc̄itatē
etiā ꝓ ꝯseruatiōe vite. Ad hꝰ facit. c. sa
cris. qđ me. cā. Nā ꝑticipare cū excōi
cato regulariť nō ē pc̄tm̄ mortale sed
vēiale. ⁊ tn̄ non excusať qs aliq̊ metu
etiā mortꝭ ulꝫ cruciatꝰ corporis si ꝑticipat
cū excoīcato. Et sic pc̄tm̄ veniale nō ē
ꝯmittēdū ꝓpť ꝯseruatiōeꝫ vite ꝓprie
Sꝫ vsura sp ē mala nec vnq̄ꝫ pōt eē bo
na uel licita vbi ē vera vsura. ġ ꝓpter
aliquā necc̄itatē vitandā nō est licitū
ꝯducē iudeos ad fenerandū. Et hꝰ vo
lui ꝑstringē ꝓ declaratiōe eoꝝ q̄ mihi
dixit ꝑfatus magister Galuanus.

Sed qm̄ multi dicunt ꝙ iudei
feneranť in hac ciuitate cū ġ-
uissimis vsurꝭ. Vñ dꝫ eē licitū
ciuibꝰ Padue ipos ꝯducē ꝓ minori fe
nore. qa nō sūt cā ꝙ iudei fenerenť. ꝭ
ipsas vsuras restringūt seu minuūt.
Sꝫ ī facto ego no puto hꝰ eē veꝝ. Non
eni ī hac ciuitate publice tenēt fenus
ad exercēdū vsuras. Vñ nō est dubiū
ꝙ si ciuitas pacisceret cū eis qn copio
sius vsuras exercerēt. ⁊ vbi mutuant
centū vicibꝰ ī hac ciuitate. si eēnt ꝯdu
cti ad tenēdū hꝰ fenꝰ. mutuarēt mille
vicibꝰ. ⁊ sic latiꝰ ꝯmitterēt fenꝰ. vnde
deꝰ magꝭ offēderet. qa totiēs ꝯmittiť
vsura q̊tiēs fit mutuū sub vsurꝭ. Ad hꝰ
facit qđ nōt scūs Tho. scđa scđe. q. 78
arti. vlt. in fi. vbi dīc ꝙ si qs pecuniaꝫ
suā ꝯmittit vsurario ut inde copiosiꝰ
ꝑ vsurā lucreť. diciť ei dare mām pec
cādi. ⁊ ē ꝑticeps culpe ipsiꝰ. Ita ī ꝓpo
sito nō ē dubiū ꝙ si ꝯducūť iudei qn
copiosiꝰ fenerabūť. ġ ꝯducētes dāt eis
mām peccādi. ⁊ ꝑ ꝯn̄s sūt ꝑticipes de
licti ipoꝝ iudeoꝝ. qa cupiūt ꝓ euitan
do tꝑali dāno īcurrē dei offensam. cuꝫ
deus ꝓ nullo tꝑali cōmodo ꝯsequēdo
uel vitādo debeat offēdi. ut ī. c. faciat
22. q. 2. Et plura iura ad hꝰ allegaui ī
tn̄sionibꝰ q̄s feci ad allegatiōes mgr̄i
Galuani. Vñ Jo. an. ī regula pc̄tm̄. in
vltīo ar. v̂. ad qntū. dīc ꝙ ꝯtractus vsu-
ratiꝰ nō dꝫ ꝑmitti. lꝫ ꝑ ipsū multa ma
la euitenť. s. dānū in rebꝰ. ꝑiculū in ꝑ
sonis. uel ex ipso multa bona sequanť
s. paupeꝝ sustētatio. mercātiaꝝ salua
tio. Nā ꝯtractus vsurariꝰ nō ē ꝑmitten-
dus. lꝫ ꝑ ipm̄ vitenť multa mala ulꝫ se
quanť multa bona. qa talia bona ⁊ ta-
lia mala cōiť sūt corꝑalia. Sꝫ malū spi
rituale nūq̄ꝫ dꝫ ꝑmitti ꝓpť aliqđ ma-
lū corꝑale vitādū. nec ꝓpť qđcūqꝫ bo
nū corꝑale ꝯsequēdū. Vñ nō debēt cō
duci iudei ad fenerādū copiosiꝰ q̄ꝫ fa-
ciant ꝓpť tꝑalia mala vitāda. uel ꝓpť
tꝑalia bona ꝯsequēda. qa quāto copi-
osius feneranť tanto magꝭ deus offen
ditur. Vñ mgr̄ snīarū li° 3°. dis. 33. c. et
qa de timore. vbi ponit q̄druplicē spe
ciem timorꝭ. dīc ꝙ humanꝰ timor est
malus. ⁊ allegat Cassiodorū super ꝑs.
vbi sic inqt. Qn̄ timemus pati ꝑicula
carnis ulꝫ ꝑdere bona mūdi ꝓpter qđ
delinqmꝰ. hic timor malꝰ est. quē dn̄s
ꝓhibet ī euāgelio dicens. Nolite timē

404

eos q occidūt corp⁹ ꝛc. Vñ nō ē licitū
delinquē ꝓpt euitandū piculū mortꝭ.
uel ut euitet᷑ amissio bonoꝝ hui⁹ mū-
di. Plus dico ꝙ nō est licitū tolerare
malos simplici dissimulatiōe ꝓpt eui
tandū piculū mortꝭ uel bonoꝝ tpaliū
ul᷑ ne incurrat᷑ infamia. Et hͦ dīc Aug⁹
in pͦ liͦ de ciui. dei. c. 9ͦ. vbi dīc ꝙ si ꝓ-
pter istas cās omittit᷑ correctio malo-
rū. deus tales omittentes correctionē
facē flagellat penis tpalibꝫ ī hac vita.
ꝗ̄ꝗ̄ eis vita maloꝝ displiceat. Ex qͦ in
fertur ꝙ si ē pctm̄ omittē correctionē
ꝓpt vitandū piculū mortꝭ uel ꝓpter
amissionē fame ul᷑ bonoꝝ tpaliū. mul
to min⁹ licet pmittē uel tolerare ꝙ iu
dei fenerent᷑. Ad hͦ facit qꝺ notat scūs
Tho. scꝺa scꝺe. q. io. atti. xiͦ. vbi dīc ꝙ
non ē licitū tolerare ea q̄ sūt mala nisi
ꝓpt vitanda mala spūalia. uel ꝓpt bo
na spūalia ꝯsequēda. de qͦ dicā. i. in se
quēti dubio. Et qm̄ denuo mihi dcm̄
est ꝙ xp̄iani nō debēt curare de hͦ pec-
cato iudeoꝝ. īmo etiā audēt dicē ꝙ n̄
peccant. Sꝫ de hͦ an peccēt ul᷑ ne. tetigi
in respōsionibꝫ quas feci ad ꝯsiliū ma
gistri Galuani. Naꝫ scūs Tho. secūda
scꝺe. q. 8ꝫ. atti. pͦ. dicit ꝙ nūꝗ̄ fuit lici
tum iudeis accipe vsurā ab extraneis
sed fuit eis pmissū ꝓpt maius malum
vitandū. ne. s. a iudeis deū colētibus
vsuras acciperent ꝓpt auariciā cui dedi
ti erāt. Et sic scūs Tho. dīc ꝙ talis per
missio nūꝗ̄ excusauit iudeos a pecca-
to mortali. Et idē dīc Alexāder ꝺ ales
in tractatu septimi pcepti. Et hͦ dixi ī
pdictꝭ tn̄siōib⁹. Itē Io. an. ꝛ oēs doc. ī
c. cōquestus. ꝺ vsurꝭ. ꝯcludūt ꝙ iudei
peccāt fenerādo xp̄ianis. Idem dicit
Archi. ꝛ Io. de fan. in. c. ab illo. 14. q.
4. Et hͦ pꝫ. qa eccl̄ia ꝯpellit iudeos ad
remittēdas vsuras xp̄ianis. ut pꝫ in. c.

post miserabilē. de vsurꝭ. Sꝫ eccl̄ia nō
posset hͦ facere si iudei nō peccarēt in
fenerādo xp̄ianis. cū eccl̄ia neminē le
dat. ut in. c. p tuas. de dona. Aliq autē
dicūt ꝙ eccl̄ia hͦ facit. nō qa non curat
de pctō iudeoꝝ. ſ ut ꝓuideat indēni-
tati xp̄ianoꝝ. Sꝫ ista tn̄sio nō ē bona,
qa īmo eccl̄ia debet curare de pctō iu-
deorū. Nā si de⁹ cōcessit latum impiū
romanis q erant infideles ut punirēt
mala multaꝝ gētiū. ut dīc Aug⁹ liͦ 5ͦ.
de ciui. dei. caͦ. 13ͦ. multo forti⁹ xp̄iani
qui sūt filij ꝛ serui dei debēt corrigere
pctā iudeoꝝ. Iteꝫ eccl̄ia orat ꝓ iudeis
ꝛ alijs infidelibꝫ. qꝺ non faceret nisi
curaret de pctō ipsoꝝ. Oēs. n. homīes
dicunt᷑ nostri proximi. qa sūt nostre
nature pticipes. ut dīc tex. nōbilis in
c. proxīos. de pe. dis. z. Vñ oēs hoīes
siue iudeos siue īfideles debem⁹ tāꝗ̄
proximos diligē. ꝛ deū pro ipsis orare
ut dīc tex. in dcō. c. proximos. Idē di
cit scūs Tho. scꝺa secūde. q. 78. atti. pͦ
Dicit. n. ꝙ debem⁹ oēm hoiem hrē q̄i
proximū ꝛ frēm. pcipue in statu euā
gelij ad qꝺ oēs vocant᷑. Ad idē allego
Origenē in omel᷑. euāgelij Math. inci
piētis. Audistis qa dictū ē antiquis:
Diliges proximū tuū ꝛ odio habebis
inimicū tuū. qꝺ legit᷑ in sexta feria p⁹
pmā dn̄icaꝫ q̄dragesime. vbi sic ingt.
Diligite īimicos vestros siue pagāos
idoloꝝ cultores siue hēticos īfideles.
Isti. n. sūt īimici nr̄i. isti sūt vitād ad-
uersarij. Istos gͦ diligite mala eis non
faciēdo nec aduersa optātes. ſ diligi-
te eos ut proximos ꝛ eoꝝ errorē spni-
te sicut abhoīatiōeꝫ. Iteꝝ propterea ora
te pro calūniātibꝫ vobis ut ipsi a ma-
lis cessent. ut desināt ab īpietate ꝛ iu-
diciū ꝯdēnatiōis effugiāt. Orate pro
illoꝝ conuersiōe ꝛ vestra pace. illorū

remiſſione ⁊ veſtra tolerãtia. Ecce ꝙ
Origenes vult ꝙ teneamur diligẽ oẽs
hoĩes etiã ĩfideles ⁊ deũ ꝓ ipſoꝝ ꝯuer
ſione orare. Nec minuas auctoritatez
ſeu fidez eo ꝙ Origenes fuit hẽticus.
Nã illa omel. ꝯtinet̃ int̃ opa eiꝰ q̃ ſũt
ꝑ eccleſiã approbata. 15. diſ. ſcã roma-
na eccl̃ia. ꝟ. itẽ Origenes. Et Hieroꝰ ꝺ
eccl̃iaſtic̃ tractatorib;. dĩc ꝙ Origenes
melior fuit oĩb; in bonis. ⁊ peior ĩ ma
lis. Vñ cũ iſta omel. ſit de bonis opib;
ipſiꝰ. ẽ habẽda ĩ maxima auctoritate.
Hoc etiã firmat Augꝰ ĩ liº de doc. xp̃i-
ana. vbi dĩc ꝙ oĩs pc̃õr ĩq̃ztũ pc̃õr ẽ.
nõ ẽ diligẽdꝰ. ⁊ ꝙ oĩs hõ inq̃ztũ ẽ hõ di
ligẽdꝰ ẽ ꝓpt̃ deũ. Itẽ Augꝰ ſup. xiº. ps.
⁊ ĩ liº 8º. de trini. ſic ĩqt. In bono. n. di-
ligẽdꝰ ẽ ꝓximꝰ. nõ ĩ malo, ꝓximuz vo
oẽm hoĩez oportz ĩtelligi. qa nemo ẽ ꝺ
quo ſit ſperãdũ male. Qui g̊ amat ho-
mines. uel qa iuſti ſũt. uel ut iuſti ſint
amare debz. h̾ Augꝰ. Itẽ ſcũs Tho. ſcꝺa
ſcꝺe. q. 44. arti. 7º. vbi põit de triplici
modo q̊ ꝓximũ tenemur diligẽ. in 2º
mõ q ẽ ex ꝑte regule dilectiõis dĩc ꝙ
regula q̃ ꝓximũ debemꝰ diligere ẽ ut
nõ cõdeicẽdamꝰ ꝓxĩo ĩ aliq̊ malo. ſ ſo
lũ in bonis. ſicut ⁊ nr̃e volũtati ſoluz
ſatiſfacẽ debemꝰ ĩ bonis. Et dĩc ꝙ hoc
req̃rit̃ ad h̾ ut dilectio ꝓximi ſit iuſta
Si g̊ ĩfideles ĩ qb; ĩcludũt̃ iudei ama-
re debemꝰ ut iuſti fiãt. nõ debemꝰ eſſe
ꝑticipes crimĩs ipoꝝ. qa ñ amamꝰ illos
tũc ut iuſti fiãt. ſ ĩ malo ipſos amamꝰ
in q̊ ſecũ ꝑticipamꝰ. Et de h̾ habet̃ ꝑ
magiſtruz ſnĩaꝝ. ĩ 3º libº diſ. 27. dum
tractat de mõ diligẽdi. Itẽ dũ tractat
an tenemur diligẽ ãgelos. ⁊ diſ. 29. c.
ꝑ̊. et 2º. in qb; ꝯcludit allegando alias
auctoritates ꝙ deꝰ nullũ hoĩez excepit
ab illo ꝓcepto. Diliges ꝓximũ tuũ ſi-
cut teipſũ. Ex quib; cõcludo ꝙ eccl̃ia

dz curare de pc̃õ iudeoꝝ ⁊ alioꝝ infi-
deliũ. tũ ne deꝰ offẽdat̃. tũ etiã ut citiꝰ
ad deũ cõuertãt̃. Deꝰ. n. faciliꝰ ĩclinat̃
ad ĩfideles cõuertẽdos q̊ magꝭ ſũt im
munes ab aliꝭ crimĩb;. Et vbi iudei
ul̾ aliꝭ ĩfideles ꝯmittũt aliqꝺ pc̃m̃ cõ
tra ius naturale eccl̃ia debet hoc pc̃m̃
punire ut dĩc Inno. ĩ. c. qꝺ ſup his. de
voto. Sed vſura eſt pc̃m̃ ꝯ̃ ius nãle.
ut plene declarat Io. an. in regula. pec
catuz. in. 2º. ar. Vñ nec eccl̃ia nec ꝑ̉nci-
pes xp̃iani debẽt h̾ pc̃m̃ tolerare. Sz
ut diſſoluaz vnũ motiuũ qꝺ de nouo
fuit allegatũ. lz putẽ diſſoluiſſe in cõſi
liꝭ ꝑ me edic̃. ſ adhuc repetẽ ñ piget.
Dicũt. n. ꝙ queẽadmodũ licet ꝓpt̃ ne-
ceſſitatem recipe pecuniaz mutuo ſub
vſuris. ita etiã licet ꝓpt̃ nccĩtatẽ ĩmi-
nẽtẽ paciſci cũ iudeis ut feneret̃. Naz
argumẽtũ nõ ꝓcedit ſm ꝙ dicũt doc.
ĩ. c. ſuper eo. de vſuꝭ. Et idẽ ſcũs Tho.
ſcꝺa ſcꝺe. q. 78. arti. vltimo. vbi dicit
ꝙ inducere hoĩem ad peccãduz nullo
modo licet. Vti tñ pc̃õ alterius ad bo
nũ licitũ eſt. qa deꝰ vtit̃ oĩb; pc̃ĩs ad
aliqꝺ bonuz. Ex q̊libet. n. malo elicit
aliqꝺ bonũ. ut dĩc Augꝰ ĩ enchiridion
Et idẽ Augꝰ Publicole q̃rẽti. vtꝝ lice
ret vti iuramẽto eiꝰ q per falſos deos iu
rat. rñdet ꝙ ſi vtit̃ nõ ad malũ ſ ad bo
nũ. nõ ſociat ſe pc̃õ illiꝰ q̊ ꝑ demoniũ
iurauit. Si tñ eũ inducẽt iurare ꝑ fal-
ſos deos peccaret. Et de h̾ ẽ tex. tranſ-
ſũptiue in. c. mouet. 22. q. 1. Ita etiã ĩ
ꝓpoſito dĩc ſcũs Tho. ꝙ nullo modo li
cet aliquẽ ĩducẽ ad mutuãdũ ſub vſu
ris. licet tñ ab eo q paratꝰ ẽ exercẽ vſu
ras mutuũ accipe ſub vſuꝭ ꝓpt̃ aliqꝺ
bonũ qꝺ ẽ ſubuẽtio ſue nccĩtaꝭ ul̾ al-
teriꝰ. ſicut etiã licet ei q incidit ĩ latro
nes mãifeſtare bona q̃ habet ut nõ oc
cidat̃. que tñ bona latrones diripiẽdo

405

peccāt.exēplo decē viroꝝ q dixerūt ad Jsmahel.noli occidē nos.qa habem⁹ thesauꝝ ī agro.ut dr̄ Biere.41°. Vn̄ cō cludit scūs Tho.ꝙ ille q accepit ex ne cessitate pecuniā mutuo sub vsur̄ nō peccat.qa n̄ ɔsētit ī pctm̄ vsuratij.nec ei placꝫ vsuraꝝ acceptō ꝭ mutuatō q̄ ē bona.Dic etiā scūs Tho.ꝙ ille q acci- pit pecuniā mutuo n̄ dat vsuratio oc- casionē peccādi ex malicia cordis sui. Et ista sūt v̄ba formalia sci Tho.Ex q bus tria noto.Primū ē ꝙ nullo mō li cet aliquē īducē ad mutuādū ſb vsur̄ Sꝫ illi q cōducūt iudeos ad fenerādū eos īducūt.qa n̄ auderēt fenerari nisi ciues de ꝭ secū paciscerēt̄.Vn̄ talia pa cta sūt cā fenor̄ exercēdi. 2° noto ex v̄bis sci Tho.ꝙ is cui placꝫ ꝙ fiat mutu atio sub vsur̄.peccat.qa ɔsētit ī pctm̄ vsuratij. 3° ꝙ p̄stās occasionē vsuras exercēdi peccat tāq̄ p̄ticeps culpe.Et multū notanda sūt ista v̄ba.qa sanct⁹ Tho.ɔp̄hēdit etiaꝫ iudeos sub fenera toribꝫ.ut pꝫ ex ei⁹ v̄bis.Vn̄ ɔsētiētes ꝙ iudei fenerēt̄.ul' īducētes eos ad fene rādū.ul' p̄bētes eis occasionē exercēdi vsuras.sūt ī pari crimīe cū eis.Et idē dicūt doc.ī.c.sup eo.ꝺ vsur̄.Et ꝭ v̄ba multū faciūt ad ea q̄ infra dicent̄.

Sed p̄suppōam⁹ sine p̄iudicio v̄itatꝭ ꝙ iudei ita publice fene rent̄ ī ciuitate Padue.ꝙ ex ꝭ nō fiant pacta cū eis ut p ꝭ exerceant vsuras copiosi⁹ seu frequēti⁹.nūqd li ceat ciuibꝫ facē pactū cū iudeis ꝙ non possint recipe vltra duos denarios ꝑ libra in mēse vbi nūc accipiūt q̄tuor? Videt̄ ꝙ sic.Nā statuētes ꝙ nullus vl tra duos denarios recipiat ꝑ vsura ꝑ libra in mēse.nō incurrūt penā excōi- catiōis.Sꝫ tūc sic.Illud q ꝺ pc̄t fieri p pactū pōt fieri p statutū.ut dic glo.in rubrica.C.de decre.decuri.⁊ in.l.i.C. q̄ sit lon.ɔsue.Et sic pōt argui ꝺ pacto ad statutū uel eo° Vn̄ sicut statuētes nō īcurrūt penā.ita etiaꝫ paciscētes n̄ debēt incurrē. 2° ad idē.Paciscentes sup minoribꝫ vsur̄ soluēdis nō sūt cā ꝙ iudei fenerent̄.nec ē eoꝝ volūtas.ꝭ eoꝝ volūtas est restrīgēdi seu minuē di exactionē fenor̄.g̃ nō dicūt̄ ɔsenti- re ꝙ iudei fenerēt̄.Volūtas.n.⁊ ꝓpo- sitū distiguūt maleficia.ut in.c.cū vo lūtate.de sen.exco.⁊ in.l.q in iure.ff. de furt̄.in p̄n°.Vn̄ cū volūtas ciuiū n̄ sit ꝙ iudei fenerent̄.ꝭ solū ꝙ minores vsuras recipiāt.non p̄nt dici p̄ticipes crimīs iudeoꝝ. 3° nedū ē magnū dis pendiū ꝭ etiam magnū scādalū apud plebē ꝙ nō fiat ꝓuisio p ciues ꝙ iudei cōducant̄ ꝑ minoribꝫ vsur̄.Sꝫ scāda- lū ē magni effect⁹ in q̄cūqꝫ re.Nā ꝓpt̄ scādalū vitandū pōt fieri dispensatio ut in.c.ut ɔstitueret̄.⁊.c.dūo scō.50. dis.Vn̄ cū anglicis fuit dispensatuꝫ ut ɔtraherēt m̄rimoniū in g̃du ꝓhibito ꝓpt̄ maius malū vitādū.ut in.c.quod scripsi.⁊ in.c.q̄dā lex.35.q.3.Iteꝫ ꝓpt̄ scādalū delicta remanēt īpunita.ut ī c.comessationes.44.dis.⁊ in.c.pluri mos.87.dis.⁊ in.c.q̄cūqꝫ.23.q.7.⁊ in c.latores.de cle.exco.Itē ꝓpt̄ scādalū qs licite pōt renūciare dignitati.ut in c.nisi cū p̄dem.§.ꝓ graui q̄qꝫ scādalo. de renū.Et ibi dic Inno.ꝙ ꝓpt̄ scāda lū vitādū qs pōt ꝓuari bn̄ficio.licꝫ il- lud scādalū ꝓcesserit absqꝫ ei⁹ defectu uel culpa.Dic tn̄ Inno.ꝙ sibi dꝫ ɔfer- ri aliud bn̄ficiū loco p̄mi.Et ꝭ seruā- tū fuit in ep̄o ferrariēsi tp̄e pape Pij. Nā ꝓpt̄ vitādū scādaluꝫ marchionis Ferrarien̄.papa coegit ip̄m renūciare ep̄atui Ferrarien̄.⁊ ɔtulit ei ep̄atū Fel trēsem.Itē ꝓpt̄ graue scādalū vitādū

406

eccłia pōt desistē a repetitiōe iuriū suo
rū. Et sic ꝑpt graue scādalū vitanduꝫ
eccłia pōt licite iura uel bona sua nō re
petere. ut ī. c. nihil. ⁊ ibi p Inno. ⁊ doc.
de ꝑscrip. Et multa tolerāt̄ ꝑpt scāda
lū vitādū q̄ longū eēt narrare. Sꝫ his
nō obstātibꝫ teneo firmit̄ ↄ̄triū eē ꝺ iu
re veri⁹. Nā poti⁹ qs dꝫ oīa mala pati
q̄ꝫ malo ↄsentire. ut in. c. sacris. qꝺ me
tus cā. ⁊ in. c. ita ne. 32. q. 5. in qb⁹ dr̄
ꝙ qs dꝫ poti⁹ oīa mala pati q̄ꝫ malo cō
sentire. Naꝫ agētes ⁊ ↄsentiētes sūt in
pari crimīe. ⁊ debēt pari pena puniri.
ut in. c. notū. in fi. 2. q. i. et in. c. p̊. de
offi. dele. ⁊. xi. q. 3. q ↄsentit. īmo non
licet ↄsentire malo etiā si cōsensus in
ducat pc̄m̄ veniale ꝓ quocūqꝫ malo
vitādo. ut in. c. ꝑmū. ⁊ in. c. ne qs arbi
tret̄. ⁊ in. c. faciat hō. ⁊ in. c. si qs ad te
ↄfugerit. 22. q. 2. In qbꝫ pꝫ ꝙ nō licet
ↄmittē pc̄m̄ veniale ꝓ quocūqꝫ malo
vitādo. nec etiā ꝓ salute vni⁹ ꝑpl̄i. Dic
mḡr sniaꝝ li° 4°. dis. 34. ca°. 2°. dic ꝙ cō
cubit⁹ q fit cū vxore ꝑter nccītateꝫ ge
nerādi ob incōtinētiā indulget̄ ꝺm ꝑ
missionē. qa ibi ē aliq̄ culpa. ꝟ leuis. ⁊
ꝑ h̊ dic ꝙ talis ↄcubitus nec iubet̄ nec
ↄcedit̄. ꝟ ꝑmittit̄. qa nō est laudabilis
ꝟ venialis. Et idē dic Aug⁹ in li° ꝺ bo
no ↄiugali. Si g̊ eccłia nō potuit cōce
dere ↄcubitū cū vxore ꝑter nccītatem
generādi ꝑpt bonū ↄiugiȷ̄ ⁊ ꝑpt vitā
dū malū adulteriȷ̄. ꝟ solū ꝑmittē sim
plici ꝑmissiōe penā īdulgēte. q̄ꝫqꝫ talis
ↄcubitus sit pc̄m̄ veniale tm̄. multo
min⁹ licet ↄsentire malo qꝺ in se cōti
net pc̄m̄ mortale ꝓut in casu nr̄o. Et
ꝓ h̊ in mā nr̄a est optim⁹ tex. in. c. sup
eo. de vsurꝭ. vbi dr̄ ꝑmo ꝙ cum vsure
sint ꝓhibite ꝑ vtrūqꝫ testamētū papa
nō pōt dispēsare ꝙ exerceant̄. 2° dic il
le tex. ꝙ cū sacra scriptura ꝓhibeat mē
tiri pro vita alteri⁹ ↄseruāda. qꝺ tn̄ ē
pc̄m̄ veniale tm̄. multo magꝭ qs ē ꝓ
hibēdus ne pro redimēda vita capti
uoꝝ īuoluat̄ crimīe vsuraꝝ. Et notan
da sūt multū v̂ba illi⁹ tex. in q̄ꝫtū dicit
ꝙ qs ē ꝓhibēdus ne ꝓ redimēda vita
captiuoꝝ īuoluat̄ crimīe vsuraꝝ. Nā
ꝓ quocūqꝫ malo vitādo nō ē tolerādū
crimē vsuraꝝ etiā simplici ꝑmissiōe q̄
appellat̄ toleratio seu dissimulatio. de
qua in. c. deniqꝫ. iūcta glo. ī v̂bo. venia
4. dis. ⁊ in. c. hac ratiōe. 31. q. i. et in. c.
cū iā dudū. de ꝑben. Crimen. n. vsura
rū est grauissimū ⁊ mai⁹ ceterꝭ crimībꝫ
adeo ꝙ iura canōica ꝑpt aliqꝺ maluꝫ
uel scādalū vitādū noluerūt tale cri
mē tolerare etiaꝫ simplici dissimulati
one. ut pꝫ in dcō. c. sup eo. ⁊ in. c. qa in
oībꝫ. ⁊ in. c. cū tu. de vsurꝭ. ⁊ in. c. p̊. et
2°. de vsurꝭ. in 6°. ⁊ in cle. i. de vsurꝭ. Et
h̊ declarabo lati⁹. ī. Modo si nō licet to
lerare feneratores simplici dissimula
tiōe. multo min⁹ licet ↄsentire ꝙ fene
rent̄. Nec obstat argumētū dū dixi ꝙ
ille q paciscit̄ ꝙ exigāt minores vsuras
nō ē cā ꝙ vsuras exerceāt. ꝟ solū est cā
ꝙ minores exigant. Ille eni q paciscit̄
ꝙ exigāt̄ minores vsure cōsentit q̊ ad
illas minores vsuras ꝙ iudei feneret̄.
licꝫ nō ↄsentiat maioribus vsurꝭ. Ubi
eni ē pac̄tū ibi ē ↄsensus. l. i. ff. de pac.
Itē illi dicūt̄ ↄsentire q in vnā volūta
tem ↄcurrūt. ut dr̄ in dcā. l. i. Sꝫ illi q
paciscūt̄ ꝙ iudei exigant minores vsu
ras in eādē volūtatē cōcurrūt q̊ ad il
las minores vsuras exigēdas. g̊ cōsen
tiūt ꝙ iudei fenerēt̄. ⁊ ꝑ ↄn̄s ↄsentiūt
malo. ⁊ sūt ꝑticipes crimīs. Sꝫ pc̄ō si
ue malo qs nō dꝫ ↄsentire. īmo potius
dꝫ oīa mala pati ut supi⁹ dixi. Iō in fi
ne ꝑcedētꝭ dubiȷ̄ signaui v̂ba scī Tho.
dū dic ꝙ pro aliq̄ nccītate nō ē licituꝫ

cōsentire in pctm̄ vsurarij. nec p̄bere occasionē vsuras exercēdi. Nō obstat glo. in p̄allato. c. in dcā cle. i. de vsur. Nā statuētes q̄ nō pn̄t exigi vltra duos denarios p libra. negādo d̄ pluribꝫ nō ītelligūt ↄcedē d̄ tāto. Vn̄ illa glo. loqt̄ qn̄ finis statuētiū ē ꝓhibē de maiori. nō tn̄ p h̄ pmittē de mīori. 14. dis. c. p̊. et. 31. q. i. hac rōne. Sz si intētio statuētiū eēt q̄ possent exigē minorē vsurā. īcurrerēt penā excoīcatiōis. ut sentit illa glo. 7 exp̄sse h̄ firmat ibi Laudiu⁹ 7 Paul⁹. q pōderāt illā lr̄am que exigit ad h̄ ut sit loc⁹ pene. q̄ statutuz velit q̄ vsure soluant̄. ul' q̄ solute n̄ repetant̄. s̄ statutū p̄dictū h̄ nō vult. qa v̄ba nō debēt sumi a ↄ̃trio sensu. Et h̄ dicūt doc. eē vera dūmō cessat fraus. Naz si intētio statuētiū eēt q̄ possent exigi vsure d̄ minori quātitate. īcurrerent penā excoīcatiōis. Et h̄ seqt̄ etiā dn̄s Car. ī dcā cle. i. d̄ vsur. ī. 22. q. i. 7 Jo. d̄ Jmola ibi ī p̄allegata glo. ī v̄bo facē. Sz in casu nr̄o paciscētes volūt q̄ iudei possint exigē minores vsuras. g̃ tale pactū nō excusat eos a pctō. Non obstat t̃tiū argum̄tū. s. q̄ ꝓpt̄ scādalū multa tolerāt̄. Nā q̄uis ꝓpt̄ scādaluz licet dissimulare seu nō pūire delīquētes. qd̄ appellat̄ tolerātia. d̄ q̄ in. c. hac rōne. 31. q. i. 7 in. c. cū iā dudū. de p̄bē. Et ē bona glo. ī. c. deniqꝫ. 4. dis. in v̄bo venia. 7 in. c. si q̄ mōachatū. 27. q. i. q̄ dic q̄ lz ꝓpt̄ scādalū possit ↄcedi impunitas delīquētibꝫ. nō tn̄ pōt ↄcedi licētia peccādi. qa tal' lnīa nō pōt dari sine pctō. Ad h̄ facit optīe qd̄ nōt glo. singular in. c. q sincera. 45. dis. in v̄bo licētia. q̄ dic q̄ eccl'ia nō posset dare licētiā iudeis q̄ seruēt rit⁹ suos circa sacrificia. lz eos tolēt. 7 vlteri⁹ ꝓhibeat eos īpediri. ut ibi. 7 in. c. sicut. de iudeis. 7 illā glo. ibi seqt̄ Archi. dicens q̄ eccl'ia nō approbat duz pmittit iudeos suos rit⁹ obseruare. qa illud qd̄ pmittit̄ nō ↄcedit̄. 31. q. i. hac rōne. Et dic q̄ ritus iudeoꝝ tolerat̄ qa ex magna pte ē sanct⁹ 7 bon⁹. lz ī aliqbꝫ sit mal⁹. Et ista ē rō q̄re eccl'ia tolerat rit⁹ iudeoꝝ. 7 ꝓhibet eis fieri īpedimēta. Sz Jo. an. in regula pctm̄. in p̊ ar. iux̄ p̄ncipiū. dic q̄ eccl'ia tolerat rit⁹ iudeoꝝ ꝓpt̄ bonū qd̄ īn seqt̄. lz ī eis sit mortale pctm̄. qa nostre fidei v̄itas ī libris ip̄oꝝ velata. 7 ī ritibꝫ figurata lucide demōstrat̄ ocul' nr̄is. 7 sic fidei nr̄e testīoniū roborat̄. Allegat Aug. 18°. li°. de ciui. dei. c. 45. Sz ego nō memini me legisse ista v̄ba formalia. Aug. lz Aug. d̄ ciui. dei. a capite vsqꝫ ad finē trāscurrerīz. Sz ī lib° 18°. ca°. 76°. dic v̄ba q̄ sūt eiusdē sēsus. Primo. n. dic q̄ sufficiūt nob' codices iudeoꝝ p q̊s fides nr̄a ꝓbat̄. 7 q̄ deus ip̄os dispsit p oēs gentes ut eccl'ia xp̄i dilataret̄. Et dic Dauid h̄ ꝓphetasse dū dic. Deus me⁹ mīa eius p̄ueīet me deus me⁹ demōstrauit mihi de īimicis meis. ne occidas eos ne qn̄ obliuiscāt̄ legē meā. disperge eos in virtute tua. Postea Aug⁹ dic h̄ v̄ba in fine illi⁹. c. 46. Demōstrauit g̊ de⁹ eccl'ie ī ei⁹ inimicis iudeis. qm̄ sicut dic ap'lus. Delictū eoꝝ sal⁹ ē ī gētibꝫ. Et iō nō eos occidit. i. n̄ ī eis pdidit q̄ sūt iudei q̄uis deuicti 7 oppressi fuerint a romāis. ne obliti legē dei ad h̄ de q̄ agim⁹ testīoniū nō valēt. Jō parū fuit ut ꝓph'a dicēt. ne occider eos. nisi etiā addēt. disperge eos. qm̄ si cū isto testīonio scripturaꝝ ī sua tm̄mō t̃ra. nō vbiqꝫ eēnt. ꝓfecto eccl'ia q̄ vbiqꝫ est eos ꝓph'iaꝝ q̄ de xp̄o p̄missē sūt testes ī oībꝫ gentibꝫ h̄re nō posset. De⁹ g̊ diuisit iudeos int̄ oēs gētes ad h̄ ut p̄berent testimoniū

fidei nr̃e. Et eccl̃ia tolerat eos ĩ ritibꝰ
suis ꝓpᷝ magnū bonū spũale q̄d inde
seqᷝ. Et tñ nō pōt dare licētiaꝫ iudeis
ꝙ exerceāt suos ritꝰ ne approbet malū
licꝫ tali malo magnuꝫ bonuꝫ spũale sit
admixtū. Et h̄ etiā tenꝫ Jo. an. ĩ dcā re
gula. pc̄tm̄. in 3° ar. Et de h̄ etiā p scm̄
Tho. scd̄a scd̄e. q. 10. arti. xi°. vbi dicit
ꝙ hūanū genꝰ deriuatᷝ a diῆo regimīe
7 ꝙ dꝫ ipm̄ imitari. Nam deꝰ q̄uis sit
oĩpotēs 7 sūme bonꝰ. tñ pmittit aliq̄
mala fieri ĩ vniuerso q̄ posset ꝓhibere
ne eis sublatꝭ maiora bona tollerētᷝ uel
etiā aliqua mala peiora ĩcurrāt. sicut
Augꝰ dic in ſmōe de ordīe. Aufer mē-
trices d̄ rebꝫ hūanis. turbabis oĩa libi
dinibꝫ. Ad idē glo. ĩ. c. intᷝ opa. d̄ spō.
q̄ dic ꝙ eccl̃ia tolerat mētrices ꝓpᷝ ma
iora mala vitāda. Sic igitᷝ q̄uis ĩfide-
les ĩ suis ritibꝫ peccēt. tolerari pñt uel
ꝓpᷝ aliq̄d bonuꝫ q̄d ex eis ꝓuenit uel
ꝓpᷝ aliq̄d maluꝫ q̄d vitatᷝ. Ex h̄ ꝙ iu-
dei ritꝰ suos obseruāt in qbꝫ olī p̄figu
rabatᷝ v̄itas fidei quā tenemꝰ. h̄ bonū
ꝓuenit ꝙ testĩoniū fidei nr̃e habemꝰ
ab hostibꝫ. 7 q̄i in figura rep̄sentatᷝ no
bis q̄d credimꝰ. Et iō in suis ritibꝫ to
lerantᷝ. Alioꝝ v̄o infideliū ritꝰ q nihil
v̄itatꝭ aut vtilitatꝭ ꝯferūt nō sūt aliq̄lr
tolerādi. nisi forte ad aliq̄d malū vitā
dū. s. ad vitandū scādalū uł discidiuꝫ
q̄d ex h̄ posset ꝓuenire. uel ĩpedimētū
salutꝭ eoꝝ q paulatim sic tolerati ꝯuer
tūtᷝ ad fidē. Propᷝ h̄. n. eccl̃ia hēticoꝝ
7 pagāoꝝ ritꝰ aliq̄n tolerauit q̄n erat
magna ĩfideliū multitudo. Et ista sūt
v̄ba formalia scĩ Tho. excepto ꝙ alle-
gaui glo. ĩ. c. intᷝ opa. de spon. quam se
quūtᷝ doc. Notāda āt sūt v̄ba scĩ Tho.
q̄a declarat q̄n mala seu pc̄tā pñt tole
rari. s. q̄n seqᷝ discidiuꝫ uel scandaluꝫ
q̄d habꝫ ĩpedire saluteꝫ ꝓximoꝝ. de q̊

dixi s̄. post p̃ncipiū secūdi dubij. Iteꝫ
pōderāda sūt v̄ba sancti Tho. q̄a non
dic ꝙ sit dāda lnĩa faciēdi malū. uł ꝙ
liceat cōsentire malo. s̄ solū ꝙ pōt ma
lū tolerari ꝓpᷝ ꝯsequēdū bonū spũa-
le. uel vitandū malū spũale. Et ex suis
v̄bis infertᷝ ꝙ nō liceat tolerare maluꝫ
ꝓpter vitandū malū tp̄ale. s̄ ꝓpᷝ vsu-
ram si q̄d malū vitatᷝ solū ē malū tp̄a-
le. Unde nō est tolerāda aliquo modo
etiā simplici toleratione que appellatᷝ
dissimulatio. Et h̄ firmat Jo. an. in re
gula. peccatū. in 3° ar. vbi dic ꝙ est tri
plex ꝯcessio. Quedā simplex toleran
tia. ut q̄a delinquētes nō puniuntᷝ. Et
hoc q̄nq3 fit ꝓpᷝ maius malū vitāduꝫ
Et de hac loquitᷝ. c. deniq3. iūcta glo. ĩ
verbo. venia. 4. dis. 7. c. si qua mona-
charū. iūcta glo. 27. q. i. 7 in. c. cū iaꝫ
dudum. de preben. 7 in. c. hac ratiōe.
3i. q. i. et. 23. q. 7. c. q̄d autē. ibi. Nō nul
los toleramus quos corrigē uel p̄uire
non possumꝰ. Quedam est permissio
non solum penam indulgēs. sed etiaꝫ
impedimenta fieri prohibens. Et isto
modo tolerantur iudei in ritibus suis
ꝓpter bonū spirituale q̄d inde sequitᷝ.
Quedam est pmissio que p̄stat iuua-
men uel consensū ad actū pficiendū.
Et ista nullo modo pōt fieri. q̄a non li
cet cōsentire malo uel p̄stare opus ad
faciānduꝫ malū. Immo nudus cōsen
sus qui nullū iuuamē p̄stat ad facien
dū malū 7 dānabilis est 7 puniēdus.
ut est tex. notabilis ĩ. c. felicis. §. illud
de penis. in 6°. Et iste sūt cōclusiones
quas ponit Jo. an. in regula. peccatuꝫ.
in 3° ar. Et h̄ ꝓbabo per iura que mul-
tū in hac mā̄ stringunt iudicio meo.
Primo adduco tex. in. c. q̄d p̄decessor
ĩ fi. xi. q. 3. vbi tex. sic dic. Uel si odio ꝓ-
pter p̃ncipalē fauorē 7 hūanuꝫ gentis

407

franchorū dū ad eos accessisses corpa-
liter abstinē nō valuisti cogere eccliā-
rū dei nccītate. ⁊ tn̄ in eoꝝ consilio ⁊
coīonis ↄsensu aīa tua nō est coingna
ta. Itaq; p h̄ ꝙ cū eis ↄuersatus es non
ↄsentiēs iniqtati eoꝝ nullū est tibi de
trimētū corā deo. Ecce ꝙ hūan⁹ fauor
inducēs nccītatē aliqd faciēdi ꝓpter
scādalū vitadū nō excusat a pctō si p̄
statur ↄsensus malo. Ad idē. 23. q. 4.
ita plane. q est tex. Aug. in li° 2°. ↄtra
Permenianū. vbi tex. dīc. Qz qs sociat̄
malis duob⁹ mōis. ul' ↄmittēdo malū
cū eis. ul' fauendo ↄmittētib⁹. Si aūt
neutꝝ facit nullo mō sociat̄ malis dū-
modo addat t̄tiū. ut nō sit piger ī cor-
ripiēdo. ⁊ si ē iudex nō sit piger in pu
niēdo. dūmō h̄ oīa faciat cū dilectiōe
corrigēdi ⁊ nō odio ꝑsequēdi. Postea
tex. sic in fine dīc. Ubi aūt cetā īpediū
tur. illa duo sp retenta incorruptū ca-
stūq; custodiūt. ut nec faciat malū nec
approbet factū. Ille enī dr̄ ↄmittē ma
lū ut dīc Aug⁹ q est ꝑticeps mali. Ille
aūt dr̄ approbare malū factū q prestat
ↄsensū ⁊ approbationē malo iā facto.
Ex quo infert̄ ꝙ ciues nō p̄nt ↄsentire
ꝙ iudei q actualit' exercēt vsuras. licz
ipsas exerceant cū minori fenore. Ad
idē Aug⁹ in epl'a ↄcilij facta ↄ̄ donati-
stas trāssūptiue. 23. q. 4. si qs a catho-
lica. in fine. vbi tex. sic dīc. Coīo malo
rū nō maculat aliquē ꝑticipatione sa-
cramētoꝝ. ſ ↄsensio factoꝝ. Nā si ma
lis factis nō eis qsq; consentiat. portat
mal⁹ cām suā. nec ꝑiudicat alteri quē
in cōsensiōe mali opis sociū nō h̄z cri-
minis. Ad idē Aug⁹ in sermōe euāge-
lij trāssūptiue. 23. q. 3. a malis. vbi tex.
dīc. Coīcatur qppe malo qn̄ facto eius
ↄsortiū volūtatꝫ ul' approbatiōis adiū
git̄. Neq; g̊ ↄsentiētes sitꝫ malis ut ap
probetꝫ. neq; negligēres ut arguatꝫ ⁊c.
Ad idē Aug⁹ in sermōe de v̂bis euāge
lij trāssūptiue. 23. q. 4. recedite. in fi.
dīc. Hoc ē īmūdū nō tāgē ⁊ volūtate
nō ↄsentire ⁊ ore nō parcē. Et ex h̄ pz
ꝙ ↄsentiētes ut iudei ↄtinuēt fen⁹ in-
ceptū cū minori fenore nō excusant̄ a
pctō. qa ↄsentiūt malo vsuraꝝ ⁊ ipsuz
approbāt paciscēdo ꝙ iudei fenerētur
cū minorib⁹ vsuris. Un̄ nō ē dicēduz ꝙ
ciues possint huic malo ꝓpt' aliquam
cām ↄsentire. Nā illud qđ s̄m se ē ma
lum nullo bono fine fieri licet. ut dīc
Aug⁹ in li° ↄ̄ mendaciū. ⁊ ph'us in 2°
ethicoꝝ. ⁊ ei⁹ v̂ba refert mḡr sniaꝝ li°
2°. dis. 41. c. 3°. vbi dīc ꝙ oēs act⁹ s̄m ī-
tentionē ⁊ cām iudicādi sunt boni ul'
mali p̄ter q̊sdā q sunt ita mali ut nūq;
possint eē boni etiā si videant̄ h̄re bo-
nā cām. Interest. n. inqt Aug⁹ plurimū
qua cā q̊ fine q̈ intētiōe qd fiat. Sz ea
q ↄstat eē pctā nullo bone cause obtē
tu nullo q̈si bono fine nulla velut bo-
na ītētiōe faciēda. ut ponit Aug⁹ mul
ta exēpla de vtroq;. s. de his q̄ p̄nt esse
bona ⁊ mala. ⁊ đ his q̄ s̄m se sūt pctā.
Et ↄcludit ꝙ ea q̄ sūt pctā nulla rōne
bona. nullo bone cause obtentu nullo
q̈i bono fine nulla velut bona ītētiōe
faciēda sūt. Et vtit̄ Aug⁹ dictiōe q̈i. ⁊
dictiōe velut. qa pctm̄ nō pōt fieri bo
no fine. nec bona ītētiōe. qa nō pōt eē
bon⁹ finis nec bona intētio q̄ inducit
ad pctm̄ cōmittēdū. lz aliqn̄ h̄ videat̄
erronee opīoni hoīuz. Et ↄcludit idez
mḡr sniaꝝ ī p̄allato. c. 3°. ⁊. c. se. Et idē
dīc scūs Tho. scđa scđe. q. 44. arti. 2°.
Itē dīc scūs Dyo⁹. ī 4° ca°. de diui. no.
ꝙ illud qđ ē s̄m se malū ex gnē. nullo
modo pōt eē bonū ⁊ licitū. qa ad h̄ ꝙ
aliqd sit bonū reqrit̄ ꝙ oīa recte ↄcur-
rant. Bonum enī est ex integra causa.

malū autē ex singularibꝰ defectibus.
Et idē dīc scūs Tho. scđa scđe.q.lxxviij.
arti.3°. Usura aūt mala ē ex genere.qa
est ꝯ ius nāle ⁊ ꝯ ius dīnū.⁊ ꝯ ius ca
nonicū.nec ē dare aliquē casū in quo
vsura sit licita. Et licꝫ repiant̄ aliq ca-
sus ī qbꝰ licet aliqd recipe vltra sortē
de qbꝰ in.c.ꝯquestꝰ.⁊ in.c.salubrit̄.đ
vsur̄.tñ ī dc̄is casibꝰ nō ē vsura.licꝫ ṕ
ma facie habeāt aliqd sil̄e vsure. Ubi
aūt ē vera vsura sp̄ ē mala.nec pōt per
mitti p ius nāle uel dīnū uel canōicū.
ut dīc Io.an. in dcā regula.pc̄tm̄.ī 3°
et 4°. ar. Cū g̊ vsura ex genere sit mala
nullo mō pōt eē licita nec aliq̊ bono fi
ne fieri. Eadē rōne cōsentire q̄ iudei
fenerent̄ ē in se malū.vñ nullo bono fi-
ne fieri licet.nec est inuenire aliquē ca
sū in q̊ talis ꝯsensus possit esse licitus.
Esset.n.hētic' q diceret q̄ deꝰ dederit
nobis lnīam ipm offendēdi ex aliqua
cā. Nā cū pc̄tm̄ sit ꝯtriū deo tāq̄ malū
bono.neccīuꝫ ē q̄ sp̄ deo displiceat seu
deū offēdat. Uñ Augꝰ in omel̄.euāge-
lij Ioh.īcipient. Dicebat iesus ad eos
q crediderāt iudeoꝝ. Si vos māserit
in sermōe meo veri discipuli mei erit
qđ legit̄ in sabbato añ dñicā in ramis
palmaꝝ.sic inqt. Nō g̊ deus q̄dā pc̄tā
dānat.q̄dā iustificat ⁊ laudat. Nulla
laudat.odit oīa. Et p h̊ pōt patē trñsuꝫ
ad tertiū motiuū sup̄ factū. Nā licꝫ p-
pter scādalū vitādū toleret̄ maluꝫ.nō
tñ licet ꝯmittē aliqđ pc̄tm̄ cā vitandi
scādalū.ut ī.c.q scādaliçauerit.de re.
iur̄.vbi dr̄ q̄ vtiliꝰ scādalū nasci pmit
tit̄ q̄ v̊itas relinquat̄. Nā v̊itas dr̄ re-
linq qñ deꝰ ꝑpt pc̄tm̄ relinqt̄. Uñ dīc
v̊sus. Est veritas vite doctrine iusti-
cieqꝫ. Primū sp̄ habe.ꝑpt scādala lin-
que duo. Nā ꝑpt scādalū vitādū licet
abstinē a delictis puniēdis. Itē ꝑpter

scādalū licitū ē desistē a p̄dicatiōe uel
a doctrina. ut in.c.qñ.xi.q.3. Sꝫ veri-
tas vite q̄ ē ut qs nō faciat malū nūq̄
est dimittēda ꝑpt scādalū.ut dcō.c.q
scādaliçauerit.⁊ in.c.magne.§.pl̄r.đ
voto.⁊ in.c.2°. ad fi.de op.no.nū. Et
de h̊ ē glo.ordinaria q̄ tradit dictā do
ctrinā.s.ī dcō.c.q scādaliçauerit.⁊ in
c.2°. de tēpo.or.⁊ in.c.nisi cuꝫ ṕdem.
§.p graui q̊q̄ scādalo.đ renū.⁊ in.c.
comessatiōes.43.dis. Et eandē theori
cā etiā tradūt doc.in loc̄ p̄dc̄is. Et de
h̊ hētur p Hosti.ī sūma đ renū.§.cui
v̊.g̊ue scādalū. Hinc Hieroꝰ ad Ruffi
nū. Peccātiū multitudo non patit er-
rori patrociniū. Plus dixit Inno.ī di-
cto.c.nisi cū ṕdem.§.p graui quoqꝫ.
quē ibi seqt̄ But.dīc.n.q̄ q̄dā ē v̊itas
iusticie iur̄ nālis uel euāgelici.⁊ h̊ nō
ē relīquēda ꝑpt vitādū scādalū. Que
dam ē v̊itas iusticie iur̄ positiui.⁊ h̊ ē
relinquēda ꝑpter vitādū scādalū dis
simulādo uel differēdo ul̄ penā iusta
cā tēꝑrādo seu relaxādo.⁊ etiā in cer
tis casibꝰ ꝯtriuꝫ statuēdo.ut in.c.ꝑpo-
suit.de ꝯces.p̄ben. Et ibi ꝯcludit But.
q̄ v̊itas iusticie iur̄ nālis ul̄ euāgelici
nō est dimittēda uel dissimulāda ꝑpt
scādalū vitādū. Et h̊ probat But.isto
modo. Tollē ꝯsuetudinē generat scan
dalū.⁊ tñ ꝯsuetudo nō valet ꝯ ius nā
le seu ꝯ ius dīnū.ut in.c.fi.de consue.
Hoc autē pro nūc nō disputo.qa satis
est q̄ nō liceat ꝯsentire malo uel ipsuꝫ
approbare ꝑpter vitādū scandalū. Et
h̊ etiā tenet scūs Tho.scđa scđe.q.43.
arti.7°. vbi dīc q̄ ꝑpter vitandū scan-
dalū nō est ꝯmittēdū pc̄tm̄ mortale.
imo nec veniale. nisi scandalū toleret
circūstātiā q̄ inducit pctm̄ veniale.si
cut est v̊bū iocosū qđ ē pctm̄ veniale
qñ absqꝫ nccītate uel vtilitate dicitur.

408

Si aũt ex cã rõnabili ꝓferat̃. nõ ẽ ocio sũ nec pc̃m. Vñ qñ ꝑpt̃ vitãdũ scandalũ ꝓfert̃ vbũ iocosũ nõ ẽ pc̃m veniale. qa nõ absq; vtilitate ꝓfert̃. Ubi aũt nõ desinit esse peccatũ veniale. tũc nõ ẽ cõmittẽdũ ꝑpt̃ vitãdũ scãdalũ. qa licz p pc̃m veniale nõ tollat̃ grã p quã ẽ hõis salus. tñ peccatũ veniale ĩ quãtũ disponit ad peccatũ mortale cõmittẽdũ vergit ĩ detrimẽtũ salut. Ita ↄcludit scũs Tho. in fi. ꝑallegati. c. 7. Et sic vult q pc̃m mortale non sit cõmittẽdũ ꝑpt̃ vitãdũ scãdalũ. quia de necitate salut ẽ q nõ ↄmittatur aliqd pc̃m mortale. Et p h oẽ pc̃m mortale ducit ad intitũ salut etne. Itẽ q nõ cõmittat̃ pc̃m veniale qd vgit ĩ detrimẽtũ salut etne nisi sit pc̃m veniale nõ simplicit̃ ꝫ ꝑpt̃ aliquã circũstãtiã q̃ sublata pc̃m tollit̃. Cõsentire autez malo est pc̃m mortale simplicit̃ 7 ẽm se. Unde nõ licet ei cõ sentire ꝑpt̃ scãdalũ vitãdũ uel ꝑpt̃ aliquã aliaz cãm ut s̃ dixi. P̃. meo iudicio in casu nr̃o nõ ẽ scãdalũ d q̃ debeat hr̃i ↄsideratõ Nã int̃ scandalũ 7 scãdalũ faciẽda est dñã. ut dic tex. ĩ dcõ. c. nisi cũ pdẽ. §. p gui qq; scãdalo. de renũ. Vñ nisi sit graue scãdalũ de eo ñ ẽ curãdũ. ut ibi dr̃. et in. c. 2°. de op. no. nũc. Dicit̃ aũt scãdalũ graue qñ ex aliq̃ dcõ uel fcõ uel signo multi offẽdũt̃. ita q ex ei9 occasione trahũt̃ ĩ ↄsẽsũ pc̃i mortal. ut dic Hosti. ĩ sũma de renũ. §. cui. v. graue scãdalũ. Et tñ ꝑpt̃ tale scãdalũ vitandũ nõ licet pc̃m ↄmittẽ In casu autẽ nr̃o nõ põt dici graue scãdalum ex eo q iudei nõ ↄducant̃. Itẽ crimẽ vsuraꝝ ẽ adeo graue q nõ debet tolerari etiã simplici pmissiõe ꝑpt̃ aliqd bonũ qd ĩde oriat̃. uel ꝑpt̃ aliqd maius malũ qd ĩn vitet̃. Et h ↄcludit Jo. an. p9 quẽdam fratrẽ Girardũ de Senis q fuit sũmus theologus 7 canõista maxim9. in dcã regula. pc̃m. ĩ 3°. ar. vbi ↄcludit q cõtract9 vsurari9 nõ dz pmitti propt̃ aliquod bonũ qd inde oriat̃. uel propter aliqd maius malũ qd inde vitet̃. siue loqmur ẽm ius nãle uel diñũ ul̃ canonicũ. De iure. n. nãli non põt aliq mõ pmitti ↄtractus vsurari9. qa cũ vsura sit ↄ̃ ius nãle. ut plene declarat Jo. an. ut ĩ dcã regula pc̃m. in 2°. ar. 7 p scm̃ Tho. scda scde. q. 78. arti. p̃. Vñ Cicero in 2° li° d offi. ad finẽ. dic q fenerari ẽ hoĩez occidẽ. Cũ g̃ ↄ̃ctus vsurari9 sit ↄ̃ ius nãle. nõ põt p illud ius pmitti. qa nõ põt facẽ cõtra seipm. Et ex h etiã seqt̃ q nõ põt pmitti p ius diñuz. cũ ius nãle sit deriuatũ a iure diño. ut sit necẽ q qcqd ẽ ↄ̃ ius nãle sit etiaz ↄ̃ ius diñũ. Ad h ẽ bon9 tex. 6. dis. §. his ita. Vñ etiã ius diñũ nõ põt pmittere ↄtractũ vsurariũ propter aliqd bonũ qd inde seqt̃. qa h eẽt ↄ̃ seipm. Sz de9 nõ põt facẽ ↄ̃ seipm. Vñ ap̃lus. 2. Timot. 2°. Fidelis ẽ deus: seipm negare nõ põt. Et plene circa h allegaui in respõsionib9 quas feci ad consiliũ mgr̃i Galuani. in qb9 ↄclusi q de9 nõ põt dispẽsare q exerceat̃ ↄ̃ctus vsurari9. qa h eẽt facẽ ↄtra seipm. De iure canõico etiã sil̃r ẽ dicẽdũ q ius canõicũ nõ dz pmittẽ ↄ̃ctũ vsurariũ etiã simplici pmissiõe q̃ appellat̃ dissimulatõ ꝑpt̃ aliqd bonuz qd inde oriat̃. uel ꝑpt̃ aliqd malũ qd inde vitet̃. Nã videm9 q ius canõicũ de fcõ nullo mõ pmittit ↄ̃ctũ vsurariũ. qa penaz cõminat̃ 7 infligit fenerãtib9. ut pz in. c. qa in oĩb9. d vsuris. 7 in. c. q̃q̃. de vsur. in 6°. et in cle. ĩ. eo. ti. Plus dic Jo. an. q ius canõicuz nõ posset pmittẽ contractũ vsurariuz etiaz simplici pmissiõe que appellatur

dissimulatõ ul' tolerãtia. qa h' ē ꝯ vet⁹
⁊ nouū testamētū. Et h' ꝓbat' in. c. su
per eo. de vsur̄. vbi ꝯcludit' ꝙ qlibꝫ ē
ꝓhibend⁹ ne ꝑ redimēda vita captiui
vsuraꝝ crimine inuoluat'. cū tñ illud
sit potissimū bonū qđ posset ꝓuenire
ex vsur̄. Vñ ibi ꝓbat' ꝙ nō ē licitū ces
sare a ꝓhibēdo ne vsura exerceat'. qđ-
cūqꝫ bonū sit illud qđ seqt' ꝓpt' fenus
uel qđcūqꝫ malū sit qđ vitet' ꝓpt' fen⁹
Et ꝓpt' h' seqt' ꝙ Archi. nō bñ dixit in
c. hac rōne. xi. q. i. vbi colligit argumē
tū ꝙ qñqꝫ multi mali puta vsurarij ⁊
alij q nō pñt coerceri ꝓpt' scādalū per
mittēdi sūt. Nā nō ē veꝝ ꝙ sint ꝑmit
tēdi etiā simplici ꝑmissiōe. cū talis ꝑ-
missio sit ꝯ ius nāle dīnū ⁊ canōicū. ⁊
ꝯ vet⁹ ⁊ nouū testam̄tū. Et đ h' ē tex.
aptus in dcō. c. sup eo. Vñ frat' Girar-
dus de Senis. ⁊ Jo. an. verius dixere.
Tñ Archi. non se firmat s; tm̄ colligit
argumētū. ut pōt patē ex eius v̄bis q̄
s̄. retuli. Et cōcludit dcūs frat' Girar-
dus ⁊ Jo. an. ī dcā regula. pc̄tm̄. ꝙ in
dicto ꝯc̄tu nō cadit dispēsatio. qa nō
pōt vitari mai⁹ malū spuale q̄ꝫ sit con-
tract⁹ vsurari⁹. Nā ē g'uissimū crimē
ꝓpt' q̄tuor. Primū. qa vsurari⁹ ꝯtēnit
deū audaci⁹. 2°. qa ꝯtēnit nām exp̄ssi⁹
3°. qa ꝯtēnit scripturā veteri⁹. 4°. quia
ꝯtēnit iura diuti⁹. Cōtēnit nāqꝫ vsu-
rari⁹ deū audaci⁹. qa cū in oībꝫ pc̄tis
q̄ sūt ꝯ mādata dei hō verecūdet' ⁊ eru
bescat. in isto pc̄tō q̄ꝫtūcūqꝫ sit exp̄sse
ꝯ mādatū dīnū nō videt' v̄ecūdari s;
potius gloriari. ut in. c. qa in oībꝫ. de
vsur̄. 2° dixi ꝙ ꝯtēnit nām exp̄ssius
qa vult ꝙ nūerabilia sicut denari⁹ ꝯ
nām supualeāt suo nūero. ⁊ pondera
bilia sicut aurū supualeāt suo pōderi.
⁊ mēsurabilia sicut frumentū ⁊ vinuꝫ
supualeāt sue mēsure. Vñ bñ dictū ē
ꝙ ꝯtēnit nām exp̄ssi⁹. 3° dixi ꝙ cōtē-
nit scripturā veteri⁹. qa eā videt' ꝯtē-
nere ꝓpt' infidelitatē q̄ est opposita fi-
dei quā in baptismo ꝓfessus ē. Naꝫ si
ꝑfecte credēt. īpossibile eēt ꝙ ꝯ deū et
scripturā ipsi⁹ sic apte ⁊ īuerecūde ꝓ-
cederet. Itē ꝯ scripturas vtriusqꝫ testa
mēti solēt tales ꝑtinacit' asserē ꝙ vsu-
ra nō sit pc̄tm̄. ꝯ quos emanauit cle. i.
đ vsur̄. Istud aūt pōt adaptari iudeis
fenerātibꝫ inq̄ꝫtū exercēt vsuras ꝯ ꝓ-
hibitionē veter̄ testamēti. s; certa con
cernūt magꝭ xp̄ianū exercētē vsuras.
4° dixi ꝙ vsurari⁹ ꝯtēnit iura diuti⁹
qa ꝯtra ius nāle diuinū ⁊ canōicū cō-
tinue ꝑseuerat in isto crimine vsqꝫ ad
mortē. Et ꝓpt' h' cōcludit Jo. an. post
frēm Girardū de Senis. in p̄allegata
regula. pc̄tm̄. in 3° ar. in fi. ꝙ ius cano
nicū nullo modo dꝫ ꝑmittē ꝯtractum
vsurariū etiā simplici ꝑmissione solaꝫ
penā indulgēte ꝓpt' aliqđ mai⁹ malū
vitandū. qa regularit' loquēdo nullū
est maius malū cōtractu vsurario qđ
per ip̄m valeat vitari. Nō obstat ꝙ ec
clesia tolerat ꝓstibula. ut in. c. int' opa
de sponsa. Nā eccl'ia tolerat simplici ꝑ
missiōe cā vitādi maius malū sp̄uale.
Vñ Aug⁹ ī sermōe đ ordie dic. Aufer
mētrices de rebꝫ hūanis turbabis oīa
libidinibꝫ. Et ꝑ scm̄ Tho. scđa scđe. q.
io. arti. xi°. Sꝫ mai⁹ malū q̄ꝫ sit vsura n̄
pōt vitari. qa regularit' nō reꝑit' mai⁹
malū qđ ꝓpt' ip̄am possit vitari. ⁊ ma
xīe qa mala q̄ vitant' ꝑ ꝯc̄tū vsurariū
ut plurimū sūt tp̄alia. ⁊ sil'r bona q̄ so
lēt seq ex ꝯc̄tu vsurario sūt tp̄alia. Sꝫ
nō dꝫ ꝑmitti seu tolerari malū sp̄uale
ꝓpter vitandū malū tēporale uel con
sequendū bonū temporale. ut dic san
ctus Tho. scđa scđe. q. io. arti. xi°. ⁊ di-
xi in p̄cedenti dubio post principiuꝫ.

409

Ex quibꝫ infero ꝙ si nō est licitū tole
rare iudeos sub dissimulatiōe. multo
minꝰ licitū ē cū eis pacisci ut fenerent̃
ꝓ minoribꝫ vsuris. Vn̄ dn̄i tꝑales gra
uiter peccāt sustinētes ꝙ iudei in suis
ciuitatibꝫ fenerent̃. Nā talis tolerātia
est ꝯ ius nāle ⁊ ꝯ ius dīnū ⁊ ꝯ ius ca-
nonicū. ⁊ deꝰ maxīe offendit̃. qa istud
crimē valde copiose exercet̃ ⁊ sꝑ reci-
pit reiterationē. Nō ḡ mirꝫ si bellis af
fligimur. qa deus solet corruptos ho-
minū mores bellis emēdare atq; ꝯte-
rere. ut dīc Augꝰ in p̊ li°. ca° p̊. de ciui.
dei. Vn̄ hortādi sūt oēs ciues ut huic
taꝫ graui crimini nullo pacto assensuꝫ
p̄beant. ſ oībꝫ iuribꝫ ⁊ oī īgenio huic
tā graui malo resistāt. Tūc. n. deo cru
entas victimas cedimꝰ qn̄ vsq; ad san
guinē ꝓ v̂itate certamꝰ. ut dīc Augꝰ.
li° x°. de ciui. dei. ca° 4°. Qȝ v̂o deo p̄cio
sum sit hꝰmōi sacrificiū ipse nobis de
us demōstrauit q ꝓ nostra redēptiōe
tale sacrificiū eē voluit. Itē Cicero li°
p̊ de offi. dum tractat quō in euerten
dis decipiēdis ue vrbibꝫ agēdū sit. in
fine sic inqt. Oīo iusticie honestatiq;
adherescet ut eā ꝯseruet q̃s grauit̃
offendat. mortēq; appetat potiꝰ q̃ de-
serat illa q̄ dixi. Nec sibi aut sue vrbi
ꝓfuturꝫ putēt si iudeos ꝯduxerīt aut
ꝙ ꝯducant̃ ꝯsensū p̄buerīt. Audi qd
dicat scūs Eusebiꝰ de p̄paratiōe euan
gelica. li° 4°. ca° 6°. Oē qđ bonū ē non
ꝓdesse nō p̄ōt. ⁊ ecōtra qđ malū est. i.
sicut bonū nō p̄ōt nō ꝓdesse. ita etiaꝫ
malū nō p̄ōt nō nocē. Itē eodē li° ca°.
plt. Nec bonitatē nocē. nec prauitateꝫ
ꝓdesse seu iuuare vnq̃ posse. Nā ut n̄
p̄ōt caliditas ut ait Plato frigiditateꝫ
inducē nec frigiditas caliditatem. sic
nec iusticia nocē p̄ōt. Itē mḡr sn̄īaruꝫ
li° 3°. dis. 38. ca° plt. in fi. inqt. Nōnull̃

errare aliqn̄ ꝓfuit. ſ in via pedū nō in
via morū. Hoc ē aliqn̄ ꝓfuit errare in
via pedū. qa qn̄q; qs ꝑ talē errorē eua
dit inimicū. ul̃ aliqn̄ casū sibi nociuū
ſ errare in moribꝫ nūq̃ fuit vtile. qa
pc̄tm̄ ē. Sꝫ audi qd dīc Cicero in 3° li°.
đ offi. sub ca°. vbi p̄ōit excusatiōes. cur
turpia aliqn̄ fiant ut turpia nō videā
tur. vbi sic dīc in fi. Nūq̃ igit̃ est vtile
peccare. qa sꝑ est turpe. ⁊ qa sꝑ ē hone
stū virū bonū eē. sꝑ ē vtile. Itē in t̃tia
padoxa. peccāe certe licet nemini. Qđ
aūt nō licet id ħ vno tenet̃ si arguitur
nō licē. Id siqdeꝫ nec maiꝰ nec minus
vnq̃ fieri p̄ōt. qm̄ ī eo pc̄tm̄ ē si non li
ceat. qđ sꝑ vnū ⁊ idē ē nec aliqn̄ licet
Itē erubesce si credis vnq̃ maluꝫ esse
vtile. Nō. n. pc̄tm̄ p̄ōt nō nocē ſ ꝯsen
tire malo pc̄tm̄ ē. Vn̄ non poterit tibi
nisi nocē si ꝯsentis ꝙ iudei ꝯducant̃.
Vn̄ Augꝰ li° 5°. de ciui. dei. ca°. xi°. dīc
ꝙ deus fecit hoīeꝫ rōnale aīal. q cū pec
cantē nō īpunitū esse ꝑmisit nec sine
misericordia dereliqt. Itē li° p̊. ca°. 7°.
in fi. sic inquit. Patiētia dei ad pn̄īam
īuitat malos sicut flagellū dei ad pati
entiā erudit bonos. Itemq; mīa dei fo
uēdos amplectit̃ bonos sicut seueritas
dei puniēdos corripit malos. Placuit
q ꝓpe dīne ꝓuidētie p̄parare ī posterū
bona iustis qbus nō fruent̃ iniusti. ⁊
mala impijs qbus nō excruciabūt̃ bo
ni. Vn̄ etiā scūs Leo papa in sermone
sexto. de natiuitate dn̄i. Quid ē auteꝫ
dilectissimi pacē hr̄e ad deū nisi velle
qđ iubet ⁊ nolle qđ ꝓhibet! Si. n. hu-
mane amicicie pares aīos ⁊ sil̃es expe-
tūt volūtates. nec vnq̃ diuersitas mo
rū ad firmā p̄ōt venire cōcordiā. quō
diuine ꝑticeps erit pacis cui ea placēt
que deo displicent. ⁊ his appetit dele-
ctari quibꝫ illū nouit offendi! Iteruꝫ.

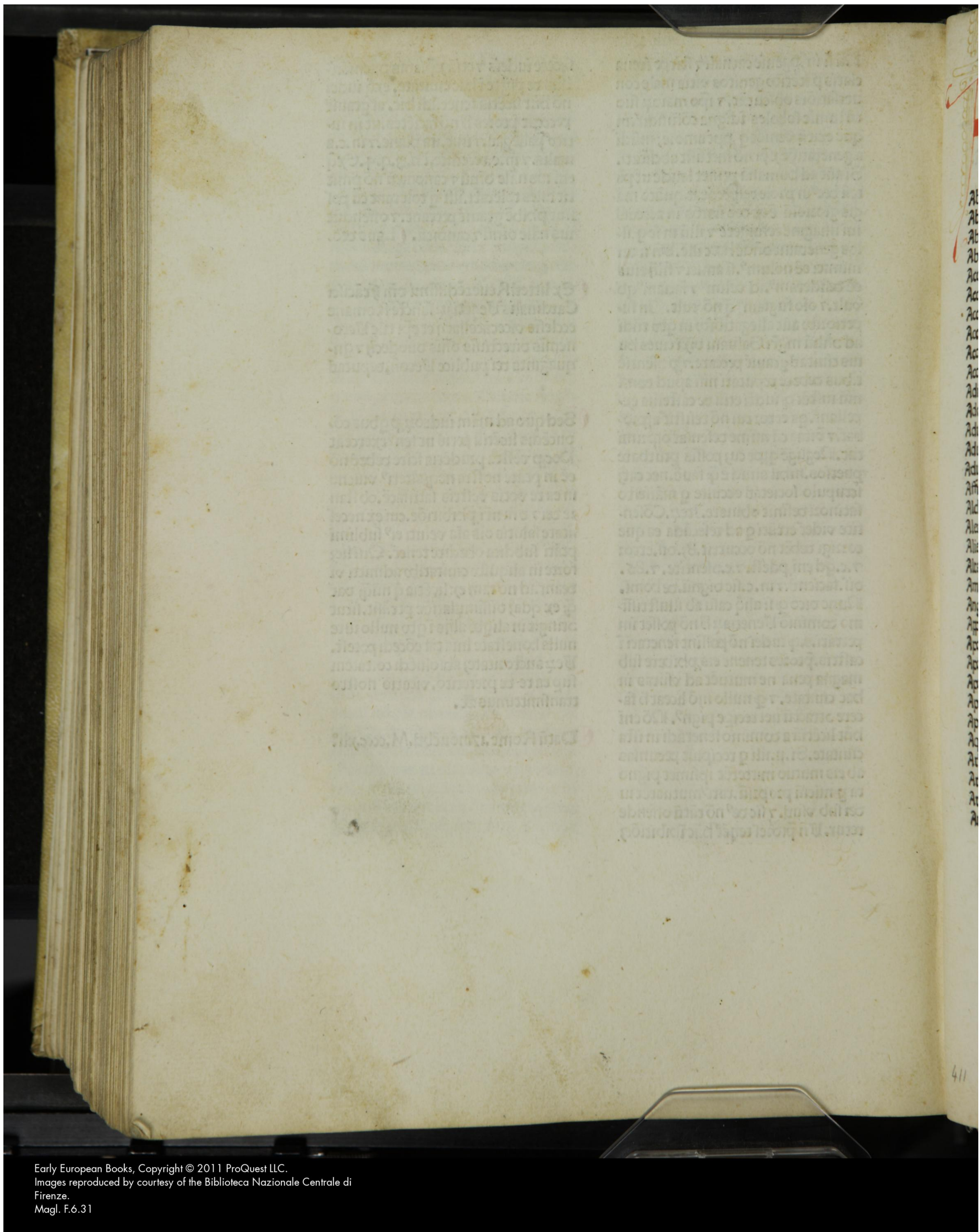
Nã si in ꝓgenie carnali ⁊ stirpe ꝓ̃tena claris parẽtibꝫ genitos vitia male con uersatiõis obscurãt. ⁊ ipo maioꝝ suo rũ lumīe soboles īdigna cõfundit̃. in quẽ exitũ veniẽt q ꝑpt̃ amoꝛe3 mũdi a generatiõe xp̃i nõ metuũt abdicari. Si aũt ad humanã ꝑtinet laudẽ ut pa trũ dec⁹ in pꝛole resplẽdeat. quãto ma gis gloꝛiosũ ẽ ex deo natos in actoꝛis sui imagine refulgere ⁊ illũ in se q il los generauit ondẽ! hec ille. Vñ si dei inimici eẽ nolum⁹. si amici ⁊ filij eius eẽ desideram⁹. id velim⁹ ⁊ faciam⁹ qđ vult. ⁊ oĩo fugiam⁹ q̃ nõ vult. In su perioꝛibꝫ aũt allegatiõibꝫ in qbꝫ tñdi ad ɔsiliũ mgr̃i Galuani dixi ciues hu ius ciuitatꝫ grauit̃ peccare. ⁊ ꝑ ɔsentiẽ tibus debere reputari nisi apud domi niũ instẽt ꝙ iudei etiã de castellis ex pellant̃. qa erroꝛ cui nõ resistit̃ appꝛo bat̃. ⁊ ṽitas cũ mĩme defensat̃ oppꝛimi tur. Negligẽ qppe cu3 possis ꝑturbare ꝑuersos. nihil aliud ẽ q̃ fauẽ. nec car3 scrupulo societatꝫ occulte q mãifesto facinoꝛi desinit obuiare. Iteꝝ. Cõsen tire videt̃ errãti q ad resecãda ea que coꝛrigi debẽt nõ occurrit. 83. diſ. erroꝛ ⁊. c. qđ enĩ ꝓdest. ⁊. c. ɔsentire. ⁊. 86. diſ. faciendꝫ. ⁊ in. c. sic dignũ. de homi. Nunc dico ꝙ si aliq̃ casu ab illustrissi mo dominio Venetiaꝝ ħ nõ posset im petrari. s. ꝙ iudei nõ possint fenerari ĩ castris. p̃toꝛes tenent̃ eis ꝓhibere sub magna pena ne mutuẽt ad vsuras in hac ciuitate. ⁊ ꝙ nullo mõ liceat ħ fa cere ɔtractũ uel recipe pign⁹. Nõ enĩ hñt licẽtiã a dominio fenerãdi in ista ciuitate. Si. n. illi q recipiũt pecunias ab eis mutuo mitterẽt ipsimet pigno ra ꝑ nũciũ pꝛopꝛiũ. tãti⁹ mutuarẽt iu dei sub vsurꝫ. ⁊ sic de⁹ nõ tãtũ offende retur. Vñ p̃toꝛes tenẽt̃ hãc ĩhibitiõe3

facere iudeis ⁊ etiã xp̃ianis ɔueniẽti bus de ꝑigte ĩ hac ciuitate. ex q̃ iudei nõ hñt licẽtiã fenerãdi hic. al̃ grauit̃ peccãt p̃toꝛes ħ nõ faciẽtes. ut in iu ribꝫ p̃allegaꝫ. ⁊ in. c. ita plane. ⁊ in. c. a malis. ⁊ in. c. recedite. ĩ q. 33. q. 4. Ex q̃ enĩ ius nãle dĩnũ ⁊ canonicũ nõ ꝑmit tit tales tolerari. illi q tolerant cũ pos sint ꝓhibẽ grauit̃ peccant. ⁊ offendũt ius nãle dĩnũ ⁊ canõicũ. ¶ Laus deo.

¶ Ex litterꝫ Reuerẽdissimi dñi Frãcisci Cardinalis Venetiaꝝ sancte Romane ecclesie vicecãcellarij et ep̃i tũc Vero nensis directiuis dñis duodeci3 ⁊ qn quaginta rei publice Veroñ. deputaꝫ

¶ Sed quo ad mãm iudeoꝝ ꝑ qbus cõ ɔucẽdis licẽtiã petitꝫ ut fen⁹ exerceãt Hoc ꝑ vestra pꝛudẽtia scire debetꝫ nõ eẽ in ꝑtãte nostra neq; alteri⁹ viuend in ea re votis vestris satisfacẽ. obstan te dei ⁊ dñi nr̃i ꝓhibitiõe. cui ex neces sitate salutis oĩs aĩa veluti ei⁹ sublimi ꝑtãti subdita obedire tenet̃. Qui lic3 foꝛte in aliquibꝫ ciuitatibꝫ admitti vi deant̃. id nõ tam ex licẽtia q̃ nũq̃ dat̃ q̃ ex q̃da3 dissimulatiõe ꝑtrãsit. sicut ɔtingit in aliqbꝫ alijs ĩ qbꝫ nullo iure nulla honestate lnĩa tal̃ cõcedi potest. Veꝝ auctoꝛitate3 absoluẽdi coitatem sup ea re de p̃terito. vicario nostro transmittimus ꝛc.

¶ Datũ Rome. 17. nouẽbꝛꝫ. M. cccc. xli.



Incipit tabula capitulorum huius libri Et primo de littera. A.

Abbas
Abbatissa
Absolutio primo coiter
Absolutio 2°. penitentium clericos
Absolutio 3°. regularium
Absolutio 4°. quo ad satisfactionem
Absolutio 5°. quo ad modum
Absolutio 6°. a peccato
Accepti latio
Acceptio personarum
Accidia
Accomodatio. Vide. comodatum
Accusare
Accusatus
Adiuratio
Adoptio
Adulatio
Adulterium
Aduocatus
Affinitas. Vide. impedimentum 4°.
Alchimia. Vide. emptio
Alea. Vide. ludus alee
Alienatio
Altare
Ambitio
Angaria
Appellatio
Apostasia primo in generali
Apostasia 2°. a fide
Apostasia 3°. inobedientie
Apostasia 4°. a clericatu
Apostasia 5°. a religione
Aqua benedicta
Arbiter
Archidiaconus
Archiepiscopus
Arra
Arrogatio. Vide. adoptio
Ars notoria. Vide. sortilegium 2°. §. primo
Assasinus
Astutia
Auaricia

Baptismus primo quantum ad substantiam et formam
Baptismus 2°. quo ad materiam
Baptismus 3°. quo ad ministrum
Baptismus 4°. quo ad suscipientes
Baptismus 5°. quo ad tempora
Baptismus 6°. quo ad ritum
Baptismus 7°. quo ad effectum
Bellum primo coiter
Bellum 2°. quo ad clericos
Bellum 3°. quod ecclesias inuoluit
Benedictio
Beneficium primo coiter
Beneficium 2°. quo ad fructus
Beneficium 3°. quando iniuste tenetur
Bigamia
Blasfemia

Gabella. Vide. pedagium. Item tallia
Calix
Caluniari. Vide. accusare. §. 4°.
Canonica portio. Vide. sepultura 3°.
Canonizatio
Canonicus
Caracter. Vide. ordo 3°.
Carcer
Caritas
Casus episcopales. Vide. confessor primo
Cathecismus
Cautio
Cecitas mentis
Censura ecclesiastica
Cessatio a diuinis
Cimiterium
Clauis

412

413

Quarta

Raptor p̄.s.rerum

414

414

Tabula abbreuiaturaꝝ.

Ac.Accursius
Al.Albertus
Ala.Alanus
Albri.Albricus
An.Antonius de butrio
Ang.Angelus de pusio
Auten.Autentica
Ar.Argumentū vel argumento
Archi.Archidiaconus
Aç.Aço
Ber.Bernardus glosator decretalium
Bar.Bartolus
Bal.Baldus
Bartho.Bartholomeus glosator
decreti
C.Codice
c.capitulum.seu capitulo.vl' ca-
pituli.vel centum
Cy.Cynus
Con.Confessorum.vel concor-
dat.vel concordant
Conse.consecratione
Dy.Dynus.
Dis.distinctione
Eo.eodē titulo.vl' caplo.vel.§.
Ea.eadem lege.seu distinctione.seu
causa.vel questione
Ex.extra decretum.in decretalibus
ff.digestis
fi.finali.vel in fine

Glo. Glosa
Goff. Goffredus
Her. Hermannus
Hosti. Hostiensis
Hugo. Hugolinus
i. prima. vel. i. id est
i. infra
Insti. Institutta
Inno. Innocentius
Ja. de are. Jacobus de arena
Jo. Johannes glosator decreti
Jo. an. Johannes andree
Ja. Jacobus de beluiso. vel de Rauena
l. lege
Li. libro
Lau. Laurentius
No. nota. vel notat. seu notatur
Op. opinio
Pe. Petrus
pe. penultimo
Pla. Placentius
q. questione
Ray. Raymundus
R. respondeo. vel responsio. vel require
s. scilicet
se. sequenti vel sequentibus
s. supra
Su. summa. et in dubio intellige de summa confessorum
Tancre. Tancredus
Ti. titulus. vel titulo
Tho. Thomas
Vl. Vldericus
W. Gulielmus. s. glosator Ray. aliter Guilielmus
W. duran. wilielmus durantis
Vin. Vincentius
§. paragrapho. seu paragraphus. vel paragraphi. seu paragraphis

Sunt et alie abbreuiature que vt discernatur hic inferius subrogabuntur

Rubrice iuris ciuilis et canonici. et primo rubrice. ffor. et primo ff. veteris

415

Rubrice inforțiati

Rubrice.ff.noui

417

418

419

420

421

Rubrice Autentico3

colł.

422

2 DEfensoribꝯ ciuitatū
6 Depositionibꝯ ⁊ denūciationibꝯ inq̄linoꝝ
7 Duobꝯ reis promittendi
4 ECclesiasticaꝝ reꝝ imobiliū alienatione
5 Exhibēdis ⁊ itroducendis reis
7 Equalitate dotis
7 Executoribꝯ
7 Exactionibꝯ ⁊ q̄ conueniuntur
9 Ecclesiasticis titulis
1 FIdeiussoribꝯ ⁊ mādatoribus ⁊ solutionibꝯ
3 Filijs añ dotalia istra nati
1 HEredibꝯ ⁊ falcidia
5 His q̄ ĩgrediūť ad appell.
6 His q̄ ĩgrediūť mōasteria
8 Hec cōstitutio ĩnouat cōstōnem que p̄scriptiōez centū annoꝝ
9 Hec cōstitutio ĩterp̄tatur priorem
9 Heredibꝯ ab itestato venientibus
2 IUsiurādū qđ p̄stať ab his q̄ admīstrationē accipiūt
2 Incestis ĩutilibꝯ nuptijs
5 Iureiurādo a moriēte p̄stito
6 Instrumētoꝝ cautela ⁊ fide
6 Iudicibꝯ
7 Immēsis donatiōibꝯ ĩ filios factis
8 In medio licñ fieri sacras formas
9 Interdictis collegijs hereticoꝝ
3 LEnonibus
8 Litigiosis ⁊ decīa pte lič
1 MOnachis
3 Mensura ordinādoꝝ clericorum
3 Mandatis principum
3 Ministratiōibꝯ ĩ sacris officijs
1 NOn eligēdo scđo nubētes
2 Nō alienādis aut pmutandis rebꝯ eccl'ie
4 Nullū agricole traditiōe tenere illius terram
4 Nuptijs
5 Noui opis nūciatione
7 Neq̄ viꝝ qđ ex dote est
8 PRiuilegijs dotis
8 Priuilegijs archiepī.
1 QUomō oporteat epos ⁊ reliq̄s clīcos ad ordinationē perduci
6 Questore
6 Quibꝯ mōis naturales efficiūtur legitimi
7 Quibꝯ mōis nāles efficiunť sui
2 REferēdarijs palacij sacri
4 Restōnibꝯ ⁊ ea que parit ĩ .xi°. mēse p⁹ mortē viri
7 Reis promittendis
8 Restitutionibꝯ
9 Restōibus fidei cōmissi
9 Raptꝰ mlieribꝯ q̄ raptoribꝯ nubūt
2 SCriptū exēplar
5 Senicas nō solū fideiussionibꝯ non prestant
9 Sanctissimis epis
2 TAbulario vice cōsulis
3 Triente ⁊ semisse
4 Tabellionibus
7 Testibus
7 Tēpore nō solute pecūie sup dote
8 Testamentis impfectis
1 UT determinat⁹ sit numerus clericoꝝ
2 Ut iudices sine quoquo suffragio
2 Ut ecclesia romana centū ānoꝝ p̄scriptiōe gaudeat
4 Ut nullus mutuās agricole teneat eius terram
4 Ut ꝓthocolla diuidātur ĩ chartis
5 Ut p̄ponatur nomē impatoris
5 Ut nō fiant pignorationes p alijs personis

5 Ut de cetero cōmutationes eccle-
siasticarū rerū
5 Ut ea que vocant insinuatiua sup clericis
5 Ut clerici qui recedūt alijs ꝑ eis subrogatis
5 Ut ī ꝑuatis domib⁹ sacra mysteria nō fiant
5 Ut īmobilia añ nuptialē donatōez
5 Ut facte noue ꝯstitutiōes
5 Ut clerico sacra de expensis
5 Ut nullus fabricet oratoriū domū ꝑter voluntatē epī
5 Ut ab illustrib⁹ ⁊ qui supꝫeam di-
gnitatē sunt
5 Ut defuncti seu funera eoꝝ non ī-
iurient a creditorib⁹
5 Ut vrbane ordinarie prefecture
5 Ut oēs obediāt iudicib⁹ ꝓuīciaꝝ
6 Ut hi qui obligatas res habere prohibent minoꝝ
6 Ut nō luxurient ꝯtra naturam
6 Ut liberti de cetero auro nō egeāt
6 Ut clerici apud ꝓpos epos ꝯueniāt
7 Ut sine prohibitione matris debi-
bitrices ⁊ creditrices tutelaꝫ ge-
rant minoꝝ
7 Ut ex actib⁹ extātibus dotis
7 Ut exactis instant dotis
8 Ut neqꝫ miles neqꝫ federatus
8 Ut amisse visiones ꝑscriptiones habeantur
8 Ut cū de appellatione cognoscitur
8 Ut liceat matri ⁊ auie
8 Ut diuine iussiones
9 Ut spōsalicia largitas sit spāl' ꝯc⁹
9 Ut litigantes iurent
9 Ut iudices nō expectent sacras iussiones
9 Ut nulli iudicū liceat habere loci seruatores
9 Ut fratrū filij succedant
9 Ut differentes iudices
9 Usuris nauticis

Rubrice Institutionū

i Adoptionibus
i Attiliano tutore
i Auctoritate tutoꝝ
2 Adēptione legatoꝝ ⁊ trāslatione fidei cōmissoꝝ
3 Assignatione libertoꝝ
3 Acqsitione parrogationē
4 Acceptilationibus
4 Actionibus
3 Bonoꝝ possessionib⁹
4 Bonoꝝ vi raptoꝝ
i Capitis diminutione
i Curatoribus
2 Codicillis
3 Contrahēda emptione
2 Donationibus
3 De consensu ⁊ obligatōe
3 De duobus reis stipulā-
di ⁊ promittendi
3 Diuisione stipulationū
i Ex qbus cāis manumit-
tere non licet
i Excusationibus tutorum
2 Exheredatione liberoꝝ
3 Eo cui libertatis cā bona adijciūt
3 Emptione ⁊ venditione
4 Exceptiōibus
i Fiduciaria tutela
2 Fideicōmissarijs hēdita-
tibus
3 Fideiussoribus
3 Gradibus ꝯgnationū
i His q sui vł alieni iuris sūt
2 Heredibus instituēdis
2 Hereditate libertoꝝ
2 Heredū qlitate ⁊ differentia
3 Hereditatibus que ab ītestato

423

3 Verbor obligationib
4 Vi bonor raptor

Sunt alie Rubrice in x°. xi° et xii° libro Codicis et in vsib feudor que hic prarum allegantur. ideo eas ponere non curo

Rubrice iuris canonici

Hic primo sciendum quod decretum non distinguitur per Rubricas sed in tres principales partes quarum prima continet centum et vnam distinctiones. et sub qualibet distinctione capitula. Secunda pars continet. 36. causas. et sub qualibet causa questiones. et sub questionibus capitula. et. 33. causa a questione. 3. vsque ad questionem quartam interponitur tractatus de penitentia. qui diuiditur in. 7. distinctiones. et sub qualibet distinctione capitula. Tertia pars est de consecratione. que diuiditur in 5. distinctiones et sub qualibet distinctione capitula. Alij vero libri iuris canonici Rubricas continent que sequuntur

5 Accusationibus inquisitionibus denunciationibus
5 Adulterio stupro
1 Alienatione iudicij mutandi causa facta
5 Apostatis
2 appellationibus et recusationibus et relationib
1 Arbitris
1 Auctoritate et vsu pallij
3 Baptismo et eius effectu
1 Bigamis ordinandis vel non
5 Aluminatorib
3 Capellis monachorum et aliorum religiosorum
2 Causa possessionis et proprietatis
3 Celebratione missarum et sacro eucharistie et diuinis officijs
3 Censib exactionib procurationib
3 Cohabitatione clericorum et mulierum
4 Clandestina desponsatione
3 Clericis coniugatis
3 Clericis non residentib
3 Clerico egrotante
5 Clericis pugnantib in duello
1 Clericis peregrinis non admittendis
5 Clerico venatore
5 Clerico percussore
5 Clerico maledico
5 Clerico non ordinato ministrante
5 Clerico excommunicato deposito vel interdicto ministrante
5 Clerico per saltum promoto
5 Clerico qui ordines furtiue suscepit
4 Cognatione spirituali
4 Cognatione legali
5 Collusione detegenda
3 Comodato
3 Concessione prebende et ecclesie non vacantis
4 Conditionib appositis in matrimonio et alijs contractib
2 Confessis
2 Confirmatione vtili vel inutili
1 Constitutionibus
1 Consuetudine
1 Corpore vitiatis non ordinandis
4 Coniugio leprosorum
4 Coniugio seruorum
4 Consanguinitate et affinitate
3 Consecratione ecclesie uel altaris
3 Conuersione coniugatorum
3 Conuersione infidelium
5 Crimine falsi
3 Custodia eucharistie crismatis et aliorum sacramentorum
3 Decimis primicijs et oblationibus
5 Delicto puerorum
3 Deposito
4 Desponsatione impuberum
2 Dilationibus
4 Diuortijs
2 Dolo et contumacis

424

425

z Ut lite pendente nil inouetur

Diuisio decretalis .v.

Prima creat clicos officia pparat inde
Altera iudiciu cu reqsitis appellat
Tertia de vita ɔtractibꝫ testaq3metis
Nube qrta docet ⁊ q spectat ad illud
Ultima crimibꝫ penas subiūge curat

Rice libri .6. decretaliū

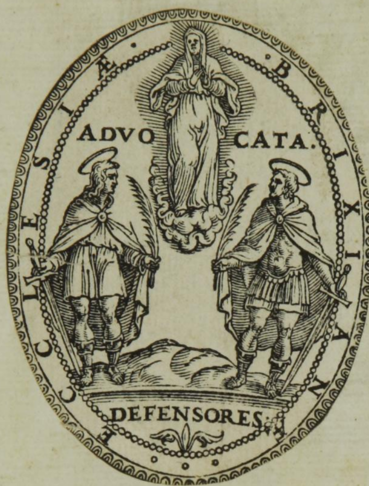
Rubrice clementinarum

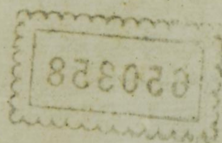
426

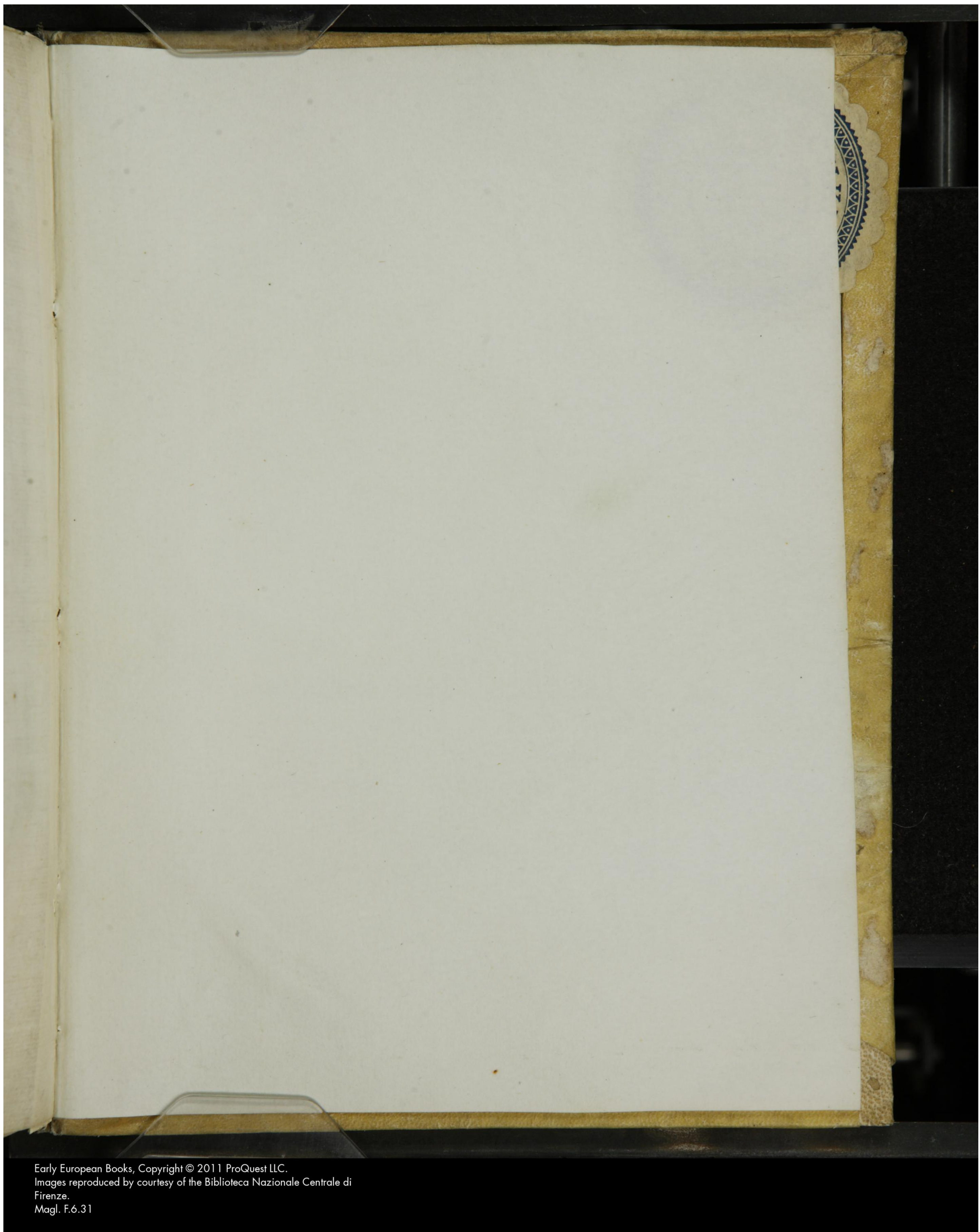
Incipiunt canones penitētiales ex-
tracti de verbo ad verbum de summa
fratris Astensis ordinis minoꝝ. libro
5°. titulo. 32°.

Considerandum
est de canonibus pe-
nitētialibꝰ. Ad q̊ruꝫ
intelligentiam prenotandum est. ꝙ
sicut est in scientiis practicis que ver-
santur circa opera. ꝙ sermo in vniuer
sali est incertus ⁊ dubius. sed cuꝫ ap-
plicatur ad singularia incipit quodā-
modo habere certitudinem. ut qui nō
ↄsiderat circūstantias particulares po
tius deuiet q̃ꝫ se rectificet. ut pꝫ in me-
dicina ⁊ scientia morali. Sic est intelli
gendum in proposito ꝙ canones īstru
unt in generali quomodo est peniten-
tia imponenda. sed descensum ad sin-
gularia p̄sbyteris discretis relinquūt
qui considerant circūstantias persona
rum attendentes ad canones sicut ad
regulas directiuas. quia si contra ca-
nones īponāt nō recte imponūt. Nul
li ergo presbytero licet facere aliquid
quod possit patꝝ regulis obuiare. dis.
38. nulli. In canonibꝰ aūt maxime de
terminatur penitētia quo ad tempus
⁊ magis q̃ꝫ quo ad modum. quia illa de
terminatio est certior ⁊ cōmunior. hec
Bonauentura. Vt ergo scias qualiter
debet procedere arbitrium presbyteri
nō regulariter sicut dictuꝫ est s̄. septē-
nis est pro peccato mortali penitentia
imponenda. ⁊ hec non tm̄ propter tpis
diuturnitatem [illegible] magis propter signi-
ficationem. In veteri. n. lege Maria so
ror Moysi lepra percussa sepata fuit ex

castra septem diebꝰ. Numeri. 12. Ma-
ria significat penitentem. Interpretatᷣ
enim amarum mare. Hec penituit se-
ptem diebꝰ. sed nūc penitet septem an
nis. quod significatū ē Ezech. 4°. Diē
pro anno dedi tibi. Si queratur quare
penitētia sit aggrauata. cū lex noua sit
lex misericordie. Rx°. ꝙ hic est maior ī-
gratitudo propter maiorem gratiam.
⁊ maior ↄtemptus ꝓpter maiorem di-
gnitatē noue legis ī qua xp̄i sanguis ē
effusus. ⁊ grauius peccatū ꝓpter statū
peccantis qui debet eē perfectior. ⁊ vl-
terius satisfactio in lege noua debet eē
perfecta ut ī pristinū statum reducat.
⁊ qa sol ī vna die nō redit in idem pū-
ctum ſ; in anno. ideo dies cōuersus est
in annum. Rursum. quia pfectū reme
diū est ī lege noua. ideo ānus multipli
cari dꝫ p septē ꝓpter dona spūs sancti
recupanda. ⁊ ꝓpter septē dotes. s. tres
anime. ⁊ quatuor corporis obtinēdas
Huiusmōi aūt pnīa nō ē oībꝰ īponēda
nec tamen est infirmanda. sed est insi
nuanda ut cognoscatur q̃ꝫ grauis ē cul
pa. hec Bona. Licet autem pro singulꝭ
peccatis criminalibus sit statuta talis
penitentia. debet tamen imponi magꝭ
uel minus aspera prout maioritas vel
minoritas criminis cū ceteris circum-
stantiis hoc exposcit. ut in sequentibꝰ
patet. A predicta nāqꝫ regula excipiūtᷣ
plurimi casus in quibus propter di-
gnitatem peccantis vel criminis enor-
mitatem imponitur penitentia maior
aliquando etiam ex variis causis mi-
nor. Ad hoc ergo ꝙ presbyter circa pe
nitentias disponendo cautius arbitre-
tur. notandi sunt casus in quibus per
canones certe pnīe imponuntur. quos
s. canones tenetur presbyter scire. vt
dictum est s̄. Sunt aūt isti.


ECCLESIÆ · BRIXIAN
ADVO CATA.
DEFENSORES.







Esemplare mancante della prima carta (bianca) e delle cc. 427-430. Comprende cc. numerate da 2 a 426; una guardia in principio e una in fine.

Luglio 1921